6
4-a
15

6
6 D
35

Οἱ μὲν γὰρ ἀνόητοι, καὶ τὰ παρόντα χρηστὰ παρορῶσι καὶ ἀμελοῦσιν ὑπὸ
τοῦ συντετάσθαι πρὸς τὸ μέλλον ἀεὶ ταῖς φροντίσιν· οἱ δὲ φρόνιμοι
καὶ τὰ μηκέτ' ὄντα, τῷ μνημονεύειν ἐναργῶς, ὄντα ποιοῦσιν ἑαυτοῖς.
τὸ γὰρ παρὸν τῷ ἐλαχίστῳ τοῦ χρόνου μορίῳ θιγεῖν παρασχόν, εἶτα τὴν
αἴσθησιν ἐκφυγόν, οὐκέτι δοκεῖ πρὸς ἡμᾶς, οὐδὲ ἡμέτερον εἶναι
τοῖς ἀνοήτοις. ἀλλ' ὥσπερ ὁ ἐν ᾅδου ζωγραφούμενος σχοινοστρόφος ὄνῳ
τινὶ παρίησιν ἐπιβοσκομένῳ καταναλίσκειν τὸ πλεκόμενον. οὕτω τῶν
λήθη πολλῶν ἀναίσθητος καὶ ἀχάριστος ὑπολαμβάνουσα λήθη καὶ κατα-
νεμομένη, πρᾶξιν πᾶσαν ἀφανίζουσα καὶ κατόρθωμα καὶ σχολὴν
ἐπίχαριν, καὶ συμπεριφοράν, καὶ ἀπόλαυσιν, οὐκ ἐᾷ τὸν βίον ἕνα
γενέσθαι, συμπλεκομένων τοῖς παροῦσι τῶν παρῳχημένων· ἀλλ' ὥσπερ ἄλλον
τὸν ἐχθὲς ὄντα, τοῦ σήμερον, καὶ τὸν αὔριον ὁμοίως, οὐ τὸν αὐτὸν τῷ τήμερον
διαιροῦσα, πᾶν τὸ γινόμενον εὐθὺς εἰς τὸ ἀγένητον τῷ ἀμνημονεῖν καθίστησι.

πλούταρχος περὶ εὐθυμίας 473. α.

6-4.a.15
6-3.a.43

APPARATVS LATINAE LOCVTIONIS.

Ex M. T. Cicerone, Cæſare, Salluſtio, Terentio, Plauto, ad Herennium, Aſconio, Celſo, ac de Re ruſtica, per BARTHOLOMAEVM Riccium Lugienſem in ſuum ordinem deſcriptus.

His Acceſſit index in Ciceronem Et alia nonnulla, ut ſuo loco uidebis.

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE ROMA

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE ROMA

Ex bibli.ca Altemps.na

Biblioth.e SS. Scholar. Piarũ S. Pantaleonis

ARGENTORATI APVD Mathiam Apiarium M. D. XXXV.

ex hereditate Fran.ci de Rubeis

BARTHOLO: MAEVS RICCIVS ALOISIO Cornelio Ioannis F. patritio Veneto, ac in diui Ioannis ordinem honeſtiſſime cooptato, S. P. D.

CVM equidem præcipue res eſſe duas ſcirem, quæ maxime ad dicendum pertinerent: alteram, ut acute inueniretur: Alteram, ut quicquid inuentum eſſet, latinè exprimeretur: uiderēq; inuentionem in ſane quàm multis oratoribus aſſidue uiguiſſe: elocutionem uero in priſcorum, eorumq; perpaucorū ſcriptis, iam per multa ſecula incultam, ac penè abiectā iacuiſſe: necnon ſentirem quantum dignitatis oratoriæ facultati pars hæc afferret: quamq; contrà iam ferè ab omnibus exploſa illa eſſet oratio, quæ in ſua lingua penè hoſpes loqueretur: Contendi quantum in me fuit olim, ſiquam mihi uiā ipſe (non autem, ut nunc fit, in uulgus ut exiret) ad hanc latinæ facultatis puritatem, atque elegantiam communire poſſem. Quam quoniam nulla certa aut ratione, aut ſcientia: ſed tantum bona recte loquentium conſuetudine conſtare uiderem, hancq; ipſam conſuetudinem niſi ex ueterum libris peti poſſe, non ignorarem: ad illorum aſſiduam lectionem ſtatim me contuli, multa cum ſimplicium, tum non pauca etiam coniunctorum inter ſe diligēter obſeruans. Sed cum maxime oratio ex nomine & uerbo conficiatur, hisq; duobus uniuerſæ ferè orationis ratio contineatur, hæc uti inter ſe optimi ueteres ſcriptores conſtructione cum proprie, tum figurate coniunxerint, in primis nō obſeruaui ſolum, ſed ita in ſuum certum ordinem mihi deſcripſi, ut ſiquid aliquando à me ipſe dixiſſem, haberem ſtatim unde id latine pronūciatum necne eſſet, facile ſcire poſſem. Quod quidem opus ad eam mihi paulatim iam magnitudinem creuerat, ut ſi inde omnia promi (ut certe non poterant) nequaquam poſſent, non multa tamen in eo deſyderare uiderer. Quo etiam factum eſt (ut ipſe optime noſti) ut amici, quibus hæc noſtra ſtudia nota erant, me cohortari non deſiſterēt, ut iam eorum omnibus copiam facerem. Quos ego ad hunc uſq; diem ægre ſuſtinui, non equidem, ut ſi quis ex hoc noſtro labore ad alios fructus peruenire poſſet, id ægre ferrem: ſed magis, quia uerebar, ne dum cæterorum utilitati conſulere ſtuderem, in aliquam audaciæ ac temeritatis ſuſpicionem incurrerē. Proxime uero M. Antonius Flamminius & ſumma uir bonitate præditus, & ea in me fide, qua qui optima in amicum: & eo in uniuerſa re literaria iudicio,

quo omnes literati iam pridem norunt, hoc ipſum à me ita contendit, itaꝗ om
niratione edendum librum mihi comprobauit, ut cum cæterorum quoꝗ ami
corum, literatiſſimorum uirorum crebras exhortationes recordarer, ei de eden
do negare non potuerim: etſi paulopoſt promiſſi magnopere pœnituit. Nam
hoc editionis nomine addito, longe mihi res alia cœpta eſt uideri, atque antea
fuerat, cum apud me unum erat, uniꝗ mihi tãtum ſeſe communicabat. Verũ
ad id illi tamen præſtandũ multum illud me adiuuit, quòd per hanc ipſam edi
tionem ad meam in te ſummam beneuolentiam omnibus teſtatam relinquen
dam, mihi tandem non paruam facultatem dari ſentiebam, ſi tibi hunc noſtrũ
Latinæ locutionis apparatum mitterem, ac dicarem. Nam cui ego hunc ma-
gis ex animo meo donarem, alium habebam neminem: neque, ſi habuiſſem, il
lud recte permitti poſſe uidebatur. Etenim, cum per hocce quinquennium, quo
tibi in docendo operam dedimus, ex eo non nihil tibi priuatim ad dicendi ſpe-
ciem in ſingulos dies exſcribere conſueuerim, particulam tantum tibi, quamꝗ
ex officio negare non poteram, oſtendiſſe: illi uero, cui hunc inſcripſiſſem, om-
nem copiam effudiſſe, uideri potuiſſem. Illud etiam accedebat, quòd ſi eloquẽ
ti uiro (quando prorſus infanti nunquam commiſiſſem) cõmendatus exiſſet,
ne in hominum ſermonem inciderem magnopere uerebar. Non enim ſtatim
deeſſent, qui me his uocibus proſequerentur: En, qui Latinum hominem Ro-
manè loqui docere eſt auſus. Quare cum hæc iſtorum annorum, atꝗ iſtius eru
ditionis magis eſſe uiderentur, isꝗ tu ſemper fueris, qui à quo die uia illa tibi cõ
monſtrata eſt, in ea te plurimum oblectaueris. tantumꝗ abſit, ut noſtris con-
tentus fueris, ut ipſe etiam per te complures codicillos confeceris, nemo fuit o-
mnium, cui rectius noſter hic liber hoc ſuo publico exitu committeretur. Ha-
be igitur à nobis cum ex uerborum ſuis nominibus, tum contra ex nominum
ſuis item uerbis ex ordine coniunctorum ratione Latinę locutionis apparatũ.
Atꝗ ita habe, ut quod ad te attinet, ità elabores, ita contẽdas, ut muneris noſtri
in tua oratione mox fructum aliquem tibi conſtitiſſe uideamus. Eſt hic quidẽ
tecũ omnibus cõmunicatus. Verum (ſi quid ad rem facit) uni tibi ſoli inſcrip-
tus, ut poſt hac non leue tui ipſius negligentiæ crimẽ ſubiturus ſis,
niſi quicquid utilitatis percipi poterit, id à te uno po-
tiſſime percipietur. Itaꝗ dare maxime eam ope
ram debebis, ne in quo à nobis
uberrime te adiutũ eſſe
omnes intelligẽt,
in eo ipſe ſolus
tibi defuiſſe uideare.
Vale.

BAR-

BARTHOLOMAEVS RICCIVS LECTORI. S. D.

NVNC uero eſt, quod tecũ agam humaniſſime lector, ne quid à me, quod ad hanc rem pertinere exiſtimem, deſideres. Nam cum rem ſanè quàm difficilẽ eſſe nõ ignorem, uel uni in quaqꝫ re, etiam leui, ſatisfieri poſſe, ex eo quod non ſolum cum alijs, ſed interdum etiam nobiſcũ diſſentire ſolemus, fit enim ſæpe, ut quod antè nobis maxime probabatur, paulopoſt illud ipſũ magnopere contemnamus. Multò multis difficilius. Omnibus uero, longe difficilimum eſſe uideo. Vt mihi nunc, & omnibus ijs, qui non ſolum unius ſeculi hominum iudicium, ſed quod multorũ ætatum ſubiturũ ſit, aliquod opus ædificant, euenire planè ſentio: ſemper enim habẽt homines quod operi illi aut addant, aut commutent, aut ex eo detractum uelint. Quare mihi recte factum iri uiſum eſt, ſi ijs quæ à me quæri fortaſſe poſſent, ipſe totius conſilij mei rationem explicando, occurriſſem. In quibus illis ſtatim, ſiqui forte in hoc apparatu noſtro facilimis quibuſdam rectius ſuperſedendum fuiſſe rati ſunt, ita reſponſum eſſe uolumus: Me, ſimul ac primum ad hanc latini ſermonis copiam colligendam animum adieci, neminem ad unum reſpexiſſe, ſed in me omnium cuiuſqꝫ ætatis perſonam ſuſtinentem, ſi unquam tamen in uulgus exiſſet, ęque ut uniuerſis conſulerem, magis attendiſſe. Nam cum tria ſint ſcriptorum genera: unum eorum, qui penè infantes: alterum, qui mediocriter: tertium, qui magnifice, ac ſplendide & loquuntur, & ſcribunt: Si quod ullũ horum genus fuit, de quo ego in hiſce meis de Latina lingua obſeruationibus minime laborarem tertium id ſanè eſſe apparebat, ne mihi nimium arrogare uiderer, ſi ſus (ut aiũt) Mineruam docere uoluiſſem. Etſi exiſtimaui tamen, ſiqui etiam ex horum numero inuenirentur, qui noſtras has lucubrationes conſulere aliquãdo non dedignarẽtur, fortaſſe fore, ut illis noſter hic labor haud omnino ingratus eſſe uideretur. Reliqua uero duo genera mihi magis in animo uerſabantur, ſiquid illis afferre poſſem, quod meo periculo in ſuũ ipſi uſum conuerterent. Sed prioris generis, quippe quod maiore ope indigeret, longe etiam maiorem mihi rationem adhibendam duxi. Ideo factum eſt, ut & tritiſſima quædam diligenter perſecutus ſim, & quaſi ad manſum (ut aiunt) cum illis deſcenderim. Quod ut facerem, ac quæ humilima ſunt, ut cum inſignibus coniungere non dubitarem, illud Platonis effecit: quo uir diuinus præcipiebat, ut, ſiquis linguæ alicuius compos fieri uellet, is in populum dimitteretur. Nihil ad cumulate gentis eius linguam percipiendam defuturum arbitratus, ſi inter eos, qui tam de humilibus, qꝫ grauibus rebus loquerentur, aſſidue intereſſet. Ad cuius præcepti

rationem ego quoq; hanc meam non ſolum in populũ Latinæ linguæ, id eſt, in bonorũ authorum libros deduxi, à quibus tam quæ tritiſſima, quæq; mediocriter nota, quàm quæ ignorarentur percipere poſſet: ſed ut in tali ſtudio et ſummus, ac diuturnus labor abeſſet, magnopere curaui. Nam illum populũ, cui eum audiendo operam dare uolumus, ita penè rem unamquamq; ordine loquentem induximus, ut quod primum à multis ſparſim multo cum labore ei erat ſumendum, id nũc ab uno tantum certiſſimo in loco, ſumma cũ facilitate petere poſſit. Quid uero ſi ijs quoq;, qui tantum inſignia illa perquirunt, illud quoq; reſpondeam, Et doctiſſimis uiris interdum euenire ſolere, in facilioribus aliquãdo rebus & ipſi animo ut hæreãt? At (Dij boni) cui eorum hoc aliquãdo euenit? Vni fortaſſe ex noſtris recentioribus? Imo uerò Atticus, qui quantũ dicendo ualuerit, & Ciceronis teſtimonium, & ipſius Atticũ cognomen teſtatur. Atticus inquam Ciceronem aliquando, qui. In Pyræũ, dixiſſet, auſus eſt reprehendere: quòd ſcilicet oppido præpoſitionẽ adiũxerit. In qua tota parte Cicero ſe excuſans, perurbanè cum illo iocatur: nõ nihil etiam Grãmaticorũ ſuperſtitioſam diligentiam irridens, quando ſe dicat magna moleſtia liberatũ fore, cum docebitur, num id recte uſurparit. habebat enim Terentiũ, quem ſecutus erat, hominem ita Romane loquentẽ, ut eius fabellæ, propter elegãtiam ſermonis, id quod Cicero etiam aſſerit, à C. Lælio ſcribi putarentur. Hic item ad ipſum Ciceronẽ Inhibere remum male uſurpauit, quem locum Cicero poſtea correxit. Ciuis igitur Romanus, & ciuis Atticus in tam facili re & dubitare, & errare potuerit: nos uero, quibus iam pridem aliena illa lingua facta ſit omnia à nobis audebimus libere proferre? Ego (etſi me in doctiſſimorum numero nequaquam pono) tamen ut de me ipſe potius dicam, quoties calamum ad ſcribendum ſumo, unum ferè quodque quod mihi ad dicendum exoritur, dubium facit, utrum Latinum ſit, in his præſertim, quæ Italico ſermoni perſimiliter cadunt. ut exempli gratia. Facere compromiſſum: Debere animam: Repugnare naturæ: Habere commercium. Contrà uero, quæ non dicuntur recte. ut Dare fidem: iuxta uulgi ſermonem credere: quod tamen per, tribuere, Latinè dicetur: & ſexcenta alia: quæ niſi habeamus, cuius teſtimonio ea proferre ſecurè poſſimus, aut dubitando omittimus, aut ignorãdo barbare loquimur. Neque illud unquam diſſimularim, ad hancuſq; noſtram ætatem Latinam illam dicendi puritatem, atque elegantiã ita in tenebris oppreſſam iacuiſſe: ut, quicquid inde in ſuũ ſplendorem educatur, pro digno, quod obſeruetur, haberi debet. Qui uero potui, aut etiam debui hæc faciliima præterire? cum ſcirẽ Ciceronis eſſe præceptum hanc latinæ dictionis facul-

fugienda grãma ticorum ſuperſti tioſa diligentia.

Terẽtius

catem

tatem nullis certis, & terminatis præceptis conſtringi, ſed ea tantum in bonorum conſuetudine obſeruanda acquiri poſſe: ut ſi. Extra urbem eſſe: Item Foris eſſe: ac eo modo. Peregre eſſe, ſuo uerbo adſcripſerim, & in cæteris huiuſmodi non paucis, quia planiſſima ſint, mihi ulli uitio adſcribi non debeat. Ac ne tandiu in re minime dubia uerſer, non uident in hoc ipſo, quod ego facio, me naturam ipſam ducem optimam ſequi? Quæ in animalibus credis hominis figuræ, quia cæteris præſtantior eſſet, non ſolũ operam dedit, ſed eò uſque deſcendit in animalibus formandis, ut in inſectis etiam operam ſuã occupet. Quid? quod in ipſo etiam homine non continuo partes omnes nobiles fabricata eſt? Sunt enim quædam in eo ita obſcœnæ, ut etiam in illis appellandis honos maxime præfandus ſit: quas quoniam hominis fabricæ neceſſarias eſſe uidebat, eas omittere noluit. Nam continuo Oculi, Labia, Genæ, Frons, Os, totum cæterarum partium munus obire neque poſſent, neque ſi potuiſſent, recte permitti poſſe uidebatur. Ita ego in hoc apparatu meo ſi quædam ſolum inſignia ſectatus eſſem, partem tantum unius corporis expreſſiſſe uideri potuiſſem, cum totum ferè corpus conformandum mihi ſumpſiſſem. Sed iam illuc redeat, unde tam longe prouecta eſt oratio mea. Tantum ego ab horum ſententia abſum, ut etiam fatear (quanquam omnino, quæ à nobis obſeruata ſunt, haud pauca uideri debent) multa me ſubterfugiſſe, quæ in hunc noſtrum apparatum recte conijci poſſent. Sed id à Iulio Camillo uiro in hac una præcipiendi facultate facile principe cumulate abſolutum expectare licebit: qui in ſuo Theatro ita ad ſua capita uel unumquodque, quod homini in mentem dicere uenire poſſit, ex ordine digeſtum habet, ut inde uel infanti Latina oratio in calamum ſcribenti quàm uberrime confluere poſſit. Quod quidem diuinum opus ne aliquo maligno fato nobis intercipiatur (nam aliquot annos ad Regiam uoluntatem nobis proferri æquo animo perferri poteſt) ſummis precibus à Dijs immortalibus contendendum eſt. Venio nunc demum ad eos, qui cum his oratorijs locutionibus poëticas forſaſſe etiam dicendi formulas adiũctas expectabant: præſertim cum eius ipſius ætatis, in qua Latini ſermonis gloria conſtitit, poëtæ complures ad hæc uſque noſtra tempora feliciter extent, ac celebrentur. His in hac parte mei conſilij rationem hanc fuiſſe reſpondeo, non quòd Lucretium, Virgilium, ac Horatium, & cæteros feliciſſimi illius ſeculi poëtas planè Latine locutos eſſe neſcirem, qui in ea & nati, & coalti eſſent lingua: Sed cum ego hãc unam oratoriæ dictionis facultatem attenderem tantum, ſciremq; poëtas ſæpius aliena ab oratoris lingua eſſe locutos, liberius q; eis permiſſum in priſcis,

acuenu

ac uetuſtis, & ab uſu quotidiani ſermonis intermiſſis uerbis uerſari, in transfe
rendis uero multo etiam licentioſiores eos fuiſſe, ne imprudenter, id quod uix
uitari poterat, in planè poëticam aliquam dicendi formam ac ſpeciem incurre/
rem, me propterea à poëtis prorſus abſtinuiſſe. Nam quòd hæc religio in Co/
micis mihi haud iniecta ſit, nemini mirum uideri debet. quandoquidem eorũ
oratio magis cum oratorum, quám cum poëtarum cæterorum oratione con
ſentiat. In quibus ſi quid tamen animaduertendum fuit, illud ſanè quidem fuit,
ut quæ quaſi naſcentis linguæ ſitum redolerent, aut non adſcriberentur in no/
ſtrum uolumen, aut ſi quædam omnino præteriri nequirent, non ſine lectoris,
quod factum eſt, admonitione, ut fieret. Quanquam poëtarum quoque ad
hanc dicendi rationẽ formulas ſeparatim à nobis habuiſſes, niſi ſubita illa uis
Corneliani incendij extitiſſet: quod quidem non ſolum Corneliorum familiæ
ſed ipſi etiã urbi Venetijs calamitoſum extitit: mihi uero calamitoſius. Hoc eñt
opere cũ uita ex medio incẽdio uix erepto, cætera mihi oĩa multorũ annorum
ſtudia concremata ſunt: in quibus cum his poëticis locutionibus, quicquid in
ſimplicibus obſeruaram, haud mihi ingratus labor perijt. Nec non etiam Cor
nelij Celſi, ac quas obſeruaram in libris de re Ruſtica locutiones, quas per illud
tempus reliquo operi adiungebam, nefario illo incendio conſumptæ ſunt: ut,
ſi minus crebro, quàm in operis principio inſtituerã, ex his duobus autoribus
adduci exempla uidebis, me excuſatum habeas, totamq́ hanc culpam in illud
crudeliſſimum incendium transferas. Siqui uero neq; defuerint, qui me co/
arguant, quod non ſatis pauca in exemplis adduxerim, quæ ad uerbi ratio/
nem, cui uni obediendum fuit, nihil, aut parum admodum attinent: his id re/
ſpondemus: Neq; nos id fugiſſe, ſed ad maiorem apparatus noſtri copiam id
feciſſe: præſertim cum ea ipſa cum ijs uerbis, quibus ſubſcripta erunt, ſæpius
in oratione coniungi ſoleant. Neq; præterea ſint quæſo, quibus faſtidiũ creet
illa quàm creberrima repetitio. Aliquid alicui: &, Aliquid ad aliquid:
nam mihi potius ad genus aliquod ſpectandum fuit, quàm ad ſpeciem ullam,
quod uero aptius occurreret, non habui. Quin etiam ut hanc interdum ſatieta
tem uitarem, illud omiſi, cum tamen ad locutionis formam intelligi uelim.
Ac etiam inter exponendum ſiquando à uerbi proprietate diſcedens, rei totius
ſententiam aſſumens expoſuero, ne mihi illud tanto uitio detur, quin uel leuiſ
ſime dilui poſſit: nam ſæpe penè neceſſe fuit ita facere, ut uerbum cum reliqua
parte magis congruere demonſtraremus. Interdum etiam quoniam aptiſſime
cadebat, effecimus. Iam uero, ut omnibus ſatisfaciam, ſi collocandorum ex/
emplorum rationem à me quis requirat: is ſciat nullam mihi certam legem in
ijs collocandis propoſitam fuiſſe. Nam quorum uerborum exigua admodũ
copia fuit exẽplorũ, nihil attinere ſum ratus, quoquo modo ea adnotarentur.

Quo/

Quorum autem uariæ ſignificationes fuerunt, eædem'qꝫ aut non multæ, aut non perplexæ, ad eas interdum exemplorum ordinem inſtitui: cum etiam nõ deſint multa, in quibus propria primum, tum translata perſequar. In quibus uero longus exemplorum ordo deſcribendus fuit, magis primam uocum literam ſequi conſtitui, ne in ĳs, cum aliquid quæreres, tibi longius errandum eſſet, quoquo alio modo adnotaſſem. In uerborum etiam ſignificationibus referendis, multas me ex eis prætерĳſſe non ignoro: in quibus poëtæ maxime frequentes ſunt: de quibus ego eo nomine, quia mihi cum illis res nõ erat, mentionem nullam feci. Si uero cum de ſimplici uerbo ageretur, exemplum cõpoſiti uerbi citatum eſt aliquando, non enim neſcimus quàm compoſitorum & ſimplicium uerborum diuerſa ſit ratio, eum non magnum errorem haberi debere excuſamus, cum præſertim ea compoſitio cum ſimplici ſuo eadem penè, ut fit in multis, eſſe poſſit. Reſtat ut, quando non ſatis fideli ſcriptorum opera in opere deſcribendo uſi ſumus, ſiqua lectio fortaſſe aliter in noſtris exemplis, atque in autoribus legitur, niſi nota emendationis adſcripta, legetur. Item ſi numero citato folium non reſpondebit aliquod, à me prorſus hanc omnem amoueas culpam, non enim omnes numeri, niſi ſummo negotio, cum interim opus cuderetur, conſuli potuere. Codices uero ad quos te reĳcio, ſcito præter unum Aſconium, ita caſu factum, Aldinos eſſe omnes. Vnum uero punctum poſt numerum cum habebis, primam paginam: cum duo, ſecundam indicare ſcito. Codicum uero, ſiue autorum nomina, qui primoribus tantum literis præſcribuntur, eos ut infrà uides, explicatos habebis.

Vale.

LECTORI S.

LIBRVM hunc prolixe commendare tibi lector opti. ſuperuacaneum arbitror, poſtquàm uel ipſe uides ex Cicerone & ijs qui illo tempore fuerunt, ſummo iudicio ac ordine optimo plæraque omnia deſumpta eſſe: Vt nihil dicam plusquã ſexcentos ex autoribus locos obiter licet, ſcitiſſime tamen explicatos habes. Cum igitur ſeculi iſtius, quo Cicero uixit locutio integerrima fuit & rectiſſima, tuto & facilè hinc ceu ex theſauro aliquo latinæ linguæ ſuppellectilem apparare tibi potes. Editus eſt & antehac liber iſte, ſed ita ut ijs duntaxat uſui fuerit qui Aldina exempla habuerunt, hoc eſt pauciſſimis. Quotus enim quiſque ea potuit omnia aut porro facile poterit comparare ſibi? Noſter uero hic apparatus ad alias etiam editiones pulchre quadrabit, id quod ex ijs quæ hic adiecta ſunt ipſe ſtatim deprehendes

Vale.

In Plauti & Terentij exemplis numerus adpoſitus ſcenam fabulæ denotat.

In exemplis ex Cæſare, numerus librum denotat, literæ autem tres a b c adie- ctæ, uel primam, uel mediam uel ultimam libri partem.

In Salluſtij Catilinaria idem factum quod in Cæſare.

In Iugurthini autē belli hiſtoria, quia prolixior paulò, uſi ſumus literis qua- tuor a b c d, primam, ſecundam, tertiam, aut quartam partem indicantibus. Intellige autem omnes eas partes æquales eſſe.

In exemplis ex Varrone, Columella Et Gellio prior numerus eſt lib. poſte- rior cap.

punct.	. prior : media .. poſterior	uel ſcænæ uel capitis	pars	a. a: a..	primæ par- tis libri.	pri. me. po.	pars
b. b: b..	Secūdæ par tis libri	prior media poſterior	pars	c. c: c..	Tertiæ par tis libri	prior media poſterior	pars

Propter Ciceronem, Aldina exemplaria cum Cratandri Et Heruagij ęditio ne contulimus, atq; eam collationem in indicem coniecimus, cuius columna prior numeros Aldini continet exemplaris, Secunda Cratandri, Et Tertia Heruagij, Aldinis illis quorum è regione ponuntur reſpondentes. Mediæ co- lumnæ prior numerus folium, poſterior uerſum. Et litera b ſecundam folij fa ciem indicat. Tertię columnę ſimiliter prior numerus paginā, Et poſterior uer ſum. Vſus indicis. Si exemplū aliquod ex Cicerone citatum uel in Cratandri uel in Heruagij æditione quærere libet, obſeruabis primo uolumen unde cita tur, deinde etiam numerum adpoſitum, quem in indice ſub ſuo titulo inter nu meros Aldinos quæres, Et è regione ſtatim offendes loca aliarum æditionū. Verbi gratia. Eruere memoriam, citatur ex 2 uolumin. orationum folio. 127. Numerum illum ſcilicet 127 quære ſuo loco, hoc eſt ſub titulo 2. uol. orationū & è regione eius offendes in columna media numeros 143 b 12. Et in columna tertia 299 26. quod quidem exemplum in Cratandri æditione eſt fol. 143 uer- ſu 33. hoc eſt inter 143 30 Et 143 b 12. In æditione uero Heruagij pagina 299 uer- ſu 13 hoc eſt inter 298 41 Et 299 26. Item eruere ſententiam, in oratorijs lib. apud Aldum fol. 204. apud Cratandrum fol. 120 uerſu 37. hoc eſt inter 120 b 18. Et 121 20. Apud Heruagium pag. 248 uerſu 26. hoc eſt inter numeros in in- dice repertos 248 8. Et 249 12. &c.

In or.lib.	id eſt, in oratorijs libris.
1.uol.or. 2.uo.or. 3.uo.or.	ideſt, primo, ſecũdo, tertio uolumine orationũ
1.uol.ph. 2.uo.ph.	id eſt, primo, ſecundo uolumine philoſophiæ.
De off.	id eſt, de officijs.
Att.	id eſt, Attico.
In fa.	id eſt, in familiaribus.
Cæ.	id eſt, Cæſar.
Sall.	id eſt, Salluſtius.
Pl.	id eſt, Plautus.
Ter.	id eſt, Terentius.
Aſc.	id eſt, Aſconius.
Cel.	id eſt, Celſus.
De re ruſt.	id eſt, De re ruſtica
•	prima pagina.
••	ſecunda pagina.

INDEX CICERONIS EXEMPLA- rium ab Aldo, Cratandro, Et Heruagio impreſſorum, collationem continens.

orat.lib.

Ald.	Crat.	Heru.
1	b 26	2 11
2	2 29	3 17
3	b 38	4 27
4	3 48	5 33
5	4 52	6 39
6	b 8	7 47
7	5 13	9 1
8	b 17	10 8
9	b 24	11 17
10	b 32	12 25
1	7 37	13 31
2	b 48	14 31
3	8b 4	15 29
4	9 9	16 30
5	b 16	17 36
6	10 27	18 45
7	b 31	19 51
8	11 44	21 7
9	b 53	2 16
20	12 b 5	3 22
1	13 15	4 31
2	b 17	5 37
3	14 27	6 44
4	b 30	7 49
5	15 33	9 3
6	b 35	30 9
7	16 39	1 16
8	b 43	2 21
9	17 43	3 24
30	b 45	4 28
1	18 45	5 32
2	b 51	6 37

orat.lib.

Ald.	Crat.	Heru.
3	19 b 3	7 44
4	20 7	8 51
5	b 10	40 7
6	21 13	1 13
7	b 16	2 19
8	22 23	3 25
9	b 29	4 32
40	23 32	5 38
1	24 1	6 45
2	b 9	8 10
3	25 15	9 16
4	b 20	50 22
5	26 25	1 29
6	b 31	2 38
7	27 36	3 45
8	b 46	4 50
9	28 54	6 6
50	29 5	7 12
1	b 10	8 16
2	30 14	9 23
3	b 14	60 28
4	31 15	1 32
5	b 16	2 36
6	32 16	3 40
7	b 17	4 46
8	33 14	5 51
9	b 19	7 2
60	34 19	8 10
1	b 29	9 15
2	35 33	70 19
3	b 37	1 26
4	36 40	2 33

orat.lib.

Ald.	Crat.	Herua.
5	b 42	3 38
6	37 44	4 42
7	38 52	5 46
8	39 4	6 51
9	37 b 48	8 5
70	39 b 12	9 10
1	40 17	80 15
2	b 20	1 19
3	41 25	2 25
4	b 28	3 27
5	42 32	4 33
6	b 37	5 38
7	43 43	6 44
8	b 45	7 50
9	44 46	9 5
80	b 50	90 10
1	45 53	1 15
2	b 54	2 22
3	46 b 3	3 27
4	b 44	94 14
5	59 b 2	120 6
6	60 2	1 12
7	53	2 17
8	b 54	3 23
9	61 b 1	4 28
90	62 1	5 31
1	b 1	6 34
2	63 1	7 37
3	b 1	8 42
4	64 2	9 47
5	b 3	130 50
6	65 4	2 3

orat.lib.			orat.lib.			orat.lib.		
Ald.	Crat.	Heru.	Ald.	Crat.	Herua.	Ald.	Crat.	Heru.
7	b 6	3 8	4	b 13	3 24	1	104 15	3 16
8	66 10	4 13	5	85 17	4 28	2	b 18	4 20
9	b 12	5 17	6	b 19	5 32	3	105 22	5 24
100	67 13	6 20	7	86 20	6 35	4	b 27	6 29
1	b 19	7 24	8	b 23	7 38	5	106 32	7 34
2	68 22	8 31	9	87 24	8 44	6	b 37	8 38
3	b 24	9 37	140	b 26	9 50	7	107 41	9 43
4	69 26	140 41	1	88 27	181 3	8	b 45	220 48
5	b 28	1 45	2	b 34	2 10	9	108 47	1 51
6	70 30	2 49	3	89 38	3 17	180	b 49	3 6
7	b 34	4 2	4	b 41	4 24	1	109 50	4 11
8	71 41	5 6	5	90 45	5 31	2	b 52	5 15
9	b 43	6 10	6	b 46	6 35	3	110 54	6 19
110	72 45	7 15	7	91 47	7 41	4	111 3	7 24
1	b 47	8 20	8	b 50	8 46	5	b 5	8 29
2	73 47	9 26	9	92 52	9 50	6	112 7	9 34
3	b 47	150 31	150	b 54	191 4	7	b 8	230 39
4	74 47	1 36	1	93 b 4	2 7	8	113 8	1 43
5	b 48	2 40	2	94 10	3 9	9	b 8	2 48
6	75 50	3 47	3	b 13	4 14	190	114 10	4 2
7	b 52	4 51	4	95 15	5 20	1	b 8	5 6
8	76 53	6 6	5	b 18	6 25	2	115 8	6 9
9	b 54	7 12	6	96 20	7 31	3	b 8	7 14
120	77 b 2	8 15	7	b 2	8 31	4	116 9	8 18
1	78 2	9 19	8	97 34	9 29	5	b 8	9 22
2	b 4	160 22	9	b 34	200 35	6	54	240 20
3	79 6	1 27	160	98 34	1 40	7	117 b 8	1 29
4	b 8	2 30	1	b 35	2 45	8	118 10	2 35
5	80 9	3 37	2	99 35	3 48	9	b 13	3 46
6	b 13	4 41	3	b 43	4 46	200	119 13	4 44
7	81 13	5 46	4	100 38	5 37	1	b 15	5 50
8	b 11	6 50	5	101 4	6 43	2	120 16	7 4
9	82 11	8 4	6	b 4	7 47	3	b 18	8 8
130	b 9	9 7	7	102 5	8 51	4	121 20	9 12
1	83 9	170 13	8	b 7	210 6	5	b 23	250 18
2	b 8	1 15	9	103 10	1 8	6	122 24	1 33
3	84 11	2 21	170	b 14	2 22	7	b 27	2 28

orat.lib.

Ald.	Crat.	Herua.
8	123 29	3 33
9	b 33	4 39
210	124 35	5 43
1	b 49	6 43
2	125 b 1	7 44
3	126 7	8 47
4	b 9	260 1
5	127 11	1 5
6	b 13	2 11
7	128 15	3 16
8	b 16	4 19
9	129 19	5 26
220	b 16	266 25
1	47 b 7	95 29
2	48 15	6 35
3	b 21	7 41
4	49 25	8 47
5	b 26	100 2
6	50 31	1 6
7	b 35	2 12
8	51 42	3 17
9	b 9	4 31
230	52 b 23	5 40
1	53 25	6 45
2	b 24	7 49
3	54 24	9 3
4	b 27	110 9
5	55 30	1 16
6	b 31	2 21
7	56 31	3 26
8	b 33	4 31
9	57 36	5 37
240	b 36	6 43
1	58 37	7 49
2	b 36	118 47
3	130 31	267 34
4	b 34	268 41

Officia.

Ald.	Crat.	Heru.
1	340 b 34	297 17
2	341 19	8 5
3	53	39
4	b 34	9 25
5	342 16	300 12
6	48	46
7	b 27	1 30
8	343 6	2 13
9	43	3 7
10	b 24	39
1	344 4	4 21
2	43	5 3
3	b 22	35
4	53	6 15
5	345 33	48
6	b 13	7 29
7	47	8 11
8	346 26	44
9	b 10	9 26
20	44	310 8
1	347 24	41
2	b 4	1 23
3	37	2 4
4	348 16	37
5	49	3 18
6	b 29	51
7	349 9	4 32
8	43	5 13
9	b 21	45
30	350 4	6 27
1	38	7 9
2	b 12	36
3	51	8 20
4	351 30	9 2
5	b 8	35
6	41	320 17

Officia.

Ald.	Crat.	Heru.
7	352 19	49
8	52	1 29
9	b 31	2 11
40	353 10	43
1	44	3 25
2	b 22	4 5
3	354 1	37
4	34	5 18
5	b 13	6 1
6	46	33
7	355 23	7 14
8	b 2	47
9	35	8 30
50	356 13	9 11
1	47	44
2	b 15	330 16
3	48	49
4	357 33	1 32
5	b 13	2 13
6	47	46
7	358 24	3 26
8	b 4	4 8
9	36	40
60	359 16	5 21
1	359 49	6 2
2	b 26	34
3	560 5	7 15
4	36	47
5	b 14	8 28
6	48	9 9
7	561 26	41
8	b 6	340 23
9	3 8	1 4
70	562 17	36
1	51	2 19

Officia.

Ald.	Crat.	Herua.
2	b 30	50
3	263 10	3 30
4	44	4 14
5	b 22	47
6	54	5 29
7	264 39	359 11
8	b 23	45
9	265 5	360 30
80	39	1 14
1	b 18	47
2	52	2 30
3	266 31	3 12
4	b 10	44
5	41	4 26
6	267 18	5 6
7	50	38
8	b 30	6 19
9	268 8	51
90	40	7 33
1	b 19	8 14
2	53	47
3	269 31	9 28
4	b 10	370 10
5	47	345 49
6	270 26	6 30
7	b 5	7 11
8	36	43
9	271 14	8 25
100	46	9 6
1	b 25	58
2	272 2	350 18
3	35	50
4	b 14	1 32
5	46	2 14
6	273 25	46
7	b 3	3 27
8	37	4 9

Officia.

Ald.	Crat.	Heru.
9	274 16	41
110	48	5 22
1	b 27	6 2
2	275 6	38
3	39	7 18
4	b 19	44
5	51	358 24
6	376 35	371 3
7	b 18	36
8	50	2 16
9	377 30	50
120	b 8	3 31
1	39	4 13
2	378 15	43
3	46	5 24
4	b 28	6 5
5	379 7	37
6	326 b 51	268 19
7	327 29	50
8	b 5	9 30
9	38	270 12
130	328 16	46
1	30	271 9

Familiares epiſtolæ.

Ald.	Crat.	Herua.
2	3 35	1 35
3	b 34	2 20
4	4 15	3 4
5	49	38
6	b 29	4 21
7	5 9	5 5
8	42	39
9	b 23	6 22
10	6 2	7 4
1	36	35
2	b 14	8 16
3	47	49
4	7 26	9 32
5	b 4	10 17
6	36	50
7	8 15	1 33
8	b 1	2 18
9	37	3 2
20	9 17	36
1	51	4 19
2	b 34	5 1
3	10 15	35
4	52	6 17
5	b 35	51
6	11 16	7 34
7	49	8 13
8	b 33	9 2
9	12 15	35
30	54	20 20
1	b 34	1 4
2	13 17	38
3	49	2 22
4	b 28	3 5
5	14 6	38
6	41	4 21
7	b 19	5 4
8	51	38

Familiares epiſtolæ.

Ald.	Crat.		Herua.	
9	15	30	6	20
40	b	10	7	40
1	b	42		38
2	16	18	8	18
3		52	9	1
4	b	32		35
5	17	11	30	21
6		44	1	4
7	b	32		38
8	18	22	2	23
9		46	3	9
50	b	25		42
1	19	5	4	27
2		39	5	11
3	b	16		41
4		52	6	27
5	20	36	7	12
6	b	16		46
7		48	8	30
8	21	30	9	15
9	b	28	40	2
60		50		36
1	22	28	1	18
2	b	9	2	2
3		43		34
4	23	22	3	19
5	b	6	4	4
6		39		39
7	24	18	5	23
8		51	6	8
9	b	30		41
70	25	9	7	24
1		45	8	10
2	b	23		43
3	26	3	9	28
4		41	50	12
5	b	20		46

Familiares epiſtolæ.

Ald.	Crat.		Heru.	
6	27	3	1	30
7		37	2	14
8	b	23	3	1
9	28	5		35
80		41	4	18
1	b	19	5	1
2	29	1		37
3		33	6	21
4	b	12	7	5
5		47		40
6	30	27	8	24
7	b	9	9	8
8		45		42
9	31	24	60	27
90	b	4	1	11
1		43		47
2	32	27	2	33
3	b	8	3	17
4		47	4	2
5	33	27		37
6	b	6	5	22
7		37	6	6
8	34	21		45
9	b	6	7	37
100	34	b44	68	25
1	35	27	9	14
2	b	8	70	2
3		43		37
4	36	23	1	24
5	b	5	2	12
6		40		46
7	37	22	3	29
8	b	4	4	13
9		39		47
110	38	22	5	34
1	b	1	6	19
2		35	7	2

Familiares epiſtolæ.

Ald.	Crat.		Heru.	
3	39	17		36
4		51	8	21
5	b	32	9	5
6	40	14		41
7		49	80	22
8	b	26	1	5
9	41	7		39
120		42	2	25
1	b	23	3	11
2	42	4		45
3		38	4	36
4	b	19	5	15
5		50		47
6	43	32	6	35
7	b	18	7	20
8	44	1	8	7
9		41		43
130	b	21	9	27
1	45	3	90	9
2		40		44
3	b	20	1	29
4		54	2	15
5	46	35		49
6	b	13	3	32
7		49	4	16
8	47	32		52
9	b	10	5	32
140		50	6	18
1	48	31	7	2
2	b	12		35
3		47	8	18
4	49	27	9	1
5	b	27		36
6		41	100	21
7	50	21	1	6
8		52		41
9	b	31	2	24
				5

Ald.	Crat.	Heru.	Ald.	Crat.	Herua.	Ald.	Crat.	Heru.
150	51 9	3 10	7	63 28	9 5	4	39	4 35
1	42	44	8	b 12	40	5	b 21	5 19
2	b 23	4 29	9	48	130 24	6	76 5	6 5
3	52 6	5 17	190	64 29	1 9	7	41	41
4	41	6 4	1	b 9	45	8	b 25	7 25
5	b 20	39	2	43	2 30	9	77 8	8 10
6	53 1	7 25	3	65 19	3 10	230	44	45
7	36	8 10	4	54	44	1	b 26	9 29
8	b 17	44	5	b 35	4 29	2	78 11	160 15
9	52	9 28	6	66 16	5 13	3	45	49
160	54 33	110 13	7	53	48	4	b 26	1 31
1	b 17	46	8	b 33	6 32	5	79 5	2 15
2	50	1 30	9	67 11	7 15	6	40	49
3	55 30	2 15	200	46	49	7	b 22	3 32
4	b 10	48	1	b 23	8 31	8	80 5	4 18
5	44	3 32	2	68 9	9 19	9	42	5 2
6	56 26	4 18	3	45	140 6	240	b 24	37
7	b 11	5 5	4	b 22	39	1	81 19	6 19
8	46	37	5	69 7	1 26	2	51	7 1
9	57 37	6 25	6	40	2 10	3	b 30	35
170	b 16	7 7	7	b 21	45	4	82 8	8 19
1	52	40	8	54	3 29	5	41	9 2
2	58 33	8 27	9	70 39	4 13	6	b 20	36
3	b 16	9 12	210	b 27	48	7	54	170 16
4	51	47	1	71 8	5 32	8	83 34	50
5	59 35	120 32	2	43	6 16	9	b 20	1 34
6	b 19	1 18	3	b 22	48	250	84 1	2 17
7	60 1	2 3	4	72 5	7 35	1	37	3 2
8	36	38	5	41	8 19	2	b 17	34
9	b 17	4 25	6	b 23	9 4	3	53	4 19
180	48	5 8	7	73 2	38	4	85 37	3
1	61 29	3 43	8	38	150 24	5	b 18	5 37
2	b 9	5 28	9	b 24	1 11	6	86 2	21
3	51	6 15	220	74 7	45	7	39	6 4
4	62 32	50	1	39	2 31	8	b 20	7 36
5	b 13	7 35	2	b 20	3 17	9	87 1	8 18
6	47	8 20	3	75 2	50	260	37	9 3

Atticum.

Ald.	Crat.	Heru.
1	b 14	33
2	48	180 13
3	88 37	51
4	b 7	1 35
5	41	2 18
6	89 24	3 4
7	35	15

Ad Atticum.

1	112 38	229 38
2	b 23	230 21
3	113 4	1 6
4	41	39
5	b 23	2 23
6	114 6	3 6
7	43	40
8	b 24	4 22
9	115 4	5 5
10	42	39
1	b 23	6 22
2	116 2	7 4
3	37	38
4	b 17	8 20
5	50	9 2
6	117 31	35
7	b 14	240 18
8	48	1 1
9	118 28	34
20	b 8	2 17
1	46	3 3
2	119 26	38
3	b 6	4 22
4	45	5 9
5	120 28	45

Atticum.

Ald.	Crat.	Heru.
6	b 8	6 29
7	44	7 13
8	121 29	51
9	b 12	8 34
30	50	9 18
1	122 33	250 2
2	b 16	35
3	51	1 18
4	123 32	51
5	b 14	2 35
6	50	3 19
7	124 31	4 2
8	b 12	36
9	49	5 19
40	125 45	6 5
1	b 26	42
2	126 8	7 25
3	44	8 9
4	b 28	44
5	127 13	9 27
6	47	260 10
7	b 30	47
8	128 14	1 30
9	51	2 16
50	b 35	3 2
1	129 17	38
2	b 3	4 24
3	37	5 9
4	130 19	44
5	54	6 29
6	b 34	7 13
7	131 19	48
8	54	8 31
9	b 37	9 15
60	132 19	51
1	b 3	270 35
2	39	1 18

Atticum.

Ald.	Crat.	Heru.
3	133 20	2 1
4	54	35
5	b 34	3 18
6	134 15	4 1
7	46	31
8	b 36	5 16
9	135 18	49
70	b 1	6 35
1	38	7 20
2	136 21	8 5
3	b 2	39
4	40	9 23
5	137 21	280 8
6	54	40
7	b 36	1 24
8	138 19	2 8
9	53	42
80	b 34	3 27
1	139 14	4 11
2	48	45
3	b 29	5 29
4	140 16	6 15
5	49	48
6	b 29	7 30
7	141 8	8 13
8	41	49
9	b 23	9 32
90	142 3	290 17
1	37	1 2
2	b 22	36
3	143 3	2 21
4	41	3 6
5	b 23	40
6	144 4	4 24
7	39	5 8
8	b 25	44
9	145 6	6 28
		6

Atticum					Atticum.					Atticum.				
Ald.	Crat.		Herua.		Ald.	Crat.		Heru.		Ald.	Crat.		Herua.	
100		42	7	13	7	b	16	2	20	4	b	5	7	21
1	b	23		47	8		51	3	3	5		42	8	8
2	146	2	8	30	9	158	33		37	6	170	23		43
3		36	9	14	140	b	14	4	21	7	b	4	9	26
4	b	18		46	1		49	5	5	8		39	350	11
5		53	300	31	2	159	32		39	9	171	20		45
6	147	35	1	17	3	b	13	6	22	180		54	1	29
7	b	15		50	4		47	7	5	1	b	35	2	13
8		52	2	33	5	160	26		39	2	172	16		48
9	148	34	3	16	6	b	6	8	22	3		52	3	34
110	b	13		49	7		41	9	4	4	b	32	4	20
1		44	4	30	8	161	24		41	5	173	15	5	13
2	149	25	5	15	9	b	3	330	25	6		47	6	5
3	b	5		49	150		36	1	8	7	b	26		42
4		44	6	35	1	162	17		42	8	174	4	7	31
5	150	28	7	19	2		52	2	25	9		37	8	21
6	b	11		47	3	b	30	5	8	190	b	16	9	4
7		54	8	41	4	163	9		39	1		50		39
8	151	35	9	27	5		43	4	24	2	175	29	360	24
9	b	17	310	11	6	b	23	5	8	3	b	8	1	9
120		51		45	7	164	3		42	4		39		43
1	152	32	1	28	8		35	6	24	5	176	20	2	28
2	b	14	2	11	9	b	16	7	5	6	b	1	3	14
3		51		46	160		50		39	7		35	4	6
4	153	36	3	32	1	165	29	8	22	8	177	15		42
5	b	17	4	14	2	b	10	9	10	9		48	5	31
6		53		49	3		45		46	200	b	29	6	20
7	154	33	5	33	4	166	26	340	29	1	178	8	7	7
8	b	13	6	16	5	b	8	1	14	2		40		46
9		47		51	6		43		47	3	b	17	8	34
130	155	29	7	35	7	167	20	2	28	4	179	4	9	25
1	b	12	8	20	8	b	2	3	13	5		37	370	16
2		47	9	4	9		37		49	6	b	15	1	6
3	156	29		38	170	168	21	4	28	7	180	1		46
4	b	21	320	21	1	b	6	5	14	8		37	2	37
5	157	1	1	4	2		42		48	9	b	16	3	26
6		36		37	3	159	25	6	36	210		93	4	13

Atticum.		
Ald.	Crat.	Heru.
1	181 33	5 3
2	b 20	41
3	182 8	6 28
4	49	7 17
5	b 36	8 6
6	183 24	43
7	b 11	9 32
8	48	380 19
9	384 30	1 10
220	b 18	49
1	185 1	2 38
2	35	3 18
3	b 19	4 6
4	53	40
5	186 32	5 28
6	b 10	6 8
7	49	46
8	187 29	7 30
9	b 11	8 13
230	47	49
1	188 30	9 32
2	b 9	390 14
3	44	49
4	189 25	1 36
5	b 6	2 21
6	42	3 5
7	190 30	41
8	b 11	4 28
9	46	5 15
240	191 26	6 1
1	b 7	33
2	42	7 23
3	192 26	8 10
4	b 10	48
5	43	9 35
6	193 22	400 19
7	b 2	1 13

Atticum.		
Ald.	Crat.	Herua.
8	35	35
9	194 15	2 23
250	53	3 12
1	b 33	47
2	195 14	4 31
3	48	5 16
4	b 32	41
5	196 12	6 24
6	46	7 8
7	b 30	43
8	197 9	8 27
9	52	9 13
260	b 41	410 1
1	198 23	37
2	b 7	1 25
3	44	2 11
4	199 31	47
5		3 36
6		4 21
7		5 5
8		40
9		6 27
270		7 12
1		48
2		8 31
3	92 23	184 2
4	b 7	39
5	40	5 20
6	93 25	6 3
7	b 4	36
8	41	7 21
9	94 22	8 4
280	b 6	38
1	42	9 22
2	95 22	190 7
3	b 2	39
4	38	1 22

Atticum.		
Ald.	Crat.	Heru.
5	96 18	2 6
6	52	41
7	b 34	3 26
8	97 15	4 11
9	b 13	8 22
290	49	9 10
1	98 28	44
2	b 7	200 32
3	39	1 19
4	99 18	2 7
5	50	42
6	b 29	3 30
7	100 9	4 17
8	42	5 3
9	b 23	38
300	101 3	6 24
1	36	7 9
2	b 17	44
3	53	8 28
4	102 34	9 12
5	b 16	47
6	54	210 31
7	103 38	1 15
8	b 17	48
9	53	2 31
310	104 35	3 12
1	b 15	44
2	52	4 25
3	103 34	5 6
4	b 14	40
5	49	6 20
6	106 29	7 1
7	b 9	34
8	44	8 15
9	107 24	48
320	b 5	9 31
1	39	220 14
		7

Anicum; Vol. Pri. Orat.

Ald.	Crat.	Heru.
2	180 21	47
3	b 1	1 31
4	37	2 16
5	109 20	50
6	b 8	3 34
7	43	4 19
8	110 23	5 1
9	b 3	29
330	36	6 11
1	55	31

Vol. Pri. Orat.

1	3 b 2	1 39
2	37	2 25
3	4 19	3 10
4	b 1	46
5	37	4 34
6	5 20	5 23
7	b 3	6 11
8	37	48
9	6 19	7 36
10	b 2	8 23
1	36	9 8
2	7 18	45
3	52	10 33
4	b 33	1 19
5	8 14	2 3
6	46	36
7	b 27	3 20
8	9 17	4 12
9	53	5 1
20	b 34	38
1	10 17	6 25
2	53	7 11

Vol. Pri. Orat.

Ald.	Crat.	Heru.
3	b 36	48
4	11 18	8 35
5	b 1	9 22
6	37	20 11
7	12 18	48
8	54	1 36
9	b 36	2 23
30	13 18	3 10
1	54	47
2	b 37	4 34
3	14 20	5 21
4	b 4	6 8
5	40	45
6	15 24	7 32
7	b 6	8 20
8	44	9 8
9	16 26	45
40	b 5	30 27
1	40	1 14
2	17 23	51
3	b 4	2 37
4	28	3 10
5	18 16	44
6	52	4 32
7	b 35	5 20
8	19 18	6 6
9	52	42
50	b 34	7 28
1	20 15	8 13
2	49	50
3	b 30	9 35
4	50	40 5
5	21 37	44
6	b 18	1 31
7	53	2 17
8	22 34	3 4
9	b 25	41

Vol. Pri. Orat.

Ald.	Crat.	Heru.
60	51	4 29
1	23 32	5 17
2	b 13	6 4
3	48	46
4	24 30	7 27
5	b 12	8 13
6	52	51
7	23 34	9 35
8	b 15	50 30
9	50	1 4
70	26 31	39
1	b 11	2 23
2	47	3 6
3	27 29	42
4	b 11	4 26
5	45	5 9
6	28 21	36
7	b 1	6 20
8	37	7 4
9	29 19	39
80	52	8 22
1	b 35	9 7
2	30 16	43
3	50	60 26
4	b 32	1 12
5	31 13	47
6	47	2 31
7	b 29	3 14
8	32 10	49
9	45	4 35
90	b 28	5 20
1	33 9	6 6
2	44	42
3	b 24	7 27
4	34 5	8 13

.ol.	Pri.	Ora.	Vol.	pri.	Orat.	Vol.	pri.	Orat.
l.	Crar.	Heru.	Ald.	Crat.	Herua.	Ald.	Crat.	Heru.
5	40	48	2	53	43	9	b 26	47
6	b 20	9 33	3	b 36	5 27	170	59 7	1 32
7	54	70 20	4	47 18	6 11	1	43	2 16
8	35 35	1 4	5	54	45	2	b 24	51
9	b 17	41	6	b 36	7 30	3	60 5	3 35
0	51	2 23	7	48 18	8 14	4	42	4 21
1	36 33	3 8	8	b 1	51	5	b 22	5 3
2	b 14	44	9	37	9 36	6	61 3	38
3	50	4 30	140	49 19	100 22	7	38	6 21
4	37 31	5 16	1	54	1 7	8	b 20	7 6
5	b 12	49	2	b 35	43	9	62 2	41
6	47	6 36	3	50 17	2 28	180	36	8 24
7	38 28	7 23	4	53	3 15	1	b 17	9 8
8	48	41	5	b 34	4 1	2	51	41
9	b 40	8 36	6	51 16	37	3	63 31	130 24
10	39 21	9 21	7	50	5 18	4	b 12	1 10
1	b 3	80 7	8	b 40	6 7	5	47	46
2	37	42	9	52 20	42	6	64 28	2 32
3	40 19	1 29	150	b 1	7 29	7	b 9	3 18
4	b 1	2 14	1	37	8 14	8	45	4 3
5	38	3 2	2	53 19	51	9	65 27	39
6	41 20	37	3	b 1	9 35	190	b 8	5 25
7	b 2	4 22	4	37	110 21	1	43	6 10
8	36	5 7	5	54 18	1 7	2	66 25	47
9	42 17	42	6	54	44	3	b 6	7 32
120	53	6 27	7	b 34	2 29	4	41	8 17
1	b 34	7 11	8	55 14	3 15	5	67 23	9 3
2	43 16	48	9	50	51	6	b 5	40
3	52	8 32	160	b 32	4 35	7	40	140 26
4	b 34	9 16	1	56 13	5 20	8	68 21	1 11
5	44 16	51	2	47	6 4	9	48	37
6	51	90 35	3	b 29	40	200	b 39	2 24
7	b 33	1 20	4	57 11	7 25	1	69 20	3 10
8	45 15	2 3	5	46	8 10	2	54	46
9	51	40	6	b 27	45	3	b 35	4 32
130	b 33	3 24	7	58 9	9 29	4	70 17	5 17
1	46 16	4 8	8	45	120 13			

8

Vol. Ald.	Pri. Crat.	Orat. Heru.	Vol. Ald.	Pri. Crat.	Orat. Heru.	Vol. Ald.	Pri. Crat.	Orat. Heru.
5	b 3	6 2	2	b 21	1 36	9	b 2	6 36
6	37	38	3	83 3	2 21	280	37	7 23
7	71 20	7 24	4	38	3 7	1	95 18	8 9
8	b 1	8 9	5	b 21	42	2	52	44
9	36	43	6	84 3	4 28	3	b 32	9 28
210	72 18	9 27	7	39	5 13	4	51	49
1	53	150 11	8	b 21	49	5	96 40	200 35
2	b 35	46	9	85 3	6 34	6	b 19	1 23
3	73 16	1 31	250	38	7 19	7	54	2 9
4	52	2 14	1	b 18	8 3	8	97 36	45
5	b 32	49	2	53	38	9	b 17	3 31
6	74 13	3 32	3	86 33	9 21	290	51	4 16
7	48	4 17	4	b 13	180 4	1	98 31	5 1
8	b 30	51	5	48	39	2	b 12	37
9	75 11	5 35	6	87 29	1 23	3	47	6 22
220	46	6 18	7	b 10	2 8	4	99 28	7 7
1	b 28	7 1	8	45	42	5	b 9	43
2	76 9	37	9	88 26	3 24	6	44	8 27
3	45	8 21	260	b 8	4 8	7	100 25	9 10
4	b 27	9 5	1	43	42	8	b 6	44
5	77 7	39	2	89 26	5 27	9	40	210 25
6	42	160 23	3	b 8	6 11	300	101 23	1 7
7	b 24	1 7	4	44	46	1	b 4	41
8	78 5	43	5	90 26	7 30	2	39	2 25
9	41	2 28	6	b 7	8 14	3	102 18	3 6
230	b 23	3 13	7	43	49	4	53	39
1	79 5	49	8	91 25	9 34	5	b 16	4 4
2	40	4 35	9	b 6	190 18			
3	b 22	5 20	270	41	1 3			
4	80 3	6 5	1	92 23	38			
5	41	38	2	b 4	2 22			
6	b 23	7 23	3	38	3 6			
7	81 4	8 7	4	93 20	42			
8	40	43	5					
9	b 21	9 29	6	b 10	4 31			
240	82 3	170 15	7	46	5 18			
1	39	50	8	94 21	50			

Vol. Scd'm Orat.			Vol. Scd'm Orat.			Vol. Scd'm Orat		
Ald.	Crat.	Herua.	Ald.	Crat.	Herua.	Ald.	Crat.	Herua.
1			8	114 36	37	5	53	41
2			9	b 18	9 21	6	b 34	4 23
3			40	54	240 7	7	127 15	5 7
4	103 7	214 38	1	115 35	42	8	50	42
5	43	5 23	2	b 16	1 27	9	b 31	6 29
6	b 22	6 7	3	52	2 10	80	128 14	7 14
7	104 2	40	4	116 32	44	1	49	50
8	35	7 22	5	b 14	3 26	2	b 30	8 36
9	b 17	8 7	6	50	4 10	3	129 11	9 22
10	54	42	7	117 31	43	4	46	270 9
1	105 36	9 26	8	b 12	5 26	5	b 28	44
2	b 18	220 11	9	48	6 8	6	130 10	1 32
3	106 1	46	50	118 30	43	7	51	2 19
4	38	1 31	1	b 12	7 26	8	b 33	3 4
5	b 21	2 16	2	47	8 9	9	131 15	39
6	107 3	3 1	3	119 28	44	90	49	4 16
7	31	27	4	b 11	9 28	1	b 30	50
8	b 18	4 14	5	46	250 12	2	132 12	5 33
9	54	50	6	120 27	46	3	48	6 19
20	108 35	5 35	7	b 10	1 30	4	b 28	7 2
1	b 19	6 22	8	44	2 13	5	133 9	37
2	109 1	7 7	9	121 25	47	6	44	8 21
3	37	46	60	48	3 17	7	b 24	50
4	b 19	8 33	1	b 39	47	8	134 5	9 34
5	110 1	9 18	2	122 20	4 31	9	41	290 18
6	37	230 6	3	b 2	5 15	100	b 22	1 1
7	b 19	42	4	37	50	1	135 3	35
8	53	1 27	5	123 18	6 34	2	39	2 19
9	111 35	2 14	6	b 7	7 19	3	b 20	3 3
30	b 17	49	7	41	8 5	4	136 1	28
1	53	3 34	8	124 22	40	5	36	4 12
2	112 36	4 21	9	b 3	9 26	6	b 18	48
3	b 18	5 7	70	38	260 12	7	53	5 31
4	54	43	1	125 20	50	8	137 35	6 15
5	113 36	6 29	2	b 2	1 36	9	b 16	50
6	b 18	7 16	3	37	2 21	110	51	7 30
7	54	8 1	4	126 19	3 7	1	138 39	8 15

9

Vol.	Scd'm.	Orat.	Vol.	Scd'm.	Orat.	Vol.	Scd'm.	Orat.
Ald.	Crat.	Heru.	Ald.	Crat.	Heru.	Ald.	Crat.	Heru.
2	b 20	50	9	37	39	6	54	1 31
3	54	9 34	150	151 18	5 23	7	b 35	2 14
4	139 36	290 19	1	54	6 8	8	164 17	49
5	b 17	1 5	2	b 36	43	9	52	3 33
6	52	41	3	152 17	7 28	190	b 34	4 18
7	140 19	2 12	4	52	8 11	1	165 15	5 2
8	b 10	3 1	5	b 34	46	2	45	25
9	45	37	6	153 16	9 30	3	b 27	6 9
120	141 27	4 23	7	50	320 14	4	166 9	44
1	b 8	5 10	8	b 32	49	5	46	7 28
2	43	46	9	154 14	1 34	6	b 29	8 13
3	142 24	6 30	160	49	2 19	7	167 10	48
4	b 13	7 19	1	155 26	4 5	8	52	9 35
5	49	8 4	2	b 6	41	9	b 34	350 20
6	143 30	41	3	42	5 27	200	168 16	1 5
7	b 12	9 26	4	156 23	6 12	1	51	39
8	47	300 11	5	b 5	48	2	b 32	2 28
9	144 28	48	6	30	7 23	3	53	42
130	b 10	1 33	7	157 21	8 10	4	169 38	3 26
1	44	2 18	8	b 2	47	5	b 19	4 12
2	145 26	3 5	9	37	9 33	6	170 1	47
3	b 7	42	170	158 20	330 18	7	37	5 34
4	42	4 27	1	b 1	1 4	8	b 18	6 20
5	146 24	5 12	2	36	39	9	54	7 8
6	b 6	49	3	159 17	2 24	210	171 37	44
7	38	6 28	4	53	3 11	1	b 20	8 30
8	147 20	7 13	5	b 34	47	2	172 4	9 17
9	b 1	48	6	160 18	4 34	3	49	360 9
140	36	8 32	7	b 1	5 20	4	b 30	42
1	148 13	9 12	8	37	6 7	5	173 10	1 28
2	49	48	9	161 19	42	6	46	2 13
3	b 31	310 32	180	b 2	7 29	7	b 27	50
4	149 14	1 15	1	36	8 13	8	174 8	3 36
5	48	49	2	162 18	48	9	44	4 20
6	b 39	2 34	3	53	9 33	220	b 25	5 6
7	150 19	3 18	4	b 35	340 18	1	175 7	42
8	b 1	4 4	5	163 20	47	2	43	6 27

Vol. Scd'm Orat.			Vol. Scd'm Orat.			Vol. Ter. Orat.		
Ald.	Crat.	Herua	Ald.	Crat.	Herua.	Ald.	Crat.	Heru.
3	b 23	7 13	260	38	3 3	1		
4	176 6	49	1	188 20	39	2		
5	41	8 36	2	b 1	4 25	3	194 b 37	407 50
6	b 23	9 22	3	35	5 11	4	195 18	8 34
7	177 6	370 6	4	189 16	45	5	53	18
8	41	39	5	51	6 31	6	b 35	9 2
9	b 23	1 23	6	b 30	7 15	7	196 16	410 36
230	178 4	2 7	7	190 11	51	8	52	1 21
1	39	41	8	45	8 35	9	b 34	2 4
2	b 21	3 25	9	b 27	9 20	10	197 16	39
3	179 2	4 8	270	191 8	400 4	1	51	3 23
4	38	43	1	44	39	2	b 33	4 7
5	b 19	5 27	2	b 25	1 23	3	198 14	41
6	53	6 9	3	192 6	2 7	4	51	5 25
7	180 34	43	4	42	41	5	b 32	6 9
8	b 15	7 28	5	b 23	3 25	6	199 13	44
9	51	8 12	6	193 5	4 8	7	48	7 29
240	181 33	42	7	40	43	8	b 30	8 14
1	b 15	9 32	8	b 21	5 27	9	200 11	51
2	50	380 16	9	194 2	6 11	20	46	420 9
3	182 37	51	280	34	45	1	b 27	1 2
4	b 18	1 35	1	54	407 14	2	201 9	2 23
5	54	2 29				3	46	3 18
6	183 36	3 2				4	b 29	5 6
7	b 17	38				5	202 12	7 44
8	52	4 22				6	48	9 46
9	184 33	5 7				7	b 31	430 39
250	b 14	44				8	203 9	1 21
1	49	6 30				9	54	2 8
2	185 29	7 16				30	b 36	43
3	b 8	8 2				1	204 17	3 28
4	42	43				2	51	4 12
5	186 23	9 24				3	b 33	48
6	b 5	390 11				4	205 15	5 33
7	40	47				5	50	6 17
8	187 16	1 28				6	b 42	7 11
9	b 3	2 17				7	206 39	8 3
								10

Vol.	Ter.	Ora.	Vol.	Ter.	Orat.	Vol.	Ter.	Orat.
Ald.	Crat.	Heru.	Ald.	Crat.	Herua.	Ald.	Crat.	Heru.
8	b 20	38	5	b 31	4 30	2	36	490 14
9	54	9 21	6	219 11	5 15	3	231 18	50
40	207 35	440 5	7	45	49	4	53	1 35
1	b 19	40	8	b 25	6 35	5	b 33	2 21
2	208 1	1 24	9	220 9	7 14	6	232 14	3 6
3	36	2 8	80	43	48	7	49	42
4	b 18	44	1	b 24	8 34	8	b 30	4 28
5	53	3 28	2	221 5	9 20	9	233 12	5 15
6	209 34	4 13	3	40	470 3	120	48	6 2
7	b 15	48	4	b 20	37	1	b 29	38
8	50	5 32	5	54	1 21	2	234 5	7 17
9	210 31	6 16	6	222 36	2 5	3	40	8 3
50	b 13	51	7	b 18	40	4	b 21	38
1	49	7 36	8	53	3 24	5	235 1	9 22
2	211 29	8 21	9	223 34	4 8	6	36	500 7
3	b 10	9 5	90	b 15	43	7	b 17	43
4	35	32	1	50	5 26	8	52	1 28
5	212 24	450 18	2	224 31	6 10	9	236 32	2 13
6	b 4	1 5	3	b 12	44	130	54	36
7	39	42	4	47	7 28	1	b 40	3 21
8	213 20	2 28	5	225 28	8 11	2	237 19	4 6
9	b 2	3 15	6	b 8	45	3	54	41
60	37	51	7	44	9 29	4	b 35	5 25
1	214 18	4 36	8	226 24	480 13	5	238 16	6 9
2	53	5 22	9	b 4	47	6	39	33
3	b 34	6 8	100	39	1 33	7	b 26	7 16
4	215 16	43	1	227 23	2 18	8	239 7	8 1
5	52	7 28	2	b 4	3 4	9	42	36
6	b 32	8 14	3	39	40	140	b 24	9 22
7	216 14	49	4	228 20	4 25	1	240 6	510 7
8	46	9 28	5	b 2	5 10	2	42	42
9	b 40	460 13	6	38	46	3	b 8	1 12
70	217 21	48	7	229 20	6 33	4	50	48
1	b 2	1 34	8	b 1	7 19	5	241 31	2 33
2	37	2 20	9	37	8 6	6	b 12	3 18
3	218 16	3 6	110	230 19	41	7	47	4 5
4	51	43	1	b 1	9 29	8	242 29	41

Vol.	Ter.	Ora.	Vol.	Ter.	Orat.	Vol.	Ter.	Orat
Ald.	Crat.	Herua.	Ald.	Crat.	Herua.	Ald.	Crat.	Herua
9	b 10	5 28	6	b 21	540 28	3	b 2	5 9
150	46	6 13	7	255 2	1 12	4	41	39
1	243 29	50	8	37	46	5	267 22	6 21
2	0 0	0 0	9	b 18	2 29	6	b 3	7 4
3	b 42	7 36	190	54	3 13	7	38	38
4	244 23	8 24	1	256 42	48	8	268 18	8 20
5	b 6	9 12	2	b 23	4 33	9	53	9 4
6	42	46	3	257 5	5 17	230	b 22	22
7	245 24	520 32	4	47	6 2	1	269 3	570 5
8	b 5	1 19	5	b 28	39	2	38	38
9	40	2 4	6	258 9	7 25	3	b 18	1 21
160	246 22	36	7	44	8 11	4	52	2 3
1	b 4	3 22	8	b 24	48	5	270 33	36
2	39	4 9	9	259 5	9 33	6	b 14	3 19
3	247 20	44	200	40	550 17	7	50	4 3
4	54	5 30	1	b 22	1 1	8	271 31	36
5	b 36	6 17	2	260 3	36	9	b 4	5 4
6	248 17	7 2	3	38	2 21	240	39	38
7	52	38	4	b 19	3 4	1	272 20	6 21
8	b 32	8 23	5	50	30	2	b 1	7 4
9	249 13	9 9	6	261 31	4 14	3	36	40
170	47	44	7	b 12	50	4	273 17	8 24
1	b 28	530 28	8	47	5 35	5	50	9 6
2	250 8	1 11	9	262 21	6 6	6	b 41	41
3	44	46	210	b 1	41	7	274 23	580 27
4	b 26	2 30	1	36	7 25	8	b 4	1 13
5	251 8	3 15	2	263 16	8 10	9	39	49
6	44	49	3	50	45	250	275 20	2 33
7	b 26	4 32	4	b 23	9 16	1	54	3 16
8	252 8	5 17	5	264 1	51	2	b 34	50
9	44	6 11	6	36	560 35	3	276 12	4 30
180	b 25	35	7	b 18	1 20	4	43	5 8
1	253 7	7 19	8	54	2 3	5	b 20	38
2	42	8 3	9	265 34	36	6	51	6 19
3	b 22	26	220	54	3 5	7	277 32	7 3
4	254 4	9 10	1	b 40	41	8	b 8	24
5	38	45	2	266 20	4 24	9	43	8 9

Vol.	Ter.	Orat.
Ald.	Crat.	Heru.
260	278 25	44
1	b 7	9 28
2	43	590 12
3	279 25	47
4	b 7	1 31
5	31	2 5
6		
7	00	000
8		
9		
270	280 2	592 23
1	39	3 9
2	b 26	44
3	281 7	4 29
4	42	5 14
5	b 16	40

Vol.	pri.	Phil.
Ald.	Crat.	Heru.
1	202 36	7 49
2	b 17	8 34
3	51	9 19
4	3 32	10 3
5	b 12	37
6	47	11 20
7	4 27	2 4
8	b 7	38
9	42	3 21
10	5 21	4 4
1	b 1	39
2	36	5 22
3	6 17	6 6
4	53	41
5	b 33	7 25
6	7 14	8 9
7	50	43
8	b 30	9 26
9	8 10	20 9
20	45	44
1	b 25	1 27
2	9 12	2 16
3	47	50
4	b 28	3. 33
5	210 9	4 27
6	42	50
7	b 24	5 33
8	1 6	6 16
9	40	50
30	b 23	7 33
1	2 5	8 17
2	40	51
3	b 21	9 35
4	3 2	30 19
5	37	1 3
6	b 18	36
7	36	50
8	0 0 0	0 00

Vol.	pri.	Phil.
Ald.	Crat.	Herua.
9	199 38	1 37
40	b 21	2 22
1	200 2	3 6
2	36	41
3	b 16	4 26
4	51	5 11
5	1 31	46
6	b 12	6 31
7	45	7 11
8	000	0 0
9	214 40	32 39
50	b 25	3 26
1	5 5	4 9
2	40	45
3	b 21	5 29
4	6 1	6 12
5	35	46
6	b 16	7 30
7	51	8 14
8	7 31	48
9	b 11	9 31
60	45	40 14
1	8 25.	48
2	b 5	1 31
3	41	2 14
4	9 38	3 2
5	b 16	36
6	51	4 20
7	220 31	5 3
8	b 11	38
9	50	6 25
70	1 30	7 9
1	b 10	43
2	44	8 27
3	2 25	9 11
4	b 4	44
5	38	50 27
6	3 18	1 10

Vol. Prim: Phil.			Vol. Prim: Phil.			Vol. Prim. Phil.		
Ald.	Crat.	Heru.	Ald.	Crat.	Herua.	Ald.	Crat.	Heru.
7	52	44	4	5 30	6 27	1	b 33	35
8	b 31	2 27	5	b 10	7 10	2	7 12	1 17
9	4 11	3 10	6	44	44	3	47	51
80	46	45	7	6 24	8 26	4	b 26	2 34
1	b 26	4 29	8	b 3	9 8	5	8 8	3 20
2	5 7	5 13	9	35	41	6	42	4 3
3	42	48	120	7 14	80 23	7	b 22	36
4	b 24	6 34	1	47	1 5	8	9 3	5 20
5	6 5	7 17	2	b 27	39	9	37	6 2
6	39	8 2	3	8 7	2 22	160	b 16	35
7	b 20	37	4	48	3 8	1	49	7 17
8	54	9 21	5	b 26	41	2	250 31	8 1
9	7 29	51	6	9 5	4 23	3	b 11	3 5:
90	b 15	60 36	7	38	5 5	4	44	9 17
1	48	1 19	8	b 16	37	5	1 23	50
2	8 28	2 3	9	50	26	6	b 6	110 35
3	b 6	36	130	240 29	7 2	7	40	1 17
4	40	3 18	1	b 13	37	8	2 20	50
5	9 18	50	2	50	8 21	9	54	2 32
6	52	4 32	3	1 30	9 3	170	b 36	3 16
7	b 32	5 15	4	b 10	35	1	3 22	4 5
8	240 11	49	5	44	90 17	2	b 2	38
9	45	6 32	6	2 27	1 2	3	41	5 26
100	b 25	7 15	7	b 6	35	4	4 16	6 3
1	1 6	49	8	41	2 17	5	b 2	37
2	39	8 32	9	3 20	51	6	35	7 19
3	b 20	9 15	140	53	3 33	7	5 16	8 2
4	53	48	1	b 32	4 15	8	51	37
5	2 33	70 30	2	4 11	49	9	b 35	9 42
6	b 29	1 14	3	42	5 31	180	6 46	120 37
7	3 9	48	4	b 21	6 13	1	b 26	1 20
8	33	2 31	5	52	46	2	7 7	2 3
9	b 23	3 13	6	5 30	7 29	3	46	41:
110	4 3	46	7	50	50	4	b 26	3 23
1	36	4 28	8	b 39	8 36	5	8 5	4 5
2	b 16	5 12	9	6 19	9 18	6	43	42
3	50	45	150	45	100 2	7	b 22	5 24

Vol. Prim. Phil.

Ald.	Crat.	Heru.
8	9 3	6 6
9	31	34
190	b 17	7 21
1	51	8 4
2	260 31	37
3	b 10	9 20
4	45	130 3
5	1 26	37
6	b 14	1 29
7	48	2 11
8	2 27	44
9	b 7	3 26
200	47	4 15
1	3 27	49
2	b 6	5 31
3	43	6 18
4	4 28	7 6
5	b 10	44
6	42	8 29
7	5 21	9 16
8	54	50
9	b 23	140 35
210	6 17	1 19
1	50	2 1
2	b 30	34
3	7 9	3 17
4	42	50
5	b 21	4 31
6	54	5 13
7	8 34	46
8	b 14	6 29
9	50	7 14
220	9 30	48
1	b 10	8 31
2	44	9 13
3	270 25	48
4	b 12	150 38

Vol. Prim. Phil.

Ald.	Crat.	Heru.
5	49	1 22
6	1 34	2 9
7	b 5	34
8	47	1 21
9	2 27	4 3
230	b 5	35
1	39	5 17
2	3 18	50
3	51	6 32
4	b 25	7 14
5	4 10	46
6	43	8 29
7	b 23	9 10
8	5 4	45
9	38	160 27
240	b 17	1 10
1	50	42
2	6 29	2 24
3	b 8	3 5
4	42	38
5	7 22	4 20
6	b 2	5 3
7	35	37
8	8 17	6 21
9	51	7 4
250	b 31	37
1	9 7	8 15

Vol. Sec͞d'm. Phil.

Ald.	Crat.	Heru.
2	279 53	168 51
3	b 32	9 34
4	280 14	170 19
5	47	1 2
6	b 26	35
7	1 4	2 18
8	37	51
9	b 16	3 33
10	49	4 14
1	2 26	47
2	b 5	5 28
3	38	6 11
4	3 20	46
5	54	7 28
6	b 33	8 10
7	4 15	45
8	48	9 27
9	b 28	180 10
20	5 9	45
1	43	1 28
2	b 23	2 11
3	6 3	45
4	38	3 29
5	b 15	4 10
6	7 2	45
7	36	5 29
8	b 16	6 11
9	49	44
30	8 30	7 26
1	b 11	8 10
2	45	44
3	9 25	9 26
4	b 7	190 11
5	41	44
6	290 21	1 26
7	b 1	2 9

Vol.	Scd'm.	Phil.	Vol.	Scd'm.	Phil.	Vol.	Scd'm.	Phil.
Ald.	Crar.	Heru.	Ald.	Crat.	Heru.	Ald.	Crat.	Heru.
8	1 35	42	5	38	45	2	5 22	3 27
9	1 17	3 25	6	3 19	8 28	3	b 1	4 10
40	51	4 7	7	51	9 10	4	36	43
1	5 30	40	8	b 31	42	5	6 15	5 25
2	2 9	5 21	9	50	220 10.	6	48	6 8
3	47	6 7	80	4 40	45	7	b 27	40
4	b 30	42	1	b 19	1 27	8	7 5	7 21
5	3 10	7 26	2	54	2 11	9	38	8 3
6	45	8 8	3	5 45	3 4	120	b 17	36
7	b 41	9 8	4	b 53	4 13	1	8 5	9 27
8	4 43	200 8	3	6 38	52	2	43	250 14
9	b 21	40	6	b 19	5 34	3	b 22	47
50	54	1 22	7	52	6 17	4	54	1 29
1	5 33	2 4	8	7 32	49	5	9 33	2 11
2	b 12	36	9	b 26	7 46	6	b 13	45
3	46	3 19	90	8 6	8 29	7	47	3 28
4	6 26	4 2	1	42	9 12	8	320 28	4 11
5	b 4	34	2	b 22	47	9	b 6	44
6	37	5 16	3	9 2	230 29	130	41	5 27
7	7 17	50	4	45	1 20	1	1 20	6 10
8	51	6 33	5	b 25	2 2	2	54	44
9	b 30	7 12	6	310 5	35	3	b 34	7 26,
60	8 16	51	7	41	3 17	4	2 14	8 8
1	51	8 34	8	b 21	4 1	5	48	41
2	b 30	9 17	9	1 1.	3 5	6	b 29	9 24
3	9 8	49	100	35	5 18	7	3 6	260 6
4	41	210 31	1	b 14	6 1	8	38	38
5	b 20	1 12	2	2 8	49	9	b 7	1 11
6	54	45	3	41	7 31	140	47	47
7	300 33	2 27	4	b 21	8 14	1	4 23	2 28
8	b 13	3 10	5	53	47	2	b 2	3 10
9	47	43	6	3 33	9 30	3	36	43
70	1 27	4 25	7	b 14	240 13	4	5 15	4 26
1	b 6	5 8	8	52	47	5	49	5 9
2	30	32	9	4 31	1 30	6	b 28	41
3	2 19	6 22	110	b 9	2 12	7	6 9	6 26
4	b 3	7 10	1	42	45	8	43	7 9
								13

Vol.	Secd'm	Phil.	Vol.	Secd'm	Phil.	Vol.	Secd'm	Phil.
Ald.	Crat.	Heru.	Ald.	Crat.	Heru.	Ald.	Crat.	Heru.
9	b 22	44	1	51	49	3	44	6 30
150	27	49	2	b 31	2 32	4	0 0	0 0
1	7 17	8 38	3	4 12	3 15	5	379 b 7	377 34
2	51	9 21	4	47	49	6	42	8 18
3	b 30	270 5	5	b 26	4 31	7	380 24	9 2
4	8 11	40	6	5 6	5 14	8	b 6	37
5	30	1 9	7	39	47	9	41	380 21
6	b 15	45	8	b 18	6 30	200	1 15	50
7	49	2 28	9	50	7 11	1	b 32	2 17
8	9 28	3 11	180	6 30	44	2	8	1 43
9	b 7	45	1	b 8	8 27	3	2 12	2 51
160	42	4 29	2	41	9 10	4	26	3 16
1	330 22	5 12	3	7 20	45	5	b 16	4 2
2	b 2	47	4	b 6	290 30	6	50	37
3	37	6 30	5	42	1 15	7	3 30	5 20
4	1 17	7 13	6	8 23	51	8	b 10	6 4
5	51	48	7	54	2 32	9	43	37
6	b 32	8 31	8	b 33	3 14	110	4 22	7 20
7	2 11	9 15	9	9 12	46	1	b 1	8 2
8	45	49	190	46	4 28	2	35	37
9	b 37	280 33	1	b 26	5 12	3	5 15	9 20
170	3 17	1 16	2	340 6	45	4	18	23

FINIS.

APPARATUS LATINÆ LOCUTIONIS, EX M. T. CICERONE, CAEſare, Salluſtio, Terentio, Plauto, ad Herennium, Aſconio, Celſo, ac de Re ruſtica, per Bartholomæum Riccium Lugienſem in ſuum ordinem deſcriptus.

A ANTE B.

ABALIENARE, planè uerbi ſignificatio per ſe nota eſt: eſt enim abalienare, quod noſtrum erat, alienum fieri. Et dicimus alienare aliquid, & aliquid ab aliquo, ut in exemplis.

Aliquid .2. uo. or. 80.. Vectigalibus alienatis, ſocijs uexatis, regibus atq; gentibus omnibus exinanitis. Aliquem. in fa. 7.. Qui nos, quos fauendo in cõmuni cauſa retinere potuerunt, inuidendo abalienauerunt. Ter. Heau. 2: Ita nos abalienauit. Aliquem ab aliquo. in fa. 9.. Amiſſa eſt culpa eorum, qui à ſenatu ordinem coniunctiſſimum abalienauerunt. Att. 233. Sed totum ſe à te abalienauit Dolobella. Pl. Mili. 18. Iſtuc crucior, à uiro me tali abalienarier.

Beneuolentiam. in or. lib. 125. Valde beneuolentiam conciliant, abalienantq; ab ijs, quibus hæc nõ ſunt.

ABDERE. Modò uerbum in hoc loco, modò ad locum, modò cum præpoſitione, modò ſine, à bonis uſurpari comperies. ut, Se literis aliquem. 2. uo. or. 188. Si qui ita ſe literis abdiderunt. id eſt, in ſtudijs literarum aſſiduè ſunt. Rus ſe aliq. Ter. Hec. 2.. Nam ſenex rus abdidit ſeſe. In Aegyptum ſe. Att. 154.. In Aegyptum nos abdimus. Ita. In claſſem. in ſa. 130.: Et ſeſe abdiderit in claſſem. Ita,

In bibliothecam. in fa. 108. Abdo me in bibliothecã. Ita, In ſolitudinem. Cæ. Gal. 4. B.. In ſolitudinem, ac ſyluas abdiderant. In tenebris. 3. uol. or. 109.. Cum ſe ille fugiens in ſcalarum tenebris abdiſſet. Ex conſpectu alicuius: Pl. Pſeu. 16. ex conſpectu heri ſui ſeſe abdiderunt.

ABDICARE Aliquem aliquid: et ſe aliqua re. ut, Generum. Teren. in Andriæ periocha: Recuſat nuptias, generum abdicat. Magiſtratum. Sall. Cati. Senatus decre

uit,uti abdicato magiſtratu &c. Et ſe aliquem Magiſtratu.2. uol. Ph.176.Quid magnificentius, quã poſſe decernere,ut magiſtratu ſe abdicent COSS? Ita, Conſulatu. 3.uo.or.185..Eo die non modò conſulatu,ſed etiam libertate ſe abdicauit. Ita, Dictatura. Cæſ.Ciui:3. a. Dictaturaq́ ſe abdicat. ita tu in omnibus magiſtratibus recte uſurpabis. Libertate. uide conſulatu. Scriptu ſe. Piſo apud Gel.6. 9:Scriptu ſeſe abdicaſſe.

Propriu magiſtratu

ABDICere aliq.2.uol.Ph.87.Cumq́ in quatuor partes uineam diuiſiſſet,trisq́ partes aues abdixiſſet, quarta parte,quę erat reliqua in regione diſtributa, mirabili magnitudine uuam,ut ſcriptum uidemus inuenit.Eſt enim abdicere, reijcere:& augurale eſt uerbum.

ABDVcere, Donatus cum exponit illud Teren.Adel.9: Vbi ego illum quæram? credo abductum in ganeum dicit, Volentes ducimus, abducimus uero inuitos. Cicero tamen uim interdum addit.1.uol. ora.165.Hic eſt Docimus,ad quem iſte deduxerat Tertiam Iſidori Mimi filiam,ui abductam ab Rhodio tibicine. Animum à ſolicitudine.in fam.48.Quæ etiam ſi minus prodeſſent,animũ tamen à ſolicitudine abducerent.Item in or.lib.136. Abducere animos à contraria defenſione,& ad noſtram conor traducere. A moleſtijs aliquem.in fa. 70.Itaque ut mones,quantum potero me ab omnibus moleſtijs & angoribus abducam. Ab angoribus. uide, à moleſtijs. Diſcipulos ab aliquo.1. uolum. phi. 142..Quem diſcipulum cupio abs te abducere.in ora.lib.112.

ABERrare Aliquem re:&,à re.ut in multis uerbis ex præpoſitionibus compoſitis, in quibus præpoſitio appoſitiuam uim retinet. Propoſito.1.uo.ph.165.Sed de te æternitate dicentem aberrare propoſito facile patiebar. A diſtributione.2. uol. philo. 212. Ac ne uidear aberrare a diſtributione mea:ideſt, non agi quod propoſitum ſit per diſtributionem. Ab aliquo aliquid.Plaut.prolo.Menæ: Puer inter homines aberrauit à patre.

Abſolute etiam protulit Cicero Attic.199. At ego hic ſcribendo dies totos nihil equidem leuor,ſed tamen aberro.Et ſi intelligi poteſt, à dolore eum aberrare.

ABeſſe.Præter propriam ſignificationem,modò ad rerum defectum ſiue carentiam, modò ad loci & temporis interuallum uerbi ſignificatio accommodatur:ut in exemplis. AB A

Animum alicui.Pla.Amph.14: Ita mihi animus etiam nunc abeſt. Præ timore dicit ad ſe nondum animum rediſſe. Aliquid alicui.in or.lib,89.Quid huic abeſſe poterit de maximarum rerum ſcientia?

Hiſtoriam latinis literis. Abeſt enim hiſtoria literis noſtris:ideſt hiſtoria latinis ſcriptoribus caret.

Laudem alicui. in or. lib. 190.

Aberat

Abeſſe magis eſt quam abeſſe.

Aberat tertia illa laus, qua permoueret animos. Item.190.. Hoc unũ illi ſi nihil utilitatis attulit, abſuit: ſi opus erat, defuit. Vt magis omnino ſit deeſſe, quàm abeſſe. A ſcelere aliq. Attic.46. Ego uero tantum illum puto ab iſto ſcelere abfuiſſe &c. A culpa. in fa.81. Nec eſſe ullum magnum malum præter culpam, à qua quando tantum abſumus &c. A reprehenſione. in fam.157. Dum, ſi quid acciderit mihi, à reprehenſione temeritatis abſim. A moleſtijs. in fa. 47.. Ideo leuius ferẽdum eſt, quod eodem tempore à multis ac magnis moleſtijs abes. A bello. Cæſ.Gall.6.a.. Druides à bello abeſſe conſueuerũt: id eſt, belli immunes eſſe ſolent. A cogitatione aliq. 2.uol.or.93.. Et nomen ipſum crucis abſit, non modò à corpore ciuium Romanorum, ſed etiam à cogitatione, oculis, auribus. A turpitudine. ad Herennium.6.. Et à ſimili turpitudine hominem nunquam abfuiſſe. Aliquem alicui. 2.uolumine ora.169. Vt mirari torquatus deſinat, me, qui Antonio abfuerim, Scyllam defendere: id eſt, qui Antonium non defenderim, Scyllam defendam. Calamitatem. Attico. 296.. Neque diſcordiarum domeſticarum calamitatem, abfuturam fuiſſe. Suſpitionem. de officijs.46.. Auaritiæque abſit ſuſpitio. Febrem. Cel. 50. Dum febris abſit. Infortunium ab aliquo. Ter.Heau.11. Niſi animus me fallit, haud multum à me aberit infortunium. Frumentũ à maturitate. Cę.Ciui.1.b: Quo neque frumenta in hybernis erant, neque multum à maturitate aberant. A Domo. 1.uol.ora.252.. Vt ille non ſolum abeſſet à domo: id eſt, peregre eſſe. Bidui à loco aliquem. Attic.77. Cum & in caſtra proficiſcerer, à quibus aberã bidui. Et locum ab aliquo. Attic.76.. Nos in caſtra properabamus, quæ bidui aberant. Vtrobique eſt duorum dierum iter intercedere. Triduo. Cæ.Galli.7.a. Ne lõgius triduo ab caſtris abſit. Nũc eſt tris dies abeſſe. Ab aliquo aliq. in ora.lib.189.. Multum ab ijs aberat L.Fuſius, id eſt, maximo interuallo L.Fuſius eos ſequebatur.

Spatium magnũ aliquid. Cæ. 233.. Reliquæq; legiones magnum ſpatium abeſſent. Magnam partem temporis in fam.47. Et abfui magnam partem conſulatus tui. Iter paucorum dierum. Cę. Galli.4.a: Cum paucorũ dierũ iter abeſſet. Ita XXII. Millia paſſuũ. Cæ. Ciui.2.b: Longe à re. in orat.lib.95.. A qua ipſe longe abſum. Longe gentium. in fa. 196.. Noſtriq; τυραννοκτόνοι longe gentium abſunt. Propius. Att.1.. Quoniam propius abes.

Plurimum. 1.uol.ph.91. Sed ab eo plurimum abſum. A ſole. 1.uol.ph.246. Nunc quidem paululum

Alicui — Loci — bidui abeſſe — Triduo — multu. i. max. interuallo. — Magnu ſpatiu — TEMPORIS — Longe a re — Longe gentiu — Propius — plurimu

tulum, inquit, ab ſole abſis: offece-rat uidelicet apricanti. Cum his uero particulis Tantũ, & , Vt geminato, cũ frequẽter, tum perornatè poni conſueuit: idemq́ ſignificat, quod non modò non. Att.102.. Tantum abeſt ut ille meam ſententiam moueat, ut ualde ego ipſi, quod de ſententia ſua deceſſerit, pœnitendum ſit, putem. Item in ora.li.178.. ubiq; tanquam imperſonaliter cum tertijs perſonis, nunc perſonaliter cum prima perſona. In or.lib.107.. Equidem tãtum abſum ab iſta ſententia, ut non modò non arbitrer ſubſidium ſenectutis in eorum &c. Cum tertia perſona. Cæſ. Alexand. bell. 4.a.. Hoc detrimento milites noſtri tantum abfuerunt, ut perturbarentur, ut incenſi potius, atque incitati magnas acceſſiones fecerint in operibus hoſtium expugnandis &c. Aliquando etiam ſine Vt ſequenti particula: in ora.lib.190.. Itaq; tantum abſuit ut inflammares noſtros animos, ſomnum iſto loco uix tenebamus: id eſt, ut uix teneremus. Aliquando primum Vt conuertitur in A, uel Ab. De off.9.. Id autẽ tãtum abeſt ab officio, ut nihil officio magis poſſit eſſe contrarium: id eſt, tantum abeſt ut officium ſit, ut nihil &c. Item.3.uo.or.135. Tantum abes à perfectione maximorum operum, ut fundamenta, quæ cogitas, nondum ieceris. Aliquando diſſoluitur uerbi compoſitio. Cæſ. Ciui.1.a: Qui erat ab oppido millia paſſuum circiter tria: id eſt, aberat.

ABHORRERE. Omnino crebrius à re: ut Lau. Val. interdum tamen & rem boni dixerunt.

Animum alicui. Ab aliqua re. Teren. Hec.14.. Nam omnino abhorrere animum huic uideo à nuptijs. Voluntatem à re.1.uo.or.110. A quo mea longiſſime ratio, uoluntasq́ abhorrebat.

Rationem. uide, uoluntatem.

Orationem à re. 3.uo.or.23. Et ut arbitror, nec ab utilitate eorũ, qui audient, nec ab officio noſtro, nec ab ipſa cauſa Pub. Seſtij abhorrebit oratio mea. Ab auribus uulgi. in ora.lib.149. Abhorrens ab auribus uulgi. Item.167.. Aliquid.2.uo.or.26. Nemo illum aditu, nemo congreſſione, nemo ſermone, nemo conuiuio dignum iudicabat: omnes aſpernabantur, omnes abhorrebant &c.

ABIGERE, Pecudum eſt omnino Abactio: ſed tamen rectè adeò plura alia uerbũ transfertur. Pecus.3.uol.or.97.. Pecus abegerũt.

Gregem.1.uol.orat.81.. Præterea greges equarum eius iſtum abigendos curaſſe. Item.112. Muſcas. in or.lib.131.. Puer abige muſcas. Cel.131.. Laſſitudinem à ſe. Plaut. Merca.2. Age dum Acanthio, abige abs te laſſitudinem.

Alicunde aliq. Plaut. Amphi. prol. Abigam iam ego illum aduenientem

ſilentem ab ædibus. Aliquo ali quem. Ter. Adel. 10: Abigam hunc rus. Partum mulierem 2. uol. orat. 24. Quod ab hæredis ſecundis accepta pecunia partum ſibi ipſa medicamentis abegiſſet: nunc eſt medicamentis abortum facere.

ABIRE. Diſceſſum habet germana uerbi ſignificatio, ſed aliorum more peruenuſte tanſferas licebit, ut exemplis docebitur. Abiure aliquem. 1. uolum. oratio. 99. De ſuis bonis ita dat, ut abiure non abeat: id eſt, ut contra ius non faciat.

A biudicio. 1. uolumi. orat. 51. Nunquid cauſare, quin ab iudicio abeas turpiſſime uictus? E uita. 2. uolumine philoſophiæ. 164. Cato autem ſic abiit è uita. E medio. Terenti. Phor. 24: Ea mortem obiit, è medio abiit. Magiſtratu. in familiaribus. 60. Atque abeuntem magiſtratu concionis habendæ poteſtate priuauit. Conſulatu. Atti. 11. Qua cum abiens cõſulatu ſum domum reductus.

In ſumptum aliquid. Atti. 171. In quos enim ſumptus abeunt fructus prædiorum? In malam crucem. Terent. Phor. 7. Abi hinc in malam crucem. In diem aliquid. Terentius. Phor. 17. Præſens quod fuerat malum, in diem abiit.

Nauſeam. Att. 226. Nauſea iam planè abiit. Obuiam alicui. Terentius. Heau. 5. Abi dum tu Dromo illis obuiam. Peſtilentiam de loco. in familiaribus 232. De loco nunc quidem abiit peſtilentia. Peſſum. Plautus. Aul. 18: Ne peſſum abeat. Sic primo uolumine philoſophię 125. Etſi hoc inquit fortaſſe non poterit ſic abire. Item Terentius. And. 2. Tempus. ſecundo uolumine orationũ 125. Abiit illud tempus, mutata ratio eſt. Ita,

Illa. in familiarib⁹. 138. Illa mea, quæ ſolebas antea laudare, ò hominem facilem, ò hoſpitem non grauem, abierunt. Viam ſuã. Plautus 21. Sine me hinc abire: tu abi tacitus uiam tuam.

ABIICERE Aliquid. Abiicimus modò quod in nobis eſt, modò quod in alio: prius habet rei cõtemptum, & recuſationem: poſterius aduerſarii uictoriam poſſidet. ut Aliquem. in fam. 131. 131. quanta'que contentione tytium intercesſorem abiecerim. Item, Atti. 327. Autoritatem alicuius. At. 1ſt. Nam & ſenatus authoritatem abiecit. Amorem. 3. uol. or. 175. Omnem ſe amorem abieciſſe illinc.

Commentationem, Curam, Cogitationem. in fa. 338. Nam omnem noſtram de Rep. curã, cogitationem de dicenda in ſenatu ſententia, commentationem cauſarũ, abiecimus. Conſilium. 2. uolu. or. 107. Conſilium belli faciundi abiecerit. Conctationem. de offi. 15. Sed iis, qui habent à natura adiumenta rerum gerendarum, abiecta omni conctatione adipiſcendi ſunt magiſtratus. Doloré, in fa. 79. Quan-

Quanquàm tuis monitis & præceptis omnis abijciendus eſt dolor. Item, Attic.182. Gloriam.in orator.lib.128. Seſeq́ſ ſi quam gloriam peperiſſe uideatur, tametſi non ſit æqua merces periculi, tamen ea nõ delectari, totamq́ abijcere, & deponere. Obedientiam.de offi.20.. Relinquunt enim & abijciunt obedientiam. Aedificationem. in ſa.202.. Quod te abieciſſe illam ædificationem conſtabat inter omnes amicos tuos. Item.3.uolumi. orat. 120. Togam. uide, ad pedes.

Onus.1.uolum.ora.20. Opprimi me onere officij malo, quàm quod mihi cũ fide ſemel impoſitũ eſt, aut propter perfidiam abijcere, aut propter infirmitatem animi deponere. In rem aliquid. De officijs 102. Qui omnes ſuas cogitationes abiecerunt in rem tam humilem, atque contemptam: id eſt, collocarũt, ſed uerbo apto uſus eſt ad rem contemptam.

ℊ Collocare.

ABIV dicare. Eſt per ſententiam aliquid ab aliquo auferre, ſed plurimum ualet in transferendo. uſus eſt, ab aliquo aliquid alicui abiudicare.2.uolu.ora.66. Iudicabit Alexandriam Regis eſſe, à Po. Romano abiudicabit.1.uolumi. orat.77. Neque tanta fortunis omnium pernicies poteſt accidere, quàm opinione Po. Romani ratione ueritatis, integritatis, fidei, religionis, ab hoc ordine abiudicari: id eſt, quàm ſi Po.Ro. perſuaſum ſit hunc ordinem nullam ueri.inte.fid.reli.rationem habere. A uita ſe aliquem. Pl.Aſin.10. Nam equidem me iam quantũ poteſt, à uita abiudicabo.

Libertatem ſibi.1.uol.or.304. Ipſum ſibi libertatem abiudicaſſe.

Aliquid.in or.li.118. Vbi plus mali, quàm boni reperio, id totum abiudico, atq́ reijcio.

ABIVrare Aliquid. Atti.5. Mihi certius eſt abiurare quàm dependere.. Sallu.con.Cat.b. Sed ea ſæpe ante hac fidem prodiderat, creditum abiurauerat, cædis conſcia fuerat. Eſt autẽ abiurare, iureiurãdo aliquid negare.

ABLAqueare. De re Ruſt. Cato.29. Stercus diuidito ſic, partem dimidiam in ſegetem, ubi pabulum ſeras, inuehito: et ſi ibi olea erit, ſimul ablaqueato, ſtercusq́ addito.

ABLEgare Aliquem Aliquò. Teren.Hec.8.. Aliquò mihi eſt hinc ablegandus, dum parit Philumena. A b aliqua re aliquem. Atti. 133.. Et à fratris aduẽtu me ablegat.

ABluere Aliquid aliqua re. ad Herẽ. 28. Tui clariſſimi nepotes ſuo ſanguine abluerunt inimicorum crudelitatem.

ABORtare Prægnantes. De re Ruſt. Varro.2.4: Ne dum exilire uelit, prægnans abortet.

ABRAdere Aliquid ab aliquo.1.uolum.orat.288.. Atque illis paucis diebus, poſteaquàm uidet nihil ſe ab A. Cæcinna poſſe litium terrore abradi.

ABROgare. Eſt infirmare inquit Sextus Pom. ut Imperium. in orat. lib. 169. Qui collegę ſuo imperium abrogauit. Item de offi. 60. Magiſtratum. 3. uolum. ora. 115. Qui collegæ magiſtratum per ſeditionem abrogauit. Legem. in ora. lib. 184. Vt legem Semproniam Pop. frequentis ſuffragijs abrogauerit. Fidem. 1. uolum. ora. 52. Si iam tibi deliberatum eſt, quibus abroges fidem iuriſiurādi, reſponde.

ABSCEdere Aliquid ab aliquo. Teren. Hec. 16: Cito ab eo hæc ira abſcedet. Aliquid. Cel. 17. Sed cum inferioribus partibus aliquid abſceſſit.

ABSCINdere. Linguam. Plau. Amphi. 4. Iam quidem Hercle ego tibi iſtam ſceleſtam ſcelus linguam abſcindam.

ABSOLuere. Eſt omnino liberare: maximeq́ꝫ ad iudicia pertinet. Verum quoniam re ſemel incepta impedita eſſe uidetur, donec ad finem ſuum perducatur, eò factum eſt, ut abſoluere ſit rei finem imponere. Eſtq́ꝫ interdum pro ſoluere, ut nauem: & dicimus, aliquid, & de aliqua re abſoluere, ut in exemplis demonſtrabitur. Pro abſoluere aliquem omnibus ſententijs. primo uolumine orat. 223. Seruus ille innocens omnibus ſententijs abſoluitur. Magno numero ſententiarum. Aſco. 33. Magno numero ſententiarum Cornelius abſolutus eſt. Copioſe. Attic. 11. Senatorum enim urna copioſe abſoluit.

Pleniſſime. Aſcon. 33. Sed Syllanus pleniſſime abſolutus eſt. Aperte. Attic. 324. Domitius Saluinus is aperte abſoluit, ut omnes uiderent. Sutorio atramento. in fa. 139. Iam pater eius accuſatus à M. Antonio ſutorio atramento abſolutus putatur. Ita paucis punctis inter damnationem, & abſolutionem ad illud. Aſc. 10. Iniuriarum aliquem. in ora. lib. 10. Item C. Cælius iudex abſoluit iniuriarum eum, qui Lucilium poëtam nominatim in ſcęna lęſerat. Aliquem alicui. 1. uolumi. orat. 113. Hunc hominem ueneri abſoluit: ſibi condēnat: maluit uidelicet homines peccare, quàm deos. Se ab aliquo re aliqua. 1. uolumi. orati. 51. Vt ne Roſcium ſtipulatione alliget? neq́ꝫ à Fānio iudicio ſe abſoluat? Pro perficere. Aliquid. de officijs 54. Vt nemo pictor eſſet inuentus, qui Veneris eam partem quam Apelles inchoatam reliquit, abſolueret.

Opus. in oratorijs libris 206. Itaq́ꝫ hoc ſum aggreſſus ſtatim Catone abſoluto. Viam. Attico. 14. Propterea quod curator eſt uiæ flaminiæ, quæ cum abſoluta erit.

Iuriſdictionem. in fa. 55. Reliquam q́ꝫ iuriſdictionem abſoluerem. Temperantiam, Modeſtiam, Iuſtitiam. 1. uolu. phi. 110. His initijs, ut ante dixi, tanquā ſermonibus à natura datis, temperantia, modeſtia, iuſtitia, & omnis honeſtas

neſtas perfecte abſoluta eſt. Paucis aliquid. Salluſt. con. Ca:b: Nan que uti paucis uerum abſoluam.

De re aliqua. Salluſt. con. Ca. a. Igitur de Catilinæ coniuratione quã uerißime potero, paucis abſoluam. Breui aliquid. Pl. Epid. 9. Te abſoluam breui. Creditorem. Teren. Adel. 6: Ego ad forum ibo, ut hunc abſoluam. Item, Obſecro te hercle, hominem iſtũ impuriſſimum quamprimum abſoluitote. Nam quibus debetur, ueluti ligati ſunt, ait Do. Nauem. Pl. Mil. 17: Philocomaſium quærito, à matre illius uenio, ſi eſt itura, eat, omnis moratur, nauem cupimus abſoluere. Nunc aperte eſt pro ſoluere.

ABSORBERE Aliquid aliquem. in oratorijs libris 191. Sed hũc quoque abſorbuit æſtus quidam inſolitæ adoleſcentibus gloriæ.

ABSTERGERE Aliquid alicui. Attico. 313. Amabo te aduola, conſolabor te, & omnem abſtergebo dolorem. Metum in fami. 136. Volo enim abſtergere animi tui metum. Sorditudinem. Plaut. pœnu. 14. Quam orationem hanc aures dulces deuorant, ut mihi abſterſerunt omnem ſorditudinem.

Vulnera. Terenti. Eu. 17. Sine ſanguine hoc fieri non poſſe, quin abſtergerem uulnera?

ABSTERRERE A ſe aliquem. 2. uol. orat. 296. Nolite eum ſupplicẽ à uobis abſterrere.

ABSTINERE Aliquem aliqua re, & ab aliqua re. Plaut. Men. 14. Et illi quoque haud abſtinent ſæpe culpa. Pecunijs aliorum. Att. 140. Conſilium primum eſt ſuffocare urbem & Italiam fame, deinde agros uaſtare, urere, pecunijs locupletum non abſtinere. Iniuria. de off. 66. Quotus enim quiſque reperietur, qui impunitate & ignoratione omnium propoſita abſtinere poſſit iniuria? Virgine ſe. Terẽ. Hec. 2: Quid ais? cum uirgine unà adoleſcens cubuerit, plus potus, ſe illa abſtinere ut potuerit.

Aliquem aliqua re. Pl. Amphi: Ego iſthæc feci uerba uirtute irrita, nunc quando factis me impudicis abſtines, ab impudicis dictis auerti uolo. Id eſt, quando me impudicitiæ non accuſas. Ab aliquo aliquid. Atti. 41. Quòd me ad uitam reuocas, unum efficis, ut à me manus abſtineam.

ABSTRAHERE in ſeruitutem. aliq. Cæſ. Gall. 7. b. Bona ciuium Romanorum diripiunt, cædes faciũt, in ſeruitutem abſtrahunt. A cõſpectu alicuius. in orat. lib. 156. Atque in altum à conſpectu pene omnium abſtraxit.

ABSUMERE. Morbum aliquẽ. Cel. 19. Iſque maxime pueros morbus abſumit. Aliqua re aliquẽ. Ter. Phor. 6. Cum ille & cura & ſumptu abſumitur. Vinum. Teren. Heau. 7: Pitiſſando modo mihi quid uini abſumpſit? Opes in aliquid.

aliquid. Aſc.9. A deo, ut in eius impenſas opes ſuas abſumpſerit.

ABVNDARE Aliqua re. Ter. Ph. 3: Amore abundas Atiph. Præceptis. de off. 1. Quanquã te Marce fili annũ iam audientem Cratippũ, idq; Athenis, abundare oportet præceptis inſtitutis q; philoſophię. Laude bellica. de off. 16. Mihi quidem certe uir abundans bellicis laudibus. Honoribus. in fami. 149.. Mihi crede ampliſſimis honoribus abundabis. Doctrina & ingenio. in or. lib. 148. Qui cum ipſi doctrina & ingenijs abundarent.

Otio. in or. lib. 154. In quam homines quaſi caducam, atq; uacuã abundantes otio nobis occupatis inuolauerunt.

ABVTI. Eſt rem & fructum perdere, ait Dona. ſuper illud, Operam abutitur. Et, abuti rem: &, re, ueteres dixerunt. ut, Argentũ. Pl. Perſa. 6: Nam hoc argentum alibi abutar. Meretricem. Teren. Phor. 7: Ita ne tandem quæſo, meretricem ubi abuſus ſis. Operam. Ter. And. prol. Nam in prologis ſcribundis operam abutitur.

Patientia. in 2. uo. or. 97.. Quouſque tandem abutere Catilina patientia noſtra? Sermone. Atti. 111. Niſi forte non dedit, & hic ſermone aliquo arrepto pro mandatis abuſus ſit.

ACCEDERE Modò adire, ſeu uenire: modò addere, ſeu adiungere ſignificat: necnõ perpulchre in utraque ſignificatione tranſfertur: quarum etiam eadem conſtructio eſt. Dicimus enim aliquid alicui, ad aliquid, et in aliquid accedere. Somnum alicui. Cel. 13.. Etiam ſi interdiu ſomnus accedit. Item. 58. Vel ſi ſomnus non accedit. Febrem. Cel. 24. Quiſq; febre liberatus eſt, ſimul atq; ea uno die non acceſſit: id eſt, non redijt. Ita quartanam.

Ad ignem. Ter. in Eu. 2. Accede ad ignem hunc. Ad pedes alicuius. Att. 9. Ad pedes omnium ſigillatim Clodio accedente. Ad corpus. Attic. 322.. Sicut ad corpus eius accederet. Ad aurem aliq. Terent. Hec. 10: Pamphile ad aures haud inuito ſermo mihi acceſſit tuus. Ad conditionem aliquem. 1. uol. ora. 162. Condemnari cum iſtius inuidia, infamia q; malebant, quã ad eius conditiones, pactiones q; accedere. Item, Atti. 133.

Ad pactionem. uide, ad conditionem. Ad rationem aliquẽ. 1. uol. or. 14. Cur ex tot creditorib⁹ alijs ad iſtam rationem nemo acceſſerit. Aliquo. 1. uo. or. 262. Cum ego noctu ad Heracliam accederẽ: id eſt, peruenirem. Cominus ad aliquem. Att. 23. Ad te ut uideo cominus acceſſit. Intro. Ter. And. 7: Acceſſi intro. Propius. in fa. 45. Hoc tempore uelle te mecum ſi propius acceſſiſſem, de officio utriuſque noſtrum communicare.

Prope ad aliquid. Attico. 100. Quòd tam prope accederet ad ſimilitudi-

militudinem tuæ literæ. Propius ad ueritatem. in or. lib. 103. Et ad ueritatem uitæ propius accedere. Ita, Dicendo. 1. uolu. philoſo. 111. Sed ut propius ad ea Cato accedam, quæ à te dicta ſunt. Id eſt, quę magis ad ea faciunt, quæ à te dicta ſunt. Ita, Proxime ad aliquem, tertio uolumine orationum. 112. Proxime acceſſit ad deos Clodius, propius quàm tu, cum ad ipſos penetrarat. Item. 2. uolumi. orat. 296.. de offic. 103. In funus. 2. uolum. ph. 183.. Quo circa Pitacus omnino accedere quempiam uetat in funus aliorum. In ſenatum. Atti. 104. Ne ante in ſenatum accederem, quàm rem confeciſſem. Attico. 100.

Animum. Poſtquam hanc rationem cordi, uentriq́ addidi, acceſſit animus ad meam ſententiam.

Animum alicui. Attic. 79. Caſſio, qui Antiochia tenebatur, animus acceſſit. Annum tertium Attico. 289.. Tuq́ ante ab alijs auditurus eſſes, annum tertium acceſſiſſe deſyderio noſtro, & labori tuo. Manum extremam operi. in orato. lib. 175. Manus extrema non acceſſit operibus eius.

Pecuniam alicui. Terenti. Hec. 10.. Quia paululum uobis acceſſit pecuniæ, ſublati animi. Robur. tertio uolumine orati. 53. Cum autem paululum iam roboris acceſſiſſet ætati. Dolorem. Attico. 112. Dolor acceſſit bonis. Aetatem uino. Cel. 27. Atque etiam illud uinum, cui nihil adhuc ætatis acceſſit. Voluntatem alicuius ad aliquem. Terenti. Phor. prolo.. Voluntas ueſtra ſi ad poëtam acceſſerit. Pro, ſi faueritis, inquit Donatus. Ad aliquid aliquid. Teren. And. 3.. Ad hæc mala hoc mihi accedit etiam. Ad ſocietatem rei. in fami. 148.. Sin ad ſocietatem integerrimorum & maximorum periculorum accedam.

Cumulum rei, in fa. 199. Quàm maximus his literis cumulus accedat. Et in cumulum. 2. uol. ora. 78.. Sed omnes urbes, agri, regna denique, poſtremo etiam uectigalia ueſtra uenierint, acceſſerint in cumulum manubiæ ueſtrorum imperatorum.

ACCENDERE Aliquid. ut Lumen. 2. uol. ph. 200. Deus ipſe ſolem quaſi lumen accendit. Solem. uide, lumen. Sitim aliquid. Cel. 33. Hæc enim ſitim accendit.

Aliq. Sall. Sed quæ res Marium præ honore, quem affectabat, contra Metellū uehemēter accenderat.

ACCERſere. Lau. Vall. Accerſere & Arceſſere idem eſſe ait, id uero utrūq́ ſignificare, quod eſt, ire ad uocandum, uel uocare. Addit præterea quartæ interdum eſſe coniugationis accerſere, neſcio quod exemplum adducens, quaſi Cicero in eam coniugationem nunquam uerbum illud protuliſſet. Nos addimus ad accuſandum etiam uerba eſſe accommodata, & ad quædam

alia

alia recte, & eleganter tranſferri ſolere.ut exempla docebunt. Aliquem.Ter. And.5.. Obſtetricem accerſo. Vxorem.Teren. And: 14.Cur uxor non accerſitur? Item. 17.. Donatus ait,proprie uxorem accerſi, cum ad uirum ducitur.

Riuulum.2. uolumine oratio. 41.Sin autem ut riuulus accerſitus. Id eſt,deriuatus. Alicui aliquid in orato.lib.157.Sed orationi ſplendoris aliquid accerſunt. Ad aliquid.Salluſti.21. Gallorum gentem infeſtiſſimam Romano nomini ad bellum accerſunt. Ad ſocietatem rei.Attic.35.Et ſi erit pugnandum, accerſam ad ſocietatem laboris.Vel tu legas, arceſſam, uti etiam legitur. Crimine ambitus aliquid.3.uolumine oratio.40. Ipſe alterum iterum ambitus crimine accerſiret.Vbi quartæ eſt coniugationis, uti item eſt.Attico.272. Ad ſe accerſiri iuſſit. Crimine inuidioſo.1.uolu.ora.131.Quod tum magis inuidioſo crimine, quàm uero accerſeretur.

ACCIDERE.Tam ſecundis, quàm aduerſis rebus uerbi uſus accommodatur,ut Donatus ait, & nos multis exemplis comprobabimus. Et dicimus accidere aliquid alicui, ad aliquem,& in aliquem. Eſt etiā, ubi eſt pro cadere. Gratiſſimum aliquid alicui. in famil. 30.. Tum quod ex literis tuis, & ex multorum ſermonibus intelligo omnia, quæ à me profecta ſunt in te,tibi accidiſſe gratiſſima. Iucundiſſimum aliquid alicui.in familia. 40. Minime mihi miranda, & maxime iucunda acciderunt. Attic.100..

Facultatem alicuius rei. Cæſar Gall.7.b:Hæc cogitanti accidere uiſa eſt facultas bene rei gerendæ.

Boni aliquid. Terent. And.7.. Interea aliquid acciderit boni. Calamitatem alicui.in fam. 206. Tamen mihi crede ſingulares huic municipio calamitates accidiſſe. Dubitationem. De officijs.55.Credo ſi quando dubitatio accidit, quale ſit id, de quo conſyderet. Ad animum aliquid. Attico. 49. Quod me uetas quicquam ſuſpicari accidiſſe ad animum tuum. In aliq. aliquid. Terentius.And.23.Eodem die iſtuc uerbum uere in te accidit.

Præter opinionem. in famili. 40. Quod nihil tam præter opinionem meam accidere potuit. Ita, præter ſpem. ſecundo uolumi.oratio.8.. Dolorem alicui.1. uolu. oratio.131.. Mirum quendam dolorem accidere illis. Diuinitus. in orato. lib.237. Maximeq́; ſi id diuinitus accidiſſe potuerit uideri.

Quorſum. Terentius: And.5: Miſera timeo hoc incertum quorſum accidat. Ad genua alicuius, Teren.Hec.8:Mater conſequitur,iam ut limen exirem ad genua accidit, lachrymans miſera. Nunc nullum rei habet euentum, ſed pro cadere ſimpliciter eſt poſitum.

Tela.Cæ.Gall.13.a: Vt neq; ex in

feriore loco ſatis commode tela ad ịjci poſſent, & miſſa à Gallis grauius acciderent. Item. 36. Et hic pro cadere eſt.

ACCIPERE. Huiuſce uerbi ſignificatio tam uaria, tamq́ multiplex eſt, ut non facile ſit eam deprehendere poſſe: modo enim eſt datum ſumere, modò tractare, interdum ſentire, nonnunquam intelligere. Sed quid ego ſingulas ſignificationes commemorare aggreſſus ſum? quaſi ego id ſperem paucis poſſe aſſequi. Habe igitur tibi ſatis à me lector humaniſſime, ſi haud exiguā exemplorum copiam, unde eam ipſe facile cognoſcere poſſes, tibi in ſuum ordinem collegi. Auditionem de re aliqua. in familiaribus. 112. Romam cum ueniſſem, tenuem quidem auditionem de ea re accepi. Beneficium. De offic. 13. Sed non is ſolum gratus eſſe debet, qui accipit beneficium, uerumetiam is cui poteſtas accipiendi fuit. Calamitatem. De off. 61.. Quæ Cannenſi calamitate accepta maiores animos habuit, quàm unquam rebus ſecundis. Item Cæſ. Bel. Alex. c: Att. 277. 1. uol. ora. 12. Capuā. Atti. 128. Cum imparatam iam Capuam non ſolū ignauiæ delectus, ſed etiam perfidiæ ſuſpitionem fugiens, accipere nolui. Cauſam. 3. uo. ora. 82. Quam nos cauſam nō accepiſſemus? Nunc eſt pro excuſatione. Cauſam. in orat. lib. 141. Tenere quæ didiceris in accipienda cauſa. Nunc eſt cum patronus à cliente cauſam audit diligenter. Pro defendere magis dicimus, ſuſcipere cauſam. Conditionem. in fa. 261. Accepimus conditiones, ſed ita, ut remoueat præſidia ex ịjs locis, quæ occupauit. Teren. And. 1: Plau. Aul. 4: Cognitionem rei ab aliquo. 2. uol. ph. 57. Accepit ab his cognitionem deorum. ut Cæſ. Gal. 1. c. diſciplinam dixit. Conſulem de plebe. in orato. lib. 163.. Cum de plebe conſulem non accipiebant. Contumeliam. 1. uol. or. 120. Tanta contumelia accepta.

Contumeliam in ſe. Terē. Eu: 17. Hanccine ego ut contumeliam tam inſignem in me accipiam gnato? Aures aliquid. 1. uol. ora. 113. Nunc primum hoc aures tuæ crimen accipiunt. Decumas. 1. uo. orat. 163. Imperat Agyrinenſibus, ut decumas ipſi publice accipiant. Item. 166. Detrimentum. Cæſ. Ciui. 1. c. Et ſi aliquo accepto detrimento, tamen ſumma exercitus ſalua. Item. 2. uo. or. 6.. Dolorem. Atti. 85.. Accipiam equidem dolorem, mihi illum iraſci. Diſciplinam. Cæſ. Gall. 1. c. Ac diſciplina, quam à nobis accepiſſent. Epiſtolam. Pl. Trin. 11. Ab iſto ipſas accepiſti? Item in fa. 48. Sed accipio ex ea parte, quatenus, aut negligentia, aut improbitate eorum, qui epiſtolas accipiunt, fieri ſcribis, ne ad nos perferantur. Vt tabellariorum etiam ſit accipere literas, alịjs reddēdas.

das. Excuſationem.in fam.25. Sed in hoc homine nullam accipio excuſationem.Item.48.De officijs. 104. Exiſtimationem.in fam. 136.. Vt cum me hoſpitio recipias. exiſtimationem te aliquã putes acci/pere. Fiduciam.2.uo.ora.157. Pecuniam adoleſcentulo grandi fœnore fiducia tamen accepta occupauiſti.Item.1.uol.orat.36. Fœdera. Sall.Iugurt.a: Poſtremo Maſiniſſa nos ita ſtatuit P.C.ne quẽ coleremus, niſi Po.Ro. ne ſocietates, ne fœdera noua acciperemus.

Honores.At.275. Cum exploratum habere cœpero Cęſarem honoribus,quos acceperit,extra ordinarijs fore contentum. Incommodum. Cæſ.Bell Alexan.4.b: Quo tamen incommodo Domitius accepto reliquias exercitus diſſipati collegit.Item. Gall.7.a.. Iniuriam.Atti.8.Profecto nihil accipiam iniuriæ,ſi tu aderis. Item de offi.49.in fa.60..1.uolu. orat.64.

Ignominiam.Cæſ.Gall.7.a:illo imperante meruiſſe, ut nullam ignominiam acciperent. Iudicium.1.uol.or.11.Et cum is iudicium acciperet pro Quintio : id eſt, Quintij perſonam in iudicio præſtaret. Iudicium in uerba alicuius.1.uo.ora.11.Iudicium cum acciperet in ea ipſa uerba, quæ Neuius ædebat. Legem.de officijs.74: Quo,cum in eadem cauſa eſſet,deprecante,accepta lex non eſt.Item. 3.uo.ora.87.Quæ lex quemadmodum accepta ſit,quid me attinet dicere? Idem eſt cum ferri. Litem ad ſe.uide ſupra,ad ſe. Libertatem.Sallu.Iugurth.b.Vos pro libertate,quam ab illis accepiſtis.

Ludos.Att.249.Quemadmodum ij ludi accipiantur. Id eſt, placeant. Lumen alicuius rei. in or. li.159..Et luna acceſſu & receſſu ſuo ſolis lumen accipit. Magiſtratum.Attic.93.Is à me cum tribunatum accepiſſet.Item.1.uol.ora.275.

Mandatum.1.uo.or.111..Et teſtimonium publicum mandatáq; acceperãt. Memoriam de aliq. de off.103..Aut de quibus memoriam accepimus:id eſt,recordamur ipſi. Memoria aliquid ab aliquo.M.Cato apud Gelli.13.3.Atq; ego à maiorib⁹ memoria ſic accepi.

Metum.Ter.58.nihil ſatis firmi uideo, quamobrem accipere hunc mihi expediat metum: id eſt, timere. Morem ab aliquo.de of.60.. Itaque præclarum à maioribus accepimus morem rogandi iudicis.

Offenſionem.Attico.14.Nam quãta ſit in Quinto meo comitas, quanta iucunditas,quam mollis animus & ad accipiendam,& ad deponendam offenſionem,nihil attinet me ad te,qui ea noſti,ſcribere.

Omen.2.uo.phil. 101.. Accipio omen inquit. Onus.2.uol. phil. 58.Quid de bobus loquar? quorũ ipſa terga declarant nõ eſſe ad onus accipiendum figurata. Orationem.Cæſ.Gall.5.a.Accepta oratione co

pro recordari.

ne eorum Cæſar obſides imperat. Id eſt, audita. Opinionem de aliquo in famil.13..Qui de uno acerrimo & fortiſſimo uiro, meoq́ iudicio omnium magnitudine animi & conſtantia præſtantiſſimo, Q. Metello, L. Filio quandam falſam opinionem acceperunt. Palmá. in orat.lib.180.Cum palmam iam primus acceperit. Pecuniam ob rem iudicandam.Attico.23. Quid uerius quàm in iudicium uenire, qui ob rem iudicandam pecuniam acceperit? Plagam. Attico.79.. At ille cohortem primam totam perdidit, centurionemq́ primipili nobilem ſui generis Aſinium Dentonem, & reliquos cohortis eiuſdem, & Sex. Lucilium, T. Canij Cæpionis locupletis, & ſplendidi hominis filium, Tribu. Milit. ſanè plagam odioſam acceperat. Item. 31:.3.uolum.ora.12.. Præcepta. in ora.lib.116.Iſta ipſa præcepta acceperit.Item.156. Prædem.in fa. 28.Laodiceæ me prædes accepturum arbitror. Prouinciam. in fami.23.Bibulus prouinciam acceperat.Item.38. Quod dat. Hoc dicendi modo Cicero bis, quod uiderim, uſus eſt: in eos ſcilicet, qui cum adduci non poſſunt, ut totum concedant, dant tamen aliquid. In fa.1.Is, hac regia cauſa excepta, cæteris in rebus ſe acerrimum tui defenſorem oſtendit: quod dat, accipimus.Item.1.uolum.ph.82.Hoc etſi multis modis reprehendi poteſt, tamen accipio quod dat. Iſt eſt, gratum eſt. Quibus item locis fortaſſe haud illud diſſimile eſt.ad Attic. 9.Hic dies me ualde Craſſo adiunxit, & tamen ab illo aperte, tecte, quicquid eſt datum, libenter accepi. Rogationem.De offic.74. Rogationem ſuaſit eam, quam L. Furius, & Sex. Attilius ex Senatu Con.ferebant, qua accepta eſt hoſtibus deditus &c. Item Aſco.29.. Atti.9.. Rempublicam.2.uol. oratio.199. Rempubli. illis accepi temporibus eam, quæ penè amiſſa eſt. Rudem.tertio uolumine orati.174..Tam bonus gladiator rudem tam cito accepiſti. Salutem ab aliquo.2.uolumine oratio. 240..Audierat ex illo ſe à me bis ſalutem accepiſſe. Item Cæſar. Gall. 7.a: Satiſfactionem.in fa.101.. Hic tu me etiam inſimulas, nec ſatiſfactionem meam accipis. Item Cæſar.Gall.1.c.Gall.6.a.. Satis, ſolui iudicatum. In cauſis ſolebat interdum à litigatoribus fiduciam ſoluendi, quod iudicatum eſſet, quæri, quod ueteres hoc modo pronũciabant, Satis dare: &, Satis accipere.1.uo.ora.7.. Si ueretur ut res iudicio facto parata ſit, iudicatum ſolui, ſatis accipiat. Item.99.. Sermonem.Plaut.Aſin.10. Sermoni iam finem face tuo, huius ſermonem accipiam. Societates. Vide, fœdera. Item Sallu.83. Sordes.Att.81.Has à noſtro Q. Ticinio ſordes accepimus, id eſt, hanc ignomi-

ignominiam à Q. Ticinio tulimus. Tabellarium. Attic.328.. Sed quæro locupletem tabellarium accipiant. Vt dicamus tabellarium accipere literas: &, literas accipere tabellarium. Vadem pro aliquo. Attico.289. Cum me pro adoleſcentulo ac penè puero Reſpublica accepiſſet uadem. Vim. 2.uolumine philoſophiæ.65. Atqui omne animal ad accipiendam uim externam, & ferendam paratum eſt. nunc eſt pati uim illatam. Voluntatem. in familiaribus.60. Cum par uoluntas accipitur, & redditur. Hoc eſt quod Cicero in amicitia appellat, Mutuum. Voluptatem. primo uolumi. philoſ. 65. Quia uoluptatem hanc eſſe ſentiunt omnes, quam ſenſus accipiens, mouetur, & iucunditate quadam perfunditur. Vulnus. Att. 79.. Qua in fuga magna autoritate Oſates Dux Parthorum uulnus accepit, eo'q; interijt paucis poſt diebus. Item in orato.lib.131.. Vt uero lectoris facilitati conſulerem, cui prorſus in toto opere ſtudendum duxi, uiſum eſt præter accuſatiuas huiuſce uerbi locutiones, quaſdam etiam per ablatiuos medios, necnon cum quibuſdam præpoſitionibus, ac etiam aduerbijs prolatas ſeparatim adſcribere.

CVM ABLATIVO MEDIO.

ANIMO aliq.1. uolumi. oratio.157. ſed quem accipio ipſe oculis animoq; ſenſum, hunc uere apud uos, & ut potero planiſſime exponam. Apparatu regio aliq. de offi. 126. Poſt autem regio apparatu accepti. Auditione aliquid.2.uolumi.philoſo.45. Nec tamen unquam exiſſent ſupra terram, accepiſſent'q; fama, & auditione, eſſe quoddam numen & uim deorum: id eſt, intellexiſſent. Auribus aliquid. in orato.lib.103.. Sit boni oratoris multa auribus accepiſſe: id eſt, audiſſe. Corde aliquid. Pl. Cas.3: Nam pol haud ſatis meo corde accepi querelas tuas. Cruciatu aliquem. Plaut. Pſeu.11. Niſi effecero, cruciatu me accipito carnufex. Dolo malo aliq. Attico. Quas tum dolo malo mancipio accepiſſe de Vario diceret. Item de officijs.68. Fama aliq. Vide, auditionem. Item Cæſ. Gall.6.b: Fando. Plaut. Amph.4: Neque fando unquam accepit quiſquam. Hoſpitio aliquid. Attic.32. Et hoſpitio agreſti accipiemus. Memoria aliquid. uide, memoriam. Modis indignis aliq. Teren. Adelph.3. Indignis cum egomet ſim acceptus modis. Modis miſeris. Pl. Aul. 21. Ego pol te præſtigiator miſeris iam accipiam modis. Mancipio. uide, dolo malo. Oculis. uide animo.

CVM PRAEPOSITIONIB.

A MAIORIBVS.1.uo.ora.64.. Sic enim à maioribus noſtris accepimus. Ad ſe aliquid Pl. Moſtel. ulti; Et accipiam hanc ad me litem.

Ad

A d ſe aliquem. Pl. Pœnu.1: Leno accipiet ad ſe auri cupidus. Itē. Rud.8.. Accepit ad ſeſe, haud ſecus quā ſi ex ſe ſimus natę. Nunc eſt domi ſuæ. Ad ſententiā aliquid, in or. lib.133. Eſt etiam in uerbo poſitum inſulſum genus ex eo, cum ad uerbū, non ad ſententiā rem accipere uideare. De aliquo. Att. 1.. Quas cum dolo malo mancipio accepiſſe de uario diceret. Id eſt, ā uario. De aliquo. in famil.13.. Sed quod de illo acceperunt. Nunc poſſeſſiue eſt. Item Sallu. Iugurt.a..

DE

EX Ex ea parte in fam.48. Sed accipio ex ea parte, quatenus &c.

IN In amicitiam aliq. Att.37.. Numerium Numiſtium libenter accepi in amicitiam. In bonam partem aliquid. Att.52. Sed bonam in partem accipies. Ita In eam.3. uolu. ora.146. Tu uero in malam, peſſimam, optimam, utramuis, utram &c. In ciuitatem aliquē. De off. 8. Vt maiores noſtri Thuſculanos, Equos, Volſcos, Sabinos. Hernicos in ciuitatem etiam acceperunt.

In muneribus aliquid. C. Graccus apud Aul. Gel. li.15.12. Ita uerſatus ſum in prouincia, ut nemo poſſit uere dicere aſſem, aut eo plus in muneribus me accepiſſe. Id eſt, uel aſſe donatum fuiſſe. In aliquam rem aliquid. Pl. Aul.8. Hoſce uti accipias coquos, tibicinasq́ꝫ, & obſonium in nuptias Megadorus iuſſit. Id eſt, ad nuptias celebrandas. In prandio. Pl. Ciſt.1. Ita lepide, nitideq́ꝫ in prandio accepiſti apud te, ut ſemper meminerim. In fidem aliq. Salluſt.83. Perſen deinde Phil. F. poſt multa & uaria certamina, apud Samothracas deos acceptum in fidem callidi & repertores perfidiæ, quia pacto uitam dederant, in ſomnijs occidere. In ſe contumeliam. uide, contumeliam. Pro factis. Plau. Amph.1: Ego pol te iſtis tuis pro dictis & malefactis furcifer accipiam. Id eſt, tractabo ut meritus es.

CVM ADVERBIIS.

A D M I R A B I L I T E R Aliquem. Att.75.. Nos Aſia accepit admirabiliter. A liorſum atq́ꝫ. Ter. Eu: 2. Nēue aliorſum, atque ego feci, acceperit. Aſpere. Atti.135. Quanto nunc idē accipiet aſperius. Bene.1. uo. or.160. Ita male, melius peius &c. Clementer.1. uol. orat. 220.. Leniter, clementer q́ꝫ hominē accepit. Durius. Atti.2. Durius accipere hoc mihi uiſus eſt. Familiariter. Pl. A mph 1: Familiaris accipere faxo haud familiariter.

Lepide. uide, in prandio. Leniter: uide, clementer. Magnifice. Plau. Pſeu. Magnifice uolo ſummos uiros accipere. Vt, apparatu regio. Prolixe. Ter. Eu. 26.. Accipit hominem nemo melius prorſum neq́ꝫ prolixius. Id eſt, paſcit, Do. ait. Publicitus. Pl. Amph.1. Hoſpitio publicitus accipiar. Carcerem timebat Soſia.

Moderate. In fa.167. Ea te moderate

derate accepiſſe. Id eſt, tuliſſe æquo animo. Et accipere aliquem dicere. 2. uo. phi. 170. idem ego te accipio dicere Arpinum germanam patriam eſſe ueſtram. Id eſt, nunc audio.

ACCLAmare Alicui. in or. lib. 188. Sed tamen non metuo, ne mihi acclametis: id eſt, ne mihi aſſentiamini. Item. 1. uo. or. 290. Populus cum riſu acclamauit ipſa eſſe.

ACCOMmodare. Hoc uerbum, cum in eo quaternione qui mihi in incendio periit, caſu quodam exſcribendum reliquiſſem, totum eſt amiſſum, collegi tamē ut potui melius hæc pauca exempla, ne totum omnino periiſſe uideretur, ſanè, quod ad uerbum attinet, dicimus accommodare aliquid alicui, & ad aliquid, & in aliquid, & de aliqua re aliq. ut in exemplis. Ad caput. in or. lib. 132. Africano illi maiori coronam ſibi ad caput accommodanti. Ita orationem. in or. li. 95.. Quàm ad uos, qui poſſetis, exacuendos accommodaui orationem meam. Sumptus ad mercedem. Atti. 197. Ciceroni uelim hoc proponas, ita tamen (ſi tibi non iniquum uidebitur) ut ſumptus huius peregrinationis (quibus ſi Romæ eſſet, domumq; conduceret, quod facere cogitabat, facile contentus futurus erat) accommodet ad mercedem Argileti, & Auentini: Id eſt, non plus impendat hac peregrinatione, quàm capiat ex Argileti, & Auentini locatione. In partes... aliquid. ad Her. 30. Quod in plures cauſas poteſt accommodari. De aliqua re. aliq. in fam. 203. Vt ei de habitatione accommodes.

alicui
ad aliquid
in aliquid
de aliqua re

ACCRESCere. aliq. ſimul cū aliquo Ter. And. 13. Quæ accepta à paruis cum ætate accreuit ſimul.

ACCVMbere. in ſa. 142.. Accubueram hora nona. Item Pl. Perſa. 22. Locus hic tuus eſt, hic accumbe. 2. uol. or. 252. Vir accumberet nemo.

Epulis. 2. uo. or. 142. Qui quotidianis epulis in robore accumbūt.

Scortum. Pl. Bach. 22.. Quod dii dāt boni, caue culpa amiſſis tua dimidium auri datur, accipias, poteſq;, & ſcortum accumbas. Satis rara eſt dicendi forma.

ACCVſare. eſt uel apud iudices, uel quoquo alio modo aliquem in aliquo peccaſſe arguere. In conſtructione uero eam naturā ſequitur, quam etiam, Damno: in cuius expoſitione omnia planius exequemur. Ambitus. 3. uo. or. 40. Vt ſi ſe iſto infinito ambitu commaculauiſſet, ambitus alterum accuſaret. Item in or. li. 134. 174.. Maieſtatis. Atti. 323. Gabinium accuſauit maieſtatis. Peculatus. ad Here. 4.. Rei capitalis. 1. uol. ora. 93. Apud C. ſacerdotem rei capitalis accuſatus. De negligentia. Att. 4. Non committam poſthac, ut me accuſare de epiſtolarū negligentia poſſis. De aliquo. Atti. 2.. Hoc cò ad te ſcripſi, quod is me accuſare

dete ſolebat. De ueneficijs.1.uolu.or.33..Sexcenti ſunt, qui inter ſicarios, & de ueneficijs accuſabantur. In re.2.uol.ora.179. Atque in ea re per Lucium Cæcilium Scylla accuſatur. Per aliquem.2.uolu.or.179.uide, In re.

A C E R E uinum. De re ruſti. Cato. 148. Quod neq; aceat, neq; maceat.

A C E S cere cibum alicui. Cel.10. Cui uero cibus aceſcit. Ita, In ſtomacho aliquid. Celſ.26. Aliæ refrigerãt, aliæ facile in ſtomacho aceſcũt.

A C quieſcere in re, & aliqua re aliquem: ut, in Oculis, Ore, Vultu alicuius.3.uolu.ora.144..In tuis oculis, in tuo ore, uultu'q; acquieſco, In libris.2.uol.ph.109. Qui iam ætate prouecti in noſtris libris acquieſcunt. In nomine alicuius:1. uolumine philoſophiæ.91. Sed quia facilime in nomine tuo acquieſco. Aliqua re.3. uolumine oratio.121.. Qui maxime P. Clodij morte acquierunt.

A C quirere aliquid, ut Gratias. Atti. 2. Et quam omnes gratias non modo retinendas, uerumetiam acquirendas putemus. Moram ad agendum.1.uol.ora.286. Moram ad condemnandum acquiſiuiſſe. De off. Cic.33.. Qui ſemper aliquid acquirunt, quod ſpectet ad bene beate'q; uiuendum. Quem locum Eraſmus exponens, inquit, Acquirere non eſt ſimpliciter aliquid nanciſci, ſed eſt potius ad ea adiungere, quæ iam parta ſunt, ut ad poſcere, uide uerbum.

A C T I tare Cauſas. in or. li.187. Etiã M. Pontidius municeps noſter multas priuatus cauſas actitauit.

A C V E R E. Longe uerbi illuſtrior eſt uſus in transferendo, quàm in propria ſignificatione, quæ eſt, ferrũ, gladium, cultrum, &c. id genus acuere: quare nos translata tantum perſequamur. Pectus alicui. Pl. Au.15: Quid opus eſt uerbis? ita mihi pectus peracuit. Ad dicendum aliquem in or. lib.210. Si quis ad dicendum acuat, aut adiuuet in eo iuuentutem, uituperatur. Ad crudelitatem.3.uol.ora.138..Eorum ipſorum ad crudelitatem te acuet oratio. Solicitudines Aliquid. in fa.158. Solicitudinesq; meas quotidie magis tua merita exacuunt. Aliquem Aliquid. De off.52..Itaque duę res, quæ languorem afferunt cæteris, illũ acuebant, otium & ſolitudo. Aetatem Hominem. Ter. Adel.21.. At enim metuas, ne ab re ſint tamen omiſſiores paulo, ò noſter Demea, ad omnia alia ætate ſapimus rectius, ſolum unum hoc uitium affert ſenectus hominibus, attentiores ſumus ad rem omnes, quàm ſat eſt, quod illos ſat ætas acuet. Ingenium. in or. li.176. Non enim ſolũ acuere, ſed etiam alere ingenium poteſt.

Linguam. in ora. lib.196.. Qui non linguam modo acuiſſes exercitatione dicendi. Prudentiam intelligendi in ora. lib.92.. Et quod

cõſuetudo, exercitatio'q; & intelligendi prudentiam acueret, & loquendi celeritatem incitaret. Induſtriam.ad Heren.24.Imò erigit omnium cupiditates, & acuit induſtriam.

ADAMARE Aliquid.Lau. Val.dicit amare generalis eſſe ſignificati, adamare amatorie: quod tamen non ita ſemper eſt, ſed proprie adamare Cicero pro placere, & concupere poſuiſſe uidetur.1.uolu. orati.126.Cum ſigna quædam pulcherrima, atque antiquiſſima thermis in publico poſita uidiſſet, adamauit.Item in ora.lib.149..Et ſi illam præclaram & eximiã ſpeciem oratoris perfecti, & pulchritudinẽ adamaſti.in fa.19..Quorum laudum gloriam adamaris.

ADBIBERE.Terẽ.Heau.3.Is mihi ubi adbibit plus paulo, ſua quę narrat facinora?

ADDERE.Acceſſionem habet ubiq; uerbi ſignificatio, conſtructionem uero hoc modo uariat. aliquid alicui, & ad aliquid, & in aliquid, addere ut dicamus. Animũ alicui. Att.100..Sed hęc opinor ſunt in his libris, quos tu laudãdo animos mihi addidiſti.Item Pl.Amp.1: Alacritatem.Atti.252..Addis mihi ſcribendi alacritatem.Id eſt, auges. Annum.Att.290. Vnus annus additus labori tuo:id eſt, adiũctus. Dieculam.Ter.And.17.. Non ſat habes, quòd tibi dieculam addo Multum Reip.Sallu.Iugurt.b: Quorum maiores Punico atq; aliis bellis multum Reip. addiderant. Id eſt, multũ Remp.auxerant. Virtutem.Sall.con.Cat.c.. Compertum habeo milites uerba uirtutem non addere. Manum alicui.Pl. Perſa.22.Quomodo me hodie uer ſauiſti? ut me in trichas conieciſti, quomodo de Perſa manus addita eſt? Item.Pœnu.4.Eo pacto auaræ ueneri pulchræ addidi manum.Eſt autẽ genus irriſionis, ſed uide, adire manũ. Ad rem aliquid. Atti. 38.Ad illam celeritatem adde etiam ſi quid potes. Ad memoriam rei alic.in fa.8.Curaſti enim, ut plus additum ad memoriã nominis noſtri, quàm ademptũ de fortuna uideretur. In rem aliquid.Att.8.In illam orationem Metellinam addidi quædam. In faſciculum literas.Att.203.Eas in eundem faſciculum uelim addas, niſi iam forte dediſti. In ſententiam.Sallu.con.Ca.c.Sed per deos immortales quã obrẽ in ſentẽtiã nõ addidiſti, uti prius uerberibus in eos animaduerteretur? De ſuo.in fa.47. Sed aliquid atque adeo multum addunt, & afferunt de ſuo.

ADDICERE.Verbũ eſt ad auctionem maxime accõmodatũ:nã cum alteri licitatorum uenalem rem magiſter adiudicare uellet, hoc uerbo uti ſolebat.Sed & hui⁹ recte ad alia quoq; transferendi mos fuit.1.uo.or.287.Licetur Ebutius, deterrẽtur emptores multi, partim gratia Cæſeniæ, partim etiam pretio, fun-

dus addicitur Ebutio. Sanguinem alicuius.3.uolum.or.97.Eius ipſius domum euertiſti, cuius ſanguinem addixeras.Id eſt, quaſi ſub haſta cuius ſanguinem uendideras

Sententiam.3.uo.or.170..Cum te neque principes ciuitatis rogando, neque maiores natu monendo, neque frequens ſenatus agendo de uendita, atq; addicta ſententia mouere potuit. Fidem pretio.1.uolum.or.124..Etenim ſi illud eſt tam flagitioſum (quod mihi omnium rerum turpiſſimum, maximeq; nefarium uidetur) ob rem iudicandā pecuniam accipere, pretio habere addictam fidem, & religionem.

Fortunas alicuius.2.uolu. ora. 207.. Cum hoc coire auſus es, ut Reip.ſtatum, ut ſenatus authoritatem, ut ciuis optime meriti fortunas, prouinciarum fœdere addiceres: Ita Bona alic.Cæſ.Ciui.2 c. Qui uerba, atq; orationem aduerſus remp.habuiſſent, eorum bona in publicum addicebat. Morti aliquem.De off.61.Vt cum eorum alteri, Dionyſius tyrannus diem necis deſtinauiſſet, & is qui morti addictus eſſet. Supplicio.2.uo. or.195..Non tamen ſententijs prius iudicum conuinceretur, quàm ſupplicio addiceretur.Vt morti ſupra.

Vaſtitati.Atti.144.Quanquā mihi iſta omnia addicta uaſtitati uidentur. Se cupiditatibus.in or. lib.19.Quæ corpus ſuum addixerit turpiſſimæ cupiditati.Ita, intemperantiæ.in ora.lib.32.. Petulātiæ.1.uolu.orat.17..An deformata atq; ornamentis omnibus ſpoliata, nuda cupiditati, petulantiæq; addicatur. Seruituti aliq. Cæſ. Gall.7.c: Aut imbecillitate animi omnem Galliā proſternere, ac perpetuæ ſeruituti addicere. In publicum aliq.uide bona alic.

ADDVCERE. Et ſi ob ad particulam, ex qua compoſitum eſt uerbum, magis ad locum ſignificare uidetur: de loco tamen eo interdum boni etiam cum ſua præpoſitione uſi ſunt, ut in exemplis habebitur.

Ad miſericordiam aliq. Ter. Heau.19..Si non eſt uerum, ad miſericordiam ambos adduces cito.

Ad arbitrium ſuum aliq.in fa. 75.Neq; ita feci, ut te ad meum arbitrium adducerem.Ita Ad indignationem animum. ad Her.29. Ad quam uolemus indignationē animum auditoris adducemus. Ita

Ad iracundiam. ad Heren.20.. Auditorem ad iracundiam adducit. Ad interregnum comitia. Att.327..Ad interregnum comitia adducta.Hoc rudioribus additum eſſe uolumus, Interregnum fuiſſe illud tempus, quo imperium legitimo rege uacabat: Interrex enim per illud tempus imperiū adminiſtrabat. Quod etiam ſeruatum eſt inter conſulatus, cum ſcilicet ſuperiores COSS.conſulatu abijſſent, neque etiam dum noui COSS. facti eſſent.ut ſit, ſient COSS.in interregno

gno,non autem ſuo tẽpore. Ad ueritatem aliq.in or.lib.170..Calamidis dura illa quidem,ſed tamẽ molliora quàm Canachi,nondum Myronis ſatis ad ueritatem adducta,Id eſt,quæ nondum ſatis hominem naturalẽ referebant: agit enim de ſignis. Ad tempus aliquid. in ora.lib.172. Ex aliquo loco aliquid.Cæ.Gall.7.a:Quod ex Italia adduxerat. In anguſtum.De offi.99..Ita contracta res eſt,& adducta in anguſtum. In cognitionem.2.uo.ora.207.Non te illius unguentorum odor,nõ uini anhelitus,non frons calamiſtri notata ueſtigijs,in eam cognitionem adducebat. In dubitationem. in fa.33.Quod itinerum meorum ratio te nonnullam in dubitationem uidetur adducere. In diſcrimen Atti.75.Ex quo te intelligere certò ſcio,multorum annorum oſtentationes meas nunc in diſcrimen eſſe adductas.Item.2.uo.ora.137. In honorem aliquid.in fa.107..Nam dum uolũt iſti lauti terra nata, quæ lege excepta ſunt, in honorem adducere,fungos, heluellas. In inuidiam.2.uo.ora.39.In ſummam enim L.Quintius inuidiam contionibus eum quotidianis adduxerat. De off.65.67.in fa.3..1.uo.ora.179.

In ius aliq.1.uo.or.5..Illud etiam reſtiterat, quod heſterno die fecerunt,ut te in ius adducerent, ut nobis,&c̃.Nunc eſt de iudice,non autem de reo:alloquitur enim Aquilium iudicẽ,nam de litigatore fortaſſe magis eſt in iudicium adduci, quam in ius:etſi ſit ire in ius de litigatore,ut ſuo loco. In iudiciũ. 1.uo.or.107..Petita multa eſt apud iſtum prætorem à Q.Opimio quî adductus in iudicio uerbo. In locum.Atti.273.In eum autem locum rem adductam intelligit. In obliuionem.1.uo.or.75..Cum accuſatio nr̃a in obliuionẽ diuturnitatis adducta ſit. In opinioné ali. in ſa.2..Omniumq́ Pompei familiarium ſtudium in eam opinionẽ rem adduxerunt.Item.2.uolu.phi. 218..Id eſt,adducere homines, ut id opinentur. In ordinem.2.uolu. phi.196..Idq́ ex inordinato in ordinem adduxit. In ſententiam ſuam aliq.in fami.18.Vt aut te in meam ſententiam adducam &c̃. In ſermonem aliquem.1.uo.or.179. Adductus erat in ſemonem, inuidiam,uituperationem.Nunc eſt de eo eſſe ſermonem non bonum.

In ſpem aliquem.Atti.90.In eã ſpem adducimur. In ſuſpitionem aliq.paſſiue.Att.38.Pollicitus eſt ſe ſecuraturum, ut in aliquam ſuſpitionem facinoris Curio filius adduceretur. In uoluntatem aliquẽ aliq.Att.15..Pompeium adduxi in eam uoluntatem, ut in ſe &c. In uituperationem aliquem.uide,in ſermonem. Aliquando eſt pro abducere, ſeu in contrariam partẽ ducere,ut Baliſtæ adducuntur. 1.uo.phi.187.Vt enim Baliſtę lapidum

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

dum, & reliqua tormenta telorum eò grauiores emiſſiones habent, quo ſunt contenta, atq; adducta ue hemētius &c. ita Ramum. 2. uo. phi. 105.. Cum autem ille reſpondiſſet in agro ambulanti ramulum adductum, ut remiſſus eſt, in oculum recidiſſe. Tertium annum. Atti. 290. Feci non ſapienter, præſertim cum id commiſerim, ut ille alter annus etiam tertium adduceret. Nunc eſt adiungere, trahere. Cum uerbo uero Poſſum, & cęteris eiuſdem ſignificationis, & hac particula,

Vt, cum frequens, tum etiā perornate uſurpatur. in fami. 23. Non enim adduci poſſum, ut abs te &c.

Et Re aliqua. 1. uolu. orati. 55.. Adductus ſum Iudices officio, fide, miſericordia, multorum bonorum exemplo, uetere conſuetudine, inſtituto'q; maiorum, ut onus hoc laboris &c. Mercede in orat. lib. 101.. Amicitia. Att. 9.. Odio. Att. 16.. Spe. Atti. 16.. Metu. 1. uol. ora. 280. Ita tu in multis huiuſmodi facere à te poteris.

ADEDERE aliquid. 1. uolu. orat. 7. Quis tam perditus ac profuſus nepos, non adeſa iam, ſed abundanti pecunia ſic diſſolutus fuiſſet: id eſt, conſumpta pecunia.

ADAEQVARE aliquid. Attico. 311.. Senatorum urna copioſe abſoluit, equitum adæquauit: arbitror equitum ſententias pares fuiſſe inter abſolutionem et damnationem. Item Cæſ. Gall. 2. c.. Vt propè ſummam muri, aggeris'q; aceruí armorum adæquarent.

ADESSE, & præſentiam, & fauorē uerbum ſignificat. Alicui. in fa. 91. Ego tamen tuis rebus ſic adero, ut difficillimis. Contra aliq. Attico. 1.. Rogauit me Cæcilius, ut adeſſem contra Satrium. In pariendo. Terenti. And. 19: Dijs pol habeo gratias, cum in pariundo aliquot affuerunt liberæ. Ita Scribendo. in ora. lib. 143. Et eundem, id quod in autoritatibus perſcriptis extat, ſcribendo affuiſſe. Item Attico. 99. Cato autem & ſcribendo affuit. Vbi non modo hominis præſentiam, ſed fauorem etiam ſignificat. In caſu aliquid. in fam. 51. Ego uero Serui uellem (ut ſcribis) in meo grauiſſimo caſu affuiſſes. Ita In re decernenda. Attico. 15. Præſentem. 2. uolum. ora. 21. Adeſt præſens uir ſingulari uirtute. Prope. Terent. And. 1. Propè adeſt cum alieno more uiuendum eſt mihi. Plau. Aul. 5: Mox. Ter. 50. Biduo. Att. 23. Ad diem. ad Cal. Attic. 230.. Ad quas adero.

Ad iudicium. 1. uolumine ora. 76.. Neque ad iudicium affuturū.

Vſum. Cæſ. Ciui. 3. c. His erat rebus effectum, ut equites mille aptioribus etiam locis ſeptem millium pompeianorum impetum, cum adeſſet uſus, ſuſtinere auderent: id eſt, opus eſſe. Aequo animo. Teren. prolo. And. Adeſte æquo animo: id eſt, auxilium præbete. Item animo

animo aliquem, de off.127. Ades in quit animo, & omitte timorem. Quid ſit, ipſe ſe declarauit, dicens, omitte timorem. Item.2. uolu.ora. 102.1.uolu.ora.290.. Ad impe/randum, & ad parendum.in fam. 142. Sed iocabimur aliás coram, et ut ſpero, breui, nunc ades ad impe randum, uel parendum potius. Ad exercitum. Plaut. Amph.3. Sed ubi ſumus imperator nō adeſt ad exercitum. Vim alicui.3, uo lu.orat. 127. Ergo aderat uis (ut ait Poëta ille noſter.) quæ ſummas frangit infirmatq́ opes: id eſt, uim facere. Præſto adeſſe. Dona.ait magis eſſe Poëticum: Præſto uero eſſe, oratorium.

ADHIBERE. Quàm & hoc uerbū tum conſtructione tum ſignificatio ne Latini ſermonis uſum uariarit, exemplis ipſis magna ex parte de/prehendi poterit. Ad cauſam aliquem.in orato.lib.193. Celeriter ad maiores cauſas adhiberi cœ/ptus eſt. Ad ornatum.in orat. lib.157. Poſt adhiberi cœpta eſt ad ornatum etiam corporis. Ad diſci/plinas Studium.in ora.lib.178.

Animum fortem.in fa.79. Sed tu illum animum nunc adhibe quē ſo, quo me tū eſſe cēſebas. Nunc eſt præſtare ſe forti animo. Ani/mum. Plaut. Stic.2: Veſtrum ani/mum adhiberi uolo. Nunc atten/tionem ſignificat. Arbitros.2. uolumine oratio.125.. Huic ego Iu/dices ſatiſfacere cupio, uosq́ adhi/beri arbitros. Autoritatem.2 uolu.philoſo.139.. Nulla adhibita ſua autoritate. Artem rei alicui. in orato.libr.96.101.. Calcaria alicui.in ora.lib.183. Vt Iſocratem in acerrimo ingenio Theopompi. & leniſſimo Ephori dixiſſe tradi/tum eſt, alteri ſe calcaria adhibere, alteri frenos. Cautionem. Att. 19. Vt reipub. Conſtantiam præ/ſtem, priuatis rebus meis propter infirmitatem bonorum, iniquita/tem malorum, odium in me impro borū adhibeam quandam cautio/nem, & diligentiam. Celerita/tem.in famil.156.. In quo ſi celeri/tas erit adhibita. Conſolatio/nem alicui.in ora.lib.196. Tamen ea conſolatione ſuſtentor, quam tu mihi Brute adhibuiſti tuis ſuauiſſi/mis literis.in fa.47.. Contenti onem. Att.290. Sed quia tanta ad/hibebatur & à nobis, & à prætori bus contentio, ut rem poſſe confici non dubitarem. Cultum alicui. 2.uol.phil.2.. Quid eſt quod ullos dijs immortalibus cultus, honores preces, adhibeamus? Curam.in fami.21. De ſacerdotio tuo quan/tam curam adhibuerim. Cura/tionem.1.uolu.phi.191. Omnibus his nulla ne eſt adhibenda curatio? Item de officijs.10.in orato.lib.188.

De re aliqua aliquid. in fami/lia.21. De ſacerdotio tuo quantam curam adhibuerim. Ita de ſalute alicuius, de reditu & cætera. De/lectum.in oratorijs libris.201..

Quorum

Quorum ab oratoris iudicio dele-ctus magnus adhibebitur. Deſperationem in conſilium. in fam. 78. De te autē ipſo Torquate tuū eſt ſic agitare animo, ut non adhibeas in conſilium cogitationū tuarum deſperationem. Diligentiam. Att. 1. Nos in omni munere candidatorio fungendo ſummam adhibebimus diligentiam. Item de offi. 28. Doctrinam. Att. 291. Ea autē adhibita doctrina eſt, quæ uel uitioſiſſimam naturam excolere poſſit. Dolorem animi. in fa. 51. Et in me conſolando non mediocrem ipſe animi dolorem adhibuiſti. Dolum. 2. uo. ora. 220. Illud in primis, ne qua calumnia, ne qua fraus, ne quis dolus adhibeatur.

Fraudem. uide, dolum. Frenum. uide, calcar. Gratiam. uide, curam. Grauitatem in re aliqua. Att. 327. De uirtute & grauitate Cæſaris quam in ſummo dolore adhibuiſſet &c. Honores: uide, cultum. In conſilium. aliq. in fa. 21. Tecum loquere, te adhibe in conſilium, te audi, tibi obtempera. Vide item deſperationem. Item de off. 50. Iudicium. in ora. lib. 201. Iudicium ergo adhibebit. Laudatorem. 1. uo. ph. 78. Quæ necesſes ullos ē claris uiris, nec laudatores poterit adhibere. Lectionem ad aliquid. in fa. 75. Ad quas ego nihil præter lectionē adhibui.

Liberaliter aliquem. Att. 193. Quos ego uniuerſos adhiberi liberaliter, optimum quenq; hoſpitio amicitia q; coniūgi' dico oportere.

Lumen alicui rei. in or. lib. 147. Vt oratio, quæ lumen adhibere rebus debet, ea obſcuritatem & tenebras afferat. Machinas ad aliquid. Att. 127. Vt omnes adhibeā machinas ad tenendum adoleſcentem. Magnitudinem animi. de off. 15. Quo magis his & magnitudo animi eſt adhibenda. Manus alicui rei. 2. uo. ora. 74. Adhibeant manus uectigalibus noſtris: id eſt, diripiant. Medicinam alicui. 2. uol. ora. 215. Non'ne fuit eo maior adhibenda medicina? Memoriam alicui rei. in or. lib. 122. Vt his rebus adhibeat tanquam lumen aliquod memoriam, ut uocem, ut uires.

Miſerationem. in ora. lib. 172. Multaq; miſeratione adhibita. Miſericordiam. 2. uo. or. 91. Adhibeatis in hominis fortunis miſericordiam. Moderationem. in fam. 155. Eſt enim adhibita in ea re ipſa ſumma à nobis moderatio. Item. 2. uo. orati. 66. in ora. lib. 130.

Modum rei. 1. uo. ph. 19. Sed adhibebit modum quendam, quem ultra progredi non oporteat. Mundiciam rei. de off. 26. Adhibenda eſt præterea mundicia.

Neruos. Att. 264. Si tu neruulos tuos mihi ſæpe cognitos, ſuauitatemq; qua nemo tibi par eſt, adhibueris. Officium erga aliquid. in fa. 205. Itaque hoc eius officium quod adhibetur erga illos. Patronum.

tronum.in ora.lib.137. Plures ad/
hibēt patronos.Item.147. Pom
pam.in re.in ora.lib.136.Sed adhi/
beri quandam in dicendo ſpeciem,
atq; pompam, & pugnæ ſimilem
fugam. Preces.uide, cultum.
Præparationem.de off.15.Adhi/
benda eſt præparatio diligens.
Principem in cauſis.in or. lib.
194.Cum Cotta princeps adhibi/
tus eſſet, priores tamen agere par/
tes Hortenſium. Rationem.1.
uol.ph.222.Itaque bene adhibita ra
tio, cernit quid optimum ſit. in or.
lib.188.. Religionem alicui. in
ora.libr.192..Vide ne religio nobis
tam adhibenda ſit, quàm ſi teſtimo
nium diceremus. Reuerentiam
aduerſus aliq.de offi.20.Adhiben/
da eſt igitur quædam reuerentia ad
uerſus homines, & optimi cuiuſq;
& reliquorum. Sapientiam.2.
uolu.ora.91..Adhibeatis in homi/
nis fortunis miſericordiam, in reip.
ſalute ſapientiam, quam ſoletis.
Speciem.uide, pompam. Se
in conſilium.uide, in conſilium.
Studium ad aliquid.in ora. lib.
178.Non enim facile quem dixerim
plus ſtudij, quàm illum & ad dicen
dum, & ad omnes rerum bonarū
diſciplinas adhibuiſſe. Teſtē De
um de of.60..Meminerit ſe Deū ad/
hibere teſtē. Tormentum.de of
fic.60.Sed tanquam tormenta quæ
dam adhibemus. Vanitatem
rei.de off.63.Qui orationis uanita/
tem adhibuerunt. Virtutem.ui
de, grauitatem. Vſum.in orat.
libr.122. Studio adhibito & uſu.
Vocem.uide, memoriam.
Vim alicui.1.uo.ora.8. Adhibē
da uis eſt ueritati.Item.293. His uis
adhibita non uidebitur. Eſt autem
nunc uim afferre. Vires.uide,
memoriam. Et eſt modo addere.

ADHINNIRE.Equorum eſt pro/
prium, & dicimus ad aliquid ad/
hinnire.3.uolu.ora.94..Itaque ad/
miſſarius iſte ſimul atque audiuit
à philoſopho uoluptatem tantope
re laudari, nihil expiſcatus eſt, ſic ſu
os ſenſus uoluptarios omnes inci/
tauit, ſic ad illius hanc orationem
adhinnijt, ut, &c.

ADHORtari Aliquem ad aliquid.
Cæſ.Call.7.c.Adhortatus ad labo
rem milites, Alexiam circunuallare
inſtituit.Item de off.8.

ADIGEre Aliquo aliquem, ſiue ad
aliquid. Teren.Eu.3: Aut mox no/
ctu te adigent horſum inſomnia.
Ad inſaniam aliquid. Teren.
Adelph.2: Proh Iuppiter tu homo
adiges me ad inſaniam. Et ſi legitur
rediges in palatino codice.
Ad iuſiurandum aliquid.Cæ.
Ciui.1.c: Ad idem iuſiurandum a/
degit Afraniū. Aſc. idem dixit per
ablatiuum.26..Vt Curionem accu
ſatorem ſuum accuſaret, & id factu
rum eſſe iureiurando adegit. Ar
bitrum aliquem, ut ſit agere ad ar/
bitrum aliqu.ut adire Cæſarem. de
off.65.Arbitrum illum adegit.

ADIICERE aliquid alicui, & ad ali

quid, & aliquo. ut Animum rei alicui. Pl. Mil. 10: Quaſi militi animum adieceris. Oculos alicui rei. 1. uo. or. 116. Partim planè uidebant adiectum eſſe oculum hæreditati. Latus rei alicui. Cæſar. Bel. Alex. 4. b. Vnum latus erat adiectum flumini Nilo: id eſt, Nilum attingebat. Animum ad uirginē. Ter. Eu. 2: Sed ego quantum ſuſpicor, ad uirginem animum adiecit.

Oculos ad aliquid. 2. uo. or. 71. Cum ad omnia ueſtra pauci homines cupiditatis oculos adieciſſent: id eſt, concupiſſent. Cæſ. Bel. Alex: a: Ad has minores apertas'que complures adiecerunt, id eſt, adiunxerunt: de nauibus enim loquitur. Ita de off. 23. Ad eam laudem doctrinæ & ingenij gloriam adiecit. Ita. Aliquid noui. 2. uol. ph. 205. Non ut aliquid ex ijs noui adijcerem.

Aliquo. 2. uol. phi. 177. Quo ne imprudentiam quidem oculorum adijci fas fuit. i. quo ne imprudēter quidem fas fuit oculos conijcere.

ADIMERE Aliquid alicui, & de re aliqua. Cauſa. Te. And. 21. Vbi ea cauſa, quamobrem hęc faciunt, erit adempta his, deſinent. Conſuetudinem alicui. Ter. Phor. 3: Dū expecto, quàm mox ueniat qui adimat hanc mihi conſuetudinem.

Ciuitatem. 1. uo. or. 303. Et ſi ſemel ciuitas adimi poteſt. Curas aliq. Teren. Hec. 17: Quot commodas res attulit? quot autem ademi curas? Recuſationem. in ora. libr. 142. Tum ille, adimere inquit omnem recuſationem Craſſo uolui, Aegritudinem alicui. Ter. Heau. 7. Aut illud falſum eſt, quod uulgò audio dici, diem adimere ægritudinem hominibus. Facultatem. Att. 41. Niſi mihi dolor meus, tum omnes partes mentis, tum maxime huius generis facultatem ademiſſet. Mentem. uide, facultatem. Metum. Ter. And. 7. Vt metum, in quo nunc eſt, adimam.

Poteſtatem, ut facultatem. 1. uol. ora. 58. Cur his non modo perſequendi iuris ſui, ſed etiam deplorādæ calamitatis adimis poteſtatē? Spem. Ter. And. 6. Ita poſtquam adempta ſpes eſt. Somnū. Atti. 31. Quid quæris? primū ita me pupugit, ut ſomnum mihi ademerit. De re aliqua. in fa. 8. Curaſti enim ut plus additum ad memoriam nominis noſtri, quàm ademptum de fortuna uideretur.

ADIPISCI Aliquid. ut magiſtratum. de off. 15. Abiecta omni cunctatione adipiſcendi magiſtratus ſunt. & paſſiue eſt poſitum. Ordinem ſenatorium. 2. uolu. ora. 155. Nam princeps legationis Lyſanias adeptus eſt ordinem ſenatorium.

ADIRE Aliquē, & ad aliquē. Aliquem. Te. Ph. 5: Sed quid ceſſas hominē adire? Hęreditatem aliq. 1. uol. or. 102. Si hoc tum fuiſſet edictum, fortaſſe Ligurem hæreditatē aditurum non fuiſſe. Item. 3. uolu. or. 168. Cum ipſe patris hæreditatem

tem

adire aliquē / ad aliquē

tem non adiſſes. De off. 70.. Eſt hæc reditario iure eius bona, de quo agitur, capere. Periculum. 3. uol. or. 67. Neque tantum periculum adire mihi uiſus ſum. Periculum capitis. Ter. And. 16.. 3. uol. ora. 36. 115. Periculum mortis. 2. uolu. or. 21. A. Cluentius nullum periculum mortis adijt. Manum alicui. Plau. pænu. 4: Eo pacto auaræ Veneri pulchræ adij manum. Quē tamen locum interpres (ut dicebamus) addere, non autem adire, & legit: & exponit. Paulo tamen infra item eſt: Cum ſcribunt Veneri ut adierit leno manū. Item. Aul. 10: Cum illis impuris omnibus adij manum: id eſt omnes fruſtra habui. Vtranq; lectionem appoſui, ut utram lector magis probarit, eam uſurpet. Ego tamē magis adire, quam addere ma um, legendum putarem. Ad pactionem cum aliquo. Pl. Aul. 4: Nunc hic eā rem uult, ſcio mecum adire ad pactionem. Ad cauſas. in ora. lib. 194. Tum primū nos ad cauſas priuatas, & publicas adire cœpimus.

ADIVDICARE. Eſt per ſententiam aliquid alicui tradere: cuius ē regione contrarium eſt Abiudicare. de offi. 7.. In medio relictum quod erat, Pop. Roma. adiudicauit. Item. 55.. Nemo enim dubitat, quin domus nobis eſſet adiudicata. Salutem alicui. Att. 18.. Vt in ſenatu non ſemel, ſed ſæpe, multiſq; uerbis ſuis mihi ſalutem imperij, atque orbis terrarum adiudicarit. id eſt, ut à me ſalutem imperij Roma. eſſe faterētur. In ſeruitutem aliquem. 1. uolu. ora. 63.. Ipſam Veneri in ſeruitutem adiudicauit.

ADIVNGERE. Vt in ſenſu uerbū ſeuariet, exempla docebunt. Conſtructio uero eſt aliquid alicui, et ad aliquid adiungere. Comitem. Att. 144.. Quare eius fugæ comitem me adiungerem Item Attic. 9. Hic dies me ualde Craſſo adiunxit id eſt, coniunxit. Acceſſionem rei. de officijs. 28. Hanc Scaurus demolitus, acceſſionem ædibus adiunxit: id eſt, domum laxiorem effecit. Fidem rei. 2. uolu. philoſo. 132. Autoritatem quidem nullam debemus, nec fidem commentitijs rebus adiungere: id eſt, adhibere.

Autoritatem rei, uide, fidem. Ita Diligentiam alicui. 2. uolu. orati. 18.. In altera diligentia ueſtra nobis adiungenda eſt. Auxilium ſibi. primo uolumi. oratio. 37.. Propterea quod auxilium ſibi putant adiunxiſſe. Decus, dignitatem. in famil. 21. Mihi uero tantum decoris, tantum dignitatis adiunxeris: id eſt, addideris. Aliquid alicui. in ſa. 75. Tu ei M. Mindium fratrem tuum adiunxiſti. Ita Socium. 1. uolum. philo. 91.. Non equidem recuſo, ſed te adiungo ſocium. Item. 1. uol. ora. 2.. Animum ad ſtudium. Terē. And. 1: Vt animum ad aliquod ſtudium adiungeret. Id eſt, appelleret, applicaret, Ita.

Aliquo.Teren.Hec.14:Aliquã do tandem huc animum ut adiungas tuum. Fortunam ali. ad aliquid.2.uo.Ora.13.Fuit enim profectò quibuſdam ſummis uiris, quædam & ad amplitudinem & gloriam,& ad res magnas bene gerendas diuinitus adiuncta fortuna.

Ad imperium prouincias.Att. 331. Ad imperium adiunctæ prouinciæ.Ita Ciciliam.2.uol.Ora. 10.. Vnde quinquageſimo die totam ad imperium Pop.Ro.Ciliciam adiunxit.Ita. Vectigalia.2. uo.Or.63.Hæc eos uectigalia,quæ Cn.Pompeius adiunxit. Metũ ad gratiam.2.uo.Or.58..Vt aliquis metus adiunctus ſit ad gratiam .Id eſt, ut accedat etiam metus. Ad amicitiam.2.uol.Phi.208..Quoſcunq; uelis adiungere ad amicitiã.

Ad noſtros ſermones aliqu.in Fa.194..Tu ſicut mihi pollicitus es adiunges me quamprimùm ad tuos ſermones.Id eſt,unum me facies ex eis,qui in tuis dialogis loquuntur. Ad rationes ali.ſe.Ego quidem,ut debeo,& ut tu mihi præcepiſti,et ut me dignitas,& utilitas cogit, me ad eius rationes adiungo, quem tu in meis rationibus tibi eſſe adiungendum putaſti. Nunc eſt ſequi eius cõmoda.Ita Ad cauſam ali.in fa.12.Ad eorum cauſam me adiungerem .Ita Oportunitatem ad aliquid.2.uolum.Ora.13.. Nunc cum ad cæteras ſummas utilitates,hæc quoq; opportunitas adiungeretur.Ita Beneficio aliq.ſibi.Ter.Adel.1..Ille quem beneficio adiungas ex animo facit. Propinquitate ſe ad aliqu.Pl. Aul. 4: Quam ad probos propinquitate proximè te adiunxeris, tam optimum eſt. Beneuolentiam.2. uo.Or.134.Beneuolentiam adiungit lenitate audiẽdi. Id eſt, acquirit.

ADIVRARE. Atti.35.Pompeius affirmat non eſſe periculum,adiurat.

ADIVTARE Aliquid.Teren.Phor.2: Qui adiutaret funus:id eſt,curaret.

Onus alicui.Teren.Hec.7..Tu pueris curre Parmeno obuiam,atque his onera adiuta. Donatus ait locutionem eſſe antiquam.

ADIVVARE aliquid aliqua re.in Or. li.126..Cum C.Marius mœrorem orationis meæ præſens ac ſedens multum lachrymis ſuis adiuuaret. Item Teren.Phor.18. Pariter nunc opera me adiuua. Delectum. Att.111.Me Pompeius Capuam uenire uoluit, & adiuuare delectum. Id eſt,operam in ſcribendis militibus dare. Hæredem.Terẽ.Hec. 10:Sanè Hercle homo uoluptati obſequens fuit dum uixit, & qui ſic ſunt, haud multum hæredem adiuuant.Id eſt,haud magnam hæreditatem relinquunt. De aliqua re aliq.in fa.10.Nam neque de monimentis meis ab ĳs adiutus es, à quibus debuiſti, neque de ui nefaria, qua cum fratre eram domo expulſus.

ADMINISTRARE aliquid.2.uo.Or.4.. Non

Non ſatis eſſe paratum ad tantum bellum adminiſtrandum. Item in or.lib.102. Ita Belli adiumenta. 1.uo.Or.261. A nobis omnia Pop. Ro. ſemper & belli adiumenta, & pacis ornamēta adminiſtrata ſunt.

Prouinciam. Att.293.. Ac mihi quidem uidetur, non ſane magna uarietas eſſe negotiorum in adminiſtranda Aſia. Vindemias. Fœniſicia. de re Ruſt. Var.1.17: Vindemias & fœniſicia adminiſtrant ij.

Sementem. de re Ruſt. Colu.2.122: Sed ne ſementem quidem adminiſtrare. Id eſt, parare.

ADMIrari aliquid, & de aliquo. de Offi.88.. Cuius quidem uillam ego contemplans (abeſt enim non longè à me) admirari ſatis nō poſſum.

De re. Att.97. Ego, niſi Bibulus, qui dum unus hoſtis in Syria fuit, pedem porta non plus extulit, quā domo ſua, admiraretur de triumpho, æquo animo eſſem. Id eſt, aui dè triumphum concuperet.

ADMIſcere aliq. Terē. Heau.14: Ita tu iſthæc tua miſceto, ne me admiſceas. Aliq. aliqua re. Atti.219.. Trebatium uerò meum quòd iſto admiſceas, nihil eſt.

ADMITtere ad aliq. 1.uo. Orat.62.. Si te ſemel ad meas capſas admiſero? Ad aliquem. Teren. Eu.4.. Tum tu igitur paulū da mihi operæ, fac ut admittar ad illam. Plaut. Aſin.3.. Nec quenquam interea alium admittat prorſus quàm me ad ſe uirum. Culpam in ſe. Teren. Phor.5: Si eſt patrue culpam ut Antipho in ſe admiſerit. Item Pl. Aul. 27: Dedecus. in fa. 40.. Si quid à me prætermiſſum fuerit, commiſſum facinus, & admiſſum dedecus confitebor. Delictum in ſe. Terenti. Adel.16: Vt me hoc delictum admiſiſſe in me, id mihi uehementer dolet. Equum. Cæ. Gall.1. b. Conſidius equo admiſſo ad eū accurrit. Item Bell. Af.5.c: Signo felicitatis dato, equo admiſſo in hoſtem contra principes ire contēdit. Excuſationem. Aſc.55.. Admittebantur eñ excuſationes multæ. Flagitium alicuius rei. 2.uolu. Or.44. Statuerūt enim ita maiores noſtri, ut ſi à multis eſſet flagitium rei militaris admiſſum, ſortitione in quoſdam animaduerteretur. Fraudem. 2.uo.Or.96. Nam ſi C. Rabirius fraudem capitalem admiſit.

Facinus in ſe. Cæſ. Gall.2.a. Simulq́ꝫ, quantum in ſe facinus admiſiſſent, intelligebant. Item Sallu. Iugur. d. de offi.71. In ſe aliquid. 2.uol. Or.53. Quid unq́ꝫ Habitus in ſe admiſit? De qua locutione Don. ait, bono ornatu additum eſſe Se, cum & ſine eo planū uideri poſſit: & illud eſſe, quem Cic. ſuccum orationis appellat. In aliquem. Pl. Menæ.13. Quid tandem admiſi in te, ut loqui non audeam? Maleficium. 2.uo.Or.28.. Vbi, qua ratione, per quos, quo tempore maleficium ſit admiſſum. Noxiam. Teren. Eu.19. Vnam hanc noxiam

mitte, ſi aliã unq; ullã admiſero, oc cidito.i.ſi aliàs peccaro. Scelus. Ter.39. Quod ego tantũ ſcelus ad miſi miſer? Sumptum. Ter. Adel. 25.. Euge iam lepidus uocor, fra/ tris ædes fient peruiæ, turbam do/ mum adducet, & ſumptum admit tet, multa, quid mea? Abſolu/ te. de re Ruſt. Var. 2.2: Tempus op timum ad admittendũ.i. ut ineant equas, equi.

ADMONERE aliquem. Att.5.. E/ tenim ibi ſedens hæc ad te ſcripſi, ut me locus ipſe admoneret. Ali/ quid aliquem de aliqua re. in Fa. 102. Sed ut ego quoq; te aliquid de ueſtris cautionibus admoneã. Itẽ 2.uol.or.12.. Verbis alicuius ali quẽ. in fa.128. Caninius noſter me tuis uerbis admonuit, ut ſcriberẽ. Quemadmodum ſalutem dicere, atque oſculari aliquem uerbis ali/ cuius, ut ſuis locis.

ADMOVERE aliquid alicui, ut cru ciatus.1.uol.Or.269. Quid cum ig/ nes ardenteſq; laminę, & cęteri cru ciatus admouebantur. Stimu/ los.3.uol.Or.5. Quòd ſtimulos ad mouerit homini. Faces. in Or. lib.143. Quaſi quaſdam uerborũ faces admouiſſet. Itẽ de Offic.40.. Aurem. Ter. Phor.21: Acceſſi, aſti ti, aurem admouui. Item in Or. lib. 122.. Seſe propius. de Off. 102. Applicant ſeſe, & propius admo/ uent. Manus alicui. 2. uol. Or. 63. Admoueret manus uectigali/ bus Pop. Rom. Aliquid ad aliq. in or. lib. 90. Num admoueri poſſit oratio ad ſenſus animorum? Ita ad motus animorum. in ora. lib. 139.. Maxima pars orationis admouen da eſt ad animorum motus. Id eſt, ut propius accedat, penitus ut eorũ animis adhæreat.

ADMVRmurare. Eſt cum multi nõ uoce planè plana id, de quo agitur, improbare uidentur. Attic.7.. Pri/ mum igitur ſcito, me non eſſe roga tum ſententiam, propoſitumq; eſſe nobis pacificatorem Allobrogũ, idq; admurmurante Senatu. Item in orat. lib. 135. Eiero inquit iniquus eſt, cum eſſet admurmuratum, ah inquit, Patres conſcripti. Item. 2. uo ora. 11.

ADOleſcere. Eſt omnino creſcere: ſed maximè ad ætatem pertinet, etſi ad quædam ſimilia transfertur. Ae tatem. 1. uol. ora. 242. Ac mulieres adulta ætate. Et ad ætatem. Pl. Prol. Caſinæ: Poſtquàm hæc ado/ leuit ad eam ætatem, ut uiris place/ re poſſet. Vim terrę in frugibus ſuis adoleſcere dixit Cice. de offic. 87.. Quæ nixa fibris ſtirpium ſen/ ſim adoleſcit. Vrbem. in or. lib. 167. Qui non naſcentibus Athenis, ſed iam adultis fuerunt. Rem ali. Sall. Iugur. 2.. Sed res Perſarum breui adoleuit. Peſtem. 2. uo. or. 103.. Extinguetur, atq; delebitur nõ modo hæc tam adulta Reip. peſtis.

ADOptare, & defenſores, & qui in Filij locum accipiuntur, rectè ado/ ptari dicuntur, & dicimus adopta/

re

re aliquem, & in aliquid. Teren. Adel. 1: Inde ego hunc maiorem adoptaui mihi. Item. 2. uolu. orat. 220.. Et filium. Pl. Prol. Menæ. Adoptat illum puerum ſubreptitium ſibi filium. In diuitias. Plau. Pœnu. 12.. Is in diuitias homo adoptauit hunc cum diem obijt ſuū. Se ipſum aliq. in or. lib. 187. Et C. Staienus, qui ſe ipſe adoptauerat, & de Staieno Aelium fecerat. Defenſorem. 1. uol. orat. 63. Quem ſibi illa defenſorem ſui iuris, ultorem iniuriarum, actorem totius cauſæ adoptauit. Item in fami. 65.. Ego autem quem potius adoptem, aut inuocē, quàm illum, quo defendente uincere didici?

A Doriri. De hoc uerbo hæc Dona. Adoriri dicitur, qui ex inſidijs repētè inuadit: dictum ab eo, quòd corpora aggredientium exurgant ſubito, atq; increſcant. Et adorimur ex inſidijs, & ex proximo: aggredimur uerò de lōginquo. ut Ter. An. 11.. Hiccine me ſi imparatum in ueris nuptijs adortus eſſet. Item Ter. Adelph. 10: Adortus fratrem iurgio apud forum.

A Dornare aliquid, ut Accuſationem. 2. uo. ora. 135. Vt idem accuſationem, & petitionem Conſulatus diligenter adornet, atq; inſtruat. Fugam. Ter. Eu. 14. Ita iam adornabat fugam. Sic enim in Palatino legitur: & Do. ita exponit, ubi dicit figuram eſſe, quæ eſt etiam ſuprà. Adornant ut lauent. Nuptias. Pl. Aul. 3: His legibus cum tu da reuis cedò, nuptias adorna. Petitionem. uide, accuſationem. Teſtes. 2. uo. or. 21. Omnis teſtium copia, quæ futura eſt, à matre initio eſt adornata. Viaticum alicui. Pl. Epid. 12. Quin tu mihi adornas ad fugam uiaticum, priuſquàm pereo. ut Lauent, Ter. Eu. 10: Continuò hęc adornant ut lauet. Vbiq; uerbum eſt pro parare.

A Dpoſcere. Eſt datum etiam quid aliud poſcere. Ter. Heau. 16.. Minas quidem iam decem habet à me filia quas pro alimentis eſſe nunc duco datas, haſce pro ornamentis conſequentur alteræ, porrò hæc talenta dotis adpoſcent duo.

A Dpromittere. Eſt quod alius promiſerit, alius item ſi promittat. 1. uolu. ora. 22.. Cum id ita futurum T. Roſcius capito, qui in x. legatis erat adpromitteret, crediderunt. Prius enim illud ipſum promiſſum erat à Chryſogono.

A Drepere ad aliquid, ut ad amicitiā ali. 1. uo. ph. 183.. Quibus rebus nō ſenſim atq; moderatè adſt us amicitiam adrepſerat. de re Ruſtica. Nemus, aut lacerta adrepere ad colūbaria poſſit.

A duenire aliquem optato. Te. And. 13. Optato aduenis. Per tempus. Ter. And. 19.. O Chreme per tempus aduenis. Ad tempus. Ter. And. 22. Ego commodiorem hominem aduentū ad tempus non uidi. In tempore ipſo. Ter. And. 25.. In tempore ipſo mihi aduenis.

Alicun-

Alicunde aliq.Pl Pœnu.12..Nunc introibo, dum herus adueniat à foro, opperiar domi. Ad aliquẽ aliq.Pl.Pœnu.12.. Dij immortales per me quanta aduenict calamitas hodie ad hunc lenonem. Morbum.2.uolu.phi.137..Nam medici ex quibuſdam rebus & aduenientes, & creſcentes morbos intelligũt.

ADVENTARE. Aduenire aliquid adeſſe ſignificat: Aduentare uerò, quod mox affuturum ſit. Aliq. Att.77. Appius noſter cum me aduentare uideret, profectus eſt Tarſum uſq; Laodicea. Item.2.. Diem. Sallu.Iugurt.b: Sed poſtquàm dilapſo tempore comitiorum dies aduentabat. Ita Senectutem. de off.77. Ita tempus. Cæ.101. Et aliq.

Ad aliquid. in fa.20. Nondum erat auditum te ad Italiam aduentare.

ADVERTERE. Cum conſyderationem habet uerbum, non planè eſt plenum, niſi animum addideris. ut Te.Prol.And. Nunc quam rem uitio dent, animum aduertite. Item Pl.Pſeu.2. Hoc agite, huc animum aduertite. Item Sallu, Iugur.c.. Modò aliquid. Animo.Pl.Pſeu.2. Nunc adeò hanc editionẽ animo omnes aduertite. Item Aſco.54.

Aliquid ad ſe. ex Aſc.76. Dubitamus quid iſte in hoſtium prædã molitus ſit, ſcilicet cũ pyratarũ nauem cœpit, & prædam omnem ad ſe aduertit. nunc eſt in rem ſuam cõuertere. Flumen.2.uolu.Ph.57. Nos flumina arcemus, dirigimus, auertimus. Id eſt, ut ſe etiam aduerſum recurrant, facimus. Seſe aliquo. Ter.Eu:5: Illa ſeſe interea cõmodum huc aduerterat in hanc noſtram plateam.

ADVIgilare. Eſt operam dare, diligenter attendere. Ter.And.16.. Nã ſatis credo, ſi aduigilaueris, ex unis geminas mihi conficies nuptias.

ADVMBrare Pictorum propria eſt adumbratio, qui prius umbra & liniamẽtis quibuſdam, quicquid in animo ad pingendum conceperint effigiare ſolent: à quibus poſtea ad multa alia rectè transfertur. ut

Imaginẽ gloriæ.2.uo.Ph.190.. Coniectatur q̃ nullam eminentem effigiem uirtutis, ſed adumbratam imaginem gloriæ. Ita Deos.1. uol.Phi:16. In Or.lib.144. Id ipſum ſumus in eorum ſermone adũbrare conati. Item.126.

ADVOCARE. Cum in cauſis patroni ſint, qui cauſam ipſam agunt, complures etiam alios adducere conſueuerunt ueteres, qui tantum præſentia ſibi adeſſent: hi uerò, quia aduocabantur, Aduocati ſunt appellati.1.uo.ora.13. Quod ſi tum par tibi ius cum Alpheno fuiſſe non putas, quia tamen aliquem contra te aduocare poterat. Tamen alia etiã aduocantur: ut, Animum ad ſe. 1.uolu.Ph.164. Quid inquam agimus? niſi animum ad ſeipſum aduocamus? ſecum eſſe cogimus? Eſt animũ liberare omni corporis ſeruitute.

uitute. Senatum.Sall. Eò Senatum aduocat.

ADuolare. Att.33. Sed ita te para, ut ſi inclamaro, aduoles. Item.37.

Aliquò. At.10. Aduola in Formianum. Roſtra. Att.9. Hic tibi Cato roſtra aduolat. Vt ſit uolare ad roſtra, ut in multis.

ADVlari aliquem.2.uo.Ph.109.. Neque ita porrò aut adulatus, aut admiratus fortunam ſum alterius, ut me meæ pœniteret. de off.18. Ne aſſentatoribus patefaciamus aures, nec adulari nos ſinamus, in quo falli facile eſt. Vbi Eraſmus ſibi paſſiuè dictum uideri notauit: etſi rectè in ſuo genere accipi poteſt.

ADulterare. Cum eſt cũ aliena muliere uirum coire, abſolutè profertur: non enim dicimus adulterare mulierem. M.Cato apud Gell.10.23.. Illa te, ſi adulterares, digito ne auderet contingere. Iudicium. de of. 113.. Tollit enim iudicium ueri, idq́ adulterat. Tabulas.1.uolu.or. 47. Adulteraſſe ſeſe negat, expenſum tuliſſe non dicit, cum tabulas non recitat. Poſſum intelligere tabulas uel quid tale.

AEdificare. Sua ipſius compoſitione: quid ſignificet uerbum declaratur, ſed ab ædibus ad quædam alia pertenuſtè transfertur. Domũ. Att.309.. Domus utriuſq́ noſtrum ædificatur ſtrenuè. Villam.2.uolumi.Ph.163.. Hanc uides uillam, ut nunc quidem eſt, lautius ædificatã patris noſtri ſtudio. Hortos. At ti.150. Cui Cn. noſter locum uberẽ, ut hortos ædificaret, dedit. Prædia. Att.252.. Quodq́ temporis in noſtris prædiolis & bellè ædificatis. Vicos. Cæſ.Ciui.1.2.. Portas obſtruit, uicos plateasq́ ædificat. Plateas. uide, uicos. Nauem. Cæſ.Gall.2.a: Naues interim longas ædificari in flumine Ligeri iubet. Item.1.uo.ora.111. Ita claſſes. 2.uol.or.5. Qui poſteaquàm maximas ædificaſſet claſſes. Item.1. uol. ora.94. Stramentum. Cæſar. Gall.8.a. Partim coniectis celeriter ſtramentis, quæ tentorium integendorum gratia erant inædificata.

Remp. in fa.127. Si quis adhibere uolet non modò, ut architectos, uerumetiam ut fabros ad ædificandam Remp. poterimus & nos libẽter accurrere. Mundum.1. uol. phi.161.. Qui in Timæo mundum ædificauit Platonis Deus. Meritum. Att.89. Cæſarem in merito reædificando diligentiorem fore.

Hiſtoriam. in ora.lib.114. Ipſa autem exædificatio poſita eſt in rebus & uerbis. Agitur enim de hiſtoria.

AEgrotare aliq.2.uo.or.53. Apud hunc ille Romæ habitauit, apud hunc ægrotauit. Animum ex aliqua re.1.uo.phi.226.. Ex eo, q̃ magni æſtimet, ut ea res, ex qua animus ægrotat, oriatur. Et ſi propriè ægrotatio ſit corporis, ægritudo animi, Cic. teſte.

AEquare. Eſt par aliquid alicui rei fa

cere.ut Periculum.Cæ.Gal.1.a. Cæſar primùm ſuo, deinde omniū è conſpectu remotis equis, ut æqua to omnium periculo ſpem fugæ tolleret.Sallu.con.Cat.ſub fi: Dein remotis omnium equis, quo militibus exæquato periculo animus amplior eſſet. Vt penè ijs uerbis eandem rem perſecuti ſint. Gratiā. Sallu.92. Sed quoniam coæquari gratiam omnium difficile eſt.Et cū aliqua re.1.uo.or.80. Vix cum huius parua parte æquari, conferriq́ poſſe.

AEſtimare.Seruat naturā cæterorū uerborum pretialium, ut in ablatiuo pretium poſtulet, paucis illis, tā ti, quanti, pluris, minoris, magni, tantidem, exceptis. Aliq. tribus denarijs.uide, frumentum. Magni aliquid. Att.278.Itaq́ iudicium tuum magni æſtimans. Tantidem.1.uo.or.196..Et aiebat ſe tanti dem æſtimaſſe. Pecunia aliquid 1.uo.or.240.Deinde hæc expendite, atq́ æſtimate pecunia. Id eſt, quanti ſint, ſi ad pecuniam reuocentur.Item.240. Frumentum.1. uo.or.196..Eodem tempore Antonius tribus denarijs æſtimauit poſt meſſem.Vulgò, metter un pretio.i.æſtimare.Arbitrorq́ eo in loco Decumanis pretium illud æſtimatum, quod pro frumento diſſoluerent. Pretium.1.uol.ora.240. Deinde crimen ſine accuſatore, ſententia ſine conſilio, damnatio ſine defenſione, æſtimate harum rerū omniū pretia.i.quāti redēptio fuerit. Litē.2.uo.or.41..Quibus dānatis de pecunijs repetūdis lites eſſent æſtimatæ.Eſt autem æſtimare litem, in pretium redigere, quanti eſſet, de quo lis agebatur, quod præſenti pecunia diſſolui ſolebat. Aſc.56..68.. Cæſ.Gall.5.a.Iis ad diem adductis, ut imperauerat, arbitros inter ciuitates dat, qui litem æſtiment, penāq́ conſtituant. Nomina.1.uo.or. 96..Illarum rationum ex ea fece legationis, quæ ſtoriæ q́ tuæ procurationis illa ſunt nomina, quæ Dolobellæ neceſſariò ſint æſtimata.

AEſtuare aliqua re aliq. ut Inuidia. Sall.Con.cat.b.Nanq́ pleraq́ nobilitas inuidia æſtuabat.Id eſt, magno odio plebi erat nobilitas. Deſyderio.in Fa.103..Non ut imbecillitate animi tui, ſed magis ut deſyderio noſtri te æſtuare putarem. Magnopere eſt aliquid concupere. Dubitatione.1.uo.or.124.Itaq́ æſtuabat dubitatione, uerſabat ſe in utranq́ partem, non ſolum mente, uerumetiam corpore.Id eſt, maximè hærebat, in deliberādo diſtorquebat.Ita.1.uo.or.120. Quod ubi auditum eſt, æſtuare illi, qui dederāt pecuniam, putare nihil agi poſſe abſente Epicrate.Id eſt, maximè ſolicitabantur. Imbecillitate aliquē animi.uide, deſyderio.

AFFARI aliquem re aliqua.in or. li. 169. An mihi potuit, inquam, eſſe aut gratior ulla ſalutatio, aut ad hoc tempus aptior, quàm illius libri,

libri, quo me hic affatus eſt. Ali. nomine. in or. lib. 188. Nam ſcripſit his uerbis, cum hunc nomine eſſet affatus. Id eſt, cum hunc nominatim appellaſſet.

AFFECTARE. Eſt pronum animũ habere ad aliquid faciendum, Do. ait. Honorem. Salluſt. Iugur. c: Quę res Marium pro honore, quẽ affectabat, contra Metellum uehementer accenderat. Similitudinem. ad Her. 31. Nam hic eſt in quibuſdam uerbis quædam ſimilitudo, non tam affectanda, quàm illæ ſuperiores. Mundiciam. Attic. 269.. Omni diligentia munditiam non affluentem affectabat. Iter. 1. uol. ora. 41. Nunc uerò quam uiam muniret, quod iter affectet, uidetis. Ita Viam. Terẽ. Heau. 5: Ad dominas qui affectant uiam. Item. Phor. 23: Hi gladiatorio animo ad me affectãt uiam. Item. Pl. Men. 12:

AFFERRE. Si quod uerbum eſt, à quo latina oratio maximè locupletata ſit cum in ſimplici, tum in compoſito, illud quidem meritò Ferre haberi poteſt, ut ſtatim in hoc, & ſuo loco in cęteris, quæ à ferre compoſita ſunt, uidere licebit. Aliq. ad aliquid. Attic. 262. Ad paternas enim magnas, & ueteres, & iuſtas neceſſitudines magnam attulit acceſſionem tua uoluntas erga me. Id eſt, addidit. Acerbitatem alicu. Attic. 299. Illa cauſa publicanorum quãtam acerbitatem afferat ſocijs. Adiumentum. de off. 1. Quam quidem ad rem nos (ut uidemur) magnum attulimus adiumentum.

Animum alicui. Attic. 111. Aliquantũ animi uidetur attuliſſe Labienus. Autoritatem alicui. in or. lib. 205. Commemoratio autem antiquitatis, exemplorumq́ prolatio ſumma cum deliberatione et autoritatem orationi affert, & fidem. Item de of. 90. Id eſt, adhibet. Autoritatem in iudicium. 2. uolu. ora. 138. Nolo accuſator in iudicium potentiam afferat, non uim maiorem aliquam, non autoritatem excellentem, non nimiam gratiam: Id eſt, ferat. Calamitatem alic. 2. uolu. ora. 53.. Vt ne cui innocenti mœror tuus calamitatem, & falſum crimen afferret. Cladem alicui. 2. uolumine philoſophiæ. 27.. Qui riſus claſſe deuicta multas ipſi lachrymas, magnam Pop. Ro. cladem attulit. Conſilium alicui. Att. 238. Quid enim illi afferre conſilij poſſum? Commutationem uoluntatis. Attic. 14. Quod afferret Quinto fratri meo aut offenſionem tam grauem, aut commutationem tantam uolũtatis. Ita Loci. in or. lib. 174. Conſtantiam alicui. de offic. 14.. Quæ afferat tum conſtantiam, tum etiã dignitatem. Coniecturam. 1. uolumin. oratio. 48. Si quam coniecturam affert hominibus tacita corporis figura. Crimen falſum alicui. uide, calamitatem. Cumulum alicui. in or. lib. 156. Neceſſe eſt tamen aliquem cumũ-

cumulum illorum artibus afferre uideatur. Curam alicui. de offi. 3. Fit, ut diſtrahatur animus in deliberando, afferat'q; ancipitem curam cogitandi. Item in fa. 45. Curationem. in fa. 52. Maior, mihi nulla curatio afferri poteſt. Ita enim emendatum habemus. Cur. 1. uolu. ph. 163. Cur credam afferrre poſſum. Delectationem. in fami. 95. Quæ popularem admirationem habuerunt, delectationem tibi nullam attuliſſent. Item in or. lib. 166.

De re. in ora. libr. 165. Et eo mihi de Q. Hortenſij morte eſſet allatũ.

Detrimentum. Attic. 265. Neilla peregrinatio detrimentum aliquod afferet. Difficultatem alicui. Attic. 296. Atq; huic tuæ uoluntati, ac diligentiæ difficultatem magnam afferunt publicani. id eſt, difficilem reddunt. Ita Cæſ. Ciui. 1. b.. Dignitatem. uide, conſtantiam. Dubitationem. de offi. 29.. Nec uero alienum eſt, ad ea eligenda, quæ dubitationem afferunt, adhibere doctos homines. Item. 55.. 2. uolu. ph. 58. Egeſtatem alicui. 1. uolu. ora. 20.. Cauſam dicit is, cui non modò luctum mors patris attulit, uerum etiam egeſtatem. Aegritudinem alic. Ter. Heau. 12. Quæ ægritudinem afferat. Aes alienum alicui. in fa. 106. Hæc ante duo ſigna putarem mihi æs alienum attuliſſe. Aetatem. in or. li. 142. An ætatem afferet? Id eſt, cauſabitur. Excuſationem. in fa. 145. Ego autem præteriti temporis excuſationem affero. Exilium alicui. 2. uo. ora. 95.. Quæ domi poſita, peſtem atq; exilium Titio attuliſſet. Facultatem faciendi aliquid. in or. lib. 136. Vterque enim iſtorum non mihi attulit aliquam, ſed ſuam ſignificauit facultatem. Item. 97. Fallaciam alicui. Ter. And. 11.. Hæc primũ affertur iam mihi ab hoc fallacia. Fidem alicui. uide, autoritatem. Finem alicuius rei. de off. 49. Vt unius imperatoris præda finem attulerit tributorum. Et finem alicui rei. 1. uo. or. 98.. Tu edicto plus cõplecteris, quàm lege, ſi finem edicto prætoris afferunt Cal. Ianuarij.

Gratiam in iudicium. uide, autoritatem. Interitum alicui. in fa. 93. Quæ aut interitum allatura eſſet, ſi uictus eſſes: aut ſi uiciſſes, ſeruitutem. In aurem aliquid ad aliquem. Plaut. Epid. 12: Non memini ſti me inaurem ad te afferre natali die? Id eſt, quod ad aures appenderes. In medium. de off. 5.. Et cõmunes utilitates in medium afferre mutatione officiorum dando, accipiendo &c. In iudicium aliq. 1. uo. ora. 18.. Vt quam exiſtimationem, quam honeſtatem in iudiciũ tuum propè acta iam ætate, decurſaq; attulit, ei liceat ex hoc loco ſecũ efferre. Id eſt, de qua quaſi iudicaretur, nam autoritatem, & gratiam ſuprà, eſt ad fauorem tantum.

Laborem alicui. Atti. 183.. Quĩ mihi laborem affert in dolore.

Lan

Languorem alicui. de offi. 52.. Itaq; duæ res, quæ languorem afferunt cæteris, illum acuebant, otium & ſolitudo. Laudem alicui. 2. uo. ph. 210.. Præterea magnam affert laudem, & ſummam dignitatem. Lætitiam alicui. 1. uolu. phi. 219.. Cui⁹, ut arma ſumpſit, ingreſſio lætitiam attulit ſocijs, terrorem autem hoſtibus. Item in fami. 146.

Liniamentum extremũ in or. lib. 215. Quaſi quandam palæſtrã extrema liniamenta oratori attulit.

Lumen alicui. in or. lib. 141. Qui memoriç lumen afferret. Id eſt, qui multum memoriam adiuuaret. Itẽ 158. & 2. uo. ph. 40. Manus. 1. uolu. ora. 89.. Pro ſe quiſq; manus affert. Nunc eſt pugnare. Manus alicui. 1. uo. or. 16. Illud dico, dominum expulſum eſſe de prædio, domino à familia ſua manus allatas eſſe. Ita Rei. de offi. 44. Cum em̃ dando egere cœperunt, alienis bonis manus afferre coguntur. Nunc eſt per uim alienum auferre. Item. 5.. et. 1. uo. or. 85.. Ita Sibi. in fa. 157.. Manus, quas iuſtius in Lepidi perniciem armaſſet, ſibi afferre conat⁹ eſt. Id eſt, uim ſibi afferre. Item Att. 330.. Magnitudinem animi ad aliquid. 3. uo. or. 101.. Me ad eius cauſam parem animi magnitudinem afferre non poſſe. Medicinam Att. 35.. Tamen medicina nulla affertur. Mediocritatem alicui rei. in or. lib. 179.. Tamen eloquentiæ quandam mediocritatem afferebat.

Memoriam alicui. 1. uolu. phil. 124.. Cuius etiam illi hortuli propinqui non memoriam ſolum mihi afferunt. Eſt in memoriã aliquid reuocare. Metum alicui. 1. uolu. ora. 248.. Re quidem uera naues inanes, quæ prædam prætori, non quæ prædonibus metum afferrẽt.

Moleſtiam. Att. 14. Qua ex re et moleſtia ſum tanta affectus, quã tam mihi amor meus erga utrunq; ueſtrum afferre debuit. Moram alicui. Att. 183.. Pharnaces quoquomodo agit, affert moram. Morbum alicui. Plau. Aſin. 10. Cui tu abiens affers morbum. Mortem alicui. in fa. 56. Inuentus eſt amicus qui ei mortem afferret. Item. 1. uolu. ora. 259.. Motum alicui. de offi. 230. Quod autem motum affert alicui. Item in ora. lib. 230. Munus alicui. 2. uolu. Phi. 109. Quod enim munus Reip. afferre maius, melius ue poſſumus, quàm ſi docemus atq; erudimus iuuentutem? Necem. ut mortem. 3. uo. ora. 103. Inſidiatori uerò, & latroni quæ poteſt afferri iniuſta lex? Neceſſitatẽ alicui. 3. uol. ora. 224.. Sed mihi. P. C. neceſſitatem attulit paulò plura dicendi de ſententia eius. Nuntium. 3. uolu. ora. 89. Ex ea te imperatore nuntius ad Senatum allatus eſt nullus. Obſcuritatem rei alicui. in or. lib. 147. Vt oratio, quæ lumen rebus adhibere debet, ea obſcuritatem, & tenebras afferat. Ita

Laudibus alicuius facta prçclara al-

ra alterius.3.uol.or.145.. Neq; enim ſi tuę res geſtæ cæterorum laudibus obſcuritatem attulerunt &c. Otium.2.uol.or.124. Eaq; res uobis, Populoq; Rom. pacē, tranquillitatem, otium, concordiamq; afferat. Odium in aliq.3. uol. or. 99. Sic odium, quod in ipſam attulerant, id in eius imaginē, ac ſimulachrum profuderunt. Offenſionem.uide, commutationem animi. Att.14. Opem.2.uolu.ora.193. Et plus à uobis præſidij, quàm à cæteris opis ad ſalutem poteſt afferri. Opinionem alicui. de offic. 42..Quibus cùm ſi frequētes ſunt, opinionem afferunt populo, eorū fore ſe ſimiles &c.Item.2.uolu. phi. 210.. Pacem.uide, otium. Perturbationem rei.in famil. 172. Primum omnium quantam perturbationem rerum urbanarum afferat obitus Conſulum. Peſtem, uide, exilium. Pondus rei alicui. Attico.315. Hominumq; dignitas aliquantum orationi ponderis afferebat, ut autoritatem, dignitatemq;. Potentiam in iudicium. uide, autoritatem. Præſidium alicui.uide, opem. Quæſtionem. in orat.lib.203. Nam etiam Poetæ quæſtionem attulerunt, quid nam eſſet illud, in quo ipſi differrent ab oratoribus. Id eſt, habent, in quo conſyderandum ſit, quid differant ab oratoribus. Rationes. in fami.57. Reliquum eſt, ut conſoler, & afferam rationes, quibus te à moleſtijs coner abducere. Item in orato. libr.145.. Religionem alicui.1. uolumi.oratio.218. Tibi illa Diana, in pace, atque in otio religionem nullam attulit? Arbitror ſi conuertam ad Italicum ſermonem, eſſe, Far conſcientia. Item in orato.libr. 142.. Repulſam aliquid alicui. de officijs.45. Nam Mamerco homini ditiſſimo prætermiſſio ædilitatis conſulatus repulſam attulit. Id eſt, ne fieret COS. in cauſa fuit.

Rumores ad aliquem. Cæſar. Gall.2.a. Crebri ad eum rumores afferebantur. Satietatem. in orato.libr.217. Si enim ſemper utare, cum ſatietatem affert, tum &c.

Salutem alicui. in fami.47. Ut ea mihi ſalutem afferre uideantur. in orato.libr.166. Scientiam.2. uolumine philoſophiæ.103. Affert autem uetuſtas omnibus in rebus longinqua obſeruatione incredibilem ſcientiam. Seruitutem alicui.uide, interitum. Similitudines.in ora.lib.105. Multas ſimilitudines afferre. Spem alicui. de offic.109. Si ſpem afferunt. Suauitatem.in orato.libr.164.. Et actioni afferet ſuauitatem, Sumptum alicui in famil.137. Ego tibi unum ſumptum afferam, quòd balneum calefacias, oportebit. Suſpicionem alicui. Attic.106. Suſpicionem autem eo mihi maiorem tua taciturnitas attulerat. Tenebras.uide, obſcuritatem. Terrores ad aliq. Attic.96.. Baronius autem mi- ros

roſ terrores ad me attulit. Id eſt, nuntiauit. Vim, & manus. Atic.148..Rerum nouarum cupidi, uictores præſertim armati uim, & manus afferent. in fa.139. Vim alicui.2.uo.ph.56.Quorum celeritas, atque uis nobiſipſis affert uim & celeritatem.nunc eſt addere uim, & celeritatem. Vim in iudicium. uide, autoritatem. Vinculum alicui.in Fami.32..Collegij quoque coniunctio, præſertim tam honorificè à te approbata, nõ mediocre uinculum mihi quidem attuliſſe uidetur ad uoluntates noſtras copulandas. Vitam aliam.Te.And.2.. Nunc hæc dies aliam uitam affert, alios mores poſtulat.

AFFICERE. Non.Marc. cum uerbi huius ſignificationem exponit, inquit: Affici malis tantum conſuetudo præſumpſit, cum ſit poſitum & bonis.M.T. de officijs dixit: Si quos aliquo honore, aut imperio affectos obſeruare, & colere debemus. Vt & ipſe fateatur iam in utranque partem à ſcriptoribus receptum eſſe, nos ſanè plura exempla adducimus in hãc ipſam de bonis partem. Et re aliqua aliquid affici, & ad aliquid, & ſimpliciter aliquid affectum dicimus. Admiratione aliqua de officijs. 40. Admiratione quadam uerò afficiuntur ij, qui &c. Agro aliquo. Plaut.Amphi.1.Qui præda, atque agro: adorea'que afficit populares ſuos. Adorea.uide, agro. Animo aliq.in fami.157.Non queo ad te, nec lubet ſcribere, quo animo ſim affectus. Id eſt, commoto. Animis.in ora.lib.92.Sic afficerentur animis, ut eos affici uellet orator. Et animos aliq.in ora. lib.124.Et animos eorum ita afficiat. Beneficijs aliq. de offi. 46. Danda igitur opera eſt, ut in his beneficijs quãplurimos afficiamus. in fami.109..Cæſ. Gall.1.b.. Calamitate aliq.1.uo.or.43. Quòd ſi tibi cauſa nulla eſt, cur hunc miſerum tanta calamitate affici uelis?

Corporibus.2.uol.Phi.93..Iubet igitur Plato ſic ad ſomnium proficiſci corporibus affectis, ut &c.Id eſt, ita conſtitutis. Bellũ. 3.uo.or.73. Bellum affectum uidemus, & uerè ut dicam, penè confectum.in or.lib.101. Cruciatu aliquem.Cæſ.Bell. Alex. 4.c. Iiſdem cruciatibus affectus L. Mergilio Squillus nominat plures. Cura. Att.16.Qui cũ omnia, quæ me cura afficiunt, communicem. Delectatione aliq. Attic.32. Is afficitur quadam delectatione. Item. 29.

Deſyderio aliq.in fa.25..Miro que deſyderio me urbs afficit, & omnes mei, tu'que in primis. Difficultate. Cæ.Gall.7.a.Eò cum ueniſſet, magna difficultate afficiebatur. Itẽ. 1.uo.or.56.in fami.206. Dolore aliq.1.uolumi. oratio.260. An uos quoque hic acerbiſſimus innocentium cruciatus, & mœror ſenſu doloris afficit? Aegrimonia.

Pl.

Pl.Stic.6. Olim quos abiens effeci ægrimonia. Aegritudine aliq. 1.uo.Ph.27..Num illa re, quæ ęgritudine Alcibiadem afficiebat, mali nihil fuiſſe. Erga aliq.de off.106. Vt eodem modo erga amicum affecti ſimus. Errore mentis. Atti. 45.Ne quòd ſcribis te audire, me etiam mentis errore ex dolore affici, mihi uerò mens integra eſt, Gloria aliq.in fa.207.Magna me affeceris non modò lętitia, ſed etiam quodammodo gloria. Grauiter.Attic.232.Quem quidem Neapoli affectum grauiter uideram. Honore aliq.1.uo.or.276..Nunc præſertim ijs affecit honoribus quos habuit ampliſſimos. Ignominia aliq.Atti.102 ,Omnes damnatos, omnes ignominia affectos .1. uol.or.203. Incommodo aliq. uide difficultatem. Iniurijs aliq.1. uo.or.289.. Qui affecti iniurijs ad opem iudicum ſupplices, inferioreſq; confugiunt. Laude aliq.de off.42..Ex qua ætate, qui exercentur laude affici ſolent. Lætitia ali.in fa.39..Si me diligis, ſi à me diligi uis, ad me literas, ut q̃primũ lætitia afficiar, mittito. Item.207. Lucri ali.Pl.Prol.Amp.Si uos in uoſtris uoltis mercimonijs emundis, uendundis me lætum lucris afficere. Macula aliq.1.uo.or.37.Sed perfidia legationis ipſius cerimoniam polluerit, maculaq; affecerit.

Metu aliq.1.uo.or.256.Poſtea quam portu piratæ non metu aliquo affecti, ſed ſatietate exierant.

Morbo aliq, Terẽ.Hec.8. Alio ſuſpicans morbo, me miſerum, affectam, ac ſenſi, eſſe uxorem.2. uol. ph.94. Morte acerba. in fa.56. Is uir clariſſimus ab homine teterrimo acerbiſſima morte eſt affectus: id eſt, crudeliter interfectus.1. uolu. ph.59. Nomine regio.3.uol.or. 146.Vt eum ampliſſimo regis honore, & nomine affeceris.eſt regem appellare. Pœna aliq.1.uo.ora. 37. Qua is tandem pœna afficietur? Præda aliquid. uide, agro.

Præmio aliq.3.uo.or.112. Si id quæris potius, quàm cur parum amplis affecerint præmijs. Senectute aliq.in ora.lib.149. Qui illum à ſe adoleſcentis Athenis iam affectum ſenectute, multos dies auditum eſſe dicebat. Sepultura aliq.Cæ.Bel.Aff.c:Quem Vticenſes, quanquam oderant partium gratia, tamen propter eius ſingularem integritatem, & quòd diſſimilimus reliquorum ducum fuerat, quodq; Vticam mirificis operibus munierat, turresq; auxerat, ſepultura afficiunt. Item.2.uol.phil.92.

Solicitudine aliq.Cæ.Gal.7.b: Magna affectus ſolicitudine hoc nuntio Cęſar &c. Stipendio.3. uol.ora.67..Idem in anguſtijs ærarij uictorem exercitum ſtipẽdio affecit. Supplicio aliq.1. uol.ora. 256..Potero ne eos ſupplicio afficere? Timore aliq. in fa.168.. Maximo de nobis timore afficiuntur ami

amici noſtri. Vitijs.3.uo.or.259.. His enim uitijs affectos, & talibus, malos, & audaces appellare conſuetudo ſolet. Item.2.uolu.or.126..

Voluptate aliq.2.uo.or.69.. Nunc uero P.C. non parua afficior uoluptate. Ad aliquid. in ora. lib.221. Ducuntur etiam argumenta ex ijs rebus quæ quodammodo affectæ ſunt ad id, de quo quæritur. idem eſt, ac ſi diceret, adiunctæ, aut affines. Item.230. Ponitur interdum huius uerbi participium abſq; ulla affectionis uoce. ut Atti.29.. Terentia affecta eſt tuis literis, & impertit tibi multam ſalutem. Ter. Hec.6.. Quo nam modo Philumenæ mea nũc te offendam affectam? Item in or. lib.101. Quod in eius infirmiſſima ualetudine, affecta´que iam ætate &c. Ita Bellum. repete bellum.

AFFIGERE. Aliquid ad aliq.1.uo. or.27. Literam illam, cui uos uſque eò inimici eſtis, ut etiam eam omnes oderitis, ita uehementer ad caput affigent, ut &c. In re. nidũ in or. lib.101. Vt Ithacam illam in aſperrimis ſaxulis tanquam nidulum affixam, ſapientiſſimus uir immortalitati anteponeret. Et re, ſupplicio aliq.1.uo.or.270.. Summoq; ſupplicio affixum uideret.

AFFINGERE Aliq. alicui.2.uo.or. 5.. Sed de Lucullo dicam alio loco, atq; ita dicam Quirites, ut neq; uera laus ei detracta oratione noſtra, neque falſa affictа eſſe uideatur.

Orationem probam alicui. in ora. lib.203. Qui peccat etiam cum probam orationem affingit improbo: id eſt, attribuit. Item.146.

AFFLARE Auram alicui.1.uol.or. 83. Sperat ſibi auram poſſe aliquã afflari in hoc crimine: id eſt, ſe poſſe reſpirare. Malum alicui. ad Heren.39.. Cui aliquid mali faucibus afflare poſſet. à ſerpentibus ſumptum. Odorem ex re aliqua. de offic.80.. Et Suauitatem odorum, qui afflarentur è floribus.

AFFLIGERE Aliquid re, & de re, & ad rem.3.uo.or.54.. Aut adoleſcentiam plenã ſpei maximæ non modo uos non aluiſſe, ſed etiã perculiſſe, atq; afflixiſſe, uideamini.

Amicitiam.1.uo.or.17. Fatetur ſe non belle dicere, non ad uoluntatem loqui poſſe, non ab aflicta amicitia tranſfugere, atq; ad florentem aliam deuolare. Fortunas ali.2.uolu.or.8.. Vt regum afflictæ fortunæ facile multorum opes alliciunt ad miſericordiam. Naues. Cæſ. Gall.5.a. Propè omnes naues afflictas, atq; in littus eiectas eſſe.

Se aliquem. uide amore. Seſe. Sallu. Con. cat. b. Afflictare ſeſe, manus ſupplices ad cœlum tendere. Statuam.3.uo.or.99.. Illi autem ſtatuam iſtius perſimilem, quã ſtare in loco celeberrimo uoluerũt, ne ſuauiſſimi hominis memoria moreretur, deturbant, affligunt, comminuunt, diſſipant. Ita Monumentum.3.uo. or.54. Qui Catu

li monumentum afflixit:id eſt, diruit. Clamoribus aliq. Atti.12.. Magnis clamoribus afflictus conticuit, & concidit. Amore aliq. Attic.39. Pompeius noſtri amore, quod mihi ſummo dolori eſt, ipſe ſe afflixit. Morbo aliq. 3.uo .or. 98. Qui cum uno genere morbi affligerentur. De re aliq. Atti.170. De quibus acerbiſſime afflictor. Ad terram aliq. Pl. Rud.21: Affligam te ad terram, ut piſcem ſoleo polypum. Item. Perſa.22.

AFFLVere. Affluimus tam malis quàm bonis rebus. quo uero affluimus, in ablatiuo ſemper ponitur. 1.uol.ora.49.. Largitus eſt, ſcilicet homo liberalis, & diſſolutus, & bonitate affluens Fannius Roſcio? Facetijs. Pl. Mil.18. Nam tu quẽuis potis es facere, ut fluat facetijs. Lepóre omni.1.uolu.ora.265.& Affluens omni lepóre. Vnguẽtis. 3.uo. or.6. Alter unguẽtis afflues. Scelere.2.uo.or.57.. Domum illã in perpetuum ſcelere omni affluentem reliquiſſet.

AGere. Duo uerba ſunt agere & facere, quæ in multis ita ſimilia ſunt, ut quæ quàm maxime. Terentius tamen Varro ita inter ſe aliquantum differre dicit. Agere ſcilicet de ijs tãtum rebus quæ materia carent, dicatur. Facere uero, de ijs, quæ materia cõſtant. nos addimus, & ad immaterialia facere recte accommodari, præſertim ad ea, ad quæ agere non admittatur. exempli gratia, ut facere iniuriam, gratum, beneficiũ, & in cæteris innumerabilibus. quę niſi planè barbarus nemo per agere pronunciabit. ſed quoniam neq; hæc lex ſatis certa uiſa eſt, ideo factum eſt, ut, quotquot exempla mihi occurrerent legenti ex utriuſque uerbi copia, adnotarem omnia, ne te aliquando incertũ, uel in re minime magna, relinquerem. ſed iam ad exempla. Agere ad populũ. Att.6.. Eodem tempore ageret prætor ad populum. hoc eſt fortaſſe cõcionem habere. Ad pręſcriptũ. Cæſ. Alter agere omnia ad præſcriptum, alter libere ad ſummam rerũ conſulere debet. Ad aliquid aliquid. Cæ. Gall.3.c.. Alias cũniculis ad aggerem uineaſq; actis. de offi. 70. Quid ſi pater fana expilaſſet, cuniculos agat ad ærarium? Aliquem. in fam.22. Egi(q;) omnes illos adoleſcentes, quos ille iactitat: id eſt ego eorum perſonam mihi ſumpſi, atque eorum actionem in ea re mihi ipſe effinxi. Item.1. uolum. or. 48. Nam Balionem illum improbiſſimum, & periuriſſimũ lenonẽ cum agit, agit Chęream, perſona illa lutulenta, impura, inuiſa in huius moribus, uita´que eſt expreſſa. Ita Terenti. Prol. Heau. Ne ſemper ſeruus currens, iratus ſenex, edax paraſitus, ſycophanta autem impudens, auarus leno aſſidue agendi ſint mihi: id eſt, eorum perſona ne mihi ſemper exprimenda ſit. ineſt enim in omnibus imitationis ſignificatio. Ita Ciuem mirificum. in fa.

fami.125.. Dum mihi pacis manda/ta das ad Cæſarem, & mirificum ciuem agis, amici officium neglexiſti. Actum. Attico.153. Tu mal/lem inquies, actum ne agas. Terē. And.7.. Animam.1.uo.phi.12. Nam & agere animam, & efflare dicimus.1.uolu.or.48. Annum octuageſimum. De off.78. Si octua geſimum annum agerent. Ita æta/tem. Ita æuum. ſenectutem, uitam. ut ſuis locis. Artes.2.uolum.or. 125. Ego autem has artes lenitatis & miſericordiæ, quas me natura i/pſa docuit, ſemper egi libenter: id eſt: ego ſemper lenis, & miſericors fui. Aſellum. in orato. libr. 132. Aſellum agas. Ita pecus ſuo loco. eſt autem agere, ductare. Augurium. De offi.6. Vt cum in arce au guriū augures acturi eſſent. quod in eo ſcilicet augures plura dicant, quàm faciant, inquit Varro. Apud aliq. in or. lib.235. Si aut memoriæ diffidas eorum apud quos a/gas: id eſt, quibus cum agas, & ora toris eſt. Sall. Iugur. c: Tum Mari/us apud primos agebat: id eſt, pri/matibus acceptus erat. Bellum. Salluſt:88.. Cum eo conſule ſe initi/um agendi belli facturum. Cauſam. Att.135.. Vni, uni hoc damus, nec id quidem roganti, nec ſuam cauſam (ut ait) agenti, ſed publicā. Item.1.uolumine.philo.180.. in or. lib.99. Conuentum.1. uolumi. oratio.241. Ex ijs oppidis, in qui/bus prætores conſiſtere, & conuen tum agere ſolent. Cæſ. Gall.1. c..4. c.. Conuiuia.3.uolum.or.44.. Accuſatores quidē libidines, amo/res, adulteria, baijs acta conuiuia, commeſſationes, cantus, ſympho/nias, nauigia iactant. Crimen aliquod hoſtiatim.1.uol. orat.210.. Hic nolite expectare, dum ego hoc crimen agam hoſtiatim. eſt nolle o/mnes familias, quas hoc crimine uexarit Verres, recenſere. Cum aliquo. De offi.96. Cum ſæpe me/cum egiſſes Attice, ut de amicitia a/liquid ſcriberē. Nunc eſt contende re aliquid ab aliquo. Item.1.uo. or. 115. Vt quod ciuis cum ciue agat, domi certet ſuis legibus. Nunc eſt contrahere, ſiue litigare. in fa.49.. Cogita quemadmodum adhuc for tuna nobiſcum egerit, id eſt, uti nos tractarit. Item in fa.33.. Cum ali quo aliqua re. Att.298. At iam hoc loco non hortatione, neq; præce/ptis, ſed precibus tecum fraternis ago. Cum populo. in famil.3.. Quod ad popularem rationem at/tinet hic uidemur eſſe conſecuti, ut ne quid agi cum populo aut ſaluis auſpitijs, aut ſaluis legibus. Salluſt. con. Cat. c. Neu quis poſtea ad ſena tum referat, ne'ue cū populo agat. Cæſ. Ciui.1.a. Nulla lex promulga/ta non cum populo agi cœptū, nul la ſeceſſio facta.3.uolu.or.33. Quod augures omnes uſq; à Romulo de/creuerunt, Ioue fulgente cum po/pulo agi nephas eſſe. quem po/ſtremum locum locus alius mihi deda/

declarat in.2.uo.ph.117..Itaq; in noſtris commentarijs ſcriptum habemus, Ioue tonante, fulgurante, comitia populi habere nephas. ut tandem agere cum Po. nihil aliud ſit ex his exemplis, quàm habere comitia. ad quorum duo poſtrema illud etiam refertur, quod dicitur ſeruare de cœlo, ut ſuo loco. Cum plebe.2.uo.ora.221. Te cum plebe iure agere potuiſſe.3.uo.or.32.. Cum rep. Att.7. Nihil agens cum repub. nunc eſt quod reipu. non conducat agere. De re aliqua. Att.153.. Veni igitur, & age de pace. Item.6.

De loco ſuperiore.1.uo.or.211. Sed palàm de loco ſuperiore ageret. Ita De ſella.1.uo.or.220. Agebantur in conuentu palam de ſella, ac de loco ſuperiore. ubi de, pro ex poſita eſt. non ut ſupra poſſeſſ/ ue. Diem feſtum.1.uo.ora.225. Vbi ad hoc uſq; tempus Syracuſani feſtos dies anniuerſarios agũt. Ita Diem natalem.1.uo.ph.86. Det quod ſatis ſit ad agendum natalem ſuum quotannis menſe Gamelione. Vitam in aliqua re. Sal con.C1t.c. Qui demiſſi in obſcuro uitam agant. Item in excelſo.18.

Domi.in fa.99. Inter ſe aliquos. Te. Hec.3. Itaq; una inter nos agere ætatem liceat. Per luxum. Sallu. Iugur.a. Ita Acuum.1.uo. ph.154. Romulus in cœlo cum dijs agit æuum. Ex animo.in orat. libr.21. Vt res ex animo agi uideatur. Ex fide bona. De off.64. In quib9 ex fide bona agitur. Ita Ex inſidijs. De officijs.22. Nihil ex inſidijs agendum putant: id eſt, inſidioſe. Ex ſponſo.1.uol.ora.5.. Sponſionem facere maluit, fecit, te iudicem C. Aquili ſumpſit, ex ſpõſo egit. ex hoc loco uidetur eſſe agere ex ſponſo, quoties litigatores inter ſe de aliquo principalis cauſæ mẽbro cõprobando conueniebant. quo quidem comprobato, cauſam aduerſarius amittebat. ſponſio autem fuerat, ut paulo ante apparet. Verum Sex. Neuius ea bona ex edicto P. Burrieni Præ. dies xxx. poſſe diſſet. Ex ſponſu. erat lis, cum aut nouus maritus uxorem ducere recuſaret, aut qui eam deſponderat dare eam negaret. S. Sulp. apud Gell.4.4: Sed ſi poſt eas ſtipulationes uxor non dabatur, aut non ducebatur, qui ſtipulabatur ex ſponſu agebat. Ex ſyngrapha, cum aliquo.2.uo.or.132. Pergitis ne uos, tanquam ex ſyngrapha agere cum populo? nunc eſt Po. in ius uocare.

Fabulam, eſt cum recitatur. Teren. Pro. And. Acta ludis Megalenſibus. Item Prol. Eu. Prol. Adel. Tamen in alio ſenſu dixit Cicero agere Medeam.in fa.99. de Tragœdia intelligens. Ita enim ait, ut quando Medeam agere cœpi: id eſt, poſt quam ſuprà Medeæ mentionem feci. Ita Tragœdiam.in orat. libr. 129.. Quam illis Tragœdijs, quas egi idem: id eſt, res Tragœdiæ dignas. Facile aliq. Ter. Adel.11..

Sed.

habere
referre gratias
reddere

Sed Demea tu facito tecum animo cogites, quã uos hic facillime agatis, quã eſtis maximi .i. quã uobis à rebus oĩb⁹ abunde ſit. Forũ. Att. 76.. In ulti nã prouinciã ſe coniecit Tarſũ uſq;, ibi forũ agit. in fa. 34.. Eſt ius dicere. Furti aliqu. ex Aſ. 34.. Quid quod Pop. Ro. minus diligenter ſibi conſtituit defenſorem, quã tu tibi, cum te furti L. Calenus ageret? Et furti cum aliq. 2. uol. ora. 52. Deinde aliquando cum ſeruo habiti furti egit. Item ad Her. 4..

gius dicere

Gratias. Vt ſemel agam quod ad gratiam attinet. Latinæ linguæ authores, cum aliquid memoris, grati'q; animi ſignificare uolebant, in quatuor uerbis frequentius uerſari comperio, ut ſcilicet aut agere gratias, aut habere, aut referre, & reddere dicerent. de quibus quod ad ſenſum facit, in hoc, quod ſe primum obtulit, ſi ſtatim agerem, nõ alienum eſt uiſum. dico igitur Agere gratias, uerborum eſſe. Habere, ad animum bene gratum. Referre, & reddere, magis ad remunerarẽ pertinere. Item agi gratias ſæpius, quàm gratiam dici. contra haberi, reddi, & referri crebrius gratiam, quàm gratias. de quibus etiam ſeparatim aliquid ſuis locis dicetur. nunc modo ad id quod inſtat.

A G E R E Gratias alicui, dici ſine controuerſia nemo negabit. Alicui apud aliquem. in fa. 226.. Nero meus mirificas apud me tibi gratias egit. prorſus incredibiles. Alicui de re aliqua. Atti. 135. Atticam meã gratias mihi agere de matre, gaudeo. Item. 148. Cum antea tibi de Lentulo gratias egiſſem. Alicui in aliqua re. Att. 38.. In quo ei Pompeius gratias egerat: id eſt, qua de re. Alicui in ſingulas res, in fa. 159. Facere non poſſum, quin in ſingulas res, merita'q; tua tibi gratias agam. Alicui pro re aliqua. Cæ. Ciui. 2. a. Gratias pro eorum ſtudio erga ſe egit. Item Meritas. 2. uol. phi. 178.. Magnas, ingentes. Teren. Eu. Maximas. Att. 40. Incredibiles. in fa. 226.. Singulares, & ſingularibus uerbis. 2. uol. ora. 119.

Grates. etſi illud quidem magis poëticum eſt, quàm oratorium. Pl. Mer. 16. Spem ſperatam cum hanc obtuliſti mihi, grates ago. Item de offic. 126. Et grates inquit tibi ago ſumme ſol, uobis'q; reliqui cœlites.

Geſtum. 1. uo. or. 14. Mihi uideri ore duriſſimo eſſe, qui præſente eo geſtum agere conaretur. Item. 48.. uide agere animam. Item in or. lib. 130. Hoc. Ter. Adel. 4: Vbi illinc ſpero redieris, tamen hoc ages, hoc eſt inquit Do. exiges debitum, nam hoc agere dicimus, cum quis inſtat negotio ſuo. Item. Heau. 9. Item Pl. Pſeu. 2. Hoc uide ſis, ut alias res agunt. hoc agite, hoc animũ aduertite. attentionẽ poſtulat Balbio. uide res alias. Impenſam in aliquem. 2. uolu. or. 195. Neque tantorum officiorum impenſam egiſti in patriã: id eſt, non compenſaſti.

Iniuriarum. ut furti. in ora.lib.69.. Agit is, cui præciſa manus eſt, iniuriarum. In crucem aliq.1.uo.or. 269..Illum P.Gauium, quem tu in crucem egiſti.270.271. In cruciatum aliq.1.uo.ora.172.Non tu hoc loco Gauium, non unum hominē, neſcio quem ciuem Ro.ſed communem libertatis, & ciuitatis cauſam in illum cruciatum, & crucem egiſti:i. ſuſtuliſti. In hæreditatē lege.1.uo.or.99..lege ageret in hæreditatē.Item.99.Egiſſetq́ lege in hæreditatem paternam. Inter ſe ali. aliquos.Ter.Phor.21..Sed me cenſen potuiſſe omnia intelligere extra oſtium, quæ inter ſe ipſi egerint?

Legationem. Aſco.66. Sed apud eos, ſub quibus agebant, aut quæſturam, aut legationē.Ita prouinciam. Lege cum aliquo.in or. lib.88..Agerent enim tecū lege primum Pythagorei omnes. Phor. 23..2.uol.or.129..uide in hæreditatem. Menſem.Te.Hec.8..Tum poſtquam ad te uenit, menſis iam hic agitur ſeptimus. Morem. Salluſt.81. Primum omnium omittendum morem hunc, quem agitis impigræ linguæ. Negotium ſuum. De officijs.6.. Sunt & qui aut ſtudio rei familiaris tuendæ, aut odio quodam hominum ſuum negotium agere dicant.Item.2. uolumine oratio.162. Nugas. Plaut.Aul.21: Non ego nunc nugas ago. Item.130.. Pacem.ut bellum.Salluſti.82.. Liceat ne tum pacem agere. Partes aliquas. in famil.14.Cum tibi prope neceſſe eſſet eas agere partes:id eſt, ſequi eorum partes, qui mihi inimici erant.

Primas. Terentius.Prol. Phor. Quia primas partes qui aget, is erit Phormio paraſitus.Ita Priores. in orator. libr. 194.. Cum Cotta princeps adhibitus eſſet, priores tamen agere partes Hortenſium.

Primas.in orat.lib.193..Primas agebat in cauſis Hortēſius, magis, magisq́ quotidie probabatur, id eſt, principatum in cauſis obtinebat. Partes alicuius uiciſſim.Teren.Phor.20: Viciſſim partes tuas acturus eſt: id eſt, operam eandem tibi reddet.Att.90.66.. Per ſilentium.Teren.Prol.Heau.Date poteſtatem mihi ſtatariam, agere ut liceat per ſilentium:id eſt, tacete, atq́ operam date. Prædam. Plaut. Aul.19. Aedepol næ illic pulchram prædam agat, ſi quis inuenerit aulam onuſtam auri.Item Salluſtius. 63.. Præcipitem aliq.1.uolumi. orati.77. Agunt eum præcipitem pœnæ ciuium Romanorum:id eſt, impellunt. Prouinciam. in famil.34. Atque in primis ſatietas actæ prouinciæ. Pro aliq. Sallu. Iugur.d.Et ipſi duces feroces, quod non fugere, ac pro uictoribus agere:id eſt, uti uictores agerent.

Quæſturam. uide legationem. Aſconi.66. Quid.Plaut. Aul.2: Scio quid agam. præſertim cum his uerbis, uidere, ſcire. Radices.de officijs,41.. Vera gloria radices

dices agit, atq; etiam propagatur.

Rem alterius. Atti.78. Rem eam pro id. inſ ami.227. Tantum à te petimus, ut agas eā rem. Rem ſeriam. Terenti. Eu.8: Res alias. in orato. lib.186. Ita furebat, ut mirarer tam alias res agere populum, ut eſſet inſano inter diſertos locus. Item.1.uolumi.ora.28. Vſq; eo animaduerti Iud. iocari, atque alias res agere, antequam Chryſogonum nominaui. Item Pl. Pſeu.2. Vide ſis, ut alias res agunt. eſt ubique illi, qui cum agitur, operam non dari. Se aliquo. Pl. Amp.1.. quo agis te? Te. And.17.. Spumas in ore. 1.uol.ora.234.. Nam cum ſpumas ageret in ore. Senectutem. Att. 229. Tamen arbitror malle te quietam ſenectutem, & honorificam potius agere, quā ſolicitā. Tráſuerſum aliq. Sall. Iugur.a: Ne quos priuata amicitia Iugurthæ parum cognita tranſuerſos agat. Item. In eod.a. Triumphum de aliquo. 1.uo.or.246. In portu Syracuſano de claſſe Pop. Ro. triumphum agere piratam? Et ex aliqua re. in fa. 40. Et, ages uictor ex inimicorum dolore triumphum iuſtiſſimum.

Vigilias. 1.uo.ora.222. Præcipitur, & negotium datur Quæſtoribus, & Aedilibus, ut noctu uigilias agerent ad ædes ſacras. Item Pl. 168..1.uol.ora.222. Vitam. Ter. And.1. Primum hęc pudicè uitam, parcè ac duriter agebat. Sallu. con. Ca.c. Qui demiſſi in obſcuro uitā agunt. ut Vult aliquis. Pl. Epid. 1. Quid tu autē, agis ut uelis? Sunt prætere quædam dicendi formæ, quæ per hoc uerbum magis amāt paſſiuè proferri, quàm actiuè, quarum ſignificatio eſt, plerūq; in periculo uerſari rem, de qua agitur, ut mox exemplis fiet palàm. Bona alicuius agi.2.uolu.or.5. Aguntur bona multorum ciuium. Fortunas. in famil.206.. Vt cum fortunas agi eius municipij intelligas.

Pecuniam. Ter. Heau.7.. Non nunc pecunia agitur. Vectigalia.2.uo.ora.5. Agitur enim ſalus ſociorum atq; amicorum, agūtur certiſs. Pop. Rom. uectigalia, & maxima. Periculum alicuius.1.uol. or.93.. Quis non in ea re cauſam tuam, periculum commune agi arbitrabatur? Exiſtimationem. in orato. libr.126. Cum agitur non ſolum ingenij noſtri exiſtimatio.

Salutem ali. uide, uectigalia.

Iniurias ali.1.uolumi.orati.226. Aguntur iniuriæ ſociorum. Officium. in fa.207.. Cuius præcipuum officium agitur hoc tempore. Quæ item dicendi forma in hanc eandem ſignificationē cū præpoſitione. De, crebrò uſurpari ſolet. ut De capite. De officijs.107. In quibus eorum aut de capite agatur aut fama. De fama. uide, de capite. Ita De uectigalibus.2.uolumi.oratio.6. & cum quibuſdam aduerbijs. Pl. Mil.20: Bene agitur p noxia. Cum aliquo. in fam.50.

Hiſce

Hiſce temporibus non peſſimè cũ
ijs eſſe actum.1.uolu.ora.77.. Qui
hoc non perſpicit præclarè nobiſcũ
actum iri? Et in aliquo.de offi.
10.Sed cum ijs,in quibus præclare
agitur:id eſt,qui præclare agunt.

Item ad rei deſperationem accõ
modatur uerbum.Ter.And.11:A-
ctum eſt,ſi quidem hæc uera prædi
cat.Item.Heau.9.Acta hæc res eſt.
Quædam etiam per Ablatiuos ſe-
paratim ponere placuit.ut Char
ta dentata agere.Attico.316.Ita leui
brachio Att.64.. Lapidibus.Atti.
182.Pluribꝰ uerbis.in fa.205.Quos
quidem ablatiuos medios appella-
mus,ſiquidem per eos agitur. qui
uero ſequitur magis efficiens eſt.ut
Iuſſu, mandato.in fa.34.De Pan
theris per eos,qui uenari ſolent,agi
tur mandato meo diligenter.

AGGLVtinare aliq.Att.255.Itaque
ſtatim nouum proœmium exara-
ui,& tibi miſi,tu illud deſecabis,&
hoc agglutinabis:id eſt, in eius lo-
cum hoc repones.

AGGRAueſcere Morbum alic. Te.
Hec.7.Metuo ne Philumenæ mor-
bus aggraueſcat.

AGGREdi aliquid.ad aliquid,& ali
quo.1.uol.or.198..Quomodo ag-
grediatur iudicem. Cauſam. in
ora.lib.135..Ego enim cum cauſam
ſum aggreſſus. Ad crimen.2.
uo.or.19.Aggrediar ad crimen cũ
illa deprecatione iud.Ita Adhi-
ſtoriam.Att.314..Sed quod ſcribis
aggrediaris ne ad hiſtoriam.Ita

aliquid
ad aliqd
aliq

Ad maxima.3.uo.or.4..Ita
Ad dicendum.3.uol.ora.3..Et
eſt initium ſumere. Aliquo, in
or.lib.148..Non enim inde repelle
tur,quo aggredi cupiet:id eſt, ap-
pellere.

AGGREgare Aliquid, ad aliquid,
& aliquò.ut uoluntatem ad digni-
tatem.in fa:12. Meamq́; uoluntatẽ
ad ſummi uiri, de meq́; optime me
riti dignitatem aggregaſſem. Ita
Ad amicitiam ſe alic.Cæ.Gall.
6.a.Qui ſe ad eorum amicitiam ag
gregauerant. Aliquò.2.uo.ora.
103..Et eodem cæteros undiq; col-
lectos naufragos aggregauerit: id
eſt,in unum coëgerit.

AGITARE, multa ſignificat,ut in
exemplis. Cœtus.Sall.134 .. Ne
quis in urbe cœtus nocturnos agi-
tarit:id eſt, ductarit. Conuiuia.
Ter.Hec.2:Antiqua ut conſuetudi
ne agitarem inter uos libere conui-
uia:id eſt, exercerem. Mente a-
liq.Salluſt.Con.cat. Sed ego quæ
mente agitaui:id eſt,uerſaui. Le-
gem.Attic.18.Agraria lex á Flauio
Tr.Pl.uehementer agitabatur au-
tore Pompeio:id eſt, in eam ualde
incumbebat Fl. Diuerſum aliq.
Sallu.Iugur.a.. Primo commotus
metu,atq; libidine diuerſus agita-
batur:id eſt,trahebatur. Vitam.
Sall.Con.cat.a. Et tum uita homi-
num,ſine cupiditate agitabatur: id
eſt,uiuebatur. Malis frugibus.
Sallu.92..Et nunc malis frugibus.
ipſa uix agitat, Pacem. Salluſti.
Iu-

Iugur.a: Læti pacem agitabamus. Item eodem.b. Gaudium. Sall. con.Cat.b. Veluti ex ſeruitute ere/pta gaudium, atque lætitiam agita bant: id eſt, pacatè, & lęte uitam age bant. Moras. Salluſt. Iug.c. Ne moras agitando aliud, quam bel/lum mallet. Noctem. Sall. Iug. d: Cæterum apud aquam Syllam cum equitibus noctem agitare iu/bet. Imperium. Sall. con. Cat. a: In pace uero quod beneficiis ma/gis, quàm metu imperium agita/bant. Ita Remp. Sal. con. Cat, b: Poſt illa tempora quicunq; rempu blicam agitauere: id eſt, adminiſtra uere. Præcepta. Sal. Iug. a: Quæ præcepta patris mei cum agitarem id eſt, ſeruarem. Iniuriis aliqu. 1. uo. ora. 2. Vt multis iniuriis iacta tam, atque agitatam æquitatē &c.

AGNOſcere. Eſt de iis rebus, quas prius nouerimus, idq; maxime ad ſimilitudinem recte tranſfertur.

Dolorem. in fa. 47. Quod quā quam minime miror, & meū quo dam modo agnoſco: id eſt, dolorē.

Numerum. in or. lib. 218. Primū enim numerus agnoſcitur, deinde ſatiat. nunc eſt delectare. Item. 213. Nos nuper agnouimus. nunc eſt re cipere. Ex ſe aliq. 2. uol. ora. 266. Agnoſco enim ex me: id eſt, de me coniicio.

ALERE aliq. eſt uictu temporali ui/tam ſuſtentare ſed aptiſſime tranſ/fertur ad multa alia. Equos, Ca nes ad aliquid. Teren. And. 1: Aut equos alere, aut canes ad uenandū.

Corpus corpore. Pl. Mil. 8. Quę alat corpus ſuum corpore. quod proprium meretricum eſt. Exer citum. de offi. 6. Cuius fructibus ex ercitum alere non poſſet. Equi/tatum. Cæſ. Gall. 1. a. Magnum nu merum equitatus ſuo ſumptu ſem per alere. Familiam. de offi. 69.

Agrum aliq. 2. uolu. ph. 15. Sed cum agellus eum non ſatis aleret. 3. uol. ora. 45. Quæ etiam aleret ado leſcentes &c. Bellum aliq. in fa. 157. Et mea patientia etiā alere bel/lum. Bonum aliq. in or. li. 184. Veruntamen poſſunt augere, & quaſi alere id bonum &c. Con/trouerſiam. Cæ. Gall. 7. b. Quòd ſi diutius alatur controuerſia. Fu/rorem. 3. uol. or. 21. Quorum effre/natus furor alitur impunitate diu/turna. Gloriam. in ora. lib. 167. Intraq; parietes aluit eam gloriam.

Ingenium. in or. lib. 176. Sed eti am alere ingenium poteſt. Mor bum. Attic. 272. Nam mihi ſtat ale/re morbum deſinere. Monſtrū. Ter. And. 5. Niſi ſi id eſt quod ſuſ/picor, aliquid monſtri alunt.

Spem alicui. 2. uol. ora. 103. Qui ſpem Catilinæ cum mollibus ſen/tentiis aluerunt. Vires. Cæſar. Gall. 4. a. Vitam. 3. uol. or. 135. Illa inquam, illa uita eſt tua Cæſar, quæ uigebit memoria ſæculorum omnium, quam poſteritas alet.

Copiam uerborum. in ora. lib/200. Ab hac & uerborum copia ali

tur. Eloquentiam.in or. li, 168. Vides ne igitur, ut in ea ipſa urbe, in qua & nata, et alta ſit eloquentia. Orationem. in orato.lib. 119..

ALIENARE Aliquid, & aliquid ab aliq. Bona.1.uo.or.33.Id eſt, precio paruo ea quæ accepiſſent à maioribus uẽdidiſſe, atq; alienaſſe. Atti.100. Vrbem.Sall.Iug.c: Vrbs maxime alienata.in fa.64.Et tenõ nunq; à me alienarunt. A ſenatu.Att.15.. Voluntatem. in fa. 34..Ignari conſtantiæ meæ conabantur alienare à te uolũtatem meam. Mentem.Cæ.Gall.6.c..Sic ut penè alienata mente, deletis copijs omnibus &c.

ALLEGARE Aliq.alicui.1.uo.or.22.. Et homines nobiles allegat ijs, qui peterent, ne ad Syllam adirent. Itẽ Ter.And.23:2.uo.or.25.. Argumenta.Aſc.63..Vbi allegatis omnibus argumentis orator dixerit, dixi. quo dicendi genere maxime utũtur cauſidici noſtræ etiam ætatis.

ALLEUARE Aliquid. Atti.98.Quod Acaſtus ea, quæ uellem, de alleuato corpore tuo nunciaret. Solicitudinem.in orat.lib.166. Aut quod aliqua ex parte ſolicitudines alleuaret meas.

ALLICERE.Lacit inquit Sex. in fraudem inducit.inde eſt allicere. & aliquid.& ad aliquid allicere dicitur. in or.lib.87..Quam poſſe dicendo tenere hominum cœtus mentes allicere, uoluntates impellere. Beneuolentiam alicuius.1.uo.or.273. Nullis noſtris officijs beneuolentiam illorum allicere poſſumus. Ad ſe aliq.de off.12.Et quanquã omnis uirtus nos ad ſe alliciat. Ita Admiſericordiam aliq.2.uo. ora.8..ut regum afflictæ fortunæ facile multorum opes alliciant ad miſericordiam.

ALLIGARE uerba.in or.lib.159.Verba neq; alligata ſint quaſi certa lege uerſus, neq; ita ſoluta, ut uagentur. Virtutem. Atti.33.Ciuitatis uirtutem alligatam. Sacris aliq. 2. uo.ph.180.Sacris ne alligentur. Itẽ. 180.Ita nuptijs.3.uol.ora.232. Se ſcelere.2.uol.ora.155.Metuit homo doctus & ſapiens ne L.Flaccus nũc ſe ſcelere alliget. Ita Furti ſe.Ter. Eu.17.. Hic furti ſe alligat: id eſt, fatetur ſe reum eſſe. Ita Iniuriarũ. Do.dixit ſuper illud ò ingentem cõfidentiam, quia iniuriarum ſe alligat. Ad aliq. Aſc.16..Dein proximo ſenatu P.Cornificius ferrum Milonem intra tunicam habere ad fœmur alligatum dixerat.

ALLUERE.1.uo.ora.255.Non ut alluantur à mari mœnia.

AMANDARE. Videtur idem eſſe cum relegare. ut.2.uolumi. oratio. 226. Hunc modo amandandum eſſe. ſic M.Cato inuiſus quaſi per beneficium Cyprum relegatur. ecce amãdari, & relegari ſimul coniuncta in eadem penè ſignificatione.Item paulo infra me expulſo, Catone amandato.Item.1.uolu.or.249. Item.25. Procul aliquid à ſe:2.uo.ph.54.

Infra

Infra mortuos.2.uo.or.200. Re quidem infra omnes mortuos amãdandus eſſet.

AMAre.Omnino plus eſt quam diligere,ſed cũ conſtructionis mutatione aliã etiam ſignificationẽ recipit. ut in exemplis. Corde inter ſe. Pl.Cap.5..Videas corde amare inter ſe. Item.Att.323. Cum maxime.Te.Hec.2..Hanc Bacchidem amabat,ut cum maxime tum Pamphilus:id eſt,quanto magis eam amare poterat. Miſere aliq. Ter. And.12.. Pro ſuo.Ter.Adel.1.. Eduxi à paruulo,habui,amaui pro meo. Fieri aliq. Sal. Iug.b. Terrebat eum clamore,uultu,ſæpe impetu,atq; alijs omnibus quæ ira fieri amat:id eſt, cupit. Amorem alicuius.in fa.135. Delectauerũt me literæ tuæ,in quibus primum amaui amorem tuum. Voluntatẽ. in fami.6..Senſi enim ex literis tuis ualde te laboraſſe. amo igitur uoluntatem.i.animo iſti debeo. De re aliqua.Ter.Eu.7. Ecquid nos amas de fidicina iſtac? Att.101.De numerio multum te amo. Atti.328.Et eſt pro debere. In aliqua re aliq. in fam.226.Et ſi in Atilij negotio te amaui,id eſt,tibi debui. Merito aliq.Terẽ.Heau.5..Merito te amo Clinia.Att.dixit rectè.29..Dicæarchum recte amas. Locum. Att. 77.Si me amas,hunc locum ama.i. cura. Manum ali.Att.100.Nam Alexidis manũ amabã,quod prope accedebat ad ſimilitudinem tuæ literæ.i. delectabat. Ex animo aliq.Att.292.Eſt etiã ubi uerbo hoc utimur iuriſiurandi loco.Ter.Hec. 4:Ita me dij bene ament.Item obteſtantis.Att.77.Si me amas.

AMBIgere Aliquid,& de re aliqua. in or.li.118..Quale,inquit, ſit, quid ambigitur. Item & ex contrarijs ſi quid ambigitur.Item quæ propter ſcriptum ambiguntur. De re.1. uol.or.188..De quo nihil ambigitur.

AMbire Aliquid,eſt unumquemque in petendo adire,ſe,ſuamq; illi dignitatem commendare, rogare, ut in ſuffragijs ſibi adſit.idem eſt preſenſare.tamque eius eſt, qui ſtudet, quàm qui petit.ut Palmam. Pl. Prol.Amphi: Siue qui ambiſſent palmam hiſtrionibus. Per aliquem. ſiue qui ipſe ambiſſet, ſiue per inter nuntium.

AMbulare.Modo eſt ſpatiari, deambulare. Vt in oratorijs.libr.155. Meminerant illi Sex.Aelium M. uero Manlium nos etiã uidimus trãſuerſo ambulantem foro.Ita In littore.in orato.libr.182.Ita In ſole.in orator.lib.114. In publico.1. uo.phi.208. Modo eſt longioris itineris,& quod ꝓficiſci, quod ire. At.137.Si enim recte ambulauit is, qui hanc epiſtolam tulit. in ipſum tuum diem incidit.Item.1.uolu.or. 14.. Neminem eſſe, qui poſſet biduo,ad ſummum triduo ſeptingenta milia paſſuum ambulare. Tranſitiue uſus eſt Cic.1.uo.phil.88.Vt ſi Xerxes cum tantis claſſibus,tãtiſq; eque-

equeſtribus copijs Heleſponto iuncto, Athócp perfoſſo maria ambulaſſet, terramq́ꝫ nauigaſſet. Verũ dixit ambulaſſe maria, quia claſſi. ſtrata erant maria .nauigaſſe terrã, quæ ſcilicet modo fuerat terra, perfoſſum Athum ſignificat. Naues. de re Ruſti. id eſt, aut mare, aut amnis, quá naues ambulant. tranſtulit Cato ab homine ad naues. ſed quá dixit aduerbialiter, non autem quod, aut quem.

AMITTERE. Modo eſt perdere, modo dimittere, ut in exemplis.

Aliquid, ut animam. Sall. Iug. a: Non enim regnum, ſed fugam, exilium, egeſtatem, & omnes has, quæ me præmunt ærumnas, cum anima ſimul amiſiſti. Plau. Amph. 1: Animam amittunt priuſquam &c. Aſpectum. 2. uolu. phi. 163.. Quòd ijs ſæpe uſu uenit, qui cum acriter oculis deficientem ſolem intuerentur, ut aſpectum omnino amitterent. Cauſam. in or. lib. 118.. Quarum rerum negligentia plæraſcp cauſas, & maxime priuatas (ſunt enim ſæpe obſcuriores) uidemus amitti. Ciuitatem. in ora. li. 100. Num is ad ſuos poſtliminio redijſſet, & amiſiſſet hanc ciuitatem.

Conſilium. Terẽ. Eu. 4. Simul conſilium cum re amiſti. Corpus. in ſa. 107.. Ego cogito commorari quoad me reficiam, nam & uires, & corpus amiſi. Dignitatem. in ſa. 9.. Dignitatem illam quidem conſularem fortis, & conſtantis ſenatoris, nihil eſt quod cogitemus, amiſſa eſt culpa eorum, qui à ſenatu &c. E conſpectu aliqu. Ter. Eu. 5. Occidi, necp uirgo eſt uſquam, necp ego, qui illam è conſpectu amiſi meo. Ex animo aliq. 1. uo. or. 44.. Nam cum omnibus horis aliquid atrociter fieri uidemus, aut audimus, etiam qui natura mitiſſimi ſum⁹, aſſiduitate moleſtiarum ſenſum omnem humanitatis ex animo amittimus. Egeſtatẽ. uide animam. Aerumnas. uide animam. Fugam. uide animam. Liberos. in fam. 72. Cum beatiſſimi ſint, qui liberos non ſuſceperint, minus autem miſeri, qui his temporibus amiſerunt. Lumẽ. 1. u o. ph. 250. Democritus luminib⁹ amiſſis, alba ſcilicet & atra diſcernere nõ poterat. Occaſionẽ. Attic. 242.. Atcp id quidem Caſſius maxime amiſſas occaſiones, deciũque grauiter accuſabat. Opinionem. Atti. 51. Accedit aliud non paruum incommodum, quòd grauis illa opinio, ut quidem ad nos perferebatur, ſenatum nihil decernere antequam de nobis actum eſſet, amiſſa eſt. Prouinciã. Att. 115. COS. ei reſcripſit, ut prius ipſe in Picenũ, at illud totum erat amiſſum. Senſum humanitatis. uide ex animo. Tempus. 2. uol. or. 134.. Et ea dicã uobis audientibus amiſſo iam tempore. A ſe aliqu. Terenti. Phor. 19: Nam neque quomodo à me amittam inuenio, aut, uti retineam ſcio, nunc

nunc eſt dimittere more antiquo. Dona.ait.Item Ter.Adij te heri de filia,ut uenit,itidem incertum amiſiſti.Item Pl.243.Vt abeas, rudentem amittas,mihi moleſtus ne ſies. Item.12.Mulier iſtam rem inquiſitam certum eſt non amittere:id eſt, relinquere. De manibus.1.uol. orat.154..Et rem de manibus amiſiſſes.

A Mouere aliquid, & aliquid ab aliq.ut Arbitros.Sall.Con.Cat. a..Atq; ibi oībus arbitris procul amotis orationē huiuſmodi habuit.

Metum.Ter.And.2.Sperantes iam amoto metu interea oſcitantes opprimi. Moleſtiam ab aliqu. Pl.Amph:2.Amoui à foribus maximam moleſtiam.

AMPLECti Aliquem.Sallu.Iug. a. Igitur imperator omnes ferè res aſperas per Iugurtham agere, in amicis habere,magis magisq; eum in dies amplecti. Animum alic. in ſa.74..Cum uero ea tua ſit uoluntas,humanitas,beneuolentia erga me, libenter amplector talē animum. Ius ciuile.in orat.libr.105. Nā quod ius ciuile Craſſe tam uehementer es amplexus:id eſt:quod maxime ius ciuile calles. Memoriam rei.1.uo.or.46.Nec parui temporis memoriam, illæ perpetuæ exiſtimationis fidem, & religionē amplectuntur. Otium.2.uo.or. 23.Neq; enim rerum gerendarum dignitate homines efferri ita conuenit,ut otio non proſpiciant, neque ullum amplexari otium, quod abhorreat à dignitate:id eſt, ita otio ſtudere debeat ut ignaui ne fiant.

Plebem.3.uo.or.115.Qua nimis amplecti plebem putabatur: id eſt, ſibi illam obnoxiā facere. Conſilio aliquid.1.uo.or.279.Quæ ſi iudex non amplectatur conſilio.

Pluribus uerbis aliq.1.uol.ora. 51.Quod ego pluribus uerbis amplecterer:id eſt,perſequerer.

A Mpliare.Eſt iudicium differre. cū ſcilicet,non liquet. idq; præſertim cum reus damnandus eſſe uidetur. 1.uo.ora.290.Et poteſtas eſſet ampliandi. Item.81. Aliquem. ad Her.35.. Nam quid fuit Iud.quare in ſententijs ferendis dubitaueritis? aut iſtum hominem nefarium ampliaueritis?

A Mplificare Aliq.2.uol.or.13.Hanc authoritatem multis poſtea rebus geſtis,magnisq; ueſtris iudicijs amplificatam &c. Dolorem.1.uol. philo.186.Nam attrectatu,& quaſi ſæuum amplificatis dolorem.

Gloriam.2.uo.or.193.Ne cuius amplitudinem, ac gloriam laude, atque honoribus amplificare debeatis. Amplitudinem.uide gloriam. Pecuniam.2.uol.phi.115. Si enim ex tis pecuniæ mihi amplificatio oſtenditur. Rem familiarem.de off.9.Nec uero rei familiaris amplificatio nemini nocens uituperanda eſt.Ita Remp.2.uo.or. 13..In rempub.conſeruandam,atq; amplificandam conferatis. Pre-

 tium..

tium.2.uo.or.217.. Gabinio pretio amplificato, Syriã nominatim dediſti. Vrbem.2.uolu.or.111. Qui eandem hanc urbem conditam amplificatamq́ ſeruauit.

AMPVTARE Aliquid ex aliqua re. in or.lib.117. Ita uolo eſſe in adoleſcente, unde aliquid amputem. Item.90.

ANGERE. Et re, & de re aliquem. Attico.16. Multa ſunt enim quæ me ſolicitant, angunt´que. Ita Animum. Terenti.135.. At non quotidiana cura hæc angeret animum.

Et animi ſe. Teren. Perioch Heau. Animi ſeſe angebat facti pœnitens. Animo. in orato.libr.165.. Equidem angor animo. Attic.72.. Sed angor intimis ſenſibus. Deſyderio, De re Ruſtica. Colu.6.26: Ne circa æquinoctium uernum equæ deſyderijs naturalibus angãtur. Item in familia.78. Dolore. in familia.47. Et in communibus miſerijs perpetuo quodam dolore angi, multi ad nos quotidie deferunt. Expectatione. Atti.134.. Tamen angebar ſingularum horarum expectatione. Incommodis aliq. Plau. Caſ.2.. Ego illum incommodis angam. De re. Atti.33.. De Statio manumiſſo, & nonnullis alijs rebus angor equidem. Item.115.. Sed non poſſum ſine dolore accuſare eum, de quo angor, et crucior.

ANHELARE. Difficultatem habet uerbum trahendi ſpiritum, itaque recte transfertur ad eos, qui anxie aliquid conantur. Crudelitatem. ad Herennium.41.. Anhelans ex infimo pectore crudelitatem.

Minas, Salluſtius.137.. Videtis enim mentem anhelantem triſtiſſimum genus minarum. Scelus. Sall.131. Tunc anhelantem ſcelus ſecundo uolumine orationum.104. Neque fortaſſe niſi malum anhelamus.

ANImaduertere. Iam plenum eſt uerbum, diligentem´que attentionem ſignificat. & quoniam qui ita attendunt, facile intelligunt, interdum pro intelligere: tam´que paſſiue, quàm actiue poni conſueuit. necnon etiam pro curare. Salluſtius.77. Quod uos oro atque obſecro P.C. ut animaduertatis. Cum ſilentio. Terentius.26. Date operam, & cum ſilentio animaduertite. Aliquid. ſecundo uolumine oratio.194.. Et quoniam animaduertiſtis cõſpirationem conflatam, ita eſſe reſtinctam. id eſt, cognouiſtis, paſſiuè. Cæſar.223.. Hac re Cæſar animaduerſa ſigna conuerti iubet. Rem ſuam aliq. Terentius Phor.9. Alios tuam rem credidiſti magis, quàm te animaduerſurum? nunc eſt curare.

ANImaduertere. Cum pro punire eſt poſitum, hoc ueteres in has dicendi formas uſi ſunt. Iniuriam. Terentius. And.1. Ea primum ab illo animaduertenda iniuria eſt. ubi, ab illo, poſſeſſiue illius exponendum eſt,

dum eſt, ut illud etiam, Ab Andria ancilla hæc eſt: id eſt, Andriæ ancilla. Facinus. Ter. And. 19: O ſacinus animaduertendum. Peccatum. 1. uo. or. 77.. Atq; ea ſunt animaduertenda peccata, quæ difficillime præcauentur. Vitium. de offic. 29.. Animaduerſoresq; uitiorum. In aliquem. 1. uo. ora. 120.. Tu qui inſtitueras in eos animaduertere, qui perperam iudicaſſent. 257. Verberibus in aliq. Sal. cõ. Cati. c. Vti prius uerberibus in eos animaduerteretur. Item eodem. c.

Sine caſu ullo poſt ſe. 1. uo. ora. 85. Magiſtratum Sycioniũ Numos popoſcit, ne ſit hoc crimen in Verrem. fecerunt alij. cum ille non daret, animaduertit. niſi peccatum in ſit in eo, cum non daret.

ANIMARE Aliq. in aliq. 1. uo. or. 235. Ita in te animatam eſſe uidemus. & eſt in bonam partem.

ANTEcapere Tempus. Sal. Iug. a.. Maximeq; feſtinans tempus legatorum antecapere. Noctẽ. Sall. con. Cat. c.. COS. optimum factu ratus, noctem quæ inſtabat, antecapere. Multa. Sall. con. cat. b: Ac priuſquam legiones ſcriberentur. multa antecapere, quæ bello uſui forent. Famem, Sitim, Frigus. Laſſitudinem. Sall. con. Cat. a: Dormire priuſquam ſomni cupido eſſet, non famem, non ſitim, neq; frigus, neq; laſſitudinem opperiri, ſed ea omnia luxu antecapere. i. edebant, bibebant, ſe calefaciebant, quieſcebant antequam fames, ſitis, frigus, laſſitudo aduenisset.

ANTEcedere Aliquem aliqua re. Cæ. Gal. 7. a. Ne contra ſuam uoluntatem dimicare cogeretur, magnis itineribus anteceſſit. Item. Gal. 2. c..

Vſu rerum. 1. uo. or. 232. Vſu rerũ antecedebat Diodorus Timarchides. Honore, Aetate. 1. uo. ora. 233.

ANTEcellere Aliq. ali. 2. uo. or. 130. Verumetiam dicendi conſuetudo longe, & multum iſti ueſtræ exercitationi ad honorem antecellet.

ANTEeſſe Aliq. ali. Sall. con cat. c: Facũdia Græcos, gloria belli Gallos, Romanos anteſuiſſe..

ANTEferre Aliq. alic. Sall. 32. Perfecit uti famę, fidei, poſtremo omnibus ſuis rebus commodum regis anteferret. Item in fam. 72.. Certe nos, quod eſt dies allatura, id cõſilio anteferre debemus: id eſt, antecapere.

ANTEgredi Aliquid. de offic. 19. Id tum apparet cum antegreſſa eſt honeſtas: id eſt, præceſſit.

ANTEire Aliq. & alicui re aliqua. Te. Phor. 5. O Phædria incredibile eſt, quanto herum anteeo ſapiẽtia. Ita Aetate. 1. uo. ph. 349. Qui hos ætate anteibat. Ita Intelligentia. in or. li. 185.. Qui intelligentia oẽs anteibãt. Ita Virtute. de offi. 40. Qui anteire cæteros uirtute putantur.

ANTEPOnere. Prandium alic. Pl. Menæ. 6. Bonum anteponam prãdium pranſoribus. Aliquid alic. in orator. libr. 188. Hanc autem inquit

inquit gloriam teſtimoniumq́; Cæſaris tuæ quidem ſupplicationi nō ſolum, ſed triumphis multorum antepono.

ANTEVENIRE Aliq. Sal. Iugur. a. Et homines noui, qui antea per uirtutem ſoliti erant nobilitatem anteuenire: id eſt, patritijs gratioſiores eſſe ſolere. Conſilium. Sall. Explorare itinera regum, conſilia, & inſidias eorum anteuenire.

Aliquid alicui. Plautus. Caſ. 4. omnibus rebus ego amorem credo, & nitoribus nitidis anteuenire: id eſt, præſtare.

ANTEUERTERE Aliquid alicui rei. Pl. Bach. 10. Rebus alijs anteuortam Bacchis, quæ mandas mihi: id eſt, mandata tua primum exequar. Pl. Cap. 11: Pol mœrores mihi anteuortunt gaudijs: id eſt, mœror gaudij locum occupat. Item Cæſ. Gall. 7. a. Qua re nuntiata, Cæſar omnibus conſilijs anteuertendum exiſtimauit, ut Narbonē proficiſceretur.

Aliquid. de off. 98.. Atq; id ipſum cum tecū agere conarer, Fannius anteuertit: id eſt, intercepit, prę occupauit. Item. 3. uo. or. 110. Vidit neceſſe eſſe Miloni proficiſci Lanuuinum illo ipſo, quo profectus eſt, die, itaq; anteuertit: id eſt, ante ipſe diſceſſit.

ANTIQUARE. Eſt in morem priſtinū reducere, ſed maxime de legibus, rogationibus, & quibuſdam ſimilibus. Legem. 2. uo. phi. 191.. Vos demum, ut uideo, legem antiquaſtis, ſine tabella. Item de offic. 48..

Rogatiouem. Attico. 8.. In hac cauſa Piſo amicitia P. Clodij ductus operā dat, ut ea rogatio, quā ipſe fert, ex S.C. & de religione antiquetur: idem eſt cum abrogare.

APERIRE, Earum rerum eſt, quæ aliquo modo nobis ante occluſę erāt. & aliquid, & de re aliqua aperire, dicimus. Domum extra priuatū. Aſconi. 7. Hoc eſt extra priuatum aperiretur. Literas. Atti. 93.. Q. Cicero puer legit, ut opinor certe epiſtolam inſcriptam patri ſuo, ſolet enim aperire. Item. 7.. Item. 2. uolu. orat. u2. 113. Ludum. in fa. 137.. Corinthi dicitur ludum aperuiſſe.

Caput. 3. uol. or. 175. Cum mulier fleret uberius, homo miſericors ferre non potuit, caput aperuit, in collum inuaſit. Latus. Cæ. Gal. a: Ex itinere noſtros latere aperto aggreſſi circunuenire. Item. 25..

Fontes. 1. uolu. ph. 149.. Multo ſtudioſius philoſophiæ fontes aperiemus. Item. 3. uol. or. 261. Totiusq́; huius ſceleris fons aperietur. Itē Atti. 279.. Neq; in ſenatu ſceleratiſſimorum conſiliorum fontes aperire non dubitaui. Iter aliq. re. Sal lu. con. Ca. c.. Quocunq; ire placet, ferro iter aperiendum eſt. Curſum. 3. uol. ora. 261.. Multis apertus curſus ad laudem. Reditum alicui de off. 129. Quod docti homines neruis incitari atq; cantibus aperuere ſibi reditum ad hunc locū. Item in fa. 88.. Quod reliquum eſt quan

quando tibi uirtus & dignitas tua reditum ad tuos aperuit. Conſuetudinem priſtinæ uitæ ali.3.uol. ora.131.Ergo & mihi meæ priſtinæ uitæ conſuetudinem .C. Cæſar interduſam aperuiſti. Animum. in fa.180..Quod tuum erga me animum ſimplicem, atque amicum aperuit. Naturam ali.Sall. Vide mores. Mores.Sall.con. Cat.c: Quin utriuſq; naturam, & mores, quantum ingenio poſſem, aperire. Se alicui.Ter.And.16. Poſt ubi tempus promiſſa eſt iam perfici, tū neceſſario ſe aperiunt, & timent.

Omnia ut geſta erant.Sall.con. Cat.b.Omnia ut geſta erant, aperit

Dolum.Plaut.Mil.7:Si hic non uidebit mulierem, aperitur dolus.

Coniurationem. Sallu.14.Eo præſente coniurationem aperit, nominat ſocios. Probra alic.Plau. Ciſt.Aedepol tua probra aperibo omnia. De re,ad Heren.2.Deinceps de inſinuatione aperiendū eſt.

A P parare cum datiuo uerbum adiūgitur, ſemper inquit Do.cladem.& perniciem ſignificat. Nuptias alicui.Ter.And.16: Hæ nuptiæ non apparabantur mihi. Animum. ad Heren.1..Per quod animus auditoris uel iudicis conſtituitur, uel apparatur ad audiendum. Orationem ad Heren.2..Vt non apparata oratio uideatur. Conuiuium.1. uo.or.210.Ornare & apparare conuiuium. Cœnam.Terē.Heau.1: Cœnam apparare. Verba. ad Her.3.Quod nimiū apparatis uerbis compoſitum eſt.

A P parere:A liquem domi.Pl.Cap. 5..At ego mox apparebo domi: id eſt, adero.Item in fa.162.Cum equites Antoni apparuiſſent. Promiſſa.Ter.Eu.5.Hercle hoc factum eſt.fac ſis nunc promiſſa appareāt.

A P pellare.In hoc uerbo ueteres maxime frequentes fuerunt, aut cum à iudice ad aliam quampiam potetatem confugeretur, & tum dicimus appellare aliqu.& ad aliq. aut cumde re exigenda ageretur, & tū dicimus aliq.de re aliqua.ut in exēplis docebitur. Tribunos.1.uol. or.5.Appellantur tribuni.Att.64..

Populum.2.uo.or.264. Appellaui populū, tribubus me ſubmiſi. Att.211. Ad tribunos quod appelles ualde probo. Ab aliquo ad aliq.1.uo.or.11..Cuius procurator à prætore ad Tribunos appellare auſus ſit. Aliquem.Att.78.. De Atteliano nomine ſcripſi ad Philotimum ne appellaret Meſſalam.Itē. 1.uo.or.7.Cum tibi quotidie poteſtas fuiſſet admonēdi, uerbū nullū facis, biennio iam confecto ferè appellas.Item poſt biennium denique appellas.Item in fa. 266.. Dolobellæ procuratores fac, ut admoneantur, appellabis etiam Papiam.Item Attic.5.Tullia delitiæ noſtræ tuum munuſculum flagitat, & me ſponſorem appellat.Item.6. Tulliola tibi diem dat, ſponſorem appellat. Item.261.Poſſumus enim ut ſponſo

res appellemus, procurationem in troducere.1.uol.ora.97..Non enim mihi perſuadetur iſtum ab illo priꝰ us appellatum. De pecunia.3. uolu.or.174.Appellatus de pecuꝰ nia, quam pro domo, pro hortis, pro ſectione debebas. Sed & alias habet ſignificationes. ut Pl.Aul.4. Paucis eſt, quod te uolo de commu ni re appellare mea, & tua. nunc eſt quærere, agere cum aliquo. Nomine aliq.in ora.lib.105.Vt eum triſtem Galba uidit, nomine appellaꝰ uit.Item.1.uo.ph.4..Me autem noꝰ mine appellabat. Vultu aliquem 2.uolu.ora.166..Qui etiam me inꝰ tuetur, me uultu appellat, meã quo dammodo flens fidem implorat.

Literis aliq.in fam.255. Crebris nos literis appellato. Literas. in or.lib.176.Et ſuauitate appellanda rum literarum.nunc eſt proferre, quæ laus ſumma fuit in Catulo, de quo.Item.188.. Sed tamen ſuauitas uocis, & lenis appellatio literarum bene loquendi famam confecerat.

Regem aliquid.Attic.77. Qui rex ab ſenatu eſt appellatus. Ita Amicum. Cæ.Gall.1.a..Cum in cõ ſulatu ſuo rex atque amicus à ſenaꝰ tu appellatus eſſet. Imperatoré. in ſa.23.. Ita uictoria iuſta imperaꝰ tor appellatus apud Iſſum. Item Attico.79. Imperatores appellati ſumus.Item tertio uolumine orati. 260.

APPELLERE.proprie eſt, cum ex pelago, aut freto quis ad littus acꝰ cedit.Don.ait.Cæſar.Ciui.2.c.. Vt primo ueſpere omnes ſcaphas ad littus appulſas habeãt.Item Ciui.2. a.Appulſiſq; Meſſanam nauibus.1. uolum.ora.244..Ita ad uillam. Attico.210.Ita ad Siciliam.1.uolumine orati.250.Ita tu de multis. Aniꝰ mum ad uxorem.Ter.And.10: Aꝰ nimum ad uxorem appulit.Ita

Ad ſcribendum. Teren.And. Prol.Poëta cum primum animum ad ſcribendum appulit.Ita Mentem ad philoſophiam.in orat. libr. 122..Sic tuam mentem ad philoſoꝰ phiam appuliſti. Frigus & Caꝰ lorem.2.uolumine philoſo.54..Vt omnes ictus, omnes´que nimios & frigoris, & caloris appulſus ſentire poſſimus.

APPETERE Modo eſt ualde cuꝰ pere: idq; ſæpius de ijs, quæ fert libido, interdum etiam de bonis.mo do pro ſuo ſimplici, necnon etiam pro appropinquare poni cõſueuit.

Amicum ali.3.uo.or.94.Non fugit eius amicitiam, cum eſſet præ ſertim appetitus. Gloriam.2.uo. or.5.Et quoniam ſemper appetenꝰ tes gloriam præter cæteras gentes, atque auidi laudis fuiſtis & cetera. de officijs.102.Quam qui appetiue runt.de probitate enim agit. Ali quid.1.uolumine.philoſo.217.Neꝰ ſcienter quid appetens. Regnum Cæſar.Gal.7.a.Et ob eam cauſam, quod regnum appetebat ab ciuitaꝰ te erat interfectus.Ita Inimicitiꝰ tias.3.uolumi.oratio.47. Appeteꝰ ret

ret inimicitias? in iudiciũ uocaret?

Europam. Attic.273.. Adeo ne copijs abundat, ut is, qui ex Aſia fugere dicebatur, Europam appetere conetur. Aliquid aliqua re. ut uitam ali. ferro, & inſidijs. 1. uo. or. 23. Filij uita infeſta ſæpe ferro atque inſidijs appetita. Ita Vrbem. Sall. 136.. Sceleratus in omnem urbem, quam toties inſidijs appetiuiſſet.

Diem. Cæſ. Gall. 6. c. Dieſq; appetebat ſeptimus. Ita Pl. 33.. Propinqua partitudo cui appetit. utrobiq; ſignificat appropinquare.

APPINGERE Aliquid. Attic. 27.. Epiſtolam ſuperiorem reſtitue nobis, & appinge aliquid noui: id eſt, aſcribe.

APPLICARE. Proprie eſt de naufragio in littus eiecto. Do. ait. transfertur uero ad ea, quib. maxime adhæremus. Se ad aliq. Ter. And. 24: Tum ille egens forte applicat primum ad Chryſidis patrem ſe.

Ad familiaritatem ali. 2. uolu. or. 31. 31.. Statim ſe ad hominis egentis, audacis, in iudicijs corrumpendis exercitati, tum autem iudicis Staleni familiaritatem applicauit. Ad amicitiam. ſe alic. 1. uo. or. 109. Primum quod omnium nationum exterarum princeps Sicilia ſe ad amicitiam, fidemq; Pop. Ro. applicuit. Ad fidem. uide amicitiam. Ad ductum alicu. ſe. in fa. 43.. Siquidem (ut ſcribis) omnes uires ciuitatis ſe ad Pompei ductũ applicauerunt. Ad aliq. partem. Animum. Ter. And. 2: Tum ſi quis magiſtrum cœpit ad eam rem improbum, ipſum animum ęgrotum ad deteriorem partem plerũq; applicat. Ad ſtudium ſe aliquod. Ter. Prol. Heau. Tum quod maleuolus uetus poëta dictitat, repente ad ſtudium hunc ſe applicaſſe muſicum, amicum ingenio fretũ, haud natura ſua. Ad philoſophiã. Itaq; ſe alij ad philoſophiã, alij ad ius ciuile, alij ad eloquentiam applicãt. Item. 1. uo. or. 16.. De offi. 23.. Ad eloquentiam. uide ad philoſophiã.

Ad ius ciuile. uide ad philoſophiam. Ad conuiuia. M. Ca. apud Gelli. 11. 2. Poëticæ artis honos non erat, ſi quis in ea re ſtudebat, aut ſeſe ad cõuiuia applicabat, graſſator uocabatur. Ad aliq. in or. li. 194.. Meq; ad eundem, quem Romæ audiueram, Molonem applicaui.

APPONERE. Verbum eſt in primis menſę & cibis accommodatũ.

Menſam. Pl. 220. Date illi aquã manibus, apponite menſam. Item. Pl. Aſin. 13. Pueri menſam apponite. Att. 244. 236.. Cœnam dubiã. Terentius. Phor. 6.. Cœna dubia apponitur. dubia cœna ea eſt, unde quid ſumas ex rerum copia, ignores. Item Att. 87. Quid te in uaſis ſictilibus appoſiturum putem? Item 1. uolu. ora. 211. Is cœnam iſti dabat apud uillam in Tindaritano, fecit quod Siculi non audebant, ille ciuis Romanus quod erat, impunius ſe facturum putauit, appoſuit

Cœna dubia

patellam, in qua ſigilla erant egregia. Item.1.uol.or.211. Argentum il li cæterum purum appoſuerat, ne purus ipſe relinqueretur. Gratiæ aliquid. Ter. And:6. Ego Charine neutiquam officium eſſe liberi puto, cum is nihil promereat, poſtulare id gratiæ apponi ſibi: id eſt, deberi ſibi quicquam uelle. Aliquid alicui rei. Pl. Mil.10: De meo nihil is nouum ipſe appoſui. nunc eſt addere. Machinam rei.1.uo. or.105. Omnes illæ columnæ, quas dealbatas uideris, machina appoſita, nulla impenſa deiectę. Notam alic.rei. in fa.205. Reliquis epiſtolis tantum faciam, ut notam apponā eam, quæ mihi tecum conuenit.

Et ad aliquid.3.uo. ora.95. Qui non notam apponas ad malū uerſum, eſt ſigno aliquid ſignificare.

Licitatorem. de off.64. Non licitatorem uenditor, nec, qui contra ſe liceatur, emptor apponet. Ita

Accuſatorem.1.uo.or.91. Accuſator autem apponitur ciuis Romanus de creditoribus Lampſacenorum. Ita Calumniatorem.1. uo.ora.113. Verres calumniatores apponebat, Verres iudicabat.

APPORTARE Aliq. Te. And.22. Quid nam apportas? Item Cæſ. Gall.5.a. Ea, quæ ſunt uſui ad armandas naues ex Hiſpania apportari iubet. Item. de off.30. Multa undique apportans. Ab aliquo.1.uol. ora. 261. Quæ non ab hoſtibus uictis capta, aut apportata ſit?

APPREHENDERE Aliquid. in ora.lib. 148. Alius aliud apprehenderat: id eſt, alius aliud ſecutus eſt. Hiſpanias. Att.160. Aut iſtum, ut confidere uidetur, apprehēdere Hiſpanias.

APPROMITTERE. Vide adpromittere: eſt idem recipere, quod antè promiſſum ſit.

APPROPINQUARE. Eſt propius aliquid fieri. ut, Aduentum alic.1. uo.or.232. Et poſteaquam meus aduentus appropinquarit. in fa.20. & 126. Libertatem ali.3. uolu. or. 193. Vt & illi pœna, & nobis libertas appropinquaret. Iudicium. 2.uo.or.58. Poſtea autem cū appropinquare huius iudicium ei nunciatum eſſet. Mortem.2.uol. phil. 94. Itaque appropinquante morte. Pœnam. uide libertatem.

Primus ordinibus. Cæſ. Gal.5.c: Erāt in ea legione fortiſſimi uiri Cēturiones, qui iam primis ordinibus appropinquarent. ubi ego intelligo eos iam dignos eſſe, qui primum ordinem ducerent.

APRICARI. 1.uo.ph.246. Offecerat uidelicet apricanti in Sole. Varro. Licet uidere multos quotidie hyeme in Sole apricari.

APTARE Aliquid ad aliquid. in or.lib. 157. Hoc uerbum eſt ad id aptatum.

ARARE Frumentum.1.uolu.ora. 172. Quod ſi fieri non poterat, ut plus quàm decem medimna ex iugere ararent. uide exarare.

ARCERE aliqu. aliqua re, & ab aliqua re. ut Aquas.2.uo.or.129. Ille tenet

net, & ſcit, ut hoſtium copiæ, tu, ut aquæ pluuiæ arceantur, Flumi- na.2.uol.ph.53.Nos flumina arce- mus, dirigimus, aduertimus. A- liquid aliqua re, ut Vinculis, Cuſtodia 1.uol.ph.195.. Ergo hos quidem ut famulos uinculis, ac cu ſtodia arceamus. Cuſtodia. ui- de ſupra. Finibus aliquid.2.uol. or.244. Videbam illud ſcelus tam importunum, audaciam tam im- manem adoleſcentis, furentis, nobi lis, uulnerati non poſſe arceri otij finibus: id eſt, contineri, Teſti- bus aliq.Pl.Mi.20: Si poſthac te pre hendero hic, arcebo teſtibus. eſt cū per teſtes comprehenſum tenere.

Are aliq.de off.25. Maxime autē hæc ætas à libidinibus arcenda eſt.

AR ceſſere. Vide quædam ad uerbū acceſſere. Ad ſocietatem. Atti. 35. Si erit pugnandum, arceſſam ad ſocietatem laboris. Item.34. Si erit neceſſe arceſſemus .i. uocabimus.

Capitis aliq.3.uo.or.149.. Non expetere uitam, non capitis arceſſe- re.ad Her.4.Ita In iudicium ca- pitis. de offi.43.. Ne quem unquam innocentem in iudicium capitis ar ceſſas. Et iudicio.2.uolumi.or. 149. Vt hūc hoc iudicio arceſſeret.

Architectari.uoluptates.1.uo.philo. 75.. Cur tandē? an qđ ita callida eſt, ut optiē poſſit architectari uolupta tes? Scelera.2.uo.or.50. Principē atque architectum ſceleris abſolue- rent? Leges.2.uo.or.63. Quem non architecti huiuſce legis olfece- rint? Situm loci.ad Her.22. Et in ea ſitum loci cuiuſdam ad ſuum ar- bitrium fabricari, atq; architectari.

AR dere. Cum uerbi proprietas ma- xime plana ſit, eius exemplis ſuper- ſedere uiſum eſt. in tranſlatis uero, ubi peruarie ſe habet, tantum uerſa bimur, et dicimus ardere aliqua re, & in aliqua re, ut Auaritia aliq. Sal. Itaq; cętera ex licētia, aut odio, aut auaritia in tēpus arſere. Bel- lum.3.uo.or.137.. Bellum ſubito ex arſit. Et bello aliquid.in fa.46. Orbem terrarum diſtributis im- perijs ardere bello. Cupiditate aliq.in fa.67. Ardeo cupiditate in- credibili.3.uo.or.227.. Deſyde- rio alic.3.uo.or.228.. Tota Italia de ſyderio libertatis exarſit. Dolo- re.1.uo.ph.147. Is cum arderet po- dagræ doloribus. Atti.34. Et.176. Inuidia. Att.316.. Res ardet inui dia. in or.lib.143.. Incendio. in ora.lib.200. Vna Gallia communi nō ardet incendio. Iracundia.1. uo.or.118. Exarſit iracundia ac ſto- macho. Item Ter. Adelph.7: In cupiditatibus. Sall.con. Cat.a. Ar- dens in cupiditatibus. In ampli ficatione.in or.lib.206. Ergo in om ni genere amplificationis exarſi- mus. Literas in aliqu. Attic.226. Ardentes in eum literas ad me mi- ſit. Oculos alicui.1.uol.or.268.. Ardebant oculi. Odio aliq. ui- de auaritia. Orationem.in ora. lib.209. Niſi ardens ad eum perue- niret oratio.

ARESCERE Lacrymas.ad Her.16. Nihil enim lachryma citius areſcit. Fontes ad Her.25. Areſcant,ipſi ſiccitate,ſupra eſt fontes in oratio. lib.234.

ARGVERE Aliq.alicuius rei,& aliqua re, & in aliqua re. ſed eo modo,quo accuſo, damno. Probri,Stupri, Dedecoris.Plautus. Amph.7.Ita me probri,ſtupri, dedecoris à uiro argutam meo. Crimine aliq.1.uolumine.oratio.244. Nunc non modo hoc te crimine arguo. In re.1.uolum.oratio.224. Omnibus in rebus coarguitur à me.

ARmare aliq. aliqua re. Animis aliq.1.uolumine oratio.213. At uero erecti,citati,parati, armati animis iam eſſe debemus. Autoritate publica aliquid.3.uolu.or.101. Temeritatem concitatæ multitudinis autoritate publica armare.

Muris urbem.2.uol.ora.83.Deleta Carthago eſt,quòd cum hominum copiis,tum ipſa natura,ac loco,ſuccincta portibus, armata muris. Naues.Cæſar.Gall.5.a. Ea, quæ ſunt uſui ad armandas naues, ex Hiſpania apportari iubet. Copias.Salluſt.Iugur.a:Igitur Iugurtha quàm maximas poteſt copias armat. Seruos,Paſtores. Cæſar.Ciui.1.a. Seruos, paſtores armat. Aliquem ad aliquid.in familia:85. Quod te ad omnia ſummum atque excellens ingenium armauit.

ARRIDERE Aliquem.in orat.libr. 243.Cum aut non adhibeantur ad cauſas,aut adhibiti derideantur.nā ſi arrideantur, eſſet idipſum Atticorum. Aliquid alicui.Att.210. Inhibere illud tuum, quod ualde mihi arriſerat, uehemēter diſplicet: id eſt,quod ualde placuerat. Aliquid.L.Piſo apud Gell.6.9. Ii contemnentes eum aſſurgere ei nemo uoluit Cn.Flauius Annii Fi. ædilis id arriſit,nunc eſt non moleſte tulit.

ARRIgere Aliquid.Sall. con.Cat.b: Vetus certamen animos eorum arrexit.Sallu.Iugur.c. Eos non paulum oratione ſua Marius arrexerat. Aures.Ter.And.24: Arrige aures Pamphile. Et aures aliquem alicui.Pl.Rud.28.Proh dii immortales,ſuo mihi hic ſermone arrexit aures.

ARRIpere Aliquid ſibi.3.uo.or.18. Qui cognomē ſibi ex aliorum imaginibus arripuit. Literas.de of. 82.Quas ſic auide arripui. Mordicus aliquid.Pl. Cur.12. Manum arripuit mordicus.

ASCENDERE Aliquem aliquid. ad aliquid,in aliquid, & aliqua re dicimus. Murum.Cæ.Gal.7.b: Atque ab his ſubleuatus murum aſcendit. Gradum dignitatis.2.uo. or.137.Qui primum dum ex honoribus continuis familiæ maiorum, que ſuorum unum aſcendere gradū dignitatis conatus eſt. Ad altiorem gradum de offi.46.Sed ut altiorem gradum aſcēdant. Ad honores

nores.in or.li.187.Quod quia multis gratum erat, & probabatur, aſcendiſſet ad honores &c. In lembum.Pl.Mer.3:Aſcendi in Lembū. Atti.13.In quæ modo aſellus onuſtus auro aſcendere poſſet. In concionem.Attic.54..Tum ſubito ille in concionem aſcendit. In equū. de offi.83..Cum ingreſſus iter pedibus ſit, in equum omnino non aſcēdere. In honorem.in or.lib.208. Propter quem aſcendit in tantum honorem eloquentia. Gradibus. aliq.in ora.lib.191. Aſcendens gradibus magiſtratuū. Gradatim uocem.in orato.lib.164. Hinc gradatim aſcēdere uocem, utile, & ſuaue eſt.

ASCIRE.Eſt aliunde aliquid ſibi ſumere.& alicui rei, & ad aliquid aſcire dicimus. Aliquid.2.uol.phil. 173..Cum ſenatus P.Q.R.aſciuerit.

Legem.3.uol.or.59.Innumerabiles aliæ leges de ciuili iure ſunt latæ, quas Latini uoluerunt, aſciuerunt. Sacra.1.uolumine oratio. 274.Quarum ſacra Pop. Roma. a Græcis aſcita, & accepta tanta religione, & publice, & priuatim tuetur &c. Ciuitatem alienam.Attic.265..Quod nonnulli ita interpretantur amitti ciuitatem Romanam, alia aſcita. Leporem. Atti.266. Tanta autem erat ſuauitas ſermonis latini, ut appareret in eo natiuū quendam leporem eſſe, non aſcitū.

Patronum.3.uolum.oratio.85. Me patronum unum aſciuerunt.

Aliquid ſibi.Sallu.con.Cat.b. Ea tempeſtate plurimos cuiuſq; generis homines aſciuiſſe dicitur.

Nomen tyranni.Atti.286. Qui tyranni nomē aſciuit ſibi. Ad aliquid.2.uol.ora.106. Quem non ad hoc incredibile ſceleris fœdus aſciuerit.

ASCIſcere Sibi aliquid.de offic.105. Aſciſcantq; ſibi quaſi propinquitate coniunctos, atq; natura. Prudentiam, in ora.lib.92.Vt oſtenderet non modo eos illius expertes eſſe prudentię, quam ſibi aſciſcerent.

Genus aliquod dicendi.in orat. lib.199.Aſciuerunt aptum ſuis auribus optimum quoddam, & tanq; adipale dictionis genus. Laudē. 2.uolu.orat.232.Nihil enim unquā de me dixi ſublatius aſciſcendæ laudis cauſa potius, quàm criminis depellendi. Sapientiam.2.uo.ora. 232.Neque iſtam mihi aſciſco ſapientiam, quam nōnulli in me requirebant. Socios.Cæſar, Gall.1.a. Receptos ad ſe ſocios, ſibi aſciſcūt.

Conſuetudinem rei.in or. lib. 183..Icciro hanc conſuetudinem libenter aſciuimus.

ASCRIbere. Aliquid alicui, ad aliquid, in aliquid. Sententiam noſtram alienæ.in or.lib.244.Aſcribat ſuæ noſtram ſententiam. Salutem.Att.4. Salutemq; tibi plurimam aſcribit. quod ego reperio ſemper alienum ſpectare, nunquā

quam de eo qui ſcribat, intelligi. nã Attı.188. Igitur tu quoque ſalutem utriq; aſcribito. ubi intelligo Ciceronis nomine, qui Attico id mandabat. Aliquid alicui. 2. uo. ora. 35. Mea quidem ſententia Quirites unus A. Gabinius belli maritimi, rerumq; geſtarum. Cn. Pompeio aſcribitur: id eſt, ſocius additur.

Aliquid. in fa. 155. In quibus erat te adſcripſiſſe á Lepido non recipi Antonium: id eſt, addidiſſe. Attico. 232. Quod uulgo hominum opinio ſocium me aſcribat tuis laudibus: id eſt, adiungat. Item. Attic. 19. Nam quod me non eſſe adſcriptũ uides: id eſt, nomen meum. Ad aliquid. Attico. 292. Nunc ad tuum numerum libenter aſcribito. Item in or. lib. 133.. Ad hoc genus aſcribamus eius narrationes apologorũ. Item Atti. 90. Quid ad ſtatuam aſcripſerit, neſcio. In rem. ut in ciuitatem. Att. 257.. Et certam in ſedẽ ciuitatis aſcribimur. In amicitiã. de off. 61. Admiratus eorum fidem tyrannus, petiuit, ut ſe in amicitiam tertium aſcriberent. In legem. 1. uo. or. 303. Adſcripſiſſe eundem Syllam in eandem legem.

ASPERGERE Aliquid alicui, aliquid, aliqua re, & ex aliquo aliquid.

Alicui aliquid. 2. uolu. ora. 140. Sed ſi illius comitatem & facilitatẽ tuæ grauitati, ſeueritatiq; aſperſeris. Item. 1. uo. or. 288. Ebutio ſextulam aſpergit. Et moleſtiæ aliquid alicui. Att. 312.. Nunc mihi iucunditatis plena epiſtola hoc aſperſit moleſtiæ. Aliqua re aliquid, ad He. 39.. Quem ore attingere, dentibus inſecare, lingua aſpergere poſſit: id eſt, maledictis eum leuiter perſequi. in or. lib. 131. Quod tamen eſt mendatiunculis aſpergendum.

Maculis uitam ali. 2. uol. or. 265. Hunc tu uitæ ſplendorem maculis aſpergis. Ex fonte aliquid. in fa. 84. Ex quo ſit leuiter aſperſus.

ASPICERE Aliquid, & ad aliquid & inter ſe aliquos. ut Lucem. 1. uo. ora. 28. Vt propter quos hanc ſuauiſſimam lucem aſpexerit: id eſt, in hanc uitam ęditus ſit. Item in or. lib. 165.. Tanquam ad aſpiciendam lucem eſſe reuocatum. Ad aliq. 2. uo. or. 243.. Et ſimul ad Cn. Lentulum COS. aſpexit. Item de re ru. Var. 1. 2. & 54.. Inter aliquos. 2. uo. or. 113. Sic furtim nonnunquam inter ſe aſpiciebant.

ASPIRARE Alicui rei, et ad aliquid in eadem ſignificatione. id autem eſt peruenire, aſſequi. ut in exemplis. quo quidem uerbo intranſitiue magis oratores utuntur: nam tranſitiue. Vir. dixit, Ventoſq; aſpirat eunti, ſed ne poëtas attingamus. Magiſtratibus. Sall. 130. Si qua ratione præclaris magiſtratibus aſpiraſſet. Item. 136. Quo ſi uoſs ſceleratorũ hominum ſucceſſus aſpiraſſent.

Ad aliq. aliq. in or. li. 172. Nam ut ex bellica laude aſpirare ad Affricanum nemo poteſt. Item. 2. uo. ph. 233.. Vt ad me aſpirare non poſſes. Item

Item.3.uo.or.81.. In campum.2. uo.or.177. Qui tum dicat in campum aſpiraſſe Syllam. In curiam.1. uo.or.124.. Niſi Februario menſe aſpirabat in curiam. Domum.1.uo.or.17.Dixi Romæ domũ fuiſſe, quo iſte ne aſpirauit quidem:id eſt, peruenit.

ASSENTARI.Pl. Menæ.7: Aſſentabor quicquid dicet mulier.

ASSENTIRI Alicui, & aliquid alicui. Alicui.in or.lib.168. Nam etſi aliter eſt apud te Attice de Coriolano, concede tamẽ, ut generi mortis aſſentiar.Itẽ in fa.2..Huic aſſentiuntur reliqui conſulares. Aliquid alicui.in or.li.160. Nanq; ego illud aſſentior Theophraſto. Item Att. 229. Timet multa, aſſentitur omnia &c. Aſſentire protulit Cic. de off.4..Hisq; temere aſſentiam⁹.

ASSEQUI. Eſt obtinere, conſequi, rei cupitæ compotem fieri. Honores.2.uo.or.199. Veſtros deniq; honores, quos eramus gradatim ſingulos aſſecuti. Magiſtratus.3. uo.or.79..Is mihi etiam gloriabatur, ſe omnes magiſtratus ſine repulſa aſſecutum. Maturitatem. 2.uol.ph.36.Augeſcantq;, & pubeſcant maturitatemq; aſſequãtur. Studium alic.de off. 44.Non tanta ſtudia aſſequuntur eorum. Aliqua re aliquid, ut coniectura.2.uol.ph.111. Aut belli adminiſtrationem prudentius, quàm imperator, coniectura aſſequetur. Ita Suſpitione.Att.127..Nam ſuſpitione aſſequi non potui. Aliquem in uia. Att.41. Sin es in uia, cum eris me aſſecutus, coram agemus. Item Ter.Phor.23.. Aſſequere, ac retine. Item.1.uol.philo.168. Nonne modo pueros, modo adoleſcentes in curſu à tergo inſequens, nec opinãteis aſſecuta eſt ſenectus? Merita alic.in fa.4.Nullam partem uidear tuorum meritorum aſſecutus: id eſt, nullam partem tuorũ meritorum uideor æquare poſſe.

ASSERERE Aliquid. de off.63. Quod ſi qui proſcribunt uillam bonã (ut ipſi aſſerunt) beneq; ædificatam. Manu aliquem. Pl. pœnu.12.. Omnia memoras, quò id facilius fiat, manu eas aſſerat ſuas popularis liberali cauſa liberas. Item Ter. Adel.3..Quæ libera eſt, nam ego illam liberali aſſero cauſa manu. Itẽ. 2.uol.or.154..Atque huic eidem nuper tres equites Rom. honeſti, & graues, cum in cauſa liberali eum, qui aſſerebatur, cognatum ſuum eſſe diceret, non crediderunt:ubi eſt affirmare, defendere aliq. eſſe liberũ, qui pro ſeruo haberetur, ac in libertatem eum uendicare.

ASSEUERARE Aliquid. in or.lib.192.. Bella ironia ſi iocaremur, ſin aſſeueramus. Se aliquid facturũ.1. uol.or.121. Aſſeuerat ſe eius rei in primis actionem eſſe daturum: De re.in or.lib.99. Magni enim intereſt corãm uidere quemadmodũ aduerſarius de qualibet re aſſeueret. Itẽ.220. De quo tantopere hoc

libro aſſeueraui, uis uerbi eſt ſerio remi, & uehementer agere.

ASSIGNARE. Aſſignationes præcipue agrorum eſſe nemo neſcit. habet præterea in ſe criminis reiectionem, ut in exemplis. Duo millia iugerum. 3. uol. or. 168.. Duo millia iugerum campi Leontini Sex. Clodio rhetori aſſignaſti, et quidem im munia. Item in famil. 177. Aequaliter: aut ſorte agros legionibus aſſignari puto oportere. Alicui aliquid. in or. lib. 171. Hæc ſi minus apta uidentur huic ſermoni Brute Attico aſſigna. Item ad Her. 6. Cũ rerum magnitudini, tum noſtris quoque occupationibus aſſignare debebis. Dere aliqu. aliquid ad Her. 7. Quibus de rebus uituperatio eorum, quæ extra id crimen erunt, non debeat aſſignari. Culpam. 1. uol. or. 262. Me culpam fortunæ aſſignare. Patri aliquid. Att. 157.. Item Tempori. 1. uolu. ora. 127. Hucuſq; de malo eſt, eſt etiam ubi de bono. 1. uolu. philoſ. 135. Quod præceptum quia maius erat quàm ut ab homine uideretur, icirco aſſignatum eſt Deo: id eſt, datũ, aſcriptum.

ASSVMERE Aliq. in orat. lib. 99. Quod cum Sceuolæ frater eſſet, ſolitus eſt ei dicere, neque illum in iure ciuili ſatis illi arti facere poſſe, niſi dicendi copiam aſſumpſiſſet. Item in familia. 107. Equidem aliquãtum iam etiam noctis aſſumo. Ita Artem in ora. lib. 103.. Aliam quoque artem ſibi aſſumpſerit. Ita Laudem. 2. uolu. oratio. 131.. Ita Inuidiam. Attico. 34. Vbiquè pro addere ad id, quod ante habebatur. aliquando ſignificat ſuum proprium facere. de offi. 1.. Si id mihi aſſumo, uideor id meo iure quodam uendicare.

ASſurgere Alicui. eſt eum aduenientem aſſurgendi honore proſequi. de off. 90. Hæc enim ipſa ſunt honorabilia, quæ uidentur leuia, atque communia, ſalutari, appeti, decedi, aſſurgi, deduci, reduci, conſuli. Item Piſo apud Gell. 6. 9.. Ii contemnentes eũ, aſſurgere ei nemo uoluit.

ASTRINGERE. Et aliquid aliqua re alicui, & ad aliquid dicimus, ut Se ſacris. 2. uo. ph. 179.. Quærũtur enim qui aſtringantur ſacris. Hæreditate ſacris. 2. uolu. phi. 180. Tribus modis aſtringi ſacris hæreditatem. Se ſcelere. 3. uolu. or. 193. Magno ſcelere ſe aſtringeret. Item. 2. uol. or. 182.. Se lege. Att. 292.. Quod per ſe negligeret eas leges, quibus eſt aſtrictus. Se maioribus rebus. Sall. Iugur. c: Quæ Iugurthæ feſſo, aut maioribus aſtricto ſuperauerant. Diſciplinam legibus. in or. lib. 168. A`quo eſt diſciplina Lacedæmoniorum aſtricta legibus. Linguam mercede. 3. uolu. or. 86. Quorum mens fuerit oppreſſa præmio, lingua aſtricta mercede. Orationem numeris. in orato. libr. 215. 159. Aliquid uerſu. in orato. libr. 203. Se furti.

furti.Pl.Pœnu.8.. Homo furti ſe aſtringet, arbitror idem eſſe, cum ac cingereſe furti. Alicui aliquid. Terenti.Eu.2.Verum heus tu lege hac tibi meam aſtringo fidem.

Ad ſtatuam aliq.1.uo.ora.212.. Quis eſt hic, qui ad ſtatuam aſtrictus eſt?

ATTENDERE.Etſi uerbum per ſe ſatis erat ad animi attentionem ſignificandum, ueteres tamen, ut in aduertere, animum addebant, dicebantq́ animum attendere.ut Terẽ. Phor. prol. Nunc quid uelim animum attendite.Item.Phor.21.. Ita animum cœpi attendere. de off.58.. Sed cum animum attenderis.Et animo aliquid.Ter.Prol.Hec.Nũc quid petam mea cauſa. æquo animo attendite. Et ſine animo.2.uo.ora.171.Erigite mentes, aureſq́ ueſtras, & me de inuidioſis rebus, u ille putat, dicentem attendite. Itẽ 1.uo:ph.125..Item.1.uol.orat.81..

Res ſuas.Sall.Iugur.d. Sed Marius impigre prudenterq́ ſuorum & hoſtium res pariter attendere.

ATTENtari Aliquid.2.uol.or.202. Qui quia ſuam claſſem attẽtatam, magno cum ſuo periculo penè ſenſit. Fidem.in ora.lib.217. Ne cõpoſitæ orationis inſidijs ſua fides attentetur.

ATTEnuare Aliquid.ad Heren.26. Attenuata eſt, quæ demiſſa uſque ad uſitatiſſimam puri conſuetudinem ſermonis:id eſt, oratio.in ora. libr.191. Acclamationem: ad Her.20.21.26.

ATTErere aliquid.ut Opes alicuius.Sall.Iugur.a.Italiæ maxime opes atriuerat. Famam ali.Sall. con.Cat.a:Pòſt ubi eorum famam atq; pudorem attriuerat. Pudorem.uide,famam.

ATTExere Aliquid.ut Loricas. Cæ.Gal.5.c.Pinnæ loricæq́ ex cratibus attexuntur. Pinnas, uide, loricas.

ATTInere Ad aliq.Te.And.2:Nã quod antehac fecit, nihil ad me attinet.Item.1.uo.ora.11.

ATTINgere Aliquid, & re aliqua aliq. Cauſam aliquem.2.uo.phi. 169..Sed nimirum me alia quoque cauſa delectat, quæ te non attingit ita: id eſt, quæ non ita ad te attinet.

Inuidiam alic.in fa.42.Quo ſtudio prouidit, ne qua me illius temporis inuidia attingeret. Doctrinam alic.in or.lib.108..Opinio fuit L.Craſſum non plus attigiſſe doctrinę, quàm &c. Græcas literas in or.lib.91. Partem rei.3.uo.or. 18.Quiſquis erat qui aliquam partem in meo luctu ſceleris Clodiani attigiſſet. Forum aliq.in fa.64.. Sed ut primum forum attigerim.

Oceanum alic.Cæ.Gal.7.a. Reliquoſq; omnes, quæ Oceanum attingunt.i.ad oceanum perueniunt. 1.uolu.or.21..Dixit, quæ Tyberim tangunt. Fines alic.Cæſ.Gall.2. b.Eorum fines Neruij attingebant.

Britaniam.Cæſ.Gall.4.c.Cum primis nauibus Britaniã attigiſſet.

Re aliqua aliquid. ut Officijs, Fide, Cognatione.1.uol.or.252.. Vbi Segeſtana? ubi Centuripina ciuitas? qu ӕ tum officijs, ſide, tum etiam cognatione P.Rom. nomen attingunt? Neceſſitudine aliq.in fa.206. Qui etſi aliqua neceſſitudine attingunt: id eſt, coniuncti ſunt. Suſpitione aliq. 2. uol. phil.72.. Sed ne ſuſpitione quidem poſſum attingere: id eſt, ſed ne ſuſpicari quidem poſſum. Suſpitione alio modo. Attic.39. Deinde, quos in ſenatu ne tenuiſſima quidem ſuſpitione attigerat, nominauit: id eſt, eos nominauit, quos ne ſuſpectos quidem antè fecerat.

Primoribus labris. in ora. lib. 92. Quӕ iſti rhetores ne primoribus quidem labris attigiſſent. Ita

Extremis digitis.3.uol.ora.43.. Et extremis (ut dicitur) digitis attigiſſet.

ATtrahere Ad ſe aliquid. de offi. 105.. Nihil eſt, quod ad ſe rem ullam tam illiciat, & tam attrahat, quàm ad amicitiam ſimilitudo.

ATtribuere Aliquid alicui. Att.296.. Ex inſulis, quӕ erant ab Sylla Rhodijs attributӕ. Agros alic.Cӕſ. Gall.4.a. Vel ſi agros attribuant, uel patiantur eos tenere, quos armis poſſederint.nunc eſt aſſignare.

Equos militi.Cӕſ.Ciui.1.a.. Seruos, paſtores armat, atq; his equos attribuit. ex ijs circiter trecentos equites conficit.Item.Ciui.1.a.: Equitatus.Cӕſ.Gall.7.a: Equitatus partem illi attribuit, partem ſibi reliquit. Naues alic.Cӕſar.Gall.3.c: Quibus ſingulӕ naues erant attributӕ. Aliquem alicui.Cӕ.Gall. 7.c. Lucio.M.Sempronium Rutilium attribuit. Cauſam alicui.1.uol.or.257. Vt aut alijs cauſam calamitatis attribueret.ut aſſignare.

AVctare Aliq.re aliqua.ut Pretio. Pl.Prol.Amph. Bene expedire uoltis peregrìq;, & domi, bono atque amplo auctare perpetuo lucro.

AVcupari. Proprie auium eſt, nam aucupari, nihil aliud eſt, quàm aues captare.trãſfertur tamen ad ea, quӕ eo modo obſeruando captamus. Tempus.1.uo.or.22. Cum prӕſertim tam multi occupationem eius obſeruent, tempusq; aucupentur. Opiniones hominum.in or.lib.111. Vt igitur in eiuſmodi re, quӕ mendacio nixa, ſit, quę ad ſciẽtiam non ſӕpe perueniat, quӕ opiniones hominum, & ſӕpe errores aucupetur.de arte loquitur Antonius, quam ipſe diſſimulabat, quẽ ſenſum Cic.fere iiſdem uerbis repetit in.1.uo.ph.79.. Aliorum errantem opinionem aucupentur. Rumores.2.uo,or.39. Qui imperitorũ hominum rumuſculos aucupati: id eſt, qui uulgi uerba attendunt.

Orationem.3.uol.or.25. Vt omni ex genere orationem aucuper..

Syllabas.in or.lib.105.. Verba.in ora.lib.132.. Similitudinem ad Her.4..

AVDIRE. Ab auere audio, ab audire

re auſculto factum eſt: quæ ita tamen diſtant inter ſe, ut audire ſit aliquid auribus percipere. auſcultare uero obtemperare. & dicimus audire aliquid, & cum præpoſitionibus multis. alicui uero audire pro auſcultare, niſi in participiali uoce reperi: uerũ cum accuſatiuo in eum ſignificatum ſæpe. in fa. 21. Nunquam labêre ſi te audies. Item. 21.. Te audi, tibi obtempera. Item. 1. uo phil. 161. Nec Homerum audio. Itẽ. 167. Si fabulas audire uolumus. in or. lib. 191. 1. uo. ph. 234.. Ad ali. Att. 135. Audi igitur ad omnes ſcilicet literas. Aliquid de aliquo. Attic. 273.. Quam de Antonij fuga audiſti. nunc poſſeſſiue eſt de. Item. 1. uo. ph. 2. Delectabatur autem mirifice lectione librorum, de quibus audiebat. nunc eſt de, pro ex. Item. in or. li. 173.. Tum ego audiui equidem iſta inquam de maioribus natu: id eſt, à maioribus natu. Item in fa. 67. Ita Ex aliquo. Att. 77. Etſi hoc te ex alijs audire malo. Ex cõtraria parte. 2. uol. or. 19. Quæ iã per annos octo continuos ex contraria parte auditur. Dicto. Cæſar. Gal. 5. c.. Dicto audientes non fuerunt. Item. 1. uo. ora. 94.. Item, Att. 80. Bene ab aliq. 1. uolu. ph. 102. Eſſeq́ꝫ hominis ingenui, & liberaliter educati uelle bene audire à parentibus, à propinquis, à bonis etiam uiris. Male. 3. uol. or, 45.. Vicinũ eius mulieris miraris male audire, uulgo hauer bon nome, cattiuo nome. i. Habere bonum nomen, malum nomen. Cum ita dicat. in or. lib. 122.. Atque ego ex iſtis ſæpe audiui, cum ita dicerent. uide dicere. Bona cum uenia. 1. uo. or. 20. Quapropter uos oro, atque obſecro, ut attente, bonáque cum uenia uerba mea audiatis. Nuncium. 1. uol. ora. 40.. Vnde uix ter in anno audire nuncium poſſunt. uulgò hauere una noua. i. habere noua.

AVERE, Auere nihil aliud eſt, quã cupere. argumento eſt auidum, & auiditas. Honores. Sall. Iug. a. Auida imperij. Potentiam. diuitias. uide honores.

AVERTERE. Et aduertere hoc modo differunt, ut auertere. ſit aliorſum á nobis ſe quempiam uertere. aduertere, aduerſus nos ſe conuertere. unde illud auerſus, & aduerſus impudicus es. Riuos, flumina. Cæ. Ciui. 3. b. Omnia enim flumina atq́ꝫ omnes riuos, qui ad mare pertinebant, Cęſar aut auerterat, aut magnis operibus obſtruxerat: id eſt, aliò deriuarat. Omen deos. Att. 279.. Quod Dij omen auertãt. ita in fa. 186. Cę. Gal. 5. c. Auertit hic caſus uaginam. Orationẽ. 2. uo. ph. 63.. Vt cum me interrogaturus eſſe uideare, & ego me ad reſpondendum compararim: repente auertas orationem, nec des reſpõdendi locum. Animum. Cæſar. Gall. 1. b. Qua ex re futurum, uti totius Galliæ animi à ſe auerterentur. id eſt, abducerentur. Item. Ciui. 4.

Bene
Male } audire.

b.. Alicunde aliq. Cæſar. Ciui. 3.c. Sed Cæſarem Apollonia directo itinere auerterat. Item Attico. 224. Certe niſi is Antonium auertiſſet ab urbe. Se ab amicitia. Cæſar. Ciu. 1. a. Totum ſe ab eius amicitia auerterat. Ita Iter ab aliquo. Cæſar. Gall. 1. a.. Quod iter ab Arare Heluetij auerterant: id eſt, interceperant. Item. Gall. 1. b. iter ab Heluetijs auertit: id eſt, ab ijs diuerſum iuit. Hæreditatem. in familiaribus. 199.. Vt adhuc fecit, hæreditatem Turianam auertere.

Argentum. primo uolumine orationum. 250. Ita Pecuniam. primo uolumine orationum. 78. Quibus probemus iſtum in quæſtum pecuniam publicam Cn. Carboni COS. datam auertiſſe. Caſtella ab hoſtibus. Salluſtius. Iugurt. d. Sed COS. uti ſtatuerat oppida, caſtella'que munita adire, partim ui, alia metu, aut præmio oſtentando auertere ab hoſtibus. Per

Dolum aliqu. Salluſtius. Epiſt. Mithri. Ei ſubuenientem Antiochum conceſſione Aſiæ per dolum auertere. ut, cum auertere in hac ſignificatione nuſquam dolo careat, Salluſtius tamen per dolum dixerit. in quibus poſterioribus exemplis eſt pro intercipere.

AVFERRE. Modo tollit, modo profert, interdum impetrat: ſed longe facilius uerbi multiplicem ſignificationem exemplis ipſis deprehendere poteris. Ambulationem. Attico. 326.. Craſſipedis ambulatio ablata, horti, tabernæ plurimæ. Aliquem à ſe. in familiar. 21. Te'que hortor, ut omnia gubernes, & moderere prudentia tua, ne te auferant aliorum conſilia: id eſt, ne alios audias. Aliquem obliuionem. Salluſtius De Republi. ordi. An illa, quæ paulo ante hoc bellum in Cn. Pompeium, uictoriam'que Syllanam increpabatur, obliuio abſtulit? Id eſt, penitus obliti eſtis? Ius. primo uolumine orationum. 57.. Quod in una quaque re beneficio ſenatus Po. q; Rom. iuris habui, id mihi tu C. Verres eripuiſti, atque abſtuliſti. Spem. de officijs. 54. Oris enim pulchritudo reliqui corporis imitandi ſpem auferebat. Dies aliquot. primo uolumine orationum. 3.. Deſtitutione illa perculſus Quintius à ſcapulis paucos dies aufert. id eſt, ſolutio in paucos dies differtur. Item primo uolumine oratio. 72. Decem dies ſunt ante ludos uotiuos, quos Cn. Pompeius facturus eſt, hi ludi XV dies auferent: id eſt, in ludis edendis XV. dies conſumentur. Decretum. Attico. 262.. Liberaliſſimum decretum abſtulimus, quod eſt obſignatum ab ampliſſimis uiris: id eſt, impetratum nobiſcum tulimus Ita etiam. 1. uo. ora. 80. Ita etiam Pl. Aul. 24.. Dixit impetratū. Vt iſtuc quod me oras efficiam tibi, impetratum ab eo auferam. Tacitū, Plau. Aſin. 12: Suſpende me potius, quàm

quã tacita hæc auferas.i.ípune.Te. And.15. Dixit inultum.Sed inultũ id nunquam auferet.Item per Sic in eãdem ſignificationem.86.Ni faciunt, quæ illos æquum eſt, haud ſic auferent. Spiritum alic.1.uo. ora.259..Ne cum ſenſu doloris aliquo aut cruciatu ſpiritus auferatur

Aliq. mordicus.Att.324.Auriculam fortaſſe mordicus abſtuliſſet. Inter manus aliq.1.uol. orat. 241..Itaque erat exitus eiuſmodi,ut alius inter manus è conuiuio tanquam è prælio auferretur,alius tan quam occiſus relinqueretur, plerique fuſi ſine mente,ac ſine alio ſenſu iacerent. Salutem ab aliquo.2.uo. ph.191.Cui ne reditus quidẽ ad bonos, ſalutem à bonis potuit auferre. Voluntatem alicuius rei ali quid.1.uo.or.80.Vt alter dies amicis iſtius, & defenſoribus non modo,ſpem uictoriæ,ſed etiam uolun tatem defenſionis auferret. Opẽ ab aliq.1.uolu.ora.5..Vnde eò plus opis auferret,quò minus attuliſſet gratiæ.Item Atti.79..Tu uero aufer ducenta. Viriditatem rei.de off.97..Senectus enim quanuis nõ ſit grauis,ut memini Catonem uno anno antequam mortuus eſt, mecum & cum Scipione diſſerere: tamen aufert eam uiriditatem,in qua etiam tunc erat Scipio.

AVGERE. Eſt ad id, quod ante erat, addere, & aliquid ſimpliciter, & ali quid aliqua re augemus. Animum. Plaut. Aſin.5. Inimicũm animos auxerit.in fam.178.. Dolorem.in fam.78.Tamen oculi augent dolorem. Beneuolentiam.de off.102. Auxit beneuolentiam conſuetudo. Exercitationem de off.25.Exercitationes animi etiam augendæ uidentur. Furorem.in fami.184. Auget tuus amicus furorem in dies magis. Gloriam alic.2.uo.phil.307. Quod ad Cn. Pompei gloriam augendam tanto ſtudio te dediſti. Memoriam in orator.lib.139..Poſteritatis immortalem memoriam augebit.

Moleſtiam.in oratorijs libris. 163.. Augebam etiam moleſtiam. Metum.Sall.Iugur.d: Cæteris metus augeri. Nomen ali.3.uo. or. 86. Quod uix poteſt priuatim ad meum nomen augendum. Numerum.Pl. Amph.1:Metuo ne numerum augeam illum. Remp. de off.51.Præterra quibuſcunque rebus uel belli, uel domi poterunt Rempubli.augeant. Pacem. ad Heren.29.Vt poſſit bellum fortitudo minuere,pacem humanitas augere. Studium.in orat.lib.194. Studiumque philoſophiæ nunquam intermiſſum,à primaque adoleſcentia cultum, & ſemper auctum,hoc rurſus ſummo autore,et doctore renouaui. Suſpitionem.in famil.2.Quæ res auget ſuſpitionem Pompei uoluntatis.

Timorem.in familia.85..Auges etiam tu mihi timorem. Vectigalia.Cæſar.Ciui.1.b. Vocem.

ad

ad Her.20. Vocem quoq; adaugere oportebit. Bonis conditionibus aliq.1.uo.or.179. Et tamen auget, atq; onerat te bonis conditionibus. Damno aliq. Ter. Heau. 10: Ergo herus damno auctus eſt.

Filiolo. Att.2. L. Iulio Cæſare. C. Martio Figulo COSS. filiolo me auctum ſcito ſalua Terentia. Ita

Liberis. Plau. Truc.8.. Cum tu recte proueniſti, cum'q; es aucta liberis, gratulor. Lætitia.1.uolu. ph.67. Tanta lętitia auctus ſum, ut mihi non cōſtem. Honore aliq. Atti.100.. Num illum, qui pedem porta, quoad hoſtis ſis Eufratem fuit, non extulerit, honore augeri.

cis

Spiritu aliquem.2.uo.ora.257.. Et hoc cœleſti ſpiritu augemur.

Verbis aliq. de offic.48. Neque enim uerbis augere ſuum munus, ſi quo forte fungitur &c. Cumulo aliqu. in fami.226.. Ita magnum tuum beneficium magno cumulo auxeris. Aliquem. in famil.103. Semper te non modo tuendum mihi, ſed etiam augendum, atq; ornādum putaui. Atti.327.. Hircius auctus fore uidetur.

AVGESCERE. Vti augere ſemper tranſitiue ponitur, ita augeſcere ni ſi intrāſitiue, nō recte enim dici arbitror, Cæſar augeſcit furorem, ſed Cæſaris furor augeſcit. Aegritudinem. Ter. Heau.7. Nam mihi quidem quotidie augeſcit magis de filio ægritudo.

AVGVRARI. Ali. alicui.2.uo.phi, 173.. Sacerdotes uineta, uirgeta'que & ſalutē populi auguranto. magis enim ueteres augurare dicebant, quàm augurari, quod etiam Cice. uſurpat, præſertim in his. quæ ut uetuſta, profert. Coniectura aliq. Attic.28. Quantum coniectura auguramur. Item in orat.lib.92..

Opinione aliq.2.uolu.or.139.. Quantum ego opinione auguror.

De aliqu re. in ora.lib.200.. Sed de illo quid augurer, libet dicere.

AVOCARE aliq. à re aliq. in or.lib. 148.. Nos auocat à roſtris, à iudicijs, à curia, fortaſſe ſapiēter, ac praeſertim à rep. A peccatis.2.uolu. phil.171. Vim habere ad recte facta uocandi, à peccatis auocādi. Cōtionem. Meſſala apud Gelli.14.15. COS. ab omnibus magiſtratibus & comitiatum, & contionem auocare poteſt.

AVſcultare. Pro audire cum accuſatiuo, pro obſequi, obtemperare cū datiuo ſignificat. Pl. Bach.19. Age nunc, uincito me, auſcultato filio. Item. Pœnu.1: Quanquam cupido uerſatur in corde, tamen tibi auſcultabo.1.uo.or.35.. Quid tu uir optime, ecquid habes, quod dicas? mihi auſculta. uide ne tibi deſis &c.

Paucis. Terē. And.13. Auſculta paucis: Item Pl. Amph.1: Clara uerſum fabulabor, hic auſcultet, quæ loquar, nunc eſt audire, attendere.

AVSPICari. Eſt inchoare, incipere, quia ueteres nihil magni exordiebantur, niſi auſpicato. aliquid. de re ruſt

ruſt.Poſſet ab idib.Ianuarijs auſpi/
cari culturarum officia.Ita Cul/
turā.2.uo.or.92..Auſpicato ī loco.

A Vtorare. Eſt obſtringere, obliga/
re,præſertim de milite,quia militię
ſacramento obſtringi milites ſole/
bant.Exautorare uero liberare,in/
famia tamen militem exautoratum
ſequebatur.ut in fa.164..Quia cum
depreſſus in ludum, bis gratis de/
pugnaſſet,autorari ſeſe nolebat, &
ad populum confugerat.ita enim
locus corrigitur.

A Vtumare.Pl.Amph.1..Quum il/
lec illum autumare audio:id eſt,di/
cere.

B

B Alare. Proprie oui
um eſt.de re ruſtica.
Var.3.3.Quoniam
ſatis balaſti inquit:
id eſt, quoniā ſatis
de bellis egiſti, quod
per uerbum earum uocis protulit.

B E A R E.Aliq.Teren.And.1: Beaſti
me.Item.Eu.4..Ecquid beo te.Pl.
Aſin.6:

B Enefacere.Teren.Eu.2.. Merito te
amo.Ph.Benefacis:id eſt,gratias a/
gere,inquit Donatus.

B Ene mereri.De aliquo.in orat. lib:
188. Bene de nōie ac dignitate Po.
Rom.meritum eſſe exiſtimare debe
mus.

B Ibere.Cirneam uini.Pl. Amphi.1..
Vt ego illic uini cirneam ebiberim
meri. Imperium.Pl.Amphi.4..
Non enim ego uino ſimul ebibi im
perium tuum. Mandatum.Pl.
22..Quanquam ego uinum bibo,
at mandata non conſueui bibere.

Medullam aliquid. Plaut.253.
At ego perij,cui medullam laſſitu/
do perbibit.

B L Atere nugas.Pl.Amph.4..Ita nu
gas blatis.Item.Cur.7..Credo her/
cle te eſſe ab illo,ita nugas blatis.

B V L L A R E Vrinam.Cel.16. Aut ſi
bullat:aut ſi male olet.uinum de re
ruſti.

C

C Adere.Quoniam ca/
ſus fortunæ, & euen/
tui ſubiacet,cadere eti/
am præter propriam
naturam, euenire, &
accidere ſignificat:nec non etiam ue
nire: conuenire. & quædam alia.

Dentes alicui.Pl.Menæ.21:Nam
tum dentes mihi cadebant primu/
lum. Lachrymas alicu. Teren.
Adelph.12..Homini illico lachymę
cadūt. Rorē.Pl.cap.1:Suo ſibi ſuc
co uiuūt,ſi ros nō cadit. Ex equo
3.uo.or.54..Cecidiſſe ex equo dicit.

Ex bona fortuna. in orat. libr.
234.. Si bona ex fortuna quis ca/
dat. Alte aliq.in or.lib.205..Ma
gnum tamen periculum non adi/
bit,alte enim cadere non poteſt.

-Grauiter aliquem. de offic.15.
Tam grauiter cadere non poſſunt:
id eſt,errare. Cauſa aliq.in fami.
102. Minus multi iam te aduocato
cauſa cadent.Item in ora.lib.98..Et

A cauſa.dicitur.in or.lib.69.Vt

à cauſa cadat is, qui non quemadmodum oportet egerit, eſt autem cauſa cadere, litem amittere. In iudicio aliq.2.uo.or.138. Noſuerũt ſapientiſſimi homines qui tum rem illam iudicabant, ita quenquam cadere in iudicio &c. Ad numerũ aliq.in ora.lib.202. Nullæ argutiæ digitorum, non ad numerum articulus cadens. arbitror quaſi muliebrem ratiocinationem ad digitorũ inclinationem in oratore Ciceronem reprehendere. Numeroſe aliq.in ora.lib.216. Cadere tantum numeroſe oportere. In ſyllabas uerba.in orat.lib.216. Quòd uerba melius in ſyllabas longiores cadunt. In ſpondeos.in ora.libr.219.. Et in ſpondeos cadit: id eſt terminatur. Verba alic. uide oculos. Vultus alicui, uide oculos.

Oculos alic.2.uo.ora.240. Sed tibi tum oculi, uultus, uerba cecidiſſent. Autoritatem.2.uo.or.258. Autoritas principum cecidit. Laudem alicuius.de of.42. Atq; ea quidem tua laus pariter cum rep.cecidit. Ciuitatem.2.uo.ora.253. Vt ſi tanta ciuitas cadat.quod dĳ omẽ obruant. Animo aliq.in fa.78.. Non debemus ita cadere animis, quaſi &c. Aliquid alic. in orat. lib. Sed ualde optanti utrique noſtrum cecidit. Commode alicu. primo uolum.ora. 67. Verum hoc adhuc percommode cadit. Opportune.in oratorĳs libris.110. Hoc tamen cecidit mihi peropportune.

Optate. Attico.40. Nihil mihi optatius cadere potuit. Vt uolumus. Attic.41.. Sanè ita cadebat, ut uellem.247. Aliter atque. in familiari.74. Cum aliter cecidiſſet, atque putaſſes. Ita.in familiar.30. Verebar ne id ita caderet, quod nũc etiam uereor. Quemadmodũ. Attic.52. Hæc res quemadmodum ceciderit.120. Quorſum aliq. At 51. Et ſi uerebar quorſum id caſurũ eſſet. In caſſum aliqu. Pl. Pœnu. 2: Bene promittis multa. ex multis omnia in caſſum cadunt. In perniciem aliq. Salluſtius. Iugurt.b. Niſi miſericordia in perniciem caſura eſſet. In cogitationem.2.uolum. philoſophiæ:6. Quod ne in cogitationem quidem cadit. In conſuetudinem.1.uolumi.philoſo.191.. Ego poteram morbos, & id uerbũ erat è uerbo, ſed in conſuetudinem noſtram non caderet. In deliberationem aliqu.de offic.2. Id quod in deliberationem cadit. In diſceptationem.in oratorĳs libr. 109. Quæcunque in diſceptationem cadere poſſunt. In ætatem alicu. 3.uolum.orat.53.. Quæ non cadit in hanc ætatẽ. In formam unã. in orat.lib.200. Neque in unam formam cadunt omnia. In fortunam alicu. Attic.42. Nec tam miſerum eſt quicquam, quod non in noſtram fortunam cadere poſſit.

In intelligentiam aliqu.de officĳs.55.. Quod non in noſtram intelligentiam cadit. In maieſtatem aliq.

aliq.2.uol.phi.41. Minime cadit in maieſtatem deorum. In naturã alic.in fam.41. Quid eſt, quod mi/nus cadere in eiuſmodi naturam poſſit. In ſuſpitionem aliqu.3. uo.or.111. Multi etiam hæc timẽtes in ſuſpitionem caderent: id eſt, uenirent. Et Suſpitionem in aliquẽ. Att.207. In quem, ne, ſi inſidijs quidem ille interfectus eſſet, caderet ulla ſuſpitio. In uirum bonum. de offi.68. Cadit ergo in uirum bonũ mentiri emolumenti ſui cauſa, criminari, præripere, fallere? In poteſtatem alic.aliq.Att.119. Cadendũ eſt in unius poteſtatem: id eſt, ueniẽdum. Numeros in oratione. in orat.lib.215. Vt qui maxime cadant in orationem: id eſt, conueniant.

In offenſionem aliq.2.uol.phi.181. Ne in offenſionem Athenienſium caderent: id eſt, inciderent. In principia aliquid. in or.li.160. Quibus hi tres heroi pedes in principia continuandorum uerborum ſatis decore cadunt: id eſt, conueniunt.

Sub oculos, in ora.lib.197. Quę ſub oculos non cadunt. Sub ſenſum.1.uolum.phi.44. Vt ſub ſenſum cadere non poſſent. Sub menſuram aurium. in ora.libr.203. Quicquid eſt enim quod ſub aurium menſuram aliquam cadit.

Sub imperium aliq.1.uolu. or. 276. Sub Pop.Ro.imperium, ditionem'q; ceciderunt. Sub ditionẽ. uide imperium. Sub poteſtatem.1.uolu.ora.265. Nunquam ſub legum, & iudiciorum poteſtatem caſurum eſſe putaſti? A b aliqu. aliq.alic.Att.303. Sed certe à te mihi omnia ſemper honeſta, & iucunda ceciderunt: id eſt, euenerunt.

CÆCARE. Eſt lumen adimere, ſed ab oculis ad animum recte transfertur. Animos.3.uo.or.139. Sed ſpes rapiendi atque prædandi cæcat animos eorum. Mentes.3.uo.ora. 27. Aut qui largitione cæcarunt mẽtes imperitorum.

CÆDERE. Eſt ferire, uerberare, flagellare. M.Cato apud Aul.Gell.10.3. Iuſſit ueſtimenta detrahi, atque flagro cædi. Virgis.1.uo.or. Deligatus in foro uirgis cędebatur. Sermones. Teren.Heau.4. Verum interea dum ſermones cædimus. arbitror enim eſſe, quod conſumere, proptera cum diphthongo etiam ſcribendum exiſtimo.

CELARE. Eſt abſcondere, & præter cæteras uerbi frequentes conſtructiones aliquem aliquid celare, ut ſcilicet modo aliquem, modo aliq̃d patiens efficerent, ueteres dixerunt. Pl.Pſeu.5: Cur hæc ubi tu reſciuiſti illico celata me ſunt? Te.Hec.11. Sed demiror quid ſit quamobrem tantopere hunc omnes nos celatũ eſſe uolueris partum. Item. Phor.4. & 19. Quam dicendi locutionem antiquam eſſe ait Do. Aliquem. de offi.59. Si omnes deos, hominesq́; celare poſſimus. Item.62. De re: 2.uo.or.57. Non eſt profecto de illo ueneno celata mater.

CALcare. A' calce pedis parte eſt factum, & premere ſignificat. de re ruſti. Varro. 1. 54. Quæ calcatæ uuæ erunt.

CAlefacere. Eſt calidum reddere, ſed tranſfertur ad animum. Attic. 322. Eodem die Gabinium luculente ad Po. calefecerat: id eſt, uexarat, exagitarat. Animum auditoris. ad Her. 20. Non'ne animum uehementiſſime calefecit auditoris in totius concluſione cauſæ: id eſt, cõmouit.

CAlere. Proprie eſt calidum fieri, ſed recte tranſfertur ad aſſiduam, & uehementem rei actionem. Aures alic. 3. uo. ora. 277. Quis & meæ, & ueſtræ iam, & ipſius aures cadent. Crimen. 2. uo. or. 270. Illud uero crimẽ de Numis, quos in circo Flaminio deprehenſos eſſe dixiſti, caluit re recenti, nunc in cauſa refrixit. Iudicia. Att. 65. Itaq; iudicia calent: id eſt, agitantur, cum plures rei fiunt. Rem. 1. uo. ora. 89. Poſcunt maioribus poculis, celebratur omnium ſermone, lætitiaq́; cõuiuium, poſteaquã ſatis calere res Rubrio uiſa eſt. Rumores Cumarum tenus. in fa. 111. Nam illi rumores de comitijs trãſpadanorum Cumarum tenus caluerunt: id eſt, auditi ſunt crebri.

CALlere. Eſt callide ſcire, inquit Do. ſenſum alic. Ter. Adelph. 12. Ego illius ſenſum pulchre calleo.

CAlumniari. Eſt falſum crimen in alium intẽdere. in fa. 129. Nam quod te calumniatus ſum, indicabo malitiam meam. ita enim legendum arbitror, quæ lectio eo, quod ſequitur, maxime comprobatur, & Ber. Rutilius in ſuis in familiares epiſtolas annotationibus animaduertit.

CANdere eſt urere. de off. 37. Candẽte carbone adurebat capillum.

CAnere. Et ore, & fidibus canimus, & aliq. de aliq. alicu. canimus. cum uero inſtrumentum interuenit, ut tuba, fides, tum & tubam, & tuba, & ad tubam aliquem canere dici recte uidebis. Bellicum. in or. lib. 200. Et de bellicis rebus canit etiam quodammodo bellicum. 2. uol. or. 131. Cantilenam. Ter. Phor. 10: Cantilenam eandem canis. Carmen. in ora. libr. 141. Cecinisſetq́; id carmen, quod in eum ſcripſiſſet. Claſſicum. Cæſar. Claſſicumq́; apud eum cani, & alterum illi iubet prætorium tendi. Signum. Sall. con. Catti. c. Hæc ubi dixit paulum cõmoratus, ſigna canere iubet. Cę. Ciui. 3. c: Receptui. Cæſ. Gall. 7. b: Cæſar receptui cani iuſſit. Ad harmoniam mundum. 2. uol. phil. 65. Aut ad harmoniam canere mundum, ut Pythagoras exiſtimat. Ad tibiam. 1. uol. phi. 209. Grauiſſimus autor in originibus Cato dixit, morem apud maiores hunc epularum fuiſſe, ut deinceps qui accubarent, canerent ad tibiam claro rum uirorum laudes, atq; uirtutes. Ad tibicinem. 1. uolum. ph. 148. Quanquam eſt in originibus ſolitos eſſe in epulis canere cõuiuas ad tibi-

vbicinem de clarorum hominum uirtutibus. Symphoniam.1.uolu.or.170..Cum cōuiuijs Symphonia caneret. Tubas.Pl.Amph.1: Poſtquam id actum eſt, tubæ utrinq; canunt. Tibias.2.uol.phil.30. Si exoliua modulante canentes tibiæ naſcerētur. Fidibus.1.uo.ph.149.Igitur & Epaminundas princeps meo iudicio Grecię fidibus prędarè cecinifſe dicitur. Foris.Aſc.66.. Dextera plectro utitur, & hoc eſt foris canere. Intus.1.uo.orat.86..Quem omnia intus canere dicebant.Aſc.locum exponit.66..

CAneſcere.Eſt canum fieri. ſed tranſfertur, ut Cic.in orat.lib.165.Cumq; ipſa oratio iam noſtra caneſceret, haberetq; ſuam quandam maturitatem, & quaſi ſenectutem, tū &c.

CANtare.Eſt celebrare.tollere laudibus.interdum loqui.Att.34.Nam ut ſcis iampridem iſtum canto Cæſarem.Id eſt, ſummis laudibus celebro. Augurium.2.uol.phi.102. Solus enim multorum annorum memoriam non decantandi augurij, ſed diuinādi tenuit diſciplinam, Mores alicuius.Teren.Heau.5.. Qui harum mores cantabat mihi. Id eſt, frequēter dicebat, inquit Do. ubi ait canere ueteres, pro loqui dixiſſe.

CApere.Eſt accipere.uerum quoniā non omnia uno modo accipiūtur, ideo factum eſt, ut in capiendo illis nominibus, quibus adiunctū erit, ſignificationem ſuam accommodet: & modò ſit ſumere, modò eligere, modò pati, delectare, ſuſtinere, & cætera multa. Aduerſarium.in or.lib.180..Nimis ille quidem lentus in dicendo, ſed & callidus, & in capiendo aduerſario uerſutus.eſt autem aduerſarium fallere. Animum alicuius.3.uol.ora.189.Aliquando per deos immortales P.C.patrium animum uirtutēque capiamus. Arbitrum aliq. Ter.Heau.7..Vicini noſtri hic ambigunt de finibus, me capere arbitrum. Arma.Cæ.Gal.7.a.Hortatur, ut communis libertatis cauſa arma capiant.&.3.uo.or.192. Acrimoniam alic.1.uo.or.75..Quare ſi Glabrionis patris uim, & acrimoniam ceperis ad reſiſtendum hominibus audaciſſimis &cc. Bellū. Sal.Epiſt.Mith.Rurſus tamen bellum cepi. Capuam.Att.120.Inuite cepi Capuam, nō quò munus illud defugerem: ſed &c.Id eſt, Capuę cuſtodiam accepi. Cauſam. Ter.And.3:Si ſenſerit, perij, aut ſi libitum fuerit, cauſam ceperit. Id eſt, adinuenerit. Cibum.Sall.Iugur.d. Ibi caſtris leui munimento poſitis, milites cibum capere.Ter.Eu.5: Cibum nonnunquam capiet cum ea.. Commodum.Terē.Eu.23: Ex meo propinquo rure hoc capio commodi.2.uo.ph.63. Conditionem.Pl.Stic.2..Quin uos capitis conditionem ex peſſima primariā: Coniecturam.Teren.Heau.5: Quantum ex ipſa re coniecturam

cepimus. Item.2.uo.or.126.1.uolu.or.35. Conſilium. Cæſ.Ciui.1.a. Sin Cæſarem reſpiciant, atque eius gratiam ſequantur, ut ſuperioribus fecerunt temporibus, ſe ſibi cōſilium capturum.1.uo.or.23. Sallu. Iugurt.c. Conſuetudinem. de offi.12. Et conſuetudo, exercitatioq́ꝫ capienda. Coronam in caput. Pl. Amph.9: Capiam coronam mihi in caput, aſſimulabo me eſſe ebrium. Deſyderium. de off.88.. At Homerus, qui multis (ut mihi uidetur) antè ſeculis fuit, Laërtem lenientem deſyderium, quod capiebat è filio, colentem agrum & eum ſtercorantem facit. Detrimentum. Salluſti.con.Cat.b. Vt darent operam ne quid Reſpu. detrimenti caperet.2.uolumi.orati.16.. Documentum.3.uolumi.oration.231.. Ex quo nimirum documentū nos capere fortuna uoluit, quid eſſet uictis extimeſcendum. Dolorem. in orat.lib.165. Exemplum. Teren.And.16: Quid iſtuc tam mirū eſt? de te exemplum capit. uulgò impara da ti: id eſt, diſcit à te. Exordium.1.uolumine pbiloſo.128.. Ergo inſtituto ueterum quo etiam Stoici utuntur, hinc capiamus exordium. Ex inſidijs. de officijs.72. Cum COS. iterum in Africa ex inſidijs captus eſſet. Formam alicu.in ſe. Plautus. Amphi.1: Vero quoniam formā cepi huius in me, & ſtatum decet & facta moresq́ue huius habere me ſimiles. Fructum ex aliqua re. in fa.69.. Tamen illum fructum ex tuis literis uel maximum cepi. Item Attic.3. Tamen multò maiorem fructum ex Pop. exiſtimatione illo damnato cepimus, quàm ex ipſius ſi abſolutus eſſet, gratia cepiſſemus. in orato. lib.184.. Item Alicuius rei. Att.274. Quo quidem die magnorum meorum laborum, multarumq́ꝫ uigiliarum fructum cepi maximum.

Generum aliq. Terē.Hec.11: Ex hac re, quod locuta es olim, cum illum generum cepimus. Gratiam. in fami.20.. Cum præſertim cōſiderē nullam eſſe gratiam, quam uel capere animus meus, uel accipiendo, remunerando, cumulandoq́ꝫ illuſtrare poſſet. Hæreditatem uſu. Att.4. Quoniam hæreditas uſu capta eſſet. Itē.1.uo.or.304.

Homines re aliqua. in ora.libr.185. Magis ſpecie tamen, & motu, atq́ꝫ ipſo amictu capiebat homines, quàm aut dicendi copia, aut mediocritate prudentiæ. Item de offic.86.

Honorem. Plaut.Bach.8: Nam olim populi prius honorem capiebat ſuffragio, quæ magiſtri deſinebat dicto eſſe obediens. Incommodum. in ora.lib.236. Simulq́ꝫ altitudo animi in capiendis incommodis. Initium ab aliquo. Cæ. Gall.1.a. Initiū capit à flumine Rhodano. Imperium. in fam.36. Poſtea uerò quàm ita cepi, & geſſi maxima imperia. Inimicitias in ſuam familiam. Teren.Phor.7. Nunquā

quam tam graues ob hanc inimici/tias caperem in noſtram familiam. Inimicos omnes homines. Ter. And.17: Non, ſi capiundos mihi ſciam eſſe inimicos omnes homi/nes. Inſtitutum.1.uo.ph.115. Du/arum enim uitarum nobis erunt in ſtituta capienda. In caput. uide, coronam. In fidem.de offi.8. Vt ij, qui ciuitates, aut nationes deui/ctas bello in fidem cepiſſent, earum patroni eſſent more maiorum. In manum.Pl.Aul.1. Si fuſtem in manum cepero. Laborem. Te/ren.Heau.6.. Omnes mihi labores fuere, quos cepi, leues. Item.108. Laudem. Teren.Eu.21. Dij uo/ſtram fidem .quantam & quàm ue/ram laudem capiet Parmeno. Item de off.119.. Laqueo uerbi aliqu. 1.uolu.ora.301.Neq; æquitatem rei uerbi laqueo capi putas oportere. Lætitiam oculis. Attico. 230.. Quid mihi attulerit iſta domini mu tatio præter lætitiam: quam oculis cepi iuſto interitu tyranni. Lo/cum in famil.97. Vt capiendus, tan quàm exilio locus. Locum ſpe/ctaculo.Cæſ. Bell.Alex.a: Atq; ex omni proſpectu locum ſpectaculo caperet. Locum aliq. 2. uolumi. orationum.109. Vt eos capere car/cer non poſſet. nunc eſt quod uul/gò capit: id eſt, capere continere. Magiſtratum.1. uolu.ph. 185.. Eundem magiſtratum ni interfue/rint X.anni ne quis capito. Item Sal lu.con.Cat.b: Item C. Gracchus a/pud Gelli. 10.3. Magiſtrum ad aliquid.Ter.And.2.. Tum ſi quis magiſtrum ad eam rem improbũ. Miſeriam.Ter. A del.22..Miſe/riam omnem ego capio: hic poti/tur gaudia. Miſericordiam aliq. alicuius.1.uo.ora.18.Vt aliquando miſericordiam caperet, ſi non pro/pinquitatis, at ætatis ſuæ: quod re/ctè dici L.Vall.negat. Modum in re.Pl.Aul.16. Neq; tutor capere eſt qui poſſit modum Mortẽ ob Remp.2.uo.ora.196.Neq; enim mors miſeranda eſt, quæ ob remp. capitur. Manu aliq.Sall. Iugur. a.Pop.Rom. quaſcunque urbes & agros manu ceperat, regi dono de/dit. Moleſtiam aliq.de offi.113. Eam moleſtiam, quam debent ca/pere, non capiũt, eam capiunt, qua debent carere. Odium aliquem. Teren.Hec.12.Nunquàm ſciens cõ merui merito, ut caperet odium illa mei: ut ego non uideam quomodo potius me odium cepit, quàm ego odium cepi: ut Lau. Valla. præci/piebat. Cum & ipſe exemplum ali/ud in hanc meam ſententiam addu cat, cum ait: Propter quod tantum odij cepit eloquentia. Opinio/nem.paſſiuè. Cæſar. Gall. 8.a: Ta/men collatione reliquarum non/dum eandem uetuſtatis. & uirtu/tis cæperat opinionem. Id eſt, exi/ſtimabatur. Pecuniam ob rem iud.primo uolumine philoſophiæ. 75.. Ita apertè cepit pecunias ob rem iudicandam, ut anno pro/ximo

ximo &c. Pignus togæ alic. Pl. Pro. Amp. Vt in his in cauea pign⁹ capiatur togæ. Pignus autem togę, ut arbor fici. Pileum. Pl. Amp. 1.. Vt ego hodie raſo capite caluus capiam pileum. Qui mos erat cum liberi fiebant ſerui. Prædam. 2. uo. ora. 243. Non præda conſulem ex meis fortunis crudeliſſim'e capta permouet. Portus. Cæſ. Gall. 4.. Ex his onerariæ duæ eoſdem portus, quos reliquæ, capere non potuerunt. Primordium. 2. uol. ph. 170.. Quia nunc iidem ab eodē & cæteris dijs immortalibus ſunt nobis agendi capienda primordia.

Principium. ad Her. 2. Principium capere oportebit. Perſonā alicuius. 1. uol. or. 8. Poſſumus petitoris perſonā capere, accuſatoris deponere. Prouinciam duram. Teren. Phor. 2. O`Geta prouinciam cēpiſti duram. Quietam. Cæſ. Gal. 6.b.. Atq; ita paulùm modò redintæ quietem capiunt. Rationem. Ter. Heau. 19. Vbi te uidi animo eſſe omiſſo, & ſuauia in præſentia, quæ eſſent, prima habere, neq; conſulere in longitudinem, cepi rationem, ut neq; egeres, neq; ut hæc poſſes perdere. Id eſt, conſului, prouidi. Rationem oculis. Pl. Pſeu. 7. Hi loci ſunt, atq; hæ regiones, quæ mihi ab hero ſunt meo demonſtratæ, ut ego oculis rationem capio.

Remp. Sallu. con. Cat. a. Hunc poſt dominationem L. Syllæ libido maxima inuaſerat Reip. capiendæ Satietatem aliq. Pl. Amphi. 2. Adeò uſq; dum ſatietatē capiet pater. Item. 2. uo. ph. 85. Senſum alic. rei. 2. uolu. ph. 66. Si igitur uoluptatis ſenſum capit, doloris etiam capit. Somnum. 1. uolu. ora. 29. Qui cum omnia diuina atq; humana iura ſcelere nefario polluiſſet, ſomnum ſtatim capere potuiſſet. Item Att. 118.. Ego ſi ſomnum capere poſſem, tam longis te epiſtolis non obtunderem. Item. 1. uolu. phi. 210. Item in or. lib. 163.. Sonitum aures. de off. 129. Hic uerò tantus eſt totius mundi incitatiſſima conuerſione ſonitus, ut eum aures hominum capere non poſſint. Sortito aliq. 1. uo. or. 134. Iouis ſacerdotem ſortito capi iubebat. Splendore rei aliq. 1. uolu. phi. 57.. Et ſplendore nominis capti. Spem. 2. uo. ora. 16.. Sed unius tribuni militum animos, ac ſpem capere poſſit. Suffragia. ad Her. 9. Quæ capiunt ſuffragia populi, & magiſtratus conſilia. Stipendium. Cæſ. Gall. 1. c: Capere iurę belli. Tempus. in famil. 175. Et commodè tempus ad te cæpit adeundi. ut locum. Teſtamento aliq. 2. uolu. phi. 180. Deinde qui morte, teſtamento'ue eius tantundem capiat, quantum omnes hæredes &c. Teſtimonium. in fa. 73. De tuo autem filio uereor, ne ſi nihil ad te ſcripſerim, debitū eius uirtuti uidear teſtimonium cepiſſe. Id eſt, ne uidear ignorare eū in bona opinione eſſe. Vltionem.

Sal.

Sal.140. Vt & ultionem ex illorum cruciatibus, ac pœnis capiat Reſpub. Vitio aliqu.2.phi.87. Qui cum tabernaculum uitio cœpiſſet imprudens &c. Voluptatem cum aliquo. Plau. Amphi.11: Dum Amphitrio cum uxore modò ex hoſtibus adueniens uoluptatem capit. Et animo.2.uol.or.259. Capiebam animo non mediocrem uoluptatem: id eſt, lætabar. Item in fa. 194. Vim. uide, acrimoniam.

Vtilitatem. de off.102. Sic utilitates ex amicitia maximà capiuntur.

Vſuram. Pl. Prol. Amph. Vſuramq; eius corporis cepit ſibi. Hæc uerò ſeparatim appoſui, quia partim nulla cum ſuperioribus ſignificatione conſentiunt: partim quia capiunt, & capiuntur, & tantũ capiunt. ut captus Auribus.1.uol. phi.21. Vt idem oculis, & auribus captus ſit. Oculis.1.uo.ph.137. Equidem è Gn. Aufidio prætorio erudito homine, oculis capto, ſæpe audiebam. Item.1.uolu.ora.223.

Mente aliquem. de off.111. Tam dedecet, quàm delirare, & mente captum eſſe.2.uolu. or.125. Membris.2.uo.or.94. Mancus, & membris omnibus captus. Deſyderium aliquem. Te. Hec.2. Aedepol te deſiderium Athenarum Philotium arbitror cœpiſſe ſæpe. Item cœpi ſupra deſyderium Odium aliquem. Te. Eu.6. Aut negotĳ ſi quãdo odium cœperat. Item. Eu.23. Neq; agri, neq; urbis odium me unquam percipit. Obliuionem aliq.3.uolu.or.121. Quæ ſi uos cepit obliuio. de offic.6. Satietatem aliq.2.uo.phi.85. Nec tuendi ſatietas capere poſſet, quod & è contrario dicitur. Adde etiam hæc pauca paſſiuè pronunciata. Amore alic. capi. Pl. Argu. Amphi. Amore captus Alcumenę Iuppiter. nam eius amor me cepit non dicerem. Item

Dulcedine. in fa.179. Neq; pecuniæ dulcedine ſum captus. Item

Facetĳs. in fa.134. Mirificè capior facetĳs, maximè noſtratibus: id eſt, delector. Item Lepôre. Te. Perioch. Adel. Hunc citharistriæ lepôre captũ. Item Voluptate. de off.21. Quanuis uoluptate capiatur ut, & capere uoluptatem, & uoluptatem aliquem, & capi uoluptate aliqua dicatur.

CAPESSERE. Ego uideor rectè obſeruare uerbum hoc capeſſere, cum hac uoce Repub. ſemper in bonam partem accipi, ſignificareq; illum, qui Rempublicam capeſſit, Rempublicam adminiſtrare, gubernare. Contrà uerò in capio: ut capere Rempublicam, ſit eorum, qui Rempublicam inuadunt, occupant: ut in exemplis Sall. con. Cat. c: Expergiſcimini aliquando, & capeſcite Rẽpublicam: id eſt, defendite. Item Iugur. d. Quamobrem uos quibus militaris eſt ætas, adnitimini mecum, & capeſcite Rempublicam: Itẽ De Rep. ord: Quare capeſſe per deos Remp. et omnia aſpera, ut ſoles,

peruade.Item eod.loco. Sed mihi ſtudium fuit adoleſcentulo Remp. capeſſere, atque in ea cognoſcenda multam magnamq; curam habui. Item in fa.9.Quæ enim propoſita fuerant nobis cum & honoribus ampliſſimis, & laboribus maximis perfuncti eſſemus, dignitas in ſententijs dicendis, libertas in Rep. capeſcenda: id eſt, adminiſtranda. Item.15.. Quiq; meus in Repub.ſit pro mea parte capeſcenda ſtatus. Item.14..Mea ratio fuit alia, quòd neq; deſipiente Pop.neq; integra re mihi ad conſulendum capeſſerem ne Remp.implicatus tenebar. Item Attic.15..Video quid dicas, cauebo quæ ſunt cauenda, ac ſcribam aliàs ad te de meis conſilijs capeſſendæ Reipub.plura.de off.14.Quapropter & ijs forſitan concedendum ſit Rempub.non capeſcentibus. Item. 3.uo.or.53.. Se aliquo.Pl.Bach. 2.Quò nunc capeſcis tute hinc aduerſa uia cum tanta pompa? Paſtum.2.uo.phi.50.Enumerare poſſum ad eum paſtum capeſſendum conficiendumq; &c.Item.50.

CAPTARE.Non caret ferè ubique aut artificio, aut dolo aliquo uerbi ſignificatio, ut in exemplis. Aliquid.in fami.157..Lepidus deſperato aduentu meo.quem non mediocriter captat, ſe cum Antonio coniunxit: id eſt, me captabat, non autem aduentum.Ita Plaut.Amphi.1.. Quid me captas carnifex? Beneuolentiam.ad Heren.2.. Ab aduerſariorum perſona beneuolentia captabitur.Item.3. Conſilium.Teren.And.1.. Obſerues filium quid agat, quid cum eo conſilij captet. Lacertas.Att.26.Nam ad lacertas captandas tempeſtates non ſunt idoneæ. Miſericordiam.ad Heren.7..Cum miſericordiam captat. Nomen imperatorium.in fa.169.Progreſſus ſum in tranſalpinos cum exercitu non tam nomen captans imperatoriũ, quàm cupiens militibus ſatiſfacere.

Riſum.1.uol.ph.178..Epicurus uerò ea dicit, ut mihi quidem riſus captare uideatur. Sermonem alicuius.Ter.Phor.21..Ita animum cœpi attendere, hoc modo ſermonem captans.

CARERE.Eſt de ijs rebus, quarum uſus nobis opus eſt.nam cum non habeas quod tibi nec uſu, nec natura aptum ſit, non eſt carere: ut Cice. 1.uol.phi.167.qui tamen aliter uerbum uſurpat.in fam.262.Et ſi mihi nuntiauit te planè febri carere, &c. qui enim opus eſt febri? ut rectius quidem.Plautus.Cur.1. Caruitne te febris heri? uel nudiuſtertius?

Foro, Senatu, publico.3.uo. or. 105.Caruit foro poſtea Pompeius, caruit Senatu, caruit publico: id eſt, in forum non uenit, in Senatu non fuit, in publico non uerſatus eſt. Luce forenſi aliq.in orat.lib. 167..Quanquàm forẽſi luce caruit, intràque parietes aluit eam gloriam: id eſt, cauſas non egit. Vrba-

banis rebus.1.uo.phil.1.Caruit omnino rebus urbanis. Roma. Att.153..Ego meo Ciceroni,quoniam Roma caremus.nunc eſt abeſſe. ita Epyro.Att.31.

CARPERE.Eſt carptim(ut uerbum pene de uerbo exponam)diminuere. ſed & ipſum pulchrè trāsfertur. ut Agmen.Cæſ.Ciui.1.c..Equitatu præmiſſo qui nouiſſimum agmen carperet. Bellum unum quodq;.Ter.Adelph.13..Atq; unū quodq;,quod quidem erit belliſſimum,carpam. Floſculos.3.uolu.or.25.Sed omnes undiq; floſculos carpam.eſt utrobiq; pro deligere.Dona.ait. Dente aliq.3.uolu. orat.97.Non illo inimico, ſed hoc maledico dente carpunt.ita Vocibus aliq.Cæſ.Gall.3.b..Sed etiam noſtrorum militum uocibus non nihil carperetur. nunc eſt aliquem maledictis proſequi.

CASTIGARE.Eſt uerbis reprehendere.Cæ.Ciui.3.b: Illos ſecreto caſtigauit, quòd quæſtui equites haberent.Item.Eod.loco. Seipſum quem.1.uo.phi.228..Sed in hoc me ipſe caſtigo. Dolorem animi .1. uo.ph.186.Vides'ne, ut obmutuerit non ſedatus corporis,ſed caſtigatus animi dolor.i. leuior factus.

CAuere. Eſt rei cautionem adhibere. & dicimus ab aliquo, & de aliquo, & aliqua re,& aliquid, & cum ne particula,& ſine, ut in exemplis.

Ab aliquo.in ora.lib.166. Et uero inquam tibi Brute non ſoluam, niſi prius à te cauero, amplius eo nomine neminem,cuius petitio ſit, periturum.in quo uerbo rectè accuſat L.Vall.Raud.qui dixerit cauere ſe ab aliq. De re.Cæſ. Gall.7.a. Et quoniam in præſentia de obſidibus cauere inter ſe non poſſent. ita

De pecunia.Cæ.Gall.6.a. Obſidibus que de pecunia cauent:id eſt, dant obſides,quoad pecuniam diſſoluant. Loco ſibi.Terē.Eu.17. Ipſe ſibi cauit loco. Malo.Plaut. Menæ.5:Dictum faceſſe datum,& diſcaueas malo. Teſtamento aliq.1.uo.ph.86.Id'que teſtamento cauebit is? Inſidias.Att.25..Bibulus Pompeium fecerat certiorem.ut caueret inſidias. Intemperantiam.de off.25.Caueant intemperantiam,meminerint uerecundiam.

Vitium.de off.26.Et huic ſimile uitium in geſtu, motu'que caueatur. Cum ne.Te.And. 10: Tum id cauit,ne unq; infamiæ ea res ſibi eſſet.Item.And.2..ſine Ne.Terē. And.7.. Sed pater adeſt,caue te triſtem ſentiat.Item Atti.153. Caue autem putes quicquam. Item in fami. 153. Eſt etiam interdum minantis. Ter.And.19:Verbum ſi mihi unū præterquam quod te rogo faxis,caue.id eſt,ue tibi.

CEdere. Eſt uictum ſe fateri. modò etiam mori.& alicu.aliqua re alicu. cedimus. ut Foro. Attico.319.. Cedam tibi in præſentia foro, curia, & ſanctiſſimis deorum immortalium templis. Curia,

uide, foro. Templis. uide, foro.

Vita. Att. 329. Cedã uita. Poſſeſſione. 3. uo. or. 116. Niſi ſibi hortorum poſſeſſione ceſſiſſet. Alicui rei, ut animo, beneuolentiæ, patientiæ. in ſa. 150.. Sed ſi fuerit, nec animo, nec beneuolentiæ, nec patiẽtiæ cuiuſquam pro uobis cedam: id eſt animo, amore, patientia uinci permittam. Tempori. 3. uo. or. 101.. Cedam tempori iudices. Cauſæ. 1. uol. ph. 60. Itaq; cõcedo quod modò dicebas, cedere cauſæ, ſi qui è noſtris aliter exiſtimant. E uita. 1. uol. phi. 55.. Quod ad eos pertinet, qui è uita ceſſerunt. Item in orat. lib. 165.

CEDERE. Pro accidere, ſecundum aliqu. Cæſ. Ciui. 3. b.. Si non omnia cederent ſecunda, fortunam eſſe induſtria ſubleuandam. Sall. con. cat. b. Et Catilinæ neq; petitio, neq; inſidiæ, quas conſuli fecerat, proſperè ceſſere. Item. con. Cat. c: Proſperè omnia cedunt. Secus. Salluſt. Iugurt. a. Quia tentatum antea ſecus ceſſerat.

CELEBRARE. Eſt aliquem ſummo honore proſequi: idq; tam in rebus triſtibus, quàm in lætis fiebat: nec non etiam hominum frequentiam ſignificat. Aliquem ſermonibus. 3. uo. ora. 120.. Et omni ſermone celebramur. Conuiuiũ. 1. uo. or. 89.. Celebratur omniũ ſermone, lætitiaq; conuiuium. Diem. 3. uol. or. 90.. Quid eos dies, qui quaſi deorum immortalium feſti, atq; ſolennes ſunt aduentu meo celebrari? Domum. Attic. 37. Domus celebratur, occurritur, renouatur memoria conſulatus: id eſt, frequentatur. Memoriam alic. 1. uo. phi. 89.. Velle poſt mortem epulis celebrari memoriam ſui nominis. Laudes. 3. uo. or. 131. Eaq; C. Cæſar bellicæ tuæ laudes celebrabũtur, illæ quidẽ &c. Ludos 2. uo. or. 149. Nã q̃d ego de illis ludis loquar, quos in palatio noſtri maiores ante templum, in ipſo matris magnæ conſpectu Megalenſibus fieri, celebrariq; uoluerunt?

Mortem alic. 2. uo. or. 142. Huius in morte celebranda grauiter tulit Pop. Rom. hanc peruerſam ſapientiam Tuberonis. Sepulchrũ alic. 2. uol. or. 164. Cuius damnatione ſepulchrum L. Catilinę floribus ornatum hominum audaciſſimorum, ac domeſticorum hoſtiũ conuentu, epulisque celebratum eſt.

Vocibus ac maledictis. 2. uol. or. 38. Quodq; omnium accuſatorum non criminibus, ſed uocibus maledictisq; celebratum eſt.

CENSERE. Cenſere, & arbitrari ueteres cognatione quadam ſocia, ac ſimilia eſſe uolebant. Varro de Repub. lib. 20. Quod uerbum cenſeo, & arbitror, idem poterat, ac ualebat. Pl. Rud. 2.. Non uidiſſe undas maiores cẽſeo. Item in Menechmis: Demam hanc coronam, atq; abijciam ad læuam manum, ut ſi ſequetur me, hac abijſſe cenſeant. Varro de

de uita Pop. Rom. lib. 2. Itaq; quòd hos arbitros instituerunt Po. Cenſores appellarunt. idem enim ualet cenſeri, & arbitrari. haec Non. Pecuniam publicam alic. Aſc. 7. Mihi quod antea nemini, pecuniam publicam ad ædificandam domum cenſuerunt. nunc eſt decernere.

CENTVRIARI homines. 2. uolu. or. 200. Ego cum homines in tribunali Aurelio palàm conſcribi, centuriariq; uidiſſem: id eſt, in cẽturias diſtribui.

CERNERE aliq. in or. lib. 236. Atq; hę quidem uirtutes cernuntur in agendo. Item. 236. Cernenda ſunt diligenter, ne fallant ea nos uitia, quæ uirtutem uidentur imitari. Item. 236. Aut enim ſcientia cernitur uirtus, aut actione. Animo oculis aliq. 2. uo. ph. 63. Vt cætera oculis, ſic animo hoc cernere. in quibus locis planum eſt quid ſignificet. cum hac hac uerò uoce. Hæreditate, eſt adire hæreditatem. ut ad Heren. 41. Vt de eo ſi dicas, qui multas hæreditates adierit, proſpice tu, qui plurimum cernis. Item Atti. 233. A te autem peto, ut me hanc, quaſi falſam hæreditatem alienæ gloriæ, ſinas cernere: quomodo dixit etiam amorem pro parte eum ponens hę reditatis. Atti. 86. Quare adiunges Aufidium noſtrum, hominẽ ſemper amantem me, nũc credo eò magis, quod debet etiam fratris Apij amorem erga me cum reliqua hæreditate creuiſſe: id eſt, amorem etiam Apij erga me cum reliqua hæreditate ad ſe tranſtuliſſe.

CERTARE cum aliquo aliqua re, tam mala, quàm bona. Benedictis. Ter. Prol. Phor. Benedictis ſi certaſſet, audiuiſſet bene. ita Curſu. Sal. Iugur. a. Sed (uti mos gentis illius eſt) equitare, iaculari, curſu cum æqualibus certare. Et inter ſe aliquos. in fa. 109. Reliquum eſt, ut officijs certemus inter nos.

Vitijs. 3. uo. ora. 226. Erat ei ſpes una in C. Antonio, qui duorũ fratrum ætatibus medius interiectus, uitijs cum utroq; certabat.

CIERE. Siue cire. utrunq; enim Latinum eſt, & idem ſignificat. eſt excitare, commouere. Turbas. Pl. Argu. Amphi. Turbas uxori ciet Amphitrio, atque inuicem raptant pro mœchis. Item Plaut. Amph. 2. Nam Amphitrio actutum uxori turbas conciet, atq; inſimulabit eã probri. Cruciatum. 1. uolu. ph. 178. Cum è uiperino morſu uenæ uiſcerum ueneno imbutę tetros cruciatus cierent.

CINGERE. Eſt circundare. Atti. 66. Nam in campo Martio ſepta tribunitijs comitijs marmorea ſumus facturi, eaq; cingem⁹ excelſa porticu. Corona aliquid. 3. uol. or. 101. Nõ enim corona conſeſſus ueſter cinctus eſt, ut ſolebat.

CIRCVNDARE aliq. alic. 1. uo. ph. 239. Et cum foſſam latam cubiculari lecto circundediſſet.

CIRcunducere, ut propriam ſignificatio-

ficationem omittam, pro defraudare, & per fallaciam aliq. ab aliquo auferre, ſæpius ponitur. & aliquid aliqua re. & ab aliquo aliqu. circunducimus. Plaut. Bach. 5: Næ ille hercle mihi ſit multo tanto carior, ſi me illoc auro tanto circunduxerit. Item. Bach. ult.. Quadringentis Philippis filius me, & Chryſalus circunduxerunt. Ab aliquo ali. Pl. Pſeu. 5: Hem, ab hoc lenone uicino tuo per ſycophantiam, atq; per doctos dolos tibicinam illam, tuus quam deperit gnatus eam circunducam lepidè.

CIRCVNFVndere aliquid aliqua re. de off. 129.. Parua quædam inſula eſt circunfuſa illo mari.

CIRcumſcribere. Eſt intra quędam finem complecti, ac definire. interdum eſt circũducere, fallere. Ambitus uerborum in orat. lib. 290. Et arguti, certiq;, & circunſcripti uerborum ambitus conceduntur. ita Sententias. 1. uo. ph. 96.. Circunſcriptis igitur ijs ſententijs, quas poſui, & his &c. ita Tempus. 1. uol. or. 84.. Quamobrem hoc omni tẽpore Syllano ex accuſatione circunſcripto, legationem eius prælatam cognoſcite. ita Genus aliquod. 3. uo. or. 23. Sed genus uniuerſum (ut tollatur error) breui circunſcribi, et definiri poteſt. 1. uolum. or. 49. Dic nunc te ab Roſcio H S LIII. circunſcriptum eſſe.

CIRcumſedere aliquem. Attic. 156. Qui cum filios miſiſſent ad Cn. Põpeium circunſedendum.

CIRcumſonare aliquid alicui aliqua re. de officijs. 53. Tamen conducere arbitror talibus aures tuas uocibus undique circumſonare: id eſt, hæc aſſiduè audire.

CIRcumſpicere. Eſt admirari. 1. uo. or. 46.. Vſq; eo'ne te diligis? & magnificè circumſpicis? i. admiraris.

CIRcũuenire, modò idem eſt, quod circundare, ſepire. modò eſt circumſcribere, & dolum & malitiam continet. aliquid aliq. re. Sallu. Iugur. c: Vallo, foſſa'q; mœnia circunuenit. Difficultatibus aliq. Sal. Iugu. a. His difficultatibns circunuentus. Neceſſitudine. Sall. con. Cat. a.. Hominem & familiarem, & omnibus neceſſitudinibus circunuentũ: id eſt, maximè ſibi coniunctum. Aliquem à tergo. Cæ. Bel. Aff. 5. a. Ne dum in ea re Cæſar eſſet occupatus, circunuentus à tergo ab equitatu hoſtium laboraret. Vrbes. Sall. Iugur. d. Statuit urbes, quæ uiris, aut loco, pro hoſtibus, & aduerſũ ſe opportuniſſimæ erant, ſingulas circunuenire. Innocentem. 2. uo. or. 36. Pecuniam acceperit, quòd innocentem circunuenerit. & Per aliq. 1. uo. or. 49. Ita ne uerò? quem per arbitrum circunuenire non poſſes.

CIRcunuertere aliquem aliqua re. Pl. Pſeu. 5.. Qui me argento circunuortant. idem eſt cum imponere, circunducere.

CITARE. maximè iudiciale eſt uerbum

bum, ut in exemplis uidebitur.
Accuſatorem.1.uo.or.128.Ci/
tat reum, non reſpondet. citat accu
ſatorem.1.uo.ora.111.122. Capi/
tis aliq.2.uol.ora.97.Abs te capitis
C.Rabirij nomine citantur. Iu/
dices.1.uo.or.79.Quo quidem die
primum iudices citati in hunc reum
conſediſtis. Teſtem in ali.rem.1.
uo.ora.138.Primum igitur in hanc
rem teſtem totam Siciliam citabo.
Item.6.item.1.uo.ora.80. Sena/
tum.2.uo.phi.20.Cum tanquã Se/
natum philoſophorum citares.

CLAMARE alic.Ter.And.12.Illis,
quæ ſunt intus, clamat de uia. Atti.
97. Id uidebatur approbare quod
erat in extremo, febriculam tum te
habentem ſcripſiſſe, ſed clamaui ta/
men, admiratus quèſum quod ni/
hilominus ad me tua manu ſcripſiſ
ſes: id eſt, conqueſtus ſum, teq; accu
ſaui, q; ad me in febri tua manu ſcri
pſiſſes. Ter. Adelph.10. Mihi quidẽ
non placent, & clamo ſæpe: ſalſa/
menta hæc Stephanio fac maceren/
tur pulchrè. ubi eſt quod uulgo: &
grido ſpeſſo per tal coſa.i.clamo ſæ
pe ob talem cauſam.

CLAVdere. ſiue uerbum hoc ſit pro
includere, ſiue obſiſtere, uel etiã cir/
cunuenire, ut Non. ait, una ſignifi/
catione omnia complecti poſſum:
ea autem eſt, ut id impediat, de quo
agitur, quominus habeatur. A/
ſiam.in ſa.187.Noſtras enim res in
actis perferri ad te certò ſcio, tuas
autem ignoramus, tanquàm clau/
ſa ſit Aſia.ita Mare.Att.312.At/
q; adhuc clauſum mare ſcio fuiſſe.
Item.2.uolu.ora.10. Vt agmen.Cæ
ſar.Ciui.1.c:Expeditæ cohortes no
uiſſimum agmen claudebant.
Commodum. Terenti. And.
13. Nolo tibi ullum commodum in
me claudier. Ita Benignitatem.
Terentius.Eu.2: Nunc ubi meam
benignitatem ſenſiſti in te claudier?
Conſuetudinem. in familiari.
57. Et in ipſius conſuetudinem,
quã adhuc meus pudor mihi clau/
ſit, inſinuabo. Curiam alicui ter
tio uolumine orationum.88.Quòd
ſi non tuis nepharijs in hunc ordi/
nem contumelijs in perpetuum ti/
bi curiam præcluſiſſes, &c. Li/
teras.3.uolumine oratio.5. Atq; ut
illius temporis atrocitatem recor/
dari poſſitis, claudite literas. Rẽ
familiarem, de officijs.44. Quam
obrem nec ita claudenda eſt res fa/
miliaris, ut eam benignitas aperire
non poſſit. nunc uerò auaritiam in/
nuit, pro claudicare. Salluſtius. Ne
que enim ignorantia claudit res.
Item. Nihil ſocordia claudebat, ait
Do. ſuper illud.Eu.2: Nunc ubi m.
b.s.in t.claudier.

CLAVdicare aliquid, in ora.li.185.
Actio paulum cum uitio uocis, tũ
etiam ineptijs claudicabat. Rem.
2.uolu.phi.22. Totaque res uacil/
lat, & claudicat. In re. de offi.24.
Nec in ullo officio claudicare.

COACeruare aliq.2.uo.orat.63. Vi/
detis iam P.C. omnibus rebus,
&

Clamare p conqueri

& modis conſtructam, & coaceruatam pecuniam decemuiralem. item. 2.uo.or.40..80.

COAGMENTARE aliquid aliqua re. in ora.lib.204. Verba enim uerbis quaſi coagmentare negligat: id eſt, nimiam ne adhibeat in coniungendis uerbis diligentiam. ita Concurſus uerborum. in or.lib.58. Collocationis eſt componere, & ſtatuere uerba ſic, ut ne'ue aſper eorum concurſus, ne'ue hiulcus, ſed quodam modo coagmentatus: id eſt, quod aptè adhæreat.

Pacem. 3.uolu.ora.212.. Dixi de periculo, docebo ne coagmentari quidem poſſe pacem: id eſt, componi.

COARguere aliq. aliqua re. 2.uolu orat.64. Atq; hæc à me ſuſpicionibus & coniectura coarguuntur.

Suſpitionibus. uide ſuprà. Crimine. 1.uo.ora.224.. Criminibus enim coarguitur.

Cœlare aliquid argẽto. 2.uo.phi.97. Atq; hanc ſpeciem Praxiteles cœlauit argẽto. Opere Corinthio. 1.uo.ph.223. In hoc fano loricas, galeasq; æneas cœlatas opere Corinthio.

Cœnare apud aliquem. in fa.15. Cœnauit apud me in mei generi Craſſipedis hortis. i. cui ego cœnam dedi in hortis Craſſipedis generi mei.

In odorem. Pl.Pſeu.9: Is odos dimiſſis pedibus in cœlum uolat: cum in odorẽ cœnat Iuppiter quotidie. Alienum. Pl.Perſa.14. Alienum cœnabit, nihil guſtabit de meo.

Cœpiſſe: cœptum eſt aliquid fieri. in ora.lib.167. Quàm in urbe primũ ſe orator extulit, primumq; etiam monimentis, & literis oratio eſt cœpta mandari. 2.uolu.ph.109. Nunc quoniam de Rep. conſuli cœpti ſumus. huic contrarium eſt in hac ſignificatione deſinere.

Coæquari. Eſt quod maius erat aliquo modo par & æquum fieri.

Aliquid. Sall.con.Cat.a. Quas profundunt in extruendo mari, & montibus coæquandis. Gratiam alic. Sal.92. Sed quoniam coæquari gratiam omnium difficile eſt.

Coërcere aliq. aliqua re. de offic.56.. Eos morte, exilio, uinculis, damno coërcent. Et ab aliqua re. 3.uo.or.231. Et à progreſſu coërcuit, á reditu refrenauit.

Cogere. Cogimus cum uim facim⁹. Cogimus item cum in unum diuerſa colligimus: ut in exemplis. Aliquem. Ter.163. Certe tu coëgiſſes.

Operas. 1.uo.or.111. Iſte nauem onerariam maximam Meſſanæ eſſe publicè coactis operis ædificatã.

Stipendium. 1.uo.or.90.. Cum frumentum imperarem, cum ſtipẽdium cogerem. Pecuniam. 1.uo.ora.68. Innumerabiles pecuniæ ex aratorum bonis nouo nephario'q; inſtituto coactæ. Item. Attic. 91.. Auſus es hoc ex ore tuo, inquit Ennius, ut Equites Scaptio ad pecuniam cogendam darem, me rogare:

Ta lentum ad 15 coegi

re? Talenta dixit Ter. Heau. 1.. inſcripſi ilico ædes mercede, quaſi talenta ad quindecim coëgi. Id eſt, circiter quindecim talenta confeci.

Senatum. in fam. 60. Recordare cætera, quàm citò Senatum illo die facta ſortitione coëgerim. Et in Senatum. Cæſ. Ciui. 1. a. Atq; eorũ, qui ueteres inimicitias cum Cæſare gerebant, coguntur in ſenatum. Ita Iudices. Atti. 23.. Sed heus tu ecquid uides Cal. uenire? Antonium non uenire? Iudices cogi? nam ita ad me mittunt. Medicos. in fa. 56. Qui hæc nuntiaret, & rogaret, ut cogerem medicos. Manum. Cæſ. Gall. 7. a. Atq; in agris habet delectum egẽtium, ac perditorum, hac coacta manu quoſcunque adit ex ciuitate in ſuam ſententiam perducit. Ita Equitatũ. Cę. Gal. 7. a: Cæſar per cauſam ſupplementi, equitatusq; cogendi ab exercitu diſcedit. Ita Homines. 1. uolu. ora. 291.. Si te hodie domum tuam redeunti coacti homines, & armati &c.

Copias in anguſtum. Ter. Heau. 11. Ita hac re in anguſtum oppidò nunc meæ coguntur copiæ: id eſt, urgeri nunc, in ſummam difficultatem adduci. Agmen. Atti. 243. Aſſentior tibi, ut ne duces ſimus, nec agmen cogamus. nunc eſt nouiſſimi exercitus partem regere.

COgitare. No. inquit eſt dubitare: quia ſcilicet quod mente agitamus (unde uerbum penè eſt factum) nõdum certum eſt. uerum ad alias ſignificationes crebro ſe transfert, & dicimus dubitare aliquid, de aliquo in aliquo, cum aliquo, & aliquò. Curas. Pl. Mil. 3: Quemadmodum aſtitit ſeuera fronte, curas cogitans.

Dictaturas, & proſcriptiones. 2. uo. or. 108. Sed eos hoc moneo, deſinant furere, & proſcriptiones, & dictaturas cogitare: nunc poni uidetur pro ſperare. De re aliqua. Cæ. Ciui. 1. a. Sed de ſua ſalute die ſeptimo cogitare coguntur. nunc uero eſt deliberare. Aliquid in animo. Ter. Adelph. 21: Omnia hæc ſi uoles in animo uere cogitare De mea. Item Adelphi. 1. Cum animo ſuo. 2. uo. or. 78.. Vos tamen id poteſtis cum animis ueſtris cogitare. Item Pl. Moſt. 8. Ita ſecum. 2. uo. ph. 169. Siue quid mecum ipſe cogito. Aliquò, ut in Tuſculanum. Att. 27. Ludi enim Antij futuri ſunt prid. No. Mar. eos Tullia ſpectare uult, inde cogito in Tuſculanum. nũc eſt habere in animo ire. ita Romam. Att. 65.. Ita Proficiſci. Att. 169. Quia ſcripſeras te proficiſci cogitare. Et abſolute. Atti. 134.. Etiam M. Lepidus, quo cum diem conterere ſolebam: cras cogitat: id eſt, diſcedere.

COgnoſcere. Cum de omnibus ſit, quorum ante nullam cognitionem habuerimus, tamen recte conuenit ad res controuerſas, aliquando etiam pro agnoſcere, & dicimus cognoſcere aliquid, & de aliqua re.

Cauſam. 1. uolu. or. 113. Cauſam

aliquo / in aliquo / cum aliquo / aliquo — cogitare

aliquid / de aliq. re

Verres cognoſcit. Item de offi. 50.. Conſilium alicuius. Ter. And. 1.Eo pacto & gnati uitam, & conſilium meum cognoſces. Iter alicuius. Atti. 27..Sed cognoſce itinera noſtra. Cæ. Gal. 1. b. Rationem. Atti. 70..Id'q; quoniam Philotimū habes, perfice, & cognoſce rationē. uulgò, ueder il conto: id eſt, cognoſcere rationem, computare. Aliquem Venetijs. 2. uo. or. 157. Quem tu cum ephebum Tēni cognoſces, quoniam te nudus delectarat, ſemper nudum eſſe uoluiſti, obſcœnā cognitionem ſignificat. ut etiam in noſcere mulierem. Cæſar. Gall. 6. b: comprobat: qui dixit habere cognitionem mulieris. uide habere cognitionem. In bonam partem aliquid. de off. 42.. Facilime autem in optimam partem cognoſcuntur adoleſcentes, qui ſe ad claros & ſapientes uiros bene conſulentes reip. contulerint: id eſt, de ſe bene ſperare homines cogunt. De re, ut de controuerſijs. Cæſar, Bell. Alex. c: De controuerſijs ueteribus cognoſcit. Ita. De appellatione, Aſc. 20..Et Tribuni de appellatione cognoſcerēt. hoc maxime eorum eſt, qui tanquam iudicaturi, controuerſias audiunt, ut ſupra cauſam. De ſalute alic. in fa. 48..Quod de Marcelli collegæ tui ſalute paulo ante, quàm tu cognouiimus. De cæde alic. Cæſar. Gall. 7. a. Ibi cognoſcit de Clodij cæde. Ita Ex literis alic. Att. 86. Te ex Philotimi literis cognouiſſe: pro intelligere ubiq; Cice. de rep. lib. 1. Cognoſcere me hercule inquit conſuetudinem iſtam, & ſtudium, ſermonem'q;: id eſt, agnoſcere ait No. ut Virgili. Incipe parue puer riſu cognoſcere matrē.

C Ohærere aliquid. Terenti. And. 7. De improuiſo nuptiæ non cohærent. Orationem. 3. uolu. orati. 40..Sed uix diſerti adoleſcentis cohærebat oratio.

C Ohibere. Eſt abſtinere, frenare. & aliq. ab aliq. re cohibemus. 3. uolu. or. 116. A liberis mediusfidius, & à coniugibus ueſtris nunq; ille effrenatus ſuas libidines cohibuiſſet. Ita Manus, Oculos, animum. 2. uo. ora. 16.. Qui ſe à pecunijs ſociorum, qui ab eorum coniugibus ac liberis, qui ab auro, gaza'que regia manum, oculos, animum cohibere poſſit. Impetus, Conatus. 3. uolum. oratio. 184. Niſi unus adoleſcens illius furentis impetus, crudeliſſimos'q; conatus cohibuiſſet. Se, uide manus.

C O ire. proprie eſt ſimul ire, ſed in trāſferendo fit tranſitiuum. & dicimus coire aliquid. & de re aliqua. inter ſe, & cum aliquo. Cicatricem. Plautus. Amphi. 13.. Vt primum coiuerit cicatrix ruſſula. nunc eſt coniungi. conſolidari cicatricem. Societatem. 2. uolum. philoſo. 50..Pinna' uero (ſic enim græce dicitur) duabus grandibus patula conchis cum parua Squilla' ſocietatem coit comparandi cibi. Cum ali-

Coire. aliquid / de aliq. re / inter se / cum aliq.

aliquo.2.uolum.oratio.267..Cum hoc coire auſus es? de ijs nunc eſt, qui unà ſimul petunt, cum ſibi inuicem ſtudent. De re aliq.2.uolu. orationum.222.Quæ coëant de hominum locupletiſſimorum bonis. Item.2.uolumi.orati.32..Interdum eſt pro congredi.Terentius.Phor. 6..Prima coitio eſt acerrima, ſi eam ſuſtineas,poſt illam iam ut lubet ludas licet. & coire. & congredi milites dicitur, conuenire, Dona.ait

Inter ſe.Cæſar.Ciui.1.c:Reliqui coëunt inter ſe.

COLERE. Ineſt in uerbo omnino rei eius quam colimus reuerentia quædam, tamq́ de maioribus in minores,quàm minoribus in maiores,Dona.ait ſuper illud Terent. Adelphi.8., Et nos coluit maxime. Interdum eſt etiam ſimpliciter habitare,& terra etiam colitur. Amicitiam.1.uo.ph.82.At uero ſi fructibus,& emolumentis & utilitatibus amicitias colimus:id eſt,exercemus & recte tranſtulit, quaſi terram, quæ colendo fructus reddit. Item. Sall.Iugur.a: Aliquem.3.uolu. or.41.Quo facilius & noſtras obire domos, & ipſe à ſuis coli poſſet.

Benemeritos.2.uolu.orat.203. Tum etiam nec tam neceſſarium quidem eſt male meritis referre, quod debeas, quàm ut benemeritos colas. plus eſt quàm remunerés. Fidem.in or.libr.42..Vt fidem colere, & iuſtitiam retinere diſcerent:id eſt,uenerari. Memoriam beneficij.2.uolu.ora.203.Quapropter memoriam beneficij ueſtri colam beneuolentia ſempiterna plus dixit,quàm ſi dixiſſet ſeruabo

Mores. Salluſtius.con. Cat.a. Itaque domi militiæq́ue boni mores colebantur. Pietatem. Terentius.Hec.9.. Faciam tamen ut pietatem colam. Medicinam animi. primo uolumine philoſophiæ.190. Animi autem medicina nec tam deſyderata ſit antequã inuenta,nec tam culta poſtquam cognita eſt. Hoſpitium.ad Heren. 17.Si hoſpitio clientelas,cognationes,affinitates caſte colendas eſſe dicemus. Societates. ad Her.17. Si ſocietates atque amicitias ſtudio ſe dicemus coli conuenire. Vitam.Atti.195.. Nunc planè nec ego uictum,nec uitam illam colere poſſum.Item Teren.Heau.1: Item Pl. Caſ.3. In quibus locis eſt pro pati, ait Non.Mar: Inter ſe aliquos de off.111. Neque colent ſe inter ſe, ac diligent, ſed etiam uerebuntur.

Meretricem. Dona. Super illud quàm hic meretricem non amauit? inquit,nam colere meretricem non eſt flagitium.Ter.Heau.6. Quippe forma impulſi noſtra nos amatores colunt. Domum.Plau.Prol: Aul.Hanc domum iam multos annos eſt, quum poſſideo & colo.

Sedem.2.uolumi.oration.196.. Nunc ego te Iupiter Opti.Maxi.eo uſque cęteri Dij,deæq́ immortales excellenti tumulo ciuitatis ſedem

capitolij in ſaxo incolitis conſtitutam. Ita Gentem.2.uo.ora.194. Quam colere gentem nunc inſtituam: utrum ut cuſtos accipiar. an, ut proditor excludar: in quibus locis eſt pro habitare. Ad humanitatem aliquid.2.uol.ph.177. Quibus ex agreſti immaniq́; uita exculti ad humanitatem, & mitigati ſumus. nunc ſignificat quaſi expolire.

COLligare. Eſt unà ligare. Memoriam multorum annorum. in or.lib.207. Annorum ſeptingentorum memoriam uno libro colligauit: id eſt, perſtrinxit. Inter ſe multa, de offi.4. Quæ quatuor quanquam inter ſe colligata, atq; implicita ſunt. Aliq.3.uol.or.231. Impetumq́; furentis, atq; omnia diuexare, & diripere cupientis uitæ ſuæ periculo colligauit.i.repreſſit.

COLligere. Eſt in unum redigere.

Stipulam. Ter. Adel.21. Meridie ipſo faciam ut ſtipulam colligat. Naues.in ſa.193. Onerarijs relictis, in quibus colligendis non minimum temporis, laborisq́; cōſumpſit. Vaſa.1.uo.ora.209. Ille ex Sicilia caſtra iam mouerat, & uaſa collegerat. eſt quod Ter. Phor. 4. dixit conuaſare. Se aliquos. 2.uo.or.8.. Qui ſe ex tuis regno collegerunt. Ventum rumorum. 2.uo.or.33. Qui omneis rumorum & concionum uentos colligere conſueſcet. Beneuolentiam. in ſa. 135.. Sed tamē quicquid elaborari, aut effici potuerit ad iſtorum beneuolentiam conciliandam, & colligendam ſummo ſtudio me conſecutum. Dignitatem. Attic.317. Tamen ex hoc labore magnā gratiam, magnamq́; dignitatem ſim collecturus. Exiſtimationem. 1.uol.or.66. Habet exiſtimationem multo ſudore, labore, uigilijs collectam: id eſt, comparatam. Famam.1.uol.or.66. Qui neq; ut antè collectam famam cōſeruet. Gratiam. uide, dignitatem: Inuidiam.1.uo.or.239.. Vt ex eo crudelitatis inuidiā colligam. Laudem. Att.298. Totum ut animum, cogitationemq́; tuam ponas in omniū laude undiq; colligenda. Memoriam rei. in ora.lib.184. Nullum ille poetam, nullam legerat orationē, nullam memoriam antiquitatis collegerat. Rationes. Pl. Amphi. 12: Neſcio quid ſecum ſolus, puto rationes colligit, quid memoret.

Rumores.1.uo.ph.116. Innocētes ergo, & uerecundi ſunt, ut bene audiant, & ut rumorē bonum colligant. Se aliq.1.uol.or.118. Vbi ſe collegit. Item.1.uolu.ph.92.. in ſa. 73.. Vbiq; eſt pro ad ſe redire, qui aliqua animi perturbatione antè cōmotus fuerit. Item in or.lib.87. Dici memini ludorum Romanorū diebus L. Craſſum quaſi colligendi ſui in cauſa ſe in Tuſculanum contuliſſe. nunc eſt pro recreare, quam dicendi figuram commolliuit dicens, quaſi. Vocem. in ora.lib 107. Et quaſi q̄dam modo colligūt.i.uocē.

Col.

COLLIMARE aliquid aliquò. 1. uo. ph. 94.. Vt enim ſi cui ſit propoſitum collimare haſtam aliquò aut ſagittam. Sagittam. uide ſupra.

COLLOCARE. In uerbo apparet ſtabilem, & certam rei locationem ineſſe, quàm uero ad diuerſa ſe accõmodet, exemplis uidebitur. Aciem. Cæſ. Bell. Af. 5. b.. Cæſaris autẽ acies hoc modo fuit collocata. Apud aliq. aliquid uide munera, pretia. Colonias. 2. uolu. orati. 80. Qui colonias ſic idoneis in locis cõtra ſuſpitionem periculi collocarũt Item. 96. Columnas è regione Att. 318. Columnas neq; rectas. neq; è regione Diphilus collocarat.

Domicilium. 1. uol. ora. 110. Vt deniq; ſedes, ac domicilium collocare. In re aliquid. 3. uolu. or. 45. Vt in amore, & uoluptatibus adoleſcentiam ſuam collocaret. In arborem ſe. Pl. Aul. 25. Multoq; prius me collocaui in arborem. In cuſtodia. 3. uo. or. 212. Idcirco in hac cuſtodia, tanquam in ſpecula, collocati ſumus. In fundo dotem. 1. uo. or. 287. Curauit ut in eo fundo dos collocaretur. In numero deorum. Att. 296. In quibus tuas uirtutes conſecratas, & in deorum numero collocatas uides. In ſalutem alic. 3. uo. or. 284. Non enim effudit ſed in ſalutem reip. collocauit: ideſt, impendit. In ſolitudine. de offi. 112. Et in ſolitudine uſpiam collocarent. In ſoporem aliq. Pl. Amp. 1: Iampridem uidetur factum, heri quòd homines quatuor in ſoporẽ collocaſtis nudos. In tuto, Terent. Heau. 12: Videndum eſt. inquam, amici quoque res Clinia in tuto ut collocetur. In uita Aliq. 3. uolu. or. 47. Palamq; ſeſe in meretricia uita collocaret. In uoluntate alic. 3. uolumi. or. 41. Neq; huius iudicij ueritatem, quæ mutari nullo modo poteſt, in uoluntate teſtium collocari ſinam. Philoſophiam in urbibus. 1. uolum. philoſo. 230. Socrates autem primus philoſophiã deuocauit è cœlo, & in urbibus collocauit, & in domos etiam introduxit. Inſidias alic. 3. uolu. or. 106. Vt ante ſuum fundum, quod re intellectum eſt, Miloni inſidias collocaret. Et inſidias equitum. 170. Paucis diebus interpoſitis noctu equitum inſidias collocauit: id eſt, equites in inſidijs collocauit. Ad faciendum aliq. 3. uo. or. 105. Quem ille ad Cn. Pompeium interficiendum collocarat. Item. 85. Nuptũ. aliq. aliquò. Cæ. Gall. 1. b. Et propinquas ſuas nuptum in alias ciuitates collocaſſe. cum aliq. Ter. Phor. 16. Offendi aduenieus, qui cum uolebam, atq; ut uolebam, collocatam filiam. & alicui. in or. 173. Cuius C. filio filiam ſuam collocarat. Item de off. 44. 48. In patrimonio ſuo aliquẽ. 3. uo. or. 248. Atq; illud deſcribite, ut uideatur à uobis Cn. Põpei filius in patrimonio ſuo collocatus. In domum. 3. uo. ora. 96. Me cõſequentibus diebus in ea ipſa

m 3 domo,

aliquem aliq'

domo,qua tu me expuleras,quam expilaras,quā incēderas, Pōtifices COSS.Patres Cōſcripti collocaue rāt. Signa in ſubſidijs.Sall.con. Cat.c.Reliqua ſigna in ſubſidijs ar ctius collocat. Beneficiū.de of. 10.Sed in collocādo beneficio,& in referēda gratia ſi cætera paria ſunt. Item.48. Pretia apud aliq.1.uo lum.ora.247.Se bene apud iſtum tam multa pretia,ac munera collo caſſe. Munera.uide pretia. Studium in re Att.295.Si aut qui rege rent omne ſuum ſtudium in doctri na,ac ſapientia collocaſſent. Sedem.uide domicilium. Propalam aliquid in ora.lib.98. Neque ta bulis,& ſignis propalam colloca tis. Rationem in parte animi.1. uo.ph.46.Alia q́ꝫ in parte animi cu piditatem,alia rationē collocaret.

COLORARE aliquid.in or.li.114. Sentio orationem meam illorum cantu quaſi colorari. Item.149. Quaſi colorata oratio. à pictori bus ſumptum eſt. ſignificat autem multo uenuſtiorem reddi orationē.

COMBIBERE aliq.1.uolu.phi.81. Sed infici iā debet his artibus, quas ſi dum eſt tener,combiberit,ad ma iora ueniet paratior.

COMBARE.remeare:redire eſt:co meare ultro citroq́ꝫ ire Sex.ait.In ur bem.Ter.Hec.2.Nam ſenex rus ab didit ſeſe,huc raro in urbem come at.i.redit. Literas ab aliquo ad nos.At.124.Crebro enim illius lite ræ ab alijs ad nos comeant:id eſt, redduntur.

COMEDERE.Eſt edere.in fa.177. Quocirca Segulium negligamus, qui res nouas quærit non quòd ue terem comederit, nullam enim ha buit.Ita Numos. Atti.89. Putat enim ſuos Numos nos comediſſe.

Beneficia.3.uolu.ora.238. Qui. poſtquam Cæſaris beneficia come derunt.Pl.Trin.2: Qui te uolturi um uocant.hoſtis ne an ciuis come dis:paruipēdere.ita aliquem abſen tem.Pl.Moſt.1. Sine modo uenire ſaluum, quem abſentem comes:id eſt,cuius abſentis bona conſumis. Ita Terent.Eu.ulti..At ego pro iſto Phædria,& tu Chærea hunc come dendum & deridendum uobis pro pino.

COMMEMORARE.Eſt mentionem fa cere.in fa.11. Quid multa?quæſtus eſt grauiter: ſua merita commemo rauit.i.exprobrauit.ita Iudicia.1. uo.or.74.O cōmemoranda iudi cia,præclaramq́ꝫ exiſtimationem.

COMMENDARE,eſt laudare.ineſt ē in commendando eius laus,qui cō mendatur.uerum in ea ſignificatio ne,quæ iampridem à uulgo recepta eſt,pro ſalutare, nuſquam à latinis uſurpari comperio. De meliore nota.in fa.109. Et Sulpitii ſucceſſori nos de meliore nota commenda:ita maiorē in modum.in fa.219.Qua propter commendo tibi maiorem in modū rem,domumq́ꝫ eius. Monimentis aliquid.in fa.67.. Vt cupe rē quàm celerrime res noſtras mo nimentis cōmendari tuis.Ita Im mor

ſpala

mortalitati.in or.lib.III. Qua uoce alia niſi oratoris immortalitati commendatur?id eſt, mandatur?&

Ad aliquid. de offi.42.P.Rutilij adoleſcentiam ad opinionem, & innocentiæ & iuris ſcientiæ P. Murij commendauit domus:id eſt, adduxit in eam opinionem.

COMmerere, ſiue commereri, quanquam in hoc uerbo ueteres maxime frequentes fuerunt, nunquam aliter tamen, quàm cum de malo, et ſi leuis id quidē culpæ, hoc uſi ſunt. ut Culpam. Terē.Hec.14. Nullā de his rebus culpā commeruit tua. Item Ter.Hec.10:Quæ nunq̃ quicquam erga me commerita eſt pater. Item.Ter.Hec.12.Vt nunquam ſciens commerui merito, ut caperet odium illa mei.

COMmigrare, eſt alium locum habitatum ire. Aliquo.Ter.Adel. 16.Neq̧ enim diu huc cōmigrarūt.

COMminuere aliquid.1.uo.or.212. Annulus aureus, quem habebat fractus eſt, & comminutus. Statuam.3.uo.ora.99.Illi autem ſtatuā iſtius perſimilem, quàm ſtare in celeberrimo loco uoluerat, ne ſuauiſſimi hominis memoria moreretur, deturbant, affligunt, comminuūt, diſſipant.

COMmiſcere aliquid cū aliquo. de off.III.Cuius animum cum ſuo cōmiſceat, ut efficiat penè unum ex duobus?

COMmittere.Placuit in huius uerbi recenſendis exemplis, magis ſignificationum rationem ſeparatim, quàm, ut in alijs factum eſt, primas uocum literas ſequi.

CVM HABET PECCATVM.

Adulterium.Aſc.37.Dicitur Catilinā adulterij cōmiſiſſe cū ea, quæ ei poſtea fuit ſocrus. Delictum. Cæ.Gal.7.a.Nam maiore cōmiſſo delicto igni atq̧ omnibus tormentis necant. Facinus.in fa.40. Si quid à me prætermiſſum fuerit, cōmiſſum facinus, & admiſſum dedecus cōfitebor. Flagitium.1. uolu. or.271.Nolo hoc in hoc delecto cōſilio tātum flagitij eſſe cōmiſſum.

Fraudem.Aſc. 47.Nam cōmitti fraus dicitur. Peccatum. uide fraudem. Multam.2.uo. or.39. Nihilominus enim poteſt, ut illam multam commiſerit. Pœnam.1. uo.or.154.Quid eſt hoc?uiri fortes honeſti, gratioſi, tot Siculi, tot equites Rom.ab homine nequiſſimo ac turpiſſimo læſi pœnam octupli ſine ulla dubitatione commiſſam nō perſequebantur, quæ cauſa?quę ratio eſt? Contra legem.in or.168. Quia quaſi cōmittere contra legē.

Rem nephariam.3.uolu.or.205. Qui multis nepharijs rebus antè cōmiſſis. Inſtantiam.1. ph.77.Et ſi nulla committatur inſtantia. Cū hac particula Vt.Attic.4. Non committam poſthac, ut me accuſare de epiſtolarum negligentia poſſis. Item in fa.65. Non committam ut tibi inſanire uidear. Ter. Adel.3. Et eſt cauſam dare.

Cum

CVM HABET CON/ tentionem.

Rixam. Aſcon.14. Cum ſeruis Clodij rixam committunt. Præ lium.3.uo.or.118. Ante inquam bo nam deam cum prælium commiſiſ ſet. Pugnam.2.uo.or.132. Cuius ex omnibus pugnis, quæ ſunt innu merabiles, uel acerrima mihi uide/ tur illa, quæ cũ rege commiſſa eſt, & ſumma contentione pugnata. Et

Rem prælio. Cæſ. Ciui.2.b. Et prælio rem committere conſtituit.

CVM ALICVI ALI/ quid ſidit.

Tunc uero eſt aut de ijs rebus, quę magna ſunt, aut quæ ſalutem in du bio habent, & magno cum pericu/ lo ſeruari uolumus, Do. ait. Epi ſtolam. Att.8. Et huic terræ filio ne/ ſcio cui committere epiſtolam tan/ tis de rebus non audeo. Item in fa. 6. Item Attic.7. Ita Aliquid Lite/ ris. Att.54. Præterea ſunt quædam domeſtica, quæ literis non commit to. Salutem ſuam alic. Cæ. Gal. 7.a. Nec ſolis Biturigibus commu nem ſalutem committendum cen/ ſent. Exiſtimationem ſuam a/ licu. Atti.232. Huic nihil credideris, nullam partem exiſtimationis tuæ commiſeris. Hæreditatem ali/ cui.1.uo.or.81. Qui illam hæredita/ tem Veneri Hericinæ commiſſam eſſe dicerent. Conſilium ſuum 1.uo.or.149. Qui Quæſtor conſu/ lem ſuum conſilijs commiſſis, pecu nia tradita, rebus omnibus creditis ſpoliare, relinquere, prodere, oppu gnare auſus ſit. Fortunas ſuas. Ter. And.15. Seruon fortunas me/ as me commiſiſſe futili? Infi/ dem ſe ali. Ter. Prol. Hec. Qui in tu telam meam ſtudium ſuum, & ſe in noſtram cõmiſit fidem. Item. Hec. 2: In tutelam ſe alicui. uide ſu/ prà. Semina terrę. de re ruſt. Co lu.2.14. Nec tantum propter ſemi/ na, quę ſulcis aratri committuntur.

Gnatam uxorem ali. Te. And. 5. Quid Chremes? qui denegarat ſe commiſſurum mihi gnatam ſuam uxorem. Pecuniam Paleſtræ.1. uo.or.116. Quod eam Paleſtrę com miſiſſe dicant. Puto in Palæſtra pe/ cuniam abſumptam eſſe.

CVM EST, PRO FIERI.

Iudicium inter ſicarios.1. uolu. ora.20. Longo interuallo iudicium inter ſicarios hoc primum commit titur: id eſt, fieri cœpit. Ludos. Atti.325. Hæc ſcripſi ad VIII. Cal. Nouembris, quo die ludi commit/ tebantur, in Tuſculanum profici/ ſcens.1.uo.ph.11. Se aliquo. At ti.322. In ſenatum ſe non committe/ bat: id eſt non ueniebat.

COMMODARE. Eſt rei alicuius uſũ præſtare, ſiue quæ eadem reſtitua/ tur, ſiue pro ea aliud. Aſc.63. Qui/ bus pecuniæ commodatæ ſunt.

Facultates. de off.39. Atque ut dãdo, & accipiendo, mutãdis q; fa/ cultatibus. & commodandis nulla re egeremus. Vbi No. pro muta/ re exponit. Præſentiam. Aſco. 40.

40.Aut præſentiam ſuam commodat amico.

COMMOVERE.proprie eſt ſimul mouere, ſæpius eſt excitare: interdũ turbare, aliquando etiam aliud ſignificat. Bellum.in familia.132. Quod bellum commotum à Scapula:id eſt, excitatum. Diſſenſionem.2.uo.or.88.Aut aliquid alieniſſimo tempore nouæ diſſenſionis commouere. Seditionem. Atti.23. Sæpe item ſeditione commota. Tumultum.1.uo.or.239. Vt nemini minus expediret, ullum in Sicilia tumultum, aut bellum cõmoueri. Inuidiam.1.uo.or.106.. Et me populariter agere, atq; inuidiam commouere. Item In aliquem.3.uol.or.187. Tum à ſuis ſimilibus inuidiam aliquam in me cõmoueri putat: id eſt, mihi odium comparare. Bilem.Atti.26.. Etſi (ut ſcribis) bilem id commouet: id eſt, excitat. Dolorem.1.uo.ora. 210.Sed magnum & acerbum dolorem commouent. Studium ſcribendi.2.uo.ph.3.. Quàm multorum non modo diſcendi, ſed etiam ſcribendi ſtudia commouerim: id eſt, excitarim. Suſpitionem in aliq.2.uo.or.55.Furto poſtridie cognito omnis ſuſpitio in eos ſeruos, quòd non comparebant, commouebatur:id eſt, ſuſpecti fiebant.

Hiſtoriam.in or.li.200.Primiſq; ab his (ut ait Theophraſtus) hiſtoria commota eſt, ut auderet uberius, quàm ſuperiores, & ornatius dicere. Aliq.Ter.Phor.4. Quid nam ille commotus uenit? Metu.Ter.And.24: Ita animus commotus eſt metu.Item de offi.20..Ita Nuntio.in fa.40. Et ſi grauiter primo nuntio commotus ſum.

Deſyderio.2.uo.or.8.. Tamen nimia longinquitate locorum, ac deſyderio ſuorum commouebatur.Ita Libidine.de off.20.. Qui aut libidine aliqua, aut metu commoti ſunt. In re aliqu.Ter.And. 11: Neque commouetur animus in ea re tamen:id eſt, integrum ſe præſtat.Item Ter.Eu.10.In hac commotus ſum. Mentem ali.Atti.62.. Publius ſanè diſerto epilogo criminatus mentes iudicum commouerat.ita Senatum. in familiar.63..

Animum aliquid.1.uo.ora.125. Domo eius omnia abſtulit, quæ paulo magis animum cuiuſpiam, aut oculos poſſent cõmouere: nũc eſt delectare. Sacra.Pl. Pſeu.1.. Scis tu quidem hercle mea ſi commoui ſacra, quo pacto, & quantas ſoleam turbellas dare? id eſt, facere quantum poſſum. Expectationem.Att.2.Crebras expectationes nobis tui commoues: id eſt, crebro aduentum tuum mutas. Item in fa. 306.Commorat expectationem lupus:id eſt, ut expectaremus, effecit.

Oculos.uide animum.

COMMVNICARE.eſt quod proprium unius fuerat, commune facere, neq; ſolum communicare in ea ſignificatione eſſe uidetur cum quis ſua in

communne confert, ſed etiam cum ex alienis partem ipſe accipit. dici/mus uero & aliquid cum aliquo, & aliquem re aliqua, & inter ali/quos de re, & aliquid communi/care. Vt iudicia cum equeſtri or dine.2.uolumi.or.44.Et eo magis quod illo ipſo tempore, illis cenſori bus iudicia cum equeſtri ordine cõ municata ſunt. Pericula cum pe riculis aliorum.3.uo.or.59..Qui ue lint cum periculis noſtris ſua com/municare. Honores cũ aliquo. 3.uo.or.96.Eorum'que honorum, quos cum proximis communica/uit. Cauſam ſuam cũ aliq.1.uol. or.42.Deſinant cauſam ſuam cum Chryſogono cõmunicare, deſinãt ſi ille ſit læſus, de ſe aliq. detractum eſſe arbitrari. Inimicitias cum aliquo.in fa.255..Nam ut illa omit/tam, quæ ciuitate teſte feciſti, cum mecum inimicitias communicaſti: id eſt, qui meas inimicitias tuas ini/micitias eſſe uoluiſti. Aliquid cum aliqu.de offi.61..Poſtulauit, ut aliquem populus daret, qui cũ cõ/municaret.Item Atti.16.Nihil mihi ſcito nunc tam deeſſe, quàm homi/nem eum, qui cum omnia, quæ me cura aliqua afficiunt, unà commu/nicem:id eſt, qui cũ ego ea loquar, quæ me cura, & ſolicitudine affici/unt. Gloria,2.uo.or.128.Quib⁹ L.Lucullus tantum laudis impar/tit, quantum neq; ambitioſus impe rator, neq; inuidus tribuere alteri in communicanda gloria debuit.

Ciuitatem.3.uolu.or.61.Cuius autoritate, & exemplo nunquam eſt intermiſſa à maioribus noſtris largitio, & communicatio ciuita/tis. Aliquem menſa. Pl.Mili.1: Communicabo te ſemper menſa mea. De officio.in famil.45.Et hoc tempore uelle te mecum ſi pro pius acceſſiſſem, de officio utriuſq; noſtrum communicare.Item in fa. 6..Qui mecum ſæpiſſime non ſo/lum à me prouocatus, ſed etiam ſua ſponte de te communicare ſolet. Itẽ 2.uo.ora.95.Cæ. Ciui.3.a: Inter ſe de re aliq.1.uo.or.3.Cum & de ſo cietate inter ſe multa communica/rent, & de tota illa ratione, atq; re Gallicana.Item.158. Nam ſocij pu/tandi, quos inter res communica/ta eſt.Item Atti.311. Sed & hæc (ut ſpero) breui inter nos communica bimus.2.uo.ph.62..

COMMUTARE. Eſt in eo non perma/nere, quod quis inceperit. & aliqu. cum aliquo. & ad aliquid, & inter aliquos commutatur. Anno/nam.2.uo.ora.216.Commutaram annonam eſſe dicebant. Iudicia. Aſco.10..M.quoq; Druſum Trib. Pleb cohortatus ſit, ut iudicia com/mutaret: id eſt, ut ad alios iudices transferret iudicia. Rationẽ.in fa.33.Tua ratio poſtea eſt commu/tata.i.ſententiam mutaſti. Rem pu.2.uo.or.116.Quæ non ad delen dam Remp.pertinerent, ſed ad com mutandam. Verba cum aliquo Ter.And.8.Crede mihi hoc inquã

Pam/

Pamphile, nunquam hodie tecum commutaturum patrem unum eſſe uerbum. Item Phor. 14: Vt eſt ille bonus uir, Tria non commutabitis uerba hodie inter uos. eſt autem altercari. ut ait Do. Vultum ad aliorum uoluntatem. 2. uo. phi. 211. Cuius & frons, & uultus, & ſermo ad eorum, quoſcunq; conuenerit, ſenſum & uoluntatem commutandus eſt.

COMparare. Cum uerbum aliquid parat, efficit, in huiuſmodi locutionibus uerſari ſolet. Amicitias. de offi. 39. Tum ad amicitias comparandas. Auditorem ad aliq. ad Her. 32. Et ad reliquam comparat auditorem. Beneuolentiã. de off. 44. Itaq; cum beneuolentiæ comparandæ cauſa benefici eſſe uelint. Copias. 3. uol. or. 21. Iccirco credo manum ſibi P. Seſtius & copias comparauit. Exercitus. 3. uolu. or. 186. Qui contra conſulem priuato conſilio exercitus compararunt. Conuiuium. 1. uolu. or. Conuiuium comparat. Gloriam. de off. 42. Prima igitur eſt adoleſcentis commendatio ad gloriam ſi qua ex bellicis rebus comparari poteſt. Inſidias alic. 2. uolu. ora. 27. Inſidias habito comparare.

Laudem. in familiari. 19. Quibus que artibus eæ laudes comparantur. Riſum. ad Herenni. 20. Quæ ex aliqua re riſum pudentẽ, & liberalem poteſt comparare. Tumultum. ad Herenn. 33. Tumultus C. Gracchi tumultus domeſticos, & inteſtinos comparat. Ita

Rationem uitæ. de officijs. 115. Quandoquidem ita ratio comparata eſt uitæ: id eſt, ita fert uitæ ratio. Vultum ex uultu aliq. Plau. Amphi. 8. Vultũ ex uultu comparat. Vitam beatam. 1. uolu. phi. Omnis autoritas philoſophię conſiſtit in beata uita comparanda. Teren. Heau. 14. Argentum dabitur illi, ut ueſtem, atque alia, quæ opus ſunt, comparet: id eſt, emat. Se. 3. uo. ora. 106. Pauliſper ut ſit, dum ſe uxor comparat: id eſt, exornat, parat. Item Ter. Eun. 1. An potius ita me comparem non perpeti meretricum contumelias? Commodũ. Ter. And. 16. Atq; ex incommodis alterius ſua ut comparent cõmoda.

Aliquid ad aliquid. Att. 32. Niſi ad alias res peſtiferas aditus ſibi comparaſſent. More maiorum. 1. uol. orat. 35. Itaq; more maiorum comparatum eſt. Cum uero cõparationem habet. dicimus aliquid alicui, cum aliquo, inter aliquos, et ad aliquid comparare. de officijs. 3. Similitudines comparant. 80. Equi fortis & uictoris ſenectuti comparat ſuam. 55. Sed hæc etiam inter ſe comparare, & his dubitare turpiſſimum eſt. Terenti. Eu. 14. Haud ne comparandus hic quidem ad illum eſt. Labella cum labellis. Plaut. Aſin. 10: Prehende auriculas, compara labella cum labellis. nunc eſt componere, coniungere.

Comparare aliq. 1. uo. or. 266. Quærite nunc ueſtigia prius, quibus exitus illorum, ex illo loco compareant.

Compellere Aliquem. Att. 23.. Nigidium minari in concione ſe iudicem, qui non affuerit, compellaturum. Item. 3. uo. or. 186.. Idem etiam Q. Ciceronis fratris mei filium edicto compellat, nec ſentit amens cōmendationem eſſe compellationem ſuam. uidetur hoc fuiſſe, per ſcriptū imperioſum aliquem citare.

Compenſare. A`penſando ſumptū eſt, ſignificat autem æquare. aliquid aliqua re, et cum re. ut. 2. uo. or. 219. Sed hoc compenſabo breuitate eius orationis. Item. 144. Et ſummi labores noſtri magna cōpenſati gloria mitigantur. Cum aliqua re: 3. uo. ora. 95.. Non'ne compenſabit cum uno uerſiculo tot mea uolumina laudum ſuarum. 1. uo. ora. 242..

Comperendinari. De comperendinatione uideto Aſc. ſed Bud. planius etiam eam rem eſt perſecutus, utriusq; uero partis fuit, etſi exempla noſtra ad reum tantum pertinere uidentur. neque idem erat, quod ampliatio, ut ab illis docebere. ut. 1. uo. or. 81. Verum, ut opinor, Glaucia primus tulit, ut comperendinaretur reus. Item. 80. Nemo iſtum cōperendinatum, ſed condemnatum iudicaret. Item. 207. Poſteaquam eſt comperendinatus. Iudicium. Aſc. 63. Nam ſi accuſator dixerit, reſponde mihi prima actione, ne rurſum comperendinato iudicio &c.

Comperire Aliquid, & de re. Terē. And. 3: Primum iam de amore hoc comperit.

Compeſcere. Eſt cohibere. Linguam. Pl. Pœnu. 14: Maledicta hinc aufer, linguam compeſcas.

Compilare. Piletas Græcè fures uocant, unde pilare, & compilare, autore Sex. 1. uo. or. 212: Vno imperio hoſtiatim totum oppidum compilauit. Ita Hortos. 3. uo. or. 189. Refertā eius domum exhauſerit, hortos compilarit: id eſt, ad ſe omnia ex his ornamenta tranſtulerit. ut admoneat, hortos, & in hoc loco, & ſuprà in uerbo ædificare eſſe magis domum in hortis, quàm malū, pirum, prunum, & cætera quibus horti maximè cōſtare ſolent. Sapientiam. 2. uo. ora. 129.. Et ab ipſis cautis iuris conſultis eorum ſapientiam compilauit..

Complacare Aliquid alicui. Tiro Cic. lib. apud Gell. 7. 3. In principijs patroni, qui pro reis dicunt, conciliare ſibi, & complacare iudices debent.

Complanare. Eſt planum reddere. 2. uo. ora. 233. Sp. Melij regnum appetentis domus eſt complanata: id eſt, ſolo æquata. Opus. Cæſar. Bell. Alex. c. Sed prope iam conſtituta opera cum complanarent. nūc eſt perficere. extremam manū operi imponere.

Complecti Aliquid. Att. 280. Veterem pro eius erga te beneuolentia,

ſin-

ſingulari'q; officio libenter ex tuis literis complexus ſum. Inter ſe aliquos.2.uo.ph.82..Nos inter nos eſſe complexos.

Complere Aliq.re aliqua, & rei aliuius.2.uo.ph.212..Vt de nocte domus compleatur. Ita Nauem. Cæſ.Gall.4.b:Ita uno tempore & longas naues, quibus Cæſar exercitum tranſportandum curauerat, quasq; in aridum ſubduxerat, ęſtus complebant. Murum.Cæ.Gal.7.a..Murum'que celeriter compleruni. Gradus.3.uo.ora.197..Cũ autem erat uentum ad ædem Concordiæ, gradus cõplebantur. Paginam.Att.216..Sed complere paginam uolui. Legionem. Cæſ. Ciui.1.a..Quas ex nouo delectu cõfecerat, atq; in itinere compleuerat. Rem aliquam.Cæ.273..His rebus completis, legiones reduci iuſſit.i. perfectis his rebus. Vitam. beatã.1.uo.or.141..Cõplent ea quidem beatiſſimam uitam. Aures aliq.de off.128..Qui complet aures meas tantus, & tam dulcis ſonus? Aliquid re aliqua.Cæ. Ciui.2.a. Aduentus enim L. Naſidij. ſumma ſpe, & uoluptate ciuitatem compleuerat: Etſi uoluntate legatur quod quam recte, alij uiderint. Item Cæ.Ciui.2.b..Quæ res omnium rerum copia compleuit exercitum..

Telis corpus.Pl.Amph.1: Vortentibus Theleboi telis complebãtur corpora. Et rei alicuius.Pl. Amphi.10. Quem propter corpus ſuum ſtupri compleuerit. Erroris & dementiæ.Pl.Amph.2..Erroris ambo ego illos, & dementiæ cõplebo.

Complicare.Epiſtolam.Attico.321. Cum hanc iam epiſtolam complicarē, tabellarij à uobis uenerũt &c.

Componere.Conatur No. huiuſce uerbi diuerſas ſignificationes paucis exemplis explicare, idq; erudítiſſime, ut cætera omnia exequitur. ſi quid tamē proprij in uerbo dignoſci poteſt, id erit multarum, ſcilicet rerum conuenientia, atq; apta collocatio. & dicimus aliq. & aliquid, cum aliquo, & inter aliquos componere.ut Argumentum.Atti. 240. Sed & componendum argumentum eſt. Artem.in orat.lib. 168.Nec uero pauci ſunt authores. Cn.Flauium ſcribam fauſtos protuliſſe, actiones'q; compoſuiſſe: id eſt, dies, quibus agi licebat, in ordinem deſcripſiſſe. Auſpitia.2.uo. ph.176. Cum alteri placeat auſpitia iſta ad utilitatem eſſe reipubl.compoſita. Iter.Att.249. Ego itinera ſic compoſueram, ut No.Quint.Puteolis eſſem.&c. Signa. Att. 60. Tibi etiam gratias agebat, quod ſigna cõponenda ſuſcepiſſes. Cauſam.in or.lib.210.. Alteri, cum domeſticum tempus, in cognoſcēdis, componendisq; cauſis. Cæſ. dixit, Controuerſiam. Ter.Phor.14. Dixit. Inter ſe aliquid cum bona gratia. cur non inquam, Phormio uides inter uos ſi hæc potius cum

bona ut componantur gratia, quã cum mala? Capillum.1.uol.or. 41.Ipſe uero quemadmodum compoſito, & delibuto capillo paſſim per forum uolitet. Res ſuas. Terent.Hec.13.I ergo intro, & compone, quæ ſimul tecum ferantur.

Maria.Sall.de Rep.ord..Et quia tibi terræ, & maria ſimul omnia cõponenda ſunt. Aliquid cum aliquo.Salluſt.Iugur.b:Iugurtha ubi Metelli dicta cum factis compoſuit. eſt nunc dicta cum factis conferre. Societatem.Sallu.lib.4. Hiſto.Suſpectus'q; fuit. Incertum uero, ac per negligentiam ſocietatẽ prædare cum prædonibus compoſuiſſet.

COMportare.Aliquid.Att.78.Frumentum ex agris in loca tuta comportantur.

COMprehendere.Eſt idem cum capere. Arma.Cæſ.Ciui.3.a:Atq; arma Capuæ eſſent comprehenſa: id eſt, cũ Campani arma cæpiſſent.

Ignem aliquid.Cæ.Gall.5.c.Hæ celeriter ignem comprehendunt: id eſt, concipiunt.Ita Scientiam rei alic.in or.lib.86.Eſt enim & ſcientia comprehendenda rerum pluriumarum.Ita Sententiam. in or. lib. 167..Ipſa enim natura circumſcriptione quadam uerborum comprehẽdit, concludit'q; ſententiam. Aliquid aliqua re, ut memoria.1.uolu. ph.251..Sed quoniam mane eſt eundum, has quinq; dierum diſputationes memoria comprehendamus.

Item ad Her.11..Ita Mente, aliq: 2.uo.ph.63..Eo minus, quod tu uis poſſum mente comprehendere. Ita

Animis & cogitatione.2.uolu. or.160.Etiam ſi à me minus dicuntur ueſtris animis, & cogitatione comprehendere.

COmprimere.In uerbo ſuapte natura uim adhibitam ei rei, cui adiunctum erit, ineſſe uidemus. Animam.Teren.Phor.21..Hoc ubi ego audiui, ad fores ſuſpenſo gradu acceſſi, aſtiti, animam compreſſi, aurem admoui, ita animum cœpi attendere. Audaciam.3.uol. orat. 226.. Niſi incredibilis, ac diuina uis Cæſaris furentis hominis conatũ & audaciam compreſſiſſet. Conatum.uide audaciam. Cupiditates.3,uo.ora.92.Meditare quibus uerbis incenſam illius cupiditatem comprimas, atq; reſtinguas. Ferociam:2.uo.or.243..Duobus inceptis uerbis omnem impetum gladiatoris, ferociam'q; compreſſi.

Furores tribunitios.2.uol.orat. 129.Qui dicendo nonnunquam cõprimat tribunitios furores. Frumentum.2.uo.ora.216.Quaſi uero ego aut rei frumẽtariæ præfuiſſem, aut compreſſum aliquod frumentum haberem. Item Attico.82.

Linguam.Plautus. Amphi.11: Ego tibi iſtam hodie ſceleſte comprimam linguam. Libidines.3. uolumi.orat.134..Comprimendæ libidines, propaganda ſoboles.

Impetum.uide ferociam. Impro-

probitatem.Atti.129. Erit credo periculum,ne improbum negociatorem,paulo cupidiorem publicanum comprimere non poſſis.

Manus.Ter.Heau.9: At tu pol tibi iſtas poſthac cõprimito man⁹.

Mulierem.Terẽ.Phor.24: Violentus fere ab hinc annos quindecim mulierculam eam compreſſit.

Odium.2.uo.or.225..Quæ inueterata compreſſo odio, atq; tacito, iam erumpebant in actum. Timorem.2.uo.ora.241..Ne audaciæ quidem locum ad timorem comprimendum fuiſſe.utrobique eſt diſſimulare.

CONARI aliquid.1.uol.or.14.Homini pro amicitia familiarius dixi mihi uideri ore duriſſimo eſſe, qui præſente eo geſtum agere conaretur.Item in or.lib.114.Poëtas omnino quaſi alia lingua locutos,non conor attingere.Item.145.Sed pri⁹ quã illa conor attingere.Ter.And.2..Si ſenſero hodie quicquam in his te nuptijs fallaciæ conari.in quibus exemplis pro audere accipi debet. non quod negem propriam illi ſignificationem eſſe,quam uulgo dicunt,far il poder ſuo.i. facere quod ipſe poteſt,uel ſuum poſſe.

CONCEDERE,eſt recedere,locum dare,fateri,uinci. conſtructionem uero tam diuerſam retinebit, quàm etiam ſignificationem.Ter. Hec.3: Rus habitatum abij, uobis concedens,& rei ſeruiens. Item. Perioch. Eun.Item.Phor.16.Concede hinc à foribus paululũ iſtorſum Sophrona.Item Phor.22.Sed hinc concedã in angiportum hoc proximum : id eſt, huc recedam. Noctem diei. Pl.Amph.1: Neq; nox quoquam concedit die. De re aliqua.Attic. 202..Etſi de cupiditate nemini concedam. De iure ſuo.de off.46..Aequum & facilem multa multis de iure ſuo concedentem.Item Teren. Adelph.4. Factum aliquid alic. Cæ.Bell.Alex.4.c..Sed tamen ſe cõcedere id factum ſuperioribus ſuis beneficijs.nũc eſt condonare factũ.

In ali. Vt in ius.Sal.con.cat.a..Nã poſtq; Reſp.in paucorũ potẽtiã,ius atq; ditionem conceſſit. In ditionẽ.uide ius.Ita In paucorũ dominationẽ.i.peruenit.Ita In gentẽ, In nomẽ alienum.Sallu.Iugurt.a.. Victi omnes in gentem, nomenq; imperantium conceſſere.

CONCIDERE.Maxime ad ſtragẽ uerbũ accommodatur.ut Att.76..Sed tamen conciſos equites noſtros à Barbaris nuntiabãt ij,qui ueniebãt Item Att.253..Alij conciſos agripetas,alij planeũ acceptis numis,relictis illis aufugiſſe. Aliquẽ.3.uol. or.200.Decretis ueſtris eum conciſiſtis:id eſt,perdidiſtis. [handwritten margin: c. perdere]

CONCIDERE.Nũc à cado eſt cõcido & aliquis aliqua re,& aliq.alic.cõcidit.ut Mente aliq.3.uo.or.Allato nũcio de legione quarta mente cõcidit. Et mẽtẽ alic.2.uo.or.240.. Et mentem debilitatam metu conciſſe. Mortuum ali.in or.li.168.

Et eo poto mortuum concidiſſe.

Fidem,2.uo.ora.7.Scimus Romæ ſolutione impedita fidem concidiſſe:id eſt,non præſtari.

CONciliare. Modo eſt pro parare, acquirere,quod nondum erat:modo reconciliare quod erat diruptũ, tamq̃ mala, quàm bona conciliamus.ut in exemplis. Animos aliorum ſibi.de offi.36. Proprium hoc ſtatuo eſſe uirtutis, conciliare ſibi animos hominum. Amicitiam.de offi.103..Nam cum conciliatrix amicitiæ uirtutis opinio fuerit.

Beneuolentiam. Cæſ. Ciui.2.b..Quaſi non & felicitas rerum geſtarum exercitus beneuolentiã imperatoribus,& res aduerſæ odia cõcilient.Item in fam.56.135.de off.49.

Dignitatem.Cæſar Bell.Af.a: Quibus ex rebus ſibi eam dignitatem, quæ eſt per gentes clariſſima notiſſima´que conciliauit. Fidẽ. in or.libr.234..Quæ motu animorum conciliet in dicendo fidem.

Gratiam.2.uo.or.17..Neq; quo Cn.Pompei gratiam mihi per hanc cauſam conciliari putem. Nuptias.Att.266..Eas q̃ nuptias M.Cicero conciliarat. Odium.uide beneuolentiam. Pacem. Teren. Heau.22.Exeo ergo ut pacem recõciliem.Item Cæ.Ciui.1.c.. Ab ali quo.Pl.Moſt.15. Qui à patre eius conciliarem pacẽ. Inter aliquos. in fa.160..Pacis inter ciues concilian dæ te cupidum eſſe lætor. Ita in fa. 63.. Pecuniam.1.uol.or.136.Sed pecuniæ conciliandæ cauſa ſuſcepe ris.Item 137.137..167.. Regnũ. Cæſ.Gall.1.a. Se ſuis copijs, ſuoq; exercitu illis regna conciliaturum confirmat. Voluntatem alicu. At.2..Ad eorum uoluntatem mihi conciliandam.

COncinnare.Eſt aliq.parare, ſiue apte inter ſe componere. Aream. Pl.Aſin.3..Auceps quando concin nauit aream, effundit cibum, aues aſſueſcunt. Liuorem alic. Plaut. Truc.15.Iam liuorem ſcapulis iſtoc concinnas tuis. Lutum.Pl. Ru.2. Si ſapiam,hoc,quod me mactat, concinnem lutum. Munus.in fa. 94..Ego tamen nactus in nauigati one noſtra puſillum laxamenti con cinnaui tibi munuſculum ex inſtitu to meo. nunc eſt componere. Viam.Pl.Stic.4. Tranquillam uiam concinna.id eſt,expedi. Veſtem Pl.Men.9.Potin ut quieſcas,ſi ego tibi hanc hodie probe,lapideq; con cinnatam referam tempori? uulgò concia à tuo doſſo:id eſt, concinna tuo dorſo.

COncionari.Cum aliquo.Cæ.Gal. 7.b.Cæſar receptui cani iuſſit, legionisq; decimæ,qua cum erat concionatus,ſigna conſiſtere. De ali quo.in fa. Etiam de te concionantur. Aliquid.in fa.163..Quod cum Lepidus concionaretur.

Concipere.Proprie eſt ſimul capere pereleganter uerò transfertur.& ſæpe eſt peccare,admittere.ſæpi⁹ mul ta alia ſignificat. Dedecus.de off. 25.

25.Quòd & ipſa ſenectus concipit dedecus. Fraudem.1.uolu.phil. 163..Vel in rep.uiolēnda fraudes inexpiabiles concepiſſent. Infamiam.1.uolu.or.75.Vos aliquot iam per annos conceptam huic ordini turpitudinem, atq́; infamiam delere poteſtis. Maculam.1.uol.or. 29..Ex quo ſi qua macula concepta eſt. Scelus.1.uo.or.78.Non iſtũ maius in ſeſe ſcelus cōcepiſſe. Turpitudinem.uide fraudem. Vitiũ. 2.uo.ph.190..Quod non ſolum uitia concipiunt ipſi, ſed ea infundunt in ciuitatem. Periculum.2.uol. or.144.Hoc quod conceptũ reſp. periculum parturit, conſilio diſcutiam. Semen herbarum.2.uol. ph.122.Ita'ne cenſes? ante coronam extitiſſe, quàm herbarum conceptum eſſet ſemen. Mortem praecordijs.1.uo.ph.169.Cum iam praecordijs conceptam mortem contineret. Odium in aliq.2.uo.ora. 198.Vt quod odium ſcelerati homines, & audaces in remp. & in omnes bonos conceptum inuidia continent. Inimicitias.Cae.Ciui.3.a. Inimicitiasq́; habebat etiam priuatas cum Caeſare ex aedilitate, & praetura conceptas. Dulcedinem animo.2.uo.or.192..Si liberum cōceptam dulcedinem animo incluſam continetis. Ita Cupiditatem auribus.1.uo.ora.224.Auribus tu tantam cupiditatem concepiſti: id eſt, ita uehementer ex auditu affectus es. Metum in ſe.Pl.Amph. 1: Igitur maiorem in modum in ſeſe concipiet metum. Iuſtitium. 2.uo.or.257.Veruntamen nocturnis uigilijs, & coactione hominũ iuſtitium illud conceptum, ac medidatum eſt. Vadimonium.Atti. 316.Negant enim in tanta multitudine eorum qui unà eſſent, quẽquã fuiſſe qui uadimonium concipere poſſet.Plura habebis in uerbo uadari, quae ad uadimonium pertinent, quaeq́; ad hunc locum exponendum faciunt. Verba. Plaut. pſeu.15.Vt concepiſti uerba, uiginti mnas dabin? Item Bach.20: Pſeu. 14.de off.73..Eſt in uerba alterius aliquid promittere.

CONcire. Bilem in aliqu.Pl.Amph. 12: Vetus eſt adagium: Fames, & morabilem in naſum conciunt.

Iram inter aliq.Ter.Hec.6: Fortaſſe unum aliquod uerbum inter eas iram hanc conciuerit. Lites alic.Pl.Aſin.12.Tu ergo face, ut illi turbas, lites concias. Turbas.Terẽ.Heau.19: Diſperij, ſceleſtus, quãtas turbas conciui inſciens? Item Pl. Amphi.13.Aſin.12..

CONcitare. Eſt ualde commouere: tamq́; ad bonum, quàm ad malum uerbum accommodatur. Seruitia.in fa.166.Si nihil in Lepido ſpei ſit, deſcenſurum ad extrema, & nō modo nationes, ſed etiam ſeruitia concitaturum. Ad aliq.Caeſar. Gall.7.b: Multis utrinq́; interfectis maiorem multitudinem ad arma concitant. Turbas.Pl. Amphi.

3.Quis ante ædes tantas,tandiu tur bas concitat? Tumultum.Sall. In.Cat.1: Nullo tumultu publice concitato. Inuidiam in aliqu.1. uo.or.239..Nullam inuidiam in te, ne ex illis quidem rebus concitabo &c. Miſericordiam.in or. lib. 104..Quod is L. Scribonio quæſti onem in eum ferente Po.miſericor diam concitaſſet. Multitudinē auditorum.1.uo.ora.61.Quantam auditorum multitudinem C. Verris infamia concitatura. Expectationem.in fa.18..Sic ad nos cō firmatus reuertare, ut quam expe ctationē tui concitaſti, hanc ſuſtine ri, ac tueri poſſis. Riſum.in ora. lib.139..Atque illud primum quid ſit ipſe riſus, quo pacto cōcitetur, quo modo exiſtat, &c.

CONclamare proprie eſt unà mul tos clamare. ſed de ijs rebus apte uſurpatur: quæ iam tranſactæ, ac fi nitæ ſunt: ut corpora conclamata, quæ nihil iam reliqui habent ad ui tæ officia. ut ait Donatus ſuper illud Ter.Eun.5: Ipſa eſt, iam con clamatum eſt.Cæſ.Gall.5.b. Tum ſuo more conclamauerunt, uti ali qui ex noſtris ad colloquium pro dirent. Ad arma.Cæſar.Ciui.1. c.Conclamatur ad arma, atque o mnes copiæ &c. & ſine arma.Cæſ. Ciui.1.c.Alij, quod pridie noctu cō clamatum eſſet in caſtris Cæſaris, argumenti ſumebant loco non poſ ſe clàm exire. Vaſa,Cæſar Ciui. 3.b..Et noctu, neque conclamatis qui dem uaſis flumen tranſit, in altero eſt, quod uulgo dicitur, dar al ar me, id eſt ad arma, in altero eſt, cum caſtra mutantur.

CONcludere eſt proprie in unum multa claudere, ſed rei perfectio nem quodammodo ſignificare ui detur. Aquam.2.uo.ph.30.Con cluſa autem aqua facile corrumpi tur. Multa in unum diem.Ter. Eu.26: An fortunam collaudem, quæ gubernatrix fuit, quæ tot res, tantas tam opportune in unum cō cluſit diem. Item.2.uolu.phil.31.Ex quo concluditur, cum omnes mun di partes ſuſtineantur calore &c.

Rationem.2.uo.ph.64.Zeno nis enim ueſtigijs hoc modo ratio nem poteris concludere. Item.30.

Facinus crudelitate.1.uolu.ora. 125.. Inuenietis id facinus natum à cupiditate auctum per ſtuprum, crudelitate perfectum, atque con cluſum.

CONcoquere.Aliq. de re Ruſti.Co lu.2.15: Ideo quod facilius concoquit.

Odium.Attico.328.Vt eius iſta multò ante odia non ſorbeam ſo lum, ſed etiam concoquam.

CONcordare.Aliquid cum aliquo. Terenti.Phor.7.. Si concordabis cum illa, habebis quæ tuam ſene ctutem oblectet: id eſt, conuenies cum illa.

CONcredere aliq. alic.1.uolu.ora.11. Cui tu, & rem, & famam tuam cō mendare proficiſcens, & concrede re ſolebas.

Con

Concrepare, naturam ſeruat eandẽ, quam crepare: intranſitiuam ſcilicet concrepat uero aliq. & aliq. aliqua re. Ter. Phor. 20.. Sed oſtium cõcre-puit abs te. Scabella. 3. uol. ora. 51.. Deinde ſcabella concrepant.

Armis aliq. Cæſ. Gal. 7. a: Conclamat omnis multitudo, et ſuo more armis concrepat. uide crepare.

Concurrere. Verbum hoc pro uaria ui particulæ, ex qua compoſitũ eſt, uariam etiam ſignificationem habet. modo enim in unum cõcordes, modo aduerſę res concurrunt.

Simul multa. Ter. And. 12: Multa concurrunt ſimul, qui coniecturam hanc nunc facio. Multas opiniones. Ter. Heau. 4. Concurrunt multæ opiniones, quæ mihi animum exaugeant. Veriſimilia multa. Ter. Adelph. 15: Ipſum id metuo, ut credant, tot concurrunt ueriſimilia. In ſententiam. Attic. 20.. Et raptim in eam ſententiam concurrerunt. in fa. 162. Repente Antonius in aciem ſuas copias produxit, & ſine mora concurrit. Inter ſe milites. Cæ. Ciui. 2. b: Concurrũt equites inter ſe, neq; uero primum impetum noſtrorum Numidæ ferre potuerunt. nunc eſt manum conſerere. Item Ad arma. Cæ. Gall. 3. c.. Cum ad arma milites concurriſſent &c. De iure. 1. uo. oratio. 14.. Deijcitur de ſaltu C. Aquili pridi. Calend. intercalares biduo poſt, aut ut ſtatim de iure aliquis concurrerit, non toto triduo. & hoc in loco contentionem ſignificat. ſed de iure: id eſt, ſi quis ſummo iure agat, & paulo plus temporis ſpatij eſſe contendat, nunquam triduum explebit.

Concutere. Orbem bello. Salluſt. 83. Neque ſi pati potuiſſet orbis terrarum bello concuſſus foret. Licentiam hominum. 3. uolu. oratio. 116. Hunc ipſum annum hoc ſummo uiro conſules concuſſa hominum licentia, cupiditatibus fractis, legibus & iudicijs conſtitutis, ſalutarem ciuitati fore.

Condemnare. Idem eſt tum ſignificatione, tum conſtructione cũ ſuo ſimplici damnare. Aliquem crudelitatis. 3. uo. or. 82. Crudelitatis tu furcifer ſenatum conſul in concione condemnas? Iniuriarum. 1. uolum. orati. 112.. Homo omnium ex illo conuentu quadruplatorum deterrimus C. Sacerdote prætore condemnatus iniuriarum. Rei capitalis. 1. uo. or. 129. Qui rei capitalis condemnatus eſſet. Sponſionis. 1. uolu. or. 302. Condemnari tamen ſponſionis neceſſe eſt. Ita

Impietatis, furti, parricidij, & in cæteris nominibus certi alicuius criminis. Nam cum tranſit ad genus, ut ſcelus, peccatum, crimen, tunc magis ablatiuum poſtulat, ut aliquem. Criminibus multis. 2. uolumi. ora. 41.. Sceuola condemnatus eſt alijs criminibus frequentiſſimis Apuliæ teſtibus. Item primo uolumi. orat. 59.. Ego hoc uno

crimine illum condemnem neceſſe eſt. Aliquem De re.3.uo.or.171. Sed omitto cæteros: Licinium lenticulam de alea condemnatum collu ſorem ſuum reſtituit. Ita De ui.3. uo.ora.161. Cuius etiam familiares de ui condemnati ſunt. Aliq. Si bi.1.uo.or.113. Hunc hominem Veneri abſoluit, ſibi condemnat.

Condere. Eſt proprie in unum, & interiorem locum dare ad cuſtodiam faciliorem. Latius tamen ſignificationem ſuam dilatat, ut modo componere, modo ędificare, modo multa alia ſignificet, Sexto & Nonio autoribus. Vrbem.2.uolu.ph.98. Qui Reſp. conſtituerunt, qui urbes condiderunt. Item Sallu.con. Cat. a. Iuſiurandum. Pl. Rud.29: Iuſiurandum ſeruandæ rei non perdendæ conditum eſt. Leges.2.uolu. phi.17. Conſtat profecto ad ſalutem ciuium ciuitatumq́ incolumitatem, uitamq́ omnium quietam & beatam, conditas eſſe leges. Poteſtatem tribunitiam. Sall.76. Niſi forte tribunitiam poteſtatem euerſum profecti ſunt, per arma conditam à maioribus ſuis. Gladium. de re ruſt. Varr.1.48: Herba ea uocatur uagina, qua latet conditus gladius. Literas.1.uolu.or.132. Quas in ærario ſanctiore condi imperauit. Pecuniam.2.uol.or.80. Vt liceat illi inuidiam deponere, pecuniam condere. Triticum. de re ruſt. Var.1.57. At triticum condi oportet in granaria ſublimia: id eſt, recondi. In carcerem aliq.1.uolu. or.251. Atq; in carcerem condi imperauit. In corpus dolores. Pl. Truc.8: Vide dolores. Dolores in corpus. Pl. Eodē. Mihi magnos dolores, per uoluptatem tuam condidiſti in corpus, quo nunc etiam morbo miſera ſum. Alloquitur mulier amatorem ſuum, quæ recens adhuc erat à partu, cuius dolores ſibi in corpus per uoluptatē ab amatore ſuo coniectos eſſe dicit.

Condicere. Priſca lingua condicere erat denuntiare, in qua ſignificatione ueteres crebro uerbo uſi ſunt ad conuiuia ſignificanda, uel cum ſe quis apud aliquem cœnaturū prædiceret, uel apud ſe alium inuitaret: quod etiam in iudicijs, cum dies inter litigatores conſtitueretur, adhibebatur. ut in exemplis. Alicui. in fa.15. Nam cum mihi condixiſſet cœnauit apud me in mei generi Craſipedis hortis. Ad cœnam. Pl. Stic.6. Atq; iam ne uos miremini homines ſeruulos potare, amare, atq; ad cœnam condicere. Symbolum ad cœnam. Pl. Stic.6: Eo cōdictum ſymbolum ad cœnam.

Diem cum aliquo. Pl. Cur.1. Si ſtatus condictus cum hoſte intercedit dies. Cincius apud Gell.16.5. Cōdictus'ue dies cum hoſte. eſt iudicio diem conſtituere.

Condire à rebus, quæ ad gratiorem ſaporem conſtrui ſolent, ad quædam alia perelеganter transfertur: Orationem. in or. lib.215. Omnino

nino duo ſunt, quæ condiant orationem, uerborum numerorúmq́ iucunditas. Negotium.2. uolu. ora.32. Atq; & ipſe conditor totius negotij guttam aſpergit huic bulbo. Conſulatum.2.uol.or.236. Vultus erat ipſius plenus furoris, oculi ſceleris, ſermo arrogantiæ, ſic ut ei iam exploratus, & domi conditus conſulatus uideretur.

C ondocefacere. Aliquid.2.uo.ph. 58. Et utamur domitis & condocefactis, ut Elephantis. Animum. 1.uol.phi. Nemo enim eſt qui eorũ bonorum animum putet eſſe iudicem eum'q́ condocefaciat &c.

C ondonare interdum eſt pro ſuo ſimplici. & eandem etiam recipit cõſtructionem: niſi quod etiam aliquid aliquem condonare ueteres dixerunt, quod non idem in donare faciebant. ut Ter. Phor.23: Argentum quod habes, condonamus te. ubi Do. ait, dono ablatiuo caſui iũgebant ueteres, condono uero accuſatiuo. Crimen.3.uol.or.102. Nec deprecaturi ſumus, ut crimen hoc nobis multa propter præclara in Remp. merita condonetis. Dolorem ſuum. Cæſ. Gall.1.b. Vt & Reipu. iniuriam, & ſuum dolorem eius uoluntati, ac precibus condonet. Erratum præteritum. Cæſ. Gall.1.b. Monet ut in reliquum tempus omnes ſuſpitiones uitet, præterita Diuiatico fratri condonare dicit: id eſt, fratris cauſa ei ſe ignoſcere. Iudicium. in fami.74. Et cum unum ſit iudicium ex tam multis, quod reprehendatur, id'q́ una ſententia, ea'q́ dubia potentia alicuius condonatum exiſtimetur. Peccatum. Ter. Prol. Eu. Is ne erret moneo, & deſinat laceſſere, habeo alia multa quæ nunc condonabuntur: id eſt, eius peccata. Supplicium. in fa.66. Eam enim animaduerſionem & ſupplicium, quo uſurus erã in eum, quem cepiſſem, remitto tibi, & condono. pro donare.1.uolu. or.99. Vt liberis eius bona patria, uoluntate patris, iure, legibus traditã, eriperes, & cui tibi eſſet commode condonares. Item.1.uolu.or.97. Dicit ſe poſſe ei condonare edicto hæreditatem. Item paulo infrà. Iſte ad arbitrium eius, cui condonarat hæreditatem ereptam liberis, qua &c. Pecuniam. de offi.49. Cum aliis adimuntur, aliis cõdonantur pecuniæ.

C onducere, Nunc eſt utile eſſe, conuenire: & cui, & in quem conducere aliq. dicitur. Dignitati noſtræ: Atti.829. Reſpondi id, quod ſentiebam, & dignitati tuæ maxime conducere. Exiſtimationi. uide, dignitati. Rationibus noſtris. Att. 1. Noſtris rationibus maxime conducere uidetur, thermum fieri cum Cæſare. In rem noſtram. Plau. Cap.5: Faciam ſedulò, ut potiſſimũ in rem quod recte conducat tuam. Item. Ciſt.7. Quod in rem tuam cõducat conſulam.

C onducere, Nunc eſt (præter propriam

priam ſignificationem) de ijs rebus quæ ad certum quoddam tempus utendæ mercede de aliquo ſumuntur. Vt Arationes.1.uol. orati. 158. Is cum arationes magnas conductas haberet à publicanis. Coquos.Pl.Aul.6. Poſtquam obſonauit herus & conduxit coquos, tibicinasq́ꝫ haſce. Nauem. Terenti. Adel.4: Coëmiſſe hinc, quæ illuc ueheres multa, nauem conductam hoc ſcio. Mercede aliq. Atti.23. Quid ergo iſtos inquies mercede conductos habebimus? De aliquo aliquid. Atti.15. Aſiani, qui de cenſoribus conduxerunt, queſti ſunt in ſenatu ſe cupiditate prolapſos, nimium magno conduxiſſe, ut induceretur locatio poſtulauerunt: puta tu uectigal aliquod Aſianos conduxiſſe. Ita Fundum de aliquo.1.uolu.or.303. Qui colonus habuit conductum de Ceſennia fundum. Fortaſſe ita ad homines tranſtulit Cic.2.uo.or.222.. Hęc cum ita ſint in re, ubi crimē eſt? ubi accuſator? ubi teſtes? quid indignius? quàm qui neq; adeſſe ſit iuſſus, neque citatus, neque accuſatus, de eius capite, liberis, fortunis omnibus conductos, & ſicarios, & perditos ſuffragium ferre? & eam legem putare? Item Cæſar. Gall.2.a. Ab nonnullis etiam, quòd in Gallia à potentioribus, atq; ijs qui ad conducendos homines facultates habebant, uulgò regna occupabantur. Item Cæſar.Gall.5.b: Magnam manum Germanorum conductā Rhenum tranſiſſe. Dicta ad fallaciam.Pl.Pœnu.6. Fac modo ut conducta tibi ſint dicta ad hanc fallaciam, niſi ſint undequaque dicta adducta ad fallaciam. Aliq. faciendum.2.uo.ph.118. Qui columnam illam de Cotta, & de Torquato conduxerat faciendam.

Conduplicare. Corpora. Pl. Pſeu. 18.. Ac etiam ſi lubet corpora conduplicant. Aliq. alicui. Terenti. Phor.10: Idem hoc tibi quod bene promeritus fueris conduplicauerit.

Conferre. Eſt proprie unà ſimul ferre, ſed cum transfertur plures etiam recipit ſignificationes. Aliquo aliq. in fa.174. Meumq́ꝫ iter eò contuli. Ita Brunduſium. Atti.40.

Animum aliquò. Ter. Heau.6: Illi ſuum animum aliò conferunt.

Ad aliq. ſe. Att.98. Confer te ad eam curam. Ad arbitrium. in fami.17. Id omne ad arbitrium tuum, qui hæc ſemper amaſti libentiſſime conferemus. Ad amicitiam. in fa.207.. Ad amicitiam ſe meam contulit: id eſt, uenit. Ad amplitudinem. in fa.144. Vt omne noſtrū conſilium, ſtudium, officium, operam, laborem, diligentiam ad amplitudinem tuam conferamus: id eſt, adhibeamus. Ad autoritatem alic. ſe.1.uo. ph.3. Ad unius ſe autoritatem contulerunt. Ad cōparationem aliq. uide obliuionem.

Ad compendium uerba. Plautus. Mil.8: Proin Palæſtrio quàm po-

potes, tam uerba confer maxime ad compendium. Ad obliuionem.2.uolu.or.25.Mithridates autem omne reliquum tempus non ad obliuionem ueteris belli, ſed ad comparationem noui contulit.

Ad philoſophiam.in famil.48. Omnem meam curam, atque operam ad philoſophiam contuliſſe.

Ad rem uerba.uide uerba. Beneuolentiam ſuam erga aliq. in fa. 146.Ita commemoratio tua paternæ neceſſitudinis beneuolentiæq́; eius, quam erga me à pueritia contuliſſes &c. Capita.1. uolu. ora. 154.Conferrent boni uiri capita:id eſt, unà coniungerent: à geſtu qui fit, cum aut nouum, aut ſecreto ali. colloquimur, caput enim omnes qui adſumus conferimus. Caſtra caſtris:Cæſar.Bell. Alex.c: Caſtra caſtris confert:id eſt, aduerſum caſtra metatur. Item.2 .uolumine philoſophiæ.132. Conſilia. Terentius. Heau.7: Syrus cum illo ueſtro confuſurrat, conferunt conſilia: id eſt, conſultant. Contra uim aliquid.3.uolumi.oratio.101.. Etſi contra uim collata ſunt. Cũ aliquo aliqu.de officijs.40.. In primis'que ut habeas, quibus cum poſſis familiares conferre ſermones. nunc eſt communicare. Cũ Cæſare.Attico.25.. Quare ſi quid θεοφάνης tecum forte contulerit, ne omnino repudiaris: id eſt, tecum communicabit, te conſulet. Manum cum aliquo.uide cum aliquo:

Cum aliquo aliq.1.uo.ora.Qui cum M.Fonteio ferrum, & manũ contuliſſet, nunc eſt manum conſerere. Ferrum. uide manum.

Cum aliqua re.in fam.24..Cum una mehercule ambulatiuncula, atq; uno ſermone noſtro omnis fructus prouinciæ non confero, id eſt, comparo. Cum externis.1.uolu. phi.27..Etſi conferre uolumus noſtra cum externis. In commune aliq.2.uo.or.2..Poſteaquam neſcio quid impendit, & in commune contulit.Item.1.uolu.ora.138. Eſt quod proprium ſit, permittere ut commune fiat. In diem.Cæſ.Gall.1: c.Itaq; ſe quod in longiorem diem collaturus eſſet. Ita In menſem. Attic.89.Quæ omnia in Martium menſem ſunt collata: id eſt, dilata. In tempus.in orat.lib.164.. Scitum eſt enim cauſam conferre in tẽpus. In fidem.uide in clientelam: eſt eius fide ſuſtineri. In clientelam ſe alic.1.uo. or.36.Ac in Chryſogoni fidem, & clientelam ſe contulerunt.eſt ſe illi maxime commendare. In fugam ſe.1.uo. ora.289. Eodem tempore ſe in fugam conſerunt unà amici, aduocati'q; eius metu perterriti. In pedes.ſe.Pl.Bac. 6:Me continuo cõtuli protinam in pedes. In diſcrimen aliqu.in fa: 21.. In ipſum diſcrimen rerum contuliſti tribunatum tuum. In nauim ſe.Attico.115..Niſi in nauim ſe contulerit. In libidinem. tertio uolumine orationum.130.

Ni

Nihil ullam in libidinem contuliſti: id eſt conſumpſiſti. In pauca. 1. uol. ora. 287. Vt in pauca conferã. Pl. Aſin. 1: Nunc uerba in pauca cõferam. ut in compendium uerba.

In quæſtum aliqu. uide uocem.

In ſocietatem, in fa. 208. Deinde quod mature ſe contulit in ſocietatem publicanorum. In tranquillum. Pl. Amphi. 2. Eam ſeditionem illi in tranquillum conferet: id eſt, ſedabit. Hinc ordo conuertitur. Nõ enim in quod confert, ſed quod cõfertur, præponetur. Crimen in aliq. 1. uo. or. 47.. Sic referuens falſum crimen in puriſſimam et caſtiſſimam uitam collatum ſtatim concidit, & extinguitur. Culpam in aliq. Atti. 135. In me conferre omnẽ illorum temporum culpam. Diſputationem in aliqu. Att. 63.. Hanc ego de Rep. quam inſtitui diſputationem, in Africani perſonam & Phyli, & Pæti, & Manilij contuli: id eſt, hos uiros loquentes induxi.

Pecuniam in aliq. de off. 71. Niſi forte eam pecuniam in Reip. magnum aliquod tempus contulerit: id eſt, reſeruarit. Benignitatem in aliq. de off. 20. Ita in eum benignitatis plurimum conferetur. Vim in aliq. in fa. 10. In te potiſſimum fractam illam, & debilitatam uim ſuam cõtulit. Suſpitionem in aliq. 1. uolu. ora. 35. Audio præterea non hanc ſuſpitionem nunc primum in captionem conferri. Maledicta in aliq. Atti. 175.. Omnia in me maledicta conferre. Studia ſua in aliq. Att. 2. Cum is omnia ſua ſtudia & officia in me contuliſſet. Operam. uide, ſtudium. Timorem ſuum in aliq. Cæſ. Gall. 1. c. Qui ſuũ timorem in rei frumentariæ ſimulationem, anguſtiasq́ue itineris conferrent: id eſt, cauſam timoris ſui eam afferrent. Vocem in quæſtum 1. uolum. or. 2.. Vocem in quæſtum contulit. Inter nos. Atti. 19.. Corã inter nos conferemus. Pedẽ. Non poſſum magis conferre pedẽ (ut aiunt) ut propius accedam: id eſt, penetrare. Rationes. Atti. 83. Quid opus eſt inquam potius, quàm rationes conferatis? Signa. 2. uo, or. 128. Qua in legatione duxit exercitum, ſigna contulit, manum conſeruit. Item. 16. Item. Cæſ. Gall. 7. 2. Similitudinem conferemus. Solicitudines inter ſe. in fa. 93.. Interq́ue nos conferre ſolicitudines noſtras: id eſt, communicare.

Verba ad rem, Ter. Eun. 16. Verum enim ſi ad rem conferantur, uerba ſcilicet: id eſt, ſi quod minatur, exequi uolet. Cum gerundijs ad locum. ſe ad ſcribendum. in or. lib. 58. Item cum ſupinis, ut dormitum. in fa. 143. Tranquillo animo aliquid. Att. 2.. Sed conferamus trauquillo animo. Item. 107. Id eſt, patiamur.

CONficere. Modo eſt ad rei internitionem, modo abſolutionem ſpectat, quam differentiam nos quoq́ue in exemplis adducendis ſecuti ſumus

mus. Rationes alicuius. Plaut. Cap.10. Quia me meam'que rem, quod in te uno fuit, tuis ſceleſtis falſidicis fallacijs dilacerauiſti, deartuaſti'que opes, confeciſti omnes res, atq; rationes meas: id eſt, occidiſti, perdidiſti quicquid excogitaueram ad hanc rem conficiendam. Diuinam uim. eodem modo. 2. uolu. ph.131. Quæ quo tandem modo euanuit? uetuſtate inquies, quæ uetuſtas eſt, quæ uim diuinam conficere poſſit? Item. 5. Ornamentũ. 3. uo. or. 24. Cuius ille ordinis nomen retinet, ornamenta confecit: id eſt, perdidit, amiſit. Patrimonium. 1. uo. or. 163. Qui patrimonium ſatis lautum, quod hic nobiſcum conficere potuit, Græcorum conuiuijs maluit diſſipare. Ita Pecuniam. Attico. 163. Vt eam pecuniam, quam confecerat. Opus. 3. uolu. or. 132. Nihil eſt enim opere aut manu factum, quod aliquando non conficiat, & conſumat uetuſtas.

Rem ſuam. 2. uol. ora. 206. Qui cum ſuam rem non minus ſtrenue, quàm publicam confeciſſet. Aliquem. 3. uo. or. 108. Qui me ad regiam penè confecit. Item. 1. uo. or. 281. Excitandus Cn. Domitius, & maxime qui rationem Alobrogum, & reliquias ſuis iterum armis conficiat. Quædam per paſſiuum cum ſuis ablatiuis. Curis. in fami. 56. Tamen nihilominus ĩjs conficior curis. Aetate. Sall. Iugurt. a. Sed ipſe paucos poſt annos morbo, atq; ætate confectus, cum ſibi finem uitæ adeſſe intelligeret &c. Fame aliq. de off. 57. Si fame ipſe conficiatur. Morbo. Sall. Iugurt. a. Vide ætatem. Dolore. Atti. 40. Maximo dolore conficior. Senio. 3. uo. or. 105. Luget ſenatus, mœret equeſter ordo, tota ciuitas confecta ſenio eſt. Senectute. 3. uolu. or. 97. Quem necaſti uerberib. ſumma ſenectute confectum: id eſt, affecta iam ætate.

C Conficere. Modo pro abſoluere. ut Rem. Att. 15. Neq; adhuc res eſt confecta, ſed uoluntas ſenatus proſpecta. Abſolutionem. 2. uolu. or. 33. In conſilium erant iudices ituri, triginta & duo, ſententijs decem, & ſex abſolutio confici poterat.

Bellum. in fa. 66. Nam ſi hoc expectandum ſit, dum totum bellum conficiam. Item. 3. uo. or. 258. Bibliothecam. Att. 4. Et quemadmodum bibliothecam nobis conficere poſſis. Argentum alic. Terent. Phor. 20. Ne cum hic non uideant me conficere credant argẽtum ſuũ.

Pecuniam. 1. uo. or. 104. Negat illa poſſe hominem exorari, per magnam eum dicere ex illa re pecuniã confici poſſe. uulgè poterſi, far un bel denaro. i. poſſe ſibi facere unum pulchrum denarium. Item. 2. uolu. or. 150. Duæ rationes conficiendæ pecuniæ, aut uerſura, aut tributo: ut cum eadem uoce ambas uerbi ſignificationes rectè conuenire uideas. nam nunc eſt comparare, ſuprà

implere

uerò malè abſumere. Centum annos. in ora. 214. Prope enim centum confecit annos: id eſt, impleuit.

Curriculum uiuendi. 2. uo. phi. 202. Qui rectè & honeſtè curriculū uiuendi à natura datum confecerit.

Curſum. 3. uolu. orati. 45. Omnemq́ue uitæ ſuæ curſum in labore corporis, atq; in animi contentione conficeret. Item. 2. uolumi. or. 10. Ita

De nauigatione. Attico. 74. Hinc Syrum, deinde Delum, utroque citius, quàm uellemus, curſum confecimus. Centurias. in fami. 175. Mitte ad Lupum noſtrum, ut is nobis eas centurias conficiat. Eſcam. 2. uolumi. phil. 53. Eorum aduerſi acuti morſu diuidunt eſcas; in ſimi autem conficiunt: id eſt, tritas reddunt, de dentibus enim agit.

Aeſtiua. in famil. 40. Aeſtiuisq́; confectis. Item Atti. 81. Famam alic. in orat. lib. 188. Sed tamen ſuauitas uocis, & lenis appellatio literarum bene loquendi famam confecerat. Hortos alicui. Attico. 198. Itaque hortos mihi conficias, neceſſe eſt: id eſt, quod agis de hortis.

Iter. Attico. 75. Nunc iter conficiebam æſtuoſa & pulueruienta uia. Item Cæſar. Ciuili. 3. b. Attico. 61.

In ordinem rationes, ſiue tabulas. 2, uolum. orat. 46. Illæ in ordinem confectæ. In leges alicuius aliquid. Terentius. Heau. 19. Nanq; adoleſcens quàm maximè in ſpe ſitus erit, facilimè bonis patris pacē in leges conficiet ſuas: id eſt, uti uolet pater. Librum. de offi. 77. Mihiq; quidem ita iucunda huius libri confectio fuit. Mandatum. Atti. 75. Si quæ tibi mandauimus, confeceris. Item. 3. Mille paſſus & paſſuum. Attic. 66. Vt mille paſſuum conficiatur: id eſt, circuitu mille ſint paſſus. Negotium. Atti. 79. Incolumi exercitu negotium cōfecimus. Item Atti. 13. Nomina. Atti. 71. Illud tamen non deſinam, dum adeſſe putabo, de Cæſaris nomine rogare, ut confectum relinquas. Nuptias. Terent. Phor. 5: Bonas me abſente hic confeciſti nuptias. Pactiones. Atti. 75. Et eò facilius quòd in noſtra prouincia confectæ ſunt pactiones. Item. 75. Deinde confectæ pactiones publicanorum. Prandium. Pl. Menę. 9. Pallam ad Phrigionem fert confecto prandio, uino'que epoto, paraſito excluſo foras. Prouinciā. 2. uo. or. 9. Plura bella geſſit, quam cæteri legerunt: plures prouincias confecit, quàm alij concupiuerunt.

Profeſſionem. in fami. 265. Tu uerò confice profeſſionem, ſi potes 2. uo. or. 177. At non eſt profeſſus. uide in profiteri. Pretium rei. 1. uol. ora. 9. De quo homine præcōnis uox prædicat, & pretium conſicit. Rationes. Att. 96. Vti confectas rationes lege Iulia apud duas ciuitates poſſim relinquere. Item Ter. Phor. 1. Reditum. in fa. 132. Reditum, ſi me tantum amas, quantum certe amas, hominibus confice.

perficere.

ce. Solicitudinem. Ter. And. 16: Quātas'que hic ſuis conſilijs mihi confecit ſolicitudines: id eſt, comparauit. Significationem rei. ad Herenn. 28.. Quæ conficit ſignificationem doloris: id eſt, perficit. Spatium. Cæſ. Gall. 3. c. Incredibili celeritate magno ſpatio paucis diebus confecto. Fatalem ſummam. de offi. 127. Circuitu naturali ſummā tibi fatalem confecerint. Tabulas. 1. uo. ora. 156. Inſpiciebamus Syracuſis à Carpinatio confectas tabulas ſocietatis. Item in ora. lib. 117. 3. uol. orat. 40. Itali. ſaldare li conti.

Tributum, 2. uo. or. 150. Nec tabulæ creditoris proferuntur, nec tributi confectio ulla recitatur. Virginem. Terē. Eu. 21. Virginem quam amat, eam confeci ſine moleſtia: id eſt, ut amator ea potiretur, effeci.

Vigiliam. Cæſar. Gall. 7. b.. Et prima cōfecta uigilia. Voluptates. 1. uo. ph. 89. Quàm præſtantiſſimus fuiſſet in cōficiendis uoluptatibus. Victoriam. 3. uo. ora. 258.. Reditum ad ueſtitum confectæ uictoriæ reſeruatæ.

CONFIDERE. De hoc uerbo Cic. 4. uo. phil. 193. ita ait: Qui fortis eſt, idem eſt fidens, quoniam confidens mala conſuetudine loquendi in uitio ponitur. ductum uerbum á confidendo, quod laudis eſt: ut ex Cice. uerbis confidere laudis ſit, confidens uerò, et cōfidentia ab ipſo uerbo facta in uitio ponantur: & rei, & aliqua re aliq. confidere dicimus.

Arcæ. Atti. 5. Ne dubites mittere, & arcæ noſtræ confidito: id eſt, diſſoluam pro eis. Cauſæ: 1. uol. ph. 55. Non exiſtimant oportere nimium nos cauſæ confidere. Animo, ſpe. Cæſar. Bd. Af. 5. a. Tamen non deterrebantur, animo, & ſpe confidebant.

CONFIERI aliq. Atti. 142. Vt per te res tota confieret.

CONFIGERE. Figere propriè eſt, quod uulgò dicitur ficcar. quemadmodū claui, ſagittæ, & cæ. id genus, quæ quia maximè illi rei adhęrēt, in qua confixa ſunt, ideo pro uehementi ui quicq̄d illud ſit, de quo agatur, poni uidebis: id quod etiam euenit in confingere, defigere, & cæteris ab eo compoſitis. Aliquid in aliq. re. 3. uo. or. 210. Hūc ipſum mihi hominem familiariſſimum, niſi talis cōſuleſſet, ut omnes uigilias, curas cogitationes in Reip. ſalute configeret, conſulem non putarem. Curas, uigilias, uide cogitationes. Aliquem ſentētijs. 3. uo. or. 243. Diffidebant etiam Seruilio, meminerant eius ſententijs confixum Antoniū.

Oculos cornicū. 2. uo. or. 129. Inuentus eſt ſcriba quidā Cn. Flauius qui cornicum oculos confixerit.

CONFINGERE aliq. 1. uol. ora. 278. Sed ego ita exiſtimo, quò maius crimen ſit id, quod oſtendatur eſſe falſum, hoc maiorem ab eo iniuriam fieri, qui id confingat.

CONFIRMARE, eſt omnino quid ſtabilius reddere, tam'que mala,

quam bona confirmantur. & dici/mus confirmare aliq. ad aliquid, et alicui, & in aliqua re. Amicitiã. in fa.32. Et re uera confirmata ami/citia, commemoratio officiorum ſuperuacanea eſt. Item Cæ.Gal.1.a.

Aetatem. in fam.144. Confir/mata iam ætate. Caſtellum. Cę. Bel.Alex.4.a. Alexandrini eo loco caſtellum magnis munitionibus, multisq; tormentis confirmarunt.

Conſilium. 1.uo.ora.148. Quã ſibi nondum confirmato conſilio, ſed ineunte ætate ſuſceperat. In/genium. de off.110. Omnino amici/tiæ corroboratis, confirmatisq; in geniis, & ætatibus iudicandæ ſunt.

Manum. 2.uo.or.8. Mithrida/tes autem & ſuam manum iam cõ/firmarat. Opes alicuius. Attico 62. Cæſaris omnes opes confirma runt. Pacem. 3.uo.or.153. Pax de niq; per eum & per liberos eius cũ præſtantiſſimis ciuibus confirmata eſt. Item Cæ.Gall.1.a. Profe/ctionem lege. Cæſ.Gall.1.a. In ter/tium annum profectionem lege cõ firmant. Se aliq. 1.uo. or.7. Sæ/pe, ut fit, cum ipſe te confirmaſſes. Item in fa.18. Spem. 2. uolu. or. 66. Nec uti reliqui temporis ſpem confirmet. Ad aliq. Atti.69. Cõ firmaui ad eam cauſam etiam Fur/nium noſtrum. Ad uoluntatẽ alic. in fa.9. Veruntamen ipſe me cõ firmo ad eius uolũtatem. Ita Ad omnia. 2.uo.or.36. Ego enim me ad omnia confirmaui. Alicui rei a/liquid. Cæſar. Ciuili. primo.a: Gla/diatoresque quos ibi Cæſar in lu/do habebat, in forum productos Lentulus libertati confirmat, atque iis equ os attribuit. Incommo/dum. 2.uo.or.295. Mihi credite, hoc in uno incommodum confirmatũ, multorum infirmabit incommodi tatem. Periurium. 1. uo.or.204. Vt quàm minimum dem illis tem/poris ad meditandum, confirman/dumq; periurium.

C Onflagrare aliqua re aliq. 1.uol.or. 108. Nam qua inuidia C. Iunius cõ/flagrarit, ea, niſi prouidiſſes, tibi i/pſi tum pereundum fuiſſet.

C Onflare, ut nunc omittam, quod propriè ſimul flare ſignificet: tan/tumq; agam, quid ſit, cum transfer tur. modò comparare ſignificat. in/terdum contrahere: aliquando con ficere. aliàs aliud, ut in exemplis.

Honeſtum ex re aliqua. de offi. 4. Quibus ex rebus conflatur, & ef ficitur id, quod quærimus, hone/ſtum. Accuſationem. 1.uol.or. 132. Quæ illam totam accuſationẽ iudiciumq; conflarat. Aes alie/num. Sall.con.cat.a: Quiq; æs alie/num grande conflauerat. Item Eo/dem.b. Aes pecore. de re Ruſti. Var.2.1: Et quod ęs antiquiſſimum quod conflatum pecore, pecore eſt notatum: id eſt, quia confectum ex pecore: unde pecunia. Catenas ſcelerum. Sall. Aut quas catenas ſce lerum conflarit uobis, ac facultati/bus ueſtris. Conſenſum. 3.uolu. ora.

ora.142..Quis eſt qui horum conſenſum conſpirantem,& penè conflatum,in hac propè æqualitate fraterna non nouerit? Conſpirationem.2.uolu.or.194. Et quoniam animaduertiſtis illam conſpirationem conflatam ita eſſe reſtinctam &c. Crimen in ſe.1.uol.ora.123.. Quod in ſe tantum crimen inuidiamq́ꝫ conflarit. Exercitum.3. uo.or.194.Ille cum exercitum nullum haberet,repente cōflauit. Infamiam.2.uol.or.34.Summam illi inuidiam, infamiamq́ꝫ eſſe conflatam. Iniuriam.1.uo.or.18.. Iniuriam nouo ſcelere conflatam oportere defendi. Inuidiam alic. uide infamiam.Item Salluſti.con.Cat.c.

Iudicium.1.uol.or.19..Eius rei, quæ conflauit hoc iudicium.Item. 232. Mendacium.1.uolu.or.53. Vnde hoc totum conflatum eſt mēdacium. Pactiones.2.uolu.or. 353.Nefarias cum multis ſcelerum pactiones,ſocietatesq́ue conflauit.

Pecuniam.3.uol.or.18.Quæ ratio,aut auferendæ, aut conflandæ pecuniæ non reperiebatur:id eſt, cōficiendæ. Periculum.2.uo. ora. 169. Quibus ipſis periculum tum conflari putabatur. Scelus.Sallu.173..Qui tantum ſcelerum ingenio conflauiſſet. Seditionem. 2.uol.ora.38.In exercitu ſeditionem eſſe conflatam. Societates. uide,pactiones. Suſpitionem,. ad Her.7.. Nam quiuis horum ſenſus poteſt conflare ſuſpitionem. Tumultum.2.uolu.or.169.. Primum conflato gladiatorum ac fugitiuorum tumultu.

Conflictari cum aliq. Ter. And.12 Nam qui cum ingenijs conflictatur eiuſmodi:ideſt,qui aſſiduè cum aliquo eſt Don.ait.

Conflictari paſſiuum à cōfligo.Cæ. Bell.Af.5.a..Quare Cæſariani graui annona ſunt conflictati.

Confligere cum aliquo.Cæſ.Ciui.2. a.Vt rurſus cum Bruti claſſe additis ſuis auxilijs cōfligant. Ita Manu cum hoſte.de off.16. Et manu cū hoſte confligere. Naues.Cæſar. Eodem.a:Illæ adeò grauiter inter ſe incitatæ conflixerunt. Leuiore actione.1.uo.ora.286.Potuiſti enim leuiore actione confligere &c. in fa. 90.A' quibus ſe putat diuturnioribus eſſe moleſtijs conflictum.

Confore.Ter.And.1..Et ſpero confore:id eſt, perfici:Don.ait:

Conformare aliq.1.uo.ph.107.Quarum cum una ſit, qua mores conformare putantur. Orationem in ora.lib.86.Et ipſa oratio conformanda non ſolum electione,ſed etiam conſtructione uerborum.

Verba.in ora.lib.97.Tum ipſa collocatio,conformatioq́ꝫ uerborum perficitur in ſcribendo non poëtico &c.

Confricare.Et refricare,& confricare ad malum maximè pertinent:& poſſunt exponi exacerbare,renouare,moleſtare. Aliq.Tir.Cic.lib. apud Gell.7.3.Senſusq́ꝫ eorum expecta-

pectatione cauſæ ſuſpenſos, rigen/
teſq́; honorificis, uerecundiſq́; ſen/
tentijs commulcere, non iniurijs,
atq; imperioſis comminationibus
cõfricare: id eſt, exacerbare. Res
ſecũdas. Cato apud Gel. 7. 3. Quod
noſtras ſecundas res confricent: id
eſt, inſectentur.

CONFVGERE aliquò, eſt eò auxi
lium petitum uenire, & dicimus ad
aliq. & in aliq. Ad pecuniam.
2. uol. ora. 41. Quibus cognitis ne/
mo ueſtrum mirabitur, illum diffi/
dentem rebus ſuis, ad Stalenum, at
que ad pecuniam confugiſſe. Ad
Senatum. Att. 296. Confugerũt ad
Senatum, nobis ut potius uectigal,
quàm Rhodijs penderent. In fi/
dem, in ueritatem, in miſericordiã.
1. uo. or. Cum tot tantiſq́; difficulta
tibus affectus atq; afflictus in tuam
C. Aquili fidem, ueritatem, miſeri/
cordiamq́; P. Quintius confugerit.
Ita In agros alic. Att. 47. Ex qui.
bus ſtatim in tuos agros confugiã.

CONFVTARE. Futare, arguere
eſt: unde confutare, coarguere, ait
Sex. Aliq: aliqua re. Ter. Phor.
9.. Confutauit uerbis admodum
iratum patrem: id eſt, conuicit, Do/
na. & Non. Teſtibus.

CONGELARE. Vide quædam ad
conglaciare. Aliquem otio. in
fa. 25. Erat in eadem epiſtola ueter/
nus ciuitatis: gaudebam ſanè & cõ/
gelaſſe noſtrũ amicũ lætabar otio.

CONGERERE, habet multarum
rerum in unum coniectionẽ. Ma
ledicta in aliq. 3. uol. or. 186. At quã/
primum in Cæſarem maledicta cõ
geſſit, deprompta ex recordatione
impudicitiæ, & ſtuprorum ſuorũ.
Pecuniam. 2. uol. or. 166. Neq; ſo/
lum commentarijs commentitijs,
chirographiſq́; uenalibus innume/
rabilis pecunia cõgeſta in illam do
mum eſt &c. Vim auri atq; argẽ/
ti res pulcherrimas. 2. uo. ora. 8. Sic
Mithridates fugiens maximã uim
auri, atq; argenti, pulcherrimarum
q́; rerum omnium, quas & à maio/
ribus acceperat, & ipſe bello ſuperi
ore ex tota Aſia direptas, in ſuum
regnum congeſſerat.

CONGLACIARE. Vt à gelu gela/
re, unde congelare: ita à glacie gla/
ciare, unde conglaciare, quæ utraq;
rectè ad eos, qui prorſus otium a/
gunt, ac fruſtra ſunt, transferri uide
mus: ut contrà eos, qui aſſidui ſunt
in opere agendo, ardere, & opus i/
pſum feruere dicimus. Tribuna
tum alicu. in fa. 115.. Curioni noſtro
Tribunatus conglaciat: id eſt pror/
ſus nihil agit Curio.

Conglobare milites. Sallu. Iugur. d:
Equites Mauri atq; Getuli non acie,
neq; ullo more prælij, ſed caterua/
tim, uti quoſq; fors conglobauerat
in noſtros concurrunt: id eſt, incõ/
poſitè coniunxerat.

CONglutinare. Coniunctionem ar
ctiſſimam ſignificat uerbũ. dicimus
uerò conglutinare aliq. aliqua re, &
ex aliqua re. Amicitias. de offi.
102. Nam ſi utilitas amicitias cõglu
tina

tinaret, eadem commutata diſſolueret. Item Atti.106.. Quod & tu ſoles conglutinare amicitias teſtimonijs tuis. Amores meretricios nuptijs. Teren. And.24. Ac meretricios amores nuptijs conglutinas. i. nuptias componis meretricias. Vitiũ animi cum aliq. ad Her.6. Ita poterit animi uitium cum cauſa peccati cõglutinare. Concordiam. At. 15. Tueor ut poſſum illam à me conglutinatam concordiam. Volũtates conſuetudine. in fa.181. Tuus deinde diſceſſus, iſq; diuturnus, ámbitio noſtra, & uitæ diſſimilitudo, non eſt paſſa uoluntates noſtras cõſuetudine conglutinari: id eſt, arctius colligari. Ex aliqua re aliqu. 3. uol, ora.189. Quid eſt in Antonio præter libidinem, crudelitatem, petulantiam, audaciam? ex his tot cõglutinatus eſt: id eſt, compoſitus factus.

CONgratulari alicui. 3. uolu. or. 37. Mihi deniq; homines præcipuè cõgratulabantur.

COngredi cum aliquo. Att.30. Et cũ eo, ut res indicat, ſæpe congreſſus eſt: id eſt, egit, locutus eſt.

COngregare aliq. cum aliquo. 2. uo. orat.85. Atq; ibi ſe cum patruo tuo, & cæteris ad mortem propter uitæ turpitudinem confugientibus, congregare. Item. 1. uol. or. 9.. Qui cum te aut uoluntas cõgregaſſet, aut fortuna coniunxiſſet.

COngruere, eſt cõuenire: & dicimus aliqu. congruere alic. cum aliquo, & aliquos inter ſe, Aliq. alicui. Teren. Phor.16: Mulier mulieri magis congruet. Commodum alicu. Eu.26. Cui tam ſubito tot congruerint commoda. Cum aliquo aliq. de offi.101. Si aliquem nacti ſimus cuius cum moribus, & natura congruamus &c. Item. 1. uol. ph.85.. Quanquàm ea cum ſententia eius philoſophi nullo modo cõgruebat. Inter ſe aliquos. Ter. Heau.7.. Ne nos inter nos congruere ſentiant.

COnijcere. Duo uerbum hoc ſignificat: alterum, idem, quod facere coniecturam, alterum uiolenter impellere, inijcere: ſed exemplis uti etiam ad diuerſa in poſteriori ſignificatione aptè ſe accommodet, facilius cognoſci poterit. ſuperioris autem cõſtructio eſt, aut aliqu. aut de aliquo conijcere: poſterioris ſemper cum præpoſitione in, poſita, uel quæ poni poſſit, uſurpari uidebis. in or. i. 147.. Qui adduci poſſumus (de me enim conijcio) relictis ut rebus omnibus te ſectemur? Ter. Heau.1. Annos. LX. natus es, aut plus eo, ut cõijcio. Coniecta. 2. uolu. ph.104.. Malè coniecta, maleq; interpretata.

COnijcere cauſam in aliquem. Cæſ. Bell. Alex.4.b. In gregem locupletium ſimultatum cauſæ tenues conijciebantur. Culpam in aliquo. Cæſar. Gall.4.c. Tunc facto prælio remiſerunt, & in petenda pace eius rei culpam in multitudinem coniecerunt. eſt cauſam & cul-

culpam alĳ aſſignare. Crimen in aliq.2.uol.or.141.. Hæc omnia ſectatorum, ſpectaculorum, pran/diorum. Item crimina à multitudine in tuam nimiam diligentiam ſerui coniecta ſunt:id eſt, diligenter à te de illis criminibus mentio facta eſt. In carcerem.1.uol.or.250. Quos in carcerem antea coniecerat. In collum aliq.Pl.Capt.11. Conĳciam in collum pallium. In latebras ſe.2.uol.ph.117..Sed te mirificã in latebram coniecisti. In uincula alic.Cæſ.Gall.2.a.Item.3.uol.or.147.. Item Sall.con Cat.b: In lautumias.1.uol.or.165. In lautumias ſtatim conĳciebantur. In equuleum.1.uol.ph.230.Hæc etiã in equuleum conĳciuntur.in or.lib 81.Sed modò culeus, modò equuleus legitur. In caſtra hoſtium ſe.in fa.138..Et in Epicuri nos aduerſarĳ noſtri caſtra coniecimus. In familiam ſe alienam.3.uol.or.4.. Itaque Ca.Marcellum, cum is non ſolum Capuam ueniſſet, uerumetiam ſe quaſi armorum ſtudio in maximam familiam conieciſſet, exterminandum cum illa urbe curauit. In intimum ſe.3.uo.or.50..Nam ſi eſſent in ueſtibulo balnearum non laterent, ſin ſe in intimum conĳcere uellent, nec ſatis commodè calceati, & ueſtiti, id facere poſſent. In librum aliq.Att.255..Itaq; iam in Tuſculano, qui non meminiſſem me abuſum iſto procemio, cõieci id in eum librum, quem tibi miſi. In lætitiam aliq.Ter.Heau.5..Syre mi obſecro ne me in lętitiam fruſtra cõĳcias. In fugam aliq.Cæſ.Gall.2.c.Redintegrato prælio in fugam coniecerunt.Item.Ciui.3.c.Et in fugam ſe.1.uol.or.51.Atq; illo repentino hominum impetu, ſe in fugam conieciſſe. In noctem aliq.Cæ.Ciui.3.a..Noſtræ naues duæ tardius curſu confecto in noctem coniectę.Item.3,uo.or.121. In nuptias aliq.Ter.And.14..In nuptias conieci herilem filium. In ordinem aliq.3.uolumi.ora.100.Nulli conĳciantur in illum ordinem. In perturbationem aliq.in fa.183. Reſpu. iacet in his perturbationibus, in quas eam ille coniecit. In terrorem aliq.Cæſ.Bell.Af.5.a: Omniũ tamen animi in terrorem coniecti, & maximè tyronum. In ultimam prouinciam ſe.Atti.76..Apius, ut audiuit nos uenire, in ultimam prouinciam ſe coniecit.

Ignes. Atti.56. Et fratris domus primo fracta coniecto lapidum ex area noſtra, deinde inflammata iuſſu Clodĳ, inſpectante urbe, coniectis ignibus &c. Intrò ſe.57.Hęc ubi aperuit oſtium, continuò hic ſe coniecit intrò. Oculos in ali.Attic.378. Nam cum in te non ſolum exercitus tui, ſed omnium ciuium, ac penè gentium coniecti oculi ſint. in or.li.163. Pallium in collum: uide in collũ. Pila.in fa.162..Antoniani me inſequi, noſtri pila conĳcere uelle. Sorte.3.uol.or.140. Tu/

culeus
equuleus

Tuberonis ſors coniecta eſt.1.uol. or.134.Tot in hydriam ſortes con ijcerentur. Petitionem.2.uolu. orat.110.Quod ego tuas petitiones ita coniectas, ut uitari poſſe uiderentur.

CONiungere, eſt ſimul iungere: & aliq.cum aliquo aliqua re coniungimus.3.uol.or.78.Siue iratus mihi, quòd me ſecum ne beneficijs quidem uidebat poſſe coniungi.Item. in ora.lib.189.Qui fuit cum Sicinio ætate coniunctus. Amicitiam. Salluſt.Iugurt.c. Habere tum magnam copiam ſocietatis, amicitiæ'que coniungendæ. Sententias.1. uol.or.233.Poſtea decernitur, ac nõ uariè,ſed propè coniunctis ſententijs:id eſt,propè omnibus ſentẽtijs.

Neceſſitudinem.1.uolu.or.233. Qui cum accuſatore tuo ſatis iuſtã cauſam coniũgendæ neceſſitudinis putant. Bellum.2.uolu.orat.9. Quantum illud bellum factum putetis,quod coniungant reges potentiſſimi. Cauſam cum cauſa.in fami.46..Quod exiſtimas meam cauſam coniũctam eſſe cum tua. Cõſilium cum conſilio.in famil.47.In quo non ſit coniunctum conſilium meum cum tuo:id eſt,ſi in quo diſſentimus. Cum collega.in famil. 157.Et ego interea cum collega coniungerem. Cum laude alic.3.uo. 83.. Quem ego ciuem meo iudicio cum deorum immortalium laude coniungo. Epiſtolam cum epiſtola.in fa.109.. Ad eum de te diligentiſſimè ſcripſi,eam'que epiſtolam cum hac coniunxi. Salutem cũ ſalute.2.uol.or.205. Nunquam dubitaſtis meam ſalutem cum communi ſalute coniungere.

CONiurare, eſt multos in aliquod facinus conſpirare.nam ſępius de malo eſt,ut conſpirare crebrius de bono.interdum etiam pro iurare.

Contra aliquem.Sall.con.Cat. a.Sed antea item coniurauere pauci contra Remp. Conceptis uerbis.P.Africanus apud Gelliũ.7.11.. Age malitiam ſaltẽ defende,tu uerbis conceptis coniuraſti ſciens, ſciẽti animo tuo:id eſt,iuraſti.

COnniuere.Si mihi liceat uerbi etymologiam ſequi,dico uerbum uideri factum à niue,cuius candore,qui eam obtuuntur,uiſu ita perturbantur, ut uideantur non uidere,propterea ita Anaxagoras niuem nigram appellauit:quem Cice.ad Q. fratrem imitatus,illam atram dixit non quòd nix ſuapte natura atra ſit quæ longè candorem omnem ſuperat, ſed quia ſuo ipſius candore aciem oculorum præſtringit. conniuere igitur erit non uidere, quòd uideas,ſeu uiſum diſſimulare,oculos claudere.2.uo.ora.256.Videant ij, qui illum Cn.Pompeio inimicũ eſſe gaudebant, ob eam'que cauſam in tot tantis'que ſceleribus conniuebant.Item.3.uol.or.450.Cur interdum in hominum ſceleribus aut cõniuetis, aut præſentis fraudis pœnas in diem reſeruatis.Pl.Moſte.9..

Specta qua arte dormiunt. TE. dormiunt? TR. Illæ quidem, ut conniuent, uolui dicere. Item .1. uo. philo. 174. Et ita conniuentem ſomno cõſopiri ſempiterno.

CONquaſſare aliq. Apulia´que maximis terræ motibus conquaſſata eſſet.

CONquieſcere aliquid .2. uol. ora. 6. Etiam ſi irruptio nulla facta ſit, tamen pecora relinquuntur, agri cultura deſeritur, mercatorum nauigatio conquieſcit. Vectigalia .2. uol. or. 64. Non dico ſolum hoc in Republica uectigal eſſe, quod amiſſis aliȷs remaneat, intermiſſis non conquieſcat, in pace niteat, in bello non obſoleſcat &c.

CONſalutare aliquos inter ſe. in or. libr. 109. Qui cum inter ſe, ut ipſorum uſus ferebat, amiciſſimè conſalutauiſſent &c.

COnſcendere aliq. in fam. 40. Conſcendens iam nauem Epheſo, Laodiceam reuertit. Item in famili. 192. Atti. 253.

COnſcindere aliq. re aliqu. Ter. Eu. 13. Veſtem omnem miſerè diſcidit, tum ipſam capillo conſcidit.

COnſcire aliq. Att. 285. Niſi poſtquã illud conſciui facinus.

COnſciſcere de morte quam quis ſibi afferat, tantum ueteres, quod uiderim, hoc uerbo ſunt uſi. Letum. Pl. Mil. 16: Si impetrare nõ quibo, conſciſcam letum. Mortem in fa. 97. Aut capiendus tanquàm exilio locus, aut conſciſcenda mors uoluntaria.

COnſcribere aliqu. Cæſar. Ciui .1. a. Non oportere ante de Repu. ad Senatum referri, quàm delectus tota Italia habiti, & exercitus conſcripti eſſent. Literas. Cæſar. Bel. Af. 5. a. Itaque data facultate literas conſcribit.

COnſecrare, eſt dicare, ſacrum facere: quod etſi de dȷs tantum uideri debet, transfertur tamen. Templum. 1. uolumine orationum. 215. Tui nominis æterna memoria ſimul cum templo illo conſecratur.

Aram. 2. uolumine oratio. 241. Etenim ſi nemo unquam prædo tã barbarus, atque immanis fuit, qui cum fana ſpoliaſſet, deinde aram aliquam in littore deſerto ſomnȷs ſtimulatus, aut religione aliqua conſecraret. Statuam. Cæſar. Ciui. 3. c. Item Trallib. in templo Victoriæ, ubi Cæſari ſtatuam conſecrauerunt. Candelabrum. 1. uolu. orationum. 215. Id etſi antea iam mẽte, & cogitatione ſua, fratris´que ſui conſecratum eſſet. Homines ſecundo uolumine philoſophi. 175. Quod autem ex hominum genere conſecratos, ſicut Herculem, & cæteros, coli lex iubet. Ita Mentem Pietatem, Virtutem, Fidem, 175. Bene uerò, quòd mens, pietas, uirtus, fides conſecratur manu.

Virtutes. uide, collocare in numerum deorum. Memoriam nominis alicuius. Attico. 249. Præſertim cum ampliſſimis monimentis

tis

tis conſecrare uoluiſſes memoriam nominis tui. Memoriæ ſempiternæ aliqu. Salluſtius.133. Ac ſempiternæ hominum memoriæ conſecrandos. Literis ali.1. uolumi. philoſo.230. Cuius multiplex ratio diſputandi, rerum'que uarietas, & ingenij magnitudo, Platonis memoria, & literis conſecrata eſt. Ad immortalitatem ali.3. uolu. orationum.117. Propè ad immortalitatem, & religionem & memoriam conſecrantur. Artem ali. 1. uolum. philo.190. Ars eius, atque utilitas deorum immortalium inuẽtioni conſecrata. Vtilitatem a/lic. rei. uide, artem. Bona.2. uol. ora.228. Si Trib. Pl. urbis non minus priſcis, & penè ſolennibus bona ciuis cuiuſpiam conſecrarit, non ualebit iter ibidem uerbum repetir.

Caput alic.3. uolum. oratio.62.. Cum caput eius, qui contrafacit, cõſecratur. ſacratæ leges erant, quibus ſanciebatur, ut ſi quis aduerſus eas feciſſet, ſacer alicui deorum eſſet: ac ſacros eos homines appellarunt, quos ob maleficium populus damnaſſet, itaque eadem ratione dictum uidetur, conſecrare caput alicuius: id eſt, illum hominem inter ſacros efficere.

C onſeneſcere aliqu. Attico.37.. Deinde omnes illius partis autores, ac ſocios etiam nullo aduerſario conſeneſcere. Leges. in oratorijs lib. 106. Non uides ueteres leges aut ipſas ſua uetuſtate conſenuiſſe, aut nouis legibus eſſe ſublatas: id eſt, ſua uetuſtate obliteratas.

C onſentire, eſt conuenire: has uerò diuerſas dicendi formas recipit uerbum. dicimus enim aliquid alicui, & inter ſe, & cum aliquo, & in aliqua re, et aliqua re, & ad aliquid cõſentire. Rationem. ali.1. uo. ph. 92. Ratio enim noſtra conſentit, oratio pugnat. Cætera principio.3. uo. ora.153. Atq; his principijs reliqua conſentiebant. Item in fa.170: in ora. lib.232. Sibi aliq. de offi.2. Hic ſi ſibi ipſe conſentiat, & non interdum naturæ bonitate uincatur: id eſt, ſi ſibi tantum obtemperet, ſe audiat ſolum. Inter ſe aliq. de of. 20. Et delectat hoc ipſo quòd inter ſe omnes partes cum quodam lepóre conſentiunt. Aliquid cum aliquo. in fa.146.. Quæ autem recitatæ ſunt literæ in Senatu, nequaquã conſentire cum Furnij oratione uiſæ ſunt. Mentem cum uoluntate ali.2. uolumi. oratio.124. Vt ueſtræ mentes atque ſententiæ cum Pop. Roma. uoluntate, ſuffragijs'q; conſentiant. Vultus cum oratione. Cæſ. Giui.1.a.. Cum uultus Domitij cum oratione non conſentiret. Ad aliquid. Atti.78. Expedito ad mutandum locum paruo exercitu, ſed, ut ſpero, ad beneuolentiam erga nos conſentiente.91. Quod conſenſiſſet cum Hiſpanis quibuſdam.

Omnes mente una.3. uolumin. or.192.. Omnes mortales una mente conſentiant. Conſpiratione

Conſentire: aliquid alicui, inter se, cum aliq., in aliq. re, aliq. re, ad aliquid

amoris aliq.1.uo.ph.62. Quàm magnos, quantaq; amoris conſpiratione conſentientes tenuit amicorum greges. Vno ore omnes. de offi. 112. De cui⁹ utilitate omnes uno ore conſentiunt. Vt. Atti.262. Conſenti in hac cura ubi ſum, ut me expediam: id eſt, permittas.

Conſequi. Nũc uerbum eſt cum nos conſequimur aliquid: nam infra erit, quod conſequitur. & dicimus conſequi aliquid aliqua re, & ab aliquo, ſiue ex aliquo. Vt Famam. in fa.24. Vel quia uidemur eam famam conſecuti. Familiaritatē ali. Sallu.129. Quorum hic familiaritatem eximiam conſecutus fuerat.

Gratiam. in ora. lib.94. Magnā eſt in ciuitate gratiam conſecutus.

Voluptates. 1. uolu. ph.56. Aut ut reijciendis uoluptatibus maiores alias conſequatur. Coniectura aliqu. Att.314. Quantum autem coniectura conſequebar. Imitatione aliq. de offic.12. Sed ſi minus imitatione tantam ingenij præſtantiam conſequi poſſumus. Memoria aliq.1.uo.or.213. Nullo modo poſſum omnia iſtius facta aut memoria conſequi, aut oratione complecti. Meritum referenda gratia. in fa.9. Quòd nullam partem tuorum meritorum non modò referenda, ſed ne cogitanda quidē gratia conſequi poſſum. Verbis aliq. ad Her.26. Nequeo uerbis conſequi iudices indignitatem rei.

Ab aliquo. de off.42. Magnam laudem & à ſummo uiro, & ab exercitu conſequebatur. Ita Ex aliquo charitatem.1.uol.phi.56. Quid ex eo conſecutus eſt: laudem & charitatem. Laudem. uide, charitatem. Fructum.2.uo.or.4. Ex ueſtro iudicio fructum eſt ampliſſimum conſecutus.

Conſequi, nunc eſt pro ſubſequi, ſed prędarè transfertur. Tempora. in fa.4. Tamen afficior ſummo dolore eiuſmodi tempora poſt tuam profectionem conſecuta eſſe. Miſericordiam. in fa.95. Quin etiā miſericordia quædam conſecuta eſt.

Riſum. in fa.59. Viſa eſt oratio non iniucunda, & mediocris quidam eſt riſus conſecutus. Silentium. in or. libr.98. Hæc Craſſus cū dixiſſet, ſilentium eſt conſecutum.

Mortem alic. Ter. Phor.16: Viuit gnata, matrem ipſam ex ægritudine miſeram mors conſequitur.

Pro reſtare. ad Herē.11. Conſequi uidetur, ut doceamus: id eſt, ſequitur, reſtat.

Conſerere, propriè pro ſerere ponitꝰ & agrum faba conſerimus: ſed maximè ad eos, qui aut iure, aut armis contendunt, transferri uidebis.

Remp.1.uol.phi.154. Ergo arbores ſeret diligens agricola: quarum aſpiciet Baccam ipſe nunquā: uir magnus leges, inſtituta, Remp. conſeret. Leges, inſtituta. uide, Remp. Pugnam. alicu. Pl. Bach. 20: Dein pugnam conſerui ſeni.

Manu inter ſe aliq.2.uo.or.195. Ne-

Nec eò deducam, aut progredi patiar, ut operam mea manus inter uos conferatis, cædes´ciuium inter ſe fiat. Ex iure manu. in or. lib. 88. Aut te ex iure manu conſertum uocarent, quòd in alienas poſſeſſiones tam temerè irruiſſes. Item. 2. uolu. or. 129. Vnde tu me, inquit, ex iure manu conſertum uocaſti, inde te reuoco. Item. 2. uo. or. 129. Iuris erat formula, manu conſertum.

COnſeruare, eſt in ſuo ſtatu aliquid retinere. Aerarium. ad Heren. 9. Aerarium enim conſeruaui. Fidem. Cæſ. Bel. Alex. 4. a. Ciues ſuos primùm ad ſanitatem reuocaret, deinde conſeruaret Pop. Roma. id eſt, præſtaret. Memoriam alicuius rei. in ſa. 57. Tuorum´ triſtiſſimo meo tempore meritorum erga me memoriam conſeruabo. Ordinem alicuius. Atti. 84. Sed ordinē conſeruabo tuum, pro ſeruare ſimpliciter nunc poſitum eſt: Item. 1. uolu. or. 46. Voluntatem alicuius. 1. uo. ora. 101. An quod alterius patroni mortui uoluntatem conſeruabat.

Conſidere, propriè ſimul eſt ſidere. interdum de ĳs rebus eſt, quas iam uires defecerint, quæ quaſi humi iaceant. 1. uo. or. 79. Quo quidem die primum iudices citati in hunc reum conſediſtis. Curas. in or. lib. 167. Homines cum inter ſe coniuncti, tū mihi ita cari, ita´ iucundi, uix eorum aſpectu omnis, quæ me angebat de Rep. cura conſederit: id eſt, ſedata ſit. Nomen ali. in aliquo honore. 2. uo. or. 128. Conſedit utriuſ´ nomē in quæſtura. ita in Mediocritate. in or. lib. 205. In ea de qua loquor, mediocritate conſedit.

Conſignare, eſt ſigno aliquo aliquid notare. ut. 1. uol. ph. 1. Itaque ut literis conſignamus quæ monumentis mandare uolumus, ſic ille in animo res inſculptas habebat. Rationes. Aſc. 68. Ab horum conſulatu uidetur tabulas Verres ſuarum rationum deſtitiſſe conſignare, uulgò tener conto dele facende: id eſt, tenere computationem faciendam. conſignare.

COnſiſtere, proprium eſt iter inceptum mora interrumpere: ſed perapètè transfertur, tantum´ intranſitiuè. non enim diceremus quis te hic cōſtitit: ſed ſiſtit: & in re, & ad rem, & re dicimus. Terē. Adel. 3. Otioſè nunc iam illico hic conſiſte. In anchoris. Cæ. Ciuili. 3. a: Contra Lyſſum in anchoris conſtiterunt. Atti. 12. Piſonem COS. nulla in re conſiſtere unquam ſum paſſus. In ſententia. in ſa. 103. Quod iam uideris certa aliqua in ſententia conſtitiſſe.

In loco aliquo aliq. 1. uol. ora. 5. Te C. Aquili, uos´ qui in conſilio adeſtis, orat, atq´ obſecrat, ut multis iniurĳs iactatam, atq´ agitatam æquitatém, in hoc tandem loco cōſiſtere, & confirmari patiamini. itē Atti. 253. Ad aliquem. Cæſ. Ciui. 3. c. Ipſe ad anchoram una nocte conſtitit. Mente, Lingua, Oratione

tione aliquem. Atti.308. Et tantus clamor à noſtris (placuerat enim referre gratiam) ut neq; mente, neque lingua, neq; oratione conſiſteret.

Mentem, Vocem, Linguam ali.2.uo.or.241. Vt neq; mens, neq; uox, neq; lingua conſiſteret.

Conſolari, & aliquid re aliqua, et de aliquo. Deſyderium alicuius. in fa.101. Ego enim deſyderium tui ſpe tuorum commodorũ conſolabor.

De re aliqua. Atti.12. Sed tamen ut te de rep. conſoler. Verbis alicuius aliqu. ut ſalutare. Atti.74. Tu uelim Pyliam meis uerbis conſolere.

Conſolidare aliquid in familiar.78. Quando ita neceſſe erat rationes cõfectas, & conſolidatas deponeremus. Item tertio uolumine orationum.130. Ita bona ueneant, ut ſolidum ſuum cuique ſoluatur: nihil iam aliud, niſi fidem curat.

Conſonare aliquid. Pl. Amph.1: Cõtra conſonat terra, clamorem utrinque efferunt.

Conſopire, eſt leni, & placido ſomno dormire. & ſomno etiam conſopiri dicimus. Aliq. primo uolumine philoſophiæ.168. Num igitur eum curare cenſes cum luna laboret, à qua conſopitus putatur, ut eũ dormiẽtem oſcularetur. primo uolumine philoſophi.174. Et ita conniuentem ſomno conſopiri ſempiterno.

Conſociare, eſt quaſi per fœdus aliquid cum aliquo coniungere. id'q; tam in bonam, quàm in malã partem fit recte. Aliquid cum aliquo.2. uolum. or.207.. L. Piſo tu ne auſus es iſto oculo, non dicam iſto animo, iſta fronte, non uita, tanto ſupercilio, non enim poſſum dicere tantis geſtis, cum Gabinio conſociare conſilia peſtis meæ? Ita Se cũ aliqu.3. uolumin. oratio.193. Nunquam tam uehementer cum ſenatu conſociati fuiſtis.

Conſpicere aliquid corde. Pl. Pſeu. 8. Næ illi quantum ego nunc corde conſpicio meo, malam rem magnam, multas'que ęrumnas damnant. In iure.2. uol. or.130. Hiſdẽ ineptijs fucata ſunt illa omnia. quãdo te in iure conſpicio: id eſt, quando ego tuum ius conſydero. alloquitur enim Sulpitiũ iuriſconſultũ.

Conſpirare, etſi in bonam partem uerbum hoc ſæpius uſurpatur, ad malum tamen etiam interdum admittitur. & dicimus conſpirare aliquos, & aliquem cum aliquo.

Conſenſum omnium. in fa.151: Mirabiliter enim Pop. Ro. uniuerſus, & omnium generum, ordinũq; conſenſus ad liberandam remp. conſpirauit. Item.3. uol. ora.141. Ita omnes homines.3. uol. or.186. Item de off.36. Aliquem cum aliquo 3. uolumi. orati.230.. Nec dum ſenatum cum Pop. Roma. conſpiraſſe ſenſiſſet. De malo. in familiarib. 174.. Reliquis'q; rebus pro noſtra ſalute contra ſceleratiſſimam conſpirationem hoſtium cõſligamus.

Conſtare, modo deliberationē, modo conſtantiam, interdum conuenientiam ſignificat. Sed & rei etiam uenali conuenit. ut uero conſtruatur, exempla commoſtrabunt.

Aliquid aliqui. in fa .202. Etſi nō ſatis mihi conſtiterat, cum aliqua ne animi mei moleſtia, an potius &c. id eſt, non ſatis certum fuerat. Item Sall. con. cat. c.. Aliquid ex aliqua re. in fam. 207. Conſtat enim ex cæteris ſocietatibus: id eſt, ex cæteris ſocietatibus facta eſt. Item Att. 290.. Sibi aliquem. in or. lib. 187.. Et ille præclare inquit tibi conſtas, ut de ijs, qui nunc ſunt, nihil uelis ipſe dicere: id eſt, præſtas quod promiſiſti. ita Aliqu. in aliqua re. de off. 24. Vt conſtare in uitæ perpetuitate poſſimus nobiſmetipſis, nec ulla in re claudicare: id eſt, uitæ inceptam retinere rationem. Humanitati ſuæ aliqu. Atti. 6. Quod ſi me audies, & ſi humanitati tuæ conſtare uoles, certe putabis: id eſt, ſi non diſcedes ab humanitate tua. In ſententia aliq. in ſami. 13. Qua in ſententia conſtare ſi uoluiſſent, ſuam autoritatem ſimul cum ſalute mea recuperaſſent: id eſt, permanere in ſententia. Cum aliquo aliquid. ad Heren. 3.. Arbitror mihi conſtare cum cæteris artis ſcriptoribus: id eſt, me à cæteris ſcriptoribus non diſſentire. Ita Inter aliquos aliquid. in oratorijs. libr. 93. Eſt enim Staſeas homo nobis ſane familiaris, & ut inter homines peritos conſtare uideo, in illo ſuo genere omnium princeps: id eſt, conuenire in illa re omnes peritos. Officia alicuius in aliqu. in familia. 32.. Mea in te omnia ſumma neceſſitudinis officia conſtabunt: id eſt, conſtanter apparebunt. Fructum otij ſui alicui. in familiaribus. 94.. Modo ut tibi conſtiterit fructus otij tui.

Magno. primo uolu. orat. 205.. Metuiſti ne æs alienū tibi creſceret: ſi H S. V I. millib. tibi conſtarent ea: quæ tu facile poſſes uendere. H S. CC. millib. Multo. Cæſar. Gal 7.2: Edocet quanto detrimento: & quot uirorum fortium morte neceſſe eſſet conſtare uictoriam.

Conſtituere. Sanè uerbum hoc & rei ordinem, & inſtituti diſpoſitionem in ſe habet. ſed pro multis rebus nō una: eadem'que eſſe poteſt conſtituendarum rerum ratio. quare in ſingulis exemplis: quæ per literas uocum primas collecta habebis: id facilius animaduerti poſſe: arbitratus ſum. Actionem. 1. uolumi. orationum. 292.. Huiuſce generis una eſt actio, per hoc interdictum: quo nos uſi ſumus, conſtituta.

Agmen. Salluſtius. Iugurt. b.. Deinde breui cognitis inſidijs pauliſper agmen conſtituit. Animaduerſionem. 1. uolumi. orati. 90. Nec ulla animaduerſio conſtitueretur. Animum. ad Herenni. 1. Exordium eſt principium orationis: per quod animus auditoris: uel iudicis conſtituitur. Ante ocu-

oculos.3:uol.ora.54.Conſtituitote
uobis ante oculos huius etiam mi-
ſeri ſenectutem. Auctionem.1.
uolu.or.287.Cum eſſet hæc auctio
hæreditaria conſtituta.Item.292.

Auſpicia.2.uol.phil.60..Mihi'q;
ita perſuaſi, Romulum auſpicijs,
Numam ſacris conſtitutis funda-
menta iecisſe noſtræ ciuitatis. Au
toritatem.rei alic.1.uo.ora.77.Ali-
qua ex parte mea diligentia conſti-
tuta autoritas iudiciorum uidere-
tur.In fa.83. Ciuitatem.de offic.
48..Hanc enim ob cauſam maxime
ut ſua tenerentur,Reſpu.ciuitates'q;
conſtitutæ ſunt. Concordiam.
de of.51..Ita perfectum eſt,ut omnes
conſtituta concordia ſine querela di
ſcederent.Item Att.126.. Crucem
2.uo.or.92.. Diem.in fam.24:Si
ad conſtitutam diem decedemus.
Item.2.uo.or.202.1.uolu.orati.291.

Documentum.Cæſ.Bel.Af.5.
b:Egomet ipſe documentum more
militari conſtituam. Aequita-
te.de offi.41. Qui cum prohiberet
iniuria tenuiores æquitate conſtituē
da, ſummos cum infimis pari iure
retinebant. Fidem.in or.lib.232..
Et quædam quaſi ſedes, ac funda-
mentum conſtituendæ fidei. Fi-
nem.1.uol.or.77.Vt finis aliquan-
do iudiciariæ controuerſiæ conſti-
tueretur. Gloriam.uide hono-
rem. Honeſtum.de offi.34.. Et
conſtitueret honeſtum aliquod, id
eſt, proponeret. Honorem.2.uo.
or.126..Ex qua laus familiæ, memo
ria generi, honos & gloria nomini
conſtituta eſt. Indicia. uide mo-
nimentum.1.uo.or.68.. In locū.
1.uolu.or.91.. Quin etiam cum tibi
Quæſtoris in locum conſtitueras.

In munere.2.uo.ph.310. Neceſ-
ſarios ſuos in hoc munere conſtitu
ant. Iter.Cæſ.Bel.Af.5.a. Cæſar
iter conſtitutum ire contendit. Iu
dicationem.ad Her.6.Quare ex in-
tentione, & inficiatione iudicatio cō
ſtituitur. Ius.1.uo.ora.11..Aut C.
Aquilius talis uir iuratus hoc ius
in ciuitate conſtituat. Laudem.
uide honorem. Leges.1.uol.or.
292..Quam deniq; ciuitati legem cō
ſtituere uelitis? Legiones diſci-
plina atq; armatura.Cæ.Bel.Al.4.
b:Quas ille diſciplina atq; armatu
ra noſtra cōplures annos conſtitu-
tas habebat. Libertatem in re-
pub.1.uo.or.151.Cuius uirtute regi
bus exterminatis libertas in rep. cō
ſtituta eſt. Locum.Teren.Eu.9.
Dati annuli, locus, tempus conſtitu
tū eſt. Magiſtratum.1.uo.or.11..
Ita tamen more & inſtituto, per eū
magiſtratum, qui auxilij cauſa con
ſtitutus eſt. Memoria. uide ho-
norem. Modum.Cæſ.Bel. Af.
5.b:Sed quoniam ipſi ſibi neq; mo-
dum, neq; terminum conſtituunt.
Item.1.uo.ora.138. Monumen-
tum.1.uo.or.205..Atq; pacato mo-
numentum iſtius crudelitatis con-
ſtitutum eſt.Item.1.uo.or.68. Ne
ceſſitudinem cū aliquo, in fa.144..
Ego Plance neceſſitudinem conſtitu
tam

tam habui cum domo ueſtra ante aliquanto, quàm tu natus es. Item 1.uol.or.61. Nuptias. Ter. And. 5: Quia olim in hunc ſunt conſtitutæ nuptiæ. Oppidum. Cæſ. Ciui.1.a: Quod oppidum Labienus conſtituerat, ſuaq́ pecunia ædificarat. Pacem. Atti.294.. Pacem tota prouincia conſtitutam. Item .2. uol.or.22. Patrimonium. in fa. 17. Vt frater meus uere exiſtimaret adiuncto iſto, patrimonium fore ſuum per te conſtitutum. Pœná. Cæſ. Gal.5.a. Arbitros inter ciuitates dat, qui litem æſtiment, pœnãq́ conſtituant. Item. 2. uolu. or. 179.

Principium. ad Her. 1.. A' beneuolentia principium conſtituemus.

Prouinciam. 1. uol. or. 84.. Poſtquam Cn. Dolobellæ prouincia Cilicia conſtituta eſt. Quæſtioné. de re aliqua. 2. uol. or. 56. Conſtituitur quæſtio de furto. ita de morte alicuius. Reſp. uide ciuitates. Sacra. 2. uo. ph. 60.. Numam ſacris cõſtitutis fundamenta ieciſſe noſtræ ciuitatis. Spatium. 2. uo. orat. 92.. Moxq́ ex comparato, & conſtituto ſpatio defenſionis. ut tẽpus. Supplicium. 1. uolu. or. 29.. Cur nullum ſupplicium conſtituiſſet in eum, qui parentem necaſſet. Suſpitioné. 1. uo. ora. 73. Ne tenuiſſima quidem ſuſpitio acceptæ pecuniæ ob rem iudicandam conſtituta ſit. Tempus. uide locum. Terminum. uide modum. Victoriam. 1. uolu. or. 21. Poſteaquam uictoria conſtituta eſt. Vrbem. 2. uol. ora. 247. Poſthanc conſtitutam urbem.

CONſtringere aliquid aliqua re. Fidé religione. 3. uo. or. 57. Cum græci homines ſpectati uiri noluerint religione uideri potius, quàm ueritate fidem eſſe conſtrictam.

Aliq. Lege. 2. uo. ora. 71.. Et is orbem terrarum conſtringit nouis legibus. Aliq. Libidinibus. 1. uol. ph. 58.. Tradunt ſe libidinibus conſtringendos: id eſt, libidinibus ſe dedunt. Supplicio aliq. in orat. lib. 102. Tum qui ſcelus, fraudemq́ nocentis poſſit dicendo ſubijcere odio ciuium ſupplicioq́ conſtringere: id eſt, ut de eo pœnæ ſumantur.

Sententiam uerbis aptis. in or. libri. 167.. Concluditq́ ſententiam, quę cum aptis conſtricta uerbis eſt, cadit etiam plerunq́ numeroſe.

CONſtruere aliquid. 2. uolu. ora. 63. Videris iam P.C. omnibus rebus & modis conſtructam, & coaceruatam pecuniam decemuiralem.

CONſtuprare aliquid, eſt uitiare. uide ſtuprare. 2. uo. ph. 206.. Vt parentum propè in gremijs prætextatos liberos conſtuprarit. Iudicium. Att. 16.. Afflicta reſpub. empto, conſtupratoq́ iudicio.

CONſuere aliquid. Pl. Amph. 1.. Imò equidem conſutis tunicis huc aduenio, non conſutis dolis. Item. Plaut. Pſeu. 5.. Dolum. uide tunicam.

CONſueſcere, proprie dicit Donatus eſſe de coitu, eo in loco. Terent. Phor. 3.. Dum expecto, quàm mox

ueniat, qui adimat mihi hanc conſuetudinem &c. quod his exemplis etiam comprobatur. Ter. Adel.16: Rogas me? quid illi tandem creditis fore animi miſero, qui cum illa conſueuit prius? Item. Hec.11. Qua cũ tot cõſueſſet annos. Item. Phor. 22. Cum eius conſueuit olim matre in Lemno. pro ſolitum eſſe. At.152. Tu uelim ad urbem mihi præſto ſis, ut tuis conſilijs, atque operibus (ut conſueui) in omnibus rebus, utar.

CONSULERE. Et aliquem, & alicui conſulere dicimus. uerum cum datiuo adiunctũ eſt, aut etiam quibuſdam prępoſitionibus, idem eſt, quod proſpicere, prouidere. pro dare uero conſilium, in quo frequentes ſunt boni. nuſquam ſatis expreſſe eſt, quod uiderim. ſed nos nunc tantum datiuorum, & præpoſitionum exempla afferemus. Te. Phor. 3. Vt mihi conſultum optime uelit eſſe. Fortunis. in fa.55. Tuum eſt conſulere temporibus, & incolumitati, & uitæ, & fortunis tuis. Incolumitati. uide fortunis. Pudori. 1. uo. ph. 77. Satis'ne ergo pudori cõſulat, ſi quis ſine teſte libidini pareat. Rationibus ſuis. in fa.31. Vt quibuſcunq; rebus poteris (poteris autem plurimis) proſpicias, et conſulas rationibus meis. Temporibus. uide fortunis. Vitæ. uide fortunis. Ad aliquid. Cæſ. Alter agere omnia ad præſcriptũ, alter libere ad ſummam rerum conſulere debet. De ſalute ſuorum. 2. uol. or. 179. Neq; ego tantum fraterno amori dandũ arbitror, ut quiſquam de ſalute ſuorum conſulat, communem relinquat. In longitudinem. Ter. Heau. 19. Neq; conſulere in longitudinem. Aliquid. Ter. Phor. 17. Vt id conſulerem.

CONſultare aliq. Sall. Cat. c. Quam quid in illos ſtatuamus, conſultare. De re. Sallu. Cat. c. Qui de rebus dubijs conſultant.

CONſumare aliquid. ad Her. 28. Reliquum operis conſumandũ eſt in dignitate. Item de offic. 1. Latiſſime patere uidentur ea, quę de officijs tradita ab illis, & præcepta ſunt, & conſumata.

CONſumere, interdum eſt ſumere, ſæpius uero ponere, ut Pœnas in aliquo. Sal. 140. Qui ſemper ſummas, & ſingulares pœnas in eo genere hominum conſumendas eſſe putauerunt. Curam. in or. lib. 175. Propterea quòd iſtorum in dialecticis omnis cura conſumitur.

Aetatem in aliqua re. de offi. 1. Quoniam in eo ſtudio ætatem conſumpſi. Otium ſuum. in or. lib. 113. Otium ſuum conſumpſit in hiſtoria ſcribenda. Dolore aliquẽ in or. lib. 143. Cum febri domum redijt, dieq; ſeptimo eſt lateris dolore conſumptus. i. mortuus. Ita Ferro. Cæſ. Bel. Af. 5. c. Ferro inter ſe depugnant, atq; firmior imbecilliorem Iuba Petreium facile ferro conſumpſit: id eſt, interfecit. Ita Sall. 75.

Quod

Quod fortuna belli conſumpſerat. Fidem. Sal. Epiſto. Pomp. Verum etiam fidem conſumpſi.

CONſurgere, ex aliqua re. Cæ. Ciui. 3.b. Subito illi ex inſidijs cõſurrexerunt. Att. 11. Quæ conſurrectio iudicum facta ſit. hoſtiliter ſuperius. nunc uero reuerenter.

CONtabulare aliquid re aliqua. Cę Gal. 7.a. Totum autem murum ex omni parte turribus contabulauerunt.

CONtaminare, eſt aliquid lutulentis manibus attingere: transfertur tamẽ ad multa nõ inuenuſte. Fabulas. Ter. Prol. And. Atque ita diſputant, contaminari non decere fabulas. Iudicium. 1. uolum. orat. 66. Iudicijs´que corruptis, ac contaminatis paucorum uitio, ac turpitudine. Perſonam alic. ad Her. 7. Aut quamplurimis uitijs contaminabit perſonam. Spiritum. 3. uolum. orat. 93. Frontis tuæ nubeculam, tum collegæ tui contamina tum ſpiritum pertimeſcerem? Se aliq. maleficio. 1. uolum. ora. 37. Vt intelligatis, fingi nullum maleficium poſſe, quo iſte ſeſe non contaminarit. Itauitijs. 1. uolumi. phil. 163. Nam qui ſe humanis uitijs contaminaſſent. Ita Paricidijs. 3. uolumi. ora. 242. Quos nondum tantis paricidijs contaminatos uix fere bam. Scelere ſe. de offi. 59. An ſe ſcientes ſcelere contaminent. Item. 2. uolum. oratio. 251. Ita Se culpa. ad Herennium. 10. Quare non imprudentiæ ſe defendet, ſed culpa cõtaminabitur.

CONtemnere. Aliq. alic. rei. 2. uolu. ph. 88. Contemnamus inquam hos aut ſtultitiæ, aut uanitatis, aut imprudentię: id eſt, horum ſtultitiam, uanitatem, imprudentiam contemnamus. eo autem fortaſſe dictum eſt modo, quo furti iniuriarum, & eiuſmodi aliquem condemnare.

CONtendere. Vim omnem adhibitam illi rei, qua de agimus per uerbum hoc planè intelligitur, hoc autem modo uſurpatur, ut dicamus aliquid, & aliquid ab aliquo, & re & de re aliqu. cum aliquo contendere. Ab aliquo aliquid. de offic. 63. Incenſus Cannius cupiditate cõtendit à Pythio, ut uenderet: id eſt, inſtitit. Curſum. 3. uolumi. orat. 3. Ad tribunatum, quia ipſe ad ſeſe iamdudum uocat, & quodammodo abſorbet orationem, contento ſtudio, curſu´que ueniamus. Iter. Cæſ. Bel. A f. 5. a. Cæſar iter conſtitutum contendit: id eſt, pergit ire.

Neruos. 1. uolum. or. 72. In quo omnes neruos ætatis, induſtriæ´que meæ contenderem. in ſa. 252. Studium. uide curſum. Ita Omnia. 1. uo. or. 119. Iam in tãta iſtius impudentia remittẽdum aliquid uidetur, ne omnia contendamus, ne omnia cum dolore agere uideamur. Cũ aliquo re aliqua. Cæſar. Gall. 2. c. Paruulis´que prælijs cum noſtris contendebant. Sacramento. in familiaribus. 110. Vt ſacramen

to contendas mea non eſſe. Labore. de off. 53. Quare quantum cõniti animo potes, quantum labore contendere. Voce, 3. uo. ora. 138. Quantum potero uoce contendam ut hoc Pop. Roma. exaudiat: id eſt, quanta uoce potero hoc proferam.

De re Aliqua cum aliquo. 1. uol. or. 64. Neque ferè unquam uenit in contentionẽ de accuſando, qui quæſtor fuiſſet: quin repudiaretur: id contendere de accuſando.

Conterere

CONterere ferrũ. M. Ca. apud Gell. 11. 2. Ferrum ſi exerceas conteritur.

Iniurias omnes. in fa. 15. Quod eius grauiſſimas iniurias communis concordiæ cauſa, uoluntaria quadam obliuione contriueram. Item Att. 136. Quæ ſunt horum tẽporum ea iam contriuimus. Otium. Sall. Cat. a. Non fuit conſilium ſocordia, atq; deſidia bonum otiũ conterere. Tempus. de offic. 115. In quibus remoti ab oculis populi, omne otium, tempus'que contriuimus.

CONteſtari litem, eſt cum uterque reus dicit teſtes eſtote, autore Sexto. 1. uol. ora. 51. Nam iſte cum eo litem conteſtatam habebat. Att. 261. Neq; enim illi litem conteſtabuntur.

CONtexere aliquid. 2. uol. philo. 157. Neque tam facile interrupta contexo, quàm abſoluo inſtituta. Eſt ita aliquid coniungere, ut apte cohæreat. Extrema cum primis. in familí. 152. Tu contexes extrema cum primis.

CONticere aliqu. in or. lib. 166. Iampridem conticuerunt literæ tuæ: id eſt, iampridem nihil ſcribis. Item de off. 33. Illæ ſcilicet literæ conticuerũt forenſes & ſenatoriæ. Iudicia. 3. uol. or. 85. Cum obmutuiſſet Senatus, iudicia conticuiſſent, mœrerẽt boni: id eſt, cum nulla eſſent iudicia.

COntinere, modo eſt tenere, modo abſtinere, cohibere, interdum adiũgere, aliquando capere, & quędam alia. ut in exemplis. Belluas in ſeptis. 3. uo. ora. 247. Quibus enim ſeptis iam immanes belluas continebimus? Cupiditates. Attico. 296. Nam eſſe abſtinentem, continere omnes cupiditates. Ita Libidines. 1. uolu. or. 88. Cæteræ libidines eius ratione aliqua continebantur. Ita Linguam. Att. 297. Iam tibi eſſe diligentiſſime linguam continẽdam. Ita Inſolentiam. 2. uol. or. 64. In ea iſti ueſtri ſattellites modeſte inſolentiam ſuam continebunt? ita Manus. Ter. Adel. 13: Næ ille continebit poſthac, ſi ſapiet, manus Ita. Se. Att. 91. In quibus locis omnibus eſt continentiam ſeruare, et à uetitis abſtinere. Mendum aliquid. Att. 237. Magnum enim mendum continet. id eſt, maxime mendoſum eſt. In re aliqua aliquid. 2. uo. ph. 170. Dum illa ſit maior, & hæc in ea contineatur: id eſt, hanc illa capiat. In officio aliq. ad Her. 35. Vnumquemq; horum in officio continere. Remp. de offi. 51. Nec enim ulla res uehementius Remp. con-

continet, quàm fides: id eſt, coniungit, conſeruat. Se ab aliqua re. 1. uo. phi. 77. Contineo me ab exemplis Græcis. Se loco aliquo. Cæ. Gal. 7. a: Hoc ſe colle interruptis põtibus Galli fiducia loci continebãt: id eſt, nuſquam exibant. Aliq. aliqua re. 1. uo. or. 227.. Eorum coniunctione pars oppidi, quæ appellatur inſula, mari diſiuncta anguſto ponte rurſum adiungitur, & continetur. Animam in orat. lib. 105. Tantum continenda anima in dicẽdo eſt aſſecutus: id eſt, ſpiritum producendo, Vocem. 2. uo. or. 94. Quin contineris uocem indicẽ ſtultitiæ ueſtræ. i. ne clameris. Vox continens. ad Her. 20. In extrema orationecontinens uox remedio eſt uoci, nunc eſt continuare uocem.

C Ontingere, eſt tangere, attingere, nec non pro accidere, euenire ponitur. Cæſ. Ciui. 2. a. Et quod oppidũ Genabum pons fluminis Ligeris contingebat. Fines ali. Cæ. Gal. 7. a. In Heluios fines Aruernorum contingunt, conuenire iubet. Vitam ali. in fa. 158. Quòd ſi mihi uita contigerit: id eſt, ſi uiuam. hominibus, ſed potiſſimis. alicui aliq. 1. uo. ph. 234.. Quod non modo ſingulis philoſophis contingit.

C Ontinuare, eſt pergere agere ut cœperis. Opus. Cæ. Bel. Alex. 4. c. Operibusq́ in circuitu oppidi continuatis. Verba. ad Her. 2.. Verbis continuandis uocem quoq́ adaugere oportebit.

C Ontrahere, eſt in unum trahere, ſed non una ratione omnia contrahuntur, nam modo continentium eſt contractio, interdum etiam pactũ, et conuentionem ſignificat, nec non ad quædam alia pertinet, ut in exẽplis. Copias aliqu. Attic. 118. Sic enim parari uideo, ut Luceriam omnes copiæ contrahantur: id eſt, ducantur. Item. 130. Contractis noſtris copijs, ſpero nos & Reipu. & ſaluti communi prodeſſe poſſe. nunc eſt coniungi. Quin ego habeo correctum codicem, ubi legitur coniunctis, ubi Aldus contractis legit.

Milites. Attic. 129. Vos hortor, ut quodcunq́ militum contrahere poteritis, contrahatis. nunc eſt cogere manum. Aes alienum. Attico 294.. Nullum æs alienum contrahi ciuitatibus. Item. Cæſ. Bell. Alex. 4. b.. 2. uo. or. 105. Collum. 1. uolu. phi. 183.. Quis cum decubuiſſet ferrum accipere iuſſus collum contraxit? Frontem. 2. uo. phi. 2. Quid contraxiſtis frontem? hoc admirationis eſt ſignum Supercilium. de offi. 29.. Ex oculorum obtuitu, ſuperciliorum, aut remiſſione, aut cõtractione. ut frontem. Animum 1. uolu. ph. 112. Stulti autem ægritudo eſt ea, qua afficiuntur in malis opinatis, animosq́ dimittunt, & cõtrahunt, rationi non obtemperantes. Item A tt. 290. Ne contrahas aut demittas animum. eſt animum deſpondere. Item. 2. uo. phi. 177. Paginam. Att. 70.. Tu uero aufer ducẽ

tos, etſi meum in eo patrimonium huius paginæ contractio ſignificat: id eſt, anguſta, & perexigua pagina ſcribere. Vela. Att. 10. Contraxi uela perſpiciens inopiam iudicum: id eſt, compreſſi me. Sumptum eſt à celeri nauigatione, ut contrà pandere uela. Studium. 3. uo. or. 53.. Quæ ſtudia iam in his ætatibus noſtris contractiora eſſe debeant: id eſt, remiſſiora. Rationem, Rem. 2. uo. or. 26. Cum illo iam nemo rationem, nemo rem ullam contrahebat. Nunc eſt ut in of. 2. Neq; ſi cum altero contrahas. Item. 1. uolu. ora. 143. Res ali. in fa. 109.. Sulpitiſ tibi operã intelligo ex tuis literis non multum opus fuiſſe propter res tuas ita contractas, ut quemadmodũ ſcribis nec caput, nec pedes. expoſuit quid eſſet res contractas, dicens nec caput, nec pedes. Culpam.

Att. 184. Ea enim eſt à nobis con tracta culpa. Et culpa alic. aliq. Atti. 290. Quæ ipſorum culpa contracta ſunt. ut rabie. Item Att. 290.

Noxam. de re ruſt. col. 6. 26: Aut ſi id facere prohibeatur, cupidine ſolicitati noxam contrahant: id eſt, ne ea cauſa malum aliquod contrahãt

Malum. 1. uolu. phil. 201.. Quaſi culpa contractum malum ægritudinem acriorem facit. Moleſtiam. in familiarib. 27.. Dolobellam meum uel potius noſtrum, uidebã fore ab ijs moleſtijs, quas liberalitate ſua contraxerat, liberum. Negotium alicui. Attico. 243. Contra hi mihi negotium uidetur. Triſtitiam aliquid. 2. uolu. philoſ. 46.. Quarum interuallo tum quaſi triſtitia quædam contrahit terram, tum uiciſſim lætificat, hyemis uim deſignat: id triſtitia afficit. Beneuolentiam. ad Her. 2. A noſtra perſona beneuolentiam cõtrahamus.

Amicitiam. de off. 105. Cum autem contrahit uirtus amicitiam.

CONtrauenire aliqu. de re aliqua. 1. uolumine orationum. 130. Si de literis corruptis contrauenit: id eſt, eum accuſauit corruptarum literarum.

CONtremere, eſt timere, ſed uide ad uerbum tremere. 3. uolu. orati. Cuius in mea cauſa nũquam fides uirtus'que contremuit. Mente aliquem & artubus. in or. lib. 95. Equidẽ et in uobis animaduertere ſoleo, & in me ipſo ſæpiſſime experior, ut exalbeſcam in principijs dicendi, & tota mente, atque omnibus artubus contremiſcam: id eſt, ualde timeam.

COntueri. aliquid in or. lib. 163.. Neque uero eſt quiſquam, qui eadem contuens efficiat. Item Theophraſtus quidem Tauriſcum quendam dixit actorem auerſum ſolitum eſſe dicere, qui in agendo contuens aliquid pronuntiaret, arbitror eſſe oculos figere in aliqua re, atque in ea penitus inhærere, ut ſtupidi faciunt, quod in agendo non leue eſt uitium.

COnturbare. præter notam ſignificati-

cationem, quæ eſt commouere, perturbare, in ea eleganter ſignificatione accipitur qua decoquere. de offi. 60. Incidunt ſæpe multæ cauſę, quę conturbant animos utilitatis ſpecie: id eſt, dubios faciunt. ad Herenniũ. 27. Conturbatus eſt adoleſcens: id eſt, commotus. ad Herennium. 22. Propterea quod frequentia, & obambulatio hominum conturbat, & infirmat imaginum notas: id eſt, ordinem deſtruit. Rationes. Terentius. Eu. 19: Neque Aedepol quid nunc conſilij capiam ſcio de uirgine iſta, ita conturbaſti mihi rationes omnes: id eſt, confeciſti.

Aliqu. 2. uolumine orationum. 273. Vtrum igitur me conturbare oportet. Item Att. 314. locum aut ẽ illius de ſua egeſtate, ne ſis aſpernatus, ad quem ego reſcripſi, nihil eſſe, quod poſthac artis noſtræ fiducia conturbaret.

Conuaſare, eſt furto colligere teſte No. Terentius. Phor. 4. Aliquid conuaſaſſem, atque hinc me conijcerem protinam in pedes. à colligendis uaſis figuratum eſſe dicit Donatus, & idem eſt cum colligere uaſa.

Conuellere. Et aliquem de ſtatu, & ſtatum alicuius conuellimus: Attic. 132. Habes ad primam epiſtolam, ſecutæ ſunt duæ pridie Calen. ambæ datæ, quæ me conuellerunt de priſtino ſtatu, ita tamen, ad te ut ante ſcripſi labantem. Statum alicuius rei. 2. uolu. or. 253. Tyb. Gracchus conuellit ſtatum ciuitatis.

Auxilia. 2. uol. or. 91. Cum cuncta auxilia Reipub. labefactari, conuelli'que uideat. Sumptum eſt à ſtirpibus, & eſt per uim prorſus aliquid euelli.

Conuenire, non facile dixeris, quàm uenuſte uerbum hoc unum ſignificationem ſuam uariet ad Latinæ locutionis facultatẽ. Habet enim modo plurium ſimilitudinem, modo multorum in locum unum aditionem, interdum collocutionem, non nunquam conuenientiam, uerum in his ſingulis quàm diuerſa etiam conſtructione uagetur, id exempla comprobabunt. Mores. Terẽ. And. 17: Hanc mihi expetiui, contigit, conueniunt mores, ualeant qui inter nos diſſidium uolunt. Itẽ Hec. 2. Nomen. Ter. And. 24. Nomen non conuenit. Numerum. Ter. Phor. 2. Accipe, hem, lectum eſt, conueniet & numerus, quantũ debui. Pacem. Sall. Iug. b: Sicuti regi libuerat, pax conuenit. Cum aliquo aliq. alicui. Ter. Adel. 1: Hæc fratri mecum non conueniũt. Item in fam. 205. ad Her. 3. Inter ſe aliquos. Pl. Pſeu. 5. Aut ſi de ea re nunquam inter nos cõueniemus. Inter aliquos aliq. Cę. Gal. 2. b. Quod tempus inter eos committendi prælij conuenerat. Item. 2. uo. ph. 60. 1. uo. ph. 113. In unum multos. Sal. Iug. a: Reguli in unũ conueniunt. i. una omnium fuit ſententia. Ad ſigna milites. Cæſar. Gal. 6. a. Quos

ex Gallia Ciſalpina COS. ſacramẽto rogauiſſet ad ſigna conuenire, & ad ſe proficiſci iuberet. In una mœnia Sal. Cat. a. Hi poſtquam in una mœnia conuenere. Senatum in fa. 157. Senatus eſt continuo conuocatus, frequensq; conuenit, propter famam, atq; expectationem tuarũ literarum. Ad aliq. aliquid. 2. uo. or. 171. Equidem uehementer lætor eum eſſe me in quem tu, cum cuperes, nullam contumeliam iacere potueris, quæ non ad maximam partem ciuium conueniret: id eſt, pertineret. In aliq. aliq. 2. uol. phi. 41. Nec uero hoc in te uno cõuenit moribus domeſticis, ac noſtrorum hominum urbanitate limato. In forum unum. 1. uo. or. 116. Aduerſarij poſtulant ut in eam rem Iud. dentur ex his ciuitatibus, quæ in id forũ conuenirent: id eſt, quibus illud forum commune eſſet. Aliquẽ. aliq. Ter. Hec. 2.. Nam conſtitui cũ quodam hoſpite me eſſe illum conuenturam. In qua ſignificatione etſi habeat etiam collocutionẽ in ſe uerbum tacitam, interdum tamẽ & colloqui uerbum adiungitur. Vt Ter. Eu. 7. Quæſo hercle ut liceat, pace quod fiat tua, dare huic quæ uolumus, conuenire, & colloqui. Ita & De re aliqua aliquem. de off. 29. Hiq; de communi officio conueniſſent. In manum aliquid. 2. uolu. or. 126. In manum inquit conueneraт, eſt autem cũ materfamilias fit, de qua re multa doctiſſime, ut ſolet omnia, Budæus.

Conuertere, eſt ſæpius commutare, transferre, ſed ad multas alias ſignificationes ſe accommodat. Conſtructio autem eſt cum præpoſitionib⁹ aut aduerbijs de loco, & ad locum ſignificantibus, ut in exemplis. Ad re ad rem. 1. uo. ph. 16.. Quo facilius animos imperitorum ad eorũ cultum à uitæ prauitate conuerterent.

Ad commodum ſuum aliq. 1. uo. or. 37. Quid recipis mãdatum? ſi aut neglecturus, aut ad tuum cõmodum conuerſurus es? Ad dominatum. uide ad potentiam. Ad nutum ſe. in. fam. 42. Totumq; me ad eius uiri ita de me meriti uoluntatem, nutumq; cõuerterem. Ad ocium ſe. Atti. 326. Et in omni ſumma ut mones ualde me totum ad ocium, pacem'que conuerto. Ad pacem. uide ad ocium. Ad periculum alicuius. in fa. 174.. Qui quidem eas copias, quas diu ſimulatione Reip. comparabant, ſubito ad patriæ periculum conuerterunt.

Ad potentiam ſuam aliq. 120.. Quas ab itinere Aſiæ, Syriæq; ad ſuam potentiam, dominatum'que conuerterat. Ad puppim nauẽ. Att. 210. Inhibitio autem remigum motum habet, & uehementiorem quidem remigationis nauem conuertentis ad puppim. Ad ſalutem aliq. Ter. And. 16.. Non poſſe iam ad ſalutem conuerti hoc malũ.

Ad ſanitatem ſe. 2. uol. ora. 170. Ille relictus intus, expectatus foris,

Len

Lentuli pœna compreſſus, conuertit ſe aliquando ad timorem, nunq̃ ad ſanitatem: id eſt, timere cœpit, nunquam ſapere. Ad ſe aliquid. in fa.44. Gratulabor tibi prius (ita enim rerum ordo poſtulat) deinde ad me conuertar: id eſt, de me agã.

Ad timorem ſe. uide ad ſanitatem. Ad uoluntatem. uide ad nutum. His ipſis uerbis utitur in Amicitia.113. Aliquo aliq.2.uo.ph. 54.. Sed lubricos oculos fecit, & mobiles, ut & declinarent, ſiquid noceret, & aſpectum quò uellent facile conuerterent: id eſt, quacq̃ uerſus ut ſe conuerterent oculi. De græco.1.uolu.phi.50. Quid habent, cur Græca anteponant his, quæ & ſplẽdide dicta ſint, neque ſint conuerſa de Græcis? in or.lib.144. Demõſtrationem.1.uo.ora.230.. Conuerſam iam habent demonſtrationem ſuam: id eſt, in contrarium commutatam. In amicitiam. Pl. Stic.6. In amicitiam, atq̃ in gratiam conuertimus. In belluam ſe. de offi. 68. Quid enim intereſt utrum ex homine ſe conuertat quis in belluam, an in hominis figura immanitatẽ gerat belluæ? id eſt, belluæ figuram induat. In colorem ſe.2.uo.ph. 14.. In eundem habitum ſe, colorẽq̃ conuertunt. In culpam.1.uo. or.127. Nolite igitur fortunam conuertere in culpam: id eſt, quod fortunæ fuit, culpæ aſſignare. In exitiũ. Salluſt. decl. Por. Aut quid cõuertis in exitiũ ciuiũ meorum inſtitutam diligentia mea, meisq̃ rationibus eruditam dimicandi facultatem? ita inducitur eo in loco patria loquens

In fraudem.2.uolu.ph.75. Sic ſi homines rationem bono conſilio à dijs immortalibus datam, in fraudem, malitiamq̃ conuertunt: id eſt abutuntur. In gratiam. uide in amicitiam. In inimicitias Se amicitias. de off.110.. Ne etiam in graues inimicitias conuertant ſe amicitiæ. In laudem.2.uo.or.160. Quã obrem quoniam quod crimen eſſe uoluiſti, id totum uides in laudem eſſe conuerſum: id eſt, commutatũ. In latinum. de offi.51.. Quem nos iſta ferè ætate cum eſſemus, qua es tu nunc, ex Græco in Latinum conuertimus. Orationem in aliqu. in or.lib.127. Tum omnem orationem traduxi, & conuerti in increpãdum Cœpionis fugam. In rem ſuam. de off.9. Vt ſi in rem ſuam aliena conuertant. Item.1.uo.or.42. [redacted]. In ſerium. Plau. Pœnu.17: Heus tu, ſiquid per iocum dixi, nolito in ſerium cõuertere. In ſuperbiam. Sall. Cat. a. Poſt ubi Regiũ imperium, quod initio conſeruandę libertatis cauſa, aut augendæ Reip. fuerat in ſuperbiam, dominationemque ſe conuerterat. Iter. Cæſ. Gall.1.a. Atq̃ itinere conuerſo noſtros à nouiſſimo agmine inſequi, ac laceſſere cœperunt. Ita aliquò. Cæſ. Bel. Af.5.a. Ipſe rurſus unde pridie uenerat, Ruſpinam cum reliquis copijs conuertit.

tir. Pœnam in aliq.2.uo.or.238.. Quippe uides pœnam illam à te in alium inſtitutam, in te ipſum eſſe cōuerſam. Rationem.2.uol.ora.79..Conuerſa ratio: id eſt, in contrarium commutata. Riſum in ali. in or.lib.131..Omnis eſt riſus in iudicem conuerſus. quaſi iudicem riderent, qui ea forma erat, qua riſus excitatus fuerat. Se animo, & cogitatione.in or.lib.85.. Nam quocūque te animo, & cogitatione cōuerteris. Se in aliqu.uide in belluam ſe.in colorem ſe. Signa.Cæ.Af.Bel.5.a: Hac re animaduerſa, Cæſar iubet ſigna conuerti.

CONVESTIRE Domum.2.uolu.or.233.Manlius cum ab aſcenſu capitolij Gallorum impetum repuliſſet, non fuit contentus beneficij ſui gloria, regnum appetiſſe eſt iudicatus, ergo eius domum euerſam duobus locis conueſtitam uidetis: id eſt ita in ſe ipſam collapſam, ut ſe ueſtire uideatur:

CONuexare, aliq.apud Gell.loquitur Ap.Cæ.filia.10.6. Sed utinam reuiuiſcat frater, aliamq; claſſem in Siciliam ducat, atq; iſtam multitudinem perditum eat, quæ me male nunc miſeram conuexauit.

CONuincere, eſt aduerſarij opinionem falſam eſſe (quando uerbum hoc maxime ad eos pertinet, qui argumentis contendunt) comprobare. unde in iudicijs etiam conuinci dicitur, qui damnatur, & quo quis cōuincitur, in ablatiuo ponitur: peccatum uero, ſi ſpeciale eſt, magis ingenitiuo: ſi generale, in ablatiuo poni plerunq; ſolet. Errorem alicuius.2.uol.ph.l.26.Etenim conuictis Epicuri erroribus, longa de mea diſputatione detracta oratio eſt. Ita

Falſum.2.uo.ph.19. Vtinam tā facile uera inuenire poſſem quàm falſa conuincere. Iudicio turpi aliq.1.uol.or.8..At non nemo, aut ignominia affectus, aut iudicio turpi conuictus, bonis ſuis quidem utitur. Teſte aliq.3.uo.or.162.Quo me teſte cōuinces? an chirographo?

Teſtimonijs.2.uo.ora.164..M. Aquilium patres noſtri multis auaritiæ criminibus, teſtimonijsq; conuictum. Criminibus.uide teſtimonijs. Conſcientia aliqu. ſua conuinci.2.uo.or.170.Cum ille homo audaciſſimus conſcientia conuictus primo reticuiſſet. Alicuius rei.3.uo.or.162.At ego non nego, teq; in iſto ipſo conuinco, non inhumanitatis ſolum, ſed etiam amentiæ, ſenſus eſt: Ego cogo te fateri te eſſe inhumanū, & amentem, quod inferius planè patet. Ita Facinoris.Sall.Cat.c. Quid aut acerbum, aut nimis graue eſt in homines tanti facinoris conuictos: id eſt, quos planum factum eſt, tanti facinoris conſcios fuiſſe.

CONuiuari, eſt unà ſimul plures cibum capere. De re.1.uo.or.170.. Quotidie ſolitum eſſe non modo in publico, ſed etiam de publico conuiuari. In publico. uide de publico.

CONuocare,eſt in unum uocare,& aliq.& in aliq.dicimus.ut Concilium.Cæ.Gal.7.b..Itaq; ſub ueſperum concilio conuocato.3.uo. ora. 32.. Senatum.in fa.151. Senatus eſt continuo conuocatus,frequẽsq; conuenit,propter famam, atque expectationem tuarum literarum.

In ſocietatem aliq.1.uolu.phil. 228..Tu urbes peperiſti, tu diſſipatos homines in ſocietatem uitæ conuocaſti.

COOPerire,niſi mea me fallunt exempla,aut quæ ad hoc uerbum pertinent,omnia non ſunt à me diligenter obſeruata,de malo tantum à bonis uerbum recipi uidetur. nã cooperiri aliquem felicitatibus,bonitate,& in cæteris huiuſmodi, bonitas,& felicitas Latini ſermonis uidetur ferre non poſſe. Aliq. aliqua re.Sall.Iug.a:Inopem, & coopertũ miſerijs effecit,ut ubiuis tutius,quã in meo regno eſſem. Sceleribus 1.uo.or.78.Si qui iſtum tot, tantis, tam nefarijs ſceleribus coopertum iurati ſua ſententia liberarent. Item. 3.uo.ora.242..Quos nondum tantis parricidijs contaminatos uix ferebamus,hos nũc omni ſcelere coopertos tolerabiles cenſes ciuitati fore? Lapidibus aliq.1.uo.or.100. Quem iſte collegam niſi habuiſſet, lapidibus coopertus eſſet in foro: id eſt,obrutus.

COOptare, hoc uerbum,quantum exemplis colligi poteſt,maxime ad eos pertinebat,qui longe plures in eandem dignitatem deligebantur, præſertim in collegia, atq; in ſenatum. In collegium.in or.li.165. Qua in cogitatione, & cooptatum me ab eo in collegium recordabar. Item Aſc.10. Nominatione ali. 3.uolu.or.248.In quo ego eum, ut, quod à patre accepi, filio reddam, mea nominatione cooptabo. Sed arbitror aliud fuiſſe nominare, aliud cooptare.nam ſi idem ſit,Ciceronem à duobus in collegium auguratus adoptatum fuiſſe conſtat: à Pompeio nunc,à Q.Hortenſio ſuprà. Senatorem.1.uol.orat.133. Atq; in his omnibus ſenatoribus cooptandis nõ modo ſuffragia nulla fuiſſe,ſed ne genera quidem ſpectata eſſe,ex quibus in eum ordinẽ cooptari liceret. ita In ordinem uide ſenatorem.Item.3.uolu.or.38.

Senatum.1.uo.or.133.Cum haberent inter ſe controuerſias de ſenatu cooptando, leges ab ſenatu noſtro petiuerunt.Item.133. Agrigentini de ſenatu cooptãdo Scipionis leges antiquas habent.

COORIRI tempeſtates.1.uo.ora.85. Tum ſubitò tẽpeſtates coortæ ſunt maximæ Iudices.

COPVLARE,copulare recentiores copulari etiam ueteres deponentali ſignificatione dixerunt. Futura cum præſentibus.1.uolum.ph.74. Quæ,& cauſas rerum, & conſecutiones uideat,& ſimilitudines transferat,& diſiuncta coniungat,& cũ

præſentibus futura copulet, omnẽ'que complectatur uitæ conſequentis ſtatum. Sermonem cum aliqu. Pl. Pœnu. 7: Quid deinde? Sermonem nobiſcum ibi copulat, ait ſe peregrinum eſſe, huius ignarum oppidi. Dexteras. Pl. Aul. 2.. Adeunt, conſiſtunt, copulantur dexteras.

COQVERE. Proprie notum eſt quid ſit coquere, uerum transfertur. ut

Poma. de off. 92. Et quaſi poma ex arboribus ſi cruda ſunt, ui auelluntur, ſi matura, & cocta decidunt id eſt, quaſi mitia. Sed quia cruda dixerat, ſubdidit cocta. & nota etiã cruda poma immatura.

CORRIGERE, de ijs rebus eſt, quæ aliquo modo deprauata ſunt. ut

Ciuitatem. Attic. 16.. Non odio adductus alicuius, ſed ſpe non corrigendæ, ſed ſanandæ ciuitatis. Exercitum. in fa. 152.. Vel quòd exercitus Lepidi eam partem. quæ corrupta eſt, & ab repub. alienata, & corrigere. & cohercere præſentia mei exercitus poſſem. Tarditatem curſu. Att. 315.. Curſu corrigam tarditatem tum equis, tum uelis. Ad frugem aliq. Pl. Trin. 2: Quin eum reſtituis? quin ad frugem corrigis?

Orationem. Attic. 238. Brutus miſit ad me orationem ſuam habitam in concione capitolina, petiuit'que à me, ut eam non ambitioſe corrigerem, antequàm ederet.

CORRIPERE, feſtinantem habet motum, tam de loco, quàm ad locum. Se alicunde. Terẽ. Hec. 8. Poſtquàm aſpexi ó facinus indignum inquam, & corripui illico me inde lachrymans, incredibili re, atque atroci percitus. Se aliquo. Terent. Hec. 8. Nam modo me intro ut corripui timidus, alio ſuſpicãs morbo me uiſurum affectam uxorem, acſenſi. Se ad aliqu. Ter. Hec. 11. Ita corripuit de repente tacitus ſeſe ad filiam.

CORROBORARE, eſt ualidius facere. Hoſtes. in fa. 156.. Quare hortor te mi Cicero, exercitum huc traiiciendum quamprimum cures, & matures prius, quàm hoſtes corroborentur, & ueſtri perturbentur.

Ingenium. de offi. 110. Omnino amicitiæ corroboratis iam, confirmatis'que ingenijs, & ætatibus iudicandæ ſunt. Aetatem. uide ingenium. Rationem argumentis. ad Her. 11. Quæ pluribus argumentis corroborat breuiter expoſitam rationem.

CORROGARE, eſt circunquaque aliquid rogare. ad Her. 25.. Ipſe à uicinis cũ teſta ambulans carbunculos corrogaret. 40. Vt uaſa, ueſtimenta, pueros corrogaret. eſt eas res quaſi à pluribus utendas ſumere.

CORRUERE, eſt cadere, ruere. Opes alicu. de officijs. 17. Lacedæmoniorum opes corruerunt. Oppidum. 2. uolumine philoſophiæ. 96.. Vt multa oppida corruerint. Vrbem. 2. uolumi. philoſop. 103. Cum & urbs tanta corruit. Riſu aliq.

Att.312.& penè ille timore,ego riſu corrui. Timore.uide riſu.

CORrumpere,ubique eſt aliquid de bono, ac integro ſtatu ad malum, & mancum conuertere. ut Animum alic.Teren.Hec.4.Sed non a deo, ut facilitas mea illorum corrũpat animos. Aquam.2.uol.phi. 30.Concluſa autem aqua facile corrumpitur.ita fontis aquam.Sal.Iugur.b..Qua uenturum hoſtem audierat pabulum, & aquarum fontes,quorum penuria erat, corrumpere. Aurum,& multa.Sal.Iug.c:Vide domum. Diem alicui.Pl. Menæ.12.Dĳ illum omnes perdãt: ita mihi hunc hodie corrupit diem.

Domum igni.Sall.Iug.c: Ibi uino & epulis onerati,illamq́, & domum, & ſemet igni corrumpunt.

Exercitum.in fa.152. Vel quod exercitus Lepidi eam partem,quæ corrupta eſt. Frumentum incẽdio.Cæſ.Gall.7.b..Frumenti quod ſubito potuerunt, nauibus auexerunt,reliquum flumine, atq; incendio corrumpunt. Homines ſuperbia.Sal.Iug.c..Verum homines corrupti ſuperbia ætatem agunt.

Iudicem.2.uol.or.22.Quod intelligerẽt iudicem ab Oppianico eſſe corruptum. Iudicium.2.uolu. or.31.Sexcentis millibus nummũ ſe iudicium corrupturum eſſe dixerat.Item.31. Literas.1.uol.or.127. Sthen.poſtulat ut ſecũ ſui ciues agãt de literis publicis corruptis. Mores.de off.48.Sed corrupti mores, deprauatiq́ ſunt. Mulierem.Te. Heau.4. Sed uereor ne me abſente mulier hic corrupta ſit. Nobilitatem.Sall.Iug.c..Quia mihi noua nobilitas eſt, quam certe peperiſſe, quàm acceptum corrupiſſe melius eſt. Oculos.Pl.Amph.3:Ne corrũpe oculos:flendo ſcilicet. Opportunitates.Sall.Cat.b..Illos dubitando,& dies prolatando,magnas opportunitates corrũpere: id eſt amittere. Pecuniam.3.uo.or.66.. Tum pecuniam L. Cornelĳ, quæ neq; inuidioſa, & quantacunq; eſt, eiuſmodi eſt,ut ſeruata magis, quã corrupta eſſe uideatur. Pecunia aliquid.de off.44. Vt eos tibi fideles putares fore,quos pecunia corrupiſſes? Prandium.Te. Adel. 13..Aeſchinus odioſe ceſſat, prandium corrumpitur. Tabulas publicas.1.uo.or.129..Tabulæ ſunt in medio,quæ ſe corruptas, atq; interlitas eſſe clamant. ut literas. Vineas igni & lapidibus.Sallu.Iug.d.. Vineę cum ingenti periculo fruſtra agebantur,nam cum hę paulo pro ceſſerant igni, aut lapidibus corrũpebantur.

CReare.Dictum eſt cerno à creo: id eſt,à creando.creo, ab eo quòd cũ quid creatum eſt:tunc denique uidetur,inquit Varro. Vrbem.3.uo: orat.61.Quod princeps ille creator huius urbis Romulus fœdere Sabino docuit. Imperium. Atti.143.. Quod maius imperium à minore creari non ſitius: etſi legatur errari

loco creari, leuis ſanè quidem librariorum error. Magiſtratum. 2. uo. ph. 124. At Tyb. Gracchi literis Scip. & Fig. quod augures iudicaſſent eos uitio creatos eſſe, magiſtratu ſe abdicauerunt. Item. Cæſar. Gal. 1. a.. Qui creatur annuus: id eſt, magiſtratus. Prætorem. Att. 143. Nos autem in libris habemus, non modo COSS. à Pr. ſed ne pretores quidem creari ius eſſe. ita Quatuor uiros. Att. 69. Erat rumor de tranſpadanis, eos iuſſu illius uiros quatuor creare. Ita enim additum eſt quatuor in codice haud malo. & eſt ut magiſtratũ creare. Cædes. 2. uo. ora. 253. Monent ne per optimatium diſcordiam, diſſenſionemque, patribus, principibusque cædes, pericula creentur. Commoditatem alicui. Pl. Pœnu. 12.. Potin es ut taceas? Sy. Taceo, atque abeo. Mi. Mihi commoditates creas. Errorem alicui. 2. uol. ph. 120. Nonnunquam etiam errorem creat ſimilitudo.

Aerumnas alic. Pl. Mil. 1: Ventter creat oẽs has ærumnas. Fraudem alic. Pl. Mil. 4: Tuis nunc cruribus, capiti'que fraudem capitalem hinc creas. Litem alic. Pl. Pœnu. 6. Hodie doctiores non ſunt, qui lites creant, quàm hi ſunt, qui ſi nihil eſt litium, lites ferunt. Odium. Cæſ. Bel. Alex. c. Magnũ fuerit hoc uectigal, maius tamen odium creabat. Periculum. 2. uolu. or. 196. Nemini iniuſte periculum creaui, nemini innocenti fui calamitati.

CREBreſcere aliquid, eſt id maius fieri. 1. uolum. or. 66. Quæ non modo Romæ, ſed & apud exteras nationes omnium ſermone percrebuit. Item. 120. Famam. 1. uo. ora. 215: Præſertim cum hæc omnino fama de noſtrorum hominum auaritia, & cupiditate percrebuerit.

CREdere, proprie eſt fidem adhibere. uerum etiam pro fidere, committere, & aliquid alicui, & de aliquo, & ex aliquo, & per aliq. credimus. ut Animum ſuum alicui. Terẽ. And. 5: Quæ mihi ſuum animum, atque omnem uitam credidit. Pecuniam. in fa. 7.. Qui per prouinciam imperij tui pecunias ei crediſſent. de off. 49.. Vitam alicui. Sal 7. Ter. And. 5: Quæ mihi ſuum animum atque omnem uitam credidit.

De aliquid. in fa. 44. Bis ad te ſcripſi me purgans diligenter, te leuiter accuſans in eo, quod de me cito credidiſſes. Ex chirographis in fa. 156. Ipſa chirographa omnia, ex quibus credidi, etiam ea, quibus fidem non habẽdam putaui, Leucóiſpio dabo perferenda. Per ſyngrapham. 2. uo. or. 250.. Alterũ putabo regem, ſi habuerit, unde tibi ſoluat, quod ei per ſyngrapham credidiſti. Pro certo. Sallu. Cat. a: Pro certo creditur filio necato, uacuam domum ſceleſtis nuptijs feciſſe.

CREPARE, eſt ſonitum edere, reſonare, & ſemper intranſitiue. Pl. Amphi. 2.. Crepuit foris. Item Te. Add. 5.. Sed quiſnam foris crepuit? Sy. ma-

mane ipſe exit foras. Si ita legatur, ut eſt in codice Aldino, poteſt uideri trãſitiue poſitũ eſſe uerbũ, quod nuſquam alibi, ſed ut in ſuam proprietatem reſtituatur, ita diſtinguẽdum eſt. Sed quisnam foris crepuit. Sy. mane, ipſe exit foras. nam cũ audiſſet fores crepare Cteſipho, interrogauit Syrum, quis nam? cauſam ſubdens, foris crepuit. reſpondet Syrus, qui iam illum exeuntem uiderat: mane, ipſe exit foras. Inteſtina. Pl. Dic mihi nunquam tibi inteſtina crepant. Re aliqua aliquid. 1. uolu. or. 242. Locum illum literis percrepare totum, mulierum uocibus, cantu'que ſymphoniæ.

CRESCERE, auctionem in quaque re ſignificat uerbum, quàm autem ea non una ſit, exemplis cognoſci poterit, & modo creſcit quid abſolute: modo aliqua re, aut de aliqua re.

Amicitiam alicui. Teren. And. 13. Per ego te deos oro, & noſtram amicitiam Chreme, quæ incepta à paruis cum ætate acreuit ſimul.

Amicos ali. 3. uo. or. 18. Ex quo intellectum eſt mihi abſenti creuiſſe amicos. Animos. alic. 2. uol. or. 12. Cum ſocij pertimuiſſent, hoſtiũ opes, animi'que creuiſſent. Annonam. Cæſ. Ciui. 1. b. His tamen omnibus annona creuit. Aes alienum alicui. 1. uolum. orat. 205. Me uiſſes ne æs alienum tibi creſceret.

Licentiam. Salluſtius. Cat. c. Poſt ubi paulatim licentia creuit. Morbum. 2. uo. ph. 137. Et aduenientes, & creſcentes morbos intelligunt. Aliquid re aliq. 2. uo. or. 133. Vna expectatio muneris, quæ & rumore nonnullorum, & ſtudijs ſermonibus'que competitorum creuerat. Item. Sallu. Cat. c. Noſtra memoria uictor Sylla cum Damaſippum, & alios eiuſmodi, qui malo Reip. creuerãt, iugulari iuſſit. De aliquo. 1. uo. or. 271. Denique ſi uideor hic, id quod ego non quæſiui, de no iſto uoluiſſe creſcere, iſto abſoluto, quod ſine multorum ſcelere fieri non poteſt, de multis mihi creſcere licebit. Ex aliq. re. 1. uol. or. 32. Ex quibus poſſem creſcere.

CRIMINARI, eſt crimini aliquid dare, accuſare, ſed tam criminamur peccata, quam qui peccarit. & criminare etiam ueteres dixerunt. Aliquid. 1. uolu. ora. 213. Iam enim non libet omnia criminari. Aliquem 3. uo. or. 48. Quod eiuſdem Clodię necandæ cauſa patraſſe Cælium criminatur. Ter. Eu. 19. Hanc metui ne me criminaretur tibi.

CVBARE, proprie eſt iacere. 2. uolu. or. 142. Quorum nemo guſtauit cubans. Arcte. Pl. Stic. 9. Si arcte poteris accubare. Cum aliquid. Ter. Adel. 21. Tum etiam ſi nolit cogas, ut cum illa unà cubet.

CVBITARE cum aliquo. 3. uo. ora. 45. Qui propter neſcio quam credo timiditatem, & nocturnos quoidam inanes metus tecum ſemper, puſio cum maiore ſorore cubitauit.

CVDERE, eſt percutere, ferire. Argentum. Ter. Heau. 13. Quam rem agis ſcelus? Sy. egon? argentum cudo, quod tibi dem. ita Numos. Pl. Moſt. 7: Tace ſis faber, qui cudere ſoles plumbeos numos. cudi dicitur pecunia, dum imprimitur.

Romę sacra sedes

Fabam. Ter. Eu. 5.. Iſtæc in me cudetur faba: id eſt, ego ſolus patiar Dolos. Pl. Pſeu. 7. Dÿ me ſeruāt atq; amant. nam meus hic eſt, procudam ego hinc hodie multos dolos, à numis ſumptum eſt, & eſt cōparare dolos. ita etiam tenebras. Pl. Epid. 9: Quas tu mihi tenebras cudis?

Tenebrę p dolis

CVMVLARE, eſt maxime adaugere. & re aliqua aliquid cumulamus 3. uo. or. 45. Nunc enim demum mihi animus ardet, nunc meum cor cumulatur ira. Item de of. 23. Vt idem Africanus eloquentia cumulauit bellicam gloriam.

CVRARE, eſt operam dare: aliquando purgare, mederi. Funus. Ter. And. 1: Curabat unà funus. Ludos. in fa. 182. Alia, quæ defendam à te pie fieri, & humane, ut de curatione ludorum. Munera. in fa. 92.. De curatione aliqua munerum regiorum cū Oppio locutus ſum. Filium alic. Ter. Adel. 10.. Illum curo unum, ille ad me attinet. Item. Adel. 2.. Vnum uis curem, curo: eſt uni illi conſulere. Iniurias amici. Sall. Iug. a: Quo facilius ſociorum iniurias curare licet: id eſt, non pati amicos iniurÿs affici. Mandatum. Att. 71. Sed tamen ut mandatum ſcias me curaſſe. Item. 59. in fa. 96. Signa. Att. 2. Signa quæ nobis curaſti ea ſunt ad Caietam expoſita. Pecuniam. At. 309.. Redemptori tuo dimidium pecuniæ curaui. Item in fa. 28.. 1. uolum. or. 120. ita Talentum. Att. 93. Partem Ter. Adel. 2.. Faciendum. Atti. 326.. Cum eſſet ſanæ mentis puer, curaſſe faciendum. Reduuiam. 1. uo. or. 39.. Qui cum capiti Sex. Roſcÿ mederi debeam, reduuiam curem, eſt autem carunculam, quę unguibus ſupernaſcitur, circuncidere quod leuiſſimi eſt negocÿ. ideo ſe accuſat, qui in rebus facilimis uerſetur, cū grauiora inſtent. Viam. Atti. 1.. Propterea quod curator eſt uiæ Flaminiæ: id eſt. qui præerat uię Flaminiæ faciundæ. ut ludus: ut funus. Vocem. ad Her. 20. Ratio curandæ uocis petatur. Ita Aliquid. 2. uo. ora. 25.. Mulier exclamat ſe ab eo nullo modo curari uelle: quo curante ſuos omnes perdidiſſet. nunc eſt de medico. unde curatio Cum ut particula. At. 2.. Cura, ut Romæ ſis. Item Att. 1.. Illam manum tu mihi cura, ut præſtes.

CVRRERE, eſt celeriter ire, & curru & ſpatium currimus. Ter. Heau. 13. Curriculo percurre. Spatium. Teren. Adel. 22. Propé iam excurſo ſpatio. Stadium. de off. 60.. Qui ſtadium, inquit, currit.

CVſtodire, eſt conſeruare, & re aliqua aliquid cuſtodimus. Memoria

ria aliquid.in or.lib.95..Poſſe perci-
pere animo, & cuſtodire memoria.
Compedes.Pl.Capt.9.. Quid
ceſſatis compedes currere ad me,
meaq́ꝫ complecti crura, ut uos cu-
ſtodiam?ex contrario dictum eſt:id
eſt, ut me cuſtodiatis, idq́ꝫ argute ſa-
nè.uerum illud durius quod dixit.
Caſ.7.Si nunc me ſuſpendam, me-
am operam luſerim, & præter ope-
ram, reſtim ſumpti fecerim: id eſt,
ſumptum reſtis.

D

DAmnare. Hoc uer-
bum cum maxime
ad eos pertineat, qui
in iudicio conuicti
ſint, cum peccatum,
quo quis damnatur,
tum etiam ſupplicium, quo damna
tus afficitur, continet.ut, & iniuria-
rum, de repetundis, & capite, ſeu
rei capitalis quis damnari rectè, &
eleganter dicatur. Verum cum cri-
men ſpeciale eſt, in genitiuo, & abla
tiuo cum præpoſitione, cum gene-
nerale, magis in ablatiuo ſolo, ſi ue
teres imitari uolumus, utemur.
Nam quod Laur. Vall. unum locũ
Ci.adducat, quod contra hanc me-
am rationem facere uidetur, ubi ſci
licet ait.Sceleris atq; nefarij paricidij
condemnauimus, miror erudítiſſi-
mum uirum non uidiſſe, ad uocem
paricidij, non autem ſceleris uerbũ
proprie referri, ſceleris enim ſimpli-
citer damnare latinus homo profer
re non auderet. Pœna uero & in ab
latiuo, & in genitiuo, ut capite, &
capitis damnari. Sed iam ad exem-
pla Iniuriarum aliq.1.uol.orat.
257. Qui C. Sacerdote iniuriarum
damnatus eſt. Furti.2.uo.or.155.
Qui neq; in Senatum ulla conditio-
ne peruenire potuit, & furti, & pro
ſocio damnatus eſt. Iniquitatis.Cæ
ſar.Gall.7.a: Vt nullum periculum
recuſarent, ſummæ ſe iniquitatis cõ
demnari debere. Peculatus.1.uo.
or.73..Qui ambo peculatus dam-
nati ſunt. Ambitus.in or.li.180.
Damnatus eſt ambitus. Pecca-
ti.ad Her.29.Maiores noſtri, ſi quã
unius peccati mulierem damnabãt
quaſi ad ſpeciale peccatum, quod e-
rat generale, uox illa unius reduxit:
uel etiam multorum damnari ali-
quẽ rectè dicatur, ſanè longe in fre-
quentius erit, quàm multis peccatis
De repetundis.2.uo.or.41..Qui
bus damnatis de pecunijs repetun-
dis lites eſſent æſtimatæ. De ma-
ieſtate.1.uo.or.73.. Quod in M. At
tilio, qui de maieſtate damnatus eſt.
De ui.3.uo.ora.18.Damnatis de
ui, reſtitutio. conſulatus petitio ipſi
illi populari ſacerdoti comparaba-
tur. Pro ſocio. Vide furti. & erat
cum quis ſocietatem aliquo modo
læſiſſet. Capite aliq. ad Her.31.
At eum uos iurati capite dãnaſtis.
Capitis.Cæ.Ciui.3.c. Multi præ
terea capitis damnati, exulesq́ꝫ con-
uenerant. Item in or.lib.105.&12.uo
lu.or.24.dixit rei capitalis, cum ſci-
licet ait: Quod ab hæredibus ſecun

dis accepta pecunia partum ſibi ipſa medicamentis abegiſſet, rei capitalis eſſe damnatam. Reperio etiam non ſolum iudicum eſſe damnationem, ſed accuſatoris, atq; etiam earum rerum, quæ ad iudicandum pertinebant. Aſc. 65. Scaurus Dolobellam alium accuſauit, nec damnare potuit: id eſt, conuincere. Item Aſco. 36. Liberatus eſt Catilina, ſed ita ut Senatorum urna dānaret, Equitum & Tribunorum abſolueret.

D A R E.

Dare. Hoc uerbum ad latinæ facultatis copiam tantum contuliſſe pro comperto conſtat, ut poſt tria illa eſſe, facere, habere, cum quibus minime comparandum eſt: ſi cui quartus locus attribui poſſit, illum hoc ſibi iure ſuo facile uendicare uideatur. Quare etiam ne diu erres quærendo in tanta exemplorum copia, primam eius uocis, quam quæres literam, rectà ſtatim adeas licebit. dicimus uerò dare alicui aliq. & ad aliquem acquiſitiue.

A

Dare à ſe aliquid. Pl. Menæ. 10. Da ſodes à te, pòſt reddidero tibi. Att. 83. Se à me quodam modo dare. 2. uo. or. 253. Ab A. Sextilio dicit ſe dediſſe, & à fratribus ſuis: id eſt, quod Sextilij & fratrum erat, quoquomodo ab eis acceperit, ſe dediſſe dicit. A Lentuli triumpho. Atti. 81. Acceperam autem ſatis celeriter Iconij per publicanorū tabellarios à Lentuli triumpho datas: id eſt, ſub Lentuli triumpho datas. Actiones. in fa. 130. Quanquam tum quidem, uel aliæ quæpiam rationes honeſtas nobis, & curas & actiones darent. Ad aliquid aliq. 2. uol. or. 36. Sed etiam ad quam rem data fuerint, oſtendat.

Ad epulas aliquid. 1. uo. ph. 86. Item omnibus menſibus uiceſimo die lunæ ad eorum epulas, utrobiq; adeſt, propter. Ad literas. Attic. 70. Ad quas ego ipſo eo die dederam ex Trebulano L. Pontio: id eſt, reſcripſeram. Ad partes populi. 2. uol. or. 70. Vt id quoad poſſet, quoad fas eſſet, quoad liceret, populi ad partes daret. Ad hoſtes exuuias. uide, exuuias. Ad lenitatem ſe. in fa. 202. Velim, ſi qua offenſiuncula facta eſt animi tui per uerſitate aliquorum (noui enim gē tem illam) des te ad lenitatē. Ad languorem aliq. aliq. Ter. Heau. 15. Vel me hæc deambulatio, quam non laborioſa ad languorem dedit. Pl. Aſin. 9: Vbi ſæpe ad languorem tua duritia dederis octo ualidos lictores ulmeis affectos lentis uirgis: id eſt, defectum, uel defeſſos reddere. Ad mortem aliquem. Plau. Amph. 5. Hæc me modo ad mortē dedit, et morti dixit. Mer. 6. Atq; ibi me toxico morti dabo. Ad terram aliquem. Pl. Cap. 11. Tum genu ut quenq; icero, ad terram dabo

Ad dicendum ſe. 3. uol. ora. 93.

Ad docendum ſe. 1. uo. or. 193. uide ſe ad. Aliquid alicui. Attic. 135.

135.Dabimus hoc Pompeio, quod debemus.135. Vni hoc damus: id eſt, Pompeij cauſa facimus. Angori ſe.de of.33.Nec me angoribus dedi. Animum alic.in fa.13..De me idẽ cogitabant, abiectiore animo me futurum, cum Reſp. maiorem etiam mihi animum, quàm unquam habuiſſem, daret. Anſam rei.3.uo.or.7.Et ſermonis anſas dabat, quibus reconditos eius ſenſus tenere poſſemus.de offi.107..Etiam optare, ut quàm ſæpiſſime peccet amicus, quò plures det ſibi tanquã anſas ad reprehendendum. Ara boni aliquid.Pl.Moſt.13: Quas ara boni tibi dedi. Arbitrum.Plau. Rud.21..Niſi das ſequeſtrum aut arbitrum. Aquam manibus.Pl. Pers.21: Date illi aquam manibus apponite menſam. Audaciam. 3.uo.or.140.Vide quid licentiæ Cęſar nobis tua liberalitas det, uel potius audaciæ. Aures alicui.Atti. 30. Etenim cum multos dies aures meas Aculeio dediſſem. Auribus aliquid alicui.At.194.Noli putare mi Cicero me hoc auribus tuis dare. Autorem alicui.Pl. Trin. 2:Id ita eſſe ut credas rem, tibi autorem dabo:id eſt, dicam qui mihi ſit autor.

B

Beneficium.Attic.33.Sed etiam maximum beneficium te ſibi dediſſe iudicaturum.in fa.207.Maius mihi dare beneficium nullum potes. Att.133.162.

C

Campum.2.uo.or.128. Nullum enim uobis ſors campum dedit, in quo excurrere uirtus, cognoſci'que poſſet: id eſt, maiores magiſtratus uos non petiuiſtis, utriuſq; enim dignitas conſederat in quæſtura.

Cauſam.2.uol.or.245.. Datam non modo iuſtam, ſed etiam neceſſariam cauſam eſſe dicendi. in orat. lib.21.. Ceruices.3.uol.ora.242.. Aut ceruices latronibus dandæ, ut iugulum. Cœnam.Ter. Heau. 7: Nam ei unam cœnam atq; eius comitibus dedi.in fa.139.ut Hircio cœnam dedi ſine pauone.2. uolu. or.211. Ciuitatem.3.uo.or.178.. Ciuitas nõ tum ſingulatim, ſed prouincijs totis dabatur. Cognitorem.1.uolu.or.78..Qui cognitores homines honeſtos daret.270..Nũc eius eſt qui aliquem producit, qui affirmet eum eſſe ſe, quem ſe eſſe aſſerat. interdum uero eſt pro iudice, diſceptatore.1.uo.or.50.In hanc rẽ, inquit, me cognitorem dediſti. Cõſilium.Pl.Epid.1..Antehac alijs ſolebas dare conſilium.in fa.55.Cum mihi M.Marcellus frater amantiſſimus mei non ſolum conſilium daret.de off.104.. Quàm recte uero qui in hanc ſententiam, cõſulere alicui dicunt, ipſi uiderint. Concionem alicui.2.uo.or.149..Data concio Lælio eſt.Attic.54..Tum ſubito ille in concionem aſcendit, quam Appius ei dedit: ſanè non omnibus, qui concionari uoluiſſent, licebat,

licebat, niſi illis à maioribus quibuſdã magiſtratibus cõcio data fuiſſet, puta à Tribun. aut à COSS. Copiam aliquid faciendi. Ter. Heau.5: Nam ea res dedit tum exiſtimandi copiam. Item. Prol. Heau: Date creſcendi copiam. Plau. Cap.17.. Lucis das tuendæ copiam. Crimini aliq. alic. in or. lib.190. Cum accuſatione ſua Q. Gallio crimini dediſſet Item.109..35..1.uo.or.250.262.. Curas. uide, actiones ſuprà. Culpæ aliquid alicui.1.uo.ora.26. Summã laudem Sex. Roſcio uitio & culpæ dediſſe. Dare uero culpam alicui, nuſquàm legi.

D

DAMnum. Teren. And.1.. Quid facias illi, qui dederit damnum, aut malum? Pl. Ciſt.1.. Et damnum dabit. De lucro.2.uo.or. Dat de lucro, nihil detrahit de uiuo. De naui literas. Att.7. Tertiam, quam ut ſcribis, ſolutis anchoris de phaſelo dediſti. Item De Gyaro. Att.74.. De Gyaro dedi literas. Decus. Pl. Truc.8: Cum mihi tibiq; magnũ dediſti decus. Decumas.1. uolu. ora.167.. Quid Halienſes? quorum incolæ decumas dant? Delationem.1.uol.or.58. Vt ne hæc mihi delatio detur. Delectum.3:uol.or: 115. Quo uno uerſiculo ſatis armati ſemper COSS. fuerunt. etiam nullis armis datis, hunc exercitu, hunc delectu dato, iudicium expectaturum &c. Deſidiæ ſe. uide ſe. de off.25. Diem alicui.2.uo.ph.79. Sed quoniam aduesperaſcit, dabis diem nobis aliquem, ut contra iſta dicamus. Atti.6. Tulliola diem tibi dat, ſponſorem appellat. utrobique eſt diem conſtituere ad aliquid agendum. Item Atti.66. Nam Veſtorio dandi ſunt dies: puto nunc ſignificare, apud Veſtorium aliquot dies cõmorandum eſſe. Dignitatem.1. uol.ora.243.. Documentum.3. uo.or.105.. Dederas enim quàm cõtemneres populares inſanias iam ab adoleſcentia documenta maxima: id eſt, ſignificaras. Dono aliquid alicui. Ter. Eu.2. Ibi tum matri paruulam puellam dono quidã mercator dedit. Pl. Amp.5: Dolorem. Att.110. Hoc tamen profecit dedit illi dolorem. Duras. Terẽ. Heau.6.. Etiam duras dabit. Dubitationem. Cæ. Gal.1.a.. Hic Cæſar reſpondit, eo ſibi minus dubitationis dari, quòd eas &c.

E

Effectum, aliquid alicui. Terẽ. Eu.3. Quin effectum dabo. Epulum.2.uo.or.142. Cum epulum Q. Maximus Africani patrui ſui nomine Po. Ro. daret. Epulas. Pl. Poenu.16. Oculis epulas dare. Te. Phor. 2: Dixit oculos paſcere. Ex edicto aliquid. in fa.105. Exceptionem.1.uo.ph.69. Et tamen quid attinet luxurioſis ullam exceptionẽ dare: id eſt, aliquid excipere. Expectationem. Att.29.. Quantam porrò mihi expectationem dediſti conuiuijs tuis ἀσυάγυς? Exitium. Ter.

Ter.And.16..At tibi dij dignum fa ctis exitium diunt. Exitum. in orat.lib.137.Quæ plurimos exitus dant ad eiuſmodi digreſſionem.

Exornatum aliq. Te.Heau.18.. Ego ne ſi uiuo adeo exornatum da bo, adeo depexum, ut dum uiuat meminerit mei.uide depexũ. Exuuias ad aliq.Pl.Epid.1.Sc in ſingu lis ſtipendijs ad hoſtes exuuias da bit.

F

Fabulam.Ter.Prol.Hec.Hecyra eſt nomen huic fabulæ, hæc cum data eſt noua, nouum interuenit uitium.1.uo.ph.148.in or.lib.171.ubi quã pro edere. Faciendum aliqu. Pl.Cur.7..Ibi nunc ſtatuam uult da re auream ſolidam faciũdam ex au ro Philippeo. Facultatem.2.uo. or.19..Tamen multæ mihi ad ſatisfaciendum reliquo tempore faculta tes dabuntur. Fœcunditatem terris.2.uo.ph.57.Nos aquarum in ductionibus terris fœcunditatem damus. Fidem alicui. Ter.Hec. 2:Si mihi fidem das te taciturum, di cam, id eſt, promittis. Fidem ali cui de aliquo.in fam.12.Grauiſſime autem me in hanc mentem impulit, & Pompei fides, quam de me Cæſa ri dederat, & fratris mei &c. id eſt, quam propter me Cæſari obligarat. Fidem publicam Sall. Cat. b..Is cum diceret ſe indicaturum de coniuratione, ſi fides publica data eſſet. Foras aliquid.At.211.Scripta noſtra nuſquam malo, quàm apud te, ſed ea tamen foras dari, cũ utrũque noſtrum uidebitur. Formam ali.2.uo.ph.196.Formam au tem, & maxime ſibi cognatam, & decoram dedit. Fœnori aliquid 1.uo.or.143.Quod quidem pecuni am ijs, qui aliquid ab iſto mercabã tur fœnori dabat. Fruſtra.Attic. 71.Ne dem fruſtra. Fructus.1. uol.or.243.Ob earum rerum labo rem & ſolicitudinem fructus illos datos.

G

Gloriam.3.uo.ora.93.Vt mihi illa omnia immortalem gloriam de derint. Gratiam alicui.Ter.Hec. 8:Si unquam erga te animo eſſe ami co ſenſiſti eam mi Pamphile ſine labore hanc gratiam, te, uti ſibi des, pro illa nunc rogo. Hoc.in fam. 86. Vt hoc mihi darent:id eſt, mea cauſa hoc ut facerent. item de of.58.

I

In caueam aliqu.Pl.Cap.2.Te in caueam dabo.ut Ter.And.3.. dixit in piſtrinum. In conſpectum. Ter..Phor.5:Ipſum geſtio dari mihi in conſpectũ.1.uo.ora.253. Tum ſe tamen in conſpectum nauis pau liſper dedit. In conſuetudinem 3.uo.ora.94.Cum eſſet præſertim appetitus dedit ſe in conſuetudinem ſic, ut prorſus unà uiueret. In cruciatum aliq.1.uo.or.38.Qui uel ipſe ſeſe in cruciatum dari cuperet.1. uo. ph.244.Dixit in tormentum, ut in frà. In cuſtodiam.3.uo.ora.185. At hic, et Sueſſę iugulauit eos, quos in cuſtodiam dederat.2.uo.ora.101. 1.uo.or.259.Sall.Cat.c.Tradi in cu

ſtodiis, dixit. In domum alienã. Ter. Eu. 5: O fortunatum iſtum eunuchum, qui in hanc detur domũ.

In fugam aliqu. Cæ. Gal. 4. c. In hoſtes impetum fecerunt, atq; eos in fugam dederunt. Item. Gall. 5. c: 1. uol. or. 222. In incertas nuptias. Teren. And. 21. uide in ſeditionem.

In leges ſuas aliq. Pl. Aſin. 3.. Sed in leges meas dabo. ut hac lege. quas leges Argirippus adoleſcens lenæ ſe dicturum innuit. In matrimonium filiam. Cæ. Gal. 2. a. Eiq; filiam ſuam in matrimonium dat.

In manum. Ter. And. 5.. Hanc mihi in manum dat. In mandatis. Pl. Prol. Amph: Hoc quoq; etiam in mandatis dederat. Att. 113. Dixit mandata, ut infrà. In pedes ſe. Pl. Cap. 2. Si non eſt quod dem, me ne uis dem ipſe in pedes? In pane aliquid. 2. uo. ora. 53.. Oppianicũ ueneno necatum eſſe, quod ei datũ ſit in pane. In perpetuum. Ter. Heau. 14.. Non ego in perpetuum dicebam, ut illam illi dares. In piſtrinum. Ter. And. 2.. In quæſtionem aliq. 1. uol. ora. 38.. Neque arguo, neque purgo, quod à nobis oppugnari uideo, ne in quæſtionẽ dentur. in ora. lib. 33. Quæſtioni dixit. Plau. Moſt. 14: Eſt permittere ut ex aliquo aliquid in iudicio quæratur. In ruborem aliq. Plau. Cap. 15. At ego faciam, ut pudeat: nam in ruborem te totum dabo. locus eſt planiſſimus, minatur ſe eum ita eſſe uerberaturum, ut totus uerberibus rubens fiat, quemadmodum uerecundi, qui ſtatim ad aliquod ſibi turpe dictum toti rubore ſuffunduntur. In ſeditionem. Terent. And. 21.. At rogitas, pepuliſti me ut homini adoleſcentulo in alieno occupato amore, abhorrenti abs re uxoria, filiam darem in ſeditionem atque in incertas nuptias. In ſermonem. ſe. Att. 212. Sed mihi crede, iam iſta nihil curo. Quare da te in ſermonem, & perfeca. 2. uo. ora. 68.

In ſeruitutem ad aliqu. Teren. Phor. 14: Nam mihi ueniebat in mentem eius incommodum, in ſeruitutem pauperem ad ditem dari.

In ſplendorem aliqu. Pl. Aſin. 7. Iuſſin in ſplendorem dari bullas has foribus noſtris? id eſt, tergendas eſſe bullas. In timorem ali. Pl. Pſeu. 10: Sic ego illum dolis atq; mendaciis dabo in timorem militarem aduenam, ipſe ſeſe ut neget eſſe qui ſiet. In tormenta, ut ſupra in cruciatum. 1. uolumine philoſo. 244. Dabit, dabit inquam ſe in tormenta uita beata: id eſt, ne in tormẽtis quidem iuſtum hominem, temperantem, fortem deſeret. Indicium alicui. 1. uolum. oration. 69. Quapropter ſi tibi indicium poſtulas dari, quod tecum unà fecerit, cõcedo. i. ut tu indicium facias, eius furta patefacias. Impunitatẽ. 1. uol. phi. 218. Impunitas enim peccatorũ data uidetur eis. Item. 3. uo. ora. 220.

In cenſum aliqu. alic. Ter. Phor. 23. Hiſce ego dictis, illam ita tibi in cen-

ceſſā dabo.planè hoc oratori aliend̄ eſſe uidetur, quare Cicero dixit potius facere iratū ali.alicui.aut Inimicum aliq.ali.1.uo.or.273..Quem mihi inimicū Siculi dederunt. Initium alic.rei ſe.Att.51.Velim proximis literis, ut ſe initia dederint, perſcribas. Inſidias ali.Pl. Aul.22. Mortuū ego me mauelim leto malo, quàm non ego illi dem hodie inſidias ſeni, ſi non decipio:Item Pſeu. 6..&.17. Iter.Att.48..Mihi Epeirus aut iter ad ſalutem dabit: id eſt, iter per Epeirum faciam. Itionē domum.2.uol.philo.95. Sed Rhodiorum claſſe propinquum reditū, ac domum itionem dari: id eſt, domum redire poſſe. Iudicem.1.uolu.ora.114. Det quem uelit iudicem.Ita Arbitrum, Iudicium.1.uolu.ora.114.Si uero illud quoque accipit, ut prætor in ea uerba iudicium det, ut uel Octa. Balb. iudex homo & iuris et officij peritiſſimus non poſſit aliter iudicare. Item. 63.. Item.181..286..in familiaribus .206.. Nuſquam eſt iudicare, ſed prætoris erat illud iudicium alij faciendum tradere. Iugulum. primo uolumine philoſophiæ.182.Si nudus es, da iugulum. Iuſiurandum. Cæſar.Gall:7.a.Cum collaudatis Carnutibus dato iureiurando ab omnibus.& eſt iurare. . Item Terentius Hec.14.. de officijs.74.. Iuſiurandum conceptis uerbis. Plaut. Bac. 20..Ego iuſiurandum uerbis conceptis dedi.

L

Languori ſe.de offi.25. Laudatorem.1.uo.or.247. Laudem uitio alicui.1.uo.ora.26.Iam profecto te intelliges inopia criminum ſummam laudem Sex.Roſcio uitio & culpæ dediſſe. Legationem. Attico.27.Deinde alia legatio dicta erat, alia data eſt.2.uo.ora.62.Quibus uos legationes dediſtis. Legem.2.uolu.ph.171.Ex qua illa lex, quam Dij humano generi dederūt, recte eſt laudata. Item.1.uo.ora.116. Legem eſſe Rupiliam, quam prætor Rupilius ex S.C. de decem legatorum ſententia dediſſet.133.135.. Libertatem.Attico.87.In quo ſibi libertatem cenſent græci datam.

Licentiam.3.uol.or.140.. Vide quid licentiæ Cæſar nobis tua liberalitas det, uel potius audaciæ.1.uolu.or.297..de offi.27.56.in orat.lib. 211. Litem ſecundum tabulas.1.uolu.orat.45.Nunc tuas C.Fanni Chereæ ſolius flagitamus, & quo minus ſecundum eas lis detur, non recuſamus: id eſt, non recuſamus quominus uel ex eius tabulis iudicetur. Literas Romam.1.uolumi.oratio.81. Roma. in familiari.104. Vale.v.Kal.ſextiles.Rhegio, & de Gyaro.Attico.74. Literas ad aliquem.Attico.52.. Locum alicui.Teren. Heau.9:Da illis locum, abi deambulatum. ſe declarat dicens, abi deambulatum.in oratorijs libris.94.Neque enim ſi multitudo litium, ſi uarietas cauſarum, ſi hæc

hæc turba & barbaria forenſis dat locũ uel uitioſiſſimis oratoribus: id eſt, recipit uel uitioſiſſimos oratores. Locum rei. 3. uo. ora. 39. Nã quoad ætas M. Cęlij dare potuit ſuſpitioni locum: id eſt, admittere.

Locum honoris ſuſpi. 2. uo. or. 132.. Vt quem locum ſemel honoris cuipiam dederit, eundẽ reliquis honoribus debeat. nunc eſt deferre honorem, dignitatem aliquam.

Locum peccandi. Ter. And. 43 Dij date facultatẽ obſecro huic pariundi, atq; illi in alijs potius peccãdi locum. Ita Exiſtimandi. in fa. 35. De tuo in me animo iniquis ſecus exiſtimandi uideris non nihil loci dediſſe. Locum gladiatoribus. Att. 22. Is quærit ex me, nõ conſueui Siculis locum gladiatoribus dare, negaui.

M

Malum alicui. Ter. And. 1. uide damnum. Eu. 8. Plus mali. 1. uo. or. 113.. Malam rem. Pl. 126. Malam rem uis pro maledictis dari.

Mancupi. Pl. Mil. 1. Et ego me illi mancupi dabo. Manus. Atti. 37. Ad extremum autem manus dediſſe, & affirmaſſe nihil ſe. Cæſ. Gal. 5. b: Tandem dat Cotta permotus manus. ſumptum eſt à pugnatoribus, cum ſe uictos eſſe fatentur.

Manum. Pl. Aul. 3. Da mihi optima fœmina manum: id eſt, fidem da. Mandatum alicu. 113. Nam cum iſta mandata dediſſet Lucio Cęſari. in fa. 31. At. 125, Pl. Prol. Amphi. Et in mandatis. Mandatũ alic. ad aliq. Att. 146. De ſuo autem conſilio C. Cęlio mãdata ad me dediſſe ut literas. Mandatum uerbo. in fa. 148.. Quo nomine etiam. C. Furnio legato uiro forti, atque ſtrenuo plura etiam uerbo, quàm ſcriptura mandata dedimus. Salu. Cat: b.. Ad hæc mãdata uerbis dat.

Medicamentum. de offi. 70.. Si quis medicamentum cuipiam dederit ad aquam intercutem. Mercedem. Pl. Cur. 11.. Cupio dare mercedem, qui illum ubi ſit commonſtret mihi. 2. uo. ora. 219. Data merces eſt erroris mei magna pontifices nunc eſt pœnas dare. Magiſtratum. 2. uol. orat. 71. Vt curiata lege magiſtratus detur. Maturitatẽ faciendi aliqu. in fa. 134. Vt res ipſa maturitatem tibi animaduertendi omnium conceſſu daret. Mœrori animum. Att. 92. Neq; totum animum tuum mœrori mecum ſimul dediſſes. Mutuum aliq. At. 165. Sed is mihi quoq; in hac mea fuga. HS. XIIII. non reddit, quæ dedi eius filio mutua. Frumentum. 2. uo. or. 82.. Etiam mutuum frumẽtum dedit.

N

Natalitia. 3. uo. or. 163. Hodie nõ deſcendit Antonius, cur? dat natalitia in hortis: id eſt, natalem celebrat.

Negotium. Att. 11. Datur negotium magiſtratibus. hic eſt committi. Ter. Prol. And. Id ſibi negotij credidit dari. nunc eſt tantum id debere ſe. Pl. Truc. 2: Nequam. Plau/

Pſeu

Pœnu.1. Vin tu illi dare nequam nunc? A g. cupio. Mi. en, me dato.

Nomen. Pl. Pſeu.15.. Vt det nomen ad molariam coloniam. 3. uol. or. 163. Quis nomen non dedit? Attic. 53.. Cæſar paſſim. Normam. 1. uol. ph. 46.. Quodq́ natura quaſi normam ſcientiæ & principium ſui dediſſet. Nugas. Plau. Moſt. 14: Nugas nunquam mihi ædepol dabit. penè idem eſt cum dare uerba, utrunq́ certe eſt fallere, & dictum non præſtare. Nuptum. Teren. And. 6. Datur'ne illa hodie Pamphilo nuptum? Pl. Aul. 5. Filiam deſpondi ego hodie, huic nuptum Megadoro dabo. Ter. Hec. 11: Perij, ex quo cenſes, niſi ex illo, cui data eſt nuptum obſecro. in matrimonium dixit Cæſ. Gal. 1. 2.

O

Obſides inter ſe. Cæſ. Gall. 3. c. Obſides inter ſe dare, copias parare cœperunt. Obuiam ſe alic. Ter. Adel. 8. Nihil eſt quod malim, quã illam totam familiam dari mihi obuiam. 1. uo. or. 68. Otiũ. Pl. Truc. 2: Vos mihi dediſtis otium. in or. lib. 1. Et id ipſum quod datur otij. in or. lib. 110.. 178. Occaſione ali. ora. 232. Et maxime in perorando dederit occaſionem nobis, aliquam, ut dicamus. Operam. alicui. Ter. Heau. 7.. Ibo ac dicam ut dixeram, operam daturum me hodie nõ poſſe his dare. Operam alicui. in ſa. 106.. Is ad me uenit, dixitq́ iudicem ſibi operam dare conſtituiſſe eo ipſo die. Operam uentum alicui. Pl. Mil. 14.. Niſi eat, te ſoluturum eſſe nauim, uentum dare operam.

Operas in portu. 1. uol. or. 143.. Qui in portu Syracuſis operas dabat. Item. 144.. Fortaſſe qui præerat operis in portu. Operam egregiam. Att. 69.. Nicanor tuus operã mihi dat egregiam. Ita. Malam. Pl. Cap. 10: Me huic dediſſe operam malam. Operam alic. in or. lib. 193.. Eodem anno etiã Miloni Rhodio Romæ dedimus operam. Item in orat. libr. 178. Cum dicendi cauſa duobus peritiſſimis operam dediſſet L. Lucilio Balbo. C. Aquilio Gallo: id eſt, auditorem Milonis & L. Lucilij, & C. Aquilij Galli fuiſſe.

Cum ut. Ter. Hec. 8.. Doq́ operam ut clam partus eueniat patrem Item 26. Nihilo plus agas, quam ſi des operam, ut cum ratiõe inſanias Item. 1. uol. or. 136. Cum ne. Operam ne. Atti. 35.. Sed do operam, & dabo ne ſit neceſſe. Operam id. Ter. And. 1.. Ego nunc id operam do. Operam reip. in ſa. 159.. Multi clariſſimi uiri cum reip. darẽt operam, annum petitionis ſuæ non obierunt: id eſt, in repub. uerſari, rebus pub. intereſſe. Operam in aliquam rem. 1. uo. phi. 149.. In quam exercitationem ita nos ſtudioſe operam dedimus. Operam ſtudio alic. rei: in or. lib. 193.. Ego autem iuris ciuilis ſtudio multum operæ dabam. Operam liberis. de of. 26. Liberis dare operam, re honeſtum

u eſt,

operá dare & audire.

eſt,nomine,obſcœnum. Operam memoriæ alicuius.in fam.111.. Non quin mihi ſuauiſſimum ſit & occupato, & ad literas ſcribendas (ut tu noſti) pigerrimo, tuæ memoriæ dare operam,ubi ego magis tui memoriæ auſim legere,quã tuæ memoriæ nihil ſit. Operam.de off. 27.Danda eſt igitur opera. Opus expolitum.Pl.Mil.14..Satin eſt,ſi tibi meum opus ita dabo expolitũ, ut improbare nequeas? Optionem.de offi.71.Cui cum tres optiones Neptunus dediſſet.1.uolu.ora. 297.3.uol.ora.181.. Orationem Pl.Rud.22.Alieno prius quàm tuo, dabis orationem?id eſt,alienus prius uis ut dicat,quàm tuus? Oſculum.Pl.Epid.11. Tuam ut matrem uideas, adeas, uenienti des ſalutem atq; oſculum.

P

Palmam.Teren.Heau.12:Huic equidem cõſilio palmam do. in or. libr.156.Sin quærimus quid unum excellat ex omnibus,docto oratori palma danda eſt. Pacem.Pl. Amphi.1. Pacem atq; otium date iſtis.Att.290..Tibi data eſt ſumma pax,ſumma tranquillitas. Partes alic.in fam.130.Tibi dedi partes Antiochianas: id eſt, Antiochum te feci loquentem. Paternum aliq. Teren.Adel.11.O Eſchine pol haud paternum iſtuc dediſti: id eſt, in hoc patrem non es imitatus.

Paucis aliq.Teren.Prol.Heau. Nunc quamobrem has partes didicerim,paucis dabo:id eſt,dicam.

Pauſam.Plau.Pers.22: Iam iam Pæcnium da pauſam.nũc eſt facere

Pedem.Att.22.Vnum mihi ſolum pedem dat.nunc eſt mediocrẽ operam dare alicui.Cicero reſpondendo detorſit ſenſum ad rem obſcœnam, noli inquit, inquam de uno pede ſororis queri, licet etiam alterum tollas. Pœnas.in or.li. 187. Niſi in facinore manifeſto deprehenſus,pœnas legibus & iudicio dediſſet.2.uolu.ph.5. Pignus cum aliq.Pl.Bac.20.. Næ ego cum illo pignus haud auſim dare. 220. Item alicui.Atti.124.Minus multa dederant illi Reipub.pignora:id eſt, pro Repub.multa non paſſi erant.

Plagas.Pl.Aſin.5.Etiam de tergo ducentas plagas prægnantes dabo:id eſt,poſſum pati inflatas ducẽtas plagas. Plauſum.Pl.Rud. 29..Plauſum date.de offic.90. Quibus cum à cuncto conſeſſu plauſus eſſet multiplex datus &c. Plus mali.1.uolu.or.113. Poculum.2. uo.23..Cum ipſe poculum dediſſet.

Poteſtatem.in or.lib.62..Et pictori quam uellet eligendi poteſtatem dederunt.cuius ſignificatio maior eſt,quàm facere,ut Laur. Vall. 200. Portorium.1.uol.or.144.. His pro rebus quod portorium nõ eſſet datum. Poſſeſſionem.1.uo. or.104.Mihi det poſſeſſionem,mihi non adimat. Prandium.2.uolumine oration..149.Et item prandia ſi uulgo eſſent data.Plaut. Amphi.5.Quia domi daturus nemo eſt pran

prandium. Præcepta. de offic. 42. Tamen quædam præcepta dā da ſunt &cet. Præcipitem ali/ quem. Terentius. And. 3.. Quo iu/ re, quâq; iniuria præcipitem me in piſtrinum dabit. 85.. Poſthac præci/ pitem darem, Precium manu. Plautus. Menæ. 10: Ego manu pre/ tium dabo. Prædem. Plautus. Menæ. 12. Quid ille? prædem dedit. 2. uolum. oratio. Præfecturas. Attico. 85. Itaque duas ei præfectu/ ras dederim. Præmium. Aſcon. 23. Et cum ei præmium lege daretur. Item. 23. Cui lege præmium datum eſt. Premium. Plautus. Rud. 14. Date pudori præmia. Prærogatiuam rei. 1. uolumine orationum. 71. Dedit enim prærogatiuam ſuæ uoluntatis. Præ manu. Terent. Adelph. 27.. Atque huic paululum aliquid præ manu dederis. Pri/ mas. in oratorijs libris. 162. Huic pri mas dediſſe Demoſthenes dicitur. Ita ſecundas. Ita tertias. Princi/ patum. de officijs. 47. Huic quoq; ergo à maioribus noſtris eſt in tota dignitate principatus datus. Prin cipium. Terentius. Eu. 7. Quam ue nuſtè quod dedit principium adue/ niens. Item primo uolumine phi/ loſophiæ. 46.. Vide normam. Ita. 110. Initijs datis. Pro re aliqua. Terentius. Heau. 16: Quas pro ali/ mentis eſſe nunc duco datas. Pro ambobus. Terentius. Eu. 2: Heri mi nas uiginti pro ambobus dedi.

Prouincias. Pl. Pſeu. 2. Atque heri ante dixeram, omnibus, dede/ ramq; eas prouincias. eſt quid quiſ/ que facere debeat, ei præcipere. 1. uo lu. or. 211. Pugnam. Aſc. 8. Qui/ bus ludis elephantum pugnam pri mus omnium dedit in circo. i. edi/ dit. Itē. Te. Eu. 19.. Dabit hic aliquā pugnam denuo. Do. dabit propriè pro inducet. Pl. Pſeu. 5:

Q

Quæſtioni ſeruum. Plau. Moſt. 14: Seruos pollicitus eſt ſuos mihi omnes quæſtioni, nugas nunquam dabit: & in quæſtionem. 1. uol. orat. 38. Eſt uero permittere queri ex ſer/ uis ſuis de re aliqua quæ in contro/ uerſiam uenerit. Quietem. Att. 35. Si quies dabitur ab Amalthea te non commouebo.

R

Rationem. Pl. Mil. 8.. Dari iſtā rationem uolo: id eſt, dici uiā & mo dum hunc cupio. Rationem. 1. uo. or. 95. Cū ſæpius mater & auia pueri poſtularent, uti ſi non redde/ ret pecuniam, nec rationem daret, diceret ſaltem quantum pecuniæ Malleoli deportaſſet. Recorda tiones. in ſa. 70. Das enim mihi iu/ cundas recordationes conſcientiæ noſtræ: id eſt, in memoriam reuo/ cas. Reditum glorioſum. de off. 121.. Reditum glorioſum tua dedit iniuria, non exitum calamitoſum. Item. 5. Multi que dantur ad ſtudia reditus. Res. Terentii. Heau. 18: Quot res dedere, ubi poſſem præ/ ſentiſcere, niſi eſſem lapis. Res

ſe.Ter.Hec.8: Profecto hoc ſic eſt, ut puto, omnibus nobis ut res dant ſeſe, ita magni atq; humiles ſimus: id eſt, pro ſtatu rerum ut magni, atque humiles ſimus.

S

Satietatem rei.2.uo.ph.78. Aut quę nam unquàm ob mortem Mirtili pœnis luendis dabitur ſatietas ſupplicij? Salutem ali.Pl. Epid. 11. Tuam ut matrem uideas, adeas, uenienti des ſalutem, atq; oſculum. Item Bac.5. Quin tu primum ſalutem reddis, quam dedi, nunc eſt ſalutare. Salutem.3.uolu.or. 143. Homines em ad deos nulla re propius accedunt, quam ſalutem hominibus dando nunc uero eſt hominem ſeruare. Satis.1.uo.or.5. Vt aut uterque inter ſe, aut neuter ſatis daret. Item .5. Vt ſibi Quintius iudicatum ſolui ſatis det. Idem eſt cum pra dem dare. Sauium.Pl. Ciſt. 4.. Ne ego unius dem ſauium Silenio. Pœnu.2. S ne dem ſauium. Eodem. Di ergo, ut credam, ſauium. Se ad aliquid. ut ad augendum aliq.2.uolu.phi.207. Quod ad Cn. Pomp. gloriam augendũ tanto ſtudio te dediſti. ita ad docendum. in or.lib.193. Qui quanquam nemini ſe ad docendum dabat id eſt, nõ docebat. Ita ad diſcendum in or.lib. 83. Se in aliquam partem.in or.lib. 148. Se in cuſtodiam.2.uol.ora. 101. Se ſe in fugam.1.uo.ora.222.. Dant ſeſe in fugam. Se alicui.in fa.22. Quare date homini. Se iti neri.uide labori. Se iucunditati.de off.25. Atq; etiam cum relaxare animos & dare ſe iucunditati uolent. Se labori.1.uo.or.141. Sed cum roſam uiderat tũc incipere uer arbitrabatur, dabat ſe labori atque itineribus. Se petitioni.in fam, 208. Iam ante hanc commutationẽ Reip. petitioni ſeſe dedit: id eſt, petere cœpit. Se populo ad coronã 1.uo.or.158. Tamen ne putamus patronum tuum hoc crimine ceruiculam iactaturum? et populo ſe ad coronam daturum? Se ſalutationi in fa.108.. Cum enim ſalutationi nos dedimus amicorum: id eſt, ſatiſfacere amicorum ſalutationibus. Se ſenatui.3.uo. ora.120. Ego cum Tribunus plebis Rep. oppreſſa me ſenatui dediſſem, quem extinctum acceperam. Se turpiter alicunde Ter.Eu.3.. Mirum ni ego turpiter hodie hinc dabo. Senatum.1.uo orat.113. Senatus ex aliqua ciuitate, qui iudicet datur. ut iudicem: Senatum alic. Attu.314.. Eodem igitur die. Tyrijs eſt ſenatus datus frequẽs Sequeſtrum.Plau .Rud.21.. Tu iſtuc hodie non feres, niſi das ſequeſtrum, aut arbitrum. Sermonẽ in fa.127.. Dabimus ſermonem ij: id eſt, materiam loquendi, & in malam partem. Significationem. in or.lib.122. Deinde nullam Græcarum rerum ſignificationem daret: id eſt, ſignificaret. Signum. in fa.177.. Signum enim magnum amoris dediſti. Item.78. Non magna

gna ſigna dedit animi erga te miti/gati.1.uol.phi.91.Pudoris, ingenij. Item aliq.re.1.uo.ora.222..Buccina ſignum datur. Silentium. Ter. Prol.Hec.Mea cauſa cauſam hanc accipite, & date ſilentium. Spatium.Ter.Phor.15.. Spatium quidẽ tandem apparandis nuptijs, uocãdi, ſacrificandi dabitur paululum. 1.uol.or.286. Specimen.1.uolu. or.69.Quo tempore, aut qua in re, non modo ſpecimẽ cæteris aliquod dediſti:ſed tute tui periculum feciſti.

Spem.Pl.Menæ.21.Dij immortales ſpem inſperatã date mihi quã ſuſpicor.in fa.62.Literæ.Q.Fratris & Titi Pomponij neceſſarij mei tãtũ mihi ſpei dederant, ut &c. Solatium.in ora.lib.165..Vos uero inquam Atticæ & præſentem me cura leuatis, & abſenti magna ſolatia dediſtis.Att.83:Multa mihi dant ſolatium.in ora.lib.165.. Sopori aliq.Pl.Amphi.1:Quatuor uiros ſopori ſe dediſſe autumat: id eſt, occidiſſe. Stabilitatem.2.uolu.phi. 49.Principio eorum quæ gignuntur e terra, ſtirpes & ſtabilitatem dant ijs. Statuam.1.uo.ora.232. Neq; illam ſtatuam eſſe ex publica pecunia datam. Stolam.3.uolu. or.169.Et tanquam ſtolam dediſſet in matrimonio ſtabili & certo locauit. Studium rei alic.in fam.48. Quibus à primis temporibus ætatis ſtudium tuum dediſti. Supplicium aliq.Ter.Eu.1.. Et dabis ei ultro ſupplicium. De ſe. Ter.Heau.1:Interea uſq; illi de me ſuppliciũ dabo.Item Pl.Mil.7.Niſi mihi ſupplicium uirgarũ de te datur. De tergo.Pl.Aſin.7..Dabitur pol ſupplicium mihi de tergo ueſtro. ubiq; ut pœnas dare. Suſpitionem.in fa.45.Ne cui ſuſpitionem fictæ recõciliatæ gratiæ darem.Cæſ.Gall.6.a. Ex quo facilius hoſtibus timoris det ſuſpitionem.

T

Tabellam.2.uolu.phi.191..Dedit huic quoq; iudicio Cælius tabellam: id eſt, iudicauit. Tabulã prærogatiuæ.3.uol.or.81..Cui primam comitijs tuis dederas tabulã prerogatiuę. Tanti.Te.Adel.3.. Vbi me dixero dare tãti. Tẽpus agendi aliq.in fa.10. De qua ratione tota iam uidetur mihi exponendi tempus dari. Tempus uacuũ. Ter.Heau.1.Sine me uacuum tempus ne quod dem mihi: id eſt, ne ab agendo ceſſem. Teſtes.1.uo.ora. 76.Teſtes dantur.269. Sed ſecundũ arbitrium tuum teſtes dabo. Teſtem in aliq.1.uo.or.223..Ficti teſtes in eum dantur. Teſtimonium. Atti.22.Sibi enim bene geſtæ, mihi conſeruatæ Reip.dat teſtimonium. Item.3.uo.or.260..Item.1.uol.orat. 268. Togam puram.Att.80..Q. ſororis tuæ filio togam puram iubebo dari.86..152.138. Tranquillitatem.Att.290. Tibi data eſt ſumma pax, ſumma tranquillitas.

Turbas.Ter.Eu.13: Eunuchum quem dediſti nobis quas turbas de

dit:

dit? Turbellas dixit Pl. Pſeu.1.. Quo pacto, & quantas ſoleam tur bellas dare. Ci. efficere turbas dixit. 1:uo.or.242. uide facere.

V

Vacationem.1. uolu. or.204.. Pro hiſce rebus uacatio data eſt ab iſto ſumptus, laboris, militiæ, rerū deniq; omnium. Vadem.1.uol. ph.81. Vadem te ad mortem tyran no dabis pro amico? Vbi. Ter. Heau.18.. Quot res dedere ubi poſ/ ſem præſentiſcere niſi eſſem lapis.

Venenum.2.uol.or.54. Age ue ro uenenum per quem datum eſt? Item.53. Veniam. & concedere eſt, & ignoſcere interdum. Terent. And.23.. Aequum poſtulat, da ue/ niam. Item. Adel.26: Age da ueniam filio. Cæ. Bel. Alex.4.3.. Et tamē pe tentibus dare ueniam utilē eſſe ſta/ tuit. Item in orat. lib.93. Date nobis hanc ueniam. Atti.83.. Dedi ueniam homini impudenter petenti: id eſt, conceſſi. Ter. Heau.22. Pater obſe/ cro mihi ignoſcas. M E. Da ueniam Chreme: id eſt, ignoſce. Verba. Ter. And.12. Si quid narrare occepi continuo dari uerba tibi cenſes. Itē cui dare uerba, difficile eſt. Ver/ berationem. in fam.267. Mirificam mihi uerberationem ceſſationis epi ſtola dediſti. Vela. in or. lib.203.. Danda nimirum uela ſunt. Itē.125..

Viam per fundum ſuum.2.uol. ora.289.. Quibus ſeſe uiam per fra/ tris ſui fundū dediſſe dixit, Viā & rationem. in or. lib.48. Quare da nobis uiam rationemq; defenſionis id eſt, doce. Vias.1.uolu.ph.98. Nullas uias dant nobis ad ſignifica tionis ſcientiam. Item.98. Nec ſi dāt uias. Vicarium.3.uolu.or.240. Quod ſi in bello dari uicarij ſolerēt

Vitio aliquid alic. de of.14.. His non modo non laudi, uerum etiam uitio dandum puto. Item.1.uo.ora. 26. Vim in aliqua re.1.uo.or.79. Vim in inquirendo tantam habui, quantam mihi lex dabat. Vim dicendi. Att.54. Tum profecto do/ loris magnitudo uim quandam no bis dicendi dedit. Vitam alicui. Pl. Mil.8: Huic homini dignum eſt diuitias eſſe, diu uitam dare. Item Eod. loco. Qui lepide ingenuatus eſ ſet, uitam loginquam darent. Item in ora. lib.38. Etenim uehementer eſt iniquum, uitam, quam à natura ac/ ceptam propter patriam conſerua/ ueris, naturæ cum cogat, reddere: patriæ, cum roget, non dare. Vo/ luptatem. Pl. Amphi.5. Atq; ipſa de me ſcio, cui uoluptas parumper da/ ta eſt. Vſuram lucis.1.uolu.ora. 251. Ipſis piratis lucis uſuram tā diu turnam dediſti? Vxorem alicui. Ter. And.7. Tuus pater modo me apprehendit, ait tibi uxorem dariſſe hodie. And.2:

D E amare, eſt ualde amare. Ter. He/ au.15.. Deamo te Syre. Item Pl. Pœ/ nu.12.. Quam herus deamat tuus.

D E albare, aliquid. in fa.109. Et puta me uirū bonū eſſe, nec ſolere duos parietes de eadem fidelia dealbare. Il li per/

li perſimile eſt, duos generos ſibi ex ſola filia quærere.

DEartuare opes. Pl. Cap. 10. Tuis ſceleſtis falſidicis fallacijs dilacerauiſti, deartuauiſtiꝗ; opes, confeciſti omnes res, atq; rationes meas.

DEbacchari, eſt furere, à bacchantibus ſumptum, quę cum curſu, tum clamoribus inſanũ imitantur. Ter. Adel. 3.. Si ſatis iam debacchatus es leno, audi ſi uis nunciam. Mentem. Sall. Decl. Portij: Mentẽ debacchantem inaudita feritate. In aliquid. Ter. Adel. 3. Egon debacchatus ſum in te, an tu in me?

DEbere, eſt obligatum eſſe. Pecuniã alic. in fa. 226. Eius filio mire erudito, & ſtudioſo, & modeſto pecuniam Nicenſes grandẽ debent ad ſeſtertium octogies. Ex re. 1. uol. or. 49.. Debeo tibi ex ſocietate nihil.

Animam. Te. Phor. 14.. Quid ſi animam debet? Vt amorem ali. in fa. 10.. Et quoniam tibi incredibilem quẽdam amorem, & omnia in te ipſum ſũma, ac ſingularia ſtudia deberem. Animum ali. in fa. 10.. Reip. quæ te in me reſtituẽdo multũ adiuuiſſet, eum certe me animũ meríto ipſius debere arbitrabar. Fructum in fa. 10. Sed certe qui ex me tibi fructus debentur, eos uberiores, & præſtantiores præſens capere potuiſſes. Gratiam. Sal. 81.. Et ueſtrarum rerum ultro iniuria gratiam debere? Laudem ali. Att. 9. Qui mihi laudem illam eo minus deberet.

Pietatem ali. 2. uo. ph. 24. Quæ porrò pietas ei debetur.

DEbilitare, eſt minuere. in fa. 5.. Qua debilitantur cogitationes & inimicorum, & proditorum. Spem alicu. Att. 70. Sed tua profectio ſpem meam debilitat. Veritatem. 3. uo. or. 1. Vt multis in commodis ueritas debilitata.

DECEDERE, diſceſſum continet in pleriſq; uerbum, & dicimus aliquid ſimpliciter, & de loco, & de re aliqua aliquem decedere. Febrem. Attic. 272.. Sic cum biduum cibo ſe abſtinuiſſet, ſubito febris deceſſit.

Inuidiam. Sall. Iug. d. Metellus interea Romam profectus contra ſpem ſuam lætiſſimis animis accipitur, plebi patribusq; poſtquam inuidia deceſſerat, iuxtà carus. Irã. Ter. Hec. 10.. Decedet iam ira hæc, etſi merito iratus eſt. De prouincia. 1. uo. or. 118.. Is ubi primum potuit, iſtum reliquit, de prouinciaq; deceſſit. Hoc maxime de magiſtratibus dicebatur, cum ſucceſſori tradita prouincia ex ea decedebant: tamẽ etiam de priuatis interdum boni dixerunt, ut Att. 85. Sed ij, quibus pe/tierat de prouincia deceſſerant: id eſt diſceſſerant. Ex Cypro. Att. 91.. Vt ex Cypro equites ante certam diem decederent. Roma. Attic. 31. Hoc eſt Roma decedere, quos homines fugi, cum in hos incíderem. De bonis ſuis aliquid. 1. uolumi. oratio. 117. Vnum prætor imperet, uiq; cogat aliquem de ſuis bonis omnibus decedere? De ciuitate. 3. uolumi. oratio. 56.. Qui de

ciuitate, quàm de ſententia decedere maluit. De curriculo uitæ.1.uolu.ora.145. Si ne minimum quidem de meo curriculo uitæ, quod mihi ſemper propoſitum fuit, deceſſero: id eſt, ſi uitæ tenorem ſeruaro. De dignitate.1.uol.or.71.. Quid faceres pro homine innocẽti & propinquo cum propter hominem perditiſſimum atq; alieniſſimum, de officio ac dignitate decedis? De foro. Att.268. Itaq; ad aduentum imperatorũ de foro deceſſerat timens proſcriptionem: id eſt, foro ceſſerat.

De iure ſuo.1.uo.or.30.. Tametſi ſtatim uiciſſe debeo, tamẽ de meo iure decedam: id eſt, concedam aliquid ex meo iure. De officio. ui de de dignitate. De ratione. Att.22.. Non'ne ego de optima illa mea ratione decederem? De ſententia. in fa.18.. De hac quoq; ſententia bima decedat. Item Att.192..3.uolu.or.56.. Item.2.uo.or.159. De ſumma aliquid. Ter. Adel.21: De ſumma nihil decedet: ad eſt, nihil detrahetur de ſumma. Pro mori. Attic.265. Pater mature deceſſit. Item.4.. Pater nobis deceſſit. Ex partu mulierem. A ſc.4.. Apud quem illa ex partu deceſſit.

DECERE, eſt cõuenire, & aliqu. aliquem, & alicui, decet. Plau. Moſt.3. Contempla amabo mea Scapha ſatin hæc me ueſtis deceat. Et Decent. Moſt.3.. Age dum contempla aurum, & pallam ſatin hæc decent Scapha: Item de off.23. Nec uelle experiri, quàm ſe aliena deceant. Alicui aliq. Ter. Heau.19. Vbi cui decuit. Item.98. Immò ita herde nobis decet, quæ dicendi tamen figura iampridem dici deſita eſt.

DECERNERE, eſt de magnis rebus certam proferre ſententiam. Interdum etiam certare ſignificat.

Honorem alicui. Att.283. Quis honos ei non fuit decernendus? Itẽ 83. Item.3.uol.or.211. Imperium ali. Att.283. Decreui etiam imperiũ. Iudiciũ alic.3.uo.or.57. Nos Cn. Põ. decretũ iudiciũ de conſilij ſentẽtia pronuntiatum recognoſcemus? Legiones in prouinciam. in fa.28. Quod quæris, quid exiſtimem de legionibus, quæ decretæ ſunt in Syriam. Pecuniam ad aliq. At.295. Quod cum ad templum, monimentum'q; noſtrum ciuitates pecunias decreuiſſent. Præmia, Sall. cat. c. Prouinciam.3.uo.ora.36. Eripueras ſenatui prouinciæ decernendæ poteſtatem. Quæſtionem alic.1.uo.ph.75.. Quo plebiſcito decreta à ſenatu conſuli Cn. Scipioni quæſtio. Ita Cæ. Gal.7.b: Quæſtionem de bonis direptis decernunt.

Secundum aliq. Att.54.. Nunciat iam populo põtifices ſecundum ſe decreuiſſe. Sumptus alic. in fami.41.. Quibus ego non tam imperaui, quàm cenſui ſumptus legatis quàm maxime ad legem Corneliã decernendos. Supplicationem in fa.66. Si mihi ſupplicationes non decernuntur. Item Cæſ. Gall. 4.c. Sall.

Sall.Iug.b..dixit. Supplicia.Itaq́ſenatusob ea feliciter acta dijs immortalibus ſupplicia decernere.Veteres enim quædam ſacrificia à ſupplicando ſupplicia uocabāt. Triumphum ali.1.uo.ph.113. An ſenatus cum triumphum Africano decerneret &c. Capite ſuo aliq. Atti.163.Sed utinam meo ſolum capite decernerem: id eſt, mei unius tantum periculum ageretur.

DECERTARE manu.de off.16..Decertandum manu eſt,& mors ſerui tuti,turpitudiniq́ anteponenda. Inter ſe.1.uo.phi.125. Vbi Demoſthenes,& Eſchines inter ſe decertare ſoliti ſunt.

DECIdere. Nunc à cado componitur,& dicimus re; de re, ex re decidere aliquem. Spe aliquid. Ter. Heau.17.Quanta ſpe decidi. De ſpe.Ter.Heau.5. Væ miſero mihi, quanta de ſpe decidi. Ex aſtris aliqu. Att.36.Nam quia deciderat ex aſtris, lapſus potius, quàm progreſſus uidebatur.

DECIdere.Nunc uero à cædo eſt,et maxime ad lites componendas facit,& aliquid,& de aliqua re decidere dicimus.ut.1.uo.or.3.Cum pecuniam C.Quintius P.Scapulæ debuiſſet, p te C. A quili decidit P.Quintius,quod liberis eius diſſolueret. Item in ora.l.1.3..Decidis, ſtatuis'que tu propter neceſſitudinem, quæ tibi cum ſcapulis eſt,quid ijs ad denarium ſolueretur. De re.1.uolu.or. 50..De tota re inquit decidiſti. Item 50..Tuam partem dimidiam quemadmodum uis decide.

DECLAMARE cauſas.1.uo.ph.149.. Vt enim antea declamitabam cauſas. Ad fluctus.1.uolu.phil.125. Quo in loco ad fluctum aiunt declamare ſolitum Demoſthenem.

DECLARARE horas.3.uolu.phil.43.. Aut cum ſolarium uel deſcriptum, aut ex aqua contemplare,intelligere declarari horas arte,non caſu: id eſt ſignificare. Aliquem.Attico.38. Permagni noſtra intereſt,te,ſi comitijs non potueris, at declarato illo eſſe Romæ. Præſentiam.ſuam deos.3.uo.ph.27.Idq́ euenit non temere,nec caſu, ſed quòd præſentiā ſæpe diui ſuā declarant: id eſt, oſtendunt. Voluntatem ſuam aliq. 3.uol.or.210..In qua & uirtutem & uoluntatem ſuam declarent.

DECLInare, eſt deorſum aliq.flectere.ſed quoniam ſæpius caput, aut etiam totum corpus declinando periculum deuitatur, conſuetudo inualuit,ut pro uitare poneretur, neq́ & tantum deorſum, ſed quoquo uerſus ſe quis flecteret, idem ſignificaret.Varie uero ut conſtruatur, exempla docebunt. Contraria.de off.3.Declinetq́ ea,quæ ei nocitura uideantur. Laqueos.3.uol. ora. 109.. Atq́ illam belluam iudicij laqueos declinantem iam irretitam teneret. Periculum.Aſc. 17. Cum poſſet omne periculum ſuum,& offenſionem inimicæ multitudinis declinare. Telum.Sallu.Decl.Por.

Nec ſi uiri eſtis, declinatura eſt telũ ipſum ſacroſanctæ ueſtræ autoritatis. Vitium. de offic. 4. Quibus uitiis declinatis. Ab officio. 1. uo. orat. 148. Quis huic ignoſcat, ſi qua in re ipſe ab religione officii declinarit? A loco aliqu. Atti. 231. Sed non arbitrantur eum à Capua declinaturum. A malis. 1. uo. ph. 212. Sic à malis natura declinamus. Item Ter. Hec. 3. Necp declinatam quicquam ab aliorum ingenio ullam reperias. Ad dexteram. 1. uo. ph. 125. Modo etiam paulum ad dexteram de uia declinaui. De uia. uide ad dexteram. Extra uiam ſe. Pl. Aul. 25. Nam ego modo declinaui paulum me extra uiam. ubi uides, cum ſatis plenum haberi poſſit aliquem declinare à re aliqua tamen recte addi etiam ſe, & dici aliquem ſe ab aliquo declinare.

DECOLlare ſpem. Pl. Cap. 6. Eſt illic mihi una ſpes cœnatica, ſi ea decollabit, redibo huc ad cœnam aſperam: id eſt, ſi fallet ea ſpes, uel potius peribit, quaſi collum fregerit, & intranſitiue. ſed admodum comica dicendi eſt figura, ut etiam deartuare opes.

DECOlorare, eſt pallidum facere. de enim nunc detrahit. ad Herenn. 14. Corpore decoloratum cõſtat fuiſſe.

DECOquere, eſt ualde coquere. de re ruſtic. Var. 1. 6. Decoquuntur duæ partes: id eſt, ad tertiam partem conſumi aliquid ad ignem. quoniã uero quæ decoquuntur, ad nihilũ redigi ſolent, ſi plus ſatis ad ignem cõmorentur, ita fortaſſe de iis, qui ſua bona ita conſumpſiſſent, ut fide omni conciderent, factum eſt, ut eos decoxiſſe ueteres dixerint, quos uulgò appellant, Geldter. id quod etiã per uerbum conturbare dixerũt. id que tantum intranſitiue fieri in utroque comperio. Vt. 3. uo. ora. 169. Tenes'ne memoria prætextatum te decoxiſſe? Item paulo infra. Quanuis qui fortunæ uitio, non ſuo decoxiſſet. Conſilium. Sal. Decl. Por. 2. Conſilia nefarii facinoris in ampliſſimi ciuis M. Leccæ domo decoquebantur: id eſt, habebantur.

DECVriare. 2. uo. or. 263. Sic tu doce ſequeſtrem fuiſſe, largitum eſſe, conſcripſiſſe, tribules decuriauiſſe. Item 268. Decuriaſſe Plancium.

DECVRrere ætatem. 1. uol. orat. 18. Prope acta iam ætate, decurſaque: etſi non ſit decurri.

DECVSſare. 2. uo. ph. 199. Hanc igitur coniunctionem duplicem in longitudinem diffidit, medię'que accommodans mediam quaſi decuſſauit. Eſt autem decuſſare in lõgitudinem aliquid, ut uimen, equis partibus diſcindere.

DEdecere, in aliqu. de offic. 29. Vt ſi quid dedeceat in illos, uitemus & ipſi.

DEdecorare aliq: Pl. Bac. 8. Qui dedecorat te, me, amicos, atque alios flagitiis ſuis. i. dedecore afficit.

DEdere. Omnino maior uis eſt in dedere, quã in dare, ſiquidem [illegible]

quæ

quæ reperi poſſunt, ait Don. hocq́ deuictorum militum, illud omniũ rerum. transfertur tamen ut cætera. Se. Cæ. Gal. 2. b. Qui ſe ſuaq́ omnia ſine mora dediderunt. propriè uſus eſt Cæſar, hoſtium enim ut dicebamus, deuictorum propria eſt deditio. Ita. Pl. Amph. 1: Dedunt q́ſe, diuina, humanaq́ omnia, urbem, atq́ liberos in ditionem atq́ arbitratum cuncti Thebano populo. Animum. Ter. Hec. 6. Habebam alibi animum amori deditum

Aures alic. Attic. 30.. Vide enim quibus hominibus aures ſint deditæ meæ. Operam. Ter. Eu. 19. Quaſi dedita opera domi erant.

Pœnas temeritatis. Atti. 144.. Dedo pœnas temeritatis meæ: id eſt, ſatis ſuper q́ do. Se doctrinæ. de offic. 14. Quapropter & his forſitan concedendum ſit Remp. nõ capeſcẽtibus, qui excellenti ingenio doctrinæ ſeſe dediderunt. Libidinibus ſe. 1. uol. phi. 163.. Et ſe totos libidinibus dedidiſſent. In ditionem ſe. Pl. Amph. 1:

DEDICARE, eſt dĳs aliquid dicare, conſecrare. Aram, ſimulachrũ. 2. uolumine orationum. 2,7.. Simulacrum autem, aut aram ſi dedicaſti &c. Theatrum. Aſcon. 3. Qui bus theatrum à ſe factum dedicauit Item. 3. 8.

DEDISCERE, eſt quod didiceris, obliuiſci. ſed tranſfertur. in fam. 138. Dediſcenda tibi ſunt ſportellæ.

Deducere. Quoniam non ſatis plenè in capita uerbi huius ſignificatio diſtribui poſſe arbitratus ſum, ad unũ quodque exemplum, quod modo expoſitione ulla indigeat, id faciendum reſeruari uolui. Ab aliquo in fa. 2.. Quod inſtituit referre de religione, & ſæpe iam retulit, ab eo deduci non poteſt: id eſt, retrahi, ab duci. A mente aliquid. 1. uolum. oratio. 77.. Quorum ſcelerum pœnis agitatur, & à mente, conſilioq́ deducitur: id eſt, omni conſilio priuari. A conſilio. uide à mente.

A timore. 2. uo. phil. 56. Hac deducimus à timore perterritos. Ab accuſatione. 1. uo. or. 79. Me magna pecunia a uera accuſatione eſſe deductum: id eſt, deſtitiſſe accuſare. Ab errore aliqu. in oratorĳs libris. 102. Idem'que languentem, labentemq́ populum aut ad decus excitare, aut ab errore deducere: id eſt uerum docere. Ab integritate aliqu. Attico. 291. Præclarum eſt enim ſummo cum imperio fuiſſe in Aſia triennium, ſic ut nullum te ſignum, nulla pictura, nullum uas, nulla ueſtis, nullum mancipium, nulla forma cuiuſquam, nulla conditio pecuniæ, quibus rebus abundat iſta prouincia, ab ſumma integritate, continentia'que deduxerit. Ab religione. primo uolumine orationum. 202.. Quæ potuerit Heium hominem maxime locupletem, minime auarum ab humanitate, & pietate, ab religione deducere. Ad aliquid. 2. uolum. orationum. 147..

Qui ad hoc iudicium deducti non ſunt: id eſt, adducti. Ad otium rem. Cæſ. Ciuil. 1. a. Si qua hominũ æquitate res ad otium deduci poſſet: id eſt, traduci. Candidatum Atti. 22. Quin etiam cum candidatum deducerem. Id moris fuiſſe uidetur: ut cum candidati peterent, ab aliquo principe ciue deducerentur: quaſi eius ductu Po. commendarentur. quod uidetur ſignificare Ci. Attico. 1. Vt mihi uideatur non eſſe ἀδύνατον, Curium obducere, id eſt, circunducere. Cibum alicui. Te. Eu. 5. Si qua eſt habitior paulò, pugilem eſſe aiunt, deducunt cibũ: id eſt detrahunt. Coloniam. 3. uo. or. 179. Deduxiſti coloniã Corfinium, quò Cæſar ante deduxerat. Item. 179. Eſt enim maxime aptum uerbum ad colonias collocandas.

De fide. 1. uo. or. 71. Vt cuius di uitiæ me de fide deducere non potuiſſent: id eſt, abducere. De rationibus. de offi. 12. Vt boni ratiocinatores officiorum eſſe poſſimus, & addendo, deducendoq́ uidere, quæ reliqui ſumma fiat: id eſt, addendo, detrahendoq́. De prouincijs. 3. uo. or. Hos uos de prouincijs ſi non aliquando deducendi eſſent, diripiendos non putaretis?

De ſententia. Atti. 25. An me aliquo præmio de ſententia eſſe deductum: id eſt, ſententiam mutaſſe.

De ſtatu. 3. uo. or. 110. Propè de uitæ meæ ſtatu dolore, ac lachrymis ſuis deducerent. De domo aliq. in fa. 151. Cumq́ magna multitudo optimorum uirorum, & ciuium me de domo deduceret. & Domum aliq. Ter. Hec. 2: Vt ad pauca redeam, uxorem deducit domum.

Ex aliquo loco. 3. uol. or. 252. Saxam uero decidium præterire qui poſſum, hominem deductum ex ultimis gentibus? In amplitudinem. Cæ. Gall. 7. b. Et quam in fortunam, quamq́ in amplitudinẽ deduxiſſet. In anguſtum. 1. uo. ph. 46. Sed ea contraherent, in anguſtũq́ deducerent. In controuerſiã. Cæ. Gal. 7. c. Et re in controuerſiam deducta. In diſcrimen. in fami. 158. A equo animo ſummam Rep. in diſcrimen deduceremus. In fortunam. uide amplitudinem. In fraudem. in fa. 157. Qui quidem cũ in fraudem deductum ſe uideret.

In iudicium. uide ad iudicium.

In locum rem. in fa. 26. In eum locum res deducta eſt. In noctem. Cæ. Ciui. 3. b. Spe enim conficiendi negotij propè in noctem rem deduxerant: id eſt, nox addita eſt operi.

In ordinem ſeſſum. in fa. 1[illegible]4. Herennium Gallum Hiſtrionẽ ſummo ludorum die annulo aureo donatum, in quartumdecimum ſeſſũ deduxit. In periculum. Cæ. Gall. 7. b. Quos cupiditate gloriæ adductus in periculum deduxi[illegible] ut in diſcrimen. In rationem uitæ. Att. 297. Quare quoniam in eam rationem uitæ nos, non tam cupiditate quædam gloriæ, quàm re ipſa, ac

ſortuna deduxit.in Hyberna. Cæ.Gall.1.c.In hyberna in Sequanos exercitum deduxit. Naues. Cæſar. Gall.5.a. Et longas duo de triginta inuenit, neque multum abeſſe ab eo, quin paucis diebus deduci poſſent. & hoc maxime proprium eſt dictum. cuius cõtrarium eſt ſubducere. Regem.in fami.2.. Tibi decernitur, ut regem deducas: id eſt, in regnum reſtituas. Vxorem.Ter.Hec.1: Vt ad pauca redeã uxorem deducit domum.Item.An. 8.Hic nunc nõ dubitat, quin te deducturum neges.Ita enim legit Adrianus, qui admonet, uerbum accommodatum eſſe, aut ad uxorem, aut ad amicam ducendam: ut etiam ſuprà.Ad quem iſte deduxerat Tertiam Iſidori mimi filiam.Dona.uero ait.Duci eſt ad ſupplicium, deduci ad lætitiam. Aliqua re ali. in fa. 235.Neq; legis improbiſſimę pœna deductus eſt, quo minus hoſpitij, & amicitiæ ius, officium q; præſtaret: id eſt, deterritus eſt. ita lachrymis, pecunia &c.

DEerrare, ab aliq. ad Her.3. Et ſi non deerrabimus ab eo, quod cœperimus exponere.

DEeſſe. Defectum uerbum ſignificat & aliq.alic.ad aliq.in aliq. & ab ali. deeſſe dicitur.in or.libr.186..Itaq; & paucæ centuriæ ad conſulatum defuerunt.ita In aliquem.in famil. 181..Quod officium tuum, quod uel in abſentem me, uel in præſentes me os defuit? In cauſis.in or.li. 176. Qui, etſi cum remiſerant dolores pedum, non deerat in cauſis, tamen id non ſæpe faciebat: id eſt, defendebat. Aliq.officio.in fa.96.. Si manerem in Italia, uerebare, ne officio deeſſem. Ratio. Ter.Phor. 5..Non ratio, uerum argentum deerat. Verba alic.in fa.23.Putares ne unquam accidere poſſe, ut mihi uerba deeſſent. Voluntatem alic.in fa.64. Neq; me hercule unq; mihi tui aut colẽdi, aut ornandi uoluntas defuit. Ad aliq. aliq. Att. 61.Nec metuo, ne mihi ſermo deſit abs te.

DEfatigare animum alic.ad Her. 19. Atque animi defatigati ab aduerſarijs multitudine uerborum. In labore aliq.re.Cæ.Bel.Af.5.a..Cæſar iubet milites rurſus ad opus redire, & per cauſam munitionum Tyrones in labore defatigare non intermittit.

DEfendere.Tã id defendimus, quod damnum infert, quam cui damnũ infertur.Cæ.Ciui.2.a.Facta item ex fortiſſimis lignis, euoluta omnibus rebus, quibus ignis iactus, & lapides defendi poſſent: id eſt, quæ ignibus, atq; lapidibus miſſis obſtare poſſent. Iniuriam.de off.66.. Etenim ſi is qui non defendit iniuriam neq; propulſat à ſuis. Locum ſuum.1.uo.or.7.Ne locum ſuum quẽ adhuc honeſtiſſimum defendit, obtineat.

DEferre. Sane multa ſignificat hoc uerbum, nec quæ facile unum in lo

cum paucis concludi poſſint. habet enim modo accuſationem, modo ad dignitatem pertinet, affert interdum, enunciat, deuenit, & multa alia, ut in exemplis late uidebitur. cõſtructio uero eſt & alic. & ad aliqu. aliqu. & de aliqu. deferre. Nomen alic. 3. uolu. ora. 53.. Nomen amici mei de ambitu detulit. item

De pecunijs repetundis. 1. uolu. ora. 56.. Cum de pecunijs . repetundis nomen cuiuſpiam deferatur. ita

De parricidio. 1. uol. or. 23. Vt nomẽ huius de parricidio deferrẽ. ubi adhuc crimen in deferendo alicuius nomine, in ablatiuo cum de præpoſitione poni uides. Hoc autem erat in reis nomen alicuius ſcribi curare, qui poſtea ad iudices eſſet accuſandus. Apud aliquem de aliq. 2. uolum. ora. 87.. Si quæ apud uos de me deferunt. & nunc quandam habet accuſationis ſpeciem.

Nuntium ali. 3. uolu. ora. 68. Nolite per deos immortales iudices hunc illi acerbum nuntium uelle deferri. & Ad aliquem aliq. 1. uo. ora. 88.. Is ad eum rem iſtam defert: Item in familiarib. 28.. Permulti ad me detulerunt. nunc eſt referre.

Miſerias alicu. Attico. 91.. Scio, nam ad me Epheſum uſque uenerunt, flentes´que equitum ſcelera, & miſerias ſuas detulerunt: id eſt, expoſuerunt, cõqueſti ſunt. Voluntatem ali. in familiaribus. 94. Hanc meam uoluntatem ad matrẽ tuam optimam fœminam, tui´que amantiſſimam detuli. item in fami. 211.. Eiq; nec opinanti uoluntatem tuam tantam per literas detuli: id eſt, quæ tua eſſet uoluntas ſignificaui.

Ad ſenatum. Atti. 11. Defertur res ad ſenatum: de qua ſcilicet deliberet ſenatus. ita Ad populum de off. 74. Rem ad populum detuli.

Honores. 3. uol. ora. 79. Omnes enim honores Pop. Ro. mihi ipſi homini detulit: id eſt, demandauit. Ita in omnibus quæ cum aliqua dignitate mandantur, ut imperium, munus, ſed uidetur in uerbo quid etiã propenſioris eorum animi, qui deferunt, ineſſe, quàm eſt in decernere, facere. Imperium. [illegible]. uolu. or. 137.. Si illud imperium eſſe potuit, quod ad priuatum clamore multitudinis imperitæ nullo publico conſilio deferebatur. Munus ali. At. 292. Qui hoc non in beneficij loco, ſed in laboris, ac muneris non temere, niſi libertis ſuis deferebant. ita

Beneficium. uide munus. Ita

Labores. uide munus. Primas alicu. Atti. 14.. Cum à fraterno amore domeſtico´que diſceſſi, tibi primas defero. Item in or. lib. 199. et

Ad aliquem. 2. uo. ph. 5. Ad quẽ tum Epicurei primas ex noſtris hominibus deferebant. Ita Priores in or. lib. 172. Etſi utriq; primas, priores tamen libenter Lælio deferunt, ubiq; eſt tribuere. Præconium alic. Attic. 207. Ligarianam præda reuendidiſti, poſthac quicquid ſcripſero, tibi præconium deferam. et

Lau-

ſcilicet à te exeat, tu diuulges. Beneuolentiam. in fa.87.. Vniuerſum ſtudium meum, & beneuolentiam ad te defero. Studium ſuum alic. in famil.84. Atque optimo filio tuo ſtudium, officium, operam, laborem'q; meum iampridem, & pollicitus ſum, & detuli. in fa.16. Atq; iſtam quidem partem uitę, conſuetudinis noſtræ totam ad te defero.

Cauſam ad aliq. in ora. lib. 172. Itaq; autoritate. C. Lælij publicanos cauſam detuliſſe ad Galbam.

In manum hoſtium. Attic. 186. Aſinium delatum uiuum in manus militu n. Rationes in fami.75. Quãquàm iuſtis de cauſis rationes deferre properarim: id eſt, deponere. Aliqu. infa.76. Scito à me, & tribunos militares, & præfectos, & cõtubernales duntaxat meos delatos eſſe. Item infra: Liberũ enim mihi tempus ad eos deferendos exiſtimabam dari, poſtea certior ſum factus triginta diebus neceſſe eſſe, quib. rationes retuliſſem. Mos fuit, ut cum magiſtratus ex prouincijs decederent, ijs triginta diebus, quibus rationes detuliſſent, eorum nomina, qui ſecum in prouincia egregiam Reip. operam nauaſſent, eiã deferrent, quos poſtea ſenatus, cũ occaſio dabatur, honeſto aliquo munere proſequebatur.

Deferuere, eſt ſedari, miteſcere ſtudiũ alic.2.uo.ora.40. Et hominum ſtudia deferbuiſſe intelligebat. Cupiditates adoleſcentiæ 3.uo. orat. 46. Quorum cum adoleſcentiæ cupiditates deferbuiſſent. Teren. dixit Adoleſcentiam. Adel.2.. Sperabam iam deferuiſſe adoleſcentiã. ut deferui, & deſerbui in præterito habeat: ut affirmat Do. nam deferbere apud bonos non legi.

Deficere, modo eſt deſciſcere, deferre: in qua ſignificatione paſſiue uſus eſt Ci. interdum deeſſe, non ſufficere, nec non etiam carere, uel in deponentali uoce. Ad hunc uero modũ uariam formam recipit, ut ab aliq. & aliquem, uel alicui, aliq. re aliqu. deficere dicamus. A ſe ipſo, in fa.26. Vt collectam gratiam florentiſſimi hominis effunderem, à meq; ipſe deficerem. A repu. in familiarib.187. Cæteriq; qui unà cum illo à Republi. defecerunt. A nomine noſtro.1.uolumine. or.92. Deficere ab imperio ac nomine noſtro uolebat. Aliquid aliquem. ut uires. in ora. lib.101.. Vt cum me uires (quòd ferè iam tempus aduentat) deficere cœpiſſent. Vim. in ora. libr.197. Quòd ſi quem aut natura ſua, aut illa præſtantis ingenij uis forte deficiet. Vocem.1.uo.ora. 19.. Nam me dies, uox, latera deficiant, ſi nunc uociferare uelim: id eſt, non ſufficiant.2.uolu.or.195. Nunc uel ſolus defectus ad calamitatem, uel primus uocatus ad tale periculũ omnium animos debeo commouere. defectus dixit, quaſi deſtitutus, deſertus. Aliquid alic. ut Animum alic.2.uolumine.oration.152.

Ad quam opprimendam non animus eis, ſed uires deficiunt, & abſolute. At.12. Atq; ille locus inductus eſt á me diuinitus, ne una plaga accepta patres conſcripti conciderent, ne deficerent: id eſt, animum ut retinerent. Item Ter. Phor.9: Sed ea cauſa nihilomagis deficimus. Item in or. lib.197.. Attamen cum eſſet Demoſthenes, multi oratores magni, & clari fuerūt, & antea fuerant, nec poſtea defecerunt: id eſt, deſiuerunt eſſe. & ſolem deficere dixit Ci.2.uol. ph.103.. Et quidem idem primus defectionem ſolis, quæ Aſtyage regnante facta eſt, prædixiſſe fertur.

Deponentaliter poſitum.2.uo. or.56.. Mulier abundat audacia, cōſilio, & ratione deficitur.i. caret.

DEfieri dic. Pl. Rud.22: Omnia iterū uis memorari ſcelus, ut defiat dies: id eſt, deficiat.

DEfigere aliquid in re, & in rem. ut Audaciam.3.uo.ora.70.. Nihil de hac eius urbana, quam ille præſens in oculis ueſtris, mentibus´que defixit, audacia loquor. Furta alicuius in oculis.1.uo.ora.67. Vt nō modo in auribus ueſtris, ſed in oculis omnium ſua furta, atq; flagitia defixurus ſim: id eſt, in oculis expoſiturus ſim. Oculos in poſſeſſionem.3.uo.or.232.. In cuius poſſeſſiones, atq; fortunas non impudentiſſimos oculos ſpe, & mēte deſigeret nunc eſt impotenter appetere.

DEfinire, Duo uerba ſunt definire, et diffinire, una tantū litera inter ſe diſſidentia. nam omnino in ſenſu eadem eſſe nunquam negarē. ambo enim quoſdam rei, qua de agitur, certos terminos præſcribunt. neq; ego unquàm auderem dicere unū tantum eſſe uerbum, ſed ſcriptorū imperitia iampridem duo eſſe facta cum duo ubiq; ſcripta comperiam. unum illud poſſum comprobare, longe omnino crebrius definire, q̄ diffinire uſurpari ſolere. Aſpectum.2.uol.phi.127.. Cum enim illi orbis, qui cœlum quaſi medium diuidunt, & aſpectum noſtrum definiunt: id eſt terminant. Imperiū 3.uo.ora.68. Sed quoniam C. Cæſar abeſt longiſſime, atq; in his eſt nunc locis, quę regiones orbem terrarum, rebus illius geſtis imperiū Pop. Ro. definiunt, nolite per deos immortales &c. Prædia.3.uolu. or.216. Sedes ſibi optimas, hortos, Tuſculana, Albana definiunt: id eſt iam dimēſa inter ſe diuidūt. Hortos. uide prædia. Moderationē animi. ad Her.1. Si recta intelligentia, & definita moderatione animi gubernetur. In quinquenniū. 2.uol.or.72.. Dat præterea poteſtatem uerbo prætoriam, re uera regiam definiuit in quinquennium: id eſt, præſcribit finem v. anno. Extrema in or. lib.202.. Sæpiſſime´que extrema definiunt: id eſt, faciunt extrema ut in eundem finem cadant.

Aliquid aliq. re. in ora. lib.143.. Atq; his fere ipſis definietur uiri: id eſt, non uagabitur extra hos uiros. Ter

Termino certo aliq.ad Her.17. Si unamquanq; rem certo naturæ termino definiemus.

DEFLECTERE. Flectere proprie eſt quod rectum ſit incuruare: deflectere deorſum flectere. ſed transfertur ad multa alia:& dicimus aliq.ab aliq. re,& ad aliq. deflectere. Ab aliquo.2.uo.or.253. Nihil ut à patris, auiq; Africani præſtabili inſigniq; uirtute, præterquam quod à ſenatu deſciuerat, deflexiſſet. Et de re. 2.uo.or.135. Cum te de curriculo petitionis deflexiſſes, animumq; ad accuſandum tranſtuliſſes. De regione.1.uolu.or.272. De omnibus nobis ſi quis tantulum de recta regione deflexerit: id eſt, à recto uel tãtulum diſcedet. De ſpatio. de of. 104. Deflexit enim iam aliquantulum de ſpatio, curriculoq; conſuetudo maiorum. De uia. de off.34. In quo uerbo lapſa conſuetudo deflexit de uia. Ad aliquid. Attic. 145. Et ætas iam à diuturnis laboribus deflexa ad ocium, domeſticarũ me rerum delectatione molliuit.

Verba ad rem.1.uol.or.294. Si ad uerba rem deflectere uelimus.

DEFLOrere aliquid. in orat.libr.32. Item: Formæ dignitas aut morbo defloreſcit, aut uetuſtate extinguitur.i.florem amittit.

DEFLVere, eſt de iis rebus, in quibus nihil immoramur: & eſt à fluminum curſu ſumptum. Salutationem. in fa.139. Vbi ſalutatio defluxit, literis me inuoluo. Vires, Tempus, Aetatem, Ingeniũ. Sall. Iug.a. Vbi per ſocordiam uires, tẽpus, ætas, ingenium, defluxere.

Aliquem ex multis.3.uolu.or. 18. Cum ex octo tribunis, quos tũc habueram, unus me abſente defluxit, nunc magis habet latentem defectionem.

DEFORMARE, eſt priſtinam bonã formam auferre, ab integra forma ad corruptam traducere. Patriã. Cæ.Bel.Alex.4.a. Itaq; regem cohortatus ut conſuleret regno paterno, parceret præclariſſimæ patriæ, quæ turpiſſimis incendiis, & ruinis eſſet deformata. Ciuitas. in ora. lib.143. Non deniq; in omni genere deformatã eam ciuitatẽ, in qua &c. Sall. Rep. ord.a. Cæterum ut fabricata, ſic uirtute parta, quam magna induſtria haberi decet, ne incuria deformentur. Moderationem, Dignitatem, Liberalitatem, Splendorem.2.uol.ora.181. Quid reliquam conſtantiam uitę commemorem? dignitatem, liberalitatem, moderationem in priuatis rebus, ſplendorem in publicis? quæ ita à fortuna deformata ſunt, ut tamen à natura inchoata compareant. Aliquem.2.uo.or.256. In qua Pompeium ornat, an potius deformat? Itẽ Att.36. Itaq; ille amicus inſolens infamiæ ſemper in laude uerſatus, circunfluens gloria, deformatus corpore, fractus animo, quò ſe conferat, neſcit. Item.3.uo.or.38. Vt ad ea quæ accuſatores deformandi huius

ius cauſa.Itē.1.uo.or.287..Quis igi/
tur?ille, quem ſuprà deformaui.&c

DEfraudare, eſt fructum minuere,
inquit No.Marcellus, ſed more ali
orum hoc quoꝗ tranſſertur. Ge
nium ſuum. Ter.Phor.1. Quòd ille
uix dimenſo ſuo,ſuum defraudans
genium comparſit miſer:contrà au
tem genio indulgere ſuo, qui nihilo
illum, quod deſideret, defraudat.

Aliq.Pl. Aſin.1..Me defraudato
Item Eod.loco.Defraudem te ego?

Aures breuitatem.in or.lib.218.
Accidit ut aut citius inſiſtendum ſit
aut longius procedendum,ne bre/
uitas defraudaſſe aures uideatur,
ne'ue longitudo obtudiſſe.

DEfugere aliquid.Ter.Eu.5.. Nun/
quam defugiam autoritatem ſequi.
Item in or.lib.95..Nunquam defugi
eam diſputationem.i.uitaui.

DEfungi aliquid .Ter.Adel.11.. Vti/
nam hoc modo ſit defunctum. &
eſt pro finire, ut ait Do. Pericu/
lis.1.uo.or.21..Ac iam defunctos eſ
ſe periculis arbitraretur. Pietate
2.uolu.ora.194..Quorum animus
eſt religionis pietate defunctus.

Munere ali.rei.in ſa.158. Neꝗ ego
libenter pro maximis tuis beneficijs
tā uili munere defungor orationis.

DEgenerare ab aliq.3.uo.or.72..Cu
ius utinam filij non degeneraſſent à
grauitate paterna.

DEgere, proprie eſt quod ſimplex a/
gere, niſi quòd de, aliquid addit,
modo deferre, interdum demere.ut
in exemplis. Vitam.1.uol.or.42..
Vt ſibi per te liceat innocenti amico
rum opibus uitam in egeſtate dege/
re.Itē.1.uo.phi.Ea uita, quæ ex ſum
mo bono degitur &c. Tempus.
de off.72..Omne tempus ętatis ſine
moleſtia poſſit degere.Ita ætatem.

Diem.Ter.Adel.12. Nam hunc
diem mi Syre nimis cupio, ut cœpi
perpetuum in lætitia degere. A/
liq.alic.& ad aliq.Pl.Menæ.13..Pal/
lam atꝗ aurum meum domo cum
ſuppilas tuæ uxori, atꝗ illud tuæ
degeris amicæ.Item Menæ.14: At
ille mihi ſuppilat aurũ,& pallas ex
arcis, modo me deſpoliat, mea or/
namenta ad meretrices degerit: id
eſt, defert. Laborem alic. Plaut.
Aul.3..Nunc ego iſtum ſoror labo
borem degam, & diminuam tibi:
id eſt, demam. Ita corium de tergo
dixit. Degitur coriũ de tergo meo.

DEguſtare, eſt aliquid ex re aliqua at
tingere. Att.60. Tu uelim & Fabiũ,
ſi quem habes aditum oderere, &
iſtum conuiuam tuum deguſtes.
Quia conuiuam, ideo etiã deguſtes
dixit. Ex aliqua re. Att. Ex qua li
cet pauca deguſtes.

DEhortari. Ita ſe habet dehortari ad
hortari: ut diſſuadere, ad ſuadere,
dicimus uero dehortari aliquem ab
aliqua re, & aliquid facere, ut ad
Her.17.Si ab his dehortabimur .Itē
Sall.Iug.b. Multa me dehortantur
à uobis Quirites, ni ſtudium Reip.
omnia ſuperet &c.Item Attico.272.
Deinde ne fruſtra dehortando co/
nemini.Item M. Cato apud Aul.
Gell.

Gel.13.24: Multa me dehortata ſunt huc prodire, uox, uires, ſenectus.

Deijcere. Verbi proprietas eſt aliquē de ſuperiori loco in inferiorem iacere: quoniam uero mali locus boni loco nuſquam ſuperior eſt, ideo nū quam de malo in bonum aliquem deijci, ſed de bono in malum, recte quis dixerit. Nam deijcere metum, & cruciatum ab aliquo, aliud eſt omnino: non enim ita diceres deijcere aliquem de metu, aut cruciatu. conſtructio autem eſt modo cum præpoſitione, modo ſine. Aluum. de re ruſti. Cato. 156. Aluum ſi uoles deijcere. In locum inferiorem. Cæ. Gall. 5. c. Dum cupidius inſtat, in locum inferiorem deiectus concidit. Ita Aliq. Cæſ. Afr. 5. a: Hoſtibus nullo negotio campo pulſis, poſt collem'q; deiectis &c. id eſt, reiectis. De ſtatu. in or. lib. 208.. Sæpe aduerſarios de ſtatu omni deiecimus. Libellos. 1. uo. or. 11. Libellos deiecit Sex. Alphenus. Item. 11.

De poſſeſſione. 3. uolu. ora. 116. Abſentem de poſſeſſione fundi deiecit. Ita Ex poſſeſſione. 2. uo. ora. 82. Rullus extitit, qui ex poſſeſſione Remp. dimoueret, ex qua nec Gracchorum benignitas eam, nec Syllæ dominatio deieciſſet. E fundo aliq. 1. uolum. orati. 290.. Quid ais? is qui armis perterritus, fugatus, pulſus eſt, nō uidetur eſſe deiectus?

De gradu aliqu. Cæſar. Alex. 4. c. Permanſit in ſententia legio uernacula, nec ullo timore de gradu deiecta eſt. Atti. 261.. De præſidio. 2. uo. ora. 143. Hi & integrum Cos. & bonum imperatorem, & naturæ, & fortuna cum Reip. ſalute coniunctum, deijci de urbis præſidio, et de cuſtodia ciuitatis ueſtris ſententijs deturbari uolunt. De cuſtodia ciuitatis. uide de præſidio. De ſententia. 1. uol. phi. 177.. Non audeo id dicere quidem, & me pudet tam cito de ſententia eſſe deiectum: id eſt, coactum eſſe ſententiam mutare.

De honore. 1. uo. or. 71. Ne eiuſdem pecunijs de honore deijceret.

A gubernaculo aliq. 2. uo. ora. 218. Cum ſenatum à gubernaculis deieciſſes, populum è naui exturbaſſes. Loco. Cæ. Gall. 7. b.. Noſtri cum undiq; præmerentur, XLVI Centurionibus amiſſis, deiecti ſunt loco. Aedilitate aliq. 1. uol. ora. 70.. Deinde eſſe pollicitum quantū uellent pecuniæ ſi me ædilitate deieciſſent. Principatu. Cæ. Gall. 7. c. Magno dolore Hedui ferunt ſe deiectos principatu: id eſt, ſibi ablatū eſſe principatum. Conſulatu. Aſc. 33. Coierant enim ambo ut Ciceronem conſulatu deijcerent.

Spe. Cæ. Gall. 1. a: Heluetij ea ſpe deiecti. Sortem alic. Cæ. Ciui. 1. a. Scipioni obuenit Syria, L. Domitio Gallia, Philippus & Marcellus priuato conſilio prætereuntur, neq; eorum ſortes deijciuntur: id eſt, conijciuntur in urnam. Oculos de aliq. re, & ab aliqu re. 3. uolumi. orationum. 153. Nec uero uſquam diſce

debam, nec à Repu. deiiciebam oculos. Item. 1. uol. or. 207. Metum. 1. uo. or. 262. Nunc ego ſi metum Siciliæ damnatione iſtius per ueſtrã fidem & uirtutem deiecero iudices: id eſt, depulero. Cruciatum à corpore. 1. uo. ora. 269. Hac ſe commemoratione ciuitatis omnia uerbera depulſurum, cruciatumq́; à corpore deiecturum arbitrabatur.

Propugnaculum ex defenſione alic. 1. uo. ora. 156. Si prius illud propugnaculum, quo contra omnes meos impetus uſurum ſe putat, ex defenſione eius deiecero.

DELABI ad aliq. in fa. 88. Nam & ipſe, qui plurimum poteſt, quotidie mihi delabi ad æquitatem, & ad rerum naturam uidetur: id eſt, æque agere. In morbum. Att. 104. In ualetudine tua moueor, & Pyliam in idem genus morbi delapſam, curam tibi afferre maiorem ſentio.

Rem familiarem. de off. 46. Habenda autem eſt ratio rei familiaris quam quidem delabi ſinere flagitioſum eſt. i. conſumi.

DElectare, eſt delectatione afficere. & aliq. aliquem, & de aliq. & in aliqu. & cum aliq. & re aliqua delectare dicimus. 2. uo. ora. 157. Quem tu cum Ephebum Tenni cognoſces. quoniam te nudus delectarat, ſemper nudum eſſe uoluiſti. De re. Atti. 314. Me magis de Dyoniſio delectat. Lare. Atti. 88. Sed me ipſum delectauit in tuis literis. Cum re Atti. 25. Interea quidem cum muſis nos delectabimus. Re. Attic. 28. Itaq; aut libris me delecto &c.

DElectari, eſt delectatione affici. & re, & aliq. in re aliq. delectamur. Atti. 322. Cognoſce nunc hominis audaciam, & aliquid in Repu. perdita delectare. Item. 1. uolu. phi. 57. Quæ manus ſignificet illum in hac eſſe rogatiuncula delectatum: id eſt, hanc rogatiunculam illum delectaſſe. Itẽ Att. 273. De Dolobella, ut ſcribis, ſi quid habes noui, facies me certiorem, in quo ualde delector.

DElegare aliq. alic. Pl. Si cui fautores delegatos uiderint, ut his in cauea pignus capiatur toga.

Delere, eſt prorſus aliq. tollere, tamq́; quod bonum, quàm quod malum eſt, deleri dicimus. Maculam. 2. uo. or. Delenda eſt uobis illa macula Mithridatico bello ſuperiori ſuſcepta. Item Att. 282. Magna peſtis erat depulſa per uos, magna Po. Ro. macula deleta. Turpitudinem. 1. uo. ora. 75. Vos aliquot iã per annos conceptam huic ordini turpitudinem, atq; infamiam delere poteſtis. Moleſtiam. At. 327. Deleuit enim mihi oẽm moleſtiã recentior epiſtola. Copias. 2. uol. or. 7. Magnas hoſtium præterea copias multis prælijs eſſe deletas.

Legiones. Sall. Decl. Port: Ter. Varroni ſempiternum dedecus, atq; immortale monimentum erunt flagitioſæ turpitudinis deletæ ad Cannas temeritate ſua pulcherrimę Romanorum legiones. ita Equi

tatus

tatus.Cæſ.Af.5.b: Equitatusq́ cũ leui armatura funditus ad interniti/onem deletus eſſet. Vrbem ad Her.32.Numantiam delerunt. Item Aſc.41. Dignitatem.uide ſplendorem. Honores.uide ſplendorem. Infamiam.uide turpitudinem. Iudicia.de offi.52.Extincto enim ſenatu deletisq́ iudicijs. Ius. Att.11.Si iudicium eſt, triginta homines Pop.Rom. leuiſſime,ac nequiſſime numulis acceptis ius, & fas omne delere. Fas omne. uide ius. Leges.3.uo.or.15..Omnes leges,quæ ſunt de iure,& de tempore legum rogandarum una rogatione deleuit. Magiſtratus. uide ſplendorem. Memoriam. Num & memoriam rerũ delere poſſumus?

Poteſtatem.2.uo.ph.189..Senſit enim deleri non poſſe huic ciuitati illam poteſtatem. Religioné. 2.uo.phi.81.Optime uero inquam, etenim ipſe Cotta ſic diſputat, ut Stoicorum magis argumenta confutet, quàm hominum deleat religionem. Splendorem.de off.47. Num ut honores,ut omnis dignitatis gradus,ſic huius ſcientiæ ſplendor deletus eſt? Suſpitionem .1. uo.or.19..Deleatis ex animo ſuo ſuſpitionem omnem. Funditus aliquid.1.uo.ora.12..Cuius omnino rei memoriam omnem tolli funditus,ac deleri arbitror. Ad internitionem aliquid. uide equitatum.

Ex animo aliq.Ter.Eu.5.Deleo omnes dehinc ex animo mulieres. Suſpitionem.uide ſuprà. Aliquid morte.2.uo. ph.9. Aut homines iam morte deletos reponere in Deos?

Delibare,eſt leuiter aliq. attingere,& aliqu.ex aliqua re delibamus.in fa. 156.Putabamus poſſe me nec de laude ieiuni hominis delibare quicquã.

Deliberare,eſt modò conſtituere,definire,modò dubitare. Ter.Phor. 8.Ego amplius deliberandum cenſeo:id eſt,conſyderandum, conſultandum.de off.Qui deliberant utrũ id ſequantur, quod honeſtum eſſe uideant:id eſt,dubitant.

Deligare ad aliq.Cæſ.Gall.4.c.Quę ad anchoras erant deligatæ.i.erant in anchoris. Ad terram aliquid Cæ.Ciui.3.b.Is naues noſtras in interiorem partem poſt oppidum reduxit,& ad terram deligauit.

Deligere aliq.2.uo.or.129.Grauis etiam illa eſt, & plena dignitatis dicendi facultas,quæ ſæpe ualuit in conſule deligendo. Verba.in or.lib. 188.Primoq́ in libro dixerit uerborum delectum originem eſſe eloquentiæ.

Delirare,eſt de recto decedere,lira autem eſt foſſa recta, quæ contra agros tuendos ducitur, & in quam uligo terræ decurrat, ut ait Non. Mar.Dona.uerò ſenum ait eſſe uerbum.Pl.Amp.5:Delirat uxor.

Deludere,eſt deridere aliquem re ali. Ter.An.14.Dolis ut me deluderes.

Demere,eſt,diminuere, detrahere.uerùm cum de perturbationibus ani/

mi agitur, niſi in malis uti bonos ui deo. nam demere lætitiam, gaudiū, uoluptatem: & cætera id genus non dicunt, cum in contrariјs maximè frequentes ſint. & dicimus demere aliq. & de aliqua re. Licentiam. Sal. Rep. or. 1. a. Si ſumptuum, & ra pinarum licentiam dempſeris.

Metum. Terē. Adel. 18. Dempſi metum omnem. Moleſtiam. Ter. Adel. 21: Et mihi, & tibi, & illis dempſeris moleſtiam. Solicitudinem. Attic. 180. Hæc ad te ſcribo, non ut queas tu demere ſolicitudinem, ſed ut &c. Seruitium. Sall. Epiſt. Mith: Et Græciæ dempſi graue ſeruitium. Vſum rei. Sallu. de Rep. ord. 1: Si pecuniæ quę maxima omnium pernicies eſt, uſum atq; de eis dempſeris. De capite. 1. uol. ora. 164. Demit de capite Medimna D C. iubet in tabulas pro Medimnis M M M referre. De ordeo. Pl. Aſin. 10. Demam herdeiam de ordeo.

DEMITTERE. Propriè à ſuperioribus locis ad inferiora nos demittimus, ſed à loco ad quædam alia uerbum præſertim ad inferiorem rerum cōditionem commodè transfertur.

Caput. Cæ. Gal. 1. b. Animaduertit Cæſar unos ex omnibus Sequanis nihil earum rerum facere, quas cæteri facerent, ſed triſtes capite demiſſo terram intueri. in or. lib. 133. Corpus à ceruice. ad Her. 21. Si erit in demōſtratione ſermo, paululum corpus à ceruicibus demittemus. Labia. Te. Eu. 5: Incuruus, tremulus, labijs demiſſis, gemens. cadunt enim ſenibus labia. Humeros. Ter. Eu. 5. Haud ſimilis uirgo eſt uirginum noſtrarum, quas matres ſtudent demiſſis humeris eſſe, uincto pectore, ut graciles ſint.

Sanguinem. de re Ruſti. Var. 2. 1. Demittitur ſanguis maximè è capite, mittere dixit Celſus. Animos. 1. uo. ph. 135. Si uincunt, efferūt ſe lætitia, uicti debilitantur, animosq; demittunt. Item in fam. 13. Quem poſt reditum dictitant, fracto animo, & demiſſo fuiſſe. Item Att. 290. Et ſe animo. uide ſe. Aliquid. ad Her. 26. In mediocri figura uerſabitur oratio, ſi hęc, ut ante dixi, aliquātulū demiſerimus. i. humiliora fiēt. In caſum. in fa. 147. Sed cum in eū caſum me fortuna demiſiſſet. Se animo. Cæ. Gal. 7. a. Poſtero die cōſilio cōuocato cōſolat⁹, cohortat⁹q; eſt, ſe admodum aīo demitteret.

Demonſtrare aliq. in aliqu. Atti. 291. Vt propterea amorē in nos fraternum etiam demonſtrare laboret.

Denaſare os alic. Pl. Cap. 9: Nanque ædepol ſi adires propius, os denaſabit tibi. ut dearcuare, dilacerare.

Denuntiare. Plerunq; de malo hoc uerbum eſt: interdum etiam de bono. Bellum ali. de offi. 8. Ex quo intelligi poteſt, nullum bellum eſſe iuſtum, niſi quod aut rebus repetitis geratur, aut denūtiatum antè ſit, & indictum. Item in ſa. 198. Domum aliq. alic. 1. uo. or. 10. Primum

expe

expectare, deinde ſi latitare, ac diutius ludificare uideatur, amicos conuenire, quęrere quis procurator ſit, domum denuntiare. Mortem.3.uo.or.111.Mortem ab illo denunitatam palam Miloni & prædicatam. Inimicitias.3.uolu.ora.198. Fecerat enim hoc idem maxima cum laude L.Piſo X X X.diebus ante me, inimicitias mihi denuntiauit. Periculum.Att.35. Clodius mihi adhuc denuntiat periculum.

In iudicium.1.uo.or.49. Veniſti domum ultro Roſcij, ſatisfeciſti quod temerè commiſiſti, in iudiciū ut denuntiaret, rogaſti ut ignoſceret &c. Seruitutem ali.3.uo.or.198.Quid erat aliud, niſi denuntiare Po.Ro.ſeruitutem? Vim ali.2.uo.or.136.Et uim denuntiabat, Reipu.minabatur. Teſtimonium.1.uolu.or.36..Si accuſator uoluerit teſtimonium eis denuntiare.86..Nō putaſti me tuis familiariſſimis, in hanc rem teſtimonia denuntiaturū.122.Quibus ego teſtimonium denūtiaui.2.uolu.ora.153..Fratres ſaltem exhibe, non denuntiaui.163. Mater negat, ueniſſet inquit, ſi eſſet denuntiatum. A ſc.49. Et cum filia patrui ſui Tullij totam prouinciam colligendis literis in Verrem, & denuntiandis teſtimonijs peragraſſet diebus L.ex quibus exemplis conijcio fuiſſe quaſi quoddam inſtitutum citandorum teſtium ad teſtimonium dicendum. Timorem.3.uo.ora.187..Deinde nec timor, quē denuntiat inimicus, quid ergo? ab amico timor denūtiari ſolet. Pro ſignificare.in fa.195. Ego autem nunquā cum mihi denuntiatum eſſet à tuis, ire aliquem non dedi. Item.179.Expectanti mihi tuas quotidie literas Lupus noſter ſubito denuntiauit, ut ad te ſcriberem.

DEONERARE aliquid ex aliqua re.1.uolumi.orat.61..Et ex illius inuidia deonerare aliquid, & in te traijcere cœperit.

DEPACISCI ad conditionem.1.uolu.or.160..Necp ante dimiſſum, quàm ad conditiones eius depactus eſt.

Mortem.Te.Phor:3..Iam depaciſci mortem cupio: id eſt, mori non recuſem.

DEPASCERE aliq.aliq.re.in orat.lib.117. In ſumma ubertate ineſt luxuries, quæ ſtilo depaſcenda eſt. ab herbis tranſtulit Cicero ad orationē cuius luxuriem ſtilo delimare debet orator.

DEPECTERE aliquem.uide, exornare aliq.

DEPECULARI aliq.alic.1.uolu.or.218.. Cur pro iſto, qui laudem, honorēq; familiæ ueſtræ depeculatus eſt, pugnas? cur eū defenſum eſſe uis?

Honorem.uide, laudem.

DEPELLERE. Vt exemplis facilè comprobari poteſt, niſi de re moleſta ſit depulſio, quoniam natura nocua repellit, appetit cōtraria: quis enim unquam diceret, cum hanc lætitiā, aut uoluptatē à me depulero? triſtitiam uero uel infans.. Dolorem

rem.in fa.183.Vt tantummodo odium illud hominis impuri, & ſeruitutis dolor depulſus eſſe uideatur.

Odium.uide,dolorem. Malum.1.philo.73.Nos beatam uitam non depulſione mali, ſed adeptione boni iudicemus. Morbum.in fami.107..Sed ſi morbum depulero, facile(ut ſpero)illa reuocabo. Mortem.3.uo.or.20..Neq; alia ulla re ab ſe mortem,niſi opinione mortis depulit,qui pro mortuo relictus fuit.

Ferrum.3.uo.or.22.An qui ſua tecta defendit,qui ab aris,focis,ferrum,flammam depellit &c. Flámam.uide ferrum.

Deperire aliquam.Pl.Pſeu.5.. Tuus quam gnatus deperit. eſt ualde, & quaſi ad mortem amare. Aliquid Att.20..Vt ſchæda ne qua depereat nunc eſt amitti.

Depingere factum aliqu.Ter.Phor.5: Probè horum facta imprudens depinxit ſenex.i. deſcripſit. Vitã ali.1.uo.or.30..Quemadmodum uitam huiuſce depinxeris.

Deponere de aliqua re.1.uo.ora.122. Hac in re ſunt ſocij,ut his ne deplorare quidem de ſuis incommodis liceat.

Deponere,ſanè in pleriſque uerbum eſt de ijs rebus,quæ nobis aliquam moleſtiam afferunt. interdum tamen etiam de lætis.ut uerò conſtruatur,facilè in exemplis cognoſcetur.

Aliquid.1.uol.ora.20.Quòd ſi perferre non potero, opprimi me onere officij malo,quàm quod mihi cum fide ſemel impoſitum eſt,aut propter perfidiã abijcere,aut propter infirmitatem animi deponere.

Dolorem.in fa.51..Cuius in ſermone & ſuauitate omnes curas, doloresq; deponerem. Curas.uide, dolorem. Mœrorem.3.uo.ora.264..Qua deponerent mœrorem, & luctum. Luctum.uide mœrorem.ubi eſt leuari dolore,mœrore, luctu. Simultatem.in fa.25.Meq; ab eo diligi ſtatim cœptum eſſe, ut ſimultatem depoſuimus,ſenſi.

Inimicitias.Att.228..Honeſtius enim & libentius deponimus inimicitias Reipub.nomine ſuſceptas, quàm contumaciæ.3.uolu.ora.73.

Offenſionem.At.14.Nã quanta ſit in Q. fratre meo comitas,quãta iucunditas.quàm mollis animus & ad accipiendam & ad deponendam offenſionem &ce. Memoriam rei ali.3.uo.or.47..Obliuiſcor iam iniurias Clodia, depono memoriam doloris. Et ex memoria aliq.2.uo.or.17. Vt etiam ex memoria quas mihi ipſe fecerat inſidias,deponerem.& Memoria aliquid.Cæ.Gall.1.a..Quòd Heduos, quòd Ambarros, quòd Allobrogos uexaſſet, memoria deponere poſſet:eſt ubiq; obliuiſci. Inuidiam.2.uo.or.80.Vt liceat illi inuidiã deponere,pecuniam condere. Rationes.in fa.28.Rationes mei quæſtoris nec uerum fuit me tibi mittere,nec tum erant confectæ, eas nos Apameæ deponere cogitabamus.

Au-

Aurum in publicum.Cæ. Ciui. 1.a.. Quod aurum adduxerat Domitius, atq; in publicum depoſuerat. Obſides.Cæ.Gal.7.c.Nacti obſides,quos Cæſar apud eos depoſuerat.Item Pecuniam apud aliq.de off.70.. Quid ſi is, qui apud te pecuniam depoſuerit, bellum &c Item.193.. Ineptias.in fa.99. Tu modò ineptias iſtas, & deſideria urbis,& urbanitatis depone.

Deſiderium,uide ineptias. Errorem.3.uo.or.220. Cæteris autem ſi errorem ſuum depoſuerint, & in Reip.gratiam redierint, ueniam & impunitatem dandam puto. id eſt, reſipiſcent. Arma.3.uo.ora.242.

Aedificationem.in famil. 203. Nunc uerò ſi audierit te ædificationem depoſuiſſe: id eſt, ædificationẽ abieciſſe. Studium.1.uo.ora.26. Qui huic nullum prædium reliquit & artificium obliuiſcatur,& ſtudiũ deponat, licebit. Perſonam ali. 1.uo.or.87.Poſſumus petitoris perſonam capere,accuſatoris deponere? Prouinciam.Att.21.. Sexta, cum prouinciam depoſui in concione.Item in fa.60. Vt primum in cõcione prouinciam depoſuerim. Eſt autem deponere prouinciam, cum quis ſponte ſua ante legitimum tempus eam recuſat, uel coactè magiſtratum abdicat.non enim eſt deponere prouinciam,cum exacto prouinciali tempore ex prouincia magiſtratus decedit.agit enim Ci.utro q; in loco de Hiſpanienſi prouincia, quam Romæ depoſuerat. Magiſtratum.Cæ.Gal.7.b.Cotum magiſtratum deponere coëgit. Senſum rectum in re aliqua.in fami.9.

De manu.1.ph.39..Nec de manibus unquam deponere. Nomen alienum.3.uo.or.250.. Deponere alienum nomen ipſe maluit,quàm illi ſuum non reddere. Amicitias de offi.110.Cauendum erit, ne non ſolum amicitiæ depoſitæ,ſed inimicitiæ etiam,ſuſceptæ uideantur.

Aliqua re aliq.Pl. Aul.17.. Scio quam rem gerat:ut me deponat uino, eam affectat uiam. eſt ebrium reddere.Ita caput.Pl. Cur.6.. Ille ebibit,caput deponit.

DEPRECARI.Non nego uerbum in ea ſignificatione cùm crebrius, tũ elegantius uſurpari ſolere, cum ſcilicet à nobis id quod damnum affert auerti uolumus:neq; illud non affirmo,etiam eſſe pro ualde precari, id q; exemplis comprobabimus.

Mortem.Cæ.Gal.7.b.Et proiectis armis mortem deprecari incipiunt. A b ſeſe calamitatem .1. uol. or.108.Is ullam ab ſeſe calamitatem poterit deprecari?3.uo.or.194.. Pacem uult M.Antonius. arma ponat,roget,deprecetur:id eſt, ut ſibi ignoſcatur.1.uo.ph.64.Primum inquam deprecor,ne me tanquã philoſophum putetis, ſcholam uobis aliquam explicaturum.Item in ora. lib.148.Quæ cum ita ſint, paululũ equidem de me deprecabor,& petã a uobis.2.uo.ora.19.Aggrediar ad

crimen cum illa deprecatione Iudi/ces, qua mihi ſæpius &c. Item in fa. 53. Hic te unius ſolicitudines, unius etiam multæ, & aſſiduæ lachrymæ C. Marcelli fratris optimi deprecantur.

DEprehendere. De ijs rebus plerunque eſt uerbum, quæ aliquo modo aut lateant, aut culpam in ſe ullam habeant: ut in exemplis demonſtra/bitur. Ferrum. 3. uo. or. 18. Initur conſilium de interitu Cn. Pompeij quo patefacto ferro que deprehenſo &c. Venenum. 2. uol. or. 21. Cũ manifeſtò uenenum deprehendiſſet. In adulterio aliq. M. Cato apud Gell. 10. 23. In adulterio uxorem tuã ſi deprehendiſſes, ſine iudicio impune necares. In uitio aliq. 1. uo. or. 148. Sed ne obiurgator quidem fe/rendus eſt, is, qui quod in altero ui/tium reprehendit, in eo ipſe depre/henditur. Sall. Cat. b. Ne tum Len/lus & Cethegus, alijque ex coniurati/one deprehenſi terrerent. Item Sall. Cat. c. Si deprehenſi forent.

DEPRIMERE, eſt ad inferiorem par/tem demittere. Aliquid humi, parum, multum. Sall. Cat. c. Eſt lo/cus in carcere quod Tullianum ap/pellatur, ubi paululum aſcenderis ad leuam circiter. XII. pedes humi depreſſus, muniunt undique parie/tes. In mirandam altitudinem. 1. uo. or. 249. Opus eſt ingens, ma/gnificum, regium, ac tyrannorum, totum eſt ex ſaxo in mirandam alti/tudinem depreſſum. Naues. Cæ. Alex. 4. a: Capitur hoc prælio quinqueremis una, cum defenſoribus re/migibusque, & deprimuntur tres no/ſtris incolumibus omnib9. Ita Claſ/ſem. 2. uo. or. 7. Ab eodem impera/tore claſſem magnã, & ornatã, quæ ducibus Sertorianis ad Italiam ſtu/dio inflãmato raperetur, ſuperatã eſſe, atque depreſſam. Vocem. ad Her. 21. In conqueſtione utemur uoce depreſſa: id eſt, humili.

DEpromere de his rebus eſt, quæ ad uſum condi ſolent. Sed mirè tranſ/fertur. De libris aliq. in orat. lib. 107. Iuris utilitas ad quamque cau/ſam, quamuis repente, uel à peritis uel de libris depromi poteſt. Genus commendationis. in fa. lib. 205. Ei ego pollicitus ſum me ex intima noſtra arte deprompturum mirifi/cum genus commendationis.

DEputare in lucro aliqu. Ter. Phor. 5. Quicquid præter ſpem eueniet, omne id deputabo eſſe in lucro.

DEriuare aliq. in aliqu. Ter. Phor. 6. Atque in me omnem iram deriuem patris: eſt transferre ad ſe alterius o/dium. Item Culpam in aliq. 1. uo/lu. or. 113. Quid eſt quòd tu alios ac/cuſes? quid eſt quamobrem putes te tuam culpam non modo deriuare in aliquem, ſed cõmunicare cum aliquo poſſe? Item Atti. 56. Id poterat inficiari, poterat in alio deriuare, poterat etiam aliquid iure factum de/fendere. Reſponſionem ſuam alio. 1. uo. or. 104. Tamen de Chelidone reticuit, quod potuit, aliò re/ſpon

ſponſionem deriuauit:id eſt,tranſtu lit. Cogitationes ſuas aliquò. 3.uolu.or.235.Et partem aliquam in Aſiam & Syriam deriuare curæ & cogitationis tuæ:id eſt. conuertere in Aſiam partem tuæ cogitationis.

DErogare. Prorogare,eſt longius id producere,quod certo termino antè cõſtitutum fuerat.abrogare uero eſt,de eo ipſo certo termino detrahere: quod ipſũ in derogare fieri manifeſtò apparet.dicimusꝗ derogare aliquid alicui,& alicui tantum.

Fidem.Item.2.uol.or.147.. Nã quo nationi huic ego unus maximè fidem derogem.Item Cæſ.Gall. 6.b..Omniumꝗ rerum ĳs poſtea fides derogetur.2.ph.138.. Legem Aſco.28.At nuper de ipſa lege Calphurnia,quæ derogaretur. Sibi 1.uo.or.33. Non enim mihi tantum derogo.cui contrarium eſt ſumo.

DEſcendere. Propriè ex altioribus locis ad humiliores eſt deſcenſus. Sed quoniam quæ ſuis contrarĳs potiora ſunt,ea re ĳs etiam excelſiora quodam modo dici poſſunt,ut pax ad bellum,amicitiæ ad inimicitias,in his,cum quis ſcilicet à bono ad malum deſcendet,rectè transferretur.conſtructio uerò eſt cum præpoſitionibus,è & ex, ſi de loco ponatur:cum ad & in, ſi ad locum ſignificabit:ut latè in exemplis. Ad contumelias.Cæſar.189..Iam de ſacerdotio Cæſ. Domitius, Scipio, Spinter'que Lentulus quotidianis contentionibus ad grauiſſimas contumelias palàm deſcendunt. ſtatim hoc modo non dices,ad laudes deſcendere. Ad accuſandum.1. uolum.ora.55.Subitò nunc mutata uoluntate ad accuſandum deſcende re.Item.2.uo.or.138.Non ita ad defendendum. Ad inimicias.2. uolumi.orat.137.Sed qui ſtudio accuſandi ad inimicitias deſcenderent. nunquam ad amicitias hoc modo.

Ad arma.Cæſ.Gal.7.b.Quam ipſe ſemper aluiſſet. omnibus'que rebus ornaſſet ad uim atꝗ ad arma deſcenderet. non ita ad pacem,niſi belli melior eſſet conditio. Ad ſententiam ali.Cæſar.Gall.7.c..Atque omnia prius experiantur, quã ad Critognati ſententiam deſcendatur.nam Critognati ſententiam fugiebant. Ad omnia.Cæſar.Ciui.1.a.Sed tamen ad omnia ſe paratum deſcendere, atque omnia pati Reipubli.cauſa.ad omnia nunc iniquiora ſcilicet.Item quò quis uelit. 1.uolum.ora.96. Ad remiſſionem animi.in orator.libr.110..Et ad omnem animi remiſſionem,ludumꝗ deſcendere.indignitatem grauiſſimarum perſonarum notat. Ad comitia.Aſconi.19. Vt interrex ad comitia conſulum creandorum deſcenderet.Hoc autem fortaſſe ex loci ratione dictum eſt, uel quia nobilioris perſonę fiat deſcenſus. In ambulationem. primo uolumine philoſophiæ.210. Vt enim in inferiorem ambulationem deſcendimus

In roſtra.de officĳs.68. Con

ſtituerũt que,ut oẽs ſimul in roſtra poſt meridiem deſcenderent. ut ad comitia:ad loci rationem. In dimicationem uitæ.ad Her.37.. Quãuis in magnam deſcendat uitæ dimicationem.Ita In certamen .1. ph.188..Nullum ab his,qui in id certamen deſcendunt,deuitari dolorẽ. In cauſam.3.uo.or.215.Si enim belli nomen tollitur,municipiorũ ſtudia tolluntur, conſenſus Pop.Ro. qui iam deſcendit in cauſam.uideor animaduertere Cice.ferè ſemper cũ de ciuili aliqua diſcordia agit, eam partem,quæ reip. aliquo modo ſtudere uidebatur,cauſã nominare, ut etiam de Pompeij parte dicere ſoleret, in cauſa nihil boni,præter cauſam eſſe.Item in fa.14. Eò fortaſſe, quòd ab eo honeſtior cauſa eſſet, nec hoc contra erit, quod dictum eſt, deſcenſum eſſe ad deteriora: quia non deſcendit à mala cauſa ad bonam,ſed ab otio ad arma. deſcẽdere uerò in cauſam nihil aliud eſt, quàm ſe cum cauſa coniungere: ita de ijs,qui nihil loco ſuperiores eſſe contendunt in confligendo, ſed deſcendunt quouis modo. In æquũ id eſt,locum.Cæ.Alex.4.c: Cum Caſſium contrà pro caſtris ſuis aciẽ inſtruxiſſe, loco ſuperiore uideret: cauſa interpoſita,quòd is in æquũ non deſcenderet, Marcellus militibus perſuadet,ut ſe in caſtra recipiant.1.uolu.or.144..Placet mihi iſta defenſio,deſcendo,æqua enim conditio,æquum'q; certamen proponitur. Ex equo.de offi.83..Cum ingreſſus iter pedibus ſit,in equũ nunquam aſcendere: cũ equo, ex equo non deſcendere. Reo aliq. Aſco. 25.Qui aduocati reo deſcenderunt: ut eum defenderent,tãquàm ad oppreſſum.non ita accuſatori diceres.

Aliquid,ut uocem.in orat.libr. 164.Eſt item contrà quiddam in remiſſione grauiſſimum,quo'q; tanquàm ſonorum gradibus deſcenditur.nam de uoce agitur.

D Eſcribere.Cum unũ in hoc uerbo quidã admonuerint,non herde uel mediocriter literato obſcurũ:cũ ſcilicet pro eo eſt, quod uulgò dicitur accopiare,uel,trãſcribere.nos illud etiam addere non dubitauimus,per eleganter ordinem, ac diſpoſitionẽ rerum inter ſe aptè collocatarum cõtinere:neq; interdum nõ accipi pro inſcribere, quod ſemel tamen mihi repertum eſt. Hortos.de offic. 89.. Mirari ſe non modò diligentiam,ſed etiam ſolertiam eius,à quo eſſent illa dimenſa,atq; deſcripta. Ius.1.uo.or.141.. Deinde ubi pauliſper in cubiculo pretio, non æquitate ius deſcripſerat: quia per capita ius ſcribi ſolet.Item de off.35.. Officium.de off.20..Hæc eſt enim ferè deſcriptio officij,id eſt, partitio.

Partes rei.2.uol.phi.50.Quæ ſit in figuris animantium, & quàm ſolers, ſubtilis'q; deſcriptio partium: id eſt,ſuo loco quàm apta poſitio.

Pecuniam ad rationem ali.2.uo or.152..Deſcripſit autem pecuniam

ad

ad Pompeij rationẽ, quæ fuit accõmodata L. Syllæ deſcriptioni. Item 1. uo. or. 248. Ciuitatibus pro numero militum pecuniarũ ſummas deſcribere. Ita Vectigal. Atti. 296. Quod ijs æqualiter Sylla deſcripſerat. Solarium. 2. uo. ph. 43.. Aut cum ſolarium uel deſcriptum, aut ex aqua contemplere: id eſt, in ſuas partes diſpoſitum. Aliquid ali. 2. uo. or. 198.. Quorum ipſorum bona quãtacunq; erant, ſtatim ſuis comitibus compotoribusq; deſcripſit: id eſt, ſingulis quibuſque ſuam partem aſſignauit, In prouincias aliq. 2. uo. or. 152. Qui cum omnes Aſiæ ciuitates pro portione in prouincias deſcripſiſſet. Faſciculum literarum. Atti. 22. Tu faſciculum, qui eſt M. Curioni deſcriptus, uelim cures ad eum perferẽdum. uidetur eſſe nunc pro inſcribere poſitum. Librum. Att. 189. Quem librum ad te remittam, ſi deſcripſerint librarij. Item in fa. 195. Locum. in or. lib. 87. Quæ mihi uidetur non tam ipſa aquula, quæ deſcribitur, quàm Platonis oratione creuiſſe.

Sententiam rei. ad Her. 9.. Primum igitur uocabuli ſententia breuiter, & ad utilitatem accommodatam cauſæ deſcribetur.

DEſecare aliq. Atti. 255.. Tu illud deſecabis, & hoc agglutinabis.

DEſerere à mente aliqu. Atti. 45.. Ad primam tibi hoc ſcribo me ita dolere, ut non modo à mente non deſerar, ſed id ipſum doleã, me tam firma mente ubi utar, & quibus cum non habere. Vitam. 3. uol. orat. 14.. Non'ne ſi meam uitam deſeruiſſem. Remp. prodidiſſem? Vadimonium. 1. uo. or. 8.. Vadimonium ſibi ait eſſe deſertum.

DEſiderare aliq. et aliq. re. in fa. 108.. Intellexi enim ex tuo ſermone quodam, cum mœſtitiam meam, & deſperationem accuſares, domi tuę dicere, te ex meis libris animum meum deſiderare: id eſt, ut eſſem eo animo, quem ego ſoleo alijs in meis libris præcipere. Lumen. in famil. 104.. Non longe abieris, num ius ciuile ueſtrum ex libris cognoſci poteſt? qui quanquàm plurimi ſunt, doctorem tamen, lumen'que deſiderant: id eſt, expoſitionem, & per quem clarum fiat. Milites. Cæſ. Gal. 3. c.. Paucos ex ſuis deſiderauerit. Ita. Signum unum. 1. uol. or. 222.. Neq; quicquam ex ſano Chryſæ p ræter unum perparuulum ſignum ex ære deſyderatum eſt.

Præſidium. Atti. 11.. refertur ad conſilium: Vna ſola ſententia præſidium non deſyderauit. Sententiam. fa. 54.. Nunc omnia tenentem noſtras ſententias deſyderaturum cenſes fuiſſe?

Deſidere terras. 2. uo. ph. 96.. Vt multa oppida corruerint, multis locis labes facta ſit, terræq; deſederint. Itẽ 100.. Cum ad infinitam altitudinem terræ deſediſſet. eſt autem deſidere terras, in imam partem deſcendere. Cel. 58.. Frequens deſidendi cupiditas

ſas eſt.Item.58. Deſidere oportet in aqua calida.Item.58..ubique eſt pro excernere.

DEſidere aliq. dies totos. apud Gell. 15.11:Ibi homines adoleſcentulos dies totos deſidere. nunc lōgam moram agere ſignificat.

DEſignare,eſt rem nouam facere in utranq; partem & bonam, & malam,inquit Do. ſuper illud. Teren. Adel.2. Quid modò deſignauit? 2. uolu.ph.98.Neq; ignorant ea,quæ ab ipſis cōſtituta,& deſignata ſunt: id eſt, quaſi etiam incepta. Item. 2. uo.or.97..Notat & deſignat oculis ad necem unumquenq; noſtrum:id eſt,quaſi ſigno quodam notat.

A liq.aliq.re.Cæſ.Gall.1.a.. Cæſar hac oratione Liſci Dūnorigem Diuiatici fratrē deſignari ſentiebat: id eſt,ſignificari. Ciuem.2. uolu. ora.24.Neq; enim iniuria, quæ ſpē parentis memoriam nominis,ſubſidium generis, hæredem familiæ, deſignatum Reipub.ciuem ſuſtuliſſet,id eſt, qui futurus erat ciuis. ut COS.qui mox COS.futurus ſit.

Conſulem.in fa.145. COS.es deſignatus optima ætate.ita de omnibus magiſtratibus.2.uol.ora.71.. At quomodo? ut ij Decemuiratū haberent,quos plebs deſignauerit, oblitus eſt,nullos à plebe deſignari. Item.1.uo.or.69.. Aliquid alic. 2.uo.or.49.Ex qua certum quiddā deſignatur auditori, in quo animū debeat habere occupatum.

Deſinere. Frequentior huius uerbi uſus eſſe uidetur cum infinito, quā cum nomine,ut dicas quando tandem timere deſines? potius quàm timorem.Cicero tamen dixit deſinere artem,pro deſinere agere. in fam. 95..Quòd ſi tam facilē Po. haberē. quàm Aeſopus habuit,libenter mehercule artem deſinerem. Vocari Pa.fa.159.. Qui primus Papiſius eſt uocari deſitus.Ita At.272.Nam mihi ſtat alere morbum deſinere.

Deſiſtere,& cum præpoſitione,& ſine, in eodem ſignificatu eſt uerbū.

A mente.fa.60..Qui agerent cū illo,ut ab illa mente deſiſteret:id eſt, eam mentem mutaret. De ſententia.1.uo.ph.181.Verbo de ſententia deſtitiſti. Sententia.de off.55. Itaque cum ſint docti à peritis, deſiſtunt facilè ſententia.Item.1.uolum. philoſ.16.. Cœpit hortari ut ſententia deſiſterem.Item.62. Nunquam ullius ratione uicti ſententia deſiſtemus. Oppugnatione. Cæſar. Gall.7.a:Vercingetorix ubi de Cæſaris aduentu cognouit, oppugnatione deſtitit. Cauſa. familia. 14. Illud uerò non obſcurè quæruntur in meis ſententijs,quibus ornem Cæſarem,quaſi deſtiterim priſtina cauſa. Conſilio. Cæſar. Gall.7.a.. Quo timore perterriti galli, ne ab equitatu Romanorum uiæ præoccuparentur, conſilio deſtiterunt.

Itinere.Cæſar.Gall.5.a: His rebus cognitis,Cæſar legiones,equitatum'que reuocari,atq; itinere deſiſtere iubet. Litibus. Terentius. Phor.

Phor.14: Soli ſumus nunc hic inquam, eho dic quid uelis dari tibi in manum, ut herus his deſiſtat litibus? Ita facere aliq.3.uol.ora.247.. Nec unquam de illo & ſperare optimè, & loqui deſtiti:

DESPERARE alic.rei, & aliq. Saluti.2.uo.or.31..Et ſimul ſaluti deſperare uetuit. Ita Fortunis.2.uo.ora. 24..Bonosque uiros lugere malui meas fortunas, quàm ſuis deſperare. Fugam.Cæſ.Gall.4.b. Reliqua fuga deſperata. Eſſe aliq. 2.uo.ph.118.Non equidem deſpero ita eſſe uera. Et poſſe facere aliquid.At.3.Et noli deſperare eos me os facere poſſe.

DEſpicere aliquid.1.uol.or.22.Vt ſimul atque ille deſpexerit, aliquid huiuſcemodi moliantur.

DEſpondere, ſanè cum ad nuptias pertinet, tam eius eſt, qui dat uirginem, quàm qui accipit, ut in exemplis palàm fiet, etſi Do.aliter ſentiat, ſuper illud placuit, deſpondi.

Filiam.in fa.116.Cornificius adoleſcens Oriſtillæ filiam ſibi deſpondit.Item.135.Item Ter. Adel. 18.. Quia iam uirginem deſpondi, res compoſita, fiunt nuptiæ.loquitur Mitio pater adoleſcentis. Item An.1:Placuit, deſpondi.Item.2.uol. or.55..Inuito deſpondit ei filiam ſuam illam, quam ex genero ſuſceperat. Prouinciam.3.uo. ora.76.. Qui mihi nihil uidetur minus à dignitate, diſciplinaque maiorum diſſidere, quàm ut qui conſul Cal.Ianu. habere prouinciam debet, is ut eam deſponſam, non decretam habere uideatur. uides quantum interſit inter deſpondere, & decernere. Item Attic.12.Piſonem COS.nulla in re conſiſtere unquam ſum paſſus, deſponſam homini iam Syriam ademi. Sibi aliquid. Att.175..L. uero Lentulus Hortenſij domum ſibi & Cæſaris hortos, & Baias deſponderat. Animum.Pl.Mil.1. Ne lamentetur, ne animum deſpondeat: id eſt, demittat. Laudem.2.uol. or.244..Cui me præripere deſponſam, iam & deſtinatam laudem.

DESTILLARE fletum. Donatus ſuper illud Terentij. Hec.8: Nequeo quin lacrumen miſer, inquit, uidetur quaſi deſtillantes fletus detergere.

DESTINARE, eſt certum terminũ conſtituere, ultra quem progredi, aut etiam infra confici negotiũ non poteſt. Annus ali.in familia.159. Quod eò facilius nobis eſt, quod non eſt hic annus tibi deſtinatus, id eſt, certus non hic eſt annus tuus. Ita

Diem ali.de offi.61. Damonem & Pythiam Pythagoreos ferũt hoc animo inter ſe fuiſſe, ut cum eorum alteri Dyoniſius tyrannus diem necis deſtinaſſet: id eſt, certum diem necis conſtituiſſet. Quanti.Plau. Moſt.7.. Bene hercle factum, quid eas quanti deſtinat? quod ei precium ſtatuit? quanti indicat? Item Moſt.12.. Ain minis triginta amicam deſtinatum Philolachem? id eſt,

emiſ

emiſſe tanti Philolachem amicam.

Sententiam.1.uo.ph.176.Quod hi ferunt animo iniquo, qui certis quibuſdam deſtinatis'q́ſententijs, quaſi addicti & conſecrati ſunt.

Agere aliqu.Cæ.Ciui.1.b.Infectis ijs,quæ agere deſtinauerat: id eſt,quæ omnino perficere conſtituerat. Animum, mentem in aliq. re.Cæ.Af.5.c.Partem animum,mẽtem'q́ perterritam, atq; in fuga deſtinatam habere intellexiſſet, amplius de ea re agere deſtitit, id eſt,prorſus fugere decreuiſſe. Falces.Cæ Gal.7.a..Nam & laqueis falces auertebant,quas cum deſtinauerant, tormentis introrſus reducebant,id eſt, cum miſerant,rurſus reducebant. Et eſt ut dicebam in uerbo certus falcium terminus,ultra quem tranſire non quibant:puta tu,eas tam lõgis funibus, quãtum ſpatij daretur ad illud,quo conijcerentur, alligatas.

In re aliquid.ad Heren.5..Quid oporteat ab ambobus in cauſa deſtinari.

Deſuefieri aliq.2.uol.or.40..Multitudinem'q́ iam deſuefactam à concionibus ad ueteris conſuetudinis ſimilitudinem reuocauerat.

Detegere ſtomachum.Pl.Amph .12. Hominem ne congrediamur quæſo prius,quàm ſtomachum detexerit:id eſt, aperuerit quid hæc ſibi uelit iracundia,quod ſtatim ſubdit.

Detergere lachrymas. Donat. uide, diſtillare.

Deterrere aliqu.& à re, & de re. A re.in fam.7.Sed ut ego te ad certam laudem adhortor, ſic à dimicatione deterreo. De ſententia.2.uo.phi. 125.,Num igitur eorum frequentia Stoici de ſententia deterrẽtur. De ſtatu.in fam.173.Hoc conſolabare, quòd me de ſtatu meo nullis contumelijs deterrere poſſunt. eſt autem per terrorem à re aliqua facienda, aliquem abducere.

Deteſtari aliq.ab aliq.3.uolu.or.100. Omnes memoriam conſulatus tui facta,mores,faciem denique, ac nomen à Rep. deteſtantur.i. à Rep. deteſtando amouent.

Detexere pallium.Pl.Amphi.1: Illic homo hoc denuo uult pallium detexere.ſignificat ſe timere,ne uapulet: idq; per tranſlationem à ueſte, quæ dum texitur, magnos ictus pectinis ferre ſolet:uel ut detexere ſit, pro deſuere crebris ſcilicet uerberibus percuſſã,uel quia dubitat de ueſte.

Detrahere, eſt modo demere,modò obtrectare,interdum aliud etiam ſignificat: & dicimus detrahere aliq. alic.& de aliq.2.uo.or.225. Hanc tibi conſuetudinem pleriſq; in rebus bonos obtrectandi,ſi quis detraxerit,qui tibi uelit obtrectare, non relinquetur.in fa.5..Nihi enim tibi detraxit Senatus,niſi id,quod per eam dem religionem dari alteri non poteſt. Annulum de digito.Teren. Heau.10..Cum exponendam do illi,de digito annulum detraho.& eũ dico ut unà cum puella exponeret.

Arma.in fa.79..Si armis,aut cõditio

ditione poſitis, aut defatigatione ab
iectis, aut uictoria detractis, ciuitas
reſpirauerit. De facultate dicen
di.1.uol.or.62..Cum & ipſe alienus
ex ea facultate, ſi quam habet, ali/
quantum detracturus ſit. De di/
gito aliquid.uide, annulum. Ex
ſumma.Atti.158..Rogaui, ut ſi quid
poſſet, ex ea ſumma detraheret, pro
miſit. De commodo alic.1.uo.
or.81.Sed de meo iure aliquid com/
modo detraho. De numero.
Aſc.76.Vt de tot, qui cõtra ſe ſunt,
teſtibus, unum Trebonium detra/
heret. De opinione.1.uo.phi.111.
Alia nomina imponentem? uerba
modo mutantem? de opinionibus
nihil detrahentem? De amore.
in fa.45.Ne quid de ſummo meo er
ga te amore detractum eſſe uidea/
tur. De aliquo.Att.239..Atque
hoc ſic habeto (nihil enim nec teme/
re dicere, nec aſtute reticere debeo)
materiam omnem ſermonum eorũ
qui de te detrahere uelint ſtatium
dediſſe. De fama ali.in fa.38.Ego
ſi in prouincia de tua fama detrahe
re unquam cogitaſſem. De ope
ra.1.uo.ph.2..Niſi ne quid priuatis
ſtudijs de opera publica detraha/
mus. De prouincia homines.
3.uo.or.69.Conſyderet ipſe ſecum,
qui mihi homines ex prouincijs po
tiſſimum detrahẽdi ſunt. De ſuo
iure, & cõmodo.1.uol.ora.81.Idem
cum decedere. De uiuo.2.uolu.
ora.63..Dat de lucro, nihil detrahit
de uiuo, ut ſortem nunc uiuum ap/
pellet. Honorem alic.1.uo.ora.
205.Honorem debitum detraxerũt
non homini, ſed ordini. In iudi/
cium aliq.3.uo.or.109.Ne P.Clodi/
us cum in iudiciũ detrahi non poſ/
ſet: id eſt, ui duci. Soccos.Teren.
Heau.1: Accurrunt ſerui, ſoccos de/
trahunt. ita Veſtem.Ter.Eu.14:
Chærea tuam ueſtem detraxit tibi?
ita Veſtimentum.C.Gracchus
apud Gell.10.3. Veſtimenta detra/
cta ſunt, uirgis cæſus eſt. Senſus
de homine.1.uo.ph.54.Etenim quo
niam detractis de homine ſenſibus.

DEtrectare, interdum eſt recuſare, in
terdum maledictis aliquem proſe/
qui. Bonos.Sall.Iug.b.. Quip/
pe res humanæ ita ſeſe habent: In ui
ctoria uel ignauis gloriari licet, ad/
uerſę res etiam bonos detrectant: id
eſt, etiã boni in aduerſis ut male au/
diant, efficiunt. Prælium. Cæſ.
Gall.4.a..

DEtrudere aliq.de loco aliq.1.uolu.
ora.4..Quintius interea contra ius,
& conſuetudinem edicto Prę. de ſal
tu, agroq́ꝫ communi à ſeruis com/
munibus ui detruditur.

DEturbare aliqu.eſt, inquit N.Mar/
cellus, deijcere, demouere. Vt ſta/
tuam.3.uo.ora.99.Illi autem ſtatuã
iſtius per ſimilem, quã ſtare celeber
rimo in loco uoluerat ne ſuauiſsi.
hominis memoria moreretur, de/
turbant, affligunt, comminuũt, diſ/
ſipant: id eſt, deijciunt. Aedifici/
um.Atti.328..Quid? ſi cementũ bo/
num non haberem, deturbem ædi/

de uiuo. i. de sorte.

ficium? quod quidem quotidie mihi magis placet: id eſt, deijciam? demoliar? De mente.3.uol.or.89.. Sua quenq; fraus, ſuum facinus, ſuum ſcelus, ſua audacia de ſanitate, ac mente deturbat: id eſt, deijcit, inſanientem reddit. De loco. Plau. Mil.4.. Deturbabo ego iam illum de pugnaculis: id eſt, deijciam. Ita De poſſeſſione.1.uol.or.15.. Debueris, aut potueris. P. Quintium de poſſeſſione deturbare? Item in fa.198.. Itaq; crebras, uel potius quotidianas compellationes meas non tulit, ſeq; in urbem recepit inuitus, nec ſolum ſpe, ſed certa re iam, & poſſeſſione deturbatus eſt.

DEVENIRE. Eam naturam ſequi uidetur hoc uerbum, quam in deſcẽdere dicebamus eſſe. nam & de hoc ſignificat de ſuperiori loco ad inferiorem atq; per translationem à bono ad malum uenire. In fortunam aliquam. in fa.51. Deniq; quoniam in eam fortunam deueni. In manus uictoris. in fa.97. Aut deueniendum in uictoris manus. In manus alienas. Att.5. Nolebam illum noſtrum familiarem ſermonẽ in alienas manus deuenire. In inſidias. Pl. Menæ.2: Perij, in inſidias deueni. In certamen. in ora. lib. 85. Et conſulatu deuenimus in medium rerum omnium certamen, atq; diſcrimen. In ſeruitutem. Plaut. Mil.2. Id uos uolo ſcire quomodo ad hunc deuenerim. In ſeruitutem. Ita in diſcrimen. uide in certamen.

DEVINCIRE. Plana uerbi eſt ſignificatio, ac perpulchre transfertur. dicimus uero deuincire aliquid re ali. alicui, & cum aliq. Beneficio aliq. ſibi. in fa.206.. Tum uiros optimos, homines honeſtiſſ. eosq; gratiſſ. & tua neceſſitudine digniſſ. ſummo beneficio in perpetuum tibi, tuisq; deuinxeris: id eſt, in perpetuum tibi obſtrinxeris. Coniugio ali. Ter. An.13: Spero conſuetudine, & coniugio liberali deuinctum Chreme. Conſuetudine. uide coniugio. Familiaritate. At.300. Quorum principum Hermippum, non ſolum ſermone meo, ſed etiam familiaritate deuinxi. Affinitate cum aliq. in or lib.173. Nam et cum ſummo illo oratore Seruio Galba, cuius C. filio filiam ſuam collocauerat, affinitate ſeſe deuinxerat. Scelere ſe.3.uo.or.48. Eodem conſcientiæ ſcelere ſe deuinxit: id eſt, & ipſa tantundem peccauit.

DEVOCARE ali. ex aliq. loco.1.uo.phi. 230. Socrates autem primus philoſophiam deuocauit è cœlo: id eſt, à rebus diuinis ad hominum mores inſtituendos deduxit.

Deuolare ali. ad Her.29.. Hi ſimul ac fortuna delapſa eſt, deuolant omnes: id eſt, deſerunt.

Deuoluere ad ali.3.uo.or.211. Cui cũ pridie frequentes eſſetis aſſenſi, poſtridie ad ſpem eſtis inanem pacis deuoluti.

Deuorare eſt præ edendi auiditate nõ manſum cibum deglutire. Sed & ad alia

alia recte tranſfertur. Vt moleſtiam.3.uo.or.208.. Et paucorũ dierum moleſtiam deuorate. Stulticias.in or.li.186.186.. Et hominũ ineptias, ac ſtultitias, quæ deuorandæ nobis ſunt, nõ ferebat. Rem. in fam.177.. Sed hanc ipſam recentem nouam deuorauit. Orationem Pl.Pœnu.14. Quam orationẽ hanc aures dulces deuorant. Pecuniã 1.uo.or.188. Deuorare omnem pecuniam pub. non dubitauit. Spe ali.ut hæreditatem. Atti.12.. Ille autẽ regis hæreditatem ſpe deuorarat. Ita Lucrum.2.uo.or.157.. Quod erat ſpe deuoratum lucrum.

Deuouere aliqu.alic. Att.331.. Qui, ut hoſtibus imperarent, uictoriæ ſe deuouerunt. Item ad Her.38. Caput.3. uo.or.242.. Meq; & meum caput ea conditione deuoui. Item.242.

Dicare, eſt quaſi dijs dare, ſi analogiã ſequi licet: nihil enim eſt aliud dicare templum, quàm dijs illud templum dare utendum. ſed de cæterorũ more ad alia etiã trãſferri licebit. Et dicimus dicare aliquid alicui, & in aliq. .. Diem.2.uo.ph.170.. Ordire igitur, nam hunc tibi totum dicamus diem. Operam alicui. Pl.Pſeu.5.. Quin tibi hanc operam dico. Item Te.Phor.2. Studium ſuum ali. In fa.20.. Tuum ſtudium dices. Se ciuitati.3.uol.or.60. Non eſſe huius ciuitatis ciues, qui ſe alij ciuitati dicant. Item.60.. Nemo unquam, qui hanc ciuitatem retinere uellet, in aliã ciuitatem ſe dicauit.

DICERE. Non minus eſt frequens uerbi huius uſus in lat. lingua, q̃ elegans, quorum utrunq;, quantũ in me fuit, exemplis conatus ſum oſtẽdere: ex quibus etiam quos caſus in aſtruẽdo recipiat, cognoſci poterit.

A principio aliquid.2.uo.or.178.. Hic Atticus, dixerã, inquit, à principio, de Rep. ut ſileremus. Ad ali. 2.uo.ph.110. Dicendum eſt mihi igitur ad ea, quæ ſunt à te dicta. Ad ſummam. Att.106. Ad ſummã dic. M.Tulli. Ad ueritatem.2.uolu. phi.176.. Neq; Accij Næuij nomen memoria floreret tam diu, niſi hi omnes multa ad ueritatem admirabilia dixiſſent: id eſt uera prędixiſſent.

Ad ætatẽ.1.uo.ph.130.. Ita prorſus, inquam, etſi ea quidem, quæ adhuc dixiſti, quanuis ad ætatem recte iſto modo dicerẽtur. i. ad quamuis ætatem recte accõmodata ſunt.

Bona ſua doti. Ter.Heau.18.. Si me uis ſaluũ & rẽ, et filium, me mea oĩa bona doti dixiſſe illi. Itẽ.3.uolu. or. Doti, inquit, Valeria pecuniam omnẽ dixerat. Ad ſtantẽ iudicẽ. in orat.lib.192. Sed in comitium ueniant, ad ſtantem iudicem dicant.

Cauſam de re aliqua.3.uo.or.56.. Cum Q.Metellus L.Fi. cauſam de pecunijs repetũdis diceret. Ita De capite.1.uol.ora.5. Se (id quod nunc euenit) de capite ſuo priore loco cauſam eſſe dicturum publicam. Item primo uolumine orationum.28. Ita Ex quadam parte. in or.li.104.. Ita Ex uinculis. Cæ.Gal.1.a. Mo

ribus ſuis Orgetorigem ex uincu- lis cauſam dicere coegerunt, eſt, cũ, qui defenditur, in uinculis eſt, qui mos fuit apud Heluetios. Contro- uerſiam. Pl. Menæ. 12. Plus mi- nus opus quàm erat, dixeram con- trouerſiam. id eſt, expoſui contro- uerſiam. Cœnam. Plau. Stic. 11. Nanq; Aedepol cœna dicta eſt. Lo- cus liber datus eſt mihi: id eſt, conſti tuere. cœnis enim faciendis hoc uer bum maxime congruebat, ut etiam condicere Conuitium. Pl. Aſin. 14: Faxo ut ſcias quid pericli ſit do- tatæ uxori conuitium dicere. Cõ tumeliam. Pl. Bach. 5. Quotcũq; inno centi ei dixerit contumelias. Item. Pſeu. 16: Contumeliam ſi dices, au- dies. De ſcripto. Att. 56. Prępo ſita Marcellini ſentẽtia, quam ille de ſcripto ita dixerat, &c. eã enim ſcri- ptam attulerat. item. 3. uolu. or. 225. Ita enim dixiſti, & quidem de ſcri- pto, nam te inopia uerbi lapſum pu tarem, niſi tuam in dicendo faculta tem noſſem: id eſt, quod ſcriptum habebas. Ita in or. lib. 168. in fa. 151.

De opinione. Pl. Rud. 22. Hic ni ſi de opinione, certum nihil dico: id eſt, quod opinor. De auditio- ne. Aſc. 64. Et de auditione teſtimo- nium dicebatur: id eſt, ex eo, quod quis audiſſet, teſtimonium dicebat.

Diem rei alic. Ter. An. 11 Hic nu- ptijs dies dictus eſt: id eſt, conſtitu- tus. Ita Operi. 1. uo. or. 107. Opus in acceptum retulit quadriẽnio poſt quàm diem operi dixerat. Dimi- dium. Ter. Phor. 13. Vix dum dimi- dium dixeram, intellexerat. Ae- qui, boniq́; partem. Ter. Phor. 14: Si tu aliquam partem æqui, boniq́; dixeris, id eſt, ſi ab honeſto non diſcedes, ſi æquam obtuleris condi tionem. Ex tempore. 1. uo. ora. 184. Huic minime mirum eſt ex tẽ- pore dicenti ſolitam effluere men- tem. contra id, quod ſupra dictum eſt, dicere de ſcripto. Ex aliqua parte aliq. uide cauſam ex ali. parte.

Ex ſyngrapha ali. uide ius ex ſyn- grapha. Ex animo. Te. Eu. 1. Vti nã iſtuc uerbũ ex animo, ac uere di- ceres. Itẽ. Eod. loco. Ex loco in- feriore. Attic. 38. Poſtero autem die Cæſar, is, qui olim, cum prætor eſ- ſet, Q. Catulum ex inferiore loco iuſſerat dicere, &c. Ius. Attic. 75. Quippe ius Laodiceæ me dicere, cum Romæ Plotius dicat. Item. 3. uo. or. 70. Aſco. 34. Ius ex ſyngra- pha. Att. 91. Nam quod S.C. eſſe di cebat, ut ius ex ſyngrapha diceretur id eſt, ſecundum ſyngrapham. Io co. Terẽ. Heau. 8: Iocon, an ſerio il- læc dicat, neſcio. Ita Ioculo. Pl. Stic. 1. Ego noui illum, ioculo iſtæc dicit. Et per iocum. Pl. Amphi. 8. Derides, qui ſcis iam dudum hæc me dixiſſe per iocum, Ita Pœnu. 5.

Interuallo. in or. lib. 219. Niſi in teruallo dixiſſet, ipſi prodeant, ſen- ſiſſet profecto fugiſſe ſenarium.

Inter nos. Atti. 24. Quod inter nos liceat dicere. In utranque partem. in ora. lib. 188. Qui de omni

re

re propoſita, in utranq; partem ſo/lent copioſiſſime dicere. In ſen/tentiam alic. Atti. 37. In eam ſenten/tiam cum multa dixiſſet. Indu/cias. Pl. Cur. 1: Inducias occepi dice/re, ut pacem. Legem aliq. 1. uol. ora. 158. Quod iniquam legem, no/uam dixiſſet. Loco idoneo. 2. uo lu. phil. 160.. De qua dicetur idoneo loco. Loco, & modo. 2. uol. phi. 192. Vt loco dicat: id eſt, rogatus: ut modo, ne ſit infinitus, ſe exponit Ci ce. Loco priore. 1. uolu. ora. 5. Se (id quod nunc euenit) de capite ſuo pri ore loco cauſam eſſe dicturum.

Modo & loco uide loco. Mo/do uno oĩa. in or. lib. 186. Omnia fo re ut ſimiliter, atq; uno modo dice/rentur. Nugas. Te. Heau. 10. Ne iſta hercle magno iam conatu ma/gnas nugas dixerit. Pacem ali. Aſcon. 28.. Poſt ſeptimum annum, quàm Carthaginenſibus bello ſecũ do dicta eſt pax. Pace alic. 2. uol. or. 131.. Tamen hoc affirmo, & hoc pace dicam tua. Item de officijs. 60..

Pro teſtimonio. A tti. 10.. Neq; dixi quicquam pro teſtimonio. Itẽ Pl. Pœnu. 6.. 1. uol. or. 163.. 203.. Idem eſt, quod dicere teſtimoniũ. Pro certo. or. 165.. Quod quidem aut tu audire uelis, aut ego pro certo dice/re audeam. Item Ter. Adel. 11: Pe cuniam doti. 2. uo. ora. 62.. Doti, in/quit, Valeria pecuniam omnem di/xerat. Vt Ter. bona dixit. Rati/onem. Pl. Truc. 2: Rationem dicã, quia qui alterum incuſat probri ip/ſum ſe moneri oportet. Senten tiam. de offic. 60. Cum uero iurato ſententia dicenda ſit, meminerit De um ſe adhibere teſtem. Item Sen/tentiam per tabellam. Sall. Rep. or. 2.. Verum ubi numero ſenatorum aucto per tabellam ſententiæ dicerẽ tur. Vt & iudicum etiam ſit dicere ſententiam, quorum tamen propri um eſt ferre. Sententiam in ali. Att. 99.. Is cum honorificentiſſimã in me ſententiam dixiſſet. Hoc uero cuiuſq; Salutem articulate. Att. 95. Valebis igitur, & puellæ ſalutẽ articulate dices. ut pueris diſtincta uerba dici ſolent, & quaſi ſyllaba/tim. Secus de aliq. Att. 19.. Quin tus frater purgat ſe mihi per literas, & affirmat uel à ſe cuiquam de te ſe/cus eſſe dictum: id eſt, contra, ubi ui des ſecus ſine ſuo redditiuo poſitum eſſe, id quod etiam facit in famil. 80. Etſi idipſum nonnullis uideatur ſe/cus: id eſt, aliter. Item. 3. uo. ora. 106.. Fit obuiam Clodio ante fundũ eius hora ferè undecima, aut non multo ſecus: id eſt, non multo ante horam undecimam. ſed hic non eſt locus, ut de particulis plura agãtur. Sa/cramentum apud aliqu. Cæ. Ciui. 1.. 2.. Milites Domitianos ſacramentũ apud ſe dicere iubet: id eſt, iuſiuran/dum dare. Serio. Ter. Heau. 8: Io con, an ſerio illæc dicat, neſcio. Te ſtimoniũ. Att. 11. Quàm aut illa, cũ tui ciues Xenocratem teſtimonium dicentem prohibuerunt. Item. 2. uo. or. 63. Et paſſim. Teſtimonium

de auditione.uide, de auditione.

Verſus.in or.205.. Quod uerſus ſæpe in oratione per imprudentiam dicimus: id eſt, dicendo facimus.

Vno modo omnia.uide bono.

Verbo uno.Ter.An.1. Quin tu uno uerbo dic quid eſt, quod me ue lis? Vitium alic.Ter.Hec.2..Red di autem patri cui tu nihil dicas uitij ſuperbum eſt: id eſt, quã merito in in nulla re accuſes. Cum hac particu la CVM pereleganter etiam poni tur. In or.li.95..Sæpe enim ſoleo au dire Roſcium, cũ ita dicat, ſe adhuc reperire diſcipulum, quem quidem probaret.potuiſſe neminem. Item. 121..Pro loqui.Pl. Mil.1.Cum quo bellator Mars haud auſit dicere.ni ſi ſit legendum hiſcere: quod tamen nuſquàm legitur. Hæc pauca aduer bialiter prolata abſque ullo exem plo adſcripſi, ne in minimis plus ſa tis immorandum eſſet: ſatis eſt no tam numeri appoſuiſſe, ad quem a deant, qui nobis fidem non habe bũt, licebit. Atticè.in or.li. 199.205.. 192.192. Aceruatim.2.uo.or.23.. An guſte.in or.lib.172. Contente.1.uol. ph.187. Circunſcripte.in or.lib.218.. Criminoſe. in or.li.176. Directo.2. uo.ph.134.. Enucleate.in or.li.145.. Elate.in ora.lib.145.. Grauiſſime.2. uolum.or.3. Impolite.in orato.lib. 105. Inciſe. in oratorijs libris. 217.. Imperite.in orato.lib.180. Incondi te.de offic.68.. Indementer. Plaut.11. Leuiſſime.3.uolumin.oratio.245. Lectiſſime.in orato. libris.219.. Mi nute.in or.lib.208. Nimium ſæpe.1. uolu.ph.73. Nimis admirabiliter.1. uo.ph.217. Plene.2.uo.ph.40.. Pla ne.2.uo.ph.128.. Pleniſſime. in orat. lib.147. Parum.in ora.lib.180.. Pul chre.1.uo.ph.77.. Præciſe.2.uo.phi. 40.. Preſſe.in or.lib.167.. Subito. in or.97. Sordide.in or.lib.141. Sum miſſe.in or.lib.143. Veteratorie. in or.lib.205.. Viciſſim. Teren.Heau.5.

Dictare, eſt quod alter ex ore noſtro excipiens, ſcribat, dicere. Attic.3. Si ſcriberem ipſe, longior epiſtola fuiſ ſet, ſed dictaui propter lippitudinẽ. Item.156. Ad. VII. Iduum alteram tibi eodem die epiſtolam dictaui. Attico.77. Hanc epiſtolam dicta ui ſedens in rheda, cum in caſtra proficiſcerer, ab quibus aberam bidui.

Dictitare aliqu.Ter.Phor.16: Quid? non es obſecro, quem ſemper te eſſe dictita ſti?

Diducere aliquid. Cæſ.Ciuili.3.b. Vt aduerſariorum manus diduceret: id eſt, diſtraheret, in aliam partem du ceret.

Differre. Frequens in quatuor ſignifi cationibus uerbi uſus eſt. nã aut p producere, aut uexare, aut aliquid diuulgare, poſtremo pro differen tiam habere, recipi ſolet, uti in ex emplis. CVM eſt pro producere, quia res ad tempus pertinet, & rem in tempus, & tempus rei differri di citur. Comitia. Attico.13. Ita co mitia in VI. Calend. Sexti. dilata ſunt in ante diem. Ita Attico.35.. Co mi-

mitia Bibulus cum Archilochio & dicto in ante diem XV. Calen. Nouemb. diſtulit. In tempus. Atti. 62.. Venatio in aliud tempus dilata. Ita In breue tempus. Attico. 285.

In poſterum. in fa. 151. Itaq; res dilata eſt in poſterum. Vadimonium. 1. uo. or. 4. Cum cæteris, quæ habebat, uadimonia differt. Diem. 1. uo. or. 116. Iſte omnibus iudicijs diem diſtulit. Cum eſt pro uexare. aliq. aliqu. re. Ter. An. 8. Orationem ſperat inueniſſe ſe, qua differat te. Doloribus aliqu. Ter. Add. 11.. Miſeram me, differor doloribus pro diuulgare. ut rumores. Terent. Prol. Heau. Nam quod rumores diſtulerũt maleuoli: id eſt quod prædicent maleuoli, diuulgẽt. Cum habet differentiam. 2. uo. or. 83. Quaſi uero paulum differat ager Campanus, ac Stellatis. quod Te. Adel. 1.. per uerbum intereſt dixit. hoc pater ac dominus intereſt.

Diffidere alicui, eſt in illo ſpem nullã habere. 2, uo. or. 21.. Illum diffidentem rebus ſuis ad Stalenum, atque ad pecuniam confugiſſe.

Diffinire, uide multa quæ ad hoc uerbum faciunt, ad uerbum definire. Locum in cœlo. off. 127.. Certum eſſe in cœlo. ac diffinitum locum, ubi beati æuo ſempiterno fruantur: quaſi conſtitutum & certum

Memoriam beneficij. 2. uol. or. 203. Neque æquum eſt tempore, & die memoriam beneficij diffinire: id eſt, ad quoddam tempus beneficij tantum memorem eſſe.

Diffluere, aliq. aliq. re. ut Laſciuia aliqu. Ter. Heau. 18.. Ego ne? ut eius animum, qui nunc luxuria, & laſciuia diffluit, retundam, redigam, & quo ſe uertat, neſciat. Luxuria. uide laſciuia.

Digerere aliq. ut Mandatum. Attic. 315. Tamen facies, ſcilicet, ut mea mandata digeras, perſequare, conficias. Tabulas. 1. uo. orat. 88. Habeo & iſtius, & patris eius accepti tabulas omnes, quas diligentiſſime legi, atq; digeſſi. Nomina in codicib. 1. uo. or. 46. Verum cętera nomina in codicem accepti, & expenſi digeſta habes, an non? ſi non, quomodo tabulas conficies? id eſt, ſuo loco & ex ordine omnia collocata, nam digerere maxime ordinem continet.

Dignari aliq. 1. uol. phi. 45. Quæ autem ſecundum naturam eſſent, ea ſumenda, & quadam æſtimatione dignanda docebat: id eſt, & ut aliquid etiam æſtimarent.

Dilapidare aliquid. Teren. Phor. 24. Priuſquàm dilapidet noſtras triginta minas.

Dilatare aliq. eſt latum amplum'que id reddere. ut Imperium. de offi. 15.. Quorum rebus geſtis imperium Lacædemoniorum dilatatum putatur. Locum. 2. uolum. ph. 64. Iſtum enim locum illa uetus Zenonis breuis, & (ut tibi uidebatur) acuta concluſio dilatauit. ita concluſionem. 64.

Di-

DILAVDARE aliq. Atti.90. Et ego audebo legere unquam, aut attingere eos libros, quos tu dilaudas, ſi tale quid fecero? eſt ſummopere lauda/re. dis enim nunc auget.

DIligere aliq. re aliqu. in fa.11. Et eum non ſolum beneficio, ſed amore etiam, & perpetuo quodam iudicio meo diligebam: id eſt, quia de eo recte ſemper ſenſeram. In loco germani. Teren. An.5. Si te in germani fratris dilexi loco. Mutuo. in fa. 145. Fac ualeas, meque mutuo diligas 3. uol. or. 68. Fidem eius eſt complexus, officia, obſeruantiamque dilexit. Att.197. Quas mittis, beneuolentiam, diligentiam, prudentiam mirifice diligo: id eſt, grata ſunt.

Se aliq. 1. uol. or. 46. Vſque eò nè te diligis? et magnifice circunſpicis? id eſt nimio pluris ſe facere.

DIloricare tunicam. in orat. lib. 119. Qui in cauſa perorandа non dubitauit excitare reum conſularem, & eius diloricare tunicā. fortaſſe diloricare dixit, quia de uulneribus actur erat quæ nulla lorica defenderat.

DIluceſcere. 2. uo. or. 112. Ipſi cōprehenſi ad me, cum iam diluceſceret, deducuntur.

DIluere aliq. ut Crimen aduerſarij. 2. uo. ora. 19. Hodierno enim die primum ueteris iſtius criminis diluendi poteſtas data eſt. Item. 3. uo. or. 115. Ego res tam leues qua ratione infirmem, ac diluam, reperire nō poſſum. Moleſtias. 1. uolu. phi. 198. Quæ cogitatio una maxime moleſtias omnes extenuat, ac diluit.

Dimanare aliq. ad aliq. ut Ad exiſtimationem hominum. 3. uo. ora. 38. Et meus hic forenſis labor, uitæque ratio dimanauit ad exiſtimationem hominum paulo latius commendatione, ac iudicio meorum.

Dimetiri aliq. ut Opus. Cæſ. Gall. 2. b. Interim legiones ſex, quæ primæ uenerant, opere dimenſo caſtra munire cœperunt.

Dimicare de re aliq. ut De fortunis omnibus. Att. 131. Neque enim eorum militum, quos mecum habeo uoluntati ſatis confido, ut de omnibus fortunis reip. dimicē. Ita de imperio. Atti. 31.

Dimidiari aliq. Menſem. 1. uolu. orati. 134. Eximi iubet non diem ex menſe, ſed ex anno unum dimidiatumque menſem. Dimidiatum eſt (quando in dimidiatum incidimus) quod in duas partes quicquid illud ſit, diuiſum eſt, dimidium partes ipſæ appellantur. Addo illud, dimidiatam fabulam, imperfectā fabulam eſſe, ut quædā ſunt Plautinę.

Diminuere aliq. ut Cerebrum ali. Terent. Adel. 13. Diminuetur quidem iam cerebrum. Dignitatem in or. lib. 161. Et interitu talis auguris dignitatem noſtri collegij diminutam dolebam. Re aliqua ali. ad Her. 6. Et quod negocio diminutum fuerit, exęquabimus induſtria.

Dimittere aliq: ab aliq. Cæſ. Af. 5. b: Te ab exercitu dimitto. aliq. alic. aliquo. ut Cæ. Ciui. 1. a. Cæſarem quoque

que pro ſua dignitate debere & ſtudium, & iracundiam ſuam Reipub. dimittere, nunc eſt condonare. Amicitias. de offi. 110. Eſt etiam quaſi quædam calamitas in amicitijs dimittendis nonnunquam neceſſaria. E manibus. in or. lib. 206. Neq; eũ dimittis è manibus: id eſt, interponis. In conſilium iud. Aſco. 59. Quod etiam ab utraq; parte oratione conſumpta, ut in conſilium dimitterentur, Prætor ſoleret pronunciare, dixerunt. Et conſilium. Aſco. 24. Quò tumultu Cornelius perturbatus conſiliũ dimiſit: id eſt, miſſum fecit. Legationes. Cæſ. Gal. 7. a. Dimittit quoquouerſus legationes, obteſtatur ut in fide maneant. Ita Nuntios. Cæſ. Gall. 4. c. Interim Barbari nuntios in omnes partes dimiſerunt. Ludos aliq. Plau. Rud. 17. Nunquàm hercle quiſquam me lenonem dixerit, ſi nõ te ludos peſſimos dimiſero: id eſt, probe ludificatum. Studium aliquod. 1. uolu. ph. 4. Homo ſanè in iſta philoſophia, quæ nunc propè dimiſſa reuocatur. Se ad aures. ali. 1. uol. or. 129. Crebrò dimittebat ſe accenſus ad aures Thimarchidis. Superbiam. Sall. Rep. or. 2. Illi ſuperbiam ſuam dimittent. Vſũ rei. in famili. lib. 126. Etſi non idcirco eorum uſum dimiſeram, quod ijs ſuccenſerem: id eſt, eos interpoſueram. Vim ſuam alicui. in ſa. 132. Quod quidẽ ſi ita eſt, minime miror cœlum etiam & terram uim ſuam ſi tibi ita conueniat, dimittere: id eſt, tibi etiam cœlum & terram rectè cõſulere, neq; tecum uim ſuã experiri.

DIMOVERE aliq. de re. De ſententia. 1. uo. ora. 75. Vt ne quis te de uera, & certa poſſit ſententia dimouere. ex re. Ex poſſeſſione aliq. 2. uol. ora. 82. Qui ex ea poſſeſſione remp. dimoueret, ex qua, & cetera, ab aliq. aliqu. Moleſtiam à ſe. 1. uo. or. 55. Quo ego adiumento ſperabam hanc à me moleſtiam poſſe dimoueri: id eſt, auferri.

DIRIGERE aliq. ad aliq. & aliq. re. ut Ad bonam opinionem. Atti. 228. Me deinde ſine ad hanc opinionem iam nunc dirigere puerũ, quæ autem opinio illa eſſet ſtatim Cicero infrà explicuit. Artem & manum ad ſimilitudinem. in orat. libr. 197. Ad illius ſimilitudinem artem & manum dirigebat: id eſt, illũ imitabatur. Ad uoluptatem. 1. uo. ph. 88. Ad uoluptates artes ſuas direxiſſe: id eſt, uoluptatem tantum in ſuis artib. attendere. Aliquid re aliq. de off. 70. Sed tamen ad extremum utilitate putat officium dirigi magis quàm humanitate: id eſt, magis utilitatem quàm humanitatem ſequitur. Ita Honeſtatem aliqu. de off. 68. Honeſtate igitur dirigẽda eſt utilitas. Ita Voluptate. 1. uo. ph. 79. Non igitur poteſtis uoluptate omnia dirigentes, aut tueri, aut retinere uirtutem. Ita Norma. aliq. in or. lib. 160. Nec ſunt hęc rhytmorum, ac muſicorum acerrima nor-

ma dirigenda. Aciem.Cæſ.Af. 5.a.Et hoſtes interim, quorum dux erat Labienus, & duo Pacidij aciẽ dirigunt mirabili longitudine non peditum, ſed equitum confertam.

Iter aliquo.in fa.150. Ipſe iter ad Mutinam dirigerem. Vitam ad normam rationis.2.uo.ora.124..Et primum M. Catoni uitam ad certã rationis normã dirigẽti reſpõdebo.

DIrimere aliq.cum aliq.in famili.41. Ego autem citius cum eo, qui tuas inimicitias ſuſcepiſſet, ueterem coniunctionem diremiſſem, quàm nouam conciliaſſem. Conſilium. Sallu.Cat.a..Ea res conſilium diremit:id eſt impedimento fuit quo minus conſilium exequeretur. Pacem.3.uo.or.44..Ideo ne ego pacẽ Pyrrhi diremi:ut amorum turpiſſimorum quotidie fœdera ferires: id eſt, ne fieret pax, uetui. Prælium noctem.Cæſ.Alex.4.a. Quod niſi mox pręlium diremiſſet.Item Plau. Amph.1:Act.314.. Societatem. 2.uolumi.orat.218..Hanc iucundiſſimam uitæ, atque officiorum omnium ſocietatem certi homines fictis ſermonibus, & falſis criminibus diremerunt. Tempus.2.uolumine ph.98.Cum pulmo inciſus, etiam in bonis extis, dirimat tempus, & proferat diem:

DIRVMpere, amicitias de offic.112. Repente in medio curſu, amicitias exorta aliqua offenſione dirumpimus.

DIſcedere. Vnum attigit in hoc uerbo Adrianus, quod ſcilicet attinet ad rei commutationem, nos quædam alia ex bonorum conſuetudine ad linguæ pręſertim apparatum adducemus, atq; uti ſe certis aſtructionis legib.contineat, docebimus.

A Iure aliqu.in fa.135.Niſi quod omnia ſunt incerta, cum à iure diſceſſum eſt.cum ſcilicet ius ſublatũ eſt.

A latere alic.Sallu.Ded.Por.c. Deniq; nunquam fermè diſceſſiſſe à latere P.Cœpionis nobiliſſimi ciuis.Ita A re digitum.1.uo.orat. 207.Neq; ab argento digitum diſcedere. A ſententia ſua.Cæſar. Ciui.1.a.Marcellus perterritus conuicijs à ſua ſententia diſceſſit. A cauſis.in orat.lib.121..Sibi certum eſſe à iudicijs, cauſis'que diſcedere: id eſt, uelle deſinere cauſas agere. A iudicijs.uide à cauſis. A ſe aliq.2. uolumine phil.132.Ille autem Græcus quid mirum ſi magnitudine timoris, ut plerunque fit, à conſtantia, atque à mente, atque à ſe ipſe diſceſſit:Item in oratorijs lib.190. A conſtantia.uide à ſe.A mente. uide à ſe. A uita.1.uolum.phil.166. Quod à uita quidam per inediam diſcedens, reuocatur ab amicis.

A b aliquo.in familiarib.89.Etenim omnes Cæſaris familiares ſatis opportune habeo implicitos conſuetudine & beneuolentia, ſic, ut cum ab illo diſceſſerint, me proximum habeant. Item in familiarib. 14..Dicendi eſt modus Hercle peruenuſtus, quoties aliquo excepto, alij

alij primas in aliqua re deferimus.

A b armis.Cæſ.Ciuili.1.a..Fore ut æquis conditionibus ab armis diſcedatur.Item Sallu.Iug.a.. Animum.1.uolu.phil.152.Qui diſcedere animum cenſent. Quoniam uero ueteres in rebus decernendis primũ pedibus in ſententiam ibant, arbitror factum eſſe,ut ex eo diſceſſu etiam diſcedere, quemadmodum ab eundo, ire in ſententiam, dicerent. Sall.Cat.c:Poſtquam(uti dixi)ſenatus in Catonis ſententiam diſceſſit.

In alia omnia,in famili.151.Frequens eum ſenatus reliquit,& in alia omnia diſceſſit:id eſt, decreuit alia omnia.Ita diſceſſionem facere.in famili.4..Vide facere diſceſſionem. Ita In opinionem in familiari.91.Hanc in opinionem diſceſſi,ut mihi tua ſalus dubia non eſſet.

Cœlum.2.uolumi.phil.100..Et ſanguinem fluxiſſe, & diſceſſiſſe cœlum:id eſt,uiſum eſt cœlum diuidi. ut terram infra. De ſententia.1. uolumine philoſophiæ.118. Quis enim poteſt iſtis,quæ te, ut ais,delectant,breuibus,& acutis auditis de ſententia diſcedere. De prouincia.in fami.30.Quod etiam nunc uereor, ne antequam in prouinciam ueniſſes, ego de prouincia diſcederem. E conſpectu aliqu.Cæſar. Ciui.3.b..Celeriter e conſpectu caſtrorum diſceſſit. Ex animo aliquid.de officijs.126..Ita nunquàm ex animo meo diſcedit illius optimi atque inuictiſſimi uiri memoria.

In duas partes.Salluſt.Iug.a. In duas partes diſcedunt Numidæ, plures Adherbalem ſequuntur.

Quartanam ab aliq.Attic.122.. Modo etiam audiui quartanam à te diſceſſiſſe.& Alicui aliqu,ut

Spem.Cæ.Gal.2.a..Et hoſtibus eadem de cauſa ſpes potiundi oppidi diſceſſit. Terram.de offic.95.. Hinc ille Giges inducitur à Platone, qui cũ terra diſceſſiſſet magnis quibuſdam imbribus &c.id eſt, hiare, ut cœlum aliquando uiſum eſt.

Hoc item uerbum cum ueteres ad multos rerum fines transferrent maxime ad litigatores iam factis iudicijs acommodabant: ut dicerent litigatores,cum iudicata res eſſet,diſcedere aut recte,aut pulchre,aut cõtra.Ter.Phor.25..Immò uero pulchre diſcedo, & probe, & præter ſpem. Item Phor.18:Modo ut hoc conſilio poſſit diſcedi, ut iſtam ducat. nam iam res ad iudices fuerat.

Cicero uero in fa.4. dixit pulcherrime ſtare in ſenatu.

DISCEPTARE,In hoc illud obſeruo haud fortaſſe etiam obſeruatione indignum, cum ſcilicet uerbum potius eorum ſit,qui inter ſe litigãt quã qui iudicant, eius tamen uerbale,quod eſt diſceptator,iudicum eſſe poti⁹ ꝙ̃ litigãtiũ.ut in or.li.230. Nã aut auſcultator eſt modo, qui audit aut diſceptator:id eſt,rei ſententięꝙ moderator. Item.232. Quorum primus locus eſt in perſonis: noſtris diſceptatorum, aduerſariorũ.

Ex quibus locis planum fit, quid ſit diſceptator, ſed iam ad uerbum.

Cum aliquo iure æquo.1.uolu. ora.116.Vt ſibi cum paleſtritis, hoc eſt cum po.Syracuſano æquo iure diſceptare liceat.Item in fa.79. Non conſilijs,neq; autoritatibus noſtris de iure publico diſceptare.

DISCERE,de re aliqua.Pl. Stic.5.. Ibo intro ad libros,& diſcam de dictis melioribus:id eſt,aliq. ex dictis melioribus. Vſu aliq.Sall. Catil. a.Iampridem iuuentus ſimul ac belli patiens erat, in caſtris per laborē uſu militiam diſcebat .i. exercendo ſe. Pro intelligere,cognoſcere. Cæ.Gal.7.b..Diſcit cum omni equitatu Litauicum ad ſolicitandos Heduos profectum.

DISCErnere,eſt rem à re aliquo modo ſeparare. Fines.Sallu.Iug.c.. Neq; flumen,neq; mons erat, qui fines eorum diſcerneret:id eſt, diuideret,diſiūgeret,ſepararet,diſtermina ret. Vxorem & ſororem.2.uo. or.252..Cum ſacra,ludos'q; conturbas,cum uxorem, ſororem'q; non diſcernis, cum quod in eas cubile non ſentis.

DISCLVDERE aliq.ab aliqu.Cæ. Gal.7.a.Etſi mons Gebena, qui Aruernos ab Heluetijs diſcludit:id eſt ſeparat,diſiungit.

DISCORDARE aliq.inter ſe, & cū aliquo. Inter ſe.Ter.An.13.. Sed qui ſcis eos nūc diſcordare inter ſe? Item.1.uo.ph.58. Sed intus etiam in animis incluſæ inter ſe diſſident, atq; diſcordant. Cum aliquo ali. 1.uo.ph.61.Quo minus à ſe ipſo diſſidens ipſe,ſecum'q; diſcordans,guſtare partem ullam liquidæ uoluptatis & liberæ poteſt.

DISCREPARE ab aliq.& cum ali. Ab aliquo.in fa.25.Ex eo quidā ſuſpicati fortaſſe ſunt animorū contentione,non opinionum diſſenſio ne me ab eo diſcrepare. Cum aliquo.1.uolu.phil.84..audi,ne longe abeam,moriens quid dicat Epicurus, & intellige facta eius cum dictis diſcrepare.

DISCRIMINARE.Vides uti ordinis ratio in hanc paginam cum plura uerba inter ſe ſignificatu ſimilia coniecerit.3.uol.or.243.Hetruriam diſcriminat Caſſia. uia ſcilicet.Cæ. ſupra dixit diſcludere.Sall.Paulo etiam ſupra diſcernere:niſi ſit diſcriminare ,rem unam in duas partes diuidere:diſcernere uero,& diſcludere inter duas res aliquid interſecare:ut ex ſuperioribus exemplis conijci pōt.

DISCVTERE conctationem.in fa. 165. Omnem enim conctationem eius diſcuſſiſſem,præſertim adiutore Planco. Ludos.Aſc.5.Qui ludi ſublatis collegijs diſcuſſi ſunt : id eſt, quos ludos committi deſitum eſt. Aduocationem.2.uol.ora. 224.Eorum'q; aduocationem manibus,ferro,lapidibus,diſcuſſiſti:idē eſt cum diſijcere. Niuem.Cæſar. Gal.7.a.Tamen diſcuſſa niue ſex in altitudinem pedum,atq; ita uijs patefactis.ut fit in ſemitis faciendis altiorem per niuem. Diſ

DISIICERE. Vt diſcutere eſt in diuerſas partes quatere: ita diſiicere in diuerſas partes iacere, præſertim de iis, quæ ſeparari poſſunt, ut copiæ, faſces, paleæ. Manum. Atti. 130. Nós diſiecta manu pares aduerſariis eſſe non poſſumus. Aliquid medium. Sall. Cat. c. Quos medios cohors prætoria diſiecerat.

DISiungere aliq. ab aliq. Se ab aliquo. in fam. 16. Nam ab orationibus diſiungo me, refero'que ad manſuetiores muſas: id eſt, iam ceſſo cauſas agere. Ter. Hec. 2. Atqui ea res multo maxime diſiunxit illum ab illa. Vbi non ſeruatur proprietas, quam uerbo huic dat Don. ſuper illud. Hec. 16. Vt hæc nunc Pamphilũ uere ab ſe ſegregarit ubi ait, propriè à meretrice ſegregari dicitur, ab uxore diſiungi. nam nunc de meretrice agitur, & diſiungere dixit.

DISpalare aliq. in aliq. Sall. Rep. or. 2. Hæc igitur multitudo primũ malis moribus imbuta, deinde in artes uitas'que uarias diſpalata &c.

Diſparare aliq. Cæ. Gal. 7. a. Vt procul in uia familiaribus ſuis, principibus'que ciuitarum diſparandos, deducendos'que ad ſuos curaret: id eſt, ſeparari, ut ſinguli adducerentur ad ſuos.

Diſpenſare. Ego, ut de me dicam, niſi uerbum apud Cic. deprehendiſſem, quia Italico eſt quàm ſimillimum, numquam uti auſus fuiſſem. Aerarium. 3. uol. or. 36. Eripueras ſenatui prouinciæ decernendæ poteſtatem, imperatoris deligendi iudiciũ, ærarii diſpenſationem. Item in ora. libr. 96. Sed etiam momento quodam, atque iudicio diſpenſare, atque diſponere.

Diſperdere aliq. in fam. 66. Tot ciues Romanos occidit, arripuit, diſperdidit, regiones uaſtauit.

Diſpergere aliq. & aliq. in re, & aliq. re aliq. Bellum. 2. uolu. or. 11. Ita tantum bellum tam diuturnum, tã longe, lateque diſperſum &c. Viã. Ter. Adel. 2. Vt cerebro diſpergat uiam. In uia cerebrum. Teren. Ad. 20. At tibi mauis cerebrum diſpergi hic?

Diſplicere, præter notam & peruulgatam uerbi ſignificationem, alia, ut non ita frequens. ita longe elegãtior uenuſtior'que uerbo à latinis attributa eſt, hæc autem eadem eſt cum eo, quod moleſtum, & graue eſſe dicimus. in fa. 57. Cum cæteris, ut quidem uideor, tum ipſi mihi diſpliceo Item. 3. uol. ora. 55. Cum'que è uia languerem, et mihimet diſplicerem, miſi pro amicitia, qui hoc diceret.

Diſponere, eſt certo ſuo loco aliquid collocare. Cuſtodias. Cæſ. Gal. 7. a. Quod paulo incautius cuſtodias in muro diſpoſitas uidebat.

Equites. Cæ. Ciui. 3. c. Item'que per equites diſpoſitos aqua prohibere claſſiarios inſtituit: id eſt, in diuerſis locis poſitos. Item Ciui. 3. c: Et niſi eo ipſo tempore quidam nuncii de Cæſaris uictoria per diſpoſitos equites eſſent allati. In catenis

apud aliq. Aſc.20.Pomp.Poſt triūphum Mithridaticum Tigranis filium in catenis diſpoſuerat apud Flauium ſenatorem: id eſt, collocarat.

In quincuncem aliq.Cæ.Gall. 7.c.Ante hos obliquis ordinibus in quincuncem diſpoſitis ſcrobes triū in altitudinem pedum fodiebantur

Præſidia.Cæ.Gal.1.a.Sall.Cat. b..COS.Vbi ea parari cognouit, diſpoſitis præſidijs &c.

DISPVTARE, in rem, & in re,

Vt in partem ullam.1.uo. ora. 237. Neq; ego in ullam partem diſputo. Et in ſententiam.in or. lib.94.Neq; hæc in eam ſententiam diſputo, ut homines &c. In ea re Ter.Prol.An: Atq; in eo diſputant.

DISRVMPERE in iudicio: in fam:95. Dirupi penè me in iudicio Galli Caninij familiaris tui.multum in eo iudicio laboraſſe ſignificat.

DIſſentire, eſt diuerſum ab alio ſentire.& ab aliqu.& cum aliq.& inter ſe aliquos diſſentire dicimus.1. uol. phil.215. Vitioſitas autem eſt habitus, aut affectio in tota uita inconſtans, & à ſeipſa diſſentiēs.Item Sal. Cat.2.Cum ab reliquis malis moribus diſſentirem. Cum aliquo. ad Her.4. Cum uidetur ſcriptoris uoluntas cum ſcripto diſſentire.

Inter ſe.in or.lib.148.. Quaſi familiæ diſſentientes inter ſe.

DIſſimulare, ut ſimulare eſt fingere ſcire, quod neſcias: ita diſſimulare eſt fingere neſcire, quod ſcias.Sallu. Cati.2: Cuiuslibet rei ſimulator ac diſſimulator.

DIſſipare.Inſipare eſt inijcere. unde diſſipare inquit Sext. Pompeius.

Sermones.1.uolu.or.79.. Cum iſte, atq; iſtius amici homines lauti, & urbani ſermones huiuſcemodi diſſipauiſſent.Ita Rumores.3. uo.ora.26. Copias.2.uolumine or.216.Sed etiam depulſis, ac diſſipatis tuis copijs à Pop.Rom. uniuerſo. Exercitum.Cæſ.Alex.4.b: Quo tamen incommodo Domitius accepto reliquias exercitus diſſipati collegit. Hoſtes.in fa.23.Interea cum meis copijs omnibus uexaui Amanienſes hoſtes ſempiternos, multi occiſi, capti, reliqui diſſipati.Ita Homines in ſyluis. in ora.lib.88.Quis enim tibi hoc conceſſerit, aut initio genus hominum in montibus, ac ſyluis diſſipatum, non prudentium conſilijs. &cet.

Statuam.3.uo.or.99..Illi autem ſtatuam iſtius perſimilem, quam ſtare in celeberrimo loco uoluerat, ne ſuauiſſimi hominis memoria moretur, deturbant, affligunt, comminuunt, diſſipant: id eſt, eius quoque fragmenta dilapidant. Nauigiū. Att.243.Prorſus diſſolutum offendi nauigium, uel potius diſſipatum. ut diſſolutum ſit, quod tantum demolitum eſt.diſſipatum, quod partes habet diſiectas. Oratorem. in ora.lib.184.Nam cum tardus in cogitando, tum in inſtruendo diſſipatus fuit: id eſt, qui ordinem non ſeruaret, qui non ſuo loco res collocaret. Animum.1.uolumine phi.

ph.152.Qui diſcedere animum cenſent, alij ſtatim diſſipari, alij diu permanere, alij ſemper.i.euaneſcere.

Diſſociare, eſt ſeparare, disiungere, diſſoluere, ut Amicitias.de offi. 110. Quorum diſſimilitudo diſſociat amicitias.Ita Animos aliquorum.Att.65. Quin alterutram partem offenderet diſſociatis animis ciuium.

Diſſoluere.Verbi proprietas eſt liberare, quod antè aliquo modo obſtrictum erat.Vt uero non uno modo diſſoluendi ratio transferatur, ut ꝗ uerbum ſe per caſus uariet conſtruendo exempla ipſa demonſtrabunt. Amicitiam.1.uol.ora.37. Perditiſſimi eſt igit̃ hominis ſimul & amicitiam diſſoluere, & fallere eum, qui læſus non eſſet, niſi crediſſet. Animum.1.uo.or.23.Etenim quis tam diſſoluto animo eſt, qui hæc cum uideat, tacere ac negligere poſſit?id eſt, tam nullius animi

Contraria.ad Her.4. Nam,cũ adiumenta noſtra expoſuerimus, contrariaꝗ diſſoluerimus:id eſt, diluerimus, cõfutauerimus.Ita Crimen.2.uol.or.108.Iam enim faciam criminibus ferè diſſolutis contra, atque in cæteris cauſis fieri ſolet.Item

Criminationem.1.uolu.or.32. Erucij criminatio tota, ut arbitror, diſſoluta eſt.Ita Crimina.2.uol. ora.18.Quod uos de criminibus ſic audire conſueuiſtis, ut eorum omnem diſſolutionem ab oratore quęratis. Debitum.primo uolumi. ora.55.Qui Roſcio omne quod debuit, diſſoluit.Ita. Aes alienum. de offi.51.Nunquam nec maius æs alienum fuit, nec melius. nec facilius diſſolutum eſt.Item.3.uolu. ora. 169.Vt æs alienum filij diſſolueret, patri perſuaſi. Inſtitutum.2.uo. phil.175.. Quod inſtitutum perite à Numa poſteriorum pontificum negligentia diſſolutum eſt:id eſt, deſitum eſt ſeruari. Iudicia.2.uolu. or.73.Interea diſſoluant iudicia publica, de conſilijs abducant quos uelint, ſinguli de maximis rebus iudicent. Mala oĩa mortẽ.Sal.Ca.c. Eam cuncta mortalium mala diſſoluere:quia dum uiuimus malis omnibus deuincti ſumus. Nauigium.At.243.Prorſus diſſolutum offendi nauigium, uel potius diſſipatum. Pecuniam.1.uolu.or.246.. Pecuniamꝗ ex S.C.et ex lege diſſoluerãt. Periurium.de of.75.Fraus enim diſtringit non diſſoluit periurium. Senectutem multos.Sal. Iug.a.Pluresꝗ ſenectus diſſoluit: quia animus cum corpore colligatur, quo diſſoluto nodo corpus moritur. Seueritatem.2.uo.or. 139. Miſericordia commotus ne ſis etiam in diſſoluenda ſeueritate.

Se.Ter.Heau.7..Diſſolui me otius, operam ut tibi darem. Societatem.1.uo:or.51.Cur in re tam ueteri, in negotio tam confecto, in ſocietate diſſoluta, noua hæc reſtipulatio interponitur?id eſt, undique abſoluta, confecta.

Diſſuadere aliq.& de aliq.re diſſuademus.C.Grachi.ut A.Gell.refert. 11. 10.In ea oratione,qua legem Aufeiam diſſuaſit.Qui prodeunt diſſuaſuri, ne hanc legem accipiatis: petunt non honorem à uobis,uerum à Nicomede pecuniam.in or.li.238. Diſſuadentibus autem, aut utilitas labefactanda eſt,aut efficiendi difficultates efferendæ,neq; alijs ex præceptis,ſed ijſdem ex ſuaſionis locis, ut uerum ſit quod Laur.Vall. affirmat, diſſuadere magis ad ſuadere, quàm ad perſuadere reſpondere.dicit enim uides ex ijſdem locis & diſſuaſionis, & ſuaſionis, non autem perſuaſionis rationem peti. De re aliqua.de offic.74.Cum præſertim de captiuis diſſuaſurus eſſet.

Diſſuere aliq.ut Amicitiam.de off.110..Tales igitur amicitiæ ſunt remiſſione uſus leuandæ.&,ut Catonem dicere audiui,diſſuendæ:

Diſtendere,eſt ualde tendere. ut uentrem.Pl.Caſ.16.. Vt ipſæ ſolæ uentres diſtendebant ſuos. cognoui illas lautas eſtrices corbitant ubi comeſſe poſſunt.

Diſtinere.eſt in diuerſas partes tenere,transferturq; maxime ad animũ cum diuerſis rebus occupatus eſt, & aliq.aliq.re diſtinetur.Attic. 269. Cum litibus diſtineretur. Animo,opera.Att.327. Etſi diſtentus cum opera,tum animo ſum multo magis. Manus.Cæſ.Gall.7.b.. Quos Cæſar ac dextera parte alio aſcenſu manus diſtinendæ cauſa miſerat.

Diſtinguere aliq.aliq.re.1.uol. orati. 214.Non pauca etiam pocula ex auro,quæ,ut mos eſt regius & maxime in Syria,gemmis erant diſtincta clariſſimis. Cœlum aſtris.2. uo.ph.45.Tum cœlum totũ cernerent aſtris diſtinctum,& ornatum.

Diſtorqueri.Sub re aliq.aliq.in ora. libr.133..Demonſtraui digito pictũ gallum in Mariano ſcuto Cimbrico ſub nodis diſtortum, eiecta lingua,buccis fluentibus.

Diſtribuere,eſt in diuerſas partes tribuere. Singulis binos.Atti.111.. Sanè commode Pompeius diſtribuit binos ſingulis patribus familiarum:id eſt,cuique duos attribuit.

In ciuitates.Cæ.Gal.7.a:Genera timq; diſtibuti in ciuitates,omnia uada,ac ſaltus eius paludis certis cuſtodijs obtinebant. In partes.1.uo. phi.185..Eſt enim in partes diſtributus duas,quarum altera &c. Fortunas.3.uo.or.200..Etiam ad cuius q; opinionem diſtributæ fortunæ.

Ex ſententia.Ter.Adel.10. Id diſtributum ſanè eſt ex ſententia.

Diſtringere,eſt ualde ſtringere. Periurium.de of.75.Fraus enim diſtringit,non diſſoluit periurium. Gladium.de of.74..At ille,ut ingreſſus eſt,confeſtim gladium diſtrinxit.

Sicam.Aſc.37..Duas uno tempore conantur in remp.ſicas diſtringere.utrobiq; pro nudare, educere gladium. Aliqua re aliq.in ora. 143.Nam quandiu Craſſi fuit ambitionis labore uita diſtricta.

Di-

DISTVRbare, eſt plerunq; demoliri, diruere: interdum etiam ad quædam alia tranſfertur. Domum. 3.uo.or.198. Huc etiam niſi uenirem Cal. Septemb. fabros ſe miſſurum, & domum meam diſturbaturum eſſe dixit. Aedes. Atti.35.. Armatis hominibus ante diem tertiũ No. Nouemb. expulſi ſunt fabri de area noſtra, diſturbata porticus Catuli, quæ S.C. reficiebatur. Pontes. ad Her.4.. Pontes diſturbat, ciſtas deijcit, impedimento eſt quo ſecius feratur lex. Item ſ.9.. Ita Tectum. 3.uo.or.21. Aedes incenderet, tecta diſturbaret, templa Deorũ immortalium inflammaret. Vrbem. de off.61. Vt in Corinthi diſturbatione noſtri. Iudicium. 2.uo.or.169.. Ille ambitus iudicium tollere, ac diſturbare primum conflato uoluit gladiatorum, ac fugitiuorũ tumultu. Nuptias. Ter. An.2. Ne eſſet ſpatium cogitandi ad diſturbandas nuptias. Pacem: Sall. orat. Phil.. Pax, & concordia diſturbantur palàm. quibus poſtremis in locis impedire ſignificat.

Diuellere, aliqu. ut Vulnus. Cæſ. Af.5.c.. Ipſe ſuis manibus uulnus crudeliſſime diuellit.

Diuerſari apud aliq. Atti.89. Diuerſatus eſt Laodiceę apud Pompeium.

Diuertere, ad aliquem, ſiue aliquò. Ad hoſpitem. 1.uo.ph.125. Nec ad hoſpitem ante diuertiſſe, quàm &c. Ita Ad cauponem. 2.uo.phi. 92. Alterum ad cauponem diuertiſſe, ad hoſpitem alterum. Ad Albanum. 3.uo.or.111. Atq; illo die certe Aricia rediens diuertit Clodius Ad Albanũ. Domum. 3.uo.or. 146.. Cum inquit in Caſtellum Luceium ueniſſes, & domum regis hoſpitis tui diuertiſſes. Linguam ad aliq. Pl. Pœnu.14. Tum ad horũ mores linguam diuertero.

Diuidere, aliquando eſt rem unam in plures partes diſpartire: aliquando eſt multis diſtribuere ſuam partem. Tunc uero dicimus alicui, & in aliquos. totum tamen diuidi ſolet, non autem pars. ut dixit Pl. ut ſuo loco. Aliquid aliquib. Atti.17. Tribulis enim tuus eſt, & Sextus pater eius numos uobis diuidere ſolet In uiros aliq. Pl. Aul.2: Nam noſter noſtræ qui eſt magiſter curiæ diuidere argenti dixit numos in uiros. Dimidium cum aliq. Plau. Amphi.14.. Pol me haud pœnitet: ſcilicet boni dimidium uoluit diuidere cum Ioue. Item Pl: Aul.27: Dimidiam tecum potius partem diuidam: id eſt, partem dimidiam dare: fortaſſe ita ueteres loquebantur. Cice. & cæteri ex noſtro numero non ita. Eſt item ubi apud Pl. Aul.6. Obſcœnam rem ſignificet. inquit enim Me quidem Hercle, dicam palàm, non diuides. Sententiam. 3.uo. or.104. Diuiſa ſententia eſt, poſtulante neſcio quo. Item in ſa.3. Poſtulatum eſt, ut Bibuli ſententia diuideretur. Vt paucis expediam. Cum aliquis in dicenda ſententia duas plu

res'ue res complecteretur, neq; ex omnes probarentur, poſtulari ſolebat, ut ſententiam diuideret: id eſt, de ſingulis rebus ſeparatim, ut referret. Ciuitatem ſeditione. Aſco. 78. Tum cum Meſſana ciuitas ſeditione diuiſa. Aliquid temporibus. Ter. An. 11. Non ſat commode diuiſa ſunt temporibus tibi Daue hæc: id eſt, ſuis temporibus diſtributa.

DOCERE. Vide quæſo uerbi peruariam cõſtructionem. dicimus enim aliquid, & aliq. re, & de aliqu. & ad aliq. aliquem docere. Literis ali. in or. lib. 179. Doctus etiam græcis T. Albitius, uel potius penè græcus. Item. 186. C. Cenſorinus græcis literis ſatis doctus. Item. Sall. Cati. b. Hæc mulier gratia, atq; forma, præterea uiro, ac liberis ſatis fortunata, literis græcis & latinis docta. Ita Fidibus. in fa. 140. Socratem fidibus docuit nobiliſſimus fidicẽ, is Connus uocitatus eſt. De re aliq. 1. uo. or. 22. Vſq; adeo autem ille pertimuerat, ut mori mallet, quã de his rebus Syllam doceri. Item Sal. Iug. a. At Adherbal, tametſi Romam legatos miſerat, qui ſenatum docerent de cæde fratris, & fortunis ſuis &c. Ad aliquid. Ter. Hec. 3. In eodem omnes mihi uidentur ludo doctæ ad malitiam. 3. 110. or. 103. Ad quam non docti, ſed facti, non inſtituti, ſed imbuti ſumus: id eſt, ſecundum quam.

DOLERE. Nec minus uaria eſt huius uerbi conſtructio, quàm ſuperioris ſit, recipit enim has omnes cõſtructiones, ut dolore aliqu. alic. & aliq. aliq. & de aliq. & ab aliqua re.

Latus alic. in ora. lib. 143. Nanq; tum latus ei dicenti condoluiſſe, ſudoremq; multum conſecutum eſſe audiebamus. Malas alic. Plaut. Amphi. 1. Nam mihi etiam miſero nunc malæ dolent. Duas ancillas. Pl. Truc. 10. Quid mihi futurum eſt, cui duæ ancillæ dolent, quibus te donaui. Cordi aliq. Pl. Amp. 7: Ego illud ſcio quantum doluerit cordi meo. Aliquid. 1. uolu. phi. 207. Quid ergo? illud quod Alcibiades dolebat, non ex animi malis, uitijsq; conſtabat? Caput de uento. Pl. Nam mihi de uento miſere condoluit caput. A re aliqu. Pl. Ciſt. 1: Doleo ab animo, doleo ab oculis, doleo ab ægritudine. Verum cum dolemus, aut noſtro, aut alterius incommodo dolemus: poſterius ueteres per hanc uocem uicẽ exprimebãt, dicebantq; dolere uicẽ eius, cuius incommodi cauſa dolebam. Vt Att. 58. De Lentulo ſcilicet fero, ut debeo, uirum bonũ, & magnum hominem, & in ſumma magnitudine animi multa humanitate temperatum, perdidimus, nos'que malo ſolacio: ſed nonnullo tamen conſolamur, quod ipſius uicem minime dolemus, non ut Sauſeius, & Veſtorius me hercule, quia ſic amabat patriam, ut mihi aliquo deorũ beneficio uideatur ex eius incendio

eſſe

eſſe ereptus. Igitur quia hoc malo caret, nihil eius uicem doleo. Itē.92.. Huc enim odioſa afferebātur de Curione, de Paulo, non quòd ullū periculum uideam ſtātePompeio, uel etiam ſedente, ualeat modo, ſed mehercule Curionis, & Pauli meorum familiarium uicem doleo.i.quod ipſi in hoc multum damni facturi ſūt. Item.133 Balbi Cornelij literarū exēplum, quas eodem die accepi, quo tuas, miſi ad te, ut meam uicem doleres, cum me derideri uideres. Item 1.uo.or.99. Nos ſi alienam uicē pro noſtra iniuria doleremus, ueſtigiū ipſius in foro non eſſet relictum.i. damnum alterius quantum noſtrū ſi doleremus &c.in or.lib.266.. Scio ab iſto initio tractum eſſe ſermonē. teq́ꝫ A ruti dolentem uicem, quaſi deflēuiſſe iudiciorum uaſtitatē, & fori.

DOMARE aliq. Gentes.3.uo.or. 132. Domuiſti gētes immanitate Barbaras &c.i.ſubegiſti, ſuperaſti, obedientes reddidiſti. pugnos in parietem. Pl. Amph.1: Geſtiunt pugni mihi So. Si in me exercitaturus, quæſo in parietem ut prius domes.

DOMINARI. Nollem contra grāmaticorū præcepta audacter dicere, moderate tamen dicam: Mihi nondum lectum eſt dominari aliq. alic. ſed in re ſemper. nam illud in of.28. O domus antiqua quā diſpari dominaris domino: magis paſſiue accipiēdum uidetur, quā actiue. In iudicijs.1.uo.or.58.. Videt enim ſi à pueris nobilibus: quos adhuc eluſit, ſi a quadruplatoribus, quos non ſine cauſa contempſit ſemper, ac pro nihilo putauit, accuſandi uoluntas ad uiros fortes, ſpectatosq́ꝫ homines tranſlata ſit, ſe in iudicijs dominari non poſſe. Ita In concionibus.2. uo.or.18.. Sic in hoc loco falſa inuidia imbecilla eſſe debet, dominetur in concionibus, iaceat in iudicijs. Ita

In capite ali.1.uo.or.17.. Non uſque eo tamen, ut in capite, fortunisq́ꝫ hominum honeſtiſſimorum dominentur hi, qui &c. In fortunis uide in capite.

DONARE, & aliq. ali. & aliq. re aliq. donamus. Interdum tamen eſt pro ſuo compoſito condono, tum uero utrumq́ꝫ pro ignoſco. Vt Ciuitatem. At.329.. Minuebat uectigalia, donabat ciuitates ex commentario.

Vacatione aliq.2.uo.phi.27. Et agro à ſenatu et uacatione donatus.

Inimicitias ſuas Reip. in fa. 62. Tu tuas inimicitias, ut Reipub. donares id eſt, Reipu. cauſa eas inimicitias deponeres.

DORMIRE ad horas treis. Attico.167. Puella eius mane primū dormit ad horas treis.i.diei ad horas treis dormit. Crapulam. Pl. Moſt.15. Vbi ſomnum ſepeliui, omnemq́ꝫ obdormiui crapulam. Item. Rud.12.. Quin abeo hinc in Veneris fanū, ut edormiſcā hanc crapulā. Ita tu uinū. In aurē. Ter. Heau.5.. Ademptū tibi iā faxo omnē metū in aurē utramuis ut dormias.i.curis omnibus ſolutus ut dormias. Omnibus.in fa.106..

Olim nõ omnibus dormio, ſic ego non omnibus mi Galle ſeruio. Et hæc prouerbialis eſt ſentẽtia in eos, qui operam ſuã omnibus nõ negãt.

Dormitare aliq. Att.31. Cœnato mihi, etiam dormitanti pridie Ca. Ma. &c. Arcte & grauiter. 2. uo. phi. 93. Magnamq́ partem noctis uigilaſſes: ad lucem deniq; arcte & grauiter dormitare cœpiſſe.

Ducere. Vt totum No. Mar. in hanc partem deſcribam, non id tamen aſſequar, ut omnes uerbi ſignificationes cõnumerare poſſim, quare hoc magis ad exempla, ſicubi id erit opus, reſeruandum duxi. A b aliquo loco ſe. in fami. 164. Duxit ſe à Gadibus & triduum tempeſtate retentus &c. Iam nunc eſt ſubducere ſe: id eſt, clam de loco diſcedere. ut ſe foras infra. A erem ſpiritu. 2. uo. ph. 29.. Aliud ab aëre, quem ſpiritu ducimus. Amicam. Pl. Aſin. 14. Qui quidem cum filio potetunà, at q; unà amicam ductet decrepitus ſenex. Item Stic. 6: Papè ducam hodie amicam, eorum eſt amantium, qui noctem ab amica exorant, nã, propter plures amatores, cum ea non cubitant. Ita noctem infra. Ita meretricem. Animam de cœlo. 1. uo: or. 30. Ita uiuunt, ut ducere animam de cœlo non queant. Anhelitũ. Pl. Aſin. 5: Non uides me ex curſura anhelitum etiam ducere? eſt cum difficultate ſpirare. Bellum. in fa. 97. Suadere inſtitui, ut bellum duceret. nunc eſt trahere. Altitudinẽ rei. Cæſ. Ciui. 2. a: Vbi turris altitudo perducta eſt ad contabulationẽ. Centeſimas. Att. 85. Confeceram, ut ſoluerent centeſimis ſexennij ductis, cum renouatione ſingulorum annorum. nunc eſt eximere: detrahere. Coniecturam aliqu. in fa. 127. Quanquàm quo me coniectura ducat, habeo. Item in or. lib. 169.. Tantummodo coniectura ducor ad ſuſpicandum: id eſt, conijcio. Ad credendum. 1. uol. ph. 184. Ita me ad credendum tua ducit oratio. nunc eſt perſuadere. Diem ex die. Cæ. Gal. 1. a.. Diem ex die ducere Hedui. ut tempus. Deſpicatui aliq. 2. uo. ora. 160. Quod porro in Græco ſermone tam tritum, atq; celebratum eſt, quàm ſi quis deſpicatui ducitur, ut Myſorum ultimus eſſe dicatur. Ter: Eu. 5.. Dixit habere deſpicatam adoleſcentiam. Deorſum ſe Pl. Aul. 25.. Ego me deorſum duco de arbore: id eſt, deſcendo, demitto. Diſciplinam alicu. rei ex aliq. re. 1. uolum. ph. 124.. Tanta uis admonitionis ineſt in locis, ut non ſine cauſa: ex his memoriæ ducta ſit diſciplina. nunc eſt deduci. Et re aliq. aliquem duci. ut Errore duci. de off. 30. Nec quenquam hoc errore duci oportet. i. decipi. Gaudio falſo. Terẽ. An. 2. Id uoluit nos ſic necopinantes duci falſo gaudio.

Re aliqua. 1. uo. or. 229. Tamen indicauit non ſolum artificio, ſed etiam pretio, quæ ſtuq; duci, id eſt, induci. Ita Spe. Att. 44.. Meq; tempo-

poris non longinqui ſpe ductum eſ
ſe, moleſte feram. Exercitum.2.
uo.orat.128.Qua in legatione duxit
exercitum, ſigna contulit. Exor/
dium.1.uo.ph.128.A qua totius ui/
tæ ducat exordium: id eſt, trahat. ut
initium, principium. Foras ſe.
Ter.Hec.11.Vxor ubi me ad filiam
ire ſenſit, ſe duxit foras, atq; eccam
uideo, id eſt, clam foras exiuit, ut ſe
à Gadibus. Funus alicui.1.uolu.
or.9.Huic acerbiſs.uiuo, uidentiq;
funus ducitur. Foſſas.Cæ.Ciui.
1.a..Foſſas tranſuerſas ijs perdu/
cit. Initium alicun.2.uo.ora.69..
Tunc quæro quam ob cauſam ini/
tium rerum, ac legum ſuarum hinc
duxerit, ut Pop.Rom.ſuffragio pri
uaretur? In gyrum.de off.118..Tan
quam in gyrum rationis, & doctri
næ duci oporteret. In matrimo
nium.Cæ.Gal.1.a: Quod ex ea ciui
tate Orgentorigis filiam in matri/
monium duxerat, uxorem dixit Te
ren. In orbitatem filios, Pl.Ca.
10.. Quaſi in orbitatem filios pro/
duxerim, id eſt, ut eis amiſſis orbus
fierem, quia tantum orbi dicuntur,
qui liberos amiſerunt, non qui, non
ſuſceperunt. In ſententiam.Cæ.
Gal.7.a.Hac coacta manu quoſcũ/
q; adit, ex ciuitate, in ſuam ſententiã
perducit. Meretricem.Pl.Me/
næ.12..Niſi feres argentum, fruſtra
me ductare non potes. Noctem.
Pl.Truc.1.Idem ſi raras noctes du/
cit, ab animo perit. Nomen.1.
uolu.ph.46.Ex quo etiam nomen
hoc duxerat, id eſt, ſumpſerat. Or
dinem.Cæ.Ciui.1.a: Qui hunc eun/
dem ordinem in exercitu Cn.Pom/
pei antea duxerat. Poſt aliq.Sall.
Iugur.c: Et ſua neceſſaria poſt illius
honorem ducerẽt.i. pluris illius ho
norem, quàm ſua neceſſaria face/
rent. Principem octauum.Atti.
277..Cretenſi bello Metello impera
tore principẽ octauũ duxit, ut exer/
citũ, ordinem. Per triumphũ ali.
Sall.Epiſt Mith.Filium eius Ariſto
nicum, quia patrium regnum peti/
uerat, hoſtium more per triumphũ
duxere: ideſt, in triumpho. per enim
nunc (ut in particulis dicetur) pro in
ponitur. Pro factis facta. Sallu.
Cat.a.Supra ea, ueluti ficta pro fal/
ſis ducit. Principium.2.uol.phil.
37.Si à principe inueſtigandæ ueri/
tatis huius diſputationis principiũ
duxero. ut initium. Rationem ſu
am.1.uo.or.102.Debere eum aiebat
ſuam quoq; rationem ducere, mul/
ta ſibi opus eſſe, multa &c.1.uo.or.
40. Non ullius rationem ſui com/
modi ducit. Idem eſt cum rationem
habere. Scortum.Pl.Moſt.1.Lu
bet potare, amare, ſcorta ducere. ut
meretricem, amicam. Sermonẽ.
in or.lib.166.Nempe igitur hinc tũ
Pomponij ductus eſt ſermo: id eſt,
ortus. ut initium, exordium. Si/
militudinem ex aliq.or.lib.197..Ex
quo ſimilitudinem duceret. Sor
tem.1.uo.or.233.Sors ducitur. eſt ex
trahi ex urna ſortem. Spiritum.
2.uo.ora.197.Vti liberum ſpiritum

ducendi nullam habeat poteſtatem, ut aërem, animã de cœlo, Ita Auribus. de re ruſt. Var. 2. 3. Sed aurib⁹ ſpiritum ducere ſolere. de capris agit. Item. fa. 143. Vt optandum ſit, ut poſſimus ad id tempus Reipub. ſpiritum ducere: id eſt, ut eo uſq; uitam perducere poſſimus. Tempus. 1. uol. or. 82. Deinde ita tempus duceretur. Vela. Cæſ. Ciui. 2. b.. Qui non e ueſtigio ad caſtra Corneliana uela duxiſſet. Viam. Attic. 518.. Ea uiæ pars ualde accliuis eſt, ſed intellexi aliter duci non potuiſſe id eſt, fieri. Vitio alic. Ter. Adel. Prol. Laudin, an uitio duci factum oporteat, id eſt, dari, aſcribi. Vxorem. Ter. Hec. 2. Cum pater uxorẽ ut ducat orare occipit. In matrimonium dixit Cæſar. Ducere uero aliq. ante ſe, ut præ ſe ferre, neq; legi, neq; dicere auderem, & ſi grauiſſimus autor Lau. Val. id uſurparit.

DVPLICare ali. Exercitum. At. 78. Quem nos Deiotari aduentu cũ ſuis omnibus copiis duplicaturi eramus. Gloriam. 2. uo. ora. 232. At id nec propoſitum ullum fuit, et ſi fuiſſet, duplicata gloria diſceſſiſſem. Curam. Salluſt. ora. Cottę. Præterea ſenectus per ſe grauis curam duplicat.

DVrare. Durare uerbum hoc cum abſolute ponitur, ſignificat perſeuerare, ſed in re ſemper laborioſa, & difficili. cum uero poſt ſe regit, eſt firmare, ad laborem ferendum aſſuefacere aliq. Ter. Adel. 13. Non herde hic quidem durare quiſquã ſi ſic ſit poteſt. Pl. Amp. 7. Durare nequeo in ædibus. Item. Aſin. 14.. Nõ queo durare. Item Menæ. 14. Cæſ. Gal. 6. b.. Hos ſtudioſe foueis captos interficiunt, hoc ſe labore durant adoleſcentes, &c.

E

EBullire, eſt ferueſcere, inquit No. à bullis Ci. locum adducens. 1. uol. phil. 199. Qui ſi uirtutes ebullire uolent, & ſapientias, nihil aliud dicẽt: id eſt, ſi recte animaduertere, & diligenter uirtutis uim ſcrutari uolent, & eius puritatem, quaſi ad ignem purgatam, conſyderare, haud aliter dicẽt. Item. 143.. Dixerit hoc quidem Epicurus, ſemper beatum eſſe ſapientem, quod quidẽ ſolet ebullire nõnunq;. nunc eſt quaſi murmurare, nõ aperte dicere, ſed tamen ut id intelligatur dici.

Edere, eſt ſemper de ipſis rebus, quæ aliquo modo alicũde emittũtur, ut in exemplis. Annales. Atti. 32. Ita rurſus remittit, ut me roget, ut annales ſuos emendẽ, & edam. i. ut in uulgus eos dem, diuulgẽ. Vitam. 1. uo. ph. 125. Nec ad hoſpitem ante diuertiſſe, q̃ Pythagoræ ipſum illum locũ, ubi uitã ediderat, ſedẽq; uiderim. Clamorem. 2. uol. phil. 119. Clamorẽq; maiorẽ cũ admiratione edidiſſet. i. ualide inclamaſſet.

Cruciatus. uide exemplũ. Exemplũ in aliq. Cæ. Gal. 1. b.. Et in eos omnia

mnia exempla, cruciatus'q́ edere, ſi qua res non ad nutum, aut ad uolũtatem eius facta ſit, quod alios ſcilicet admoneat. Ter. Eu. 24. Vterq́ in te exẽpla edent. i. alıj de te exemplũ capient. Cæ. dixit ut cęteris documẽto ſint. Foras ſe. Pl. Moſt. 8. Non bonus eſt ſomnus homini de prandio, apage ex ædibus, me clanculũ edidi foras. Fœtum. in or. li. 120.. Quo meliores fœtus poſſet, & grãdiores edere. de ingenio loquitur p̃ translationem ab agro: & eſt ferre, producere. Indicium. 2. uo. ora. 175. Tibi meo familiari, & contubernali prius etiam edituri fuerint indicium ſcribæ mei ſi uoluiſſes, q̃ in codicem retuliſſent. i. indicare.

In lucem. 1. uo. ph. 190. Nunc autem ſimulatq́ editi in lucem, & ſuſcepti ſumus. eſt autem naſci. In uulgus. Att. 270.. Ei rei ſunt indicio præter eos libros, in quibus de eo facit mentionem, qui in uulgus ſunt editi. Nomen. 2. uo. ora. 216. Sed homo ad cædem imminens meum nomen operarıjs ediderat. Oraculum. 2. uol. phi. 132.. Vnde anhelitus illæ terræ fieret, quo Pythia mẽte incitata oracula ederet. Item. 1. uolumi. ph. 68. Sed quod caput eſt, cur iſto modo iam oracula Delphis nõ eduntur? nunc eſt reſpondere. Pugnam. Plautus. Cap. 9: Atq́ ut perſpicio, profecto iam aliquid pugnæ edidit. i. commiſit. Item Att. 10.. Dıj immortales, quas ego pugnas, & quantas ſtrages edidi: id eſt, ut pugnaui, ut ſtraui aduerſarium. Rationem. Pl. Aul. 10: Poſtq́ hanc rationem cordi uentriq́ edidi, acceſſit animus ad meam ſententiam. id eſt, poſtq́ illis protuli hãc rationẽ. Rationes. Att. 112.. Sed ego mihi ab illo non rationes expectabam, quas tibi edidit. i. attulit. Riſum. Att. 32. Memini enim cum hominem portarẽ ad Baias, Neapoli Octophoro Aniciano machærophoris centũ ſequentibus, miros riſus nos edere. Ter. Eu. 6: Dixit emori riſu. Ruinas. 2. uo. ph. 163.. Nam ſi inuaſerit in hæc, quæ ſatis ſcite nobis inſtructa, & cõpoſita uidẽtur, nimias edet ruinas. dabit nunc, ut pugnas, ſtrages, dolos. Scelus in aliq. 2. uo. orat. 257.. Infinita ſunt ſcelera, quę ab illo in patriam ſunt edita. id eſt, commiſſa. Ita Facinus. 3. uo. or. Quod ſcelus, quod facinus parricida nõ edidit? Scriptum. 1. uo. or. 207.. Nec ſcriptum habeo, nec poſſum edere, quid futurum igitur: id eſt, proferre Item. 1. uo. or. 207. Socium ſibi. 1. uo. or. 14. Socium tibi in huius bonis edidiſti Quintum. Item. 6.. Poſtea ſum uſus aduerſarıj teſtimonio qui ſibi eum nuper edidit ſocium.

Spiritum. 3. uo. orat. 243.. Cuius in complexu libenter extremum uitæ ſpiritum ediderim. Teſtes. 1. uo. or. 81. Teſtibus editis ita mittam in conſilium, ut etiam ſi lex &c.

Verba. 1. uo. or. 11. Iudicium quin acciperet in ea ipſa uerba, quæ Neuius edebat, non recuſaſſe.

Edere, in ea ſignificatione nunc eſt, qua comedere. Prandium.Plau. Menæ.12. An tu næ etiam mecum eſſes prandium? Item Menæ.12.Pro perato abſente me comeſſe prandium. Eſcas.Pl.Menæ.8.Ad forū eſt hominum indies, qui ſingulas eſcas edunt. De ſymbolis. Terentius.Eunu.9.In hunc diem ut de ſymbolis eſſemus. De ſymbolis uero illud conuiuium appellat, in cuius ſumptum ſinguli ſuam partē conferunt conuiuæ. Pecuniam. 1.uolu.or.7.Quis tam perditus, ac profuſus nepos, non adeſa iam, ſed abundāti pecunia ſic diſſolutus fuiſſet: id eſt, male conſumpta. Pugnos.Pl.Amph.1: Quiſquis homo huc uenerit, pugnos edet.

Edicere. ineſt in uerbo iuſti quædam imperij uis. Do. ait, edicimus, iubemus, edicta enim Imperatoris ſunt.

Comitia.Atti.307.Nam comitia ſine mora futura uidentur, edicta ſunt ad XI.Cal.Febr. id eſt, in eum diem quaſi iuſſa.Ter.Eu.22. Dico, edico uobis omnibus, interdum eſt diuulgare ſimpliciter.Att.17.. Nam ne abſens cenſeare, curabo edicendum, & proponēdum locis oībus.

Ediſcere. Eam uim habet uerbum, quam habet memoriæ mandare. in or.lib.97.. Exercenda eſt memoria, in ediſcendis ad uerbum quàmplurimis ex noſtris ſcriptis & alienis.

Edormire ſomnium. Plautus. Pauliſper mane, dum edormiſcat unum ſomnium. Vinum.Ter.Ad.20. Quid ego nunc agam? ni dum hæ ſileſcunt turbæ, interea in angulum aliquò abeam, atq; edormiſcam hoc uini. Crapulam.3.or.166.. Edormi crapulam inquam, & exhala.

Educere, modo eſt extrahere, modo nutrire: nam quod nos educare dicimus, ueteres educere dicebant. ut liberos.Ter.Heau.3.. Attamen habet bene, ac pudice eductam. Item. Ad. 1. Inde ego hūc maiorē adoptaui mihi, eduxi à paruulo. Gladium. 3. uo.ora.107. Illi, qui erant cum Clodio gladijs eductis partim recurrere ad rhedam, id eſt, nudatis, diſtrictis

Se foras.Ter.Hec.8. Quám me propter exanimatū citius eduxi foras. In ius aliq. 1.uol.or.171.. Et cum in ius ipſum eduxi, expreſſi, ut conficere tabulas ſe negaret. A ſc.34. Deinde Græci, quos ſpoliauerat, eduxerunt Antonium in ius ad M. Lucullum prætorem, qui ius inter peregrinos dicebat.

Efferre, proprie eſt extra ferre. ut uero per tranſlationem multis alijs ſignificationibus ſe accommodet, exemplis ipſis uidebimus. Agrum cū decumo.1.uo.or.172. Cum ager, id quod perraro euenit, cum decumo extuliſſet, quæ erat ratio decumani? idem eſt cum efficere cum octauo. utrunq; autem ſignificat, reddere agrum decuplum, ſiue octuplum.

Vxorem.Pl.Epid.3.. At pol ego te credidi uxorem, quam extuliſti, pudore te exequi. eſt nunc ad ſepulturam ferre. Ita Funere aliq.2.uo or.

or.221.Qui etiam de me ipſo, cũ tua rogatione funere elatam repub.dicerent. Att.238.Cn.Lucullus familiaris noſter matrem efferebat. Argentum.Ter.Heau.9: Actum eſt, hic prius ſe indicarit, quàm ego argentum effero:id eſt, aufero, & qua ſi mortuum argentum innuit. Pedem porta. Att.97. Ego, niſi Bibulus, qui dum unus hoſtis in Syria fuit, pedem porta non plus extulit quàm domo ſua &c.id eſt, qui domo nunquam exiſſet. Verbum. ad Her.27.. Barbariſmus eſt, cum uerbum aliquod uitioſe effertur: id eſt, profertur. Difficultates. in or. lib. 238. Aut efficiendi facultates efferendæ:id eſt, proferendæ, afferendæ. Ineptias.in or.lib. 137. Itaque à uobis, inquit, ne has meas ineptias efferatis.Ita Peccatum foras. Ter.Phor.24.. Vides peccatum tuũ elatum foras:id eſt, diuulgatum.

Laudibus aliq.2.uo.ph.188.. Põpeium que noſtrum cæteris rebus omnibus ſemper ampliſſimis, ſummis que effero laudibus. In cœlũ ali.Atti.233..Sepius me iam agitas, quod rem geſtam Dolobellæ nimis in cœlum uidear efferre.Item.1.uol. phi.81..Quamuis eam Epicurus, ut facit, in cœlum efferat laudibus, qui bus in locis eſt ſummis laudibus ali. proſequi. Magnifice.Te.Heau. 12..Huic equidem conſilio palmam do, hic me magnifice effero: id eſt, extollo. Lætitia aliq.aliq. in fa. 13. Atque ſic habeto, nullam me epiſtolam accepiſſe tuam poſt comitia iſta præclara, quæ me lætitia extulerunt.Ita in fa. 151. Incredibili gaudio ſum elatus. Ita. Studio rei. Att.5.Nam in hoc genere ſtudio efferimur. Animum.de of.13. Sed ea animi elatio, quæ cernitur in periculis, & laboribus.

EFFERVERE aliq.ut gratulationẽ in fa.127.. Cenſeo latendum tantiſper ibidem, dum efferueſcit hæc gratulatio:id eſt, quoad deferbuerit.

Vim, Ferocitatem, pertinaciam 3.uo.or.53..Quare ſi cui nimium efferbuiſſe uidetur huius uel in ſuſcipiendis, uel in gerendis inimicitijs uis, ferocitas, pertinacia.nunc auget præpoſitione e, uñ factũ eſt uerbũ.

EFFICERE, proprie rei perfectionẽ ſignificat. Agrum cum octauo. 1.uol.or.172.Ager efficit cum octauo bene ut agatur: uerũ, ut omnes dij adiuuent, cum decimo. Vide efferre. Aliq.Ter.Heau.5: Vis amare, uis potiri, uis quod des illi, effici:id eſt, comparari confici. Cõtemptionem.1.uo.ph.57.. Vdut ex ea diſputatione, quæ mihi nuper habita eſt in Tuſculano, magna uidebatur mortis effecta contemptio .i. mors adducta eſt in ſummam contemptionem. Cædem aliq.3.uo. or.118..magiſtratuum, priuatorum que cædes effecerat.Nunc pro facere.

Epiſtolam ad aliq. Att.213. Heri etiam effeci epiſtolam ad Cæſarẽ: id eſt, plenè ſcripſi ad Cæſarem. In fœnus. At.85.Ea uix in fœnus Pom

peij, quod ſatis ſit, efficiunt. Nunc planè eſt eam pecuniam, quæ ex tributis Pompeio dabatur, non modo illi non ſufficere, ſed uix pro fœnore eſſe poſſe. In uſuram. Atti. 85. nec id ſatis efficitur in uſuram menſtruam. Mandatum, At. 10. Tu mandata effice, quæ recepiſti: id eſt, exequere, perfice. Beneuolum aliq. ad Her. 2. A rebus ipſis beneuolum efficiemus auditorem. Officium. Pl. Bac. 15. Veſtrum curate officium, ego efficiam meum, pro perficiam. Item Truc. 14. Lepide efficiã mea hera officium, inde intus, modo ut tu tuũ item efficias. Scientiam. 2. uo. ph. 80. Qua ex natione Caldæi, non ex auis, ſed ex gentis uocabulo nominati, diuturna obſeruatione ſyderum, ſcientiam putãtur effeciſſe. Voluptatem. 1. uolu. phil. 57. Iſtæ enim ueſtræ eximiæ pulchrę q; uirtutes, niſi uoluptatem efficerent: id eſt, uoluptatem afferrent. Succeſſionem rei alic. 1. uo phi. 56. Doloris motio ſucceſſionẽ efficit uoluptatis: id eſt, in eius locũ uoluptatem ſuccedere facit. Proceſſus: in or. lib. 190. Itaq; iſtos proceſſus efficiebat. Clamores. At. 39. Clamorem efficiam ſi eum meum cum habuero otioſum, non eſt alte inclamare, ſed aliorum excitare clamorem. Frequentem ſenatum. in fa. 115. Marcellus idem illud de prouincijs urget: ſed neq; adhuc frequẽtem ſenatum efficere potuit: id eſt, cogere ſenatum ad legitimũ numerũ.

Efflare animam. 1. uo. ph. 12. nam & agere animam, & efflare dicimus. Item. 3. uo. or. 19. Quem pridie hora tertia animam efflantem reliquiſſet. Item C. Gracchus apud Gel. 10. 3.

Efflorеſcere orationem. in or. li. 86. Etenim ex rerum cognitione eﬄoreſcat, & redundet oportet oratio: id eſt, abundet. Vtilitatem. de off. 115. Quæ tamen ipſa effloreſcit ex amicitia. i. creſcit.

Effluere eſt elabi, effundi, emanare, ab eo, quod è uaſe aliquo effundatur per rimas. ut Ter. Eu. 2. Plenus rimarum ſum hac illac perfluo: ſed perornate transfertur. Aeſtatem. Att. 201. Sed ut ad te heri ſcripſi, conſyderabis etiam de Tuſculano, ne æſtas effluat, quod certe nõ eſt committendum: id eſt, elabatur. Ex animo aliq. in fa. 102. Sin noſtri oblitus es, dabo operam, ut iſtuc ueniã, antequam planè ex animo tuo effluo. Mentem alic. in or. li. 184. Huic minime mirum eſt ex tempore dicenti ſolitam effluere mentem.

Aliquid quaſi memoria. 1. uol. ora. 213. Vt hoc modo me commouit Piſonis annulus, quod totum effluxerat: id eſt, quod totum mihi exciderat. Vitam. 1. uo. phi. 187. Num tum ingemuiſſe Epaminundam putas, cum unà cum ſanguine uitam effluere ſentiret. i. effundi.

Effœderare ſolum. primo uolumine orationum. 205. In Mamertinorũ ſolo effœderato, atque pacato monumentum iſtius crudelitatis conſtitu

ſtitutum eſt:id eſt: fœderato. Non enim nunc adimit e, auget potius.

Effœminare Aërem.2.uo.ph.39.Effœminarunt autem eum, Iunonicꝗ tribuerunt, quod nihil eſt eo mollius. Animos.Cæ.Gal.1.a. Minimeꝗ ad eos ſæpe mercatores commeant, atꝗ ea, quæ ad effœminandos animos pertinent, important. nunc eſt molles reddere.

Effodere, eſt modo aliquid extrahere, modo altius uulnus adigere. ut Aulam.Pl.Aul.25. Effodio aulam auri plenam. Oculos ali. Cæ.Gal.7.a.Nam maiore commiſſo delicto, igni atꝗ omnibus tormẽtis necat:leuiore de cauſa auribus deſectis, aut ſingulis effoſſis oculis domum remittit, ut ſint reliquis documento, & magnitudine pœnæ perterreat alios:non ita tamen dentem, non ita linguam dicerem.

ffugere. Et nos effugimus aliqu. & aliquid nos effugit: ut in fugere.

Affinitatem alic. Teren.An.5. Nullon ego Chremetis pacto affinitatem effugere potero? eſt in totũ effugere. Do.ait. Nuptias alicu. Ter.And.5. nuptias effugere ego iſtas malo, quàm tu adipiſcier. Animaduerſionem.in or.lib.226.Nec enim effugere poſſemus animaduerſionem, ſi ſemper ĩſdem uteremur id eſt, quin damnemur. Crimen 2.uo.or.147.Et is eſt reus auaritiæ, qui in uberrima re turpe compendium, in maledicentiſſima ciuitate, in ſuſpicioſiſſimo negocio maledictum omne, non modo crimen effugit:id eſt, uitauit. Maledictũ. uide crimen. Offenſionem. in fam.49. Sed tamen quoniam effugi eius offenſionem. Aliquid aliq. ad Her.7. Aut eum effugiſſe alias rationes commodiores propter cupiditatem:idem cum ſimplici fugere aliquid aliq.

Effundere, ubicꝗ uerbum rei magnã profuſionem ſignificat, ſed p exẽpla tamen ipſa, quã commode fieri poterit, exponemus. Aerarium.1. uo.ph.201. At laudat, & ſæpe uirtutem: & quidem C.Gracchus, cum largitiones maximas feciſſet, & effudiſſet ærarium, uerbis tamen defendebat ærarium:id eſt, euacuaſſet, exinaniſſet. Patrimonium.3.uo. or.184. Patrimoniumꝗ ſuum effudit, quanquàm enim nõ ſumus uſi eo uerbo, quo decuit, non enim effudit, ſed in ſalutem reipub. collocauit. ut aliquid etiam inanis profuſionis habere uideatur. Gratiam alic.in fa.26.. Aut tam inconſtantẽ, ut collectam gratiam florentiſſimi hominis effunderẽ, à meꝗ ipſe deficerem. Copiam rei alic. in ora.lib. 167.. Hæc enim ætas effudit hanc copiam:id eſt, edidit. Carcerem in aliqu. tertio uolumine orationum 82.. Quod in me carcerem effudiſtis, quod coniuratos armaſtis: id eſt, emiſiſtis. Furorem.in fam.193.. Omnemque ſuum uinolentum furorem in me effunderet. Odium in familiaribus. 15. Sed cum in

ceſſum illud odium multarum eius in me iniuriarum, quod ego effudiſſe me omne arbitrabar: id eſt, nihil rdiqui feciſſe. Honores in aliq. Atti.283. Eos per ipſos dies effudi(ſi ita uis) honores in mortuos Hirciũm, & Panſam. eſt largiter aliquem honoribus proſequi. Memoriam alic. rei. Aſc.10. Ipſe quoq; Scaurus dixit ꝓ ſe, ac magnopẽ iudices mouit, & ſqualore, & lachrymis & ædilitatis effuſa memoria: id eſt, reuocata in memoriam omni ædilitatis recordatione. Vocem. ad Her.20. Vt nullo genere uocis effuſo. Se ſuauiſs. in aliq. Attic.60. In nos uero ſuauiſſime Hercule eſt effuſus.

EFFVTIRE aliquid, eſt cum mendacio aliquid dicere: ut No. Mar. Ter. Phor.16: Ne uos forte imprudentes foris effutiretis. Item.2. uolu. ph.18. Quàm bellum erat Vellei, cõfiteri potius neſcire, quod neſcires, quàm iſta effutientem nauſeare, atque ipſum tibi diſplicere: id eſt, quaſi ementientem.

EGERE & re, & rei colloquio aliqu. de off.52.. Vt neq; ceſſaret unquam, & interdum colloquio alterius non egeret. Rei. Sall. Cat.c: Maiores noſtri P.C. neq; conſilij, neq; audaciæ unquam eguere. à quo uerbo. Pl. Pſeu.3. Imperſonale paſſiuũ uocis effecit egetur, ut item à caleo calet cur. Quæ tamen fugienda ſunt.

EGERERE aliq. Vocem. in ora. lib.107. Vocem cubantes ſenſim excitant, eandemq; cum egerunt, ſedẽtes ab acutiſſ. ſono uſq; ad grauiſs. ſonum recipiunt. E mari lapides Cæ. Alex.4.2.. Alexandrini eo loco caſtellum magnis munitionibus multiſq; tormentis confirmauerũt, atq; egeſtis ex mari lapidibus libere ſunt uſi poſtea ad mittẽda nauigia.

EGREDI aliq. & aliqu. re. Sallu. Iugt b. Item in agmine in primis modo, modo in poſtremis, ſæpe in medio eſſe, ne quiſquàm ordine egrederetur. Officio ſuo. Teren. Phor.6: Nos noſtro officio nihil egreſſos eſſe. Flumen. Sal. orat. Bochi. Ego flumen Mulctam, quod inter me. et Micipſam fuit, non egrediar, neque intrare Iugurtham ſinam.

EIICERE aliq. Ter. Heau.19. Ita'ne tandem quæſo Menedeme ut pater tam in breui ſpatio omnem de me eiecerit animum patris? Molliciem animi. Ter. Eu.3: Eijciunda her de hæc mollicies animi, nimis mihi indulgeo. Linguam: in orat. lib. 133.. Eiecta lingua buccis fluentibus.

Crepitum ex aliquo. Pl. Cur.6. Eos ego ſi offendero, ex unoquoq; eorum eijciam crepitum polentarium, id eſt, cogam eos eijcere crepitum polentarium. Ruborem alicui. ad Her.27. Tum uero iſte cœpit uoce clamare iſta. que facile cuiuis rubores eijcere poſſent: Ex animo aliq.1. uo. or.27. Vt amorem illum penitus inſitum eijceret ex animo. Ex oppido. Cæſ. Gall.7.b: Seſe ex oppido eiecerũt. Ita E præ-

dio

dio.1.uol.orat.4.Expulſus atq; eie-
ctus è prędio. Senatu. Aſc.40..
Vt qui ſenator eſſet eijceretur ſena-
tu. Domo aliq. 1.uo.or.22. Nu-
dum eiecit domo.in fa.234. Eijcere
nos magnum fuit, excludere facile
eſt. Aliquo aliqu. Cæſ. Ciui.3.
a..Quòd eò naues eijcere poſſent:id
eſt,appellere.ita In littus. Cæſar.
Gall.5.a..Propè omnes naues affli-
ctas,atq; in littus eiectas eſſe.

EIVRARE inquit Sex.Pomp.eſt id,
quod deſyderetur, non poſſe præ-
ſtare. Bonam copiam.in fa.136.
Tu autem quod mihi bonam copi
am eiures,nihil eſt. Forum.1.uo
lu.or.178.. Negociatores putãt eſſe
turpe.id forum ſibi iniquum eiura-
re:ubi negotientur.Prætor prouin-
ciam ſuam totam ſibi iniquam eiu-
rat. Prouinciam.ut forum.

Aliquem iniquum.3.uo. orati.
242..Sic me iniquum eiurabant, de
me querebantur.

ELABI aliq.alic.aliq .re, & ex ali.re..
Alicui aliqu, Ter.Hec.2..Paula-
tim elapſus Bacchidi. Suſpitio-
ne.1.uo.or.97.Et cum extraordina-
ria pecunia crimen ſubterfugere uel
les,ſatis te elapſurum omni ſuſpitio
ne arbitrabare. E manibus.3.uo
lu.ora.Ne reus elabare è manibus,
ſummum eſt periculum.

ELABORARE,ſummum ſtudium
plerunq; & contentionem eius rei,
qua de agitur,habet uerbum. In
re aliq.Atti.72..Quod ſupereſt ela-
boratur in hoc à me, ſicut tibi ſenſi
placere.in fa.45.Hæc mihi amplio-
ra multo ſunt,quàm illa ipſa, pro-
pter quæ elaborantur.Item in orat.
lib.86..Neq; in uniuerſo græciæ ſin
gulos elaboraſſe:id eſt,contendiſſe,
conatos eſſe.Item.167.Et multo an-
te non inuentas ſolum, ſed etiã per-
fectas,quàm hæc eſt à Græcis elabo
rata dicendi uis,atq; copia.86.Quã
obrem mirari deſinamus, quæ cau
ſa ſit eloquentium paucitatis, cũ ex
illis rebus uniuerſis eloquentia con
ſtet, in quibus ſingulis elaborare
permagnum eſt.nunc quaſi excelle-
re ſignificare uidetur. Cultum a
liq.2.uo.ora.79..Aut quod eſt tam
aſperum ſaxetum,in quo agricola
rum cultus nõ elaboretur:id eſt, quod
non exerceat.

ELEVARE ſuſpitionum cauſas. de
offi.112..Multæq; cauſæ ſuſpitionũ,
offenſionum'que dãtur,quas tum
euitare,tum eleuare,tum ferre ſapiẽ
tis eſt,id eſt, leuiores facere ſapiẽtia

Aegritudinem.1.uolu.ph.198.
Nihil eſt enim quod tam obtundat,
eleuetq; ægritudinem. Aduerſa.
in or.lib.130..Vel quod frangit ad-
uerſarium,quod impedit,quod ele
uat,quod deterret,quod refutat.

ELICERE,eſt omnino educere, ex-
trahere,ſed ineſt neſcio quid blandi
menti in pleriſq;. Ignem.2.uolu.
ph.31.Nam & lapidum conflictu at
que tritu elici ignem uidemus:id eſt,
excitari. Sanguinem.2.uol.phi.
174.Vt hoſtium ſanguis eliciatur.

Sonum.2.uo.ph.56..Ad neruo-

rum eliciendos ſonos, ac tibiarum apta manus eſt ad motionem digitorum. Ferrum.2.uolu.phil.56.. Non è terræ cauernis ferrum elicimus, rem ad colendos agros neceſſariam. Cauſam.2.uolu.phi.83. Quis igitur elicere cauſas præſentionum poteſt? Item.Att.6.26. Epiſtolam.Att.135..Aut alias abs te epiſtolas eliciam. Querelas.in ora.lib.190..Qui etiam ex infantium ingenijs elicere uoces, & querelas ſolet. Verbum.in or.lib.93.Verbũ ex eo nunquam elicere potui de ui, ac de ratione dicendi. Sententiã aliq.Att.99.Tamen dabunt operã, ut eliciant ſententiam meam. In inſidias aliq.Cæſ.Gall.7.a..Eodem'q; equites poſtero die mittunt, qui primum elicere noſtros in inſidias.

Ad pugnam.Cæ.Ciui.3.c.Cæſar nulla ratione ad pugnam elici poſſe Pompeium exiſtimans.

Elimare, eſt leuiter de re aliqua aliquid demere. De natura beneficã.in fa.38..Et ſi de tua prolixa, beneficaq; natura elimabit aliquid poſterior annus. Ad tenue aliq.1.uo.ph.17.Sed ad Elicem & clariſſimos ſeptentriones.i.rationes has latiore ſpecie, non ad tenue elimatas.

Elocare fundum.1.uo.or.159.Fundũ elocatum eſſe dicebat.i. locatum.

Elucere honorem.in fa.149..Quæ res ſit modo aliqua Reſp.in qua honos elucere poſſit, omnibus (mihi crede) honoribus abundabis. Eloquentiam.in or.lib.209..Hoc in genere (nam quaſi ſyluam uides) omnis eluceat oportet eloquentiæ magnitudo.

Eludere, proprie gladiatorum eſt, cũ uicerint.& eſt finem imponere.2.uolu.orat.97..Quandiu nos etiam furor iſte tuus eludet? Ter.Eu.1. Illicet periſti, eludet ubi te uictum ſenſerit. Item.3.uo.or.97. In alea aliq.Pl.Cur.13.Eluſi militem, inquam, in alea. Ad libidinem aliq.1. uolu. or.72.Ad noſtrum arbitrium libidinemq; eludemus.

Eluere.Sordes eluuntur maxime, ſed apte etiã transfertur. Maculã.3.uo.or.17.Quoniam illa in rep.macula regni publicati maneret, quam nemo poſſet iam eluere. Prædicationem.3.uol.ora.242.Num elui prædicatio crudelitatis poterit?

Sanguinem.9.uol.ora.242.Vt Centurionũ legionis Martiæ Brunduſij profuſus ſanguis eluatur.

Emanare, idem eſt cum exire, diuulgari. Aliquid per aliq.in or.lib.185..Vereri te, inquit, arbitror ne per nos hic ſermo tuus emanet. In uulgus.1.uo.or.19.Ego etiam ſi omnia, quæ dicenda ſunt, libere dixero, nequaquam tamen ſimiliter oratio mea exire, atque in uulgus emanare poterit. Famam.1.uolumi.ora.76..Quæ fama non idcirco ſolum emanarat.

Emancipare.Mancipare eſt in ſeruitutem capere: emancipare eſt in ius ſuum exire.Sext.uero exponit eſſe.aut ex iure patris exire, aut alio-

rum

rum fieri dominum.2.uo.ora.220.. Nam adoptatum emancipari ſtatim, ne ſit eius filius, qui adoptarit.

Emandare. Emandamus quæ cara ſunt, & cui conſultum uolumus, amandamus, quæ impediunt, quæ odimus. Att.110..Itaq; de Ciceronibus noſtris dubito quid agam, nã mihi interdum emandandi uidentur in Græciam.

Emendare, eſt corrigere, mendum tollere. Att.32.Ita rurſus remittit, ut me roget, ut annales ſuos emendẽ. & edam.

Ementiri, eſt mentiri: transfertur'q; etiam ad factum. & aliquid, & in aliquid ementimur. Autoritatẽ alic.2.uol.or.223.Satis'ne tibi uidetur à Senatu iudicatum ?me nõ modo ementitum eſſe autoritatem eius ordinis? Auſpicia.3.uo.ora.185. Quem ipſe ementitis auſpicijs uitio ſum fecerat:ut paſſiue etiam ſit pronunciatum, & eſt ſcientẽ contra auſpicia feciſſe. Genus ſuum.3.uol. or.55..Nõ enim furatus eſt ciuitatẽ, non genus ſuum ementitus. in ora. libr.234. Alij ementiti ſunt in eos, quos oderunt.

Emergere. Difficultati, & rei turpi maxime accommodatur uerbum. & dicimus aliqua re, & ex aliqua re emergere aliqu. Attico.71.. Me & incommoda ualetudine, qua iam emerſeram &c. Ex aliquo loco. Attico.29.. Emerſeram commode ex Antio in Appiam ad treis tabernas. Ex malis ſeſe. Terent. And. 13..Dehinc facile ex illis ſeſe emerſurum malis. Ex negocio. At.72.. Quod non aliqua ratione ex hoc negocio emerſerim. ita alicunde. Ter. Eu.10. Quid geſtiam, aut quid lætus ſim, quo pergam, unde emergã &c. ubi Don. ait proprie dixit emergam, ut ex luſtris, atq; ex inhoneſtis locis, utpote meretricis domo, Cic. At ne tum quidem emerſiſti lutulente quæſo ex naturæ tuæ ſordibus. Amorem alic. Attico. 114.. Nunc emergit amor, nunc deſyderium ferre non poſſum, nunc eſt inſurgere. Decorum quid ſit. de offic.22..Ex quo magis emergit quale ſit decorum illud: id eſt, apparet.

Emere. Et ab, & de aliq. & aliqu. de re aliqua emimus. Ab haſta. Aſc. 9. Vt nihil neque donari ſibi uoluerit, neque ab haſta emerit. Aliquid.3.uolum.ora.19.. Ex his princeps emitur ab inimicis meis. Bene quid. Attic.8.. Tantum, quod ea emptione & nos bene emiſſe iudicati ſumus. Cæca die. Plau. Pſeu. 3: Eme die cæca hercle oliuum, id uendito oculata die. Locus eſt Plautinus id fortaſſe ſignificans, quod eſt nocte furari, quod die uendatur, & impuriſſime lenonis perſonæ optime conuenit. De aliquo aliquid. Plautus. Cap.2. Heri quos emi de præda de quæſtoribus. Item Attic. 30. De præda. uide, ſuprà. De lapide. tertio uolumine orationum. 87. De lapide emptos Tribunos &c. In diem aliquid, Attico.

268. Cum illa fundum ſecunda fortuna emiſſet in diem. Sententias. 2.uo.ora.38.. Oppianicum iudici ad emendas ſententias dediſſe pecuniã, iudicatum eſt. Tempus. Aſc.50.. Tempus emiſſe.i.tẽporis dilationẽ.

EMETIRI aliq.ut uoluntatem alic. in or.lib.166. Ego autem uoluntatẽ tibi profecto emetiar, ſed rem ipſam nondum poſſe uideor .i. æquabo animum, rem non poſſum.

EMINERE. De illis eſt rebus, quæ aliquam partem habent cæteris altiorem, aut magis expoſitam. unde eminentia in pictura. cui contrariũ eſt umbra, 1.uol.or.38.. Quò magis opprimitur, eo magis eminet, & apparet. Foras aliq. de off.131. Idq; otius faciet, ſi iam tum, cum erit incluſus in corpore. eminebit foras, & ea que extra erunt contemplans, quàm maxime ſe à corpore abſtrahet. Audaciam. 2.uolu.ora.56.. Aut iſti, quorum eminet audacia.

EMITTERE. Emittitur quod aliquo modo continebatur. Lacũ. Atti.62.. Quod lacus Velinus à M. Curio emiſſus, qui interciſo monte in Nar defluit. Ex uinculis aliqu. 1.uo.ph.164. Et cum illuc ex his uinculis emiſſi feremur. Att.38. Vocem. ad Her.40.. Quòd ſi nunc hæc urbs inuictiſſima uocẽ emittat, non hoc pacto loquatur. Manu. Pl. Rud.29: Adeo me ut hic emittat manu. eſt libertatem dare. Itẽ. Aul. 28..

EMVNGERE, eſt maximè nares purgare. unde homo emunctus, & emunctæ naris: id eſt, elegans, facetus. ad Her.41. Cuius pater cubito ſe emungere ſolebat. Item Pl. Epid. 9.. Homo es, qui me emunxiſti mucidum. Item Auro aliq. Pl. Bach. 22.. Sic miſerum me auro eſſe emunctum. Ita Argento dixit. Teren. Phor.15. Emunxi argento ſenẽ. ubi illud fortaſſe non fuit omittendum, & emulgeo, & emungo eodem modo, in eadem ſignificatione præteritum edere, emunxi, ut No. Marcellus.124.160. Emungi ex manifeſta ſignificatione manat. Vt Ter. Phor. Emunxi argento ſenem. Item. 1265. 29. Emulgere, ſine labore tollere.

ENICARE in uinculis. Pl. Rud.10: Nempe optimo me iure in uinculis enicet magiſtratus. Famem aliq. Pl. Perſ.8: Emitte ſodes, ne enicet fames: quo tamen uerbo cultiores latini ſermonis uſos non reperio, uerum ex illo tantum participium enectum in uſu conſeruant. Prouinciam. Attico.84. Sic Appius, cum ἐξαφαιρέσεως prouinciã curarit, ſanguinem miſerit, quicquid potuit detraxerit, mihi tradiderit enectam & πρὸς ἀνατρεφουμένην.

Eneruari, eſt uires adimere. in or. lib. 219.. Eneruatur oratio compoſitione uerborum. i. debilis fit. de off.83.. Eneruauit me, atq; afflixit ſenectus.

Enitere aliq. in re aliq. in or. lib.184. At Craſſi magis enitebat oratio.

In re. Att.21.. Quod in eis orationibus, quæ Philippicæ nominãtur, enituerit ille tuꝰ ciuis Demoſthenes.

Eniti

ENITI mulierem filium. Plau. Arg. Amphi. Geminos Alcumena enititur: id eſt, parit, quia in partu mulieres maxime nituntur.

ENODare, eſt explicare, euoluere, aperire. Voluntatem alic. ad He. 9. Deinde contrariæ legis enodabimus uoluntatem. id eſt. oſtendemus quæ ſit contrariæ legis ſententia, & uoluntas.

NVcleari ſuffragia. 2. uolu. or. 261. Eblandita illa, non enudeata eſſe ſuffragia: quid eblandita, quid'que enudeata ſuffragia ſint, declarat ſtatim Cic. eodem in loco.

ENVNciare, eſt ſignificare, referre, diuulgare, pronunciare, & aliquid alic. Atti. 19.. Coſſinius hic cui dedi literas, ualde mihi bonus homo, & non leuis, & amans tui uiſus eſt, & talis, qualem eſſe eum tuæ mihi literæ enunciarant: id eſt, ſignificarant. Cæ. Gall. 1. a.. Quinetiam quod neceſſariam rem coactus Cæſari enunciarit, intelligere ſeſe quanto id cum periculo faceret, id eſt, detulerit. Cæ. Gall. 1. b: Nō minus ſe id cōtendere, & laborare, ne ea, quæ dixiſſent, enunciarentur, quàm uti ea, quæ uellent, impetrare. Conſilia ſociorum aduerſarijs. 1. uo. or. 38. Qui primo ſociorū conſilia aduerſarijs enūciauit: nunc eſt propalam facere.

Orationem. ad Her. 20.. Continuatio eſt orationis enunciandæ ac celeratio damnoſa. nunc eſt proferre enunciare.

ERADIcare, ab arboribus, & cæteris, quæ radicibus nituntur, ſumptum eſt. Aliquid. Ter. Heau. 9: Dij te eradicent Syre, qui me iſtinc extrudis. Aures. Pl. Epid. 8.. Pugnis memorandis noſtris eradicabam hominum aures, quando acceperam, longe plus eſt quàm obtundere.

ERIgere, earum rerum eſt, quæ aliquo modo iaceant, cum tolluntur: recte'que ad multa transfertur, Aures. 2. uo. or. 173. Erigite mentes, aures'que ueſtras, & me de inuidioſis rebus, ut ille putat, dicentem attendite

Animum. At. 12.. Quamobrem P.C. erigite animos, retinete ueſtrā dignitatem. Ita & arrigere, & eſt ſuſcipere, excitare animos languentes.

Cupiditates. ad Her. 24. Imò erigit omnium cupiditates, & acuit induſtriam, id eſt, excitat. Capillū. ad Her. 41. Oculis ardentibus, erecto capillo, contorta toga: id eſt, ſurſum ſpectante, quod furentis eſt ſignum, fortaſſe ab iratis feris ſumptum, quæ cum furunt ſetis horrere ſolent. Mentes. 2. uo. ora. 173. uide aures. Oculos. 3. uo. or. 18.. Vt erigere oculos, & uiuere uidetur nunc eſt tollere, aperire. Ita ſe. Ar. 304. Nunc ſi potes id quod ego, qui fortis tibi ſemper uidebar non poſſum, erige te, & confirma. Ita ſe. in or. lib. 165.. Atque ut poſt Cannenſem illam calamitatem primū Marcelli ad Nolam prælio Pop. ſe Ro. erexit: id eſt, animos ſumpſit. 3. uol. or. 193. Sic ego uos ardentes, & erectos ad libertatem recuperandam

adhortabor.Item.Att.178.. Abiectum.3.uo.or.16.Hunc Gn. Pompeius cum in ſuis caſtris ſupplicem, abiectumq́ꝫ uidiſſet, erexit atq́ꝫ &c.

Remp.Att.131.Poſſumus etiam nunc Rempu.erigere, ſi communi conſilio rem adminiſtrabimus: id eſt,in priſtinum ſtatum reſtituere.

ERIPERE,& per uim auferre.Et dicimus aliquid alicu. & ab aliquo.

Furorem.Att.157..Si uera ſunt, ignoſces,ſi falſa, me libente eripies mihi hunc errorem.Item de off.34.

Animum alic.Sall.Cat.c.At aliæ leges,item condemnatis ciuibus non animam eripi,ſed exilium permitti iubent. Lucem.1.uol.orat. 43.Ne lucem quoq́ꝫ hanc, quæ cõmunis eſt, eripere cupiat. Oculos.Plau.Rud.16..Quas ſi attigeris, oculos tibi eripiam:id eſt, effodiam

A lenone mulierem. Ter.Ad. 8:A lenone ipſius eripuit palam.

Voluntatem mortuis.1.uolu. or.99..Eripias tu uoluntatem mortuis,bona uiuis,ius omnibus,ideſt eorum teſtamenta irrita facias?

EROGARE, eſt diſtribuere. cuius uſum aliĳ obſeruent de rebus aliĳs, ego tantum in meis ad pecuniam conuenire comperio. Pecuniã. Attic.295.Quanta tandem pecunia penderet, ſi omnium nomine quicunq́ꝫ Romæ ludos facerent, quod erat iam inſtitutum,erogaretur. Itẽ 1.uo.or.385.Pecunia publica ex ærario erogata, ex uectigalibus Pop. Rom.ad emendum frumentum attributa, fuerit'ne tibi quæſtui? Numum.At.82.Nullus numus me obtinente erogabitur.Item.84..Nobis obtinentibus eam, nummum nullum eſſe erogatũ nec priuatim nec publice. Numum in æs alienũ. Atti.88..Nec audiretur Romæ nullum in mea prouincia nummum, niſi in æs alienum erogari.

ERRARE,eſt falli,decipi. Tota uia.Te.Eu.4.Tota erras uia. De uerbis alic.Ter.Heau.5. Hic de noſtris uerbis errat:id eſt,ex uerbis noſtris. Cum aliquo alic.in or.lib. 201.. Me autem,qui Iſocratem non diligunt,unà cum Socrate, & Platone errare patiantur.

ERVDIRE,eſt docere.& aliq.ad aliquid,& aliq.re,& de re aliqua uariando erudimus. Ad modeſtiam.1.uo.ph.161..Hæc nos primum ad illorũ cultum,deinde ad ius hominum, quod ſitum eſt in generis humani ſocietate, tum ad modeſtiã magnitudinemq́ꝫ animi erudiuit.

Ad magnitudinem animi.uide ad modeſtiam. Ad patientiam.Sall.Partim ad omnem patientiam erudierunt. Ad aſſentationem.At.293.Sic uero fallaces ſunt permulti,& leues,& diuturna ſeruitute ad nimiam aſſentationem eruditi. Re aliq.2.uo.phi.3.. Complures enim Græcis inſtitutionibus eruditi,ea.quæ didicerãt,cũ ciuibus ſuis communicare non poterant.

Literis.Atti.66.Ex quibus puto te literis, aut muſicis eruditos expectare.Item.125. De re aliqua. in

fa.

familiarib.24.. Tamen obuiæ mihi uelim ſint literæ tuæ, quæ me erudiant de omni Repu.ne hoſpes planè ueniam.

ERVERE, eſt extrahere. ut uero in malam tantum partem Laur. Val. dicat uſurpari, ex meis exēplis probare non poſſum. nam eruere opinionem de bono eſt apud Ci. quod adducat eruere oculos, rectè id quidem fortaſſe adductum eſt, ego id in meis non habeo, cum tamen habeam, exturbare. effodere, eripere, excludere, exculpere oculos. Opinionem. Att.198. Fanum fieri uolo neq; hoc mihi erui poteſt: id eſt, hęc opinio. Exuri dixit.2.uol.ph.61. Mihi quidem ex animo exuri non poteſt, eſſe deos. Memoriam ex aliqua re.2.uo.or.127.. Itaque nō ex ſermone hominum recenti, ſed ex annalium uetuſtate eruenda eſt memoria, id eſt: promenda. Sententiam ex abdito.in orat. lib. 204. Acutæ crebræ'q; ſententiæ ponentur, & neſcio unde ex abdito erutæ.

ERVMPERE, eſt impetu facto exire, ſiue emittere, tam enim tranſitiue quàm intranſitiue ponitur.

Bellum in ali. prouinciam. Attico.92.. Cum bellum eſſe in Syria magnum putetur, id uideatur in hanc prouinciam erupturum.

Calorem. Cel.30. Incipiunt ferè ab horrore, deinde calor erumpit.

Furorem.2.uolumine oration. 179.. Etſi furorem incredibilem biēnio ante conceptum erupiſſe in meo conſulatu ſcripſi. Malum ad perniciem.2.uo.ora.244. Videbam illud ſcelus tam importunum, audaciam tam immanem adoleſcentis, furentis, nobilis, uulnerati nō poſſe arceri otij finibus, erupturum illud malum aliquando, ſi impunitum fuiſſet, ad perniciem ciuitatis. Riſum. in orat. lib.130.. Atq; illud primū quid ſit ipſe riſus, quo pacto concitetur, ubi ſit. quomodo exiſtat, atque ita repente erumpat.

Sanguinem per nares. Cel.15.. Circa uiceſimum diem, aut ſanguis per nares erumpat. Item.19. Ita circa aures erumpit. Vitium aliqu. de offi.110.. Erumpunt ſæpe uitia amicorum: id eſt, improuiſo apparent. Vomicam. Cel.17. Vomica uel ante, uel circa uigeſimum diem erumpet. Et bellum in aliquem. uide bellum. Ad perniciem aliquid. uide malum. In nomen alicu. Attico.289.. Et ſentire potuit ſermones iniquorum in ſuum potiſſimum nomen erumpere.

In actum.2.uolum.oratio. 225. Quæ inueterata compreſſo odio, atque tacito iam erumpebat in actum: id eſt, re ipſa patefiebat. In neruum. Terenti. Phor.6. Verum hoc ſæpe Phormio uereor, ne iſtæc fortitudo in neruum erumpat denique: id eſt, ne neruo plectaris denique. In conſulatum, Salluſtius. Rep. ord.2: Sed quid ego plura, quaſi de ignotis memorem? M. Bibuli fortitudo, atque animi uis in conſulatum erupit, he

Eſſe pro in dignitate constitutum eſſe ... lib. 7. epist. 3.

bes lingua, magis malus, quàm callidus ingenio: id eſt, quaſi uiolenter factus COS. In aliq. Cæ. Gall. 5. c. Et quæ pars hoſtium confertiſſima uiſa eſt, in eam erumpit: id eſt, impetum facit. Quorſum aliq. Attic. 35.. Vt quorſum eruptura ſit, horreamus. Ita aliquo. Att. 37.. Ita foras. Cæ. Ciui. 2. a.. Portis ſe foras erumpunt. Gaudium. Te. Eu. 10. Iam ne erumpere hoc mihi licet gaudiũ?

Stomachum in aliq. Attic. 252.. Ne in me ſtomachum erumpant cũ int tibi irati.

ESSE.

Tria in primis ſunt uerba (ut quædam alia haud infrequentia cum his nũc non coniungam) quæ ita late per ſe latinam orationẽ, & ornant, & amplificant, ut ſi unum eorum tollatur illa ualde & inculta, & inops deſtitui uideatur: ea uero ſunt eſſe, facere, habere, quorum primum quod in manibus eſt, nemo uel paucarũ literarum homo neſcit, quàm longe, late'cp in ea dominetur: quippe nullus penè ſenſus ſit, qui uel proprie per hoc uerbum proferri, uel extrinſecus aliquo modo ad hoc ipſum admitti non poſſit, eo'cp mihi magis elaborandum fuit, ut hunc Protheum certo aliquo uinculo tibi comprehenſum traderem, quod tamen partim ex caſibus nominum, partim ex particulis, (quando horum omnium ui diuerſas formæ rationes inducere ſolet) cõſecutus ſum. Habe igitur tibi ſtatim formã eius colligatam per genitiuos, mox datiuos ſolos, deinde geminatos, tertio in loco ablatiuos: quos deinceps conſequentur particularum formulæ, in quibus ſingulis ordinibus ad primam uocum literam exemplorum ratio ſemper dirigetur. Sub quo quidẽ uerbo, & multis etiam alijs, (ut me iterum ad locupletiorẽ latinam copiam excuſem) nulla mihi religio erit, quædam etiam adducere, quæ aut communia cum cæteris uerbis ſint, aut etiam nominis, aut particulæ ratione magis, quàm uerbi natura in oratione adiungantur. ut exempli gratia eſſe reum de ui, item eſſe otium à re ſua alicu. & à re aliqua aliquem imparatum, & in cæteris penè innumerabilibus: quarum locutionum ornatus nullus à uerbo cognoſcitur, ſed quia cũ hoc uerbo frequenter ſunt, omittere nolui. ſed iam ad exempla.

Eſſe facere habere

ESSE CVM GENITIVO

Animi mediocris. Cæ. Ciui. 3. a: Difficultates auctionandi proponere etiam mediocris eſt animi. Artis. in fa. 15. Sed, ut in nauigando tempeſtati obſequi artis eſt. Cognationis magnæ. Cæ. Gal. 7. b. Atq; ipſũ hominem ſummæ potentiæ, & magnæ cognationis. Commorationis locum. in fa. 92.. Nam & uilla, & amœnitas illa cõmorationis eſt, non diuerſorij. Conſilij ſui. in fa 31.. Quid in eo genere efficere poſſis tui conſilij eſt. Cæ. Gal. 7. c: Mei conſilij eſt facere, quod noſtri maiores &c.

&c. Diuerſorij locum. uide com morationis. Eius generis aliq. in fa.6. Quod non eius generis meæ li teræ ſint &c. Ita. eiuſmodi, illiuſmo di, huiuſmodi aliq. Teren. Heau.6.

Frugis aliq. Pl. Mili.18. Fac ſis fru gis. Et frugi. Pl. Aul.18. Hoc eſt ſerui facinus frugi. Et frugi bo næ. Pl. Pœnu.12. Quaſi ipſe ſit frugi bonæ. Id ætatis. Att.64. Credo Platonem uix putaſſe ſatis conſonũ fore: ſi hominem id ætatis in tam lõ go ſermone diutius retinuiſſet. in fa. 93. Hac locutionis formula, ſi recte obſeruo, cum de minoribus, tum de maioribus natu ueteres in pri mis ut ſoliti ſunt. Impudentiæ inſignis. in or. lib.99. Inſignis eſt im pudẽtiæ. Cæ. Ciui.3.a. Cuius impu dẽtiæ eſt? Iudicij mei, tui, ſui, alicu ius. Att.274. Tu quid de hac re ſen tias, tui iudicij eſt, ego ſic ſentio. Iu ris ſui aliq. At.119. Non futurus ſit ſui iuris. i. liber. Iuris. 2. uol. orat. 217. Qui negas eſſe iuris. Laboris ſummi aliq. Cæ. Gal.4.a. Hæc quo tidiana exercitatione, ſummi, ut ſint laboris, efficiunt: id eſt, qui poſſint ſummum laborem ferre. Loci alic. aliq. Att.4. Quæ loci ſint eius: id eſt, quæ ei loco conueniant.

Mentis ſuæ aliq.3. uo. orati.90. Hic ſi mentis eſſet ſuæ, id eſt, ſanæ mentis. Moris. Aſco.500. Moris autem fuerat. Neruorum alicu. Atti.328. Eſt tuorum neruorum.

Nundinarum multarum. Atti. 64. Hæc negotia multarum nundi narum fore. Operæ eſſe. Plau. Mer.16. Reſponde mihi quæ cauſa? Eu. operæ non eſt. Ch. cur? quia nõ illi commodum eſt, non eſſe otium.

Operæ pretiũ.1. uo. or.28. Ope ræ pretium erat. Opinionis.3. uo. or.272. Nunquid hi, quos pro tulit Scipiones, & Metellos ante fue rint aut opinionis, aut gloriæ &c.

Paucorum hominum. Ter. Eu. 6. Imò ſic homo eſt perpaucorũ ho minum, id eſt, qui cum paucis ho minibus conuerſetur. Pluris ali. alic. Att.195. Mea mihi conſcientia pluris eſt, quàm hominum ſermo. Sallu. Iug. c. Potentiæ ſummæ. Cæ. Gal.7.b. Vide cognationis ma gnæ. Pretij alic. rem.1. uo. orati. 201. Omnes deniq; res, quę alicuius pretij fuerint, tota ex prouincia coẽ miſſe. Quanti. in fa.104. Vide quã ti apud me ſis: id eſt, à me ſias. in or. lib.188. Sed quanti quiſque ſit pon derandum eſt. Ter. Adel.27: Poſtre mo à me argentum quanti eſt ſumi to, id eſt, quanti ualet. Senten tiæ ſuæ.1. uol. or.79. Vide iuris ſui.

Sermonis multi rem. Atti.103. Sed hæc coram, nam iſta multi ſer monis ſunt.

ESSE CVM DATIVO

In hac quidem parte, ne te in infinitum ducam, quoniam uerbi natura eſt, ut omnia nomina, quæ aliquo mo do ſubſtantiam habeant, Item Gerũ dia in dum abſoluta, & unum in do quod eſt ſoluendo, in parem con ſtructionem recipiat, his paucis ex

emplis contentus eris. Ac ſtatim de ĳs, quæ natura ſubſtantiua ſunt, mox de ĳs quæ uſu in ſubſtantiuorum rationem tranſeunt, deinceps cũ particulis agetur.

ESSE CVM IIS NOMINIBVS quæ ſunt natura ſubſtantiua.

Abortũ.Ter.Hec.8.. Dicam abortũ eſſe. Autorem alic.Att.218.Et ſi quid autor mihi es. Caput.in fa. 54..Caput illud eſt. Cauſam.in fa.206.Non erat cauſa. Cautionem.Ter. Adel.10..Hi mihi ne corrumpantur cautio eſt:id eſt, cauendum eſt mihi. Confidentiam. Plau.Pſeu.7..Confidentia eſt inimicos meos me poſſe perdere. Cõſilium.Ter.Hec.10.. Non eſt conſilium pater.Item.Sall.Cat.a. Cõſuetudinem. Atti.195:Si ut conſuetudo eſt, in prima prouincia circiter Calen.affuturus uidetur. Conuiuia.1.uolum.oratio.252.Vt muliebria quotidie conuiuia eſſent: id eſt,exercerentur. Copiam.Ter. Heau.5:Nam apud patrem tua amica tecum ſine metu ut ſit, copia eſt. Diem rei.in orator.libr.172. Et cum cognitionis dies eſſet. Aes alienum.Sallu.Cat.a..Simul quod æs alienum per omnes terras ingẽs erat. Expectationem.Attic.13. Nunc eſt expectatio comitiorum.

Fidem.Pl.Prol.Amphi. Si illis fides eſt,alicui apud aliq.Ter.Hea. 8.At mihi fides eſt apud hunc. Att. 154.Pacis fides nulla eſt : id eſt, ſpes nulla pacis eſt. Flagitium. Ter. Adel.10.. Nam id nobis tam flagitium eſt,quàm &cc. Gratiam. Ter.Ad.2:Et eſt dis gratia.Item eo. loco.Et eſt dis gratia. utrobiq; pro gratias habere,ſeu agere. Honorem.1.uo.ph.148..Honorem tamẽ huic generi non fuiſſe declarat oratio Catonis. Impunitatem.2. uo.or.201.Ego autem in qua ciuitate nihil ualeret ſenatus, omnis eſſet impunitas. Intercapedinem.1. uol.ph.61..Quas ob cauſas in eorũ uita nulla eſt intercapedo moleſtiæ in fa.264. Iter.Atti.125..Iter autẽ eius erat ad Lentulum COS.id eſt, ibat. Iudicium.Terẽ.Eu.5.Cras eſt mihi iudicium. Libidinem: Pl.Menæ.1.Maior libido eſt fugere & facere nequiter. Locum.in fami.133.Vt mirarer locum fuiſſe &c

Ludum.1.uo.ph.54. Cum præſertim illa perdiſcere,ludus eſſet:

Meſſem nullam.Atti.82.Meſſis enim nulla fuerat. Negotium. Att.86..Correcta uero epiſtola Memiana nihil negotĳ fuit.ita tu nullũ negotium dices. Nomen.Plaut. Cap.4.Nam illi Theodoromedes fuit germano nomine.& nomen Cæſaris.Pl.Prol.Amph. Nomen Mercurĳ eſt mihi.& Cæſari.Pl. Menæ. prol.Menechmo idem quod alteri nomen fuit. Otium. Ter. Adel. 10..Non hercle otium eſt.de off.33..

Occaſionem.Pl.207.A gere tuã rem occaſio eſt. Opinionem.1. uo.orat.66.De quo nulla unquam opinio fuerit.in fam.131..Vt opinio no-

noſtra eſt.de off.41. Opportu- nitatem rei.2.uo.ph.19..Ne hoc qui dem nos monet conſiderantes, quę ſit utilitas, quæq́ꝫ opportunitas in homine membrorum. Opus re aliq.Ter.And.1:Quid opus eſt uer bis.Ita Facto.Sall.Cati.a. Nam priuſquam incipias, conſulto, & ubi conſulueris,mature facto opus eſt. Conſulto.uide facto. etſi hi ablatiui non uerbi ui, ſed nominis adiuncti ſunt,id quod fiet etiam in uſu eſt, & in multis alijs bona cum eruditorum uenia. Periculum. 3.uo.or.14..Primum non eſt pericu lum. Poteſtatem.in fa.6.Quo- ties mihi certorum hominum pote ſtas erit.1.uol.or.7. Rationem. 3.uo.or.194.Veruntamem fuit ra- tio mihi fortaſſe ad tranquillitatem meorum temporum non inutilis.

Religionem.Pl.Cur.6..Vocat ad cœnam, religio fuit, denegare no lui. Rem.Ter.Adel.10..Iſtęc res eſt. Sententiam.Teren.Heau.1.. Siccine eſt ſententia? Sermonem alicu.Pl.Pſeu.5.Ita nunc per urbem ſolus ſermo eſt omnibus: id eſt, de eo omnes loquuntur.3.uolu.or.7. Erat hic omnium ſermo: id eſt, ita omnes loquebantur. Signum. Te.An.12.Adhuc Archillis quæ aſ ſolent, quæq́ꝫ oportent ſigna ad ſa- lutem eſſe omnia huic eſſe uideo. Significationem.de offi.61..Nulla fuit timoris ſignificatio, nulla men- tio pacis. Simulationem.Ter. Heau.14..Non mea eſt ſimulatio.

Solitudinem.1.uolu.phi.124.. Solitudo erat, quam uolueramus.

Spatium.Atti.75..Cum autem erit ſpatium, utrunq́ꝫ dabo:i.otium

Suaſorem.de off.74.Suaſor & autor fuit. Tenebræ.Attic.108.. Quæſo quid hoc eſt? aut quid agi- tur? mihi enim tenebræ ſunt. Vi- ciſſitudinem rerum.Te.Eu.4..Om nium rerum uiciſſitudo eſt. Vo- cem unam omniū.Atti.34..Sed eſt iam una uox omnium magis odio firmata quàm præſidio.ut omniū ſermo. Vſum alic,re ali.Pl. Aſin. 1..Viginti iam uſus eſt filio argenti minis. Tacito.Pl.Ciſt.2. Tacere miſera nequeo quod tacito uſus eſt Ita Facto.Te.Ad.10..Et moneo quid facto uſus ſit.Item Heau.1. Et ubiq́ꝫ eſt, uſum eſſe, quod alibi eſt, opus eſſe. Et uſu aliq.alic.Pl.Mil. 8.Quin ſi inimicis uſu eſt, obſit mi- hi. Et uſui.in ora.li.166.Sed quid habuit tandem liber iſte, quod tibi aut nouū, aut tanto uſui poſſit eſſe? nunc rei utilitatem ſignificat. Vſū a lic.cum al.ſuo loco,

B ESSE CVM IIS NOMINI- bus quæ per tertium genus ſubſtā- tiua fiunt. Vt alienum.in orat. lib.201. Animatum.de offi.106.

Capitale.in familiaribus.102. Treuiros uites cenſeo, audio capi- tales eſſe, & ſi ſecum ſuum ſubſtan- tiuum nunc habet.in qua uoce Lau. Vall.præcipiebat capitalem homi- nem eſſe, eum tantū, cuius caput pe titur, non qui alterius caput petat,

hic planè contra eſt. Certum ali. Atti.38. Vt diceret ſibi certum eſſe, nunc eſt conſtituere, deliberare.

Commodum.in orat.libr.166. Quare ſi tibi eſt commodum. Atti. 10.. Compertũ eſſe. Ego fateor hanc locutionem apud meos me nõ obſeruaſſe, qui eius loco habere cõ/pertum, habere exploratum, et pro explorato magis uſi ſunt:Lau.Val. tamen eius meminit. Commune alic.cum aliq.in fa.81..Deinde quod mihi ad conſolationem commune tecum eſt.& commune omnium.de offic.2.Hæc quæſtio communis eſt omnium philoſophorum .62.202.

Conſonum.Att.64.Credo Platonem uix putaſſe ſatis conſonum fore. Conſentaneum alic. Attic. 20.Vel quod ita rectũ eſt, uel quod meis rebus maxime conſentaneum. de off.14. Aequum.in fa.8.Quã æquum eſt. Eximium alic.1.uol. or.63.Neq; enim eſſet ueriſimile, cũ omnibus Siculis faceret iniuriam, te illi unum eximium, cui conſuleret, fuiſſe.quod Ter.Hec.1:dixit habere in eximium. Exploratum.in fa. 7.Nos hoc ſentimus, ſi tibi exploratum ſit.74.Sall.Iug.d. Et pro explorato infra. Finitimum.in or. lib.201: Graue.in orat.lib.221.

Inane.Attic.181.. Incommodum.in fa.28. Integrum.2.uol. or.93.Ego autem ſi mihi eſſet integrum, & integro.in orat.libr.144. Sed quoniam hæc iam nequaquam in integro nobis eſſe poſſunt.&c.

Iucundum.de off.87.. Lætũ de off.88. Luxurioſum.in or.lib. 204. Naturale.Aſc.3. Nefas. de off,24. Obſcurum.in ſa.41. Neque id eſt obſcurum cuipiam in prouincia. Omnia ali.in ali. in ſa. 22..In eo ſunt mihi omnia. Optatum.in fami.250..Et in optatis infra.

Par.3.uo.or.194.Scelere par eſt, belli induſtria inferior.in or.li.197.

Procliue.de off.47.Dictu quidem eſt procliue. Putidum. Att. 8.Quotidianum.Atti.316.Hoc eſt enim eius quotidianum. Ratum. Terent.Hec.11: Neq; quod ego egiſſem, eſſet ratum. Reliquum.Teren.Phor.1.Erat ei de ratiuncula iã/pridem apud me reliquum pauſillulum.Att.95.Dies enim triginta tres erant reliqui. Subitum.in ſa.203. Subitum eſt ei remigrare Cal.quintilibus. Summum alic.Ter.Ad. 8..Nam is noſtro Simulo fuit ſummus. Superuacaneum. in fam. 32.Commemoratio officiorum ſuperuacanea eſt.Sall.Cat.c. Suſpẽſum.in fam.171..Omnia enim erant ſuſpenſa.

ESSE CVM DVOBVS datiuis.

In hac uero dicendi formula illud obſeruandum eſt maxime, hanc tantum, ſcilicet in nominibus ſubſtantiuis admitti, neq; adiectiuum recipi unquam, niſi tertio quodam in locum ſubſtantiuo ſuo pro epitheto adhærens, hoc modo: quod mihi argumento fuit, nam cum ſubſtan tiuũ

uũ fit per tertiũ genus, iam adiecti
ùum eſſe deſijt, ſed neꝗ hoc in om/
nibus ſubſtãtiuis fit, nam mihi me/
moriæ fuit, nobis omnibus menti
eſt, niſi planè Barbarus dicet. Ar
gumento aliqu.alic.Att.166.. Tum
mihi argumento eſt, recte eſſe in Hi
ſpanijs.2.uolu.phi.2..1.uo .or.245.

Acerbitati alic.2.uolu.ora.150.
Quibus odio ſunt noſtræ ſecures,
nomen acerbitati, ſcriptura, decu/
mę, portorium morti.1.uo. or.215..

Bono aliq.alic.1.uo.ph.32.. Cui
bono fuiſſet. Item.1.uolumi.or. 32..

Cordi aliq.alic.in orat. lib. 201..
Flumen alijs uerborum, uolubili/
tasꝗ́ cordi eſt. Te.An.6.. Si tibi hæ
nuptiæ ſunt cordi .i. placent, dele/
ctant. Curæ aliq.alic.in fam.80..
Mihi tu, tui, tua omnia maximæ cu
ræ ſunt. De aliqua re.in fa.143..
Itaꝗ mihi maximæ curæ eſt, nõ de
mea quidem uita &c. Emolu/
mento aliq.alic.in or.lib. 87.. Vt &
uobis honori, & amicis utilitati, &
reip emolumẽto eſſe poſſitis. Ho/
nori.uide emolumento. Impedi
mento.in fa.41. Vbi ego enim cui/
quam legationi fui impedimento?

Indicio.1.uo.or.36.. Ter.Heaut.
6. Nam mihi quale ingenium habe
res, fuit indicio oratio. Laudi.in
fa.21. Sed tibi & gratulor, & ut ſem
piternæ laudi tibi ſit iſte tribunatus
exopto. Leuationi.in fa.82. Nõ
enim dubito quin magnæ tibi leua/
tioni ſit ſolitus eſſe quotidianus cõ
greſſus &c. Oſtentui. Sall.Iug.
a.. Sed quoniam conatus ſum, ut Iu
gurthæ ſcelerũ oſtentui ſim. Rei
alic.aliq. Ter.Adel.9. Qui alicui rei
eſt etiam. Legitur tamen in Palatino
codice alicuius rei. eſt autem de illo
nondum deſperatum eſſe. Ridi
culo. Ter.Eu.24. Mihi ſolæ ridicu/
lo fuit. Saluti aliq.alic.in or. lib.
88. Et maxime cenſor ſaluti Reipu.
fuit. Stomacho. At.68.. Et multa
prætereo, quæ tum mihi maiori ſto
macho, quàm ipſi Quinto fuerunt.

Teſtimonio alic.1.uol.or.247..
Niſi nobis teſtimonio ſunt. Vſui.
Att.109.. Magno uſui cauſæ noſtræ
fuiſſet. Vtilitati.uide emolumẽto.

ESSE CVM ABLATIVO.

Vide quàm uarie, quãꝗ́ uenuſte uer
bi natura ſe circumueſtiat, modo
enim ſubſtantiuis, aut ſolis, aut cũ
ſuis adiectiuis, ut magis libet, con/
ueſtitur: Cũ uero duplici ueſte, qua
ſi per hyemem, utendum eſt, ſi dati
ui ſunt, ex ſubſtantiuis tantum ſu/
menda ueſtis eſt: ſi ablatiui, ex utro
ꝗ panno adiectiui, & ſubſtantiui,
ueſtis conficitur, neꝗ ſecus unquã.

Animo alieno. Te.Adel.8.. Iam
primum illum alieno animo à no/
bis eſſe res ipſa indicat. Animo
abalienato. At.2. Sed mirandum in
modum eſt animo abalienato. A
nimo magno.3.uo.or. 111.. Ani/
mo illo.in fa.160. Animo uacuo.
in ora.li.166.. In qua locutione, cum
& animi magni, & animo magno,
ita exigui, & exiguo, & in multis ſi/
milibus recte dicatur: omnino ta/

men diuerſa eſt ſignificatio. Nam eſſe magni, exigui animi, magis pertinere, intereſſe, conuenire ſignificat animo uero magno, exiguo eſſe, eſt habere animum magnum, exiguũ. Necꝫ (fortaſſe) dicendi figura recte conuerti poterit. ut Cæſar fuit magni animi, necꝫ eſt magno animo facere, ſcilicet aliquid: Sed magno animo Cæſar ſemper fuit, & magni animi eſt facere, ſcilicet aliquid. id quod cum multis alijs, ne dicam cũ omnibus, huiuſmodi fiet: ut ex his exemplis cognoſci poteſt. Commodo ſuo. At. 212. Quo minus ſuo commodo in Tuſculano ſit. Fama graui. Att. 324: Eſt omnino tam graui fama hoc iudicium. Loco bono. Attic. 84.. Perbono loco res fuit. Item. 112.. Quo loco ſit res.

Moribus antiquis. Pl. Cap. 2. Ille demũ antiquis adoleſcens eſt moribus. Nomine hoc aliq. 1. uolu. or. 25.. Nam ut opinor hoc nomine eſt: id eſt, ita appellatur. Perfidia aliq. in fa. 41. Quod ſi eſſem ea perfidia. Pondere aliqu. Att. 154.. Eodem apud me es pondere, quo fuit ille. Timore magno. Attic, 75.. Tamen magno timore ſum.

Voce bona. Pl. Moſt. 7. Scio te eſſe bona uoce, ne dama.

ESSE CVM PRAEPOſitionibus.

Nunquam negarim & in multis ex ſuperioribus præpoſitionis uſum accommodari poſſe, ſed crebrior eſt eorum uſus ſine, nunc uero contra, quæ niſi cum præpoſitione poni conſueuerunt, adnotauimus. In quibus, ſi quędam tamen reperies, quibus præpoſitio adiuncta ſit ui magis nominis, quàm uerbi eſſe, nihil erit, quod aut uitio, aut negligentiæ nobis detur, cum id recte animaduerſũ ſit, in primiśꝗ huic uerbo conuenire uideantur.

Eſſe à re aliq. imparatum. Att. 112. Sumus enim flagitioſe imparati cum à militibus, tum à pecunia. Nudum. 2. uo. ora. 201. Ita me nudum à propinquis. Firmum. in fa. 152.. Eóꝗ magis, quod & Antonius ab equitatu firmus eſſe dicebatur. Ita

Otium. Ter. Heau. 1. Chreme tãtuḿne eſt ab re tua tibi otium? Itẽ de off. 33 Ita Inopem. At. 1. Thermus cum Syllano contendere exiſtimatur, qui ſic inopes, & ab amicis, & exiſtimatione ſunt. Ita Ab aliqua re ęgrum. Pl. Epid. 2: A morbo ualui, ab animo æger fui. Ab aliquo aliq. Atti. Et ſuſpiciones magnas habet non eſſe ab illo. Terent. And. 11. Ab Andria ancilla hæc eſt poſſeſſiue nunc eſt: id eſt, Andriæ ancilla eſt. Item. 2. uo. phi. 15. in orat. lib. 89.. Sed uide ne hoc Scęuola totum ſit à me: id eſt, pro me. Ab re alic. Pl. Aſin. 3.. Si papillam pertractabit, haud eſt ab re aucupis.

Ab aliquo alic. periculum. 1. uolu. or. 259.. A ſecuri negat eſſe ei periculum. Item Terent. Hec. 15. Ab oppido aliq. Cæ. Ciui. 1. a: Qui erat ab oppido millia paſſuum circiter tria.

tria. Dictum eſt in abeſſe diſiūctum eſſe nunc uerbum à præpoſitione: id eſt, aberat. Abſque aliq. Ter. Phor. 4. Nam abſque eo eſſet: id eſt, ſi is non eſſet.

Ad annum aliqu. Atti. 69. Quem ad annum Trib. Pleb. uidebam fore.

Ad aliquem. Att. 168.. Cum ad me bene mane Dionyſius fuit.

Ad rem. in ora. lib. 218. Quoniã nihil ad rem eſt poſtrema. Terenti. Phor. 23: Ad HS rem. in familia. 217. Ea eſt ad XXX. ſeſtertia, de hoc Cæſar uiderit. Ad ſalutem ali. Ter. And. 12. Adhuc Archillis, quę adſolent, quæ'que oportent ſigna ad ſalutem eſſe, omnia huic eſſe uideo. Ad urbem. 2. uol. orat. 112.. Ad urbem cum eſſet, audiuit Dionyſius cuidam Siculo permagnam ueniſſe hæreditatem. Salluſt. Catil. b. Hi utrique ad urbem imperatores erant impediti, ne triumpharēt calumnia paucorum. quid uero ſit eſſe ad urbem, planum Aſco. facit. 57. 79. Apud ſe. Terent. And. 8.. Proin tu face apud te ut ſies. Item. And. 24.. Pl. Amphi. 13: Vix apud me ſum. nunc ad animum pertinet.

Apud ſe. in orato. lib. 103. M. uero Scaurus quem non longe ruri apud ſe eſſe audio: id eſt, in ſua uilla. Terentius. Hec. 1.. Dionyſia hic ſunt, hodie apud me ſis uolo: id eſt, domi meæ. Apud aliquem quanti. uide quanti. Apud nos recte. in familiaribus. 130. Præterea rectiſſime ſunt apud te omnia.

Apud aliq. Reum. Att. 39. Nunc reus erat apud Craſſum diuitē Vectius de ui. 3. uo. orati. 20. Apud aliq. fidem ſibi. Ter. Heau. 9. At mihi fides apud hunc eſt: id eſt, mihi fidit. Apud aliq. pondus. Att. 66. Et eſt pondus apud ruſticos in patris memoriam: id eſt, ualet patris memoria.

Cum aliqu. unà. Ter. Hec. 3.. Vt cum matre una plus eſſet. nunc commorationem ſignificat. Cum muliere aliq. 3. uo. oratio. 47.. Cum hac ſi quis adoleſcens forte fuerit, utrum hic tibi L. Herenni adulter, an amator, expugnare pudicitiã, an explere libidinem uideatur. nunc eſt rem habere cum muliere. Cum imperio. Att. 102. Nam quod putas utilius eſſe, uel mihi quod tutius ſit, uel etiam ut Reip. prodeſſe poſſim, me eſſe cum imperio, id coram conſyderabimus quale ſit. Item Attic. 133. Cum telo. At. 38. Quod conſeſſus eſſet, ſe cum telo fuiſſe. Cū telis. Sall. Cat. b..

Aliquid alic. cum aliq. ut Bellum alic. cum aliqu. de off. 61. Themiſtocles poſt uictoriam eius belli, quod cũ Perſis fuit, dixit &c. Pl. Prol. Amphi.. Commercium cum ali. 1. uo. or. 231. Cōmercium iſtarum rerum cũ Græcis hominibus nō fuiſſe. Cōmune cũ multis. in fa. 206. Hoc etſi cōmune cũ multis eſſe uidetur. & multorũ. de off. 2. Atq; hæc quidē quæſtio cōmunis eſt omniũ philoſophorũ. Congreſſum ali.

cum aliq. Att. 178. Quare ſi quis cō greſſus fuerit mihi cum Cæſare. Conſuetudinem alic cum aliqu. in fa. 215. Mihi uetus cum eo conſuetudo eſt. Diſſenſionem cum ali. in or. lib. 181. In quo nonnunquam fuit populo cum doctis, intelligentibus diſſenſio. Hoſpitium cum aliq. 1. uo. or. 21. Nam cum Metellis Seruilijs, Scipionibus erat ei nō modo hoſpitium &c. Nihil cum aliq. Pl. Menæ. 12. Nihil mihi tecum eſt. Rationem rei alic. cum ali. 2. uo. ora. 194. Pacis uero ratio quæ poteſt eſſe cum eo. Societatem cum aliq. in fa. 95. Eſſe quandam illi belluæ cum genere humano ſocietatem. Vſum cum aliqu. alic. in fa. 142. Cum M. Fabio (quod te ſcire arbitror) ſummus mihi eſt uſus.

De ſtudio alterius aliq. Plau. Aſin. 3: Meo de ſtudio ſtudia erāt ueſtra omnia. De lucro. Ter. Adel. 21: Quicq̃d hui c acceſſerit, id de lucro putato eſſe. De nihilo. Ter. Hec. 15. Non hoc de nihilo eſt. De grege illo. Ter. Ad. 9: Atq; hercle hic de grege illo eſt. De ui reum. Attic. 39. Nunc reus erat apud Craſſum diuitem Vectius de ui. Alicuius. 3. uo. or. 108. Reus enim Milonis lege Plotia fuit Clodius, quoad uixit. Apud aliq. uide ſupra. De aliq. aliq. Att. 68. In primis nobis ſermo, is q̃ multus de te fuit. 1. uol. or. 245. De re ſilentium. in orat. lib. 165. Eo inquit animo ad te uenimus ut de Rep. eſſet ſilentium.

E Rep. in fa. 203. Ea ſi dicam non eſſe è Rep. diuidi: id eſt Reip. non eſſe utile. E partibus medijs. 3. uo. orat. 200. Alteri uicti ſunt, alteri ſunt è medijs C. Cæſaris partibus.

Ex aliquo aliq. 3. uo. or. 4. Ex qua hic eſt puer. Ex ſententia. At. 49. Me miſerum quàm omnia eſſent ex ſententia, ſi nobis animus &c. Ex uoluntate aliq. 1. uo. or. 71. Duo igitur conſules, & quæſitor erunt ex illius uoluntate. Ex Aethiopia uſque. Ter. Eu. 7. Ex Aethiopia eſt uſque hæc. Ex uſu. Ter. Eu. 26. Nec magis ex uſu tuo. 113. Si ex uſu eſſet noſtro hoc matrimonium: id eſt, ſi nobis conduceret. Ex municipio. Attic. 315. Et quod eſt ex municipio Attellano. Ex re ſpem. Att. 33. His ex reb⁹ nō ſpes, ſed dolor eſt maior.

Extra noxiam. Ter. Hec. 5: Nam (ita me Dij amēt) quod me accuſas nūc mi uir, ſum extra noxiam. Extra urbem. Attic. 67. Scripſeram ne tibi me eſſe legatum Pompeio, & extra urbem quidem fore ex Idibus Ian. Item. 99.

In aliquo quantum. Att. 69. Illud præcipue ne pateretur, quantum eſſet in ipſo, prorogari nobis prouinciam. Item. 145. Item. 297. Quātum in me erit: id eſt, quantum potero. In aliquo nobis omnia. in fam. 22. In eo mihi ſunt omnia. Ita Att. 37. Sed totum eſt in eo. In aliquo ſpem. At 20. Vide ſpem. In aliqua re multum. de off. 44. Eſt enim multus in laudanda magnificentia, & apparatio-

tione &c. In amicitiam alic.1.uo. oratio.65. Quæ in amicitiam Pop. Ro.ditionemq́ eſſent.ubi illud animaduertendum eſt,ueteres in præpoſitiuam particulam,ſiue ſtatum, ſiue motum ſignificaret, ſuo arbitratu aut in ablatiuo,aut in accuſatiuo poſuiſſe.ut Sallu.Cat.b..Qui in cuſtodijs traditi erant. Item in uerbo uenire. In amore.uide in delitijs. In aperto.Sall.Iug.a. Pauca ſupra repetam, quo ad cognoſcendum omnia illuſtria magis, magisq́ in aperto ſint. In armis.Attic. 17..Et Heluetij ſine dubio ſunt in armis.Cæ.Gal.1.c.. In animo. Att. 49..Mihi autẽ erat in animo. In cauſa.in fa.1.In cauſa hęc ſunt.2.uo. or.215.Sin in cauſa fuit annona &c.

In culpa.Terẽ.Hec.14..Nam is in culpa non eſt. In conſpectu. 1.uol.phi.289.Erat enim illis pene in conſpectu præſtanti ſapientia & nobilitate Pythagoras.2.uo.orati.233. Domum in conſpectu totius urbis in fa.7.Cui prope in conſpectu Aegyptus eſt.Cæ.Gall.5.a.. In cœlo.Att.34.Bibulus in cœlo eſt, nec quare ſcio. In crimine.1.uo.orat. 223.Ne ipſe eſſet in crimine. In curſu.Att.76.Et eramus in curſu. In curioſitate.Att.39..Sum in curioſitate ὀξύπεινος. In delitijs.1.uo. or.200..Vnde igitur potius incipiã? quàm ab ea ciuitate, quæ tibi una in amore,atq; in delitijs fuit. In deſyderio.3.uol.ora.227.Erat enim in deſyderio ciuitatis;in ore, in ſermone omnium,paſſiue eſt:ideſt,omnis cum ciuitas deſyderabat.in fa.24.. Satis glorioſe triumpharem,ſi non eſſem tam diu quidem in deſyderio rerũ mihi cariſſimarum,nunc eſt actiue: id eſt, quas ego magnopere deſydero. In difficultate rem.Cę. Ciui.3.a.Erat res magna in difficultate. In diſcrimine.in fa.80..Nihilo te nunc maiore in diſcrimine eſſe, quàm quemuis,aut eorum &c. In ditionem Pop.Rom.uide in amicitiam. In dubio.Sallu.Cat.c. Libertas et anima noſtra in dubio eſt.

In ære alieno.1.uol.orati.202.At hominem uideo auctionem feciſſe nullam, uendidiſſe præter fructus ſuos nihil unquam, non modo in ære alieno nullo, ſed in ſuis numis multos eſſe debere. In ære alieu. in fa.25.M.Fabiũ,quod mihi amicum tua commendatione das,nullum in eo facio quæſtum, multi enim anni ſunt,cum ille in ære meo eſt.226. In excelſo.Sall.Rep. or. 2.Cuius opes in excelſo ſunt. In expectatione.in fa.128. Eſt igitur aduentus Cæſaris in expectatione. in fa.19. Summa ſcito in expectatione eſſe te.198.In expectatione erant omnia,nondum legati redierant. Item Pl.Mil.16..Paſſiue ubiq;:id eſt,expectabantur. In famulatu.de offic. 109.Vt in fabulis qui aliquãdiu propter ignorantiam ſtirpis & generis in famulatu fuerint: id eſt ſeruierint In fide ali.At.305.Et quod eſt ex municipio Attellano,,,quod ſcis eſſe in.

ſide noſtra. In fuga. Att.116. Deſperata res eſt, in fuga omnes ſunt.

In gratia cum aliqu. in fa.10. Me cum Cæſare, & cum Appio eſſe in gratia. Item.1.uo.or.80. In honore.1.uo.or.31. Apud eum ſunt in honore & pretio. in ora.lib.166.167.1. uo.orat.268. In honorem. Ter. Eu.4: Ille ubi miſer famelicus uidet me eſſe in tãtum honorem. Ecce tertio in ſtatu, cum accuſatiuo præpoſitionem in, poſitam. In imperio Att.294. Vt ij, qui eorum in imperio erũt, ſint quàm beatiſſimi.297. Item.1.uo.orati.250. In incerto. Sallu.Iug.b.. Cum etiam tum euentus in incerto erat. In inficiando in orat.lib.239. In coniectura igitur cum eſt in inficiando reus, accuſatori hæc duo prima ſunt. In integro. in orat.lib.144. Sed quoniam hæc iam neq; in integro nobis eſſe poſſunt &c. Vt integrum. In intimis alic. Attic.63.. Itaq; in intimis eſt meis. In inuidia. Atti.27. Nõ enim poterimus ulla eſſe in inuidia ſpoliati opibus, & ſenatoria potentia. In laude.1.uo.ora.80. Cuius damnatione totus ordo cum Pop. Rom. & in laude, & in gratia poſſit eſſe. n legatis.1.uo.ora.22.. Qui in decem legatis erat. In litura.1. uo.ora.146.. Reliquæ omnes eſſent in litura.95. In lubrico.1.uo.ph. 218. Quod cum ipſum perodioſum eſt, tum eo moleſtius, quia ſunt in lubrico. In maioribus alicui. in familia.110. Id cum ipſius cauſa (eſt enim mihi ut ſcis in maioribus) tũ me Hercule etiam Reip. In manibus aliquid. At.323. Expolitiones utriusq; noſtrum ſunt in manibus, nunc rei abſolutionem ſignificat. de offi.70.. Eſt in manibus uiri laudatio, quam cum legimus, quem philoſophum non contemnimus? nũc eſt tantum legi, circunferri. Salluſti. Catil.a.. Spesq; magna dominationis fruſtra in manibus fuiſſet, nunc eſt pro poteſtate. In medio. Terenti. Adel.11: Pro certon tu iſtæc? HE. Mater uirginis in medio eſt.1. uolu.ora.129.. Tabulæ ſunt in medio: id eſt, teſtantur. In metu. Teren. Heau.2: Nam in metu eſſe hunc illi eſt utile. In mora. in fa.163. Tamen nequaquam tanta in mora eſt quanta &c. In more maiorum. 2.uolu.ph.178. Quæ eſſent in more maiorum. In moribus. Atti.86. Dionyſius mihi quidem in moribus eſt. In motu. Attico.323. Magna res in motu eſt. In nouiſſimis.1.uolum.oratio.50. Itaque per breui tempore, qui ne in nouiſſimis quidem erat hiſtrionibus, ad primos peruenit comœdos. ut & Cic. uti nouiſſimo interdum non uitarit. In nominibus pecuniam.1. uolumine orationum.239. Pecuniã ſibi eſſe in nominibus, numeratam in præſentia non habere. In numis. uide in ære alieno. In noxa. Terentius. Phor.5: Hic in noxa eſt, ille ad defendendum cauſam adeſt.

In oculis. Attic.55.. Et interea me eſſe

eſſe in oculis ciuium de me optime meritorum non alienum putaui. nunc eſt uerſari ante oculos aliquorum. Et in oculis alicui. Attico.90.. Itaque publicanis in oculis ſumus. 1.uolumi.philo.188. Nunc uero eſt ſumme diligi. In obſcœnis.in familiaribus.140. At hodie penis eſt in obſcœnis. In odio. Attic.30. Quanto in odio noſter amicus magnus eſt.36..Vide quo ſit in odio ſtatus hic.35.. In offenſa. Attic.135.. Quin magna in offenſa ſim apud Pompeium. In officio.Attic.8.. Nicanor in officio eſt, & à me liberaliter tractatur.307. In operis. in famili.207. Qui eſt in operis eius ſocietatis. In optatis.in familia. 25.Cur mihi in optatis non ſit,com plecti hominem florenti ætate, opibus &c. In ore.Terentius. Adel. 2.In ore eſt omni populo. Attic.93.. Tibi autem ualde ſolet in ore eſſe.

In potentia. 1.uolumine orati. 129..Erant in magna potentia. In poteſtatem.2. uolumine orationū. 10. In prædonum fuiſſe poteſtatem ſciatis. In precio.1.uolu. ora.31. Apud eum ſunt in honore & precio. In prædijs.Atti.328. Et ſum equidem,uti ſcribis,& Romæ, & in prædijs infrequens. In procliui. Ter. And.17..Sed ſi id non poterit,id faciam. in procliui quod eſt, per me ſtetiſſe &c.id eſt,quod parū abeſt,quin faciam, etſi alij aliter legant.Sallu.Rep.ord.2.. Cuius ſi dolum caueris,alia omnia in procliui erunt:id eſt,facilia. In procuratione rei.Cæ.Ciui.3.c..Qui propter ætatem eius in procuratione erant regni. In promptu.de offic.49. Iam illud non ſunt admonendi (eſt enim in promptu) ut animaduertant. In publico.1.uo.orati.254.. Cleomenes, quanquàm nox erat, tamen in publico eſſe non audet.

In quæſtione.Pl.Pers.1..Caue fuas mihi in quæſtione. paſſiue.i. ne mihi quærendus ſis. In quæſtu. At.82.Illud autem tempus quotannis ante me fuerat in hoc quæſtu.

In re quomodo.Att.33..Neq; tātum eſt in re,quantus eſt ſermo. In re aliq.multum de of.44..Eſt enim multus in laudanda magnificentia & apparatione popularium munerum, id eſt,longus.Cæſ. Gall.4.a. Multum'q; ſunt in uenationibus.id eſt,aſſidue,crebro.Atti.17. In re. alic.Ter. And.13.Si in re eſt utriq;, ut fiant,accerſi iube. In rem.Ter. Hec.4.Quod ſi tu idē faceres,magis in rem,& noſtram, & ueſtram: id eſſet.Hec.2.Ita Dij Deę'q; faxint, ſi in rem eſt Bacchidis. Plau. Aul.3. Quod in rem eſſe utriq; arbitremur Item Prol.Amph.Quæ maxime in rem ueſtram communem fient. In ſcripto crebriorem aliq.Atti.17..Et in ſcripto eſſem multo crebrior quā tu.i.in ſcribendo,niſi tamen ſit men dum.non enim placet, ut latinum.

In ſenioribus. Pl.Prol.Caſ.Antiquam eius edimus comœdiā, quā uos probaſtis,qui eſtis in ſeniorib᷒, nam

nam iuniorum qui ſunt, non norūt ſcio: id eſt qui ſeniores eſtis. In ſententia. in fa. 49.. Adhuc in hac ſum ſententia. In ſermone rem. 1. uo or. 115.. Erat in ſermone res. In ſpe. Att. 51. Sed ſi eſt aliq. in ſpe. 175.. Nec ulla ſum in ſpe. 48. An eſt aliquid in ſpe: id eſt, de quo ſperetur. In ſpeculis. 1. uo. or. 74.. Nunc autem homines in ſpeculis ſunt. obſeruāt quēadmodum &c. In ſtatione alicubi. Cæ. Gal. 4. c.. Qui pro portis caſtrorum in ſtatione erant. In timore. in fami. 23. Hæc æſtas habuit hunc exitum ſatis felicem, ea, quæ ſequitur, magno eſt in timore. paſſiue: id eſt, magnopere timetur. In tranquillo. Ter. Eu. 26. Meo fratri gaudeo amorem eſſe omnem in trāquillo. In tumore. 1. uo. ph. 194. Nam manus affecta recte eſt, cū in tumore eſt. In tutela. 3. uo. or. 76. Quare ſit in eius tutela Gallia. In tuto. Ter. Adel. 6. In tuto eſt omnis res. In uadimonium. 1. uol. or. 4. Itaq; ex eo tempore res eſſe in uadimonium cœpit. In uitio. 1. uolu. ph. 131.. Et ſi hoc quidem eſt in uitio diſſolutione naturæ tam ualde perhorreſcere. de offi. 5.. Qui autem nō defendit, nec obſiſtit, ſi poteſt iniuriæ, tam eſt in uitio, quām ſi parentes &c. Item. 13. Pugnatq; nō pro ſalute communi, ſed pro ſuis commodis, in uitio eſt. Hoc tamen quidam inuſitatum eſſe audebunt dicere. In uoluntate. in fa. 128. Nam hæc in uoluntate fuerunt.

Infra omnes infimos. Ter. Eu. 7: Tace tu, quem ego eſſe puto infra omnes infimos homines. nunc hominis conditionem ſignificat. Aliquem. in or. lib. 168. Siquidem non infra ſuperiorem Lycurgum fuit. nunc tēpus ſignificat, & eſt ꝓ poſt.

Inter homines. 1. uo. ora. 31. Qui ut tu dicis, nunquam inter homines fuerit. Inter aliq. aliq. Ter. And. 13: Iræ ſunt inter Glycerium & gnatum

Notitiam inter aliquos. Teren. Heau. 1. Quanquām hæc inter nos nuper notitia admodum eſt. Procul inter ſe. Sal. Iug. b.. Ac primo obſcura nocte poſtquām haud procul inter ſe erant.

Penes aliq. in fam. 135.. De illo autem, quem penes eſt omnis poteſtas, nihil uideo quod timeam &c. Penes uos. Ter. Adel. 10. Quid? iſtæc iam penes uos pſaltria eſt? nunc poſitum eſſe uidetur pro apud: id eſt, domi ueſtræ. ubi illud etiam uides uti modo poſtponatur, modo præponatur præpoſitio.

Per Terras omnes aliquid. Sall. Cati. a.. Quod æs alienum per omnes terras ingens erat.

Poſt aliq. Sal. Cat. b. Sed ubi periculū aduenit, inuidia & ſuperbia poſt fuere: id eſt, poſthabitæ ſunt. 3. uo. or. 107. Cædere incipiunt eius ſeruos, qui poſt erant: id eſt, qui eum à tergo ſequebantur.

Pro aliq. Atti. 25. Quid Cato ille noſter, qui mihi unus eſt, pro centum millibus. item, Hoc erit pro illo tuo

Sub aliq.Ter.Heau.4:Sub cuius imperio eſt.At.106.Niſi eos timere putas,ne ſub regno ſint.

Sub manu aliqu.in fa.157.Voconij ut ſub manu eſſent.

ESSE CVM GERVNDIIS.

Dicendum eſt.2.uo.ora.4..Dicendum eſt enim de Cn.Pompeij ſingulari uirtute.Ita in omnibus huius uocis abſolute pronuntiatis.ut,prouidendum eſt, conſyderandum eſt,&c.

In dotandum unum eſt, quod eſt ſoluendo.Attico.207.Soluendo enim non erat.de off.49..

ESSE CVM ADVERBIIS.

Fortaſſe.Terent.Eu.24..Eſt fortaſſe quod minitares. Fruſtra.Plaut. Moſt.7.Fruſtra eſt homo:id eſt, fallitur, fruſtra agit. Obuiam ali. Pl.Pœnu.10: Cras mane quæſo in in comitio eſtote obuiam. Satis rei.plaut.Bac.2: Satis hiſtoriarum eſt.Ita Satis uerborum.Pl.Cap. 2.Sed ſatis uerborum eſt, cura quæ iuſſi atq; abi.ita Satis orationis. Pl.Bac.2..Orationis ſatis eſt,ſequere me,ac tace. Præſto alicu.in fa. 32..Ibi mihi præſto fuit L. Lucilius cum literis mandatiśq; tuis. Item in fa.Stator tuus mihi cum literis præſtò fuit.nunc eſt pro adeſſe,ſed ineſt in uerbi ſignificatione opportunitas,& celeritas quædam ſe offerendi. Aliquando eſt pro fauere.2. uolu.or.128.Ius ciuile didicit, multũ uigilauit,laborauit,præſto multis fuit:id eſt multorum cauſas defendit.quæ locutio planè oratoris eſt,cum præſto adeſſe, poëticum eſſe dicat Do. Eò loci.3.uol.or.18. Res erat, & cauſa noſtra eò loci, ut erigere oculos & uiuere uideretur.

Eodem loci,Attic.8.Res eodem eſt loci,quo reliquiſti. Quo loci. Attic.124..Neſcire quo loci eſſet.v. habere in nominibus. Numero parentis.1.uo.or.64..Tamen cum is tibi parentis numero fuiſſet. Eſſe qui dicant.Sallu.Cat.a..Sunt qui ita dicunt. Quæ tua eſt humanitas. At.105.Atqui certe ille agere debuit, & ſi eſſet factum,quæ tua eſt humanitas,aſcripſiſſes.Ita Prudentia. 3.uo.ora.47.Ita Poteſtas.Attic. 229. Ita in multis alijs,in hac enim dicendi formula maxime frequens eſt Ci. Quomodo nunc eſt.Att. 133.Quomodo nunc eſt.Vt nũc qui dẽ eſt. Quãtum in me,in te, in ſe, in ipſo,eſt.uide ſupra in te.

CVM VT.

Si eſt ut uelit.Ter.Hec.10..Si eſt ut uelit reducere uxorem,licet. Itẽ Phor. 24:Sin eſt ut uelis manere illam apud te:id eſt,ſin uelis. Si eſt ut admiſerit.Phor.5: Si ut es.in fa.196: Quod ſi,ut es,ceſſabis,laceſſam:id eſt,ut facis. Vt eſſem.Ter.Prol. Hec..Vetere in noua cœpi uti conſuetudine in experiundo ut eſſem. Item.Heau.7. Non tu ei dixiſti ut eſſem? qualitatem nunc ſignificat particula,id eſt,qualis eſſem. Eſſe ut uolumus.Atti.188. Spero eſſe, ut uolumus.

CVM CAVSATIVA.

Eſſe quod. Ter. Hec.4.. Nā eſt quod me forum tranſire iam oportet. ita cur, quamobrem. Ita nihil quod. in ſa.8. Dignitatem quidem illam conſularem fortis, & conſtantis ſenatoris nihil eſt, quod cogitemus. Item. 259. Nihil eſt quod feſtines. Pl. Prol. aul. Hanc domum iam multos annos eſt, cum poſſideo, & colo. Et cum futuro, & præterito coniūgi ſolet, uerbum hoc. 3. uol. or. 82. Fueris illo tempore conſul futurus. At. 39. Nunc res erat apud Craſſum diuitem. Eſto uerbum concedentis eſt, inquit Donatus. Ter. Heau. 9. At mihi fides apud hunc eſt, nihil me iſtius facturum pater. Ch. eſto, at certe concedas aliquo: id eſt. ſit, concedo ita eſſe. 3. uo. ora. 166. Eſto, ſit in tuis uerbis ſtupor &c.

E V Adere. In uerbo finis maxīe ſpectatur, aut loci, aut ſtudij alicui⁹, de malo plerunq;: ſed in pleriſq; difficultatē aliquā rei præ ſe fert. Ad coiecturā. Pl. Ru. 13.. Nunquam hodie quiui ad coniecturam euadere: id eſt, conſequi coniectura. Huc Ter. Eu. 8. Ipſa accumbere mecum, mihi ſeſe dare, ſermonem quærere ubi friget, huc euaſit, quampridem pater &c. In malum aliqu. Ter. Ad. 11.. Profecto euadet in aliquod magnum malum. Quorſum. Ter. An. 1: Quàm timeo quorſum euadas: id eſt, quorſum exeat. Item. And. 2. Et heri ſemper lenitas uerebar quorſum euaderet. Att. 261.. Pl. Aſin. 1: Demiror quid ſit, & quò euadat ſum in metu: id eſt, quem ad finem ueniat. Verum. 2. uol. ph. 131. Quid eſt perſpicuum? multa uera, inquit, euadere &c. id eſt, euenire Item. 3. uo. An uerebare ne non putaremus natum te potuiſſe non improbum euadere. niſi &c. id eſt fieri.

Ex ſcholis ph. aliq. in orat. 205.. Quid multa? e philoſophorū ſcholis tales fere euadunt; id eſt, exeunt, fiunt. Ita Alicunde ali. Aſ. 66. Si hinc euaſerit Verres. i. hoc iudicio.

E V E L lere. Proſus interitum rei, de qua agitur, uerbum ſignificat. Ex memoria. 3. uol. or. 10. Qui nō modo ex memoria, ſed etiam ex factis euellendos nō putet. Item in ſa. 64.. Ea cum fuerint falſa & inania, ſint euulſa ex omni memoria. Vitaq; noſtra. Opiniones. in or. li. 205.. Inſerit nouas opiniones, euellit inſitas. Fibras radicū. 1. uo. ph. 193, ſed omneis radicum fibras euellere. Ita Radices, Scrupulū ex animo. 1. uo. or. 19.. Hunc ſibi ex animo ſcrupulum, qui ſe dies noctesq; ſtimulat ac pungit, ut euellatis, poſtulat.

E V Enire. Proprie de bonis, ideo & bonorum eſt euentus, inquit Don. nos tamen & de malo reperimus, ut in exēplis, & dicimus euenire ali. & in aliq. Famam alic. Sall. Rep. ord. 2.. Nam ubicunq; tibi res proſpere cedet, ibi mihi bona fama eueniet. Pacem. Sal. Cat. a. Vbi pax euenerat. Vſu ali. de of. 55. Quod autem in poëmatibus, et in picturis uſu euenit. i. accidit. Iter alic. Ter.

Pho:

Plior.2.Euenit ſenibus ambobus ſi mul iter:id eſt,accidit. Aliquid. alic.Pl.Epid.6. Expectando exedor miſer,atq; exenteror,quo mihi Epi dici blãda dicta eueniant nimis diu maceror.Item.Te.Hec.38:16. Di ſceſſionem.Ter.An.13. Si eueniat, quod Di prohibeãt,diſceſſio:id eſt, contingat.Ita Abitionem. Terẽ. Heau.2:Propter eam hæc turba,at que abitio euenit. Præter ſpem. Teren.And.10.Præter ſpem euenit.

Seruitutem alic.Pl.Cap.3. Do/ mi fuiſtis credo liberi:nunc ſeruitus ſi euenit,ei uos morigerari mos bo nus eſt. Turbam.Ter. Heau.2: Propter eam hæc turba,atq; abitio euenit. In aliquid.in fami.23.Ex quo uereor,ne idem eueniat in me/ as literas.

EVERTERE,eſt in cõtrarium ſtatum id de quo agitur, uertere: à nauigiis atque ab iis rebus quæ euerti poſ/ ſunt,ſumpta metaphora. Et dici/ mus euertere aliq.& aliq.aliq.re,ue rum is ablatiuus modo medius eſt, modo de loco ſignificans. Nauẽ. in orat.lib.99.Citius Hercule is,qui duorum ſcalmorum nauiculam in portu euerterit:id eſt,cuius imprudẽ tia nauis perierit. Domum.3.uo lu.or.98.Cuius ipſe domum euerti/ ſti. Villam.2.uo.ora.225. Cum ipſa uilla non prædæ cupiditate, quid enim erat prædæ? ſed odio,& crudelitate funditus euerteretur.

Vrbem.2.uo.orat.244. Atqui illam à multis imperatoribus ob/ ſeſſam, oppugnatam, labefactam, penè captam,aliquando quaſi fata/ li euentu ſolus euertit. Firmamẽ ta.Att.16.Sic ille annus duo firma/ menta.Reip.per me unum conſtitu ta euertit. Amicitiam.1.uo.ph. 81.Ratio iſta quam defendis,præce pta,quæ didiciſti,quæ probas,fun ditus euertunt amicitiam. Com/ mendationem rei.in or.lib.186. Hu ius ſi uita,ſi mores,ſi uultus deniq; non omnem commendationem in genii euerteret,maius nomen in pa tronis fuiſſet. Diffinitionem rei.1.uolumi.phil.6.Vt retineamus eam diffinitionem,quam Philo uo luit euertere. Virtutem.1.uolu. ph.91.Quaſi uirtutis lumen extinxe ris, & uirtutem penitus euerteris. Ita Partes uirtutis,Iuſtitiam, Li beralitatem,Prudentiam, Benigni/ tatem, Fortitudinem, Temperan/ tiam. Bonis aliq.1.uol.orati.95. Euerſum à te puerum patris bonis eſſe dixerunt, id eſt, per uim patriis bonis puerum deturbatum.103. Ne per ſummam iniuriam pupillum Iuniũ fortunis patris conetur euer/ tere. Aratores. primo uolumi. ne orati.196. Sed eadem iſta æſtima tione,alter ſubleuarat aratores, al/ ter euerterat. Aliqua re aliqu.in familiaribus.61. Nec illi quicquam deliberatius fuit,quàm me quacun que ratione poſſet,non iudicio, ne/ que diſceptatione,ſed ui,atque im/ preſſione euertere.

EVIGILARE,eſt magnum ſtudiũ,

ſummamq́ diligentiam in re aliqu. adhiberi. de off. 118.. Quid enim ego laboraui, aut q̃d egi, aut in quo eui gilauerũt curę & cogitatiões meæ?

EVOCARE aliq. & ad aliq. Cæ. Ci. 1. a. Miſſo ad ueſperam ſenatu, omnes qui ſunt eius ordinis à Põpeio euocantur. Exercitum. Sall. Iug. b: Milites menſe Ianuario ex Hybernis in expeditionem euocat. Ad bellum. Cæ. Gal. 7. b.. Et rei nouitate perterritis oppidanis, quorum magna pars erat ad bellum euocata, ſine contentione oppido potitur.

Ad pugnam. Cę. Gal. 5. c.. Et magna contumelia uerborum noſtros ad pugnam euocant. id eſt, prouocant. Ad colloquium. Cæ. Ciui. 3. a: Eò cum ueniſſet, euocantur ad colloquium, prodit Libo. Ad honorem. Cæ. Gal. 7. b.. Tamẽ propter ſcientiam ſingularem rei militaris ad eum eſt honorem euocatus id eſt ductus.

EVOLARE, eſt deuitare, aufugere: idq́ tantum uidetur de malo fieri. nam euolare ex luce, ex libertate q̃s diceret? ex tenebris, ex ſeruitute boni omnes, quandoq́ etiam ſolam ipſam rei celeritatem ſignificat, & dicimus euolare aliquid, & ex aliquo. Pœnam. 3. uo. ora. 71.. Quam pœnam ſi tum aliorum opibus, non ſuis, inuictiſſimis uobis euolarunt, at aliam multo maiorem, grauiorem q́ ſubierunt, ubi tranſitiue poſitum eſſe uides. Ex flamma. 1. uo. ora. 96. Tamen ex illa flamma periculo q́ euolauit. Item. 93. Cum te ex ferro amicorum Pop. Roma. eripueris, atq́ è flamma ſociorum euolaris. Ex ſeueritate alicu. primo uo. ora. 78.. Confringat iſte ſanè ui ſua conſilia ſenatoria, quæſtiones perrumpat, euolet ex nr̃a ſeueritate.

EVOLuere. Quoniam quod inuolutum omnino impeditum eſt, ideo euoluere eſt liberare, expedire.

Turba ſe aliq. Ter. Eu. 14.. Hac re, & omni te turba euolues. Et ex turba. Ter. Phor. 20.. Ego nullo poſſũ remedio me euoluere ex his turbis: id eſt liberare. Exitum. 3. uo. ora. 49.. Cuius ego neq́ principium inuenire, neq́ euoluere exitũ poſſum. Eſt aliquãdo pro inuoluere. Cę. Ciui. 2. a. Facta item ex fortiſſimis lignis, euoluta omnibus rebus, quibus ignis iactus, & lapides defendi poſſent. i. inuoluta, cõtecta.

EVOMERE. Et hoc de malo tantũ uſitatum eſſe obſeruo, & dicimus aliq. in aliq. & apud aliqu. Iram. in aliq. Ter. Ad. 8. Vt iram hanc in eos euomam omnem, dum ægritudo hæc eſt recens. Item Ad. 11.. Apud aliq. aliq. de offi. 112.. Tamen is pati non poſſit, ut non acquirat aliquem, apud quem euomat uirus acerbitatis ſuæ. Orationem. 3. uo. or. 198. Atq́ in me abſentem orationem, ore impuriſſimo euomit. Ter. Adel. 11.. Ibo, ac requiram fratrem. ut in eum hæc euomam. Virus, de off. 112.. Apud quem euomat uirus acerbitatis ſuæ.

Ex-

EXAGGERARE rem familiarem. de offi.19. Delectarentur re ſua familiari, nō eam quidē oī ratione exaggerantes: id eſt, undiq; amplificantes. Orationem. in or. libr. 215.. Itaq; neq; humilem, nec abiectā orationem, nec nimis altam, & exaggeratam.

EXAGITARE. Habet uerbi ſignificatio non ſolum uehementem, ſed & crebram rei commotionem. Moerorem. Att. 41.. Ne & meum moerorem exagitem, & te in eundem luctum uocem: id eſt, commoueam

Rem rumoribus. Sallu. Cati. b. Rem ad ſenatum refert, iam antea uulgi rumoribus exagitatam, id eſt de qua iampridem rumores increbuerant. Aliq. in or. lib. 199. Reprehendit Aeſchines quædam, & exagitat, id eſt, diuexat. Ita in or. lib. 200.. Et quidem omnium rhetorum exagitator. uexator. Ita Exercitationem dicendi. in or. lib. 148. Hanc dicendi exercitationem exagitarēt, atq; contemnerent. Item. 198. Sed & huius, & aliorum philoſophorum diſputationibus & exagitatus maxime orator eſt.

EXAMINARE aliq. ut Pondus aliquod. in or. lib. 199. Ac tamen in hoc ipſo diligenter examinātes uerborum omnium pondera &c. recte ſanē & propriē tranſtulit, ab examine enim factum eſt uerbum, quæ pars eſt in libra, qua æquitas conſtituitur: ideo dixit pondus examinare. Item Paribus ponderibus. 1. uo. ph. 157.. Tanquam paribus examinatus pōderibus trutina. in or. lib. 123. Sed quadam populari trutina examinantur.

EXANCLARE, eſt perpeti uel ſuperare, inquit No. Labores omnes. 1. uo. ph. 174.. Quod cum exanclauiſſet omnes labores. tum incideret in mortis malum ſempiternum Item. 2. uo. ph. 122. Tot nos ad Troiam belli exanclauimus annos. ex Homero in latinum à Cic. cū multis alijs factum carmen.

EXANIMARE. Etſi plerunque exanimatio, ex metu naſcitur, ſæpius tamen additur etiam metus. Aliq. metu. Ter. An. 5: Oratio hæc me miſeram exanimauit metu. Item Phor. 11.. Et illam miſerā, quam ego nunc intus ſcio eſſe exanimatā metu. Ibi tum exanimatus Pamphilus bene diſſimulatum amorem. & celatum indicat.

EXARARE cū eſt pro ſcribere, ego uideor recte obſeruare, ſemper eſſe cum paucis agitur: ut in uerbo inſit tacita quædam breuitatis ſignificatio: neq; te moueat ad Att. illud ſæpius poſitum eſſe in longiſſimis epiſtolis. nam ſi recte conſyderabis, reperies multas epiſtolas in unā eius codicis ſcripturam coniectas fuiſſe.

Epiſtolam: Atti. 238. Manſi igitur eo die in Sueſſano, atq; inde mane poſtridie Arpinum proficiſcens hanc epiſtolam exaraui. Exemplum literarum. in fa. 142. Accubueram hora nona, cum ad te harum

exemplum in codicillis exaraui. Itē. 196. Hæc cum eſſem in ſenatu exaraui. hic etiam conſtat in ſenatu non commode pluribus uerbis propter temporis anguſtiam ſcribere potuiſſe. Item Attico. 217. Ante lucem cum ſcriberem contra Epicureos, de eodem oleo & opera exaraui neſcio quid ad te. & ad lucem dedi. Hæc epiſtola ſatis multis uerbis ſcripta eſt, tamē quid ſi duæ ſint? quod multis in locis (ut dicebam) eodem opere facile deprehenditur, huiusq́ quam nos non longam uolumus, initium ſit ab ea uoce. Heri dederam ad te literas exiens è Puteolano nam heri legendum eſt omnino, nō hercle. præſertim cum breuitatem innuat per uocem illam proficiſcēs

Aliquid Attico. 236.. Certior à Pylia factus mitti ad te Idibus tabellarios, ſtatim hoc neſcio quid exaraui. uides duobus in locis per hæc duo uerba neſcio quid, breuitatem ſignificari, & leue quid eſſe ſcriptum. Proœmium. Attico. 255.. Itaque ſtatim nouum proœmium exaraui, & tibi miſi. fortaſſe proœmium erat exiguum, aut ad reliquam orationem reſpexit.

Frumentum. primo uolumine orationum. 166.. Non'ne plus lucri nomine eripit, quàm quantum frumenti omnino exararent. Item. 159.. Quod ĳs plus frumenti imperabatur, quàm quantum exararant. Itē: Quorum patres tātum labore ſuo frumenti exarabant, ut Pop. Rom. toti'que Italiæ ſuppeditare poſſent. Quo etiam in uerbo hoc haud quaquam ſuperiori obſeruatione minus adnotatu dignum animaduerto, idem ſcilicet exarare frumentum eſſe, & percipere. ut ſit Verrem plus frumenti ſingulis aratoribus imperaſſe, quàm eorum meſſis tuliſſet. Sepulchra. ſecundo uolu. philoſophiæ. 182. Sed cum multa ſepulchra fuiſſent, exarata ſunt: id eſt, ad frugem exculta.

EXARdere aliq. alic. & aliq. re dicitur. Amorem. de off. 115. Ex quo eorum exardeſcit amor, ſiue amicitia. Amicitia. uide amorē. Beneuolentiam. de offi. 101.. Admirabilis quædam exardeſcit beneuolentiæ magnitudo. Aliquem. in or. lib. 143. Non tulit ille ſed grauiter exarſit. Dolorem. Attic. 308. Exarſit dolor, urgere illi, ut loco nos mouerent. Importunitatem. 2. uo. ora. 181. Multis ab adoleſcentia collectis perditorum hominum uitĳs repente iſta tanta, importunitas inauditi ſceleris exarſit. Iniuriam. de off. 110. Niſi quædam ad modum intolerabilis iniuria exarſerit: id eſt, exorta ſit. Aliqua re aliq. Att. 35.. Nunc uero ſibilis uulgi, ſermonibus honeſtorum, fremitu Italiæ uereor ne exarſerit: id eſt, iracundiores facti ſint.

Exarere, uel exareſcere aliquid. Amnes. 3. uolumi. oratio. 97. Perfecit ille ſi montes recidiſſent, amnes exaruiſſent. Fontem. Cæ. Ciui. 3. b:

Qui

Qui tamen fontes à quibuſdam pręſidijs aberant longius, & celeriter æſtibus exareſcebant. Lachrymas.Att.167. Hæc ita multis cum lachrymis loquebatur, ut ego mirarer eas tam diuturna miſeria non exaruiſſe. Vrbanitatem.in famil.109.. Vides enim exaruiſſe iam ueterem urbanitatem. Rationes.ad Her.34.. Aliquando Reip. rationes quæ malitia nocentum exaruerãt, uirtute optimatum reuireſcunt.

Exaudire. Apud meos autores uerbum hoc in ea ſignificatione, quæ eſt pro concedere, nunquam fateor me legiſſe: id'que ſi negligentia eſt, fateor id quoq;. uerum ſemper pro plane, clare'q; audire. eorum'q; proprium eſt, qui longe audiunt. nam loco ſuperioris ſignificationis magis habent quibus utantur, exorari permittere, dare & concedere ueniam, ut ſuis locis.3.uo.or.138.. Quãtum potero uoce contẽdam, ut hoc Pop.Rom. exaudiat. Item Cæ.Gal. 5.b: Et id clariore uoce ut magna pars militum exaudiret.

Excandeſcere aliq.re aliq. Fortitudinem ira.1.uo.ph.218. Hæc nullã habent uim, niſi ira excanduit fortitudo. Quando ira ab eo fit, quòd corruat: urere uerum propriũ ſit ignis, recte tranſtulit excãdere aliq. ira, q; fortaſſe non dixiſſet, fortitudinem excandere, abſq; ira, hominem ſane quia illi ſubiecta eſt ira.

Excedere, eſt exire ubiq;, uerum diuerſis ex rebus, ideo ui particulę, ex qua factum eſt, niſi de loco poni & uſus, & ratio fert. De medio. Teren.Phor.23.. Cum de medio exceſſit. i. moritur. Domo. Cæſ.Gall. 4.b. Nam cũ omnibus ſuis domo exceſſerant, Rhenum'q; tranſierant. ut finibus infra. E medio. Terẽ. Hec.13.. Odioſa hæc eſt ætas adoleſcentulis, è medio æquum eſt excedere. nũc nõ eſt mori. ſed locũ dare.

E prælio. Sal.Cat.a. Qui'q; tardius reuocati prælio exceſſerant. Itẽ Cæſ.Gall.2.c.Gal.4.b. E magiſterio. Pl.Bac.2.. Iã exceſſit mihi ætas è magiſterio tuo. i. libera eſt facta. loquitur diſcipulus pædagogo ſuo.

E uita. in or.lib.171.. At uero etiam tum Catone uiuo, qui annos quinq; & octuaginta natus exceſſit è uita. Et uita. in or.lib.189. Sed ad eos, ſi placet, qui uita exceſſere reuertamur. E pueris.2.uo.orati. 186. Nam ut primum è pueris exceſſit Archias id eſt. ut deſijt eſſe puer.

Ex Ephebis. Ter.An.1. Nam is poſtquàm exceſſit ex Ephebis Soſia

Ex uia. Cæ.Gal.5.b. Paululum'q; ex uia excedebat. Vrbe. Attic. 281. Vos fortaſſe ſapientius exceſſiſtis urbe ea, quã liberaueratis. Finibus. Cæ.Gal.4.b. Sicambri ex eo tempore, quo pons inſtitui cœptus eſt fuga cõparata hortãtibus ijs, qs ex Tẽchtheris, atq; Vſipetib⁹ apd ſe habebant, finibus ſuis exceſſerũt.

Excellere ali.re ali.& ali.alic. Conſilio aliq. Attic.13. Quin mihi nunc te abſente non ſolũ conſilium quo

tu excellis &c. Cæteris.2.uo.or. 12..Hic miramur hunc hominem tã tum excellere cæteris.

EXCERPERE. In ijs uerbis, quæ rerum delectum habent in deligendo ratio poſtulare uidet, ut deligamus quæ, ut bona nobis uolumus non autẽ quæ, ut mala reijciamus. quod etiam Don. innuit. uerum in hoc uerbo ſecus factum eſt à Terentio, qui ita ait. Phor.5..Tu id, quod boni eſt, excerpis, quod mali eſt, dicis. adoleſcens commemorabat omnia mala, quæ ſibi cõtingere poterant, quæ bona, excipiebat: ſed per excerpere id dixit. in orato. libr. 62.. Quod quiſq; commodiſſime præcipere uidebatur, excerpſimus. de offi.53. Se excerpere ex ijs ipſis, ſi quid ineſſet boni. nunc recte quod uolumus, ſcilicet non quod contra uos ſit, excerpimus.

EXCIDERE. Quæ, & quomodo excidant exemplis uidebis. Aliquid alic. in orat. lib. 85. Vis enim ut mihi ſæpe dixiſti, quoniam quę pueris, aut adoleſcentulis nobis ex cõmentariolis noſtris incohata atq; rudia exciderunt &c. E manibus ali. Att.278.. Deinde ita multa peccata, ut quodammodo uictoria excideret è manibus. Ex ore. 2. uolu. or. 180. Verbum, quod unquam ex ore huius excidit, unde quiſquam poſſet offendi? In uia aliq. Attic. 27.. Perterriti uoce & uultu, confeſſi ſunt ſe accepiſſe, ſed excidiſſe in uia, literas ſcilicet. In quibus tribus excęplis uidetur ineſſe aliquid imprudẽtiæ. Ab uxore. Ter. And.9: Herus, quantum audio, ab uxore excidit: id eſt, uxorem amiſit. Cogitationem. in fa.69.. Quæ cogitatio cum mihi non omnino excidiſſet, etenim penitus inſederat. Orationem alic.1.uo.orat.104.. Iſti color immutatus eſt, uultus, oratio, mẽs deniq; excidit: id eſt, hæc omnia eũ defecerunt. Vultus, Oratio, Mẽs, uide ſupra.

EXCIPERE. Ad ea, quę de hoc uerbo Adrian[9] agit, ſæpius eſſe, ſcilicet quod uulgo dicunt auſnemen. & præter illud, q̃d ad inſidias attinet, addimus apte congruere, cũ quid aliunde emiſſum ſub ipſius finem excipitur. nec non pro capere, ut in exemplis. Aliquid in re.3. uolu. or.61.. Quorum in fœderibus exceptũ eſt. Ita legẽ aliq. Att.296. Nominatimq; lex exciperet. Itẽ. in fa.107.. de re ruſt. In ea re alij plura, alij pauciora excipiunt. in.1.uo.12.. Nunc eſt quod uulgò auſnemen. Aliqu.1. uo.or.44. Vos hic tales uiros ſedere, qui excipiatis eos, qui de ſuis manibus effugerunt. Rorem. Cæſ. Ciui.3.a. Vt difficilioribus uſi tempeſtatibus expellibus, quibus erant tectæ naues nocturnum excipere rorem cogerentur. Verba dicentis. 2.uo.ph.119. Tum illum plura locutum multis audientibus, qui omnia eius uerba exceperint, literisq; mandauerint. Orationem. Aſ. 18.. Manet illa quoq; excepta oratio:

id

id eſt, quę cum diceretur, ſcripta eſt. Ita Ex prætereunte aliq. Atti.29. Nunc niſi ſi quid ex prætereunte uiatore exceptum eſt, ſcire nihil poſſumus. Clamores. Cæſ. Gall. 7. a. Nam ubi maior atq; illuſtrior incidit res, clamore per agros, regiones q; ſignificant, hinc alij deinceps excipiunt, & proximis tradunt. Ita Ciui. 3. c. Hunc Labienus excepit: id eſt ſtatim ſub eius ſermonem loqui coepit, quaſi orationem eius excipiẽs.

Ex ſermone alic. aliq. in orat. lib. 93. Tamen nos aliquid ex ſermone ueſtro memoria dignum excipere poſſumus: id eſt, capere. Laudẽ. Att. 8. Craſſus poſteaq; uidit illum excepiſſe laudẽ. id eſt, inueniſſe, coepiſſe. Plagas. 1. uo. ph. 185. Tu necum pueros Lacedæmone, adoleſcentes Olympiæ, barbaros in harena uideris excipiẽtes grauiſſimas plagas, & ferentes ſilentio. Ita Tela. 1. uol. ora. 144. Aut hoc contendat nunquam eſſe factum, aut omnia tela excipiat neceſſe eſt: Ita Impetum alic. 2. uo. ora. 228. Iterum cũ tuum multorumq; propter te inflãmatum in bonos omnes impetum meo corpore excepi. Labores. in or. lib. 187. Sic ille cum omni iam fortuna proſpere functus, labores etiam magnos excepiſſet. Hoſtes. Cæ. Gal. 7. a: Quos in pabulatione paucis ante diebus exceperat.

Naues. in fa. 190. Onerariæ omnes ad unam à nobis ſunt exceptæ. id eſt, captæ. Item Att. 85. De Pompeio ſcio nihil, eum q; niſi in nauim ſe contulerit, exceptum iri: id eſt, intercipi. Voluntatem. in or. lib. Quædam dari ad pertractãdos animos hominum, & ad excipiendas eorum uoluntates: id eſt, captandas ait No.

E X C I re aliq. ali. Lachrymas ali. Pl. Ciſt. 1. Vt exciuiſti mihi lachrymas: id eſt, commouiſti.

E X citare, in pleriſq; eſt commouere ſed etiã aliud ſignificat, tamq; bona, q; mala excitantur, ut in exemplis. Amores. de off. 4. Mirabiles amores (ut ait Plato) excitaret ſapientiæ. Item. 1. uo. phi. 75. Quàm illã ardenteis amores excitaret ſui ſi uideretur de ipſa ſapientia hoc etiam in loco.

Aliq. 1. uo. ph. 210. Nunquã profecto ſcholis eſſent excitati. Ab inferis. 3. uo. or. 133. Vt dubitare debeat nemo, quin multos, ſi fieri poſſet, C. Cæſar ab inferis excitaret.

Admirationem. in or. lib. 196. Summam hominum admirationẽ excitabat. Amplitudines. 1. uo phil. 110. Principijs autem à natura datis amplitudines quædam bonorum excitabantur. Bellum. in fa. 187. Ille enim ex turbulenta Rep. hic ex pace & uictoria bellum exciuit. Item. 3. uo. or. 183. Incendium. 3. uo. ora. 210. Sed quæ prouincia eſt ? ex qua illa fax excitare non poſſet incendium. Memoriam. 3. uolu. or. 5. Atq; ut illius temporis atrocitatem recordari poſſitis, claudite literas, & ueſtram memoriam

ad timoris præteriti cogitationem excitate:id eſt,uobiſcum in memoriam redite.Item ad Her.22.. Malum.Ter.Heau.20: Non uides quantum mali ex ea re excites?Item Atti. 113.. Plauſus.3.uo.ora.25..Tantus eſt ex omnibus ſpectaculis uſq; à capitolio,tantus ex fori cancellis plauſus excitatus,ut nunquam maior conſenſio: Item de offic.20. At Atreo dicente plauſus excitatur.

Riſum.in ſa.43.. Me miſerum, qui non affuerim: quos ego riſus excitaſſem. Tempeſtatem.3.uolu.or.72.Omnem illam tempeſtatem,cui ceſſerim, Cæſare impulſore,atq; adiutore eſſe excitatam.

Tragœdias.3.uo.or.105.Nunc eiuſdem Appiæ nomen quãtas tragœdias excitat? Vocem.in ora. 107.Et quotidie antequam pronuncient,uocẽ cubantes ſenſim excitãt.

EXCLVDERE.uide quædam ad uerbum eijcere.Et dicimus aliq. ab aliq.& re aliq. A b aliquo.Atti. 130.Aut me abs te excludere poſſet: id eſt prorſus abducere. A b re frumentaria.Cæſ.Gal.7.b..Aut ab re frumentaria Romanos excludere,aut adductos inopia ex prouincia expellere poſſent:id eſt, impedire. Aliq.re aliq. Vt honoribus, præmijs.3.uo.or.59.. His prœmijs, & his honoribus excluſos eſſe fideliſſimos,& coniunctiſſimos ſocios quæ &c. Oculos.Pl.Excludito mihi hercle oculum,ſi dedero.Item Te.Phor.23.. Vel oculum exclude, eſt ubi uos ulciſcar locus,ubi tamen legitur exculpe.ſed Plauti lectio facit, ut magis cum codice Plautino ſentiam.nunc uero eſt effodere.

Spem.in ſa.93. In quo ſpe pacis excluſa,ipſa uictoria futura eſſet acerbiſſima:id eſt, deſperata,ſublata Item in ſa.234. Eijcere nos magnũ fuit,excludere facile eſt:id eſt,reditũ prohibere.

EXCOquere,malum ali.Pl.Pers.1.. Vſq; domi ero,dum excoxero leno ni malum. Cice.dixit concoquere conſilium.

EXCREARE:Pl.Aſin.1.Age age uſque excrea.

EXCRVciare aliq.re aliq.uerum cũ hac uoce animo magis animi, quã animo dicimus. Vt Pl.Epid.8.Qui filij cauſa cœperam me excruciare animi.Ita Ter.Phor.4. Tum Antipho me excruciat animi.Pl. Ita'ne illam animi excrucies. Fame ali. Cæſ.Gal.7.a..Quos in pabulatione paucis ante diebus exceperat, & fame,uinculis'que excruciauerat.

Fumo.1.uo.or.85.Ibi hominem ingenuum,domi nobilẽ, Pop. Ro. ſocium atq; amicum fumo excruciatum ſemiuiuum reliquit.

EXCVBARE.Cubare,eſt iacere plerunq; quietis capiendæ cauſa,excubare fortaſſe neq; cubare,certè uigilare ſignificat:unde excubiæ. & animo aliquem excubare dicimus,qui in re aliq.omnia proſpicit,animaduertit:ut.1.uol.phi.217.Qui ſemper animo ſic excubaui, ut ei nihil impro-

prouiſum accidere poſſit. Item Att. 147. Et tamen omnis ſpes ſalutis in illis eſt, & ego excubo animo: nec partem ullam capio quietis. i. & ego aliquid circumſpicio. In aliquo loco. 2. uo. ph. 103. Vt urbem, & tecta relinquerent, armatiq́ in agro excubarent. In fano. 2. uo. philo. 100. In Paſitheæ fano, quod eſt in agro propter urbem, ſomniandi cauſa excubabant. nunc fortaſſe procubare poſitum eſt, ſed uidetur tamen de ſomno illo alto, ex, aliquantum demere, quando ad ſomnia non cibo & potu repleti accedebant. Ad portam. Cæſ. Ciuil. 2. b. Quæ miſſu Bruti conſuetudine quotidiana ad portum excubabant.

EXCVdere aliq. Att. Tibi de gloria excudam ali. i. ſcribam: ſed à fabris ferrarĳs ſumptum eſt: quando & excudo, & procudo, & incus ipſa à cedendo dicta ſunt, autore Sex.

EXCVLpere aliq. ex aliq: Verũ. Ter. Eu. 14.. Poſſum'ne hodie ex te exculpere uerum? ſumptum à cælatoribus, qui ex lapide formam, & effigiem aliquã educunt, extrahunt ſcalpello, ita ex aliq. nos duro & obſtinato dicim⁹ per uim ali. exculpe.

EXCVRrere. Verbi proprietas omnino eſt in celeritate poſita: ac, niſi fallor, aliquando hoc uerbo ueteres uſi ſunt, cum celerem, & maturum reditum ſignificabant, ut in uerbo latenter penè etiam aliquid recurſus ineſſe uideatur. 1. uo. ora. 110. Quòd habent propinquam, fidelem, fructuoſamq́ prouinciam quò facilè excurrant. ut intelligam non ſolum adeundi facilitatem, ſed etiam redeũdi celeritatem quodam modo ſignificari. quid enim eſſet, quò facilè excurrant, tantum pro proficiſci? aut etiam cõmodè proficiſci? Itẽ in fa. 35.. Incertumq́ utra uia. cum eſſent duæ, altera Varronem tuum familiariſſimum, alteraq́ Leptam præfectum fabrum meum tibi obuiam miſi, mandaui'que utriq́ eorum, ut antè ad me excurrerent, ut tibi obuiam prodire poſſem. uides excurrere, quaſi pro recurrere: unde etiã militum excurſiones, quarũ eſt proprium, citus in hoſtes, incurſus & recurſus. Item Attic. 1.. Excurremus menſe Septembri legati ad Piſonẽ, ut Ianuario reuertamur. & ſi hic de reditu mentionem facit, quaſi ſe explicans. Orationem. in ora. lib. 213.. Quid eſt cur claudicare, aut inſiſtere oratione maluit, quàm cũ ſententia pariter excurrere? nunc ſimplicem habet celeritatem, non enim recurrit oratio.

Excuſare aliq. Cæ. Ci. 3. a: Nã fortaſſe inopiam excuſare, & calamitatẽ aut propriam ſuam, aut temporũ queri: eſt inopiam cauſari, uel, quaſi illa adminiſerit, potius excuſare.

Excutere. Verbi proprietas eſt extra quatere, ſed apte trãſfertur ad multa ſimilia. & ali. alic. & ex ali. excutim⁹. Lachrymas. Ter. Hea. 1. La chrymas excuſſit miſer. ItẽPl. Ca. 5: Di ueſtrã fidẽ hominũ ingeniũ liberale, ut lachrymas excutiunt mihi;

id eſt,ſubito faciunt, ut excidant.

Cerebrum.Pl.Aul.3. Quia mihi miſero cerebrum excutiunt tua dicta ſoror,lapides loqueris:id eſt, uerberant,concutiunt, feriunt,quatiunt,commouent. Nauim.Pl. Me.7:Ligneam ſæpe tritã,ſępe fixã ſæpe excuſſam malleo.i. percuſſam de naui loquitur. Verbum. in or. 241.Non enim argumentando hoc genus tractatur,ſed tanquàm explicando, excutiendo queuerbo,id eſt, exprimendo. Aculeos.2.uo.or. 176. Noli aculeos orationis meæ, qui reconditi ſunt,excuſſos arbitrari:id eſt,eiectos,euulſos. Iuuentutem.3.uo.oratio.Iuuentutem omnem ex tota Italia excuſſimus:id eſt, elegimus,ait Non. Intelligentiam.de offi.68..Explica,atque excute intelligentiam tuam,ut uideas:id eſt commoue. Aliq.Ter.Phor.12.. Quod ſi fit aut me excutiat,atque egre diar domo: id eſt,domo eijciat,Itẽ 1.uo.or.34..Nihil eſt Glaucia,quod metuas,non excutio te:id eſt, nõ inquiro ea diligentia, qua poſſem.

Execrari.Sall.Cat.b..Mutata mente Catilinæ conſilia execrari:id eſt,execrationibus inſectari.Item in or.lib. 209.. Vt optet, ut execretur, ut fiat ijs apud quos dicet,familiaris.

Excedere, maximè ad animum tranſfertur.1.uo.ph.61.Accedunt ægritudines,moleſtiæ,mœrores, qui animos exedunt.Item.1.uolu.ph.59.. Eorum animi noctes atque dies exeduntur.Item.1.uo.ph.196. Sed ægritudo maiora quædam.tabem cruciatum,afflictionem,fœditatem lacerat,exeſt animũ,planeque cõficit.

Exædificare. Abſolutam ædificationem continet uerbum,neque tam mirum Adriano uideri debet,quòd ueteres dixerint ædificare naues, cum & Remp.ædificare dixerit Ci.& Pl. exædificare ignauiam dicat. Domum.Atti.4.Domum Rabirianã Neapoli,quam tu iam dimenſam, & exædificatã animo habes,M.Fõteius emit. Templum.1.uo. phi. 173. Quod cum Apollini Delphis templum exædificaſſent. Opus. in or.lib.98.Ne grauere exædificare id opus,quod inſtituiſti. Ignauiam.Pl.Trin.2: Qui exædificaret ſuam inchoatam ignauiam: id eſt, perficeret,abſolueret, planè ignauus efficeretur. Aliquem ex ędibus.Pl.Trin.14.Nam exædificauiſſet me ex his ædibus, ſi abſque te foret. Hoc etiam multò magis mirũ eſt,pro extrudere ex ædibus,quàm uel ædificare naues,atque etiam Rem pu.uerùm quia de ædibus agebat, translatione ab eis non diſceſſit.

Exequi.In hoc uerbo,& in ſuperiori.

Ex,particula, ex qua ſunt compoſita,planè rei abſolutionem ſignificat,ut in exemplis manifeſtius fiet

Conſilium.Sall.Rep.ord.2..Igitur ubi plebs Senatui ſic,ut corpus animo obedit, eiusque conſilia exequitur.Item.Ter.Ad.11..Quod mihi de hac re dederit conſilium,id exequar. Mandatum.Sallu.Iug.b.

Bo-

Bomilcar maturè regis mandata exequitur. Imperium.Pl.Menæ. 18:Propterea heri imperiũ exequor bene,& ſedulò ſeruio.Item.Teren. Heau.10: Munus.1.uo.phil.193.. Sic conturbatus animus non eſt aptus ad exequẽdum munus ſuum. Officium.Sallu.Cat.c.. Strenui militis,& boni imperatoris officia ſimul exequebatur. Aerumnam.. Pl.Cap.3.Dij immortales id uoluerunt, uos hanc ærumnam exequi: tanquàm deorum mandatum, uel potius iuſſa ærumna ſit. Mortem.Pl.Pſeu.11:Nam neceſſe eſt hodie Sicyoni me eſſe, aut cras mortẽ exequi: id eſt,mori. Rationem ueram.Ter.Hec.6: Haud quidem hercle parum eſt, ſi uis uerò ueram rationem exequi,non &c. id eſt, ſi rectè conſyderare uis. Ius ſuum: Cæſ.Gall.1.a.Cum ciuitas ob eam rem incitata armis ius ſuum exequi conatur.

Exæquare aliq.alic:& cum aliq. Att. 66.Reliqui duo plebi ſic exæquantur.id eſt,ita humiles ſe gerunt, & plebi obſequuntur. Ius.1.uo.or. 133..Qui omnia iura pretio exęquaſſet,id eſt,qui pretio nihilo ius ullũ maius habuit. Aliquem cum aliq.re aliq.Cæſ.Ciui.1.a.Ipſe Pompeius ab inimicis Cæſaris incitatus, quod neminem dignitate ſecum exęquari uolebat,totum ſe ab eius amicitia auerterat.Item in ora.lib.30.

Exercere.Multa de huiuſce uerbi ſignificatione agit Non. Mar.quod uerò ad iudicij exercitationem attinet,quorum ſcilicet iudiciorum,aut cuius magiſtratus hæc exercitatio fuerit,ex Cicerone cùm alibi, tũ ex his locis,hæc conijci poſſunt. Nam cum iudicia aut publica,aut priuata eſſent,priuata niſi centumuiris,quę propterea centumuiralia appellata ſunt, iudicabantur: publicis uerò præerant iudices,quos prætor ſortiebatur: qui quoniam in ſortiendis,ſubſortiendiſq́ iudicibus, ijſq́ in iudicium cogendis,necnon in rerum inquirendo plurimum diſtinebatur,totius'que negotij ſummam unus ſuſtinebat,à labore, q́ ineſt in uerbi natura,iudicium exercere dictum uideri poteſt. Iudicia.1.uo. or.107..Atq́ etiam iudicium in prætura publicum exercuit.Item:Is Cato prætor iudicium, quia æſtate agebatur,ſine tunica exercuit campeſtre ſub toga cinctus.Item.26. Iudicium id exercuit Q.Gallus prætor. Item Attic.317.Scauri iudicium ſtatim exercebitur.Ita. Quæſtionẽ. 1.uo.ph.75..Qui cum pretor quæſtionem inter ſicarios exercuiſſet, ita apertè cepit pecunias ob rem iudicandam. Ad aliquid aliqu. in or.lib.201.In hac Ariſtoteles adoleſcentes,nõ ad philoſophorum mores tenuiter diſſerendi,ſed ad copiã rhetorum in utranq́ partem,ut ornatius & uberius dici poſſit. exercuit.Ita Aduerſus.in ora.lib.37.. Si ad eius me uerſus exercerem.Sal. ora.Cottæ.Neq́ ingenium ad ma-

ſe faciendum exercui. Animam. de off.131. Nam hæc eſt natura propria animæ, atq; uis, quæ ſi eſt una ex omnibus, quæ ſeſe moueat, neq; nata eſt certè, & æterna eſt, hanc tu exerce in optimis moribus. i. uerſa in optimarum rerum diſciplinis.

Animum. Sal. Cat. a. Sed primo magis ambitio, quàm auaritia, animos hominum exercebat. i. ſolicitabat, uexabat. Aliq. Ter. Ad. 13.. I, ſanè ego te exercebo hodie, ut dignus es ſilicernium. i. defatigabo. Item in fa. 185. Item Atti. 6. Bacchanal. Pl. Amphi. 11: Bacchanal te exercuiſſe oportuit ſenex. eſt crebrò potare. Ferrum. M. Cato apud Gel. 11. 2.. Ferrum ſi exerceas, conteritur. Ingenium. ad Her. 22.. Et magis ingenium noſtrum exercebimus.

Inimicitias. 1. uo. or. 57. Videto ne nimium familiariter inimicitias exercere uideare. Iracundiam. Att. 274. Scribis enim acrius prohibenda bella ciuilia eſſe. quàm in ſuperatos iracundiam exercendam.

Pugnos. Pl. Amphi. 1: Geſtiunt pugni mihi. SO. Si in me exerciturus, quæſo in parietem ut primum domes. Sumptum. Terē. Heau. 1.. Conraſi omnia, ancillas, ſeruos, niſi eos, qui opere ruſtico faciundo facilè ſumptum exerceant ſuum.

Stupra. Aſco. 64.. Et in quibus ſtupra exercita legibus uindicātur.

Se alic. 1. uo. phi. 183.. Subduccibum unum diē athletæ, Iouē Olympium eū ipſum, cui ſe exercebit, implorabit.

Exhalare crapulam. 3. uo. orati. 166. Edormi crapulam inquam, & exhala. Item. 1. uo. or. 155. Veniendū erat ad eos contra Apronium, qui nondum etiam Aproniani conuiuij crapulam exhalaſſent. Vinum. 3. uo. or. 168.. Tu quidem (ut tui familiariſſimi dictitāt) uini exhalādi, nō acuendi ingenij cauſa declamitas.

Exhaurire. Verbi proprietas eſt aliquid uacuum facere, tamē ꝗ̄ dicimus quod extrahitur exhauriendo, quā quod uacuū fit, exhauriri. Amorem. Att. 36. Tamē tantus fuit amor ut exhauriri nulla poſſet iniuria, id eſt: deleri. Domum. 3. uo. or. 163.. Ad eum de Rep. nihil refers, ad eos refers, qui domum ſuam nullā habent, tuam exhauriant: id eſt, euacuant. Aerarium. 3. uol. or. 194. Aerarium ueſtrum exhauſit, ſuum non habet: & ex ærario infra. Fontem de offi. 43. Largitio, quæ fit ex re familiari, fontem ipſum benignitatis exhaurit. Laudem alic. Atti. 233. Quanquàm enim Dolobella (hęc enim iocatus ſum) libētius omnes meas, ſi modò ſiit reliquæ meæ laudes, ad te tranſtulerim, quàm aliquam partem exhauſerim ex tuis.

Sentinam. Atti. 18. Et ſentinam urbis exhauriri. Homines ſumptu. Attic. 291. Non itineribus tuis homines perterreri, non ſumptu exhauriri. Sermonem. Attic. 299.. Exhauſtus eſt enim ſermo hominū, & multæ emiſſæ iam eiuſmodi uoces: ἀλλ᾽ αἰεὶ ἵνα φῶτα μέγαν: id

id eſt, de ea re iam loqui deſitum eſſe. Pecuniam ex ærario.2.uolu. ora.86.Vt cum omnem pecuniam ex ærario exhauſiſſetis, id eſt, extraxiſſetis ex ærario. Prædam ex aliq.3.uo.or.90.Ecce tibi alter effuſa iam maxima præda, quam ex fortunis publicanorum, ex agris, urbibuſq; ſociorum exhauſerat.i. abſtulerat. Vinum.3.uol.orati. Tantum uini exhauſeras. Terram.Cæſ. Gall.5.c.Sed nulla ferramentorum copia, quæ eſſet ad hũc uſum idonea gladijs ceſpites circuncidere, manibus, ſagulis'que terrã exhauriri cogebantur. Malum. Attico.16.Multa ſunt enim quę me ſolicitant, angunt'que, quæ mihi uideor aures nactus tuas, unius ambulationis ſermone exhaurire poſſe, id eſt, deponere. Mandatum Att.66..Mandata noſtra exhaurias nunc autem eſt exequi. Spiritũ. 3.uo.ora.20..Plaga una illi defuit, ſi acceſſiſſet, reliquum ſpiritum exhauſiſſet:id eſt, eum confeciſſet.

EXHAEREDARE.ad Her.31. Sed etiam à neceſſarijs omnibus exhæredatus eſt.

EXHIBERE, cum hoc nomine negotio, moleſtiam ſignificat:id quod etiam faceſſo facit.quid uerò cum reliquis, in exemplis ipſis uidebitur.

Negotium.2.uolumine philoſophi.18.Quod beatum & immortale eſt, id nec habet, nec exhibet cuiquam negotium.Ita Pl. Moſt.7. Ita & hinc, & illinc mihi exhibent negotium.Item Pl.Amphi.7. Atque illi dudum meus negotium inſonti exhibuit.Item de off.74..Quod audiſſet adoleſcens filius negotium exhiberi patri, accurriſſe Romam, & prima luce Pomponij domum ueniſſe dicitur.nunc plus eſt etiam, q̃ moleſtiam afferre. Moleſtiam. Pl.Cap.11: Vt ſciat alieno naſo quã exhibeat moleſtiam. Item Attic. 21. Iam exhibere mihi moleſtiam.Item in fam.201.Aut ſi ne tu quidem uacas, noli impudẽs eſſe.nec mihi moleſtiam exhibere. Argutias. Pl. Moſt.1.Quid mihi inter patinas exhibes argutias: id eſt, odioſe argutias ſundis. Horas.3.uo. or.207. Horam exhibere nullam in tali ciue liberando ſine ſcelere non poſſum⁹, .i.ne hora quidem differre. nũc ex, eſt extra:ut ſit extrahere, eximere.

Exibilare aliq.in or.lib. Hiſtrio ſi parum ſe moueat extra numerum aut ſi uerſus pronuntiatus eſt, una ſyllaba breuior, aut longior exibilatur, aut exploditur.

Exhilarare ſeruitutem.in fa.142.Miraris tam exhilaratam eſſe ſeruitutem noſtram. Athenas.in orat. lib.Quo uno tuæ Athenæ maximè exhilaratæ ſunt.

Exigere.Eleganter ad tres ſignificationes uerbum quantum exemplis ipſe deprehendere potui, ſe accommodat:ut & abſolutionem, & reiectionem, ſiue excluſionem rei alicuius, & debiti receptionem ſignificet: cũ etiam non ignoremus apud poë-

tas in alias quoque ſignificationes uſurpari, quas apd' oratores nõ ita crebro poni reperies. Aetatem. Pl. Aul. 1. Atq; ut te dignũ mala malam ætatem exigas. Vitam. Te. Heau. 5. Hinc ſciri potuit, aut nuſq; alibi Clinia quo ſtudio uitam ſuam te abſente exegerit. Item. Hec. 3: An quia ruri eſſe crebrò ſoleo, neſcire arbitramini quo quiſq; pacto hic uitam ueſtrorum exigat: id eſt, ducat peragat. Ita Aeſtatem. Cæ. Gal. 3. c.. Eodem ferè tempore Cæſar etſi propè exacta iam æſtas erat: tamen &c. Tempus. 1. uo. ora. 85.. Latonam ex longo errore & fuga grauidam. & iam ad pariendum uicinam temporibus exactis fugiſſe Delum unde menſes exacti propriè dicuntur, qui ſub ipſum partum ſunt.

Vxorem. Ter. Hec. 3.. Vbi duxere impulſu ueſtro, ueſtro etiam impulſu eaſdem exigunt, id eſt, repudiant. Ita Laſſitudinem. Pl. Cap. 17. Vbi labore laſſitudo eſt omnis exigunda: id eſt, eĳcciunda. Ita Ter. Prol. And.. Poſt quas faciet de integro comœdias, ſpectandæ an exigendæ ſint uobis prius: id eſt, explodendæ Maculas mœroris. Plaut. Cap. 11: Iam ego ex corpore exigã omnes maculas mœrorum tibi. Ita

Ex loco aliquid aliquo exigere, ut domo, ex domo, ex agro, domũ C. Gracch. apud Aul. Gel. 10. 3. Quęſtori Sidicino à M. Mario datũ eſt negotium, uti balneis exigerentur, qui lauabantur. Nomina. 1. uo. ora. 81. Cum per eos ipſos dies, per quos cauſa Dio diceret, reperitur pecunias ſumpſiſſe mutuas, nomina ſua exegiſſe, prædia uendidiſſe. Penſionem. in fa. 9. Teneor tamen dum à Dolobellæ procuratoribus exigã primam penſionem. Mercedẽ. 1. uo. or. 100. Exegerat enim iam mercedem. Item. 1. uo. ph. 80. Omnibus ́q; ex rebus uoluptatem, quaſi mercedem exigit. Vectigalia. Atti. 296.. Non eſſe autem leniores in exigendis uectigalibus. Tributa. in fa. 35. Et ſimul peracutè querebare, quòd eos tributa exigere uetarim prius, quàm ego re cognita permiſiſſem. Numos. 1. uo. or. 163.. Numi præterea exigentur? Pecuniã Cæſ. Ciui. 3. a.. Sed in ſingulos conuentus, ſingulas ́que ciuitates pecuniæ imperabantur, mutuaſq; illas ex Senatuſconſulto exigi dictitabãt

Columnas. 1. uo. or. 103.. Hominẽ modeſtũ & minim̀e pertinacem faciı̀e coherceт, columnas ita ſe exacturum eſſe confirmat. Numerum militum. Cæ. Ciui. 1. a.. In Lucanis. Brutijs ́q; per legatos ſuos ciuium Romanorũ delectus habebatur: equitum peditumq́; certum numerum à ciuitatibus Siciliæ exigebat. Gratiam. de off. 102. Vt ẽm benefici, liberales ́que ſimus, nõ ut exigamus gratiam, neq; enim beneficium fœneramur. Voluptatem. 1. uo. ph. 8. uide mercedem. Aerumnã. Pl. Cap. 17. Et tu cuius cauſa hanc ærumnam exigo. i. ago, patior.

Exi-

EXIMERE aliq. alic. Att. 312. Cato conſionatus eſt comitia haberi non ſiturum, ſi ſibi cum populo dies agẽ di eſſent exempti: id eſt adempti.

Diem dicendo. 306.. Tum Clodius rogatus, diem dicendo eximere cœpit. Capito Atteius apud Gel. 3. 11. Eximebat'q; diem dicendo. erat cum quis uel extra cauſam (quod licebat) in ſententia dicẽda nihil aliud agebat, quàm ne deficiente tempore, decerni poſſet. Laſſitudinem. Pl. Mer. 2. Nunquàm ædepol omnes balneæ mihi hanc laſſitudinem eximent: id eſt, dement, adiment.

Nomen alic. de tabulis. 1. uo. or. 22.. Cum ille confirmaret ſeſe nomẽ Sex. Roſcij de tabulis exempturum Ita Ex reo. 1. uo. or. 128.. Quo tpe omnis illa mea feſtinatio fuit cum periculo capitis ob eam cauſam ne tu eximerere ex reo, ſi ego nõ affuiſſem ad diem. Et de reis: 1. uo. or. 209. Condemnare Diodorum non audet, abſentem de reis exemit. Ita E proſcriptis. Att. 268.. Seium, & Gellium Canium de proſcriptorũ numero exemiſſe. Item Aſco. 25. Ita

Ex ærarijs. in or. lib. 133. Is enim qui te ex ærarijs exemit, luſtrum cõdidit. San'e quod ad ærarios, proſcriptos, ac reos attinet, is mos fuiſſe uidetur, ut reorum nomina in tabulis publicis ſcriberentur, quod deferre nomen dicebatur: delationẽ uerò nominis aut accuſatio ſequebatur, aut accuſator tacebat: uerum ne eorum nomina in tabulis perpetuò habitarent, ea delebantur. quod Cicero modò nomẽ de tabulis, modò ex reo aliquẽ eximere, dicere conſueuit: id quod etiam in tabulis ærariorum, ac proſcriptorum factum eſſe, conijci poteſt: cũ ſcilicet ſe ærario, ac proſcriptione liberaſſent.

Alicunde. Ter. An. 2.. Ea lege atque omine, ut ſi te inde exemerim, ego pro te molam.

EXINANIRE. Cum exhaurire ſit & fontem, et aquam, exinanire tantum uidetur eſſe de ea re, quæ uacua fit. ut

Domum. 1. uo. ora. 56.. Siciliam prouinciam C. Verres per trienniũ depopulatus eſſe, Siculorum ciuitates uaſtaſſe, domos exinaniſſe, fana ſpoliaſſe dicitur Naues. 1. uo. ora. 257. Qui ſolus habuerit conſtratam nauem. & minus exinanitam. Gẽtes. 2. uo. or. 80.. Vectigalibus abalienatis, ſocijs uexatis, regibus, atque hominibus exinanitis illi pecunias habebunt, uos agros non habebitis. ſemper de eo, quod inane reddiť

Exire. Verbi natura modò unde diſcedit, modò quo proficiſcitur, reſpicit, id quod fieri etiam uidebamus in deducere: ideo cum ijs, quæ de loco, & ad locum ſunt, uerbo recte utemur, & modò cum præpoſitione, modò ſine. In medium. Pl. Amph. 1. Deinde utrique imperatores in medium exeunt, extra turbã ordinum colloquuntur ſimul. In colonias. de of. 11.. Qui cum una domo iam capi nõ poſſint, in alias domos tanquàm in colonias exeunt.

In ſolitudinem. de off. 24. Exiſſe in ſolitudinem, atq; ibi ſedentē diu ſecum, multūq; dubitaſſe, In uulgus. 1. uol. or. 19. Nequaquam tamē ſimiliter oratio mea exire, atque in uulgus emanare poterit. Ab aliquo. Ter. Heau. 7.. A me neſcio quis exit. Item Phor. 18. Sed meum uirum abs te exire uideo. i. domo mea, domo tua exire. Aliquid ab aliq. 1. uol. or. 121. Cum omnes perſpicerent ad iſtum, non modò illos numos, qui per ſimulationem ab iſto exierant, reuertiſſe. A patria. 3. uol. or. 86.. Vtrum bono uiro & ſapienti optabilius putas, ſic exire à patria, ut omnes ſui ciues ſalutē &c E finibus. Cæſar. Gal. 1. a. Poſt eius mortē nihilòminus Heluetij id, quod cōſtituerāt, facere conantur, ut è finibus ſuis exeant. De finibus. Cæ. Gall. 1. a. Et ciuitati perſuaſit, ut de finibus ſuis cū omnibus copijs exirent. E uita. 1. uo. ph. Vt ſi tolerabiles theatro ſint, feramus: ſin minus, æquo animo è uita, cum ea non placeat, tanquam è theatro exeamus. Et de uita. de off. 98.. Quē fuit æquius ut prius introieram in uitam, ſic prius exire de uita. E patricijs. 2. uol. ora. 220.. Sed ut è patricijs exeat, ut Trib. Pl. fieri poſſit. nā ex patricia gente Trib. plebis nō accipiebatur, niſi prius translatus fuiſſet ad plebem. Aere alieno. 3. uo. or. 233.. O hominem ridiculum, qui ſe exire ære alieno putaret poſſe, cū uenderet aliena: id eſt, debitis liberari. Annum. 2. uo. ph. 91.. Quinto autem anno exeunte cum eſſet ſpes ex illo ſomnio: id eſt, uertente anno Sortem alic. Attic. 17.. Atq; hoc loco illud nō queo præterire, quod cū de conſularibus mea prima ſors exiſſet. Item. 1. uo. or. 73.. Ita Nomen ali. 1. uol. or. 134. Cuius nomen exiſſet.

EXISTERE plerunque de ijs rebus eſt, quæ occultæ erant, cum emergunt, prodeunt, exurgunt & oriuntur. interdum etiam pro eſſe ſignificat, idque cum ponitur cum, in, præpoſitione. Aliq. 2. uo. ph. 92.. Atque delapſus in flumen nuſquā apparuiſſes, me contremuiſſe timore perterritum, tum repente lætum extitiſſe. Item. 95.. Summerſus equus uoraginibus non extitit. Item. 96. In capite corona ſtatim extitit ex aſperis herbis & agreſtibus. Ab inferis. 1. uo. or. 15. Hic ego ſi Craſſi omnes cum Antonij exiſtant, ſi tu L. Philippe, qui inter illos florebas: id eſt, ſi ab inferis excitentur. Item. 95.. Quid expectas? an dum ab inferis ille malleolus exiſtat, atque abs te officia tutelæ, ſodalitatis, familiaritatiſq; flagitet? Occultum aliqu. 1. uo. or. 84. Hoc uero occultum, inteſtinum, ac domeſticum malū non modò non exiſtit, uerumetiam opprimit antequam perſpicere, atque explorare potueris. id eſt, apparet, exoritur. Spelunca. 1. uol. orati. 225. Etenim propter eſt ſpelūca quædam converſa ad Aquilonem infinita

nita altitudine, qua Ditem patrem ferunt repente cum curru extitiſſe.

Lacum.1.uo.or.225.Lacum ꝙ in eo loco repente extitiſſe:id eſt, appa ruiſſe. Fidem in aliq:3.uol.orat. 222..Si extitiſſet in rege fides.

EXISTIMARE.Exiſtimare,& æſti mare ita diuerſa ſunt,ut æſtimare ſit pretialium rerum:id eſt,quanti res quæꝗ ualeat,conſyderare. Exiſti/ mare uero iudicare,neque enim di/ cas:æſtimabam Cæſarem uenturũ ſed exiſtimabam,neque contrà,exi/ ſtimare prædia alic.quanti ualeant ſed æſtimare.qui uerò ita exponũt: æſtimare,eſt conſyderare, exiſtima re,iudicare, non ſatis differentiam explicare uidentur. De aliquo. in ſa.7.Sed hæc ſententia ſic etiam il li & nobis probabatur,ut ex euen/ tu homines de tuo conſilio exiſti/ maturos uideremus,id eſt,iudicatu ros ex eo quod ſucceſſiſſet. Item in ſa.38..Simul ꝗ non de me is peius ꝗ̃ de te exiſtimet.Item.27.De nobis id exiſtimari poſſe non arbitror.

EXOLVERE propriè eſt expedire, liberare, & tam exoluimus quod impedit,quàm quod impeditur.ut

Aerumnas.Pl.Amph.2: Vno ut labore exolueret ærumnas duas. quia uterũ gerentes ad munera ſua obeunda maximè impeditæ ſunt.

Nomina.Att.255..Nomina mea per deos expedi,exolue, bella reliq: ſed opus eſt diligentia, cohæredib⁹ pro Cluuiano Calend.Sextil. per/ ſolutum ut ſit:id eſt, quod ego de/ beo,diſſolue. nam debitoris nomẽ quandiu in tabulis eſt,tandiu obli/ gatum uidetur. Promiſſum. de off.53..De tertio autem genere dein/ ceps ſe ſcripſit dicturum,nunc exol uit,quod promiſerat.qa fides obli gata eſt quandiu non præſtetur.

Aliq.re aliqu.ut ſuſpitione.Ter. Hec.12:Et me hac ſuſpitione exoluã. & illis morem geſſero.Ita Erro/ re.Ter.Hec.6..Nam illas errore, & te ſimul ſuſpitione exolues.

EXONERARE,eſt onere aliquid le uare,tam'que onus, quàm quod onus fert,exonerare dicimus .con/ ſtructio uero eſt,& re, & ex re ali/ quid exonerari. Metu aliq. Ter. Phor.21.Nos'que eius amicos ex/ onerastis metu, quia metus homi/ nem maximè opprimit. Ex ali/ qua re aliquid.Plau.Epid.9:Atque ita profectò ut eam ex hoc exone/ res agro:id eſt,ut eam hinc abducas quæ erat agro oneri.

EXORARE,eſt orando aliquid im/ petrare:ex enim in hoc uerbo rei ab ſolutionem continet: id quod in multis alijs facit, ut in exædificare, exandare, expugnare, exequi: id quod efficit per,in perſuadeo.

Aliquid aliquem. Terentius. He/ au.22. Da ueniam Chreme, ſine te exorem: id eſt, hoc abs te ut impe/ trem. De aliquo.Plautus.Epid. 15: De præfacili exoras Epidice, id eſt, libenter tibi gratiam fa/ cio.

EXorbere aliqu.ut ſanguinem alic. in

or.lib.104.Ne iudicio iniquo exorbeatur ſanguis tuus. ita de multis, quæ ad exorbendum apta ſunt, ut liquida omnia.

Exordiri aliq.à re aliq.ad Her.19.. Et exordiri cauſam à narratione, aut ab aliqua firma argumentatione.

Conſilium ſuum.Pl.Aſin.1.. At ꝙ ibi conſilia exordiar.i.capiam.

Exoriri, eſt ſurgere, autore Sex.ut

Rationem.de offi.62. Exoritur Antipatri ratio ex altera parte.

Thucydides.in or.lib.244. Sed exorietur Thucydides. Promulgationem.in fam.4..Subito exorta nefaria Catonis promulgatio, quę noſtra ſtudia impediret. Nunc. At.117.Venit idem uſu mihi, quod tu tibi ſcribis, quoties exorior: ego enim nunc paulùm exorior, & maxime quidē his literis.id eſt, reſpiro & quaſi ſuſcitor. Bellum.in fa. 195..Iſtic enim bellum eſt exortum, hic pax conſecuta.id eſt, repente natum Aliquid ab aliq.Ter.Hec. 14.A Myrrhina hæc ſunt mea uxore exorta omnia.i.oīa profecta ſunt.

Exornare, modò ornare, modò fœdare ſignificat, ut ait Non. Tridinium.1.uo.or.214.Ornat amplè, magnificeꝗ triclinium. uide exponere.Ter.Eu.14.Ita uiſus eſt dudū, quia uaria ueſte exornatus fuit.

Nuptias.Pl.Aul.27.. Repudiū rebus paratis, atꝗ exornatis nuptijs.i.ornatis.Non.inquit. Aliquid.Ter.Heau.18..Ego'ne ſi uiuā adeò depexum, adeo exornatū reddam, ut dum uiuat, meminerit mei augent ſæpius de, & ex, in compoſitione, nunc contrarium utraꝗ ſignificat:& Non.pro fœdare exponit. Aciem.Sall.Iug.b..Quietus uti res poſtulabat, aciem exornat. nunc eſt pro inſtruere.

Expectare.Propria huiuſce uerbi ſignificatio in mora eſt: tamen etiam ſignificat obſeruare, & ſperare.

Aliq.Atti.35..Si homines tranſitum tempeſtatis expectare potuiſſent, id eſt, ſi differre tranſitum ad placidam nauigationem potuiſſent. Curſum.At.71.Sed curſum expectabamus. Diem ex die.Atti.117.Quod diem ex die expectabā ut ſtatuerem. Aliq.Ter.Phor.3. Ita expectarem, ut par fuit. Aliquem ex re aliq.Att.2..Nos hinc te ad mēſem Ianuarium expectamus ex quodam rumore, aut ex literis tuis ad alios miſſis. Ad aliquod tempus.uide ſuprà. Ita Quoad. Ter.Phor.2.. Quid? ſenem quoad expectatis ueſtrum? id eſt, quando? ad quem diem? Ita cum Dum, quę particula, ut longè plura in particulis referuem, maximè cum uerbis moram ſignificantibus cōgruit Att.1.De Aufidio & Pelicano non puto te expectare, dum ſcribam.

Quid quis uelit.Ter.An.1.Expecto quid uelis, id eſt, obſeruo, ut Nonius exponit. Omnia ab aliqu. in fa.40..Omnia uolo à me, & poſtules, & expectes: id eſt ſperes. Parentem, ſeu parentis mortem, utro

que

que enim modo dicitur, eſt cum filij parentum mortem exoptant, quorum ipſa mors illis bono futura ſit. Ter. Adel. 2. Et tu illum tuum ſi eſſes homo, ſineres nunc facere, dũ per ætatē licet, potius quàm ubi exe pectatum eieciſſet foras. Item Adel. 4. Illum ut uiuat, exoptant. meam autem mortem exoptant ſcilicet.

Expedire. Vt impedire, eſt aliquid (ſi licet ſequi uerbi etymologiã) in pedes ire: ita expedire, eſt extra pedes ire, quod impedimento erat: uerum ad multarum rerum expeditionem transferri in exemplis uidebis. dicimus autem & re, & ex re aliq. expedire. Cura ſeſe. Ter. Phor. 19. Cura ſeſe expediuit. Ita Moleſtia. At. 59. Aut expedies nos omni moleſtia. Ex crimine. Ter. Hec. 15. Te q́ hoc crimine expedi. Verbo aliquem. Ter. Phor. 4. Atque id (ſi potes) uerbo expedi. ita paucis, ita breui: ſed hi ablatiui, ut uides, á ſuperioribus diuerſi ſunt. Ex re aliqua. Pl. Cap. 5. Expediui ex ſeruitute filium. Aditum. Cæſ. Gall. 7. c. Aggere & cratibus aditus expediunt: id eſt, uiam muniunt. Iras. Ter. Hec. 6. Rem cognoſces, iras expedies, rurſum in gratiam reſtitues: id eſt, ſedabis. Animum ſuum. Ter. Hec. 6: Vix me illinc abſtraxi, atque impeditum in ea expediui animum meum. Salutem. 3. uol. orat. 103. Vt ſi uita noſtra in aliquas inſidias, ſi in uim, in tela, aut latronum, aut inimicorum incidiſſet, omnis honeſta ratio eſſet expediẽdæ ſalutis. Aliquid dilucidè. Teren. Pho. 7: Dilucide expediui quod me oportuit iudicibus: id eſt, oſtendi, demonſtraui, declaraui. S. C. Attic. 70. Sed non dubito quin S. C. expeditum ſit, id eſt, abſolutum, & confectum. Nomina. Atti. 255. Nomina mea per deos expedi, exolue, bella reliqui. Pecuniam. in fam. 179. Pecunia expeditiſſima quę erat tibi decreta eſt. id eſt, quæ fere erat in manu. Arma. Cæſ. Gall. 7. a: Cæſar celeriter ſarcinas conferri, arma expediri iuſſit. nunc eſt parari.

Claſſem. Cæ. Alex. 4. a. Quod ubi Cęſari nunciatum eſt, claſſem iubet expediri, atq; inſtrui. Virgas 1. uo. orati. Hominem proripi, atq; in foro medio nudari, ac deligari, & uirgas expediri iubet, id eſt, proferre. Nodum. Atti. 81. Dum hic nodus expediatur. Expedire uero aliqu. alic. aliud eſt à ſuperiori: ſignificat enim utile eſſe. Terẽ. Heau. 6. Nam expedit bonas eſſe nobis.

Expellere aliq. Cæ. Gal. 5. c. Tum ſumus incendiorum procul uidebatur, quæ res omnem dubitationem aduentus legionum expulit. Memoriam. Cæ. Ciui. 1. b. Quos ab urbe diſcedens Pompeium erat adhortatus, ne noua Cæſaris officia ueterum ſuorum beneficiorum in eos memoriam expellerent: id eſt, ex animo delerent.

Expendere, eſt ponderare. Pl. Aſin. 5. At pol ego, qui te expẽdi, ſcio. i. hu

meris ſuſtinui. aliquando quaſi contra pendere.Pl.Bac.15. Hunc hominem decet auro expendi, huic decet ſtatuam ſtatui ex auro, id eſt, ei expendi tantum auri,quãtum eſt eius corporis pondus.aliquando habet diligentem conſyderationem.1.uo. or.40.Nam quæ iſte in Apollonio fecit,ea primum breuiter cognoſcite quod & quanta ſunt, deinde hæc expendite.atq; æſtimate pecunia.

Expergefacere aliq.in or.lib.34..Hic Italiam tumultus expergefecit terrore ſubito.i.quaſi dormiẽtẽ excitauit.

Experiri.Cum ijs omnibus, quæ ſũt in periculo faciendo apte congruit uerbi ſignificatio,id'q; tam de malo q̃ de bono, quoniam uero iudicia maxime res decidunt, ideo ſæpius modo in uoce iudicij,modo abſq;, idem tamen ſignificans, reperies,ut Aſc.10. Cum enumeraret, quæ pater Scaurus expertus eſſet:ideſt,quę ſubijſſet Scaurus pater: ſine iudicij uoce.1.uo.or.12..Mihi autem ad uincendum ſatis eſt, fuiſſe procuratorem,qui cum experiri poſſet. Terẽ. Adel.8..Poſtremo quando ego conſcia mihi ſum,a me culpam eſſe hãc procul,neq; pretium, neq; rem ullã interceſſiſſe,illam,aut me indignã Geta experiar.Item .Adel.11.. Quapropter nitar,faciã,experiar. utrobiq; uidetur qui loquitur iudicium minitari. Iracundiam alic. Atti. 55..Nam iracundiam,atq; intemperantiam illorum ſumus experti.

Vim ali.2.uo.ph.92.Iterum eſſe idem iuſſum & monitum ne uim ſuam experiri uellet. Opes ſuas.1. uo.or.2.Næuij ſtudio & cupiditati morem gerunt,& in eiuſmodi reb⁹ opes ſuas experiuntur,id eſt,periculum faciunt quantum ualeant potẽtia,& opibus. Fidem ali.Plaut. Cap.4..Huius ego experiar fidem, fret⁹ ingenio eius,quod me eſſe ſcit erga ſe beneuolum.De ſe.3:uo.ora. 240..Ad eum ire te legatũ quis non miraretur?de me experior:id eſt,cõijcio de me.

Expetere.Proprie eſt cupere, deſyderare,& expetuntur honeſta,planeq; bona contra tamen nonnunquam, ut in exemplis.Ter.Phor.7. Abs te hæc bona uenia expeto.Item Heau. 6.Minime'q; ita me Dij ament, miror,ſi te ſibi quiſq; expetit. Vitã. Ter.Phor.4:Quod ſi eò meæ fortunæ redeunt, Phanium abs te ut diſtrahar,nulla eſt mihi uita expetenda.Ita Amicitiam.Terẽ.Phor. 7..Egon tuam expetam amicitiam? Spem,Salutem, Auxilium, Conſilium.Te.An.6:O ſalue Pamphile, ad te uenio,ſpem,ſalutem, auxiliũ, conſilium expetens. Pœnas ab aliq.3.uol.or.82..A me quidem etiã pœnas expetiſti. Multa iniqua. Pl.Amp.1. Ergo in ſeruitute multa expetunt iniqua. nunc eſt pro accidere,ut ait No. Vitam ali.3.uol. ora.149..Non expetere uitam non, capitis arceſſere.

Expiare,eſt aliquid admiſſum aliquo modo purgare. Religionem.2.. uol.

uo.or.177.Sed & religiones deorũ immortalium expiandæ. Item.3.uo or.115..Cuius ſupplicio Senatus, religiones expiãdas ſæpe cenſuit, quas contaminarat Clodius. Sanguinem ſanguine. Sal.Rep.ord.1. Necꝫ barbaro ritu cæde cædem, & ſanguine ſanguinem expiandum. Cædem cæde. uide ſupra. Egeſtatē. 3.uo.orati.260. Quid tandem huius cenſetis urbis? quam ille ad expiandas egeſtates latrocinij ſui concupiuit: quaſi egeſtas Antonij ſcelus fuerit. Scelera in aliq.3. uo.ora.98. Tua ſcelera dij immortales in noſtros milites expiauerunt.

Expirare. Dictum eſt, uel à ſpiritu effuſo, uel reſpiraminib⁹, inquit No. Animam. Cæſ.Af.5.c.. Qui dũ anima nondum expirata cõcidiſſet impetu facto in cubiculum &c.

Expiſcari.3.uo.ora. Nihil expiſcatus eſt. Ter.Phor.7: Proinde expiſcare, quaſi non noſſes.

Explanare aliq. Ter. Phor.7: Quem animum tuum ais fuiſſe, iſtum explana mihi, id eſt, dic, narra.

Explere. Inter hoc uerbum explere, & ſatiare hanc differentiã facit No. Mar. ut ſit expleri aliquid plenũ reddi, ſatiari, ſupra modũ & abũdãtiã alterum tamẽ pro altero ſæpius poni uideo. Voluptatem ſuã. Te. Hec.1. Nam nemo illorum quiſquã ſcito ad te uenit, quin ita paret ſeſe abs te, ut blãditijs ſuis quã minimo precio ſuam uoluptatem explear. Expectationem. in ora.lib.102. Ea ſi paulo latius dixeris, expleris omnẽ expectationẽ diuturni deſiderij noſtri. Sententias. in or.li.219. Nihilo tamen aptius explet: concluditque ſententias. Aliq. ſcribendo. in fa.18. Non enim uereor ne non ſcribendo te expleam. Animum gaudio. Ter. An.7. Vt metum, in quo nunc eſt, adimam, atcꝫ expleam animum gaudio. Item An.2: Dum tempus ad eam rem tulit. ſiui animũ ut expleret ſuum. Item. Hec. 15.. Legiones numero. Sall.Cat. c.. Ac breui ſpatio legiones numero hominum expleuerat: id eſt, compleuerat, cõfecerat. Muneribus ali. Sall.Iug.a. Quis præcipit uti primum ueteres amicos magnis muneribus expleãt. Diuitijs ali. Sal. Cati. b. Necꝫ pri⁹ finis iugulãdi fuit, quã Sylla omnes ſuos diuitijs expleuit. Famem.2.uo.ora.225.. Necꝫ porrò illa manus, copiæcꝫ Catilinæ cementis ac tegulis meorum tectorũ ſe famem ſuam expleturas putauerunt. i. ſaturare. ut ſitim. Locum Cæ.Ciui.1.b: Ac tantum in latitudinẽ patebat, ut tres inſtructæ cohortes eum locũ explerent. i. occuparẽt implerent. Muri altitudinem. Cę Gall.7.a.. Sic deinceps omne opus contexitur, dum iuſta muri altitudo expleatur. i. iuſta murus altitudine ducatur. Libidinem.3.uo. orati. 47.. Cũ hac ſi quis adoleſcens forte fuerit, utrũ hic tibi L. Her. adulter an amator, expugnare pudicitiã, an explere libidinẽ uoluiſſe uideatur?

id eſt, ſatiare. Sitim: de off.82. Quas quidẽ ſic auide arripui, quaſi diuturnam ſitim explere cupiens, ut famen. Inimicitias.adHer.34.. Nullius mœror, & calamitas iſtius explere inimicitias, & nefariam ſaturare crudelitatem potuit. Item. 40.. Rimas. in or. lib.220. Neq; inferciens uerba, quaſi rimas expleat. Ne hiet oratio prouidere debet orator. non tamen in rimis orationis explendis uerba ea interponi debent, quæ tantum rimas explere uideantur, id quod dixit infercire.

Explicare. Proprie de ijs rebus, quæ plicis inuolutæ ſunt, dictum eſt, ſed perapte ad quicquid obſcurum, ac difficile eſt, transfertur. Veſtem. in ora. lib.98. Tanquam in aliquam ocupletem ac refertam domum uenerim non explicata ueſte, neq; propoſito argento, neq; tabulis neq; ſignis propalam collocatis. Volumẽ.1.uo.or.35. Audiet, ueniat modo, explicet ſuum uolumen illud, quod ei planum facere poſſum Erutium conſcripſiſſe. Mandatum Attic.212. Mea mandata (ut ſcribis) explica, id eſt, expedi, exequere.

Nomen. Attic.214.. Si Faberius nomen illud explicat: id eſt, ſi diſſoluit quod debet, debebat enim Faberius, quod ipſe Cicero paulò infra etiam dicit: ſi Faberium explicas, emamus uel magno. Solutionẽ Att.247. Tamen niſi explicata ſolutione non ſum diſceſſurus. Negotium. Attico.71. Sed anteq; proficiſcare utiq; explicatum ſit illud. Itẽ 74. Noſtra autem negotia (quoniã Romæ commoraris) amabo te, explica, cui rei fugerat me reſcribere. Item in fa.114. Nunc eſt abſoluere.

Rem. Atti.37. Illud tibi perſuadeas uelim, omnia mihi fore explicata, ſi te uidero, id eſt, expedita, plana. Rem frumentariam. Cæſar. Gal.8.a. Legiones quartamdecimã & ſextã ex hybernis ab Arare educit, quas ibi collocatas explicandæ rei frumentariæ cauſa ſuperiore cõmentario demonſtratum eſt: id eſt, ut per eas faciliorem haberent rem frumentariam. Cauſam.1.uolu. or.24. Totam cauſam Iud. explicemus, atq; ante oculos expoſitam cõſideremus. Vitam ali.1.uol.ora. 59. In mentem tibi non uenit, quid negotij ſit cauſam publicam ſuſtinere, uitam alterius totam explicare. Aliquid. Att.30. Illud tamen explicare non poſſum, quidnam inueniri poſſit nullo recuſante ad facultatẽ Agrariam: id eſt, elicere non poſſum. Rationem. de offi.4. Qui q; etiam acutiſſime & celerrime poteſt & uidere & explicare rationẽ is prudentiſſimus & ſapientiſſimus haberi ſolet. Philoſophiam. Att.219.. Quod me hortaris, ut eos dies conſumam in philoſophia explicanda: id eſt, in ſcribendo aliquid planius de philoſophia. Monimentum. Att.66. Monimentum illud quod tu tollere laudibus ſolebas, ut eos laxaremus, & uſque ad atriũ

atrium libertatis explicaremus, con tempſimus ſexagies HS.&c.eſt am plius aliquid reddere. Vrbem.2. uo.or.85..Præ ſua Capua planiſſi/ mo in loco explicata, ac præ illis ſe mitis irridebunt:id eſt, diſpoſita, de ſcripta.

EXPLODERE, eſt cum plauſu ali/ quid eijcere. quod in fabulis maxi/ me fiebat:& explodi, ſiue eijci dice/ batur fabula, cum non placebat: cū uero placuiſſet, ſtare dicebatur. ut in or.lib.108. At Eſopum ſi paulum ir raucuerit, explodi. Sententiam 1.uo.ph.129..Iam exploſæ, eiectæq́ ſententiæ. Item de off.2.

EXPLORARE, eſt diligenter inqui rere: quoniam uero quæ diligenter nobis obſeruata ſunt, certa & pla/ na eſſe ſolent, ideo fit, ut exploratū pro certo paſſim ponatur. Afri/ cam.2.uo.or.10..Qui Siciliam adijt Africam explorauit. Item Sal. Iug. d.Sed Marius impigre, prudenterq́ ſuorum & hoſtium pariter attende re, cognoſcere, quid boni utrisque, aut contra eſſet: explorare itinera re gum, conſilia & inſidias eorum an/ teuenire. Victoriam.Cæ.Gall. 7.b:Cum ſine duce, & ſine equitatu deprehenſis hoſtibus exploratā ui/ ctoriam dimiſiſſet, ne paruum mo do detrimentum in contētione pro pter iniquitatem loci acciperet. Ter. Eu.10..Ego limis aſpecto ſic per fla/ bellum clanculum, & ſimul alia cir/ cumſpecto ſatis'ne explorata ſint: .i.tuta. Ita in habere exploratum.

EXPOLIARE aliq.re aliq. Sele ctione aliq.1.uo.phi.73..Vt eam re/ rum ſelectione expoliarent.

EXPONERE. Nullum me Hercule uerbum eſt, quod tam apte ad di/ uerſa transferatur, q̄ hoc uerbū ex/ ponere. Nā quoquo hoc torqueas, ita proprie te ſequitur, ut nuſquam transferri, ſed ſemper in ſua proprie tate permanere uideatur: ut, quēad modum multa ſoleo Proteos appel lare, hoc cameleōtem poſſim recte nominare. Argentum.1.uo.or. 207.Cum eſſent Triclinia ſtrata, ar gentumq́ expoſitum. Item.214. Ex ornat ample magnificeq́ tricliniū, exponit ea, quibus abundabat, plu rima ac pulcherrima uaſa argentea nunc eſt proponere ad uidendum ornatus cauſa. Cauſam. uide an te oculos. Item in fami.205. Ante oculos ali.1.uo.or.24. Totam cau/ ſam Iud. explicemus, atq́ ante ocu/ los expoſitam conſyderemus. Ita

In oculis.1.uo.or.59. In mentem tibi non uenit quid negotij ſit, cau/ ſam publicam ſuſtinere? uitam alte/ rius totam explicare? atq́ eam non modo in animis, ſed etiam in ocu/ lis, conſpectuq́ omnium expone/ re? In conſpectu. uide in oculis.

In animis. uide in oculis. Cō ſilium ſuum.1.uo.or.153. Exponam uobis breuiter conſilium, & profe/ ctionis, & reuerſionis meæ: id eſt, aperiam. Ex memoria aliqu.2. uo.or.13..Et quoniam nondum eſt ſcriptum Senatus Conſultum, ex

memoria uobis Quirites, quid Se/natus cenſuerit exponam. huius cõtrariũ eſt de ſcripto dicere. Man/datum. in fa. 170. Tuaque mihi mãdata libentiſſime expoſuit, & literas dedit. In terram aliq. Cæſ. Ciui. 1. b. Hic uenientem Vticam cum nauibus Tuberonem portu, atque oppido prohibet, neque affectum ua/letudine filium exponere in terram patitur, ſed ſublatis anchoris exce/dere eo loco cogit. 166. Noctu militibus & ſagittarijs in terram expoſi/tis præſidium equitum deiecit. Ita

Ad locum aliq. Attic. 2. Signa, quæ nobis curaſti, ea ſunt ad Caie/tam expoſita: nos ea non uidimus.

Gnatum. Terenti9. Heau. 10. Is, qui cũm expoſita eſt gnata. Item Teren. Heau. 10: Minime, ſed hic erat anus Corinthia haud impura, ei dedi exponendam. Vt ſi quid explices uidendum, aut mandatum, aut cauſam exponas, aut de naui efferas aliquid, aut liberos etiam in uijs abij/cias, per hoc uerbum proprie dici uideas. No. uero etiam pro oſtentare exempla boni Cic. teſtimonio poni, comprobat, qui ita ait. 1. uo. phi. Frangere auaritiam, ſcelera ponere, uitam ſuam exponere ad imitandum iuuentuti.

EXPORgere, eſt porrò agere, exporrigere. Frontem. Ter. Adel. 21. Mitte iam iſtæc, da te hodie mihi, exporge frontem. nunc ſignum eſt lætitiæ, contra uero eſt contrahere, quod tamen magis ſignum eſt ad/mirationis, ut ſuo loco.

Expoſtulare, Vt diu quæras, bono/rum'que omnium uolumina diligen/ter uerſes, nunquàm uerbi huius uſum, niſi cum apud eum, qui nos iniuria affecerit conquerimur, inue/nies: neque enim unquam boni de ea iniuria, quam à me accepiſſent, te/cum expoſtularent. ut non parum mirer Lau. Val. uerbi proprietatem non animaduertiſſe, præſertim cũ & Do. id admonuerit: in qua expo/ſitione illud etiam addit. Poſtulare uero eſſe de altero apud alterũ. Ego fateor obſeruaſſe poſtulare de ali/quo, uerum de re ſæpius, & rẽ ſem/per eſſe ad Iudices, ut in poſtulare poteſt uideri. nam dicere Cæſar de tua iniuria mecum poſtulauit, fortaſ/ſe recte, quia Do. ait: Ego magis per quæri illud idem dicerem. dicimus uero aliquid, & de aliqua re, cum aliquo, & alicui expoſtulare. Vt iniuriam. Teren. An. 16. Adeam'ne ad eum, ut cum eo iniuriam hanc expoſtulem? Item in fam. 28. Sed locus uidetur eſſe tecum expoſtulandi.

De re. in fa. 41. De qua alienum tempus eſt mihi tecum expoſtulan/di. Item. 61. Qui nihil tecum de ijs i/pſis rebus expoſtulem. Plau. Mil. 8: Tum obſtetrix expoſtulauit mihi, parum miſſum ſibi. uides etiam mihi non mecum.

Exprimere, modo eſt aliquid premẽdo extrahere, modo habet rei planã ac certã ſignificationẽ: à uini facto/ribus uerbũ factũ uideri põt, quod premendis ſcilicet uuis extrahitur.

Ali/

Aliq.ab aliq.1.uo.or.177..Et cũ in ius ipſum eduxi,expreſſi,ut cõfi/cere tabulas ſe negaret. Pecuniã. 1.uo.or.142..Nullam pecuniam ſtatuarij nomine niſi ui expreſſam. etiã ui additũ eſt.Ita At.19.Tu ſi tuis blãditijs tñ à Sicyonijs numulorum aliquid expreſſeris.3.uo.ora.70.Quo ille poſtq̃ nihil exprimere ab egẽti/bus potuit. Verbum de uerbo. 1.uo.ph.9.Quod, ut dixi, uerbum de uerbo exprimentes,compreſſio/nem dicemus. Socratem.1. uol. ph.145.Vt cum Socratem expreſſiſſet, adiungeret Pythagoram. Vitam alic.1.uol.or.48.In huius moribus natura,uita'que eſt expreſſa.

Vim.1.uo.ph.41.Qui non uerba,ſed uim Græcorum expreſſerũt poëtarum. Vultus ali. in fa.201. Vultus me herde tuos mihi expreſſit omnes, non ſolum animum,ac uerba protulit. Animos.in ora. li.20..Vt omniũ perſonarũ ſenſus, atq̃ animos uoce exprimamus.

Senſus.uide animos. Liberalitatẽ uultu.in fa.205..Id facie,ſi omne genus liberalitatis, quod & ab humanitate & ptãte tua ꝓficiſci poterit non modo re, ſed etiam uerbis uultu deniq̃ expreſſeris. Turres Cæ.Gal.7.a..Quantum has quotidianus ager expreſſerat,commiſſis ſuarũ turrium malis adæquabant. nunc eſt tollere,altius aliquid efficere:quaſi terra educere.

Exprobrare.In eo tantũ uſus eſt uerbi,cum alicui beneficia à nobis ineũ collata,quaſi eorum immemori cõmemoramus. Teren. And.1. Nam iſthæc commemoratio quaſi exprobratio eſt immemoris beneficij.

Officia.de off.109..Odioſũ ſanè genus hominũ officia exprobrãtiũ.

Expromere,eſt quod maxime reconditum ſit proferre. Aliquid. Pl. Bach.15. Nequius nihil eſt q̃ egens cõſilij ſeruus,niſi habet pectus multipotens, ubicunq̃ uſus ſit,pectore expromat. Memoriam. Teren. An.18.Myſis nunc opus eſt,tua mihi ad hanc rem exprompta memoria,atq̃ aſtutia. Aſtutiam.uide memoriam. Odium. Attic. 29.. Deinde ſuum Memmij,Metelli,nepotis exprompſit odium. Aliq. in or.lib.167.Hic ego laudari igitur eloquentiam, & quanta uis ſit eius expromere.

Expuere,Expuere,inquit, Donatus, eſt pus extra mittere,ſuper illud.Teren.Eu.6.Quaſi ubi illam expuerit miſeriam.

Expugnare.Vt oppugnare, eſt ui omni anniti, ut uincamus, ita expugnare eſt pugnando uincere, recteq̃ ab oppidis ad quædam alia trãſfertur. Legationem.1.uo.orat. 85.O Dij immortales quanta iſte cupiditate,quibus allegationibus illã ſibi legationem expugnauit. Pudicitiam.3.uo.ora.47..Cum hac ſiquis adoleſcens forte fuerit, utrum hic tibi L.Herenni adulter, an amator: expugnare pudicitiam, an explere libidinem uoluiſſe uideatur.

K 2

EXPVNgere aliqu. Nomen. Pl. Ciſt.3..Nunc quod reliquum reſtat uolo perſoluere, ut expungatur nomen, nequid debeam: id eſt, deleri, tolli, abſtergi. A ſpongia factum eſt uerbum, qua literæ, & pictura deleri ſolent.

EXPVRgare ali.in or.lib.188. Quo magis expurgandus eſt ſermo.

Se.Te.An.23..Sine me expurgē. Sal.Cat.b. Poſtremo diſſimulandi cauſa, & quaſi ſui expurgandi &c.

EXPVtare aliq.in ſa.159. Et ad cogitationem conſulatus bimeſtris ſummo cum terrore hominum, & inſulſa cum efflagitatione tranſtulerint, exputare non poſſum, id eſt, conijcere, iudicare, exprimere non poſſū.

EXQVIrere. Vt excogitare eſt cogitando aliquid inuenire, ita exquirere eſt quęrendo aliquid inueſtigare. Vtrunq; uero rei diligentem habet inquiſitionē. Supplicium. de officio.72. Neque uero ignorabat ſe ad crudeliſſimum ſupplicium hoſtem, & ad exquiſita ſupplicia proficiſci.

Honores alic.3.uo.or.192. Iis ſenatus arbitratur ſingulares exquirendos honores. Aliquid ad rationem ali.rei.1.uo.or.202. Dicet aliquis, noli iſto modo agere cū Verre, noli facta ad antiquæ religionis rationem exquirere.

EXSCRIbere, eſt idem, quod deſcribere.1.uo.or, Quaſi exſcribendi poteſtatem non habent. Item adhibebantur exſcribendo uiri primarij. Item in ſa.265.. Multum enim mihi eripitur operæ in exſcribendis hypomnematis.

EXSECare. Quaſi iure quodam ſuo uerbum hoc illud ſibi ſumpſit, ut de uirilib. tantum dicatur. Cæſ. A lex. 4.c..Nam neq; interfectis amiſſam uitam neque exectis uirilitatem reſtituere poſſe.

EXSICcare lagœnas.in ſa.266..Planè te rogo, ſicut olim matrem noſtram facere memini, quæ lagœnas etiam inanes obſignabat, ne dicerentur aliquæ inanes fuiſſe, quę furtim eſſent exſiccatæ.

Exſuſcitare aliq.aliq.re.ad Heren.20. Cum ſermone animum eius retinet ac exſuſcitat clamore. Memoriā ad Her.22.. Si naturalem memoriā excitauerimus hac notatione. Naturam.ad Her.23. Docet ergo, ſe natura uulgari & uſitata re non exſuſcitari: nouitate uero, & inſigni quodam negotio commoueri.

Extare, eſt quaſi extra ſtare, ſi compoſitionem diſſoluas, ut capita trabiū in ædibus, quæ extra parietes ſe protendunt, ſed ad ea transfertur maxime, quæ conſeruata ſunt, cum aut amitti potuiſſent, aut etiam pars eorum amiſſa ſint, ut Catonis adhuc extat oratio, eſt cum cæteræ, ſcilicet Catonis orationes perierint, nō autem nunc extat.i. eminet. Opus. Att.25: Sed tamen, ut iubes curabo, ut huius peregrinationis tibi opus extet.i. appareat. Item.26.

Extendere aliq.uti Aetatem. Pl. Bach.8. Ibi ſuam ætatem extendebant

bant,non in latebricoſis locis:ideſt, quàm longa erat,ducebant.

EXTENtare aliq.ut Vires. Plau. Bach.13. Quid iſtuc eſt, quænam iſtæc eſt pultatio,quæ te mala crux exagitat,qui ad iſtum modum alieno uires tuas extentes oſtio?

EXTENVARE aliq.ut Errorē. 1.uo.ph.217..Qui ſi error ſtultis extenuetur die.Ita dolorem. 202. Senſim enim,& pedetentim progrediens extenuatur dolor.Ita Spem. At.44..Quod ad te ſcripſeram me in Epiro futurum poſteaquàm extenuari ſpem noſtram, & euaneſcere uidi &c. Moleſtias.1.uolu.phi. 198.Quę cogitatio una maxime moleſtias omnes extenuat,& diluit.

Sumptum.2.uo.ph.182.Extenuato igitur ſumptu,tribus ricinijs,et uinculis purpuræ,&c. Suſpitionem.ad Her.8.Deinde unamquanque ſuſpitionem extenuabimus.

Exterminare aliq.re,& de aliq.re,de off.61.Eos'q; exterminant. Rem pub.2.uo.or.201.Itaq; neq; Rep.exterminata mihi locum in hac urbe eſſe duxi.Item.211. Vrbem.3.uo. or.4..Exterminandum cum illa urbe curauit. Aliquem aliquo loco.2.uo.ph.14.. Athenienſium iuſſu urbe,atq; agro eſt exterminatus, libri'q; eius in concione combuſti.

De ciuitate.3.uol.or.65..Atque utinam qui ubiq; ſunt propugnatores huius imperij, poſſent in hāc ciuitatem uenire,& contra oppugnatores Reip.de ciuitate exterminari.

Autoritatem.3.uol.ora.69..Vt non ante attigerint,quàm hunc ordinem condemnarint,quàm autoritatē ueſtrā e ciuitate exterminarint.

Extexere eſt detexere, contra enim ſignificat ex, nunc in compoſitione, ut etiam in exornare interdum. Aliquid.Pl.Bach.5.Extexam ego illū pulchre.

Extillare, eſt guttatim aliq.fluere:extillant uero oculi alicui,& extillat lachrymis aliquis,non autem lachrymas,tranſitiue fortaſſe recte. Aliquid.Ter.Phor.24.. Hiſce ego dictis illam ita tibi incenſam dabo,ut ne reſtinguas,lachrymis ſi extillaueris:id eſt,ſi totus in lachrymas eas.

Oculos alic.Pl.Pſeu.9.Oculi ut extillant,facit.

Extinguere, ea proprie extingui ſolent, quæ incenſa ſunt, tum etiam, quæ aliquid luminis habent. uti in ſingulis exemplis demonſtrabitur.

Ignem.de off.92. Senum autem ſicut ſua ſponte nulla adhibita ui cōſumptus ignis extinguitur. Incēdium.in fam.56..Quibus nos olim adiutoribus illud incendium extinximus. Lumen.in fa.47..Sed tamen & Cæſar ipſe ita de te iudicat, & omnes ciues ſic exiſtimant, quaſi lumen aliquod extinctis cæteris elucere ſanctitatem,& prudentiam, & dignitatem tuam. Amicitiam. de off.110..Vt extinctæ potius amicitiæ,quàm oppreſſę uideantur : q̄a ab amando, amor enim ardor eſt, unde etiam ardere aliquem. Cō-

ſuetudinem.3.uo.ora.50..Sin autē
iam ſuberat ſimultas, extincta erat
conſuetudo, diſſidium extiterat.Ita

Familiaritatem.de off.103. Nō
modo familiaritates extingui ſole-
re. Animam.Ter.Adel.8. Seni
animam primum extinguerem ipſi,
quia lumen præſtat corpori,quan-
diu in eo habitat. Vel quia illi uis
ignea eſt. Bellum.in fa.159. uide
reliq.belli. Quia armis omnia fer-
uent,ideo & exardere bello. Cen
ſuram.2.uo.or.257..Suſtulit duas le
ges Heliam & Fuſiam maxime rei-
pub.ſalutares,cenſuram extinxit, in
terceſſionem remouit,quia eſt digni
tas. Crimen.1.uo.ora.258..Non
poſſe Verrem teſtes interficiendo
crimina ſua extinguere, quia ad fa-
mam pertinet crimen, fama autem
nihil clarius,unde etiam ſons,quòd
eius fama ſonet. Diſſenſionem.
in fa.179..Neq; bellum unquàm ci-
uile, aut etiam cauſam diſſenſionis
probaui,quam etiam naſcentem ex
tingui ſumme ſtudui: quia partem
habet belli, affert'que incendium.

Formam.Ter.Phor.2:Vt ni uis
boni in ipſa ineſſet forma,hæc for-
mam extinguerent:quia inde naſci-
tur amor,qui exurit amantium cor
da.Vel quia per ſe ſplendorem ha-
bet pulchritudo.ad Herennium.32..
Dixit formæ dignitatē extinguere,

Dignitatem.in orator.32..Vide
defloreſcere dignitatem: quia elu-
cere honorem dicitur. Furorem
3.uo.or.208..Vnum ſentitis omnes
unum ſtudetis M. Antonij conatus
auertere à Repu.furorem extingue-
re,opprimere audaciam:quia ex ira
naſcitur furor,& ex furore incendi-
um pugnæ. Gratiam.in fami.2..
Gratiam autem noſtram extinguit
hominū ſuſpitio:quia qui gratioſi
ſunt,quā maxime in ea re noti ſunt.

Hominem.3.uo.or.54..Nolite
Iud.aut hunc natura ipſa occidentē
uelle maturius extingui uulnere ue-
ſtro.& c.quia tota uita eſt calor,lu-
men.Ita Puerum.Teren.Hec.15:

Infamiam.1.uo.or.143.Cum eo
rum nominibus in ſtatuarū inſcri-
ptione poſitis,omnem ſperabas te
inuidiam,atq; infamiam tuam ex-
tinguere poſſe. Inimicitias.3.uo.
oration.73..Quæ fuerunt inimicitiæ
grauiores in ciuitate, quàm Lucul-
lorum,atque Seruiliorum? quas in
uiris fortiſſimis non ſolum extinxit
Reipub.dignitas & ipſorum,ſed eti
am ad amicitiam, conſuetudinem
introduxit: quia exercent animum
inimicitiæ, & omnia agitata calo-
rem concipiunt, uel quia diſcordia
eſt.ut bellum,ſimultas. Ius. tertio
uolumine oration.22..Extingui ius
neceſſe eſt:quia in eo quid rectum ,
quid honeſtum ſit,ducet. Memo
riam alic.re. tertio uolumine oratio
num.115..Qui ædem Nympharum
incendit, ut memoriam publicam
recenſionis tabulis publicis impreſ
ſam extingueret.quia nobis ad præ
terita quaſi cæreum præfert. A-
nimum,Mentem.de offic.84. Nec
uero

uero corpori ſolum ſubueniendũ eſt, ſed etiam menti, atque animo multo magis. nanque hæc quoq; ni ſi tanquam lumini oleũ inſtilles extinguuntur ſenectute: quia maxime hæc in nomine lucent. Nomen Pop. Rom. 2. uol. or. 119. Qui delere imperium, qui Pop. Roma. nomen extinguere: quia ad famam pertinet

Odium. Atti. 135. Et odia improborum rurſus in nos, quæ iam extincta erant incendamus: quia inde inimicitiæ exoriuntur. Scripta. 1. uo. or. 143. Vt ſi poſſet, quæ antea ſcripſerat, ea planè extinguere: quia ſcripta rei lumen afferunt. Religionem. 1. uolumi. orationum. 85. Fuit illa cupiditas tanta, quæ tantam extingueret religionem: quia animorum hominum de deorum opinione quaſi teſtimonium præbet, uel quia in ea hominum animus feruet. Rumorem. Attico. 38. De regina rumor extinguetur: quia famæ eſt ſimilis. Salutem. 3. u olumine orationum. 102. Nunquam exiſtimaui ſpem ullã eſſe habituros Milonis inimicos ad eius non ſalutem modo extinguendam, ſed etiam gloriam per tales uiros infringendam. ut uita, quæ ferè idem ſunt. Senatum. de officijs. 52. Extincto enim ſenatu, deletisq; iudicijs, quid eſt quo dignum nobis aut in curia, aut in foro agere poſſimus: quia ſuprema eſt dignitas. uide dignitatem. Reliquias belli. in familiari. 159. Si intereſt id quod homines arbitrantur Reipubli. te ut inſtituiſti, atque feciſti nauare operam, rebus que maximis, quæ ad extinguendas reliquias belli pertinent, intereſſe, nihil uideris melius neq; honeſtius facere poſſe.

Extollere lumbos. Pl. Epid. 13. Plaudite, ualete, lumbos extollite, atque exurgite. ut facere ſolẽt, qui diutius ſederint, cũ ſurgunt, manus diſtendunt, & totum corpus diſtorquẽt.

EXTORQVERE, eſt ui aliquid ab aliquo auferre. 3. uolumine oratio. 139. Suam citius abijciet humanitatem, quàm extorquebit tuam. id eſt, is potius inhumanus fiet, quàm abs te tuam auferat humanitatem. Veritatem. in orato. lib. 212. Cum mihi extorta ueritas eſſet. Errorem. de off. 95. Neque mihi hunc errorẽ, quo ego delector, dum uiuo, extorqueri uolo. Sententias. in orat. lib. 115. Qui antequam ſententias de manibus iudicum ui quadam extorſimus &c.

Extrahere, & in longum aliq. extrahitur, & ex aliq. re. Rem. in fam. 4. Res ab aduerſarijs noſtris extracta eſt uarijs calumnijs: id eſt, in longum ducta eſt. Diem. Cæ. Ciui. 1. b. Catone uero acerrime repugnãte ex priſtina conſuetudine dicendi mora dies extrahente, ut & cetera.

Se alicunde. Terentius. Phor. 4. Quæ neque unde uitem ſcio, neque quomodo me exinde extraham. Aquam, ſitulam, & ſimile quid, è puteo. Plautus. Rud. 10.

Nimio minus altus puteus uiſus eſt quàm prius. Vt ſine labore extraxi hanc præfeſtine ſatis. Vrbem ex periculo.3.uo.or.5.Vrbem ſenatus atq; omnes boni, deprehenſis, atq; oppreſſis domeſticis hoſtibus, me duce ex periculis maximis extra xiſſent.

Extrudere aliq.aliq.& alicunde.Ter. Heau.15.Nec quicquam magis me tuo,quã ne denuo miſer aliquo ex trudar hinc.Item Ter.Hec.2..Eò amantem inuitum Pamphilum extrudit pater.

Extruere aliqu.in hoc uerbo, ex, eam rei abſolutionem ſeruat, quam in exędifico.Vt in exemplis. Aggerem in altitudinem.Cæſ.Ciuili.2.a. Quibus comparatis rebus aggerẽ in altitudinem pedum octoginta ex truit.Item turres.Cę.Ciui.3.b:Pompeius noctu magnis additis munitionibus,reliquis diebus turres extruxit in altitudinem pedum XV.

Aedificium.3.uo.or.115..Domino trans ripam inſpectante non dubitauit ædificium extruere in alieno id eſt,ædificationem etiam abſolute. Menſem.Pl.Menæ.1:Cereales cœnas dat,ita menſas extruit.de offi.86.id eſt,inſtituit. Altitudinem.1.uo.phil.141..Age nunc Luci noſter, extrue animo altitudinem, excellentiam'q; uirtutum,id eſt,cum oculis intueri non poſſis,animo cõcipias uirtutum altitudinem.

Exturbare.Deturbare eſt deorſum cũ uiolentia aliq.deijcere, exturbare eſt è loco eum in modum deijcere, diſturbare diſſipãdo,diruendo'q; diſijcere:& rem & ex re aliquid exturbamus. Tabernam.Aſc.14.Etiam ſi ſubeunda eſſet pœna,exturbari tabernam iuſſit. Re ſua aliqu. 1.uo.or.17.Miſerũ eſt exturbari fortunis omnibus,miſerius eſt iniuria.

E poſſeſſione aliq.2.uo.or.180.. Quem exturbare homines è poſſeſſionibus, cędem facere uicinorum, ſpoliare phana ſociorum. Ex agris.2.uo.or.82..Sic enim dico,ſi cãpanus ager diuidatur, exturbari & expelli plebem ex agris. Oculos alic.Plau.Pœnu.2..Non ego homo trioboli ſum,niſi ego illi maſtigiæ exturbo oculos,atq; dentes. Dẽtes.uide oculos.

Exuere aliq.aliq.re. Claſſe.Salu. Epi.Mith:Mari exui claſſe pulcherrima. Imperio,Gloria,Iure.Sal. ora.Lepidi.Pop.Ro.pauloante gentium moderator, exutus imperio, gloria, iure.

Exulare aliq.& abſolute & aliq.loco, nuſquam ego adhuc legi aliquem à Cæſare exulare.de offi.121..Vt ſi in opertum bonæ deæ acceſſiſſes, exulares. Domo.Ter.Eu.10.. Perij, nam domo exulo.Ita. Patria.Sal. Iug.a:Nũc uero exul domo patria.

Exulcerare, factum uidetur ab ulcere,ut ſit exulcerare,exacerbare. trãs fertur'q; recte ad quædam ſimilia.

Animum.3.uolu.or.145. Vt in exulcerato animo facile fictum crimen inſideret. Gratiam alic. in ora.

ora.lib.178.. Vti ea non modo non exulcerare ueſtram gratiam, ſed etiam conciliare uideatur Aliqu.in fa.2.. Vt in rebus multo antequam profectus es, ab ipſo rege, & ab intimis, ac domeſticis Pompeij clam exulceratis.

EXVLTARE. In re aliq.1.uol.phil.189. At Cymbri, & Celtiberi in prælijs exultant.

EXVRERE aliq.ex aliq.re. Ex animo aliq.2.uo.ph.61. Mihi quidē ex animo exuri non poteſt eſſe deos id eſt, prorſus eximi.

EXVRGERE aliq.in fa.181.. Tamē autoritate ueſtra Reſpu. exurget: id eſt, merget ex his malis.

EXVPERARE aliq.aliq.re aliq. ut

Anima aliq.2.uol.or.203. Quapropter memoriam ueſtri beneficij beneuolentia ſempiterna, non ſolū dum anima exuperabo mea, ſed etiam cum mortuo monumenta ueſtri in me beneficij permanebunt: id eſt, dum uiuam.

F

FAbricare. Ego in hoc uerbo eam cum uocis, tum etiam ſignificationis uarietatem animaduerto, quam adhuc in nullo alio attendi: ut & fabricare, et fabricari, in morem actiuorum: itē fabricare more deponentis, boni autores arbitratu ſuo protulerint. ut

Signa.de off.30. Vt enim pictores & ij, qui ſigna fabricant, &c. Itē. 1.uolu.ph.5.. Propterea q̃d nihil eſſet clarius ἐναργεία.i. ut græci, perſpicuitatem, aut euidentiam nos ſi placet nominemus, fabricemus´que ſi opus erit, uerba. Vbi etiam uides uerba fabricare. Sed iam ad paſſiuū

Mundum.2.uo.ph.398. Et globoſus eſt fabricatus. longe à ſuperiori pendet, & paſſiue poſitū eſſe nemo negabit. in deponētali uero tertia illa ſignificatione idem Cic.2.uolu.phi.3.. Vt ea ipſa dij immortales ad uſum hominum fabricati penè uideantur. Item.1.uo.ph.9. Quanto quaſi artificio natura fabricata eſſet primum animal omne &c.

FABVLARE, aliq.alic. Plau. Pſeu.3. Mortuo uerba fabulare nunc.

FACERE.

Ex ijs, quæ tria uerba eſſe dicebam in latino ſermone maxime dominari, iam ad alterum uentū eſt, quod eſt facere, de quo quidem uerbo (quādo in agere, quid hæc duo uerba inter ſe differrent dictum eſt) nihil eſt, quod aliud agam, quàm ut per eius latas regiones te ſtatim ducam, atq; uniuerſum eius imperium tibi uel regionatim ex ordine commonſtrē id quod nunc exequar. ac ut in tanta exemplorum copia in quærendo laborem tibi non leuem adimam, literarum ordinem ſequar, quē paulo etiam ante in uerbo eſſe ſeruaui.

FACERE abortum, eſt partum edere mortuum. Don. ſuper illud. Ter. Hec.8.. Dicam abortum eſſe. inquit non eſt latinū aborſum eſt, ſed abortum facit. Abſceſſum. Cel.17.

Aegre alicui facere.

Sed tũ in ſuperioribus partibus fit abſceſſus. **Acceſſionem.** Cæſ. Alex. 4. b.. Magnas odiĳ ſui fecerat acceſſiones: 1. uolu. phi. 59. in fa. 149. Item, 154.. **Actionem.** Aſco. 26. Quanquam neque accuſauerit, neq; fecerit actionem. **Ad exemplũ aliq.** Pl. Mil. 8.. Fit pol illud ad illud. exemplum. 2. uol. phil. 197. **Ad libidinẽ alicuius aliq. fieri.** 1. uol. or. 88.. Homo factus ad iſtius libidines

Ad uoluntatem: ad nutum ali. aliq. fieri. Cæſ. 11. Si qua res non ad nutum, aut ad uoluntatem eius facta ſit. **Aditum ad aliq.** in or. lib. 201.. Veſtibula nimirum honeſta, aditusq́; ad cauſam faciet illuſtres.

Admirabilitatem. de offi. 40.. Ergo & hæc animi deſpicientia admirabilitatem facit. **Admiſſuram.** de re ruſti. Varr. 2. 2.. Quandiu admiſſura fit. Item. Var. 2. 4. Admiſſuram cum faciunt, eſt operam dare ſoboli, in brutis maxime. **Admirationem.** 1. uo. orat. 257. Fit clamor, & admiratio populi. **Admurmurationem.** 1. uo. or. 74.. Factus eſt in eo ſtrepitus, & grata concionis admurmuratio. **Adoptionem.** 2. uo. or. 220.. Nego iſtã adoptionem Pontificio iure factam.

Aduocationes aliq. 1. uo. orat. 102.. Quo ſæpenumero ſenatus conuocatur, quo maximarum rerum frequentiſſime quotidie aduocationes fiunt. **Aequi boniq́;.** Terent. Heau. 14.. Cæterum equidem iſtuc Chreme æqui boniq́; facio. ex uerbis Terentĳ dicendi figura illud ſignificare uidetur, quod uulgò dicunt, à bona fine. uerum apud Pla. Cur. 1.. eſt quod æquum bonumq́; ſit. nam aliud uerbum adiunctũ habent duo illa uerba. ſic enim inquit: Neque quicquam queo æqui boniq́; ab eo impetrare. **Aequitaté,** ſcilicet uerba hæc coniuncta ſignificant. Sallu. Iug. b. Fit reus magis ex ęquo & bono, quàm ex iure gentiũ Bomilcar comes eius, qui Romam fide publica uenerat. **Aegre alicui.** Ter. Eu. 11.. Voluit facere cõtra huic ægre: id eſt, quod ei moleſtum eſſet. **Aerarium aliqu.** Aſconi. 40. Qui plebeius in ceritum tabulas referretur, & ærarius fieret. Erat autem ærarium fieri, ut ex Aſconio eodem in loco, atque ex Gelli. libr. 4. cap. 20. conĳci poteſt, cum quis ob uitæ uitium cenſore, cuius hoc munus proprium fuit, notabatur, qui poſtea cum mulctam diſſoluiſſet, aut aliquo modo ſe purgaſſet, tunc ex ærario eximi dicebatur.

Aes alienum. Atti. 220. Ex quibus mihi etiam æs alienum faciundum puto. **Aeſtimationem.** Cæſar. Ciuili. 1. c.. Militibus æqua facta æſtimatione pecuniã pro his rebus ſoluit. **Alienationem.** in oratorĳs libris. 210. An quibus uerbis ſacrorum alienatio fiat. **Alienum re aliqua.** in familiarib. 91.. Faciſque nihil alienum neceſſitudine noſtra, iudicĳſque patris tui de me ſummi uiri. **Alicui quid.** 1. uolu.

ora.

orat.116..Quid huic homini facias? 256..Quid Cleomeni fiet? Attic.101.. Quid enim tibi faciam qui illos libros deuorauiſti.Hucuſq; per datiuum,iam per ablatiuum. Ter. An. 17..Quid me fiet? An.24:Quid illo ſit factum.Heau.2.Quin enim incertum eſt quid ſe faciat.in fa.233.Quid puero miſero fiet? Altercationes.Att.61..Abfuiſſe me in altercationibus, quas in ſenatu factas audio,fero non moleſte. Anhelitum.2.uo.phil.132..Vnde anhelitus ille terræ fieret, quo Pythia mente incitata oracula ederet. Argentariam.1.uo.or.287.Et Romæ argẽtariam non ignobilem fecit.Item de off.63.. Argentum.Ter. Phor. 13.Venio ad hominem, ut dicerem opus eſſe argento, et id quo pacto fieret,id eſt, inueniretur. Artem ludicram.Pl.Aul.20.Continuo meum cor cœpit artem facere ludicrã.

Aruſpicinam.in fam.91..Cum qui hodie aruſpicinam facerent, in ſenatu Romæ legerentur. Audientiam.in or.lib.41.Illi præco faciebat audientiam.1.uo.or.61.Quantam denique audientiam orationi meæ improbitas illius factura ſit. Item de officijs.81.. Auctionem 1.uolumine orati.3.Auctionem in Gallia P. hic Quintius Narbone ſe facturum eſſe proſcribit. Item.202. Num auctionem fecerit? Plautus. Menæ.21.. Aucupium auribus tranſtulit.Plautus more ſuo peruenuſte.Mil.11..Viden tu illam oculis mature facere,atque aucupium auribus?id eſt, ſubauſcultare, auribus arrectis aſtare. Auditum populum.Pla.Prol.A ſin.Face iam nunc præco omnem auritum populum.

Autorem.aliq.in or.lib.169..Patres ante autores fieri coëgerit.

Autoritatem.2.uo.orat.12. De quo homine uos id, quod maxime facit autoritatem,tanta,& tam præclara iudicia feciſtis. Aliquid ex aliquo,ut carcerem ex templo.3.uolu.or.198.Ex templo carcerem fieri, ita ex timido fortem,ex aratore oratorem.

B

Bellum patriæ.Sallu.Cat.c:Ignoſcite Cethegi adoleſcentiæ,niſi iterum iam patriæ bellum fecit.3.uo.orati. 113..Item.1.uo.or.238.Et cum aliquo populo,& aduerſus aliquem. Beneficium.Tiro Cic.lib.A pud Gelli. 7.3..Nam beneficia promiſſa opperiri oportet,neque ante remunerari quã facta ſint. Beneuolum auditorem.in or.lib.2.Beneuolos auditores facere quatuor modis poſſumus.non ita beneuolentiam dicerem. Boni æqui'q;.uide æqui boniq; ſupra. Boni aliqu.alic.Ter. Heau.14.Faciam boni tibi aliquid pro iſta re,ac lubens. Breue ali. At.175.Quid ſcribam?aut quid ue lim?breue faciam. C

Capital.Pl.Menæ.1.Nunquam ęde pol fugiet,tametſi capital fecerit.arbitror eſſe, id aliquem committere, quod morte multandum ſit. Ca

ſtra.Cæ.Gal.1.c.Et millibus paſſuum duobus ultra eum caſtra facit. Ita Statiua caſtra.1.uo.ora.241. Statiua ſibi caſtra faciebat. idem eſt cum caſtrametari. Cauſam.in or. lib.118..Vt uerbum illud quod cauſam facit lucide,breuiter utercꝙ diffiniat.eſt id in quo tota cauſa nititur.

Cauſa alterius.Attic.93.Bruti tui cauſa,ut ſæpe ad te ſcripſi, feci omnia. Cædem.in or.lib.172.Nam cum in ſylua ſua cædes facta eſſet. Item.2.uol.or.162..Qui uillicus cædem fecerat:id eſt, hominem interfecerat.Itē.2.uol.or.312..Cædemꝙ infinitam ciuium feciſſet:3.uo.or. 103.. Item Cæſ.Gall.7.b: Certiorem aliq.de aliq.re,& alic. rei.Attic.135.. Qui enim amiſſo Corfinio denique certiorē me ſui conſilij fecit:is queritur me Brunduſium non ueniſſe.

Certum.Pl.Menæ.5: Ergo iſtuc quæro certum qui me faciat. Item Pſeu.15..Epiſtola atcꝙ imago me certum facit.de quo ait Lau. Val.facio te certiorem.non certum, nā Verg. Anchiſē facio certū,ideo dixit quia ſyllaba breuis inter longas non poteſt collocari in uerſu, quæ etſi honeſta eſt ratio,Plaut. tamē dixit in uerſu.Eo magis arbitror bonos dicendi autores locutionem uitaſſe propter uetuſtatem.ſemel enim Virg.boni cæteri Plauto recentiores,præſertim oratores,quod,uiderim,nuſcꝙ

Ciuem.Rom.1.uol.or.122.. Hic eſt Iudices nunc beneficio Q.Metelli ciuis Rom. factus.208. Attic.265..

Circuitum.in or.lib.217. Dicendumꝙ quantos circuitus facere deceat. Clamores.in or.li.195..Itaque Hortenſius utrocꝙ genere florens,clamores faciebat adoleſcens: id eſt,ita hominū animos commouebat dicendo,ut clamores tollerēt. Item.1.uol.or.118.Fit maximus clamor omnium:id eſt omnes clamāt. Item Pl.Bach.19: Vt ne clamorem hic facias.nec conuitium.Item.1.uolu.or.89..Clamor interea fit tota domo inter ſeruos Rabirij,atcꝙ hoſpitis.Atti.10..Sic acriter & uehementer preliatus ſum,ut clamor,cōcurſuſcꝙ maxima cum mea laude fierent.Item.1.uo.ora.257. Coemptionē.2. uo.or.130.Putauit omnes mulieres quæ coemptionem facerent, Caias uocari.Itē paulo ſupra.

Cognitorem fieri pro aliq.1.uo. or.130.Inuenire neminē Siculū potuit,qui pro ſe cognitor fieret.itē ſæpius paulo infra.eſt autem aliquem affirmare ſe eum noſcere eum eſſe, quem ſe ipſe profitetur,cuius eſt da re cognitorem.ut in dare dictū eſt.

Colorem.Cel.100..Idem corporis colorem bonum facit. Collationem rerum.Pl.Mil.10.. Vbi facta erit collatio noſtrarum malitiarum. Comitia.1.uol.or.69..Comitijs conſularibus factis. Comparationem.de offi.12. Si contentio quædam & comparatio fiat. Cōpendium dictis.Pl.Cap.15: Sed fieri dictis compendium uolo. Compendium pultandi.Pl.Pſeu.7.Quiſ quis

quis es, compendium ego te facere pultandi uolo. Compendium errationis.Pl.Rud.2.. Si ad ſaxum, quod capeſcit.ea dorſum cadit, erra tionis fecerit compendium. Com pendij curam.Pl.Pœnu.2:Si ſapias, curam hanc facere compendij po/ tes. Compendij paululū.1.uol. orati.53. Vt paulum compendij fa/ cias, paratum fore ſcito.nūc eſt pau lulum morari. Compendio uer/ ba multa.Pl.Bac.4. Compendio uerba multa iam faciam tibi. ubiq; rei breuitatem ſignificat. Com/ potem ali.rei.At.46.Ego, ſi me ali/ quando ueſtri, & patriæ compotē fortuna fecerit, certe efficiam &c.Itē Pl.Cap.9.. Compoſitio aliq.ali. Te.Phor.16..Compoſito factū eſt.

Compromiſſum.1.uo.or.46.. De his ipſis.H S.L I I I I. De tuarū tabularum fide compromiſſum fe ceris, arbitrum ſumpſeris. Com/ putationem.Aſc.4..Sed non ſubti/ lis computatio annorum facta eſt.

Commutationem.alic.rei.Cæ. Ciui.1.a..Aut falſis nuncijs commu tatio fieret uoluntatis. Ita Loci. Ita Domminorum. Attico.198.

Concordiam.uide conſpiratio nem. Cum contumelia alic.Atti. 63.Multa & dixit, & fecit cum qua/ dam mea contumelia. Concur/ ſus.2.uo.ph.119.Concurſum eſſe fa ctum, id eſt, plures in unum locum concurrere.in or.lib.192. Conie/ cturam de ſe.Pl.Caſ.4.Ego hāc de me coniecturam domi facio. Item 1.uo.orat.101..Verum ut ex uno, de cæteris coniecturam facere poſſitis

Coniurationem contra aliq.2. uo.or.105.Vt uos omnes factam eſ ſe aperte cōiurationem contra rem/ pub. uideretis. Item Cæſ.Gall.4.c.. &c. Coniurationem nobilita/ tis.Cæ.Gal.1.a.Regni cupiditate in/ ductus coniurationem nobilitatis fecit. Conquiſitores.Plau.Prol. Amph: Vt conquiſitores fierent hi/ ſtrionibus. Conſenſionem.1. uo.orati.237.Quid igitur? nulli'ne motus in Sicilia ſeruorū Verre præ tore? nullæ'ne conſenſiones factę eſ ſe dicuntur? in malam nunc partem conſenſio eſt. Conſenſu alic.ali. fieri.Aſc.38.Cicero C O S.omnium conſenſu factus eſt. Conſilio ali. 3.uo.or.142..Quid ſi id conſilio fe/ ciſſet? id eſt, de induſtria, uolens.

Conſpirationem. in fam.192.. Vt hanc concordiam, & conſpira/ tionem omnium ordinum ad de/ fendendam libertatem propenſe nō crederent eſſe factam.uide conſpira re. Conſurrectionem. Attic.11. Quæ conſurrectio iudicum facta ſit, ut me circumſteterint, &c. Cō tra ali.aliq.1.uo.or.1.Hæ cōtra nos ambæ faciunt.Cæ.Af.5.b: Contra 'q; regem facere non dubitant. Cō tractionem animi.1.uo.ph.224.Il/ lud iam ſupra diximus, fieri contra ctionem animi recte nunquam poſ ſe, elationem poſſe. Contentio tionem cum aliq.in fa.12..Quæ mi/ hi uidebatur contentionem, præfer

tim maximis rebus à Cæſare geſtis
cum illis uiris nolle fieri, & ne fieret
uehementer recuſare. Item de offic.
6. Contumeliam. Ter. Hec.10:
Ego ſcio me cauiſſe, ne ulla merito
cõtumelia fieri à uobis poſſet. Item.
Phor.23..Quin nouo modo ei face/
res contumelias.Pl.Aſin.7..Tu cõ/
tumeliam alteri facias, tibi non dica
tur? Sed hæc dicendi figura Cicero/
nis ab uſque ætate uetuſtate uſurpa
ri deſita eſt. is enim Antonium re/
prehendit, quod ea uſus ſit: quis em̃
inquit, ſic loquitur? Conuerſio/
nem rei.2.uo.phil.36.Cum ſolis, &
lunæ, & quinque errantium ad ean
dem inter ſe comparationem confe/
ctis omnium ſpatijs eſt facta cõuer/
ſio. Conuitium alic. Atti.9..Hic
tibi roſtra Cato aduolat, conuitiũ
Piſoni COS.mirificum facit. Plau.
Moſt.7: Si & præſenti tibi facit con
uitium. Item Te. Adel.3: Copiã
alic.ad aliq.Pl.Mili.8..Atq; uti huic
amanti ad Philocomaſium hanc ef
ficiamus copiam, & aliquid facien/
di.Ter.Prol.Heau.. Qui ſpectandi
faciunt copiam. Corruptelas.
Pl.Pœnu.12. Quid illic hominum
corruptelę fiunt? Crimen ſibi.2.
uo.or.153. Quid igitur probari po/
teſt, in ea pecunia non referenda, cri
men ſibi ipſum facere, in qua crimẽ
eſſet nullum, ſi referretur. Culpã
ad Herennium.10.Num culpam ue
niendi neceſſitudo fecerit. Curſus
incredibiles ad aliquid. primo uolu
mine philoſophiæ.209.Incredibilis
q; curſus ad omnem excellentiam fa
ctus eſt. Curam compendi. uide
compendi curam.Plaut.Pœnu.2..
Cum aliq.aliq.1. uol.oratio.300.
Nam uerba ipſa ſponſionis facerẽt
mecum.Item.2.uolu.ph.98.Si ratio
mecum facit.Item.1.uol.or.97..Fa/
ciebant omnia cum pupilla.2.uolu.
orati.174.id eſt, pro pupilla erant.
Quid quod & unà facere dixit pro
mecum.2.uo.or.174.Non reſpon/
dit tamen unà facere Syllam: id eſt,
ſecum ſentire.

D

Damnum, eſt iacturam facere.in ora.
lib.175..Dãnum enim illius imma/
turo interitu res Romanæ, Latinæ/
q; literæ fecerunt.Item in fa.110..Dã
ni nihil facis.in aliq.re.Item in fami.
161..Magnum damnum factum eſt
in ſeruio. Dapem.de re ruſt.Ca/
to.131. Deciſionem.1.uo.ora.53.
Dicat deciſionem factam.i.deciſum
eſſe. Deceſſionem.eſt detrahere
aliq.2.uolu.ph.198.Neq; ulla deceſ/
ſio fieri poterat, neq; acceſſio.& de
re aliq. Vt de ſumma.3.uo.ora.
127..Vtrum acceſſionem decumæ,
ut noſtri facere coactores ſolent, cen
tima, an deceſſionem de ſumma fe/
cerit. Decretum de aliq.3. uolu.
or.109.Qui cum de me decretũ Ca/
puæ feciſſet.Item Sall.Iug.a: Decre/
tum fit. Deditionem.Sall.Iug.
a: Deditionem facit.Cæ.Gal.2.c..&
Gal.3.a. Deductionem ex aliq.
re.Eſt modo diſpendium deductio
inquit Aſc.alias idem cum deceſſio
ne

ne facere.1.uo.or.60.Tamen ne qua deductio fieret magna ex parte tua poteſtas erat. Deductionem aquarum, eſt deriuare aquam.2.uo lu.ph.101.Ex quo illa admirabilis à maioribus Albanæ aquæ facta deductio eſt. Deductionem moribus.1.uo.or.290.Ibi cum Cecinam poſtulaſſe, ut moribus deductio fieret.Item.291.Ius ac deductio moribus fieret. Deiectionem.1.uol. or.296.Qui illam uim, deiectionẽ'q; tuo rogatu, aut tuo nomine fecerit. Delitias ali.Pl.Menæ.7. Eia delitias facis mi Menechme.puto eſſe uoluptuoſe aliquem ludere. Dementem aliq.Pl.Pœnu.1..Quę meum herum dementem facit. Detractionem rei.Att.197..Et maxime cuius loci detractionẽm fieri uelit.

Detrimentum, eſt idem cum facere damnum.1.uo.or.204.Reſpu. detrimentum fecit. Deum aliqu. Ter.Adel.12..Laudari te audit libẽter, facio te apud illum deum. Deo alic.ut Iunoni.2.uol.or.145..Cui omnes COSS.facere neceſſe eſt:ideſt ſacrificare. De compacto rem. Plautus.Pſeu.5.. Aut de compacto faciunt confutis dolis. De alio alium.in orator.libr.187. Qui ſe ipſe adoptauerat, & de Staieno Aelium fecerat. De conſilio alicu. Terẽ. Phor.9..De eius conſilio uelle ſeſe facere, quod ad hanc rem attinet.

De induſtria aliquid. Terenti. And.19..Paulum intereſſe cenſes, ex animo omnia, ut fert natura, facias, an de induſtria? De ſententia alicui aliquid. Attico.71..Id ego ita fieri uolui de C.Duronij ſententia. Plaut.302.Feciſſe dicas de mea ſententia. Diminutionem de re in familiaribus.50.. De imperio præterea tanta diminutio facta eſt.de officijs.48.. Diſſenſionem.2.uolumine oratio.69. Non poteſtatum diſſimilitudo, ſed animorum diſiũctio diſſenſionem facit:id eſt, ut aliqui inter ſe diſſentiant. Diſceſſionem.in familiaribus.3. Contendere cœpit, ante ſe oportere diſceſſionem facere.Item.4. Nemo eſt enim qui neſciat, quo minus diſceſſio fieret, per aduerſarios tuos eſſe factum, uulgo apud nos eſt, ſein ſtimm geben quod etiam multis alijs locis comprobatur.ut tertio uolumine orationum.206. Itaque hæc ſententia ſic per triduum ualuit, quanquàm diſceſſio facta non eſſet. Tantum eñ propoſita fuerat ſententia.Item tertio uolumine orationũ.262.In has ſententias meas ſi COSS. deſignati diſceſſionem facere uoluiſſent. Item 1.uolum.oratio.233..Et S.C.per diſceſſionem.3.uolumine.oratio.188. Effugere feſtinans ſenatus conſultũ de ſupplicatione per diſceſſionem fecit, cum id factum eſſet antea nunquam. Diſceſſum.primo uolumine philoſophiæ. 152. Sunt qui nullum cenſeant fieri diſceſſum. ſed unà animum & corpus occidere. Diſiunctionem. de officijs. 110.. Diſiunctio'quę fa-

cienda ſit. Diſſidium.de off.110.. Ne qua amicorum diſſidia fiant.

Diuiduum.Ter.Adel.4.. Diuiduum face:id eſt, dimidium. Diuortium.in or.lib.149. Hæc autem ut ex Apennino fluminũ,ſic ex cõmuni ſapientium ludo ſunt doctrinarum facta diuortia. Diuortiũ id eſt,uxori repudiũ remittere. Att. 16..Menelaus ægre:id paſſus,diuortium fecit.Item in fa.116.Paula Valeria ſoror Triariȷ̃ diuortium ſine cauſa,quo die uir ex prouincia uenturus erat,fecit.ut mulieris etiam ſit facere diuortium. Dolorem ali. Att.175..Sed augeo commemorando dolorem,& facio etiam tibi.

Dubium aliq.alic.2.uo.phil.61.. Remq́ꝫ mea ſententia minime dubiam,argumentando dubiam facis. Ita Animum dubiũ,2.uol.or.9.

E

Ebrium aliq.3.uo.or.114. Emptionem.1.uo.orat.288.Hac emptione facta,pecunia ſoluitur. Eruptionem.Cæ.Gal.3.a .Eruptione facta. Gal.2.c. Omnibus copiȷ̃s repente eruptionem fecerunt. Eſſe.1.uol. orati.137.Fac ita eſſe.184. Fac enim fuiſſe. E gemmis.1.uolu.or. 215. Candelabrum factum è gemmis.

E marmore aliq.1.uo.ora.222. In eo Chryſe eſt ſimulacrum præclare factum è marmore. E Regione aliq.fieri.2.uol.ph.112.Quando illa è regione ſolis facta incurrit in umbram terræ. E Rep. Atti. 173.Facis ex tua dignitate, & è Rep.

Ex animo.2.uol.phi.59..Siue ex animo id fit,ſiue ſimulate. Ex cõmodo aliq.Sallu.Iug.c.Quoniam is nouus hoſtis acceſſerat, ex commodo pugnam facere. Ex dignitate ſua:Att.273.Facis ex tua dignitate. Ex facili aliq.Cel.8.Qui uomere poſt cibum uolet,ſi ex facili facit,aquam tantum tepidam ante debet aſſumere. Ex ebore, ex auro 1.uo.or.200. Aut quicquam ex auro,aut ebore factum. Ex re ſua. Pl.Cap.4:Hæc tu eodem ſi confiteri uis,ex tua re feceris. Ex uoluntate.in fami.173.. Tu quæ iſtic opus erunt adminiſtrari proſpicies, ut ex tua uoluntate,Reiq́ꝫ Pub. commodo fiant. Exceptionem.ad Her. 4..Quod in priuata actione prætoriæ exceptiones fiunt. Excidionem rei alic.Plau.Cur.10.Non ego nunc mediocri incedo iratus iracundia:ſed eapſe illa,qua excidionem facere condidici oppidis. Excurſiones.Attic.17..Et Heluetiȷ̃ ſine dubio ſunt in armis, excurſionesq́ꝫ in prouinciã faciunt.Item Cæſar. Gal.2.c.

Exercitum.3.uo.or.199.Paucis diebus exercitũ fecit. Exemplũ in aliq.Ter. Eu.22: In quem exempla fient:id eſt, qui aliȷ̃s exemplum præbebit. Expectationem ali. rei.1.uo.ph.3.Vt etiam maiorẽ expectationem mei faciam. Item Att. 46.Varronis ſermo facit expectationem Cæſaris:id eſt,ut Cæſar expectetur,uel Cæſarem uenturum.

Expoſtulationem.2.uo.or.52.Cũ eſſet expoſtulatio facta. F

F

Facinus.1.uol.ph.84..Si enim ita eſt uide ne facinus facias, cum mori ſuadeas potius. Pl.Aul.4: Hei Megadore haud decorum facinus tuis factis facis. Fallaciam. Ter. An. 3: Me inſenſus ſeruat, ne quam faciam in nuptijs fallaciã. Famem. Cel.24. Farinam. de re ruſt. Cato.143. Fœdus.3.uol.or.196..Fœdera interea facta. de offi.74. Plau. Amph.1.. Fidem. in ora.lib.181. Credit ijs, quæ dicuntur, qui audit oratorem uera putat, aſſentit, probat, fidẽ facit oratio: id eſt, oratione ad id credendum, qui audit, impellitur. Item de off.39..3.uolu. ora. 114.

Finem rei. Ter. Prol. Hea: Niſi finem maledictis facit. Item.1.uol.or. 202. Difficile eſt enim finem facere precio. Flagitium. Pl. Menæ.13: Quam iſtæc flagitia tua, pati, quæ tu facis. Item Pseu.5. Ter.Eu.5..Ah flagitium facimus. Fletum.1.uol. orati.22. Vt urbe tota fletus, gemitusq; fieret.226.232.. Fundum populum. uide populum. Formam alic. in or. lib.197..Nec uero ille artifex cum faceret Iouis formam, aut Mineruæ contemplabatur aliquem

Formidinem alic. & apud aliq. Sall. Iug.b..Ac primo obſcura nocte, poſtquàm haud procul inter ſe erant, ſtrepitu uelut hoſtes aduentare alteri apud alteros formidinẽ ſimul, & tumultum facere. Fraudem alic. rei. Pl. Mil.3. Atque adeo ut ne legi fraudem faciam talariæ. Item Att.61. Facio fraudem S. conſulto: id eſt, contra legem. Et S. conſultum facio. Frugem. Pl. Pœnu. 12..Herus ſi ſuus uolet facere frugẽ, meum herũ perder. Fucum alic. Ter.Eu.1c..Atque per alienas tegulas ueniſſe clanculum per impluuiũ fucum factum mulieri.2.uo. philo. 210. Fucum, ut dicitur, facere uelle: id eſt, decipere, fallere. Fugam. Ter.Eu.17: Vt tu illos procul ex occulto hinc cęderes, facerent fugam. Item.2.uo.or.226..Quas iſte tũ cædes, quas lapidationes, quas fugas fecerit. Item Pl. Amphi.13: Vt ſi noſtri fugam facerent, illuc me tutò reciperem. Item Cæ.Gal.3.c: Ab ijſdẽ acies Pompeiana à ſiniſtra parte erat circunuenta, atq; initium fugæ factum. Item Atti.308. Exarſit dolor, urgere illi, ut loco nos mouerent, fact⁹ eſt à noſtris impetus, fuga operarum, eiectus de roſtris Clodius. ubiq; eorum eſt, qui fugiunt, nõ autem, qui in fugam alios conijciunt.

Funus. Pl. Menæ.9: Acerbũ funus filiæ faciet. Aſin.10. Item in fa. 56. Funus ei ſatis amplum faciendũ curaui. Furtum. Teren. Prol. Eu: Non qui furtum facere ſtuduerit.1. uo.ora.49. Cuius rei furtum factũ erat. Pl. Rud.21.2.uol.or.56..

G

Gemitum.1.uo.ora.22. Vide fletum. 226.228.232. Gradum. in ora. lib. 131. Quin prodis mi Spuri, ut quotieſcunq; gradum facias, toties &c. Nunc eſt prodire.1.uo.or.109..Itaq;

maioribus in Africam ex hac prouincia gradus imperij fact⁹ eſt. nūc eſt uiam aperire. Gratulationē. Att.54..Mihi facta ſtatim eſt gratulatio:id eſt, mihi gratulati ſunt amici.1.uol.or.70. Gratiam alicu.de re.Pl.Moſt.15.Dij te ament, de coena facio gratiā.Itē.Pl. Moſt.15..Fac iſtam cunctam gratiam. Alicuius Rei.Pl.Pſeu.19..Non audes quaeſo aliquam partem mihi gratiam facere hic argēti? Gratiam delicti.Sal.Cat.c.Qui mihi atq; animo meo nullius unquam delicti gratiā feciſſem.Item Iug.d..Quoniam poenitet, delicti gratiam facit. nunc eſt erratum condonare. Gratiae cauſa aliq.in ora.lib.199..Itaq; efficis,ut cū gratiae cauſa nihil facias, omnia tamē ſint grata,quae facis.eſt in gratiam ali.aliq.facere. Gratis.1.uo. or.133.Gratis factus ſenator. Gratum.Attic.24..Feciſti mihi pergratum. Grauidam mulierem .Pla. Prol.Amphi..Grauidam Alcumenam uxorem fecit ſuam.Item Amphi.15.Ex concubitu grauidam feci filio:ita compreſſu ſuo. Grauitatem.Cel.8.Niſi haec mora grauitatem pectori faciet. Gregem. Sal. Cati.b..Vt grege facto cum telis ad ſeſe irrumperent.eſt manum hominum cogere.

H

Haeredem aliq.in or.lib.99. Et quem ei uiſum eſſet, feciſſe haeredem.Item 3.uol.or.168.Ex parte.ad Her.12.Ex libella.At.100.. Hiſtrioniam.Pl. Amphi.Prol.Iouem facere hiſtrioniam.eſt ſe in fabulis actitandis exercere. Hoſpitium alic.1.uo.233.. Primum ut L.fratri hoſpitium publicum fieret. Hoſtilia.Sall. Iug. d..Quoniam hoſtilia faceret: id eſt, ea quae ab hoſtibus committi ſolēt faceret. Huius aliq.Ter. Add.3. Tu quod te poſterius purges, hanc iniuriam mihi nolle factam eſſe, huius non facio:id eſt,nihil curo:ſed digiti, aut unguis, ad dentes crepitu, aut q̄d ſimili locutio adiuuanda eſt.

I

Iacturam eodē modo dicimus, quēadmodum facere damnum.23.Fuit tamen retinendi ordinis cauſa faciēda iactura.Et de aliq.re.Sal.Rep.or: 2..De illis potiſſimum iactura fit.& in ali.re.in fa.50..In unius muliercu lae animula iactura facta eſt.Et alicuius rei.1.uol.or.82..Patiatur eius uita reliqua me hanc tantam iacturā criminum facere. Idoneum ali. 1.uol.or.133.Si is pretio apud iſtum fieret idoneus. Ignem.Pl. Cap.11: Quid iubeam?Er.ignem ingentem fieri.Sall.Iug.d..Ignes'q; quam creberrimos fieri. Imperata.Caeſa. Gal.2.a.Obſides dare, & imperata facere:hoc cum ſociorum eſt, cum aliquod tributū impendūt,tū eorū etiā,qui ſeſe dedunt.ut hoc in loco. Impetū in aliq.3.uo.or.106..Statū cōplures cū telis in hūc faciūt de loco ſuperiore impetū:eſt aliq.cū telis adoriri.Itē de of.5.. In fortunas ali. 1.uo.or.22.In reliquas oēs fortunas iſte Titus Roſcius noīe Chryſogoni,

ni, quēadmodū ipſe dicit, impetū facit, nunc eſt in eius bona inuadere.

Impreſſionem in hoſtes. Cæ. Af. 5.c: Cæſar equitū turmas ſuorū iubet in hoſtiū equitatū, qui ad oppidū in ſtatione erat, facere impreſſionem. Idē eſt facere impetū. Imprudentem ſe aliq. 1.uo.ora.129. Imprudentem aliq. ſe facere. 1.uo. orat. 129. Se imprudentem feciſſe, ut inſcientem. Ita Imprudenter & inſcienter. Inanem aliq. rei. alic. Plau. Stic.8. Atq; inanem fecit ægritudinem. Incertum rei alicu. Teren. Phor.12: Quod quidem me factum conſilij incertum facit. Indiciū. Ter. Ad.15. Id anus mihi indiciū fecit. Item Pl. Moſt.8: Ne indiciū hero facias meo. Aul.23. Indicium de aliq. re. Pl. Aul.4. Anus hercle hoc indiciū fecit de auro. Ita eius rei. Inducias. Pl. Amphi. 1.. Imo induciæ parūper fiāt. Cæ. Al.4.c: Nō tantū inducijs factis. Infamem. Terē. Hea.21. Ea cauſa magis patiar Clitipho flagitijs tuis me infamē fieri. Itē 1.uol.or.204. Quo in oppido multas familias in perpetuū infames tuis ſtupris, flagitijſq; feciſti. Initiū alic. rei. ut prehenſandi. Atti. 1. Nos autē initiū prehenſandi facere cogitaramus, eo ipſo die. Belli. Cæſ. Gal.7.a. Omnibus pollicitationib9 ac præmijs depoſcunt, qui belli initium faciant. Cædis ab ali. Itē.3. uo.or.198. Cædis initiū feciſſet à me

Iniuriam alic. Attico.58.. Rurſus ſtulte iniuriam illi faciam illuſtrem. Item.3.uo.or.81. Facio iniuriam fortiſſimo uiro mortuo. In aliquo, pro alicu. Pl. Menæ.19. Neu ſinas in me inſignite fieri tantam iniuriam.

Inſcientem. Ter. Heau.10. Inſciens feci: id eſt, cum neſcirem me facere. Ita ut imprudentem ſupra. Inſcienter. 1.uol.ph.5.. Inſcienter facere dicebant: id eſt, imprudenter. Inſidias ali. 2.uo.or.28. Scamandro factas inſidias eſſe per Diogenem. 1. uo.orat.67. Cum multæ mihi à C. Verre inſidiæ terra, mari'que factæ ſint. In ueſtigationem. 1.uo.ph. 126.. Qua ex cognitione facilior facta eſt inueſtigatio rerum occultiſſimarum. de of.19. Inuidiam alic. Aſc.14.. Qui competitoribus Milonis ſtudebant, inuidiam Miloni fecerunt: id eſt, in inuidiam Milonē adduxerunt. M. Cato apud Gell.3. 10.. Hac, inquit, inuidia facta, Cęſar deſtitit, & mitti Catonem iuſſit. In ſententiam alic. aliqu. in familiarib. 11. Nam hoc. S.C. in meam ſententiam facto. Item.134.. Attico.312. In Afranij ſententiam factum eſt.

Intercapedinem ſcribendi. in familiarib.264. Itaque me iam non pœnitebat intercapedinem ſcribendi feciſſe. Intermiſſionem. de officijs.5. A qua tamen ſæpe fit intermiſſio. Item.97. Nec ullo caſu arbitror hoc conſtanti homini poſſe cōtingere, ut ulla intermiſſio fiat officij. Inuitationem. 1. uolu. orati. 89.. Fit ſermo inter eos, & inuitatio, ut Græco more biberetur. Inti-

mum ſe alic.& apud aliq.Pl. Mil.2. Itaque intimum ibi ſe miles apud le nam facit. Iratum aliq.ali.in or. lib.103..Cum iratum aduerſario iu/ dicem facere uellet. Irritum aliq. 2.uo.or.181.Teſtamentum irritum facit.Item.1.uo.ora.121..Quas mo/ do poſſet reſcinderet, & irritas face ret. Irruptionem.2.uolu.ora.6.. Etiã ſi irruptio facta nulla ſit. Iter Attic.76.Iter Laodicea faciebam ad III.No.Sex.2.uol.ph.92.Cum duo quidã Arcades familiares iter unà facerent. Eſt iam eſſe in itinere, qui iter facit:non autem ut Lau.Val. in gredi tum iter.nam ingredi iter, iti/ neris ipſius initium ſignificat, ut ex eo ipſo loco,quem ipſe ex ſenectute citat.Maſſiniſſam cum pedibus iter ingreſſus eſt,in equum non aſcende re.id eſt,cum ſemel pedibus al quo proficiſci cœpiſſet, pedibus iter to/ tum conficiebat. Itinera iuſta.At tico.69.Deinde cogitabam ſine ulla mora iuſta itinera facere: id eſt, ad rationem diei, locorumq́ progre/ di. Iter aliquò.in fa.61..62. Iter pedibus.Attic.72.Actiom aluimus iter facere pedibus. Iudicatum. eſt quod in re controuerſa per iudi/ ces conſtitutum eſt,exeq ui.2.uo.or. 155..Cum iudicatum non faceret.

Iudicio ſuo aliq. Att.i.232..Qui/ bus ego,quanq àm ueriſſime poſ/ ſim reſponderete, quæ facias, tuo iudicio, & tua ſponte facere.nec cu/ iuſq uam egere conſilio. Iudiciũ. 1.uo.ora.7..Si ueretur ut res iudicio facto parata ſit,iudicatum ſolui ſa/ tis accipiat. Iudicia Romæ.1.uo. or.7.At & in prouincia ius diceba/ tur,& Romæ iudicia fiebant.ut idẽ ſit, dicere ius, & fieri iudicia. niſi quod quoties de iudicijs,quę in pro uincijs fiebant,agit,magis uſurpat ius dici.contra uero quæ Romæ,iu dicia fieri ut dicat. Iudicium uir tutis alic.in or.lib.165.In quo iura/ tus iudiciũ dignitatis meæ fecerat.

Facti alic.ex aliq.in fa.7.7..To/ tius facti tui iudiciũ non tam ex con ſilio,quàm ex euentu eſſe facturos.

De aliq.Cæ.Gal.1.c. Quod de ſe optimum iudicium feciſſet.Atti.11. 2.uo.or. Iudicium tacitum.64. Senatus decreuit,ut tacitum iudici/ um ante comitia fieret. Iudiciũ alic.Ter.Prol.Heau. Veſtrum iudi cium fecit,me actorem dedit. Iu/ re aliq.Att.56. Iuſta alic.Pl. Ciſt. 3.Poſtquàm ille uxori iuſta fecit.2. uo.or.164.Sall.Iug.a:

L

Labem.2.uo.ph.96..Vt multa oppi/ da corruerint,multis locis labes fa/ cta ſit,terræq́ deſederint.Labes nũc pro uiolẽti quadam ui uel aquarũ, uel tempeſtatis, uel terræmotuum, & cæterorum eiuſmodi, quo ſum/ mo incommodo mortales afficiun tur,poni nemo non uidet. Item de off.104.Videtis in tabella iam ante quanta facta ſit labes.i.quid perpeſ ſi ſimus. Lamenta.Ex Aſc.44. Et lamenta faciebat miſer. Lapi/ dationes ſaxis.2.uol.or.215.Inde ſa/

xis facta lapidatio eſt.226..Quas iſte
tum cędes, quas lapidationes, quas
fugas fecerit. Itē.1.uo.or.222. La/
chrymas. M.Cat.apud A.Gel. Sed
quantum luctum, quantum'q; ge/
mitum. quid lachrymarum, quan/
tum'q; fletuū factum audiri? Lar/
gitionem.2.uo.phi.201. Et quidē C.
Gracchus cū largitiones maximas
feciſſet. Item.2.uol.or.125. Etenim ſi
largitionem factam eſſe confiterer,
id'q; recte factum eſſe defenderem,
facerem improbe. & largiri, & lar/
gitionem facere profuſam cum rei
donationem, tum plerunq; donato
rum corruptionem ſignificare com
perio. Latrocinium. Cæ.Gal.6.
b. Latrocinia nullam habent infa/
miam, quæ extra fines cuiuſq; ciui/
tatis fiunt. Laudationem.1.uo.
or.133. Atq; etiā hoc me doceat eiuſ/
modi S.conſulto ſeſe feciſſe laudati/
ones. Leſſum. Pl. Truc.14. The
tis quoq; lamentando leſſum fecit fi
lio. Lætitiam aliq.1.uo.phil.54.
Recta & honeſta, quæ ſint, ea facere
ipſa per ſe lætitiam: id eſt, afferre.

Licitationem.1.uo.ora.135. Ex/
quiſitis palàm precijs, & licitationi
bus factis deſcribebat cenſores bi/
nos in ſingulas ciuitates Timarchi
des. Literas. Pl. Aſin.11: Ne ulla
ſit cæra, ubi facere poſſit literas. itē
literam longā.33.. Literas.1.uol.
or.207.. Etenim hic propter magni/
tudinem, ut opinor, literæ factæ &
ſcriptæ. Longius.2.uo.ph.160..
Non faciam longius.1.uol.phil.128.
Nihil opus eſt exemplis hoc facere
longius. Nunc eſt pluribus uerbis
aliquid proſequi. Item in fa.97.. Hęc
tecum coram malueram, ſed quia
longius fiebat, uolui per literas.
Nunc tantum temporis longinqui/
tatem reſpicit. Lucrum. Aſc.24.
Turpia'q; & famoſa ex eo lucra fie/
rent. Ludos alic. Pl. Mer.3. Miris
modis Dij ludos faciunt hominib⁹
id eſt, homines deludunt. Ludos
aliq. Pl. Aul.4.. Quem ſenecta æta/
te ludos facias haud merito meo. Itē
Bac.22.. Me hoc ætatis ludificari, im
mo ædepol ſic ludos factum, &cet.

Ludos operam. & retia. Pl. Rud.
19. Iam nunc & operam ludos fecit,
& retia. eſt fruſtra agere. Ludos.
2.uo.ora.133.. Quòd ſi ego, qui tri/
nos ludos ædilis feceram, tamē An
tonij ludis commouebar, tibi, qui
caſu nullos feceras, nihil huius iſtā
ipſam quam irrides argenteam ſcæ
nam aduerſatam putas? Item.1.uol.
or.72. In fa.16 . Vbiq; pro edere lu
dos. Luſtrum. de re ruſtic. Cato.
141: Luſtri'q; faciendi. Lutum.
de re ruſt.14: Vnde lutum fiat.

M

Magiſtros. Atti.87.. De poſſeſſioni/
bus hæreditarum, de magiſtris fa/
ciundis, de poſſidendis bonis, uen/
dendis'q; quæ ex edicto &c. Ma/
nubias.1.uo.or.107.. Qui manubi/
as ſibi tantas ex L. Metelli manubijs
fecerit. Manum.1.uo.or.291. Cū
manum fecerit, copias pararit, mul
titudinem hominū coëgerit. Ma/

ritum nouum. Ter. Add.26: Ego nouus maritus anno demum quinto, & ſexageſimo fiam: atq; anum decrepitam ducam: &c. Maxumi aliq. Pl. Prol. Caſ. Fidem qui facitis maxumi. Mecum aliq. 1. uolu. or. 300.. Nam uerba ipſa ſponſionis facerent mecum. Medicinã. 1. uo. or. 2. Medicinæ faciendæ locus non erit. Pl. Menæ. 1: Ita morbo. Pl. Ciſt. 1: Qui huic morbo medicinam facere poteſt, id eſt, mederi. Me ut ſciam. Ter. Heau. 1. Fac me ut ſciã

Me quid faciam. Ter. Adel. 15. Vt neq; quid me faciam, neq; quid agam certum ſiet. Heau. 2: Incertum eſt, quid ſe faciat. Mel. Plautus. Caſ. 4. Sed quod eſt amarum, id mel faciet. Mentionem alicuius rei. Att. 63.. Non mentio potuit fieri cuiuſquam, ab ijs, qui diſputant. 1. uo. or. 60. in ora. lib. 190.. De aliquo. Pl. Au. 4. Credo hercle ubi mẽtionem ego fecero de filia. Item. in fa. 134.. Mercaturam. 1. uo. ora. 150. Alios, qui à prædonibus erant capti cum mercaturas facerent.

Meretricem aliq. Pl. Cur. 1: Odioſus es, eam uolo meretricem facere, ea me deperit. Meſſem. de re ruſt. Var. 1. 32. Quarto interuallo inter ſolſtitium, & caniculam pleriq; meſſem faciunt. Cæ. Af. 5. b.. Meſſem non eſſe factam. Plaut. Rud. 16.. Iam hercle tibi meſſis in ore fiet mergis pugnis probe. et idem eſt, quod alibi dixit facere ſementem in ore.

Metum alic. Salluſt. ora. Lepidi. Habendus metus eſt, aut faciendus.

Meum. 1. uolum. ora. 199. Quod meum factum ſit. Milites. Cæſ. Af. 5. b.. Quod ſtipendiarij aratores milites eſſent facti. Minoris aliq. 1. uo. or. 25.. Quid tandem tibi uidetur (ut ad fabulas ueniamus) ſenex ille Cæcilianus minoris facere Euticum filium ruſticum, quàm illum alterum Chereſtratum: Plau. Moſt. 15: Mirationem alicui. 2. uolumi. philo. 118.. Cauſarum enim ignoratio in re noua mirationem facit. Miſſum aliquid. de offi. 74.. Niſi iuſiurandum ſibi dediſſet ſe patrem miſſum eſſe facturum, ideſt, dimiſſurum. Ita iram miſſam. Teren. Hec. 16. Miſſam iram faciet. 1. uo. or. 31. 248. Miſſum aliquid ad aliq. Atti. 130. Vt cohortes, quæ ex Piceno, & Camerino uenerunt, quę fortunas ſuas reliquerunt, ad me miſſum facias: id eſt, ad me mittas.

Miſſum facere amorem. Terentius. Hec. 8.. Quem ego tum conſilio miſſum feci. Modum alicuius rei. in familiaribus. 72.. Quæ non aliquando lugendi modum fecerit. Salluſt. Catili. b. Neque luxurię modum fecerat. Modice, & intra modum. in familiaribus. 49. Modice hoc faciam, aut etiam intra modum. Modos. Terentius Prol. And. Modos fecit Flaccus Cla. fi. tibijs paribus dextris & ſiniſtris. In fabulis tibicines adhibebantur, que actori præſertim præcinerent, quam ſcilicet uocem ſequi deberet

agendo, aut iratam, aut remiſſam, aut humilem, aut elatam, & ſi Plautus etiam ad delectationem adhibitos eſſe teſtari uidetur ſignificare: qui ſcilicet expectatores delectarent quandiu actores ab agendo ceſſarent, quod apud nos increbuit ut inter actus adhiberentur. Ita enim inquit. Pſeu.5.. Dum concenturio in corde ſycofantias, tibicen uos interea hic delectauerit. More, & modo.2.uolumi.orat.141. Ab eius autem amicis more, & modo factū eſt. Motum animorum. in familiaribus.11. Magnus animorum motus eſt factus: id eſt, ualde commoti ſunt eorum animi. Motum. 2.uolum.oratio.200. Nullus in eorum reditu motus municipiorum, & coloniarum factus eſt. in bonam partem. primo uolumi. oratio.237.. Vide conſenſionem. Mundicias. de re ruſti. Cato.2. Ex piſcina immundicias efferri, mundicias fieri.

Munitionem. Cæſar. Gall.1.a: Ob eas cauſas ei munitioni, quam fecerat, L. Labienum legatum præfecit. Mutationem rei.3.uolu. oration.8. Hac mutatione facta ueſtis. Ita Morum inſtitutorum. de officijs.24. Mutuum cum aliq. Tribus in locis apud Plau. eſt. quod recentiores dicunt, redamare. Cur. 1: Ea me deperit, Ego autem cum illa facere nolo mutuum: id eſt, eam contra amare nolo. Mil.16: Vt quæ ſo amore perdita eſt miſera. Py. Mutuum fit. Trin.6. Bene uult tibi. Le. ædepol mutuum mecum facit. Cicero dixit mutuo facere. in fa. 149. Te, ut diligas me, ſi mutuò me factum, ſcis rogo.

N

Naufragium. in fa.259.. Qui cupide profecti ſunt, multi naufragia fecerunt. Nauiculariam.1.uo.or. 245. Nauiculariam te, cum Romam ueniſſes eſſe facturum. Eſt nauicularium exercere. Nequam. Pl. Poe. 1: Locum ſibi uelle liberum præberier, ubi nequā faciat clā, ne quis ſit arbiter. Nomina. de off.63.. Emit inſtructos, nomina facit, negocium conficit. Atti.205. Igitur conſyderemus, etſi nomina iam facta ſunt, uel induci, uel mutari poſſunt. Itē in fa. 105. In quibus hoc erat tamen liberaliſſimum nomina ſe facturum cum ueniſſet: qua ego uellem die. Nomen alic. Cæſari. Pl. Bach.20. Ei profecto nomen facio ego ilio, Menæ. 1. Iuuentus nomen facit peniculo mihi id eſt, indere nomen alic. Peniculum. Cæſarem. Notum aliq. ali. 3.uo.or.75.. Quas regiones quasq́ gentes nullæ nobis antea literæ, nulla uox, nulla fama, notas fecerat.

Nouum aliq. Plaut. Menæ.12. Et ſpinter, ut ad aurificem ferres, ut fieret nouum. Nouam columnam 1.uolu.ora.106. Verum, exiſtimatis minus operis eſſe, unam columnā efficere ab integro nouam nullo lapide rediuiuo: an quatuor illas reponere? nemo dubitauit, quin multo maius ſit nouam facere. Nu-

ptias. Ter. An. 12.. Tu tamen idem has nuptias perge facere, ut facis. Ade. 25. Occidunt me quidem, dum nimis ſanctas nuptias ſtudent facere. Pl. Aul. 8.

O

Obnoxium ſibi aliq. Sal. Cat. 2.. Dũ illos obnoxios fidosq́ ſibi faceret. id eſt, ſibi eos aliquo modo obligatos redderet. Ob rem. Sall. Iug. b. Verum id fruſtra, an ob rem faciam, in ueſtra manu ſitum eſt: id eſt quod conducat, & melius ſit. ut cõtra, abs te facere. Obſequelam. Pl. Aſin. 1: Qui mihi auſcultabunt, facient obſequelam. Obſidium alic. urbi. Plau. Bac. 20. Cuius cauſa nunc facio obſidium Ilio. Obſonium. Pl. Bach. 1.. Tu facito opulentum obſonium. Obuiam. 1. uol. or. 69. Fit obuiam caſu ei multitudini C. Curio. Ocium ſibi. Plaut. Mil. 11. Mihi dum fieret ocium.

Occiſionem. 1. uo. or. 293. Si cædes & occiſio facta non erit? Oculo aliq. Pl. Mil. 17.. Quid oculo factũ eſt tuo? Offenſionem. in fa. 202.. Velim ſi qua offenſiuncula facta eſt animi tui peruerſitate aliquorum, (noui enim gentem illam) des te ad lenitatem, uel propter ſummam humanitatem tuam, uel etiam honoris mei cauſa: id eſt, ſiquid te offendit.

Officium ſuum. Ter. Eu. 15. Neque pes, neque mens ſatis ſuum officium facit. Pl. Amph. 5: Si hic ſuum officium facit. Officium. Attic. 189. Gratiasq́ agerem, & ſi hoc officium ſæpe, & ſæpius mihi facturus uideor: id eſt, gratias acturus. Operam compendij. Pl. Moſt. 1.. Orationis operam compendi facito. Pſeu. 16. Quiſquis es adoleſcens operam fac compendi quærere. Opera alic. Atti. 55. Si qua ei eſſet facta uis, ſenatum æſtimaturum eius opera facta eſſe, qui S.C. interceſſiſſet: id eſt cauſa. Opinionem. in orat. lib. 186.. Cn. aut Lentulus multo maiorem opinionem dicendi actione faciebat, quàm quanta in eo facultas erat: id eſt, ut de ſe homines exiſtimarent. Optionem. 1. uo. orati. 61.. Quoties ille tibi conſequebatur poteſtatem optionem q́ facturus ſit, ut eligas utrum uelis, factum eſſe nec/ne, uerum eſſe, an falſum, utrum dixeris, id contra te facturum, nequaquam enim mihi illa lectio, quæ in Aldino codice legitur probari poteſt, quare ita corrigendũ arbitror, ut loco opinionem, optionem reponatur. Neque enim admodum diſſimilis eſt uox, & ſenſui magis omnino conuenit. Opus. Cæſ. Ciui. 1. b: Poſt hos opus in occulto acies tertia faciebat. Te. Eu. 3.. Opus faciam, ut defatiger, uſque ingrate ut dormiam. Phor. 5. Opus ruri faciendũ. Ordines. in fa. 164. Tot enim fecerat ordines equeſtris loci. de quatuordecim ordinibus ait, quibus equeſtri loco nati ſpectabant ludos

Ordine aliq. Attic. 91. Hæc à me ordine facta puto. Orationem in or. lib. 213. Quanquàm orationis facē

ſaciendæ,& ornandæ autores locu
pletiſſimi ſummi ipſi oratores eſſe
debeant.

P

Pacem.Pl.Amph.1.Non loquar niſi
pace facta.de off.74.Quod eorum
autoritate pax erat facta. Pactio
nem.Attic.125.An cenſes nihil inter
eos conuenire? nullam pactionem
fieri potuiſſe?Item.1.uo.or.49. Dic
pactionem feciſſe ut abſolueretur.
Item.177.Cum Decumani aratori/
bus ad pactiones faciendas,non ſu/
am uim,ſed tuum ſcelus,& nomen
opponerent.Att.320..Item.1.uo.or.
260. Pactionem.de re cum ali.
Sallust.Iug.b:Item qui de pace, aut
bello cum hostibus pactiones feciſ/
ſent. Palam aliqu.Pl.Aul.15..Si
id palàm feciſſet,eſt quod ignotum
ſit,patefacere.item At.100..Fecit pa
lã te ex Libella,me ex Terũtia Cor/
cyre. Parce. in fa.16..Etenim id fe
ci parce,& leuiter Parce,& reſtri
cte 1.uol.ph.73..Nec tamẽ,cur id tã
parce,tamq́ reſtricte faciant, intelli/
go. Parem ex procliuo : id eſt,
æquum,planum.Pl.Mil.12. Feciſti
modo mihi ex procliuo, parem.

Participem aliq.alic. rei in fam.
240..Ciciliam autem firmiorem fo
re, ſi equitatus noſtri particeps fa/
cta eſſet.Pl.Quin participem pari/
ter ego te,& tu me ut facias.in fam.
151.Feci continuo omnes participes
meæ uoluptatis.Ita nuntij:Ter. He
au.7. Partes.Att.197..Is opinor
ita partes fecit in ripa neſcio quino/
rum iugerum,&c.in or.lib.142.Vt
& partes faceret,& utram uellet,pri
or ipſe ſumeret. Pauſam.Pl.Pœ.
4.Ego pauſam feci.Item. Rud.24.
Aliquando oſculando melius eſt
uxor pauſam facere. Peculatum
Pla.Ciſt.1:Perfidioſus eſt amor.Si.
Ergo in me peculatum facit. Pe/
culium ab aliq.re.Pla.Moſt.11. Fa/
ciunt à malo peculium. Pecula/
tum.2.uo.or.91.An de peculatu fa/
cto. Pecuniam.2.uolu.phi.103.
Oſtenderetq́ etiam philoſophum
ſi ei commodum eſſet,pecuniam fa
cere poſſe.1.uo.ora.135.Iam hic Ti/
marchides quãtã pecuniam fecerit,
planè adhuc cognoſcere non potui/
ſtis. Pecuniam. eſt nunc cudere
numos,ſignare æs.A ſ.72..Vt Cor
nelia teſtamentaria,quæ de moneta
ne quis priuatim pecuniam faceret.

Pecuniam ex aliq.re.1.uo.orati.
135..Ex quibus pecuniam maximam
fecit.Item.1.uo.or.112..Quibúſnam
rebus in ea prouincia maximã uno
anno pecuniã facere poſſet. Pen/
ſilem ſe.Pl.Pſeu.1.. Periculum a
lic.rei.1.uo.or.59.Sed tute tui pericu
lum feciſti.id eſt,expertus es, quid
poſſes.Ita In aliq.re.Ter.An.13..
At iſtuc periculum in filia fieri,gra
ue eſt,Item Te.Eu.7.Fac periculum
in literis.Item Heau.2..Hoc ſcitũ eſt.
periculum ex alijs facere. Peri/
culum alic.Sal.Cati.b.Neq; quo pe
riculum alijs faceremus;id eſt,crea/
remus, in periculum adduceremus.

Periculo alic.Atti.212..Sed etiã,

atque etiam dico, tuo periculo fiet.
Permutationem. alic. rei cū aliq. Att. 75. Ego præterea rationem Philogeni, & permutationis eius, quā tecū fecit, edidi. Peruium aliquid Eſt per illud uiam facere. Ter. Adel. 25.. Fratris ædes fient peruiæ. Plaut. Aul. 13.. Qui angulos omnes mearum ædium, & conda..ium mihi peruium facitis. Peſtilentiam. Cel. 6. In quibus etiam peſtilentiam faciunt. Piacularem aliq. Plaut. Epid. 2: Men piacularem oportet fieri ob tuam ſtultitiam? id eſt, expiandus ſum? Piaculo. de re ruſt. Cato. 140.. Sed ſi intermiſeris, aut feriæ publicæ, aut familiares interceſſerint, altero piaculo facito. Pigritia aliq. Att. 260.. Noli putare pigritia facere me, quòd non mea manu ſcribam. Piraticam. ut hiſtrionicam. 2. uo. or. 206. Profecto, & egeſtate, & improbitate coactus piraticam ipſe feciſſet: id eſt, latrocinia exercuiſſet. Plagam. in or. lib. 219.. Sic oratio nec plagam grauē facit, ni petitio fuerit apta. Planum aliq. 1. uo. ora. 108. Plus accepiſſe aliquem, quàm in ſuis tabulis habuit. 1. uol. or. 96.. Et quod plus fecit Dolobella Verrem accepiſſe, quā iſte in ſuis tabulis habuit. Item. 96..
Populi ſcitum, ut Plebis ſcitum. in or. lib. 244.. Cum eſſet lex ne quis populi ſcitum faceret. Populū fundum. 3. uo. orat. 58.. Sed negat ex fœderato populo quenquam potuiſſe, niſi is populus fundus factus eſſet, in hanc ciuitatem uenire. Mos fuit, cum quis ex fœderato populo Romanam ciuitatem peteret, ut eius petitionis populus ſuus autor fieret. quod dicebatur fundum populum fieri. Item. 59. Poteſtatem alic. alic. rei. Pl. Cap. 5. Gratiam habeo tibi, cum copiam iſtam mihi, & poteſtatem facis. 1. uo. or. 154. Itē 81. Præconium. in ſa. 91. Reſcripſit eos qui facerent præconium, uetari in decurionibus, qui feciſſent non uetari: id eſt, quod alibi Cicero dicit uenalem habere uocem. Prægnantem mulierem. ut grauidam. Plaut. Aul. 3.. Si eam ſenex anum prægnātem fecerit fortuito. Præiudicium. 2. uolumine orationum. 30. Præſertim ab ijs iudicibus, qui duo præiudicia feciſſent. Prælium. 3. uolumine oratio. 146. Itaque Pharſalico prælio facto à Pompeio diſceſſit. Cæ. Gall. 1. a.. Hoc prælio facto reliquas copias Heluetiorum &c. Prælium in manibus. Sallu. Iug. c. Cupere prælium in manibus facere. Probrum. M. Cato apud Au. Gell. 10. 23.. Si cum alieno uiro probri quid facit, condemnatur.
Propius aliq. Atti. 302.. Propius nihil eſt factum, quàm ut occideretur. Profana omnia. primo uolumine orationum. 228.. Cum omnia illa ſua uictoria profana feciſſet.
Profectionem. Cæſar. Gall. 5. c. Veritus ſi ex hybernis fugæ ſimilem profectionem feciſſet, ut hoſtiū &c. Proceſſus. in orato. lib. 190.

Tantos proceſſus efficiebat. Procurationem.2.uolumine philo. 101. Vt ſui plena procuratio fieret.

Progreſſionem. de officijs.55.. Aliter enim teneri non poteſt,ſi qua ad uirtutem facta eſt progreſſio.1. uo.ph.209. Tum progreſſio admirabilis,incredibiliſq; curſus ad omnem excellentiam factus eſt. Promiſſum.de officijs.71. Etiam ne furioſo facere promiſſum. Item.71. Promiſſum potius nõ faciendum, quàm tam terrum facinus admittẽdum fuit.Item.71.Ergo & promiſſa non facienda nonnunquàm:ideſt præſtare quod promiſeris. Pugnam.Salluſtius.Iugur.c.Iam egredientibus Romanis in porta pugnã facit.Item Iugurt.c.. Pugnum.in in oratorijs libris. 207. Nam cum compreſſiſſet digitos,pugnum´que fecerat,dialecticam aiebat eiuſmodi eſſe. Pro ſano.Cæſar. Gall.5.2. Nihil hunc ſe abſente pro ſano facturum arbitratus, qui præſentis Imperium neglexiſſet. Prolixe aliqu. Attico.262.Non prolixe, ſed celeriter facias. nunc eſt in longum ducere. Prolixe.2.uo.or.163.Id nõ ſolum fecit,ſed etiam prolixe,cumulate´q; fecit.nunc ſignificat abundanter facere.Item Prolixo animo. Attico.264.Tamen intereſt noſtra Plancum hoc animo libenti,prolixo´que facere.

Q

Quamplurimum alic. Teren. Adel. 22.. Porrò autem dum ſtudeo,illis ut quamplurimum facerem, contriui in quærendo uitam, atq; ætatem meam:id eſt,maximas opes illis comparare ſtudeo. Quæſtum aliq. Terent.Heau.10:Per te, uel uti quæſtum faceret, de muliere: nunc id eſt,ut ſe proſtitueret.3. uolumine orationum.8..Quod ille,cum quaſi quæſtum faceret,amiſit.quo in loco uidetur Cicero eum notare meretricio crimine.primo uolumine or. 181..Quantum igitur quæſtum putamus factum eſſe per eum,cui quiduis licitum ſit? Quæſtum carcerarium dixit.Plau.Cap.2.Aegre eſt mihi hunc facere quæſtum carcerarium:captiuos enim emebat, quos cum ſuo item captiuo filio commutaret. Quoad eius.Atti.178. Tu tamen uelim,ne intermittas,quoad eius facere poteris,ſcribere ad me.2. uol.ph.210..Et q̃ad eius fieri poterit certis temporibus deſcendito.in familiarib.65. Vt quoad eius fieri poſſit.Item.31.

R

Rapinas.Cæ.Af.5.b:Rapinaſq; per municipia feciſti. Ratum aliq.2. uo.ph.125. Vt ratum auſpicium facere poſſit. Rebellionem.Cæſ. Gal.3.a:Rebellio facta poſt deditionem.Item.Gall.4.c. Rebellione facta &c.Rebellare proprium eſt ciuitatum,deficere uero omnium.

Redemptionem rei.1.uo.ora. 69. Redemptio eſt huius iudicij facta grandi pecunia. Reducem aliqu.in lucem. Terentius.Heau.18.

Qui ab orco mortuum me reducē in lucem feceris. Ita In patriam. Ter.Hea.6: Tu nunc ſola reducem me in patriam facis. Pla.Cap.10. Ita

In libertatem. Pl.Cap.14. Tibiq; hunc reducem in libertatem feci.

Reiectionem iudicum. Att.11. Nam ut reiectio facta eſt, clamoribus maximis. 1.uo.or.69.. Poſteaq; reiectio iudicum facta eſt. Reliquum rei. 3.uo.or.132.. Vt quicquid belli fortuna reliquum Reip. fecerit id ſaluum eſſe uelis. Rem. Cæſ. Af.5.a.. Non auſus periculo ſuo rē facere. nunc eſt manum conſerere.

Rem. Ter. Adel.4. Nunquam rem facies. abi, neſcis ineſcare homines Sannio. nunc eſt diuitias comparare. Rem deteriorem. Att.226..

Rem diuinam. Pl. Amph.8: Vt re diuina facta mecum prandeat. Itē de re ruſt. Cato.143. Res item diuinas. 1.uo.ora.203.. Res illum diuinas apud eos deos in ſuo ſacrario prope quotidie facere uidiſti. Remorā alic. Pl. Trin.1.. Odioſæ ſunt, remoramq; faciunt rei priuatæ, & publicæ. Reum. At.64. Druſus reus eſt factus à Lucretio iudicibus reijciendis. Item.103.. Reum ex æquo, & bono. i. ſecundum æquitatem. Sallu. Iug.b. Fit reus magis, ex æquo & bono, quàm ex iure gentium Bomilcar comes eius, qui Romam fide publica uenerat. Reū rei capitalis. 1.uo.or.127.. Si quis abſentem Sthenium rei capitalis reum facere uellet. Riſum. in fam. 119.

Poſt repulſam uero riſus facit, ciuē bonum ludit, & contra Cæſarē ſententias dicit. i. riſus commouet.

S

Sacra. 3.uo.ora.66.. Tamen ſacra pro ciuibus ciuem facere uoluerunt.

Sacrificium. Att.7.. Cum apud Cæſarem pro populo fieret ſacrificium. in ora.lib.149.. Vt etiam illud ludorum epulare ſacrificium facerent. ita publicum. in orato.lib.169..

Salutationem. in fa.108.. Cum enim ſalutationi nos dedimus amicorum, quæ fit ex hoc etiam frequētius, quàm ſolebat, quod &c. Cæſ. Af.5.c: Atq; armis dimiſſis ſalutationem more militari faciunt. Sanum aliq. Pl. Menæ.16. Quin ea cauſa duco te, ut id dicas mihi, atq; ut illum ſanū facias. 3.uo.or.179.. Quaſi te ſanum feciſſet, de ijs, nunc qui à mente aliquo modo alienati ſint. Itē de corporis ualetudine. de offic.70.. Si quis medicamentum cupiā dederit ad aquam intercutem, pepigeritq; ne illo medicamento unquam poſtea uteretur, ſi eo medicamento ſanus factus fuerit. Satietas ali. Ter.Eu.23. Vbi ſatietas cœpit fieri. nam in palatino ſatietas legitur, & quidem mea ſententia rectius. Scelus. 3.uo.ora.107.. Non eo conſule, quo ſceleris nihil facere poſſet. 1.uo. or.101.. Scelus ſe facturos arbitrabātur. Scriptum. L. Piſo ex Aulo Gell.6.9. Cn. Flauius patre libertino natus ſcriptum faciebat. Item neque ſibi placere, qui ſcriptum faceret, eū

Aedi

Secunda · 1 · itre

Aedilem fieri. Seceſſionem.Cæ. Ciui.1.a.Non cum Pop. agi cœptũ,nulla ſeceſſio facta.Item Ciuil. a:Qui erant Corſinij prima ueſperi ſeceſſionem faciunt. Secunda.id eſt,iterum aliq.offendere.Pl. Aſin. 7..Iam nunc ſecunda mihi facis. Secundo populo aliq.1.uo.ph.175.Vt uel ſi quis uniuerſam uelit uitupera re, ſecundo id populo facere poſſit: id eſt,concedente populo. Secundum aliq. Atti.164.Quod ij ſecundum Buthrotios fecerũt:id eſt,pro Buthrotijs. Seditionem.in fa. 164..Vt puta cum ſingulæ cohortes quandam ſeditionem fecerint. Att.273.2.uo.ph.91. Lien.Plau. Mer.2.Seditionem fecit lien.tranſtu lit more ſuo peruenuſte, ut ſuprà. cor facere artem ludicram:pro uehementer timere:quaſi à ſe lien deficere uideatur. Sedulo.Ter. Heau. 1:Pro ſe quiſq; ſedulò faciebat.Item An.16..At facio ſedulo.in fa.24..Eſt ubiq; diligenter agere. Sementem.in or.lib.133. Vt ſementem feceris,ita metes.de re ruſt.Cato.27.

Sementem proſcriptionis. At. 140.In agro Sabino ſementem fieri proſcriptionis:id eſt,in agro Sabino conſtitui de proſcriptione facienda. Sementem in ore ali.tranſtu lit etiam Pl.Menæ.19.Ego hiſce iam ſementem in ore faciam, pugnosq; obſeram. Semitam.Pla.Cur.1: Dum ne per fundum ſeptum facias ſemitam. Senatus conſultum. Att.19.in fa.143. Se uerſipellem. Pl.Prol.Amp..ſe Lellium.Att.34.. Seuilem.Pla.Cur.4.Se de alio aliũ in or.lib.187. Sermonem.Atti. 108.Ne quis ſermo fieret. Sermonem inter ali.1.uo.or.89..Fit ſermo inter eos, & inuitatio,ut more Græco biberetur.in fa.130.Feci igitur ſermonem inter nos habitũ in Cumano,cum eſſet unà Pomponius.nũc eſt finxi,ſcripſi. Significationẽ. 2.uo.ph.96.Quid? Lacædemonijs pauſo ante Leutricam calamitatem quæ ſignificatio facta eſt? de off.26.. Magna ſignificatio fit nõ adeſſe conſtantiam.Item.102. Facta ſignificatio probitatis.2.uolu.phi.134. Aut enim diuina uis quędam conſulens nobis ſomniorum ſignificationes facit. Silentium:Pl.Prol.Amp. Ita huic facietis fabulæ ſilentium.

Syngraphas.3.uo.ora.123.Factæq; ſunt ſyngraphæ in Albano Cn.Pomp.1.uo.or.95. Præterea pecunias occuparat apud populos & ſyngraphas fecerat. Sitim,ut famem.Cel.14. Vt etiam ſitim faciat. Item.17.. Socerum ſe alic. Attic. 95. Subito ſum factus accuſatoris eius ſocer. Societatem cum ali. 1.uo.or.2.Qui ſocietatem cum Sexto Næuio fecerit. Spatium. Vt ſit ſpatium ambulatiũcula.in or.li. 87.Tum Scæuolam,duobus ſpatijs,tribus'ue factis dixiſſe &c. Speciem rei alic.2.uolu.ph.202. Speciem diuinæ animationis ex igne.Item.201.Diuinæ animationis maxime ſpeciem faciebat ex igne.

uerſipellem

N 3

Sponſalia. Atti.95..Qui Romã uenerunt factis ſponſalibus. Spõſionem de offi.67.Cum is ſponſionem feciſſet,ne bonus uir eſſet.1.uo. ora.5.Iubet P. Quintium ſponſionem cum Sex.facere,ſi bona ſua &c Item.5.Item.15..Sponſio quæ in uerba facta eſt? Item. 47. Cum tertia parte ſpõſio facta eſt.Item.99.. Aut pro præde litis uindiciarum cum ſatis accepiſſet, ſponſionem faceret. Pl.Vt ſponſio fieret, quid ille? prædem dedit.1.uo.orati.264..M.C.ex Au.Gel.13.3.Vide agere ex ſponſo, ſi quæris quid ſit facere ſponſionē.

Sponte ſua.Attic.232..Quæ facias,tuo iudicio,& tua ſponte facere. Statuam.de offic.68.Omnibus uicis ſtatuæ factæ ſunt, ad eas thus,& cærei. Stipendium.Salluſt.Rep.ord.1.Pars nullum ſtipendium faciet. Stipendiarium. Cæ.Gal.1.b..Heduos ſibi,quoniam belli fortunam tentaſſent, & armis congreſſi,ac ſuperati eſſent, ſtipendiarios eſſe factos.1.uo.oratio.231.

Stomachum ali.in fa.12. Vt mihi ſtomachum faceret. Atti.73.. Eſt bilem concire. Stercus aliq.de re ruſti.Colu.2.15. Secundum deinde quod homines faciunt,ſi & aliis uilla purgamentis immiſcetur. Stercorationem.de re ruſt.Colu.2.16. Si tamen aliqua cauſa tempeſt uã ſtercorationem facere prohibuerit.

Strages.3.uo.ora.189..Quas fecit ſtrages,ubi poſuit ueſtigia?

Struem.de re ru.Cat.141.. Item cultro facit ſtruem. Stuprum cũ aliq.3.uo.or.115..Quem cum ſorore Germana nefarium ſtuprum feciſſe L.Lucullus iuratus ſe quæſtionibus habitis dixit comperiſſe. Summam in fa.12.Summam feci cogitationum mearum omnium,quam tibi,ſi potero,breuiter expõnã.1. uo. or.135.In cenſu habendo poteſtas omnis æſtimationis habendæ,ſũmæque faciendæ cenſori permittitur. Itē. 198..Summam uobis faciam ex publicis literis, & teſtimoniis ciuitatis. de off.12..Et addendo,deducendoque uidere, quid reliqui ſumma fiat.

Sumptum in ali.Att.76..Quod nullus ſit ſumptus in nos. in fa.201. De ſumptu, quem te in rem militarem facere,& feciſſe dicis.1.uol.ora. 204..Qui maiorem ſumptum,quã quãti Catonis lis æſtimata eſt,in Timarchidis prandium ſæpe fecerũt.

Superbum.Pl.Amp.1.. At ſcin quomodo?faciam ego te hodie ſuperbum,niſi hinc abis. Suſpitionem alic.2.uo.or.162. Nunc facis ſuſpitionem.in or.lib.32..Vt utilius ſit occulte feciſſe ſuſpitionem. paſſiue ubique.i.facere ut homines de re aliqua ſuſpicentur. Suſurrum.Pla. Rud.29..Palàm age,nolo murmurillum. neque ſuſurrum fieri. Suũ aliq.uſu.in ora.lib.33..Aut uſu tuũ feciſſe.Pl.Amp.1..Nã pugnis uſu feciſti tuum,addidit Pl. pugnis.ita tu colendo ſuum uſu fecit &c. beneficio,autoritate,magnam Italiæ partem.Cæ.Ciui.2.b..1.uo.or.17.

T

T

Tabulas nouas. Nouas tabulas fieri, erat, cum debitores ſolutione ueterum nominum liberabātur: In quo Cicero iocatur in Dolobella: nam cum ei Dolobella iamdudum pecuniam deberet, necꝫ adhuc etiam eā diſſolueret, quærit Cicer. ex Attico quid dicat, uel tinniat potius Dolobella de reddenda pecunia, an tanquam nouis tabulis factis, eam nō ſit diſſoluturus. Attic. 236. Maxime autem ecquid Dolobella tinniat, an in meo nomine tabulas nouas fecerit. Tale aliq. in fa. 206. Technam. Pl. Bac. 7. Condigne is technā de auro aduorſum meum fecit patrem. Terræmotus. 2. uo. philo. 96. Tantos terræmotus in Liguribus, Gallia, compluribusꝗ inſulis totaꝗ in Italia factos eſſe, ut &cete.

Teſtamentum. in orat. lib. 104.

Teſtes. Ter. Adel. 3. Teſtes faciet ilico uendidiſſe me. Timorem alic. in fa. 154. Quæ mihi quocꝫ facit timorem. Sal. orat. Lep. Plurimū timoris mihi faciunt aduerſus tyrānidem L. Syllę, i. ut timeam. Ex quo non poſſum non magnopere admirari, quo L. Val. adductus fuerit, ut diceret facere timorem, eſſe timere: ita, inquit, feci timorem, quod ego timui alterum, non quòd alter me.

Tripudium. 2. uolu. ph. 86. Aut tripudium fieri. Turbam. Ter. Eu. 11. Nōnihil timeo miſera, ne quā ille hodie inſanus turbā faciat. 1. uo. or. 242. Maximas in iſtius caſtris effeciſſe turbas dicitur. i. tumultum excitare. Turres ad libram. Cæ. Ciui. 3. b. In quibus ad libram fecerat turres.

V

Vadem. de of. 61. Vas factus eſt alter eius ſiſtendi, ut ſi ille non reuertiſſet &c. Eſt præſtare illud ipſum, quod ille debebat, pro quo nos ſpopondimus. Vadimonium. 1. uo. orat. 10. Quo die uadimonium iſtuc factū eſſe diceres. Pla. Epid. 15. Illicet ut uadimoniū mihi hic ultro facit. idē eſt cū uas fieri, niſi quod uas magis ad hominem, uadimonium ad rē pertinet, utruncꝫ ſanè in re, quæ de ſalute, aut penè de ſalute agatur, ut pro Quintio. nam in ea cauſa cum fortunis agebatur etiā Quintij exiſtimatio. Varietatem, ut commutationem. 1. uol. phi. 80. Et facit aliquā uarietatem. Vela. 1. uo. orat. 253. Malum erigi, uela fieri, præcidi anchoras imperauit. 1. uolum. ph. 211. Vtrū igitur mauis? ſtatim'ne nos uela facere, an, &c. Velaturam de re ru. Var. 1. 2: Item dicuntur, qui uecturis uiuūt, uelaturā facere. Vectigalem ali. 1. uo. or. 231. Apud eos autem, quos uectigales, aut ſtipendiarios fecerat. Item Cæſ. Gall. 4. a.

Ventum. Pl. Cur. 6: Obſecro hercle facite uentū, ut gaudeam. Ventulum. Ter. Eu. 10. Cape hoc flabellum, & uentulum huic ſic facito dū lauamus. Verbum. Ter. And. 2. Nunquā cuiquā noſtrū uerbum fecit, neque id ægre tulit. Verba ad rem. Plautus. Aul. 16. Nimis lepide

fecit uerba ad parſimoniam. Verba apud Senatum.1.uo.or.118..Verba apud Senatum fecit.Ita De re. Att.34.Ita Contra aliq. Att.17.

Verba.in or.lib.204.In alienis, aut translatum, aut factum aliunde eſt nunc fieri, non loqui. Verſuram ab aliq.1.uo.or.276.A quibus uerſuras tantarum pecuniarum factas eſſe dicunt: Item.147. Quæ ſignificabant multis nominibus eos homines uerſuram à Carpinatio feciſſe. Att.268.Eſt autem facere noua nomina, ut uetus debitum diſſoluatur. Verſus.1.uo.or.252.Plurimi uerſus, qui in iſtius cupiditate facti ſunt.Item Att.325. Veſtigium.1.uo.or.292..Atq; in poſſeſſionem ueſtigium fecero.Item.3.uo.orati.131..

Vitium.in or.lib.222.Si ædes ex ſe corruerunt, uitium'ue fecerunt.

Vindemiam.Cato Re ruſti.26. Vindemia facta, uaſa torcula, corbulas, fiſcinas iubeto ſuo quidq; loco poni. Vim in aliq. Teren.Eu. 17.. Miles nunc adeo edico tibi, ne uim facias ullam in illam. Voluntate ſua.Ter.Phor.19.Vt ſua uoluntate id, quod eſt faciendũ, faciat.

Vſura.Att.265..Cum enim uſuram facere publice neceſſe eſſet, eorũ eſt, qui ſumunt, non autem qui in fœnus pecuniam collocant. Votum.1.uolu.ph.228.Vereor, ne non eam uirtus fiducia nitendum nobis ad ſpem beatè uiuendi, quàm uota facienda uideantur. Item.3.uo.ora. 100. Vnà.2.uo.or.174.Non reſpondit tamen unà facere Syllam: id eſt, ſecum, ut ſupra. Vnguentariam.Pl.Pœnu.7..Vbi tu laueris, ibi ut balneator faciat unguentariã.

Vſitatum aliq.1.uo.ph.44. Faciamus enim tractando uſitatius hoc uerbum: id eſt, ut uſus hoc recipiat.

Vt in fa.62.Quæ res fecit.ut tibi literis obſtrepere non auderem.Pl. Aul.27..1.uo.or.5..Att.41.Non faciam, ut enumerem miſerias omnes

Vt fit.Ter.And.1.Ita ut fit.Item Hec.2.. Vulgo.in or.lib.93..Poſtea uero uulgò facere cœperunt.

Vulnus.Att.14.Vt nihil à domeſticis uulneris factum ſit. Optantis eſt etiam.Teren.Hec.2.Ita dij deæq; faxint. Eſt etiam ubi, idq; cum crebro, tũ perornate uerbi ſuperioris ſignificatum refert, ut Ter. Eu.8..Py.Thais maximo te orabat opere, ut cras redires. Ch.rus eo. Py.fac amabo: id eſt, redi.Item.An. 5.Obmutui, quod ſi ego reſciſſem id prius.quid facerem ſiquis me nũc roget? aliquid facerem, uti hoc ne facerem, id eſt, ne tacerem.Ita Donat. ſed id crebrius fit in reſpondendo. Terẽ.Eu.2.Sed huc qua gratia te acerſi iuſſi.auſculta.Ph.fiat: id eſt, auſcultabo.Item.Hec.10. Dixtin dudũ illam dixiſſe ſe expectare filiũ? Ph. factum: id eſt, dixi.Item Ter.Eu.10.. Conſilium uolo capere una tecum. A.fiat, quaſi dicat capias.

FACESSERE Significat interdum facere.interdum eſt pro abire, inquit Sext. Aliq.2.uo.or.164..Vis abſit,

ſit,ferrum,ac lapides remoueantur, operæ faceſſant.Ita.2.uolu.phi.163.. Paulisper faceſſant rogamus.id eſt, abſcedant. Dictum.Pl.Menæ.5: Dictum faceſſe elatum,& diſcaueas malo:id eſt,auferas:& tranſitiue po ſitum eſt.Negotium alic.2.uol.or. 51..Si cui forte hac lege negotium fa ceſſetur,qui lege non teneatur. Item 1.uo.ora.233. Cū audiſſet ei negotiū faceſſitū.Eſt autem faceſſere negotiū moleſtiam afferre. Periculum.1. uo.or.16.Ipſe profecto metuere in/cipies,ne innocenti periculum faceſ ſeris:id eſt,crearis.

FACTITARE accuſationem.in or. libr.176. Accuſationem factitarit:id eſt,crebro accuſarit.Ita Artem. in or.lib.210..Artem pudere prolo/qui,quam factites:id eſt,exerceas.

FALLERE ſocium.1.uo.or.37..Re/cte igitur maiores eum qui ſocium feſelliſſet,in uirorum bonorum nu mero non putarunt haberi oporte/re. Fidem.de off.9.Ad ſuppliciū redire maluit,quàm fidem hoſti da tam fallere. Opinionem.2.uol. or.47.Cōfiteatur neceſſe eſt te mul/tam opinionem feſelliſſe.Ita Spem in fa.4.Quæ ne ſpes eum fallat.Itē. 13..Ter.Heau.12.Ita Animum. Ter.Heau.11.Niſi me animus fallit.

Spem aliq.in orat.lib.85.Quam ſpem cogitationum, & cōſiliorum meorum, cum graues communiū temporum, tum uarij noſtri caſus feſellerunt:ut & nos ſpes, & ſpem aliquid falli dicatur. Fraude ali. 1.uo.ora.37..Omni fraude,& perfi/dia feſellit. Alicuius rei.Pl.Epid. 4:Nec ſat exaudiebā, nec ſermonis fallebar tamen,quem loquerentur. qui modus dicendi mihi perrarus eſt,& fugerem uti.ſed illud fortaſſe magis,quo modo de re ruſti. Var. 2.3..Tantum enim feſellit, ut breui, omnes morbo amiſerit:paſſiue nūc eſt,id eſt, tantum enim opinio eum feſellit ſua.

FASTIDIRE aliq.& alic. & re aliq. aliq.dicitur recte. Alicuius.Pla. Aul.4..Abijt,neq; me certiorem fe cit,faſtidit mei. quod tamen perra/rum eſt. Re aliqua aliq.3. uolu. or.109..Qui non modo improbita ti iraſcuntur candidatorum,ſed etiā recte factis ſæpe faſtidiunt.Pl. Cap. 11:Neſcio quem ad portum nactus, ubi cœnes,eo faſtidis.

FATIGARE,etſi plura ſignificat, ut No.affirmat:ſemper tamen in uer/bo eius,apud quem agamus,labor quidā certus ineſſe uidetur. Aliq. Sallu.Iug.a:Deinde tamen, ut ætati concederet fatigatus à fratre, uix in alteram partem traductus eſt.Item Iug.a:Quos ego audio ſumma ſpe niti,ambire,fatigare uos ſingulos: id eſt,inſtare apud uos: à uobis ma gnopere contendere. Animum. Sallu.Iug.c:Dieq; noctuq; fatigare animum:id eſt,exercere.

FAVERE,rei alic.& aliq. Senten tiæ alic.1.uo.ph.160.Ita iſti faueo ſen tentiæ. Linguis.2.uolu. phil.125.. Iam illa fauete linguis &c.

O

FERIRE uſu ſignificat percutere: interdum ſancire. Frontem. At.1. Puto te in hoc riſiſſe aut ingemuiſſe ut frontem ferias. Aliq.re aliqu. Ter.Phor.1:Porrò autem Geta feriẽt alio munere,ubi hera pepererit:i. ei donandum erit tum quoq;. Fortunam ali.de off.15.Quo minus patent multa in eorum uita, quæ fortuna feriat. Fœdus.3.uo.or.44. Ideo ne ego pacem Pyrrhi diremi, ut tu amorum turpiſſimorum quotidie fœdera ferires? quàm aptiſſime à bello tranſtulit Cic.quando & amantes ipſi quoque militare dicũtur.

FERRE.

Viſum eſt in hoc quoque uerbo eandem exemplorum collocandorum rationem ſeruare, quam in uerbo commitere etiam ſeruauimus, ut ſcilicet in illis deſcribendis magis ſignificationes,quàm elementorum ordinem ſequeremur.id quod quoniam non ſatis commode effeciſſe mihi uideor, nam non ita facile innumeræ uerbi ſignificationes apte ſub unum caput redigi poſſunt,longeq; longius:id eſt,hoc modo ad reperiendum,quod quæratur, ad prius inſtitutum noſtrum in cæteris omnibus ad lectoris facilitatẽ,cui maxime ſtuduimus,redeundum duxi. nam ſi hoc ipſum in facere, eſſe, habere,ſeruatum eſſet,longius illi omnino errandum fuiſſet in quærendo,& mihi non leuem laborem acceſſiuiſſem.

CVM ALIQVID conſtituitur. FERRE ad populum aliq.Cæ. Ciui. 3.a.Item prætoribus Tribunis'que Pleb.rogationes ad populum ferentibus. Ad plebem aliq.1.uo.ph. 75..Vt proximo anno P. Scæuola Trib.Ple.ferret ad plebem, uellent ne de ea re queri.3.uol.ora.61..Nihil ad plebem latum eſſe dico. De aliqua re.3.uo.or.61..Nihil omnino unquam de iſto fœdere ad populũ, nihil ad plebem latum eſſe dico. Itẽ 1.uo.orat.304..Deinde quod Sylla ipſe ita tulit de ciuitate,ut non ſuſtulerit.horum nexa,atq; hæreditates. in orat.lib.169..Qui Trib.Pl.legem de agro Gallico &Piceno uiritim diuidendo tulerit. Funus.2.uo.or. 221..Tamen id funus, etſi miſerum, atque acerbum fuiſſet, iure indictũ eſſe dicebant,quod de me ciue, ac de repub.benemerito tuliſſes.. Legem.de off.48..Cum legem Agrariam ferret. Legem per uim.3. uo.ora.11.Cum unus in legem per uim latam iurare noluerat. Lege aliq.3.uo.or.64..Sed cum Apuleia coloniæ non eſſent deductæ,qua lege Saturninus C.Mario tulerat, ut &c. Priuilegium.de off.121..Familiaris.s.tuus de te priuilegium tulit,ut ſe inopertum bonæ deæ acceſſiſſes,exulares. Pœnam.2.uolu. or.179.Nihil de iudicio ferebat,ſed pœnam ambitus eam ferebat, quæ fuerat nuper ſuperioribus legibus conſtituta.3.uo.or.61.. Quæſtionem,de aliq.re.& in aliq.3.uolumi. ora.

ora.104..Num igitur ulla quæſtio
de Africani morte lata eſt? Certe nul
la. Item.117. .In aliquem.in or. li.
104..Quod is L. Scribonio quæſti-
onem in eum ferente Pop. miſeri-
cordiam concitaſſet, fuit autem mo-
ris, ut, quoties aliquis ſuſpectus eſ-
ſet alicuius ingentis facinoris, puta
cædis, aut pecuniam accepiſſe ob rē
iudicandam, & in cæteris eiuſmodi
aut per ſenatū decerneretur, aut ple
bi ſcito iuberetur ad inquirendū. de
quo non pauca.1.uo.ph.75.. Siquis
locum adeat, uidebit. Rogatio
nem.3.uo.or.105. Num quæ roga-
tio lata? num quæ noua quæſtio de
creta. Att.9. Cæ. Ciui.3.a.2.uolum.
or.179..in orato.lib.172..de off.74.
Suffragia. At.17. Idemq́ refert,
ut uniuerſus pop. in campo Martio
ſuffragium de re Clodij ferat.3.uol.
ora.24.. Quis eſt, qui non profitea
tur ſe affuiſſe, & ſuffragium de ſalu-
te mea tuliſſe? Vt facile appareat
hoc genere iudicij aliud etiam, quā
magiſtratus decerni.

CVM EST ſufferre, Pati,
Suſtinere.

Contumaciam. Att.93.. Qui, ut ſcis,
potentiſſimorum hominum contu
maciam nunquam tulerim, ferrem
huius aſſeclæ? De re aliqua. At.
69.. Quomodo Cæſar ferret de au-
toritate præſcripta. Deſyderiū
alic.3.uo.or.229. Huius deſyderium
ciuitas diutius ferre non poteſt.in fa
mil.101..102.. Ignominiam.1.uo
ph.218.. Ignominiam, & infamiam
ferunt ſine dolore. Cæ. Ciui.3.. In-
dignitatem.in fam.91. Conueniendi
illius indignitatem, & moleſtiā per-
tuliſſem. Infamiam.uide igno-
miniam. Iniuriam.1.uo.ora.110.
Magiſtratuū aūt noſtrorū iniurias
ita multorum tulerunt, ut nūquam
&c. Inopiam. Cæ. Gall.7.a: Ro-
manos autem inopiam non laturos
aut magno cum periculo. Iugū.
Pl. Cur.1: Eſt herde ut dicis ita, iam
ne ea fert iugum? de puella, quæ ui-
ri patiens ſit. Laborem cogitan-
di.in or.lib.189..Sed cogitandi nō ſe
rebat laborem. Lente aliq. Atti.
30. Qui hæc tam lente, quàm ego fe
ro, ferret. Loco ignominiæ. Cæ.
Gal.7.a: Hoc ſe ignominiæ laturos
loco. Oculos aliq.3.uo.or.243.
Non ferent inquā oculi Saxam, Ca
phonem &c. Obſcure aliq.2.uo
lum.or.28.. Neq; id obſcure ferebat.
Atti.140. Pro eo ac debui. in fa.
49.. Sanéq; pro eo, ac debui grauiter
moleſteq́; tuli. Regnum.in fam.
136. Etenim cum plena ſint monimē
ta græcorum, quemadmodum ſa-
pientiſſimi uiri regna tulerint, uel
Athenis, uel Syracuſis &ce. Sce-
lus aliq. Att.160.. An uereris, ne qui
hic in abſentia ſolus, tuli ſcelus eiuſ
dem, cū Pomp. et cum reliquis prin
cipibus non feram? ubi illud etiam
uides, abſentiam ſcilicet & Cicero-
nis interdum fuiſſe uocem, quā etiā
repetit M. Ant. Ci. in opere ad Att.
228.. Ne abſentia leuior ſit apud te.
Vim. Te. An.5.. Haud uereor, ſi in

te ſolo ſit ſitum, ſed uim ut queas ferre. Vetuſtatem aliq. de offi. 109. Vaterrima quæq́;, ut ea uina, quæ uetuſtatem ferunt, eſſe debent ſuauiſſima. Vulnus. Att. 274. Nam Pãſa aufugiet uulneribus acceptis, quę ferre non potuit. Fortunam eandem. Cæ. Gal. 7. c. Eandem fortunã tulit Camulogenus. Pœnam. Cæſar. Ciuili. 2. b. Bona reſtituit ĳs, quos liberius locutos hanc pœnam tuliſſe cognouerat. Supplicium. Att. 128. Memineram me eſſe unum qui pro meis maximis in rempubli. meritis ſupplicia miſerrima, & crudeliſſima pertuliſſem. Ter. And. 23.

Impetum. Cæſ. Gall. 5. b. Hoſtes pauliſper morari militum noſtrorum impetum non tulerunt.

CVM EST PRO HABERE, accipere, auferre.

Imaginem alic. Pl. Mil. 2.. Et mox ne erretis, hæc duarum hodie uicem, & hinc, & illinc mulier fert imaginem.

Laudem. Cæſ. Gall. 6. b: Maximam inter ſuos ferunt laudem. Itẽ. Gal. 6. b.. Mercedem. Pla. Prol. Pœnu. Duplicem ut mercedem feras. Palmam. Att. 62.. Ne diutius pendeas, palmam tulit. Poſterioris. Ter. Adel. 22.. Si id fit dando atque obſequendo. nõ poſteriores feram. Prædam. 1. uo. ora. 36. Qui ab eo partem prædæ tulerunt. Pretium. Ter. And. 15. Ego pretium ob ſtultitiam fero. Primas. in ora. li. 181.. Ex his Cotta, & P. Sulpitius cũ meo iudicio, tum omnium facile primas tulerunt. Reſponſum ab aliq. 2. uo. ora. 101. Cum à me quoq; id reſponſum tuliſſet. Tacitum aliq. Atti. 24. Cætera ſi reprehenderis, non feres tacitum: id eſt, reſpondebo. Tribum. 3. uol. or. 161. Aut tum, cum es factus unam tribum ſine Curione ferre potuiſſes? Repulſam. in orato. lib. 134. Cum ipſe COS. eſſet factus, ille repulſam tuliſſet. Item. 174. Hoc autem eſt in ſuffragĳs præteriri. Lætitiam. At. 227.. Lætitiam autem apertiſſime tulimus omnes. i. præ nobis tulimus.

CVM LAVDEM CONTINET

Scripta alic. in or. lib. 167. Eius ſcripta quædam feruntur. In cœlum aliq. in fam. 160.. Quibus te omnes in cœlum iure & uere ferunt.

CVM EST PRO AFFERre, dare.

Caſum aliq. Att. 118. Eandem, ut quenq; fors tulerit caſum, ſubeam potius cum ĳs &c. Fraudem aliq. alic. Att. 117. Non quia rectum eſſet, ſed quia, quod multo rectius fuit, id mihi fraudem tulit. Fructum aliq. alic. in fam. 15.. Cumq; ea contentio mihi magnam foris fructum tuliſſet. 1. uo. or. 76.. Cæ. Ciui. 1. c: in ora. li. 209. Conditionem. 1. uo. ora. 23.. Hanc conditionem miſero ferũt. Pl. Mil. 11. Rud. 21.. Auxilium alicui. 3. uo. ora. 71.. Huic ferri auxiliũ non oportet. Pl. Amph. 6: Ter. An. 1.. Opem. Ter. Ad. 11: Iuno Lucina fer opem. Do. ait, opem ferre dicitur in malis rebus, & ĳs, qui de ſalute

lute dubij ſunt, ut fer opē, ſerua me obſecro. Subſidium.Cæſ.Gall. 2.c. Cum alijs alij ſubſidium ferrent. Suppetias.Pl.Amphi.14.. Quin meę uxori latæ ſuppetię ſient

Optatum.Pla.Cap.4.. Dij tibi omnia optata ferant.

CVM EST PRO PRODVCERE.

Oratorem perfectum.in or.lib.168. Hæc igitur ætas primum Athenis oratorem prope perfectum tulit. Item.119..

CVM EST PRO IVDICARE.

Sententiam.2.uo.ora.48.. Vos autē iudices quamobrem ex tanta multitudine ciuium tam pauci de hominum fortunis ſententiam fertis? 2.uo.or.48..Cæ.Ciui.3.c.2.uo.orati. 144.1.uo.ora.58. Vbiq; ſententiam ferre proprie ius dicentium eſt, cum dicere ſit, quid quiſque de re aliqua ſentiat, proferre. Sententiam per tabellas.Sallu.Rep.or.2.. Igitur duabus rebus, confirmari poſſe ſenatum puto, ſi numero auctus, per tabellam ſententiam ferat. Tabellam.Aſc.18. Euntibus ad tabellam ferendam poſtero die iudicibus &c.

CVM EST PRO DICERE.

Damonem.de off.61.Damonem, & Pythiam Pythagoreos ferunt hoc animo inter ſe fuiſſe.

CVM EST ALIENA VI quaſi duci, trahi.

Aliquem aliq.re ferri.crudelitate, ſcelere.2.uo.or.59..Quam cæcam crudelitate, & ſcelere ferri uidetis. Auaritia.1.uol.or.6..Qui eo uſq; feruet, ferturq́; auaritia &c.Ita Tu cupiditate, lætitia.Ita Præcipitem aliq.2.uo.ora.260.Sed ego laterenſis cæcum me, & præcipitem ferri confitear in cauſa. Iudicio aliorum. de off.24. Alij multitudinis iudicio feruntur. id eſt, ducuntur: pendent ex multitudinis iudicio.

CVM EST PRO AMARE.

In oculis.3.uo.ora.207..Oderat tum cum ille tabulis nouis aduerſabatur, iam fert in oculis.Att.329.2.uo. ora.255.

CVM EST PRO PORTARE.

Naues uentum.Cæſar.Gall.3.c..Quo uentus ferebat.

Hæc pauca ſeparatim ex ijs, quæ ferunt, adnotare placuit, nam quæ ante citata ſunt, eorum ſunt, quæ ferūtur: quorum ſenſus, etſi diuerſus eſſe uidetur, ſi quis tamen ad caput unum eum referre uelit, ad conuenientiam, ac decentiam maxime referri poſſe uidetur. Coniectura Attic.39..Nos ut opinio, & ſpes, & coniectura noſtra fert. Dignitas fert.1.uo.or.147..Qui idem ita moderaretur, ut rerum, ut perſonarum dignitates ferrent. Aetas fert.Teren.An.10.Dum licitum eſt ei, dum q́; ætas tulit. Natura fert. Ter. And.19..Paulum intereſſe cenſes ex animo omnia ut fert natura facias, an de induſtria? Opinio.uide cōiecturam.Item Att.39..2.uol.or. 26. 219.1.uo.ph.91.. Res fert.Teren. And.21..Impetraſti, incœpi dum tu lit res, nunc non fert, feras. Spes

fert.uide coniecturam.Atti.39..

Tempus ad aliq.Ter.An.2: Dũ tempus ad eam rem tulit. Volũtas fert.in fa.62. Et abs te quantum tua fert uoluntas, peto quæſo´que &c. Vſus fert.1.uo.ora.109..Qui cum inter ſe, ut ipſorum uſus ferebat, amiciſſime conſultaſſent. Quoniam uero totam accepti, atq; expenſi rationem plane Adrianus eſt proſecutus, ego tantum illud perſtringam. Ferre expẽſum, eſſe quod alicui dederis: Referre uero acceptum, quo ab aliquo acceperis, in tabulas referre. Vbi illud etiam animaduertimus ſemper eſſe ferre expenſum, nunquam referre. ita contra in acceptum. referre ſemper ut acceptum dicamus, nunquam ferre.1.uo.ora. 47. Hæc pecunia neceſſe eſt, aut data, aut expenſa lata, aut ſtipulata ſit, datam non eſſe Fannius confitetur expenſam latam non eſſe, codices Fannij: ſtipulatam non eſſe, taciturnitas teſtium cõcedit. Item.143.. 96.. 3.uo.or.208. Att.247. Cæ. Alex.4. b..c. Expenſum muneribus. Attic.24..Ne tu expenſum muneribus ferres. Ventrẽ. de re ru. Va.2.1..

Ferre expẽſum
Referre acceptum

FERVERE, re aliq. aliqu. Auaritia.1.uo.orat.6..Qui eo uſq; feruet, ferturq; auaritia &c. in ora.lib.187.. Sed efferueſcens in dicendo ſtomacho ſæpe &c.

FESTINARE, & properare ita differunt: ut is qui multa ſimul incipit nec perficit, feſtinare, qui uero unũ quicquid mature tranſigit, properare dicatur. Ac feſtinare corporis, properare animi magis ſit, autore No. ſignificat præterea trepidare. Sallu. Feſtinantibus in ſumma inopia patribus &c. Vti trepidare, pro feſtinare dixit Pl. Pœnu.5: At trepidate ſaltem, nam uos approperare haud poſtulo.

FOETERE aliq. alic. Pl. Aſi.14..Dic amabo, an fœtet anima uxori tuę?

FIGERE aliquid plane notũ eſt quid ſignificet. Tabulas. in fa.183. Tabulæ figuntur, immunitates dantur pecuniæ maximæ diſtribuuntur.

Legem alicubi.3.uo.or.189.. Falſas leges C. Cæſaris nomine, & falſa decreta in æs incidenda & in capitolio figenda curauit. Item Att.227. Mos enim erat, ut perlatæ leges in æs inciderentur, inciſæ figerẽtur ad parietes, ut legendi fieri poteſtas.

Veſtigium.3.uo.orati.5..Cuius ego nuper in Macedonia uidi ueſtigia non preſſa leuiter ad exigui prædicationem temporis, ſed fixa ad memoriam illius prouinciæ ſempiternam. Animos in aliq.1.uolu. phil.12. Aduerſatur enim primum, quod parum defigunt animos, & intendunt in ea, quæ perſpicua ſunt. Ita Mentem. in fa.20..Ego omnia mea ſtudia, omnem operam, induſtriam, cogitationem, mentem, deniq; omnem in Milonis conſulatu fixi, & locaui, ſtatuiq;, & quæ ſequuntur: eſt totum in eam rem incumbere. Cogitationem. uide mentem. Et hominem in cogitatio

ratione defigi dicitur.in or.lib.144. Cum'q; eum in cogitatione defixum eſſe ſenſiſſet, ſtatim receſſiſſe. In auribus alic.aliq.1.uo.or.67.. Vt nō modo in auribus ueſtris,ſed in oculis omnium ſua furta,atque flagitia defixurus ſim. In oculis.uide auribus.eſt rem ita exponere, ut eam auditor,& uidere, & audire uideatur. Beneficium re aliq.1. uolu. or.246..Et ut hoc beneficium. quēadmodum dicitur trabali clauo, figeret.

FIGVRARE hominem.2.uo.philo. 198.Hunc ita figurauit.

FINGERE.Proprie,inquit Don. figuli eſt fingere,qui formas ducit ex luto. Sed apte tranſfertur ad cætera multa, quorum cum ſignificatio, tum conſtructio quàm uaria ſit, ex emplis ipſis docebimur. Fauum. de offi.31..Atque ut apum examina nō fingendorum fauorū cauſa congregantur:id eſt,formandorum, eſ figiendorum. E Cera.1.uo. ora. 206.Cybiratæ ſunt fratres quidam, Tleopolemus & Hiero.quorum alterum fingere opinor è cæra ſolitū eſſe:id eſt,cereas imagines qui facere ſoleret. Aliquid.in or.libr.91.. Et qui aliquid fingunt, etſi tum pictura nihil utuntur,tamen utrū ſciant pingere an neſciant,non obſcurum eſt. Animo aliqu.ſecum .3. uo.or.116..Nempe hæc eſt quæſtio de interitu P.Clodij.fingite animis liberæ enim ſunt cogitationes noſtræ. Mentem & uoluntatem, & uultum alic.2.uo.ph.192. Autor enim moderatur & fingit non modo mentem,ac uoluntates,ſed penè uultus eorum apud quos agit:id eſt format,Item in or.lib. 148. Maleficium.1.uo.or.37.. Vt intelligatis fingi nullum maleficium poſſe.

Se eſſe alium.in fam.44.De me autem ſuſcipe pauliſper meas partes,& eum te eſſe finge,qui ego ſum

Pronum.Sal.Cat.a.Quæ natura prona,atq; uentri obedientia finxit. Aliq.Ter.Sed ille tuus quoq; Syrus idem mire finxit filium : id eſt,inſtituit. Vultum.Ter. Hea. 18.Vultus quoq; hominum fingit ſcelus:id eſt,format.Do. ait. Ad aliq.aliqu.Ter.Heau.8..Non'ne ad ſenem aliquam fabricam fingit: id eſt,mentiendo parat? Ad diſcordiam.Ter.Hec.14..Cum fingis falſas cauſas ad diſcordiam. Ad nutum alic.in or.lib.199.Omnes enim qui probari uolunt,uoluntatem eorum,qui audiunt, intuentur,ad eāq;,& ad eorum arbitrium, & nutū totos ſe fingunt. Ex ſua natura alios.uide iudicare.eſt de ſe aliorum coniecturam facere.

FINIRE, eſt certum rebus terminū ponere. Cupiditates.1.uo.ora. 75.Cupiditates non Epicuri diuiſione finiebat,ſed ſua ſatietate. Prouincias.At.120.Quod idem ipſe ſanxit lege quadam ſua,Marco q; Marcello COS.finienti prouincias Cal. Martij,reſtitit: id eſt, prouincialibus magiſtratibus certum quod-

dam

dam tempus præfinienti. Modum.2.uo.or.183.Sepulchris autem nouis finiuit modum:id eſt, præfiniuit. Linguam dentibus.2.uol. phi.56.Deinde in ore ſita lingua eſt, finita dentibus:id eſt, quæ dentium uallo cohercetur.

FIRMARE aliquid eſt id quod aliqua ex parte infirmum ſit, ſtabilius reddere. Animum.3.uol.or.47. Quæ firmiore animo præditis, diutius moleſtæ non ſolent eſſe. Aetatem.3.uo.ora.46..Quorum cum adoleſcentiæ cupiditates deferbuiſſent, eximiæ uirtutes firmata iã ætate extiterunt.Item.1.uo.ora.148.. Id eſt iam natu grandes facti. Fidē. Ter.An.11.Quid dicit? firmauit fidem:id eſt, quod ante quis promiſerit, ſi iterum, & ſæpius receperit. Item Hec.12.&.15.. Locum aliq. re.Cæ.Gal.6.b.. Magnisq́ꝫ eum locum munitionibus firmat:eſt ad hoſtium uim locum aliquem munire. Item Alex.4.b: Af.5.a: Ita Prouinciam præſidijs, & pace. in fa.7. Atqꝫ exercitu proficiſci Alexandriam, ut eam cum pace, præſidijs que firmaris, Ptolomæus redeat in regnum.eſt ponere in prouincia multa præſidia, eiq́ꝫ pacem conſtituere. Opinionem conſenſu gentium. 1.uolu.ph.80.Vetus opinio eſt iam uſqꝫ ab heroicis ducta temporibus, eaq́ꝫ & Pop.Rom.& omnium gentium firmata conſenſu. Corpora labore.1.uo.phi.182..Corpora iuuenum firmari labore uoluerunt.

Ex terrore, aliq.Cæſ.Af.5.a: At cohortes ſuis ex terrore firmatis, rurſusq́ꝫ renouatis animis:eſt eis omnem metum abſtergere. Stirpem uirtutis.3.uo.or.54..Aut hunc, nũc primum floreſcentem firmata iam ſtirpe uirtutis tanquàm turbine aliquo, aut ſubita tempeſtate peruertere:eſt uirtutem radices altius agere.

FLACCESCERE, eſt languere, deficere. Orationem.in or.li.173. Dein cum otioſus ſtilum prehenderat, motusq́ꝫ omnis animi, tanquã uetus hominem defecerat, flacceſcebat oratio:id eſt, languebat.

FLAGRARE, proprie eſt ardere. Quoniam uero cupiditates animi ſunt ardores, ad eas recte ſæpius, nec non ad quædam alia, idqꝫ tam de malo, quàm de bono transferri uidebis. Bello Italiam.in or.lib. 143..Non uidit bello flagrantem Italiam, non ardentem inuidia ſenatum.Eſt armis Italiam uexari, ingẽti bello opprimi. Cupiditate.in or.lib.96.Neqꝫ uero uos ad eam rẽ uideo eſſe cohortandos, quos cum mihi ſitis moleſti, nimis etiam flagrare intelligo cupiditate. Deſyderio rei.Att.73.Non dici poteſt q̃ flagrem deſyderio urbis:id eſt, Infamia aliq.1.uol.or.74.Graui, diuturnaq́ue iam flagramus infamia:eſt ſumma infamia laborare, peſſime audire. Inopia, & cupiditatibus.Sall.ora.Phil:Flagrantes inopia & cupiditatibus. Inſania.Att.67.COSS.flagrant inſania.

nia, quod C.Memmius candidatus pactionem in ſenatu recitauit: id eſt, uehementer inſaniunt. Inuidia. 1.uo.or.84..Ille miſer cum eſſet tum proditione iſtius nefaria, tum improbo & falſo eiuſdem teſtimonio, tum multa ex maxima parte iſtius furtorum, ac flagitiorũ inuidia conflagrauit. Studio rei alic.in ora. libr.86.Incredibili quodam noſtri homines dicendi ſtudio flagrauerunt. Vitia libidinis apud aliq.3. uo.or.39..Flagrabant uitia libidinis apud illum, uigebant etiam ſtudia rei militaris, Oculos alic.3.uol. or.47..Si deniq; ita ſeſe gerent non inceſſu ſolum, ſed ornatu, atq; comitatu, non flagrantia oculorum, nõ libertate ſermonis &c. Eſt quodam modo eius oculos ſcintillare, uideri ardere. Ad aliqu.Salluſt.Ille flagrauit ad cupiditatem huiuſmodi ſcelerati facinoris obeundam. ut & flagrare uitio aliquem, & uitium apud aliqu. ad aliquod uitium recte dicamus.

Flare, uentum belle alic. Att.100.Belle nobis flauit ab Epiro leniſſimus auſter & mitis.

Flectere, proprium earum eſt rerum quæ quo ducantur, facile ſequuntur, ut cæra, aurum, uimen, ſed recte ad quædam ſimilia transferas licebit. Cum uero de loco agitur, eſt locum illum aliqua ex parte circuire: cum de uia eſt magis uitare eam uiam quam flectimus, ut in exemplis. Leucatem. At.72. Sed Leucatem flectere moleſtum uidebatur. Ita promontorium.2.uolu.ph.128. Quod qui nauigant maxime animaduertunt cum in flectendis promontorijs uentorum mutationes maximas ſæpe ſentiant. Viam. Attic.182. Quæ iſtorum uia eſſet, ſed ut eam flectas, te rogo: id eſt, uites.

Aliquid ad aliq.3.uo.or.63. Quæ à principio ſui generis ab omni ſtudio, ſenſu'q; Pœnorum mentes ſuas ad noſtrum imperium, nomenq; flexerunt.

Flere aliq. & aliq. & de aliq. recte dicimus. Pl. Niſi tu drachmis fleueris argẽteis. De morte ali.1.uo.or.51.. Flebat uterque nõ de ſuo ſupplicio, ſed pater de filij morte, de patris filius. Ita de ſupplicio ut uides.

Floccifacere aliq. Pl. Menæ.7.. Neq; ego illum maneo, neque floccifacio Ter. Eu.5. Tum autem qui illũ non floccifecerim. Pl. Cur.14.. Non ego te floccifacio. Do. ait, Floccifacere, modo eſt contemnere, modo non.

Florere. Plana eſt uerbi ſignificatio, transfertur'q; pereleganter. & aliq. re florere dicimus. Aetate. in fa. 25. Quid eſt mihi cauſæ, cur mihi nõ in optatis ſit, complecti hominem florentem ætate, opibus, honorib9, ingenio, liberis, propinquis, affinibus? Affinibus. uide ætate. Amicis. uide ætate. Autoritate. in fa.57. Et in qua urbe modo gratia, autoritate, gloria floruimus. Familiaritate multorum.2.uolu.ph.3. Et doctiſſimorum hominum fami

liaritates, quibus ſēper domus noſtra floruit. Gloria. in ora. lib. 55. Qui cū in optima Rep. & honorib⁹ & rerum geſtarum gloria florerent.

Gratulatione. 3. uol. or. 26. Ad urbem acceſſus incredibili hominū gratulatione florebat. Honorib⁹ aliq. Att. 274. Vtinam tam facile eū florentem & honoribus, & gratia regere, ac tenere poſſimus, quàm facile adhuc tenuimus. Ingenio. in fa. 25. Vide ætate. Eloquentia. in orat. lib. 155. Liberis aliq. uide ætate.

Nomen alic. 1. uo. ora. 65. Iure tū florebat Pop. Rom. nomen. Opibus. uide ætate. Propinquis. uide ætate. In re. in fa. 10. In ſententijs ſenatorijs, & in omni actione, atq; adminiſtratione Reip. floruiſſemus. Item in fa. 57. In foro. 1. uo. phil. 1. Quibus temporibus florere in foro maxime potuit.

FLVERE, à fluminibus ſumptum eſt, in quibus eſt & lapſus, & abundantia. & dicimus fluere aliq. & ab aliq. & aliq. re aliqu. ut in exemplis.

In contrariam partem aliqu. 2. uolu. phi. 96. Flumina'q; in contrariam partem fluxerint. Buccas alic. in ora. lib. 133. Demonſtraui digito pictum gallum in Mariano ſcuto Cimbrico ſub nodis diſtortum, eiecta lingua, buccis fluentibus: eſt ei ex buccis humorē fluere. Voluptates. primo uolumi. philoſ. 87. Fluit igitur uoluptas corporis. id eſt celeriter præterit. De manibus aliq. alic. 3. uolumine oration. 240. Excident gladij, fluent arma de manibus. eſt quam facilime arma ei cadere. Ad uoluntatem aliq. de off. 18. Atq; etiam in rebus proſperis, et ad uoluntatem noſtram fluentibus.

Longe lateq; aliq. 1. uo. phil. 109. Pythagoræ autem doctrina cū longe lateq; flueret. Facetijs. Pl. Mil. 18. Nam tu quemuis potis es facere ut fluat facetijs. id eſt, abundet.

Gloria aliqu. Att. 36. Itaq; noſter amicus inſolens infamiæ ſemper in laude uerſatus, circunfluens gloria, deformatus corpore, fractus animo, quò ſe conferat, neſcit. Mollitia. 1. uo. ph. 186. Qua cum liqueſcimus, fluimusq; mollitia. Ab aliquo aliq. 1. uo. ph. 72. Atque ab iſto capite fluere neceſſe eſt omnem rationem bonorum & malorum: id eſt naſci, emanare, ut flumina à ſuis fontibus. Te. An. 10. dixit eſſe caput rei. Hem inquit, illic rei hic eſt caput.

FODERE, proprie ſignificat cauare, haurire, ut hortum, puteum, tamque quod cauum fit, quàm quod cauatur, fodi dicimus: in transferendo non ita, nequaquam enim uti hominem, ita uulnus fodere, dici recte exiſtimarem. Puteum. Cæſar. Ciuili. 3. b. Itaque illi neceſſario loca ſequi demiſſa, ac paluſtria, & puteos fodere cogebantur.

Hortum. Plautus. Aul. 4. Hunc apud me hortum confodere iuſſi.

Latus alicui. Terentius. Hec. 10. Noli fodere, eſt admonendi cauſa aliquem dam digito ferire.

Foe-

Fœnerare. Et fœnero tibi, ut eſt mutuo tibi, & fœneror abs te, ſicut mutuor abs te inquit Lau. Val. recte dici: Sex. uero Pompeius inquit fœnero, & fœneror dici poteſt. Beneficium. de off. 102. Neque enim beneficium fœneramur. Prouincias de offi. 125. Dimiſſiones libertorum ad fœnerandas, diripiendasq́ prouincias, niſi ad uocem diripiendas magis uox prouincias reſpondeat. Terē. Dedit rei in hoc uerbo quod homini dandum uidetur, cum dicit Adel. 4. Metuiſti ſi nunc de tuo iure conceſſiſſes paululum, atque adoleſcenti eſſes morigeratus hominum homo ſtultiſſime, ne non tibi iſtuc fœneraret: id eſt, hoc ipſum officiū ne tibi aliquid attuliſſet fœnoris, metuiſti. Fœnerat enim hoc in loco, ut ait Do. res ipſa, non autē Eſchinus.

FORE. Quotidie magis in eam ſententiā eo, ut nulla ſit certa ratio Latinæ locutionis, ſed tantum ualere bonorum loquendi conſuetudinē. Cui enim La. Vall. cum agit de hoc uerbo fore, non perſuaderet? Fore cum participio futuri tēporis, quia & ipſum eam ipſam uim habeat, nequaquàm Latinæ coniungi: Et tamen Cicer. contra eo modo eſt uſus in. 3. uol. orati. 116. In his ſingulis ita ſemper exiſtimabitis uiuo P. Clodio nihil horum nos uiſuros fore. planius dici non poſſet. In poteſtate alic. in fam. 62. Omnibus in rebus me fore in tua poteſtate tibi cōfirmo. Acceſſionis aliq. in fam. 213. Tamen mea commendatione aliquid acceſſionis fore, ubi uim eā retinet, quam futurum.

FORMARE orationem. in ora. libr. 160. Hanc igitur Craſſus inquit, ad legem cum exercitatione, tum ſtylo qui & alia, & hoc maxime ornat ac limat, formāda uobis oratio eſt, quaſi componenda. Verba. in or. lib. 161. Formantur autem uerba & ſententiæ penè innumerabiles.

FORTVNARE, deos aliquid alicui. in famili. 18. Tibi patrimonium dij fortunent.

FOVERE, auium proprium eſt, cū pullos ſub alis complexos continent. quod etiam nutrices ſuis pueris ſinu faciunt, & proprie eſt nutrire. Aliquem. Attic. 319. Scribis de Cæſaris in nos amore: hunc tu fouebis, & nos quibuſcunque poterimus rebus augebimus. plus dixit quàm defendes. Dolorem. Atti. 190. Nam dum illud tractabam, de quo antea ſcripſi ad te, quaſi fouebam dolores meos.

Frangere, eſt quod integrū erat in partes plureis (ut ita dicā) facere. adq; uero, quamq́ frequenter transferatur, nōnihil exēpla cōmonſtrabūt. Nauem. Ter. An. 3. Nauē is fregit apud Andrū inſulam. i. naufragiū fecit. nam ſimile illi eſt. brachiū fregit. i. illi fractum eſt brachium. non autem is alteri brachium fregit. Domum. Attico. 55. Q. fratris domus primo fracta coniectu lapidum ex area noſtra. Flu-

ctum.in ſa.136. Tanquam fluctum à ſaxo frangi oportere. Gulam laqueo ali. Sall. Cat. c: In eum locum poſtq̃ demiſſus eſt Lentulus, iudices rerum capitalium, quibus præceptum erat, laqueo gulam fregere.

Hoſtes. Atti.278. Sed facilius frãgebantur hoſtes: id eſt, uincebantur

Autoritatem alic.1.uo.phil.45. Vehementius etiam fregit quodam modo ueteris diſciplinæ autoritatẽ.

Dignitatem ſuam.in famil.136.. Ego me non putem tueri meum ſtatum ſic poſſe, ut neq; offendam animum cuiuſquam, nec frangam dignitatem meam? Ita Gloriam alic.3.uo.or.102.. Nunquã exiſtimaui ſpem ullam eſſe habituros Milonis inimicos ad eius non ſalutẽ modo extinguendam, ſed etiam ad gloriam per tales uiros infringendam. ut dignitatem. Animum.in fa. 13.. Quem poſt reditum dictitãt fracto animo, & demiſſo fuiſſe. Attic. 36.or.li.166. Cupiditates. in or. lib.92. De fide, de frangendis cupiditatibus. Libidines. ut uoluptates.2.uo.ph.190.. Quis non frangeret eorum libidines? Dolorem. 3.uo.ora.243.. Dolorem iuſtiſſimũ ſi non potuero frangere, occultabo

Audaciam ali.3.uo.or.183.. Autoritate enim ſenatus, conſenſu'que Pop. Roma. facile hominis amentis fregiſſemus audaciam. Improbitatem.in fa.5.. Quod ualde ſuſpicor fore, ut infringatur hominum improbitas, & conſilijs tuorum amicorum, & ipſa die ·Conſiliũ alic.in fa.49. Fregit hoc meum conſilium, & Cæſaris magnitudo animi, & ſenatus officium. Ita mala aliq.in ſa.53.. Sin te tanta mala frãgunt. Dolore aliq. frangi.1. uoſ. ph.189. In eo perſequendo atq; adipiſcendo dolore non frangi. Leges.in fam.191. Primus enim ego leges Antonianas fregi, primus equitatum Dolobellæ ad remp. traduxi. Sententiam alic. eſt eius ſententiam refellere.in famili.4. Ad XVI.ca.Feb. cum in ſenatu pulcherrime ſtaremus, quod iam illam Bibuli ſententiam de tribus legatis pridie eius diei fregeramus. Calorem ſe.in or.lib.108. Nunc & Scæuola quoniam in Tuſculanum ire conſtituit, paulum requieſcet, dum ſe calor frangat: id eſt, remittat. Fidẽ. 1.uo.or.47.. Aeque enim perfidioſum, & nefarium eſt fidem frangere. Opes ali.in offic.111.. Quo facto frangi Lacedæmoniorum opes neceſſe eſt. Se.in fa.51.. Sed cũ cogitarem hæc mihi tecum, & cũ quibuſdam eſſe communia, & cum frãgerem iam ipſe me. Vim fluminis. Cæ. Gal.7.b.. Diſpoſito equitatu, qui uim fluminis refringeret.

Veritatem.1.uo.or.67. Sin iſti⁹ ingentes diuitiæ religionem, ueritatem'q; perfregerint.

Fraudare, eſt aliq. ab aliq. per fraudẽ adimere, tam q̃ illud fraudamus, quod aufertur, quàm à quo aufertur, & dicimus fraudare aliq. & ali.

re aliq. Cæ. Ciui. 3. b: Sed freti amicitia Cæſaris, & ſtulta ac barbara arrogantia elati deſpiciebant ſuos, ſtipendiumq́ue equitum fraudabant.

Aliquem re aliq. 2. uo. orat. 156. Multosq́ue minutis mutuationibus fraudauiſſet. Item Attic. 1.. Cæcilius auunculus tuus à Publio Vario cū magna pecunia fraudaretur. No mine alic. 1. uo. ph. 146. Nec fraudare ſuo ueteri nomine. Furto ali. Aſc. 65. Si fraudauerit furto, ut ne pilos quidem in corpore ſpoliatis reliquerit.

Frequentare, proprie eſt frequentius aliquid reddere. interdum eſt etiam ſæpius cum aliquo eſſe & aliquid aliq. re: & aliquid ſimpliciter frequētamus. Cæſ. A f. 5. a: Sagittarijsq́ue ex omnibus nauibus Ithyreis, Syrijs, et cuiuſque generis ductis in caſtra compluribus, frequentabat ſuas copias: id eſt, complebat, frequentiores reddebat. Domum alic. Sal. Cati. a: Quæ domum Catilinæ frequentabat: id eſt, uentitabat.

Frigere, eſt proprie frigidum eſſe. Teren. Phor. 24. Abi, tange, ſi non totus friget, me eneca. ſed quoniā qui in re agenda aſſiduus eſt, calere dicitur: ita qui ceſſat ab opere, frigere recte dici poteſt. ut in fa. 116. Quod tibi ſupraſcripſi Curionem frigere, iam calet. cui Cic. reſpondet per uerbum conglatiare. Ita Iudicia. 1. uol. or. 121. Cum omnia iudicia frigerent: id eſt, ius non diceretur. Item Ter. Eu. 4: Homines hic frigent. Item Terē. Eu. 8. Vbi friget, huc euaſit: id eſt, cū nihil aliud habuit, quod diceret.

Venerem uero frigere ſine Cerere & Baccho. Ter. Eu. 15. Sine Cerere & Baccho friget Venus, propterea dixit, quia omnis eiuſmodi uoluptas in calore ſanguinis conſtituta eſt.

Frui, proprie eſt, inquit Do. uoluptatem capere ex uſu. Honoribus. Att. 285.. Sed etiam beneficijs, atque honoribus, ut participes frui quantis uellemus. Voluptate. Ter. Heau. 1.. Nec fas eſſe mihi me uoluptate hic frui. aliquando eſt pro ali. Ter. Adel. 26.. Agelli hic ſub urbe eſt paululum, quod locitas foris, huic demus, qui fruatur. i. quo alatur.

Fugare, eſt fugam facere. in fa. 66. Si forte ea res poterit aduerſarios fugare, in eo maxime ſpes eſt.

Fugere. Præter notam ſignificationē, quæ eſt in celeritate poſita, interdū pro neſcire ponitur, idq́ue tantum eſt, cum de intellectu agitur. In qua ſignificatione dicimus aliquid aliquē fugere. interdum pro uitare, & ad quædam etiam alia ſe accommodat ut in exemplis. Ex aliq. re. Cæ. Gall. 7. b. Qui ex ipſa cæde fugerunt. E conſpectu alic. Ter. Hec. 2.. Si qñ ad eam acceſſerat confabulatum, fugere e conſpectu illico. id eſt, aufugere.

Aliquid aliq. Cæ. Ciui. 1. c: Neq́ue uero id Cæſarem fugiebat. Ci. 1. uo. or. 205.. Verum hoc amentem hominem fugit. Rationem aliq. Pla. Amphi. 1. Fugit te ratio. So. utinam

biam, id eſt, multos uerſus faciat.
Verba. Terentius. Ad. 19: Ohe,
iam tu uerba fundis hic ſapientia: id
eſt, inaniter loqueris. Item primo uo
lumine orationum. 108.. Horro/
rem aliqu. Attico. 122.. Dij immor/
tales, q me horror perfudit. eſt hor/
rore corripi. ubi uides horrorem
fundere aliquem, cum magis ali/
quis horrore fundatur, ut humus
floribus, uino menſa funditur.

FVNGI, idem eſt, inquit Laurentius
Valla, quod officium, munus´que
ago. additur tamen & officio arbi/
tratu noſtro, dicimus uero & offi/
cium fungi. Officio. de officijs.
48. Neque enim uerbis auget ſuum
officium, ſi quo forte fungitur. Te/
rentius. Heau. 1. Ita attente tute illo/
rum officia fungere. Item Adel. 11.
Ita Munere, & munus in orato.
libris. 170. Eſt quidem Atticus, quo
niam certe Athenis eſt, & natus &
mortuus, & functus omni ciuium
munere. Plautus. Amphi. 5.. Te´q;
abſente hic munus fungitur tuum:
id eſt, uicem tuam gerit. Labori
bus. primo uolumine philoſophiæ
19. Eadem fortitudinis ratio reperie
tur, nam neque laborum perfun/
ctio, neque perpeſſio dolorum per
ſe ipſa allicit, &c. Periculo. ter/
tio uolumine orationum. 5. Sed reci
to memoriã perfuncti periculi præ/
dicatione ampliſſima &c.

G

GAnnire, proprie eſt
ueluti prolatus uapu
lantium, Donat. ait.
No. uero ait Varro/
ne autore canum eſſe
cui Sex. aſſentitur, di
cit enim gannitionem querulam eſ/
ſe canum murmurationem. Item
Nictit canis in odorandis ueſtigijs
ferarum leniter ganniens. Ter. Ade.
13. Quid ille gannit?

GARRIRE, eſt inaniter loqui, Don.
ait ſuper iſtud. Ter. Garris, unde..
Nugas. Pl. Cap. 28.. Soleo ego gar/
rire nugas.

GAVDERE. Gaudemus proprijs,
gratulamur alienis, inqt Do. & re,
& rem gaudere uetuſtiores dixerũt.
Animum. Ter. Eu. 10.. Et quia cõ
ſimilẽ luſerat iam olim ille ludum,
impendio magis animus gaudebat
Gaudium. in fa. 112.. Puto ut ſuũ
gaudiũ gauderemus. Item Te. An.
25: Nã hunc ſcio mea ſolide ſolũ ga/
uiſurum gaudia. Aliq. in ſinu. 1.
uo. ph. 201.. Quoniã hæc plauſibilia
nõ ſunt, ut in ſinu gaudeãt, glorioſe
loqui deſinãt. Ita Secũ tacitũ ali.
Ter. Hec. 2. Ita me dij ament, haud
propterea te rogo, ut hoc proferã,
ſed ut tacita mecum gaudeam.

Gemmare, tranſtulit Cice. ad uites. in
or lib. 157. Nam gemmare uites, lu/
xuriem eſſe in herbis. &c.

Gerere. Neq; hoc uerbũ parum cõtu/
lit ad Latinæ facultatis copiã, ut ali
qua ex parte noſtris exemplis uide/
ri poterit. Magiſtratum. 3. uolu
mine orationum. 20. Vt ſuis mu/

nitus tuto in foro magiſtratum ge-
reret. Conſulatum.3.uol. orati. Habebat inimicum C. Marium con ſeruatorem patriæ, ſextum iam illũ conſulatum gerentem. Prætu-ram: Pl. Epid.1. Iam tu autem nobis præturam geris? Poteſtatem.1. uo. or.136. Qui per largitionem ma giſtratus adepti ſunt, dederunt ope ram, ut ita poteſtatem gererent, ut il lam lacunam rei familiaris exple-rent. Remp. Cæſ. Alex.4. c: Neq́ ullam partem Reip. ſatis commo de geri. in fa.2. de off.15. Ita Suam Ita Alienam. Ter. Phor.17. Ne gotium. in fa.204.. Quominus ſu-ſceptum negotium pro tua fide, & diligentia ex uoluntate Cęſaris, qui tibi rem magnam, difficilemq́ com miſit, gerere poſſis. Societatem 1. uo. or.2.. Quaſi ij, qui magna fide ſocietatem gerunt. Bellum cum aliq. 3. uol. or. 3.. Qui cum omnibus ſalutis meæ defenſoribus bellum eſ ſe gerendum ſibi iudicauerunt. Aſc. 27. Comitia. 2. uo. ph. 193. Nihil omnino actum eſſe de nobis, præ-terquám quod comitia illa eſſent ar mis geſta ſeruilibus: id eſt, habita.

Animum infirmum. Te. Hec. 6: Quia enim qui eos gubernat ani-mus, infirmum gerunt: id eſt, habẽt

Animum parem. Sallu. Iug. b.. Hortatur ad cætera, quæ leuia ſunt parem animum gerant. de offic.123. Gere igitur animum laude dignum id eſt, habe, oſtende. Pla. Bac.9.. Sed ſatis animum ſyncera mente gero.

Cum cura aliq. Pla. Pers.5. Face hanc rem cum cura geras. Ami-citiam. in fa.38. Quare potes doctiſ-ſimis hominibus autoribus, quorũ ſunt de amicitia gerenda præclariſ-ſime ſcripti libri, genus hoc totum orationis tollere. Inimicitias.3. uo. or.44. Neq́ enim muliebres un quam inimicitias mihi gerendas pu taui. Item.1. uo. or.65..67.. Attic.268.

Simultates cum aliq. Aſco. 26.. Cum hoc autem Metello poſtea Ci cero ſimultates geſſit. Iram. Ter. Hec.6.. Pueri inter ſeſe pro leuibꝰ no xis iras gerunt. Item Pl. Pſeu.5. Pœ. 10.. Formam alterius. Pla. Arg. Amphi. Mercurius formam Soſiæ ſerui gerit abſentis. Similitudi-nem alic. de offic.55. Nec illi quidem ſeptem, ſed ex mediorum officiorũ frequentia ſimilitudinem quandam gerebant, ſpeciemq́ ſapientum: id eſt, in omni re ſapientes quodãmo-do imitabantur. Immanitatem belluæ. de off.68. Quid enim intereſt utrum ex homine ſe conuertat quis in belluam? an in hominis figura immanitatem gerat belluæ. Se.3. uo. ora.20. Quo ſe pacto geruntur. Sal. Iug. b.. Vt ſeſe uictus gereret: id eſt, faceret. Se perdite. Attic.136. Qui hic poteſt ſe gerere non perdite.

Morem alic. Ter. Eu.2.. Mos ge-rẽdus eſt Thaidi. Ita Animo ſuo Ter. An.16. Atq́ animo morẽ geſ-ſero. Morigerari dixit Pl. Cap. 3. Ei uos morigerari mos bonus eſt Ter. Adel.4. Pudorem. Plaut. Pœ-

Pœnu.2: Meretricem pudorem gerere magis decet quàm purpuram: id eſt, uti pudore magis, quàm purpura. Rem. Caeſ. Gall. 5. c. Varenus gladio cominus rem gerit: id eſt pugnat. Pl. Mili. 8. Eodem conſilio, quod meditati intus ſumus ſi gerimus rem. Item Teren. Eu. 21. Reuiſo quidnam hic rerum Chaerea gerat: id eſt, agat. Res magnas. in fam. 100. Nam & Q. Maximus, qui filiū conſularem uirū, & magnis rebus geſtis amiſit.

GESTIRE. Geſtit, qui ſubita felicitate exhilaratus nimio corporis motu praeter conſuetudinem exultat, inquit Sext. Do. uero dicit proprie eſt ſenſum corporis geſtu indicare, atque à pecudibus ad homines eſſe translatum. Terē. Eu. 10. Qui me ſequatur, quò eam rogitando obtundat, enecet quid geſtiam, aut quid lętus ſim, quo pergam, unde emergā. Item loco eod. Quid eſt, quod ſic geſtis? Laetitiam dixit Ci. 1. uo. ph. 211. Laetitia ut adepta iam aliquid concupitum efferatur, & geſtiat. Pl. etiam ad pugnos, ad ſcapulas tranſtulit. Amph. 1: Pugni geſtiunt. Aſin. 5: Ego mirabar quod dudum ſcapulae geſtibant mihi. Animum. Attic. 27. Quod geſtiat animus aliquid agere in Rep.

GIGNERE, eſt procreare, ſed ab animalibus ad multa etiam alia transfertur. Blandimenta. 3. uol. or. 46. Multa enim nobis blandimenta natura ipſa genuit. Copiam dicendi. in or. lib. 188. Quiſquis eſt ille, ſi modo eſt aliquis, qui non illuſtrauit modo, ſed etiam genuit in hac urbe dicendi copiam. Morem. Plau. Pſeu. 5: Quia nolebam ex me morem praegigni malum.

Morbos, & aegrotationes. 1. uo. phil. 215. Itaque illa duo morbus & aegrotatio ex totius ualetudinis corporis conquaſſatione & perturbatione gignuntur. Animum. 2. uo. ph. 199. Animum igitur cum ille procreator mundi deus ex ſua mēte, & diuinitate genuiſſet. Opiniones. 1. uo. ph. 200. Tum opiniones adſenſionesq́; firmae, uerae'que gignuntur.

GLISCERE. Aliq. Pl. Aſin. 14. Pulchre hoc gliſcit praelium. i. creſcit.

Copiam uoluptatum dixit Cic. in Hortenſio, autore No.

GLORIARI & re, & de re. 2. uol. or. 263. Num de T. coruncano municipe ſuo, num de tot Fabijs gloriari?

Inſolenter. At. 12. Non enim mihi uideor inſolenter gloriari.

GLVBERE aliqu. de re ruſti. Var. 1. 55. Durities enim illorum non ſolū ſtringit baccā, ſed etiam ramos glubit. i. detegit, corticem demit.

Grandire. Verba omnia aut trāſitiua ſunt, aut intranſitiua, quaedam etiā utranque naturam ſeruant, quorū duplex eſt ratio: eorū enim quaedā tranſitiua fiunt, quaſi ſe exponendo per uocem ſui effectus additam, ut uiuere, dormire, ire: ut ſi dicas uiuere uitam, dormire ſomnum,

ire longam uiam. quædā uero ſunt, quæ nihil ad ſe reſpiciunt: ut in hoc uerbo grandire. Fruges uirgulta & quædam alia. de re ruſtic. Vtique ut fruges, frumenta, uineta, uirgultaq; grandire, beneq; euenire ſinas. nunc intranſitiue eſt. Gradū alic. Pla. Aul. 1. Teſtudineum iſtum tibi ego grandibo gradum, nunc tranſitiue.

GRATVLARI, Vt alieno gratulemur, nobis uero gaudeamus, iampridem nemo non nouit. uerum cū nobis gratulemur ipſi, eius nomine id facimus, quem noſtra cauſa lætari certò ſcimus. dicimus uero alic. rem, de re, & re aliq. gratulari. Libertatem recuperatam. 3. uol. orati. 166. Cæſare interfecto, inquit, ſtatim cruentum alte extollens M. Brutus pugionem, Ciceronem nominatim exclamat, atq; ei recuperatam libertatem eſt gratulatus. Victoriam alic. 1. uo. or. 69. Appellat hominem, & ei uoce maxima uictoriā gratulatur. Ter. Eu. 4: Salutant, ad cœnam uocant, aduentum gratulātur. ubi Do. ait tamen aduentum accuſatiuum pro datiuo. De re. Attic. 52. Quam mihi abſenti de reditu noſtro gratularer. Re aliq. Atti. 79. Qui etiam mihi gratulatus es illius diei celebritate. in fa. 43. Complexus igitur ſum cogitatione te abſentem, epiſtolam uero oſculatus, & ipſe mihi gratulatus ſum: gratulatus inquā nunc ſibi eſt, quaſi eius nomine, quo cum agit.

GRATIFICARI, eſt gratum facere alic. inquit No. & alicui, & aliq. alic. gratificamur. Alicui. de offic. 9. Nam & qui gratificantur cuipiam. Aliquid ali. Sal. Iug. a. Niſi forte quem inhoneſta, & pernicioſa libido tenet, potentiæ paucorum decus, atq; libertatem ſuam gratificari in fa. 17. Cur tibi hoc non gratificer, neſcio: id eſt, in hoc obſequar.

GRAVARI aliq. facere. 2. uol. or. 41. In eo nō eſſe grauatos homines prodire hora tertia in campum. Item in or. lib. 93. Ego uero, inquit, obſequi ſtudeo, neq; grauabor quid quaq; de re ſentiam dicere. de off. 98.

Graueſcere, aliquid eſt grauius fieri. Morbum. Ter. Hec. 7. Male metuo ne Philumenæ magis morbus aggraueſcat. non ſatis ego auderem dicere Catonem ſenectute graueſcētem, ſed ſemper quod onus affert, id & graueſcere, & ingraueſcere tantum dici arbitrarer.

Gubernare aliq. 1. uo. or. 40. Cum ſolus Remp. gereret, orbemq; terrarū gubernaret. Ita Petitionem ali. 3. uo. or. 106. Sed ita totam ut petitionem ipſe ſolus etiam inuitis illis gubernares. Iter. in fa. 28. Sed tamen iter meum Reſpu. & rerum urbanarum ratio gubernabit: id eſt, ad Reipub. rationem iter meum faciam.

Guſtare. A guſtu uerbum deriuatur, eſtq; leuiter aliquid attingere, ſed ad alia transfertur non inepte. Mentes hominum. in ora. li. 104. Teneat oportet uenas cuiuſq; generis, ætatis

tis, ordinis, & eorum, apud quos
agit, aut erit acturus, mentes ſenſus
ꝗ deguſtabit. Att.12. Deguſtes pau
ca uolo ex altercatione noſtra. Phi
loſophiam.2.uo.ph.6. Hunc cenſes
primis (ut dicitur) labris guſtaſſe
philoſophiam: id eſt, naturæ ratio-
nem. Præcepta de re aliq. in ora.
li.96. Nam de actione & de memo-
ria quædam breuia, ſed magna cũ
exercitatione præcepta guſtaſſem.

Sermonem alic. Plau. Moſt.14.
Herus meus hic quidem eſt, guſtare
eius ſermonem uolo. Senſus ho
minum. uide mentem.

H

HAbere. Hoc eſt ter-
tium ex ijs uerbum,
quæ ſua copia maxi-
me Latinam oratio-
nem locupletaſſe di-
cebam. uideamus er
go quanta cum cõſtructionis, tum
etiam ſignificationis uarietate Lati-
num ſermonem adauxerit.

HABERE.

Abſolutum aliq. Atti.328. Quod me
hortaris ut abſoluam, habeo abſo-
lutum. Acceptum aliq. ab aliq.
de off.42. Nam ſi quis ab ineunte æ
tate habet cauſam celebritatis, & no
minis, aut à patre acceptum &c.

Acerbitatem. de off.27. Quod
acerbitatis habet obiurgatio. Acti
onem.1.uo.or.291. Vt ſi qui me exi
re domo mea coëgiſſet armis, habe
rem actionem, ſi qui introire prohi-
buiſſet, non haberem. Item.229.

Acumen. in or. lib.186. Studij ille
quidem habuit non multum ſed acu
minis & orationis ſatis. Ad ma
num. in or. lib.164. Quem ſeruũ ſi-
bi ille habuit ad manũ, eſt eius ope-
ra uti in ſcribendo. Ad omnia.
Atti.70. Habes ad omnia: id eſt, re-
ſcriptum eſt ad omnia infra. Ad
primam epiſtolam. Atti.132. Habes
ad primam epiſtolam. Ad rem
ſeſe. Ter. And.7: Prius, q̃ tuum, ut
ſeſe habeat animum ad nuptias, per
ſpexerit. Aditum ad aliq. Attic.
60. Tum uelim, & Fabium, ſi quem
habes aditum, odorere. & actiue
nunc poſitum eſt. Item Cæſ. Ciui.2.
a. Reliqua quarta eſt, quæ aditũ ha-
bet à terra. nunc paſſiue. i. ad quam
adiri poteſt à terra. Addictum
aliq. ali.1.uo.or.124. Precio habere
addictam fidẽ, & religionẽ. Ad-
mirationem aliq.3.uo.ora.135. Vide
queſo, ne tua diuina uirtus admirati-
onis plus ſit habitura, q̃ gloriæ. Itẽ
in ſa.95. in ora. li.197. in ſa.68. Vbiq;
paſſiue. i. quod alijs admirationem
moueat, quod alij admirẽtur. Am
biguũ. in ſa.173. Ego tñ non habui
ambiguum. i. non dubitaui. Al-
tercationem in or. lib.179. Nulla eſt
enim altercatio clamoribus unquã
habita maioribus. Anguſte ſe
aliq.1.uo.phi.245. Reliqui, qui ha-
bere ſe uidentur anguſtias, enatant
tamen. Animum magnũ de of:
61. Quæ Cannenſi calamitate acce-
pta maiores animos habuit. Annũ
plenum ad aliq.3.uol. orati.106. Sed

ut haberet, quod ipſe dicebat ad prę turam gerendam, hoc eſt ad euertendam Remp. plenum annum, atque integrum. Apparatum. in orat. lib. 189. Quæ ſi minorem habent apparatum. Anxium aliq. Cæſar. Af. 5. c. Mirifice enim hoſtium leuis armatura anxium exercitum noſtrum, & ſolicitum habebat. Appetitus. de offi. 35. Partim animaliū, quę habent ſuos impetus, & rerum appetitus. Arcte aliq. Pl. Aſin. 1: Quanquam illum mater arcte, contentéq; habet. Argumentum. de offic. 50. Quid habent argumenti?

Artificium. 1. uo. ora. 248. Qui aliquid formæ, ætatis artificiíq; habebant. Item. 250. Aſpectum deformem. de off. 25. Quæ autem partes corporis ad naturæ neceſſitatem datæ aſpectum eſſent deformem habituræ, atq; turpem, eas contexit, atque abdidit. paſſiue. i. quæ turpiter uiderentur. Autorem. 2. uo. phi. 128. Neminem autem habemus autorem. Item. 2. uo. or. 157. Item. 1. uolum. or. 138. Autoritatem. in fa. 2. Nos in cauſa autoritatem eo minorem habemus, quòd tibi debemus. Item, 2. uo. or. 154. Item. 1. uol. or. 279. Auxilia. Att. 273. Maxima auxilia haberes.

B

Belle ſe aliq. in fa. 130. Terentia minus belle ſe habuit. Att. 74. Cum ego me non belle haberem. Bene ac pudice. Pl. Cur. 14: Bene, & pudice domi me habuit. Item Atti. 27. Bonum & æquum. uide æquum.

C

Caſum magnum rem. in fa. 154. Magnumq; habet caſum. Carum aliq. Att. 35. Pomponius amat nos, carosq; habet. Caſtra. Attic. 79. Cum dies quinq; ad Cibuſtra Cappadociæ caſtra habuiſſem, certior ſum factus &c. Catenas. 1. uolu. or. 258. Catenas habebat hoſpes tuus Ariſteus Dexionis filius: id eſt in catenis cuſtodiebatur. Cauſam. de offi. 58. Hanc cauſam habebat ad iniuriam. Cautionem. de off. 9. Sed habet multas cautiones. paſſiue id eſt, in quo multa cauenda ſunt.

Cenſum. 1. uo. orat. 135. In cenſu habendo poteſtas omnis æſtimationis habendæ. Item. 135. Certum. in fa. 70. Non habeo certum, quæ te res huc maxime trahat. Item Atti. 7. 36. Ciuitatem. 3. uo. orati. 59. Qui fundi populi facti non eſſent, ciuitatem non haberent: id eſt, ciuem fieri. Cognationem cum aliqu. 2. uo. ph. 115. Cum rerum autem natura quam cognationem habent?

Cognitionem. 1. uo. phil. 132. Et cognitionem habent faciliorem. Itē in or. lib. 146. Quę cognitionem habeat facilem utrobiq; paſſiue: id eſt, cognitu facilius. Cognitum. 1. uo. ph. 7. Nihil haberet comprehenſi, percepti, cogniti, conſtituti. Item. 65. de offi. 106. Collectum aliq. 1. uo. ora. 66. Habet exiſtimationem multo ſudore, labore, uigiliis collectam. Colloquia. Cæ. Ciui. 3. a: Cre-

Crebraq́ colloquia inter ſe milites habebant. Commendationem. Cæ.Alex.4.b:Qui aliquam formę atq; ætatis commendationem habebant.paſſiue.Item in or. lib. 194.

Commendatum aliq.in famil. 156..Meam dignitatem commendatam habeas rogo. Commercium.de off.85..Nec habet ullum cum uirtute commercium. Comitia. Att.44..Qua de re quoniam comitia habita ſunt.Item in orat.lib.169.

Commiſſuras.2.uo.ph.54.Quę ſubiecta corpori mirabiles commiſſuras habent. Comitatem ſermonis.de offi.22..Nullam comitatem habuiſſe ſermonis. Compedes.Terē.Phor.5.Vſq; molendum eſſe in piſtrino,uapulandum, habendæ compedes. Compertum.Sall.Cat.b.Neq; exercitus Mālij quantus,aut quo conſilio foret, ſatis compertum habebat.eſſe uero compertum aliquid alicui ego fateor non legiſſe. Comprehenſum uide cognitum. Conceptum aliq.animo.1.uo.ph.65.Niſi mihi uiderer habere bene cognitam uoluptatem, & ſatis firme conceptam, animo,atq; comprehenſam. Conciliatum aliq.in fami.20. Habemus hæc omnia,bonorum ſtudium conciliatum ex tribunatu. Concitationem.in or.lib.127.Quarum altera concitationem habet,altera commendationem:id eſt,ualet ad concitandum,ad commendandum.

Conditionem.3.uo.or.132.Quæ & naturam,& conditionem, ut uinci poſſent,habebant. Conditionem ab aliq.Att.254..Quòd à Cæſare tres habet conditiones,id eſt,tri partiti. Conductum aliq.1.uol.or.303.Qui colonus habuit conductum de Ceſennia fundum. Item.2.uo.or.54..1.uo.ora.158.. Confuſum ali.1.uo.ph.130.Hanc initio conſtitutionem confuſam habet, & incertam. Coniunctum cum cauſa.in fa.185..Tuos etiam clientes trãſpadanos mirifice coniunctos cum cauſa habebamus.Ita Cum uirtute.de offic.2.Vt nihil habeat cum uirtute coniunctum. Conſilium de re.Sall.Non ea conſilia de Repu. habuiſſent. Conſtitutum aliq. in fam.144..Ego Plance neceſſitudinem conſtitutam habui cum domo noſtra &c. Concionem.Att.9.. Clodius miſeras conciones habebat.in or.lib.193..3.uolum.ora.261..

Conuerſum aliqu.uide demonſtrationem infra. Copiam.2.uo.or.9.Vtinam Quirites uirorum fortium,atq; innocentium copiam tantam haberetis, & copiam uberrimã ad laudandum.in or.lib.140.. Copulatum aliq.alic.2.uo.ph.138.Aut quid naturæ copulatum habuit, Alcibiadis quod ſcribitur ſomnium?

Culpam.Pla.Stic.6:Meam culpam habeto, niſi perexcruciauero.

Cupiditates.uide lætitias.

Curſum.Cæſar.Ciuil.3.b.Quin aliqua ex parte ſecundum curſum haberet. Cumulatum.de of.36..

Ea quæ natura deſyderat, expleta, cumulataq́ habeamus.

D

Defenſionem .in or.lib.232..Ea defenſionem contra crimē in legitimis iudicijs non habent.paſſiue: id eſt, defendi non poſſunt. Delectationem.in fa.68.Habet enim præteriti doloris ſecura recordatio delectationem:id eſt, affert.Item de offic.27.. Animaduertendum eſt etiam quatenus ſermo delectationem habeat: id, quouſq; delectet. Delectum. de off.30.Habere delectum ciuis, & peregrini.Item off.61.Et ſic habebitur is, quem exquirimus, delectus officij. Deliberationem. Attic. 102.Habet enim res deliberationem.

Deliberatum.3.uo.ora.168..Sic habuiſti ſtatutum cum animo, ac deliberatum. Demonſtrationem conuerſam.1.uo.ora.230..Conuerſā iam habent demonſtrationem ſuā. id eſt, contrarium demonſtrant, atque oſtendebant ante. Depoſitū aliq.apud aliq.1.uo.ora.206. Apud aliū quoq; eas habuiſſe depoſitas?

Depopulationes.3.uo.or.199. Totum iter Antonij quid habuit? niſi depopulationes? Deſpicatum aliq.Pl.Caſ.3. Vir me peſſumis meus habet deſpicatam modis. Teren.Eu.5.. Quæ nos noſtramq́; adoleſcentiam habent deſpicatam. Dicere.2.uolu.ph.14.De dijs neque ut ſint, neque ut non ſint, habeo dicere. Item.3.uol.or.61.Ita polliceri.in or. lib.131. Neceſſe habemus dicere, & eſt poſſe. Dictum.Plaut.Pers.5: Satis iam habeo dictum.3.uo. orat. 204..De Cæſare ſatis hoc tempore dictum habeo. Difficultatem. in or.lib.167.Qua re quinq; artium concurſus maximarum quantam uim, quantam'q; difficultatem habeant, exiſtimari poteſt. paſſiue.

Dignitatem.in or.lib.110. At dignitatem docere non habet. In aliquo.3.uo.orati.38.Eam ſemper in M.Cælio habitam eſſe ſummam.

Diſcrimen.in fa.96. Et ille cum omnis Reſp.in meo capite diſcrimē eſſet habitura. Diſſimilitudinē. in fa.25.Genus inſtitutorū & rationum mearum diſſimilitudinem nō nullam habent cum illius adminiſtratione prouinciæ. Diſperſum aliq.ad Heren.6..Et diſperſas habere debet. Diſputationem.1.uo. ph. 175.Velut ex diſputatione, quæ mihi nuper habita eſt in Tuſculano.

Diuiſum aliq.inter ſe.1.uol.phil. 156.. Et quaſi partita habeant inter ſe, & diuiſa momenta. Dominationem.ad Her.30.Ne magnam nimis in nos habeat dominationem.

Dolores. Attico.4. Terentia tua magnos articulorum dolores habet.2.uolumi.oratio.145. Habet magnum dolorem, unde cum honore deceſſerit, eodem cum ignominia reuerti. Dubitationem.in familiaribus.154..Nam quæ res nullam habeat dubitationem.1. uolu. philoſophiæ.130.. Quod quanquā dubitationem non habet, Item de offi.

officijs.36.Paſſiue ubique:id eſt, de quo non dubitatur.

E

Edictionem alic.Pl.Pſeu.2: Heus uobis mulieres hanc edictionem habeo:id eſt,impero hæc uobis. Effugium.2.uo.ph.50.Alias habere effugia pennarum. Emiſſionem. 1.uo.phil.187.Vt enim baliſtæ lapidum,& reliqua tormenta telorum eò grauiores emiſſiones habent, quò ſunt contenta atq; adducta uehementius. Aemulum.Atti.93.. Licebit eum ſolus ames, me æmulum non habebis. Aequitatem. de off.50.Quam enim habet æquitatem? Aequum,& bonum .1. uo.or.297.Cum ſe in cauſa putant habere æquum & bonum quod defendant:i.honeſtum. Aes alienū. in fam.63.Itaque nunc me ſcito tantum habere æris alieni,ut cupiā coniurare,ſi quis me recipiat.Item.1.uolu.or.202.Heus iſte num æs alienū habuerit? Eſcam optimam.2.uolu.ph.58.Sus uerò quid habet præter eſcam?paſſiuè:id eſt,quod præbeat ad edendum. Euentus bonos. Sall.Cati.a:Sed poſtquàm L. Sylla armis recepta Repub. bonis initijs malos euentus habuit. Excogitationem.in or.lib.119..Excogitationem non habent difficilem:id eſt, inuentu ſunt facilia. Excuſationē. Atti.128..Omnia ſunt integra nobis nihil prætermiſſum eſt, quod non habeat ſapientem excuſationem,nō modò probabilem.Item in ora.lib. 95.Stultitia autem excuſationē non habet.Item Att.33.Habet etiam Cāpana lex excuſationem in concionē candidatorum. paſſiuè:id eſt, non quòd excuſet,ſed quòd excuſetur.

Exemplum.2.uo.ora.140.Domeſticum tibi habere dixiſti exemplum ad imitandum.Item in ora.li. 25.28. Exercitum.Atti.76.Et cū exercitum noſter amicus habeat.Sallu.Cat.a: Exitum bonum.2.uo. phi.78.At nunquam bonos exitus habent boni.Ita Infelicem.in fa. 23.. Difficilem.Att.42.Et exitus difficiles haberet.meliores.in fami. 27..ita in multis. Expectationē. Attic.112..Nunc has expectationes habemus duas.actiuè:id eſt,expectamus hoc,& illud.Item in fa.68. At uiri ſæpe excellentis ancipites, uarijque caſus habent admirationem, expectationem,lætitiam, moleſtiā, ſpem.nunc paſſiuè eſt. Expertem aliqu.rei alic.Plau.Pſeu.5: Quapropter expertem amoris nati te habuerim. Expertum.in fam.158.. Quantum autem in acie tyroni ſit committendum, nimium ſæpe expertum habemus. Expletum aliq.uide,cumulatum. Explicatum .in fam.78..Habet explicatam, aut exploratam rationē ſalutis ſuę.

Exploratum.uide explicatum, Item in fa.170.. Cæſarem hoc idem probaturum,exploratum pro ſingulari eius humanitate habeo.Item de of.67.Et pro explorato infra.Ex purgationem.Pl.Amphi.8.Habui

expurgationem, facta eſt pax. Ex/
tra catenas aliq. A ſco.31. Vigranem
dimiſit, & habuit extra catenas.

F

Fabricationem in re. in or. li.158. Ne
illa quidem traductio, atq; immuta
tio in uerbo quandam fabricationẽ
habere, ſed in oratione. Faciem.
ad aliq. rem. Pl. Mil.12: Ad eam rem
habeo omnem faciem, id eſt, teneo
quicquid opus ſit ad eam rem. Fa
ctionem rei alic. in fa.105. Quas inſti
tuit is, qui factionem teſtamenti nõ
habuerit. quæ uox factio in hac ſi/
gnificatione admodum rara eſt: cũ
creberrimè in altero ſignificatu repe
riatur. Facultatem aliq. agendi
in fa.74. Quicq; magnam facultatẽ
ſis habiturus nobiſcum, & cum o/
mnibus tuis uiuendi. nunc eſt pote/
ſtas. Item in fa.7. Et ſi res facultatem
habitura uideatur, ut Alexandriam
atq; Aegyptum tenere poſſis, eſſe,
& tuæ & noſtri imperij dignitatis.
nunc eſt quaſi facilitas. Famam.
Attic.278.. Nullas adhuc à te literas
habebamus, ne famam quidem.

Febrim. in fa.107.. Quia Febrim
non haberem. Fidem ali.25.. Nã
ſi ſciat noſter ſenex fidẽ non eſſe huic
habitam. Cæ. Gall.1.b. Cui ſummã
rerum omnium fidem habebat: id
eſt, fidebat. Ter. Eu.2: Si fidem ha/
beat. Fidem. in fa.83.. Debet ha/
bere fidem nr̃a prædictio. paſſiuè: i.
digna eſt, cui fides adhibeatur. Fi/
dem alicuius ſpectatam.1.uo. orati.
16.. Ad meam fidem, quam habent
ſpectatatam iam, & diu cognitam:

Filium ex aliq. Pl. Aul.27.. Filiũ
ex te tu habes, quia adoptiui nõ ſũt
filij ex nobis. Formatum aliqu.
2.uo. ph.137. Vt quæ nunquam ui/
dimus, ea tamen formata habea/
mus. Fructum. Att.16. Fructum
domeſticum non habet. Fruſtra
aliq. Pl. Argu. Amph. Is aduenien/
tes ſeruũ, & dominũ fruſtra habet.

G

Gratiam. in fam.235. Huic utinam ali
quando gratiam referre poſſimus,
habebimus quidem ſemper. Ad/
uerſum aliq. Ter. An.1. Et id gratũ
fuiſſe, aduerſum te habeo gratiam:
id eſt, apud. Do. ait. Ab aliquo.
in ora. lib.148.. Atq; hanc ab ijs ha/
beo gratiam, nunc eſt impetrare.

Gratulationem.3.uo. orati.120.
Tamen omni in hominum cœtu
gratijs agendis, & gratulationibus
habendis, & omni ſermone celebra
mur. Grauitatem.2.uol. phi.192.
Nam grauitatem res habet, cũ fre/
queris ordo eſt. in or. li.195.. Gra/
tum aliq. Cato apud Gel.3.7.. Alijs
q; rebus gratiſſimum id eius factũ
habuere.

H

Honorem. Modó eſt eius qui habet,
modò cui habetur. interdũ pro pre
tio etiã ponitur.1.uo. or.276.. Hunc
præſentem ijs affecit honoribus,
quos habuit ampliſſimos, nunc eſt
eius qui habet. in or. lib.154.. Cui tã
tus honos eſt habitus: id eſt, in tan/
to honore fuit: & eſt cui datur. Item

169.140.1.uo.or.205.1.uo.or.277. Quibus, neq; propter iracundiam fidem: neq; propter infidelitatem, honorem habere debetis, Item in fa.259..Curio miſi, ut medico honos haberetur, & tibi daret, quod opus eſſet.1.uol.or.36.Nonne ſatis fuit his gratias agi: deniq;, ut perliberaliter ageretur, honoris aliquid haberi: nunc precium, & mercedẽ ſignificat.

I

Iactationem.in or.lib.198. Sed ornata uerbis, atq; ſententijs iactationẽ habuit in populo: id eſt, populo accepta fuit. Incertum.Sall.Iug.d. Nam poſtea quæ fecerit, incertum habet. Incuſationem uitiorum in or.lib.152..Quorum partim habent uitiorum, & peccatorum acrẽ quandam cum amplificatione incuſationem, aut querelam. Indicem aliq.de offi.27.Sed cum oratio nis uocem indicem habeamus.

Infamiam.2.uo.or.164. Oppreſſus eſt C. Antonius: eſto, habuit quandam ille infamiam ſuam. Cæ. Gall.6.b: Latrocinia nullam habent infamiam: id eſt, non infames ſunt, qui latrocinantur. Ignominiã. 3.uo.or.206.. Quam habet ignominiam? Imperium.Sallu.Cati.b. Domi, militiæ, imperium, atq; iudicium ſummum habere. Implicatum re.in fa.89. Etenim omnes Cæſaris familiares ſatis opportunè habeo implicatos conſuetudine & beneuolentia. Impunitatem.3.uo.or.118. Si uiciſſet, habiturus eſſet impunitatem, & licentiam ſempiternam. Impune aliq.Pl.Pſeu.5..Do Iouem teſtem tibi te ætatem impune habiturum: id eſt, liberam ab omni pœna futuram. Inimicum.1. uo.ora.273..Quorum animos iam antè habueris inimicos. Iniquitatem.in fa.35.Quid habuit iniquitatis me ſcribere, ne facerent anteq̃ ego &c. Inuidiam.1.uo.or.206. Te minus inuidiæ habiturum. In uitum aliq.aliq.1.uo.or.208.. Qui illa non inuitus haberet. In amore in fa.161.Quẽ tu cũ ciue accerrimo patre tuo in ore, et in amore ſemper habuiſti. Ita In animo.in fa.71.. Eſt autem cõſolatio peruulgata quidem illa maximè, quam ſemper in ore, atq; in animo habere debemus Ita Petere. Atti.15..Proficiſci.in fam.55..Att.124..Rogaui, ut diceret quid haberet in animo, me nihil ab ipſo inuito contendere: id eſt, quid uellet. In catenis aliq.Sall. Iug. c.Dimidia pars exercitus ſi ſibi permitteretur, paucis diebus Iugurthã in catenis habiturum. Incolumitatem.Atti.285. Nos incolumitatem habere. In conſilio aliqu.1. uo.or.123..Quem habet in conſilio. eſt uti eius conſilio. In cuſtodijs aliq.Sal.Cat.b..Itemq; cæteri in liberis cuſtodijs habeantur. In delitijs.2.uolu.ph.96.Simia, quam rex Moloſſorum in delitijs habebat &c Pla. A ſin.14. In delitijs palam, quã habebat. Attico.87.. De publicanis

Terent. habet impe rium in bellum.

quid agam, uideris quærere, habeo in delitijs, obſeq̃r, uerbis laudo &c. eſt ſibi illud chariſsimum eſſe. In decemuiris. in fa.177. Quod in decemuiris neq; Cæſar, neq; ego habiti eſſem is, Indictum bellum.1.uol.or.174..uide, bellum. In eximium aliq. Ter. Hec.1. Vt in eximium habeam neminem? In loco alic. Ter. Heau.1: Amicam ut habeas prope iam in uxoris loco? In ludo. Cæſ. Ciui.1.a: Gladiatores, quos ibi Cæſar in ludo habebat, in forū produxit. In manibus 1.uol.ph.39. Sed habeo opus magnum in manibus: id eſt, compono. In matrimonio aliquam mulierem.1.uol.or.3. Nam P. Quintij cōſobrinā habet in matrimonio Neuius, & ex ea liberos. Item.126.. In numero neceſſariorum. in fa.205. Haberes eos in numero meorum neceſſariorum. In nominibus. Att.124.. Reſpondit ſi quod in nominibus haberet, neſcire quo loci eſſet, alios non ſoluere, aliorum diem nondum uenire. ego enim habeo codicē, ubi legitur loco numis, nominibus: quæ lectio ſane magis placet. In ordine omnia. Pl. Pſeu. 8: Iam inſtituta, ornata cuncta in ordine habeo, ut uolueram. In ore aliq. de off. Ipſe autem ſocer in ore ſemper Græcos uerſus Euripidis de Phœniſſis habebat. uide item in amore. In poteſtate .1.uol.or. 235.. Accuſatorum, & quadruplatorum quicquid erat, habebat in poteſtate. In præfectis. Attic.93. Hinc ego ſi in præfectis habuiſſem, quem tu hominem putares? In promptu aliq. de offic.21. Sed pertinet ad omnem officij quæſtionem in promptu habere, quantum natura &c. Item Sall. Cat.a. In ridiculo aliq. Pl. Pœnu.16. Neq; ab iuuentute ibi in ridiculo habitæ. Inimicitias cum aliq. Cæ. Ciui.3.a. Inimicitiasq; habebat etiam priuatas cū Cæſare ex ædilitate. Inſidias. de off.8. Quæ nihil habitura ſit inſidiarum. Intimum aliq. Terē. Eu.1: Tute ſcis poſt illa, quàm intimum habeam te, & mea conſilia, ut tibi credam omnia. Inſtar rei. de offi. 54. Vix minimi momenti inſtar habeant.1.uo.or.254. Inuidiam.1. uol.or.206. Quod quia uidiſti plures ſcire, cogitaſti ſi ei reddidiſſes te minus inuidiæ habiturum. in orat. lib.135.2.uo.or.80. Ex aliquo. in or.lib.135. Vt cum Scaurus nonnullam haberet inuidiam ex eo. utrunque paſſiue, nam actiue eſt inuidentia. Iracundiam alic. rei. in fami. 157.. Iracundias autem harum rerū recentes habebant, quòd Lepidum caſtigare non deſtiteram. Iudicium. in fa.212.. Quod ſi feceris, non dubito quin poſtea in eo diligendo, cæteris'que commendando, idem, quod ego, ſis iudicij & uoluntatis habiturus: id eſt, mecum ſentire. Salluſt. Cat.b. Domi militiæ'que imperium, atque iudicium ſummum habere. nunc eſt conſtituere, iudicare.

re. Ius aliquid agendi. Attico. 133. Sed memento prͤter Appium nemi nē eſſe ferè, qui non ius habeat trāſ/eundi. Capito ex Gell. 13. 12. Habere ius uocandi. de off. 2. Ius diſputandi n Iuſſum. 3. uo. or. 62.. Nullum Po. oſtri iuſſum Gaditanos habere.

L

Labem. de off. 69. Hunc tu quas con/ſciētiæ labes in animo cenſes habuiſ ſe? Laudem. in or. lib. 169. In uni uerſa eloquentia laudem nō habet. Item. 140. Non habent in ſe ueram laudem. Leporem. in or. lib. 132. In uerbis habe leporem omnem.

Leuationem. 1. uolu. phil. 174.. Agamus hæc, & ea potiſſimū, quæ leuationem habeant ægritudinum, formidinum, cupiditatum. Licen tiam. 2. uo. or. 128.. Tamen ne ab ip/ſo propter periculum noſtrum ui/deamur habere licentiam fingendi, publicis literis teſtata ſunt omnia.

Literas ad aliq. Atti. 30. Tu ſi hāc ad Sycionios habes aduola in For mianum. Loco prædæ. Cæ. Ci/ui. 2. a.. Atque haberet loco prædæ. Ita Hoſtium. Cæſ. Ciui. 2. a.. Se in hoſtium habiturum loco. ita patris fratris &cet. Loco eodem aliqu. Cæſ. Gal. 1. b. Qui ſi iuuiſſent ſe eo/dem loco illos, quo Heluetios habi turum. Ludibrio aliq. Ter. Hec. 2: Sed quā decrerim me nō poſſe diu tius habere, eā ludibrio haberi Par meno. Pl. Menæ. 7: Lumen rei. 1. uo. ph. 149. Philoſophia iacuit uſq; ad hāc ætatē, nec ullum habuit lu/men literārum latinarum, quæ illu/ſtranda, & excitanda nobis eſt. Li bidinem procreandi: de offic. 11. Vt habeant libidinem procreādi. Item: in or. lib. 101. Lætitias. in or. lib. 232.. Suauis autem narratio eſt, quæ habet admirationes, expectationes exitus inopinatos, ſi interpoſitos motus animorum, colloquia per/ſonarum, dolores, iracundias, me/tus, lætitias, cupiditates.

M

Magiſtrum. 1. uo. or. 3. 231.. Cum hæc agerem, repente ad me uenit Hera/clius is, qui tum magiſtrum Syra/cuſis habebat. Magiſtratum. de off. 30. Qui magiſtratum habebunt.

Mandatum ab aliquo. in fami. 46.. Qui cum abs te mandatum ha beret. Maturitatem. in ora. lib. 165.. Cumq; ipſa oratio iam noſtra caneſceret, haberetq́; ſuam quandā maturitatem, & quaſi ſenectutem. Item. 195. Iam uidebatur illud in me quicquid eſſet, eſſe perfectum, & ha bere maturitatem quandam ſuam.

Memoriam. Att. 66. Sed tamen habet ædilitas eius memoriam non ingratam, & eſt pondus apud ruſti/cos in patris memoriā. paſſiue nunc id eſt, de qua homines recordantur. ad Herennium. 21.. Quorum memo riam ſi uolemus habere. nunc uero actiue: id eſt, recordari. Merca/tum. primo uolumine philoſophiæ 229.. Pythagoram autem re/ſpondiſſe, ſimilem ſibi uideri ui/tam hominum, & mercatum

cium, qui haberetur maximo ludorum apparatu totius Greciȩ celebritate. Merita.in fa.159.. Tu quoq́, cuius ille habet tanta merita, quãta nemo præter me. Metus. Sallu.ora.Lepidi.Habendus metus eſt in or.li.232.. Miſerum aliq. 2.uo lu.or.161. Cur igitur unus tu Apolloníenſes amantiſs.Pop.Rom.fideliſs.ſocios miſeriores habes, quàm &c.id eſt, facis. Miſſum.Pl.Pſe. 7.Illa omnia miſſa habeo nunc.

Moram.in fa. 188.. Habeo pauſulum moræ dum promiſſa militibus perſoluo. Mutationem.in fa.8.. Vt nullam mutationem unq̃ hac hominum ætate habitura res eſſe uideatur: id eſt, mutari quȩ poſſit.

N

Naturam.in or.lib.191. Atq́ hic à magiſtris parum inſtitutus naturam habuit admirabilem ad dicendum.

Naturale aliq.in ora.lib.94..Vt homines adoleſcentes ſi quid naturale forte non habeant &c. Nauci.2.uo.phil.108.Non habeo deniq́ nauci Marſum augurem. Neceſſe aliq.facere.in or.lib.244. In quibus non uerbum pro uerbo neceſſe habui reddere. Negocium.Ter. An.24..Dauo iſtuc dedam negotiũ. s.Non poteſt.P.Qui.S. Quia habet aliud magis ex ſeſe, & maius. de off.72..Non eorum modò, qui Deum nihil habere ipſum negotiũ dicant. Neceſſitatem.3.uo l.orati. 137..Nam profectio uoluntatem habuit non turpem, remanſio etiã neceſſitatem honeſtam.2.uo.phil.111.

Notitiam rei.2.uo.phi.160..Itaque ex tot generibus nullum eſt animal præter hominẽ, quod habeat notitiam aliquam Dei. Fœminarum.Cæſ.Gall.6.b:Intra annum uerò uigeſimum fœminæ notitiam habuiſſe, turpiſſimis habent in rebus: id eſt, cum mulieribus conſueſcere. Cic.dixit cognoſcere adoleſcẽtem. uide in uerbo. Notatum aliquid animo.in or.lib.120. Quæ uſu iam tractata, & animo quaſi habere notata uideamur: id eſt, optimè ea tenere. Numerum ſuum.1.uo. or.263. Si ſuum numerum naues haberent. Numeros omnes. de of. 55. Et, ut ĳdem dicunt, omnes numeros habet.2.uo.phil.85. Quicquam poteſt eſſe caſu factum, quod omnes habeat in ſe numeros ueritatis? id eſt, ueriſſimum ſit. Numero aliq.aliq.in fa.226.Q.fratrem meũ, ſi me diligis, eo numero cura, ut habeas, quo me. Otium.Terenti. Otium à ſenibus ad potandum, ut habeam.

O

Obfirmatum.Pl.Bach.23.. Ego iſtuc habeo obfirmatum. Obſtrictũ aliq.aliq.re.Cæ.Ciui.1.a: Et quamplurimas ciuitates ſuo ſibi beneficio obſtrictas habebat. Obtrectationem.in fa.154. Quod habere poſſit obtrectationem. paſſiuè. Occultum aliq.Sal.Cat.b.Haud occultum habuit. Occupatum animum.in ora.lib.49. In quo animũ de-

debeat habere occupatum. Odiū in aliq.2.uo.orati.50. Pro illo odio, quod habuit in equeſtrem ordinē.

Offenſionem.in fa.86..Nihil ex eo re offenſionis eſſe habiturum.

Opinionem.de offi.40..41.Opinio iuſtitię neceſſaria eſt, eoq́ etiam magis,quòd ſi eam non habebunt, iniuſti habebuntur.Item Cæſ. Gall. 7.b..paſſiuè. Opportunitatem. Att.126.Si tenendam hanc orā pu‐tas,quæ opportunitatem,& digni‐tatem habet &c. Orationem. in or.lib.172..Pleræq́ enim ſcribuntur orationes habitę iam,non ut habeā‐tur.Att.21..Quam habui ad Po.po‐ſtridie q́ Catilina profugit. Or‐dines.Sal.Iug.c.Eorum multitu di‐nem in unū coēgit,ac paulatim cō‐ſuefacit ordines habere,ſigna ſequi imperium obſeruare.in or. lib.189. Tamen habent ordinem.

P

Paratum aliq.in or.lib.122.. Et habeāt paratum tamen, quid de quaq́ re dicant. Parem.Att.62.. Nam in cæteris parem habuit neminem. Partes aliq.Ter.Eu.2: Sine illum prio‐res partes per hoſce aliquot dies a‐pud me habere. Participem aliq. rei ali.in fa.168..Digni ſumus quos habeas tui conſilij participes. Partitum aliq.inter ſe.uide, diuiſum.

Penſi quicquam.Sall.Cat.a.Ne‐q́ id quibusmodis aſſequeretur,dū ſibi regnum pararet,quicquam pē‐ſi habebat.Item Cat.a.. Perce‐ptum aliq.Att.271.Nam & princi‐pum philoſophorū ita pręcepta habuerat percepta &c. Perfugium. de offic.12.Neq́ aliud ullum poteſt habere perfugium. Perſpectum aliq.in fa.41..Si me uirum bonum, ſi dignum ſtudijs,eaq́ doctrina,cui me à pueritia dedi:ſi ſatis magni animi,non minimi conſilij maximis rebus perſpectum habes. Perſua‐ſum.Cæſ.Gall.3.a. Sibi perſuaſum habebant.1.uo.ora.248.. Polli‐ceri.in famili.5.Vide, habeo dicere.

Pondus.At.63..Quid tua cōmē‐datio ponderis habuerit.2.uo.ora. 164.Plus falſā epiſtolā habiturā pō‐deris:id eſt,ualituram. In pingendis uerbis.in orat.lib.177.Eaq́ non tam in uerbis pingendis habēt pondus:id eſt,ualent.Att.173. Addis etiam(quod etſi mihi leuius eſt, quàm tuum iudicium,tamen non eſt leue) cæteris quoq́:id eſt,qui pondus habeant,factum noſtrum probari.

Poſitum aliq.Cæſ.Ciuil.3.b: Ad eas munitiones Cæſar Lentulum Marcellinum quæſtorem cum legi‐one nona poſitum habebat. Præ‐bendum aliq.Aſc.70..Habent enim Milleſij præſidiariam claſſem ex fœdere pręben dam Po.Ro.mari:imis neceſſitatibus. Prehenſionem. uide uocationem infra. Prædæ aliq.Sall.Iug.b.Perinde quaſi ea honori,non prædæ habeant. Pri‐mum aliq.Ter.Heau.19. Et ſuaui in præſentia,quæ eſſent prima habere id eſt,pluris facere. Principatū aliq.in re aliq.2.uo.phil.31.. Habere

aliquem in ſe principatum. Principium. ad Her. 28. Vt exitum. Præpoſitum aliq. alic. Ter. Hec. 12. Quo pacto me habueris præpoſitam amori tuo. Propoſitum aliq. ſibi 2. uo. ora. 250.. Tamen non ita uixeras, ut meum iudicij propoſitũ habere deberes. 3. uo. ora. 229. Prouinciam. 2. uo. or. 128. Habuit hic lege Titia prouinciam tacitam, & qui etiam. Cæſ. Ciui. 1. a.. Quod prouinciam Hiſpaniam ex prætura habuerat. Proximum aliq. Att. 15. Obſeruat L. Domicium maxime, me habet proximum. Progreſſus in ali. re. 2. uo. ph. 5. Qui tantos progreſſus habebat in Stoicis. Promiſcua omnia. Sal. Cat. a: Pudorem pudicitiam, diuina, atq; humana promiſcua, nihil penſi, neq; moderati habere. Pro certo. Atti. 120. Nos quidem pro certo habebamus

Pro derelicto. Att. 117.. Hæc oppida, atq; oram maritimam illum pro derelicto habere. Pro exemplo. Aſcõius. 19. Cuius caſtitas pro exemplo haberi poteſt. Pro exploratio. Cæ. Gal. 6. a. His rebus conſtitutis, quòd pro explorato habebat Ambiorigem prælio non eſſe concertaturum. & exploratum ut ſupra. Pro liberis Pl. Mil. 8: Eos pro liberis habeo. Pro uxore. Ter. An. 1.. Pamphilum pro uxore habere hanc peregrinam.

Q

Quartanam. Attic. 122.. Modo etiam audiui quartanam à te diſceſſiſſe. Pyliæ dic non eſſe æquum eam diutius habere nec &c. Querelas. Attic. 299.. Etenim interuenit nonnullorũ querelis, quæ apud me de illo ipſo habebantur. item in fa. 161. At nunc cum his tantum negotij eſt, ut ueſtrum illud diuinum in remp. beneficium nonnullam habeat querelã. paſſiue: id eſt, de quo queri poſſimus. Querimoniam de aliq. 1. uo. or. 250. Et ita dicã. ut ſi in ea querimonia. quam habiturus ſum de iſtius crudelitate &c. Quæſtionem de aliq. 3. uo. or. 112. Sed quæſtiones urgent Milonem quæ ſunt habitæ in atrio libertatis. Quæſtui aliq. de offi. 49.. Habere enim quæſtui remp. non modo turpe eſt, ſed ſed ſceleratum, & nefarium. Cæ. Ci. 3. b: Quod quæſtui milites haberẽt. Quòd. in fa. 22. Neq; tamen adhuc habeo, quòd te accuſem.

R

Rationem abſentis. in fam. 83.. Rationem haberi abſentis non tam repugnaui ut liceret, quàm &c. Cæſar. Ciui. 1. a. Cuius abſentis rationẽ haberi proximis comitijs populus iuſſiſſet. Alicuius. Aſc. 36. Profeſſus eſt deinde Catilina petere ſe conſulatum. L. Volcatius Tull. Cos. conſilium publicum habuit an rationem Catilinæ habere deberet ſi peteret cõſulatum. nam quærebatur reperundarum Catilina. Item in or. libr. 185. Is ex ſummis fortunæ, & uitæ ſordibus in prætura COS. factus eſſet, ſi rationem eius haberi licere iudicatũ eſſet.

eſſet. Ex quibus quidem locis planè uidemus, neq; abſenti, neq; ei, qui quæreretur, permiſſum eſſe poſſe petere, niſi lege contempta eorũ ratio haberetur, ut de Cæſare factum eſt. Rationem ſalutis. in fa.144. dignitatis. & in cæteris id genus, quæ tantum de bono ſint. Ita In gerundijs genitiui.2.uo.ph.13. Quã quàm non tã dicendi mihi ratio habenda fuit, quàm audiendi. Rationem.1.uo.or.250. Tamen in tanto conuentu nemo erat, quin rationem numerumq; eorum haberet.

Rationem in omnibus rebus. in fam.33. Animaduerti, & didici ex tuis literis te omnibus in rebus habuiſſe rationem, ut mihi conſuleres reſtitueresq;, & præparares quodã modo omnia: nunc ſummum ſtudium continet: id eſt, te nihil omiſiſſe, quod ad meam ſalutem attineret. Sallu. Qui rationes habuiſſent, aut prodendæ patriæ, aut opprimendę libertatis: id eſt, ſtuduiſſent libertatẽ & patriam opprimere. Ita Quid faciat.1.uol.oratio.245. Nunc ſum deſignatus ædilis, habeo rationem quid à pop. Ro. acceperim.i. diligẽter conſydero. Ita Illud rationis. 1.uo.or.243. Neq; illud rationis habuiſti.i. conſyderaſti. Et hoc rationis.1.uol.or.285. Niſi fortè hoc rationis habuit. Rationem cum muſis. Att.25. Nunc uerò quoniam quæ putaui eſſe præclara, expertus ſum, q; eſſent inania, cum omnibus muſis rationem habere cogito.i. in ſtudijs uiuere. Ita Cum terra. de off.87. Habent enim rationem cum terra, quæ nunquàm recuſat imperium: id eſt, in agro colendo ſe exercent. Receptum. in fa.150. Animaduerti nullum alium receptum Antonium, reliquiasq;, quæ cum eo eſſent, habere niſi in his partibus Cæ. Ciui.1.a. Recordationem alic. rei. Att.88. Literarum datarum pridie Cal. Ian. ſummam habui recordationem. Relatum aliq. in tabulas.1.uo.or.46. Non habere ſe hoc nomen in codice accepti, & expenſi relatum confitetur. Religioni aliq. de offi.43. Nec tamen ut hoc fugiendum eſt, ita habendum eſt religioni contrarium.2.uol. phil. 96. Rem cum aliq. Teren. Eu.2: Ego cum illo, quo cum uno rem habebam, tum hoſpite. Item loco eod. Poſtquàm ſenſit me tecum quoque rem habere. Rem. Salluſt. Catil. c. De pœna poſſum equidem dicere id, quod res habet: id eſt, quod uerũ eſt, quod res eſt. Attico.9. Habes res Romanas: id eſt, intelligis. Reprehenſionem. in familiarib.11. Tota uerò interrogatio nihil habuit, niſi reprehenſionem illius tribunatus: actiue: id eſt, tantum eius tribunatum reprehendit. in oratorijs libris. 197. Et eam quidem cùm antiquam, tum ſubobſcuram, aut reprehenſionis aliquid, aut certè admirationis habituram, paſſiuè nũc: id eſt, quæ reprehenderetur.

Requietem. Attico.16.

Ita

ſta ſum deſtitutus,ut tantum requie tis habeam,quãtũ cum uxore, & fi liola.& Mellito Cic.conſumitur.

Reſpectum ad aliq.3.uo.orati. 204.Itaq; cum reſpectum ad Sena/ tum,& ad bonos non haberet. Re ſponſum ſibi aliq.Ter.Prol.Amp: Is ſibi reſponſum hoc habeat. Ro bur.de offi.53.Nos autem, qui non tantum roboris habemus &c.

Rogationem.in fa.89. Valent apud M.Cæſarem non tam ambi/ tioſæ rogationes,quàm neceſſariæ, quas quia Cimber habebat, plus ualuit.

S

Satis ab aliq.2.uo.ora.279.Se non ſa/ tis habere à me. Scelus, de offic. 42.Cuius altera pars ſceleris nimiũ habuit,altera felicitatis parum.

Scolas.1.uo.ph.149..Vt iam eti am ſcholas Græcorum more habe/ re auderemus. Scientiam rei.Cę. Ciui.3..Habet illam ſcientiam. Scri bere ad aliq.Atti.37..De Repu.nihil habeo ad te ſcribere.ut dicere. Scri ptum.1.uo.ora.245..Si argumento eſt, Mamertinos pecunias tibi non dediſſe, quia ſcriptum non habent

Se bene rem.1.uo.phi.194..Præ clare.in orat.libr.94. Se caſte ab aliqua C.Grach.ex Gel. Cum à ſer/ uis eorum tam caſte me habuerim.

Se ſic.Att.36.. Nunc ſe res ſic ha/ bet. Sedem.in or.lib.144..Neq; uerba ſedem habere poſſunt. Se/ gregatum aliqu.à ſe.Ter.Hec.15..Id polliceor tibi Laches me ſegregatũ habuiſſe,uxorem ut duxit,à me Ps philum. Senatum.Atti.54..Ca len.Octob.habetur ſenatus frequẽs in or.lib.184..Quem ſenatum Cæ/ ſar.Cos habuiſſet. Senectutem rem.in or.lib.165..Haberet'q; ſuam quandam maturitatem,& quaſi ſe/ nectutem. Senſum in re.1.uolu. orati.207.Tamen mirari ſolebam iſtum in his ipſis rebus aliquem ſen ſum habere, qui ſcirem nulla in re quicquam ſimile hominis habere. Item.2.uolu.ph.95.Is habet ſenſum oculorum uera cernentum. Sen/ tentiam eandem.Atti.158..Curionis ſermo poſtridie eandem habuit fe/ rè ſententiam.1.uo.or.291..292..1.uo lu.or.232. Cuius omnis oratio hãc habuit primo ſententiam. Ser/ mones apud aliq.Att.14..Et de ſer/ monibus,quos ab illo, & Romæ, & apud amicos tuos in itinere habi tos puto. De re aliq.in or.li.109. Vt eum ſermonem,quem illi quon dam inter ſe de his rebus habuiſſent, mandarem literis. Inter aliqu.in fam.130.Feci igitur ſermonem inter nos habitum in Cumano, cum eſ/ ſet unà Pomponius. Sibi aliq.2. uo.ora.153..Tu uero tibi habeto iſtã laudationem.Item.161..Exurge A/ myntha,repete à Deciano non pe/ cuniam,non prædia,ſocrũ ſibi deni q; habeat, reſtituat uxorem.1.uolu. ora.106.Rediuiua ſibi habeto &cet. Pl.Amph.7: Tibi habeas res tuas, reddas meas.idem eſt ſine ſibi. Ter. An.16.Habeas. Item. And.23.Imò habeat,

habeat,ualeat,uiuat cum illa.quo dicendi modo tum uti ſolemus,cum aliquid cum contemptu, & ſtomacho concedimus. Socium rei alic.3.uo.ora.132.At uero huius gloriæ C. Cæſar quam es paulo ante adeptus,ſocium habes neminem.

Solicitum aliq.aliq.in fami.90. Diutius uelle uidetur eos habere ſolicitos,à quibus ſe putat diuturnioribus eſſe moleſtijs conflictum.Te. Hea.1:in fa.96..de off.91. Solutũ aliq.Pl.cur.10..Ego habeo tibi res ſolutas recte,bellator uale. Spem poſitam in aliq.Att.119.In unius hominis quotannis periculoſe ægrotantis poſitas omnes noſtras ſpes habemus.1.uo.or.58. Spem alic.1.uo. or.1..Aut quo non ijs,quos tibi aduocaſti uiris electiſſimis ciuitatis ſpẽ ſummam habere P. Quintius debeat. Speciem honeſti. de offic. 53..Tertio ſi id,quod ſpeciem haberet honeſti,pugnaret cum eo, quod utile uideretur. Speciem gloriæ. in fa.151..Atq; hæc omnia,quæ habent ſpeciem gloriæ &ce.Attic.285.

Spectatum aliq. uide fidem.

Splendorem in re aliq.in orat. lib.186..Actio uero eius habebat in uoce magnum ſplẽdorem,& in motu ſummam dignitatem. Statutum aliq.cum aliq.1.uol.or.168.Sic habuiſti ſtatutum cum animo, ac deliberatum. Stipendiarium aliq.Cæ.Gal.1.b: Reliquasq; ciuitates ſtipendiarias haberent. Studia.in fa.40..Talia cum te ſtudia uideam habiturum eſſe innumerabilia,plane dubitare non poſſũ,quin tibi amplitudini iſta ſolicitudo futura ſit.paſſiuè:id eſt,cui maxime homines ſtudeant. Studioſum ſui aliq.Att. 50. Et quòd mei ſtudioſos habeo Dyrrachinos. Suaſionẽ. ad Her.1.Habet in ſe ſuaſionẽ & diſuaſionẽ. Suauitatem.ali.in ora. li.152..Vt ſuauitatem habeat auſteram,& ſolidam, non dulcem, & decoctam. Subter ſe aliq.1.uo.phi. 228.. Omnia quæ cadere in hominẽ poſſunt,ſubter ſe habet:id eſt, exiſtimat. Sub ſigno.Atti.145.Euolui uolumen epiſtolarũ tuarum, quod ego ſub ſigno habeo:id eſt adſeruo.

Sumptum cum aliq.in fam.138. Cum mecum ſumptus habebas.

Suſpenſum aliq.in fam.69..Nec extrinſecus,aut bene,aut male uiuẽdi ſuſpenſas habere rationes. Suſpicionem rei.2.uo.ora.126..Etſi habet Aſia ſuſpicionem luxuriæ quandam.Att.180.paſſiuè. Suſceptũ aliq.2.uo.or.69.Bellũ neſcio quod habet ſuſceptum conſulatus cũ tribunatu.

T

Tacitum ſecum aliq.aliq.Pla.Pœnu. 12..Sed hoc tu tecum tacitum habeto. Tantum.in fa.22.Tantum habeto,ciuem egregium eſſe Pompeium. Tempus uacuum. Atti.37.. Nam cum uacuum temporis nihil haberem. Teſtimonium ali.in fa.59..Tamen aliquod teſtimonium tuæ uocis habere uoluiſſe. Te-

ſtem.Att.36..Alium enim habeo neminem teſtem Tuendum aliq.1.uo.or.102..A edem Caſtoris iudices P.Iunius habuit tuendam,L. Sylla Q.Metello COSS. Turmas equitum.Atti.93.Qui, quia non habuit à me turmas equitum, quibus Cyprum uexare &c. Turpitudinē.ad Her.2..Si cauſa turpitudinem habebit.

V

Vacationem rei.Cæ.Gall.6.a..Militiæ uacationem, omniumq́ rerum habēt immunitatem.In fa.129. Quę igitur ſtudia magnorum hominum ſententia uacationem habent. Vectigalem aliq.Cæ.Gall.3.a.Qui eodem mari uti conſueuerunt, habent uectigales.de offic.61..Socios uectigales habemus. Venale aliq.1.uo.or.132..Quin is uenalem in Sicilia iuriſdictionem habuerit. uocem infrà. Verecundiam.de offi.26. Scenicorum quidem mos tantam habuit à uetere diſciplina uerecundiam. Verbum.in ora.libr.138.Vt quod primum uerbum habiturus ſit,neſciat &c. Viam.de offic.20. Officium autem, quod ab eo ducitur, hanc primum habet uiam. Vigilias.Sall.Cat.b.Romæ per totam urbem uigiliæ habebantur. Vim alic.rei.in fa.65.Has literas uelim ex iſtimes fœderis habituras eſſe uim, non epiſtolæ.Item de offi.66.. Itaq́ ſi uir bonus habeat hanc uim, ut ſi digitis concrepuerit &c. Vim apertam.in fa.43. Ambitus uerò ita apertam uim habet,ut, aut accuſetur improbe,aut defendatur. nunc paſſiue eſt uis.i.qui opportunus ſit ad uim accipiendam. Virtutes in ſe.in or.li.140.Non tam ipſis,qui eas in ſe habent, q̄ generi hominū fructuoſæ putantur. Vocem uenalem.1.uol.or.2..Si is qui uenalem uocem habuerat. Voluntatem alic.3.uol.or.143.Vt conceſſiſti illū Senatui.ſic da hunc populo, cuius uoluntatem clariſſimam ſemper habuiſti. Voluntatē erga ali.in fa.87.Niſi ut ad eam uoluntatem, quā tua ſponte erga Cæcinnam habiturus eſſes.Item.3.uo.or.137.Nā profectio uoluntatem habuit non turpē

Vocationem. Attic.Capito ex Au.Gell.Cum moribus maiorum Trib.Pleb. prehenſionem haberēt, uocationem non haberent.Item habent alij uocationem,alij prehenſionem,alij neutrum. Voluptatē.in fa.22..Ego uoluptatem habui nimiam.in or.li.236.Omnis enim expectatio eius, qui audit, & admiratio,& improuiſi exitus,habent aliquam in audiēdo uoluptatē.paſſiue .i.afferunt. Vrbem.Sall.Catil.a. Vrbem Romā ſicuti ego accepi cōdidere,atq́ habuere initio Troiani, .i.habitauere. Vſum.in fam.210. Poſſe arbitror, ualet ingenio, habet uſum.i.ſe in eo exercuit.2.uo.ph.60. Nec ullū uſum habere membrorū, id eſt,utitur. Ex re.de off.35.. Rerum multarum.de offi.96.. Nam & qui principes inueniendi fuerunt, quem ex quaq́ bellua uſum habere poſſ-

poſſimus, homines certe fuerunt.

Vulgo.2.uo.orati.129.. Fortaſſe enim uulgò non habebant.

HABITARE. Ab ædium permanſione, quas proprie habitamus, ad ea trāſfertur, in quibus aliquis diu immoratur. Triginta millibus.3. uo.ora.40.. Sumptus unius generis obiectus eſt habitationis, triginta millibus dixiſtis eum habitare. eſt tātum ædes, in quibus aliquis habitet ualere. Laxe.2.uo.or.236. Habitare laxe & magnifice uoluit: id eſt in ædibus ampliſſimis habitare. Item 236.. Bene. Att.269.. Neq; tamen non in primis bene habitauit.

Apud ali.3.uo.or.48. Per quos Alexandrinus Dio, qui tum apud Lucceium habitabat necaretur. In aliqua re.3.uo.ph,186.. Theophraſtus uero inſtitutus ab Ariſtotele habitauit, ut ſcitis, in eo genere rerum. Ita. In foro.3.uo.ora.128.. Apud exercitum mihi fueris, inquit, tot annos forum non attigeris, abfueris tam diu, ut cum longo interuallo ueneris, cum ĳs, qui in foro habitarūt de dignitate contendas. Ita In roſtris.in or.lib.193.. Diſerti autem Q. Varius C. Carbo. C. Pompeius, & ĳ quidem habitant in roſtris. In bonis.in or.lib.201.. Quonam modo ille in bonis hærebit, & habitabit ſuis? Oculos in uultu alic.3. uo.or.239.. Quorum in uultu habitant oculi mei: id eſt, à quibus oculos non dimoueo. In oculis. At. 67. Viſum eſt hoc mihi ad multa quadrare, præſentem me uiderent, habitaui in oculis. In uita beata. 1.uo.ph.84. Qui poteſt igitur habitare in beata uita ſummi mali met⁹?

HALARE aliq.3.uo.or.82. Et cū iſto ore fœtido teterrimam nobis popinam inhalaſſes.

HALLVCINARI. Aberrare, & nō conſiſtere atq; diſſolui, obſtupefieri atq; tardari honeſte ueteres dixerūt inquit No. Atti.250.. Ego tamen ſuſpicor hunc, ut ſolet, hallucinari. Itē 313. Sic epiſtolæ noſtræ debent interdum hallucinari.

Haurire. Multa ſignificat apud No. Mar. uerbum hoc, ſed plerunq; cum pprie, tum tranſlate eſt pro extrahere, capere, Haurim⁹ uero aliquid & de aliqua re. Animum.2.uol. ph.103.. A qua ut doctiſſimis, ſapiētiſſimisq; placuit, hauſtos, animos & delibatos habemus. Calamitates.1.uo.phi.166. Is propagatione uitæ quantas, & quam incredibiles hauſit calamitates? Dolorem.3. uo.or.50. Vidi, & illum hauſi dolorem, uel acerbiſſimum in uita: id eſt, ſuſcepi. idem de calamitate. Luctum.3.uo.or.17.. Luctum nō hauſimus maiorem. Voluptates.2. uo.ph.231.. Quoq; affluentius uoluptates undiq; hauriat, eo grauius, &c. id eſt, capiat. Ex fonte aliq. 1.uo.ph.63.. Omnia dixi hauſta è fōte naturæ, ſi tota &c. De fece. in oratorĳs libris.187. Tum Atticus, tu quidem, inquit, de fece hauris, idq; iamdudum.

HEBESCERE, eſt retundi, & hebes eſt retuſi acuminis, inquit Sext. Vt

Aciem mentis.1.uo.phi.163.. Sic mentis acies ſe ipſam intuens, non nunquam hebeſcit.

HELVARI. de hoc uerbo ita ait Sex. Heluo dictus immoderate bona ſua cõſumens, qui aſpiratur ab heluendo, ut auiditas magis exprobretur: fit enim uox incitatior: ego idem eſſe arbitror cum ingurgitare.3.uolu. ora.72. Quibus cum iam in Orcheſtra heluatur. Sanguinem.2.uo. ora.238. Cur ille gurges heluatus eſt tecum ſimul Reipu. ſanguinem. uide ut apte coniunxit gurges heluatus.

HAERERE, proprie eſt alicui rei adiacere, & arcte inſidere, interdũ etiã pro dubitare, & alic. aliq. & in aliq. re hærere dicitur. Turpitudinẽ alic. Aſc.48.. Sed latenter hoc ſignificat, prauo de ſe iudicio magis iudicibus hæſuram turpitudinem, quàm ſibi. Peccatum alic.1.uo.oratio. 47.. Poteſt hoc homini huic hærere peccatum. In aliqua re. Ter. Hec. 3.. In te omnis hæret culpa: id eſt, tu ſola in culpa es, &c. Crimen in aliq.3.uo.orati.49.. Quæ fuit cauſa quamobrem iſti mulieri uenenum uellet dare Cælius? ne aurum redderet? num petiuit? ne crimen hæreret? numquis obiecit? Pugnum in mala. Ter. Adel.3: Quin pugnus continuo in mala hæreat. In bonis. in orat.lib.201. Quonam modo ille in bonis hærebit, & habitabit ſuis? Ita

In cauſa. in or lib.145.. Hæret in cauſa ſemper: id eſt, nuſquàm diſcedit à cauſa. Ita In iure.99. In corpore.1.uo.phi.87. Hic ſe ad ea reuocat, è quibus nihil unquam retulerit ad corpus, tu totus hæres in corpore, id eſt, in illa tantum, quæ ad corpus referuntur, incumbis.

In pœnis.3.uo.orat.112. In quos incenſos ira, uitamq́ domini deſperantes cum incidiſſet, hæſit in his pœnis, quas ab eo ſerui fideles pro domini uita expetiuerunt. In oculis.3.uo.or.247. Hi in oculis hærebunt, & cum licebit in faucibus.

In tabulis publicis.2.uo.ora.35. Hærebant in publicis tabulis reus, & accuſator. eſt diu alicuius nomen in tabulis publicis legi. In media ſtultitia.1.uolu.ph.205.. Neq; tamen cum ſe in media ſtultitia, quo nihil eſt peius, hærere intelligunt, ægritudine præmuntur: id eſt, ineſſe. Ita

Iniuria in cauſa. in fa.82.. In Rep. Religionem: 2.uo.phi.28. Peccatum ſuum, quod celare potuit, confiteri maluit, quàm hærere in Repu. religionem Ad metas aliq.3.uo. orat.53. Fama adoleſcentis paulum hæſit ad metas, offendit aliquid fortaſſe ad extremum. ab ijs enim ſumptum eſt, qui currunt in ſtadio, quorum erat ſummus labor in euitandis metis. In ſalebra.1.uol. phil. 144.. Venit ad extremum, hæſit in ſalebra: id eſt, difficultate implicatus eſt. Aliquo loco aliq.1.uol. ph.4.. Et tamen iſti philoſophi raro admodum cum hærent aliquo loco

exclamant: i. ambigunt. Re aliqua aliq. Teren. Eu. 23. Perij, lingua hæret metu.

HERCISCERE. Hoc uerbum ita Sex. Pomp. exponit, Erectum quod fit inter conſortes, ut in libris legum Romanarum legitur. Erctum a coërcendo dicitur, unde &c. Herciſcundæ, & herciſci. in or. lib. 105.. Idcirco qui quibus uerbis herciſcere oporteat. Familias. 1. uo. ora. 283.. Nõne hæredes familiæ herciſcundæ poſtulauit?

HAESITARE. Vt hærere interdum eſt, ambigere, ſic hæſitare ſemper, cum ad iudicium, & cognitionem rei alicuius pertinet. Vt In re aliq. in or. lib. 88.. Quem tu adoleſcentulus pertuliſti ignarum legum, hæſitantem in maiorum inſtitutis. Lingua aliq. in or. lib. 94.. Sed ſunt quidam, aut ita lingua hæſitantes &c. Hoc uero naturæ uitio, uel accidentis alicuius cauſa fieri ſolet.

HIARE. Notum eſt eſſe aperire. Sall. libr. 4. hiſto. Atq; hiauit humus.

Domum. 1. uo. orati. 149.. Huic homini ſi cuius domus patet, utrũ ea patere, an hiare, ac poſcere aliquid uidetur?

HISCERE, item eſt aperire. Aedes. Pl. Pſeu. 10.. Tace, ædes hiſcunt: id eſt, fores aperiuntur, concrepuit foris. Cic. dixit domum hiare.

HONESTARE aliq. aliqu. re. 2. uol. or. 141. Si interdum ad forum deducimur, ſi uno baſilicæ ſpatio honeſtamur. Item in or. lib. 87. Tum Scæuolam duobus ſpatijs tribus ue factis. Mortem. 2. uo. orat. 142. Et non diuini hominis Africani mors honeſtaretur. eſt eius mortem honoribus afficere.

HORRERE aliq. cum abhorrere magis ſit ab aliquo, & modò tranſitiue modò intranſitiue ponitur. ut item grandire, & multa alia. Crimen. Atti. 136. Sed quia ingrati animi crimen horreo. Item Attic. 35.. Horreo quorſum eruptura ſit hæc dominatio. Terram. 2. uo. ph. 30. Poſſetne uno tempore florere, deinde uiciſſim horrere terra. eſt cum niuibus, & glacie oppleta eſt terra, cui opponitur florere.

I

IAcere. Proprie quid ſignificet notũ eſt, quoniam uero quæ iacent plana ſunt, item imbecilla, humilia, otioſa, ad hæc, & ſi quæ alia, ſunt his ſimilia, uerbum recte transferri uidebis. Ad pedes alicu. in fa. 91. Cum fratres & propinqui tui iacerent ad pedes. id eſt, ad pedes alicuius ſe proijcerẽt. Concluſionem ali. 2. uo. ph. 130.. Iacet igitur tota concluſio: id eſt, nihil concludit. Ita. 1. uo. ph. 74. Iacere ueſtra omnia id eſt, abiecta eſſe, & pro nihilo habenda, & à noſtris uicta. Delectum. Atti. 116.. Quod quæris quid hic agatur, tota Capua, & omnis hic delectus iacet: id eſt, maxime ceſſatur à delectu habendo. Iudicia.

de offi.121.Non igitur erat, tum illa ciuitas, cum leges in ea nihil ualebāt cum iudicia iacebant. Pretia prę diorum.1.uo.ora.50.. Cum iacerent pretia prædiorum:id eſt, cum paruo prædia uenibant. Rempub. in fa.98. Quæ in perpetuum iacere non poteſt. Tempora in re aliq. in fa.72..Sed quòd priora tempora in ruinis reipu.noſtris'q; iacuerunt.

Aduerſarijs no nen.1.uol.orati. 46. Cur tandiu iacet hoc nomen in aduerſarijs? quaſi neglectum, contemptum.Ita Pecuniam.1.uolu. or.45..Quomodo tibi tanta pecunia extra ordinem iacet? In obliuione aliq.1.uo.or.97. Abſens non in obliuione iacuiſſet:id eſt, eius aliqua memoria fuiſſet. In ſilentio in or.lib.114.In eodem ſilentio multa alia oratorum officia iacuerunt: id eſt, de illis nulla præcepta tradita ſunt. In pace.3.uol.or.227.In pace iacere, quā in bello uigere maluit quaſi ignauam pacem agere. In neruo.Pl.Cur.14..Tu autem in neruo iam iacebis, niſi mihi argentum redditur.

IACERE, proprie eſt emittere, ſed in transferendo maxime elucet uerbi uſus, & aliquid, & de manu aliquid iacimus. Anchoras.Cæſ.Quæ tamen anchoris iactis, &ce. Fundamentū alic.rei.in fa.161.Et fundamenta ieci ſalutis tuę.3.uo.or.200.Ieci ſententia mea maximo ueſtro conſenſu fundamenta Reip. Fulmē aliq.2.uo.phi.117..Quid enim profecit, cum in medium mare fulmen iecit. Igniculos.Att.249.Sed tamen nonnullos interdum iacit igniculos uiriles, quaſi ſcintillat. Ita illud.27.Sed illud quid ſit ſcire cupio quod iacis obſcurè. Iniuriam in aliq.de offi.127.Iactam, & immiſſā à te nefariam in me iniuriam ſemper duxi. Suſpicionem alicu.2. uo.or.147..Quæ eſt unquam iacta non ſuſpicio, quæ tamen ſolet eſſe falſa, ſed iracundiæ uox & doloris? Terrores.Att.38.Sed Βοώπιδος noſtri conſanguineus non mediocres terrores iacit, atq; denuntiat.

Vocem.uide ſuſpitionem. Adulteria alic.2.uo.or.265.Iacis adulteria:id eſt, obijcis. Contumeliam in aliq.2.uo.orati.171.In quem tu, cum cuperes, nullam contumeliam iacere potueris. In contentionem caput ſuum.in fam.12..Iecit quidam caſus caput meū quaſi certaminis cauſa in mediam contentionem:id eſt, obiecit.1.uo.or.In quem ſcyphū de manu iacere conatus eſt.

IACTARE.Cum à iacere ſit iactare, proprie crebram rei iactationē frequentatiuorum more ſignificat: ea uero quia non uno omnino modo fit, ideo in multas, quæ iactum ullū habeant, ſignificationes uerbū transferri uidebis inde etiā ambitioſius. gloriari ſignificat, q̄a qui glorioſe de ſe loquūtur, geſtu illam gloriam maxime exprimunt, & re, & de rerū aliq.iactari dicitur. Ceruiculam 1.uo.or.158.Tamen ne putemus pa

tro-

tronum tuum in hoc crimine ceruiculam iactaturum, & populo ſe ad coronam daturum.2.uol.orati.18.. Equidem q̃d ad me attinet, quò me uertam, neſcio, negem fuiſſe illā in famiā iudicij corrupti? negem illam rem agitatam in concionibus? iactatam iudicijs? id eſt, ſæpius actitatā.

Conuitio aliq. in fa.5.. Poſteaq̃ Pompeius apud Pop. ad VIII. Idus Feb. cum pro Milone diceret, clamore, conuitioq̃ iactatus eſt: id eſt, contumelioſe exagitatus. In aliqua re ſe. in or.li.91. Tamen facile declaratur, utrum is qui dicat, tantūmodo in hoc declamatorio ſit opere iactatus, an ad dicendum omnibus ingenuis artibus inſtructus acceſſerit: id eſt, exercitatus. Ita In cauſis. in or.lib.99. Iactare ſe in cauſis centūuiralibus. Numum. de offi.67.. Iactabatur enim tēporibus illis numus ſic, ut nemo poſſet ſcire, quid haberet. eſt numi ſæpius. ut noſtra ſit etiam tempeſtate, pretium mutare. Aliquid uulgò. in fa.112. Neque adhuc certi quicquam eſt, neque hæc incerta, tamen uulgo iactātur: id eſt, omnes tamen hæc loquūtur. Minas alic.1.uo.or.8. Adhibenda uis eſt ueritati, minæ iactentur, pericula intendant, formidines proponantur. eſt ſæpius, & inſtantius minitari. Terrores.3.uolu. orationum.14.. Neq; erit iuſta cauſa ad portas ſedēti Imperatori, quare terrorem ſuum iactari, opponique patiatur: id eſt, incuti. Se magnificentius aliq. At.36. Qui ante ſolitus eſſet iactare ſe magnificentius. Item Att.22. Et de re. Attico.28. Non modo de Cynico conſulari, ſed ne de iſtis quidem piſcinarum tritonibus poterit ſe iactare.

IACTITARE. Altera eſt uerbi forma, quæ omnino ſuperiori eſt uehementior. Aliquem. in fa.22.. Egiq̃ omnes illos adoleſcentes, quos ille iactitat: id eſt, quibus confidebat, quibusq̃ gloriari ſolebat.

ICERE, eſt ferire, percutere, & dicimus icere aliq. re aliq. & aliq. alicu.

Fœdus.3.uo.ora.8. Id enim fœdus meo ſanguine ictum ſanciri poſſe dicebant. Item.65. Et ferire fœdus dicitur. Colaphum alic. eſt impingere ei colaphum. Plau.Perſ.22.. Quæ hæc res eſt? hei colaphum icit, malum uobis dabo, ut ſit tam quo percutimus, q̃ quod pcutitur icere.

IGNOSCERE, eſt peccatum condonare. inter hoc uero & concedere Cicer. hanc differētiam fecit, ut de pręteritis hoc ſit, illud de futuris, qui ita ait: Nam & præteritis ignoſcis, & concedis futura. Culpam. Ter. Phor.24. Ego Nauſiſtrata eſſe in hac re culpam meritam non nego, ſed ea, quæ ſit ignoſcenda.

ILLABI aliquid animum alic.2.uolumine philoſophiæ.177.. Grauiter olim iſta uendicabat uetus illa Græcia, longe prouidens, quàm ſenſim pernicies illapſa ciuiū animos multis malis ſtudijs, malisq̃ doctrinis repente totas ciuitates euerteret.

ILLICERE, eſt attrahere, inducere, in eſcare, & ad aliqu. & in aliq. illicimur. Ad aliquid. Sallu. Cati. c.. Quos ad bellum ſpes rapinarum, aut nouarum rerum ſtudium illexerat. In fraudem aliqu. Ter. And. 24. Tu ne hic homines adoleſcentulos imperitos rerum, eductos libere, in fraudem illicis? id eſt, illigas, ait Dona.

ILLIGARE aliq. in aliq. re. 1. uo. or. 212.. Tum illa ex patellis, & thuribulis, quæ uellent, ita ſcite in aureis poculis illigabat &c. Lepores ſententiæ. in or. lib. 205.. In quo omnes uerborum, omnes ſententiarum illigantur lepores. Perſonas ſermonibus. 1. uo. phi. 2.. Qui ſermonibus eiuſmodi nolunt perſonas tam graues illigari: id eſt, induci.

ILLVCERE, aliq. alic. & aliq. Atti. 283. Cum lætiſſimus ille ciuitati dies illuxiſſet. Aliquem ſolem. Plau. Bach. 5. Quia ædepol certo ſcio, Vulcanus, ſol, dies, luna, Dei quatuor ſceleſtiorem nullum illuxere alterum: id eſt, uidiſſe.

ILLVDERE, modo eſt per ludum nocere, modo tantum ludo habere. Et dicimus aliq. alic. in aliq. & in ali. illudere. Aliq. Ter. An. 21. Dum ſtudeo obſequi tibi, pene illuſi uitã filiæ. Alicui. 1. uol. ora. 27. Finge aliquid ſaltem commode, ut ne planè uidearis id facere, quod aperte facis, huius miſeri fortunis, & horum uirorum talium dignitati illudere.

Exiſtimationi ali. 1. uol. ora. 51.. Tamen diutius illudere uiri optimi exiſtimationi Q. Roſcij audebit? In aliquo. Ter. An. 19. Adeo uidemur uobis eſſe idonei, in quibus ſic illudatis? In aliquem. Te. Eu. 21.. Ego pol te pro iſtis dictis, & factis ſcelus ulciſcar, ne impune in nos illuſeris.

ILLVMINARE aliq. aliq. re. in or. 1 lib. 158.. Quod maxime tanquam ſtellis quibuſdam notat, & illuminat orationem.

ILLVSTRARE aliq. aliq. re. in or. libr. 90. Illuſtrare autem oratione ſi quis iſtas ipſas artes uelit. Ita Studium philoſophiæ. 1. uolu. phi. 148. Hoc mihi Latinis literis illuſtrandum putaui. Sedes argumentorum. in or. lib. 123.. Sed unde uniuerſum flumen erumpat, & illę ſedes, & tanquam domicilia omnium argumentorum commonſtraret, & ea breuiter illuſtret, uerbiſq; definiat. Gratiam remunerando. in fa. 20.. Nullam eſſe gratiã, quam uel non capere animus meus accipiendo, uel remunerando, cumulandoq; illuſtrare poſſit: id eſt, facere ut omnes me gratiſſimum intelligant.

Amplitudinem. in fam. 6. Illuſtrabit (mihi crede) tuam amplitudinem hominum iniuria. Ita Laudem alic. 2. uo. or. 228.. Sed etiam laudem illuſtras meam. Nobilitatem. in or. libr. 170. Et ad illuſtrandũ nobilitatem ſuam.

IMBIBERE aliq. animo. 1. uo. orati. 74. Niſi de uobis malam opinionẽ imbi

imbibiſſet: id eſt, de uobis prorſus male ſibi perſuaſum haberet.

IMBVERE. Conſuetudo inducere, uel inficere exiſtimat, cũ ſit proprie maculare, uel polluere, uel inficere, inquit No. qui item alibi eſſe dicit initiari teſte Cice. de officijs. Pleriq; autem parentum præceptis imbuti ad eorum conſuetudinem, moresq́; deducimur. & aliq. aliq. re inficitur. · Scelere. 3. uo. ora. 198. Cum autẽ ſemel gladium ſcelere imbuiſſet: id eſt, infeciſſet. Sanguine. 259. Imbuti ſanguine gladij. P.C. legionum exercituumq́; noſtrorum, uel made facti potius duorum Coſs. Malis moribus. Sal. Rep. or. 2. Hæc igitur multitudo primũ malis moribꝰ imbuta. Crudelitate. 3. uo. or. 134. Hac ille crudelitate imbutus. Erroribus. 1. uo. ph. 190. Tũ ita uarijs imbuimur erroribus: Nunc uero eſt impleri. Vſu aliq. in ora. lib. 123. Sin ſit is, qui & doctrina mihi liberaliter inſtitutus, aliquo iam imbutus uſu. Malis moribus. Salluſt. Cat. a: Animus imbutus malis moribus, haud facile libidinibus carebat. Mentem alic. 1. uo. ph. 154. Quòd nulla gens tam fera, nemo omnino tam ſit immanis cuius mentem non imbuerit deorum opinio: Nunc ſignificat deorum opinionẽ in mente omnium gẽtium inſidere.

IMMERGERE ſe in rem aliq. 2. uo. or. 24. Qui ut ſe blanditijs, & aſſentationibus in Aſinij conſuetudinem penitus immerſit. i. penitus intrauit.

IMMIGRARE, eſt proprie aliquò habitatum ire. In domicilium. 1. uo. phil. 160. Cum tam repente, in tam inſolitum, atq; perturbatũ domicilium immigrauit. Pla. Moſt. 2. Tranſtulit ad libertatem, qui ait: Nam ego ad id frugi uſq; et probus fui, in fabrorum poteſtate dum fui: poſteaquàm immigraui in ingeniũ meum, perdidi operam fabrorum: id eſt, cum meus factus ſum, deſiui eſſe probus.

IMMINERE à minis murorum factum uidetur, quæ per ſe ſolæ quodammodo ruinam minari uidẽtur; & ad aliquid, & in aliquid imminere dicitur. Ad rem. 2. uo. ora. 216. Sed homo ad cædem imminens: id eſt, quaſi gladio inſurgens. In rẽ. 2. uo. or. 222. Qui imminere iam cupiditate uidentur in tribunitiam poteſtatem: id eſt, tribunitiam poteſtatem expetere.

IMMINVERE aliq. Att. 17. Sed imminuit autoritatem ſuam. ita Libertatem. 2. uo. or. 5. Illi liberatem ciuium Ro. imminutam non tulerunt uos uitam ereptam negligetis?

Virtutem. Attic. 12. Virtus non eſt imminuta.

MMITTERE. Pro natura præpoſitionis, ex qua compoſitum eſt uerbum, ſignificationem uariabit. Hęc enim modo uim adhibet, modo eſt contra, modo intus ſignificat, ut in exemplis. Equum aliquò, in fa: 162. Repente equum immiſi ad eam legionem tyronum, quæ ueniebat

ex caſtris ſcuto reiecto.id eſt, adegi. Item de off.17.Quæ uis patrem Decium, quæ filium deuouit, ac immiſit in armatas copias? Item.1.uo.or.284.Qui ſe armatus ſæpius in hoſtium manus, multitudinemqꝫ immiſerat. In remp.aliq. Attic.12..Hunc tertium iam eſſe à iudicibus in remp.immiſſum:id eſt, contra rem pub.miſſum. In aures aliq.Plau. Epid.6..Neqꝫ ego id immitto in meas aures, nec mihi &c.

IMPEDIRE, eſt implicare, inuoluere, inquit No.Marcell⁹.de quo Do. Item impeditus proprie eſt, qui ita pedes habet illigatos, ut progredi non poſſit.ſed tranſfertur ad multa.& re, & in rem impedimur. In rem.Pl.Mil.19..Ipſe ille ſeſe iam impediuit in plagas. Solutionem. 2.uo.or.7.Scimus Romę ſolutione impedita, fidem concidiſſe. Profectionem.in fa.98.Et mea quędam tibi non ignota dubitatio, aut impedire profectionem meam uidebatur, aut certe tardare. Re aliq.Pl. Amphi.13.Imò hunc ego Thebani ciues, qui domi uxorem meam impudicitia impediunt. quod pro ſordidare exponit No.

IMPELLERE, eſt adigere, & in rē impellimus.3.uo.or.76..Hic in fraudem impulit. In mentem aliqu. in fam.12.. Grauiſſime autem me in hanc mentem impulit & Pompeij fides, &c.i.coēgit hūc habere animū. In ſpem.Att.278..Impulerunt in ſpem certiſſimam conſulatus.

IMPENDERE. Maxime affine eſt uerbum hoc, imminere uerbo, ſignificatqꝫ propè adeſſe id, de quo agit. & ſæpi⁹, niſi fortaſſe ſemper, de malo uſurpatur. Bellum ab aliqu. Att.91. Magnum enim bellū impendet à Parthis. Ita Timorem belli.in fa.24.Vel quia belli magni timor impēdet. Malum aliq.Te. Phor.4.Ita nūc imparatū ſubito tāta te impendent mala. Negociū. in fa.195..Quod cum in ſummū etiā otium te ita arbitrabar, & impendētibus magnis negotijs diſcedere.At. 34.. Formidines.1.uo.orat.268: Niſi etiā hæ formidines ab noſtris magiſtratibus, atqꝫ in noſtris prouincijs impendebant. Neceſſitudinem.Sall.Cati.c.Præterea milites nō eadem nobis & illis neceſſitudo impēdet.ubi eſt neceſſitudo pro neceſſitate. Contentio.Att.37.Vt nobis ea contentio, quæ impendet interdū nō fugienda uideatur. Iudiciū.Att.65.Iudicia reliqua impēdēt.

IMPERARE.Et ſi cætera etiā imperantur, maxime tamen hæc imperari ſolent, ut pecunia, obſides, milites tributum, &c.quę uictores ſolēt de uictis imponere. Pecuniā.in fa. 169.Nā de delectibus habitis, & pecunijs īperatis, exercitibus ſolicitis, &c.Ita In rem.2.uolu.ora.153.Ita Ad rem.1.uo.or.136. Milites Cæ.Gal.1.a.Quammaximum pōt militum numerū imperat. Tributum.1.uo.or.136.Ita in tributis imperandis. Sumptum.2.uol.or.153.

Illam

Illam rationem in imperando ſum-
ptu, & Pompeius, & Flaccus ſecu-
tus eſt. Leges.Sall.orat.Phil.Ex
libidine leges imperantur. Cœ-
nam.1.uo.ora.28.Nonnunquã etiã
puerum uocaret: credo cui cœnam
imperaret:id eſt,iuberet ut cœnã pa
raret. Frumentum.1.uo.ora.59.
Cum frumentum ſibi in cellam im-
perauiſſet

IMPERTIRE, & impertiri, eſt
partem dare,communicare aliquid
cum aliq.dicimus uero aliq. alicui,
aliquem aliqua re,& de re impertiri
C.Grach.ex Gel.11.10.Vos cũ puta
tis eos ab his rebus remotos eſſe,im
pertitis bonam exiſtimationem: id
eſt,efficitis. Dolorem ſuum alic.
1.uo.or.125. Veruntamen dolorem
ſuum nemini impertiebat:id eſt,cõ-
municabat. Laudem.Atq; etiã
uiro forti collegæ meo laus imperti
tur. Signum rei.Attic.33. Signa
præterea beneuolentiæ permulta à
bonis impertiuntur:id eſt, beneuo-
lentiam ſignificant. Quietem.2.
uo.or.67.Quæ mihi nullam partẽ,
neque diurnæ,neq; nocturnæ quie-
tis impertiunt,id eſt,concedunt. Se
alicui.1.uo.ora.20. Talem te & no-
bis & Pop.Roma.hoc tempore im-
pertias: id eſt,præbeas. Teſtimo
nium in fa.69.Sed etiam graue teſti-
monium impertiri dari hominis,
magni'q; uideatur. Salutem ali-
cui.Atti.29..Terentia affecta eſt tuis
literis,& impertit tibi multam ſalu-
tem. Et ſalute aliq.Teren.Eu.4..
Plurima ſalute Parmenonem ſum-
mum ſuum impertit Gnato.Ita
Malo alic Ter.Adel.8:Sed ceſſo he
rum hoc malo impertiri propere?
quæ cõſtructio illi ſimilis eſt, quam
habet,dono tibi aliquid, & te re ali-
qua. De re aliq.de off.44.Et ſepe
idoneis hominibus indigẽtibus de
re familiari impertiendum eſt.

Impetrare, eſt obtinere quod peta-
tur & aliq,& de re aliq.impetrare di
cimus. Cum gratia aliq.Ter.An.
9: Facis ut te decet,cũ iſtuc quod po
ſtulo,impetro cũ gratia.Ita Vo
luntate.Ter.Adel.11..Quod uos ius
cogit,id uoluntate impetret. Per
gratiam, per amicitiã aliq. ab aliq.
Pl.Mil.15.Quod uolui,ut uolo,im-
petraui per amicitiã,& gratiã à Phi
locomaſio. De re aliq. Att.113.
Minus honeſte nũc quidem uiolata
iam ab illo Rep.illatoq; bello,quam
ſi olim de ratione habenda impetraſ
ſet:id eſt,ut ratio haberetur.

Impingere. Et ſi Adrianus inſul-
ſos eos appellat, qui pro aſcribere,
ac attribuere uerbũ hoc poni uolũt,
ego non poſſũ cum Plauto nõ eſſe
uel inſulſiſſimus,ꝗ planè in ea ſigni-
ficatione hoc uſus eſt. Ita enim in-
quit.Mil.10.Potine ut hominẽ mihi
des? quieſcas cætera, ni illum ludifi
cata lepide, culpam omnem poſt in
me impingito.i.conijcito,aſcribito,
attribuito. nam facti in ſe culpam
trãsferri mulier permittit,niſi militẽ
pulchre ludificata ſit. Cõpedes ali.
Pla.Cap.10: Adducite illum actutũ

ad Hippolytum fabrũ, iubete huic craſſas compedes impingere. Neq; hic ulla eſt ante oculos iactatio, ſed eſt proprie compedes indere alicui, conijcere aliquem in compedes.

Calicem mulſi aliq.1.uo.philo. 200. Quid? huic calix mulſi impingendus eſt, ut plorare deſinat? aut aliquid eiuſmodi? ego dicerem actutum ei mulſi calicem obijciendum

Epiſtolam. Atti.85.. Hoc tẽpore ipſe impingit mihi epiſtolam Scaptius Bruti. Dicã alicu. Ter. Phor. 7.. Si tu illam attigeris, ſecus quã dignum eſt liberam, dicam impingã tibi grandem. Dixi Demipho.

Vulnus alic. eſt modo facere, & altius ferire. Pl. Amph.13.. Cicatricẽ in dextro muſculo ex illoc uolnere, quod mihi impegit Pterela.

Implere aliq. aliq. re, & alic. rei. Aures alic. in or. lib. 206. Qui quanquã unus eminet inter omnes in omni dicendi genere, tamen non ſemper implet aures meas. Oculos aliquid. Sal. Ventus coortus harenam humo excitauit, ea magna ui agitata ora, oculosq; implere ſolet. Vbi uides tam id implere, quo alĩas aliquid impletur, quàm quod implet. ut hoc uini dolium non implebit, & ego uino dolium implebo. Orbem terrarum gloria ſua.3.uo.ora. 115. Quorum interfectores impleruntorbem terrarum nominis ſui gloria. De re etiam Lau. Val. dicit implere, ut refercire, exemplũ tamen nullum adducit. Rei ali. Pl. Au.17. Quid ſit me rogas? qui mihi omnes angulos furum impleuiſti in ædibus miſero.

Implicare, eſt proprie in plicas aliquid inuoluere, ſed transfertur ad arcte coniuncta, & re ali. aliq. implicatur

Amicitia. Atti.19. Atq; ita tamẽ nouis amicitijs implicati ſumus. Ita

Conſuetudine ſe alic. in fa.89. Et enim omnes Cæſaris familiares ſatis opportune habeo implicatos cõſuetudine, & beneuolentia. Ita Familiaritate ſe.3.uol.or.94.. Se reuocare non poterat familiaritate implicatus. Vſu, officijs. de off.112. Nã implicati ultro, & citro, uel uſu diuturno, uel etiam officijs, &c. Ita Societate aliquorum.1.uo.ph.74. Et ſe implicet primum ciuium, deinde omnium mortalium ſocietate. Maleficio ſe.3.uol.or.53. Eo maleficio tamen erant implicati. Morbo. Cæſar. Ciuili.3.a: Et grauiter morbo & frigore, ac labore implicitus. Inter ſe aliqu. de offi.4. Quæ quatuor quanquam inter ſe colligata, atq; implicita ſunt: id eſt, connexa. Ad aliquid.1.uo.ora.32.. Tamen natura non tam propenſus ad miſericordiam, quàm implicatus ad ſeueritatẽ uidebatur.

Implorare, eſt inclamare, ad auxiliũ inuocare. Deos. Sallu. Cat. c. Nequicquam deos implorans. Ita

Aliquem.3.uo.or.124.. Hic ego nunc non uos prius implorabo.

Memoriam alic.1.uolu.phi.4.. At ille Heracliti memoriam implorãs.

ras. Auxilium.in or.lib.121.. Neq enim ipſe auxilium ſuum ſæpe in ueris bonis fruſtra implorari patiatur. Fidem alic.1.uo.phil.201.. Et quidem uicinorum fidē implorās.

Imponere, eſt ſupra ponere. ait No. interdum pro iniungere, necnō pro decipere, fallere, & aliq. alicui, & alicui tantum imponimus. Vt in exēplis: Aliquid alic.1.uo.or.38..Meminiſtis me ita diſtribuiſſe initio cauſam, in crimen cuius tota argumentatio permiſſa Erutio eſt. Et in audaciam, cuius partes Roſcijs impoſitę ſunt: id eſt, attributæ. Clitellas alic.Att.76. Et clitellæ boui ſunt impoſitæ. prouerbialis eſt ſententia.

Compedes.Pl.Perſ.6..Verberibus cædi iuſſerit, compedes imponi, uapalem. Conditiones.Cæ. Alex.4.c: Conditionibus impoſitis prouinciæ tuendæ, ac defendendæ &c. Contumeliam: Sal.Cat.b.. Ipſum Craſſum ego poſtea prædicantem audiui, tantam illam contumeliam ſibi à Cicerone impoſitam. Habeo enim ita correctum codicē. Nam in Aldino paratam legitur. Item.1.uo.ora.204. Conſulem. Atti.16..Conſul eſt impoſitus is nobis. Dominum alic.3.uol.orati. 249..Nam ſi ipſe ſeruire poterat, nobis dominum cur imponebat.2.uolu.ph.12..De intolerabili ſcilicet cos. & domino. Diadema alic.3.uo. or.185..Vt collegę diadema imponeret.Item.249.. Exercitum.2.uo. ph.126.Cum M.Craſſus exercitum Brunduſij imponeret. Item Attic.5. Et ſi Lentuli nauis non erit, quò tibi placebit imponito.Pl.Prol.Menæ: Vt ad aliquid per nauem traijciendum maxime accommodetur uerbum. Faſtigium operi. de of. 58.. Sed quoniam operi inchoato, propè tamen abſoluto tanquam faſtigium imponimus, &c. Aliquem alic.rei.Sall.Iug.d: Simul conſul quaſi nullo īpoſito omnia prouidere, apud omnes adeſſe, increpare.&c. Imperatorem exercitui, Sall.Iug.a..Me, quem uos imperatorem Numidis impoſuiſtis, clauſum obſidet. Iniurias.1.uo.orat. 204. Quibus tu priuatim iniurias plurimas, contumeliasq; impoſuiſti: id eſt, iniurijs affeciſti. Item.1.uo. or.18. Aut iniuriam, ſine ignominia ſibi imponerent: ideſt, facerent. Cōtumelias.uide iniurias. In ceruicibus dominum. uide dominum.

In rogum.1.uo.phi.166. Metellū enim multi, filij, filiæ, nepotes, neptes in rogum impoſuerunt. Laborem alic.2.uo.or.131. Nunquam iſte plus militi laboris impoſuit, q̃ ſibi ſumpſit. Leges alic.3.uo.or. 207..Quas ille leges (ſi leges nominandæ ſunt, ac non faces urbis, & peſtes Reip.) fuerit impoſiturus nobis omnibus, atq; inuſturus? Item. 189..Pl.Aſin.3..in or.lib.107.. Neceſſitatem alicui.2.uol.or.173..Mihi de meipſo tam multa dicenti neceſſitas quædam impoſita eſt ab illo, &c.Sall.Iug.b.Aſc.59. Nomen

alicui.in or.lib.110. Ne nomen quidem ei uitio impoſuerunt.3.uol.or.127. Nomen alic.alic.rei. Sallu. Iug.a. Tāto tamq́ utili labori meo nomen inertiæ imponant. Itē in or. libr.110. Multam alic. Cæſ.Af.5. c.. Adrumetanis H S.triginta millia. conuentui eorum HS.quinquaginta millia, multæ nomine imponit.

Onus alic. Att.232. Meq́ tibi hoc onus imponere patiere. Perſonā 3.uo.or.205.. Ita Cal.Ian.ueni in Senatum, ut meminiſſem quam perſonam impoſitam à uobis ſuſtinerē 1.uo.or.287..de off.20.&.23. Partes. Att.164. Partes has mihi Cæſar impoſuit. Seruitium. Sall. orat. Macri. Qui ſceleſtū impoſuerat ſeruitium. Ita Seruitutem. Sal.Rep. ord.2.. Poſtremo ſeruitus impoſita eſt. Stipendium. Cæſ.Gal.7. b.. Omnibus ereptis ſocijs, impoſito ſtipendio &c. Tributum in capita. Cæſ.Ciui.3.a.. In capita ſingula ſeruorum, ac liberorum tributum imponebatur. Vectigalia.1. uolu. or.278. Vectigal enim eſſe impoſitū fructibus ueſtris dicitur.2. uo.orat. 62.. Vulnus alic. Att.12. Non ita ut ſperarant mali, tanto impoſito reipub. uulnere. Item.77. Alicui Att.311. Cui tamen egregie impoſuit Milo noſter, nunc eſt dolo malo aliq. fallere.

IMPORTARE aliq.alic.ut Calamitatem.2.uo.ora.28.. Tantam importare meis defenſoribus calamitatem. Item in or.lib.113. Item.2.uo. or.212. Detrimentum ali. in or. libr.88. Plura proferre poſſim detrimenta publicis rebus, q̃ adiumenta per homines eloquentiſſimos importata.i.inuecta. Solicitudines alic.1.uo.ph.59.. Eas ipſas ſolicitudines, quibus eorum animi noctes, atq́ dies exeduntur, à dijs immortalibus ſupplicij cauſa importari putāt.

Frumentum. Cæ.Af.5.a: Etiam animaduertebat frumēto ſe in Africa niſi importato uti non poſſe: id eſt aliunde inuecto.

IMPRIMERE. Vt exprimere eſt extra aliquid premēdo trahere: ita imprimere eſt aliquid premendo intus ſignatum relinquere; ut fit in cera annulo ſignatorio: transferturq́ ad ſimilia. Ceram.1.uo.ph.161. An imprimi quaſi ceram animum putamus. Animum. uide ceram. Veſtigium. in or.lib.198. In quibus Platonis primū ſunt impreſſa ueſtigia.

Notitias rerum.1.uo.ph.6.. Quo è genere nobis notitiæ rerum imprimuntur. Memoriam re aliqu.3. uo.ora.115.. Vt memoriam publicā recenſionis tabulis publicis impreſſā extingueret. Dedecus alic.3.uo. ora.197.. Quorum lectione duplex imprimeretur reip. dedecus.

IMPVGNARE, eſt aduerſus aliquem acriter pugnare. Aliquem. Cæ. Alex.b. Diuerſis enim telis noſtri figebantur, aduerſi ex uallo caſtrorū auerſiq́ ex flumine, in quo multæ naues inſtructæ funditoribus, & ſagittarijs noſtros impugnabant.

Im-

IMPVTARE ſibi. Aſc.65. Sibi im/putat pecunias publicas datas Verres.

INambulare in loco. in ora. libr. 165.. Nam cum inambularem in Xyſto, & eſſem otioſus domi. In Lycio. 1. uo. phil. 42. Quia diſputabant in/ambulantes in Lycio. habet uerbū remiſſiorem itionem.

INAVDIRE. In uerbo, in, augere magis uidetur q̄ negare: in partici/pio uero ſæpius contra. Aliqu. in fa. 141.. Quæ te uideo inaudiſſe: id eſt, percepiſſe, planè intellexiſſe. Pl. Mil. 3: Nam os columnatū poë/tæ inaudiui eſſe barbaro: id eſt, in/tellexi. 3. uo. or. 145. Quanquàm cui ſunt inauditæ cum Deiotaro quæ/relæ tuæ? id eſt, quis audiuit? 1. uolu. or. 5.. Nos inaudita criminatione ac cuſatorum priore loco cauſam dice re intelligis, id eſt, non cognita.

Inaurare, eſt auro aliquid ſuperindu/cere. ut Statuam. 1. uol. orati. 131.. Cui Romæ ſtatuæ ſtant inauratæ à communi Sicilia.

Incedere, modo eſt ire, uerum cum quadam grauitate inceſſus eſſe uide tur, modo inuadere. Aliquem omnibus lætitijs. in fa. 22.. Repēte ue ro inceſſi omnibus lætitijs. fortaſſe ex Cæcilio ſumptum eſt. nam cum uoluptatem animi lætitiam nimiam appellarent ueteres, hanc eandē Cæcilius. 1. uol. phi. 66.. expreſſit, dicens omnibus lætitijs ſe eſſe lætū. eſt au/tem uehementer lætari, & quaſi læti tia geſtienti exultare. Ad aliqu. in or. li. 67. Facilius autem ad inuentio/nem animus incedet. i. deueniet. Dolorem alicu. Cæ. Ciui. 3. b.. Exercitui quidem omni tantus inceſſit ex in/commodo dolor, tantum q̄ ſtudiū infamiæ farciendæ, ut &c. i. inuaſit. Cupiditatem rei alic. Sall. Cat. a. Tanta cupido gloriæ inceſſerat. i. in uaſerat. Morem. Sal. Rep. ord. 1: Quoniam is inceſſit mos: i. inualuit, irrepſit. Timorem alic. Sall. Cat. b. Ad hoc mulieres, quibus pro rei magnitudine belli timor tantus in/ſolitus inceſſerat afflictare: id eſt, oc/cuparat. Item Timorem omniū. Cæ. Ciui. 2. b.. Atq; in caſtris Curio nis magnus omnium inceſſit timor id eſt, omnes inuaſit timor. Ita. In opiam aliq: Sall. Epiſt. Mith: Inopia rurſus ambos inceſſit, id eſt, inuaſit. Religionem in aliq. Te. An. 18.. Noua nunc religio in te iſtæc inceſ/ſit. Studium: uide dolorem.

Incendere, eſt inflammare, ut facem, ſed in transferendo maxime enitet uerbum. & aliq. & re aliq incendi di cimus. Cedrum. 1. uolu. ph. 200.. Collocemus in culcitra plumea, pſal triam adducamus, cedrum incenda mus, demus ſcutellam dulciculæ po tionis. Odores. Pla. Menæ. 7. Et ſternite lectos, īcēdite odores. eſt au tē igne odores ſuſcitare. Itē. 1. uo. ph. 199.. Animum alic. ali. re. Te. He au. 5.. Hæc arte tractabat uirū, ut il/lius animū cupidū inopia incēderet Libidinem. Ter. An. 6. Quo ma/gis libido fruſtra incendatur tua ... ardē

ardentior fiat. Amentiam ali.2. uo.or.26.. Erat ipſe immani, acerba ꝙ natura Opianicus, incendebat ei⁹ amentiam infeſta, atq́ inimica filio mater Habiti. Cupiditatē alic: Att.275. Quæ cupiditatem, & arrogantiam incendere poſſint. Et cupiditatem aliqu. in ſa.69. Illa nos cupiditas incendit. Re aliqua. in ora. lib.93. Ego enim qui ab ineunte ætate incenſus eſſem ſtudio utriuſq́ ueſtrum, Craſſi uero etiam amore. Ita Amore. uide ſtudio.

Inceptare, cum aliquo. Te. Phor.14. Si cum illo inceptas homine: id eſt, litigabis.

Incœſtare mulierem. Pla. Pœnu.14.: Ei duæ puellæ ſunt meretrices ſeruulæ ſorores, earum hic alteram efflictim perit, neq́ eam incœſtauit unquam. ut non ſemper ſit de coniunctis ſanguine, aut ſacris initiatis. eſt autem, nunquam cum ea rem habuit. ut etiam ſit tam perſonam, ꝙ locum incœſtare.

Incidere. Nunc factum eſt à cædo: nā hoc abſoluto de eo, quod à cado uenit, agetur. Pennas. Atti.55. Qui mihi pennas inciderunt, nolunt eaſdem renaſci. Linguam.2.uo.or.195. Lingua inciditur ad deplorandā calamitatem. Medium.3.uo.or.169.. Tametſi incidamus oportet media. ne nimis ſerò ad extrema ueniamus: id eſt, medium abijcere.

Neruos uirtutis.1.uo.philo.45.. Qui, ut Theophraſtus, neruos uirtutis inciderit. Ita Neruos legionū.3.uo.or.140.. Quid? legionum noſtrarum neruos non'ne his conſilijs incidimus? In baſi epigramma.1.uo.or.229.. Tum epigramma pernobile inciſum habuit in baſi.

In æs aliq.3.uol.or.106.. Decreta falſa uendebat, regna, ciuitates, immunitates in æs accepta pecunia iubebat incidi. Ita Leges.3.uol.or.189.. Falſas leges Cæſaris nomine, & falſa decreta in æs incidēda, & in Capitolio figēda curauit. Item.189. Et in ære.1.uol.or.233.. Id non modo tum ſcripſerūt, uerum etiam in ære inciſum nobis tradiderunt. ut etiam in ære incidatur: non autem tātū in æs, ut Laur. Vall. præcipiebat.

Incidere. Nūc eſt à cado, in quo uerbo multæ ſūt mutuæ dicēdi figuræ, ut ſtatim exēplis cognoſci poterit. præterea præter caſū, qui in uerbo ineſt, ſæpius in mala, & aduerſa incidimus. Morbum alic. Pl. Mercat.14.. Ecce de repente tātus morbus incidit &c. Et in morbum aliq.2. uol.or.59. In morbū grauem & periculoſū incidit. Malum. alic. in or. lib.87. Vt nihil incidiſſet poſtea ciuitati mali. Et in malum aliq. Ter. An.19.. Iocularium in malū neſciens pene incidi. Suſpitionem alic. Ter. An.7: Redeunti interea ex ipſa re mihi incidit ſuſpitio. Itē. An: 12: Nā qui iſtæc tibi incidit ſuſpitio?

Calamitatem alic. Ter. Heau.63: Vt nūquā ulla amori ueſtro incidere poſſit calamitas. Ita In calamitatem aliq. ut in ærumnā. Caſum alic.

alic.in fa.73.multis fortiſſimis, atq; optimis uiris iniuſtis iudicijs tales caſus incidiſſe. Aetatem in aliq. in or.lib.180. Sed in magnos oratores inciderat eius aetas. In tempora. in fa.21.Quod in id reip. tempus nō incideris, ſed ueneris. Bellum. Cae.Gall.2.b.Si qua bella inciderint & in bellum. Cauſas. de offic.62. Sed incidunt, (ut ſupra dixi) ſaepe cauſę, cum repugnare utilitas honeſtati uidetur. In cupiditatem aliq. de offi.6.Cum in imperiorum, honorum gloriae'ue cupiditatē inciderint. In amicitiam alicuius. Sa. Cati.2:Quod ſi quis etiā à culpa uacuus in amicitiam eius inciderat. etſi amicitia per ſe bona eſt, malorū tamen eſt mala. In diem ali. Att.89.. Facieſq; me in quem diem Romana incidunt myſteria certiorem: id eſt, quo die eo anno myſteria Rom. fierent. nam diem ſtatum nō habuiſſe uidentur ea myſteria. & idē eſt cum incurrere: quod genus dicendi aptiſſime nos transferemus ad quoſdam dies feſtos, qui incerto tempore anni ueniunt, ut Chriſti optimi aſcenſus, item corporis ſacra, & caetera id genus, necnō etiam ad lunae defectum & in caeteris ſimilibus. Att.137. Si enim recte ambulauit is, qui hāc epiſtolam tulit, in ipſum tuum diem incidit. nunc tantū caſum habere: id eſt quartanae tuae die peruenit. Indiſceſſum alic. in fa.40. Tum in ipſū diſceſſū ſenatus incidiſſe credo meas literas. In aeruginem.1.uolu.ph. 215.. Inter acutos autem & hebetes interest, quòd ingenioſi, ut aes Corinthium in aeruginem, ſic illi in morbum & inciderunt tardius, & recreantur otius: id eſt, aeruginem contrahunt. In aerumnam. Attico. 45.Scio nos noſtris multis peccatis in hanc aerumnam incidiſſe. In febrem. in fa.156.Qui ex labore in febriculam incidit. In morbum de integro. in fa.201. Vt enim grauius aegrotant ij, qui cum leuati morbo uidentur, in eum de integro inciderunt. eſt quod uulgo dicitur recadere. In fraudem. Ter.Heau.7. In hanc fraudem ex hac re atq; ex illa incides. Att.18. In mentem aliq. Te.Phor.3.Quod utinam ne Phormiani id ſuadere in mentem incidiſſet: id eſt, ueniſſet. Item Terē. Heau. 7.. Quodcunque inciderit in mentē uolet. In manus hoſtium.1.uol. phil.186.. Qui cum in manus Cypri Nicocreontis regis incidiſſet. Item Atti.66. In manus aliq. in or.lib. Nunquam enim libri illi in manus inciderunt. In moroſitatem. de off.18.Ne ſi iraſcamur, aut intempeſtiue accedentibus, aut imprudenter rogantibus, in moroſitatem inutilem, & odioſam incidamus. In luctus. de offi.7.Quo impetrato, in maximos luctus incidit: id eſt, deuenit. In hyemen aliq. in fa.35. Eadem epiſtola petebas, ut eos quamprimum, ne in hyemem inciderent, ad facultatem aedificandi liberarem In inſanias hominum. in fa. 45..

bidinoſæ, & delicatæ iuuētutis, quę erant in me incitata, ſic mitigata ſūt.

Rationem uiuendi. in orat. lib. 164. Quanquàm ea tela texitur, & ea incitatur in ciuitate uiuendi ratio: id eſt, ab omnibus uſurpatur auide

Studium ſcribendi, aut quid agendi. 2. uo. ph. 109.. Quorum ſtudio legendi, meum ſcribendi ſtudiū uehementius indies incitatur.

INCLAMARE, eſt conuitiꝭs, & clamoribus inſectari, inquit Sex. Pompo. interdum uoce altiori aliq. uocare. & aliqu. & alicui inclamamus.

Aliquem. Pl. Stic. 5. Inclama tuos, tui delinquunt. Item Aſin. 9.. Nimis ægre riſum continui, ubi is hoſpitem inclamauit: id eſt, obiurgauit, reprehendit. in or. lib. 64. Comitem illum ſuum inclamauit ſemel, & ſæpius. nunc eſt alta uoce aliquē uocare. Alicui. in ora. lib. Metuo ne mihi inclametis: i. reprehendatis.

INCLINARE, eſt pendere, nam inclinato rectum opponitur. uerum maximum habet ornatum in tranſlatis. & dicimus inclinare aliquid, et cum præpoſitionibus præſertim ad locum ſignificantibus: ut in exēplis

Rem. in fa. 2. Laboratur uehemēter, inclinata res eſt. Atti. 162. Aliquem timore. Attic. 45.. Qui ut me paulum inclinari timore uiderunt, &c. id eſt, aliquantulum deficere.

Fortunam. in fa. 26.. Aut me tā improuidum, qui ab excitata fortuna ad inclinatam, & propè iacentē deſciſcerē. Remp. paulum. Sall. Rep. ord. 2.. Vbi paulum inclinata Reſp. agitari cœpit. Voluntatē 2. uo. ora. 136.. Magna eſt autem comitiꝭs conſularibus repentina uolūtatum inclinatio: ideſt, mutatio, propenſio. Item in or. lib. 120. Nam hoc eſt neceſſe, ut is, qui nobis cauſam adiudicaturus ſit, aut inclinatione uoluntatis propendeat in nos, aut &c. Et iudicem. in orat. lib. 138.. Sed tantum impelli primo iudicem leuiter, ut iam inclinato reliqua incumbat oratio. Diem. 1. uolum. ph. 191.. Vt enim in academiam noſtram deſcendimus, inclinato iā in poſt meridianum tempus die: id eſt, uergente iam ſole in poſt meridiem.

Ad aliquid ſe. 1. uo. ph. 92. Quā uellem, inquit, ut te ad Stoicos inclinaſſes. nunc eſt ſequi. Se cum ali. Pl. Pers. 19.. Nam iam inclinabo me cum liberta tua: coeundi nunc actū modeſte expreſſit.

Includere ali. in re, & in rē. In carcere ali. A tti. 23. Itaq; nūc cōſule in carcere incluſo. Emblema in annulis 1. uo. ora. 212.. Ita apte in ſcyphis aureis includebat, ut ea ad illā rē nata eſſe diceres. i. illigabat. In orationē epiſtolā. Attic. 212.. Penè orationē in epiſtolā īcluſi. Vocē. 3. uo. or. 130.. Et me dolor debilitat, includitq; uocē. i. uocē exire nō ſinit. Animū in corpore. de off. 131. Si iā tū, cū erit incluſus in corpore eminebit foras.

Opinionē in diffinitiones. 1. uolu. ph. 212.. Opinionē aūt, quā in oēs difinitiones ſuperiores incluſimus, uolunt eſſe imbecillam aſſenſionem,

Inchoare. Videtur inquit Sex. ex græco originem uerbum trahere, quod Heſiodus omnium rerum initium eſſe dixit chaos. ideo inchoare eſt incipere. libros Att. 320. Libros meos quos expectas, inchoaui. Bellū. 3. uo. or. 73. Bellum affectū uidemus, & uere ut dicam penè confectum. ſed ita, ut ſi idē extrema proſequitur, qui inchoauit, iam omnia perfecta uideamus.

Inconciliare, eſt comparare, commēdare, uel ut antiqui, per dolum decipere, inquit Sex. Pomp. pro diuellere, ſegregare. Plau. accipere uidetur. 260. Inconciliaſti eū, qui mandatus eſt tibi, illum qui mandauit, cum exturbaſti ex ædibus: id eſt, diſperdidiſti. Item Pl. Ipſe quod in ſe fuit, accuratū habuit, quod poſſet mali facere in me, inconciliare copias omneis meas. Ter. Eu. 14. dixit male conciliate: id eſt, emptl. Pl. uero inconciliate dixit. Moſt. 7.. pro ignaue, & nihili.

Incommodare aliq. alic. Ter. An. 1. Magis id adeo mihi ut incōmodet, quam ut obſequatur gnato. Item. 1. uol. or. 9. Vt cum nihil alteri ſciētes incōmodarent, nihil ipſis iure incōmodi cadere poſſit.

Increbeſcere aliq. in or. lib. 243.. Quare quoniā nōnullorum ſermo iam increbuit. Item. 198.. Numerum in or. lib. 203. Nūc apud oratores iā ipſe numerus increbuit: id eſt, numeroſior facta eſt proſa oratio. Diſciplinam. 1. uol. or. 10. Vt proxime ad noſtram diſciplinam illā ueterem, non ad hanc, quæ nunc increbuit, uidentur accedere. nūc eſt oriri.

Increpare, & increpitare paria ſunt, ut ait No. Significāt autem incuſare & tunc trāſitiue, aut ſonitum reddere. & tunc tantum intranſitiue. Aliquem. Sallu. Cat. a.. Ad hæc maledictis increpabat omnes bonos. i. inſectabatur. Fores. Pl. Amp. 11. Si denuo putaueris, ſi minuſculo digito increpuerint fores, hac tegula tuum diminuam caput. Diſcum. in or. lib. 110. Qui, ſimul ut increpuit diſcus &c. Ita. 3. uo. or. 101. Circumſpicientem omnia, quicquid increpuiſſet pertimeſcentem &c. Ita Suſpitionem rei. 1. uo. or. 129. Simulatq; increpuit ſuſpitio tumultus, artes illico noſtræ conticeſcunt.

INCREPITARE, eſt coarguere, cōuitiari, clamare, maledicere, ait Sex. Aliquem uocibus. Cæ. Gal. 2. b. Vbi uineis actis, aggere extructo, turrim conſtitui procul uiderūt, primum irridere ex muro, atq; increpitare uocibus, quod tanta machinatio ab tanto ſpacio inſtitueretur.

INCVLCARE, eſt infercire, inſtriſare, à calco. Se auribus alicui. in or. lib. 110. Qui ſe inculcant auribus noſtris. Alicui. 1. uolum. oratio. 183. Inculcatum eſt Metello, & te aratores euertiſſe, &c. Item Attico. 14. Quod erat illi nonnullorum artificijs inculcatum: id eſt, perſuaſum.

Librum. Att. 252.. Mihi ad te retractius & quidem ἀρχέτυπον ipſum

ſum crebris locis inculcatum, & refectum:id eſt, ſcriptura ſuper ſcripturam addita. Libertatem.Att. 286.Quæ ne traditam quidem, atq; inculcatam libertatẽ recuperare poſ ſit:id eſt,prorſus reſtitutam.

INCVmbere ali.rei,ad ali.et in ali.di cimus,eſt'q; diligentẽ operam ei rei dare cui incũbimus.in or.li.138..Vt iam inclinato reliqua incumbat ora tio. Ad aliq.2.uo.orat.136.Magna eſt autem comitijs cõſularibus repentina uoluntatum inclinatio, præſertim cum incubuit ad uirum bonum,& multis alijs adiumentis petitionis ornatum. nunc eſt ſummo ſtudio deflectere ad bonũ uirũ.

Ad ſtudium.Att.32..Quare incumbamus ò noſter Tite ad illa prę clara ſtudia,& eò,unde diſcedere nõ oportuit,aliquando reuertamur.

Ad uoluntatem alic.rei. Attic. 18.Pompeius uero ad uoluntatem perferendæ legis incubuerat: id eſt, totus inclinarat. Ad aliquid recuperandum.Att.49. Ad quæ recuperãda per fortunas incumbe, ut facis.Item.2.uo.or.206. Ad ſalu tem.1.uo.or.118..Quare P.C.incum bite ad ſalutem Reip. Ad bellum. 2.uo.or.7..Quare uidete num dubi tandum uobis ſit,omni ſtudio ad id bellum incumbere,&c. Eò, id eſt ad id.3.uo.or.235.. Facis tu id quidẽ & eò maxime incumbis. Ita. Eodem.3.uo.or.208.Idem uolunt omnes ordines,eodem incumbunt mu nicipia. In Remp.in ſa.143..Vt in Remp.omni cogitatione incumberes.Ita. In curam aliq.Att.248.. Sed tu incumbe quæſo in eam curã. Ita In cogitationem.in ſa.145.Incumbe per deos immortales in eã curam,& cogitationem.Ita In ſtudium.in or.lib.57..Atq; in id ſtudiũ in quo eſtis,incumbite.& ad ſtudia, ut ſupra. In aliqua re.Attic.327.. Dicit'q; ſe perfecturum,ut Cæſar in illo incumbat:id eſt,ut illi caueat,illud ipſum ut uelit Cęſar,quod ipſe.

Incurrere.Idem eſt, & incidere. In ætatem alicu.Attic.325.. Ego autẽ id ipſum tum erã ſecutus, ne in noſtra tempora incurrens,offenderem quempiam. In odium hominũ. de offic.10.Primum improbantur ij quæſtus, qui in odia hominum in currunt,ut portitorum,& fœneratorum: id eſt,quæ facile hominum odium ſibi comparant. In reprehenſionem.1.uo.ph.49.Non eram neſcius Brute,cũ quæ ſummis inge nijs,exquiſita'q; doctrina philoſophi Græco ſermone tractauiſſent,ſi ea latinis literis mandaremus, fore ut hic noſter labor in uarias reprehenſiones incurreret. In quem diem.Attic.105..Tua λῆψις in quem diem incurrat neſcio.& hoc recte di ci poteſt de ijs ferijs,quæ erraticę ap pellari poſſunt,ut dictum eſt in incidere. In difficultatem.in ſa.47. Nihil enim conſtrui poteſt, quod non incurrat in magnam aliquam difficultatem. In memoriam rei alic.in or.lib.187..Nobiſ'q; amiciſſi

mi laudibus libenter audio, tamen incurro in memoriam communiũ miſeriarum. In oculos, In uoculas alic.in fa.26. Sed incurrit hæc noſtra laurus non ſolum in oculos, ſed iam etiam in uoculas maleuolorũ: id eſt, ſermonem dat.

INCVTERE aliq.alic.Pl.Menæ.12: Quid paucis? Me.nihil equidem niſi unum, palla pallorem incutit.

Dolorem alic. Att.12. Nam plane ita putauerunt, cum religio, cum pudicitia, cum iudiciorum fides, cũ ſenatus autoritas concidiſſent, fore ut aperte uictrix nequitia, ac libido pœnas ab optimo quoq; peteret ſui doloris, quem improbiſſimo cuiq; incuſſerat ſeueritas conſulatus mei.

INDAGARE, eſt diligenter inquirere. propriumq; uenatorum eſſe uidetur, qui quæq; loca ad feras captandas inueſtigant. & aliquid, & de re aliq. indagamus. Attic.25. Tu quicquid indagaris de Repub. Et maxime quos COSS. futuros putes facito, ut ſciam.

Indere. Plautinum eſt uerbum, & modo ſignificat immiſcere, modo inijcere, necnon etiam facere, ut in exemplis. Coriandrum eſcis. Pl. Pſeu. 9. Boues qui conuiuas faciunt, herbasq; aggerunt, eas herbas herbis alijs porro condiunt, indunt coriandrum, fœniculum, allium, atrũ holus &c. Id eſt, immiſcent. Salem in aquam. Pl. Mer.2. Quaſi tu in aquam indideris ſalem.i.inieceris.

Ignem in aram. Pla. Mil.6. Inde ignem in aram, ut & Epheſiæ Dianę latas laudes, grates q; agã.i.inijce impone. Catenas alic. Pl. Cap.2. His indito catenas ſingularias.i.inijcito. Compedes alic. eiuſdem eſt ſignificationis. Pla. Menæ.1. Homines captiuos, qui catenis uinciunt, & qui fugitiuis ſeruis indunt compedes, nimis ſtulte faciunt mea quidem ſententia. Cicatricem in ali. Pl. Aſin.9. Qui ſæpe ante in noſtras ſcapulas cicatrices indiderunt: id eſt, fecerunt. Feneſtram. Pl. Rud.1. Ita omnes de tecto deturbauit tegulas, illuſtriores fecit, feneſtras indidit: id eſt, fecit. Nomen alic. ſcorto. Pl. Cap.1. Iuuentus nomen indidit ſcorto mihi.i.fecit.

Indicare, eſt detegere, aperire, & aliq. & de aliq. re indicamus. ſed ad uenditores apte transfertur ad rei uenalis precium faciendum. Aliquid alicu. in fa.129. Nam quod ante à te calumniatus ſum, indicabo malitiã meam. De re. Sall. Cat.b. Siquis indicaſſet de coniuratione, quæ contra Remp. facta erat. Mercem. Pl. Pers.15. Indica, fac pretium. Do. tua merx eſt, tua indicatio eſt. Item Aul.10. Venio ad macellum, rogito piſces, indicant caros. item Pers.15. Item de off.64.

Indicere, eſt aliquid denunciare quod faciendum ſit. Bellum alic. de offic.8. Ex quo intelligi poteſt nullum bellum eſſe iuſtum, niſi quod aut rebus repetitis geratur, aut denuntiatum ſit, aut indictum. Conciliũ

Cæſ

Cæ.Gal.7.a.Indictis inter ſe principes Galliæ concilijs.Item.Gall.7.b. Totius Italiæ concilium Bibractæ indicitur. Mercatum.1.uo.orat. 135. Tanto mercatu prætoris indicto,cõcurritur undiq; ad iſtum Syracuſas. Venditionem.Cæſar. Vt qui eorum bona redemiſſet, ſe bonorum uenditionem indicturũ.

Pactionem.Aſc.56..Sequeſtres ſunt apud quos pecunia deponitur, interpres per quos indicitur pactio.

Funus alic.2.uol.or.221.Funeſtũ funus te indixiſſe Reipub. Item.221.

Legem ſibi.1.uo.or.Legem ſibi indicũt innocentiæ,continentiæ,uirtutum omnium &c.i.imponunt.

Indignari aliq.in or.lib.47..Et dicere ea,quæ indignantur aduerſarij, tibi quoq; indigna uideri.i.quę indigna eſſe oſtendunt.

Indolere.3.uo.or.171.Quis? qui non indoluerit tam ſero ſe,quem hominem ſecutus eſſet,cognoſcere.

Indormire alic.rei.3.uo.orat.166.An faces admouendæ ſunt,quæ te excitent tantæ cauſæ in dormientem? Atti.315..Sic ego,qui in iſto homine colendo tam indormiui diu, &c.

Induere.Verbi ſignificatio plana eſt. conſtructionem uero hanc habet, ut & aliquid alicui induere, & re aliqua aliquid, & in aliquid dicamus.

Tunicam alicui.1.uolumine philoſophiæ.179. Cui cum Deianira ſanguine Centauri tinctam tunicã induiſſet. Talaria.Attico.236. Quare talaria induamus. Annulum.de off.59.. Annulumq; aureũ in digito,quem, ut detraxit, ipſe induit:id eſt, in digitũ ſumpſit. Torquem.1.uo.ph.80.Et ex eius ſpolijs ſibi & torquem, & cognomen induit.dixit cognomẽ,quia prius torquem dixerat, amant enim ſcriptores aliquando etiam duo diuerſa nomina ſub eodem uerbo proferre, modo uerbum eorum alteri conueniat,ut hoc in loco,non enim fortaſſe per ſe ſolum dixiſſet induere cognomen, ſed ad torquem uerbum reſpexit,quod etiam Seruius innuit eo in loco:Sacra manu,uictos´que deos,paruum´q; nepotem, Ipſe trahit.trahit inquit.licet nepotis ſit tantum,tamen & ſuperiora concludit, neque illud refert, utrum uiciniori, an remotiori uerbum accommodetur. Imaginem alicui.1.uolumi. philoſophiæ.168. Habes ſomnum imaginem mortis,eam´que quotidie induis. Perſonam alicui.de officijs.60. Ponit enim amici perſonam,cum induit iudicis:id eſt, cum ſumit iudicis perſonam. Re aliqua aliquid.Plaut. Moſt.9: Atque etiam nunc ſatis ſunt boni,ſi ſunt induti pice:id eſt,circumliti.Item. primo uolumine oratio.270.Sua confeſſione induatur,ac iuguletur neceſſe eſt. In aliquid ſe aliq.1.uolum. oratio.129.Hunc uidete in quot laqueos ſe induerit:id eſt, implicuerit. Item.1. uolumine philoſ.Et(ut docui) Antiochus in id ipſum ſe induit quod timebat.

INDVCERE. No. Marcellus quaſ/
dam huius uerbi ſignificationes ad
notauit, nos etiam quaſdā alias ad
illas addimus, quarum omnium ex
empla etiam ſubiecimus. de offi. 59..
Hinc ille Gyges inducitur à Platone
id eſt, fingitur. Ita Sermonem. 1.
uo. ph. 177. Eſt igitur ambulātibus
ad hunc modum ſermo ille nobis,
& à tali quodam inductus exordio.
Etſi nunc magis dicerem eſſe deduci
oriri. fortaſſe, quia dialogorum ſer
mo fingi ſolet, eo apte hoc uerbo
uſus eſt Cicero. ſed eſt ubi in hac di/
cēdi figura nulla cognoſcitur fictio
Att. 12. Atq; ille locus inductus eſt à
me diuinitus. nunc eſt apte rem ali/
quam rei alicui interponere, interij/
cere. Animum. Terent. Adel. 1..
Mea ſic eſt ratio, et ſic animum indu
co meum, malo coactus &ce. Id eſt,
mihi perſuadeo. Item Attic. 43. Ani
mum inducere non potui, ut aut illū
amantiſſimum mei molliſſimo ani/
mo tanto in mœrore aſpicerē. nunc
eſt conſtituere. Item Terenti. Hec. 2.
Quod ego nunquam credidi fore,
ut hac ille uiua poſſet animum indu
cere, uxorem habere, Item Ter. Eu.
7.. Nam qui huic animum aſſentari
induxeris, è flamma te petere cibū
poſſe arbitror. ubi Do. ait. proprie,
nā animus inducitur aduerſum obe
iectas difficultates. Et in animū,
2. uo. ora. 26.. Neq; enim legare eiuſ/
modi matri poterat in animum in/
ducere. Aliquid. Att. 47. Quan
doquidem ego proditus, in ductus,
coniectus in fraudem, omnia mea
præſidia neglexi. Item. 1. uo. ora. 37..
At uero T. Roſcius non unum rei
pecuniariæ ſocium fefellit, (quod
tametſi graue eſt, tamen aliquo mo
do poſſe fieri uidetur) uerum nouē
homines honeſtiſſimos eiuſdē mu/
neris, legationis, officij, mandato/
rumq; ſocios induxit, decepit, deſti/
tuit. in quibus duobus exemplis eſt
pro fallere, decipere. in his uero ali/
quot, quæ ſequuntur ſignificat dele
re, tollere, ſeu irritum aliquod con/
tractum facere. Locationem.
Att. 15.. Aſiani, qui de cenſoribus cō
duxerunt, queſti ſunt in ſenatu, ſe
cupide prolapſos nimium magno
conduxiſſe, ut induceretur locatio
poſtulauerunt. Ita S. Conſultum
Att. 20.. Inducendi S. conſulti matu/
ritas nondum eſt. Ita Agros uen
ditos, & quid tale. 2. uo. ora. 80. Hic
ager omnis quo precio coemptus
erit, tamen ingenti pecunia uobis in
ducetur. Item. 86. Ita Nomen,
quando debitorem ſignificat. Atti.
208. Igitur conſyderemus, etſi nomi
na iam facta ſunt, uel induci, uel mu
tari poſſunt. Attic. 67.. Hæc pactio
non uerbis, ſed nominibus, & præ/
ſcriptionibus multorum tabulis cū
eſſe facta diceretur, prolata à Mem/
mio eſt nominibus inductis Pom/
peio autore. quæ tollendi contracta
rum rerum ratio ab eo deducta eſſe
uidetur, quòd linea ſuperinducta
quicquid ante contractum fuerat,
tollatur. Aliquid re aliq. Cæſar.

Gal.

Gal.2.c..Partim ſcutis ex cortice factis, aut uiminibus intextis, quæ ſubito (ut temporis exiguitas poſtulabat) pellibus induxerant, &c.id eſt, ſuperinduxerant. Ita Tectorium. 1.uo.ora.105..Atque in illis columnis dico eſſe, quę à tuo redemptore commotæ non ſint, dico eſſe ex qua tantum tectorium uetus deletum ſit & nouum inductum. Iniuriarū. Pl:Pœnu.17..Quia iniuriarum multo induci ſatius eſt:i. obliuiſci. Etiam ſi Aldus iniuriam legat. Amicitiam.in fa.98..Accedit etiam quod familiaritatem inducit:id eſt, familiares facit. In errorem aliq.3.uol. ora.92..Prius quàm in errorem induceremini? In mores aliq.in or. lib.119..Præſto eſt, qui omnes docere poſſit, qui hoc primus in noſtros mores induxit, qui maxime auxit, qui ſolus effecit. Et morem in aliq.3.uo.ora.124. A ut quem hunc morem nouorū iudiciorum in Rēpub.inducimus? nunc eſt introducere. In conſuetudinem aliq.Att. 324. Sed tamen, ſi nobiſcum eum rus aliquo eduxerimus, in hanc noſtram rationem, conſuetudinemq́ inducemus, id eſt, uti ea, quæ nos facimus, & ipſe quoque ſequatur.

In rationem.uide in conſuetudinem. Item Cum ratio eſt pro tabulis ſcriptis.1.uo.ora.97.. Tutores pecuniam prætori ſi pupillæ nomine dediſſent, grandem præſertim, quemadmodum in rationem inducerent, quemadmodum ſine periculo ſuo dare poſſent, non uidebant: id eſt, referre in tabulas: ſed ineſt tamen neſcio quid fraudis in uerbo.

In pedes ſoleas.in ora.lib.81.Ligneæ ſoleæ in pedes inductæ ſunt.

In ſpem aliq.de offi.44. Quod te malum, inquit, rationis in iſtam ſpem induxit? &c.id eſt, adduxit.

Et ſpe induci.1.uo.or.31. Sępius uero cum hac particula ut, quaſi ſibi reditiua, ut in exemplis uideri potuit.

Indulgere alic.Ter.Eu.3..Nimis mihi indulgeo. quem locum Don.exponens, inquit, indulgeo me: ſic ueteres, quod nos mihi dicimus, & alibi. Te indulgebant, tibi dabant.

Ineſſe aliq.in re aliq.in fa.80. Quæ uis inſit in his paucis uerbis. Item Ter. And.22: Cū faciem uideas, uidetur eſſe quantiuis pretij, triſtis ſeueritas ineſt in uoltu, atque in uerbis fides.

Ineſcare aliq.Ter.Adel.4.Nunquam rem facies. abi, neſcis ineſcare homines Sannio. ab aucupibus ſumptū eſt, qui auibus capiendis effundunt cibum.

Infatuare aliq.Item.2.uo.or.156. Neminem quidem adeo infatuare potuit, ut ei nummum ullum crederet. 3.uo.or.187..

Infercire uerba.in ora.lib.220.Neque inferciens uerba, quaſi rimas expleat.uide explere rimas.

Inferre, eſt modo contrà, modo in locum ferre, interdum quædam etiam alia ſignificat. Et aliq.aliq.uel in ali. uel ali.infertur, ut in exēplis. A qui

X

lam.3.uo.or.263.His uiginti cohor-
tibus nullo equitatu Hircius ipſe A-
quilam quartæ legionis cum infer-
ret.ut ſignum infra. Bellum pa
triç.de of.71.Quod ſi is,qui apud te
pecuniam depoſuerit, bellum infe-
rat patriæ,reddes'ne depoſitum?eſt
arma aduerſum patriam ferre. De
trimentum alic. Cæſ.Ciui.2.a.Ma-
gnisq́ ultro illatis detrimentis eos,
qui eruptionem fecerant, in oppidũ
reĳciebant. Conſulatum in ſuã
domum.de offi.28.Itaq; ille in ſuam
domum conſulatum primus intu-
lit.i, ex ſua familia primus Cos. fa-
ctus eſt. Famẽ.Att.145.Me meis
ciuibus famem,uaſtitatẽ inferre Ita
liæ. Iniuriam alic.3.uol.orat.26..
Huic hominum generi fateor mul-
tos aduerſarios,inimicos, inuidos
eſſe,multa proponi pericula, mul-
tas ferri iniurias.Item de off.5.Plau.
Mil.7.. In rogum.2.uol.phi.77.
Atque in ſuo lectulo mortuus, in
Tympanidis rogũ illatus eſt:id eſt,
poſitus eſt. ut etiam efferri ad ſepul-
turam. In diſcrimen aliq. 3.uol.
ora.59..Ne quis ſe pro imperio no-
ſtro in periculum capitis,atque uitæ
diſcrimen inferret.Item de off. 43.2.
uo.or.3. In pauperiẽ ali.Pl.Truc.
9. Velut meretrix meũ herũ miſe-
rum ſua blanditia intulit in paupe-
riem,priuauit bonis, luce, honore,
atque amicis. In ſacrificium ali-
quid.2.uolumin.philoſophiæ.177.
Qui in ſacrificium cogitatam libidi
nem intulit. In equum aliquem.
Cæſ.Gall.6.b..Iis pugnantibus illũ
in equum quidam ex ſuis intulit. eſt
eum in equum reponere. Memo
riam aliquam in ſuam domum. de
offi.49.At hic nihil in domum ſuã
intulit,præter memoriam nominis
ſempiternam.ut conſulatum. Mo
rem alic.in ora.lib.44..Aut ſi diu-
tius in hoc conſtiterimus, moram
atque impedimentum reliquis præ
ceptis intuliſſe uideamur.Cæ.Ciui.
3.b..Neque uero Pompeius cognito
conſilio eius moram ullam ad inſe-
quendum intulit:id eſt, nihil mora-
tus eſt. Mortem alic.3.uo. orati.
104.. Interſit inter uitæ dignitatem
ſummorum,atq; infimorum,mors
quidem illata per ſcelus ĳſdem poe-
nis teneatur,& legibus. Litem
capitis.2.uolum.ora.41..Si quæ lis
capitis illata eſt, non admittunt, eſt
aliquem capitis accuſare. Pericu
lum alicui.1.uo.oratio.64.Ad infe-
rendum periculum iuſtam uideri
oportere. Rationes.2. uolumi.
oratio.150.Quàm uero facile falſas
rationes inferre. Seſe.Plaut.Mil.
12:Vidẽ tu ignauum ut ſeſe inferat?
eſt elate & tumide incedere. Ser-
monem.in otarorĳs libris.97.So-
lebat Cotta narrare, Craſſum ſer-
monem quendam de ſtudio dicendi
intuliſſe. Signa alicui.3.uolumi.
orationum.198.. Atque ille furens
infeſta iam patriæ ſigna Brunduſio
inferebat.Item.155.. Stuprum mu
lieri.de officĳs.59.. Itaque hac op-
portunitate annuli uſus reginæ ſtu-
prũ

prum intulit. Ita Puluinaribus bonæ deæ.2.uo.or.245.. Qui puluinaribus bonæ deę ſtuprū intulerit.

Sumptum alicui.2.uolum.orat. 155..Pro quo cum à P. Varino prætore pecuniam accepiſſet. celauit ſuos ciues, ultro'que ĳs ſumptum intulit. Suſpitionem.Cæſ.Ciui.3.b.Qui cum eſſent progreſſi, primæ'que turmæ inſidias intraſſent, ex fremitu equorum illata ſuſpitione, ad ſuos ſe recipere cœperunt. Vaſtitatem rei alicui.2.uo.or.247. Deinde cum ille ſaxis, & ignibus, & ferro uaſtitatem meis ædibus intuliſſet. Item de off.145. Vim.3.uolu. ora.111. Conſuetudinem illius perpetuam in ui inferenda, huius tantum in repellenda. Vulnus alic. Cæſ. Ciui.2.a. Multa noſtris de improuiſo imprudentibus, atque impeditis uulnera inferebant.

Inficiari, eſt negare quod petitur, uel in quo quis accuſatur. Vnde inficialis ſtatus apud Rhetores, in quo qui reus eſt, inficiatur. Aliquid.1.uolu.or.224.. Earum autem rerū nullam ſibi iſte neque inficiandi rationē neque &c. Pla. Amp.5: Quæque facta inficiare. Fœdus.1.uolu.ph.76. Qualis Q. Pompeius in fœdere Numantino inficiando fuit.

Infici. A ueſtium infectoribus recte ad quædam alia uerbum transfertur. Aliqua re aliq.1. uo.phi.91.. Video equidem inquam, ſed infici tamen debet his artibus, quas. ſi dū eſt tener, combiberit ad maiora ueniet iam paratior. Prauitate opinionis.1.uo.ph.190.. Tum planè inficimur opinionum prauitate. Ita

Animum.2.uo. or.243..Sed nos umbris, delicĳs, ocio, languore, deſidia animum infecimus.

Infirmare aliq.3.uo.or.217.. Qui omnes moras interponis, quibus infirmetur Brutus, melior fiat Antonius. Veritatem.1.uol. ora.15. Eſt quædam tamen ita perſpicua ueritas, ut eam infirmare nulla res poſſit: id eſt, debilitare.1.uolu.oratio.25.

Notam. ad Heren.22. Propterea quod frequentia, & obambulatio hominum conturbat, & infirmat imaginum notas. Sententia ali. ad Her.8.. Deinde ea ſententia, quæ ab aduerſarĳs ſit excogitata, & ſcripto attributa, contemnetur, & infirmabitur.

Infit, cum ab in & fit fiat, tamen ſignificationem mutat, nam fit patientis eſt, infit agentis. & eſt incipit, ut infit dicere. Pl. Infit dicere adulterinum, & non eſſe ſymbolū. Item Pl. Aſin. 5: Infit percontarier. Item Aul.6.: Infit tibi poſtulare plorans, eiulans, plorans, ut ſibi liceret miluium uadarier.

Inflāmare. Verbi ꝓprietas plana eſt, ſed ab ea perelegāter ad quædā ſui ſimilima ſæpe trāſfertur. Inflammamus uero aliq. re ali. ex re, & ad rē.

Aliquid. Att.119. Cum eadē lucerna hanc epiſtolam ſcripſiſſem, qua inflammaram tuam: id eſt, cōbuſſeram. Ita Tedas.1.uol. orati.

215. Quam cum inueſtigare, & conquirere Ceres uellet, dicitur inflammaſſe tedas ex ijs ignibus, qui ex Aetnæ uertice erumpunt. Nunc eſt incendere tedas. Bellum. in fa. 173. Ex tuis literis, & ex Greceij oratione non modo non reſtinctū bellum, ſed etiam inflammatum uidetur: id eſt, uehementius factum. In uidiam .1. uo. ora. 66. Qui concionibus, & legibus hanc inuidiam ſenatus inflammare conetur: id eſt, excitare, & maiorem efficere. Odiū ſuum .3. uo. or. 136. Vicit is, qui non fortuna inflammaret odium ſuum, ſed bonitate leniret. Rem. in or. lib. 205.. Si is non præparatis auribus inflammare rem cœpit, furere apud ſanos, & quaſi inter ſobrios bacchari uinolentus uidetur. Re aliqua. 2. uo. or. 219. Proinde deſināt aliquando me ijſdem inflammare uerbis: id eſt, ad iram prouocare.

Cupiditate aliqu. de offic. 112. Quorum cupiditate quidam inflāmantur. Iracundia ali. 1. uol. phi. 219.. Vel iurare poſſum non illum iracundia tamen inflammatum fuiſſe. Ad aliq. in fami. 8. Vt omnem gloriam, ad quam à pueritia inflāmatus fuiſti, omni cura, atq; induſtria conſequare: ideſt, quam ardenter appetiſti.

Inflare, à follibus ſumptum eſt, qui flatu recepto turgent. quod idem efficit genus quoddam tibiæ. ut in ora. lib. 181.. Vt ſi tibiæ inflatæ non referant ſonum, &c. Sonum. in ora. li. 164. Qui inflaret celeriter eum ſonum. Hiſtoriam. 2. uo. phil. 157. Fannij autem ætate coniunctus Antipater paulo inflauit uehementius: id eſt, ſonitu quodam maiore hiſtoriam effecit. Recenſet enim Cicero eo in loco, qui claruere in ſcribenda hiſtoria. Aliquid re aliq. 3. uol. or. 99. Quo in oppido cum tibi ſpe falſa, quod Q. Acharium non eſſe ſuc ceſſurū putares, animos rumor inflaſſet: id eſt, elatiorem te reddidiſſet. Item. 2. uo. or. 132. Quid illam pugnam naualem ad Tenedum contento curſu, acerrimis ducibus, hoſtium claſſis Italiam ſpe, atque animis inflata peteret. Ita Opinionibus. de off. 18.. Cum homines inflati opinionibus turpiter irridentur.

Inflectere aliq. in fa. 8. Magnitudinem animi tui, quam ego ſemper ſum admiratus, ſemperq; amaui, ne unquam inflectas cuiuſquam iniurias: id eſt, ne diſcedas à conſtanti & forti uiro. Orationem. in or. lib. 168. Hic primus inflexit orationem. & eam mollem, teneramq; reddidit.

Colaphos alic. Ter. Adel. 3.. Homini miſero plus quingentos colaphos infregit mihi. in quo loco Dona. exponit inflixit homini miſero plus quàm quingentos colaphos.

Infligere turpitudinem alic. 3. uo. ora. 93.. Vt mihi illa omnia immortalē gloriam dederint, tibi ſempiternam turpitudinem inflixerint: i. te ſempiterna turpitudine inuſſerint.

Vulnus alic. 3. uo. or. 170.. Tum illud

illud, multis ante tentatis, neceſſario tibi uulnus inflictum. Item.179. Tamen infligi magnum Reipu. uulnus putabamus. Item.3.uol.or.86.

Influere in aliqu. Cæſ. Gall.1.a. Qui in flumen Rhodanum influit, lacus ſcilicet Lemanus: & influere dictũ eſt, quaſi emitti lacum in flumen Rhodanum. Ita In aures alic. de offic. 113.. Quibus blandicijs C. Papirius COS. nuper influebat in aures concionis. Ita In animos.2.uol.phil. 177. Aſſentior enim Platoni nihil tã facile in animos teneros, atq; molles influere, q̃ uarios canẽdi ſonos.

Informare. Vt à facie facio, à figura fingo. ita à forma formo dictum eſt Significat autem informare, formã imponere. Oratorem.in orato. 197.. Atq; ego ſummo oratore fingẽdo, talem informabo, qualis fortaſſe nemo fuit, & Animum. de off. 3.. Vt nemini parere animus bene informatus à natura uelit, &c. Aliquid. Atti.101. Ne tu haud multum requireres illum uirum, qui in ſexto lib. informatus eſt: id eſt, deſcriptus.

Cauſam. uol.1.ora.6. Propterea quod & ab illo, qui tum dixit, informata iam cauſa eſt, eſt planè ut ſe habeat cauſa iudicibus quaſi ante oculos ponere. Cogitationem. Attico.1. Petitorum hæc eſt informata adhuc cogitatio: id eſt, de petitoribus, ita omnes cogitaret. Proſcriptionem. Att.173. Tanta erat in illis crudelitas, tanta cum barbaris gentibus coniunctio, ut non nominatim, ſed generatim proſcriptio eſſet informata.

Infringere aliqu. alic. Terent. Adel.3. homini miſero plus quingentos colaphos infregit mihi. Animum. 1.uolum.phi.193. Veriſimile eſt igitur in quem cadit ægritudo, in eundem cadere timorem, & infractionẽ quandam animi, & demiſſionem:

Spem alic. in or. lib.197.. Quare non eſt, cur eorũ q ſe ſtudio eloquẽtiæ dediderunt, ſpes infringatur, aut lãgueſcat induſtria. Tribunatum in or. li. 87. Druſiq; tribunatus pro ſenatus autoritate ſuſceptus, infringi iam ac debilitari uideretur.

Infundere aliq. alic, & in aliq. in fa. 130.. Tum cum in urbem noſtram eſt infuſa peregrinitas: id eſt irrepſit, & occupauit urbem. In Rem. in or. li.130. Cum homines humiliores in aliorum eiuſdem nominis infunderentur genus. Venenum.3. uo.or.255. Ac hic nuper ſororis filio infudit uenenum, non dedit.

Infuſcare aliq. ut merũ Pl. Ciſt.1. Raro nimium dabat quod biberem, atq; id merũ infuſcabat. Ita in or. lib.188.. Qui nec extra urbem hanc uixerãt, nec eos aliqua barbaries domeſtica infuſcauerat, recte loquebatur.

Barbam pectus.1.uolu.ph.196. Situ nidoris barba pædore horrida atque intonſa infuſcat pectus illuuie ſcabrum.

Ingenerari. Vt innaſci, eſt ſimul naſci ita ingenerari eſt ſimul generari. & aliq. alic. ex aliqu. re ingeneratur.2.

uo.or.85.Non ingenerantur hominibus mores tam à ſtirpe generis, ac ſeminis,quàm ex his rebus quæ ab ipſa natura bonis.Ita Frugalitatem.3.uol.ora.7.Et quod erat eo nomine,ut ingenerata familiæ frugalitas uideretur, fauebant, gaudebant.eſt maiorum ſuorum frugalitatem ita retinere,ut ſecum innata eſſe uideatur. Amorem.de offi.3.. Ingeneratq; in primis præcipuum quendam amorem in eos &c.

Ingerere mala multa.Ter.An.16. Ingerã mala multa. Do.inquit, quaſi tela iſta ſe dicit ingeſturum mala. Itẽ Pl.Menę.13.Omnia mala ingerebat

Pugnum in aliq.Ter. Phor.23.. Niſi ſequitur,pugnos in uentrem ingere:id eſt,inſer.

nIgraueſcere aliq.i.grauius fieri. Auget enim in,ut multis in locis, uideorq; recte obſeruare, ut ingraueſcere dicebam,ſemper eſſe ingraueſcere id,quod onus affert, non autem cui affertur. ut malum ingraueſcit, non autem malo Cæſar ingraueſcit

Annonam.2.uolumi.orati.215. Nam cum ingraueſceret annona: id eſt,difficilior fieret. Item Cæſar. Ciui.1.b.. Aetatem.in familiar. 8.Quare hoc animo in nos eſſe debebis, ut ætas noſtra iam ingraueſcens in amore, atq; in adoleſcentia conquieſcat tua:ideſt, quæ annis iã ſit grauior.Item de officijs. 102..

Malum. Attico. 278. Ingraueſcit enim indies inteſtinum malum: id eſt,maius ſit. Aggraueſcere uero morbum dixit.Ter.Hec.7. Studium alic.rei.in famili.49.Nam ſi à prima ætate me omnis res & doctrina liberalis,& maxime philoſophia delectauit,tamen hoc ſtudium quotidie ingraueſcit.i. maiores uires ſumit,ut ſit etiã de bono ingraueſcere.

Ingredi.Verbi proprietas eſt introire ſed cum ingreſſus ſit in rebus omnibus rerum initium.ideo ingredi pro eo quod eſt incipere maxime frequẽter boni ſunt uſi. uſus uero eius eſt, aliquid ad aliquid,& in aliquid ingredi ut dicamus. Mare.Te.Hec. 9.Neſcis quid mali præterieris, qui nunquam es ingreſſus mare. Nunc propriam ſeruat ſignificationem.

Iter.3.uo.ora.243..Quid cenſetis cum iter ingreſſus ero? Magiſtratum.Sal.Iug.c:Is ubi primum magiſtratum ingreſſus eſt. Periculum.2.uo.or.124.Quod natura offert ut eis faueamus,qui eadem pericula, quibus nos perfuncti ſumus ingrediuntur. Dicere aliq.Attic. 142.. Cum ingreſſus eſſem dicere, quid oportuiſſet. Orationem. Att.242..Quam orationem cũ ingreſſus eſſem:id eſt,cum exorſus eſſem dicere. Ad aliquid.in or. li. 97.Quanq; uos iampridem eſtis in curſu:ſed ijs qui ingrediuntur ad ſtudium &c.Ita Ad explicandum. aliq.in oratorijs libr.97.. In cauſam.in familiaribus.78..Quare ſi id euenit quod ingredientibus nobis in cauſam propoſitum fuit accidere poſſe, non debemus ita cedere animis.

mis. In conſpectum alic. Plaut. Amph.5: Quid eſt? nihil te pudet ſceleſta populi in conſpectum ingredi. nunc eſt uenire, ac ſe oſtendere, ut No. ait hunc ipſum citans locum.

In orationem. Cæſ. Ciui.1.a. Vt primo M. Marcellus ingreſſus in eam orationem. In tribunatum alic.3. uolu. ora.19. Ingredior iam in Sextij tribunatum: id eſt, dicendo. nam Tribuni eſt ingredi tribunatū ut magiſtratum nō fortaſſe in tribunatum. In Rempub.3. uolumi. orationum.77.. Prætermitto poſtea quàm ſum penitus in Rempubl. ingreſſus: id eſt, poſteaquàm multa, et magna in Repu. geſſi, uel me totum Reipub. tradidi. In ſpem.3. uolu. orationū.196. Quoniam ingreſſi in ſpem Reipub. recuperandæ ſumus: id eſt, deſiuimus deſperare. Ali. Attico.51. Si dormis, expergiſcere, ſi ſtas, ingredere, ſi ingrederis, curre, ſi curris, aduola. nunc eſt ambulare, ire.

Ingruere. Pl. Amphi.1. Crebri hoſtes cadunt, noſtri contra ingruunt. id eſt, inſurgunt, premunt, obterunt.

Ingurgitare. A parte illa fluminis, quæ gurges dicitur, factum eſt uerbum. ſummam uero rei uoracitatē præ ſe fert eius ſignificatio. tā nos re aliq. & in rem, quā rē ingurgitamus. ut Pl. Et plenam uini amphorā ingurgitat: id eſt, auide tanquā gurges ipſe abſorbet.3. uo. or. Cū ſe cibis ingurgitauiſſet. id eſt, auide complesſet.1. uo. phi.69. Crudiq; poſtridie ſe rurſus ingurgitent. ubi uides ſe ingurgitare. ſupra uero uinum. Item In aliq.3. uo. or.173. In eius igitur copias cum ſe ſubito ingurgitaſſet: id eſt, immerſiſſet, & penitus immiſiſſet.

Inhalare aliq.3. uo. or.82. Iſto ore fœtido teterrimam nobis popinam inhalaſſes.

Inhiare. Verbum hoc transfertur eleganter in eos, qui auide aliquid concupiunt. mos enim eſt, ut cupide aliquid deſyderantes aperto ore illud expectent. Aliquid. Vt Pla. Mil.8: Bona mea inhiant. eſt eius bona mirum in modum concupere. Item Pla. Aul.4. Nunc petit cum pollicetur. inhiat aurum, ut deuoret niſi hic ſit, inhiat, aurum ut deuoret.

Inhibere. Ci. uerbū hoc ad Att.210. declarat. Inhibere illud tuum, q̄d ualde mihi arriſerat, uehemēter diſplicet: eſt em̄ uerbū totū nauticū: quāq; id quidē ſciebā, ſed arbitrabar ſuſtineri remos, cū inhiberi eſſent remiges iuſſi. id nō eſſe eiuſmodi didici heri, cū ad uillā noſtrā nauis appelleret: nō em̄ ſuſtinēt, ſed alio modo remigāt. Itē in or. li.97.. Vt cōcitato nauigio cū remiges inhibuerūt, retinet tn̄ ipſa nauis motū, et curſū ſuū.1. uo. or. 4.. Quod ſe facere nolit, atq; īhibuerit eiuſmodi rationibus, illū ad ſuas conditiones perducere. i. inſtiterit, perſeuerabit, cōtendet. Ita Supplicium alic.3. uo. orat.255. Vt ille Trebonium, & ſi poſſet etiam Brutum, Caſſium, diſcruciatos necaret.

eademq́ inhiberet ſupplicia nobis. id eſt, adhiberet. Spem.2.uo.or. 88. Sed tamen inhibet illis legibus ſpem nonnullam cui ademptus eſt, aliquem ſcrupulum cui datus eſt. nunc uidetur eſſe adhibere. ut lex nõ ita auferat, ut prorſus deſperet, cui adimit, & cui dat, non libere det.

Initiari. Verbum eſt totum ſacrarum cerimoniarum. eſt autem initiari idẽ ſe quempiam alicuius Dei myſterijs adiudicaſſe. Dicimus uero alicui initiari, tam q̃ myſterijs quàm deo initiamur. 1.uol.phi.154. Reminiſcere, quoniam es initiatus, quæ tradantur myſterijs. Miniſterijs.2.uol. Phil.177. Excipis credo illa, quibus ipſi initiati ſumus, ſuprà ſunt miniſteria. Alicui deo.2.uo.phi.177. Ad noſtra igitur reuertor, quibus profecto diligentiſſime ſanciendum eſt, ut mulierum famam multorum oculis lux clara cuſtodiat, initientur q́ eo ritu Cereris, quo Romæ initiantur: id eſt, ſacra Cereri ut faciant.

Initiari puerum. Teren. Phor. 1. Porrò autem Geta ferietur alio munere ubi pepererit. Porrò alio autẽ ubi erit puero natalis dies, ubi initiabitur. ita enim legit Do. non autem initiabunt, qui in eodem loco exponit qui mos initiandi pueri fuerit, ait enim initiari pueros eduliæ, & poticæ, & cubæ diuis edendi, & potandi, & cubandi, ut primum à lacte transferuntur. Quod Probus adnotauit in Virg. Nec deus hunc menſa dea nec dignata cubili eſt. Sed Ter. Apollodorũ ſequitur. apud quem legitur in inſula Samotracũ à certo tp̃e pueros initiari more Athenienſium, quod in palliata probandum eſt magis. hæc Do. Ego uero ad inſtitutum Chriſtiani baptiſmatis, cum puer Chriſtianæ fidei per aquæ illius ablutionem initiatur, transferre non dubitarem. Item de ſacerdotibus, cum ad ſacras cerimonias admittuntur.

Inire. Verbum hoc in ceteris ſignificationibus tranſitiue ſemper ponitur, in una tantum ſignificatione, cũ eſt incipere, id q́ tantum de tempore, aut de ijs, quæ tempus continent, in tranſitiue uſurpatur. Adoleſcentiam.1.uo.or.55. Qui me ad defendẽdos homines ab ineunte adoleſcentia dediſſem. Ita Aetatem.1.uol. ora.4. Ita pueritiam, ita menſem, & quicquid tempus continet, ut uigiliam primam, & quæ uſus ferat. nã die ineunte fateor me non legiſſe, ſed exoriente, naſcente. Caſtra alic.3.uo.or.59. Qui ſi ſuis decretis, legibus ue ſanxiſſet, ne quis ſuorũ ciuium caſtra imperatorum Pop. Ro. iniret. nunc eſt ingredi. Beneficium uerbis. Te. An.21. Imò enim quàm maxime abs te oro, atq́ poſtulo Chreme ut beneficium uerbis initum dudum, nunc re comprobes Do. initium dixit: id eſt, inceptũ ab ineundo, unde & initia quoq́ dicimus. Conſilia.2.uo.or.143. Inita ſunt in hac ciuitate conſilia iudices urbis delẽdæ. Item.43. Quod facile fuiſ-

fuiſſet niſi intra parietes meos de mea pernicie conſilia inirentur. item in fa.141.ph.187..1.uo.or.34. Conuiuia cum aliq.1.uol.orati.26.Nam opinor illa tu quoqꝫ concedis leuia eſſe, atqꝫ inepta, conuiuia cum patre non inibat: id eſt, pater eum menſa non communicabat. Domum alic.3.uol.or.145.Tu illius domum inire, tu uetus hoſpitium renouare uoluiſti, id eſt, ingredi. Epulas.2.uo.ph.183.Sequebãtur epulæ, quas inibant parentes coronati. ut conuiuium. Gratiam.Att.9.Proximus Pompeio ſedebam: intellexi hominem moueri, utrum Craſſum inire eam gratiam, quam ipſe prætermiſiſſet, an eſſe tantas res noſtras &c.

Gratiam ab aliq.1.uolu.or.131..Sed etiam à prouincia tota ſe huius abſolutione inire gratiam arbitrare tur? Item.300. Quare per magnam initis à nobis gratiam. Ter. Eu.10. A dibo, atque ab eo gratiam hanc, quam uideor uelle, inibo. ubi Don. ait inire gratiam, eſt mereri gratiam item ineo gratiam, in gratiam eo. hoc eſt amicos comparo. Magiſtratum. Eſt magiſtratum auſpicari incipere agere magiſtratum. Att.13. Qui magiſtratum ſimul cum lege Cælia iniit.3.uo.orati.207. Quoad magiſtratum iniret.1.uolu.or.71..2.uo.ph.193.Nondum initis ſeditioſis Trib.Pleb. nunc eſt non incipere adminiſtrare tribunatum, ſed fieri tribunos. loco tamen nõ ſatis fidimus totus enim corruptus eſt, & uarie etiam legitur. ſunt enim codices qui legunt, uiris initis. quod neqꝫ etiam ſatis probatur. Prælium.1.uolu. phil.77.Quid fortes uiri? uoluptatum ne calculis ſubductis prælium ineunt? de off.8..Monet igitur ut caueat ne prælium ineat. nunc eſt pugnare: id eſt, ne manum conſerat. Sall.Cat.c.. Pericula.2.uo.philo. 91.Cum pericula præliorum iniret audacius: id eſt, adiret. Sacerdotium.2.uo.or.240..Huic nouo Pontifici primam hanc poſt ſacerdotiũ initum religionem inſtituenti. Suffragium.3.uo.or.24..Dicit ſe legem tuliſſe, quis eſt? qui cum contra me ferebatur iniſſe ſe ſuffragium confiteatur. eſt ire in ſuffragia. Menſem.Att.2.Quare Ianuario ineunte, ut conſtituiſti, cura ut Romæ ſis.

Pueritiam.in fa.144.Amorem autẽ erga te ab ineunte pueritia tua. ut adoleſcentia. Vigiliam ſecundam, tertiam. eſt incipere ſecundam, tertiam uigiliam. Cæſ.Gall.5.b. Ac ſummam tranquillitatem confecutus ſecunda inita cum ſoluiſſet uigilia, ſilentio exercitum eduxit: id eſt, incepta. Certamen.1.uo.phi.133. Sed ut magnum & difficile certamẽ initur. eſt congredi cum aliquo.

Vaccam.de re ruſt.Var.2.5..Nõ minores oportet inire bimas. Ita

Matrem.de re ruſti.Var.2.7: & 8..Cum equus matrem ut ſaliret, adduci non poſſet, & cum capite obuoluto per origa adduxiſſet, & coëgiſſet matrem inire, eſt cum à brutis

generationi opera datur. Numerum. Cæ. Gal. 7. c: Hæc in Heduorũ ſinibus recenſebantur, numerusq́ꝫ inibatur, præfecti conſtituebantur. idem eſt quod numerare. Rationem rei. Attic. 225.. Sed tamen ratio ædificandi initur: id eſt, conſilium capitur. Item Cæſ. Gall. 7. a.. Vt quo primum curreretur, aut cui rei ferretur auxilium: uix ratio iniri poſſet: id eſt, deliberari. Item Gal. 7. c. Ratione inita frumentum ſe exigue dierũ triginta habere. in fa. 75. A me ratio inita eſt, quã quidẽ oẽs non ſolum probant, ſed etiam laudant. Item Teren. Heau. 11: Ratio de integro ineunda eſt mihi. in quibus exemplis quodammodo ratiocinationem, & cõſultationem ſignificat. Societatem cum aliquo. 3. uo. ora. 255. Parũ uidetur omnium facinorum ſibi cũ Dolobella ſocietatem initam confiteri:

Iniĳcere. Qui in uerbi proprietate iactus eſt manifeſtus, idem in translatis etiam retinetur, ut omnino uiolentius ſit iniĳcere deſperationem, cupiditatem, cogitationem, & in cæteris huiuſmodi, quàm dare, quàm afferre. conſtruendi uero ratio eſt, ut aliquid alic. & ad aliquid dicamus.

Amentiam alicui. 3. uol. or. 188.. Nec uero eadem ira deorum hanc eius ſatellitibus iniecit amentiam.

Catenas alicui. 1. uol. or. 257.. Iſte hominibus miſeris, innocentibusq́ꝫ iniĳci catenas imperat. Cauſam. 1. uo. or. 285. Se iniecturos uobis cauſam deliberandi, & iudicandi iuſtã moram, ac religionem. Cogitationem alicui de aliq. re. Attico. 101. Quòd ſi iſta nobis cogitatio de triũpho iniecta non eſſet, quam tu quoque approbas. Curam alicui. Terentius. Adel. 15.. Itaque adeò magnam mihi iniecit ſua commoditate curam. Cupiditatem alicui. in fa. 172. Quantamq́ꝫ cupiditatem hominibus iniecit nouitas, non te fugit. Dubitationem. 2. uo. or. 33.. Hic tum iniectus eſt hominibꝰ ſcrupulus, & quædam dubitatio, quidnam eſſet actum. Deſperationem alicui. 2. uo. or. 136. Quibus rebus qui timor bonis omnibus iniectus ſit, quantaq́ꝫ deſperatio Reipu. ſi ille factus eſſet, nolite à me commoneri uelle. Formidinem alicui. 1. uo. or. 162. Iſte æquiſſimus homo formidinem illam ſuam miſeris Egyrinenſibus iniĳciebat. eſt formidoloſum aliquem efficere. Fruſtrationem alicui. Pl. Amphi. 6.. Atque in horum familiam fruſtrationem hodie iniĳciam maximam. eſt eum fruſtra habere. Fugam alicui. Pl. Pſeu. 6.. Tum fugam & metum perduellibus meis iniĳciam. eſt eos fugere, cogere. Ignes alicui rei. 3. uo. ph. 84. Et Capitolinis iniecit ſedibus ignes. ita de multis ad hunc modum, quæ iactum patiuntur. Mentem. 3. uo. orat. 118. Cui primum mentem iniecit, ut ui irrita

re.

re, ferroq́; laceſſere fortiſſimum uirum auderet. In ſermone aliq. in ſa. 194. Qui cum mihi in ſermone inieciſſet, ſe uelle Aſiam uiſere. eſt inter loquendum aliquid extra ſermonem ſuſceptum inferre. Manum alicui. 1. uo. ora. 53. Ipſa mihi ueritas manum iniecit: id eſt, apprehendit.

Manum uero iniĳcere, ut ſit per uim aliquid ab eo auferre. Budæus uir ſummo ingenio, ac de literis undique optime meritus, negat recentiores ullo antiquo exemplo uſurpare. Latini enim afferre manus, uel etiam inferre potius, inquit, dicebant: ego à tanto uiro de hac locutione admonitus, diligenter animum attendi, ſi eam apud ueteres uſpiam animaduertere poſſem, quod in Plauto uno in loco uideor obſeruaſſe. Truc. 14. Poſt id ego in te manum iniĳciam quadruplus uenefica. ubi uidetur minari ſe per uim quadruplum ab ea ablaturũ. Illum uero locum. Aul. 4. Nemini credo qui large blandus diues eſt pauperi: ubi manum iniĳcit benigne ibi aliquam onerat Zamiam. exponere poſſumus. porrigere manum. ab eo, quod ſuprà dixit altera manu fert lapidem, panem oſtentat altera.

Metum alicui. Attico. 306. Eo metu iniecto repente magna querimonia omnium diſceſſimus. primo uolumine orationum. 122. Eſt eum timere cogere. Periculum rei alicu. 2. uolumine orationum. 293. Etenim recuperatores non à ſola ui ſ eſt, quæ ad corpus noſtrum, uitaḿ; peruenit, ſed etiam multa maiore a, quæ periculo mortis iniecto, formidine animum perterritum loco ſæpe, et certo de ſtatu dimouet. eſt eum mortis periculo obĳcere. Plagã alic. 2. uo. ora. 135. Atq́; ex omnibus illa plaga iniecta eſt petitioni tuę nõ tacente me maxima. Securim alic. rei. 2. uo. or. 135. Sed tamen Serui, quam te ſecurim putas inieciſſe petitioni tuæ: id eſt, quantum putas nocuiſſe: ſed per ſecurim quaſi dicit Seruium petitionem ſuam decollaſſe.

Scrupulum alic. 2. uo. or. 33. Hic tum iniectus eſt hominibus ſcrupulus, & quędam dubitatio quidnam eſſet actum. Ter. Adel. 4: Scrupulũ inieci, eſt dare ei, quamobrem dubitet. Spem alic. Att. 254. Bruto cũ ſpem inieciſſem de ὁμόπλοια non perinde atq́; ego putaram accipere uiſus eſt. Item. 49. Eſt ei ſpem afferre. Timorem. 2. uo. or. 136. Quibus rebus qui timor bonis omnibus iniectus ſit, ut metum ſuprà.

Verba alic. Ter. Heau. 18. Nam ubi deſponſam nunciaſti filio, continuo inieciſſe uerba tibi Dromonẽ, ſcilicet ſponſæ ueſtem, aurum, ancillas opus eſſe, argentum ut dares. ſcilicet hæc ſunt iniecta. Ad aliquid. 1. uol. or. 240. Niſi uero exiſtimatis hominem pecunioſiſſimum ſine aliqua cauſa quęſtus iniectum ad tam incredibile crimen.

Iniungere. Hoc ſanè uerbo in hac ſi-gnificatione, qua eſt imponere, neq; Cæſarem, neq; Ciceronem uſos eſ-ſe uſquam reperi, ſed imponere ſem per. Detrimentum ali c. in fami. 174. Tamen ſi quo etiam caſu Hiſa-ram ſe traiecerint, ne quid detrimen ti Reipu. iniungant, ſumma à nobis opera dabitur. epiſtola eſt D. Bruti. Onus. Cæſ. Gall. 8. a. Ita quantū Hybernorum opportunitas, belli-q; ratio poſtulabat, perpetuo ſuo la-bore inuicem legionibus expeditio num onus iniungebat. Seruitu-tem alic. Cæ. Gal. 7. c: Atq; his æter-nam iniungere ſeruitutem. Mo-ram alic. Cæ. Alex. 4. b.. Nec ſibi ul lius rei moram, neceſſitatemq; iniun gebant. Neceſſitatem alic. rei. ui de moram. ſed eſt Hircius ubiq;.

Innaſci aliqu. alic. Cæſ. Gall. 7. b: Im-pellit alios auaritia, alios iracundia & temeritas, quæ maxime illi ho-minum generi eſt innata. Vecor diam alic. Ter. An. 16. Tanta uecor-dia innata cuiquam ut ſiet.

Innouare ſe aliq. ad aliq. 3. uo. ora. 99. Quo te modo ad tuam intemperan tiam innouaſti ſcelerate?

Inobſcurare aliq. 3. uol. or. 222. Nulla eius legationis poſteritatem inob-ſcurabit obliuio.

Inquinare, eſt aliquid ſtercore obline-re. nam cunire, unde inquinare, eſt ſtercus facere. inquinamus uero ali-quid aliq. re. 1. uo. or. 29.. Niſi omni bus flagitijs uita inquinata. Se ore, lingua, manu, uita. 3. uo. or. 54. Ore, lingua, manu, uita omni inquina-tum. Ita Amicitiam re aliqu. 2. uo. or. 259.. Quos ſi tu ſodales uocas officioſam amicitiam nomine inqui nas criminoſo. Agros poſſeſſo-ribus turpiſſimis. 3. uol. oratio. 168.. Quos iſte agros ereptos reip. turpiſ ſimis poſſeſſoribus inquinauit.

Inquirere, in ſe. in or. lib. 191. Nimium tamen inquirens in ſe, atq; ipſe ſeſe obſeruans, &c. i. nimium ſeuere ſeſe obſeruãs, & in ſe nimis diligẽs erat.

Inquit. in or. lib. 109.. Nihil ſane inquit Catulus. Item eodem in loco quater & ſæpius, & creberrime in dialogis.

Inquibat. in or. lib. 224.. Nihil hoc ad ius, ad Ciceronem inquibat Gallus noſter.

Inſanire, eſt mente alienari. ad exem-plum alic. Pl. Mer. 3.. Verum ad hoc exemplum nunquam, ut nunc inſa-nio: id eſt, ad hunc modum. Cum ratione aliq. Ter. Eu. 1: Incerta hæc ſi tu poſtules ratione certa facere, nihi lo plus ages, quàm ſi des operam, ut cum ratione inſanias. prouerbia lis ſententia eſt, in ea, quæ fieri nullo modo poſſunt. Sponte ſua aliq. Ter. An. 17. Agè, ſi hic non inſanit ſatis ſua ſponte, inſtiga. i. per ſe.

Inſcendere, in aliq. Pla. Aul. 23.. Illuc præcurram, atq; inſcendam aliquã in arborem.

Inſcribere, eſt inſcriptione aliqua ali-quid ſignificare. Librum. 1. uol. ph. 4. Nec ſe tenuit, quin contra ſu-um doctorem librum etiam ederet, qui Soſus inſcribitur, ita liber appel laba

ſabatur ex inſcriptione. Epiſtolam alic. quod recentiores uulgo faciunt in exteriori folij parte, quod appellant ſupraſcriptum. Attico.93. Quintus Ci. puer legit, ut opinor, certe epiſtolam inſcriptam patri ſuo id eſt, quæ patri ſuo ueniebat. Aliquid mercede. Ter. Heau.1.. Inſcripſi illico ędes mercede, quaſi talenta ad quindecim coēgi. locationem ædium ſignificat, non autem liberam uenditionem. In frontem.2. uo. or.103.. Sit deniq; inſcriptum in fronte m uniuſcuiuſque, quid de Repub. ſentiat.

Inſectari aliq. Atti.177.. Ibi forum agit, cum ego ſum in prouincia: quã eius iniuriam non inſector. Ita Leuitatem. Att.10.. Quomodo ſum inſectatus leuitatem ſenum: id eſt, diuexaui.

Inſequi aliq. aliq. re. Att.230.. Sed homines beneuolos, qualeſcunq; ſunt graue eſt inſequi contumelia: id eſt, proſequi. in or. lib.168. Deniq; inſecutus eſt hunc proximo ſeculo Themiſtocles: id eſt. ſubſecutus eſt.

Inſerere. Propria arborum eſt inſitio, tranſfertur tamen ad quædam alia. ut Manus in ſinum alic. Ter. Heau.9. Vidin ego te modo manũ in ſinum huic meretrici inſerere? Opinionem. in orat. lib.205.. Hæc modo perfringit, modo irrepit in ſenſus, inſerit nouas opiniones, euellit inſitas. Odium animis.2. uol. orati. 156.. Ineſt hoc tempore haud obſcurum odium, atq; id inſitum penitus & inuſtum animis hominum ampliſſimorum. Item.69.

Inſeruire alic. ſæpius, interdum etiam aliq. Pl. Moſt.3. Matronæ, non meretricum eſt unum inſeruire amantẽ. Item Eod. loc. Si illum inſeruibis ſolum. ſed uetuſtate iampridem ſe ipſa abrogauit dicendi figura. Honoribus. de off.33.. Poſteaquàm honoribus inſeruire cœpi. id eſt, operam dare.

Inſidere aliq. in re aliq. in ora. lib.159.. Ex eo eſt, quod nihil quiſquam unquã me audiente egit orator, quod non in memoria mea penitus inſederit: id eſt, quod non penitus memoriæ mihi inhæſerit: nunc enim maxime, in, auget. Suſpitionem alic.3. uo ora.114.. Si tibi ita penitus inſediſſet iſta ſuſpitio, nullo ut euelli modo poſſet.

Inſidiari alic. Teren. Hec.1.. Hiſcine tu amabo non contra inſidiabere.

Inſimulare, eſt crimen in aliquem confingere, inquit Sext. Pomp. Do. uero ait: Inſimulare, eſt crimen ingerere. Inſimulatio, eſt & falſi & ueri criminis incuſatio. Auaritiæ aliqu. Ter. Phor.7. Si herum inſimulabis auaritiæ, male audies. Etſi malitiæ Aldus legerit. Probri aliq. Plau. Mil.7. Quodq; concubinam herilẽ inſimulare auſus es probri pudicã, meq; ſummi flagitij. Aliq. ali. Pl. Amph.5.. Nimis ecaſtor facinus mirum eſt, qui illi collubitum ſiet meo uiro me inſimulare falſum facinus tam malum. Quo in loco ego cum

Pyllade magis mi legerem, pro mihi:ubi me nunc legitur: nam inſimulare aliquem aliquid admodum rarum, & fortaſſe inuſitatum.

Proditionis aliq.Cæ.Gall.7.a: Vercingetorix, cum ad ſuos rediſſet, proditionis inſimulatus, quòd caſtra propius Romanos mouiſſet.

Ex re aliqua.2.uo.or.56..At is ex ferrula inſimulatus, & à puero conſcio eſt indicatus. Interdum eſt pro ſuo ſimplici, ut multa alia compoſita.Pl.Pers.9:Non metuo pater, uerum inſimulari nolo:id eſt, fingi, ut uendar. Item Pers.3..

Inſinuare. A ſinu ſeu hominis, ſeu fluminis parte factum eſt uerbum inſinuo.cuius forma quoniam incurua eſt, ideo etiam inſinuare, quaſi quodam modo non recta uia aliquid agere, plerunque ſignificare uidetur. unde inſinuatio apud Rhetores, quæ eſt oratio diſſimulatione, & circuitione obſcure ſubiens auditoris animum. uſus autem eſt, ſe in, & ad aliq. & cum aliq. inſinuare.

Se in conſuetudinem aliq. in fa. 57..Nam & amplectar eius familiares, qui me admodum diligũt, mul tum'ꝗ mecum ſunt, & in ipſius conſuetudinem, quam adhuc meus pudor mihi clauſit, inſinuabo. Ita In familiaritatem.1.uo.or.183..Videris ut moneat Apronium, quibus rebus, ac muneribus inſinuet in familiaritatem Metelli? In ſermonem alic.2.uo.orat.68.Cum familiariter me in eorum ſermonem inſinuarẽ, ac darem, celabar, excludebar. In philoſophiam antiquam.1.uo.phi. 235.Etſi Zeno Citiæus aduena quidam, & ignobilis uerborum opifex inſinuaſſe ſe in antiquã philoſophiã uidetur. Se in turmas equitum. Cæ.Gal.4.b:Genus hoc eſt ex eſſedis pugnæ, primo per omnes partes perequitant, & tela conijciunt, atque ipſo terrore equorum, & ſtrepitu rotarum ordines plerunque perturbant, & cum ſe inter equitũ turmas inſinuauere, ex eſſedis deſiliunt & pedites prœliantur. Ad aliqu. Pl.Mil.2.Inſinuat ſeſe ad illam amicam heri mei. Ad cauſam.ad Heren.2..His rebus nos inſinuabimus ad cauſam. Cum aliquo in rem aliq.Pl.Ciſt.1..Inde in amicitiam inſinuauit cum matre, & mecum ſimul. Se aliquem.de off.114..Callidus ille & occultus ne ſe inſinuet, ſtudioſe cauendum eſt. Se aliqu. Cæ.Celeriter dato loco cum ſe inſinuaſſet, ſiniſtra corripit eum, dextra'ꝗ bis ferit pugione.nunc eſt ſe inclinare, & quaſi in ſinum demitti, flecti.

Inſiſtere proprie de ijs eſt, quæ in motu ſunt, cum conſiſtunt, & tunc intrãſitiue ponitur.cum uero pro perſequi, ingredi, capere, & quibuſdã alijs, tranſitiue uſurpatur, & tum rẽ inſiſtimus, & in rem etiam dixit Pla.

Ambitum.in or.lib.217..Inſiſtit autẽ ambitus modis pluribus & ce.

Orationem.in orat.lib.217.Vt tanquam in orbe incluſa currat oratio,

nio, quoad inſiſtat in ſingulis perfe/ ctis, abſolutiſq; ſententijs. Facere aliq. Pl. Cap. 9: Videſis Aegio, ne quid tu huic temere inſiſtas credere: id eſt, certum credas. Munus. in orat. lib. 159. Quonam igitur modo tantum munus inſiſtemus, ut arbitremur nos hanc uim numeroſe dicendi conſequi poſſe? id eſt, perſequemur. Rationem alicu. rei. Cæſ. Gal. 2. b: Neq; ſatis Bruto, qui claſſi præerat, uel tribunis militum, centurionibusq;, quibus ſingulæ naues erant attributæ, conſtabat, quid agerent, aut quam rationem pugnæ inſiſterent: id eſt, caperent. Viam. Pl. Mil. 8.. Erro quam inſiſtas uiam: id eſt, capias, ingrediaris. Item Ter. Eu. 5. Et uia. Teren. Phor. 4. Sed ubi Antiphonem reperiam? aut qua quærere inſiſtam uia? id eſt, quam uiam prius capiam ad eum quærendum. In dolos. Plaut. Mil. 5. Age nunc iã inſiſte in dolos: i. aggredere.

Inſpicere aliq. in aliqu. Ter. Adel. 10.. Deniq; inſpicere tanquam in ſpeculum uitas hominum iubeo, atq; ex alijs ſumere exemplum ſibi. In patinas. Ter. Adel. 10.. Poſtremo tanquam in ſpeculũ in patinas Demea inſpicere iubeo.

Inſtare, modo eſt pro aliquid iã adeſſe, modo pro urgere, & contendere & dicimus aliquid alic. & in aliquẽ inſtare. Iudicium. 1. uo. or. 70. Vrgebant comitia, & his ipſis oppugnabat grandi pecunia, inſtabat iudicium. Ludos. Ex Aſc. 3. Inſtãt poſt hominum memoriam apparatiſſimi, magnificentiſſimiq; ludi. Iter. 2. uo. ph. 93. Itaq; quanquã iter inſtaret: id eſt, mox eundũ eſſet.

Periculum ab aliq. ali. in ſa. 176.. Veteranos uero peſſime loqui uolebat Labeo me credere, & tibi ab ijs inſtare periculum. Terræmotus 2. uo. ph. 103.. Qui cum uidiſſet hauſtam aquam de iugi puteo, terræmotus dixit inſtare. Prope aliq. Te. Adel. 8. Neq; quod partus inſtabat propè. Alicui. 1. uo. ora. 6. Quoniam tibi inſtat Hortenſius: id eſt, urget. Item 286.. Quare aut muta actionem, aut noli mihi inſtare ut iudicem: id eſt, tantopere contendere à me, ut iudicem. Agere aliq. 1. uo. or. 178.. Inſtat Scandalius poſcere recuperatores: id eſt magnopere poſcit. non intermittit poſcere. Viã rectam. Pl. Aſin. 1. Rectam inſtat uiam: id eſt, recta inſiſtit uia. Aliq. aliq. Pla. Pœnu. 12.. Dij immortales meum herum ſeruatum uolunt, & hunc diſperditum lenonem, tantum inſtat eum exitij. ut quaſi ſit dictum tantum in eum ſtat exitij. quam dicendi figuram eo ſanè, ut nimis ueterem, deuitarem. Inſtare factum Pl. Mer. 3. Ter. 4. ubi Don. exponit inſtat dicere factum.

Inſtaurare. Ad iſtar dictũ eſt inquit Se. Põ. cũ aliquid ad priſtinã ſimilitudinẽ reficitur. caueas q; dicas reſtaurare. Cædẽ. 2. uo. or. 214. Et tibi gladiatoribus tuis inſtaurãdæ cædis poteſtatẽ nõ feciſſe. Cęſum. Aſc. 72..

Quo

Quorum annorum ſpatio inſtaurari cenſus ſolet. Incendia.Sall.or. Phil..Qui rapinas et incendia inſtaurare cupiunt. Proſcriptionem. 1.uo.or.44.Ne noua,& multo crudelior per uos proſcriptio inſtaurata eſſe uideatur. Reliquias rei.3. uo.ora.73.Si ſucceditur, periculum ſit,ne inſtauratas belli reliquias, ac renouatas audiamus. Rapinas. uide incendia. Scelus.1.uo.orat. 63.In Cn.Dolobellam ſcelus ſuum illud priſtinum renouauit,& inſtaurauit quæſtorium. Sacrificium. Act.7.Id ꝗ ſacrificium cum uirgines inſtauraſſent.

Inſtigare aliq.Ter.An.17.Age,ſi hic non ſatis ſua ſponte inſanit, inſtiga: id eſt,incitatus eſt. ad Her.21.Si quã rem docere eos,& uehementer inſtigare uelimus.

Inſtillare aliqu.alic.de off.84.Nanq; hæc quoq; niſi tanquã lumini oleũ inſtilles,extinguuntur ſenectute.

Inſtituere, in plęriſque initium rei ſignificat,aliquando magis ordinem ſeu diſpoſitionem reſpicit, necnon etiã pro præcipere ponitur. Rem aliq.in famil.67.Neque tamen hæc cum ſcribebam,eram neſcius, quantis oneribus premerere ſuſceptarũ rerum, & iam inſtitutarum: id eſt, inceptarum. Agere cauſam.1.uolu.or.150.Nunc tractare cauſam inſtituimus frumentariam. Amicitiam.in fa.39..Illud quod polliceris,uelim pro tua fide diligentia'q;, & pro noſtra non inſtituta, ſed iam inueterata amicitia cures,enitare &c Munitiones.Cæ.Gall.7.c.Eius munitionis,quæ ab Romanis inſtituebatur,circuitus XI.M. paſſuum tenebat.Ita opus.Eod.loco. Opere inſtituto fit equeſtre prælium. Officinas armorum. Cæſ.Alex.4.2. Nec minus in urbe maximæ armorum erant inſtitutæ officinæ. Animum ad aliq.agendum.Ter.Phor. 5.Ita ſum iratus,animum ut nequeã ad cogitandum inſtituere. Actionem.2.uo.or.129.Tu actionem inſtituis,ille aciem inſtruit. eſt in ſuas partes totam actionem diſtribuere.

Codicem.1.uo.or.45..Quid attinet codicem inſtituere? conſcribere? ordinem conſeruare? Conſilium.Ter.Phor.6.Cedo ſenem,iam inſtituta ſunt mihi conſilia omnia. id eſt,diſpoſita.Ita In animo aliq.Ter.Adel.1.Vah quenquam'ne hominum in animo inſtituere, aut parare,quod ſit carius, quàm ipſe eſt ſibi?id eſt,conſtituere. Orationem cum aliq.1.uolumi.philo.145. Audi igitur,inquit,Luci,tecũ enim ut ait Theophraſtus,mihi inſtituenda oratio eſt:id eſt, habenda.

Sumptus alicui.2.uolumine orationum.153.Crimen autem tum uideri ſolet cum aliquis ſumptus inſtituit eos,qui antea non erant inſtituti:id eſt,imperat. Vitam. Terentius.And.1.Sapienter uitam inſtituit:id eſt,recte, & prudenter uixit. Honores alicui.Salluſtius. Iugur.c.Carthaginienſes in eo loco Phi-

Philenis fratribus aras conſecraue re, alijq́; illis domi honores inſtitu ti:id eſt, decreti. Re aliqua aliq. 1.uol.or.85.. Si in pueritia non his ar tib⁹, & diſciplinis inſtitutus eras. eſt imbui artibus, & diſciplinis. Itē in or.lib.167.. Sed nō tam armis in ſtitutus, quàm paleſtra.

Inſtruere, modo eſt parare, modo in ordinem diſponere, interdum eru dire, docere. quibus aūt uocibus, & quomodo hæ ſignificatiōes ſeſe cō municent, aliqua ex parte exempla cōmonſtrabunt. Aciem. 2. uol. or.129. Tu actionē inſtituis, ille aciē inſtruit. Item in fa.162. Ita Cohor tes. Cæſ. Gal. 8. a. Cæſar uiginti co hortibus inſtructis, caſtriſq́; eo lo co metatis, muniri iubet caſtra. Ita

Copias. Cæſ. Gal. 7. a: Copias omnes in loco edito, atq; aperto in ſtruxerunt. Auxilia. Sal. orat. Phil: Auxilia palam inſtruebantur. Ita in or.lib. 184. Nam cum tardus in cogitando, tum in inſtruendo diſ ſipatus fuit. Naues. Cæſ. Af. 4. b. In quo multę naues inſtructę fun ditoribus, & ſagittarijs noſtros im pugnabant: id eſt, à funditoribus, & ſagittarijs paratæ. Hortos. de off.63.. Imperat, emit hortos cupi dus, & locuples tanti, quanti Pythi us uoluit, & emit inſtructos: id eſt, omnibus rebus, quę ad hortos per tinēt maxime paratos. Aliquid aliq. re. Sal. Cat. c.. Sed ex omni co pia circiter pars quarta erat militari bus armis inſtructa: id eſt, armata. Itē in or.lib.197. Aut minus inſtru ctus erit magnarum artium diſcipli nis. Item. 1. uol. ph. 54. De cętero uel lem equidem, aut ipſe doctrinis fu iſſet inſtructior. Ad aliquid. Att.71. Inſtruar etiam idoneis conſi lijs ad hoc noſtrum negotium. Ter. Heau. 7: Quàm ea nunc inſtructa pulchre ad perniciem ſiet. 1. uo. ph. 76. Erit enim inſtructus ad mortem contemnendam.

Inſuere in rem aliq. Att. 30. Neſcio quod ſcribis cupiſſe te, quoniam Smyrnæ duos Myſios inſuiſſes in culeum. Item. 1. uo. or. 23. Culeus ue ro modo, & equuleus legitur. ut. 1. uol. ph. 230.. uide conijcere in equu leum. No. item culeum exponit, & modo maſculinum, modo neutrū fuiſſe exemplis probat.

Inſuefacere. Notum eſt quid ſit. Cæſ. Gal. 4. c: Et equos inſuefactos inci taret.

Inſumere aliq. in aliq. Att. 77. Vt nul lus teruntius inſumatᷣ in quenquā.

Inſultare calcibus aliq. Ter. Eu. 4.. Sine biduum hoc prætereat, qui mi hi uno digitulo fores aperis fortuna tus, næ tu iſtas faxo calcibus ſæpe in ſultabis fruſtra: id eſt, calcibus pul tabis. In aliquid. 2. uo. ph. Tum in eum maxime, qui ita peperit ho minem ſine arte, ſine literis inſultan tem in omnes, ſine acumine ullo, ſi ne autoritate, ſine lepore. Item Sall. Multos tamen ab adoleſcentia bo nos inſultauit. eſt contumelioſius in aliquem dicere.

Intentare, eſt quaſi in faciem alicuius minitando aliquid obijcere. Aſc.25. Ita ut mors intentaretur, ſi mox non deſiſterent. Sicam. 3.uol.or. Itaq; quando illius poſtea ſica, quã à Catilina acceperat, cõquieuit, hæc intẽtata nobis eſt. Faces.2.uol.ph. Is ardentes faces intentat. Seruos.3.uol.or. Intentauit ſeruos? non arma? non uim?

Intercalare. In fa.116. Quia de intercalando nõ obſ̃inuerat. q̃d ad intercalandi rationem attinet, nihil eſt, quod à me expectes, cum à Macrobio omnia tibi petere poſſis. ſed ne uix uerbum attigiſſe uideamur locum eius inf a.90.. & ubi eſt non nihil mendi atque etiam diligentioris expoſitionis opus, explicabimus. Verba Cic. ſunt: Ego idem tamen cum ad II. Calendas intercalares priores rogatu fratrum tuorum ueniſſem mane ad Cæſarem. & quæ ſequuntur. manifeſtũ mendum eſt ſtatim in II. Calend. nemo enim unquam ex bonis ita locutus eſt. idq; ex ea ratione, quam mox afferam, cenſeo eſſe corrigendum VI. Calend. Vbi etiam uides in ſcriptura, quàm non multum differant duæ illæ ſuperiores uirgulæ, ad VI. Sed cum cognoris quid ego intelligam priores intercalares, facile ſpero ubi cætera comprobari. Cum igitur intercalaris menſis bis ſexto Calen. reciperet, neceſſe erat, ut inter eas bis ſexto Calen. notam aliquam adponerent, quæ ſcilicet alteras ab alteris diſcerneret. Id autem hoc modo effecerũt, ut eas Sex. Calend. quæ præcederent, priores appellarent. quæ ſubſequerentur, poſteriores. Etſi de poſterioribus exemplum non habeo, ſed priorũ tantum ratione id aſſequi uideor. Ita ut VI. Calend. Intercalares priores legendum ſit, ſignificetq; illas VI. Cal. quæ præcedunt, quæq; legitimæ, & certe erant.

Intercedere, eſt aliquid inter aliquid cedere. quod modo fauorem, modo contra ſignificat. conſtructio uero nunc eſt cum quibuſdam præpoſitionibus, modo cum datiuo, præſertim cum de aliqua re conſtituenda agitur, ut in ferendis legibus, in dicenda ſententia, & in ſimilibus.

Precium. Teren. Adel. 8.. Poſtremo quando ego conſcia mihi ſum à me culpam eſſe hanc procul, neq; precium, neq; rem ullam interceſſiſſe. Cum aliquo aliq. 1. uol: or. 8. Ad uadimonium non uenerat, ut ais, is, qui cum tibi affinitas, ſocietas, omnes deniq; cauſæ, & neceſſitudines ueteres intercedebãt.

In gratiam. in fa.14.. De Vatinio autem primum reditus interceſſerat in gratiam per Pompeium ſtatim. Inter aliq. Ter. Hec.6: Vnde ira inter eas interceſſit, quæ tam permanſit diu, quemadmodũ amicitiam, familiaritatem, querimoniam inter aliquos. Att.270. Diſſenſionem. de off.210. Aut in Reipub. partibus diſſenſio interceſſerit.

Pro aliquo dictũ.in ſa.16.Quod
& Q.frater meus legatus eſt Cæſa
ris,& nullum meum minimum di-
ctum non modo factum pro Cæſa
re interceſſit. Aliquid alic. Terent.
An.25. Nã mihi immortalitas par-
ta eſt.ſi nulla ægritudo huic gaudio
interceſſerit:id eſt,interuenerit, ob-
fuerit. Legi. Att.10..Qui dum ue
ritus eſt, ne Fuſius ei legi intercede-
ret,quæ ex Senatus Conſulto fere-
batur. Item.64..2.uol.or.72.Ita
Autoritati Senat⁹ in fa.3.. Cui
cũ Cato,et Caninius interceſſiſſent,
tamen eſt perſcripta. Sententiæ
alic.in fa.151. Meæq́ꝫ ſententiæ quæ
ſecunda pronunciata erat, cùm fre-
quens aſſentiretur ſenatus, rogatu
Seruilij.P. Titius interceſſit. De
aliqua re.In fa.3.. De his rebus pri
die, quàm hæc ſcripſi, Senatus au
toritas grauiſſima interceſſerat.uul
go intermittere. in fa.7. Pro aliq.
aliq.Att.85.Adſcribit etiam,& qua
ſi calcar admouet, interceſſiſſe ſe ꝓ
ijs magnã pecuniã. ubi trãſitiue po
ſitũ uides, quod admodũ rarum eſt
Intercipere aliq.Att.7.. Vt, aut inter
ire, aut aperire, aut intercipi poſſint:
id eſt, literæ. Ter.Eu.1..Nam quod
nos capere oportet, hæc intercipit.
Do ait, quaſi totũ capit.ut Pl. Aul.
17: dixit. Quæ ſola interbibere Co-
rinthienſem fontem, & Pyrenæum
poteſt: Inter enim particula præter
propriam naturam, aliquando ad-
auget.ut interminari. Ter.An.12.In
termori.3.uol.or.82. Internecare.
Plaut.Amph.1:
Intercludere. eſt quaſi iter claudere.
& aliq. re aliq. & à re aliq. & aliq.
alic.2.uol.or.201. Flumine ſangui-
nis meum reditum includẽdum pu
tauerunt. Ita Cæſ.Gal.3.c. Comme
atibus noſtros intercludere inſiſtũt.
Item.Gal.1.b. Siue eo, quod re fru-
mentaria intercludere poſſe conſide
rẽt. Aliquem ab aliq.re.Cæſ.Gal.
7.a. Vt Cæſar ab exercitu interclũ-
dat. Iter.Cæſ.Gal,5.a.Neqꝫ ſub-
ſidio ueniri, neqꝫ cõmeatus ſuppor
tarii nterclufis itineribus poſſet.Itẽ.
Ciui.1.c. Ita Vias.2.uol.or.91.In
tercludere omneis ſeditionum uias.
Fugam alic.Cæſ.Gall.7.a. Atqꝫ
itinerũ anguſtiæ multitudini fugã
intercluſerant.
Interdicere.Lau.Val.tam exacte per
ſecutus eſt.quod ad huius uerbi cõ-
ſtructionẽ attinet,ut nihil addi poſ-
ſit, quod totum ſuperuacaneum nõ
uideatur, nos duo exempla in eam
ſententiam tantum adducimus, quę
eſt, & aquam, & ignem alicui inter-
dici, etiam uſurpari ſolere. Sacri
ficijs aliquem.Cæſ. Gall.6.a.Si qui
aut priuatus, aut populus, eorum
decreto non ſteterit, ſacrificijs interdi
cunt.Cæſ.. Omni Gallia Romanis
interdixiſſet. Aqua & igni alic.3.
uol.or.157.Quæ iubẽt ei, qui de ui:
Itemq́ꝫ ei, qui maieſtatis damnatus
ſit, aqua, & igni interdici Et a-
quam, & ignem.2.uol.or.222..Vt
M.Tullio aqua, & ignis interdica-
tur. Ita Præmium.3.uol.or.60.
Qui ſe-

Qui ſe opponat periculis non mo/
do nullo propoſito præmio, ſed
etiam interdicto.in or.lib.103. Neq;
enim eſt interdictum, aut à rerũ na/
tura, aut à lege aliq. Et ne quid
facias. Ter.Hec.11.. Interdico ne ex
tuliſſe extra ædes puerum uſquam
uelis.nunc eſt prohibere..

Intereſſe, modo utilitatẽ, idq; cũ im/
perſonaliter proferẽ: modo præſen
tiã, aliqñ ſimplicẽ, aliqñ ei⁹ rei qua
de agiẽ, participem, interdũ differẽ
tiam ſignificat. Quarum triũ ſigni
ficationum, quam uaria ſit conſtru
ctio, exemplis facile cognoſcetur.
A d aliquid. Att.172.. Neq; ad
id, quod quæris multum intereſt.
A d laudem. in fa.67.. Equidẽ
ad noſtram laudem non multum ui
deo intereſſe. A d neceſſitudi/
nem.in fa.29.. Magni enim uideba
tur intereſſe ad eam neceſſitudinẽ,
quam nobis ſors tribuiſſet, conſue
tudinẽ quoq; accedere. Ad rem.
1.uol.or.25.. Et certe ad rem nihil in
terſit, utrum huic ego comicũ ado/
leſcentem, an aliquem ex agro &c̃.
Quanti. Ser. Sulp. apud Gell.
4.4.. Quãti q; interfuerat eam uxo
rem accipi, aut dari, &c̃. Magni.
1.uol.or.165. Magni ſua putabant
intereſſe.ita mea, tua, de cuius con
ſtructionis ratione Grammaticorũ
omnium pleni ſunt libri. Alicui
rei.1.uol.ph. Cũ C. Triarius in pri
mis grauis, & doctus adoleſcens ei
diſputatiõi intereſſet. Conſilijs.in
fa.128.. Et ſimul oſtẽtaui me iſtis eſ
ſe familiarẽ, et cõſilijs eorũ intereſſe.
Rebus gerendis. in fa.52.. Itaq;
neq; tu multum interfuiſti rebus ge
rendis. Et ego id ſemper egi ne inter
eſſem. In re.1.uol.or.97. quibus
ego in reb⁹ interfui.item.276.. Qui
in re non interfuiſtis. Item.1.uol.or.
75. Cum aliq.aliq.2.uol.or.207.
Cum hoc homine, aut cum ſtipite
Aethiope ſi in foro conſtitiſſes, ni
hil crederes intereſſe. Inter aliq. Te/
rẽ. Adel.10. Nimium inter uos De
mea, ac non quia ades præſens dico
hoc, pernimium intereſt. Item Att.
14.. Ter. Adel.1.. Hoc pater ac do/
min⁹ intereſt. Itẽ. Eu.4. Dij immor
tales homini homo quid præſtat?
ſtulto intelligens quid intereſt? uete
res inquit Do. ſic loquebantur. Ci.
hoc idẽ per differre dixit.2.uol.or.
83. Quaſi uero paulum differat ager
Campanus, ac Stellatis.

Interficere, eſt de medio tollere.
Quod uerbum, & occidere ueteres
uehementi autoritate ad inanimata
etiam tranſtulerunt. Ferrum ru
biginem. M. Cato. apud Gell.11.2..
Ferrum ſi exerceas conteritur, ſi nõ
exerceas, tamen rubigo interficit.

Interimere aliq. alic. Pl. Mer.8. Diſpe
rij, nam illæc interemit modo me
oratio.

Interire. eſt de ijs, quæ funditus per/
eunt. Beneficium. Pl. Pœnu.7.
Malo ſi benefacias, id beneficium in
terit: bono ſi quid malefacias, æta/
tem expetit. Datum dixit Cic. ad
Att.295. Cum q; id quod dabitur,

nõ eſſet interiturũ. Leges.3.uol.
or.196. Poſſunt'ne hæ leges ratæ
eſſe ſine interitu legum reliquarum?
Literas.Att.7.. Sũt autem poſt
diſceſſum à me tuum res dignę lite
ris noſtris, ſed non committendæ
eiuſmodi periculo, ut aut interire,
aut aperiri, aut intercipi poſſint.
Ordines.Sall.orat.phil..Cuius
in urbem reditu decus, atq; ordines
omnes interierunt: id eſt, prorſus
ſublati ſunt. Vſum rei alic. Ciui.
2.a..Suorum'q; tormentorũ uſum,
quibus ipſi magna ſperauiſſent ſpa
tio propinquitatis interire: id eſt,
tormenta nulli uſui eſſe. Aliquid
in nihilum.1.uol.ph.44. Eo'q; etiã
interire, non in nihilum, ſed in ſuas
partes. Sine dolore aliq.Att.35..
Vt poſſe uideremur ſine dolore in-
terire.

Interijcere aliquid alic: & inter aliq.
Spatium..Cæſ.Gall.7.a: Indig
nantes milites Cæſar, quod con-
ſpectum ſuum hoſtes ferre poſſent
tantulo ſpatio interiecto, &c.
Aliquid. Cæſ.Gall.7.b. Quin
equeſtri prælio interiectis ſagitta-
rijs, quid in quoq; eſſet animi ac uir
tutis &c. in or.lib.243. Alios eis in
teriectos, & tanquã medios putet.
Inter.de off.19. Aut interiecti in
ter philoſophos, & eos qui Rẽpub.
adminiſtrãt. Ita in or.li.198.. Eſt au
tem quidam interiectus intermedi9.
Item.1.uol.or.226.. Qui duorũ fra
trum ætatibus medius interiectus,
uitijs cum utroq; certabat, eſt medi
um inter ea locum tenere.

Interloqui, eſt loquentem interrumpe
re. & aliquẽ, & alic. interloquimur.
Teren.Heau.12. Siccine me interlo-
quere? ita enim in palatino legitur.
In Aldino uero mihi.

Interminari. Ter.An.12. Intermina
tus ſum, ne faceres: num ueritus?
quid retulit? &c.

Intermittere, eſt modo in aliquod
tempus, quod agas, deponere: in
terdum pro interijcere. Ludos.
2.uol.ph.92. Itaq; ludis intermiſſis,
inſtauratiui conſtituti ſunt. Lite
ras.in fa.101.. Neq; alia fuit ulla cau
ſa intermiſſionis literarũ, niſi quod
ubi eſſes planè neſciebã. Facere
aliq.in fa.101. Mirabar quid tu mihi
literas mittere intermiſeras. Men
tionem alic. Att.72. Nec tui mentio
nem intermitti ſinit. Diem.Ter.
Adel.7: Nam nunquam unum in
termittit diem, quin ſemper ueniat.
Spatium.Cæſ.Gal.6.a. Et mille
paſſuum intermiſſo ſpatio caſtra
communit: id eſt, interiecto ſpatio
mille paſſuum.

Intermori aliq. ut Reliquias.3.
uol.or.82.. Quam quod eandem il-
lam manum ex intermortuis. Cati-
linæ reliquijs concitaſtis. Me-
moriã re.2.uol.or.82.127.. Memo-
riã prope intermortuã generis ſui.

Interpellare, eſt mediã alterius orati
onẽ interrumpere, uel actioni ſe al-
terius interponere, autore Aſc.69..
Orationem.Cæſ.Ciui.a: Cui9
orationem Cæſar interpellat &c.

. Sen-

Sententiam. A ſc.15.. Ne Pop. Rom. poteſtatem, aut cõſilium, aut ſententiam interpellaturum. Ita in fa.172. Interpellent me, quo minus honoratus ſim, dum ne interpellẽt quo minus Reſpub. à me cõmode adminiſtrari poſſit: id eſt, uetent.

Re aliqua aliq. Att.18. Sed hæc tota res interpellata bello, refrixerat. quaſi bello interrupta.

Interpollare, eſt interponere, intermittere, & factũ eſt ab arte fullonica, quæ poliendo diligenter uetera quæq; quaſi in nouam ſpeciem mutat. Pl. Amph.1.. Illic homo me interpollabit, meumq; os finget denuo. Item Moſt.3.. Scita tu quidem es noua pictura, & interpollare uis opus lepidiſſimum. 1. uol. or. 108. Tollendo quod eſſet, & ſemper aliquid demendo, mutando, curando ne litura appareat, interpollando.

Interponere. eſt aliq. medium interijcere. ſed ad eos maxime transfert, qui in tractando aliquo negotio, ſe quaſi autores, & caput negotij faciunt, tam q; iuuando, quàm impediendo nos interponimus. & dicim⁹ interponere aliq. & aliq. in aliquid.

Moram. Caeſ. Gall.4.a. Hoc expectari equites, atq; eius rei cauſa moram interponi arbitrabat. Itẽ. 3. uol. or. 224. Aliquid. 3. uol. or. 261. Hæc interpoſui P.C. non tam, ut pro me dixerim. Nomen ali. in aliq. re. 1. uol. or. 177. Hoc cũ palam Decumani in tota prouincia loquerẽtur, tuumq; nomen in re tam turpi, nefariaq; interponerent.

Autoritatem ſuam. in fami. 7. Offenſionem eſſe periculoſam propter interpoſitam autoritatem, religionemq; uideo. 1. uol. or. 175.

Fidem publicam. Sall. Iug. b. Eumq; interpoſita fide publica Romam duceret. Ita Fidem ſuam. Sall. Eodem loco. Priuatim præterea fidem ſuam interponit, quam illa non minoris, quàm publicam ducebat. Iudicium ſuum. Att. 121. Hæc te ſcire uolui, ſcripſiq; ſedatiore animo, quàm proxime ſcripſeram, nullum meum iudicium interponens, ſed exquirens tuum. Item. 3. uolum. orat. 63.. Se. 3. uolum. orat. 106. Conuocabat tribus, ſe interponebat. Att. Se. Att. 325. De Aſcanione tu uero quod uoles facies, me nihil interpono. 1. uolum. orat. 99. Leges ſinunt: tamen te interponis. in ſa. 161. Itaq; ſapientius meo quidẽ iudicio facies, ſi te in iſtam pacificationem non interpones. nunc uides eſſe uetare, prohibere. Att. 268. Quin etiam, cum illa fundum ſecunda fortuna emiſſet in diẽ, neq; poſt calamitatem uerſuram facere potuiſſet, ille ſe interpoſuit, pecuniãq; ſine fœnore, ſineq; ulla ſtipulatiõe, credidit. In gratiam. in ſa.14.. De Vatinio autem primum reditus in terceſſerat in gratiã per Pompeiũ: id eſt, Pomp. autor fuit noſtræ reconciliationis. nunc uero adiuuare, fauere prodeſſe ſignificat.

Interpretari aliquid. & de re aliqua. Monſtra .2. uol.ph.80.. Cumq́ magna uis uideretur eſſe in imperrā dis, conſulendisq́ rebus, & in monſtris interpretādis. Att.262. Quod ſi à te erit impetratum, uelim exiſtimes, me de tua liberalitate ita interpretaturum, ut tuo ſummo beneficio me affectum iudicem.

Interrumpere aliq. Pontem. Cæſ. Ciui.1.a: Cohortes quinq́ præmiſſæ à Domitio ex oppido pontem interrumpebāt. Officium alic. in fa. 64. Sed multa uarietate temporum interruptum officiū cumulate reddidi. Orationem. 3. uol.or.72. Atq́ illam interpellationem mei familiariſſimi, qua paulo ante interrupta eſt oratio mea, non pertimeſcam. ut interrumpere aliquem dicentem, pro interpellare, Plautino uerbo, Latine dici recte uideatur.

Interuenire, eſt medio negotio quaſi ex inſidijs ſuperuenire, & opprimere in ipſo actu eos, qui rem celatam uellent, Don. ait. uerum ſemper nō habet inſidias hominis interuētus: ſed pro intereſſe ſimpliciter ſignificat. Ter. Adel.10: Nam ut numerabatur forte argētum, interuenit homo de improuiſo. Ad Atticum. 21. Magni intereſt Ciceronis, uel mea potius, uel mehercule utriuſq́, me interuenire diſcēti. Querelis alic. Att.299.. Etenim interuenit nonnullorū querelis, quæ apud me de iſto ipſo habebātur. nunc eſt ſimpliciter adeſſe, intereſſe. Sapienti fortunam. 1. uol.ph.61.. Optime uero Epicurus, quod exiguam dicit fortunā interuenire ſapienti: id eſt, parum ad modum fortunam ſapientum impedire poſſe.

Interſepire, eſt impedire. Iter alic. 3. uol.or.63.. Ne interſeptum ſit his iter perpetuum ad hoc ampliſſimū præmium ciuitatis.

Interuertere, eſt rem aut commodatam, aut apud ſe depoſitam, aut creditam, callide, doloq́ malo intercipere. 1. uol.or.215.. Qui ſi intellexerint, ſi interuerſo regali hoc dono grauiter uos tuliſſe, &c. Item de eodē candelabro. Candelabrū, quod rex Aegypti Ioui Capitolino dono intulerat, á Verre, qui illud commodatū à rege acceperat, interuerſum eſſe cōqueritur. Aliquid. 3. uol. or.175.. Ille induxit, ut peteret promiſſum, & receptum interuertit, ad ſeq́ tranſtulit. Pl. Aſin.4: Vnde ſumam? quē interuertam? id eſt, fraudabo, decipiam. ut etiam hominē interuerti dicam⁹, à quo aliquid per dolum auferamus.

Intonare uocem alic. 2. uol.or.134.: Iam enim heſterna concione intonuit uox pernicioſa deſignati collegæ tui. eſt altius uocem edi. intranſitiue tantum.

Intorquere, eſt conijcere, à iaculatoribus ſumptum. aliquid inter aliq. Contumelias: 1. uol.ph.226. Alternis enim uerſibus intorquentur inter fratres grauiſſimæ cōtumeliæ.

Intrare in rē aliq. Att.292.. In prouincia uero

cia uero ipſa ſi quem es nactus, qui in tuam familiaritatem penitus intrarit: id eſt, quo familiariſſime utaris. In inſidias. Cæ. Ciui. 3. b. Qui cum eſſent progreſſi, primæq; turmæ in inſidias intrauiſſent. abſolute pro eo, quod eſt rem exactius tractare. 2. uo. or. 151. Intrabo etiam magis, qui geſſit, non adeſt, &c. Fiſſuram ali. de re ruſt. Var. 1. 40. Qua fiſſuram intrat.

Introducere, proprie eſt in aliq. locũ ali. ducere, immittere. interdum inducere. Aliq. aliq. 1. uo. ph. 230. Socrates autem primus philoſophiam de uocauit è cœlo, & in urbibus collocauit, & in domos etiam introduxit hinc introductiones mulierum, & adoleſcentulorum dixit Ci. Att. 11.

In remp. 2. uo. or. 196. Quæ omnia iam non ſunt tam calamitoſa, quòd mihi ſunt ſubeunda, quã perniti oſa, quòd in Remp. ſunt introducta. Initium alic. rei. 3. uo. oratio. 272. Id uos ſi forte offendimini, iuſtius huic quàm mihi ſuccenſere debetis, qui initium introduxit. Comparationẽ. de off. 54. Quod cum ita ſit, putant quidam hanc comparationem recte non eſſe introductam: id eſt, recte comparatam. Deliberationem. de offic. 54. Non uidetur huiuſmodi deliberationem introducere. Procurationem. Atti. 261. Poſſumus enim ut ſponſores appellemus, procurationem introducere

Aliq. loquentem. de offi. 96. Introduxi enim ipſos quaſi loquentes.

Introire aliq. In uitam. de offi. 98. Quem fuit æquius, ut prius introieram in uitam, ſic prius exirem de uita. In urbem. in ſa. 115. Qui ſimulacq; Dolobellam acceſſit ad tribunal, introierat enim in urbem.

Intromittere aliq. aliq. Ter. Eu. 2. Vereor ne illud grauius Phædria tulerit, ne'ue aliorſum, atq; ego feci, acceperit, quòd heri intromiſſus non eſt. In ædes. Pl. Aul. 2. Caue quẽquam alienum in ędes intromiſeris. Item. Aul. 17. Ego uero nuſquam legi in ædibus intromitti.

Introſpicere in aliq. In mentem ſuam. 1. uo. phil. 89. Tu te introſpice in mentem tuam ipſe, cumq; omni cogitatione pertractans, percõcta re ipſe te. habet res diligentem conſiderationem.

Intrudere ſe. 1. uo. or. 287. Atque etiã ſe ipſe inſerebat, & intrudebat.

Intueri aliq. & in aliq. in orat. libr. 193. Tum Brutus de iſto poſtea, ſed tu, inquit, me intuens, orationes nobis ueteres explicabis? Poteſtatem, opem, alic. 2. uo. orat. 145. Veſtram fidem obteſtatur, miſericordiam implorat, uitam poteſtatem, ac ueſtras opes intuetur. nunc oculis, uultu, necſine ſpe, opem implorantem expreſſit. Nutum hominis. Attico 294. In qua tanta multitudo ciuiũ, tanta ſociorum, tot urbes, tot ciuitates unius hominis nutum intuẽtur? Item. 291. Nam græci ſic te ita uiuentem intuebuntur, ut quendam ex annalium memoria, aut è cœlo diui-

num hominem eſſe in prouinciam delapſum putant.nūc eſt magis obſeruare. Aliquid.in ſa.101. Iam cum mihi non placebas, cum idem intuebare,quod & Titius familiaris meus.nunc probare ſignificat. In aliquem in or.li.166.Nam mihi Brute in te intuenti crebro in mentem uenit uereri, ecquodnam curriculum aliquando ſit habitura tua,& natura admirabilis, & exquiſita doctrina,& ſingularis induſtria.Item.85.

In aliquid.in or.lib.167.In quā cum intueor:i.quam cum exactius conſydero.agit de ui dicendi.

Inuadere,eſt cum impetu, & repente aliquid aggredi. interdum ingredi, nec ſemper de malo:& aliq.& in aliq.inuadimus. In aliquem.3.uo. or.6. Vt in eum nō inuaſiſſe, ſed incurriſſe uideat.1.uol.phi.219..De L. Bruto fortaſſe dubitarim, an propter infinitum odium in tyrannum effrenatius in Aruntem inuaſerit .1. uo.or.289.Vt in Cecinnam uenientem cum ferro inuaderet. Item offi. 16.Illud autem optimum, in quo me inuadi ſolere ab inuidis, & improbis audio.id eſt,carpi. ubi uides uti compoſitio non ſolum ſignificationem,ſed coniugationem,ut in compoſitis à do, & in multis aliis, uerū etiam genus commutat. nam uado is,cum neutrum ſit,tamen in hac cōpoſitione paſſiuam admittit ſignificationem,quod non facit cum euado,cum peruado.nō enim euaſum, aut peruaſum aliq.ab aliq.quis unquam dixerit,ſed inuaſum,& inuadi recte. In pecuniam alic.1.uol. or.19..Vt quoniam in alienam pecuniam tam plenam, atq; præclaram nullo iure inuaſerit.i.manum iniecerit. In bona alic.1.uo.or.22. Interea iſte Titus Roſcius uir optimus, procurator Chryſogoni Ameriam uenit,in prædia huius inuadit. In Galliam, in Aſiam, in alienam prouinciam.3.uo.or.231.in Galliam inuaſit Antonius,in Aſiam Dolobella,in alienam uterq; prouinciam. In collum alic.3.uo.ora.175.Cum mulier fleret uberius,homo miſericors ferre nō potuit,caput aperuit,in collum inuaſit.i.ſe in collum eius coniecit. In oculos.Pl.Aſin.14:In oculos īuadere optimū eſt,i.irruere. In animum aliq.Sall.Iug.b. Tanta uis auaritiæ in animū eorum ueluti tabes inuaſerat,i.eorum animos occuparat. Fines hoſtium.Sal.Iug. a..Igitur ex improuiſo fines eius cū magna manu inuadit. Dolorem aliq.Ter.Hec.7..Dic mihi an dolor repēte inuaſit?i.occupauit.proprie, inquit Do.inuaſit, quia repente.

Libidinem aliq. Salluſt.Cati.a. Hunc poſt dominationem L.Syllæ libido maxima inuaſerat Reipu.capiundæ.id eſt inceſſerat. Deſidiam,Inertiam,Stuporem,Torpedinem aliq.Sall.Rep.ord .2: Quia deſidia,inertia, & ſtupor eos, atque torpedo inuaſit:id eſt,corripuit.

Animo aliq.Sal.Iug.a.. Quippe qui totum eius regnum animo iam inua

inuaſerat. In arcem cauſæ. in fa. 11.Non potui magis in arcem illius cauſæ inuadere:id eſt,magis in cauſam illam ingredi.

Inuehere aliq.alic.1.uo.phi.196.Non erant in ijs, quæ tibi caſus inuexerat:id eſt,intulerat. Caſum,fortunam alic.1.uo.ph.217.Vt quencunq; caſum fortuna inuexerit,hunc aſpte,& quiete ferat.

Inuehi,modo uehi, modo increpare, autore No.ſed in ſecunda ſignificatione in aliquem inuehi dicimus.

Capitolium.de offi.127.Sed cũ eius curru Capitolium inuectus offendes Remp.perturbatam conſilijs nepotis mei.ut roſtra aduolare. In aliquem.3.uo.or.242. In totam denicq; M. Antonij domum ſum ſemper inuectus.Ita In cauſam alic. in or.lib.87.Cum igitur uehementius inueheretur in cauſam principũ Conſul Philippus &c.

Inuenire,idẽ eſt quod reperire,aliquãdo acquirere. Viam.Ter.Eu.4. Ego adeò hanc primus inueni uiam .i.autor fui. Remedium.Ter. And.11. Quod remediũ huic malo nunc inueniam? Cognomen ali. 1.uo.ph.53..Necq; eum Torquatum qui hoc primus cognomen inuenit &c.i.q̃ cognominis autor fuit. Obtrectatores.in fa.65..Scis meam fortunam neſcio quomodo facile obtrectatores inuenire.i. incurrere in obtrectatores. Certum.Cæſ.Ci. 1.2..Necq; certum inueniri poterat:id eſt,ſciri. Acute aliq.in orato. lib. 167..Nihil acute inueniri potuit &c.

Aliquid.Ter.Eu.3.Vtinam tam aliquid inuenire facile poſſis Phædria,quàm hoc peribit. nunc eſt acquirere,ut ait Do.

Inuertere,eſt quaſi in contrarium uertere,& præpoſtere uerba pronunciare,ut pro lauo,uola, Do.ait.Ter. Heau.5..Inuerſa uerba,euerſas ceruices tuas. Annulum.de offic.59.. Idem rurſus uidebatur. cum in locum annulum inuerterat,id eſt,in alteram partem uerterat.

Inueſtigare,eſt ſæpius quærẽdo inuenire,ut ſit ueſtigo, quæro, inueſtigo & perueſtigo quaſi acquiro, inuenio.Ter.Heau.11..Nihil tam difficile,quin quærendo poſſit inueſtigari,&reperiri.Item.1.uo.or.325.Quã cum inueſtigare,& conquirere Cæſares uellet &c.de off.19.Qui aut inueſtigarent,aut conarẽtur magna quę dã.1.uo.ph.161.At.134.3.uo.or.97.

Inueterare aliq.in fam.39..Et pro noſtra non inſtituta,ſed inueterata amicitia cures,enitare &ce. Opinionem.1.uol.ora.66..Inueterauit enim iam opinio Reipub.&c. Honorem.nomen alicui.2.uo.orat.Quorum iam & nomen,& honos inueterauit, & huic urbi, & hominum famæ, ac ſermonibus. Barbariam.3.uol.or.63.. Inueteratam quondam barbariam ex Gaditanorum moribus, diſciplinacq; delerit.

Inueteraſcere.In hoc uerbo illud euenire uideo, quod fortaſſe in nullo alio,ut duo ſignificet è regione aduerſa,nã mõ eſt durare,mõ deficere

durare, quia quæ uetera fiunt, diu quidem durant, & ſunt. item, quæ multi ſunt temporis, ætate illa ſolēt debilitari, & ſenſim deficere. ut. 2. uo lu. or. 116. Memoria ueſtra Quirites noſtræ res alentur, ſermonibus cre/ ſcent, literarum monimentis inuete raſcent: id eſt, diu permanebunt. Itē 1. uo. ph. 236. Nihil enim inueteraſce re, nihil extingui, nihil cadere debet eorum in quibus uita beata cōſiſtit. nunc eſt deficere.

Inuidere, & alic. & aliq. alic. & in aliq. re inuidemus alic. nihil opus eſt ex/ emplis. Aliquid alic. 1. uo. philo. 190. Vt nobis optimam naturam in uidiſſe uideantur. In aliqua re. 2. uo. or. 161. Romam uenis, affers fa/ ciem nouam, nomen uetus, purpu/ ram tyriam, in qua tibi inuideo, quòd unis ueſtimentis tandiu es lau tus. paſſiue eſt etiam ubi prolatū eſt. 1. uo. ph. 194. Non dixi in inuidiam quæ tum eſt, cum inuidetur: id eſt, quando quis inuidia laborat, quod planius expreſſit Horatius in arte, cum dicit, Ego cur acquirere pauca ſi poſſum, inuideor. ſed mire, inquit Acro Hor. nam cum de fingendis uerbis loqueretur, hoc ſibi ſecundū Græcos effingit, nam apud Pl. Bach. 11. Imperſonaliter dictum eſſe uidet.

Inuiſere, eſt proprie ire uiſum, inter/ dum perſpicere, interius uidere. & aliq. & ad aliq. inuiſimus. Pl. Menę. 1. Nunc ad eum inuiſo. interius uide re. in or. li. Itaq; nec hoc poſſum di/ cere me omnino ignorare, quod poſſideat, neque plane noſſe, atque inuidiſſe.

Inuitare aliq. re aliq. 3. uo. or. 139. Præ miĳs etiam inuitabat. Se pluſcu/ lum in cœna. Pla. Amp. 1: Mira ſunt niſi inuitauit ſeſe in cœna pluſculū: id eſt, repletus eſt, exponit No. ut crebro apud uetuſtiores. In lo/ cum alterius alic. Att. 34. Coſconio mortuo, ſum in eius locum inuita/ tus. In rem. Att. 33. A C. Cæſare ualde liberaliter inuitor in legatio/ nem illam.

Inuocare, etſi proprie dĳ inuocantur de hominibus etiam tamen uſurpa/ tur. in fa. 65. Ego autem quem poti/ us adoptem, aut inuocem, quàm il/ lum, quo defendente uincere didici. eſt etiam ubi in, negat, ſignificat´que non uocare. Pl. Cap. 1. Iuuentus no/ men indidit ſcorto mihi, quod inuo catus ſoleo eſſe in conuiuio.

Inuolare, eſt impetu facto irruere, à uolatus celeritate factum. & in aliq. inuolamus. In oculos alic. Ter. Eu. 13. Vt ego unguibus facile illi in oculos inuolem uenefico. In ca/ pillum. Te. Eu. 19. Vix me cōtineo, quin inuolem in capillum.

Inuoluere, eſt circumtegere. & aliquid aliqua re inuoluimus. 3. uol. ora. 82. Atque hæc dicere uix audeo, uereor ne qui ſit, qui iſtius inſignem nequid am frontis inuolutam tegumentis nondum cernat: id eſt, tectam. Item Cicer. ad Cæſ. Iuniorem libr. 1: Sed quod uideret nomine pacis bellum inuolutum fore: id eſt tectum.

In/

Inurere, eſt ſignum per ignem rei ali/cui imprimere. transfertur tamen ad ea, quæ grauiter inſident ali/cui, ut odium, famam &c. Cala/miſtris aliq. in ora. lib. 189. Qui uo/lunt illa calamiſtris inurere. Odiũ alic. ex aliq. re. 2. uo. or. 231.. Tantum homines impios ex uetere illa con/iuratione inuſtum nefarijs menti/bus bonorum odium retinebat.

Famam crudelitatis & ſuperbię alic. 2. uo. ora. 125.. Quæ ſi cauſa non adeſſet, tamen, uel dignitas hominis uel honoris eius, quem adeptus eſt, amplitudo ſumma, mihi ſuperbiæ, crudelitatisq́ famã inuſſiſſet, ſi ho/minis & ſuis, & Pop. Roma. orna/mentis ampliſſimi cauſam tanti peri culi repudiaſſem. Leges ali. 3. uo. or. 107.. Quas ille leges (ſi leges no/minandæ ſunt, ac non faces urbis, & peſtes Reipu.) fuerit impoſiturus nobis omnibus, atq́ inuſturus. for/taſſe, quia faces dixit, addidit, inu/ſturus. Dolorem alic. 1. uo. phil. 194. Proprium eſt enim irati cupere à quo læſus uideatur, ei quàm ma/ximum dolorem inurere. Item Att. 12. 3. uo. or. 121. Scelus Reip. 3. uo lum. or. 6. Si nondum ſcelera, uulne raq́ inuſta Reipub. uulτis recordari. Vulnera. uide ſcelus. Peſtes Rei/pub. Faces Reip. uide leges.

Iocari, proprie uerbis eſt. Ter. Eu. 5.. Quid agis? iocabar equidem.

Iraſci, eſt ira commoueri. & alic. & cũ aliquo iraſcimur. Cum aliquo. 1. uo. phil. 220 Iratus uidetur fuiſſe cũ Tyberio Graccho tum, cũ languen tem Cos. reliquit.

Ire. Verbum hoc cum motum habeat ad locum, grammaticorum regulas recte ſæpius ſeruat, ut niſi præpoſi/tione addita caſum poſtulet. eſt ta/men interdum ubi eam non curet. ut ire exequias alicuius: id eſt, ad eius exequias. Item inficias, ſuppetias, uiam ſuam, ut ſuo de omnibus lo co. neque illud omittam, ſignifi/care etiam modo abire, modo ue/nire, ut Don. ait. Ad arma. in fa/mi. 162.. Poſteaquam itum eſt ad ar/ma. Ad ſaga. 3. uo. ora. 158.. Pro/pter cuius periculum ad ſaga iſſe/mus. Ad aliquem. Ter. Eu. 10.. Eamus ad me, ibi proximum eſt ubi mutes: id eſt, domum meam. Item An. 5. Itur ad me. nunc perſonam ſi/gnificat, & quaſi hoſtiliter dictum ait Dona. ut Pl. Itur ad me. & Virg. Ibat in Eurialum. Ad ſacculum. Pl. Cap. 1: Vel extra portam ire tri/geminam ad ſacculum licet. Ad uerſum alic. Pl. Amp. 5. Magis nũc meum officium facerem, ſi huic eũ aduerſum, arbitror: id eſt, obuia.

Ante. Ter. An. 13: Hem id te oro ut ante eamus, dum tempus datur: id eſt, præoccupemus. alibi anteire habet conditionem, nunc conſilium uel factum potius continet. Exe/quias alic. Ter. Phor. 25.. Exequias Chremeti quibus eſt commodum: ire iam tempus eſt. uide ire exequias ſine præpoſitione. & ire pro eundi.

Inficias. Teren. Adel. 8.. Nunc ſi

hoc palam proferemus, ille inficias ibit, ſat ſcito. Item Pl. Menæ. 7: In uigiliã. Pl. Pſeu. 16: Quid hoc, quod te rogo? noctu in uigiliam quando ibat miles, tum tu ibas ſimul? In ſententiam alic. in fa. 3.. Perſpiciebãt enim in Hortenſij ſententiam multis partibus plures ituros. In omnia alia. in fam. 3. Poſtulatum eſt, ut Bibuli ſententia diuideretur, quatenus de religione dicebat, cui rei quia obſiſti non poterat, Bibulo aſſenſũ eſt, de tribus legatis frequentes ierũt in alia omnia. pertinet & hoc ad ſententiam dicendam, ſignificat autem contrà ſentire. & ſenſus eſt: Bibulo aſſenſum eſt, quatenus de religione dicebat, de tribus autem legatis, omnes in alia omnia diſceſſere: id eſt, ab eo diſſenſere. & ita interpunctis periodus eſt diſtinguenda, ut nos diſtinximus, quod ipſum per diſcedere dixit. 151. Cæ. uero per tranſire. Gal. 8. c.. In otium. in fa. 195.. Tamen eo tempore me conſolabar, quòd & in ſummum otium te ire arbitrabar, & impendentibus magnis negocijs diſcedere. In uiam. Ter. Eu. 7.. Haud conuenit unà ire amicã cum imperatore in uiam. ubi in loco in, accuſatiuum etiam recipit. In conſilium. 1. uol. or. 86. Cum his iudicibus, quos in horum locum ſub ſortitus es, de te in conſilium iturũ putaſti, tamdiu domi fuerunt? Item. 82.. Si poſt Cal. Ian. in conſilium iretur. Item. 2. uo. or. 28.. 3. uo. or. 6. Pro iudicare ubiq;. In neruum. Ter. Phor. 15. Noſtra cauſa ſcilicet in neruum ibit potius: id eſt, omnes perferet cruciatus. In poſſeſſionem. 1. uo. or. 101.. Dicebat iſte, niſi cũ muliere decideretur, in poſſeſſionem ſe ire iuſſurum. In duplum. 2. uol. ora. 156.. Vt ſi iudicatum negaret, in duplum iret. In aliquem. At. 26.. Equidem anteq; tuas legi literas, in hominem ire cupiebam. Sallu. orat.. Macri. Lucull[9] ſuperiore anno quãtis animis ierit in L. Quintium uidiſtis. i. quantus aduerſarius extiterit.

Aliquo. Ter. Ad. 21: Mane, ſcio, iſtuc ibam. i. hoc nunc uolebam dicere. Iter conſtitutum. Cæſ. Af. 5. a. Cæſar iter conſtitutum ire contendit. Itineribus ali. aliq. Atti. 324. In quo quoniam ipſi quoq; fuimus patiamur illum ire noſtris itinerib[9].

Obuiam alic. eſt ſæpius ei cohoneſtandi eum cauſa occurrere. ita etiam pro contradicere, obſtare. Sallu. Iug. a. Deinde quia tum primum ſuperbiæ nobilitatis obuiam itum eſt. Iug. a: a.. d: Cæſ. Gal. 7. a. In ius. Att. 266.. In ius de ſua re nunquã ĳt.

Prorſus rem. Att. 235.. Dolobellæ & prima illa actio, & hæc contra Antonium concio mihi profeciſſe permultum uidetur, prorſus ibat res. i. rectè, proſpere. Pl. ante Ci. hac particula uſus eſt, de eo, qui non recte eat, ſed quaſi cãcer. Pſeu. 10.. q ita ait, Illuc ſis uide, non prorſus, uerũ ex tranſuerſo cedit, quaſi cancer ſolet. Perditum aliq. Ter. And. 1.. Cur te is perditum? Suppetias alic.

alic.Cæ.Af.5.b.Suppetias ire contẽdit. Viam rectam.Pla.Pœnu.7.. Rectam is leno uiam. Item Rud.21.. Viam ſuam dixit abire. uide uerbũ.

Viſere.Ter.Hec.2..Noſtra illico it uiſere.Item Phor.2: Vultis'ne eamus uiſere?

Irraucire aliq.in or.libr.108.At Aeſopus ſi paulum irraucuerit, explodi.

Irrepere aliquo,eſt eò clanculum peruenire.ab ijs animalibus, quæ uentre gradiuntur,quorum greſſus maxime tactus eſt,ſumptum.& in rem & in re irrepere dicitur. In aliqua re aliq.de offi.66.. Itaq; ſi uir bonus habeat hanc uim,ut ſi digitis concrepuerit,poſſit in locupletiũ teſtamento nomen eius irrepere,&c.

Irretire aliq.aliq.re.3.uol.or.31.Homines'q; negocia gerentes iudicijs iniquiſſimis irretires. Se erratis.1.uo.ph.240..His enim ſe adoleſcens improuida ætate irretierat erratis.

Irridere,idem eſt cum deridere. Ter. An.2..Irrides?nihil me fallis.

Irrigare agros.de offi.35. Adde duct[9] aquarum, deriuationes fluminum, agrorum irrigationes.&c.

Irritare.Dictum eſt proprie prouocare,à canibus tractum, qui cum prouocantur irruunt, ait No. uel quia reſtrictis dentibus hanc literam imitantur,inquit Do. Animum.Teren.An.14..Dum animus irritatus eſt.i.ira commotus.ſed bono etiam irritamur. ut in exemplis. Crabrones.Pl.Amp.5:Irritabis crabrones,&irritaſſo.Pl. Amp.1.. Nam ſi me irritaſſis. Gulam.Sall.Iug.d. Quia Numidæ plerũq; lacte,& farina ueſcebãtur,& neq; ſalẽ, neq; alia gulæ irritamẽta quærebãt.nũc cõtinet ſuaue irritamẽtũ.Atti.285.Neq; magis irritat[9] eſſet Antonius regno Cæſaris,q̃ ob eiuſdẽ mortẽ deterritus.eſt & alterũ Irritare,ri ſyllaba correpta,cũ ſupioris producat. ſignificat autem improbare.Teren. Phor.23..Quod erat ratũ,irritũ eſt.

Irrogare,eſt imponere, id'q; fortaſſe tantũ de grauibus,ac moleſtis reb[9]: Pla.Cap.6..Irrogabo mulctam, ut mihi cœnas decem dent meo arbitratu.2.uo.or.222.Vt ter ante magiſtratus accuſet intermiſſa die, quã mulctam irroget,&c.Item.3.uo.or. 108..Aſc.10. Supplicia alic. Aſc. 60.Eſt enim locus de ſupplicijs irrogatis. Vectigalia.Cæ.Af.5..in fine.Tributis,uectigalib[9]q; regijs irrogatis. Leges.2.uo.or.222.Vetãt leges ſacratæ,uetãt.XII. tabulæ, leges priuatis hominibus irrogari.

Tributa.uide ſupplicia.

Irruere,eorũ eſt,q cũ impetu aliq̃d ineũt,Don.ait.quod uerbũ cũ neutrũ ſit, Ter.noue ĩtulit ſe,fecitq; tranſitiuũ.Ade.13.Vide ne ille huc prorſus ſe irruat.In offenſionẽ alic.1.uo.or. 72..Qui quaſi de induſtria in odiũ offẽſionẽq; Pop.Ro.irruere uideãt.

Irrumpere,eſt impetu facto aliq. inuadere,& in, & ad ali. irrũpim[9]. In Aſiam.3.uo.or.231.Alter in Aſiam irrupit curſim.Sal.Cat.b.. Vt grege facto cum telis ad ſeſe irrumperent,

Itare aliqu.apud Gelli.ex edicto quodam.15.11.Maiores noſtri, quæ liberos ſuos diſcere,& quos in ludos itare uellent,inſtituerunt.

Iterare aliq.Aſellio apud Gel.5.18..Ex ꝙ eo libro,quæ in bello geſta ſunt, iterare.1.uo.ph.184..Iterandum eadem mihi iſta,non enim intelligo.

Iubere,eſt uelle ab eo quod ſequitur, id,quod præcedit.non iubemus enim niſi quod uolumus.ut Chremetem iubeo Do.ait.eſt etiam pro decernere.ut populus iuſſit, autore Sext.nã pop.iubebat, ſenatus cenſebat. ut Cic.Atti.275.Quod enim nondum ſenatus cenſuit, nec populus iuſſit, &c.& tum aliquid alicui iubemus. in propria uero ſignificatione aliq. aliquem iubemus. Legem.in or. li.90.Num ad populum de legibus iubendis,atꝗ uitandis.2.uo.ph.191. Sal.Iug.c.Poſtquam ei prouinciam Numidiam populus iuſſit:id eſt, decreuit. Aliquid aliq.in fami.225. Quæ te aliquid iuberent.Item. 224.

Saluere aliq.Atti.62. Dionyſiũ iube ſaluere. Gaudere.in fa.96. Quamobrem ualde iubeo gaudere te. Sperare.in fa.232..Nũc quando ſperare nos amici iubent,&c.

Iudicare,eſt ius dicere,Varrone teſte. ſed pro exiſtimare etiã ponitũ. Animo ſuo aliq.Ter.Adel.24.Geta maximi precij eſſe te hominem iudicaui animo meo hodie:id eſt,ſecundũ ſententiam animi mei. Ex ingenio ſuo.Terent.Heau.18.Ohe, iam deſine deos uxor gratulando obtundere, tuam eſſe inuentam gnatam, niſi illos ex tuo ingenio iudicas, ut nihil credas intelligere,niſi idem dictum eſt centies:id eſt,niſi eos tui ſimiles eſſe exiſtimas.Item Ter.Eu.2.. Atꝗ ex aliorum ingenijs nunc me iudicet. De ſenſu ſuo.2.uo.orati. 120.. Ego enim de meo ſenſu iudico.

Hoſtem aliq.3.uol.or.186.Et iudicetur non uerbo,ſed re, non modo non conſul,ſed etiam hoſtis Antonius: id eſt,loco hoſtis habeatur.

Recte,& ordine.1.uo.orat.41.. Laudabunt omnes, ſi recte, & ordine iudicatis. Diſſolute. At.314.. Equites Romani(diſſolute enim iudicatis) nos iudicamus,uos laudatis,inquit. Perperam.1.uo.ora. 125.Si quis perperam iudicaſſet, ſe cogniturũ,cum cognoſſet.animaduerſurum.Item.Pla.Cap.4.. De aliqua re.Cæ.Gall.5.c. Hic dies,hic dies de noſtris controuerſijs iudicabit,id eſt dĳudicabit.

Iugulare,eſt iugulum ferire.quo in loco quoniam maxime uita expoſita eſt,ideo ſæpius iugulare occidere ſignificat. Aliquem,Teren.Eu.6. Pulchre me hercule dictum,& ſapiẽter.papæ iugularas hominem: Et gladio.Atti.10..Cum illum plũbeo gladio iugulatum iri tamen diceret.

Præiudicio.2.uol.or.31..Itaque cum Oppianicum iam perditum,& duob⁹ iugulatũ præiudicijs uideret.

Iungere,eſt adiungere,tamꝗ rhedam equis,quàm equos rhedæ iungi dicimus.Atti.89.Hic Vedius uenit mi

hi

hi obuiam cum duobus eſſedis, & rheda equis iuncta, & lectica, & familia magna.

Iurare, eſt aliquid iureiurando confirmare. Pl. etiam hoc ut deponenti uſus eſt. Calumniam. in fa. 117. nam de diuinatione Appius, cum calumniam iuraſſet, contendere auſus non eſt: id eſt, ſe non malicioſe, cum eo agere iuraſſet: quod adhuc in iudicijs ſeruatur. Calumnia enim eſt malitioſa, & mendax infamatio.

In litem. 1. uol. or. 45.. Quod in codicum iniuratus referre noluit, id iurare in litem non dubitet? In uerba. alic. aliq. Caeſ. Ciui. 1. c: Princeps in hęc uerba iurat ipſe, ad idem iuſiurandum adigit Afranium, ſubſequuntur Trib. militum. In legem. 2. uol. or. 36.. Multam petiuit: qua lege? quod in legem non iuraſſet. Item. 3. uol. or. 17. Quaſi uero ille non in alteras quoq; leges, quas iniuſte rogatas putant, iam ante iurarit. 1. uol. ph. 76. Eſt iurādo legem probare. Conceptis uerbis. Pl. Aſin. 9. Vbi uerbis conceptis ſciens libenter periuraris: Item. Pſeu. 3.. Iuraſtin' te illam nulli uenditurum niſi mihi? B. fateor. Ca. nempe conceptis uerbis? B. etiam conſultis quoq;. uide concipere uerba, item dare iuſiurandum, & idem eſt cum in uerba alic. iurare. Ex animi ſententia. de off. 73.. Non enim falſum iurare peierare eſt, ſed quod ex animi tui ſententia iuraueris, ſicut uerbis concipitur, more noſtro, id non facere periurium eſt. Ex legibus. Att. 33. Ad quae, ut ex legibus Iulijs non dubitant iurare cęteri, eſt ſecundum eas leges iuſiurandum dare. Morbū. Att. 1. Aquilium non arbitramur, qui denegat, & iurauit morbum, & illud ſuum regnum iudiciale oppoſuit. quid autem hic ſit iurare morbum ſentio multos dubium habere: ego ita cōijcio, ut quaſi uox ſit execrantis, tamq; ualeat, atq; ſi dixiſſet, morbo hoc nunquam liberer, ſi peto.

Iurari pro iurare Pl. Perſ. 10. Qui mihi iuratus eſt ſeſe hodie argentum daturum.

Iuuare, eſt facere quod cōducat. 1. uol. or. 246. Te igitur autore, atq; interprete, ne foro quidem, & conuentu Mamertini Pop. Rom. iuuare debuerunt. Item in fa. 213.. Id eſt, ſi T. Manlium quàmmaxime, quibuſcunq; rebus honeſte, ac pro tua dignitate poteris iuueris, atq; ornaueris. Item. 213..

L.

Labare, eſt proprie corruere, ſed etiam trāsfertur. 3. uol. or. 207. Cum ei labare M. Antonius uideretur.

Labaſcere, eſt moueri incipere. Ter. Eu. 2.. Labaſcit uictus uno uerbo. Item. Adel. 4.. Labaſcit, unum hoc habeo &c.

Labefacere, eſt aliq. aliq. Ex parte cōmouere. corrumpere. Dentes alic. Ter. Adel. 4.. Pudet nihil, om

nes dentes labefecit mihi.

Labefactare, eſt aliq. aliq. modo deterius facere, & quaſi labe afficere.

Cauſam. 1. uol. or. 46.. Cęteri cũ ad iudicem cauſam labefactari animaduertunt, ad arbitrum confugiunt. Fidem alic. precio. 2. uol. or. 58.. Quos appellarit, quibus pecuniam promiſerit, quorum fidem precio labefactare conata ſit. Dignitatem alic. 3. uol. or. 129.. Et eo magis quòd uidetis hos quaſi ſumptos dies ad labefactandam illius dignitatem. Iudicatum. 2. uolu. or. 29. Rem enim integram hominis nõ alieni quamuis ſuſpitioſam defendere humanitatis eſſe putabamus, iudicatam labefactare conari impudentiæ, &c. Præſidium. Att. 279.. Hoc adoleſcentis præſidium equidem adhuc firmum eſſe confido, ſed ita multi labefactant, ut ne moueatur, interdum extimeſcam. Orationem. 1. uol. ph. 58. Quam autem dicam uoluptatem iam uidetis, ne inuidia uerbi labefactetur oratio mea. Remp. 2. uol. or. 93. Mediocriter labefactantem ſtatum Reip. Leges, ius. 1. uo. or. 298.. Non homines lædit, ſed leges, ac iura labefactat.

Labi. Verbi proprietas eſſe uidetur non ſenſim, ſed celeriter cadere, qui caſus quoniam ſolet eorũ eſſe, qui imprudenter ingrediuntur, ideo transfertur recte ad reliquos errores. eſt etiam ubi celeritatem maxime ſignificat. Opinione aliq. 3. uol. or. 247.. Talis igitur, & uir, & ciuis opinione labi poteſt. Inopia uerbi aliq. 3. uol. or. 225. Nam te inopia uerbi lapſum putarem, niſi tuam in dicendo facultatem noſſem. Ad molliciem aliq. 2. uol. ph. 177.. Quarum mores lapſi ad mollicię pariter ſunt immutati cum cantibus. Diem. 3. uolu. ora. 226. Caſſius lapſis paucis pòſt diebus conſequebatur.

Laborare. Verbum hoc multis modis accipitur, tam'ꝗ trãſitiue, quàm intranſitiue ponitur recte, dicimus uero laborare aliq. & alic. & aliq. re, & cum præpoſitionibus quibuſdam, ut in exemplis, tam'ꝗ dicim⁹ caput alicui, quàm capite aliquem laborare. Idem ꝙ tu. Att. 206. Quo etiam magis laboro idem, quod tu. Id. in fa. 131. Quod ſcribis prælia te mea cauſa ſuſtinere, nõ tam id laboro, ut ſi qui mihi obtrectent, à te refutentur, quàm intelligi cupio, quod certe intelligitur, me à te amari: id eſt, curo. Res Ro. Att. 66. Ad quid laboramus res Romanas? & tranſitiue eſt poſitum, nam in id, & idem non ita. in fa. 45. Hæc mihi ampliora multo ſunt, quàm illa ipſa, propter quæ hęc laborant. ubi uideant grammatici etiã laborari in paſſiua uoce & ſignificatione reperiri, neq; laboratũ participiũ eſſe ſine origine uerbi.

Aliquid. 3. uol. or. 48.. Cũ à me ipſo laborata proferri uiderentur.

Alicui. 1. uol. or. 169.. Patiemini iudices

iudices à ſocijs, ab aratoribus Pop. Ro. ab his qui uobis laborant, uobis ſeruit &c. Hoſtibus inteſtinis. Att. 278.. nec externis hoſtibus magis, quàm domeſticis laboram⁹

Malis. alic. in fa. 47. Nō tuis bonis delectari potius, quàm alienis malis laborare. Crudelitate aliq. 1. uol. or. 44.. Veſtrum nemo eſt, quin intelligat Po. Ro. qui quondā in hoſtes leniſſimus exiſtimabatur, hoc tempore domeſtica crudelitate laborare. De Milone. in fa. 20.. Quamobrem ſi me memorē, ſi gratum, ſi bonū uirum, uel ex hoc ipſo, quòd tam uehementer de Milone laborē, exiſtimare potes. Att. 78.. Ita De uita, de capite. 2. uolu. or. 59.. In quo tamen non minus de capite huius, quàm de ſua uita laborat. Item Att. 214.. De exiſtimatione. Att. 291. Quem certo ſcio ita laborare de exiſtimatione tua, &c.

De gloria. Att. 398.. Simul illud cogita nos non de reliqua & ſperata gloria iam laborare, ſed de parta dimicare. Etſi ubiꝙ de, cauſam ſignificat, neꝙ cum uerbo quicquam proprij habere ſcio. E dolore aliq. Ter. An. 5.. Laborat è dolore, atꝙ ex hoc miſera ſolicita eſt. Ex inteſtinis. In fa. 107. Cum decimum iam diem ex inteſtinis laborarem.

Ex pedibus. in fa. 141. Quod ex pedibus laboraret. Ex inuidia. 1. uol. or. 43.. Et reſp. ex illis, & ipſi ex inuidia minus laborarent. Item. 2. uol. or. 60. Ex aliquo. 1. uol. or. 43.. Et reſp. ex illis, & ipſi ex inuidia minus laborarēt. Ex deſiderio. in fa. Non ignoro quantum ex deſiderio labores, ſed erunt omnia facilia, ſi ualebis. Ex ære alieno Cæſ. Ciui. 3. a: Quod ex ære alieno laborare arbitrabatur &c. Lunam. 1. uol. ph. 168. Num igitur tum curare cenſes, cum luna laboret? Artus alic. 1. uol. ph. 188. Quod uehementer eius artus laborarent.

Lacerare, eſt ſauciare, fruſtatim proſcindere: ſed apte transfertur. ut

Contumelijs aliq. 3. uo. or. 231.. Cum uerborum contumelijs optimum uirum inceſto ore laceraſſet.

Diem. Pl. A ſin. 5. Quia ego hāc iubeo tacere, quæ loquens lacerat diem. linguam ſcilicet. Remp. Largitionibus. Sall. orat. Phil. Largitionibus remp. lacerari uidebam.

Cupidine. Sall. orat. phil: Angitur enim, ac lacerat animi cupidine.

Laceſſere, eſt prouocare, idꝙ tam ad bonū, quàm ad malum. in fa. 210. Non enim te epiſtolis, ſed uoluminibus laceſſerem. Item Att. 7. Quibus epiſtolis ſum equidem abs te laceſſitus ad ſcribendum. Scripto. in fa. 196. Sic igitur facies, meꝙ amabis, & ſcripto aliquo laceſſes.

Sermones. in fa. 38. Hos ego ſermones quod & multi ſunt, & tuā exiſtimationem, ut ego ſentio, non offendūt, laceſſiui nunꝙ, ſed nō ualde repreſſi. Prælio aliq. Cæſ. Gal. 5. a.. Poſtero die procul à caſtris hoſtes in collib. cōſtiterunt, rariꝙ ſe

oſtēdere, & lentius quàm pridie noſtros prælio laceſſere. Bello aliq. per aliq. Sall. Epiſt Mith. Nam quid ego me appellem? quem diſiunctū undiq; regnis, & tetrarchijs ab imperio eorum, quia fama erat diuitem, neq; ſeruiturum eſſe per Nicomedem bello laceſſiuerunt ſceleris eorum haud ignarum &c.

Lactare, eſt inducere, uel mulcere, uel lere, decipere autore. No. Do. uero ait, eſt inducere ad aliquā perſuaſionē. Animum alic. Ter. An. 24. Solicitando & pollicitādo, eorum animas lactas. Amantem. Ter. An. 16: Niſi me lactaſſes amantem.

Lædere aliq. re aliq. & in re aliq.

Os. Ter. Adel. 22. Ille ſuam ſemper egit uitam in otio, in conuiuijs, clemens placidus, nulli lædere os, arridere omnibus. Aliquem ludibrio. in fa. 59. Nunquā te à me ludibrio læſum iri. Iniuria. 1. uol. or. 148. Nulla priuatim læſi iniuria.

In aliqua re aliq. Aſc. 64. Reprehendūt homines ſtultiſſimi Tulliū, quod in filio Verris noxiam lædat.

Lætari, re & in re. 3. uol. or. 232. Vt in hoc ſit ſemper lætatus.

Lætificare agros. 2. uol. ph. 52. Non aqua ſolum agros lætificat, & mitigat, ſed eos etiam conſerit.

Lambere, eſt lingere, lingua leuiter aliquid tergere. Tribunal. 1. uol. or. 153. Et horum canū quos tribunal meum lambere uides.

Lamentari, eſt queri. Ter. An. 1. 1. Quæ tum mihi lamentari præter cæteras uiſa eſt. Vitam. 1. uo. ph. 164. Nam quidē uita mors eſt, quā lamētari poſſem, ſi liberet: id eſt, deplorare. Cæcitatem. 1. uol. ph. 249. Cuius cæcitatem cum mulierculæ lamentarentur.

Languere, eſt deficere. in or. lib. 197. Quare non eſt cur eorum, qui ſe ſtudio eloquentiæ ſeſe dediderunt, ſpes infringat, aut langueſcat induſtria.

Solitudinem. de off. 53. Nec eā ſolitudinem languere patior: id eſt, aliquid ago. Re aliqua aliq. 2. uol. ph. 3. Nam cum otio langueremus. Item. 14. E re. 3. uo. or. 155. Cūq; è uia lāguerē: id eſt, feſſꝰ eſſē.

Largiri, eſt donare, & aliq. alic. & de re. et aliq. re. alic. largimur. Cæſ. Af. 5. c. 2. Ac de ſua pecunia largitꝰ eſt. Ita De ſe. Ter. Adel. 26. Promiſiſti autē de te largitor puer: id eſt, de tuo: Ita Ex alieno. in fa. 38. Cū et natura ſemper ad largiendū ex alieno fuerim reſtrictior. Aliqua re alic. Pl. Perſ. 6: Nunc amico bobꝰ domitis mea ex crumenta largiar. quæ locutio admodum rara eſt, nā ſanè uſitatior fuiſſet, ſi, ut in dono fit, dixiſſet amicum bobꝰ domitis largiri.

Laſſari, eſt fatigari, & re, & de re laſſamur. Pl. Pſeu. 7. Nā ut laſſꝰ ueni de

Latere, eſt occultari. & aliq. ali (uiaquē, & alic. latere dicimꝰ. 2. uol. or. 100. Nihil agis, nihil aſſequeris, nihil moliris, quod mihi latere ualeat in tempore.

Latrare, Canū propriè eſt latratus in or.

or.li.131..Quid latras? furem uidi.

Lauare, proprie eſt eluere, & ſordida quęque purgare. Balnea. C. Gracchus apud Gell.10.3. Vxor renunciat uiro parum cito ſibi balneas redditas eſſe, & parum lautas fuiſſe.

Laterem. Ter. Phor.4. Laterē lauas. Peccatum. Ter. Phor.24.. Venias nunc precibus lautum peccatum tuum.

Laudare, eſt uerbis nunc aliquid efferre, apud ueteres etiam nominare. ut Pl. & Virg. inquit No. Pleno ore aliquē. de off.33. Ea neſcio quomodo quaſi pleniore ore laudamus.

Scripto alieno aliquē. Att.327.. ad IIII. Cal. Dec. laudauit pater ſcripto meo: id eſt, orationem recitauit, quam ego fecerā. Cum exceptione. Att.297. Neque te patiar (quantū in me erit) cum exceptione laudari. Centeſimam partē aliq. Pl. Cap. 5.. Pol iſtic me haud centeſimā partem laudat, q̄ ipſe meritus eſt, ut laudet laudib. Laudibus. uide ſup.

Laxare, eſt remittere, liberare. ut Curis aliquem. 1. uol. ph.157.. Quodque nunc facimus, cū laxati curis ſum9.

Moleſtijs. i fa.70.. Vt iſtis te moleſtijs laxes. Occupatione ſe. in fa.95.. Propter moleſtiſſimas occupationes meas, quibus ſi me relaxaro &c. Animum corpore. de off. 128. Qui iam uixerunt & corpore laxati illum incolunt locū, quē uides: id eſt liberati. Aliquid. Att.66. Vt eos laxaremus, et uſque ad atriū libertatis explicaremus, ſexagies cōtēpſimus: id eſt, ampli9 efficerem9.

Legare, modo legationem habet, modo rem hæreditario iure relictā ſignificat, interdum aliquid committit. Aliquem alic. Att.63. Nam cum Cæſari legaraт Appius. 2. uol. or.24.. Quæ pecunia mulieri legata erat à filio, ſi qui natus eſſet. Itē. 2. uol. or.22. Vt illi filio XL. millia legaret. Negocium alic. Pl. Caſ.1. Quin potius quod legatum eſt tibi negociū, id curas &c. id eſt, cōmiſſū

Legere. Notum eſt, quid proprie ſignificet. Att.138.. Tuas nūc epiſtolas à primo lego. Sermonem alic. Pl. Pſeu.4.. Nunc huc concedam, ut horum ſermonem legam: id eſt, ut ſubauſcultem. Conditiones. 3. uol. or.45. Hinc licet conditiones quotidie legas: id eſt, eligas. 3. uo. or. 112. Niſi ut uirum à uiro lectum eſſe diceres: id eſt, ſelectum. In ſenatum. in fa.204.. Hoc autem tempore eum in ſenatum Cęſar legit: id eſt, ſenatorem eum fecit. Et in ſenatu. i ſa.91.. Cumque hodie aruſpicinū facerent, & in ſenatu Romæ legerētur. &.177. Magiſtratum ſuffragio. Cæſ. Gall.6.a.. At ſi ſunt plures pares, ſuffragio Druidum adlegit: id eſt, creatur. Iudex. Sall. Rep. ord.2. Iudices à paucis probari, regnum eſt: ex pecunia legi, inhoneſtū. Item Att.8.

Lenire aliquid. 1. uol. or. Si te acerba illius imploratio, & uox miſerabilis non leniebat. Miſeriam. Teren. Heau.2. Quo mihi illam leni-

ret miſeriam. Att.326. Vt ego me multa conſolatione quotidie leniã.

Lenocinari alic.1.uo.or.62.. Tibi ſeruiet.tibi lenocinabitur: id eſt, turpiter deſeruiet. eſt enim lenocinari, artem lenonis exercere.

Leuare, eſt minuere, releuare. & aliq. aliq. re. & aliquid alicui leuamus.

Ciuitates. Att.76.. Quid quæris? tædet omnium nos uitæ, leuantur tamen miſeræ ciuitates, quod nullus ſit ſumptus in nos, neq; in legatos, neq; in Quæſtorem, neq; in quenquam: id eſt, releuantur.

Agrum uectigale. in or.li.176.. Is, qui publicum agrum uitioſa, & inutili lege uectigale leuauit: id eſt, liberauit, immunem reddidit. Inuidia aliq. Att.238.. Balbum leuari inuidia per nos uelim. Grauitate aliq. in fa.79.. Qua tamen iam paululum uideor leuari: id eſt, releuari. Superſtitione. 1. uol. ph. 62. Omnium autem rerum natura cognita, leuamur ſuperſtitione.

Vinculis aliq. 1.uolu. ph. 174. Emittit'q; nos è cuſtodia, & leuari uinculis arbitramur: id eſt, ſolui, demi. Onere aliq in famil. 44.. Leua me igitur hoc onere. Opinione aliq. de off. 109.. Qui hac opinione non modo uerbis, ſed etiam opere leuandi ſunt. Annonam.3.uol.or.115. Occidi, occidi non Spu. Melium, qui annona leuanda, iacturisq; rei familiaris, quia nimis amplecti plebem putabatur, in ſuſpitionem incidit regni appetendi. Inopiam. Cæſ. Ciui. 3. b. Eſt autem genus radicis inuentum ab ijs, qui fuerant cum Valerio, quod appellat Chara, quod admixtum lacte multum inopiã leuat. Metum alic.1. uol.ph.187.. His leuabat omnem uulnerum metum nobilitas mortis, & gloria.

Paupertatem alic. Pl. Epid. 10: Virgini pauperculæ, tuæq; matri me leuare paupertatem. Sumptum alic. Teren.Heau.13.. Sperabit ſumptum ſibi ſenex leuatum eſſe harum abitu. Amicitias. de off. 110. Tales igitur amicitiæ ſunt remiſſione uſus leuandæ: id eſt, remittendæ.

Libare, de re, & ex re. in or.lib.84. Quod ſit in præſentia de honeſtate delibatum. Ex re. in or. lib.62.. Et ex uarijs ingenijs excellentiſſima quæq; libauimus.

Liberare, eſt quod aliquo modo impeditũ ſit, ſoluere. & aliq. aliq re, & à re aliqua liberamus. Culpa aliq. Att.24. Ego & librarios tuos culpa libero: id eſt, nihil librarios tuos accuſo. Errore aliq.1. uolu. ph.57.. Errore maximo ſi eum audire uoluerint, liberabuntur. Aere alieno ſe. Att.233.. Præſertim cũ ſe maximo ære alieno Faberij manu liberarit. Exitu aliq. Att.379. Atq; eam remp. quam uirtute, atq; animi magnitudine magis, q̃ euentis rerum liberaſti, exitu libera: id eſt, perfice quod incepiſti: prorſus eam libera. Maleuolentia aliq. Att.

At.298.. Quanquàm illorũ erit ueri us iudicium obtrectatione, & male uolentia liberatum. Metu aliq. Ter. An. 7. Obſecro te quàmprimũ hoc me libera miſerum metu. 3. uol. or. 5. Suſpitione aliq. in fami. 3.. Quem ego ipſum cum audio, pror ſus eum libero omni ſuſpitione.

Solicitudine aliq. Att. 86.. Næ tu me ſolicitudine magna liberaris.

Quartana aliq. Att. 168.. Te à quartana liberatũ gaudeo. Inuidia ſe. de off. 45.. Magna enim ſe & inueterata inuidia, nec turpi iactura quando erat Aedilis, nec maxima liberauit. Iudicio aliquem. 2. uol or. 184.. M. Aquilium patres noſtri multis auaritiæ criminibus teſtimonijsq́ conuictum, quia cum fugitiuis fortiter bellum geſſerat, iudicio liberauerunt. Locum. Att. 67.. Medius fidius næ tu emiſti locũ prædarum, gladiatores audio pugnare mirifice, ſi locare uoluiſſes, duobus his munerib. liberaſſes: id eſt, duorum munerum locatione tantum recepiſſes, quanti eum emiſti.

A ſcelere aliq. 3. uol. or. 133. Et ſi aliqua culpa tenemur erroris humani, à ſcelere certe liberati ſumus.

A peſte. 3. uol. or. 259. Cæſar, cũ exercitu comparato à primis peſtibus remp. liberaſſet. Ex parte magna. 1. uol. ph. 148. Cum defenſionum laboribus ſenatorijsq́ muneribus, aut omnino, aut magna ex parte eſſem aliquando liberatus.

Animum ſuũ. in fa. 78. Quod Romæ non ſis, animum tuum libera: id eſt, ne doleas. Fidem ſuã. in fa. 186.. Quod autem & in ſenatu pluribus uerbis diſſerui, & dixi in concione, in eo uidi fidem meam liberari. 2. uol. or. 156. Ipſe tamen Furijs ſatisfecit, & fidem ſuam liberat: id eſt, quod ad ſe attinet præſtat.

Aliquem ad aliquid faciendum: in fa. 35. Eadem epiſtola petebas, ut eos quamprimum, ne in hyemem inciderent, ad facultatem ædificandi, liberarem, &c.

Licere. Verbi huiuſce licet uis in eam partem maxime accipi ſolet, cũ uolumus permiſſionem ſignificare, & faciendi facultatem datam. cui perornate etiam additur per, cum ea perſona, quæ nobis concedit. & alicui, & aliquem licere ueteres aliquãdo dixere. Per ſilentium. Teren. Prol. Heau.. Date poteſtatem mihi ſtatariam, agere ut liceat per ſilentium. Att. 329. Si per tuas legiones licitum fuiſſet &c. Aliquem. Teren. prol. Hec. Sinite exorator ſim, eodem ut iure uti ſenẽ liceat. de off. 19. Hæc præſcripta ſeruantem licet magnifice, grauiter, animoſeq́ uiuere. nam quemadmodum ad infinitiuum nunc referri poſſit accuſatiuus, non ſatis uideo.

Ligare, propie eſt inijcere alicui uincula, ſed & hoc transfertur. Perſonam ſermonibus. 1. uolu. ph. 2.. Reſtat, ut ijs reſpondeã, qui ſermonib. eiuſmodi nolint perſonas tam graues illigari: id eſt, induci loquentes.

Ligurire, modo eſt deuorare, modo etiam cum quadam elegãtia comedere, & more ſenum multo faſtidio ſuauia quæq; deguſtare. ſed à cibis ad alia quædã transfertur. Aliq. Pl. Cap. 1: Dũ ruri iurant homines, quos ligurriant: id eſt, deuorent. Teren. Eu. 21. Quæ cum amatore ſuo cum cœnant, liguriunt: id eſt, eleganter comedunt. Curationem agrariam. in ſa. 78. Itaq; cum quidam de collegis noſtris Agrariam curationem ligurirent, diſturbaui: id eſt, quaſi deuorarent.

Limare, eſt expolire. quoniam uero quę expoliuntur aliqua ex parte cõminuuntur, ideo & contererere, & minuere ſignificat. & aliq. & de re aliqua, & ad aliq. limamus. Veritatem. de off. 40. Alia eſt illa, cum ueritas ipſa limatur in diſputatione, ſubtilitas. Ad tenue aliq. 1. uol. ph. 17. Id eſt rationes has latiore ſpecie, non ad tenue limatas. in or. li. 243. De aliqua re aliq. in or. lib. 146. Neq; eos ſimiles effecit inter ſe, ſed tamen alteri affinxit, de altero limauit, ut id confirmaret in utroq;, quod utriuſq; natura pareret. Caput cum aliq. Pl. Pœnu. 2. At uideſis, cum illa nunquam limaui caput. ueteres pro coniungere, copulare, utebantur.

Lippire. Vitium eſt oculorum lippitudo. Pl. tamen tranſtulit ad fauces, dicit enim, Cur. 6: Lippiunt fauces fame.

Liquefacere aliq. re. 1. uol. ph. 231. Quos nulli metus terrent, nullæ futiles lætitiæ exultantes languidis liquefaciunt uoluptatibus.

Liquere, eſt clarum eſſe. 2. uol. or. 45. Non liquere dixerunt. iudicũ erant uerba, non liquet, cum nondum ſatis cognitam cauſam habebant. quod per N. & L. ſolebant ueteres notare. ut Aſc. 63. 2. uol. or. 33.

Liqueſcere aliq. re aliq. 1. uo. ph. 186. Nec in dolore magis, quám eadem uoluptate, qua cum liqueſcimus, fluimusq; mollicia &c.

Litare, eſt propitiare. Pl. Si hercle iſtuc unquam factum eſt, tum me Iuppiter faciat, ut ſemper ſacrificẽ, neq; unquam litem. ut etiam habeas quid interſit inter ſacrificare, & litare, autore No. Item Pl. Pœnu. 4. Nanq; ego hodie infelix dis meis iratiſſimus ſexagenos immolaui, nec potui tamen propitiatam Venerem facere, uti eſſet mihi, quoniam litare nequeo, abij illinc ilico &c.

Alicui. 2. uol. or. 164. Litemus igit̃ Lentulo, parentemꝰ Cethego.

Litigare, cum aliq. Ter. An. 22. Quid credis? cum illa litigat. interdum eſt patroni. 3. uo. or. 43. Aliquot enim in cauſis eum uideram fruſtra litigãtem: id eſt fruſtra cauſas agentem.

Locare, modo uſum rei mercede conceſſum ſignificat, modo aliquid faciendum, aliquando nuptum dare, interdum parare, & collocare, autore No. Aedes ſuas. 1. uol. or. 102. Cũ L. Octauius, C. Aurelius COSS. ædes ſuas locauiſſent:

Funera.

Funera.1.uo.ora.260.Non palã uiuorum funera locabantur? Se non minus tanti.1.uol.or.49..Locabat ſe non minus HS CCCLIII.

Faciendum aliq.in fa.56. Vt ij‑dem Athenienſes in eodem loco monimentum ei marmoreum faciendum locarent.Item Att.54.Superficiem COSS.ex S.C. æſtimabunt: ſin aliter,demolientur, & ſuo nomine locabunt.Item Atti.55.Porticum Catuli locari. Caſtrandum aliq. Pla.Aul.4..Si ego te non elinguandam dedero uſq; ab radicibus, impero,autorq́; ſum,ut me cuiuis caſtrandum loces. Nuptum alicui filiam.Ter.Phor.16..Vt potui uirginem nuptum locaui huic adoleſcenti,harum qui eſt dominus ædium.

In inſidijs aliq.3.uo.or.52.Deinde foris uiros ab imperatrice in inſidijs,atq; in præſidio balnearum locatos&c.Item inſidias alic.Pl.Rud. 10..Cur.1. Operam.Pla.Pers.5.. Male operam locas.Item Amphi.1:

In dignitate aliq.2.uo.ora.130. Duæ fuerunt artes,quæ poſſunt locare homines in amplíſſimo gradu dignitatis. una Imperatoris, altera oratoris. In dominatu.1.uolu. ph.115.Cum autem aſſumpta ratio eſt,tanto in dominatu locatur,ut omnia,&c. In aliqua re mentem. in fa.20..mentem deniq; omnem in Milonis conſulatu fixi,& locaui.

Locupletare aliq.ad Heren.15.Quæ pertinent ad exaggerandam, & locupletandam argumentationem.

Loqui,inde dictum eſt, quod unumquodq; uerbum ſuo loco poſitum ſit in dicendo,ait Varro. Alicui. Pla.Pœnu.5..Nec tuum quidem eſt amicis per iocum iniuſte loqui.

Bellum.Atti.150.Dolobella ſuis literis Idib.Martij datis,merum bellum loquitur. Claſſes, & exercitus.Att.136.Vix dum epiſtolam tuã legeram,cum ad me currens ad illũ Poſthumus Curtius uenit,nihil niſi claſſes loquens,& exercitus. Scelera.Att.148..Hic quidem mea ſcelera loquuntur. Lapides,eſt odio ſe loqui.Pl.Aul.3:Lapides loqueris

Mulſum.Pla.Pœnu.2: Obſecrò hercle ut mulſa loquitur. Sermonem.Pl.Epid.4:Nec ſat exaudiebã, nec ſermonis fallebar tamen, quem loquerentur. Ex aliqua re. in or. lib.184.Quis loqueretur ex lintre?

Ad uoluntatem.1.uo.ora.17..Fatetur ſe non belle dicere, non ad uoluntatem loqui poſſe.de off.113. In ſententiam alic.Cæ.Ciui.1.a.In eandem ſententiam loquitur Scipio,Põpeio eſſe in animo Reip. non deeſſe: id eſt, eam ſententiam ſequitur. Ita

In eam rationem.1.uo. orat.90. Hæc cum omnes ſentirent, & cum in eam rationem pro ſuo quiſq; ſenſu,ac dolore loqueretur. Longinquum.Pl.Mer.8.Odioſa næ oratio eſt,cum rem agas, loginquum loqui.

Lucere,Planum eſt,& quid ſignificet, & unde factum ſit:Plautus tranſitiue protulit.Pl.Cur.1.Tu tibi puer es

lautus, luces cereum. Aedes, uillam, eſt cum ædes, uilla foraminibꝰ eſt oppleta. Pla. Rud. 2. Villam integundam intelligo totam mihi, nam nunc pellucet ea, quàm cribrum crebrius. Aliquem in foro, & in cauſis. in or. lib. 113.. Nemo enim ſtudet eloquentię noſtrorum hominũ, niſi ut in cauſis atq; in foro eluceat.

Lucrari aliq. 1. uo. or. 82. Lucretur indicia ueteris infamiæ: id eſt, condonentur illi.

Ludere, ſæpius eſt re. uerbo etiam interdum. & aliqu. re, & aliquid ludimus. Alea. 3. uo. or. 171.. Qui nõ dubitaret uel in foro alea ludere.

Teſſeris. Ter. Ad. 18.. Ita uita eſt, quaſi cum ludas teſſeris. Ludũ. Ter. Eu. 10.. Et quia conſimilem luſeratiam olim ille ludum. de Ioue in aureum imbrem conuerſo. Operam. Pla. Cap. 4.. Operam luſeris. Ter. Phor. 6.. In his opera luditur: id eſt, fruſtra agitur. Verbum aliquod. in fam. 98.. Non illo uetere uerbo meo, quod, cum ad te de Milone ſcripſiſſem, iure luſiſti, id eſt, irriſiſti.

Ludificari, & actiue, & paſſiue quaſi commune ueteres protulerũt. Ter. Eu. 13. Poſtquàm ludificatus eſt uirginem. Pl. Caſ. 13. Nugas. Pl. cap. 9.. Nugas ludificabitur, garriet: Paſſiue. Plau. Caſ. 13. Iam hic eſt lepide ludificatus.

Luere, eſt ſoluere, No. & Varrone teſtibus. & à lue factum uidetur, quæ purgamentis adhibitis tolli ſolet, ut Maculam. 1. uo. ora. Errabas Verres, & uehementer errabas, cum te maculas furtorum, & flagitiorum tuorum ſociorum innocentium ſanguine luere arbitrabare. Libidinem alicuius ſanguine innocentium 1. uo. or. 91.. Verres, ne tibi tanti fuit ut eius libidinem innocentũ ſanguine lui uelles: id eſt ablui. Pœnas. Att. 43. Itaq; mei peccati luo pœnas 3. uo. or. 103.. 189. Sanguinem, et cruciatum. 1. uo. ora. 77. Sed & religiones deorum immortalium expiandæ, & ciuium Ro. cruciatus, multorumq; innocentium ſanguis iſtius ſupplicio luendus eſt.

Luſtrare, multa ſignificat: ut expiare, circumſpicere, circumire, patefacere ſcortari, perſpicere, ut aſſerit No.

Exercitum. Cæſ. Alex. 4. c. His rebus confectis totum exercitum luſtrat. 3. uo. or. 147. Att. 3. Attico. 79. Ad. III Cal. Septemb. exercitum luſtraui apud Siconium. Agros. de re ruſt. Cato. 141. Agrum luſtrare ſic oportet, &c. 2. uo. or. 98.. Si luſtrantur, ſi erumpunt omnia: id eſt, ſi patefiunt. Pla. Pſeu. 16. Luxantur, luſtrantur, comedunt quod habent. id eſt ſcortantur. Animo aliq. de offi. 12. Sed cum omnia ratione animoq; luſtraueris: id eſt, perſpexeris. Item. 1. uo. phi. 88. Ita Ratione aliq. de offi. 12. Sed cum omnia ratione, animoq; luſtraueris.

M

MAcerare, propriè eſt mitigare, mollificare cum tamen eſt de homine, ſignificat affligere, attenuare. Se Ter.An.17. Tu modo animę mi noli te macerare. Item And.23.Eu.2.. Metum aliquem. Pl.Mil.16.Ergo iſtius metus me macerat.Item.Pſeu.1. Salſamentū. Ter.85..Salſamenta hæc Stephanio fac macerentur pulchre. Sorba in ſole.de re ruſtic.Var.1.59..Sorba quidam diſſecta, & in ſole macerata

Machinari perniciem alic.Sal.Cat.2.. Sed pleriſq; ſenatoribus perniciem machinabatur. Iudicium.Sallu. Erant eo tempore qui exiſtimarēt iudiciū illud à P.Antronio machīatū.

Mactare, eſt ſacrificare præſertim uictimis cęſis.unde etiam rectè pro interficere uſurpatum eſt.ac quoniam in ſacrificiis auctionē habebat, inde pro augere tam de malo, q̃ de bono in uſum uenit.& dicimus mactare aliq.re aliq.& aliq.alic. Deos manes re aliq.3.uo.or.31.Cum puerorum extis deos manes mactare ſoleas. Malo.3.uo.or.36..Quo etiā maiore es malo mactandus. Plaut. Moſt.1.. Niſi te mala re magna mactari cupis, id eſt plecti.Item Amp.11.Ita ego te certo cruce, & cruciatu mactabo: id eſt, de te ſummum ſupplicium ſumam. Infortunio.Teren.Phor.25..Faxo tali eum mactatum, atq; hic eſt infortunio.2.uolu.or.102.. Aliquem Pla.Rud.2.,Si ſapiam hoc, quod me mactat, concinnem lutum, id eſt, grauiter moleſtat.

Maculare aliq.re aliq.3.uo.orati.24.. Quis non eius uoce maculari remp. ſeq;, ſi eum audiret, ſcelere aſtringi arbitraretur? Splendorem alic. 3.uo.or.16..At etiam eo negocio M. Catonis ſplendorem maculari uoluerunt. Ambitu ſe.3.uo.or.40.. Nunquam enim tam Cælius amēs fuiſſet, ut ſi ſe iſto infinito ambitu cō maculaſſet, ambitus alterum accuſaſſet. Locum ſtupro & ſcelere.3. uol.or.118.Tuq; ex tuo edito monte latialis ſancte Iuppiter, cuius ille lacus, nemora, fineſq; ſæpe omni nefario ſtupro, & ſcelere macularat, aliquando ad eum puniendum oculos aperuiſti.

Madere, eſt madidum reddi.Plaut. Moſt.4: Madet homo: id eſt, ebrius eſt. Metu aliq.Pl.Moſt.5: Hei mihi, cōmiſta hæc blāda dicta quo eueniant: madeo metu: i. ualde metuo.

Maledicere alic.ore alieno.3.uol.or.149.Imitari potius Caſtor aui mores, diſciplinamq; debebas, quàm optimo, & clariſſimo uiro fugitiui ore maledicere.

Manare, dicitur cum humor ex integro, ſed nō ſolido nimis uaſe, per rimas erumpit: quod ex Græco trahitur, quia illi non ſatis ſolidum μανὸν dicūt.ſed transfertur ad ea, quæ quodammodo effluere uidentur.

Alicunde aliq.3.uo.oratio.261. Cum, ut ſcitis, hoc triduo, uel qua-

triduo triſtis, à Mutina fama m ina ret. Ita Ab aliquo aliq. de off. 129.. Vt nihil inter ipſos ab aliis ad alios manare poſſit. Item. 31. Ad aliquē aliq. Ter. Adel. 6.. Obſecro te hercle hominem iſtum impuriſſimū quā primum abſoluito te, ne ſi magis irritatus ſiet, aliqua ad patrem hoc permanet, atque ego tunc perpetuo perierim. In uenas aliquod malum. 1. uo. phil. 214. Permanat in uenas, & inhæret in uiſceribus illud malum. Sudore aliq. 2. uol. phil. 96. Herculisq́ simulachrum multo ſudore manauit. Induſtria alic. late. de off. 47. Latiſſimaq́ manat induſtria. Att. 260. Ex uno fonte omnia. 3. uo. ora. 255. Non'ne cernitis ex uno fonte omnia ſcelera manare: id eſt naſci, prouenire.

Mancipare, eſt alienare, & quodam modo uendere. Aliquid alic. 1. uo. ph. 53.. Quem in adoptionem D. Syllano mancipauerat: id eſt, per adoptionem mancipárat. Prædia ſua. non eſt omnino prædia libere uendere, ſed pecunia accepta tātum fructuum in poteſtatem alterius trāſire. Aſc. 34. Hunc Antonium Gell. & Lent. cenſores ſexennio, quo hæc dicerentur ſenatu mouerunt, cauſas q́ ſubſcripſerunt, quod ſocios diripuerit, quòd iudicium recuſarit, q̄d propter æris alieni magnitudinem prædia mancipauit, bonaq́ ſua in poteſtate non haberet. Ci. 3. uol. ora. Dixit uenditum, & mancipatū. ubi ait: Tum iſte uenditum, atq́ mancipatum tribunatum conſiliis noſtris oppoſuit.

Mandare, eſt committere ſæpius; interdum commendare, ut No. comprobat. Magiſtratum alic. 2. uolu. ora. 142.. Nam quod ais nulla re allici hominum mentes oportere ad magiſtratum mandandum, niſi dignitate, &c. Item. 2. uo. ph. 190.. Cæſ. Ciui. 3. b: Ita Conſulatum. Sall. Cat. b. Iugu. c: Ita Præturam. Ita Tribunatum. Ita Quæſturam. Ita Aedilitatem. Ita Honorem. 1. uo. ora. 219. Po. Ro. hominibus nouis, atq́ induſtriis libenter honores mandare. Filiam uiro. Pl. Menæ. 14. Ab illo, cui mandaui, ſti meo uiro. nunc eſt nuptum dare. Nominatim. At. 49. Sed tibi nihil mando nominati m. Literis aliq. 1. uo. ora. 163.. Quorum renunciatio legibus illorum literis publicis mandata eſt: id eſt, perſcripta eſt. Literis conſilia ſua. in fa. 69. Ac ne forte mirere, cur cum mihi ſæpe oſtenderis te accuratiſſime noſtrorum temporum conſilia, atq́ euentus literis mandaturum, à te id nunc tantopere, & tam multis uerbis petamus. Ita Memoriæ. Ita Monimentis. Scriptis aliq. de offic. Dein ſcriptis non ea, quæ nunc, ſed actiones noſtras mandaremus, &c. Vetuſtati aliq. 2. uo. phi. 56.. Nā & agri multa ferunt manu quæſita, quæ uel ſtatim conſumātur, uel mādantur condita uetuſtati. Fidei aliq. Ter. An. 5.. Bona hæc noſtra tibi

bi committo, & tuæ mando fidei.

Se fugæ. Cæ. Gal. 1. a. Reliqui ſeſe fugæ mandarunt. Item Gal. 2. c. Præcipites ſeſe fugæ mandauerunt.

Manere, certam habet loci manſionē & modo eſt expectare, modo perſeuerare, durare. Negligentiam alic. Ter. Phor. 12. Poſtquam uidet me eius mater hic eſſe diutius, ſimul autem non manebat ætas uirginis meam negligentiam: id eſt, expectabat. Aliquem. Pl. Amph. 3.. Nūc te nox, quæ me manſiſti, mitto ut cedas die. Item Men. 1. 7.. Etiam paraſitum manes? id eſt, expectas. Ita

Puluinum. Pl. Stic. 2: Mane puluinum. Te. Eu. 11.. Inuitat triſtis, mā ſit ibi, nūc eſt remoratus eſt. Do. ait

Libidinem. Ter, Phor. 16. Atq; ita opus facto eſt, at matura dum libido eadem hæc manet. Affinitatem inter aliq. Ter. Hec. 14.. Ah iā dudum dixi, idemq́; nunc dico Lache manere affinitatem hanc inter nos uolo, id eſt, durare. Morem ab aliq. 2. uo. ph. 183. Nam & Athenis iam ille mos ab Cecrope, ut aiūt permanſit. in fa. 75. Si rationum referendarum ius & mos antiquus maneret: id eſt ſeruaretur. Conditionē alic. in fa. 22. Eaq; mihi cōditio maneat, qua profectus. Conſuetudinem cum aliq. 3. uol. or. 50.. Cur illi non ad Cælium domum uenerint? ſi manebat tanta illa conſuetudo Cæliꝗ cum Clodia, tantaq; familiaritas. In amicitia perpetuo cū aliq. 1. uo. or. 109.. Pleræq; autem & maxime illuſtres in amicitia perpetuo manerent. Aſc. 78. Et amicitiam manere. In conſilio. de offi. 23. Semperq; in propoſito, ſuſceptoq; conſilio permanſiſſet. Vocem in or. lib. 177. Omnis´que motus cum uerbis ſententꝗſq; conſentiens, uox permanens, uerum ſub rauca natura. In conditione. 1. uol. ora. 69. Manſit in conditione, atq; pacto uſq; ad eum finem, dum iudices reiecti ſunt. Item Att. 117.. Et conditionem alic. in fa. 22. Vide ſupra. In mente priſtina. 3. uol. or. 16. Et à Lucullo ſummo uiro atq; Imperatore pulſus, animo tamen hoſtili cum reliquis copꝗs ſuis in priſtina mente manſit. In ſententia. Att. 20. Sed etiā, ſi ab illa deſerar, tamen in mea ſententia permanebo. Item in fami. 106. Si enim Damaſippus in ſententia non manebit. Item. 24.. In uita. in fa. 56.. Vt ipſum, quod maneā in uita, peccare me exiſtimem. Item. 71.. In fide. Cæſar. Alex. 4. b. Nam maiore ex duobus pueris rege amiſſo, minori tradidit regnum maiori ex duabus filꝗs Cleopatræ, quæ manſerat in fide. ubi eſt etiam filꝗs non filiabus. 2. uo. or. 206..

Maturare. Non uti conſuetudo eſt, properare dicendum eſt, ſed cū modo ſtudiū adhibere feſtinum, à maturitate dictum, quæ ratione naturæ modificatione quadam nec præcipitatur, ne præcox quid fiat, neq; differtur, ne ſenio diſſoluatur. ut No. exponit. Frumenta. Cæſar.

Gal.1.a.Non modo frumenta in agris matura non erant, ſed &c. Item Gal.1.c.Iamq́ eſſe in agris frumenta matura. Defectionem.Cę.Gal. 7.b.. Etſi multis iam rebus perfidiã Heduorum Cæſar peſpectam habebat, atq́ horum diſceſſu admaturari defectionem ciuitatis exiſtimabat.

Inſidias alic.Sall.Cat.b.Inſidias conſuli maturet. Mortem alicui 2.uo.or.54.Huic mortem maturabat inimicus, quod illi unum in malis profugium erat calamitatis. Nuptias.Ter.An.13.. Et is mihi perſuadet, nuptias quantũ queam, ut maturem. Iter.Cæ.Ciui.1.c.Iam uero eo magis illi maturandum iter exiſtimabant.Ita Facere aliq.Sallu.Iug.c..Igitur Carthagine duo fratres miſſi, quibus nomen Philenes erat, maturauere iter peragere. Proficiſci.Cæſ.Gal.1.a. Cæſari cum id nunciatum eſſet, eos per prouinciã noſtram iter facere conari, maturat ab urbe proficiſci. Dare ſignum. Sal.Cat.2..Quod ni Catilina maturaſſet pro curia ſignum ſocijs dare. ubi eſt pro feſtinare, & ante tempus ſignum dare.

Mederi alic.& aliq. Vulneribus. 1.uo.ora.2.Ita fit, ut ego qui tela depellere, & uulneribus mederi debeã &c. Aliq.Ter.Phor.20. Quã ſcitũ eſt eiuſmodi parare in animo cupiditates, quas, cum res aduerſæ ſient, paulò mederi poſſis.

Medicari ali.Te.An.21.Atq́ eius dolore gnato ut medicarer tuo.

Meditari, eſt cogitare. No.Videtur magis exponere, diſcere, perdoceri: ſanè in uerbo ſtudium mentis in aliqua re ineſſe nemo non uidet, & pro excogitare interdum eſſe uidetur: quin etiam paſſiuo uſus eſt Cice.de off.6.Quã ea, quæ meditata & pręparata ſunt.Item.1.uo.ph.197. Sint ſemp homini omnia meditata.Pla. Amphi.2.Ea nunc meditabor, quo modo illi dicam, &c.Ter.An.8.Venit meditatus alicunde, ex ſolo loco.

Ad aliqu.in fa.13.At ne ad eam meditere, imparatum te offendam.

Pœnam in aliq.1.uo.ph.226.Qui meditatur pœnam in fratrẽ nouam. in fa.18.. Cũq́ ita balbus eſſet ut eius ipſius artis, cui ſtuderet, primam literam non poſſet dicere, perfecit meditando, ut nemo planius eo locutus putaretur.i.ſtudio adhibito.

Meminiſſe, eſt recordari.& rei, & rẽ meminimus.cũ uero eſt pro mentionẽ facere, & rei, & de re meminiſſe dicimus, inquit La.Val. Alicuius. Te.Eu.17..Faciã ut mei' que, & huius diei, ac loci ſemper memineris.

Hominem.1.uo.ph.78.L.Balbus fuit Lanuinus, quem meminiſſe tu nõ potes. Beneficiũ.2.uo.or. Niſi qui patriæ bñficia meminerit. Plau. Cap.5.Iſtuc ne præcipias, facile memoria memini. Videre.Te.An. 9..Forma bona memini uidere.quo in loco Do.exponit memini uidere, pro uidiſſe, quẽ L.Val.ſecutus præcipit, magis dicendum eſſe memini uidiſſe, q̃ uidere.illud uero Virgilianũ

nū, Cātādo puerū memini me cōdere ſoles, licētia poëtica dictū aſſerēs.

Memorare, ſignificat nūc dicere, nūc memoriæ mādare. & rem, & de re memoramus. De re.1.uo.phi.67. Quia de natura nimis obſcure me/ (morauit.

Mendicare, eorū propriū eſt, qui hoſtiatim uictū quæritant.

Malū ab aliq. Pla. Amp.11. Quia ſenecta ætate à me mendicas malū.

Mercari aliq. de aliq. 2.uo.or.156. Fundū Cymæum Romæ mercatus eſt de pupillo Meculonio, cum uerbis ſe locupletē facerer. Boues. Pl. Pers 6. Domitos boues uti ſibi mercarer

Merere, modo eſt pro militare, modo mereri, id'que tā de malo, ꝗ de bono. interdum aliquid lucrari. prioris uero exēpla hæc ſunt ſignificationis Stipēdia in aliq. bello. 2.uo.or. 126.. Meruiſſe uero ſtipendia in eo bello, quod tū Pop. Rom. nō modo maximū, ſed etiā ſolū gerebat. Patre imperatore. 2.uo.or.126. Patre imperatore meruiſſe

CVM EST MERERI.

Aliquid re aliq. Pla. Moſt.3.. Quibus anus domi ſunt uxores, quę uos dote meruerunt. Laudem. 1.uo.ora. 64. Tamen eas ferendo maiorē laudem, quā ulciſcendo merere, De nomine alic. in or. lib.138. Cuius pene principem copiæ, atꝗ inuentorē bene de nomine, ac dignitate Po. Roma. meritum eſſe exiſtimare debemus. De aliquo. Plaut. Menæ.9. Quid de te merui, qua me cauſa perderes. Ter. Heau.1. Quæſo quid de te tantū meruiſti? ubi eſt de malo: id eſt, pro cōmerere. Itē Pla. Ciſt.1.. Et ut me erga eſt meritus, tū cordi eſt.

CVM EST PRO lucrari.

Plautus. Bach.23.. Quadringentis Philippis filius me & Chryſalus circunduxerunt, quem quidem ego ut non excruciem, alterum tantum auri nō meream. Aliq. ut aliqu. faciat. 2. uolu.phi.14.. Quid enim mereas ut Epicurus eſſe deſinas? Item Pl. Menæ.3.. Eo modo HS CCCLIII merere dixit Cic.1.uo or.48.. Nam certe. HS. CCCLIII. HS. CCCLIII. HS. CCCLIII. merere & potuit & debuit.

Mereri aliqu. & de aliq. bene, male. 1. uo.or.231. Quid arbitramini Rheginos, qui iam ciues Romani ſunt, mereri uelle, ut ab ijs marmorea Venus illa ne auferatur? Item de off.113. Multo melius de quibuſdam acerbos inimicos mereri, ꝗ eos amicos qui dulces uideantur, illos uerum ſæpe dicere, hos nunquam.

Meritare fundū HS.1.uo.or.173.. Vt ſi qs uillic⁹ ex eo fundo, q HS. dena meritaſſet. i. qui dena HS. redderet.

Metari, eſt proprie metas ponere: itaꝗ metari caſtra dicitur, quo metis diriguntur, ait Sex. Caſtra. Cæſar Gal.8.a.. Caſtriſꝗ eo loco metatis, munire iubet caſtra. Sal. Iugur. d..

Metiri. eſt menſurare. & aliq aliq. ſiue ex aliq. re metimur. Frumentum alic. Cæ. Gal.1.a.. Quo die frumētū militibus metiri oporteret. Itē Gall. 1.b. Cū exercitui frumētum metiri opor/

oporteret. Voluptatem.3.uol.or.94. Audiſtis profecto dici, Phi loſophos Epicureos omneis res, quæ ſunt homini expetendæ, uoluptate metiri: id eſt, ad uoluptatem ponderare. Emolumentis aliq. de off.55. Qui autem omnia metiuntur emolumentis, & commodis, neque ea uolunt præponderari honeſtate. Dignitate. in fa.260. Cuius eſt hæc ſumma, ut omnia te metiri dignitate malim, quàm ambitione.

Periculum. Sal. Cat. b. Suo quiſque metu pericula metiri: i. ſua quenque pericula pro magnitudine metus magna ducere. Ex aliqua re aliq. in fa.145. Omnia igitur tua conſilia mihi non magis prudentiæ plena, quæ ſumma eſt, uidentur, quam fidelitatis, quam ego ex mea conſcientia metior: id eſt, ſecundum meam conſcientiam pondero, conſydero.

Voluntatem alic. in ora. lib.166. Ego autem uoluntatem tibi profecto emetiar, ſed rem ipſam nondum poſſe uideor. id eſt, æquabo.

Metuere. Et aliqu. & ab aliq. aliq. metuimus. metuit uero ſeruus, ueretur liber, ait Do. Aliquid ab aliqu. 1. uo.or.20. Quæ à uobis pro maleficijs ſuis metuere, atque horrere debẽt. Ter. And. 1: Hei, metui à Chryſide. Plaut. Iam abs te metuo de uerbis tuis. & cum hac particula ut, eleganter conuenit hoc uerbum. Ter. An. 23. Ipſum id metuo, ut credant. Itẽ 21. Metuo, ut ſubſtet hoſpes. idem facit uereor.

Micare, eſt fulgere, ſed quia quodammodo fulgor ferit oculos, trãſfertur ad ictum. Vt uenam, & Arteriam. 2.uo.ph.30. Iam uero uenæ, & arteriæ micare non deſinunt: id eſt, crebro moueri, palpitare. de offi.67. Dignum eſſe dicunt, qui cũ in tenebris mices.

Migrare, eſt habitationis locum commutare, & ex loco migramus. Vt ex uita. de off.126. Quod antequàm ex hac uita migro.

Minari aliq. aliqu. re. Ferro. Salluſ. Cat. a. Repente glorians maria, mõteſque polliceri cœpit, et minari interdum ferro, niſi obnoxia foret.

Minitari aliq. alic. 2.uo.or.182. Quæſtiones nobis ſeruorum, ac tormenta accuſator minitatur. ita mortem, ſeruitutẽ: & multa huiuſmodi.

Minuere opinionem. de offic.15. Sed cum plerique arbitrentur res bellicas maiores, quàm urbanas, minuenda eſt hæc opinio. Conſilium. Ter. Hec. 13: Equidem cupio, & uix contineo, ſed nõ minuam meum cõſilium. Animum. in ora. lib.205. Vt cum minutum dicimus animũ, pro paruo. Imperium alic. Plau. Aſin. 8. Hoccine eſt pietatem colere, imperium matris minuere? Iram. Ter. Phor. 7. Te oblectet, tibi habe Ph. Minue uero iram. Libertatẽ alic. 2.uo.or.5. Iſti libertatem ciuiũ Ro. imminutam non tulerunt, & ce.

Mirari aliqu. Ter. Eu. 4. Miror quid ex Peiræo abierit. Item. An. 19. Miror unde ſit: id eſt, neſcio: ueteres eũ

cum neſciebant aliquid, mirari ſe dicebant: quia ex ignorantia naſcitur admiratio.

Miſcere, eſt proprie confundere & aliq. & cum aliq. re miſcemus Mulſum. 1. uo. ph. Dico ergo in eadē uoluptate eum, qui alteri miſceat mulſum &c. id eſt, alteri det bibere. Corpus cum aliq. 1. uo. phil. 93.. Vt aut cum matre corpus miſcere uideantur: id eſt, coniungere.

Miſerari, eſt miſericordia commoueri, & aliquem miſerari aliquid dicimus, Sall. Iug. a.. Eos multa pollicēdo, ac miſerando caſum ſuum, confirmat. Cæ. Gal. 7. a. Miſerantur cōmunem Galliæ fortunam. Sal. Cat. b. Miſerari paruos liberos.

Miſereri alic. Ter. Heau. 7: Ita me dīj amabunt, ut tuarum miſeritum eſt Menedeme fortunarum.

Mittere. Verbi huiuſce tum ſignificatio, tum conſtructio, exemplis ipſis facile colligi poterit. Aliquid ali. Att. 39. Ei te hoc ſcribere à me tibi eſſe miſſum ſane uolo. nunc eſt preſcribere. A pedibus ſuis aliq. Attic. 122. Nec ullam ob aliam cauſam Pollucem ſeruū à pedibus meis Romam miſi: id eſt, qui meis pedibus operam dabat. De menſa alicui Att. 68.. Cui tamen Quintus de menſa miſit, illa reiecit. De digito. Pla. Mil. 12. At non multæ de digito domum mittunt: annulum miſſum ſignificat, quem ſibi mulier detraxerat de digito. Ad aliquem aliq. ad alium. Att. 203. Miſi ad te epiſtolas ad Martianum, eas in eundem faſciculum addas uelim. E uia aliquid. Att. 151. Illa è uia miſi ad te.

Obuiam epiſtolas, in fa. 24. Tu mihi obuiam mitte epiſtolas te dignas. Aliquem cum literis, & mandatis in fa. 30. Vt ad te ſtatores meos, & lictores cum literis mitterem. Salutem alic. per aliq. Atti. 253. Atticam noſtram cupio ſuauiari, ita mihi dulcis ſalus uiſa eſt per te miſſa ab illa. Pl. Pſeu. 1: & 11.. Malam rem ali. Pl. Pſeu. 11. Eadem malam rem mittunt maleuolentibus. Cic. dixit mandare peſtem. 1. uo. ph. 183. Priuſquam oppeto malam peſtem mandatam hoſtili manu. Ad horas. in ora. lib. 182.. Mittentem ad horas quæſitorem: id eſt, ſcitum quota hora. Muneri aliq. alic. 1. uol. ora. 248.. Symphoniacos homines ſex cuidam amico ſuo Romam muneri miſit. Colonias aliquo. Cæſar. Gal. 6. b. Ac propter hominum multitudinem, agriq́; inopiam trās Rhenum Colonias mitterent. In poſſeſſionem aliq. 1. uol. ora. 15. Si in poſſeſſionem miſiſſes. 1. uol. or. 63.. Iſte in poſſeſſionem bonorum mulieris mittit. In conſilium. 1. uol. or. 81. Accuſabo, reſpondebis teſtibus editis. ita mittam in conſilium, ut etiam ſi lex &c. Suppetias alicui. Cæ. Af. 5. c. Turmis ſuorū ſuppetias mittit. Præſidio alic. Cæſ. Legiones, quas præſidio noſtris mitterat, &c. Sub iugum exercitum. Cæ. Gal. 1. a. Cæſar quod memoria

tenebat L.Caſſium conſulem, exercitumq́ eius ab Heluetijs pulſum et ſub iugum miſſum. Item Eod.a:de off.74. Erat cum exercitus ab hoſte ſuperatus ſub haſtam tranſire cogebatur, quo ſigno ſuam inertiam fatebatur, & erat ſumma uniuerſo exercitui, & quorum etiam erat exercitus, ignominia. Orationem ali. ex ore. Cæ.Ciui.1.a. Hæc Scipionis oratio, quod Senatus in urbe habebatur, Pompeiusq́ aderat, ex ipſius ore Pompeij mitti uidebatur: id eſt, loqui uidebatur Pompeius ex ore Scipionis. Lineam: eſt trahere. translatio à pictoribus, cũ aliquod aggrediũtur opus lineis ſtatim par uulis illud effigiant. Plau.Moſt.14. Non ego ita extemplo meum oſtendam ſenſum, mittam lineam: id eſt, leuiter tentabo. Noxiam. Terẽ. Eu.19. Vnam hanc mitte noxiam: id eſt, dimitte, ignoſce. Manu ſeruum.3.uo.or.112. Manu uero curmiſerit. Sanguinem. Cel.60. Sãguinem inciſa uena mitti nouũ non eſt. Item mitti ſanguis debet ex brachio. quod tranſtulit Ci. Att.84. Sic Appius, cũ ei ἐξ ἀφαιρέσεως prouinciã curarit, ſanguinẽ miſerit q́cquid potuit detraxerit. Item.12. Ludos. in fa 69. Cum ipſi ante ludorũ miſſionem corona donentur. Vocem de aliq.re.2.uo.or.147. Fuit P: Seruilio imperatore in Cilicia tribunus militũ, ea res ſiletur, fuit M.Piſoni quæſtor in Hiſpania, uox de quæſtura nulla miſſa eſt. Item.3.uo. orat.12. Conciones haberi quotidie contra me, uocem pro me, ac pro Rep. neminem mittere. Item.3.uol. or.49. Item.2.uol.ora.36. Vbiq́ eſt admodum parum loqui, longe etiã minus eſt mittere uocem, q̃ uel uerbum facere. Aliquem de aliq. re de offi.9. Cum de captiuis commutandis Romã miſſus eſſet. Eraſmus adnotauit locutionis nouitatem, inquit enim, Noue dixit, miſſus eſt de hac re, pro eo, quod erat, miſſus eſt ut ageret de captiuis. Vi præpoſitionis id factum eſt, ut in Pro, propter & cauſatiuis omnibus: ut, pro Cæſare miſſus eſt, & propter id ad Cæſarem miſimus.

Mitigare, eſt quod acerbum ſit, lene & placidum reddere, apteq́ transfertur. Caput alic. Ter.Eu.25. Vtinam tibi commitigari uideam ſandalio caput. Cibum lignis.2.uo. ph.56. Partim ad calefaciendũ corpus igni adhibita, & ad mitigandũ cibum utimur. Odium re aliqu. 2.uo.orat.293. Odium uel precibus mitigari poteſt. Seueritatem. At.294. Hæc illius ſeueritas acerba uideretur, niſi multis condimentis humanitatis mitigaretur. Ad humanitatem.2.uo.phil.177. Quibus ex agreſti immanitateq́ uita exculti ad humanitatem & mitigati ſimus.

Laborem aliq.re in or.lib.144. Et ſummi labores noſtri magna cõpenſati gloria mitigantur.

Moderari, eſt intra modum continere, & aliq. & de re aliq. moderamur

Ex

Ex ſua libidine aliqu. Ter. Heau.3. Ex ſua libidine moderantur, quæ nunc eſt, non quæ olim fuit. De uectigalibus, de ſumptib⁹. Sal. Rep. ord.2. Primũ omniũ ſummã poteſtatem moderandi de uectigalibus, ſumptibus, iudicijs, Senatoribus paucis tradidit plebs Romana.

Alicui.1.uo.or. Sentio Iud. moderandum mihi eſſe iam orationi meæ, fugiendamq́ue ueſtrã ſatietatẽ.

Modificare cibum in corpore.2.uo. ph.120. Depulſo enim de pectore, et in omne corpus diuiſo, & modificato cibo, cantus edere.

Moliri, eſt parare: ſed de rebus præſertim grauibus. Inſidias alic.2. uo.or.54. Poſt mortem eius Saſſia ſtatim moliri nefaria mulier cœpit inſidias. id eſt, parare, facere. Se mulier. Ter. Hea.4. Dum moliuntur, dum comuntur, annus eſt: ideſt ornantur, comparantur. Mundum.2.uo.phi.197. Quamobrem mundum efficere moliens deus, terram primum, ignemq́ue iungebat.

Periculum alic.3.uol.or.3. Atque optimis ciuibus periculum moliri.

Monere aliq. Atti.31. Quibus & placarem, ut fratrem, & monerem, ut minorem, & obiurgarem, ut errantem. Ex aliquo aliq. in ſa.31. Eaq́ue me ex tuis mandatis monuit, quę non mihi, ad quem pertinent, &c.

Morari, modo eſt tardare, modo manere, interdum curare, expetere.

Conuiuas. Ter. Heau.1. Iamdudum domi prẽſto apud me eſſe aiũt egomet conuiuas moror. Cæ. Gal. 6.c. Non ſyluæ morantur .i. moræ ſunt. Alicubi. triduum. Atti.76. Moratus triduũ Laodiceæ, triduũ Apameæ .i. manſit. Opes. Plaut. Aul.3. Iſtas magnas factiones, animos, dotes dapſiles, clamores, imperia, eburata uehicula, pallas, purpuram, nihil moror: id eſt, curo.

Mordere, proprie eſt dentibus aliqu. lædere, ſed transfertur etiam ad detrahendum. Frenum. in ſa.178. Si frenũ momorderis, pereã, ſi te omnes quotquot ſunt conantẽ loqui ferre poterũt. Aliquẽ. Ter. Eu.6. Inuidere oẽs mihi, mordere clãculũ, ego uero floccipendere. Sũptũ ali. Te. Ad.21. Principio ſi id te mordet, ſumptum filij quem faciunt. Itẽ in ſa.44. Neq́ue non me tamẽ mordet aliquid: ideſt, offendit. Item Teren. Eu.6. Deniq́ue par pari referto, quod eam mordeat. Se. Atti.91. Qui ſcribis mordere te interdum, quod non ſimul ſis. modus dicendi eſt perpulcher, cum aliquis uehemẽter dolet ſe aliquid non feciſſe.

Mori. Perplanũ eſt re ipſa q̃d uerbũ ſignificet, ſed pa̅pte trãſfert. Repẽtino.1.uo.or.3. Moriť in Gallia Quintus cũ adeſſet Næuius, & moriť repẽtino. Deſyderio alic. Attic.2. A uiã tuã ſcito deſiderio tui mortuã eſſe. Riſu. Te. Eu.6. Riſu omnes qui aderãt emoriri. Sermonẽ.3. uo.or.53. Atque ut iſte interpoſit⁹ ſermo delitiarum, deſidiæq́ue moreretur: Plauſum. Attic.34. Cæſar cũ

ueniſſet mortuo plauſus,ideſt,cum plauſus ceſſaſſet. Virgas in tergo alic.Pl.Cap.9..Væ illis uirgis miſeris, quæ hodie in tergo morientur meo. Famam.& memoriam ali. 2.uo.orati.204..Quo ueſtrorum in nos beneficiorum memoria, ac fama moriatur. Memoriam.uide famam. Demoriri aliq.Pla.Mil. 12:Non me dico,ſed heram meam, quæ te demoritur.i.ualde amat.

Mouere. Pernota eſt uerbi proprietas. ad uarium tamen motum perapte tranſfertur.Eſt enim modo excitare,interdum excludere,modo diſceſſum; aliquando perturbationē ſignificat,& quædam alia.Terenti. And.18..Moue ocius te. Riſum. Att.93..in or.lib.132..Sed admirationem magis, quàm riſum mouet.

Bilem ali.Pla.Bach.11.Non placet mihi cœna,. quæ bilem mouet. Clamores.in ora.lib.207.Clamores tamen tum mouet:id eſt, qui ita dicat,ut auditorum clamores excitet.. Dolorem alic.1.uo.or.210. Quæ tamen forſitan uobis paruæ eſſe uideantur, ſed magnum & acerbum dolorem commouent,mulierculis præſertim. Fletum alic. in or.184..Qui patris clariſſimi recordatione, et memoria fletum populo moueret.. Suſpitionem alicui.in ora.240.Quæ quidem uel maxime ſuſpicionem mouent.Item in famil. 27.Quod autem in maritimis ſum, facile moueo nonnullis ſuſpicionē, uelle me nauigare; Admirationem alic.in or.lib.132..Sed admirationem magis, quàm riſum mouet.

Iocum.Sall.Cati.b.Poſſe uerſus facere,iocum mouere, ſermone uti uel modeſto.. Approbationem aliquorum.de off.20.Sic hoc decorum quod elucet in uita, mouet approbationem eorum, quibus cum uiuitur,&cete. Expectationem alic. de aliqua re. Att.30.Quantam tu mihi moues expectationem de ſermone Bibuli? Querelas alicui, & riſus.2.uo.or.179.Eam petitionē comparaſti, quæ & riſus, & querelas moueret.. Oculos.de offi.20. Vt enim pulchritudo corporis apta compoſitione membrorum mouet oculos, & delectat &c.nunc eſt afficere,commouere.Item ſenſu oculorum.in fa.54. Non eſt porrò tuū uno ſenſu ſolum oculorum moueri:id eſt, delectari. Ad aliquid.1. uo.ph.100.Quia cogitationes, comprehenſionesq́; rerum,è quibus efficiuntur artes, ad appetitiones mouent..

CVM eſt pro excludere.

Senatu aliq. Aſco.34.Hunc Antoniū Gellius & Lentulus cenſores ſexennio; quo hæc dicerentur ex Senatu mouerunt.Item Aſc.40.. Tribu. aliq.in or.lib.134.Vt cum Aphricanus cenſor tribu mouebat eum Centurionem.. Loco aliq.Ter.Prol. Phor.. Cum per tumultum noſter grex motus loco eſt. Poſſeſſione aliq.2.uo.or.77.Sed moueri poſſeſſionibus,amiciſſimis ſedibus, ac

dijs

dijs penatibus negant oportere. Ité 1.uo.ora.100. Sedibus & penati/ bus dijs. Vide poſſeſſionibus. Hæ. redes ueros de offi.67. Quid ergo? hic nō noceat, ꝙ quodā quaſi ueneno perficiat, ut ueros hæredes moueat, in eorum locum ipſe ſuccedat? ¶ Poſſeſſiones.L. annorum. de of fi.50. Et quinquaginta annorū poſſeſſiones mouere nō nimis æquum putabat.

CVM habet diſceſſum.

Caſtra. in fa.157.. Eodem'qꝫ die caſtra ad me mouerunt. 1.uo.or.209. Alicunde. Atti.134.. Decimoquinto die poſtquā ille Canuſio moueret, ſcribebam. Decumano ſe. Atti.60. Ego me Decumano moui ante diem v.Cal. Ita Delo. Attic.74. Delo nec me mouere. De ſententia.3. uo.ora.170. Neqꝫ frequens ſenatus agendo de uendita, atqꝫ addicta ſententia mouere potuit. 3.uo.ora.170.. Id eſt abducere.

CVM perturbationem ſignificat.

Animum ali.2.uol.or.137. Sed parua quædam, quæ meum animum repente mouerunt, prius de L. Murænæ fortuna conquerar. Et animo moueri dicimus. 3.uo.ora.145.. Mouebatur animo, & uir huic imperio amiciſſimus de ſalute Po.Ro. extimeſcebat. Stomachum.2. uol.or.130.. Itaqꝫ ſi mihi homini uehementer occupato ſtomachū moueritis. Nuptias. Teren. And.12.. Hoc niſi fit, puerum ut tu uideas, nihil mouentur nuptiæ: id eſt pertur- bantur, differuntur.

Multare, eſt condemnare, pœna afficere. Neqꝫ ego uſquam reperi cum genitiuo, ut quidā præcipiunt, ſed cū ablatiuo tantum conſtrui. Morte aliq.1.uo.ora.79. Multos ciues in Latumijs iſtius imperio crudeliſſime per uim morte eſſe multatos. Viginti minis. Pl. Pſeu.16.. Et me uiginti modicis multauit minis. Metu mortis. Sal. Iug.b: Quia mortis metu multabantur, ſicuti regi libuerat, pax conuenit. Matrimonio. Pl. Amphi.5.. Nunquid cauſam dicis, quin te multem matrimonio? Vſque ad mortem. Ter. Adel.2. Ipſum dominum atqꝫ omnem familiam multauit uſqꝫ ad mortem.

Multiplicare, eſt augere, amplificare

Aedes. off.28. Hic ſummi & clariſſimi uiri filius in domum multiplicatam non repulſam ſolum retulit, ſed ignominiam, & calamitatē: id eſt, laxius, atqꝫ amplius ædificatam, non autem honoribus multiplicatam, ut ex ijs, quæ præcedunt, intelligi poteſt.

Munire, eſt fulcire, comparare maximeqꝫ de ijs rebus, quæ habeant aliquam difficultatem. Iter. Cæſar. Gall.7.b.. Labienus primo uineas cratibus atqꝫ aggere, paludē explere atqꝫ iter munire conabatur: id eſt, quo progredi poſſent, efficere conabatur. Viam ad aliq.2.uo.orati. 69.. Vt unuſquiſqꝫ ſtudio, & ſuffragio ſuo uiam ſibi ad beneficium impetrandum munire poſſit. ut iter; id.

eſt, conficere. Lau. Vall. dicit muni-
re uiam eſſe repurgare, reficere, ac
interdũ lapidibus ſubſternere, qua-
les ſunt Romanæ. Præſidia. 2.
uo. or. 91. Intercludere omneis ſedi-
tionum uias, munire pręſidia Reip.
id eſt ualidiora facere. Se re aliq.
2. uo. orat. 199.. Me autem nudum à
propinquis, nulla cognatione mu-
nitum. Item. 201. Subſidijs. 2. uol.
or. 10. Atq; hęc tua frumentaria ſub
ſidia, Reip. firmiſſimis præſidijs claſ
ſibusq; muniuit.

Muſſare. eſt murmurare. uulgò uero
tacere, inquit Sext. illud Ter. addu-
cẽs, ſile, cela, occulta, tege, tace, muſ
ſa. No. uero differentiam facit inter
muſſare, & murmurare. ut muſſa-
re ſit hominum occulte loquentium
quod celatũ uelint: murmurare ue-
ro eſſe maioris ſoni, proximi ad tu
multum. Sall. ora. Macri. Et quanq;
L. Cincius primus de poteſtate Tri
bunorum loqui auſus muſſantibus
uobis circunuentus erat, id eſt, uix
contra eum hiſcere audentibus.

Et os. Sal. orat. Phil. Vos muſſan
tes, & retractantes uerbis et uatum,
carminibus pacem optatis magis,
quàm defenditis.

Muſſitare, eadem ſignificatione qua
muſſare. Ter. A del. 3.. Accipiunda,
& muſſitanda iniuria eſt, id eſt, tacẽ
da, diſſimulanda.

Mutare, eſt uariare, Et dicimus muta
re aliq. aliq. re. Conſilium. Atti.
116. Ego tamen Philotimi literis le-
ctis mutaui conſilium de mulierib⁹
in fa. 49. Ego rogatus mutaui meũ
conſilium. Fidem. Te. Phor. 10:
Nequeo exorare, ut maneat, & cũ
illo, ut mutet fidem triduum hoc.

Iudicium. Sallu. Iug. a. Profecto
exiſtimabunt me magis merito, q̃
ignauia iudicium animi mei muta-
uiſſe. ubi iudicium eſt pro ſententia

Sententiam. 2. uo. or. 139. Nulla
in re falli, ſententiam mutare nun-
quam. Te. Hec. 11.. Mentem ali.
3. uo. ora. 74. Poſtea'que rebus ge-
ſtis mentes ueſtras. uoluntatem'q;
mutaſtis. Voluntatem. 1. uolu.
or. 55. Subito nunc mutata uolunta
te ad accuſandum deſcenderim. Itẽ
3. uo. or. 74. Item in fa. 63. Non ſatis
credidi homini prudenti, tam ualde
eſſe mutatam uoluntatem tuam.

Pactionem. 2. uo. ora. 217.. Qui
quidem cum Ciliciam dediſſes, mu
taſti pactionem. Pacem atq; bel
lum. Sall. Iug. d. An mobilitate in-
genij pacem, atq; bellum mutare ſo
litus parum exploratum eſt. Te-
ſtamentum. 2. uo. ora. 56. Mutaturũ
eſſe teſtamentum minaretur. So
lum. 2. uo. ora. 229. Non prius hanc
ciuitatem amittebãt, quàm erant in
eam recepti, quo uertendi, hoc eſt
mutandi ſoli cauſa uenerant. Ve
ſtem. Attico. 308. Veſtem tum filius
mutauit. Iumenta ad aliq. Cæſ.
Ciui. 3. a. Atq; mutatis ad celeritatẽ
iumentis. Ita tu equos, &c. Fa-
ctum. Ter. An. 1. Haud muto factũ
id eſt, non facti pœnitet, Do. expo-
nit. In formam alic. Pl. Argum.
Am

Amph. Mutauit ſeſe in formã eius coniugis. Vino aduentitio aliq. Sal. Iug. b: Ea mutare cum mercatoribus, uino aduẽtitio, et alijs talibꝰ.

Mutilare, eſt aliquid detrahere, ſine quo res eſſe non poſſit, Dona. ait. Aliq. Ter. Hec. 1. Quin ſpolies, mutiles, laceres, quenquẽ nacta ſis.

Mutire, erat modo loqui, modo tacere apud ueteres. Ego ita inter utranq; ſignificationem exponerem, mutire eſſe loqui uelle, ſed non planè proferre uerba, uti muti faciunt. Pl. Amph. 1.. Etiam mutis? Te. An. 12: Hercle nihil iam mutire audeo. Pla. Cur. 1.. tranſtulit ad cardinem. Viden inquit, ut aperiunt ædes feſtiuiſſimè, non mutit cardo.

Mutuare, et mutuari. de his uerbis ita ait Lau. Val. Qui mutat pecuniam, mutuo dat pecuniam, qui mutuatur pecuniam, mutuo accipit pecuniam. cui opinioni illud Cic. ad Atticum. 76. aperte aduerſatur, ubi ait. Vt uerear ne illud, quod tecum per mutuaui, uerſura mihi ſoluendum ſit. Significat enim quod mutuo accepi, non autem dedi. ubi uides etiã mutuare cum aliquid eſt, ab aliquo & eſt quaſi mutuum facere. Neque tamen propterea negarim mutuare aliqu. alic. non idem eſſe, quod mutuo dare. Quod nequaquam in mutuari dicerem, ſed ſemper ab aliquo aliquid mutuari, ut. 2. uo. ph. Orator ab Academicis ſubtilitatẽ ingenij mutuatur. Pla. Decem minas à patre mutuatus.

N

NAnciſci. eſt adipiſci. Conſuetudinem alic. rei. At. 315. Cuius rei n õnullam conſuetudinem nactus ſum in hoc horum dierũ ocio Ciceron e noſtro minore perdocendo. Firmitatem. in fami. 173. Si aliquid firmitatis nactus ſit Antonius, omnia illa tua præclara in Rẽp. merita ad nihilũ eſſe uẽtura. Laxamentum. in fa. 194.. Ego tñ nactus in nauigatione noſtra puſillũ laxamẽti, cõcinnaui tibi munuſculũ. &c. Spem. in fa. 106. Tamen maiorẽ ſpẽ impetrãdi nactus ſum. Sortẽ. 1. uo. or. 97. Sortẽ nactus eſt urbanæ prouinciæ: i. prouincia urbana ei ſorte obuenit. Malũ. Ter. Phor. 11. Non triumpho ex nuptijs tuis, ſi nihil nanciſcor mali.

Morbum. Attic. 272. Nactus eſt morbum: id eſt, in morbum incidit. Ocium. in fa.

Pluribus uerbis ad te ſcribam,
cum plus ocij nactus ero.

Narrare, Narro, inquit Varro, cum alterum narrum facio. eſt dicere, cõmemorare. Noui aliq. Attic. 70. Nam nec quid mandẽ habeo, nihil enim prætermiſſum eſt, nec q̃d narrẽ noui. Item. 71. Male. Att. 260. Male narras de nepotis filio. i. malũ nuntium affers. Monſtra. Atti. 147. Monſtra narrat, rem ordine. Ter. Ad. 10. Omnẽ rẽ mõ ſeni quo pacto ſe haberet, enarrauimꝰ ordĩe

Naſci. Planum eſt, quid proprie uerbum ſignificet. Verum in transferendo latiſſime patet, ut in exemplis. Et dicimus naſci rei, & ad rem, & cum ablatiuo unde ſcilicet nati ſumus. transtulit Cice. ad dignitatem, ut diceret à uobis natus ſum conſularis. 2. uo. or. 198. A parentibus, id, quod neceſſe erat, paruus ſum procreatus à uobis natus ſum conſularis, Ab domini aliq. 3. uo. orat. 88. Nam ille gurges, atq; helluo natus abdomini ſuo, non laudi, atq; gloriæ. Gloriæ: id eſt, ad gloriam. 3. uo. orat. 88.

Laudi: id eſt, ad laudem. 3. uo. or. 88. Reipub. 3. uo. ora. 185. O ciuē natum Reipu. memorem ſui nominis, imitatorem'q; maiorum. Seruituti. 3. uo. or. 71. Tradidit in ſeruitutem Iudæis, & Syris nationibus natis ſeruituti. Ad dignitatem. 3. uo. orat. 22. Nam quid ageret uir ad dignitatem, & gloriam natus? Ad gloriam. uide dignitatem. Ad laudem. 3. uo. ora. 225. Filius audio, & ſpero natus ad laudem. Ad prædam aliq. 3. uo. ora. 238. Saxa ſe, & captioni, tradiderunt ad facinus, prædam'q; natis. Ad aliquid. 1. uo. or. 212. Ita apte in ſcyphis aureis includebat, ut ea ad illam rem nata eſſe diceres. Ad hæc tempora. 3. uo. or. 241. An uos & Luceium prę clariſſimum COS. C. Cęſarem deorum beneficio natum ad hæc tempora: id eſt, propter hæc tempora.

Quo loco aliq. Sal. Cat. a. L. Catilina nobili genere natus. Loco equeſtri. Aſc. 33. Solus Cicer. ex competitoribus equeſtri erat loco natus

Loco ſummo eſt eius, cuius maiores nobiles extitere. Loco obſcuro, cuius maiores obſcuri fuere.

Per tempus aliq. Pl. Stic. 3. Per annonam caram dixit me natum pater. In re aliq. in or. lib. 154. Cum tu in alia lingua, ac moribus natus.

Ex aliquo aliq. in fa. 37. Ex quo ſuſpicio nata eſt. Cauſam. 3. uol. or. 58. Naſcitur iudices cauſa Cornelij ex ea lege, quam, &c. Cupiditates rei. in ora. lib. 168. Nec enim in conſtituentibus Rempu. nec in bella gerentibus, nec in impeditis. nec Regum dominatione deuictis naſci cupiditas dicendi ſolet. Edictum eo. 1. uo. or. 158. Subito, atq; ex tempore noua naſcebantur edicta. Gloriam. uide rem. Iniurias. Att. 290. Multæ'que naſcuntur iniuriæ, magnæ contentiones conſequuntur.

Litigium cum aliq. Pl. Men. 14. Credo cum uiro litigium natum eſſe aliquod Malum. 1. uo. or. 206. Iubeo promi utroſque, ne quid plus mali naſceretur. Prouinciam alicui. 3. uo. or. 76. Ianuario, Februario prouinciam non habebit. Calē. ei denique Martij naſcetur repente prouincia. Rem. Ter. Hec. 16. Sit ſibi nobilitatem ex eo, & rem natam, & gloriam eſſe, & res eſt facultas. Suſpitionem alic. in fam. 37. Hoc uero, ex quo ſuſpicio nata eſt, &c. Vinum. in or. lib. 191. Ve ſi quis Falerno uino delectetur, ſed

nec

nec ſita nouo, ut proximis cõſulibus natum uelit, nec rurſus ita uetere, ut Opimium, aut Anitium conſulem quęrat. Nobilitatem. uiderem. & cum ad, præpoſitione. 2. uol. or. 40.. Cum annos ad quinquaginta natus eſſet? ubi ad, eſt pro circiter. Ter. Heau. 1. Annos ſexaginta natꝰ es. Et aliquem complures annos natum dicimus. Ter. Heau. 1. Att. 331. An eſſe quendam annos XXIII. natum.

Nauare, rei alicui: propriè eſt operam ei rei dare. additur tamen interdum illud ipſum, quod nauamus. in fa. 79.. Sed quia nemo eſt tam afflictꝰ, qui ſi nihil aliud ſtudeat, niſi id q̃d agit, non poſſit nauare aliquid, & efficere, &c. nunc eſt præſtare. Reipub. in fa. 127. At in literis, et libris, ut doctiſs. ueteres fecerunt, reipub. nauare, &c. Beneuolentiam. ĩ fa. 40. Cum hic tibi ſatisfecerimꝰ, iſtic quoq; noſtram in te beneuolẽtiam nauare poſſimus: id eſt, oſtendere, præſtare. Ita Operam ſuam alic. in or li. 191. Qui quia nauarat miles operam, Imperatorem ſe ſtatim eſſe cupiebat. in fa. 159. Ita Studium At. 240. Erat enim reſcribendũ tuis quàm uellem Bruto ſtudium nauare potuiſſe. Item. 2. uol. ph. 207.

Nauigare pleniſſimis uelis. 2. uol. or. 218. Ipſe archipirata cum grege prædonũ impuriſſimo pleniſſimis uelis nauigaſſes. Strenue. Att. 255. Magis commode quàm ſtrenue nauigaſſe: id eſt, celeriter. Ex ſententia. Att. 80.. Et, ut ſcribis, ex ſententia nauigaſſe uehemẽter gaudeo.

Nauſeare, eſt ſtomacho ad uomitum conturbari. à naui, ſcilicet quia nauigantibus is facile excitari ſolet. Pl. Amph. 1.. Laſſus ſum hercle, è naui ut uectus huc ſum, etiã nũc nauſeo. in fa. 107.. Vidit enim me nauſeantẽ 2. uo. ph. 18. Quàm bellum erat Vellei, confiteri potius neſcire, quod neſcires, quàm iſta effutiẽtẽ nauſeare.

Necare fame aliq. 1. uol. or. 68.. Nautæ milites q; Siculorum, ſocij noſtri, atq; amici fame necari. Itẽ Att. 143. Item 308. Quis eſſet qui plebem fame necaret? reſpondebant operæ, Pompeius. Veneno aliq. ad Her. Si accuſator dixerit ab reo hominẽ ueneno necatum. In neruo. Pl. Aul. 27. At ego credo deos uoluiſſe, ut apud te me in neruo enicem.

In uinculis. 2. uolu. or. 43. Qui auunculum filij ſui in ſeruitute, ac uinculis necarit.

Negare. Pręciſe aliq. alic. Att. 121. Nũquam reo cuiquã tam humili, tam ſordido, tam præciſe negaui, quàm hic mihi, planè ſine exceptione præcidit. eſt paucis, & claris uerbis negare.

Nere ſubtegmẽ. Ter. Heau: 5. Anus ſubtegmen nebat: id eſt, parabat ſubtegmen.

Neſcire, eſt ignorare. Pl. Cur. 14.. Ego te uehemẽter perire cupio, ne tu me neſcias. Deos. Ter. Heau. 21.. Dij iſtæc prohibeant. Ch. deos neſcio ego, quod potero nitar ſedulo.

Aliq. Ter. Heau. 6: Neſcio alias,

me ſcio ſemper feciſſe ſedulo: id eſt, neſcio quid aliæ faciant. & modus eſt loquendi, præſertim iratorum, ait Donat.

Niti, eſt proprie uim ferè omnem in aliquid agendo adhibere. & re aliq. & in rem niti dicitur. Patientia. Cæſ. Ciui.1.b: Vt nullum fruſtra telum in eos mitteretur, tamen uirtute, & patientia nitebantur, atque omnia uulnera ſuſtinebant: id eſt, patienter ferebãt. in ſa.4.. Nos cum maxime conſilio, ſtudio, labore, gratia, de cauſa regia niteremur: id eſt, omnia conaremur. In cubitum aliq. Att.272. Nos ut ueniſſe uidet in cubitum niſus: id eſt, cubito fultus.

Nobilitare, eſt nobilem reddere: ſed de rebus etiam turpib⁹ uſurpatur.

Flagitijs aliq. dixit Ter. Eu.24.. Tu iam pendebis, qui iſtum adoleſcentem nobilitas flagitijs: id eſt, eũ egregie flagitioſũ reddis. Sall. Decl. port.a. Adhibiti ſunt, & cuncti Barbarorum hominum nobilitati non ſolũ magnitudine, & ſumma æris alieni, uerum etiam conſuetudine, ac ſtudio turpiſſimarum rerum.

Crudelitatem ali. de off. Teſtis eſt Phalaris, cui⁹ eſt præter cæteras nobilitata crudelitas.

Nocere aliq. alic. 2. uol. or. 117. Quanquàm Quirites mihi quidem nihil iam ab iſtis noceri poteſt.

Nolle. Cum ſuo cõtrario peruenuſte uſ⁹ ẽ hoc uerbo Ci. 2. uo. or. 136. Nolite à me cõmoneri uelle, uoſmet ipſi uobiſcũ recordamini. Item, 2. uol. or. 192.. Nolite eo uelle carere, qui chariſſimam ueſtram procreationem ſibi eſſe duxit. Item. 3. uolu. or. 54.. Nolite Iud. aut hunc natura ipſa occidentem uelle maturi⁹ extinguere uulnere ueſtro.

Nominare, eſt ſuo proprio nomine aliquem appellare. 1. uol. or. 4. Quẽ ut ipſi⁹ dignitas poſcit honoris gratia nomino. Item. 1. uol. or. 21. Quas (ut æquum eſt) honeſtatis, amplitudiniſque gratia nomino. & ſæpius in hunc modum comperies uſurpatũ à bonis. Nomen alic. Teren. Phor.17. Et meum nomẽ nominat.

Neminem. 3. uol. or. 163. Neminem nominabo.

Noſcere, omnino eſt cognoſcere, ſed pro coire cum muliere. Cic. eo uſus eſſe uidetur, ut etiam id ipſum innuit in cognoſcere adoleſcentulum. 3. uol. or. 45. Cur te in iſtam uicinitatem meretriciam contuliſti? cur illecebris cognitis non refugiſti? cur alienam ullam mulierem noſti? De facie aliquem. 3. uolu. or. 96.. Habet hoc uirtus, quam tu ne de facie quidem noſti. Ita De forma aliq. Pl. De forma noui, de colore nõ queo.

Viam. Terẽ. Heau. 5.. Aurum, ueſtem, & ueſperaſcit, & non nouerunt uiam. Tertium in aliq. re. Cæſ. Af. 4. a.. Neque ullum belli tertium caſum noſſent.

Notare, eſt ſignum aliquod rei alicui notionis cauſa apponere. idque tam in bonis, quàm in malis rebus fit, ſed transferendo uariam recipit ſignifica

nificationē. Veſtigijs calamiſtri. 2.uol.or.207.. Non te illius unguentorum odor? non uini anhelitus? nō frons calamiſtri notata ueſtigiis, in eam cognitionem adducebat? ubi etiam uides calamiſtri ueſtigia, pro calamiſtri ſignis. Signa ad aliq. in fa.83.. Notantur autem mihi ad diuinandum ſigna duplici quādam uia. nunc eſt obſeruare. Aliquem furti. Att.42.. Quos autem ipſe L. Gel. & Cn. Lentulus duo cenſores clariſſimi uiri, ſapiētiſſimi homines furti, & captarum pecuniarum nomine notauerunt. Ignominia aliq. ī fa.84.. Deinde ut in eā ciuitatem boni uiri, & boni ciues nulla ignominia notari non reuertantur, in quam tot nefariorum ſcelerum condemnati reuerterunt: id eſt, quibus & captæ pecuniæ, & ignominiæ notam inuſſere. Ita Scelere. 2.uolu.ora.226.. Homine enim ſcelere, & furore notato, ſimilis à repub. labes in poſterum dimouebatur. Orationem. in or. lib. 158.. Quod maxime tanquam ſtellis quibuſdam notat, & illuminat orationem: id eſt, exornat, illuſtrat.

Nouare aliq. Att.160. Tu mihi de ijs rebus, quæ nouantur omnia certa, & clara. Salluſt. Cat.c: COSS. optimum factu ratus noctem, quæ inſtabat, ante capere, ne quid eo ſpatio nouaretur. & maxime ad malas res accommodatur uerbum.

Nubere. Remanſit apud nos, ut tantum de fœminis uerbum hoc uſurparetur, cum mares etiam apud ueteres, nubere dicerentur. nubit autē uirgo alicui, cum aliquo, & in rem aliq. Ego uero nuſquam legi Cęſar filiam Pompeio nupſit, ut quidam nuper præcepit, neq; nubi, ut ille ipſe, ſed nubere tantam. Ter. And.13. Quod aiebant hodie filiam meā nubere tuo gnato. Cum aliquo. Pl. Prol. amp.. Qui cum Alcumena eſt nupta Electri filia. Item Teren. Hec. 14. Pater ſi ex illa me liberos uellet ſibi, aut ſe eſſe mecum nuptā, ſatis certo ſcio, &c. In luctum. 2.uolu. or.57.. Tum deniq; in familiæ luctum, atq; priuignorum funus nupſit. In funus. uide in luctum.

Nudare. Verbi natura eſt, ut ſit nuda re aliquid, aperire, detegere. aliquid uero aliqua re nudare, ſit magis ſpoliare, priuare. A etatem ali. 2.uolu. ora.272. Aut ſi huius facta, mores, omnem ætatem nudauero, in idem uitium incidam procacitatis. Intelligentias. 2.uol. phil.161. Et rerum plurimarum obſcuras, & neceſſarias intelligentias enudauit, q̄ſi fundamnnta quædam ſcientiæ.

Præſidijs aliq. 2.uol.or.211. Qui mea pericula nō modo ſuo p̄ſidio, ſed etiam ueſtra deprecatione nudarunt. Deprecatione. uide præſidijs. Frequentia aliq. 2.uol.or. 224. Proſcriptionis metu me frequētia nudarēt. Defenſoribus. Cęſ. Gal.3.a. Vt quæq; pars caſtrorum nudata defenſoribus premi uidebatur, eò accurrere, & auxilium ferre.

Numerare. Nota eſt uerbi ſignificatio. conſtructio uero cum præpoſitione maxime uariat. Aliquem ſuum. Att. 98.. Me autem uterq; numerat ſuũ niſi forte ſimulat alter: id eſt, in ſuis habet. A ſe aliquos. 3. uol. or. 210. Multi præterea improbi. quos quidem à ſe primũ numerare poſſunt, qui hæc loquuntur: id eſt, à ſe initiũ ſumendo. In loco beneficij. in fa. 20. Et in mercedis potius, q̃ beneficij loco numerare uideatur. In beneficij partem. 3. uol. or. 231. Qualis igitur hoſtis habendus is, à quo uictore ſe cruciat⁹ abſit, mors in beneficij partem numeraretur. In malis. 1. uol. ph. 234. Vt cum ea, quæ ſupra enumeraui, in malis numerent &c. ita in bonis. In gloria ali. Sall. orat. Lepidi: Vt et facta in gloria numeret: id eſt, loco gloriæ habeat. In manum aliq. Pl. Aſin. 3: Si mihi dantur duo talenta argenti numerata in manũ.

In onere aliq. 1. uo. ph. 182.. Nam ſcutum, gladium, galeam in onere noſtri milites non plus numerant, quàm humeros, lacertos, manus.

Nuncupare, eſt nominare, additur tamen etiam interdum lingua. de off. 64.. Nam cũ ex duodecim tabulis ſatis eſſet cautum ea præſtari, quę eſſent lingua nũcupata. Item in or. li. 106.. Vt totum illud, uti lingua nuncupaſſet. Votum. Cæſ. Ciui. 1. a. Paludatiq; uotis nuncupatis exeũt. Item. 3. uol. or. 185.. Neglectiſq; ſacrificijs ſolẽnibus antelucem ea uota, quæ nunquam ſolueret, nuncupauit. Item. 3. uolu. or. 109. Poſt autẽ neq; ſacrificijs ſolẽnibus factis, neq; uotis nuncupatis profectus eſt. Vota uero nuncupata erant Sext. autore, quæ COSS. Prætores cũ in prouinciã ꝓficiſcebanť, faciebãt, quę in tabulas multis pręſẽtib. referebanť

Nundinari, eſt palàm uendere. Senatorium nomen. 1. uol. or. 133. Ab iſto & præco, qui uoluit iſtum ordinem precio mercat⁹ eſt, & pueri annorum ſenum, ſeptennumq; denũ ſenatorium nomen nundinati ſunt. Ius ab aliquo. 1. uolu. or. 100.. Qui ab iſto ius ad ſuã utilitatem nundinarentur.

Nuntiare, eſt ſignificare. 1. uol. or. 21.. Occiſo Sext. Roſcio primus Ameriam nunciat Manlius Glaucia, &c.

Nuncium ali. Pl. Stic. 5.. Sed ego iſtuc citus præcucurri, ut nunciarẽ nuntium optabilem. Salutem alic. Att. 60.. Miſit ad me ſtatim qui ſalutem nunciaret. in fa. 102. Pl. Stic. 11. id eſt, qui ſalutem diceret. Voluptatem alic. Teren. Heau. 2. Voluptatem magnam nuntias.

Nutare. Nutamus capite, uictimis oculis, annuimus, aut naribus, aut labijs, inquit No. In re. 1. uolu. ph. 65.. Nunc autem dico ipſum Epicurum neſcire, & in eo nutare. nunc eſt non recte conſiſtere.

Nutricari, pro nutrire protulit Ci. 2. uol. ph. Omnium autem rerum ſeminator, & ſator, & parens (ut ita dicam) atq; educator, & altor eſt mundus,

mundus, omniaq́ꝫ ſicut membra, ſuas & partes nutricat̃, & continet.

O.

OBdere, eſt claudere. Pl.Caſ.21: Forem obdo. Ter.Eu.10.. Peſſulum obdo hoſtio.

Obdormire, eſt longum dormire.1.uol.ph.168. Endymion uero (ſi fabulas audire uolumus) neſcio quando in Lycio obdormijt. Crapulam. Pl. Moſt.15. Vbi ſomnum ſepeliui, omnemq́ꝫ obdormiui crapulam. nunc eſt concoquere.

Obducere, eſt tegere, inducere, circunducere. Caput.2.uol.or.93.. Carnifex uero, et obductio capitis, & nomen ipſum crucis abſit. Tenebras alic.rei.1.uol.ph.5. Conatus eſt clariſſimis rebus tenebras obducere. Terram alic.2.uol.ph.183. Quam cum proximi fecerant, obductaq́ꝫ terra erat, frugibus obſerebatur. Cicatricem.2.uol.or.88. Ne aut refricare obductã iam reip. cicatricem uideres: id eſt, quæ iam coiſſet. Diem poſterum. At.255. Nono Calend. igitur ad Siccam ibi tanquam domi meę ſcilicet itaq; obduxi poſterum diem. Callum dolori.1.uo.ph.182.. Et ipſe labor quaſi callum quoddam obducit dolori. Item.1.uol.ph.202. Att.1. Vt mihi uideatur non eſſe ἀδύνατον Curium obducere. mos uidetur fuiſſe in petendo, ut qui peteret, circunduceretur ab aliquo principe uiro.

Obdurare contra aliq.1. uol.ph.89. Aut quis contra ſtudia naturæ tam uehementer obdurauit? id eſt, tam obſtinate contra ſentit &c.

Obdureſcere ad aliq. Att.289. Obdureſcunt enim magis quotidie boni uiri ad uocem tributi: id eſt, duriores fiũt. Et aliquid aliq.re in fa.26.. Magno dolore me affeciſſent tuæ literæ, niſi iam & ratio ipſa depuliſſet omnes moleſtias, & diuturna deſperatione rerum obduruiſſet animus ad dolorem nouum. Item.71. Quorũ alij occiderũt, alij neſcio quo pacto obduruerũt: id eſt, nihil iam ſentiunt. ſumptum autem eſt à lapide, qui duritia ſua nullos grauiſſimos ictus ſentit. Frigore aliq.1.uol.or.220.. Ita Sopater de ſtatua C.Marcelli cum iam pene obduruiſſet, uix uiuus aufertur. paulo enim ſupra eſt in aëre, in imbri, in frigore

Obire. Diuerſa pro præpoſitionis natura, qua compoſitum eſt uerbũ, ſignificat, ut in ſingulis exemplis exponet̃. Regiones.1.uol.or.145. Cur tantas regiones Barbarorum pedibus obijt? Domos aliquorum.3.uol.or.41. Quo facilius & noſtras obire domos, & ipſe à ſuis coli poſſet, conduxit in palatio nõ magnam domum. Ita Villas alicuius.in fa.95.. Tu modo iſtam imbecillitatem ualetudinis tuæ ſuſtẽta, & tuere, ut facis, ut noſtras uillas obire, & mecum ſimul lecticula cõcurſare poſſis. Cœnas. At.149.. Quas eo enim cœnas, & facere, &

obire ſcripſit ad me Seſtius: id eſt, adire, circuire. Hæreditates. 2. uolu. ora. 62. Hæreditatum obeundarum cauſa quibus uos legationes dediſtis: id eſt, quaſi aucupari.

Ciuitates omnes. 1. uolu. or. 133.. Nolite expectare dum omnes obeã oratione mea ciuitates: id eſt, recenſeam. Comitia. Att. 3. Nunc uero ſentio quod commodo tuo facere poteris: uenias ad id tẽpus, quod ſcribis: obieris Q. fratris comitia: nos lõgo interuallo uiſeris, ac Vpilianam rem transfegeris: id eſt, ſtudebis Q. fratri. Annum petitionis ſuæ. in ſa. 159.. Multi clariſſimi uiri, cum reip. darent operam annũ petitionis ſuæ non obierunt: id eſt, non petierũt: Ob enim utrobiq; circum ſignificat, ut ſit ire circum omnes rogando, ut ſibi adſint in petitione. Prouinciam. 1. uol. or. 252. Nam æſtate ſumma, quo tempore Prætores cæteri obiri prouinciam, & cõcurſare conſueuerunt. Itẽ. 241.

Siciliam. 1. uol. or. 67.. Ego Siciliam totam quinquaginta diebus ſic obij: id eſt, luſtraui. Aſiam. 2. uol. or. 128.. Aſiam iſtam refertam, & eandem delicatam ſic obijt, ut in ea neq; auaritiæ, neq; luxuriæ ueſtigium reliquerit nunc magis eſt adminiſtrare. Legationem. 1. uol. ph. 2. In legatione illa nobili, quam ante cenſurã obijt. Itẽ. 2. uol. or. 75.

Aegyptum legatũ aliq. de off. 127. Et obieris legatus Aegyptum, Syriam, Aſiam, Græciam, &c. id eſt, legatus fueris in his locis. Vadimonium. 1. uolu. or. 9.. Qua tibi uadimonium non ſit obitum, eadẽ te hora conſilium cœpiſſe hominis propinqui fortunas funditus euertere. Item. 9.. Vadimonium mihi nõ obijt quidam ſocius, & affinis meus: id eſt, ad diem in iudicio nõ affuit, uadimonium deſeruit. Diem auctionis. Att. 208. Et tamen obire auctionis diem poterunt (eſt enim III. Idum) ſi me in Tuſculano poſtridie nonarum mane cõuenerint.

Diem edicti. 3. uo. or. 187. Diem edicti obire neglexit. de off. 96.. Qui diligentiſſime illũ diem, & illud munus ſolitus eſſes obire. in quibus itẽ exemplis ſignificat adeſſe. Cupiditatem. Sall. decl. port. a. Quibus ille flagrauit ad cupiditatẽ huiuſmodi ſcelerati facinoris obeundam: id eſt, exequendã. Libidines. Sall. decl. Por. c. Verſatam ſemper in obeundis libidinibus. Conſilium. Sall. decl. Port. c: Vel exiguam moram ipſius curię conſilijs obeundis: id eſt, exequendis. Diem ſuum. in ſa. 50. Quę ſi hoc tempore non ſuum diem obiſſet, paucis poſt annis tamen ei moriendum fuit. Mortem. Ter. An. 4.. Is obijt mortem. Item. Heau. 5. Ea obijt mortem. Itẽ: 2. uolu. or. 27. Aut obeunda mors Cluentio, aut ſuſcipienda accuſatio fuerit. Itẽ in or. li.. 171. 1. uo. ph. 172. Multa mihi ipſi ad mortem tempeſtiua fuerunt, quæ utinam potuiſſem obire: id eſt, perficere. Solem. de off.

de off.129.. Quis in reliquis orientis, aut obeuntis ſolis ultimis, aut Aquilonis. Auſtri'ue partibus tuũ nomen audiet? eſt ſolem occidere.

Locum, & tẽpus facinoris alic. 3.uol.or.106.. Quam niſi obire facinoris locum, tempuſq; uoluiſſet, nunquàm reliquiſſet. eſt locum tempus'q; deligere ad facinus accommodatum.

Obiectare, eſt crebro obĳcere. Aliquid alic. Sall. Orat. Lepid.. At obiectat mihi poſſeſſiones ex bonis proſcriptorum.

Obĳcere, eſt modo crimini dare, & tunc dicimus aliquid, & de aliquo obĳcere. modo eſt offerre: & dicimus aliq. alicui, uel in aliquid, idq; tam de bono, quàm de malo. Aſiam alic. 2.uolu.or.126.. Obiecta eſt enim Aſia: id eſt, crimini data. Ignobilitatem alic. 3.uol.or.186. Ignobilitatem obĳcit C. Cæſaris filio: id eſt, negat eſſe nobilẽ. Aliquid ut probrum. 1.uol.ph.148,. In qua obiecit ut probrum M. Nobiliori, quòd is in prouinciam poëtas duxiſſet. De re aliq. alic. in ſa.169. Et te miramur. cum hæc reticueris, nõ potuiſſe continere iracundiam tuã, quin nobis de morte Cæſaris obĳceres. tantundem eſt, ac ſi dixiſſet Cæſaris mortem. Vitam telis. 3. uo. or.60. Qui nullis præmĳs propoſitis uitam ſuam hoſtium telis obiecerit: id eſt, obtulerit. Ita periculo. ita morti, & in cæteris huiuſmodi.

Ciues ſuos. in ſa.13. Qui meos ciues, & à me conſeruatos, & me ſeruare cupientes ſpoliatos ducibus, ſeruis armatis obĳci noluerim.

Furorem alicui. 1.uolu.ora.24. Quæ res igitur tantum iſtum furorem Sex. Roſcio obiecit? id eſt, in tãtum furorem Sex. Roſcium adduxit? Errorem alic. 1.uol.or.286. Si quis uobis error in tãta re ſit obiectus: id eſt, ſi uobis dubium creatur. Funus alic. Plaut. Amph.1. Quod multa Thebano populo acerba obiecit funera: id eſt, multos ex Thebanis interfecit. Negotium alicui. Plaut. Cur.6. Ita nunc ſubito, propere, celere obiectum eſt mihi negotium. Præpedimentum alicui. Plaut. Pœnu. 6.. Neu fallaciæ præpedimentum obĳciatur: id eſt, ne impediatur fallacia.

Lætitiam. Teren. Heau.2. Vt hanc lætitiam nec opinanti primus ei obĳcerem domi: id eſt, afferrem.

Religionem alicui. 1. uolum. or.63.. Vt præfecto illi religionem ueneris, nomenq; obĳceret. Signum alicui rei. 2.uolum.philo.96.. Nec eam rem habuit religioni obiecto ſigno, ut peritis uidebatur, ne committeret prælium. Iumenta machinæ Cæſar dixit pro adiuncta. inquit enim. 195. Præterea ambulatorias totidem tabulatorum confixerant, ſubiectiſq; eis rotis, funibus, iumentiſq; obiectis, directis plateis in quãcunque erat uiſum partem, mouebant.

Obiurgare, eſt accuſare, inclamare, inquit Don. obiurgamus uero tur pe factum, cum moneamus anteq̃ commiſſum ſit, autore Sex. & obiurgamus aliq. de aliqua re. Aliquid. Att.3.. Eas literas ad eum miſi, quibus & placarem, ut fratrem, & monerem, ut minorem, et obiurgarem, ut errantem. Item Ter. An.1.. Nec ſatis ad obiurgandum cauſæ.

De aliqua re. Att.22.. Quod me quodammodo molli brachio de Pompeij familiaritate obiurgas.

Molli brachio. uide ſupra.

Oblectare, eſt delectationē afferre. Et dicim⁹ oblectare aliq. re ali. in re ali. & ſe cum aliq. Ter. Phor.7.. Te oblectet, tibi habe. Senectutem aliquid. Ter. Phor.7.. Habebis quæ ſenectutem tuam oblectet. Aliqua re aliq. Att. 290. Non ſolum ut diutiſſime te iucunda opinione oblectarem. Pl. Pœnu.16.. Amabo num hi falſo oblectant gaudio? In Aliqua re aliq. Teren. Adel.1: In eo me oblecto: ſolum id eſt charum mihi.

Cum aliquo. Ter. Adel.6.. Tu cum illa te intus oblecta interim. Nec enim dicerem oblectaui Cæſarem cum Terentia: id eſt, cum Cæſar ex Terentia delectationem cepiſſet. ſed tantum reciproce.

Obligare, eſt circumligare, obſtringere, deuincire. Vulnus.1.uol.ph. 183. Vt uulnus obliget: id eſt, circumliget. Item.183. Medicum modo requirens, à quo obligetur. Nexu aliq.1.uol.or.124.: Is periculum iudicij præſtare debet, qui ſe nexu obligauerit. Scelere.2.uol.or. 217. Populū q̃ Roma. ſcelere obligaſſes: id eſt, ſcelere Pop. Rom. coinquinaſſes, obſtrinxiſſes, ſontem quodammodo Popul. Roma. tuo ſcelere feciſſes. Periculo iuriſiurandi.1.uol.or.144.. Cum interrogabuntur, obligentur non ſolum iuriſiurandi, atq; exiſtimationis periculo, ſed etiam communi inter ſe cō ſcientia. Ita Beneficio. de off. 47.. Hi ne obligari quidem beneficio uolunt. Sacramento. de off. 8.. Secundo eum obligaret militiæ ſacramento. Iudicio.1.uolu.or. 70.. Propterea quod eos intelligere uidebam, me hoc iudicio diſtrictū, atq; obligatum futurum: id eſt, ual de impeditum. Pœnis legum.1. uol.ph.58.. Sepe etiam legum, iudiciorumq; pœnis obligantur: id eſt, retinentur.

Obligurire, eſt idē ſignificatu, quod ligurire. Fortunas ſuas.2.uolu. or.106. Fortunas ſuas obligurierāt: Item Ter. Eu.4. Itidem patris qui obligurierat bona: id eſt, qui ſuauibus eſcis conſumpſerat. Do. ait.

Oblinere, eſt ſuperintegere: ut cera, cœno aliquid. transfertur tamen.

Cæra, cœno.1.uo.or.170.. Non cæra, ſed cœno oblitæ eſſe uideantur. Vnguentis.1.uolu.or.154. ſed unguentis oblitus, uino, uigilijsq; languidus. in oratorijs libris. 169. Atq; ita peregrinata tota Aſia eſt, ut ſe externis oblineret morib⁹.

Turpitu

Turpitudine, Dedecore, Stultitia, Inhumanitate.1.uo.orat.149..Cum ſummo dedecore, ac turpitudine, tũ ſingulari ſtultitia, atq; inhumanitate oblita.

Obliterare, eſt obſcurum facere, & in obliuionem ducere. autore No.

Offenſionem.2.uo.orati.208.. Qui cum mea ſententia uoluntas eorum in priuato iudicio eſſet offenſa beneficij memoria priuatam offenſionem obliterauerunt: id eſt, deleuerunt.

Obliuiſci, notum eſt quid ſignificet. obliuiſcimur uero aliq. & alic.uti in ſa.132.Et tãdiu, dum ades, ſunt obliti tæ ſui. Manſuetudinis.3.uolu. or.130.Si iam obliuiſci ueſtræ manſuetudinis uolueritis. Iniurias.3. uo.or.47..Obliuiſcere iam iniurias Clodia.

Obloqui, eſt quaſi reſpõdere. de quo uerbo Seruius ſuper illud Virgilij. Obloquitur numeris ſeptem diſcrimina uocum. obloqui enim non eſt niſi contra loquentem loqui, non autem maledicere, ut aliàs. In qua tamen ſignificatione Lau. Val. dicit ſe neſcire utrum reperiatur: ſed pro uicina, quæ eſt in contrarium loqui, adducens locum in.2.uo.or.30.. Tamen uocat me aliò iamdudum tacita ueſtra expectatio, quæ mihi obloqui uidetur. Pl. tamen in eam ſignificationem accipere uidetur, ubi ait Cur.1: Ph. Lenonis ſunt ædes. Pa. male iſtis eueniat. Ph. quid? Pa. quia ſceleſtam ſeruitutem ſeruiunt, Ph. obloquere. Pa. fiat maxime. Ph. etiam taces? Pa. nempe obloqui me iuſſeras: id eſt, his maledicere.

Obnuntiare. Qui malam rem narrat, obnuntiat: qui bonam annuntiat. Nam proprie obnuntiare dicũtur augures, qui aliquid mali ominis, ſæuumq; uident. Don. ait.3.uo. or.20..Venit in templum Caſtoris, obnuntiauit conſuli. Item Attic.56.. Hæc tamen ſumma, niſi Miloni C. Appius obnuntiaſſet comitia futura ante diem XII. Cal. & cet. Item.3. uo.ora.176. Augur auguri, Conſ. conſuli obnuntiaſti. hoc enim modo comitia impediebantur, cum augur de cœlo aliquid ſæui ſe ſeruaſſe diceret.

Oboriri, eſt adnaſci, teſte Sex. Dolores alic. Pla. Stic.3. Vteri dolores mihi oboriuntur quotidie.

Obrepere, eſt tacite, & clanculum aduenire. Diem. Attic.92. Obrepſit dies, ut uides, mihi enim ad III. Ca. Sextilis de prouincia decedendũ eſt.

Obrogare, eſt legis prioris infirmandæ cauſa legem aliam ferre, autore Sexto. Atti. Abrogare, derogare, obrogare. ſine fraude ſua nõ liceat.

Obruere, eſt operire ſiue aqua, ſiue terra, ſeu re quapiam alia. per translationem tamen ad alia etiam tranſit. id'q; tam de bono, quàm de malo. Lapidibus aliqu. de offi.61. Cyrſilum quendam ſuadentem, ut in urbe manerent, Xercemq; recipe rent, lapidibus obruerunt. Vino aliq.3.uo.ora.189. Ipſe autem ſe

ut fratrem imitetur, obruit uino. Aere alieno. Att.23. Tuſculanū, & Pompeianum me ualde delectāt, niſi quod me illum ipſum uindicem æris alieni, ære non Corinthio, ſed circumforaneo obruerunt. Seruitio Rempu. Sall. Decl. port. b.. Et quam Remp. ſeruitio non potuerat obruere, diſtrangulandam penitus ac tollendam cogitauit. Obliuione. in orat. lib.169.. Et id ipſum niſi uni⁹ eſſet Ennij teſtimonio cognitū hunc uetuſtas, ut alios fortaſſe multos, obliuione obruiſſet. Verbis 1. uo. or. 62. Mihi enim uidetur periculum fore, ne ille non modo uerbis te obruat. Decretum. 3. uol. orat. 241.. Quod ſi ea, quæ decreuimus obruere uolumus, num etiam memoriam rerū delere poſſumus. id eſt tollere. Aliquem re aliqu: Attic. 290. Quapropter hoc te primum rogo ne cōtrahas, aut demittas animum, ne'ue te obrui tanquā fluctu, ſic magnitudine negotij ſinas. Gubernationem. At. 290.. Tibi data eſt ſumma pax, ſumma tranquillitas, ita tamen ut ea dormientem gubernatorem uel obruere, uel uigilantem etiā delectare poſſit. in or. lib. 94.. Id etiam, illa, quæ laudanda ſunt obruit: id eſt, obtenebrat, obſcurat. Splendore aliq. 1. uol. phil. 96.. Omnis iſta rerum in corpore harum æſtimatio, ſplendore uirtutis, & magnitudine obſcuretur, & obruatur, atq; intereat neceſſe eſt.

Obſaturare alic. rei. Ter. Hea. 17.. Næ tu propediem (ut iſtam rem uideo) iſthus obſaturabere. quod eſt corporis, ad animum tranſtulit, ait Do. id eſt, nimiam de filio capies ſatietatem.

Obſcurare, eſt obſcurum reddere, tenebris inuoluere. Cœtus nefarios. 2. uo. ora. 98.. Si neq; nox tenebris obſcurare cœtus nefarios, nec priuata domus parietibus continere uocem coniurationis tuæ poteſt: id eſt, tegere. Periculum. 1. uolu. or. 177.. Quod magnitudo lucri obſcuraret periculi magnitudinem: id eſt, ne uideretur quātum periculum eſſet, efficiebat lucri magnitudo.

Obſecrare. Orare eſt placidos petere obſecrare uero iratos rogare. Ter. And. 13. Ne me obſecra. Item. Eu. 1. Non ſi me obſecret. ubi ſignificanter dixit, inquit Do. cum placidi orētur. irati uero obſecrentur.

Obſecundare, eſt ad alterius nutum omnia facere. Don. ait. In loco. Ter. Heau. 15.. Qua cauſa id fiat, obſecundato in loco. id eſt, cum opus erit mihi ſubſeruito.

Obſequi, eſt morem gerere. & alicui, & aliq. alic. & de ali. Studijs amicorum. Ter. An. 1. Eorum obſequi ſtudijs. Ita Animo. Pl. Amphi. 1. Qui complexus cum Alcumena cubat amans, animo obſequēs. Item Ter. Adel. 1. Omnia ali. Teren. Adel. 27.. Quia non iſta prorſus omnia omnino obſequor. De re. 2. uo. or. 49.. Quamobrem Cluēti de

ti de te ubi obſequor, neq; ego legē
recito neq;, &c.

Obſeruare. Duo ſignificat hoc uer/
bum. Nam modo eſt aliquem ho/
norare, & ueneratione proſequi,
modo rem cuſtodire, atq; adnotare
quarum ſuperioris eſt obſeruantia
poſterioris uero obſeruatio. Ali
quid. Ter. An.1: Obſeruabam ma/
ne illorum ſeruulos uenientes, aut
abeuntes. Item. An.9. Frumen/
tationes, Pabulationes. Cæ. Gall.7.
a: Omnes noſtras pabulationes fru
mentationesq́; obſeruabat, diſper/
ſosq́; cum longius neceſſario pro/
cederent, adoriebatur. Signa. in
fa.83.. Sed habeo alia ſigna, quæ ob
ſeruem: id eſt, notem, conſyderem.

Imperium. Sallu. Iug. b.. Eorum
multitudinē in unum cogit, ac pau/
latim conſueſecit ordines habere, ſi
gna ſequi, imperium obſeruare, id
eſt, imperio audientes eſſe, obedire.

Aliquid.1.uo.or.16. Tu id quē/
admodum obſeruas? id eſt, ſeruas.
Att.1.. Obſeruat L. Domicium ma
xime, me habet proximum, nunc
ad honorem pertinet.

Obſidere, eſt circumſidere. Nam ob,
modo circum ſignificat, ut Sex. ait.

Vias. Cæ. Gal.5.b.. Obſeſſis om
nibus uījs nuncij intercipiuntur.

Aliquem re aliq.2.uo.or.204..
Quæ illo ipſo tempore cum ui, fer/
ro, metu, minis obſeſſi teneremini
non, &c. Tempus.1.uol.or.67..
Vt perſpicuum cuiuis eſſe poſſit, ho
minem ab iſto quæſitum eſſe, non
qui reum ſuum adduceret, ſed qui
meum tempus obſideret: id eſt, tem
pus longe mihi anguſtius redderet.

Obſignare, eſt aliq. ſigno aliq. adno/
tare. Epiſtolam. Atti.241.. Obſi
gnata iam epiſtola. Lagœnas.
in fa.266. Plane te rogo, ſicut olim
matrem noſtram facere memini,
quæ lagœnas etiam tenues obſigna
bat, ne dicerentur inanes aliquæ,
quæ furtim eſſent exiccatę. Pl. dixit:
Allium ſeruo obſignant cum ſale:
id eſt, clauſum tenent. Tabellas
1.uo.or.12. Eius rei conditionisq́ue
tabellas obſignauerūt uiri boni cō/
plures. Aſco.73.. Dabo: inquit, ſi/
quis tabulas teſtamenti bene obſi/
gnatas protulerit.1.uo.or.86. Quæ
cognoui egomet apud iſtū in ædib⁹
nuper cū obſignādi cauſa ueniſſem.

Obſiſtere, eſt ꝓprie reſiſtere. Vitījs.
de offi.40.. Tū uero ījs uitījs, q̄bus
alīj nō facile poſſūt obſiſtere. Stu/
dījs alic. de off.101. Studījs em̄ gene/
rorū præſertim in re bona, cū diffi/
cile eſt, tū ne æquū quidem obſiſte/
re. Dolore.1.uo.ph.186. Sic obſi
ſtat dolore. Obuiam alic. Plaut.
Amp.9. Nec quiſquam tam audax
fuat homo, q obuiā obſiſtat mihi.

Obſoleſcere, eſt deficere, inueteraſce
re, à cōſuetudine recedere. Aliq.2.
uo.or.64.. Nō dico ſolū hoc in rep.
uectigal eſſe, quod omiſſis alījs in/
termaneat, ītermiſſis nō cōquieſcat,
in pace niteat, in bello nō obſoleſcat
i. nihilo minus uileſcat. Chartas.
3.uol.or.46:: Chartæ quoque, quæ

illam priſtinam ſeueritatem contine bant, obſoleuerunt. Splendorem alicui.1.uo.or.30. Cuius ſplendor omnis his moribus obſoleuit, id eſt, obſorduit.

Obſonare. Obſonium eſt quicquid additur in conuiuijs pani & uino. Unde obſonare, & obſonari eſt id in prandium, ſeu in cœnam emere, tumq; dicimus obſonare, & obſonare obſonium. interdũ eſt altè loq, & quaſi uel obloquendo obtundere. & tum dicimus obſonare alic. re aliqua, ut in exemplis. Ter. An.10. Vix, inquit, dragmis obſonatus eſt decem. Pl. Stic.6. Aut egomet ibo, atq; obſonabo obſonium. Famem.1.uo.phi.247. Reſpondiſſe ſe quo melius cœnaret obſonare ambulando famem: id eſt, comparare, ſed quia ad cœnam pertinebat, dixit obſonare. nam fames optimum obſonium eſt. Sermone. Plaut. Pſeu.2. Male morigerus male facis mihi, cum ſermone huic obſonas. Ps. taceo. nũc eſt, alta uoce loq.

Obſtinare, eſt offirmare. Affinitatem. Pl. Aul.5. Ea affinitatem hãc obſtinauit gratia. i. obſtinate eam affinitatem expetit.

Obſtrepere alic. re aliq. Literis alic. in fa.62. Quæ res fecit, ut tibi literis obſtrepere non auderem.

Obſtringere, eſt aliquid arcte illigare Spe, donis, & rebus alijs.2. uol. or.57. Donis muliebribus, colloca tione filiæ, ſpe hæreditatis, obſtrinxit: id eſt, deuinxit. Beneficio aliq.2.uol.orati.237. Qui etiam tibi erat magis obſtrictus beneficio recenti. Aere alieno aliq. in fa.172. Tantum abeſt, ut meæ rei familiaris liberum ſit quicquam, ut meos iam omnes amicos ęre alieno obſtrinxerim: id eſt, ut mea etiam cauſa amici pecuniam mutuati ſunt.

Libris ſe, Prædibus ſe. Atti. 86. Præſertim cum ſex libris, tanq; prędibus me obſtrinxerim, id eſt deuinxerim, obligarim. Religione aliq.3.uo.orati.176. Obſtrinxiſti Pop. Rom. religione, augur auguri COs. conſuli obnuntiauiſti. Itẽ Att. 201. Item in ora. lib.133. Eſt religione impedire, quo minus quid fiat.

Scelere. de offi.55. Num igitur ſe ſe obſtrinxit ſcelere, ſiquis Tyrannum occidit quamuis familiarem? Item.1.uo.or.216. Id eſt, ſcelerare ſe, ac? Paricidio ſe.3.uo.orat.237. Nefarioq; patriæ ſe paricidio obſtrinxerit. Pactione.3.uo.or.86. Hac tamen obſtricti pactione tenebamini.

Obſtruere, modo eſt ſe aliqua re communire, circumſepire, idq; etiã de malo. modo aduerſario aliquid occludere. ut Scelere ſe.1.uo. or. 77. Neq; iſte mihi uidetur ſe ad dãnationem offerre ſolum, neq; hoc auaritiæ ſupplicio cõmuni, qui tot ſceleribus ſe obſtruxerit, contentus eſſe. ſingularem quandam pœnam iſtius immanis, atq; importuna natura deſiderat. Perfugium ſibi.2. uol. or.182. Munite communem arcem

cem bonorum, obſtruite perfugia improborum:id eſt, uias præcidite ne quo aufugere poſſint, ne quem implorent, habeant, efficite.

Obſtupefacere pudorem alic. Ter. Phor.5:Non potuit cogitata prolo qui, ita eum tam timidum obſtupefecit pudor.

Obtendere aliq. Att.192.. Multis eñi ſimulationum inuolucris tegitur, & quaſi uelis quibuſdam obtendit uniuſcuiuſq; natura: i. protegitur.

Obterere laudem alic. 1.uo.orat.235.. Ne'ue obteri laudem imperatoriã criminibus auaritiæ uelitis, id eſt, obrui, tolli. Item. 2.uo.ora.195. Qui nouam rationem ſuſcitant, ueteres maiorum obterunt laudes: id eſt, non ſolum obſcurant, ſed etiam penitus tollunt.

Obteſtari. Do. ait eſſe, cum per ea aliquem adiuramus, de quibus agitur ut Ter. An.13. Per unicam gnatam & gnatum meum, & Virg. Illiaci cineres, & f.e.m.t.i.o.u. Item obteſtatio eſt, quando eum adiuramus, quem rogamus.

Obticere. Tacemus cõſilia, ut Nec ta cui demẽs, reticem⁹ dolores, ut, Ne uerere, ne retice. obticemus, quorũ nos pudet. ut Te. Eu.18. Virgo conſciſſa ueſte lacrumans obticet. Do. ait. idq; uel ſæpius repetit.

Obtinere, proprie eſt quod contendas aſſequi. ſæpe pro ſuo ſimplici ponitur. ſæpius pro altero compoſito retinere. & ad quaſdam etiam alias ſignificationes ſe accõmodat, ut in exemplis. Gradum ciuitatis. in fami.8. Non dubito quin adeptus intelligas te facilime obtinere ſummũ atque altiſſimum gradum ciuitatis: id eſt, conſequi. Cauſam 1.uol.or.113. Pecuniæ maximæ dabantur, cui dabantur, qui dabant, cauſas obtinebant: i. pro illis iudicabatur. ad Her.15.. Att.117. Malas cauſas ſemper obtinuit, in optima concidit: id eſt, ſuperior fuit in malis cauſis, in optima concidit. Numerum aliq. de off.41.. At eius filij nec uiui probabantur, & mortui numerum obtinent iure cæſorum, id eſt, numerantur in iure cæſis. Grauitatem. 2.uo.or.170.. Quorum alter apud me parentis grauitatem, alter filij ſuauitatem obtinebat: i. quorũ alterum patris, alterum filij habebam loco. Autoritatem. Aſc.9. Ea porrò apud Catonem maternã obtinebat autoritatem: id eſt, habebat. Antiquum. Ter. And.20.. Optime hoſpes pol Crito antiquũ obtines. uel abſolute eſt dictum, id eſt, antiquorum bonitatem, uel eius ipſius bonitatem commendat priſtinam: quia idem alibi dixit. Antiquam adeo tuam ueuſtatem obtines. & eſt nihil de priſtina natura aliquem mutare. Item Pla. Moſt.9. Seni non otium erat, id ſum operitus. Te antiquum obtines. hoc tuum eſt, ut tardus ſis. Firmitudinem animi. Pl. Aſin.5: Si iſtã animi firmitudinem obtines, ſalui ſumus, id eſt, ſeruas, retines. Li-

dinem ali.1.uo.phi.198.Nihil eſt enim quod tam obtundat, eleuetq; ægritudinem, quàm perpetua in omni uita cogitatio nihil eſſe, quod accidere non poſſit: id eſt, extenuet, minuat, debiliorem reddat. Aliqua re. Atti.118. Ego ſi ſomnum capere poſſem, tam longis te epiſtolis non obtunderem. De eadem re Ter. Adel.2: Auſculta ne me obtundas de hac re ſæpius.. Ita Rogitando. Ter. Eu.10. Qui oquò eam rogitando, obtundat.

Obturare, eſt claudere. Os. Pl. Stic. 2: Omnibus os obturent, ne quis merito maledicat ſibi.

Obturbare loquentem. Ter. An.14: Ita'ne uero obturbat? i. interpellat.

Obuenire. Et huius uerbi ſignificatio maxime in caſu uerſatur. ut obtingere, euenire. Sors, Iudicium, Iudices alic.2.uo.ora.48. Iubet lex ea, qua lege hæc quæſtio conſtituta eſt, iudicem quæſtionis, hoc eſt Q. Voconium cum iſtis iudicibus, qui ei obuenerint (uos appellat iudices) quærere de ueneno. Prouincia. 1.uo.ora.112. Qui ſimul atq; ei ſorte prouincia Sicilia obuenit, ſtatim Romę, &c. Vitium.3.uo.or.176. Id igitur obuenit uitium, quod tu iam Cal. Ian. futurum eſſe præuideras.

Hæreditatē alic.1.uo.ora.112.. Ita HS undecies Q. Dionē, quòd hęreditas ei obueniſſet, nullā aliā ob cauſā perdidiſſe. Alique ali. At.29.. Sed eas etiā datur⁹, ut putarā. poſtridie ei, quod mihi prim⁹ obueniſſet .i. occurriſſet

Obuerſari aliq. ante oculos.3.uo.or. 4. Sed mihi ante oculos obuerſatur & Reip. dignitas. In animo aliq. 1.uol.phil.186. Obuerſentur ſpecies honeſtæ in animo. Eſt crebro offerri ante oculos, & animo quicquid eſt, quod obuerſatur.

Obuertere os. in fa.143. In eo igitur iquis cōuiuio Cicero ille, quem ſpectabant? cuius ob os Graíj ora obuertebant ſua? id eſt, aduertebant, quem admirabantur.

Occaleſcere. Att.35.. De Statio manu miſſo, & nonnullis aliis rebus angor equidem, ſed iam prorſus occalui: id eſt, obdurui.

Occare tantum ad ſemen pertinet. Eſt autem occare raſtris, & cratibus ſemen tegere. de offic.87.. Primum id occatum cohibet.

Occæcare re aliqua aliq.1. uolumine philoſ.55.. Occæcati cupiditate non prouident.

Occidere. Nunc uero eſt interficere: a cędo ſcilicet factum. quo uerbo, uti etiam interficere, mire ueteres in inanimatis etiam utebāur. Vt Pl. Occiſa hæc eſt res. Aliquid. Pla. Caſ. 14: Per omnes deos & deas deierauit hac eum nocte occiſurū, qui cū cubaret. Ter. Adel.25. Occidunt me dii nimis ſctās nuptias ſtudēt facere

Occidere. Cū eſt interire. Spaciū. Pl. Stic.4.. Sed ſpaciū hoc occidit, breue eſt curriculo: ſcilicet iā cōfect⁹ eſt curſus, iā merę appropinquat. Beneficiū.3.uo.or.121. Vos'q; obſecro iudices, ut uſa bñficia, quę in me cōtuli-

tuliſtis, aut in huius ſalutem augeatis, aut in eiuſdem exitio occaſura eſſe iubeatis: id eſt, interitura. Rem pu. in fa. 45. Profecto aliquid opis occidenti Reipu. tuliſſemus.

Occipere, idem eſt cum incipere. Teren. An. 12: Si quid narrare occepi. Quæſtum. Pl. Cap. 1. Nunc hic occipit quæſtum, hunc filij gratia inhoneſtum: & maxime alienum ingenio ſuo, homines captiuos commercatur, ſi queat aliquem inuenire ſuum qui cum mutet filium. Ter. An. 1. Accepit conditionem, dein quæſtum occipit. Item Ad. 3. Verum cogito id quod res eſt, quando eum quæſtum occeperis, accipiunda & muſſitanda iniuria adoleſcentium eſt, ubi cum hac uoce quæſtu ſemper de turpi lucro poni uides.

Occludere, eſt contra aliq. claudere. Oſtium. Pl. Moſt. 5. Abi intro atque occlude oſtium. Linguam. Pl. Mil. 8. Quippe ſi reſciuere inimici conſilium tuum, tibi tuopte conſilio occludunt linguam, & conſtringunt manus, atque eadem, quæ illis uoluiſti facere, faciunt tibi: id eſt, cogunt tacere. Libidinem contumelijs. Ter. An. 13: Dumque eius libido occluſa eſt contumelijs: id eſt, impedita.

Occultare, eſt clam aliq. tenere. Lumen. Pl. Cur. 1. Tace, occultemus lumen, & uocem. Vocem. Plaut. Cur. 1. Tace, occultemus lumen. &c

Occumbere, eſt mori. & mortem etiam occumbere dicimus. Plaut. Hæc enim poſtquam pater occubuit, nata eſt. Mortem. 1. uo. ph. 170. Vt eſſet qui pro patria mortem nõ dubitaret occũbere. morti etiam dixit Maro.

Occupare, eſt modo præoccupare. modo ui capere, interdum inuadere, & multa alia ſignificat, ut in exemplis facilius uidebitur. Locũ Att. 114. Tamen aiunt acerrime delectum habere, loca occupare, uindire præſidijs. Poſſeſſionem rei. in fa. 147. Non medius fidius mediocri dolore afficiebar, cum alij occupare poſſeſſionem laudis uiderentur. Aliquid. de offi. 5. Sunt autẽ priuata nulla natura, ſed aut ueteri occupatione, &c. Remp. Sallu. Rep. ord. 1. Per idem tempus maledictis iniquorum occupandæ Reipu. in ſpem adducti homines quibus omnia probro, ac luxuria polluta erant, concurrere in caſtra tua.

Agrum. 2. uo. ora. 80. Qui tantũ agri in illis Reipu. tenebris occupauit, quantum concupiuit. Regnum. Cæſ. Gall. 1. a. Vt regnum in ciuitate ſua occuparet, quod ante habuerat. Aliquem. Ter. And. 5. Mors continuo ipſam occupat.

Timorem aliq. Cæ. Gal. 1. c. Tantus ſubito timor omnem exercitũ occupauit, ut non mediocriter omnium mentes animosque perturbaret: id eſt, inuaſit. Animos. Atti. 173. Tanta enim deſperatio rerum eius omnium regum, & populorũ animos occuparat, ut quo, &cet. id

eſt,inuaſerat. Argentum. Plaut. Epidi.5..Atq; id non decem datum occupatum erit tibi argentum dies.

Pecuniam fœnore.3.uol.or.157. Pecuniam adoleſcentulo grandi fœnore fiducia tamen accepta occupauiſti.Item.158..Ac tum quidẽ Tralliani cum ipſi graui fœnore iſtam pecuniam multos annos occupauiſſent:id eſt,in fœnus collocaſſent. Itẽ 1.uo.or.95.Præterea pecunias occuparat apud populos, & ſyngraphas fecerat. Animum in aliqua re.Ter,Prol.Hec. Ita populus ſtudio ſtupidus,in funambulo animũ occuparat:id eſt,attente, & cupide funiperam ſpectabat. Aliqu.in amore.Ter.An.21:Perpuliſti me,ut homini adoleſcentulo in alio occupato amore,&c.i.impedito alio amore. Rem ſuam.2.uol.or. 4.. Quorum magnæ res aguntur in ueſtris uectigalibus occupatæ.

Occurrere,eſt obuiam fieri.idq; tam inimice,quam amice. Attic.37.Domus celebratur,occurritur, renouatur memoria conſulatus, ſtudia ſignificantur:id eſt,honoris cauſa mihi obuiam itur. Alicui re aliqu. Atti.81. Atque eo magis, quod tu abes qui cõſilio,gratia,ſtudio,multis rebus occurreres:id eſt,prouideres. Negocijs. Att.290..Siue etiam ultro occurras negocijs: id eſt, obuiam eas. Rei alicui. in fami. 50.Hoc te expectare tempus, tibi turpe eſt,ac non ei rei ſapientia tua te occurrere,id eſt,prouidere, & occupare tua ſapientia, quod tempus allaturum ſit. Subſidio alic.Cæ. Af.5.a: Verum M.Petreius, & Cn. Piſo cum equitibus Numidis M.C. electis, peditatuq; eiuſdem generis ſatis grandi ex itinere rectà ſubſidio ſuis occurrerat obuiam:id eſt, iuerat. Suppetias alic.Cæſ.Af.5.b.. Interim Labienus cũ uniuerſo equitatu fugientibus ſuis ſuppetias occurrit.Item Af.5.c.Copias hoſtium ijs legionibus occurrere ſuppetias: id eſt,obuiam eis eundo ſuppetiarũ ferendarum gratia. Expectationi.2.uo.or.30.Sed ego occurram expectationi ueſtræ iudices:id eſt,ſtatim ad id ueniam,quò me uocat expectatio ueſtra. Sapientiæ alicui 2.uo.or.305..Itaq; in iiſdem rebus ſe reuerſor, & quod poſſum iudices occurro ueſtræ ſapientię.ut expectationi:id eſt,ad id reſpondeo, quod ad ueſtram ſapientiam attinere arbitror. Menti aliq.3.uo.or.9.Facilius facta eorum occurrent ueſtris mentibus. Veteranis.in fa.177. Et quibus rebus poteſt occurri ueteranis,occurras.id eſt,prouideri.

Conſilijs.2.uol.or.143.Horum ego quotidie conſilijs occurro, audaciam debilito,ſceleri reſiſto: id eſt obuiam eo,inimice nunc. Item.1. uo.or.76.Vt malitiæ illorum conſilio noſtro occurramus:id eſt,reſiſtamus.Ita Maleuolentiæ alic.in fa.173.Maleuolentiæ hominum in me,ſi poteris occurras:id eſt te te opponas.Item.1.uol.or.597.Non eſſe

deiectum eum, cui ui, & armis ingredienti ſit occurſum. Machinationibus. Cæ. Alex. 4. a. Ita operoſis Alexandrinorum machinationibus, maximiſq́ conatibus non longi temporis labore occurſum eſt.

Odiſſe peius aliquid. in fa. 96. Fortaſſe oderam multo peius hunc, quàm illum ipſum Clodium.

Odorare, & odorari, utroque enim modo dicitur, eſt ex odore aliquid deprehēdere, odor enim quaſi olor ab oleo, unde odorare. Voluptates. 2. uo. ora. 207. Hi uoluptates omnes ueſtigant, atq́ odorant.

Aliq. Atti. 60. Tu udim, & Fabium. & ſi quem habes alium, odorere, & iſtum conuiuam tuum degustes. Dictaturam. Atti. 65. Et eſt nonnullus odor dictaturæ.

Offendere, modò eſt inuenire, interdum incurrere, modo lædere: ſæpe peccatum, & errorem continet. & aliquid, & in aliquid offendim⁹.

Aliquem. Ter. Eu. 4. Aduenieēs offendi quendam mei loci hinc, atq́ ordinis hominem. ita enim legit No. ubi Do. conueni exponit. Scopulum. 1. uol. ora. 31. Vbi ſcopulum offendis eiuſmodi, ut &c. Imparatum aliq. in fa. 18. Aut ne ad eam meditere, imparatum te offendam.

In arrogantiam. in orat. lib. 62. Minus in arrogantiam offenderēt.

Latus. 2. uo. ora. 54. Cecidiſſe ex equo dicitur, & homo infirma ualetudine latus offendiſſe uehementer.

Aliquid. in fa. 14. Quod quenquam maleuolentiſſimum iure poſſit offendere. nunc eſt nocere, lędere.

In aliqua re. Atti. 111. Nam ſi q̄d offendimus in genero noſtro: id eſt, ſi quid peccauit nobis gener. in ora. lib. 146. In qua nihil offendi, nihil diſplicere, nihil animaduerti poſſet.

In aliquo. in or. lib. 94. Ita quicquid eſt in quo offenditur. id etiam illa, quæ laudanda ſunt, obruit.

Et ſibi. in fa. 29. Qui ſi dignum ſe maioribus ſuis præbuerit (ut ſpero & opto) tua laus ex aliqua parte fuerit: ſin quid offenderit, ſibi totū nihil tibi offenderit. Item. Attic. 292. Sed ſi quis eſt, in quo iam offenderis, id eſt, quem peccaſſe intellexeris. Item. 2. uo. or. 89. In fa. 158. Non eñ ſi quid in his exercitibus ſit offenſū, magna ſubſidia Reſp. habet expedita, &c. id eſt, ſi quid damni factū ſit.

Offerre. Si uerbi lata ſignificatio paucis concludi poteſt, hæc ea eſſe uidetur, ut aut contra, idq́ proprie in itinere: translate, etiam de alijs: ut ſpōtaneam aliquid agendi uoluntatem ſignificet. Obuiam ſe. Ter. Ade. 8: Oppido opportune te obtuliſti mihi obuiam: id eſt, occurriſti. In ſocietatem ſe. 3. uo. or: 132. Quin etiam illa ipſa rerum humanarum domina fortuna in iſtius ſe ſocietatem gloriæ non offert. Moram. Pla. Pſeu. 3. Quid hoc eſt? quis eſt, qui moram occupato moleſtam obtulit? eſt impedimento eſſe, retardare.

Stuprum. 3. uolumine orationū 179. Quod ab eo ſorori, & uxori

ratæ ſtuprum oblatum eſſe, comperiſſes. Item .1. uolu. phi. 140. Noſtra in Repub. Lucretia, & quæ per uim oblatum ſtuprum uoluntaria morte lueret, inuenta eſt. Ter. uitium dixit. Adel. 8. Cui miſeræ indigne per uim uitium obtulerat: id eſt, intulerat. Iniuriam. Ter. Hec. 15. Offerre iniuriam tibi me immerenti iniquum eſt. Mortem alic. 1. uolu. ora. 24.. Qui mortem obtulerit parenti: id eſt, qui aliquo modo parentem ſuſtulerit. Spem. 3. uolumi. orat. 240. Quis eſt enim qui ad bellum inflammato animo ſit futurus ſpe pacis oblata? id eſt obiecta.

Religionem alicui. in famil. 151. Recitatis literis, oblata religio.

Malum. Teren. Hec. 6. Nemini ego plura acerba eſſe credo ex amore homini unquam oblata, quàm mihi: id eſt, iniecta. Mendicitatem. Plau. Rud. 11: Mendicitatem mihi obtuliſti opera tua: id eſt, inieciſti.

Se alicui. 2. uo. oratio. 68. Finem ſed offerendi mei, in quo loco, & in multis quandam animi ſpontaneã uoluntatem habere uidetur. In diſcrimen uitam. 3. uo. or. 17.. Obtulit in diſcrimen uitam ſuam. Ita Salutem. 3. uo. ora. 3. Qui auderent ſe, & ſalutem ſuam in diſcrimen offerre pro ſtatu ciuitatis, & pro cõmuni libertate. Ita Periculo ſe. in fa. 154. Non dubitãdum putaui, quin ſuccurrerem, meq́ꝫ communi periculo offerrem. Poteſtatem. Cæ. Gall. 7. a. Qua oblata poteſtate omnibus his ciuitatibus obſides imperat. Occaſionem. 2. uo. ora. 4.. Occaſionem ſibi ad occupandam Aſiam oblatam eſſe arbitratur.

Officere. Plana eſt uerbi ſignificatio, eſt enim tantum obeſſe. ut. 1. uo. ph. 246.. Nunc quidem paululum, inquit, à ſole abſis, offecerat uidelicet apricanti. Ita Auribus aliq. Sall. Cat. c. Timor animi auribus officit id eſt, non ſinit eas orationem recipere. Commodis ali. 1. uol. or. 42.. Vbi tuis commodis officio? quid tibi obſto? Cauſæ. in orat. libr. 59.. Quod ipſi cauſæ aliqua ex parte officit. Luminibus aliq. 3. uo. ora. 129.. Nec illius animi aciẽ perſtringit ſplendor ſui nominis, nec mentis quaſi luminibus officit altitudo fortunæ & gloriæ. Excurſionibus. Cæ. A f. 5. b. Cæſar interim quotidie legiones in campum deducere, atq́ꝫ opus facere, uallum q́ꝫ & foſſã per medium campum ducere, ad uerſariorumq́ꝫ excurſionibus interim officere, id eſt, impedire.

Offirmare, eſt cõtra aliqd firmiꝰ fieri obſtiare. Se. Te. Hea. 22: Age quæſo ne tã offirma te Chreme. i. obſtina. Facere. ali. Pl. Perſ. 5: Offirmaſti occultare quo te immittas peſſume. Aduerſũ aliq. Pl. Stic. 2. Quid agimꝰ ſoror ſi offirmabit pater aduerſũ nos. 1. uo. or. 92. Eas nõ mõ nihil adiuuare arbitror, neq́ꝫ offirmare quo meliores ſimus, ſed ipſã deprauare naturam: id eſt, confirmare Viam. Ter. Hec. 10. Certũ eſt obfirmare uiã me, quã decreui ꝑſequi.

Offundere. Et in hoc uerbo ob, contra ſignificat. & alicui, & in aliqua re aliquid offundimus. Noctem. alicui. 1. uol. or. 33.. Qui tanquam ſi offuſa Reipu. ſempiterna nox eſſet, nam ruebant in tenebras, omniaq́ miſcebant. 1. uo. phi. 3. Quæ lucem eriperet, & quaſi noctem quandam rebus offunderet, id eſt, tenebris inuolueret. Lumen rei alic. 1. uolu. ph. 99.. Vt enim obſcuratur, & offunditur luce ſolis lumen lucernæ: id eſt, diſperditur. Caliginem. 1. uol. phil. 229. Sed, ut opinor, hic error, & hæc in doctorum animis offuſa caligo eſt.

Oggannire. Gannire proprie canũ eſt, unde oggannio. Ad aures alicui. Teren. Phor. 25.. Habet hæc ei, quod dum uiuat uſque ad aurẽ ogganniat.

Oggerere oculos. Pl. Truc. 2. Vnus eorum aliquis oculum amicæ uſq́ oggerit, id eſt, oculum amicæ oculis ſuis á ſe auerti non ſinit, qui em̃ clam aliquid ab aliquo auferre uult obtutum in eius oculos intendit, qui idem ipſe facere conatur, interim ipſe ſiniſtræ opera utitur.

Olere, eſt odorem ex ſe edere, & olet aliquid ſimpliciter, & olet etiã odorem. Vt Vnguentum. Ter. Ad. 2: Obſonat, potat, olet unguenta de meo. Stabulum. Plau. Pœnu. 2. Quæ tibi olent ſtabulum. Ita Furtum. Pl. Men. 2.. Quid igitur, quid olet? reſponde. Pe. furtum, ſcortum, prandium. Scortum. uide furtũ Prandium. uide furtum. Argentum. Pla. Moſt. 3.. Vt ſpeculum tenuiſti, metuo ne oleant argentum manus. Peregrinum. in orat. lib. 146. Quare cum ſit quædam certa uox Romani generis, urbiſq́ propria, in qua nihil offendi, nihil diſplicere, nihil animaduerti poſſit, nihil ſonare, aut olere peregrinum, hanc ſequamur. Malitiam. 1. uolu. ora. 48. Non'ne ipſum caput, & ſupercilia illa penitus abraſa olere malitiam, & clamare calliditatem uidentur? De ſuo. Ter. Adel. 2: uide ſup. unguentum. Hominẽ. Pl. Amp. 1: Olet homo quidem malo ſuo: id eſt, odorem hominis ſentio: intranſitiue nunc. ita ſtabulum olet, ita unguentum. nam ſupra trãſitiue poſita ſunt.

Olfacere, eſt modò odorare, modò olentem facere. Aliquid. 2. uolu. or. 63. Quem non architecti huiuſce legis olfecerint: id eſt, odorarint.

Aliquid re aliq. de re ruſt. Varr. 2. 2.. Si ad matris mammam non accedit, admouere oportet, & labia agni ungere butyro, aut adipe ſuillo, & olfacere labra lacte. eſt autem lacte agni labia ſpargere.

Omittere, eſt penitus dimittere. Aliquem. Teren. Phor. 2.. Nunc omitte quæſo hunc, id eſt, dimitte, ignoſce.

Solicitudinem. Ter. Heau. 2. Proin tu ſolicitudinem iſtam falſã, quæ te excruciat, omittas, id eſt, dimittas, obliuiſcaris. Triſtitiam. Ter. Adel. 6. Omitte uero triſtitiam tuã.

tuam. Recordari.3.uol. orati.3. Nam ut omittatis de uniuſcuiuſq; caſu cogitando recordari, uno aſpectu intueri poteſtis eos. Animũ. Ter.Heau.19. Vbi te uidi animo eſſe omiſſo: id eſt, nihil attendere. In hoc uero uerbo crebri ſunt ſcriptores per occupationem cum hac particula, ut in fa.29.. Ille autẽ, ut omittam nobilitatem, hoc ipſo uincit uiros nobiles. Terenti. Hec. 9. Nam, alias ut omittam miſerias.

Onerare, eſt onus imponere, ſed perornate etiam transfertur, & re aliq. oneramus. Ter.Phor. 22. Sed ego nunc mihi ceſſo, qui non humerum hunc onero pallio. eſt in humerum pallium conijcere, ut expeditior ſit.

Contumelijs aliq. in fa.61.. Hominis importuniſſimi contumeliæ, quibus crebris cõcionibus me onerat, tuis erga me officijs leniuntur.

Iniurijs aliqu. Ter. An.21. Nam ſi cogites, remittas iam me onerare iniurijs. Inuidia alĩ. Aſc.16. Egiſſe quoq; dicebantur, ne ſe de hac re conſuetudo inuidia oneraret.

Mendacijs aliq. in fa.41.. Te autem quibus mendacijs homines leuiſſimi onerarunt: id eſt, multa in te mentiendo. Præceptis aliq. Pla. Mi.10: Salua ſis, ſed dic mihi, ecquid hic te onerauit præceptis? id eſt, uti te probe inſtruxit? Gulam aliq. re. Pl. Stic.9.. Nunquam ædepol uiuũ quiſquam in craſtinum proſpiciet diem, nam intus mihi iam potione uincea onerabo gulam, neque hoc committam, ut hominem mortuum me dicant fame. ſibi ſuſpendium minitatur. Zamiam aliq. Pl. A ul.4. Vbi manum inijcit benigne ibi onerat aliquam Zamiam: id eſt, parat.

Operari, eſt deos religioſe, & cum ſumma ueneratione ſacrificijs litare inquit Nonius, illud Virgilij cum multis ex uetuſtioribus adducens, Lætis operatus in herbis. & rei operamur. de re ruſti. Si rebus uenereis fuerit operatus, uel uir, uel fœmina.

Operire, eſt contegere. Loris aliq. Ter. Adel.3.. Atq; ibi uſq; ad necem operiere loris. eſt ad necem uapulare. Contumelijs aliq.1.uo.orat. 226. Non uim, non contumelias, quibus operti oppreſſiq; erant, conquerebantur: id eſt, quibus erãt maxime affecti.

Opperiri, eſt modo expectare, modo reperire. Ter. Phor.13.. Hominẽ ad forum iuſſit operiri, id eſt, expectare. Att.69.. Cum ex Epiro redieris, de Repu. ſcribas ad me uelim, ſi quid erit, quod opperiare: id eſt offendas, reperias.

Oportere. Cic. uerbis utar in hoc uerbo exponendo. Is igitur, inquit, in or.lib.203.. Oportere enim perfectionem declarat officij, quo & ſemper utendum eſt, & omnibus. Item Attic.58. Ego uero, qui, ſi loquor de Rep. quod oportet, inſan⁹, ſi quod opus eſt, ſeruus exiſtimor, ſi taceo oppreſſus & captus: id eſt, quod ad perſonam meam attinet, ſi loquar,

ſi officium ſequar uidebor inſanire, ut appareat ex Cic. uerbis in uerbo officij neceſſitatem ineſſe, & quoniam tenemur officium ſequi, ideo pro debere paſſim uſurpatur. in fa. 2. Qui omnino reduci negat oportere. Item. 2. uo. orat. 260. Nec ſi à populo præteritus eſt, quem non oportuit. Item in or. lib. 260. Quare cum te Aedilem fieri oportuiſſe dicas, &c.

In hoc illud etiam ſeruatur, ut præterito paſſiui participio loco infinitiui, quàm ipſi infinitiuo magis adiūgam⁹ ut magis factū oportuit, quàm feciſſe, & dictū non oportuit, quàm nō dixiſſe: uel unà ſimul ambobus. ut. 1. uo. ora. 98. Verum hoc quod iampridem factum eſſe oportuit.

Oppetere, eſt occumbere, mori, ait No. additur tamen mortem. Mortem de offic. 12. Pro qua quis bonus dubitet mortē oppetere, ſi ei ſit profuturus? id eſt, in mortem ipſam incurrere. Item. 3. uo. or. 245. Mors autem neceſſitatem habeat fati, aut ſi ante oppetenda eſt, oppetatur cū gloria. Peſtem. 1. uo. ph. 183. Pri⁹ quam oppetam malam peſtem mādatam hoſtili manu. Pl. Aſin. 1. Atque illa uiua, uiuus ut peſtem oppetas, id eſt, incidas. Ita No. hunc locum citans.

Oppignerare, eſt, pignori aliquid dare. Libellos. 3. uo. or. 24. Libelli etiā pro uino ſæpe oppignerabant.

Oppingere. Pangere eſt, inquit Sext. figere: unde plantæ pangi dicuntur, cum in terrā demittuntur. inde etiā uerſus pangi, uel figi in cæra dicuntur, & per translationem ſauium. Pla. Cur. 1. Qui uult cubare, pangit ſaltem ſauium. Item Epd. loco. Vbi ſauium oppegit, fugit. i. exhibuit.

Opponere, eſt cōtra ponere, ſed modo planè aduerſatur oppoſitio, modo eſt loco alterius rei. Terrorē. 3. uo. orat. 14. Nec armati exercitus terrorem opponet togatis, neque erit iuſta cauſa, ad portas ſedenti imperatori, quare terrorem ſuum iactari, opponique patiatur. i. obijci. Præſidia ali. 3. uo. or. 101. Quæ ſi oppoſita Miloni putarem. i. contra Milonem comparata eſſe præſidia. Formidines. 1. uo. or. 8. Minæ iactētur, pericula intendātur, formidines opponantur. i. obijciantur, terrores incutiantur. Vrbem urbi. 2. uo. or. 64. Capuam deduci colonos uolunt, illam urbem huic urbi rurſus opponere, illuc ſuas opes deferre, ut bellū rurſum aduerſus hāc urbē gerat. Pignori. Pl. Pſeu. 1: Vix herde opinor, ſi me opponam pignori.

Agrum. Teren. Phor. 14. Ager oppoſitus eſt pignori ob decem minas, inquit. & ſine pignore, eadē interdum eſt uerbi ſignificatio, ut Cato. 9. Furniuillula noſtra non ad auſtri flatus oppoſita eſt, nec fauonij, nec ſæui boreæ, aut apeliotæ, uerū ad millia quindecim, & ducenta. O uentum horribilem, atque peſtilentē, oppigneratā uillulam ſuam in uerbo iocans ſignificat Catullus.

Opprimere, Ea uerbi uis eſt, ut quod

ſemel oppreſſum ſit, renouari non poſſit. autore No. Aliquem. At. 211. Etenim cohæredes aquis ſinere opprimi, malitia eſt: arbitror ſignificari tempus anguſtum ad defendē/dū dari, quod per aquas guttatim fluētes metiebātur. Remp. 3. uol. or. 242. Si (quod dīj omē auerterēt) rēp. oppreſſiſſet Antonius. Orationem. 1. uo. ph. 71. Quæ iā oratio nō à philoſopho aliquo, ſed à cēſo/re opprimenda eſt. Somnum ali. Ter. Eu. 10. Interea ſomnus uirginē opprimit, ego limis ſpecto. Peſtē. 3. uo. ora. 229. Ad has peſtes oppri/mendas q̄d eſt, cur moleſte feram⁹, q̄d M. Bruti acceſſit exercit⁹? Querelas. Atti. 295. Quāq̄ has querelas hominū noſtrorū illo cōſilio oppreſſimus. i. eos tacere coēgim⁹. Aras ali. re. 3. uo. or. 118. Vos Albanorum obrutæ aræ ſacrorū Pop. Ro. ſocię & æquales, quas ille præceps amentia, cęſis proſtratis q̄; ſanctiſſimis lucis ſubſtructionū inſanis molibus oppreſſerat. Claſſem. 2. uo. or. 10. Cū propè inſpectantibus uobis claſſis ea, cui Cōſul Pop. Ro. præpoſitus eſſet, a prædonibus capta, & oppreſſa eſt. Mentem. 3. uo. ora. 88. Quę eſt igit̄ poena? q̄d ſuppliciū? id mea ſentētia, quod accidere nemini pōt, niſi nocēti, ſuſcepta fraus, im/pedita, ac oppreſſa mēs, conſciētia, bonorū oīm odiū, nota iuſti ſenat⁹ amiſſio dignitatis. Imprudētē. Te. An. 3. Ne de hac re pater imprudē/tē opprimat. Articulo tp̄is. Ter. Ad. 4: Vt in ipſo articulo oppreſſit.

Oppugnare, eſt ui omni contendere, ut aliquid expugnemus. Vrbem. de off. 127. Ad quam tu oppugnandā nunc uenis penè miles. Remp. 3. uo. or. 14. Quiſquā improb⁹ cō/ſilio & auxilio bonorū ſe oppugnare Remp. dicet. Aliq. in fa. 2. Ham/monius regis legat⁹ aperte pecunia nos oppugnat. 1. uo. or. 170. in fam. 15. Quē proxime ſuperioribus dieb⁹ acerrime oppugnaſſē. Item. 62. Quę ſo ut tuos mecum ſerues potius, q̄ propter arrogātē crudelitatē tuorū me oppugnes. Caput ali. 1. uol. or. 7. Credamus hoc, Sext. Næuiū, cuius caput oppugnet, eius auribus pepercisse. Commodum alic. in or. lib. 42. Vt non oppugnare commoda patriæ. Exiſtimationem alic. in fa. 41. Quid eſt, quod minus cadere in eiuſmodi naturam poſſit, q̄ aut florentiſſimi hominis aſper/nari beneuolentiam, aut eius exiſti/mationē oppugnare in prouincia, cuius laudē domi defenderis? Petitionem alic. in fa. 14. Cum quidem ego eius petitionem grauiſſimis in ſenatu ſententijs oppugnaſſem.

Optare, eſt deſyderare, eligere. & ali/quid, & de aliq. optamus. Pl. Hoc ſi effeceris, quoduis præmium à me optato, id optatum feres. 1. uo. ora. 23. Vt optet, utrum malit. De re de offi. 7. Quod interitu Hippolyti iratus optauit.

Orare. Notum eſt quid ſignificet. oramus uero aliquem, & cum aliq. ali. & de re aliqua. Aliquid. Plaut.

Rud.22.. Placet:ius oras merum, meo quidem animo. Noctem. Ter.Heau.5.. Nam miſere quendã offendi ibi militem, eius noctẽ orantem. Cauſam.1.uo.or.7.. Apud iudicem priore loco cauſam dicat? & eam cum orarit, tum denicꝫ uocem accuſatoris audiat: ideſt perorarit. Item in ora.lib.68.. Quo neminẽ unquam melius ullam orauiſſe capitis cauſam, cum ſe ipſe defenderet. Ter.Phor.5.. Seruum hominem cauſam orare leges non ſinunt. Cum aliquo de re aliq. Cæſ.Ciui.1.2.. Facta poteſtate ex oppido mittitur, ne que ab eo prius Domitiani milites diſcedunt, quam in conſpectum Cęſaris deducantur, cum eo de ſalute ſua orat, atcꝫ obſecrat, ſibi ut parcat Pla.Aſi.10: Hanc cui daturus, hanc iube petere, atcꝫ orare mecum, ideſt me orare. Item Aſin.10.. Nũc iſtanc tantiſper iube petere, atque orare mecum: id eſt, me.

Orbare. Orbantur illi, qui re aliqua cariſſima priuantur, liberis in primis. ſed ad multa alia transfertur pereleganter. & dicimus orbare aliquid re aliq. & aliqu. alic. exorbare.

Patriam claris uiris. in fam.54.. Nec eam multis claris uiris orbatam, priuare etiam aſpectu tuo. Ita Remp. fortibus ciuibus.3.uol. orat.11. Aut uictor, multis eo fortibus ciuibus Remp. orbaret, Italiam.3.uo.or.92. Cum exhauriebas ærarium, cum orbabas Italiam iuuentute. Ducibus ſenatum.2.uo lu.or.211. Quare cum uiderem ſenatum ducibus orbatum. Concionem optimatibus.2.uo.or.157.. Vſque eò orba fuit ob optimatibus illa concio, ut princeps principum eſſet Mæandrius. Auxilio aliq. 2. uo.or.144. Petunt enim rationes illius, ut orbetur auxilio Reſp. Gerendis negotijs.1.uo.ph.138. Si gerẽdis negotijs orbatus poſſit paratiſſ. ueſci uoluptatibus. Spe ſalutis aliqu. in fa.83. Nec his quidem uerbis, quibus te conſoler, ut afflictũ, & iam omni ſpe ſalutis orbatum, ſed ut eum, de cuius, &c. Decore laude aliq.1.uo.ph.194. Cum decore, atcꝫ omni me orbatum laude recordor. Luce, uita, aliq.1.uolu phi.196. Tu te Thyeſta damnabis, orbabiſcꝫ luce propter uim ſceleris alieni? Animo.1.uo.ph.9. Ipſũcꝫ animal orbant animo: id eſt, ei animum eripiunt. Rebus.de off. 115.. Eis ſi plane illis orbatus eſſem, id eſt, priuatus. Item in fa.77. Itacꝫ orbus rebus ijs omnibus, quibus & natura me, & uolũtas, & conſuetudo aſſuefecerat, cum cæteris, ut uideor, tum mihi ipſi diſpliceo. Animam alic. Pl.Bach.19. Iam illorum, ego animam amborum exorbabo oppido.

Ordinare, eſt rem in ordinem componere. Remp. Inſcriptio eſt orationis ad Cæſ. de ord. rep. Sal. Forum. Aſc.67. Nam ædili, atcꝫ prætori Hortenſio, & item Metellis rapta ex prouincijs ſigna ad ordinandum

dum forum, ac comitium commodauerat. Nunc eſt exornare. Conſilia, facta. de off. 4. Multo etiã magis pulchritudinem, conſtantiam, ordinem, in conſilijs conſeruanda putat.

Oriri, eſt naſci. & aliquid oriri, & ab aliq. alic. dicitur. Regem Lydię de off. 59. Sic repente annuli beneficio rex ortus eſt Lydiæ: id eſt, factus Iram. Ter. Hec. 7: Vnde ortum eſt initium iræ. Scelus. 3. uo, ora. 259. Nequid poſtea ſceleris oriretur. Aegritudinem ab aliq. alic. Teren. Hec. 3: At uide quàm immerito ægritudo hęc oritur mihi abs te Soſtrata. Peccatum. Ter. Ade. 14. Quod peccatum à nobis ortum eſt corrigo, Ita Ex aliquo. de offi. 4. Id quatuor partium oritur ex aliqua. Item Ter. Eu. 22. A ſe aliq. 3. uo. or. 208. Quid enim non debeo uobis Quirites? quem uos à ſe ortum, nobiliſſimis hominibus honoribus prętuliſtis? id eſt, cuius maiores obſcuri fuerunt.

Ornare, & rei apparatum, ac ornamẽtum continet. Sibi aliq. Ter. Heau. 5. Sine auro tum ornatã, ita uti, quæ ornatur ſibi. In peregrinum modum. Pla. Perſ. 3. Tuam gnatã tamen ornatam adduce lepide in peregrinum modum. Aliquem Ter. Eu. 5. Age eamus intro: nunc iam orna me. ad ueſtitum hucuſq; pertinet. Aliq. ex ſuis uirtutibus Ter. Ade. 3: Si poſſiderem, ornatus eſſes ex tuis uirtutibus: id eſt, uti dignus es. & nunc de malo eſt. in fa. 98. Si uis tu, ad me aliũ mitte quẽ ornem. nunc dignitatem ſignificat, & honores. Munus uerbis. Te. Eu. 3: Munus noſtrum ornato uerbis quoad poteris: id eſt, laudato.

Fugam. Ter. Eu. 14. Ita iam ornabat fugam: id eſt, parabat, Don. tamen legit adornabat, & eandem figuram eſſe dicit, quæ eſt ſupra, adornant, ut lauent. Penum. Pl. Cap. 13. Dicam ut ſibi penum aliud ornet: id eſt, paret, inſtruat. Exercitum auxilijs. in fa. 23. Ad Amanum exercitum adduxi ſatis probe ornatum auxilijs, & quadam autoritate apud eos, qui &c. id eſt, ſatis magnis auxilijs præditum.

Oſtendere, eſt demõſtrare, quia ore tenſo, id ſignificare plerunq; ſolemus. nam oſtendere nihil aliud eſt, quam os tendere. Os ſuum. 1. uol. or. 76. Tam nefarijs criminibus, tã multis teſtibus euictus ora iudicum aſpicere, aut os ſuum Po. Rom. oſtendere auderet. Spem. Attic. 177. Cum præſertim ne ſpes quidem ulla oſtendatur. 1. uo. orati. 85. Poteſt'ne tibi ulla ſpes ſalutis cõmoda oſtendi? Poteſtatem. Teren. Eu. 26. Nam in me planè Dij poteſtatem ſuam omnem oſtendere.

ostendo .i. promitto. in epla ad Luceium.

Oſtentare, eſt ſæpe oſtendere. id'que plerunq; gloriandi cauſa. ut Memoriam. ad Her. 15. Vel memoriæ oſtentãdę cauſa. Se in fa. 4. Quid enim aut me oſtentem, qui ſi uitam pro tua dignitate profundam, nul-

lam partem uidear tuorum meritorum aſſecutus. Delationem, & Periculum capitis.2.uol.ora.22.. Vt Aurium illum, qui ſibi delationem uominis, & capitis periculum oſtentarat, & alterum Aurium, &c id eſt, palàm minitatus fuerat. Spē alic.2.uo.or.22.Mulier amiſſis liberis, cum unius filij recuperandi ſpes eſſet oſtentata, omnes ſuos propinquos, filijq́ſui neceſſarios conuocauit.i.demonſtrata.in fa.128.. Quid enim ille facturus incertum eſt; & ſimul oſtentaui me iſtis eſſe familiarē & conſilijs eorum interfuiſſe. Iugula.Att.11. Vt aperte iugula ſua ꝓ meo capite P.Clodio oſtentarint.i. obtulerint.

P.

PAcari, eſt ad oſtium traduci. Solum.1. uo.orati.105..In Mamertinorum ſolo̅ effœderato, atq́ pacato monumētū iſtius crudelitatis conſtitutum eſt. Galliam.Cæſar.Gal.2.c.Omni pacata Gallia &c.

Paciſci, eſt pactum facere, ad conditionem uenire: remq́ tantum pactā dicerem, non autem cui pacta eſt, ut quidam uolunt: ut homo ſcilicet etiam pactus ſit, cui aliquid promiſſum ſit, ſignificatio uero communis eſſe uidetur. & aliquid alic. & ad aliq. & cum aliq. paciſcimur. Fœdus.3.uo.or.10.Eo pacto iam fœdere prouinciarum, Inducias.de off.7..Qui cum triginta dierum eſſent cum hoſte pactæ induciæ, noctu populabatur agros. Societatem. Aſc.70.. Ab eodem Rege ad Sertorium miſſi erant de paciſcenda ſocietate belli aduerſus Rom. Ad conditionem alic.1.uol.or.160..Neque ante dimiſſum, quàm ad conditiones eius depactus eſt. Filiam. alic. Att.81.Cuius filio pacta eſt Arthabaſdis filia. Aliquid cum ali. 1.uo.or.36..Hiſce inſidioſe ſpem falſam oſtendere, cum illo contra hos inire conſilia, horū conſilia illi enūtiare, cum illo partem ſuam depaciſci, hiſce aliqua fretum ora ſemper omnis aditus ad Scyllam intercludere: id eſt, conuenire de parte ſua, ſtatuere quāta pars ſua futura eſſet, qua eſſet contentus. Mortem. Te.Phor.3..Iam depaciſci mortem cupio, tu coniicito cętera. ideſt mori mallem, quàm ita uiuere.

Palpitare, eſt frequēter, & leniter moueri. Cor.2.uol.phi.30.. Cū cor animalis alicuius euulſum ita mobiliter palpitaret, ut imitaretur igneā celeritatem, non timerem. Ita Arteriam dicerem, quando, & cor, & arteria micare dicuntur.

Pandere, eſt aperire, patefacere. Vela 1.uo.ph.211.Quęrebam igitur, utrū panderem uela orationis ſtatim &c

Pangere, eſt figere. unde plantæ pangi dicuntur, cum in terra demittuntur, inde etiam uerſus pangi, uel figi in cæra dicuntur, inquit Sext.

Sauium.Pl.Cur.1.. Qui uolt cubare, pangit ſaltem ſauium. in fam. 263.

263. An pāgis aliquid Sophocleū? id eſt ſcribis?

Parare, eſt acquirere, comparare.

Amicos ſibi. Ter. Eu. 2: Cupio aliquos parare amicos beneficio meo. Diuitias. Te. An. 20. Quæ ſe inhoneſte optauit parare hic diuitias potius, quàm in patria honeſte paup uiuere. COSS. Att. 25. Quid Arrius narret, quo animo ſe deſtitutum ferat, & qui COSS. parentur. Legem. Sall. Cat. c: Tunc lex Portia, aliæq́ leges paratæ ſunt.

Piſcatū. Pl. Moſt. 1. Ego ire in Petræum uolo, in ueſperam parare piſcatum mihi. Fugam, Furtum. Teren. Phor. 4. Quam hic fugam, aut furtum parat? id eſt, præparat.

Pſaltriam. Ter. Adel. 11: Ille bonus uir nobis pſaltriam (ſi Dijs placet) parauit, qui cum uiuat, illam deferat: id eſt, adinuenit.

Parcere. No. Marcellus de hoc uerbo cum agit: dicit, parcere eſt ueniā dare. item parcere eſt ſeruare. tu uero una uoce ſi utranque ſignificationē comprehendere uoles: id dices eſſe, quod abſtinere. nam parcere labori nihil eſt aliud, quam à laborando abſtinere. ita ſumptui, nihil aliud, quam à ſumptu abſtinere. à lachrymis nihil aliud, quam à lachrymando abſtinere. Sunt tamen in quibus reſolutio à contrarijs ſumenda eſt, ut parcere ualetudini: id eſt, abſtinere ab ijs, quæ nos in inualitudinem conijciant. parcere errori, id eſt, abſtinere ab erroris ultione: ita & in cæteris. Alicui. tertio uolumine oration. 243. Quod ſi de Antonio non laboratis, mihi certe P. C. conſulere debetis, parcite oculis ſaltem meis, & aliquam ueniam iuſto dolori date: id eſt, abſtinete hunc dolorem oculis meis afferre, quos ſcitis Antonium ferre non poſſe. Sibi Teren. Heau. 1. Aliquantulum tibi parce: id eſt, ab eo, quod tibi nocere abſtine. Valetudini. in fam. 181. Quem cum obiurgarem, quo parum ualetudini parceret, tum ille &c. Vitæ ſuæ. Ter. Hec. 6. Heu me infelicē. hanccine ego uitā parſi perdere: id eſt, à morte retinui. Labori. Plaut. Pſeu. 1. Duorum labori ego hominem parſiſſem lubens: id eſt, uitaſſem, fugiſſem. Operæ. in fa. 215. Sed tamen non parcā operæ. id eſt, non ceſſabo idem agere.

Modeſtiæ. Sall. Cat. a: Poſtremo neque ſumptui, neque modeſtiæ ſuæ parcere: id eſt, nullum finem facere, aut ſumptui, aut immodeſtiæ.

Parentare, erat pro mortuis facere, ſed maxime ex hoſtili anima. 2. uolumi. orationum. 164. Litemus igitur Lentulo, parentemus Cethego. 2. uolumine philoſophiæ. 181. Hoſtia autem maxima parentare. pietatis eſſe adiunctum putabant. Cæſar Gall. 7. a: Quam non ciuibus Rom. qui Genabi perfidia Gallorum interijſſent, parentarent.

Parere, proprie eſt ędere q̄d cōceperit mulier. Parturire magis dolores, qui partus pręcedūt, ſignificat: ſed

utrunque ad multa transfertur: & aliquid ex aliquo parere dicimus. Ex aliquo. Ter. An.12. Credon, ti bi hoc, nunc peperiſſe hanc e Pamphilo? Ciconiam, Hirundines. de re ru. Var.2.1. Neq; enim hirundines, & ciconiæ, quæ in Italia pariunt. Mures. de re ruſt. Var.2. 4. Sed etiam, ut in eius corpore ſorex exæſa carne nidum feciſſet, & peperiſſet mures. Palmas cariotas de re ru. Var.2.1. Non ſcitis palmas & cariotas in Syria parere, inuectas in Italiam non poſſe? ut, & de arboribus parere etiam dicatur. Vrbes.1.uo.phi.228. Tu urbes peperiſti, tu diſſipatos homines in ſocietatem uitæ conuocaſti. Otium ali. de offic.53. Propterea & otio fruor, non illo quidem, quo debeat uti is, qui quondam peperiſſet otium ciuitati. Statum bonum. Att.298. Nihil amplius deſyderarem hoc ſtatu, qui mihi iam partus eſt. Amicitias.1.uo.ora.129. Præſertim cum hæc eadem res plurimas gratias, firmiſſimas amicitias, maxima ſtudia pariat. Gloriam. Attic.298. Simul illud cogita, nos non de reliqua & ſperata gloria, ſed de parta dimicare: Victoriam.3.uo.ora. 258. Sic id, quod & omnes maxime optamus, & ex ea uictoria, quę parta eſt, conſecutum arbitrantur.

Odium. Ter. An.1. Obſequium amicos, ueritas odium parit. Exitum, Salutem. Cæſ. Ciuil.3.b. Reliqua per horum corpora ſalutem ſibi, atq; exitum pariebant, id eſt, quęrebant. Beneficium ſibi. Teren. Eu.19. Vt ſolidum parerem hoc mihi beneficium. legitur tamen in correcto Codice pararem. Verba. 1.uo.phi.90. Idq; cum Græcis, tum magis nobis, quibus etiam uerba parienda ſunt, imponendaq; noua nouis rebus nomina. Et aliquare aliq. in fa.57. Sed illa etiam, quæ ingenio, ſtudioq; peperiſti: id eſt, adeptus es.

Parere, eſt obedire. in orato. lib.42. Et aliis parere ſua uoluntate conſueſcerent. Neceſſitati. de offi.25. Ipſiq; neceſſitati dant operam, ut quam occultiſſime pareant.

Participare, eſt partem tribuere, cōmunicare. & aliquem ſimpliciter, & alicuius rei aliquem participamus. Pl. Ciſt.3. Paternum ſeruum ſui participat conſilii. item.2.uo.ph.162. Sequitur igitur ad participandum alium alio, communicandumq; inter omnes iuſtos natura eſſe factos. Pl. Stic.1: Cum ipſi interea uiuant, ualeant, ubi ſint, quid agant, neq; participant nos, neq; redeunt.

Partire. Vide quàm pulchre uariet cū in ſimplici, tum in compoſito huiuſce uerbi, & uox, & natura. nam & partire neutrum, & partiri deponēs recte dicimus. impertio uero ſit actiuum, & ex eo impertiri paſſiuum. dicimus uero & aliq. cum aliq. & inter aliquos partire, & partiri. Cum aliquo. in or. lib.182. Qui cum partiretur tecū cauſas. Inter aliquos Pl.

Pl. Amph.13. Vos inter uos partite, ego abeo, mihi negotium eſt. Sal luſt. Iug. b: Prouincias inter ſe parti uerant.

Parturire, eſt cupere parere. ut eſurire cupere edere. quam formam uerborum Lau. Val. deſideratiuam appellat. Periculum. 2. uo. orat. 144. Ego rogatus uobis, bonisq́ omnibus adiutoribus, hoc quod conceptum Reſpub. periculum parturit, conſilio diſcutiam, & comprimam Item. Vtinam aliquando dolor Po. Roman. pariat, quod iam diu parturit.

Paſcere. Ita per uerborum genera uerbum hoc ſe uariat ſignificando, ut conſtructio uix comprehēdi poſſit, Nam cū et hoc tria genera recipiat, uniuſcuiuſq́ etiam neceſſe eſt, ut cōſtructionem ſequatur, atq́ eo plus, quod in actiua & paſſiua ita ſe in cōſtructione conuertitur, ut quoquo modo proferas pro generis ratione Latine cadat. nam & paſcunt armēta herbas, & contra herbæ, & paſtores armenta paſcunt. Ita in paſſiua ſignificatione. In deponentali uero ſimpliciter paſcuntur armenta, uel etiam herbas, addas. Quod quidē uerbum, etſi corporis eſt propriū, magisq́ brutorū, quàm hominum transfertur tamen pereleganter. De re ruſt. Var. 2. 1: In qua regione quāq́ potiſſimum paſcas, & quando, &c. Item loco eod. Si inſcriptum pecus pauerint. Gregem. De re ru. Var. 2. 8. Quid dicam de pecore maiore? cum ſciam multorum gregē cum paſceretur, eoq́ ueniſſet lupus &c. Oculos. 3. uo. ora. 232. Et in eius corpore lacerando, atq́ uexando cum animum ſatiare non poſſet oculos pauit ſuos. 1. uo. or. 249. Cū eius cruciatu, atq́ ſupplicio paſcere oculos, animumq́ exaturare uellent, poteſtas aſpiciendi nemini facta eſt. Ter. Phor. 2: Reſtabat aliud nihil, niſi oculos paſcere.

Patefacere, eſt aperire. Aditum. in or. lib. 93. Nunc quoniam uterq́ ueſtrum patefecit earum rerum ipſarum aditum, quas quærimus. Feneſtram. Ter. Heau. 7. Hui quantā feneſtram ad nequitiam patefeceris Se alicui. in fa. 87. Itaq́ poſthumuleno, & Sextio, & ſæpiſſime Attico noſtro, & proxime Teudæ liberto tuo totum me patefeci. Aures alicui. de offi. 114. Ita fit, ut is aſſentatoribus patefaciat aures ſuas, qui ipſe ſibi aſſentetur, & ſi maxime ipſe delectet.

Patere. Vt patefacere eſt aperire, ita patere eſt apertum eſſe. Aliquando etiam per translationem amplitudinē rei ſignificat. Fores alic. Pl. Men. 7. Fores cui pateant magis, quàm domus tua. Aures ad aliq. in fa. 37. Iam non tantum mihi uidentur iniuriam facere ij, qui hæc diſputāt, quàm is, cuius aures ad hanc diſputationem patent. Honores ali. 3. uol. or. 59. His præmijs, & honoribus excluſos eſſe fideliſſimos, & cōiunctiſſimos ſocios, quæ pateāt ſti-

pendiarijs,pateant hoſtibus, pateant ſeruis. Præmia.3.uol.or.59.. Vide honores. Voluntatem, Animum,Induſtriã.2.uol.ora.172. Si uoluntas mea,ſi induſtria,ſi domus,ſi animus,ſi aures patent omnibus. Familiaritates late.3.uolu.or.105..Vide late. Licentiam de off.111.. Qui exiſtimant libidinũ, peccatorum que omniũ patere in amicitia licentiam:id eſt, permittere amicitiæ ius, ut cum amicis etiam turpiſſime agatur. Late familiaritates.3.uo.or.105..Non enim mea gratia familiaritatibus continetur, quæ late patere non poſſunt, propterea quod conſuetudines uictus non poſſunt eſſe cum multis. Item de off.54..1.uo.ph.154.. In latitudinem.Cæſ.Ciui.1.b:Præruptus locus erat utraq; ex parte directus, ac tantum in latitudinem patebat, ut tres inſtructæ cohortes eum locum explerent. Vitium.in fa.34..Late enim patet hoc uitium.

Pati,eſt ferre,ſuſtinere,tolerare ,ut Frigus,Famem,& quædã alia. 1.uol.phi.144.Non'ne frigus,non famem,non mõtiuagos,atq; ſylueſtres curſus,luſtrationes patiuntur? Dolorem.1.uo.ph.59.Neq; perpeſſio dolorum. Iniuriam. Aſc. 69..Quorum alteram iniuriam paſſi eſt,alterum &c.in fa .63..Apud me plus officij reſidere facilime patior id eſt,haud grauate fero.in quo frequentes ſunt boni. Muliebria uiros.Sallu.Cat.a:Viri pati muliebria,mulieres pudicitiam in propatulo habere.honeſte uirilem ſubagitationem expreſſit. Iudicio.1. uo. or.11..Non eſt iſtud pati,neq; defendere iudicio.Item.16.. Neq; eum ſi tribus appellauit,icirco minus iudicio pati paratum fuiſſe. niſi mendum ſit.nam patire, admodum nouum uidetur.

Patrare,aut de re difficili,aut mala eſt uerbum ſæpius . ſignificat autem perficere. Facinus.Pla.Poſt tam fœdum facinus patratũ.Sall. Cat. c:Si Romæ ſocij incepta patrauiſſent.Pla.Aſin.1..Quin te quoq; ipſum faciam haud magna, ſi hoc patro.

Peccare,eſt errare,& aliq.in aliquid, alic.& de re aliq.peccamus. Syllabam.Pl.Bach.8. Tum librum legeres,ſi unam peccauiſſes ſyllabã, fieret corium tam maculoſum,quã eſt nutricis pallium. Multa.2.uolu.or.138..Non multa peccas inquit Ille fortiſſimo uiro ſenior magiſter.

Quod uiuam.in fa.113..in fa.56.. Vt ipſum, quod maneam in uita, peccare me exiſtimem . de off.120. In patris uita uiolanda multa peccantur. In aliquam rem.Te. Ad. 3: Non innuerã, uerũ in iſtã partẽ potius peccato tamen.1.uo.ora.27.. Tamẽ in eã partẽ potius peccant,q̃ eſt cautior.Ter .Phor.18: Hau obſcro uide ne in cognatã pecces. Plura. Te.Ad.2: Poſtremo aut deſine, aut cedo quẽuis arbitrũ,te plura in hac re peccare oſtẽdã. Att.46.Sigd in te

in te peccaui, ac potius, quoniã peccaui, ignoſce. Alicui. Ter. Ad. 2: Si quid peccat Demea, mihi peccat.

In aliq. re. Te. Prol. Phor.. De illo iam finem faciam dicendi mihi, peccandi cum ipſe de ſe finem nõ facit.

Peierare, quid ſit, plane Ci. de of. 73.. exponit. Nõ enim falſum iurare peierare eſt, ſed quod ex animi tui ſententia iuraueris, ſicut uerbis concipitur more noſtro id nõ facere, periuriũ eſt. Conceptis uerbis .1. uo. or. 45.. Dixit ſe ſcire illũ uerbis conceptis peieraſſe. ſi quis contradicere uellet, uſurũ eſſe eũ ſuo teſtimonio. Pla. Bac. 20. Ego iuſiurandũ uerbis cõceptis dedi, daturũ me hodie mulieri ante ueſperũ, prius quã à me abiret. nũc ne periurem pater cura, atque abduc me hinc ab hac quãtũ potes.

Pellere, eſt abigere, amouere, pulſare ut Fores. Ter. Ad. 16. Tu ne has pepuliſti fores? Item Ad. 21. Pudicitiam. Pl. Epid. 10: Planè hic eſt, qui mihi in Epidauro primus pudicitiã pepulit. i. quaſi qui pellicem fecit.

Fores. Ter. Ad. 16. Tu ne has pepuliſti fores? Itẽ Adel. 21. Quis nam à me pepulit tã grauiter fores? nunc eſt pulſare. Aliq. de offi. 60. Species enim utilitatis animum pepulit eius, cui &c. i. impulit. Vim frigoris de off. 35. Quibus & frigorũ uis pelleret. &c. Mœſtitiã aſi. 1. uo. ph. 58. Quæ mœſtitiã pellat ex animis.

Pellicere, eſt blanditijs aliquid obtinere. Aliquid ad ſeſe. 2. uo. orat. 161. Huius ſocrum mulierem imbecilli conſilij ſatis locupletem pellexit Decianus ad ſeſe. Ter. Phor. 2. Is ſenem per epiſtolam pellexit:

Pendere. Proprie auium eſſe uidetur, quæ quaſi pennis ſe ſuſtinent. Inde tranſfertur ad eos, qui non ſeipſis nituntur, ſed alia quapiam re ſe ſuſtentant. unde ab aliquo pendere, eſt ab eo ſperare. & aliq. aliqua re, uel ex aliqua re pendere dicimus. Verum cum hac dictione animi, excruciari ſignificat. cum uero animus pẽdet, magis dubitare ſignificare uidetur. Animi. 1. uo. ph. 216. Cui miſeriæ proximus eſt is, qui appropinquans aliquod malũ metuit, exanimatuſque pẽdet animi. Att. 177.. Eo magis quod oſtẽdis te pendere animi. Pl. Mer. 2. Ego animi pẽdeo. Te. Hea. 13. Et Clitipho cũ ſpe pendebit animi: i. cruciabitur. Animũ alic. Ter. Adel. 4: Animus tibi pendet.

Ab aliq. aliq. in ſa. 94. Incolumitati tuæ, tuorumque qui ex te pendẽt, conſulas. id eſt, qui à te omnia expectant. Promiſſis. Atti. 325.. Promiſſiſque ijs, quę oſtendit, non ualde pendeo. Ex aliquo. in ſa. 160.. Comitia tamen. quando ex his pendes quantum facere poſſumus, quod &c. Ex errore. de offi. 13.. Etenim qui ex errore multitudinis pendet.

Cantilenam. in ſa. 177. Et totã iſtã cantilenã ex hoc pendere, ut quam plurimũ lucri faciant. i. hinc naſci. Pl. uero dixit per pedẽ aliquem pendere. Aſin. 5. Nudus, uinctus centũ põdo es, quando pẽdes per pedes.

pendere, eſt proprie ad librã aliquid examinare. ſed in transferendo maximam orationi uenuſtatem affert: quoniã uero æs maxime pendebatur in ſoluendo debitum. Vnde etiã penſio dicta eſt, pro ſoluere paſſim uſi ſunt. necnon etiam quia pœnæ diſſolutio magna ex parte pecunia fiebat, ideo in uſum receptum eſt, ut diceretur pendere pœnas, id eſt, ſoluere. Pecuniam. 2. uol. or. 86. Tamen omnes urbis pecunias ad nutum ueſtrum penderent: id eſt darent. Atti. 89. Pro qua ſi Curio legẽ protulerit HS centena pendat neceſſe eſt. Ita Vectigal. Att. 296.. Qui pendere ipſi uectigal ſine publicano non potuerunt, id eſt, diſſoluere.

Pœnas. Pla. A ſin. 7.. Atq; etiam pro iſtis maledictis pœnæ pendentur mihi hodie. Attic. 75. Maximas pœnas pendo temeritatis meæ. Itẽ Ter. Heau. 13. Syrus tergo mihi pœnas pendet. Re aliqua. 3. uo. ora. 27. Omnes fere Reipu. aut præſenti morte, aut turpi exilio dependerũt. ut etiam ſine pœnas pro puniri ponatur. Verbum. in orat. lib. 201.. Ibi res ſpectatur, non uerba pendũtur. Rem. 1. uo. ora. 28.. Neq; leui coniectura res penditur, neq; teſtis incertus auditur. Cauſam. 1. uol. ora. 1. Siquid hoc conſilium ex opibus non ex ueritate cauſæ pendetur id eſt examinabitur. Aliquid ex aliq. re. in fa. 73.. Qui te non ex fortuna, ſed ex uirtute tua pendimus. id eſt, exiſtimamus. Nihil. Pl. Au. 5. Nos te nihil pendimus.

Penetrare, eſt penitus intrare, teſte Sex. quo tranſitiue etiã utitur. Quid quod & de loco etiam is ipſus. Pl. uſus eſt, ut in exemplis. Ad deos 3. uo. or. 112.. Proxime ad deos acceſſit Clodius, propius quàm tum, cũ ad ipſos penetrarat, cuius de morte tanquã de ceremonijs uiolatis quæritur. Sub terras. 1. uo. ora. 225. Et ſubito non longe á Syracuſis penetraſſe ſub terras. Pedem. Pl. Menæ. 7: Neq; uxorem habui, neq; habeo, neque huc unquam poſtquam ſum natus intra portam penetraui pedem. Item Menæ. 14: Si ergo intra ædes huius unquã ubi habitat, penetraui pedem, omnium hominum exopto, ut fiam miſerorũ miſerrimus: id eſt ingreſſus ſum. Se aliquo. Pl. Truc. 1. Eaq; intra pectus ſe penetrauit potio extemplo, & ipſius perit, & res, & fides, item. Quo illic homo fortaſſe penetrauit ædibus: id eſt, exiuit, inquit No.

Penſare. eſt quãtum quis mereat reddere. Aliquid aliqu. re. Sall. ora. Macri: Niſi forte repentina iſta frumentaria lege ueſtra penſantur munia. Labores aliq. re in orat. lib. 144. Et ſummi labores noſtri magna compenſati gloria mitigantur.

Peragere, eſt perficere. Atti. 272.. Tamen propoſitum nihilo ſecius peregit. i. quod propoſuerat, effecit.

Peragrare, eſt circuire, quaſi p agros ambulare, & eorum proprium eſſe uidetur, qui aliquid diligenter inquirunt

runt, aut perluſtrant. Villas. 3. uo. ora. 115. Qui cum architectis, & decempedis uillas multorum, hortosq́ peragrabat: id eſt, circuibat. Ita Nemora. 2. uo. or. 249. Hanc inquam accepimus agros, & nemora cum quodam ſtrepitu fremituq́ peragrare. Ita Inſulas. in or. lib. 169. Nam ut ſemel è Piræeo eloquẽtia uecta eſt, omnes peragrauit inſulas, atq; ita peregrinata tota Aſia eſt. Ita Terras peragrari. 3. uol. or. 231. Nec uero diſiunctiſſimas citius cuiuſquam paſſibus peragrari, quàm tuis non modo dicam curſibus, ſed uictorijs illuſtratæ ſunt: id eſt, percurri. Latebras ſuſpicionum. 3. uol. or. 48. Poſſum omnes latebras ſuſpicionum peragrare dicendo: id eſt, percurrere, recenſere. Per animos aliq. in or. lib. 104. Sed ita peragrat per animos hominũ, ita ſenſus menteſq; pertractat, ut &c. Orbem terrarum. 1. uol. or. 225. Orbem omnium peragraſſe terrarum.

Percipere, modo eſt capere, modo intelligere, ſentire, aliàs aliud pro nominis natura, cui adiunctum erit, ſignificabit. Fructum. 1. uol. ph. 175. Pauca ipſa multũ ſæpe proſũt, & ferunt fructus, ſed nõ tantos, quãti ex uniuerſa philoſophia percipi poſſint, Philoſophiam. 1. uol. ph. 229. Etiam ſi minus percipere potuiſſet. ſupra eſt philoſophia. Senſum ex aliq. re. 2. uol. or. 166. Qui uos, quoniam eſt id ætatis, ut ſenſum iam percipere poſſit ex mœrore patrio, auxilium nondum patri ferre poſſit, orat ne &c.: id eſt, dolorem ſentire qui iam poſſit. Vſu aliq. 1. uo. phil. 91. Tamen quoniam uſu percepta ſunt, noſtra ducamus id eſt, in uſum recepta ſunt. Animo aliq. in ora. lib. 95. Si quis forte ſit tardior poſſe percipere animo, et memoria cuſtodire, non quæritur mobilitas linguę. Ita Opinione Cæ. Gall. 7. 2. At Cæſar biduum in his locis moratus, quod hęc de Vercingentorige uſu uentura, opinione perceperat: id eſt, quod ita opinatus ante fuerat. Oculis. 4. uo. or. 214. Sed ut ne multi illud ante perciperent oculis, quàm Pop. Rom. id eſt, uiderent. Membra horrorem. Pla. Amphi. 14. Nam mihi horror membra miſero percipit dictis tuis: id eſt, occupat.

Perculere. Sunt qui putant perculere tantum ad animum pertinere, percutere ad corpus: non ſemper tamẽ ſeruatur. Animum. Ter. An. 1. Perculſit illico animum. Do. tamen legit percuſſit, & intelligit ſuſpitio, aut quid tale percuſſit. Aliquid ab abiecto. 3. uo. or. 112. Adde caſus adde incertos exitus pugnarũ, Martemq́ communem, qui ſæpe ſpoliãtem iam, & exultantem euertit, & perculit ab abiecto: id eſt, à uicto permiſit eum uinci. & eſt nunc perculere funditus perdere, potentiamq́ magis reſpicit, quam corpus.

Ciuitatem timore. Ar. 274. Tri

duo uero, aut quatriduo ante hanc rē pulcherrimā timore quodā perculſa ciuitas tota ad te ſe cum coniugibus & liberis effundebat. nūc eſt perterreſieri. Aliquid. Atti. 268. Cæterosq́ pari fortuna perculſos. maximam animi conſternationem uis uerbi complectitur.

Percontari, eſt diligenter inquirere. ab ijs ſumptum, qui uada in fluminibus contis exquirunt. & aliquid, & de re aliqua percontamur. quo paſſiuo uſus eſt etiam Ci. Pl. Amp. 5: Qui iſtuc in mente eſt tibi ex me mi uir percontarier? De re. de of. 126. Deinde ego illum de ſuo regno ille me de noſtra Rep. percōtatus eſt in or. lib. 180. Illud Theophraſto accidiſſe, quod dicitur, cum percontaretur ex anicula quadam &c.

Percutere, eſt ferire, uel ſiquid auget per, grauiter ferire. Animam. Attic. 59. Audiui ex Ganio hoc Firmano Romæ eſſe hominem, & fuiſſe aſſiduum, percuſſit animum. Vbi ſtatim uides & animum percuti, nō ſemper perculi. Item. 1. uol. ph. 234. Quodcunq́ noſtros animos probabilitate percuſſit &ce. Literis aliq. in fa. 142. Is cum ad me Laodiceam ueniſſet, mecumq́ eum ego eſſe uellem, repente percuſſus eſt atrociſſimis literis. Stratagemate aliq. Atti. 69. Habuimus in Cumano quaſi puſillam Romā, tanta erat in his locis multitudo, cum interim Rufio noſter quod ſe à Veſtorio obſeruari uidebatur, ſtratagemate alto percuſſit hominē. Ita Cogitatione inani aliq. 3. uo. or. 117. Quid uultu extimuiſtis? quonam modo ille uos uiuus affecerat, q mortuus inani cogitatione percuſſit. Securi ali. 1. uo. ph. 53. Quod uero filium ſecuri percuſſerit. De cœlo aliq. 2. uo. or. 115. Complures in Capitolio turres de cœlo eſſe percuſſas. i. ictas.

Perdere, eſt amittere, affligere. Oculos. 2. uo. or. 252. Aut quod oculos, ut opinio illius religionis eſt, nō perdidiſti: id eſt, erepti non ſunt. Cohortes. 3. uo. or. 19. Neq́ equitatum in Syria, & cohortes optimas perdidiſſemus. Cauſam. 1. uo. orat. 46. Hic tu ſi amplius HS numo petiſti, quam tibi debitum eſt, cauſam perdidiſti. Libertatem. 3. uo. ora. 18. Cum Coſ. prouinciarū pactione libertatem omnem perdidiſſent. Patriam, Parentes, Amicos, Seipſos. 1. uolu. phil. 59. Multi parentes, multi amicos, nonnulli patriam, pleriq́ autem ſeipſos penitus perdiderunt. Virtutem animi. 2. uol. or. 202. Recuperata uero ſua dignitate ſe non commiſſurum, ut cum ea, quæ amiſerat, ſibi reſtituta eſſent uirtutem animi non haberet, quam nunquam perdidiſſet. Valetudinem. 1. uolum. phil. 234. Perdita ualetudo, debilitas, cæcitas, interitus patriæ &ce. Aliquem. Ter. An. 11. Vbi iſtic ſcelus eſt, qui me perdidit? Item Eu. 6. Dij te perdant: id eſt malis omnibus cumulent, diſperdant.

Per-

Perducere. Finem rei ſpectat uerbum & abſolutionem, ac tacita quædam difficultas in eo, ineſſe uidetur. & a/liq. ad aliq. & in aliqu. perducimur.

Ad tempus. in fam. 143. Quæ ſi ad tempus tuum perducitur, facilis gubernatio eſt. id eſt, ſi ad tempus tuum peruenire poterit. Aliq. ad HS .80. 1. uol. or. 123. Expoſitis ſuis difficultatibus hominem ad HS LXXX. perducit, eamq́; ei pecuniā numerat. Ad conditiones. 1. uolumi. or. 4. Quod ſi facere nolit, atque inhibuerit eiuſmodi rationibus illum ad ſuas conditiones perducere.

Ad ſententiam. Att. 257. Veteranos, q̄ Caſſilinis, & Calatiæ ſunt, perduxit ad ſuam ſententiam.

Ad furorem. 1. uolumi. ph. 220. Nam Aiacem quidem ira ad furorem, mortemq́; perduxit. Et in ſententiam. Cæſar. Gal. 7. a. Hac coacta manu quoſcunq; adit ex ciuitate in ſuam ſententiam perducit: id eſt perſuadet, impellit.

Peregrinari, eſt per aliena loca peragrando proficiſci. & aliquid, & aliquo loco. A liqua regione ali. in or. lib. 169. Nam ut ſemel è Piræo eloquētia euecta eſt, omnes peragrauit inſulas, atq; ita peregrinata tota Aſia eſt, ut ſe externis oblineret moribus. Alicubi. 1. uo. ph. 98. Quæ quidē adhuc peregrinari Romæ uidebatur. Infinitatem. 1. uo. phil. 250. Et cum alij ſæpe quod eſſet ante pedes non uiderent, ille infinitatem omnē peregrinabatur, ut nulla in extremitate conſiſteret. i. uidebat, mēte percipiebat. Aures alic. 3. uol. ora. 107. Veſtræ peregrinantur aures?

Perferre. Quando iampridem ad ea uentum eſt, quæ uerba compoſita ſunt ab hac præpoſitione per, ſatis erit ſemel dixiſſe, ea omnia plerunq; rei perfectionem, & finem continere. nam ſæpe uel pro ſuo ſimplici, uel etiam alio compoſito accipi, nemo negabit. Nuncium ali. Attic. 289. Tamen exiſtimaui á me quoque tibi huius moleſtiæ nuncium perferre oportere: id eſt, plane tibi ſignificare. Famam. Cæſar. Gal. 5. b. Nondum ad eum fama de Titurij morte perlata: id eſt, allata.

Sermonem. ad aliq. in fam. 182. Nam & ſcripſiſti aperte quid tibi uideretur, & Atticus ad me ſermonē tuum pertulit: id eſt, plane expoſuit.

Literas. Att. 168. Vectieno uelim gratias, quod ſtudioſus ſit, ſi quem quam nactus fueris qui perferat: literas des, ante quā diſcedimus. Item in fa. 20. Cum has ad te quamprimū literas perferri magnopere uellem. Item. 24. Legem. Atti. 18. Pompeius uero ad uoluntatem perferendæ legis incubuerat. Item. 89. Pro qua ſi Curio legem pertulerit HS cētena pendat neceſſe eſt, & ferre, & perferre legem eadem ſignificatione dicitur, niſi fortaſſe in perferēdo aliqua difficultas ſignificetur, quæ nō ſit in ferendo. ſunt etiam qui dicant, ferri legem, cum non ſemper accipitur, perferri cum accipitur.

Ego uero nuſquam legi latam legẽ niſi cum capta eſt. nam illud eſt pro ponere, non autem ferre.

Perfodere aliq. 3. uo. ora. 31. Licet im pune per me parietes in adoleſcẽtia perfoderis.

Perfricare caput. 1. uo. ora. 160. Cum interea Apronius caput, atq; os ſuum perfricaret: id eſt, uictitaret.

Os. 1. uo. ph. 199. Quam tu idem cum os perfricuiſti, ſoles dicere. id eſt, quando omnem pudorem abie ciſti: prouerbialis eſt ſententia in eos, quos nihil pudet, ut dicamus os perfricuit.

Perficere aliq. Onus. in fa. 86. Omne onus perficies, niſi forte, aut in miſeria nimis ſtulte, aut in amicitia nimis imprudenter tibi onus impo no: id eſt, exequere.

Perfundere, eſt conſpergere. & ali qua re aliq. perfunditur. 2. uol. phil. 23. Vt eos perfundas uoluptatibus · Iucunditate. 1. uo. phi. 65. Et iu cunditate quadam perfunditur.

Iudicio aliq. 1. uo. or. 31. Interim mihi uideris Eruci duas res aſſequi uelle, nos iudicio perfundere, accu ſare autem eos ipſos &c. Horro rem aliq. Attic. 122. Qui me horror perfudit.

Perfungi periculum. 3. uo. ora. 5. Sed recito memoriam perfuncti pericu li, &c.

Pergere, eſt ut ſemel quis inceperit, perſequi, perſeuerare. ſed maxime ad iter iam inſtitutum pertinet. Pla. Piſas. 18. Pergitin' pergere? ad pedes loquitur. Ire. 1. uolumine philoſ. 39. Itaq; confeſtim ad eum ire perre ximus, id eſt, iter continuauimus. nuſquàm, niſi cum eo, conſtitimus. 2. uo. phi. 86. Cõdaue illud, ubi erat manſurus, ſi ire perrexiſſet, proxi ma nocte corruit. Ex his duobus exemplis deprehenditur uerbi aper ta ſignificatio eſſe, ſcilicet pergere, pro peruenire, quo quis intendit.

Huc. Ter. Eu. 3. Sed quis hic eſt, qui huc pergit? Horſum. Teren. Hec. 9. At at eccum Phidippum, & patrem uideo, horſum pergunt.

Recta ad aliq. Ter. Phor. 2: Po ſtridie ad anum rectà pergit. Ad aliq. locum. Att. 31. Ego uero in mõ tes patrios, et ad incunabula noſtra pergam. Lædere. Ter. Prol. Eu. Habeo multa, quæ nunc condona buntur, quæ proferentur poſt, ſi perget lædere, ita ut facere inſtituit.

Diiudicare. Ter. Hea. 4. Pergin iſtuc prius diiudicare, quàm ſcias quid ueri ſiet? id eſt, etiam affirmas ita eſſe. Reliquum. Att. 60. Per ge reliqua, geſtio ſcire iſta omnia.

Præterita. Attic. 46. Sed pergo prætenta. corrigit ſe Ci. quaſi mini me neceſſaria perſcribat. in fam. 151. Perge igitur, ut agis, nomen'q; tuũ commenda immortalitati.

Periclitari, eſt periculum facere: expe riri. Omnia. 1. uo. or. 18. Omnia circumſpexit Quintius, omnia peri clitatus eſt C. Aquili. Salutem. 2. uo. or. 99. Non eſt ſæpius in uno homine ſalus ſumma periclitanda

Reipu.ubi paſſiue more nonnullo-rum deponentium poni uides. Vita uero, capite fama, fortunis aliquē periclitari dicit in Raudenſem Laur. Vall. de qua dicendi figura, neque ipſe exēplum affert, neq; ego, quod apponam, habeo.

Perire. Perire & interire, plurimum differentię habēt. perire enim leuior eſt, & habet inuentionis ſpeciem, & non omnium rerum finem. ut Pla. Cap.10. Qui per uirtutem peritat. non pol interit. Ita No. Mar. Nos addimus intranſitiue ſemper uſurpari uerbum, cum in ſua ſignificatione propria remanet. cum uero amare ſignificat, tunc tantum tranſitiue. ut uero in utraq; ſignificatione conſtruatur exemplis ipſis planum fiet. Aliquid. Ter. Eu.3. Vtinam tā aliquid inuenire facile poſſis Phædria, quàm hoc peribit munus. Pecuniam.3.uo.or.196. Tantā pecuniam Pop. Ro. tam breui tempore perire potuiſſe? Minas pro aliq. Ter. Ad.18: Nempe tua arte uiginti minę pro pſaltria periere: ideſt amiſſę ſunt. Oleum, Operam. Attic. 32. Ne opera, & oleum philologiæ noſtræ perierit, ſed conferamus tranquillo animo. Dotem alic. Ter. Add.8. Tum præterea, quæ ſecunda ei dos erat, perijt. Schedam. Att.20. Vt ſcheda ne qua depereat: id eſt, amittatur. Socios. Attico 296. Ac ſocios perire non ſinas, id eſt, opprimi. Item Att.226. Quid fieri tum potuit? iampridem perieramus: id eſt, uires, & penè uitam amiſeramus. In perpetuum modum Pl. Nunc pol ego peri planè in perpetuum modum. E patria. Pla. Cap.9. Vtinam te dij prius perderent, quàm periſti è patria tua. Pla. Pœnu.1. Et ego nunc amore pereo, ſine te uerberem. Ab animo, Ab re Pl. Truc.1. Si iratum ſcortum forte eſt amatori ſuo, bis perijt amator ab re, atq; ab animo ſimul. Aliquam mulierem. Pla. Pœnu.14. Ei duæ puellæ ſunt meretrices ſeruolę ſorores, earum hic alteram efflictim perit: id eſt, deperit.

Permanare, eſt peruenire. Ad ali. aliqu. Ter. Adel.6. Quamprimum abſolui tote, ne ſi magis irritatus ſiet, aliqua ad patrē hoc permanet, atq; ego tunc perpetuo perierim.

Ad animum aliq.1.uo.orat.29. Magnam poſſidet religionem paternus, maternusq; ſanguis, ex quo ſi qua macula concepta eſt, non modo laui non poteſt, uerum uſque eò permanat ad animum &c. Ita In uenas aliq.1.uol.phil. Nam cum eſt concupita pecunia, nec adbibita cōtinuo ratio, quaſi quædam Socratica medicina, quæ ſanaret eam cupiditatem, permanat in uenas: id eſt, penetrat, & inhæret in uiſceribus illud malum.

Permanere, eſt in quo quis ſemel cōſtiterit, perſeuerare. Morem.2. uo.ph.183. Nam & Athenis iam ille mos à Cecrope, ut aiūt permanſit: i. durauit. In incepto. in fam.70.

Cupio deterrere, ne permaneas in incepto. In ſententia.2.uo. orat. 139. In ſententia permaneo.

Permittere. Idem eſt ſæpius cum cõmittere, concedere. Poteſtatem ali.2.uolu.ora.73. Magna poteſtas permittitur: id eſt, conceditur. Item 78. Iam uideretis quibus hominibus omnium rerum & uendendarum & emendarum poteſtatem permitteretis. Item.1.uolumi.orati.105. Qua poteſtate iſte permiſſa, ut ex G.Fannio, & ex Q.Tadio cognoui ſus. Se alicui. Terent. Heau.5. Et me, & meum amorem, & famam permitto tibi: id eſt, committo.

Rem ſuffragijs. Cæſar. Gal.7.c. Suffragijs res permittitur: ad unum omnes Vercingentorigem probauerũt Imperatorem.

Permutare, eſt aliud pro alio, uel ex eodem genere tantundem ab alio accipere. maximé que ad id accommodari uidetur, quod uulgò dicimus, vertauſchen, wechſlen. Pecuniam. in fa.29. Se autem curaſſe, ut cum quæſtu populi pecunia permutaretur.33. Pridie Calend. ſexti. puto me Laodicæ fore, per paucos dies, dum pecunia accipitur, quę mihi ex publica permutatione debetur, commorabor.

Perorare, hoc proprium oratoris eſt uerbum, cum cauſam peregit: cuius etiam orationis poſtrema pars peroratio appellatur. Cauſam.1. uo. or.236. Cauſa prope perorata ipſe arripuit M. Aquilium, conſtituit, q; in conſpectu &c. Item.3.uo. orat. 16. Qui cum eſſet in eadem cauſa per orata. Item.52. Dicta eſt à me cauſa Iud. & perorata. Ita Litem. de of. 60. Tantum dabitur amicitiæ, ut ueram amici cauſam eſſe malit, ut perorandæ litis tempus, quoad per leges liceat, accommodet. Crimen 1.uo.or.182. Venio nunc ad epiſtolam Timarchidis liberti iſtius & acceſſi, de qua cum dixero, totum hoc crimen decumanum perorabo. Attic.72. Sed hęc tum laudemus, cum erunt perorata: id eſt, abſoluta.

Perorari.1.uo.ora.6. Quæritur priore patrono cauſam defendente, nunquam perorari potuiſſe.

Perpellere ali. Te. An.16. Vſq; adeo donec perpulit.i. impulit, perſuaſit.

Perpendere, eſt diligenter examinare Aliquid re aliqua. de officijs.114. Quæ tota ueritate perpenditur: id eſt, exiſtimatur. Ad præcepta. 2.uol.or.142. Hæc omnia ad rationem ciuitatis ſi dirigas, recta ſunt: ſin perpendere ad diſciplinæ præcepta uelis, reperiantur prauiſſima: id eſt, exacte ponderare.

Perpetrare. Impetrare eſt exorare: perpetrare, perficere, autore Sexto.

Opus. Pla. Pſeu.18. Poſtq; opus meum, ut uolui omne perpetraui: id eſt abſolui.

Perpetuare, eſt perpetuum facere. Pl. Pſeu.31. Non eſt iuſtus quiſquam amator, niſi qui perpetuat data: id eſt perpetuo dat. Verba. in orat. lib. 149. Tamen eum perpetuare uerba

noluiſ

nolumus: id eſt, longiorem unius ſententiæ uerborum ſeriem producere nolumus, quàm unus ſpiritus, isq́ perfacilis, proferre poſſit. Sermonem. in or. lib. 129. De illo, quod in ꝑpetuitate ſermonis, et hoc quod in celeritate, atq; dicto eſt.

Perrumpere aliquid. de off. 59. Pœnã non dico legum, quas ſæpe perrumpunt. Aliq. Cæ. Gal. 7. a: Sic animo parati, ut ſi eam paludem Romani perrumpere conarentur, hæſitantes premerent ex loco ſuperiore: id eſt, impetu facto paludẽ intrare.

Perſcribere, præter uulgatiſſimam ſignificationem, eſt in codice accepti, atq; expenſi aliquid notare. Terent. Phor. 24: Sed tranſi ſodes ad forũ, atq; illud mihi argentum, iube rurſum reſcribi Phormio. Ph. Quod ne ego perſcripſi porro illis quibus debui? id eſt, reddidi quibus debui, & iam mihi relatum eſt acceptum.

Nomen. 1. uo. or. 45. Ego'ne hãc manum plenam perfidiæ, & hos digitos meos impellere potui, ut falſum perſcriberem nomen. Item. 45. A eque enim tabulæ condemnãtur eius, qui non uerum retulit, & eius qui falſum perſcribit. Autoritatem. in fa. 3. De his rebus pridie, q̃ hæc ſcripſi, ſenatus autoritas grauiſſima interceſſerat, cui cum Cato. & Caninius interceſſiſſent, tamen eſt perſcripta. nunc rei pleniſſimam abſolutionẽ ſignificat, ut perferre legẽ.

Perſequi, eſt quod ſemel inceperis pergere exequi. Imperium. Pl. Amphi. 4: Non ſoleo ego ſomniculoſe herilia imperia perſequi: id eſt, exequi. Item. Stic. 2. Certum'ne eſt neutram ueſtrarum perſequi imperium patris? P. Perſequimur, nam quo de diſti nuptum, abire nolumus. Mãdatum. Att. 315. Tua mandata perſequar diligenter. Item Pl. Cap. 5. Reliqua. 3. uo. or. 248. Reliqua Po. Ro. in ea familia, quam uidit ampliſſimam perſequetur. Omnia. in fami. 147. Sed breuiorem me duæ res faciunt, una quod publicis literis omnia ſum perſecutus, altera, & cete.

Maleficium. Sal. Cat. c. Nam cętera maleficia tum perſequare, ubi facta ſunt: id eſt, punies. Ita Pœnas. in fa. 13. Qui cum Trib. ple. pœnas à ſeditioſo ciue per bonos uiros iudicio perſequi uellet. At. 150. 1. uo. or. 154. Hæreditatem. Ter. An. 20. Clamitent me ſycophantam hæreditatem perſequi. Ius ſuum. 1 uol. ora. 286. Si aut mibi perſcribat, queãdmodũ meũ ius perſequar. Itẽ Ter. A de. 3. Crede hoc, ego meũ ius perſequar. Copiã. 1. uo. phil. 140. Quibus rebus expoſitis breuiter, nec enim ſum copiã, quã potui, q̃a dubitatio in re nulla erat, perſecutus.

Vitam aliq. 3. uo. orat. 242. Aut iſto tuo, mihi crede, cõſilio erit utendum, ut cedamus, abeamus, uitam inopem & uagam perſequamur. id eſt, exigamus. Aliquid. aliqua re. Cæſar. Gall. 5. a. Seſe bello ciuitatem perſecuturum demonſtrat, ut & perſequi ablatiuo

etiam interdum non careat, ut proſequor. de quibus Lau. Val.

Perſeuerare, eſt uti quid facere inceꝑiſti, ita idipſum pergere agere ſine ulla intermiſſione. Curſum. Cæ. Gal. 5. a: Hac re animaduerſa. & multa infra, uſ ꝑeo defatigata ad inſequendum hoſtem, perſeuerandum ꝗ curſum tardiorem haberēt. Aliquid. 1. uo. or. 14. Deinde cur ex tot creditoribus ad iſtam rationem, nemo acceſſerit, ut neceſſario confitea re, neq́ eorum tam temerariū quēquam fuiſſe, neq́ te ipſum, id quod turpiſſime ſuſcepiſſes, perſeuerare, & tranſigere potuiſſe.

Perſonare, proprie eſt ſonitu plenū eſſe. Domum. cantu. 3. uo. orati. 44. Cum collegæ tui, domus cantu, & cymbalis perſonaret. Baias 3. uo. or. 47. Illę uero non loquuntur ſolum, uerum etiam perſonant, quaſi uociferant. Aures alicui. in fa. 91. Iam tamē perſonare aures tuas huiuſmodi uocibus, non eſt inutile. i. ut crebro hęc audiant. quam audiendi frequētem perceptionem etiam per callere expreſſit.

Perſpicere, eſt plenam rei, de qua agitur, cognitionē habere. unde perſpicuū, quod eſt clarū, notū. Fidem ali. in fa. 32. Et re uera cōfirmata amicitia, & perſpecta fide cōmemoratio officiorum ſuperuacanea eſt. Ita Sententiam. in fam. 27. Deinde ſententiā meā tu facilime perſpicere potuiſti, iā ab illo tēpore, cū in Cumanū mihi obuiā ueniſti. Animo ali. Sal. Decl. Por. c. Cui⁹ acerbitatē ſi min⁹ aīo bene ꝓſpexiſtis, quæſo.

Perſtringere. No. Mar. cum de hoc uerbo agit, inquit, perſtringere dictum eſt, ualde ſtringere, aſſertq́ exempla ex Plauto, Cicerone, & quibuſdā alijs, ĳsq́ bonis autorib⁹, in quibus niſi ſit de lingua Latina grauiſſim⁹ autor, auderē dubitare quędam acceſſita eſſe, quę magis uerbi ꝑſtringere ſunt, ꝗ perſtringere. ea uero eſſe uidentur, quę ad aciē, aut animi, aut oculorum hebetandā ꝑtinent: nā ſi præſtigiæ, & præſtigiatores ſunt, qui uiſum uerum illa nobis arte conturbāt, ſiue uerbum ab ĳs, ſiue hæc à uerbo ueniant, neceſſe eſt eandem ſcripturæ rationem ut ſeruent. nam à perſtringo, ut præſtrigiæ deriuentur, cum ſit præſtringere in propria ſignificatione, nulla mihi ratione ſatis comprobari poteſt. à qua quidem mea ſententia quoſdam etiam alios ante me, eoſque apprime literatos uiros, haud abhorruiſſe ſentio, quorum ego autoritate fretus, uel unius in primis Gu. Budæi, quæ quanta ſit in bonis literis, iampridē nemo nō nouit hæc aſcribere non dubitaui. exēplum uero ſcripturæ ut immutarem, conari non potui. quare alterum uerbum adeat, qui in altero quod quæratur, non offenderit.

Aciem animi aliqua re. 1. uolu. philoſ. 114. Aciem animorum noſtrorum uirtutis ſplendore perſtringitis. tertio uolumine oratio. 240.

Quod

Quod uidebam equidem, ſed quaſi per caliginem perſtrinxerat aciē animi Bruti ſalus. Aciem ingenij. Att.289. Videtur enim in eo eſſe bona indoles, ſed flexibilis ætas, multiꝗ ad deprauādū parari, qui ſplendore falſi honoris obiecto, aciem boni ingenij perſtringi poſſe confidunt. Ita oculorum. Pl. Mil.1. Curate, ut ſplēdor meo ſit clypeo clarior, quàm ſolis radij eſſe olim, cum ſudum eſt, ſolent: ut ubi uſus ueniat cōtra conſerta manu oculorum perſtringat aciē in acie hoſtibꝰ. Oculos. 3. uol. or. 34. cuius dignitas & ſplendor perſtringebat credo oculos Vatinij. in or. lib.195.. Conſulatusꝗ meus, qui illum primo leuiter perſtrinxerat, idem nos rerū mearum geſtarū, quas ille admirabatur, laude cōiunxerat, id eſt, qui aliquā tum eū cōmouerat. Agrum aratro. 2. uol. or. 79.. Quod ſolū tā exile, & uacuum, quod aratro perſtringi nō poſſit. Rem ali. 1. uo. or. 225. Ignoſcite, rei magnitudo me breuiter perſtringere atrocitatē criminis non ſinit: id eſt, ut paucis uos expediam. Item. 1. uol. or. 33.. Sed in animo eſt (quēadmodū ante dixi) leuiter tranſire, ac tantūmodo perſtringere unāquamꝗ rem: id eſt attingere. Breuiter aliq. 1. uo. or. 225. Rei magnitudo me breuiter perſtringere atrocitatem criminis non ſinit. Aliq. ſententijs aſperioribꝰ. 2. uol. or. 266. Ille L. Craſſi, ille M. Antonij uoluntatem aſperioribꝰ facetijs ſæpe perſtrinxit impune. Aliq. re ali. 3. uo. or. 5.. Vt eos quorū ſcelere, furore, uiolatꝰ eſſem uocis libertate, perſtringerem: nunc eſt urgere grauiter, atꝗ aſpere.

Perſuadere, eſt ſuadendo inducere. dicimusꝗ aliquid. alicui perſuadere. Quod Lau. Vall. in Raudēſem dixerit aliquem perſuadere, ego fateor me apud meos non animaduertiſſe, etſi in paſſiuo contraſentiam, nam & cum perſuaſus eſt auditor, & auditoris animus perſuaſus, recte dici arbitror. Ad ueritatem ali. 2. uol. phi. 13.. Perſuaderi mihi non opinione ſolum, ſed etiam ad ueritatem plane uelim.

Pertendere aliq. cum aliq. 3. uol. ora. 57.. Nos Cn. Pompeij decretum iudicum de conſilij ſententia pronunciatum recognoſcemus: cū legibus conferemus: cum fœderibus quorum acerbiſſima diligentia eſt pertendemus:

Pertinere, modo eadem eſt ſignificatione, qua & attinere, eandemꝗ cōſtructionem poſtulat: alicui. ſ. & ad aliquid pertinere: modo attingo ſignificat: tumꝗ propius accedit ad cōpoſitionis ſuæ naturam, quæ eſt à per, & teneo. conſtruendi uero uſus exemplis cognoſcetur. Ad aliquid. in fa. 216.. Pertinet enim ad officium meum eos exiſtimare curæ mihi ſuas res eſſe. Suſpicionem ad aliq. 1. uol. or, 29. Cum neꝗ ſeruus quiſquam reperiretur, neꝗ libera quem ea ſuſpicio pertineret:

id eſt, de quo ſuſpicari poſſemus. Alicui ad multa. Att. 41. Idq́ꝫ ad multa pertinet meis. Quo.2.uol. or.70. Illud, q̄d nemo fecit de minore parte populi, q̄ pertineat uidere: id eſt, quorſum ſpectet. Item Sall. Cat.c. Quo illa oratio pertinuit: id eſt, quid ſibi uoluit. Ita Eo aliquid. in fa.78.. Atqꝫ hæc eo pertinet oratio, ut &c id eſt, ad id ſpectat oratio illud ſibi uult. Eodem illo. Cæ.Gal.4.a. Hęc omnia Cæſar eodem illo pertinere arbitrabatur. In aliq. in or.lib.199. Talē uero exiſtere eloquentiam, qualis fuerit in Craſſo, & Antonio, non cognitis rebus omnib⁹, quæ in tantā prudentiā pertinerent, tantamq́ꝫ dicendi copiā, quanta in illis fuit, nō potuiſſe cōfirmo. Ad alpes. Cæ.Gal.3.a. Qui à finib⁹ Allobrogū, & lacu Lemano & flumine Rhodano ad ſummas alpes pertinent: id eſt perueniunt. Ad arcem. Cæ. Ciui. 2.a. Maſſilia enim fere ex tribus oppidi partibus mari alluit. reliqua quarta eſt, quæ aditū habet à terra, hui⁹ quoque ſpatij pars ea, quæ ad arcē pertinet: id eſt, peruenit, arci adiūcta eſt A d finē. Cæſ. Gal.2.b.. Neqꝫ noſtri longius, quàm ad finē porrecta, ac loca aperta pertinebant, cedentes inſequi auderent. A d flumen. Cæſ. Gal.1.a. Belgæ ſub extremis Galliæ finibus oriuntur, pertinēt ad inferiorem partem fluminis Rheni: id eſt, attingunt Rhenū ex ea parte. Ad Oceanum. Cæſ. Ciui. 1.b. His rebus conſtitutis, equites auxiliaq́ꝫ totius Luſitaniæ, à Petreio, Celtiberis, Cātabris, Barbarisq́ꝫ omnibus, qui ad Oceanum pertinent, ab Afranio imperantur. Per rem aliq. 2.uol. ph.40. Sed tamen his fabulis ſpretis. ac repudiatis, Deus pertinens per naturā cuiuſqꝫ rei, per terras Ceres, per maria Neptunus, alij per alia, &c. Ita Per omnem mundum. 2.uolu. philo.30.. Ex quo intelligi debet eā caloris naturam uim in ſe habere uitalem per omnem mundū pertinentē: id eſt, quæ attingit omnem mundi partem.

Pertingere, à re ad rem. Cæſ. Ciui. 3. b.. Circuitionem, quam pertingere à caſtris ad flumen ſuprà demonſtrauimus: id eſt, pertinere.

Perturbare, eſt commouere. De aliqua re. 3.uolu. ora. 101.. Cum Annius Milo ipſe magis de Reip. ſalute, quàm de ſua perturbetur. Ex re. 3. uolu. ora. 17.. Iure poſſe per operas concitatas quemuis ciuem nominatim Tr. plebis conſilio ex ciuitate perturbari.

Peruadere, eſt percurrere, penetrare: & modo aliq. modo per aliq. arbitratu tuo conſtruas licebit. Morbum locum omnem. 2.uolu. ora. 177.. Num in agro Camerte? Piceno? Gallico? quas oras maxime quaſi morbus quidam illius furoris peruaſerat: nihil uero minus: id eſt, peragrarat, Omnia aſpera. Sall. Rep. ord.1.. Et omnia aſpera uti ſoles, peruade, ſupera: id eſt doma.

ma. Per aliquid .2. uolu .ora.8. Quæ per animos gentium barbararum peruaſerat. Item. 1. uolu. ora: 96. Per omnes partes prouinciæ te, tanquàm calamitoſam tempeſtatem, peſtemq́ꝫ peruaſiſſe demoſtro.

Peruenire. Rei finem, & terminum reſpicit uerbi proprietas ut uero transferatur, ac etiam conſtruatur, exemplis ipſis cognoſci poterit. Ad tabulas nouas. Att. 83. Summum eſſe periculum, ne culpa ſenatus his decretis, res ad tabulas nouas perueniret. Ad ſuas fortunas aliq. 3. uolu. ora. 127. In quo ſpes fuit, poſſe ſeſe aliquando ad fortunas ſuas peruenire: id eſt, ſuarum rerum cōpotem fieri. Ita Ad ſuum. 1. uol. ora. 8. Vt ad ſuum quiſqꝫ quàm primum ſine cuiuſquam dedecore, infamia, perniciéq́ꝫ perueniat. Ita Ad numos. in fa. 209.. Vt quam commodiſſime libertus Strabonis, qui eius rei cauſa miſſus eſt, negocium conficiat, ad numosq́ꝫ perueniat. Ad aliq. Att. 15.. Ad quem propter diei breuitatem non eſt peruentum. Ad ſummam deſperatio. aliq. Cæſ. Ciui. 2. c.. Tum uero ad ſummam deſperationem noſtri perueniunt. Ad maximas pecunias. in or. lib. 134. Tanta malorū eſt multitudo ciuium, ut tibi ego hoc confirmem, ſi Romæ manſeris te paucis annis ad maximas pecunias peruenturum. Ad aures aliqu. 3. uolumi. orationum, 225.. In quo equidem pro amicitia tua dolere ſoleo efferri hęc foras, & ad Pop. Ro. aures peruenire. 1. uolu. or. 214.. Peruenit res ad iſtius aures, neſcio quomodo. Ita Ad paucitatem. Cæſ. Cal. 5. c. Res ad paucitatem deſenſorū peruenerat. Ad corpus uim. 1. uol. or. 293. Etenim recuperatores non ea ſola uis eſt, quę ad corpus noſtrū, uitamq́ꝫ peruenit, ſed etiam multo maior ea &c. Agrum. ad aliq. 2. uol. ora. 82. Quod li poſſet ager iſte ad uos peruenire. Literas ad aliq. 2. uolumine ora. 169.. Ad me nullum indicium, nullæ literæ peruenerunt, nulla ſuſpicio. Calamitatem ad aliq. 1. uolu. ora. 199. Quid eſt enim in calamitate reſidui? quod non ad miſeros aratores iſto Prætore per ſummam iniuriam, ignominiamq́ꝫ peruenerit? id eſt, quod non perpeſſi ſunt? Famam ad aliq. Att. 78.. Itineris noſtri famam ad te perueniſſe lætor, Poteſtatem ad aliq. 2. uo. ora. 70.. Sine ad illos poteſtatem, ad te gratiam beneficiĳ tui peruenire. Gratiam ad aliq. Vide poteſtatem. Iniuriam ad aliq. de off. 121. Iactā & immiſſam à te nefariam in me iniuriā ſemper duxi, tamen perueniſſe ad me nunquā putaui. Humanitatē ab ali. ad aliq. Att. 195. Sed etiā à quo ad alios perueniſſe putetur humanitas. Similitudinē ad aliq. 2. uol. or. 140. Sed tamen naturæ ſimilitudo illius ad te magis, qui ab illo ortꝰ es, quàm ad unum quenqꝫ noſtrum

peruenire potuit. ad imitandum uero, tã mihi pro. Præceptum ad aliq. in fa. 146.. Vellem tamen meæ quoq; autoritatis, pro plurimis noſtris neceſſitudinibus præceptum ad te aliquod peruenire In ſenatum aliq. 2. uol. or. 155. Qui neq; ulla conditione in ſenatum peruenire potuit: id eſt. qui ſenator nunquàm fieri potuit. In ſcripta alic.. in fa. 68.. Atq; hoc præſtantius mihi fuerit, & ad lætitiam animi, & ad memoriæ dignitatem, ſi in tua ſcripta peruenero: id eſt, ſi de me ſcribes. In claritudinem. Sall. Iug. a. Prętera modeſtiſſime parẽdo, & ſæpe obuiã eundo periculis in tantã claritudinem breui peruenerat. Teſtamento aliq. ad aliq. 1. uol. or. 299. Nam ut perueniat ad me fundus teſtamento alicuius fieri poteſt. Ita hęreditas. Ita de multis.

Peruertere. eſt penit⁹ tollere, euertere. Aliquid re ali. in or. lib. 143.. Is eius omnem ſpem, atque omnia uitæ cõſilia morte peruertit. Remp. 3. uol. or. 33.. Qui primum cũ Remp. quæ auſpicijs inuentis conſtituta eſt, ijſdem auſpicijs ſublatis conare peruertere. Iura omnia. de off. 6. Qui omnia iura diuina, humana peruertit propter eũ, qui &c. Vtilitatẽ. de off. 72.. Nulla uis fuit religionis, quę tantã utilitatẽ peruerteret.

Peruulgare, eſt uulgò rei alicuius plenam copiam facere. Se omnibus. 3. uol. or. 45.. Sed ſi eſſet aliqua diſſimilis iſtius, quæ ſe omnibus peruulgaret: id eſt, ſui uulgo poteſtatem faceret. Viam. Ter. Heau. 1: Sed ui, & uia peruulgata patrum quottidie accuſabam. In uulgus aliq. 1. uol. ph. 67. Etiam in uulgus peruulgata loquitur.

Peſſundare, eſt opprimere. Aliquid aliq. Te. An. 3. Quę ſi nõ aſtu prouidẽtur, me, aut herum peſſundabunt. Item Phor. 4. Hoc ipſum reperit carmen. Ad aliquid Sall. Iug. a. Sui captus prauis cupidinibus ad inertiam, & uoluptates corporis peſſundatus eſt.

Petere. Quoties Don. (quod ſæpius facit) de hoc uerbo agit, ſemper idẽ repetit: petere ſcilicet eſſe precario, poſcere imperioſe, poſtulare iure. Sed non ſemper in hac ſignificatione permanet: nam ad multarũ uocum rationem, quas in oratione ſibi adiungit, eam uariando accomodat, ut in exemplis. Veniam. in or. lib. 219.. Cui ſe purgat, ueniam petit Societatem aliq. Sall. Epiſt. Mith. Neq; petere audeam ſocietates. Ad ſocietatem. Sall. Et ea re à nobis ad ſocietatem, ab illis ad prædam peteris Vnde peti. in or. lib. 98.. Vt illi unde peteretur uet⁹, atq; inuſitata exceptio daretur. M. Cato apud Gell. 13. 2.. Illi unde petitur, ei potius credendum eſſe. Item ſi non melior eſt Gellius Tinio, potius oportet credi unde petitur. Vbi eſt, unde petitur, pro eo qui petit, contra id, quod eſt in Cicerone, pro à quo petitur. Mulctam. 1. uolum. orati.

orato.107.. Petita mulcta eſt apud iſtum prætorem à Q. Opimio, qui adductus in iudicium uerbo. quod cum eſſet Tr.pl. interceſſit contra legem Corneliam. Item.2.uol.or.37.. Ab illo enim ſiue quòd in legem nō iuraſſet, ſiue quòd ex lege ſubſortitus iudicem non eſſet, multa petita eſſe dicitur. Item.2.uol.or.39.. Vno iudicio mulcta eſt ab eo petita, ſicut ab Iunio, quòd non ſuæ decuriæ munere, neq; ex lege ſediſſet. Erat autem iudicij genus, cum ad prætorem ageretur, ſcilicet ut is quem conſtaret contra legem aliq. feciſſe, multæ reus fieret, quod erratum per pecuniam tantum diſſoluebatur. de q̃ quidem iudicio ſæpe in ſenatu actum eſt, ut tolleretur, ut.1.uol. or. 108. Teſtatur Cic. cuius propter indignitatem iudicij ſæpiſſime eſt actum in ſenatu, ut hoc genus totum multarum, ac iudiciorum eiuſmodi tolleretur. Pl. Cap.6.. Dixit irrogare multam. His diem dicam, irrogabo multã. Precario. Pl. Prol. Amph. Verum profecto hoc petere me precario à uobis iuſſit leniter dictis bonis. Ex aliq. re.1.uol. or.45.. Vt pecuniã non ex tuis tabulis, ſed aduerſarijs petas. Laudem. 2. uol. ph. 75. Quæ eſt iſta laus, quæ poſſit è macello peti? Cibum è flamma. Ter. Eu.7.. Ex flãma te petere cibũ poſſe arbitror. antiquũ eſt uerbũ petere è flãma, inquit Do. Magiſtratum ꝯſt. Aſc.25. Petebatq; Milo deterius conſulatum. Item.2.uol.or.125.. Nec enim ſi tibi tum, cum conſulatum peteres affui &c. Honores.2.uo.ph.213.. Quæ tamen ita ſcripta ſunt, ut non ad omnes, qui honores petant. Item Att.366. Honorem.1.uo.or.66. Habet honorē, quem petimus, habet ſpem, qum propoſitam nobis habemus. Aggerem. Cæſ. Gal.2.b. Ab opere reuocandi milites, qui paulo longius aggeris petendi cauſa proceſſerant, accerſendi: id eſt terram ad aggerē ædificandum, Exemplum.3.uo.or.149. Vnde pudoris, pudicitiæq; exempla peterent: id eſt, haberentur. Caput.1.uol.or. 5. Propterea quod iſte caput petere non deſinebat: id eſt, ferire. Ita Aliquem.2.uol.or.25.. Iccirco nunc cũ Murænam ipſum petas, adiutor eo dem pacto eſſe debeo. Salutem aliqua re. Cæ. Gal.1.c. Ibi perpauci aut uiribus confiſi tranare contenderunt, aut lintribus inuentis ſalutem ſibi petierũt: id eſt, quæſierunt. Fugam. Cæſ. Gal.2.c. Ac rurſus aliam in partem fugam petebant: id eſt, fugiebant. Curſum. Att.42. Fortaſſe alium curſum petiuit: id eſt, tenuit. Item.3.uol. or.53. Mortem.1.uol.ph.77.. Eamq; mortem ardentiore ſtudio peteret, quàm Epicurus uoluptatem petendam putat: id eſt, expeteret. Poſſeſſionem.2.uo.or.162. At iſtius hæreditatis Globulo prætore Flacci nomine petita poſſeſſio eſt.

Pignerare. Hoc uerbum ex ijs, eſt

quæ tria genera complectuntur, actiuum ſcilicet, paſſiuum, & depo nens. nam & pignerare, & pignerari, aliquē aliquid dicimus. item ab aliquo aliquid paſſiue recte dicitur. de actiuo paſſim exempla ſunt. de deponenti. 3. uol. or. 264. Etenim Mars ipſe ex acie fortiſſimū quenq; pignerari ſolet. de paſſiuo. in cōpoſito oppignerari uideri poteſt, quæ duo tamen ita differre uidentur, ut pignerari ſit accipiētis in pignus: oppignerari magis dantis.

Pingere ſimulachrum alic. in or. lib. 62. Helenæ ſe pingere ſimulachrum uelle dixit. Tabulas. in ora. libris 62. Is cæteras tabulas pinxit. u Corpus ali. or. lib. 62. Quicum mulie bri in corpore pingendo plurimum alijs præſtare ſæpe accepiſſent. Stragulum. 1. uolumine phi. 240.. Textili ſtragulo magnificis operibus picto. Bibliothecam conſtructione. Att. 58. Bibliothecam mihi tui pinxerunt conſtructione: id eſt, ita egregie conſtruxerunt, ut penè depicta uideatur.

Placere. Lau. Vall. dicit hoc uerbum eandē interdū ſignificationem habere, quam efferri, ſuperbire aliquo bono ſuo. ego fateor in hoc ſenſu apud meos, quod ſciam, nuſquàm offendiſſe, uerum pro uideri inter dum non dubitarem exponere: Aliquid ſibi in or. lib. Nunquàm mihi minus, quàm heſterno die placui. Si dijs placet. Ter. Eu. 20.. Vide ut ocioſus ſit ſi dis placet. Item Adel. 11: Ille bonus uir nobis pſaltriam (ſi dis placet) parauit. proprium eſt exclamantis indignitate alicuius rei. in fa. 3. Itaq; poſtridie placuit, ut breuiter ſententias diceremus. Item. 1. uol. ph. 54.. Vt placet inquam: id eſt, ut uidetur.

Plectere, eſt uerberare, percutere, ferire. Re aliqua. de off. 112.. Sed cum multis in rebus negligentia plectimur. Ter. Phor. 4.. Tu iam lites audies, ego plectar pendens: id eſt, patiar. Culpam. 2. uol. or. 18.. Vt, & in iudicijs & ſine iniuria culpa plectatur, &c

Pluere, neq; apud ueteres uerbū hoc ſuppoſito caruit, ut præcipiebat Lau. Vall. Tigna. Pl. Moſt. 2.. Venit imber, lauat parietes, perpluunt tigna. Aliq. Aliquem. Pl. Moſt. 3. O uenus uenuſta, hæc illa eſt tempeſtas mea, mihi quæ modeſtiā detexit, tect⁹ qua fui, quā mihi amor & Cupido in pectus perpluit meum, neq; iam unquàm obtegere poſſum. ubi uerbum & ſuppoſitū, & appoſitum etiam habere uides.

Pœnitere, eſt q̄d feceris, feciſſe moleſte ferre. ac ut latius uerbum exponerem, Donati uerba tranſcribere placuit: ita enim inquit: pœnitet: id eſt, parum uidetur: pœnitet enim eū qui parū putat, ut alibi. Ter. Phor. 3. Noſtri noſmet pœnitet. Virg. Nec te pœniteat calamo triuiſſe labellum. de off. 1. Quo ad te quantū proficias, non pœnitebit. ut pœnitere ſe ubiq; ſit ſibi non ſatis facere

inea

in ea re, uel qui parum ſe conſecutū putet. Conſtructio uero ſecundum grammaticos eſt accuſatiuus & genitiuus: uel genitiui loco infinitiuus. tamen etiam accuſatiui loco datiuum, & genitiui loco accuſatiuum ueteres uſurpaſſe comperio. Att. 195. Quod me ipſe per literas conſolatus ſum, nec pœnitet me quantum profecerim. Item de off. 1. Tam diu autem uelle debebis, quo adte quantum proficias, non pœnitebit. Item Ter. Heau. 1. At dices enim me quantum hic operis fiat, pœnitet. Item Phor. 3. Ita plerique ingenio ſumus omnes, noſtri noſmet pœnitet. Sibi. Att. 101. Vt ualde ego ipſi, quod de ſua ſententia deceſſit, pœnitendum. Aliquid aliq. 1. uol. phi. 244. Sapientis eſt enim proprium nihil quod pœnitere poſſit, facere. uide quod, pro cuius. Laur. Vall. pro dolere, pigere, tædere ꝑ Cælio accipit: cui nos hoc etiam adiungimus. de off. 81. Num igitur ſi ad centeſimū annū uixiſſet, ſenectutis eum ſuæ pœniteret: id eſt, pingeret.

Pollere, eſt poſſe. de off. Nec eſt ulla res, quæ apud illum plus polleat.

Polire uitam. 3. uolumine. orationū. 22. Inter hanc uitam perpolitam humanitate, & illam immanem nihil tam intereſt, quàm uis, & ius.

Polliceri, iam pridem notum eſt ſignificare ſua ſponte promittere. De aliquo. in ſa. 20. De ipſo T. Annio tantū tibi polliceor, te maioris animi, grauitatis, conſtantiæ, &c. In publicū aliq. Cæſ. Ciui. 2. b. Pecunias, quas erant in publicum Varroni ciues Ro. polliciti. i, remittit: id eſt, ex publico. Habeo polliceri. Vide habere.

Polluere, ꝓprie eſt plane lauare. ſed ꝓ contrarium ſæpius: id eſt, cōmaculare, & quaſi lutulentū reddere ponitur. Religionem. 3. uol. or. 118. Veſtræ religiones uiguerunt, ueſtra uis ualuit, quam ille omni ſcelere polluerat. Ceremoniā. 1. uol. or. 37. Legationis ipſius ceremoniam pollueri, maculaq; affecerit, qua is &c. Iura, Diuina, Cerimonias. 1. uol. or. 29. Nemo eñ putabat quē quā qui cū omnia diuina, atq; humana iura, ſcelere nefario polluiſſet, ſomnum ſtatim capere potuiſſe.

Ponderare, eſt proprie librare. Pugnū. Pl. Amph. 1: Perij, pugnos ponderat. Crimē. 1. uol. or. 84. Nolite q̄ſo Iud. breuitate orationis meæ potiꝰ, quàm rerū ipſarū magnitudine crimina pōderare. Cauſam. 2. uol. or. 182. Non ex libidine, aut ſimultate, aut leuitate teſtiū cauſas honeſtorū hominū ponderari, nunc eſt exiſtimare, cōſiderare, iudicare.

Ponere. Sanè uerbi huiuſce multiplex eſt cū ſignificatio, tū etiā cōſtructio, neq; ita facile paucis cōcludi poſſit. quare ad exēpla de i tracq; dicendū reſeruamꝰ: In quibꝰ quoniā ſatis multa ſunt. literarū ordinē ſeqmur.

Autoritatē in aliq.2.uol.or.236.. Quid? de collegio quis tandem affu it? poſuerat enim autoritatē in uno, quæ eſt in omnib⁹: id eſt, conſtitue rat, dederat. Aliquid.1.uol.ph. 149..Ponere iubebam de quo quis audire uellet: id eſt, proponere, ut quæſtionē ſuo loco. Ante oculos. 3.uol.or.231..Ponite igitur ante ocu los P.C. miſeram quidem illam, & flebilem ſpeciem: id eſt, ſubijcite ocu lis. Arma.in ſa.146..Qui aut po ſitis armis pacem petere debēt, aut, &c.3.uol.or.96..Tamen illud con tentionis odium ſimul cū ipſa pug na, armiſq; ponant: id eſt, deponāt. Beneficium in rep.2.uol.or.171.. Ego tantis à me beneficijs in rep. poſitis: id eſt, in remp. collatis. Belle aliquid. Att.2. Et poſita ita belle eſt, ut &c. id eſt collocata. Cu ſtodem rei.2. uol. or. 155.. Cuſtos T. Aufidio prætore in frumento publico eſt poſitus. Item.3.uol.or. 169.Quoties te pater eius domo ſua eiecit? quoties cuſtodes poſuit, ne li mē intrares? id eſt, appoſuit. Ca ſtra.in ſa.167.P: Ventidius ſuas le giones tres coniunxit cum eo, & contra me caſtra poſuit: id eſt, fecit. Item.225.. Cogitationem, Cu ram. Att.298. Totum ut animum curam, cogitationemq; tuam po nas in omnium laude undiq; colli genda. Curam.de off.4..Quod in rebus honeſtis, & cogitatione dignis operæ, curæq; ponetur: id eſt adhibebitur. Diſcrimen in aliq.re.3. uol.or.259.Huius totius belli in unius uiri fortiſſimi, & max imi uita poſitum eſſe diſcrimen. Diligentiam.2 uol.or.135. Accedit eodem, ut etiam ipſe candidatus to tum animum, atq; omnem curam. operam, diligentiamq; ſuam in pe titione non poſſit ponere: id eſt, ad hibere. De manibus. Att.294. Quos quidem libros non ſine cau ſa noſter ille Africanus de manibus ponere non ſolebat: id eſt, depone re. Fundamentum in re.P1. Quo rum omnium fundamenta uel in uoluptate tanquàm in aqua poni tis: id eſt, iacitis. Firmamentum. 3.uol.or.163. Si nullum firmamen tum in illo teſte poſuiſſes? Fru ctum.in ſa.160. Maioremq; fructū ponere in perpetuitate laudis, quàm in celeritate præturæ: id eſt exiſtima re. Gratiam in oculis.2.uol.or.128.. Mihiq; uehementer expedit poſitā in oculis eſſe gratiam: id eſt, propo ſitam. Haſtam de foro.de. off.50.. Sic par eſt agere cū ciuib⁹, nō ut bis iā uidimus haſtam in foro ponere. Item.3.uol.or.72..Haſta poſita pro æde Iouis Statoris: id eſt, collocata, defixa. Initium. Att.170. Sed hoc quoq; timide ſcribo, ita omnia ad huc tarda, & ſpiſſa, ut male poſui mus initia, ſic cætera ſequentur: id eſt, exorſi ſumus. Inuidiam. 2. uolumine. orationū.18.. Ut in iudi cijs & ſine inuidia culpa plectatur, & ſine culpa inuidia ponatur: id eſt ſeponatur, deponatur.

Induſtriā

Induſtriam.in fa.39..Nam profecto non eſt meum, qui in ſcribendo (ut ſoles admirari) tantum induſtriæ ponam, committere &c.id eſt adhibere. Inſidias.1.uo.orat.35.. Non illum miſerum ignarum caſus ſui redeuntem à cœna uidetis? non poſitas inſidias? &c.Item.2.uol.or. 75.. In commendatione.1.uol. ph.72.Sin eam quam Hieronymus feciſſet idem, ut uolupcatem illã Ariſtippi in prima commendatione poneret:id eſt.collocaret. In iudicio 2.uo.ph.170.Recte igitur magnus ille noſter me audiente poſuit in iudicio, cum pro Ambiuio tecum ſimul diceret Rempub.noſtram iuſtiſſime huic municipio gratias agere poſſe, quod ex ea duo ſui conſeruatores extitiſſent:id eſt, dixit. In conſpectu.2.uo.phi.186.Quam breui frater in conſpectu poſita eſt à te omnium magiſtratuum deſcriptio: id eſt, propoſita, collocata. In ſuſpitione.Pl.Amph.2:Vno ut labore exolueret ærumnas duas, & ne in ſuſpitione ponatur ſtupri. In arte. in or.lib.94.Qui omnem uim dicẽdi in arte ponerent:id eſt, exiſtimarent. In ſpe.Atti.29..Alteris iam literis nihil ad me de Attica, ſed id quidem mihi in optima ſpe pono: id eſt, mihi magnam ſpem affert.Itẽ 327.Plura ponuntur in ſpe, quàm in pecunijs. In metu.At.236.Quid autem abſurdius, hoc metuere, alterum in metu non ponere? In prõptu.de off.25..Quæ formam noſtrã reliquamq́ꝫ figuram in qua eſſet ſpecies honeſta, tam poſuit in prõptu: id eſt, propoſuit. In cuſtodia.2. uo.or.139.Putares cum in eiuſdem anni cuſtodia te, atqꝫ L. Muræinam fortuna poſuiſſet &c. In lucro.2. uo.or.154..Quieſcant igitur, & me hoc in lucro ponere, atque illud agere patiantur, id eſt, exiſtimare. In honore.2.uo.or.29.Itaqꝫ tum ille inopia, & neceſſitate coactus in cauſa eiuſmodi ad Cepaſios fratres confugit, homines induſtrios, atqꝫ eo animo, ut quæcunqꝫ dicendi poteſtas eſſet data in honore atque beneficio ponerent:id eſt, loco beneficij:& honoris haberent. In beneficio.2. uol.or.29.Vide honorem In ali. aliq.in fa.142..Id ille in te poſitũ eſſe putat:id eſt, in tuã ſitum eſſe poteſtate. In inſidijs.3.uo. orat.147.. Quid? ille ænea in inſidijs poſuerat? id eſt, collocauerat? In percunctando aliq.in or.lib.108.Et doctoribus noſtris ea ponere in percunctando.arbitror idem eſſe, quod ponere quæſtionem, de quo quis quæ rat. In fide.At.38.Credibile non eſt quàntum ego in conſilijs.& prudentia tua, quodq́ꝫ maximum eſt, quantum in amore, & fide ponam: id eſt, confidam. In gratiam cũ aliquo.Atti.69..Lentulum ponam tecum in gratiam:id eſt, tibi reconciliabo. Et in gratia apud aliq. Attico.74.Apud Patronem, & reliqs Varrónes te in maxima gratia poſuit.Item.88. In minimis.in fami.

4.. At erat tuæ uirtutis in minimis tuas ſres ponere, de Rep. uehementi⁹ laborare:: id eſt habere, exiſtimare.

In coniectura. in fa.5. Quæ autem poſita ſunt in cõiectura, quecꝫ mihi uidentur fore, ea pro &c. In medio ali. Te. Prol. Phor: In medio omnibus palmam eſſe poſitam.

In poteſtate alic. 1. uo. orati. 70. Qui iſtius cauſa in teſtium fide, in criminum ratione, in iudicum poteſtate, non in comitijs conſularibus poſitam arbitrantur. In ignem. Ter. An. 1: In ignem poſita eſt. fletur

In laude. 1. uo. or. 196. Necꝫ ego hoc in tua laude pono, alia ſunt tua facta: id eſt, laudo, numero inter laudes tuas. In more. 2. uo. or. 66. Eſt hoc in more poſitum. Quirites, inſtitutocꝫ maiorum.* In lucro. in fa. 106.. Id ego in lucris pono, id eſt, habeo in lucro. In loco ſceleris. in fam. 166.. Ne'ue miſericordiam noſtram exercitusꝗ noſtri in ciuili diſſenſione ſceleris loco ponatis, id eſt, habearis. Licitatorem. in fa. 96. Licitatorem potius ponam, quàm illud minoris ueneat, ideſt, apponam

Loco contumeliæ. 3. uo. ora. 86. Tu'ne etiam immaniſſimum, ac fœdiſſimum monſtrum auſus es meũ diſceſſum illum, teſtẽ ſceleris, & crudelitatis tuæ, maledicti, & contumeliæ loco ponere? Loco conſolationis. in fa. 78.. Reliquũ eſt, ut te id ipſũ, quod ego quaſi conſolationis loco pono, maxime excruciet, &ce. Loco maledicti. 3. uol. or. 86. Vide cõtumeliæ. Legẽ in ſenatu. 2. uo. o ra. 179.. Lex, dies fuit prępoſita paucos ferri cœpta, nũcꝫ poſita eſt in ſenatu Po. Ro. latuit. i. propoſita. Loco. in fam. 136. Et ſi poſuiſti loco uerſus Accianos. i. apte poſuiſti. Memoriter qd. 1. uo. ph. 106. Ne tu inquam Cato iſta poſuiſti tã multa memoriter, tã obſcura dilucide. i. cõmemoraſti. Nomẽ rei. 2. uo. ph. 11. Sunt enim rebus nouis noua ponẽda nomina. Operã. 1. uolu. ph. 49. Sed tantũ ſtudiũ, tãcꝫ multã operã ponendam in eo non arbitrantur. Item 228. de off. 33.. Att. 296. Id eſt incũbẽdũ, uacãdũ, operã dandã. Operã bene. Att. 315. Bene erit opera poſita. i. collocata data. Orationẽ. 2. uo. ph. 200. Ne in eo, ꝙd attingendũ fuit, quam in eo cuius cauſa, id attigimus, longior ponatur oratio, id eſt, longiores ſimus in eo. Pedẽ in ſuo. Attic. 204. Pedẽ ubi ponat in ſuo, nõ habet. Plagas. de off. 65.. Sic tu cũ ædes proſcribas tabulam tanꝗ plagam ponas, demum propter uitia uendas, in eam aliquis incurrat imprudens, id eſt, retia tendas. Præceptũ. in or. li. 201. Nulla præcepta ponimus. i. tradimus.

Præclare. Atti. 84. Sed præclare ponitur. ut belle. Præſidia. in fa. 154.. Præſidia'que ibi firma poſui. i. collocaui. Itẽ. 3. uo. ora. 228. Vt in eo firmiſſimũ Reip. præſidium, & grauiſſimũ poneret. nũc eſt exiſtimare.

Quæſtionem. in or. lib. 93.. Qui mihi nunc uos, inquit Craſſus, tanquã

quã alicui græculo otioſo, & loquaci, & fortaſſe docto, atque erudito quæſtiunculã, de qua arbitratu meo loquar, ponitis. Rationem ſalutis. 1. uo. ora. 68. Vt omnẽ rationẽ ſalutis in pecunia poneret. Retro aliq. 1. uol. phil. 245.. Vt omnia quæ ſine ea ſint, longe, & retro ponenda cenſeant: id eſt, poſthabenda. Rudimentum in re. 3. uo. or. 27. Verum eo magis debetis odiſſe hominem, qui ne incipiens quidem peccare in minimis rebus poſuit rudimẽtum: ſed ita ingreſſus eſt, ut neque ab alio uinci poſſit, id eſt, minimis uacauit tantum. Sequeſtro aliq. Pl. Rud. 21.. A ut ad arbitrum reditur, aut ſequeſtro ponitur. Spem. de offic. 130. Nec in præmijs humanis ſpem poſueris rerum tuarum. Atti. 36. Pl. Cap. 15. 1. uo. or. 42.. Statuas ali. 1. uo. ora. 115.. Vt ſtatuas in palæſtra deberet ponere, id eſt, collocare.

Sumptum bene. Attic. 318.. Sed præſtabo ſumptum nuſquam melius poſſe poni. Tabulas. de off. 65.. Sic tu cum ædes proſcribas, tabulam tanquam plagam ponas.

Tempus in re. in orato. lib. 144. Omne illud tempus meridianum Craſſum in acerrima, atque attentiſſima cogitatione poſuiſſe. Item Att. 7.. Aut quid in Epiro temporis ponas. Veſtem. Pl. Pers. 9: Dum tunicas ponit, quãta afficitur miſeria: id eſt, dum exuitur. Vigilias. Salluſt. Iug. b.. Vigilias crebras ponere, & eas ipſe cum legatis circuire. Vitium. in or. lib. 147. Multa (ut arbitror) hic hodie uitia ponemus, id eſt deponemus. Vitam. in ſa. 142. hoc denique animo ſum, ut ſi in hac cura, atq; adminiſtratione uita mihi ponenda ſit, præclare mecũ actũ putẽ. i. ſi ſit moriendũ. Pone fac. Ter. Phor. 14.. Vxori emenda ancillula eſt, tum autem pluſculo ſuppellectile opus eſt, opus eſt ſumptu ad nuptias: his rebus ſanè pone, inquit: decem minas: i. harum rerum ſumptum fac decem minas.

Porrigere, eſt protendere. Manũ. 3. uo. ora. 51.. Tempore igitur ipſo ſe oſtẽderũt, cũ Licinius ueniſſet, pixidẽ expediret, manũ porrigeret, uenenum traderet. Manum aliq. 1. uo. ph. 240. Nec manum porrigebã in menſam. Ita Dexteram alic. 3. uo. orati. 145. Per dexteram te iſtam oro, quam regi Deiotaro hoſpes hoſpiti porrexiſti, &c. In longitudinem aliq. Cæ. A F. 5. a: Cæſar interim conſilio hoſtium cognito iubet aciem in longitudinem quàm maximam porrigi. ut & addiderit in longitudinẽ, cum uerbũ idẽ ſecretã longitudinem ſignificet. actum enim eſt ab porro, & rego, autore Sex.

Portare. Portamus tam bona, q̃ mala, Do. ĩquit. neq; ſolũ corpore, ſed etiã animo. & alic. & ad aliq. portamus Fallaciam alic. Ter. An. 10. Hic nunc me credit aliquã ſibi fallaciã portare. Exercitũ ali. Sal. Iug. 2.. Deinde exercitus, qui in Aphricã portaretur, ſcribitur. Iurgium

ad aliq. Ter. Hec. 10. Porro hoc iurgium ad uxorem: id eſt, eo, ut uxorem obiurgem. Aliquid boni. Ter: An. 7. Dij poni, boni quid porto. Ter. Heau. 10. Neſcio quid peccati portet hæc purgatio: id eſt, quid hic admiſerit.

Poſcere, Don. ait, omnino eſt petere, ſed eſſe imperioſe petere. aliquando uidetur eſſe quod poſtulare, quãdo accuſare ſignificat. Aliquid. 2. uo. ora. 94. Mileſios nauem popoſcit. Ita Pretium aliq. 1. uol. orati. Et parentes pretium pro ſepultura liberum poſceret. In manum aliquid. Pl. Cur. 6. Poſtquam cœnati, atq; appoti talos poſcit in manus.

Aliquem. 1. uo. or. 20. Denique accuſant ij, quos populus poſcit. nunc eſt pro poſtulare: id eſt, quaſi accuſare.

Poſſe, planum eſt, quid ſignificet. cũ uero conſtruitur cum præpoſitione per, eam ſignificationẽ retinet, quã licet. cum eſt cum hac particula tantum, quod crebro apud comicos reperies, celeritatem ſignificat, ut ait Do. Apud aliquem. Cæ. Gall. 1. 4. Sed etiam apud finitimas ciuitates largiter poſſe, atq; &c. Ita Domi aliq. 3. uo. or. 254. Aut filius eius ſi domi poſſit: id eſt, ſi domi potens ſit. A facundia aliqu. Ter. Prol. Heau: Sed hic actor tantum poterit à facundia, quantum ille potuit cogitare commode: id eſt, tantum facundia poterit. ut ab equitatu impa: ratus, id eſt, equitatu imparatus.

Per aliq. ut in fa. 4. Senatus ante Cale. Feb. haberi legem Pupiam, id quod ſcis, non poteſt: id eſt non licet. Quantum poteſt. Pla. A ſin. 10. Nam equidem me iam quantum poteſt à uita abiudicabo. Item Ter. Eu. 18. Comprehendi iube quantũ poteſt. Item. Adel. 25.

Poſſidere aliq. eſt plane eius compotẽ eſſe, & dominum. Regnum. Terent. Adel. 3: Quid hoc eſt rei? regnum'ne Aeſchine hic tu poſſides? Ae. ſi poſſiderem, ornatus eſſes ex tuis uirtutibus. Ex dicto. 1. uol. or. 6. Negamus te bona P. Quintij, Sexte Næui poſſediſſe ex edicto prętoris. Morbum aliquem. Do. ſuper illud offendam affectam inquit, Laſſam. poſſeſſam'q; morbo. Palmam aliq. Pl. Is nunc in aliam partẽ palmam poſſidet. Aliquid. Terẽ. And. 24. De uxore, ut poſſedi, nihil mutat Chremes. Religionẽ. 1. uo. ora. 29. Sic ſe res habet iudices, magnam uim, magnam neceſſitatẽ, magnam poſſidet religionem paternus, maternus'q; ſanguis. Vim. uide religionem. Neceſſitatem. uide religionem. In ſe aliquid. 1. uo. orati. 47. Mediusfidius (audacter dico) plus fidei, quàm artis, plus. ueritatis quàm diſciplinæ poſſidet in ſe.

Poſtmittere, eſt non curare, poſthabere. 3. uo. ora. 49. Quod in alicuius agreſtis periculo, non poſtmitteret.

Poſtulare, omnino eſt petere, ſed iuſtum quiddam in ſe continet. Dona-

ſtat. inquit iuſte uolo, & iure poſtu-
lamus, imperioſe poſcimus. Præte-
rea poſtulare eſt querelam dicere de
altero apud alterum, ad differentiã
expoſtulare, quod eſt apud eum qui
nos offenderit, queri: ut in uerbo ex
poſtulare eſt dictum. ſed maxime a-
pud iudices aliquem poſtulamus.
poteſt etiam interdum exponi per
uelle requirere. Ius. 3. uol. or. 134.
Quorum facinus cõmune, cur non
ſit eorum præda communis: cius po
ſtulabas. Ius ſuum aliq. Ter. Ad.
3. Verum enim quando bene pro-
meruit, fiat, ſuum ius poſtulet. No
ctem. Att. 55. Ille noctem ſibi poſtu-
lauit. non concedebant: id eſt, petijt.
In quæſtionem aliq. 1. uo. orat.
38. Dixi iam antea ſæpenumero po-
ſtulatos eſſe ab iſtis duos ſeruos in
quæſtionem, ut ſcilicet, de ijs quære
retur. 2. uo. or. 55. Ab hoc adoleſcen-
te Oppianico in quæſtionem poſtu
lauit. In uerba ali. 1. uo. or. 11. Cu
ius procurator non omnia iudicia
acceperit, quæ, quiſque in uerba po-
ſtularit. Rem aliquid. in fam. 80.
Quam quod res ita poſtularet: id
eſt, requireret. Atti. 199. Cui audie-
bam illum plus apud te poſſe quàm
grauitas illius ætatis, & imperij pru
dentia poſtularet: id eſt, quàm æta-
tis grauitati, & imperij prudentiæ
conueniret. De ambitu. uide de ui.
Item. 302. 322. Item in orat. libr. 134.
De ſodalicijs. Aſc. 17. Poſtulatus
autem erat, et de ſodalicijs, & de am
bitu. De ui. Attic. 308. Sextius ab
indice Cn. Nerio Pupinia de ambi-
tu eſt poſtulatus: et eodem die à quo
dam M. Tullio de ui. De maie-
ſtate. Att. 320. Gabinium adhuc tres
factiones poſtulãt. L. Lentulus Fla
minis filius, qui iam de maieſtate po
ſtulauit. De repetundis. in fa. 126.
Quod Pylius neceſſarius Attici no-
ſtri de repetundis eum poſtulauit,
magna illico fama ſurrexit. At. 320.
Proditionis. Cæſ. Ciuil. 3. c. Po-
ſtulauit etiam L. Afranium prodi-
tionis exercitus. A repulſa. in fa.
113. M. Claudium à repulſa poſtula
tum à Gallis duobus: id eſt, ſtatim
poſt repulſam accuſatus eſt. Cum
pro uelle ſignificat. Pl. Aul. 18. Nam
qui hero ex ſententia ſeruire ſeruos
poſtulat. id eſt, uult. Item Ter. And.
16. Etiam nunc me ſubducere iſtis di
ctis poſtulas: id eſt, uis. Item Hec. 11:
Sed ego ſtultior meis dictis parere
hanc qui poſtulẽ. i. uelim, credam.

Potare, eſt bibere. In roſa. 1. uo. phi.
78. Clamat uirtus beatiorem fuiſſe
quàm potantem in roſa Thorium.
Poculum. 2. uo. ora. 53. Nego il-
lum adoleſcentẽ, quem ſtatim epo-
to poculo mortuum eſſe dixiſtis, o-
mnino illo die eſſe mortuum.

Potiri, eſt obtinere, capere, interdum
frui. conſtructio uero eſt cum geniti
uo. neque tantum huius uocis rei, cũ
pro imperio poſita eſt, ſed etiam cæ
terorum, cum ablatiuo, ac accuſati-
uo. neque ego uideo cum obtinet ge-
nitiuum, cum fruitur, magis ablati-
uum poſcere uerbum. ſed utranque:

ſignificationem his tribus caſibus pro communibus uti arbitratu ſuo comperio. Rerum.1.uol.or.29.. Prudentiſſima ciuitas Athenienſiū dum ea rerum potita eſt, fuiſſe tra ditur.in fami.73. Cogitaresq́ & in noſtra ciuitate, & in cæteris quæ rerum potitæ ſunt.2.uo.or.108. Rerū potiri uolunt, honores, quos quieta Rep.deſperant, turbata conſequi ſe poſſe arbitrantur. Hoſtium uiuorum.Cæſ.Af.5.b.. Circiter centū partim occiderūt, partim uiuorum potiti ſunt:id eſt, uiuos ceperunt.

Hoſtium paſſiue.Pl.Cap.1..Nā poſtquam meus rex potitus eſt hoſtium.ideſt, in manus hoſtium peruenit. Item Cap.2:Ego poſtq̄ gnatus tuus potitus eſt hoſtiū. Itē Epid. 10.Ita gnata mea hoſtium eſt potita neq; ea nuncubi ſit, ſcio. Item Epid. 10..Eductam perdidi, atq; hoſtiū eſt potita.quam dicendi figuram uides ſæpius à Plauto repetitam, tamen apud alios nuſq; offendi, neq; ego li bere uti auderem. Hoſtibus uiuis.Cæ.Af.5.b:Partim interficiunt, partim uiuis ſunt potiti.ut uiuorū.

Re.Cæſ.Hiſpan.6.a: Quod nec opinantibus aduerſarijs eius. prouincia potitus eſſet.i.cepiſſet. Bello aliq.de offi.5. Aut uictoria, ut, qui bello potiti ſunt.i.bello ſuū fecerūt.

Pacem.3.uo.or.147..Pacēq; potiuntur.i.fruuntur. Oppidum. Cæ.Hiſpan.6.a..Qua ſpe nonnulla dū ſine periculo murū aſcendere, & oppidū potiri poſſe ſperarēt.i.capere. Gaudiū.Ter.Ad.22..Miſeriā omnem ego capio: hic potitur gaudia.i.fruitur. Præſentibus.1.uo.ph.61..Nam & præterita grate meminit, & præſentibus, ita potiī, &c.

Præbere, eſt tradere, adhibere, & quędam alia in exemplis ſignificare uidebis. Aures ali.2.uo.orati.194.. Aures non obtuſæ, ſed uacuæ præbebantur:id eſt, adhibebantur.

Exemplum.Sallu.Epiſt.Mith. Ego non ualidiſſimus præbeo exemplum. Fidem alic.Att.266.Sicut Ciceroni in omnibus eius periculis ſingularem fidem præbuit: id eſt, præſtitit. Lachrymas dolori alicui.Atti.46.Sed tu tantum lachrymas præbuiſti dolori meo. Ludos ali.Ter.Eu.24:Non poſſum ſatis narrare quos ludos præbueris intus.ſumptum à ludis publicis, quibus maxime populus delectabatur. Materiam.in or.lib.168.Illa mors uulgaris nullam præbet materiam ad ornatum. Operam aliq. Pla. Mil.7..Nimium feſtiua mulier operam præbuit.i. nos optime tractauit. Opinionem alic.rei. Cæſar Gall.3.b.. Tantamq́ opinionem timoris præbuit, ut iam ad uallum caſtrorum hoſtes accedere auderent. Item Gal.3.c. Os alic.1.uo. orat. 156. Et ijs tacitum os tuum prebere malueris.Teren.Ade.4. Qui potui melius, qui hodie uſque os præbui miſer:id eſt, tradidi, obtuli. Se dignū re.in fa.20..Qui ſi dignū ſe maioribus ſuis præbuerit, &c. Se cre

du-

dulum.Att.146.Vel uerba mihi dari facile patior in hoc,meq́ libenter præbeo credulum. Se alium.Pl. Aſin.3..Longe aliam inquam præbes nunc,atq́ olim,cũ dabam. uel eſt orationem aliam præbes. ut ſupra. Sponſalia ali.Att.309..Spõſalia Craſſipedi præbuit.eſt quæ ad nuptias pertinent celebrare, ut conuiuium,& reliqua.Ita Speciem. Cæ.Gal.3.c..Speciem atq́ opinionẽ pugnãtium prębérent.ItẽCiui.3.b..

Precari,planum eſt quid ſit proprie. ponitur interdum etiam pro cõpoſito deprecari,ut Do.ait.eo in loco Ter.Heau.19:Nemo accuſat Syre te nec tu aram tibi,neq́ precatorem pararis.i.deprecatorem.& precari aliquando idem eſt quod deprecari, hoc eſt à ſe crimen depellere.

Præcidere,eſt modo ante, & tum ſignificat immolare,inquit Sex. modo ualde cædere,& quaſi per medium abſcindere.ut Poteſtatem. Atti.282..Tetrum enim ſpectaculũ oppreſſa ab impijs ciuitas opitulandi poteſtate præciſa,id eſt, penitus intercepta. Licentiam.1.uol.orati. 148..Nunq́ ipſimet nobis præciderremus hanc licentiam, libertatemq́ uiuendi: Libertatem.uide licentiam. Spem alic.1.uo.or.80. Spẽ iudicij corrumpendi præciderem.

Deffenſionem.1.uo.or.180..Poſtremo illa quidem certe tibi præciſa defenſio eſt.i.prorſus adempta.

Linguam.Pl.Mil.16..Dum te obtuetur,linguam oculi præciderunt: id eſt,aſpectus eius te mutum reddidit. Sine exceptione.Att.121..Plane ſine ulla exceptione præcidit:ideſt præciſe reſpondit.Item.168. Quod quia plane cũ in Formianũ ueniſſet præciderat,aſperius ad te de eo ſcribere ſolebam.i.libere,ſine ulla excuſatione negarat. Ex aliq.re aliq.1.uo.or.142. Quid nam ſua ui,& autoritate mihi ex hac oratione præciderit.i.dẽpſerit,amputarit,abiecerit

Præcinere,fides epulis.1.uo.phil.210. Quod deorũ puluinaribus,& epulis magiſtratuum fides præcinunt.

Præcipere,proprie eſt ante capere,ſæpe & iubere,uel imponere. & tum aliquid,uel de re aliqua præcipimꝰ.

Pecuniam mutuam.Cæſ.Ciui. 3.a..Debitam biennij pecuniam exegerat,& ab eiſdem in ſequentis anni mutuam pręceperat: id eſt,anno ante cæperat. Cognitionem.1. uolu.ph.242.Exiſtit illa à Deo Delphus præcepta cognitio, ut ipſa ſe mens uitijs exutam cognoſcat. De re aliq.in or.lib.96..Nam de actione & ad memoriam quædã breuia, ſed magna cum exercitatione præcepta guſtaram.

Præcipitare. Et hoc unum uerbum ex ijs eſt,quæ utranq́ naturam ſeruare dicebam in Grandire, & tranſitiuam & intranſitiuam.ut Tribunatum.2.uo.orati.221. Tu tuo præcipitante iam,& debilitato tribunatu. auſpitiorum patronus ſubito extitiſti: id eſt, qui ad finem properabat. & eſt intranſitiue nunc, ut ſi

ut ſi diceres moriente, finiente. Item

Remp. 2. uo. or. 167. Præcipitante Rep. uehementem me fuiſſe: id eſt, cum præceps rueret. Item Hyemem. Cæ. Multi iam menſes tranſierant, & hyems iam præcipitauerat. Item Solem. in or. lib. His autem de rebus ſol me ille admonuit, ut breuior eſſem, qui ipſe iam præcipitans, me quoque hæc præcipitem pene euoluere coegit. Aliq. aliq. loco. 1. uo. ph. 217. Qui ſe è Leucade præcipitauerit. Item. 2. uo. orat. 232. Spoliari Pop. Rom. beneficijs ampliſſimis, præcipitari ex altiſſimo dignitatis gradu.

Præcludere, eſt occludere. Introitum alic. Cæſ. Gall. 5. a: Nam crebris arboribus ſuccisis omnes introitus erant præcluſi.

Præcurrere, eſt anteuenire, & aliquid & alicui præcurrimus. Aetatē. in or. lib. 120. Quę ſtudio & diligentia præcurrit ætatem: id eſt, longe plus præſtat, quàm ætas poſtulat. Item in or. libr. 164. Cui quanquam faueo, tamen illum ætati ſuæ præſtare cupio. uobis uero illum tanto minorem præcurrere uix honeſtū eſt. id eſt, antecellere. Vide tranſcurrere.

Prædari aliq. de offi. 66. Hoc ſecūdū naturam eſſe neminem id agere, ut ex alterius prædetur inſcitia.

Prædicare aliqu. eſt uulgo dicere. aliquando laudem cōtinet. interdum eſt ſimpliciter loqui, & aliquid, & de aliquo prædicamus. ut. 3. uo. or. 55. Si minus ad referēdam gratiam ſatisfacere potuerim, ad prædicandam, & tribuendam certe ſatis eſſe factura m. in famil. Ignoſces mihi de me ipſo aliquid prædicanti. Sall. Cat. c. Ipſum Craſſum poſtea prædicantem audiui tantam illam contumeliam ſibi à Cicerone impoſitā.

Orationem. Pla. Aſin. 3. Aliam nunc mihi orationem deſpoliato prædicas, id eſt, loqueris.

Præeſſe, eſt præpoſitum eſſe alicui rei gerendæ, atq; adminiſtrandæ. dicimus uero præeſſe alicui rei, & in aliqua re. Quæſtioni. 3. uo. or. 197. Accipiet ne excuſationē is, qui quæſtioni præerit græculi iudicis, modo palliati? modo togati? Pecudibus. Att. 294. Eſt autem non modo eius, qui ſocijs & ciuibus, ſed etiam eius, qui ſeruis, qui mutis pecudibus præſit, eorum, quibus præſit commodis utilitatiq; ſeruire. Ser[illegible]s. Atti. 294. Vide pecudibus.

Magiſtratui. Cæſ. Gal. 1. a. Qui ſummo magiſtratui præerat, quem Vergobretum appellant Hedui.

Prouincię. in ſa. 26. Senatum eos uoluiſſe prouincijs præeſſe, qui antea non præfuiſſent. Attic. 95. In prouincia. 1. uo. or. 188. Si quis forte eſt ex ea prouincia, in qua tu triennium præfuiſti, qui te nolit periſſe.

Præfari honorem. in ſa. 140. Nos autem ridicule ſi dicimus, ille patrem ſtrangulauit, honorem non præfamur: ſin de Aurelia aliquid, aut Lollia, honos præfandus eſt, 1. uo. phil. 71.

71. Quæ ſi appelles, honos præfandus ſit. eſt autem dicendi modus eorum, qui aliquid obſcœnum dicturi ſunt hoc enim modo eam turpitudinem diminuere maxime uidentur. uulgo dicitur cum reuerentia.

Præferre, modo comparationem habet, modo præpoſitionis uim tantum ſequitur, interdū etiam eſt pro præ ſe ferre. Opinionem. Cæſ. Ciui. 3. b: Sed hæc eius diei præfertur opinio, ut ſe utriq; ſuperiores diſceſſiſſe exiſtimarent. id eſt, complures, & uariæ de eo prælio eſſent opiniones, hæc prælata eſt. Tedas ſibi. 1. uo. or. 225. Dicitur inflammaſſe tedas ex ijs ignibus, qui ex Aetnæ uertice erumpunt, quas ſibi cum ipſa præferret, orbem omnium peragraſſe terrarum. ita tu facem, lumē cereum. Auaritiam in ſe. 1. uolu. or. 32.. Quid horū negari pōt? tenuitas hoīs eiuſmodi eſt, ut diſſimulari non queat, atque eo magis eluceat, quo magis occultatur, auaritiā pręfers, qui ſocietatem coieris de municipijs, cognatiq; fortunis cum audaciſſimo, id eſt, nunc præ te fers.

Præficere, & rei, & in re, ut præeſſe, cui etiam ſignificatione eſt perſimile. ut Cæ: Alex. 4. c: Cæſarem amicum & neceſſarium ſuum regionibus Syriæ præfecit. Bello. 2. uolumine. orationum. 9. Vtinam Quirites uirorum fortium atque innocentium tantam copiā haberetis, ut hæc uobis deliberatio eſſet difficilis, quemnam potiſſimum tantis rebus, ac tā to bello præficiendum putaretis.

Rei alic. 1. uo. orat. 9. Reſtat ut de imperatore ad id bellum deligendo, ac tantis rebus præficiendo dicendum eſſe uideatur. Procurationi aliq. 2. uo. ph. 183. Et huic procurationi certum magiſtratum præfecerat. Magiſtratum aliq. rei. uide procurationi. Animum corpori. 2. uo. phil. 198.. Eum q; ut dominū atq; imperatorem obedientem præfecit corpori. Cum imperio. Cæ: Ciui. 3. a.. Non ſolum urbibus, ſed penè uicis, caſtelliſq; ſingulis cū imperio præficiebantur. In exercitu 3. uo. or. 12. Inq; eo exercitu ipſius tribuni plebis inimici mei fratrem pręfecerat. ut in prouincia præeſſe.

Præfinire, terminale eſt uerbum, ſignificat autem cum aliquid mandamus, rei ſummam, & tempus ſtatuere, in fa. 96.. Sed eo uidiſti multum, quod præfiniſti, quo ne pluris emerem. nam hoc ad rei ſummam attinere uidetur. Sumptum. 2. uolu. phi. 183.. A quo iterum funerū ſumptus præfinitur ex cenſibus à minis quinq; uſq; ad minam. Diem alicui. 3. uo. ora. 76.. Præfinit enim ſucceſſori diem. in fa. 86. Cum eſſet mecum largus homo tui ſtudioſus locutus Calend. Ianuarias tibi præfinitas eſſe &c.

Prægeſtire aliquid facere. 3. uo. orat. 51.. Prægeſtit animus iam uidere: id eſt, ualde cupit. nam geſtire cupere interdum ſignificat.

Prehenſare, Prehenſabant maxime

petitores, cum ambibant. Ar.1. Prenſat unus P. Galba ſine fuco, ac fallacijs more maiorum: id eſt, ambit. Item: Nos autem initium prenſandi facere cogitaramus eo ipſo die, quo puerum tuum cum his literis proficiſci Cincius dicebat.

Præire, proprie pedum eſt: quod Te. And.1. diſſoluit, dicens, I præ, ſequar, transfertur tamen ad quædã alia non inepte. & præimus re aliqua. non ita tamẽ, ut dicerem Pompeium Cæſari ætate præire: ſed anteire. etiam ſi præſit idẽ quod ante.

Voce aliq.3.uo.or.102. Qui heſterna etiam concione incitati ſunt, ut uobis uoce præirent, quid iudicaretis, id eſt, uobis etiam quaſi dicerent, quid iudicaretis. Verbis. Pl.Rud.18. Per Venerem hanc iuſiurandum eſt tibi. La. quid iurem tibi? Gr. quod iubeo. La. præi uerbis quid uis. quod iuriſiurandi genus idem eſt cum conceptis uerbis iurare. Iudici. Aſc.20. Suadebat, atq; etiam præibat iudicibus.

Premere, multas ſignificationes huic uerbo accommodat No. Marcell⁹: quę ſi poſſunt ad aliquod quaſi proprium genus reuocari, hæc eſſe uidẽtur, cogere ſcilicet, & urgere: nam niſi ui adhibita quadam quicquam premi poteſt. Pedem. Pla. Aſin. 11: Nec illa ec ulli pede pedem homini premat. Agmen nouiſſimum Cæ.Ciui.1.c: Cum ab equitatu nouiſſimum agmen premeretur.

Alas.2.uo.ph.120. Rurſus cantu plauſuq; premũt alas: id eſt, concutiunt. de gallis loquitur, qui in cãtu alas excutiunt. Peſſum. Plaut. Moſt.15. Aliud quiduis impetrari à me facilius perferam, quàm ut non iſtunc ego ſuis pro factis peſſumis, preſſum premam, id eſt, peſſundem ſed auxit uim in premo uerbo. Aere alieno premi. Attic.102. Qui ære alieno premantur. Inopia. Cæſ. Alex. 4.a. Hi cum diu retinerentur, atq; aquæ inopia premerentur. Itẽ Gal.7.a. Simili omnem exercitum inopia premi. Faucibus aliqu.2. uo.or.35. Iſtam conciliationem gratiæ Stalenus cum recenti re, cum faucibus premeretur, &c.

Præmittere ali. Cæ.Ciui.2.b. Ipſe cũ equitibus ſexcentis magnis itineribus progredit̃, edictũq; præmittit, ad quã diẽ magiſtratus, principesq; omnium ciuitatum ſibi eſſe præſto Cordubæ uellet.

Prehendere. Videtur proprium eſſe prendere ſecundũ Do. qui ita ait de hoc uerbo; tu⁹ pater modo me prehendit, pro prendit: addita aſpiratione geminauit ſyllabam. eſt autem prehendere, capere. Suſpitionẽ aliq. Pl. Mer.2. Metuo miſer, ne patrem prehendat ut ſit geſta res ſuſpitio; id eſt, ne pater ſuſpicetur, ut res ſe habeat, metuo. Principium. Pl. Pſeu.9: Malum, callidũ, doctũ, qui quando principium prehenderit, porro uirtute ſua teneat, quid ſe facere oporteat, id eſt, ceperit. Stilum, in or.li.172. Deniq; cũ otioſus ſti-

ſtilum prehenderat, motusque om nis animi tanquam uentus hominē defecerat, flacceſcebat oratio.

Præliari, eſt dimicare, certare. Pedi‑tes. Cæ. Gal. 4. c. Ex eſſedis deſiliunt & pedites præliantur. Et pedi‑bus. Cæ. Ac pedibus præliantur.

Præmunire aliq. 3. uo. or. Quamob‑rem illa, quæ ex accuſatorum ora‑tione præmuniri iam, & fingi intel‑ligebam, fretus ueſtra prudentia nō pertimeſco.

Præoccupare, eſt ante capere. Ali‑quid. 3. uo. or. 224. Quas enim par‑tes ipſe mihi ſumpſeram. eas præoc cupauit oratio iua. Timorem animum aliq. Cæ. Gal. 6. c. Sic om‑nium animos timor pręoccupauit.

Vias. Cæſ. Gal. 7. a. Galli ne ab equitatu Romanorum uiæ præoc‑cuparentur. ita de locis omnibus.

Præponere, proprie eſt anteponere per comparationem. ſæpe eſt etiam quod præficere. Prouinciæ ali. in fa. 26. Ego de prouincia decedens Quæſtorem Cęlium præpoſui pro uincię. Claſſis. 2. uo. or. 10. Cum prope inſpectantibus uobis claſſis ea, cui Cos. Pop. Ro. prępoſitus eſ‑ſet, à prædonibus capta, atque op‑preſſa eſt.

Præſagire, eſt prædiuinare, præſipe‑re, acute ſentire. ſagax enim eſt acu‑tus, & ſolers. & ſagæ mulieres, quę multum ſciunt, inquit Sex. Ani‑mum ali. Pl. Aul. 4. Præſagibat mi hi animus fruſtra ire me, cum exibā domo.

Præſcribere, modo ſequitur præpo ſitionis præ, unde eſt compoſitum naturam, aliquando præſtituit, rei modū imponit. & aliq. alic. & de ali qua re præſcribimus. 2. uol. or. 112. Atq; ita ſibi ab his, & à L. Caſſio eſ‑ſe præſcriptum, ut equitatum in Ita liam quamprimum mitteret, pede‑ſtres ſibi copias defuturas. nunc eſt ante ſcribere. 1. uol. or. 4. Et quid de me iudicaretis, & quid aliis præ‑ſcriberetis. Attic. 153. Veni igitur & age de pace, meo ne inquam arbitra tu? an tibi, inquit ego præſcribam?

Finem. Ter. An. 1. Tute ipſe his rebus finem præſcripſiſti pater. Au toritatem ali. Att. 69. Nondum cm̄ ſatis huc erat allatū, quomodo Cæ ſar ferret de autoritate præſcripta: eſt pręfinire imperiū alicui, & quaſi quendam terminū ponere, quē iure prætergredi nequeat. in fa. 78.

Præſeferre aliqu. eſt id aliquo modo ſignificare. factum autem uerbum eſt à præ, & pronomine me, te, ſe, & ferre. ut præ ſe gerere, & præ ſe du‑cere. Probitatem, ingenuitatē. 1. uo. phi. 45. Vt præ ſe probitatem quandam, & ingenuitatē ferat. Ex‑ire Roma. 3. uo. or. 3. Hunc pręſe tu liſſe illo die Roma exiturum. i. ſigni ficaſſe, oſtendiſſe ſe eo die Roma eſ‑ſe exiturum. Motum animi. in or. lib. 164. Actio, quę præ ſe motū animi fert, omnes mouet.

Præſegerere coniecturā. in or. lib. 65. Nam affectionis quidem ratio per‑ſpicuam ſolet pręſe gerere coniectu ram, ut amor, iracundia, moleſtia;

Præſidere, eſt ad opem præſtandam præeſſe. interdũ pro præeſſe. à quo tamen hoc differre uidetur: ut præſimus etiam uilioribus negocijs, præſideamus nobilioribus. & rei, & in re præſidere dicitur. In re. Sallu. Catili. c. At Q. Metellus Celer cum tribus legionibus in agro Piceno præſidebat.

Præſtare, multa, ut inquit No. ſignificat. ſed illæ ſignificationes longe frequentiores ſunt, cum eſt pro antecellere, & pro ſeruare, cauere, & utile eſſe, ut in exemplis. Hominem homini. Ter. Eu. 4. Dij immortales, homini homo quid præſtat? ſtulto intelligens quid intereſt? Item in or. lib. 182. Quid præſtat igitur intelligens perito. Re aliq. in orat. li. 143. In qua ipſe florentiſſima multum omnibus gloria præſtitiſſet. Itẽ in orat. lib. 90. Quos conſtat dicendi gloria præſtitiſſe. Ita Numero. Cæ. Ciui. 3. b. Cum ipſi numero militum, equitumq́; præſtarent. id eſt, paratiores eſſent à numero militum.

Inter alios aliq. Pl. Pœnu. 16. Sicut hodie nos inter alias pręſtitimus pulchritudine. id eſt, cæteras pulchritudine ſuperauimus. Ad aliquid 2. uo. ph. 57. Nulla eſt enim inſatiabilior ſpecies, nulla pulchrior, & ad rationem, ſolertiamq́; præſtantior.

Damnum. de offi. 63. Quicquid enim ineſt pręđio uitij, id ſtatuerunt ſi uenditor ſciret, niſi nominatim dictum eſſet, præſtare oportere, id eſt ſatiſfacere. Ita Culpam. 2. uo. ph. 191. Nam Caſſiæ legis culpam Scipio tuus ſuſtinet, quo autore lata eſſe dicitur: tu ſi tabellariam tuleris, ipſe præſtabis. in or. lib. 94. Perge uero Craſſe, inquit Mutius, iſtam enĩ culpam, quam uereris, ego præſtabo: id eſt, mihi aſcribi permittam.

Periculum. Cæ. Ciui. 3. a: Ille neque legatos Cæſaris recipere, neque periculum pręſtare eorum. Dictum. de offic. 69. Sin autem dictum non omne pręſtandum eſt, quod dictum non eſt, id pręſtandum putas?

Fidem. in fa. 7. Ut ſi Rex amicis tuis, qui per prouinciam imperij pecunias ei credidiſſent, fidem ſuã pręſtitiſſet. Fidem Populi Romani ſibi q́; præſtaret. 3. uo. or. 241. Animum eundem. in fa. 10. Eum certe me animum merito ipſius debere arbitrabar, quem antea tantummodo communi officio ciuium, nõ aliquo erga me ſingulari beneficio debitum pręſtitiſſem. Ita Aliquem Att. 93. Ariobarzanes non in Pompeium prolixior per ipſum, quàm per me in Brutum, quem tamen ego pręſtare non poteram. Caſum. in fa. 73. Id eſt, ut communem, incertumq́; caſum, quem neq; uitare quiſquam noſtrum, neque præſtare ullo modo poteſt, ſapienter feres. Ut ea nobis præſtanda ſunt, quę noſtra culpa eueniunt: ita contra, ea pręſtare nequaquam tenemur, quę caſu contingunt, qui ſapienti etiam dominatur. Re aliquid. in fa. 55. Tu uero, ut intelligas homini ami-

ciſſimo te tribuiſſe officium, re tibi præſtabo, id eſt, non modo uerbis, ſed re ipſa præſtabo. Officium. in fa. 49. Vt magis ipſi uideantur aliorum conſolatione indigere, quàm alijs poſſe ſuum officium præſtare. Ita Remp. alic. Atti. 157. Quibus interdum præſtare uidentur etiam Rempu. debere: id eſt, conſeruare.

Conſuetudinem. in fam. 65. Siquis forte fuerit, qui noſtræ dignitati obeſſe uelit, peto à te, ut tuam conſuetudinem, & liberalitatem in me defendendo mihi præſtes. Beneuolentiam. in fa. 40. Præſtat tibi memoriam beneuolentiamq́; quam debet. Item. 55. Memoriam. in fa. 40. uide beneuolentiam. Conſtantiam. Att. 19. Vt Reip. conſtantiam prǽſtem. Frumentum. Cæ. Gal. 1. 2. Hos ſeditoſa, atq; improba oratione multitudinem deterrere, ne frumentum conferant, quod præſtare debẽt. Se eiuſmodi. 1. uo. or. 148. Verũ etiam ſeipſum eiuſmodi fore profitetur, ac præſtat. Vicẽ alicuius. Sall. Epiſt. Pomp: Per deos immortales utrum cenſetis me uicẽ ærarij præſtare, &c. Multo alicui. in or. lib. 28. Multo mihi, multo iniquam Iud. præſtat. Item. 3. uol. or 80. Emori potius, quam ſeruire prǽſtaret. nunc uero utilitatẽ ſignificat.

Præſtituere, eſt præſcribere, prǽfinire maxime de tempore. Diem ali. Ter. Phor. 10. Certe hercle ſi ſatis ego commemini, tibi quidem olim eſt dies, quàm ad dares huic præſtituta. i. præfinita. Itẽ. 1. uo. or. 106. Diẽ præſtituit operi faciundo Gal. Decẽbris: locat circiter idus Septemb.

Præſtolari dicitur is, qui ante ſtando ibi, quò uenturum excipere uult, moratur. tum uero cum accuſatiuo conſtruitur: interdum præſto eſſe, ut ait Don. tum uero datiuum etiã poſtulat in conſtructione, ut in exemplis. Aliquem. Teren. Eu. 23. Quem præſtolare? Alicui. in or. lib. Qui tibi ad forum Aureliũ præſtolaretur.

Præſtringere. Dicebam ad uerbum perſtringere, quædam, quæ huius uerbi propria eſſe uidentur, communia cum illo facta eſſe. ut aciem ſiue oculorum, ſiue animi, præſtringere magis, quam perſtringere & diceremus, & ſcriberemus quod tamen & per perſcribere, & ſcribũt, & proferunt. quid ſi contra item in hoc factum ſit? nam cum breuitatem ſignificare uolumus, magis dicẽdum uidetur perſtringere, quàm præſtringere. ut eodẽ modo percurrere orationem, cum lectionis celeritatem ſignificamus, non autem præcurrere dicimus: & tamẽ ſcribunt, & proferunt præ magis etiam, quàm per. quam ſcripturæ rationem nos integram reliquimus, ſatis hoc, quicquid admonitionis fuiſſet, futurum arbitrati. Oculos. Pl. Mil. 1. Curate ut ſplendor meo ſit clypeo clarior, quàm ſolis radij eſſe olim, cũ ſudum eſt, ſolent, ut ubi uſus ueniat, contra conferta manu oculorum

præſtringat aciem in hoſtibus.

Aciem ingenij.1.uo.or.625.Mihi enim uidetur periculum fore, ne ille non modo uerbis te obruat. ſed geſtu ipſo, ac motu corporis præſtringat. Portam.3.uo.ora.Cuius quidē uomere portam Capuę pene præſtrinxiſti:id eſt,raſiſti. Itē, Rei magnitudo me breuiter præſtringere atrocitatem criminis non ſinit:id eſt,attingere.

Præterire,propriè eſt ultra id progredi,quo iter deſtinaueramus:ſed perornate tranſfertur ad multa alia.

Villam..Ter.Eu.12.Quid opus eſt uerbis:dum hæc reputo, præterij imprudens uillam,id eſt, prætergreſſus ſum.Item.38..Villam prætereo ſciens.nunc eſt relinquo. Officium.in fa.145.Nullum enim in te officium,ne minimum quidem ſine maxima culpa uideor poſſe præterire.Item.1.uo.or.12.Quod officium Aquili commemorari procuratoris poteſt:quod ab Alpheno prætcritum eſſe uideatur.i. omiſſum eſſe.

Scelus in fa.61.. Nihil Antoniū ſceleris,nihil crudelitatis præteriturum fuiſſe. Aliquem.3.uo.orat. 168.Fratris filiū præterijt.i. poſthabuit. Aliquid ſilentio. in fa.64. Non enim fuit, aut mediocre, aut obſcurum,aut eiuſmodi, quod ſilētio poſſet præteriri.3.uo.orat.184.. Hoc uero recens edictum D. Bruti quod pauloante propoſitū eſt, certe ſilentio non poteſt præteriri. Annum.in fa.115.Hoc ſic præterito anno. Aliquid aliq.in fam.9.Sed te non præterit, quàm ſit difficile ſenſum in Rep.pręſertim rectum,& cōfirmatum deponere.Item.1.uol.or. 150.Neminem ueſtrū præterit Iud. ideſt,fugit,latet.Item in famil.147.. Non me præteribat in tanta ſolicitudine &c.id eſt,non ignorabam. In petitionibus etiam præteriri dicebatur is,qui repulſam tuliſſet.2.uo.or. 261.Sed Po.à quo es præteritus, in culpa eſt.Item.260.

Prætermittere,eſt omittere, ſeponere:interdum præterire, & conſulto relinquere.ex eo Ci. de off.54. recte opponi uidetur, qui inquit, Qui negant eum locum à Panætio prætermiſſum,ſed conſulto relictum. Autoritatem alic.ex re.2.uo.orati.140. Tolle mihi è cauſa nomen Catonis remoue,ac prætermitte autoritatē, quæ in iudicijs,aut nihil ualere. aut ad ſalutem debet ualere. Silentio aliq.3.uo.orati.248..Ac ne illud quidem ſilentio P.C. prætermittendum puto.id eſt,prætereundum.

Voluptatem.1.uolu.ph.58..Hi uoluptatem maximam adipiſcūtur prætermittenda uoluptate:id eſt, cōtemnenda uoluptate.

Præteruehi,eſt ultra eum locum uehi quo in loco ſiſti debebat.ut Aures aliq.3.uo.or.55..Etenim ei ſuccedo orationi, quæ non præteruecta ſit aures noſtras, ſed in animis hominum penitus inſedit. ita uocem, ita cantum, ita de multis eiuſmodi.

Prætexere,eſt tegere,& diuerſum ab eo

eo, quod eſt, oſtendere. aliquando prius ordinare. Cupiditatem. 3. uo. or. 91. Neq; enim quiſquam poteſt exercitum cupere, aperteq́; petere, ut non prætexat cupiditatem triumphi. item ſic omnia, quę fiunt, quę́que aguntur lenioribus principijs natura ipſa prętexuit.

Prçuaricari, proprie eſt uera crimina aduerſarij tegere. No. uero ait, prçuaricaritor à prętergradiendo uocatus eſt, quaſi qui ad aduerſariũ tranſeat. 2. uo. or. An ut prçuaricaretur. 1. uo. or. 64. Vtrum te perfidioſum, an prçuaricatorē exiſtimari mauis?

Prçuenire aliq. de offi. 58. Niſi aliquis caſus, aut occupatio conſilium eius prçueniſſet. i. impedimento fuiſſet.

Prçteruenire caſum aliq. aliq. re. Aſc. 11. Huius ſunt enim Tragœdię, quę inſcribuntur Iulij, hi autem Iulij, & Antonius ab ſatellitibus Marij ſunt occiſi, cũ Craſſus (ut ſupra diximꝰ) eundem caſum ſua manu prçteruenißet.

Prçuertere, & prçuerti deponens, aliquando ſignificant ualde uertere, plerunque anteponere. In qua ſignificatione dicimus prçuertere, & prçuerti alicui rei. Plautus tamen dixit prç aliquo loco alicui. in altera uero ſignificatione tantum aliquid prçuertimus. id́que tantum in uoce actiua dicerem. Plautus. Cap. 5. Sequere, te, ut amittam, ei rei primum prçuerti uolo, id eſt, hoc ante omnia expedire uolo. Item Pl. Mer. 5. Ocium non eſt, mandatis rebus prçuorti uolo, Pl. Pſeu. 7. Hoc prçuertar principio. illa omnia miſſa nunc habeo, quę ante agere cœpi. Item. 2. uolum. phil. 82. Ita tamen ſi uacas animo, neque habes aliquid, quod huic ſermoni prçuertendum putes. Itē Cę. Gal. 7. b. Huic rei prçuertendum exiſtimauit. nũc eſt pro occurrere. Prç aliqua re aliq. Pl. Amph. 3: Nec me uxorem prçuortiſſe dicant prç Repub. id eſt, Reipu. uxorem prçpoſuiſſe. Aliquid. 1. uolum. orat. 175. Nemo unquam me tenuiſſima ſuſpitione perſtrinxit, quem non prçuerterim. id eſt, exagitarim, diuexarim, nunc prç, ualde ſignificat.

Priuare, eſt cum quod proprium alicuius ſit, id ab eo ſi auferatur, taḿque de malo, quàm de bono dicitur. Aliquid aliqua re. in famili. 54. Nec eam multis claris uiris orbatam priuare etiam aſpectu tuo.

Voluptate aliqu. 1. uolum. phil. 58. Ob euḿque errorem, & uoluptatibus maximis ſæpe priuentur, & prauiſſimis animi doloribus torqueantur. Aegritudine aliqu. 1. uo. phil. 200. Quærendum eſt igitur quemadmodum ægritudine priuemus eum. Ita Dolore aliq. 1. uol. philoſ. 56. Nam quoniam cum priuamur dolore &c.

Probare, ut probi ſunt quaſi prohibi ita probare eſt quaſi prohibere. q̃d uero prohibet à malis, dignũ eſt laude. Probare igitur recte laudare ſignificabit. Interdum etiam efficere,

quod recte laudetur. eodem modo quia quæ laudabilia ſunt, non recuſantur: ideo pro accipere etiam uſurpatur. dicimus uero & aliquid, & de re aliqua, & pro re aliqua probare, Aliquid alic. 3. uol. or. 114. Quod ſi Miloni locus datus eſſet, probaſſet profecto tibi ipſi, neminem unquam hominem homini cariorē fuiſſe, quàm te ſibi. Item Att. 61. Eſt enim mihi utendum quibuſdam rebus ex ijs libris ad eos, quos in manibus habeo, quos, ut ſpero, ualde tibi probabo. Item. 91. Hæc à me ordine facta puto meo Bruto probaturum, tibi neſcio, Catoni certe probabo. Cauſam ſuam. 1. uol. or. 17. Si cauſa cum ipſa contenderet, nos noſtram perfacile cuiuis probaturos ſtatuebamus. Att. 2. Spero me tibi cauſam probaſſe: id eſt, oſtendiſſe cauſam meam honeſtam eſſe. De re aliq. Att. 266. Quibus de meo celeri reditu non probabam: id eſt, non ſatis honeſtam cauſam afferebam de reditus mei celeritate.

Memorē me. in fa. 158. Et multo præſens obſeruantia, indulgentia, aſſiduitate memorē me tibi probare: id eſt, oſtendere. In uulgus aliq. de offi. 116. Cato autem perfectus mea ſententia Stoicus; & ita ſentit, quæ non ſane probantur in uulgus, & in ea hæreſi eſt, quæ & c. id eſt, quæ uulgo non placent. Commendationem. Att. 81. Lemnio tuas commendationes, & ſtatim uerbis, & re aliquo tempore probabo: id eſt, oſtendã ualuiſſe. Pro re. Ter. Eu. 5. Præterea forma, ætas ipſa eſt facile, ut pro eunucho probes: id eſt, ut pro eunucho habearis. Diem. in fa. 128. Quare diem iſtum probo: id eſt, placet dies, accipio diem.

Procedere, interdũ eſt pro ſuccedere, nonnunquam progredi. Attic. 165. Quid agam nunc? cui nihil procedit? caduntq́ ea, quæ diligentiſſime ſunt cogitata, teterrime, id eſt, ſecus omnia eueniunt. Ex ſententia ali. utor. lib. 95. Vnam, quod intelligerent ij, quos uſus, ac natura docuiſſet, nonnunquam ſummis oratoribus non ſatis ex ſententia euentũ dicendi procedere. Parum. Teren. And. 16. Niſi id putas, quia primo proceſſit parum, non poſſe iam ad ſalutem conuerti hoc malum: id eſt, ſuccedere. Inſidias alic. Sal. Cat. b. Ibi multa ſecum ipſe uoluens, quod neq; inſidiæ Conſuli procedebant, id eſt, factæ conſuli. Ter. Adel. 27. Syre proceſſiſti hodie pulchre: id eſt Syre hodie tibi pulchre proceſſit. facit enim Syrum, non rem procedere: ut tam hominem procedere in hac ſignificatione, quàm etiam rem recte dicamus. Ad tibiam. 1. uo. phil. 182. Militiam uero noſtram dico, non Spartiatarum, quorũ procedit ad modum, ad tibiam, nec adhibetur ulla ſine anapæſtis pedibus hortatio. Cum ætate aliq. Attic. 200. Præterea ad uirtutem maior indoles, ut minime mirum futurũ ſit,

ſi cum ætate proceſſerit:id eſt,creue rit. Eo magnitudinis.Sall.Iug. a.Et eo magnitudinis procederent. Vbi pro mortalibus gloria æterni fierent:id eſt,ad eam magnitudinem uenirent.Item.Iug.a.Eoq; uecordię proceſſit,ut ſtudijs ciuilibus bellū, atque uaſtitas Italiæ finem faceret: id eſt, uſque eo uecordes facti ſunt. Obuiam aliqu. ali.in fa.162. Nam ei obuiam proceſſeram millia paſ/ ſus centum. Pagellam. in fa. 179.Altera iam pagella procedit.cō plerat alteram pagellam, cum eti/ am pergeret ſcribere. quare ait alte ra procedit. Funus. Ter. An. 1.. Funus interim procedit: id eſt, pro/ greditur, quia pompa in longum ducitur. Iter dierum.Cæ.Gal.6. b:Neq; quiſquam eſt huius Germa niæ,qui ſe aut audiſſe, aut adiſſe ini tium eius ſyluæ dicat,cum dierum iter LX.proceſſerit.iter puto legen dum,ut uiam. Viam tridui.Cæſ. Gal.1.b. Cum tridui uiam proceſ/ ſiſſet. In ſolem.Proceſſerat enim in ſolem,& puluerem, non ut è mi/ litari tabernaculo, ſed ut è Theo/ phraſti doctiſſimi hominis umbra culis:id eſt,exierat.Ita Extra mu/ nitiones. Cæſ. Gal.5.c. Procedit ex/ tra munitiones: id eſt, exiuit. In aliqua re.1.uol.phi.91. Qui tum in philoſophia,tum in optimo gene re philoſophiæ tantum proceſſeris: id eſt, profeceris. Honoribus lō gius .in or. lib.180..Is proceſſiſſet honoribus longius, niſi ſemper in/ firma, atq; etiam ægra ualetudine fu iſſet. Via & ratione aliq. 1. uol. ph. 54.. Non quo uos ignorare arbitrer,ſed ut ratione, & uia proce dat oratio:id eſt,recte, & ordine.

Procreare periculum alic. Att.37. Si mihi periculum procrearet ab eo.

Prodere,eſt modo patefacere. idq; cō tra officium ſæpius.modo differre, producere,protrahere tempus,lon gæuum feciſſe inquit Sex. Ami/ citiam aliq. Sall. Epiſt. Mith. Eume nem, cuius amicitiam glorioſe oſtē tant, initio prodidere Antiocho pacis mercede poſthabita. Caput alic.in or.lib.143.. Neque uero lon ge ab eo C. Iulij caput hoſpitis He/ truſci ſcelere proditum, cum Iulij fratris capite iacuit. Remp.Sall. Iug.b.Dicet aliquis, quid igitur cen ſes?uindicandū in eos, qui hoſti p didere Remp. Fidem. Sall. Cat. b.Sed ea ſæpe antehac fidem prodi/ derat, creditum abiurauerat, cædis cōſcia fuerat &c. Officium.1.uol. ph.7.. Vide fidem. Literis ali/ quid.1.uol.or.85.. Ne poſtea quidē cum in ea ipſa loca ueniſti, & potui/ ſti accipere id, quod eſt proditum memoriæ, ac literis: id eſt, manda/ tum. Memoriæ ſermonem alic. in.or.lib.144. Sermonēq; L.Craſſi reliquum,ac pene poſtremum me/ moriæ prodamus: id eſt, mande/ mus. 3.uol. or.103. Non ſine cauſa fictis fabulis doctiſſimi homines memoriæ prodiderunt eū, qui &c. Poſteris aliq. Cæſ.Gal.7.c.. Cui

rei exemplum ſi non haberemus, tamen libertatis cauſa inſtitui, & poſteris prodi pulcherrimum iudicarem. Memoriam poſteris. de off. 46. Danda igitur opera eſt, ut his beneficijs quamplurimis afficiamus, quorum liberis, poſteriſq; prodat memoria. Monimentũ. 2. uol. ph. 82. Nihil eſt autem, quod non longinquitas temporum excipiente memoria, prodendiſq; monimentis efficere, atque aſſequi poſſit.

Nomen. 1. uol. ph. 170. Cum Lacedæmonius quidam, cuius ne nomen quidem proditum eſt, mortem tantopere contempſerit: id eſt, cuius ne nomen quidem extat. Dies rei. Ter. An. 6. Vt aliquot ſaltem nuptijs prodat dies: id eſt, proferat.

Diẽ. 2. uol. or. 222. Primũ, ut ne pœna capitis cum pecunia coniungatur: deinde ne pro indicta die quis accuſetur. ut ter ante magiſtratus accuſet intermiſſa die, quàm mulctã irroget, aut iudicet. quarta ſit accuſatio. Trium nundinum, prodita die qua die iudicium ſit futurũ. Flaminem. Aſc. 14. Milo Lanuuium, ex quo erat municipio, & ibi tum dictator profectus eſt ad flaminem ꝓdendum: id eſt, declarandum. Interregem. Aſc. 14. Qui interregem prodere non eſſent paſſi, cum interregem prodere moris eſſet ad 111. Cal. Feb.

Prodeſſe, eſt utile eſſe, & quaſi pro nobis eſſe, ut exponit Do. ſuper illud Ter. Hec. 10. Quod reliqui; profuit. Inter ſe alios alijs. de off. 5. Ita eñi eſt, ut alij alijs, & alij alijs inter ſe proſint.

Prodigere, eſt cõſumere, abſumere, per luxuriẽ rem abuti. Sall. Orat. Phil: Niſi Vectius Picens, & ſcriba Cornelius aliena bene parta prodegerint. Item Pl. Aul. 10. Feſto die ſi qd prodegeris ꝓfeſto egere liceat.

Prodire, non ſolum eſt in aperũ exire, ſed etiam porro ire. In conſpectum ad aliq. Pl. Bac. 20: Pudet prodire me ad te in conſpectum pater. Item Pl. Moſt. 18: Is me adijt, nam illum prodire pudet in conſpectum tuum. Et in conſpectum alicui. Ter. Phor. 8. Neq; mihi in conſpectum prodijt. Ita In publicũ: Att. 125. Scio equidẽ te in publicum nõ prodire Sed tamen audire te multa neceſſe eſt. In lucem aliq. in or. lib. 168. Vides, ne igitur, ut in ea ipſa urbe, in qua, & nata, & alta ſit eloquentia, quàm ea ſero prodiderit in lucem: id eſt, clara facta ſit. Itẽ Ter. Heau. 5. A mus quædam prodijt: id eſt, exijt. Extra modum. de off. 28. Ne extra modum ſumptu, & magnificentia prodeas. Obuiam alic. in ſa. 39. An ego tibi obuiam non prodirem? primum Appio Pulchro, deinde imperatori: In funus. Ter. An. 1: Ego quoq; eius cauſa in funus prodeo. De re ruſt. Var. 169.

Producere, proprie eſt in locum ducere, proferre. ſignificat etiam quaſi procreare. quod No. exponit inſtituere. & quædam alia, ut in exemplis.

plis. Moram ali.rei. Ter.An.15: Dicam aliquid iam inuenturum, ut huic malo aliquam producam mo ram:id eſt,proferam. Diem.Ter. Adel.13.. Nam iam adibo, atq; unumquicquid,quod quidem erit belliſſimum, carpam, & cyathos ſorbillans paulatim hunc produ cam diem:id eſt, tranſigam. Ser monem in noctem. de off. 136.. Poſt autem regio apparatu accepti ſermonem in multam noctem pro duximus : id eſt, ſermoni noſtro magna pars noctis addita eſt. Vi cam.Cæſ.Aſ.5.a:Alga è littore colle cta,& aqua dulci lota, & ita iumen tis eſurientibus data, uitam eorum producebant. Aliquid conditio nibus.1.uol.or.5.Ille homo acerri mus bonorũ poſſeſſor, expulſor, ereptor annum,& ſex mẽſes nihil pe tit, quieſcit, conditionibus hunc quo ad poteſt producit. Rem. Cæſ.Ciui.1.c..Producitur tamen res, acies'q; ad ſolis occaſum continen tur. Exercitũ è caſtris.Pl. Amph. 1.Hæc ubi legati pertulere, Amphi trio è caſtris illico producit om nem exercitum. Ita In aciem copi as.in ſa. 162.Repente Antonius in aciem ſuas de uico produxit, & ſine mora concurrit. Teſtes.Aſc.70.. Loqui enim niſi interrogato teſte non licet,interrogabatur autem,& ab eo contra quem productus. Ita. 3. uolumine orationum. 24. Productus eſt ab eo Cn.Pompeius, qui ſe non ſolum autorem meæ ſa lutis,ſed etiã ſupplicem.Pop.Ro.ut exhibuit. Puerum.1.uol.or.106.. Quid erat Hortenſi tandem in illo puero populare?quid inuidioſum? Gracchi credo aut Saturnini, aut ali cuius hominis eiuſmodi produxe ram filium, ut nomine ipſo,& me moria patris. Antonium. Att. 236.Expecto ſi,ut putas,L.Antoni us produxit Octauium qualis con cio fuerit. nunc idem eſt cum dare concionem.Item.8.Fuſius in conci onem produxit Pompeium. Fi lium.1.uol.ora.82.. Nihil à me de pueritiæ ſuæ flagitijs, peccatis'q; au diet,nihil ex illa impura adoleſcen tia ſua,quæ qualis fuerit.aut memi niſtis, aut ex eo quem ſui ſimillimũ produxit recognoſcere poteſtis: id eſt,filio.Ter. Adel. 8. Seni animam primum extinguerem ipſi,qui illud produxit ſcelus. de patre adoleſcen tis intelligit: quia eſt in longum ſo bolem ducere. Nomen.2.uol.ph. 39.Datum eſt igitur Neptuno alte ro Iouis,ut uolunt,fratri maritimũ omne regnũ, nomen'q; productũ, ut Portunus à portu, ſic Neptunus à nando, paulum primis literis im mutatis:id eſt, deriuatum. Ali quid. Ter. Adel.10: Qui egomet produxi:id eſt, deduxi. No. expo nit.ubi etiam quin legit.ego expo nerem, qui magnam partem uiæ comitatus ſum. Virginem. Te rentius. Eunucho.2: Is ubi hanc forma uidet honeſta uirginẽ, & fidi bus ſcire, preciũ ſperãs,illico produ

cit, uendidit. Ita Seruos. Ter. Heau. 1. Ancillas, ſeruos, niſi eos, qui opere faciundo facile ſumptum exerceant ſuum, omnes produxi, ac uendidi. producere eſt foras ducere, inquit Do. & proprie res uenales producuntur.

Proferre, modo eſt differre, mõ palã facere ſignificat. Auctionẽ. Att. 267. Dices igitur, uel amico tuo, uel Othoni cohæredi meo, uel Labeoni noſtro, paulum proferant auctionẽ: id eſt, differant. Diem latius. Att. 208. Quòd ſi latius uolent proferre diem, poterunt uel biduum, uel triduum, uel ut uidebitur. nihil enim intereſt: id eſt, differre. Gradum. Pl. Menæ. 14. Vt ætas mea eſt, atq; ut hic uſus factus eſt, gradum proferam: id eſt, grandibo, tollam. Aliquid. Att. 327. Etiam illud te admoneo, ne quid ullis literis committas, quod, ſi prolatum ſit, moleſte feramus: id eſt, palam factum. Palam aliq. Ter. Heau. 19. Rem proferri palàm. In lucem. in. or. lib. 97. Et illa cõmentatio incluſa in ueritatis lucem proferenda eſt: id eſt, exponenda eſt. Item. 98. Non dubitares rogare dominum, ut proferri iuberet: id eſt, exponi. Item. 98. In medium. 1. uol. ph. 71. Turpiſſimum illud facinus, non ſolum grauiter tulit, ſed etiam in medium protulit: id eſt, palam fecit. Itẽ. 1. uol. ph. 80. 1. uol. or. 227. Aliquid. 1. uol. or. 6. Hæc tu ſcis ad me eſſe delata, quæ ſi uelim proferre. Tabulas. Aſc. 73. Dabo, inquit, ſi quis tabulas teſtamenti bene obſignatas protulerit. Teſtamentum. Aſc. 74. Quis uis ille teſtamentum non proferat.

Proficere. In hoc uerbo Lau. Vall. accuſat Raudenſem quod tranſitiue hoc uſus ſit, loco ſcilicet uerbi prodeſſe. cum prodeſſe inquit ad alios quoq; ſpectet. proficere uero tantũ ad ſe. Ci. tamen dixit profici nobis. Att. Ita quidem ſpero nobis profici: id eſt, prodeſſe, nos iuuare.

Proficiſci. Et eundi, & redeundi uerbum ſignificationẽ retinet. ut Obuiam alic. Cæ. Gal. 2. a. Atq; obuiam Cæſari proficiſcitur. In poſſeſſiones aliq. 1. uol. or. 16. Proficiſcenti tibi in poſſeſſionem prætor ipſe Sex. Nælii palam dicit. Suppetias alic. Cæ. Af. 5. a. Elephantis ꝗ triginta relictis ſuis finibus, oppidisq; ſuppetias profectus eſt. Silentio. Cæ. Gal. 7. a. Quibus rebꝰ cognitis media nocte ſilentio profectus ad hoſtium caſtra peruenit. Proficiſcens aliquò. Att. 12. Hæc ſcripſi ad VIII. Cal. Nouemb. quo die ludi committebantur, in Tuſculanum proficiſcens. Ab aliquo. 1. uol. ph. 62. Tria uix amicorum paria reperiuntur, ut ad Oreſtem peruenias profectus à Theſeo: id eſt, exordiens à Theſeo. Aliquid in aliq. in Fa. 30. Quamobrem quæcunq; à me ornamenta in te proficiſcentur. Item. 30. Omnia, quæ à me profecta ſunt in te, tibi accidiſſe gratiſſima. Item. 62. Ego enim ſi abs te ſumma

ſumma officia deſiderem, mirum nemini uideri debeat, omnia enim à me in te profecta ſunt, quę ad tuum commodum, &c.

Profiteri, eſt palam aliquid ſignificare, polliceri, uerum alius eſt occultior ſenſus, is autem eſt, cum deferimus magiſtratui, quantum alicuius rei poſſideamus, id quod etiam ex prouinciis decedentes faciebã, magiſtratus intra certos dies; qui uero non eſſent ad id tempus profeſſi, ratio eorũ nõ habebatur. Nomen ſuum in aliq. re. Ter. Prol. Eu: In his poëta hic nomen profitetur ſuum: id eſt, ſe unum ex his eſſe fatetur.

Voluntatem bonam. in fa. 147. Non me præteribat in tanta ſollicitudine hominum, & tam perturbato ſtatu ciuitatis fructuoſiſſimam eſſe profeſſionem bonæ uoluntatis. Impudentiam, Potentiam. 2. uo. or. 73. Quiq́ ad hanc rem, aut potentiam, aut impudentiam ſuam profeſſi ſunt, abſtineant in hoc iudicio manus, animosq́ ab hoc ſcelere nefario: id eſt, qui aperte impudentes ſunt. Magiſtrũ alicui. Att. 315. Et, niſi ille contẽnat, etiã magiſtrum me ei profitebor. Se. Att. 302. Noſtre tñ cauſæ non uidẽtur homines defuturi. mirãdũ in modũ ꝓfitẽtur, offerunt ſe, pollicent̃. Se docere. in or. lib. 167. Aliiq́ multi temporibus eiſdem docere ſe profitebant̃. Studium ſuum ali. Att. 282. Italiæ ſua uobis ſtudia profitenti remiſiſtis: id eſt, offerenti. Operam. 1. uol. or. Vt ad ea tollenda operam ſuam profiterẽtur. Iugera. 1. uol. or. 172. Iugera profeſſi ſunt aratores omnes imperio, atque inſtituto tuo. Item, Edixerat, ut aratores iugera ſationum ſuarum profiterẽtur. Item: Non quo iugerum numerum uere profiteri eſſet difficile.

Ad aliq. de re ruſt. Var. 2. 1: Itaq; greges ouium longe abiguntur ex Apulia in Samnium æſtiuatũ. atq; ad publicanum profitentur, ne, ſi inſcriptum pecus pauerit, &c. Intra legitimos dies. Sall. Cat. a.. Poſt paulo Catilina pecuniarum repetundarum reus, prohibitus erat petere conſulatum, quòd intra legitimos dies profiteri nequiuerit. Cincius apud Gell. 16. 4: Aut profitebere in triduo proximo. 2. uol. or. 187. At nõ eſt profeſſus. imò uero his tabulis profeſſus Item in fa. 265.. Tu uero confice poſſeſſionem ſi potes, & ſi hæc pecunia ex eo genere eſt, ut profeſſione non egeat.

Profligare. Verbum paſſiuum ad uſum trahi cœptum eſt, nam cum ſit profligatum perditum, & ad internitionem adductum, nunc perfectum ſolum, tum aut ædificium, aut aliquod utile inceptum dicendũ putant, cum affectum dici debeat, non profligatum. M. tamen Tullius in Tuſculanis. 1. uol. phi. 231. Profligata iã, & penè ad exitũ deducta quæſtio eſt, dixit hæc de hoc uerbo refert No. Marcellus. Hoſtes. Cæſ. Gall. 72: Quibus profligatis

rurſus oppidani perterriti, &c.

Remp.in or lib.143. Si cum ſuis conſilijs Remp. profligaſſet: id eſt, perdidiſſet.

Profundere. Habet rei uerbũ, quæcunque illa ſit, largam emiſſionẽ. Sanguinem.3.uo.or.198. Sanguinem noſtrum ſitiebat, ſuum in illa gladiatoria pugna multum profuderat. Vocem.1.uol.ph.187. Sed quia in profundenda uoce omne corpus intenditur, uenitque plaga uehementior. Vitam.in fa.4.. Quid enim me oſtentem, qui ſi uitam pro tua dignitate profundam, nullam partem uidear tuorum meritorum aſſecutus. Item de off.17.3.uol.ora.263. Largitionem. Aſc.15. Annius Milo, & P. Plautius Hipſeus, & Q. Metellus Scipio conſulatum petierunt, non ſolum largitione palam profuſa, ſed etiam factionibus armatorũ ſuccincti. Pecuniam. de off.17. Inuenti autem multi ſunt, qui non modo pecuniam, ſed uitam etiam profundere pro patria parati eſſẽt. Odium omne in aliq.3.uo.or.82.. Omne odium incluſum nefarijs ſenſibus impiorum in me profudiſtis. Ter. Adel.2.. Profundat, perdat, pereat, nihil ad me attinet. Cupiditates.3.uol.or.41. Et ipſa natura profundit adoleſcentiæ cupiditates: id eſt, largiter effundit.

Progredi. Et hoc unũ ex eis eſt, quæ cũ intranſitiua ſunt, tamẽ quaſi ſui effectus uoce fiunt tranſitiua, ut in grandire dicebamus. Viam.2.uol.ph.86. Cum iam progreſſus eſſet multorum dierum uiam, &c. Iter bidui. Cæſ. Ciui.2.a. Curio Martium Vticam præmittit, ipſe eodem cũ exercitu proficiſcitur, biduique iter progreſſus, ad flumen Bradagam peruenit.

Prohibere, ſanè eſt uetare. uſus uero eſt aliquid aliq. re, & ab aliq. re prohibere. Aliquid re. aliq.3.uol.or.207. Quid egit aliud, niſi ut penè corpore ſuo Gallia prohiberet Antonium? Item.236.. Non ne eo ex Italia conſilio profectus eſt, ut prohiberet Syria Dolobellã? Aditu. Att.56. Qui mecum erant facile operas aditu prohibuerunt. Ita Iniuria aliq. de off.41. Qui cum prohiberet iniuria tenuiores æquitate conſtituẽda, ſummos cum infimis pari iure retinebat. Commeatu, Pabulatione. uide intercludere. Cæ. Gall.8.a. Pabulatione autem, quæ propter anni tempus cũ exigua, tum diſiecta eſſet, & frumentatione, & reliquo commeatu ex inſidijs prohibere Romanos. Item. Gal.1.a. Ita Calamitate.2.uol.or.7. Magnum eorum ciuiũ numerum calamitate prohibere. Ab iniuria aliq. Sall. Iug.c.: Tamen ab iniuriã manum prohibet: id eſt, non paſſus eſt illi iniuriã fieri. A periculo.2.uol.or.7. A quo periculo prohibe Remp. Ita A pugna. Cæ. Gal.4.c.. Secutæ ſunt cõtinuos cõplures dies tẽpeſtates, quæ & noſtros in caſtris cõtinerẽt, & hoſtẽ à pugna prohiberent: id eſt, impedirent quo minus pugnarent.

Pro-

Proïjcere, eſt in longũ aliq. iacere. Quoniam uero quæ cæteris eminent, lõgius ꝗdãmodo iacta uidenť, ideo ꝓ eminere ponitur: pari ratione, quoniã contempta à nobis procul abïjcere ſolemus, pro ſpernere, & negligere accipiť. Audaciam. 2 uolu. or. 56.. Eminet audacia, atq; ꝓiecta eſt. nunc eſt ualde eminere. Aliq Cæ. Ciui. 1. 2.. Quibus rebus penè ꝑfectis aduentu Curionis queritur in concione ſeſe proiectũ, ac proditum à Cn. Pompeio: id eſt, neglectum, contemptum.

Prolabi aliq. aliq. re. Att. 15.. Aſiani, qui de Quæſtorib⁹ conduxerunt, queſti ſunt in Senatu, ſe cupiditate ꝓlapſos nimium magno cõduxiſſe, ut induceret locatio poſtulauerunt.

Prolatare, eſt differre, producere. Dies. Sall. Cat. b.. Cethegus ſemp querebatur de ignauia ſociorum, illos dubitando, & dies prolatando magnas opportunitates corrumpere. Conſultationes. Sall. Iug. a.. Profecto omnis inuidia prolatandis conſultationibus dilapſa foret: tanta uis gratiæ atq; pecuniæ regis erat: Item. Epiſt. Mith: Imperiũ Sal. Epiſt. Mith. Neu malis pernicie noſtra tuum imperium prolatare, quàm ſocietate uictor fieri. nunc eſt augere, latiſſimũ ĩperiũ cõſtituere.

Proloqui. eſt palã, aperte, clare loqui. Ter. Hec. 14. Nequeo ſatis, q̃ hoc mihi uidetur factũ praue, proloqui

Prolongare, eſt in longũ ducere, differre. Pl. Quæ mihi anus ꝓlongat promiſſa.

Promere, eſt ex loco interiori aliq. ꝓferri. 1. uol. ph. 91. Nam in Tuſculano cũ eſſem uelléq; è bibliotheca pueri Luculli quibuſdã libris uti, ueni in eius uillã, ut eos ipſe (ut ſolebã) inde promerẽ. Venuſtatem. Pl. Truc. 14. Prome uenuſtatem amanti tuam, ut gaudia compares: id eſt, ꝓfer omnẽ uenuſtatẽ. Ad uſum. de re ruſt. Var. 1. 57.. Niſi cum promitur ad uſum.

Promereri. ſæpius eſt de bono, itaq; Do. ait eſſe beneficium præſtare. Ter. Adel. 16: Ita uelim me promerentem ames, dum uiuo mi pater. Pl. Quid mali ſum here, tanta ex re promeritus: nunc eſt de malo.

Promouere, eſt porrò mouere, proferre, producere. Nuptias. Ter. An. 17.. Eho tu impudens non ſatis habes quód tibi dieculam addo, quantum huic promoueo nuptias: id eſt, differo, produco. Ter. Eu. 20. Moue uero ocius te mea nutrix. So. moueo. Ch. uideo, ſed nihil promoues: id eſt, proficis. Item. An. 16. Vt aliquis dicat nihil ꝓmoueris: id eſt, ꝓficis. Itẽ. Hec. 14.. Abibo hinc p̃ſens, quãdo ꝓmoueo par ũ: id eſt, ꝓficio.

Promittere. In ꝓpria ſignificatione eſt polliceri, cũ barba uero. & capillo, & cæteris ſimilib⁹, ſignificat ad magnitudinẽ colere. & ꝓmiſtim⁹ ali. & de ali. Vadimoniũ. 1. uol. or. 155.. Ne extra forum ſuum uadimonium promittere cogãtur, &c.

De uoluntate ali. in fami. 98. Neque me hercule, minus ei prolixe

Cu ille dubitaret. quod ad fratrem promiserat: esse, inquit Julius, pro utroque respondeo. de oratore. iii. a in fine.

de tua uoluntate promiſi, quàm erã ſolitus de mea polliceri: id eſt, tuam uoluntatem. Cappillum. Pl. Rud. 8: Capillum promittam optimum eſt, occipiamq́ꝫ ariolari. Barbam dixit Maro, comam Varro.

Promulgare, eſt quaſi prouulgare. Legem. Att. 308. Cato legem promulgauit de imperio Lentuli abrogando. Item. 3. uo. or. 34. Legis autem promulgatio, legis lationem præcedebat. Promulgabatur autẽ lex cum propoſita in uulgus edebatur. Prælium. 2. uol. or. 131. Etẽm ut ait ingenioſus poëta, & autor ualde bonus prælijs promulgatis tollitur è medio, &c. Quæſtionem de aliq, & pretia alicui. 3. uol. or. 34. Promulgaris ne impuriſſime, & ꝑditiſſime hoſtis quæſtionem de tot ampliſſimis, & talibus uiris: indici Vectio præmia ampliſſima. 3. uol. or. 34. Te id quod promulgaſſes miſericordię nomine, ad crudelitatis tempus diſtuliſſe.

Pronuntiare, proprie eſt de ijs, qui habent ius cognoſcendi, cum ſcilicet de re controuerſa ſtatuunt, aliquando eſt pro proferre. Decretum iudicum. 3. uol. or. 57. Nos Cn. Pompeium decretum iudicum de conſilij ſententia pronuntiatum recognoſcemus. Iudicium. 3. uol. ora. 100. Ex illo fonte & ſeminario triumphorum cum arida folia Laureæ retuliſſes, cum ea abiecta ad portam reliquiſti, tum tu ipſe de te ſententiam tuliſſe uideris; tum iudicium ꝓnunciauiſti, qui ſi nihil geſſeras, tu dignum honore &c. Amplius. Aſc. 63. Ante legem Glauciam de comperendinatione, aut ſtatim ſententia dicebatur, ſi abſoluendus eſſet reus, aut amplius pronũtiabatur, ſi uideretur eſſe damnandus. 1. uol. or. 81. Verum, ut opinor, Glaucia primus tulit, ut comperendinaretur reus, antea uel iudicari primum poterat, uel amplius pronuntiari. hoc uero erat, cũ non liquebat. Sententiam. in ſa. 151. Eo autẽ die magna mihi, pro tua dignitate cõtentio cum Seruilio, qui cũ gratia effeciſſet, ut ſua ſententia prima pronunciaretur, frequẽs eũ Senat⁹ reliquit, & in alia omnia diſceſſit, meęq́ꝫ ſẽtẽtię quæ ſecunda pronunciata erat, cum frequens aſſentiret Senatus. Cæ. Ciui. 1. a. Lentulus ſententiam Callidij pronunciaturũ ſe omnino negauit. Item. Quam igitur pronunciabit ſententiam ratio. Nomen alt. in ſa. 69. Qui cum cæteris coronas impoſuerunt uictoribus, eorumq́ꝫ nomina magna uoce pronuntiauerũt. Memoriter. 2. uol. ph. 23. Sũma enim memoria pronuntiabat pluri mas Epicuri ſentẽtias, his ipſis uerbis, quib⁹ erãt ſcriptæ. Pomp. uẽturũ. Cæ. Ciui. 1. a: Literis plectis, Domiti⁹ diſſimulãs in cõſilio ꝓnũtiat Pompeiũ celeriter ſubſidio uenturum.

Propagare, eſt dilatare, ampli⁹ reddere. No. uero lõge mittere, & uitiũ ꝓpitium eſſe uidetur, ſed transfertur.

Ini-

Initium generis, Nomen.1.uol. or.173. Cum ipſe ſui generis initiū, ac nominis ab ſe gigni, & propagari uellet, id eſt, longe mitti. Item .1. uo.phil.154. Quid propagatio nominis? Sobolem.3.uol.or.134. Reuocanda fides, comprimendæ libidines, propaganda ſoboles. Fines imperij.3.uo.orat.149. Hoc tu arcebis hoſtem, fines imperij propagabis, ideſt, prolatabis. Aliquid poſteris.3.uo.orat.24. Hæc ampla ſunt, hæc immortalia, hæc diuina, hæc fama celebrantur, monumentis annalium mandantur, poſteritati propagantur. Ad memoriam ſempiternam.2.uo.or.130. Tamen huius uiri laudem ad ſempiternam memoriã temporis calamitas propagauit. Memoriam ſuam .2. uo.orat.116. Et ad ſalutem urbis, & ad memoriam conſulatus mei propagaram. Vitam.1.uo.ora.166. or.42. Et ſibi uictu ferino uitã propagabant: ideſt, producebant. Tempora miſera. in fam.71. Et quaſi exprobrare, qui in ea uita maneam, in qua nihil inſit niſi propagatio miſerrimi temporis. Salutem alic.ui/ de memoriam. Poma. de re ruſt. Varr.1.23. Deinde uites putare incipere, & propagare, & ſerere poma.

Gloriam. de offi.41. Vera gloria radices agit, atque etiam propagatur.

Propellere, eſt longe pellere. Hoſtes. Cæ. Gall.7.c. Germani una in parte confertis turmis in hoſtes impetum fecerunt, eosq; propulerunt.

Propendere, in aliq. in orat. libr.120. Nam hoc neceſſe eſt, ut is, qui nobis cauſam adiudicaturus ſit, aut inclinatione uoluntatis propendeat in nos &c.

Properare. Dictum eſt in feſtinare: quid hæc duo uerba inter ſe differãt dicimus uero properare abſolute, & ad aliq.3.uo.or.202. Magna hæc ad maiora properat oratio. Ad epiſtolam. Atti.29. Complexus iuuenem dimiſi, properans ad epiſtolas. Audire de aliq. in ora.li.186. Minime uero, inquit, nam & ſi me facile omni tuo ſermone tenuiſti, tñ is mihi longior uidetur, quod propero audire de te.

Propinare, proprie eſt prægustato leuiter uino poculũ alicui offerre ad bibendum, quæ conſuetudo initiũ habuit à principibus Græciæ, qui ſolenni die, quam Philotheſiam uocant miſcere aureis, & argenteis poculis uina ſolebant, quæ è manu geſtantium ſumentes ori parumper admota, alteri, quem uoluiſſent, offerebant: ingens hoc argumentum beneuolentiæ exiſtimantes. Vt Dido apud Virg. Primaq; libato ſummo tenus attigit ore, Tum Bitiæ dedit increpitans, ille impiger hauſit Spumantem pateram, & pleno ſe proluit auro. Et Cic.1.uo.ph.169. Propino, inquit, hoc pulchro Critiæ, qui in eum fuerat teterrimus. Græci enim in conuiuijs ſolent nominare, cui poculum tradituri ſunt

& à Græco dictum eſt πρὸ quod eſt ante, & πίνω bibo, quod & ſi proprium eſt de potu, de cibo tamen etiam dicitur. Pl. Aſi. 11: Tecum una poſtea æque pocula potitet, abs te accipiat: tibi propinet, tu bibas.

Cantharum. Pl. Stic. 13: Tibi propino cantharum, uinum tu habes.

Poculum. Pl. Cur. 6. Iacto Baſilicum, propino magnum poculũ, ille ebibit, caput deponit. Comedendum aliq. Ter. Eu. 26. Hunc comedendum, & deridendum uobis propino: ecce comedendum. nam propinare deridendum aliquem alicui ſimpliciter nõ dixiſſet, ut etiam

Amicitiam. Pl. Manu candida cantharum dulciferũ propinare mitiſſimam amicitiam, quia dixerat cantharum ideo dixit propinare, quod etiam animaduertendum eſt in cæteris translatis, ut in deguſtare conuiuam admonui. Salutem. Pla. Stic. 7: Dent quæ uelis propino tibi ſalutem plenis faucibus, cœnabis apud me, quoniam ſaluus aduenis: ita quia cœnabis erat dicturus, propterea dixit propino tibi ſalutẽ.

Proponere, eſt proprie ante ponere, ſed diuerſa diuerſis modis proponũtur, tamq́ mala, quàm bona proponuntur, ut in exemplis, et aliquid alic. & ad aliq. proponere dicimus.

Conditiones. 2. uo. orati. 194. Nunc ſi eadem conditio diſceptationis proponetur. Crucem. Attic. 231. Quis enim audeat uiolare propoſita cruce, uel ſaxo, nunc metum habet. Contentiones al. At. 33. Cætera ut in magnis rebus minæ Clodij, contentionesq́, quæ mihi proponuntur, modice me tangunt.

Dignitatem. in fa. 9. Quæ enim propoſita fuerat nobis cum & honoribus ampliſſimis, & laboribus maximis perfuncti eſſemus, dignitas in ſententijs dicendis, libertas in Rep. capeſcenda, ea ſublata tota eſt. eſt quaſi nunc promittere. Exemplum ali. in fa. 51. Sed opprimor interdũ, & uix reſiſto dolori, quia ea me ſolatia deficiunt, quæ cæteris, quorum mihi exempla propono, ſimili in fortuna non defuerunt. Legem. 2. uo. or. 179. Lex dies fuit propoſita paucos. Libertatem. uide dignitatem. Mercedem. Att. 309. Id me ſcis antea gratis tibi eſſe pollicitũ, quid nũc putas tanta abs te mihi mercede propoſita? Occultationẽ, Licentiam, Impunitatem. 1. uo. ph: 80. Quod adulterium, quod ſtuprũ, quæ libido nõ ſe proripiet, ac proijciet, aut occultatione propoſita, aut impunitate, aut licentia?

Oraculis. 3. uo. or. 6. Facilius facta eorum occurrent mentibus ueſtris, ſi ora ipſa oculis ueſtris propoſueritis. Periculum. 1. uo. ph. 76. 2. uo. or. 215. Sed te præſertim atq; ante oculos propoſito periculo, neq; &c. Præmium. in or. lib. 86. Erãt autẽ huic ſtudio maxima, quę nunc quoq; ſunt propoſita prę mia ud ad gratiam, uel ad opes, uel ad dignitatem. Pœnam. 1. uo. phi. 76. Quẽ qui-

quidem uos,cum improbis pœnã proponitis,impatibilem facitis.

Spem.1.uo.or.66. Habet ſpem, quam propoſitam nobis habemus 1.uo.ph.57..Nulla ſpe propoſita fo/re leuius aliquando. Licentiam 1.uo.ph.80.uide impunitatem. Veniam.2.uol.or.67.Cui erraro nulla uenia,recte facto exigua laus,& ab inuitis expreſſa proponitur. Vexillum.Cæ.Gall.2.b.. Vexillũ proponendum,quod erat inſigne cum ad arma concurri oporteret.i.figendum in publico. Aliq.ad ſcribendum eſt animo aliquid ſumere, de quo ſcribat.Atti.73.Et ſi mihi nihil erat propoſitum ad ſcribendum.

Propugnare,eſt uehementer contendere,omni conatu aliquid defẽdere.

Pro aliq.re.in fa.175..Nam Clodianis temporibus cum equeſtris ordinis princeps eſſet. proq́ mea ſalute acerrime propugnaret,àGabinio Cos.relegatus eſt. Item.1.uol.phil. 244.Non'ne pro ſuo partu ita pro pugnant,ut uulnera excipiant?

Propulſare,eſt lõge aliquid repellere ſed de malis tm̃. Periculũ.1.uo.or. 19..Et in cauſa Sext.Roſcij periculũ, quod in oẽs intẽdit,propulſet. Iniuriã ab ali.1.uo.or.42.. Quẽ uides ipſum ab ſeſe tã atrocẽ iniuriã propulſare nõ poſſe. At.71..Ciuẽ illum egregiũ relinquebã,& ad hæc,quæ timẽtur, propulſanda paratiſſimũ. Odium,Inimicitias.3.uo.ora.53.. Vt eiuſdem nunc ab ſeſe inimicitias odium'q́ propulſet.

Proripere,& celeritatem,& clandeſtinam actionẽ uerbum habere uidet. ut Se aliquo.Sall.Cati.b.Deinde ſe ex curia domum proripuit.

Prorogare,eſt proferre,aliquid longius producere. Tempus.in fa.21.. Rogo atq́ oro ne patiare mihi quiquã ad hanc prouintialẽ moleſtiã temporis prorogari.Item Atti.105.

Diem.1.uo.or.96.Impetrat à ſenatu,ut dies ſibi prorogetur. Annum.At.295..Quare cura,ut hic annus, qui ad laborẽ tuũ acceſſit, idẽ ad ſalutem Aſiæ prorogatus eſſe uideatur. Att.73..Proinde pugna, ne, ſi qd prorogatũ ſit,turpis inueniar.

Poteſtatem.Att.290..Quod eodem tempore eſſe intelligerem etiã fortunæ poteſtatem in nos prorogatam. Bellũ.3.uol.or.242.Nec ſolũ prorogare bellũ, ſed cõcedere etiam uictoriam? Spem.Pl.Aſin. 16..Spes prorogatur militi in aliũ diem. Vitam aliq.Pl.Pſeu.9. Qui prorogare uitam poſſis hominib⁹.

Proſcindere terram.de re ruſt. Var. 1.19.Terrã durã proſcindere niſi bo ues magnis uiribus non poſſunt.

Proſcribere.Mos fuit,ut cũ quis haberet aliquid uenale,ſcripto id palã proponeret, id autem erat proſcribere.pari etiam ratione de ijs, quorum bona in diſſenſione ciuili haſtę ſubijciebantur uſurpari comperies tam'que homines,quàm bona pro ſcribebantur. Aliquid. de offi cijs.62.. Ille quod non placebat, proſcribit,tu quod placebat emiſti.

Villam.de offic.65.Quod ſi qui proſcribunt uillam bonam (ut ipſi efferunt) bene'que ædificatam, non exiſtimantur feſelliſſe. Aedes.de offic.65. Vt cum qui ædes in Cælio monte habebat, demoliri eas, quarũ altitudo officeret auſpicijs, Claudius proſcribit, inſulam uendidit.

Fundum.in fa.142.. De quibus ſcriptum erat fundum Herculanenſem à Q.Fabio fratre proſcriptum eſſe. Auctionem.At.217.De auctione proſcribenda equidem locutus ſum cum Balbo, id eſt, de publicando incanto.Item.1.uo.or.3. Tabulam.Atti.311.. Eos'qꝫ homines ſibi emptos eſſe dixit (ſic enim placuerat) & tabulam proſcribit, ſe familiam Catonianam uenditurum.. in tabula erat: familiam ſe Catonis uẽdere.1.uo.or.3. Aliquid.1.uolu. or.3.Eum non ita commode poſſe eo tempore, quæ proſcripſiſſet, uendere. Homines.1.uo.or.21. Poſteaquam uictoria conſtituta eſt, ab armis'qꝫ receſſimus, cum proſcriberentur homines, atqꝫ ex omni regione caperentur ij, qui aduerſarij fuiſſe putabantur.

Proſequi, aliquando eſt comitari, aliquando affectum ſignificat, qui per ablatiuum exponitur: Interdum eſt idem quod perſequi. Aliquid. Attico.93.Is me nec proficiſcentem Apameam proſecutus eſt, in famil. 203.Cum te proſequerer paludatũ. in fa.42.Quid mihi mandaſti.cum te Puteolis proſequerer, &c.Item.2.uo.phil.244.Dabit, dabit inquam ſe in tormenta uita beata, nec iuſtitiam, temperantiam, in primis'que fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam proſecuta, cum tortoris os uiderit, conſiſtet, id eſt, comitata, conſecuta.Ita Cum equis ali.At.314..Quod cũ eſſent cũ equis proſecuti. Exiſtimationem ali. 1.uo.or.18..Quo minus, quæ exiſtimatio P.Quintium uſqꝫ ad ſenectutem produxit, eadem uſqꝫ ad rogũ proſequatur. Beneuolentia, Miſericordia ali.in or:lib.165. Illius uero mortis opportunitatem beneuolentia potius quàm miſericordia proſequamur.Ita. Impudentia in fa.226.Deinde impudentia proſequor, ſed idem farciam, id eſt.pudet me tui. Aliquid. Att.268..Difficile enim eſt omnia proſequi, id eſt, perſequi.Item.258..Locum Poſſidonius proſecutus eſt, de off. Sequitur ut hęc officiorum genera proſequar.

Reliqua.3.uo.or.248..Reliqua Po.Roma.in ea familia, quam uidit ampliſſimam, proſequetur. Ius ſuum.Ter.Adel.3. Ego ius meum proſequar, id eſt, perſequar.

Proſperare alic.Pla.Pers.6: Nunc & amico meo proſperabo, & genio meo multa bona faciam.

Proſpicere, proprie eſt longum uidere.quoniam uero qui in longum uident, prudentes ſunt, & prudentes recte ſuis rationibus prouidẽt, ideo pro conſulere ſæpius eſt poſitum. & tum alicui proſpicere dicimus, cũ

in

in altera ſignificatione, aliquid aliq. re proſpicimus. Coniectura .2. uo.or.215. Nec id coniectura proſpiciebamus: ſed iam experti uidebamus. Animo.3.uo.orati. 40. Sed totum genus oppugnationis huius iudices, & iam proſpicitis animis, &c. Itē.3.uo.or.85. Alias proſpexi animo procellas. In poſterum.in fa.22. Sed ut ab homine longe in poſterum proſpiciente futura expecto: id eſt, qui clare conijcis pro tua prudentia quæ futura ſunt.

Alicui.in fa.31. Vt quibuſcunque rebus poteris (poteris autem pluri mis) proſpicias, & conſulas rationibus meis. Ter.Heau.19. Quicquid ego huius feci, tibi proſpexi, & ſtultitiæ tuæ. Saluti ali.1.uo.phil.56. Saluti proſpexit ciuium, qua intelligebat contineri ſuam.

Proſtituere, eſt proprie de ſcortis, ſignificat uero ſcortum, uulgo proponere. Mulierem.Pla. Pſeu.3. Quid mihi autor es, huic ut mittam ne amicam hic meam proſtituat?

Prouehere, eſt in longum trahere.

A etate aliq.in orat.lib.179. Sed longius ætate prouectus, habitus eſt ſane (ut ita dicam) luculentus patronus, id eſt, cum ſenex factus eſt. 2.uo.ph.109. Qui iam ætate prouecti, id eſt, ſenes. Studio ali.de off. 88. Ignoſcetis autem, nam & ſtudio rerum ruſticarum prouectus ſum, id eſt, longior fui. Orationem. 2.uo.ora.219. Tum etiam ueſtra in me attente audiēdo benignitas prouexit orationem meam.

Prouenire proprie eſſe uidetur de ijs, quæ e terra oriuntur, ut ſegetes, herbæ, arbores. ſed & hoc de more trāſfertur, Frumentum.Cæ.Gall.5. b. Quod eo anno frumentum in Gallia propter ſiccitates anguſtius prouenerat. Ita de cæteris frugibus. ut de re ru.Col.3.1. Ingenia alicubi.Sallu.Cati.a. Sed quia prouenire ibi ſcriptorum magna ingenia.

Oratores.de offi.81. Proueniebant oratores noui, ſtulti adoleſcentuli. Palam aliq.Pla.Cap.3: Si id palam proueniat.i.palam fit.

Prouidere. Eadem eſt cum proſpicere uerbum ſignificatione. nam & in lōgum hoc uidet, & ſuis æque rationibus conſulit. prouidemus uero & alicui, & aliquid, & de re aliq. alicui.

Coniectura aliqu. Att.1. Quod adhuc coniectura prouideri poſſit. 1.uo.ph. Medicus morbum ingraueſcentem ratione prouidet, id eſt, cognoſcit. Rationibus ſuis. in fa.31. Proſpicias, & conſulas rationibus meis. Suſpitionem .3.uol. or.134. Nunc uenio ad grauiſſimā querelam, & atrociſſimam ſuſpitionem tuam quæ non tibi ipſi magis, quam cum omnibus ciuibus, tum maxime nobis, qui à te conſeruati ſumus, prouidenda eſt, id eſt, cauenda, uitanda. Malum.Ter.An.3. Quæ ſi non aſtu prouidentur, me, aut herum peſſundabunt. Itē Phor. 4. Hoc ipſum repetens carmen.

Frumentum.Cæ.Gal.4.c. Fru

mentum his in locis in hyemē prouiſum non erat. De re aliq. Cæſ. Gall.3.a.Neq; de frumento, reliquo'q; commeatu ſatis eſſet prouiſum.

Prouiſere. Duas res, inquit Do. ſignificat procedo, & uideo. Ter. An.25. Prouiſo quid agat Pamphilus, atq; eccum: id eſt, eo uiſum.

Prouocare. Duo plerunq; uerbum ſignificat, & in contentionem uocare & ad alterum iudicem appellare. In aleam. Pl. Cur.6.. Poſtquàm cœnati, atq; appoti, talos poſcit in manum, prouocat me in aleam, ut ego ludam. Eò, in bonam partē. Ter. Ad.22.. Age nunc experiamur contra hæc quid ego poſſum blan de dicere, aut benigne facere, quando eò prouocat: id eſt, ad hæc. Et/ enim Pompeium, qui mecum ſæpiſſime non ſolum à me prouocatus, ſed etiam ſua ſponte de re communicare ſolet. nunc eſt inuitare. In integrum aliq. Att.286.. Neq; iā prouocari in integrum poteſt, id eſt reuocari. Aliq. ad ali. ali. Att.86. Ne ad Catonem quidē prouocabo.

Pſallere, eſt canere. Sall. Cat. b. Pſallere, & ſaltare elegantius, quàm neceſſe eſt probæ.

Prurire, eſt ſcabēdi libidine ardere. caput. Pla. Bac.23.. Caput prurit, perij. Dorſum. Pl. Mil.5.. Ita Pla. Amp. 1: Hercle perij, dētes pruriunt, quaſi dixiſſet eſurio. dorſum totū prurit. qui item tranſtulit ad dentes.

Pubeſcere aliq. 2. uo. phil.34. Cum is quoq; efficiat, ut oīa floreant, & in ſuo quæq; genere pubeſcant. id eſt, creſcant. Item. 2. uo. ph.3. Quibus omnia quæ terra gignat, maturata pubeſcant.

Publicare ali. in fa.156. Duobus iam Coſs. ſingularibus occiſis, tot ciuibus pro patria amiſſis, hoſtibus de niq; omnibus iudicatis, bonis'q; publicatis, &c. Regnum Iubæ. Cæſar. Ciui.2.b: Qua lege regnū Iubæ publicauerat. Pecuniam alicu. Sall. Cat. c. Sed ita cenſeo, publicandas eorum pecunias, &c.

Pudere. Et eius nos pudet, qui admiſit, & aduerſus quem nos admiſimus, & admiſſi noſtri, ut in exemplis. Ter. Adel.10. Fratris me quidē pudet, pigetq;: id eſt, qui peccat. Itē Heau.5. Cuius nunc pudet me. Item Adel.16. Et me tui pudet. Item Hec. 16.. Id eſt, aduerſus quem ego admiſi. Ita etiam Brutus in uolu. Ad Att. 288. Viuat hercle Cicero, qui poteſt ſupplex. & obnoxius, ſi neq; ætatis neq; honorum, neq; rerum geſtarū pudet, id eſt, ſi non pudet contra ea nunc ignaue facere. Aliquem ali quid. Ter. Adel.18.. Hei mihi non te hæc pudent: ut & perſonali ueteres hoc uerbo etiam uſi ſint.

Pugnare. Nota eſt uerbi ſignificatio: conſtructio uero eſt aliq. cum aliq. & in aliq. aliqua re pugnare. Pugnam. 2. uo. or.132. Cuius ex omnibus pugnis, quæ ſunt innumerabiles uel acerrima mihi uidetur illa, quæ cum rege commiſſa eſt, & ſumma contentione pugnata. Pl. Amp. 1: &

1:&11. Aliq in fa.40. Illud pugna, & enitere nequid temporis nobis prorogetur. Att.73. Proīde pugna ne ſi quid prorogatum ſit, turpis inueniar. 2.uo.ph.6. Illud uideo pugnare te, ſpecies ut quædam ſit deorum, quæ nihil concreti habeat id eſt, contendere. Cum cauſa. Att.34. Ego autem neq; pugno cū illa cauſa propter illam amicitiam, neq; approbo, ne omnia improbē, quæ antea geſſi. Literis. Att.93. Aberamq; ab eo tam longe, ut nihil poſſem niſi literis, quibus pugnare non deſtiti: id eſt, contendere. In hoſtes, Sall. Cati. c: Quod is contra imperium in hoſtem pugnauerat.

Pulſare, proprie eſt percutere, ferire.

Pectus. Pla. Cui multa in unum confluunt, quæ meum pectus pulſant. Aliquid. 1.uo.orati.154. Se pulſatum, uerberatumq; diceret.

Pultare oſtium. Ter. Ad.16. Sed quis oſtium pol pultauit? Item Heau.7. Ceſſo iam pultare oſtium. Ita Fores. Pl. Amph.11. Tun meas pultare fores?

Pungere dolorem aliq. 1.uo.phil.182. Pungit dolor, uel fodiat ſane.

Punire, eſt pœna afficere. quin etiam puniri, pro punire boni dixerunt. de off. Neq; ad eius, qui punitur aliquem, uerbis fatigat, ſed ad Reip. ſalutem referri. 1.uo.phil. Cum multi inimicos & mortuos puniuntur. 3.uo.or.108. Cuius tu inimiciſſimum multo crudelius etiam punitus es, q̄ erat humanitatis meæ poſtulare.

Purgare, eſt purum, ac defecatū reddere. & aliq. & de aliq. re purgamus Piſces. Ter. Adel.10. Piſces cæteros purga Dromo. Aluum. 2.uo.phil.51. Vomitione canis purgare aluos ibes Aegyptiæ curant.

Locum. 2.uo.phil.108. Perpurgatus eſt is locus à nobis quinq; libris. Forum. 3.uo.or.20. Gladiatores tu ſupponas? cum ſicarijs è carcere emiſſis ante lucem in forum immittas? magiſtratus templo eijcias? eędem maximā facias? forū purges? nunc forū purgare, ſi Ciceronē attendimus, eſt foro bonos eijcere, cum tamen purgatio tantum ſit de malis. Ideo poſſumus dicere in hoc uerbo, idem fieri quod in excerpere quod eſt proprie, quę nobis ipſi bona deligim⁹: tamē cōtraria dixit Te. ut in uerbo eſt. uel Cic. ad Clodium reſpiciēs purgas dixit. i. expedis, uacuum reddis. Familias. Aſc.22. Qui ſolitus eſt familias purgare. Aliq. At.46. Nam quod purgas eos quos ego mihi ſcripſi inuidiſſe, & in eis Catonem. Aliquid. Ter. Hec.4. Si quid eſt peccatū à nobis, profer. aut ea refellendo, aut purgādo, uobis corrigem⁹. Se de re ali. in fa.198. Quod te mihi de Sempronio purgas, accipio excuſationem. Aliq. 2.uo.orati.24. De luxuria purgauit Erutius, cū dixit, huic ne in cōiugio quidem ullo interfuiſſe.

Putare, eſt ꝓprie purgare. uñ & arbores, et uites putare dicim⁹. hīc putare eſt cogitare. q̄a cogitādo ſuꝑfluamē

ce recidimus: hæc Don. ait conferre etiam, atq; exiſtimare ſignificat. Arborem. de re ruſti. Neq; uitem, neq; arborem putent. Rem. Terent. Adel. 21. Repreſſi, redi, remitto maledicta omnia: Rem ipſam putem9, id eſt, tractemus, purgemus, ait Dona. & No. Rationes. Attic. 60. Vt rationes cum publicanis putarent, id eſt, conferrent. Pla. Aul. 16. Putatur ratio cum argentario?

Pro ridiculo. Ter. Heau. 18. Qui ſibi me pro ridiculo ac delectamento putat, id eſt, tenet. Minimi ali. in fa. 10. Tamen à me minimi putabantur meis damnis ex autoritate ſenatus reſarciendis, id eſt, exiſtimabantur.

Q

QVadrare, eſt conuenire. Quadrum enim quoquo modo iactũ cadat, apte cadit. et alicui, in, & ad aliq. quadrare dicimus. Aliquid alic. in or. lib. 168. Quare quoniam tibi quadrat, id eſt, tuæ orationi conuenit. In aliq. 3. uo. or. 52. Niſi omnia, quę rerum turpitudine aliqua dicerentur, in iſtam quadrare apte uiderentur. Ad aliq. Att. 67. Viſum eſt hoc mihi ad multa quadrare. De eodem modo. 1. uo. or. 95. Quomodo ex decies HS ſexcenta ſunt facta, quomodo de eodem modo quadrarint. & quadrans ratio dicitur, ut inquit Aſco. 71. cum expenſum, & acceptum par eſt.

Quatefacere aliqu. Att. 179. Nulloq; præſidio quatefeci Antonium.

Quatiforas aliq. Teren. Eu. 5. Homo quatietur certe cum dono foras.

Quærere, propriè eſt, quid ſit, quod ignoramus ueſtigare. Do. ait eſſe de ijs, quæ difficile reperiuntur. maximè uero conuenit cauſis, & quæſtionibus, ut de cæde. Conſtruitur autem ad hunc modum, ut quæramus aliq. & ab, de, & ex aliq. Cauſam. Ter. Eu. 24. Nam iamdiu aliquam cauſam quærebat ſenex, & cauſam ex aliq. 3. uol. or. 189. Cædis & incendiorũm cauſam quæſierit ex funere. Excuſationem. Atti. 196. Quæ ſi manebunt, quærenda erit excuſatio ad Brutum. Exemplum. 3. uo. or. 74. Actum eſt de decem legatis, quos alij omnino non dabant, alij exempla quærebant, id eſt, quando ita alias factum ſit. Fugam. 3. uo. or. 202. Fugam quęrebamus omnes, quæ ipſa exitum non habebat, id eſt, uti aufugere poſſemus, omnes quærebamus. Sermonem. Ter: Eu. 8. Mihi ſeſe dare ſermonem quærere. Tum inquit Do. ſermonem quærimus, cum nõ ſolum, quod dicamus, quærimus, uerum etiam quod alter reſpõdeat, ut cum deſit de quo loquamur, quota ſit hora, & an ſatis quis ualuerit, percontamur. Riſum. in ora. lib. 131. Riſum quæſiuit, qui eſt mea ſententia uel tenuiſſimus ingenij fructus, id eſt, ut riſum commoueret, ſtuduit. Crimen ali. 3. uo. ora. 52.

Sed

Sed ſcire cupio quid habeat argumenti iſta manumiſſio, in qua aut crimen eſt Cælio quęſitum, aut quęſtio ſubleuata. Rem. Pla. Pſeu. 2.. Qui item ut nos, iureiurando malo quærunt rem. nunc eſt rem facere, acquirere, comparare. Sitim. 3. uo. or. 197. Ipſe interea, decem & ſeptem dies, ut digeſtio potius, quam declamatio uideretur, de me in Tyburtino Scipionis declamitauit, ſitim quærens, hæc enim ei cauſa eſſe ſolet declamandi. Inuidiam alic. 2. uo. or. 148.. Quod uereor ne Lælius ex his rebus, quas ſibi ſuſcepit gloriæ cauſa, putet aliquid oratione mea ſermonis in ſeſe, aut inuidię eſſe quæſitum. Laudem in re aliqua Ter. Heau. 5: Hoc uide, in mea uita tu tibi laudem is quæſitum ſcelus? Victum. Ter. Heau. 7: Poſt illa cœpit uictum uulgo quærere.

Ab aliquo. 1. uo. or. 30.. Item quæro abs te C. Eruci quomodo: id eſt, te interrogo. Ita De aliquo. 3. uo. ora. 30.. De te ipſo homine & arrogantiſſimo, & mihi inimiciſſimo quæro Vatini. Item in familia. 106.

Ex aliquo aliq. de off. 28. Ornanda eſt enim dignitas domo, non ex domo dignitas tota quærenda: id eſt, petenda. De aliquo. 1. uol. or. 31.. Cui ne quęrendi quidem de morte patris poteſtas permittitur. Terē. Adel. 11: Hunc abduce, uince, quære. hoc in cauſis ad teſtes pertinebat, qui uel cruciatibus fateri cogebantur. Repetundarum aliq. Aſc. 36. Nam quærebatur repetundarū Catilina: id eſt, accuſabatur.

Quæritare. Quærit, inquit Don. qui ad plenum, & perpetuum reponit. quæritat, qui uix quotidie inquirendo uictum inuenit. Ter. An. 1. Lana ac tela uictum quęrimus. Ter. Ad. 9.. Si me ſenſerit eum quæritare. modo eſt inſtanter quærere, Dona. ait Pl. Locum à muſcis quæritat.

Queri, eſt lamentari. & aliqu. & de re aliq. cum aliq. & alic. querimur. Iniuriam. Atti. 71.. Romæ acceperam literas, Milonem meum queri per literas iniuriam meam, quòd Philotinus ſocius eſſet in bonis ſuis. Item. 83.. Calamitatem. Cæ. Ciui. 3. a: Et calamitatem, aut propriam ſuā, aut temporum queri. Non obſcure. in ſa. 14. Illud uero non obſcure queruntur in meis ſententijs.

De re. Sall. Iug. a. Falſo queritur de natura ſua genus humanum. Itē Sall. Sæpe de luxuria, atq; auaritia noſtrorum ciuium queſtus ſum. In ſa. Multa de mea ſententia q̄ſt⁹ es

Cum aliquo. Att. 176.. Et eo magis quod mihi cum illo ne querendi quidem locum futurum puto. Alicui. 1. uo. or. 107.. Is mihi etiam queritur, quòd à nobis.

Quæſo, idem eſt cum rogo. in ſa. 62: Et abs te quantum tua fert uoluntas pero, quæſo q̄. Item Att. 179.. Quæſo quid ſit mihi faciendum.

Quieſcere, eſt ceſſare à re laborioſa. & quieſcere aliquem intranſitiue frequentius eſt. Pl. etiam trāſitiue pro-

tulit. Mil.10.. Potine, ut hominẽ mihi des? quieſcas cætera, id eſt, nihil aliud labora. Item Quieſce tumultũ qui eſt ante oſtium.

R

RApere, eſt trahere, per uim ducere. Ter. Adel. 8: Cæteros ruerem, agerem, raperem, tunderem, & proſternerem. In ius aliq. Pl. Aſin. 7. Nam uidi hunc ipſum abducere, & rapere in ius Exærambum. In mœrorem. Pl. Ciſt. 1: Quid dicam? niſi ſtultitia mea me in mœrorẽ rapit? In contrariam partem. in fa. 165.. Præterea uerebar, ne ſi ante, q̃ ego incepta perficerem, prælium confectum eſſet, pium meum conſilium raperent in contrariam partẽ. In peiorem. Ter. Prol. Adel. Poſt quã poëta ſenſit ſcripturam ſuã ab iniquis obſeruari, & aduerſarios rapere in peiorẽ partem, q̃ acturi ſumus, &c Ad ſpem aliq. in fa. 67. Neq; in me ſolum conmemoratio poſteritatis ad ſpem quandam immortalitatis rapit. Nunc magis feſtinationem ſignificat uerbum. Aliq. Ter. An. 22.. Sublimem hunc intro rape quantum potes.

Ratiocinari, eorum eſt, qui nummariam rationem conficiunt. ſed transfertur ad quędam animi. ut Cicer. de off. 12. dixit officiorum ratiocinatores. Item. 3. uo. or. 171. Si recte ratiocinabimur. Item. 1. uo. ora. 70. Etenim ſic ratiocinabantur.

Recedere, eſt diſcedere. A uita. 2. uo. ph. 217.. Quippe qui ob eã cauſam à uita receſſit. Ab edicto ſuo. Att. 85.. Nam ab edicto meo receſſiſſem: id eſt, contra edictum meum feciſſem. Ab officio ſuo. in ora. lib. 66. Deinde ſe nihil deliquiſſe, nulla cupiditate impeditum ab officio receſſiſſe, id eſt, diſceſſiſſe. Ab iure. 1. uo. or. 116. Ab iure omnium Siculorum ne recedatur. Ab armis. 1. uo. phi. 21. poſteaq; uictoria conſtituta eſt, ab armiſq; receſſimus. Item 37. De medio. 1. uo. or. 37. Recede de medio per alium tranſigam.

Recidere, nunc eſt à re, & cado. & ad uel in aliq. recidere dicimus. Ad paucos. Ter. Prol. Hec. Nolite ſinere per uos artem muſicam recidere ad paucos. Nunc eſt deuenire. ita ad nihilum. Ad aliq. aliq. Cæ. Gall. 7.2. Hunc caſum ad ipſos recidere poſſe demonſtrant: id eſt, accidere idem ſibi poſſe. In memoriã alic. rei. 3. uo. or. 250. Quã tamen ille demẽs lędere ſe putabat edictis, ignorans quæcunq; falſo diceret in ſanctiſſimum adoleſcentem, ea uere recidere in memoriã pueritiæ ſuæ. Ita 1. uo. or. 31.. Vt nõ modo ab hoc crimen reſilire uideas: uerum omnẽ ſuſpitionẽ in uoſmetipſos recidere intelligas. Att. 287.. Quæ in ipſum dupliciter recidunt. Formidinẽ alic. Sall. Rep. ord. 1. Neq; quenquam in multis metuendũ eſſe, quin ad eũ ex multis formido recidat. i. quin & ipſe multos metuat. In eandem rem

Att.

Atti.286.Non'ne hoc eſt in eaſdē te/nebras recidiſſe?i.quaſi iterū incidiſſe. In annum alic:At.1..Nemo eſt enim ex ijs, qui nūc petūt, q, ſi in noſtrū annū reciderit, firmior cādidatꝰ fore uideaẽ.i.ſi hoc anno nō fiant, certi noſtri cōpoſitores futuri ſunt.

Recidere, à cedo nunc.3.uo.orati.75. Ita ab eodem partim reciſas, partim repreſſas.id eſt cæſas.

Recipere, ſæpius eſt pro accipere, in terdum redire, aliquando promittere, aliquando aliud.ut in exemplis.

Ad ſe aliq.Ter.Hea.9.Nam iſtæc quidē contumelia eſt, hominē amicum recipere ad te, atq; &c.Ita Domū aliq.1.uo.ora.23.C.Sex.Roſciū inopem eiectum domo, atq; expulſum ex ſuis bonis, fugientē latronū tela & minas recepit domum.Amicū ali.Q.Metellus Num.apud Gel. Quem ego mihi neq; amicum recipio, neq; inimicū reſpicio. In gratiā aliq.3.uo.or.125..Quē enim ex tā tis inimicitijs receptū in gratiā ſummo ſtudio defenderim, hūc afflictū uiolare nō debeo. In familiaritatē aliq.3.uo.or.175..Hūc in familiaritem libentiſſime recipiebat.Ita In amicitiam.Att.35.Numiſtiū ex tuis literis ſtudioſe ſcriptis libēter in amicitiā recepi. In neceſſitudinem.in fa.222.Vt Lyſonem in fidē, neceſſitudinemq; tuam recipias. In gregem ſuū.Ter.Eu.26.Vt me in gregem ueſtrum recipiatis. In ciuitatem.3.uo.or.61.Et ex cæteris generibus gentes uniuerſæ in ciuitatē ſunt receptæ. In hyberna milites. Att. 82.Ciuitates locupletes, ne in hyberna milites reciperent, magnas pecunias dabant. In deditionem.Cæſ. Gall.3.c.Legatos ad Craſſum mittunt, ſe in deditionem ut recipiant, petunt. Inflatum tibias. in or.li. 181.. Sic oratori populi aures, tanq; tibiæ ſunt, eæ ſi inflatum non recipiunt; aut ſi auditor omnino tanq; equus non facit, agitandi finis faciē dus eſt. In ſe aliq.in fa.208. Sed tamen ſeparatim promitto, in meq; recipio.216. Illud quod ſupra ſcripſi, id in me recipio.Item.300.Ter. dixit ad me recipio. Ad me recipio, faciet, id eſt, ego promitto. In fidē. Cæ.Gall.2.a.Cæſar honoris Diuitiaci, atq; Heduorum cauſa ſeſe eos in fidem recepturū & conſeruaturū dixit.Item Af.4.b.Cæſar in fidē receptos conſolatus.Atti.245.Item.3. uo.or.207..Erat autem recipere in fidem proprium patronum, clientū uero conferre ſe in fidem. In literas aliq.2.uo.ora.161..Illi reciperent in ſuas literas publicas præclaras proſcriptiones, & emptiones tuas, id eſt, referri. Cauſam ali.1.uolu: or.18..Quæ mihi igitur res præter cęteros impulit, ut cauſam Sex.Roſcij reciperē?Item.109. Recepi enim cauſam Siciliæ.Item.109.Ego tamē one re ſuſcepto, & recepta cauſa.in ora. lib.183.. Facilis in cauſis recipiendis erat.in fa.69. Hæc nos uitare cupimus, & ſi recipis cauſam noſtrā, uitabimus. Epiſtolas.Atti.198.A te.

heri duas epiſtolas recepi. Ferrū. 3.uo.or.20. Num ut gladiatoribus imperare ſolet, ferrum non recepit? 1.uo.phi.182. Quis cum recubuiſſet ferrum recipere iuſſus, collum contraxit? Ita telum.1.uo.or.24. Honorem ab aliq. Attic.135. Ita me ſibi fuiſſe inimicum, ut ne honorem quidem à ſe recipere uellem. Mandatum.1.uo.ora.37. Propterea quòd ſi recte fiat, illum negligere oporteat, qui mandarit non illum, qui mandatum receperit. Nomen.1.uol. or.127. Si quis abſentem Sthenium rei capitalis reum facere uellet, ſeſe eius nomen recepturum, id eſt, audi turum ſe illam accuſationem. Re aliq. ali. Cæ.Ciui.3. Oppido ac portu recepti non erant. Seſſum ali. de off.90. Senem ſeſſum illum receptiſſe. Se aliquo. Att.79. Ipſe me Laodiceam recipiebam.2.uo.or.19. Cæ.Gall.4.c. Noſtri ex timore ſeſe receperunt. Se in orbem. Cæſar. Alex.4.b: Præſentiſſimo animo, pugnans in orbem ſe recepit ad radices montium. Se ad aliq. Attic. 61. Sed ſi uis homo eſſe, recipe te ad nos ad quod tempus confirmaſti.

Ad bonam frugem ſe.3.uo.ora. 43. Sed qui totam adoleſcentiam uoluptatibus dediſſent, emerſiſſe aliquando, & ſe ad frugem bonam, ut dicitur, recepiſſe. Ad ingenium ſe Pl. Aſin.4: Atq; ad ingenium uetus uerſutum te recipis tuum. Se alicunde. in fa.95. Niſi cum ad hyemem me ex Cilicia recepiſſem. Se ex fuga. Cæ.Gal.7.a. Quem turpiter ſe ex fuga recipientem, &c. Se fuga. Cæſ.Af.5.c. Poſtero die Iuba Numidas eos, qui loco amiſſo fuga ſe receperant in caſtra, in cruce omnes ſuffixit. Oppidum. Cæ. Gall.7.a. Quod eò oppido recepto ciuitatem Biturgium ſe in poteſtatē redacturum confidebat. Filium Plau. Nam ni illum recipit, nihil eſt, quo me recipiam. Legiones. Cæ. Ciui.2.b. Legionesq; eas traduxerat Curio, quas ſuperioribus temporibus Corfinio receperat Cæſar.

Animum. Ter. Ad.8. Animum recepi. Item An.6. Annos. Atti. 286. Valde care æſtimas tot annos, quot iſta ætas recipit, ſi propter eā cauſam puero iſti ſupplicaturus es.

Caſum aliq. Cæſ.Ciui.1.c. Tarraco aberat longius quo ſpatio plures rem poſſe caſus recipere intelligebat. Ciui.3.b. Quæ res tamen fortaſſe aliquē reciperet caſum, ne imperatorias ſibi partes ſumpſiſſe uideretur. Poſticulum. Pl. Trin.2. Poſticulum hoc recepit, cum ædes uendidit, id eſt, excepit. Attico.204. Quoniam de æſtate polliceris, uel potius recipis, ut etiam plus uideatur eſſe recipere, quam polliceri.

Reciprocare, pro ultro, citroq; poſcere uſi ſunt antiqui: quia procare eſt poſcere, inquit Sext. Varro uero ait eſſe, cum eò unde profectum eſt quid, redit, quaſi ab recipe reciprocare factum. Motum.2.uo.phi. 64. Quid Calcydico Euripo in motu

tu Identidem reciprocando putasſſe ri poſſe conſtantius? 1.uo.ph. Si qui dem iſta ſic reciprocantur, ut ſi diui natio ſit, dij ſint: ſi dij, diuinatio ſit.

Recitare, eſt de ſcripto dicere. Lite ras alic. in fa. 133. Redditæ ſunt enim frequenti ſenatu Cornuto, cum is frigidas ſane, & inconſtantes recitaſ ſet literas.

Recognoſcere. Videtur habere uer bum diligentiorem conſyderatio nem, quàm eſt in primitiuo. Signifi cat tamen aliquando ſimpliciter ite rum cognoſcere. Decretum ali. 3.uol.or. 57. Nos Cn. Pomp. decre tum iudicium de conſilij ſententia pronunciatum recognoſcemus? id eſt, corrigemus. Verba ſua aliq. Att. 284. Verba tua recognoſce: id eſt, iterum conſydera. Amorem. in fa. 188. Legi tuas literas, in quibus mirificum tuum erga me amorem recognoui, id eſt, iterum cognoui. 1.uo.or. 82. Quæ qualis fuerit, aut meminiſtis, aut ex eo, quem ſui ſimi limum produxit, recognoſcere po teſtis, id eſt, iterum in hoc cognoſce re poteſtis. Virtutem alic. Attic. 126. Recognoui enim tuam priſti nam uirtutem, id eſt, uel iterum co gnoui, uel etiam agnoui.

Recolere, eſt quod ante quaſi nobis aufugerit, id iterum ſtudio petere, tractando recipere. Artes. in or. lib. 85. Neque uero nobis cupienti bus, atque optantibus fructus otij da tus eſt, ad eas artes, quibus à pueris dediti ſuimus celebrandas inter nos que recolendas. Studium. 2.uolu. or. 188. Tantum mihi ad hæc ſtudia recolenda ſumpſero.

Recolligere aliq. Att. 3. Quod ſcri bis etiam, ſi cuius animus in te eſſet offenſior, à me recolligi oportere: id eſt, in priſtinum ſtatum reuocari.

Reconciliare, eſt proprie interruptã gratiam reſarcire, iratos amicos in priſtinam beneuolentiam reſtituere & dicimus reconciliare aliq. alic. cũ aliq. & in aliq. Aliq. alic. Att. 96. Q. filius ſuapte pie ſane, me quidem certe hortante, ſed currentem ani mum patris ſui ſorori tuæ reconci liauit. Voluntatem ali. in fami. 152. Namque aſſiduis internuntijs cũ Lepido egi, ut omiſſa omni conten tione, reconciliataque uoluntate no ſtra, communi conſilio Reip. ſuccur reret. Gratiam. Att. 6. Eò accede bat hortator Salluſtius, ut agerem quam diligentiſſime cum Lucio de ueſtra uetere gratia reconcilianda.

Aliquem in gratiam cum aliq. 3. uo.or. 73. Hic me meus in Rempu. animus priſtinus, ac perennis cum C. Cæſare reducit, reconciliat, reſti tuit in gratiam. Exiſtimationẽ iudiciorum. 1.uo.orati. 67. Adduxi enim hominem, in quo reconciliare exiſtimationem iudiciorum amiſ ſam, redire in gratiam cum Po. Ro. ſatisfacere exteris nationibus poſſe tis. In libertatem aliq. Pla. Cap. 9. Si huius huc reconciliaſſo in liber tatem filium, id eſt, reſtituam in li bertatem.

Recõncinnare, eſt reficere, concinnare. Aedificium. Atti. 311. Tribus locis ædifico, reliqua reconcinno, uiuo paulo liberalius, quam ſolebam Veſtem. Pl. Menæ: 7. Pallam illam, quã dudum dederam ad Phrygionem, ut deferã, ut recõcinnetur. Detrimentum. Cæ. Ciui. 2. a. Diuturni laboris detrimentum ſolertia, & uirtute militum reconcinnatur.

Reclamare, eſt aduerſari, contradicere: & alicui reclamamus. Sententię alic. in fa. 3. Eius orationi uehemẽter ab omnibus reclamatũ eſt, id eſt, omnes contradixerunt.

Recondere, eſt tegere, reponere. Aculeos. 2. uol. or. 176. Noli aculeos orationis meę qui recõditi ſunt excuſſos arbitrari.

Recordari, eſt reminiſci. & rei, & rẽ, & de re aliqua recordamur. de offi. 38. Externa libentius in tali re, quàm domeſtica recordor, id eſt, mentionem libentius de externis in tali re, quàm de domeſticis facio. Cogitando. 3. uol. or. 3. Nam ut omittatis de uniuſcuiuſq; caſu cogitando recordari, uno aſpectu intueri poteſtis eos, qui &ce. Secum. 2. uolu. or. 136. Nolite à me commoneri uelle, uoſmetipſi uobiſcum recordamini: id eſt, per uos id recordamini. In cogitatione aliq. in ora. lib. 165. Qua in cogitatione, & cooptatum me ab eo in collegium recordabar.

Recreare, eſt inſtaurare, reficere, & quaſi carnẽ facere. & ab re ali. ali. recreamus. Se à timore. Cę. Ale. 4. b. Qui ut paululum ab illo timore ſeſe recrearunt. Se. 3. uol. or. 101. Sed me recreat & reficit Cn. Pompeij ſapientiſſimi, & iuſtiſſimi uiri conſiliũ Ciuitatem. Atti. 274. Eadem recreata ad XII. Cal. Maij, te huc uenire, quàm ſe ad te ire, malebat. Vrbes. Atti. 294. In quibus unam Ioniæ, nobiliſſimam alteram Cariæ Samum, & Alicarnaſſum per te eſſe recreatas. Vocem. Atti. 37. Et cum recreandæ uoculæ cauſa neceſſe eſſet mihi ambulare, hæc dictaui ambulans.

Recrudeſcere, eſt nouum fieri. ſed ego tantum cum ijs rebus, quæ dolorem faciunt, ac præſertim uulnus uſurpari, obſeruo. Vulnus. in fa. 51. Nam cum hoc, tam graui uulnere etiam illa, quæ conſenuiſſe uidebantur, recrudeſcunt.

Recuperare, eſt quod iam amiſſum erat, iterum acquirere. Libertatem. At. 49. Sed mihi in mentem uenire certe ſcio, quæ uita eſſet noſtra, quæ ſuauitas, quæ dignitas, ad quæ recuperanda, per fortunas incũbe, ut facis. Pacem. Sal. Iug. b. In maximã ſpem adductus recuperãdæ pacis. Voluntatem ali. At. 6. Sed cum omnia feciſſem, nõ modo eam uolũtatem eius, quæ fuerat erga te recupare potui, uerũ ne cauſam quidem elicere potui immutatæ uoluntatis, ita tu de multis.

Recurrere, eſt retro currere, unde q̃s diſceſſerat currendo redire. In initia lunam. 2. ph. 36. Neq; ſolũ eius ſpe-

ſpecies, ac forma mutatur, tum creſcendo, tum defectionibus in initia recurrendo. id eſt, redeundo ad ſuū initium.

Recuſare, eſt refutare; aliquando defendere. Ex eo quod Cicero accuſationi recuſationem oppoſuit, perinde atq; ſi defenſionem dixiſſet. in or: lib. 63. Aliud accuſatio, aliud recuſatio conficere debet. & aliqu. & de re aliqu. recuſamus. Moleſtiam. 1. uo. ph. 55.. Vt & uoluptates repudiādæ ſint, & moleſtiæ non recuſandę,

Supplicium, dolorem. 1. uolu. ph. 230.. Nullumq; recuſent, nec ſupplicium, nec dolorem. Ne fiat aliquid. in fa. 12.. Et ne fieret uehemēter recuſaui: id eſt, obſtiti, reſtiti. 1. uolu. phi. 50.. Nec uero, ut noſter Lucilius recuſabo, quo minus omnes mea legant, id eſt, uetabo. De re aliqu. in fa. 35.. Sed ſcito multo etiam plures eſſe, qui de tributis recuſent, quàm qui exigi uelint. Att. 285.. Niſi forte non de ſeruitute, ſed de conditione ſeruiendi recuſatum eſt à nobis.

Redamare. De off. 105.. Animo autē uirtute prædito eo qui uel amari, uel (ut ita dicam) redamare poſſit: molliuit uocem Cic. fortaſſe nō planè latinam dicens (ut ita dicā) quod facit quoties tale quid ſibi dicere uſu uenit.

Reddere, propriè eſt acceptum reſtituere. ſed multa alia ſignificat, ut in exemplis. Effectum. Ter. And. 17.. Hoc tibi profecto effectū reddā, Pla. Pſeu. 5.. Effectum hoc hodie reddam utrunq; ad ueſperum, id eſt, abſolutum. Incertum aliq. Terent. An. 7.. Hic reddes omnia, quæ nūc ſunt certa ei conſilia, incerta ut ſient: id eſt, efficies. Leue. Plau. Cap. 3. Eamq; herili imperio ingenijs uoſtris leuem reddere: id eſt, facere. Inſuaue aliq. Att. 157. Sed ipſius uidemus uitā inſuauem reddidiſſe.

Laſſum. Pla. Cap. 7. Ita me miſerum reſtitando, retinendoq; laſſum reddiderunt. Elinguem. 2. uolu. or. 150.. Quo uoluit, adduxit, conuicit, & elinguem reddidit: id eſt, mutum reddidit. Delibutum gaudio. Ter. Phor. 21. Satin eſt, ſi te delibutum gaudio reddo? Hebetē. Att. 152.. Nā me hebetē moleſtię reddierūt. Ocioſum. in fa. 142.. Si Fabiū ocioſum reddideris. i. liberabis moleſtia quadā. Placidū. Pl. Cur. 14.. Placidū hodie te reddam.

Molle, Placidū. 2. uo. ora. 290. Ita eū placidū, mollēq; reddidi. Quietū. Ter. Eu. 4.. Sex ego te totos Parmeno hos mēſes quietū reddā. Cōmotū ali. Ter. An. 22.. Ego iā commotū te reddā. Surdū ali. Te. Hea. 5: Quod ut efficerem orando ſurdas iam aures reddideras mihi. Vinceum aliq. Ter. Eu. 5. Tametſi bona eſt natura, reddūt curatura uinceas.

Ducem ſummum aliq. in famil. 142. Summum me ducem literæ tuę reddiderunt: id eſt, effecerunt. Hominem. in orato. lib. 112. Et Craſſus, nox te, inquit, nobis Antoni expoliuit,

uit,hominem'q; reddidit. Ani-
mum alic.Ter.An.6..Reddidiſti ani
mum :id eſt,recreaſti. Benefici-
um.Ter.Phor.6.. Pro maleficio ſi
beneficium ſummum nolunt redde
re,id eſt.referre gratiam. Fructũ
prædia.Teren.Phor.14..Fructum,
quem Lemni uxori reddunt prędia
&c. Literas.Attic.41.Eodem die
pueri tui à te mihi literas reddiderũt
in fa.151.Itaq; cum ad VIII.Id.Apr.
mane mihi tuas literas M. Variſidi-
us reddidiſſet. Tabellarij proprie
eſt reddere literas,eius uero qui ſcri
bit,dare. Salutem.3.uo.or.134.
Tametſi qui magis ſunt tui, quàm
quibus ſalutem inſperantibus red-
didiſti?138. Qui mihi tum deniq; ſe
ſalutem putauit reddere,ſi eam nul-
lis ſpoliatam ornamentis redderet,
id eſt,dare,incolumem ſeruare. Vi
tam pro aliq.2.uo.orati.278..Nam
qui pro Rep.uitam reddiderunt, id
eſt,mortui ſunt. Gratiam.de off.
47..Gratia autem, & qui reddide-
rit habere,et qui habeat retuliſſe.Sal
lu.Iug.d.. Et quoad uiues,nunquã
tibi redditam gratiã putaueris : ſem
per apud me integra erit. qui ſenſus
illi Virgilij perſimilis eſt, Quam
mihi cum dederis cumulatam mor
te relinquam,id eſt, etiam in morte
cumulatam relinquam,quia in refe
rendo nunquam diminui poterit.
Officium.in fam.64.Sed multa
uarietate temporum interruptum
officium cumulate reddidi. Ra-
tionem.Pl.Aul.1.Tibi ego rationẽ
reddam ſtimulorum ſeges? de offi.
2..Medium autem officium eſſe di-
cunt,quod cur factum ſit,ratio pro
babilis reddi poſſit. In ſplendorẽ
aliq.Pl. Aul.18..Nec ſua opera red-
det unquam in ſplendorem compe
des.Item Pl.Bullas illas mihi facito
in ſplendorem reddas,id eſt,lucidas
efficias. Ludos alic.Ter. An. 11..
Quos mihi ludos redderet?id eſt,ut
me deluderet.

Redigere.Rei adductionem plerun-
q; ſignificat uerbum, cum uero ad
pecuniam pertinet,ſæpius eſt exige
re. Ad paucos.3.uol.or.132..No-
biliſſimam'q; familiam ad paucos
redactam pene ab interitu uendica-
ſti.Ita A d inopiam.Ter. Hea.18:
Imò abeat multo malo quouis gẽ
tium,quàm hic per flagitium ad in-
opiam redigat patrem. Quo,Te
rent.Eu.4.Hem,quo redactus ſũ?
Ita Eò.Te.Eu.14:Eò redigis me,
ut quid egerim egomet neſciam.

In concordiam.Pl.Amp.2:De
niq; Alcumenam Iupiter rediget an
tiquam in concordiam coniugis:id
eſt, reſtituet. In memoriam aliq.
in fa.11..Quicquid ſibi is de me rece-
piſſet,in memoriam redegit. Item.
3.uo.or.164. In quadrum aliqu.
in or.li.217. Quin redigeret omnes
fere in quadrum, numerum'q; ſentẽ
tias.Ita In unum.3.uo.or.196..Vt
ſi hoc genus in unum redigatur, nõ
ſit pecunia Po.Rom.defutura. In
ordinem.in or.lib.19.Quoniam di
ſpoſitio eſt, per quam illa, quæ inue
ni-

nimus, in ordinem redegimus. ut certo quidq; loco pronũtietur, uidẽdum eſt. Ita In rationes rei alic. in or. lib. 24. Atis, qui & hæc omnia intelligit, & idonea maxime eligit, & omnia in arte maxime ſcribenda, redigit in ſingulas rationes præceptionis: neceſſe eſt &c. In poteſtatẽ. 2. uol. ora. 152. Redactos omnes eſſe in poteſtatem. Item de off. 67.. Item. 1. uol. or. 115. Ita In ditionẽ. 3. uo. or. 59.. Atq; in ditionem noſtram redegimus. Ita Sub imperium. Cæ. Gal. 5. b: Ardere Galliam tot cõtumelijs acceptis ſub Po. Rom. imperium redactam. Ita In deditionẽ. 3. uol. or. 194. Potentiſſimi reges, bellicoſiſſimæ gentes in deditionem huius imperij redegerunt. In prouinciam. Cæ. Gal. 1. c. Quibus Po. Ro. ignouiſſet, neq; in prouinciam redegiſſet. In ſummam aliq: Aſc. 56.. Hoc eſt pecunia, de qua lis fuit, & propter quam condemnatus eſt, in ſummã redacta, quæ de eius rebus exigeretur. Ita In pretium aliq. Aſc. 68.. Hoc eſt in pretium redactis omnium furtis: id eſt, æſtimare quãti fuerint furta. Ex aliquo aliq. 2. uol. or. 86. Vt cum omnem pecuniam ex ærario exhauſiſſetis, ex uectigalib9 redegiſſetis, ab omnib9 &c. Item. 1. uol. or. 63.. Cogit quæſtorẽ ſuum pecuniam, quam ex Agonidis bonis redegiſſet, eã mulieri omnem annumerare. Item. 63.. Deinde bona uendidit, pecuniam redegit. Item. 95. Cũ ad HS. XXD. quinquies redegiſſe conſtaret: id eſt, exegiſſe.

Redimere. Præter notam ſignificationem, apud bonos pro conducere ſæpius obſeruabis. Se aliq.. Ter. Eu. 1.. Quid agas? niſi ut te redimas captum quàm queas minimo: ſi nequeas paulo, at quanti queas. Hominem. Aſc. 62. Imò redempti Hortenſij, & fautorum Verris ad defenſionem eius. &c. Culpam. in ſa. 147.. Non enim præteritam culpam uideri uolo redemiſſe, ſed optimæ mentis cogitata iam pridẽ, maturo tempore enuntiare. Pacẽ. Cæ. Gal. 1. b.. Seſe ne obſidibus quidem datis pacem Ariouiſti redimere potuiſſe. Sacramentum. Cæ: Aequa autem ratione delectum inſtituit, quos ex omnibus conuentibus, Colonijsq; conſcriptos tranſmarina militia perterritos, ad ſacramenti redemptionem uocabat: id eſt, ut pecunia liberarent ſe à ſacramento militari. Lites. 1. uol. ora. 50.. Societatis, nõ ſuas lites redemit cum fundum à Flauio accepit. Aliquid faciendum. Cic. 1. uolu. ora. Si opus pupillo redimeretur, ſi res abiret ab eo mancipe, quem ipſe oppoſuiſſet, ſibi nullam prædam eſſe uidet: id eſt, conduceretur. Vectigalia. Cæ. Gal. 1. a.. Reliquaq; omnia Heduorũ uectigalia paruo pretio redempta habere, &c. id eſt conducta.

Redintegrare, eſt q̃d aliqua ex parte diminutum fuerat, iterum ad ſuum ſtatum reſtituere. Copias. Cæ.

Gal.7.b. Simul ut diminutæ copiæ redintegrarẽtur imperat. Coniurationẽ.2.uolu.or.294. Vt redintegratione illius cõiurationis animos uulnerem ueſtros. Animũ alic. Cæ.Gal.2.c. Huius aduentu ſpe illata militibus, ac redintegrato animo. Vires. Cæ.Gal.3.c. Noſtri redintegratis uiribus, quod plerumq; in ſpe uictoriæ accidere conſueuit, acrius impugnare cœperunt. Spem. Cæ.Gal.7.a.. Semperq; hoſtibus, ſpes uictoriẹ redintegraretur. Bellum. in ſa.172. Ne bellum uobis redintegrare poſſit Antonio ſibi coniuncto. Prælium. Cæ. Gal.1.b. Rurſus inſtare, & prælium redintegrare cœperunt. Item. Gal.2.c. Af. 5.a: Orationem. ad Heren.15. Breuiter ut renouetur, non redintegretur oratio.

Redire. Modo unde quis diſcedit, modò quo proficiſcitur, reſpicit. cõſtructio uero eã ſequit̃ rationẽ, quã quæ eundem motũ habent, ſequuntur: ſed in transferendo orationẽ maxime exornat. Ad integrum ali. Ter. Heau.20: Imò ſcis potius, quã quidem redeat ad integrum hæc eadẽ oratio: id eſt, q; ego hoc ipſum reperã; Ad ingeniũ. Ter. Add.1.. Si ſperat fore clã, rurſũ ad ingeniũ redit: id eſt, ad inſtitutũ reuertit̃, & naturã. Ad aliq. Ter. Phor.6. Ad te ſumma ſolũ Phormio rerũ redit: id eſt, attinet, tua totà eſt rei cura.. Ad pauca. Ter. Hec.2: Vt ad pauca redeam, uxorẽ deducit domũ. Itẽ. Phor. 14: Ad ſanitatẽ. in ſa.186. Quibus tamẽ ad ſanitatẽ redeundi ante Cal. Sep. poteſtas facta fuit. Ad ſe. Ter. An.15.. Sed paulum ſine ad me ut redeã. Itẽ. Adel.21. Tandẽ reprime iracundiam, atq; ad te redi: quia irã ab eo, q̃d eſt ire, dicitur: eo quòd à ſe eat, qui iraſcitur. & furit, Do. att. Itẽ.1.uol.or.63.. Ad lanam. Ter. Heau.5: Ad lanã redit: id eſt, ad colũ ſuã. Ad raſtros. Ter. Heau.18.: Mihi illæc uere ad raſtros res redit. Ad rẽ. in or. lib.141. Sed ut ad rem redeã. Att.93. Sed ad rẽ redeo. Ad rẽ meã. Att.20.. Nunc (ut ad rẽ meã redeã) L. Pap. &c. Ac inſtitutũ in; or. lib.151. Sed iã ſi placet ad inſtituta redeam⁹. Ad temp⁹. Att.219.: Qđ niſi me Torq. cauſa terreret ſatis erat dictũ, ut Puteolos excurrere poſſẽ, & ad temp⁹ redire. Ad aliquẽ aliq. Ter. An.20. Eius morte ea ad me lege redierũt bona. Ita Hæreditatẽ ad aliq. Ter. Hec.2.. Ad has redibat lege hẹreditas.. Ad planiciem. Cæ. Gal.2.a. Paulatim ad planiciẽ redibat: id eſt, planũ fiebat.. Ad reſtim rẽ. Ter. Phor.15: Opera tua ad reſtim mihi quidẽ res redit planiſſime. In regnũ. in ſa.7. Vt eã cũ pace pſidijsq; firmaris, Ptolomẹus redeat in regnũ. In gratiã cũ aliq. Att.270. Se nunquàm cũ matre in gratiã rediſſe: id eſt, nũquàm inter ſe & matrẽ q̃rimoniã interceſſiſſe. in ſa.15. Vt cũ Craſſo redirẽ in gratiã. Itẽ.38.. In cõcordiã. Pl. Amph. 8. Sed ag'e. reſponde: iã uos rediſtis in con-

cordiam. Huc incommodum. Ter.An.13.. Nempe in commoditas denicꝙ huc omnis redit:id eſt,in hoc eſt.Item.Eu.2:Nempe cum hæc nunc uerba huc redeunt: id eſt, hoc ſignificant. In eum locum rem. Ter.Heau.5.. In eum iam res rediꝗ locum, ut ſit neceſſe: Item. Adel. 6.Et pene in eum locum rediſſe,ut ſi omnes cuperent, nihil tibi poſſent auxiliarier. Item Phor.3. Adeon rē rediſſe, ut qui mihi cō. &c.&c. ad id, quæ dicendi figura magis ma um minitari uidetur, quàm de bono ut uſurpetur. In uiam.3.uol. or.240..Quòd ſi erramus P.C.ſpe falſa, atcꝙ fallaci, redeamus in uiam. Ter. An.2: Deinde poſtulo, ſiue, ſi æquum eſt, te oro Daue, ut redeas iam in uiam. In memoriam cum aliq Ter.Phor.18:Redi mecum in memoriam: id eſt, recordare mecum .1. uolumine orationum. 10..Decedens, in memoriam redijt Quintius ꝙ die Roma in Galliā ꝓfect⁹ ſit.Itē.100.. Nā quæſo redite in memoriā iudices, quæ libido iſtius in iure dicendo fuerit, quæ, &c. In priſtinū ſtatū.Cæ. Gal.7.b..Vt nō ſolū in priſtinum ſtatum rediſſent. Domum. Att.99..Atcꝙ hæc de rebus forenſibus, redeamus domum: id eſt, ad res familiares. Ad ali. Att.73..nūc redeo ad ea, quæ mihi: id eſt, uenio, ut uenire pro ire ſæpius. Itē in fa.23.Ad rem redeamus, ut optaſti, ita eſt, &c. utrobicꝙ dico, ad quod dicis ſibi redeundum, à ſe nulla ante meatio facta eſt ſed in ijs literis, quibus reſpondet.

Obſonatu aliq Pl. Caſ.14..Redit eccum tandem obſonatu eius adiutor .uetuſta eſt locutio: ſed uetuſta magis omnino, quàm barbara: ut Laurentius Valla in Raud. qui uſurpauerat aquatu ueniebant. de re autem ruſtica dixit ſurgere cubitu.

Redolere, eſt odorem emittere. Aliquid ex aliq. re in oratorijs libris. 191..Mihi quidem ex illius orationibus redolere ipſæ Athenæ uidentur: id eſt, uideor ex eius oratione Atticæ eloquentiæ odorem ſentire.

Reducere, planū eſt quid ſit. Ad miſericordiam animum. Ter. An.13..Priuſquàm harum ſcelera, & lachrymæ confictæ. dolis reducant animū ægrotum ad miſericordiam. Ter. Adel.21.. Quouis illos tu die reducas. Domum aliq. Att. 211. Craſſum COS. ex ſenatu domū reduxi. Ad ſanitatem aliq. 1.uol.or.128.. Ne tū quidē te potuit ſi non pietatis, at ſalutis tuæ ratio ad officium, ſanitatemcꝙ reducere. De exilio ali.3.uol.or.162. Tamen non proferam, quibus petis. ut tibi per me liceat quendam de exilio reducere. Item Att.150.. Item in fa. 164. In ciuitatem aliq.2.uolum. orationum. 202. Deinde quoniam me in ciuitatem reſpub. ipſa reduxit: eſt enim ubi ait Ci. de reſtitutione ſua. In gratiam aliq.3.uolu.ora. 125..Hunc afflictum uiolare non de-

beo, quo cum ſtante ſi me Cn. Po-
auctoris in gratiam non reduxiſſet,
nunc iam ipſius fortuna reduceret.
tem. 74. Qui me cũ illo in gratiam
reducat: id eſt, illi reconciliet. Ita In
concordiam. Att. 22. Iamdudum res
reduxit me ipſa in gratiam. Item. 133.
Obſecro te Cicero, ſuſcipe curam &
cogitationem digniſſimam tuæ uir
tutis, ut Cæſarem, & Pompeium p̃
fidia hominum diſtractos, rurſus
in priſtinam concordiã reducas.
Vxorem. Ter. Hec. 10. Si eſt ut ue-
lit, reducere uxorem, licet.

Redundare, fluminum eſt propriũ.
transfertur tamen: & modo eſt abũ-
dare. tumq̃ dicimus aliq. re aliq, &
in aliq. ali. redundare. modo pertine
re, idq̃ tam de malo, quàm de bo-
no. tum uero aliquid alicui, ad aliq.
& in aliq. redundare dicitur. Ali
qua re aliq. Fletu. 3, uol. or. 97.
Nõ Rheni foſſam gurgitib⁹ illis re
dundantẽ Germanorũ immaniſ-
ſimis gentibus obĳcio, & oppono.
Sall. Decl. Port. c. Omnia deniq̃ ge
mitu fletuq̃ redundaſſent: id eſt, ple
na luctu, & gemitu fuiſſent omnia.
Præſidĳs. in ſa. 41. Præſertim cum
tu omnibus, uel ornamentis, uel
præſĳs redundares. Sceleratis
hominibus. de off. 53. Nunc fugien-
tes conſpectum ſceleratorum, qui-
bus omnia redundant: id eſt, quib⁹
omnia referta ſunt. Ita. 3. uolu. ora.
84. Nam hæc quidem, quæ nunc
eſt, ſplendidiſſimorum hominum,
fortiſſimorum uirorum, optimo-
rum ciuiũ, mihiq̃ amiciſſimorum
multitudine redundat: id eſt, abun-
dans eſt. In aliquo aliq. in or. lib.
144. Vt neq̃ in Antonio deeſſet hic
ornatus orationis, neq̃ in Craſſo re
dundaret: id eſt, ſuperabũdaret.
Ad aliquid. Cęſ Alex. 4. c. Marcel
lus cum confligere miſerrimum pu
taret, quod & uictoris, & uicti detri
mentum ad eundem Cæſarem eſſet
redundaturum. Item de off. 110.
Quorum tamen ad amicos redun-
dat infamia. Bonum alic. Att.
328. Quod quidem bonũ mihi nunc
deniq̃ redundat: id eſt, pertinet.
In aliquem aliq. in or. lib. 85. Ex hoc
tempus omne poſt conſulatum ob
iecimus ĳs fluctibus, qui per nos
à communi peſte depulſi, in noſmet
ipſos redundarunt: id eſt, incurre-
runt. In prouincias. 3. uo. or. 75.
Quæ numero hominum, ac multi-
tudine ipſa poterant in prouincias
noſtras redundare: id eſt, impetum
facere in prouincias noſtras.

Reædificare meritum. Att. 89. Cæſa
rem in merito reædificando diligen
tiorem fore.

Refellere, eſt id quod dictum eſt, ar-
guendo falſum oſtendere. & apud
Rhetores eorũ eſt, qui factũ negãt,
cũ purgare eorũ ſit, qui fatẽt factũ,
ſed iure aliq̃ factũ defendũt, Don.
ait. 2. uo. or. 90. Nã aut oratio teſtiũ
refelli ſolet, aut uita lędi. Itẽ. 2. uo.
ph. Et refellere ſine pertinacia, & re
felli ſine iracundia parati ſumus.
Inſtitutum. in or. lib. 167. Iis oppo
ſuit

ſuit ſeſe Socrates, qui ſubtilitate quadam diſputandi refellere eorum inſtituta ſolebat uerbis. Aliq.1.uol. phi.81.. Aut Pylades cum ſis, dices te eſſe Oreſtem, ut moriare pro amico: aut ſi eſſes Oreſtes, Pyladem refelleres, te indicares?

Refercire, eſt replere. & rei, & re, & de re aliq. refercimus.2.uol. or.10. Referto prædonum mari. Item. 2. uol.or.81. Audieram refertam eſſe Græciam ſceleratiſſimorum hominum, & nefariorũ. etſi in nomẽ trãſire dicit Laur. Vall. Aliqua re; aliq.3.uo.or.129. Quibus cum multæ naues refertæ fuiſſent. Dolo re uitam.1. uol.ph.57. Quod ſi uitã doloribus referta maxime fugienda eſt. Cloacas re.3. uol.or .20. Meminiſtis cum Iud. corporibus ciuium Tiberim repleri, cloacas referciri. Aures ſermonibus.3.uo.or. 129. A eſtate una cõplures aureis referſit iſtis ſermonibus.

Referire, eſt contra ferire. Ter. Adel. 13: Fortiter. Sy. perquàm nimis, quia miſeram mulierem, & me ſeruolum, qui referire non audebam, uicit. hui perfortiter. Item Pl. Aſin. 5. Quæſo æquo animo patitor. Li. patitor, te cũ ego referiã: id eſt, cum tu contra uerberabere.

Referre. Cum & hui⁹ uerbi multa eſſent exempla, quæ ferè ſub eandem ſignificationem caderent, placuit exemplorum ordinem ad ſententiarũ rationem deſcribere, quemadmodum in ſuo etiam ſimplici factum eſt, etſi in eo aliter facturum me receperim.

CVM eſt pro tranſcribere, ponere. Acceptum alicu.1.uol.or.96.. Quod minus Dolobella Verri acceptum retulit, quàm Verres illi expenſum tulerit. Item. 145.. Nam quas pecunias ferebat is expenſas, quibus cũ contrahebat, aut ſcribæ iſtius, aut Timarchidi, aut etiam ipſi iſti referebat acceptas. Item.2.uol.or.52.. Atti 9.in fa.159. Vt his etiam exemplis cõprobetur id, quod de ferre expenſũ, & acceptũ referre inferre dicebamus. In acceptum.1.uol. or. 106. Primo negabat opus in acceptum referre poſſe. Aſc.76. Non ab eo ſuſcepi opus, nec in acceptum retuli.1. uol.or.106.. Opus in acceptum retulit. quadriennio poſt: id eſt, in codicem accepti ex aduerſarijs tranſcribere. In ordinem.1. uol.or.46. Quamobrẽ cũ cętera nomina in ordinem referebas, hoc, &c. In cõmentarium. Att.102.. Vtrum illud reliquũ, quod ipſe in Tuſculano me referre in conmmentarium mea manu uolebat. In literas publicas 1. uolumine orationum .94.. Sed etiam cauſam adſcribant, cur non tum in literas relatum ſit. Item. 231. Nam turpitudinem ſummam arbitrãtur referri in literas publicas pretio paruo ea, quæ accepiſſent à maioribus uendidiſſe, atque alienaſſe.

In tabulas.2. uolumine orationũ 175. Cum ſcirem ita iudicium in tabulas publicas relatum.1. uolu.ora.

202. Item. 3. uol. or. 67. 1. uol. or. 105. In aduerſaria. 1. uol. or. 46. Quā pridem hoc nomen Fannii in aduerſaria retuliſtis? In publicum. 2. uo. 95. 77. Neq; relatum eſt in publicū, neque in monumento conſumptum. In ærarium. 1. uol. or. 165. Vt quibus ille, de capite dempſiſſet, hi pecunias in ærarium referrent. Att. 99. 2. uol. or. 63. Ita Pecuniā. uide in ærarium. Ad ærarium rationes. 1. uol. or. 92. Cum rationes ad ærarium niſi damnato te, referre noluit. Item. 1. uol. or. 96. Audiſtis quæſtoriam rationem tribus uerſiculis relatam: legationis, non niſi cō demnato, & eiecto eo, qui poſſet reprehendere: nunc deniq; præturæ, quam ex S. Conſ. ſtatim referre debuit, uſque ad hoc tempus non retulit.

CVM EST PRO transferre, numerare.

In numerum. 1. uol. ph. 4. Iſti quidē etiam P. Africanum referre in eundem numerū ſolent: id eſt, inter eos numerare. In deos. 2. uolumine phi. Eodem libro rurſus terram, & cœlū refert in deos. In reos aliq. Cæ. Alex. 4. b. Nemo erat, qui modo aliquam iacturam facere poſſet, quin aut uadimonio teneretur, aut in reos referretur: id eſt, inter eos haberetur. 1. uolumine oratio. 23. Vt hic potius uiuus in reos, quàm occiſus in proſcriptos referretur. In labores Herculis. 1. uolumine orationum. 222. Aiebant in labores Herculis non min⁹ hunc immaniſſimum Verrem, quàm illum aprum Erimantium referri oportere: id eſt, numerari.

CVM EST NVNCIARE.

Ad aliquid. Att. 112. Vnam, quid Cæſar acturus ſit, cum acceperit eā, quæ referenda ad illum data ſunt. ſed nunc eſt ſimpliciter nunciare, uam cum referimus in ſenatu, id quoque dicitur nunciare, ſed, ineſt in eo quid conſultandi cauſa. Prærogatiuam. 2. uol. ph. 124. Qui in prærogatiua referenda ſubito condi diſſer. eſt, pnunciare inter primos: ut ipſe Ci. exponit. 2. uolu. ph. 28.

CVM EST REDIRE, conferre.

Animum aliq. in or. lib. 85. Ac fuit tempus illud, cum mihi quoq; initium requieſcendi, atq; animum ad utriuſq; præclara ſtudia referendi fore iuſtum, & prope ab omnibus cō ceſſum eſſe arbitrarer. Item. 159. Referte nunc animum ad hominum, uel etiā cæterorū animantiū formā, & figuram: nullam partem &c. id eſt, conferte, conſiderate. Animū ad rationem. Att. 327. Quare ſi crebro referes animum tuum ad rationem, & ueteris conſilij noſtri, & ſpei, facilius &c. id eſt, reuocabis, conferes. Ad artes ſuas ſe. in fa. 48. Vt ad eas te referas artes, quibus à primis temporibus ætatis ſtudium tuum dediſti. eſt redire

Ad philoſophiam ſe. de offi. 33. Exiſtimaui honeſtiſſime moleſtias

ſtias deponi poſſe, ſi me ad philoſophiam retuliſſem: id eſt, rediſſem.
Pedem. 1. uolumine oratio. 241. Vt non referat pedem, inſiſtet certe. Caeſ. Gal. 1. b. Tandem uulneribus defeſſi, & ad pedē referre, & quod mons ſuberat circiter M. paſſ. & ſe ſe recipere cœperunt. Pedem referre aliq. Att. 246. Itaq; me referunt pedes in Tuſculanum.
CVM eſt ferre, afferre, inferre.
In domum aliq. de off. 28. Hic ſummi & clariſſimi uiri filius in domū multiplicatam repulſam non ſolum retulit, ſed ignominiam, & calamitatem. Aſpectum aliq. 3. uolum. or. 77. Qui ſi ex illa iactatione cæſuq; populari bene geſta repub. referunt aſpectum in curiam, atque huic ampliſſimę dignitati commendari eſſe uolunt, non modo non repellendi ſunt, uerum etiam expetendi: id eſt, ſi referunt ſe in curiam.
CVM EST RECIPERE.
Ad aliquid aliq. 1. uol. phi. 57. Omnes metus & ægritudines ad dolorem referuntur: id eſt, reſpiciunt. Ita Ad caput. 2. uolu. phi. 216. Nonnū quam hæc eadem uocabula ad frugalitatis nomē, tanquàm ad caput, referre uolumus. Ad fructum. 2. uol. ph. 25. Charum ipſum uerbū eſt amoris, ex quo amicitiæ nomē eſt ductum. quam ſi ad fructum noſtrum referemus, non ad illius commoda, quem diligimus, non erit iſta amicitia, ſed mercatura quæ- dam utilitatum ſuarum: id eſt, ſi in ea noſtram utilitatē reſpexerimus.
Ad ſe omnia. Att. 100. Qui, cum omnia ad ſe referant: id eſt, ſua cauſa faciant. Curas ad aliq. Attic. 288. Cuius omnes curæ ad te referuntur, & in te conſumuntur: id eſt, cuius curæ, à te omnes proficiſcuntur, & ad te unum referuntur.
CVM EST CONSVLERE, permittere, proponere.
Ad aliq. in fa. 44. Quibus ego ita mandaram, ut cum tam longe ab futurus eſſem, ad me ne referrent, agerent quod probaſſent: id eſt, ne me conſulerent. Ad conſilium. Att. 11. Refertur ad conſilium una ſola ſententia præſidium non deſiderauit. Ad Pompeium. Att. 105. Sin hoc reſp. ad Pompeium refert, qui me magis, quàm priuatum aliquem mittat Pompeio. Ad generum. in fa. 38. Ego ſi in prouinciā de tua fama detrahere unquam cogitaſſem, non ad generum tuum Lentulum, neque ad libertum tuum Brunduſij, neque ad præfectum fabrum Corcyræ, quèm in locum me uenire uelles, retuliſſem.
In ſenatu de aliq. 3. uolumine orationum. 18. Decreuit ſenatus frequens de meo reditu Cal. Iunij diſſentiente nullo, referente L. Mummio, cuius in mea cauſa nunquam fides, uirtusq; contremuit. De religione. in fa. 1. Quod inſtitui referre de religione, & ſæpe iam

retulit, ab eo deduci non poteſt. b De repub. Cæſ. Ciui.1.a. Referunt COSS. de rep. De literis ali. in fa. 131. Flagitare ſenatus inſtituit Cornutum, ut referret ſtatim de tuis literis. Ex literis. Cæſ. Ciui.1.a. Literis à Fabio C. Cæſaris conſulibus redditis ægre de ijs impetratum eſt ſumma Trib. Pl. contentione, ut in ſenatu recitarentur, ut uero ex literis ad ſenatum referretur, impetrari nō potuit.

CVM EST reddere.

Gratiam. Ter. Eu.5.. Nunc referā gratiam, atq; eas itidem fallam, ut ab illis fallimur. de off.106. Quod Tarquinium dixiſſe ferunt, tū cum exulaſſet, ſe intellexiſſe quos fidos amicos habuiſſet, quosq; infidos; cum iam neutris gratiam referre poſſet. Att.308. Sed ut perorauit, ſurrexit Clodius, & mirus clamor à noſtris (placuerat enim referre gratiam) ut neq; ex, &c. Et par. Ter. Adel.1.. Studet par referre. Re gratias. in fa.173. Iam non ago tibi gratias: cui enim re uix referre poſſum, huic uerbis non patitur res ſatis fieri. in fa.235. Huic utinam aliquando gratiam referre poſſimus. Itē.235. Semper nobis gratiā retulerunt. Fructum.1. uol.or.79.. Cū in eo ueſtra mihi dignitas fructum diligentiæ referret, id ſum aſſecutus: id eſt, redderet. Itē Att.31. Qui mihi nō modo præmiorū, ſed ne ſermonū quidē unquā fructum ullū, aut gratiā retulerunt. Sonum tibias. in or. lib.181.. Itaque ſe res habet, ut ſi tibiæ inflatæ non referant ſonū, abijciendas ſibi tibicen putet: id eſt, reddat. Salutem. Att.253. Referes igitur ei plurimam ſalutem, itemq; Pyliæ dicas uelim.

CVM EST REMITTERE

Literas ad aliq. Att.121. Sed mea manſuetudine conieceram in faſciculum unà cum tua uenientem ad illum epiſtolam, hanc ad me referri uolo: id eſt remitti. Significationes. Att.298.. Natura autem ita res, ut uſq; Romam ſignificationes, uocesq; referantur. Voces. uide ſignificationes.

CVM EST, QVOD inſtaurare, reſtituere.

Iterum. Ter. Prol. Hec. Ob eā rē noluit iterū referre, ut iterū poſſit uēdere. Conſuetudinē.1. uol. or.79. Cū lōgo interuallo conſuetudinē retuli. Myſteria. in or. lib.149.. Niſi Athenienſib⁹, q̄d myſteria nō referrēt, ad quę biduo ſerius ueneram⁹, ſucceſſuiſſem. etſi nunc eſt quaſi diceret, pferrent. nā paulo infra dixit, tacitū tanquam myſterium teneāt.

CVM EST pro intereſſe.

Et Cæſaris, & ad Cæſarem referre dicitur. in fa. Cuius cōſilij magni referebat te intereſſe. Mea uero, tua, ſua, noſtra, ueſtra, loco mei, tui, ſui, noſtri, ueſtri, nemo eſt qui neſciat dici. Pl. Perſ.14.. Nunc ad illud ueni es, q̄d refert tua. Ad aliq. Pl. Eod. loco. Quid id ad me, aut meam ad rē refert Perſæ quid rerum gerant?

Re-

Referuere, eſt feruorem amittere. Orationem. in or. lib. 194.. Nã & contentio nimia uocis reciderat, & quaſi referuerat oratio. i. tepuerat, deferbueratq́ᵹ.

Reficere, eſt proprie quod demolitũ ſit, ſi iterum conſtruatur. ut nauis, murus. Transfertur tamen apte pro recreare. & aliquid ſimpliciter, & aliquid à re aliq. reficimus. Naues. Cæ. Gal. 4. c. Et quæ grauiſſimè afflictæ erant naues, earum materia, atq́ᵹ ære ad reliquas reficiendas utebatur. Murum. in ora. l b. 244.. Quia in ſenatu Demoſthenes curator muris reficiendis fuit, eosq́ᵹ refecit pecunia ſua. Magiſtratum. de off. 113.. Cum ferret legem de Tri. Pl. reficiendis. Aliquem. Attico. 103.. Tironis reficiendi ſpes eſt in M. Catone. in fa. 116. Ego hic cogito cõmorari, quoad me reficiam: nam & uires, & corpus amiſi. Exercitum. Cæ. Gal. 7. b. Cæſar Auarici complures dies cõmoratus, ſummamq́ᵹ ibi copiam frumenti, & reliqui commeatus nactus, exercitũ ex labore, atq́ᵹ inopia refecit, & recreauit. Milites. Cæ. Gal. 8. a. Milites q́ᵹ hybernorum quiete reficere à tãtis laboribus uellet. Se aliqui. 1. uo. or. 224.. Ad ea autem, quę dicturus ſum, reficite uos quæſo iudices per deos immortales. Item Att. 317. Ego ex magnis caloribus (non em meminimus maiores) in Arpinati ſumma cũ amœnitate fluminis me refeci ludorum diebus Philotimo, tribulibusq́ᵹ commendatis. 3. uolũ. ora. 101.. Sed me recreat & reficit Cn. Pomp. ſapientiſſimi, & iuſtiſſimi uiri conſilium. Item in ora. lib. 166. Vt à te ipſo ſumerem aliquid ad me reficiendum. Animos. Sal. Cati. b.. Quo & cæterorum animos reficeret, & illi facilius è periculo eriperentur. in fa. 191. Nunc quod Caſſio dedi, quod Trebonij morte amiſimus quod etiam crudelitate Dolobellæ, aut perfidia eorum, qui mihi fidem Reiq́ᵹ pub. non præſtiterunt, id conſequi, & reficere uolo, id eſt, recuperare.

Refigere, eſt quod fixum erat euellere Tabulas. 3. uol. or. 241.. Num figentur rurſus hæ tabulæ, quas uos decretis ueſtris refixiſtis? Leges 3. uo. or. 246.. Acta Antonij reſcidiſtis, leges refixiſtis. Ita Aera. in fami. 183.. Cuius æra figere debebamᵘˢ eius etiam chirographa defendimuſq́ᵹ quia in æs incidebantur leges.

Refrenare, eſt cohibere, retinere. & aliq. à re aliqua refrenamus, ut A gloria. 3. uo. orat. 53.. Etenim ſemper magno ingenio adoleſcentes refrenandi potius à gloria, quam incitandi fuerunt. Item. 3. uol. orati. 231. Et à progreſſu coercuit, & à reditu refrenauit.

Refricare, eſt renouare. & id quod renouatur refricari tranſitiue dicimus etſi ad Atticum legitur lippitudo refricat intranſitiue. ubi fortaſſe legendum eſt refricatur: ut fabula. niſi ſit refricat, id eſt, dolorem. Vulnus

2.uo.or.57..Quò cum ueniſſet Læ/lius, et illud Caſtritianum uulnus dicendo refricuiſſet, ſiluerunt principes. Atti.76. Appij uulnera non refrico, ſed apparent, nec occuli poſſunt. Item.190.. Quæ res fortaſſe ſit refricatura uulnus meum. Cicatricem.2.uo.or.88. De quo ego conſulto Quirites, neq; apud uos ante feci mentionem, neaut refricare obductam iam Reipu. cicatricem uiderer, aut alias &c. Deſyderium. in fa.73. De tuo autem filio uereor, ne ſi nihil ad te ſcripſerim, debitum eius uirtuti teſtimonium non cæpiſſem: ſin autem omnia, quæ ſentio perſcripſerim, ne refricem meis literis deſiderium, ac dolorem tuum.

Dolorem. uide deſiderium

Animum 2.uol.or.170.. Atque animum memoria refricare cœperat. Memoriam.3.uo.or.187. Cũ autem illã pulcherrimam facti memoriam refricat, tum à ſuis ſimilibus inuidiam aliquam in me commoueri putat. Preteritum factũ alic.3.uo.orat.97. Sic tuis ſceleribus Reip. præterita facta refricabis? Fabulã.3.uo.or.52.. Vt illa uetus Afrania fabula refricaretur. Lippitudinem. Att.169.. Crebro refricat lippitudo non illa quidem perodioſa, ſed tamen quæ impediat ſcriptionẽ meam.i. moleſtat, impedit.

Refrigere, eſt frigidũ fieri. ſed in trãslatis maxime illuminat orationẽ. & aliq. & à re aliqu. refrigere dicimus,

Apparatum belli.3.uo.ora.200. Tereretur interea tẽpus, belli apparatus refrigeſcent. Crimen.2.uo.or.270.. Illud uero crimen de numis, q̃s in circo Flaminio deprehenſos eſſe dixiſti, caluit re recenti, nunc in cauſa refrixit. Haſtam. in fa.131.. Ego cætera qui animo ęquo fero, unum uereor, ne haſta Cæſaris refrixerit.i. ne etiam caleat. Rem. Ter. Adel. 4.. Vbi illinc rediero, nihil eſt, refrixerit res, nunc demũ uenis? cur paſſus? ubi eras? Att.18. Tota res interpellata bello refrixerat. Att.311.. Nã quod de Pompeio Caninius agit, ſanè quàm refrixit. neq; enim res probatur. Sortes.2.uo.ph.126.. Cæteris uero in locis ſortes planè refrixerunt, id eſt, ceſſarunt.

Refrigerare. de offi. Aut uiciſſim umbris, a quis ue refrigerari ſalubrius?

Sermonẽ. in fa.36.. Refrigerato iã leuiſſimo ſermone hominũ prouinciali um.i. qui nõ ita frequens eſſet.

Refugere, eſt retro fugere. in fam.159. Neq; tamen refugiẽdo commiſſuri ſum⁹, ut &c. Aliq. Cæ. apud Gell. 5.13.. Vel pro hoſpitio regis Nicomedis, uel pro horum neceſſitate, quorum res agitur, refugere hoc munus non potui. nunc eſt non ſuſcipere.

Ab aliq. Att.190.. Dũ recordationes fugio, q̃ quaſi morſu q̃dã dolorẽ efficiunt, refugio à te admonẽdo.

Refutare, eſt redarguere. fit enim à fãdo, a in uerſa.. ſed à uerbis ad rem transfertur. Bello aliq.2.uo. or. 75.. Semper illas nationes noſtri imperatores refutandas potius bello, quã

quam laceſſendas putarunt: id eſt, aduerſus eas ſe potius defendere, ꝙ eis bellum inferre. Aduerſariū. 3.uo.orat.35..Nemo enim horum te ita refutandum, ut grauem aduerſarium, aut ita rogandum, ut religioſum teſtem arbitraretur:id eſt, reprehendendum. Aliquem.in fa.131.. Quod ſcribis prælia te mea cauſa ſuſtinere non tam id laboro, ut ſiqui mihi obtrectent à te refutentur, quā intelligi cupio, quod certe intelligiſ, me à te amari:id eſt, ut me ita defendas, ut aduerſarios noſtros reijcias, & ſuperes.

Regere eſt gubernare. Filium. At. 159. Quem tamen nos diſciplina regimus. Caput. Celſ. Qui nimio dolore regere caput non poſſet:id eſt ſuſtinere.

Regerere duas partes. De re ru. Var. 1.64..Tunc decoquūt in ahenis leui igni duas partes quoad regerunt, tū denicꝫ ad uſum recte promitur: id eſt ad duarū partium cōſumationē.

Regnare, eſt regnum poſſidere. & abſolute, & in aliq. re regnare dicimus. In centurijs. in fa.175.. Nunc ſi me tanti facis, quanti certe facis, quādo equitum centurias tenes, in quibus regnas, mitte ad Lupum noſtrum, ut is nobis eas centurias conficiat.

Reguſtare, eſt iterum guſtare. Literas crebro. Atti.208. Sed crebro reguſto tuas literas, in his acquieſco, tamen expecto nouas. Item .220.. Nam illam legi, uolo tamen reguſtare.

Reijcere, aliquando eſt remittere, aliquando eijcere, interdum differre: nec non recuſare, & quædam alia ſignificat. Ad ſenatum aliquid. 3. uolumi.or.245. Omnia ad ſenatum mea ſententia reijciam. Attico.32.. Ait ſe de COS. ſententia rem ad ſenatum reieciſſe. Ad epiſtolam aliq. Attico.150. Sed ne bis eadem legas, ad ipſam te epiſtolam reijcio.

Ad leges. 1.uolumine orationū 127. Vt de his omnibus cauſis ſe ad leges reijceret. Romam aliqui. in familiaribus.153. Tu quanquàm conſilio non eges, uel abundas potius, tamen hoc animo eſſe debes, ut nihil huc reijcias. Item.215. Illud præterea ſi eos quando cum ſenato re res eſt, Romam reieceris. de cauſis præſertim uſurpari comperies.

In Galliam cauſam. in familiari. 209. Ea res à Volcatio, qui Romæ ius dicit, reiecta in Galliam eſt. Ex ſenatu. 2.uolum.orat.238. Qui cùm ex ſenatu cenſor reiecerat, id eſt, qui cum ſenatu mouerat. In aduentum ali. Atti.184.. In aduentum Cæſaris fortaſſe reijciuntur. In alterum annum. Atti.281.. Quanquam aliquoties ei ſcripſeram ſacerdotum comitia mea ſumma contentione in alterum annum eſſe reiecta. In menſem alium. Attico.3. Abs te in menſem quintilem reiecti ſumus.

Iudices. 1.uolu.orati.69.. Manſit in conditione, atque pacto uſque ad eum finem, dum iudices reiecti ſunt. Item.61.68. Item. Att.64. Ratio

nem. Atti.18. Vnam rationem non reijciebam, id eſt, non refutabam, non recuſabanm, ei non contradicebam. Onus.1.uol.or.80.. Primū intereſſe utrum id onus uoſmetipſi reieceritis, an quod probare Po.Ro. fidem ueſtram, & religionem non potueritis. Hoſtem.in fa.23.. Feliciter ab Antiochia hoſtem reiecerat: id eſt, repulerat. Item Sal. Ded. Por. a. Manus ad tergum. in fa.164.. Cum quidem pranſus, nudis pedibus, tunica ſoluta, manibus ad tergum reiectis, ambularet.

Relaxare, proprie eſt de ijs rebus, quæ conſtrictę tenentur, cum remittuntur: ſed apte ad animum transfertur cum ſolicitudinibus aliq. ex parte leuatur. & aliq. ſimpliciter, & aliꝗ re aliq. & ab aliq. relaxare dicimus.

Animum. in or. lib.166. Poteris: inquit, relaxa modo paululum animum: aut ſanè (ſi potes) libera. Item 87.. Ibi ut ex priſtino ſermone laxarentur animi. id eſt, recrearentur. de off.25. Atq; etiam cum relaxare animos, & dare ſe iucunditati uolunt.

A contentionibus aliq.2. uol. ph.158 Sic tu à contentionibus, quibus ſummis uti ſolebas, quotidie relaxes aliq. Se re aliq. Att.262. Si te occupatione iſta relaxaris.

Relegare, & Amandare fere idē ſunt Cyprum aliq.2.uo.or.226. Vide amandare. In prędia.1.uo.or.25. Hunc in prædia ruſtica relegarat. de offi. Criminabatur etiam quod Titum filium, qui poſtea Torquatus eſt appellatus, ab hominibus relegaſſet, & ruri habitare iuſſiſſet.

Releuare. Eadem eſt ſignificatio uerbi huius cum uerbi relaxare ſignificatione. non enim liberant uerba, ſed laxiora ea reddunt, quæ paulo antea ſtrictiora tenebantur. Non tamen uſus admittit, ut inuicem cum alterius nominibus altero utamur. ut relaxare literas legendo, quemadmodum releuare. & aliq. & re aliq. aliq. releuamus. Animum. Ter. Ad.14.. Nam & illi animum iam releuabis, quæ dolore, ac miſeria tabeſcit, & tuo officio fueris functus.

Literas. Attico.7. Quotus enim quiſq; eſt, qui epiſtolam paulo grauiorem ferre poſſit, niſi eam per lectionem releuarit: id eſt, legendo eā leuiorem reddiderit. iocus eſt Cicer.

Cauſam. Aſc.69. Non enim cauſam Verris releuatam eſſe, ſed illos damnatos. Crimen. Aſc.69. Mire orator non Verrē uendicare mortē Philodami, ſed crimen ſuum releuare potuiſſe. Cura, Metu aliq.2. uo.ora.103.. Videbimur fortaſſe ad breue quoddā tempus cura, & metu eſſe releuati.

Religare, pro ſuo ſimplici ſæpius ponitur. & aliquid ad aliq. re aliq. religamus. Naues ad terram. Cæſ. Ciui.3.a. Neq; nauem ad terram religandi poteſtas fiebat. Religionibus aliq.2.uo.or.238. Nunquid igitur is bona Lentuli religionibus relegauit: i. obligauit, conſecrauit.

Relinquere. Verbi proprietas eſt ali quo

quo modo id, quod quis habebat, dimittere. ſed nõ uno modo omnia relinquuntur. ut in exemplis uidebimus. Relinquimus uero aliquid alicui ad aliq. & in aliqu. re. Rem x. talentũ. Ter. Pho. 7: At ſi talentũ rem rei reliquiſſet decem. Fundos. 1. uo. or. 21. Nam fundos treis, & decem reliquit, qui Tyberim ferè omnes tangunt. Patrimonium. in fa. 27. Si erit ulla Reſpu. ſatis amplũ patrimonium relinquam in memoriam nominis mei. Aes alienum 1. uol. or. 3. Cum æris alieni aliquantum eſſet relictum. Item. 13. Propterea quod C. frater aliquantum æris alieni reliquerat. Aculeos. in or. lib. 168. Cum delectatione aculeos etiam relinqueret in animis eorum, à quibus eſſet auditus. In medio aliquid. Sal. Cat. a. Nos eam rem in medio relinquemus: id eſt, non explicabimus. Item. 3. uo. or. 47. Mulierem nullam nominabo: tantum in medio relinquam. Item. 1. uo. phi. 45. Quæ autem ſecundum naturã eſſent, ea ſumenda, & quadam æſtimatione dignanda docebat, contra ꝙ contraria, neutra autem in medio relinquebat. nunc eſt utriuſꝗ partis aliquẽ participem facere. Item. 101. Neque enim illud fieri poterat ullo modo, ut nihil relinqueretur in medijs, quod aut ſecundum naturam eſſet, aut contra. In opinione hominum. 1. uo. ph. 57. Et hoc non modo in oratione mea non pono: ſed ne in opinione quidem cuiuſquam relinquo, me omnibus patronis eſſe præpoſitum, id eſt, nolo etiam ut homines hoc opinentur, ſuſpicentur. In ſpe. 1. uo. or. 59. In quo ego quid eniti, aut quid efficere poſſim, malo in aliorum ſpe relinquere, ꝙ in oratione mea ponere. Spem in re aliq. in fa. 95. Neꝗ in epiſtolis relinques meis ſpem aliquam delectationis tuæ, id eſt, nihil poſtea delectationis ex meis literis ſperabis.

Locum admonitioni. in fami. 2. Sed plane nec precibus noſtris, nec admonitionibus reliquit locum: id eſt, per ſe omnia eſt executus. Monumentum. 1. uo. or. 102. In eo loco in ſermone hominum, audaciæ ſuæ monumentum æternum relinquere.

Deſyderium ſui aliq. in ora. lib. 165. Et autoritatis, & prudentiæ ſuæ triſte nobis deſyderium reliquerat.

Teſtatum aliq. in fa. 18. Aut ut te in meam ſententiam adducam, aut certe teſtatum apud animum tuum relinquam, quid ſenſerim. Nugas. Atti. 92. Videatur ne aut pietatis eſſe meæ fratrem relinquere? aut diligentiæ nugarũ aliquid relinqueret? nunc eſt dare ſermonem. Ad aliq. aliq. Att. 138. Hanc ipſam excuſationem relicturus ad Cæſarem, id eſt, reſeruaturus. Animum aliq. Cæ. Gal. 6. c: Pauliſper prælium unà ſuſtinent, reliquit animus Sextium grauibus acceptis uulneribus, deficiens ægre per manus tractus ſeruatur. Febrem aliq. Att. 122. Tironem noſtrum ab altera relictum au

dio:id eſt,quartana ut ſupra.labo-
rabat enim duabus quartanis Ti-
ro. Arraboni.Terẽ.Heau.9.Ea
relicta eſt arraboni huic pro illo ar-
gento.

Remanere,contumeliam in re. Sall.
Iug.c.Eumq́ lachrymans per ami-
citiam,perq́ Rempub.obſecrat,ne-
quam contumeliam remanere in ex
ercitu uictore ne'ue hoſtes inultos
abire ſinat:id eſt,aliqua contumelia
ac dedecore exercitum affici ne per-
mittat.

Remigare,eſt retro nauem impelle-
re.1.uo.phil.211.Vtrum igitur ma-
uis? ſtatim'ne nos uela facere? an
quaſi è portu egredientes remigare?
Att.210.Vide inhibere.

Remigrare,eſt unde quis diſceſſerat
iterum habitatum redire. Ro-
mam.Atti.266.Tranquillis autem
rebus Romanis,remigrauit Romã
id eſt,habitatum rediјt. Animũ
alic.Pla.Epid.10..Remigrat animus
meus nunc demum mihi:id eſt, re-
dit animus. quaſi q peregre fuiſſet.

Reminiſci,eſt cũ ea,quæ tenuit mẽte
ac memoria,cogitando repetuntur
ait Varro.cui reſpondet illud Cice.
in.3.uo.or.143.Te aliquid de huius
Quæſtoris officio cogitantem, etiã
de aliјs quibuſdam Quæſtoribus re
miniſcentem recordari:id eſt, quaſi
cogitando recordari,ubi etiam ui-
des reminiſci de re.

Remittere,eſt retro mittere.ſæpe etiã
relaxare.interdũ condonare,nec nõ
etiam minuere, & quædam alia ſi-
gnificat. Repudium.Te.Pho.23:
Cum ego ueſtri honoris cauſa repu
dium alteri remiſerim, quæ tantũ-
dem dotis dabat. Nuntium.Att.
8.Vxori Cæſarẽ nuntiũ remiſiſſe.i.
quę ei repudiũ ſuo nomine nũtiaret
Ita Vxorem marito.in or.li.222.
A cõſequẽtibus,ſi mulier cũ fuiſſet
nupta cum eo,cui cõnubiј ius nõ eſ
ſet,nuntiũ remiſit,quoniam qui na
ti ſunt,patrem non ſequuntur. Ali
quo ali.in fa.31. Quem cum Romã
remittes. Aliq.alic.2.uo.ph.174.
Si uoles hoc remittam tibi. Curã
animi.1.uol.or.231..Cum diutius in
eo negocio,curaq́ fueram,ut rege-
ſcerem, curamq́ animi remitterẽ.i.
animum cura liberarem. Animũ
2.uo.ph.177..Et tũ remittit animos
rum cõtrahit.i.relaxat.de off.21.Fa-
cilis igitur eſt diſtinctio ingenui, &
liberalis ioci.alter eſt ſi tẽpore ſit, ac
remiſſo animo homine dignꝰ, &c.

In tempus ali.1.uo.or.204.Na-
uem imperare ex fœdere debuiſti,
remiſiſti in triennium, id eſt, in ter
tium annum diſtuliſti. Tem-
pus.Ter.Heau.1. Nullum remittis
tempus,neq́ te reſpicis:id eſt, nihil
ceſſas. Virtutem ali.Cæ.Gall.2.
b:Quod his rebus relãgueſcere ani
mos, eorum'que remitti uirtutem
exiſtimarent. Pugnam.Salluſti.
Iug.c.Vbi hoſtes paululum modo
pugnam remiſerant:id eſt, ubi lan-
gueſcere paululum cœpiſſent in pu-
gna. Dolorem ali. Ter.Hec.7..
Nam ſi remittent quippiã Philume
nam

nam dolores:id eſt ſi eam relinquat
dolor.in or.li.176.Qui,etſi cum re/
miſerant dolores pedū, nõn deerat
in cauſis,tamen id nõ ſæpe faciebat
.i. cū per dolores pedum remiſſio/
res factos facere id poterat,non ſæ/
pe tamen faciebat. Memoriā.Cæ.
Gal.6.b.Quod fere pleriſq; accidit,
ut præſidio literarū diligentiā in per
diſcendo,ac memoriam remittāt.i.
nō intendant.ſumptum enim eſt ab
arcu. Studium ſuum.in ora.lib.
195:Nam is poſtquā conſulatū(cre
do quod uideret ex conſularibus ne
minem eſſe ſecum comparandum,
negligeret autem eos,qui Coſs.non
fuiſſent) ſummum illud ſuum ſtu/
dium remiſit,quo à puero fuerat in
cenſus. Frigus ſe.Cæ.Gal.5.a:Lo
ca ſunt temperatiora, quam in Gal
lia remiſſioribus frigoribus. Ven
tum.Cæ.Ciui.3.a..Noſtri uſi fortu/
næ beneficio,tamen impetum claſ/
ſis timebant,ſi forte uentus remiſiſ/
ſet,id eſt, ſi uenti poſuiſſent, ceſſaſ/
ſent. Uſum rei.de off.110.Tales igit̄
amicitiæ ſunt remiſſione uſus leuā
dæ. Oculos.in or.lib.163..Oculi
ſunt,quorum cum intentione,tum
remiſſione,tum coniectu,&c. Vo
cem.in ora.lib.164.Peritum homi/
nem, qui inflaret celeriter eum ſo/
num,quo illum,aut remiſſum exci
taret, aut à contentione reuocaret.
de uoce agitur nimis remiſſa,ſeu ni
mis contenta. Se totum. Attico
168..Cui ego non modo placabilem
me præbuiſſem,ſed totum remiſiſ/
ſem. Debitum.Cæ.Ciui.2.b.Pe
cunias quas erant in publicū Var/
roni ciues Romæ polliciti, remittit.
Ita Semiſſes.3.uo.ora.15..Ut re/
miſſis ſemiſſibus, & trientibus quī
ta prope pars uectigalium tollere/
tur.id eſt,ſublatis ſemiſſibus,& cō/
donatis. Aliquid.1.uo.ora.46.
Eidem & infinitam largitionem re/
mittebas,& eundem in anguſtiſſi/
mam formulam ſponſionis cōclu/
debas? Ex aliqua re aliq.in fam.
112.Nunc non modo remittimus ti/
bi aliquid ex noſtra commendatio
ne,quaſi adepti iam omnia, ſed eo
uehementius à te contendimus, de/
trahimus.ita De re.Att.288..Sed
perſuade tibi de uoluntate propria
mea nihil eſſe remiſſū,de iudicio lar
giter.i.nihil eſſe detractū, diminu/
tū. Facere,aliq.Ter:An.21.Nā
ſi cogites,remittas iam me onerare
iniurijs.i.ceſſabis, finem facies me
iniurijs onerandi.

Remouere,eſt amouere, tollere, au/
ferre.& re,& à re,& de re aliquid re
mouemus. Morbum ſe.Attico.
169..Tu quoniam quartana cares,
& nedum morbum remouiſti.

Multitudinem.1.uo.or.144.Ita/
que ille multitudine ſociorum re/
mota,Decumanos reuocat, id eſt,
ſemota. Imperium.Attico.297.
Quātum nos illi ordini debeamus,
ut remoto imperio,ac ui poteſtatis,
& faſcium publicanos cum græcis
gratia,atq; autoritate coniūgas.Se
in orat.lib.197.Sed ne opifices qui/
dem

dem ſe artibus ſuis remouerũt:ideſt, abducti ſunt. Se ab aliquo. Atti. 60. Quid ſit quòd ſe à me remouit, ſi modo remouit, ignoro, ideſt aliena uit. Item de off. 110. Ab amicitia Q. Pompeij meo nomine ſe remouerat

Ab exercitu ali. Cæſ. 235. Ob eas res ignominiæ cauſa ab exercitu meo te remoueo. De medio. 1. uolum. or. 22. Plura dam de medio remouebant. Item. 144. Decumani, hoc eſt principes & quaſi ſenatores publicanorum remouendas de medio literas cenſuerunt.

Remunerare, eſt gratiã referre, qui de nobis bene mereat, eum donis proſequi: tamq; beneficium acceptũ remuneramus, quàm qui fecit beneficium. Beneficium. 2. uo. orati. 210. Quibus autem off. T. Annij beneficia remunerabo? Item. 1. uol. or. 203. Aliq. in or. lib. 166. Ipſa mihi tractatio literarum ſalutaris fuit, ad monuitq; Pomponi, ut à te ipſo ſumerem aliquid ad me reficiendum, teq; remunerandum, ſi non pari, at grato tamen munere.

Renaſci. eſt iterum naſci. Pennas. Att. 55. Qui mihi pennas inciderunt nolunt eas renaſci; ſed ut ſpero iam renaſcuntur.

Renauare operam. Att. 10. Cum Lucio in gratiam redi, uideo hominẽ, ualde petitur, renauabo operam, id eſt, iterum ſtudebo, operam dabo.

Renouare, eſt quod iam uetus eſſe cœperat ſi nouum fiat, inſtauretur

Animum ali. Cæ. Aſ. 5. a: At cohortes ſuis ex terrore firmatis, rurſusq; renouatis animis legionarios conuerſis equitibus, &ce. Bellũ. 2. uo. orat. 9. Quantum illud bellum factum putetis, quod coniungant reges potentiſſimi, renouent agitatæ nationes, ſuſcipiant integræ gentes. 3. uo. or. 255. Vt haberet Galliam ultimam aptiſſimam ad bellum renouandum: id eſt. partem Galliæ ultimam. Centeſimas. Att. 91. Sed centeſimis ductis à proxima quidẽ ſyngrapha, nec perpetuis, ſed renouatis quotannis numerabantur nummi. Item. 85. Commendationẽ. in fa. 103. Multa, mihi crede, aſſequere, ego enim renouabo commendationem, ſed tempore. Deſyderiũ Vide memoriam infra. Fœnus. Att. 93. Cyprij numerabant, ſed Scaptius centeſimis renouato in ſingulos annos fœnore contentus nõ fuit

Gemitum. uide luctum. Hoſpitium. 3. uol. or. 145. Tu uetus hoſpitium renouare uoluiſti. Honores. Att. 313. Quod nolit inquam renouare honores eoſdem. Inſtitutum. 1. uol. or. 65. Atq; adeo inſtitutum referri, ac renouari moleſte ferunt. Luctum & gemitum. 3. uo. ora. 30. Luctum & gemitum renouare uoluiſti. Memoriam. 3. uo. ora. 252. Itaque Cæſaris munere Deciorum quidem multo interuallo per hunc præclarum uirum memoria renouata eſt. 2. uol. orati. 199. Qui ſuo fletu deſyderium mei memoriamq; renouaret. Mundum

2.uo.ph.49..A quo rurſum animā te,ac deo renouatio mundi fieret.

Orationem.ad Her.15.Breuiter, ut renouetur,nō redintegretur oratio. Quæſtum paternum.3.uol. or.98.Cum totius prouinciæ pecore compulſo,pellium nomine omnem quæſtum illum domeſticū paternum renouaſti. Reliquias.3. uol.or.73.Si ſucceditur, periculum ſit,ne inſtauratas maximi belli reliquias,ac renouatas audiamus.

Rem.1.uo.or.12..Tametſi nolo eam rem commemorando renouare. Scelus.1.uo.orati.68.Cum in Cn.Dolobellam ſcelus ſuum illud priſtinū renouauit,inſtaurauit quæſtorium. Societatem.in ſa.200. Quòd ſocietatem Reip.conſeruandæ tibi mecum à patre acceptam renouas,gratum eſt.

Renumerare, eſt reddere quod ante nobis numeratum fuerat, ut aurū, dotem.Pl.Bach.9..Decretum eſt renumerare iam omne aurum patri.

Dotem.Ter.Hec.10..Si eſt,ut uelit reducere uxorem,licet:ſin alio eſt animo,renumeret dotem.eſt reddere dotem.

Renuntiare,modo eſt pro nunciare referre.& tum dicimus aliq.& de re aliq.modo etiam recuſare. Vt Aſc. 51..Renūciatio dicitur recuſatio eius rei, quæ in placito, & promiſſione uenerat.ut Conditionem.1. uo or.69..Renunciata eſt tota conditio.

Hoſpitium.1.uol.or.95..Itaque iſte uehemēter Sthenio infenſus hoſpitium renunciat: eſt recuſare uelle eo uti hoſpite.Ter.And.12.Quaſi tibi non renuntiata hæc ſint ſic fore. Item eod.loco. Renunciatum eſt. ubi Do.ait re abundare, ut ſit nuntiatum eſt.Ter.And.14: Domum modo ibo,ut apparentur dicam,at ꝙ huic renuncio. Aliquid.Plau. Quin tu illud primum renuncias?

Aliq.alic.C.Gracchus apud Gel. 10.3.Vxor renuntiat uiro parum ci to ſibi balneas traditas eſſe,& parū lautas fuiſſe. Repudium. Ter. Phor.14..Iam accipiat,illis repudium renunciet,hanc ducat. Prætorem.2.uo.or.4.Nam cum propter dilationem comitiorum ter prætor primus centurijs cunctis renuntiatus ſum.Item.3.uo.or.176.Ita ædilis,& in cæteris magiſtratibus creādis. De re aliq.Pl.Menæ.7.. Metuebam ne meæ uxori renunciaret de palla.

Repedare,eſt quaſi pedem retrahere.& pro recedere,& pro redire ueteres uſi ſunt. Domum.2.uolu. ph.187.Domum cum laude repedādum,id eſt,redeundum.

Repellere,eſt reijcere, retro aliquid ingruens pellere. Bellum.3.uo. or.75.Bellum Gallicum P. Conſcripti C. Cæſare Imperatore geſtum eſt,antea tantummodo repulſum. ſemper illas nationes noſtri Imperatores refutandas potius bello, quā laceſſendas putauerunt. Aegritudinem.1.uo.phi.205..Ii turpe putantes ægritudinem repulerunt.

Dolorem à ſe.1.uolumi.ph.55. Dolorem aſpernari, ut ſummum malum, & quantum poſſit, à ſe re/pellere. Labes animi.de offi.122. Cæteras animi labes repellat. In ſidias.1.uo.or.67. Cum multæ mi/hi à C. Verre inſidiæ terra, mariq́ factæ ſint, quas partim mea diligentia deuitarim, partim amicorū ſtu/dio, officioq́ repulerim, nunquam tamen &c. Vim.3.uol.or.11. Nō uerebar, ne quis aut uim ui repul/ſam reprehendet, aut &c. Rationem.1.uo.phi.231. Rationem omnē repellentes uitæ beatæ nullam par/tem relinquunt.

Rependere, aliq. pro aliq. in ora. lib. 134. Cui pro C. Gracchi capite erat aurum repenſum. eſt tantum auri redditum, quantum Gracchi caput pependit.

Reperire cauſam. Ter. Phor.5. Quid mihi dicent? aut quam cauſam reperient? Exitum rei.1.uo.ph.60. Reperire poteſt exitum.

Repetere. Verbi proprietas eſt, aut iterum & ſæpius petere, aut quod alij dederis, quaſi ut retro detur, poſcere. aliquando pro ſumere. & quędam alia ſignificat. Libertatem 3.uo.or.228. Ita præclara eſt recuperatio libertatis, ut ne mors quidem ſit in repetenda libertate fugienda.

Ius ſuum.1.uo.or.57. Ecquid autoritatis apud uos in ſuo iure repetendo ſocij Pop. Ro. ſupplices ueſtri habere debeant. Aliq. iudicijs. in ora. lib.168. Cum ſublatis in Siciliā tyrannis res priuatæ longo interuallo iudicijs repeterentur. Aliq. ex lege.1.uo.orat.57. Quo nomine abs te ſeſtertium millies ex lege repeto. Sacerdotium. Cæ. Alex.4. Sacerdotium id repetebat.i. iterum petebat. pendet enim longe à ſuperiori. In conſuetudinem.1.uo.ora. 65. Quam hæc maiorum conſuetudo longo interuallo repetita, atque relata: id eſt, iterum in conſuetudi/nem reuocata. Initium rei. in fa. 91. Repeterem initium amicitiæ ex parentibus noſtris. Ex alto. in fa.32. Tamen quoniam ex alto re/petita ſunt, non ne &c. Altius aliq. in fa.10. Quod tibi, ut planius exponam, altius paulo rationē meorum conſiliorum repetam neceſſe: id eſt, ab initio meæ cogitationis exordiar, ut ex alto. Diuinationem.2.uo.ph.85. Eſt enim ab omni æternitate repetita, id eſt, ab ætati/bus quaſi per manum ſingulis accepta, comprobata eſt diuinatio.

Dies. Cæſ. Ciui.3.c. Iam conſta/bat Elide in templo Mineruæ repetitis, atque enumeratis diebus, quo die prælium ſecundum feciſſet Cæ/ſar, &c. Item.3.uo.or.44. Cur te fraterna uitia potius quā bona pa/terna, & auita, & uſque à nobis cū in uiris, tum etiam in fœminis repetita mouerunt? Memoriam alicuius.3.uolum.orati.147. Obſecro Cæſar repete temporis illius me/moriam: id eſt, reuoca, recordare.

Memoria aliquid. in fa.72. Euętis.

tisq; aliorum memoria repetendis nihil accidiſſe nobis noui cogitem⁹ Item in fa.181. Quantum memoria præterita repetere poſſum:id eſt, recordari. Recordationem. in or.lib.85. Ac mihi repetenda eſt uete ris cuiuſdam memoriæ non ſane ſa tis explicata recordatio. Pœnam ab aliq.2.uo.or.195. Etenim ſi à me ut iſti exiſtimant, Lentuli mortui, ſi Catilinæ notiſſimus furor, ſi amen tia Cethegi, ſi luxuries ac ſtupra Caſ ſij pœnas repetunt, id eſt, retro petunt. Ita.3.uo.or.103. Cum ei, qui ex pectare uelit omnis iniuſta pœna lu enda ſit, quam iuſta repetenda. Pœ nam. Cæ.Gal.1.b: Tametſi in ueteri bus Heluetiorum iniurijs Pop.Ro. ab his pœnas bello repetiſſet. Ali quem Syracuſas.in or.li.170. Quã quam Timeus eum quaſi Licinia, & Mutia lege repetat Syracuſas:id eſt, Syracuſis eum uendicet.

Replicare. Dixerit Plin. & qui uelit replicare: pro iterum, & ſæpius dicere: ego apud meos fateor non ob ſeruaſſe. proprie autē ſignificat diſſoluere. Pl. Replica tricam, atque ex tende. Memoriam.2.uo.ph.190. Nam licet uidere, ſi uelis replicare memoriam temporum, qualeſcunq; ſummi ciuitatis uiri fuerant, talē ciuitatem fuiſſe, idem eſſe uidetur, quod repetere.

Reponere. Semel tandem ſit dictum omnia uerba, quæ hac particula re compoſita ſunt, proprie modo iterum, modo retro ſignificare; necnō etiam contra, etſi aliquando etiam re, nihil ad ſuum ſimplex addit, dicimus uero aliquid, & aliquid alicui, & in aliqua re, uel rem aliqu. reponere. Aram. in familiaribus. 168. Putes ne nos tutos fore in tanta frequentia ueteranorum, quos ante de reponenda ara cogitare audimus. nunc eſt iterum ponere.

Numos. Pl. Perſ.1.. Vt des mihi numos ſexcentos, quos pro capite illius pendam, quos continuo reponam tibi: id eſt, reddam. Aliquid alic. in familiaribus. 114. Cur autem laudarim peto à te, ut id à me ne'ue in hoc reo, ne'ue in alijs quæras, ne tibi ego idem reponam id eſt, repetam. In numero aliq. in orator. libris. 90. Quanquam illos quidē cenſemus in numero eloquentium reponendos: id eſt, collocandos. in or.lib.244. Tamen hūc in numero nō repono: id eſt, nō numero. In ſuis aliq. Atti.162. Cæſarem maxime in ſuis M. Ciceronem reponere: id eſt, habere unum ex ſuis intimis. In locum alterius. Attic.285. Qui ſe in eius locum reponi pateretur. In deos.2.uol.ph.9.. Aut homines iam morte deletos reponere in deos.

Reportare, eſt ſecum unde quis diſcedit ferre, quicquid illud ſit. Exercitum ex aliq. Atti.65.. Exercitum Britania reportabant: id eſt, reducebant. Beneuolentiam ex prouincia. Attico.86. Si nihil aliud de hac prouincia, niſi illius beneuolen

ciam reportaſſem, id eſt, retuliſſem.

Victoriam.2.uo.or.5. Vt ab il lo inſignia uictoriæ, nõ uictoriam reportarent. Aſc.67. P. Scipio Africanus frater eius legatum ſe ei obtulit, ad id bellum gerendum, & uictoriam reportauit. Laudem.2.uo. phi.187.. Nihil enim præter laudem bonis atque innocentibus, neque ex hoſtibus, neque à ſocijs reportandum &c.

Repoſcere rationem. Cæſ. Gall.5: Et ſi grauius quid acciderit, abs te rationem repoſcent. Item.1.uo. orati. Legem ſibi indicunt innocentiæ continentiæ, uirtutum omnium, qui ab altero rationem uitæ repoſcunt.

Reprehendere, eſt proprie iterũ prehendere, caſtigare, corrigere. & pro deprehendere uſurpatur. Aliq. Pl. Bac.5.. Aufugero hercle ſi magis uſus uenerit, ſi ero reprehenſus, macto ego illũ infortunio. ubi eſt pro iterũ prehendere. Ita locũ. Te. Pro. Adel: Pernoſcite furtum, ne factum exiſtimetis, an locum reprehenſum qui præteritus negligentia eſt.

Aliq. in aliq. re.1. uo. orati.148.. Vt ab ijs ſe abſtineant maxime uitijs, in quibus alterum reprehenderunt. Omnia in aliq.1.uo. orati. 148.. Ego in uno homine omnia uitia, quæ poſſunt in homine perdito nefarioque eſſe reprehendo, id eſt, deprehendo. Se. Ter. Ad.15: Sed me reprehendi tamen, id eſt, repreſſi me ne dicerem.

Repræſentare. Sanè repræſentare eſt aliquid præſens efficere. id uero tantum aut in præteritis aut in futuris fieri poteſt. ideo ad ſolutionem maxime uerbum accommodatur.

Memoriam rei ali.3.uo. orat.8. Quod ipſum templum repræſentabat memoriam conſulatus mei, id eſt, præſentem faciebat, renouabat.

Improbitatem. Attico.251.. Mihi quidem uidentur iſtorum animi incendi, etiam ad repræſentandam improbitatem ſuam, id eſt, renouandam. Medicinam aliqu. in fa.72. Neque expectare temporis medicinam, quam repræſentare ratione poſſimus: id eſt, qua in præſentia uti poſſimus. Cæſ. Af.4.c.. Cæſar reſpondit ſe fore æquiſſimũ Pharnaci, ſi, quæ polliceretur, repræſentaturus eſſet, id eſt, id in præſenti diſſolueret. De repræſentatione uidebis in fa.266. id eſt, quod ad ſolutionem præſentem attinet. Att.196.. Si enim Faberianum uenderem, explicare, uel repræſentare non dubitarem, id eſt, facile poſſem præſenti pecunia rem conficere. Itẽ.196.. Magno enim adiumento Hermogenes poteſt eſſe in repræſentando: id eſt, præſentem pecuniam ſoluendo. Attic.196. Si qua etiam iactura facienda ſit in repræſentando quod poſſum, adducito. in fa.262.. Conſerua te mihi, dies promiſſorum adeſt, quem etiam repræſentabo, ſi adueneris: id eſt, etſi nondum uenerit, faciam adueniſſe, cum ipſe adueneris.

Lo-

Locus uero Cælij in fa.112..Certè in quam abſolutus eſt, me repræſentante pronunciatum eſt.niſi ſit (quãdo res in iudicio uerſatur) locus mihi perobſcurus eſt.neq; enim offendor quòd Hortenſius eum defenderit.Plures enim iampridem notum eſt,in una cauſa patronos adhiberi ſolitos eſſe, quibus etiam ſuæ propriæ unicuiq; partes attribuę erãt. Fortaſſe Cęlio datum erat,ut reum in iudiciũ adduceret. Si uero lectio commutanda ſit,me præſente, uel me rem ſpectante,ego cum Rutilio libenter legerem.

Reprimere,eſt cohibere, compeſcere,atq; de ijs ſæpius quæ aliqua ſũt uiolentia. Conatum alic.1.uolu. or.176..Ego tectus præſidio firmo amicorum Catilinæ,tum & Antonij copias,& conatum repreſſi.

Copias.Vide conatum. Fugam.Att.117.Itaq; fuga,quæ parabatur repreſſa eſt. Iter.Attic.162. Dubitabat noſtrũ nemo, quin Cæſar itinera repreſſiſſet. Cædes. Attic.294..Sublata Myſiæ latrocinia,cædes multis locis repreſſas.

Iracundiam.Ter.Adel.21.Tãdem reprime iracundiam,atq; ad te redi.De.Repreſſi,redij, mitto maledicta omnia. Famam.3.uo.ora. 235..Hanc quæſo pro tua ſingulari ſapientia reprime famam, atq; efficace,ne id quod non curas,cupere uideare. Sermones.in fa.38.. Hos ego ſermones,quod & multi ſunt, & tuam exiſtimationem,ut ego ſentio,non offendunt,laceſſiui nunq;, ſed non ualde repreſſi. Se.Teren. Heau.2..Sed reprimam me.nunc de eo,qui pene inceperat loqui.idem facit.Ade.15..per uerbum reprehendere.ſed me reprehendi tamen.

Repromittere,eſt proprie cõtra aliquid alicui promittere.præſertim à quo aliquid accipimus.in ora.libr. 166. Non me hercle,inquit,tibi repromittere iſtuc quidem auſus ſim. Pl.Aſin.7: Verum iſtuc argentum tamen mihi ſi uis dinumerare, repromittam iſtoc nomine ſolutã rẽ futurum.Item.2.uo.or.203.In referenda autẽ gratia hoc uobis repromitto,ſemperq; præſtabo.1.uo.or. 51. Repromittis tu ab hinc trienniũ Roſcio.quid? recita iſta &c.1.uolu. ora.51..Etenim forſitan hoc tibi ueniat in mentem, repromiſiſſe Fannio Roſcium. ſi quid à Flauio exegiſſet,eius partem dimidiam ſe domino exegiſſe.

Repudiare.Maxime ad uxorem recuſandam pertinet uerbũ: quin ex eo factum uerbum uidetur, quod: quæ pudentis prædita eſt uxor, ea repudiatur.transfertur tamen ad cętera,quæ non probentur. Conſilium.in ora.lib.143.Neq; uero eſſe mirandũ ſi cum ſuis conſilijs Rem pu.profligaſſet, conſilium Senatus à Repub.repudiaret. Ter.And.18.. Repudio cõſilium, quod primum intenderam. Cauſam.2.uo.ora. 125..Si hominis & ſuis, & Pop.Ro. ornamentis ampliſſimam cauſam

tanti periculi repudiaſſem. Con
ditiones.3.uol.or.255.Si etiam queri
tur conditiones ſuas repudiatas æ-
quas quidem,& uerecundas. Le
gem.de off.114.Itaq; lex popularis
ſuffragijs populi repudiata eſt:id eſt
non accepta eſt. Sententiam.3.
uo.ora.206.Intelligo Quir. à uobis
hanc ſententiam repudiari, neq; in-
iuria.

Repugnare aliq.alic.rei.de offic.115..
Tum amicitiæ repugnant maxime
id eſt,aduerſantur.

Reputare.Quia re,iterum ſignificat,
quæ uero iterata ſunt maius ſtudiũ
habere ſolent:ideo reputare erit dili
genter conſiderare, examinare.nã
putare eſt cogitare,quia cogitando
quæ ſuperflua ſunt, mente recidi-
mus.& aliquid reputamus,& cum
animo noſtro.in fa.11. Tamen non
reputans quid ille uellet, in omni-
bus meis ſententijs de Rep. priſtinis
permanebã.Itẽ.2.uo.ph.49.Nunc
horum nihil unquam reputauiſſe
certo ſcio:id eſt,conſyderaſſe. Ter.
Eu.10:Dum hæc reputo.Dona.ait,
putamus inſtantia,reputamus præ
terita.

Requieſcere,eorum eſt, qui deſeſſi
ſunt,ait Do.Ter.Eu.6. Requieſcere
ubi uolebat. In ſermone alicu.in
or.libr.130..Sed tamen iam defeſſus
labore, atque itinere diſputationis
meæ,requieſcam in Cæſaris ſermo
ne,quaſi in aliquo peropportuno
diuerſorio:id eſt, dum Cæſar loqui
tur,ipſe quieſcam.

Requirere, eſt diu quærere, inquit
No.ideoq; etiam diligenter quære-
re ſignificat:necnon etiam deſydera
re. uidetur etiam interdum neſcio
quid tacitæ accuſationis habere.

Signum.At.171..Signum requi
rent,aut manum,dices ijs,me pro-
pter cuſtodias eas uitaſſe id eſt,dili-
genter quærent. Aliq.1.uo.phil.
232..Nam & qui beatus eſt, non in-
telligo quid requirat,ut ſit beatior,
id eſt,quid amplius quærat. Offi
cium.in fa.8.Tamen non tam mihi
moleſtum fuit accuſari abs te offi-
cium meum, quam iucundum re-
quiri.de offi.24. Prudentiam.
de off.117.In quo equidem continẽ
tiſſimorum hominum maiorũ no-
ſtrorum ſæpe requiro prudentiam
id eſt,deſidero.uel etiam accuſo pru
dentiam noſtrorũ,quæ in hoc nul-
la fuit. Et illi perſimile eſt quod di-
xit alibi,deſyderare animum alicu-
ius ex aliqua re. Literas.At.281.
Breues tuæ literæ,breues dico,imò
nullæ,tribus ne uerſiculis his tem-
poribus Brutus ad me:nihil ſcripſiſ
ſem potius,& requiris meas. Item

Epiſtolas.in fa.195.Epiſtolas re
quiris meas:id eſt, quaſi quod ceſ-
ſem ad te ſcribere,me ſubaccuſas.

Reſarcire,eſt integrum facere. Ve
ſtem.Ter.Adel.2: Diſcidit ueſtem?
reſarcietur,Don.ait re abundare:id
eſt,ſarcietur. Damnum,in fami.
10.. Tamen à me minima putabãn-
tur in meis damnis reſarciendis.

Sarcire uero infamiam dixit Cę.
Ciui

Ciui.3.b.. Tantumq́ ſtudium inſamiæ ſarciendæ.i.delendæ.

Reſcindere, eſt abſcindere. Pontem. Cæ. Gal. 4.b.. Se in Galliam recepit, pontemq́ reſcidit, ideſt demolitus eſt. Rem iudicatam.1. uol. or.238. Vt damnati in integrum reſtituantur, uincti ſoluantur, exules reducantur, res iudicatæ reſcindantur: ideſt, irritæ fiant. Ius belli. Salluſt. orat. Phil: Belli iura reſcindi.

Præturam.1. uol. or.137. Metellus totam triennij præturam reſcidiſſet.

Reſcire. Scimus inquit Do. manifeſta, reſcimus occulta. Item reſcire eſt recognoſcere, et uix inuenire, quod quis neſcierit. & ſcimus per nos, reſcimus ex alio. Ter. Hec.2: Hoc ubi ſenex reſciuit, heri ea cauſa rure huc aduenit. Item Hec.3. Me abs te immerito eſſe accuſatam poſtmodum reſciſces. Item. Hec.11. Quod ſi reſciuerit peperiſſe eam. Item Te. Hec.6. Priuſq́ id reſcitum eſt. Item Hec.18..

Reſcribere. Præter notam ſignificationem illud etiam eleganter ſignificat, quod eſt renumerare. nam cũ pecuniam præcedat ſcriptura, & eo nomine ſcribere ſit dare, pari etiam ratione reſcribere erit renumerare.

Argentum rurſus. Ter. Phor. 23. Sed tranſi ſodes ad forum, atque illud argentum iube rurſum reſcribi Phormio.i. reddi, renumerari. Att.251. HS CCCC. ſi in præſentia ſoluerimus, reliqua reſcribamus. Epiſtolæ. Att.5. Eo factũ eſt, ut epiſtolæ tuæ reſcriberem aliquid, breuitate temporis tam pauca cogerer ſcribere. Ad ea, quæ quæris. in fam.10.. Vt tibi reſcriberem ad ea quæ requiris. Ad equum. Cæſ. Gall.1.c. Pollicitum eſt in cohortis prætoriæ loco decimam legionem habiturum ad equum reſcribere: id eſt, equos illis attribuere.

Reſecare, eſt partẽ aliquam demere.

Ad uiuũ aliq. de of.99. Neq́ id ad uiuum reſeco. Prouerbialis eſt ſententia, cum ſignificare uolumus aliquid, atq́ adeo multum de re, quæ de agitur, nos aduerſario cõcedere.

Reſeruare, eſt differre. & aliquid alicui, & in aliquid reſeruamus. Aliquid alicui rei.2. uol. or.64. Et concioni reſeruo. ita Atti.310.. Præſenti ſermoni reſeruentur. In congreſſum. At.20. Aut in congreſſum noſtrum reſeruabo. Aliquem. in fa. 62. Vide, ne cum uelis reuocare tempus omnium reſeruandorum, cum qui ſeruetur non erit, non poſſis. nunc eſt conſeruare.

Reſidere, eſt proprie deorſum tendere. modo quieſcere, ceſſare, interdũ permanere eſſe uidetur. Pla. Cap.6. Ita uenter, guttur q́ reſidẽt eſuriales ferias. Quem locum Adrianus etiã citat, ſed dimidiatum: reliquit enim eſuriales ferias. quid autem ille, ex eo ſciri poterit: ego magis cum Pylade ſentio, qui ita exponẽdo legit, Venter & guttur reſident eſuriales ferias: id eſt, ociantur, aguntq́ ferias eſuritione plenas. & eſt reſide-

reſe-

re ferias, ut uiuere uitam, ſeruire ſeruitutem. ego uero accuſatiuum illũ ea ratione poſitum eſſe potius dicerem, qua tempus poni ſolet. quia feriæ tempus continent, dixiſſeq́ ferias reſidere, quaſi dies feriatos ociari. Montes. 3. uo. or. 97. Perficit ille, ut ſi montes reſediſſent, amnes exaruiſſent, non naturæ præſidio, ſed uictoria ſua, rebusq́ geſtis Italiam munitam haberemus: id eſt, cõplanati eſſent. Mentem à re ali. Cæ. Gal. 7. c. Quorum mentes non dum à ſuperiore bello reſediſſe ſperabat, id eſt, quieſcere. Senſum. in fa. 72. In qua ſi reſideat ſenſus, id eſt, remaneat. Aliquid amoris. in fa. 62.. Vt ſi quid reſidet in te amoris, i. remanet. Plus officij apud me. in fa. 63.. Apud me plus officij reſidere facillime patior, id eſt, eſſe.

Malum aliq. Att. 289. Cum tantum reſideat intra muros mali, id eſt, reſtet, relinquatur. Spem ſalutis: 2. uo. ora. 93.. Quomodo ſpes ſalutis reliqua reſidebit, id eſt, manebit. Suſpitionem rei. Attico. 295.. In quibus non poteſt reſidere inertiæ, aut leuitatis ulla ſuſpicio.

Religionem in aliq. 2. uo. phil. 227. Qui in meis ædibus aliquam religionem reſidere diceret, i. ineſſe, habitare. Culpam in ali. Attico. 285. Cuius culpa non magis in te reſidet.

Reſiſtere, proprie eſt opponere ſe inter dum pro conſiſtere. Suſpicioni. Att. 293.. Quę reſiſtat non ſolum gratiæ, uerum etiam ſuſpicioni. Cę. Ciui. 2. c.. At illi itinere totius noctis cõfecto, ſubſequi nõ poterãt, atque alij alio loco reſiſtebant. i. cõſiſtebat Item. 1. uol. phi. 244. Reſiſtit extra fores (ut ante dixi) limenque carceris. multa ſunt ſupra. agit enim de uirtute.

Reſoluere, idem eſt quod ſoluere, diſſoluere. Pl. Cur. 14.. Nam inde rẽ reſoluo omnibus, quibus debeo. Pl. Aſin. 7. Ehò ecquis pro uectura oliui reſoluit? Damnum. de re ruſt. Cato. 149.. Siquid emptor, aut paſtores, aut pecus emptoris domino damni dederit, uiri boni arbitratu reſoluatur, id eſt, præſtet. Item eodem capite.

Reſonare. 1. uo. ph. 190.. Ea uirtuti reſonat tanquam imago, id eſt, reſpõdet. ita Ad neruos, in cantibus. 2. uo. phil. 56. Nares cornibus ijs, qui ad neruos reſonant in cantibus. i. q̃ ſonum ipſum niſi conficiunt in neruis, ſaltem maxime adiuuant.

Reſpicere, eſt proprie retro aſpicere. & quoniam miſeria poſterior eſt felicitate: ideo etiam dicimus reſpicere miſerum, pro iuuare. ita in quibuſdam alijs. quędam tamen et alia ſignificat. & aliq. & ad aliq. reſpicimus. Ad aliq. Teren. Eu. 5: Cum huc reſpicio ad uirginem, illa ſeſe interea commodum huc aduerterat.

De improuiſo. Ter. An. 9. Qua ſi de improuiſo reſpice ad eũ m, ideſt retro reſpice &c. In ſecundis alí. Ter. And. 25.. Me in ſecundis reſpice

te:id eſt, cum tibi res tuæ ſecundæ ſint, ne me deſeras. Terent. Adel. 8.. Nā hercle alius nemo reſpicit nos.

Inimicum. Qu. Metetel. Numi. apud Gel. 6. 11: Quem ego mihi neque amicum accipio, neque inimicum reſpicio. ſummi eſt uox contēptus; quem dicat inimicum reſpectu etiā indignum. Cæſarem. Cæ. Ciui. 1. a. Sin Cæſarem reſpiciant, atque eius gratiam ſequantur. & obſequi Cæſari. in fam. 27.. Nam quod rogas, ut reſpiciam generum meum adoleſcentem optimum, mihique chariſſimum: id eſt, eius rationem habeam aliquam. ita Ter. Phor. 7.. Reſpice ætatem tuam. ita Ter. Heau. 1. Nullum remittis tempus, neque te reſpicis: id eſt conſideras, quid ſis ætatis, tibi non conſulis. Alicuius rei. Cæſ. Ciui. 1. a. Quod illi turbulētiſſimi ſuperioribus tēporibus Tr. pleb. octauo denique menſe, ſuarum actionum reſpicere, ac timere conſueuerunt: id eſt, conſyderare. Aliquid ad aliq. Cæſ. Ciui. 3. a. Ad hūc ſumma imperij reſpiciebat: id eſt, ſpectabat.

Reſpirare, eſt quaſi ſpiritum ſumere inde & per translationem recreari, refici. & à re reſpirare, & animam dicimus. A metu paulum. 2. uo. ora. 60. Qui nunc primum poſt illā flammam aliorum facto, & cupiditate excitatam, ſpe ueſtræ æquitatis, erigere animum, & paulum reſpirare à metu cœpit. 225. Idem poſteaque reſpirare uos à metu cædis, emergere autoritatē noſtrā à fluctib⁹. Auaritiam. 1. uo. or. 9.. Quid ago? ſi mehercule hæc tecum duo uerba feciſſes. quid ago? reſpiraſſet cupiditas, atque auaritia paululum. id eſt, non tam preſſa fuiſſet auaritia, ac cupiditas tua: id eſt, multum de auaritia, & cupiditate remiſiſſes. Animā. 2. uo. ph. 53. Excipiatque animam eā, quæ ducta ſit ſpiritu, eandem à pulmonibus reſpiret, & reddat.

Reſpondere. Spondere inquit Sext. ante ponebatur pro dicere: unde & reſpondere adhuc manet. ut reſpondere ſit ad dictum dicere. transfertur tamen à uoce ad rem, & plerunque ſimilitudinem ſignificat. dicimus uero alicui, & ad aliquid reſpondere. Pauca. 3. uo. or. 40.. Videte quam pauca reſpondeam. ita Paucis, Ore alicuius. in or. 179.. Cui orationi Cæpionis ore reſpōdit Aelius. i. Aeli⁹ Cæpionis ore uſus eſt, fecit Aelius orationē, ſed eā habuit Cæpio. Ordine. in fā. 28. His ego ordine, ut uideris uelle, reſpondebo.

Tempori aliq. Att. 199.. Cum tamen breuioribus diebus quotidie reſpondebant tabellarij. Alicui aliq. 1. uo. phil. 91.. Vt ita erudiatur, ut & patri & Scipioni noſtro, & tibi tam propinquo reſpondeat, id eſt, tui ſimilis ſit, te referat factis & moribus. Atti. 198.. Iudicio alialiqu. Att. 228.. Quod ſi bonitas tua reſponderit iudicio meo, quod ſemper habui de te, gaudebo, id eſt, ſi talem te præſtiteris, qualem iudico ſu

Te

turum. Optatis.in fa.18. Quod
ꝗ in omnibus tuis rebus meis opta
tis fortuna reſpondet, ideſt obſequi
tur meis optatis. Opinioni ho/
minum.in fa.19.. Non quo uerear,
ne tua uirtus opinioni hominū re/
ſpondeat, id eſt, talis futura ſit, qua/
lem ipſi homines opinantur futurā

Officijs.in fa.149.. Tantis enim
tuis officijs non uideor mihi reſpō/
dere poſſe.id eſt, ſatisfacere. Mu
tuo.in fa.63..Nulla enim re tam læ/
tari ſoleo, quàm meorum officiorū
conſcientia, quibus ſi quando non
mutuo reſpondetur, apud me plus
officij reſidere facilime patior.

Domum ſuam palatio.2. uolu.
or.255..Velle ſe in carinis ædificare
alteram porticum, quæ palatio re/
ſponderet, id eſt, quæ palatio adiun
cta eſſet aliqua parte. uel è regione
aduerſus illud extructa, uel par fo/
ret. Ad tempus. Attic.251.. Vt ij,
qui debent non reſpōdeant ad tem/
pus, id eſt, non ſoluant ad diem con
ſtitutum. Ad rogatum.2.uo.or.
148. Nunꝗ nobis ad rogatum re/
ſpondent. De aliq.re. in fam.181.
Detulit ad me querelam tuam, de
qua, prius quam reſpondeo, pau/
ca præponam.

Reſtagnare locū. Cæ. Ciui.2.b: Quo
mare ſuccedit longius, lateꝗ is locꝰ
reſtagnat, quem ſi quis uitare uolu
erit, ſex millium circuitu in oppidū
perueniet.i. ſtagnum efficit.

Reſtare, eſt ſupereſſe, reliquum eſſe.
modo reſiſtere. Teren. An.1., Reſtat
Chremes, qui mihi exorandus eſt.

Locum.1.uo.ph.62.. Reſtat locꝰ
uel huic diſputationi maxime neceſ/
ſarius de amicitia. Item. de offic.91.
Quarta reſtat cauſa.i. reliqua eſt.

Aliq. alic.2.uol.or.1. Quæ tamen
ei ſola in malis reſtiterunt .i. non a/
miſſa ſunt. In ceruicibus ali.2.uo
lu.or.143. Sed ab illo in ſpeculis, at/
que inſidijs relicti, in capite atque
in ceruicibus noſtris reſtiterunt, i.
relicti ſunt. Pro reſiſtere. Ter. He
au.20: At ſi rogitem, iam quid eſt
quod peccem, aut quamobrem id
faciam, neſcias: in qua re nunc tam
confidenter reſtas ſtulta.i. reſiſtis.

Reſtinguere. Eadē fere ratione ſe ha/
bet uerbū hoc, qua extinguere. Ar
dorem.3.uo.or.199.. Nomen ipſum
legatorum, hunc quem uidimus,
reſtinguet ardorem municipiorum
atꝗ Italiæ franget animos. Item.1.
uo.ph.58. Incendiū.3.uo.or.228.
Concurritur undiꝗ ad cōmune in/
cendiū reſtinguendum. Bellum
in fam.173. Ex tuis literis, & ex Græ/
ceij oratione nō modo nō reſtinctū
bellum, ſed etiam inflāmatum uide
tur. Furorem.2.uo.or.193. Sed ꝙ
homo nouus pernicioſum nobiliū
reſtinxerit furorem. Sitim.1.uo.
phi.66. Eadem'ne in quam quæ re/
ſtincta ſiti? &c. Sermonem. Atti.
206.. Sermunculum enim omnem,
aut reſtinxerit, aut ſedarit. Verba
Te. Eu.1.. Hæc uerba una mehercu/
le falſa lachrymula, quam oculos
terendo miſere uix ui expreſſerit, re

Ne

ſtinguet. Studium.3.uol.or.246. Ne conditio inſidioſa pacis libertatis recuperandę ſtudia reſtingueret.

Reſtipulari. Cum à ſtipe uerbum ſit factum, eius proprium eſſe uidetur qui pecuniam accipit: ſtipulari uero eius, qui eam collocat. Item.1.uolu. or.51.. Repromittis tu ab hinc triennium Roſcio. quid? recita iſtã reſtipulationẽ clari⁹. Itẽ: Quid ẽm reſtipulatio damat quaſi repromiſſio.

Reſtituere, eſt unde aliquid ablatum fuerat, id eò referre. Inter uero reddi & reſtitui Do. hanc differentiam facit, ut reddantur quæ noſtri cupida ſunt: reſtituantur quorũ nos cupidi ſumus. & aliq. alic. & in aliq. reſtituimus. Dignitatem ordini. in or. lib.133.. Equeſtri ordini reſtituit nõ ſolum dignitatem, ſed etiam uoluptatem. Voluptatem. uide dignitatem. Vim.1.uo.or.291.. Qui dies totos, aut uim fieri uetat, aut reſtitui factam iubet. i. præſtare damnũ per uim factum. Poteſtatem Tribunitiam.2.uo.or.73.. Quæ poſt reſtitutam Tribunitiam poteſtatẽ nemo attigit. Sal. ora. Phil: Præliũ. Cæ. Gal.1.c. Itaq; preliũ reſtitutum eſt. i. redintegratũ. Exercitũ. Sall. Epiſt. Mith: Reſtituto deinde apud Geberam exercitu. i. refecto. Aliquem ali. Att.5.. Primum de noſtro amico placando, aut etiam plane reſtituendo polliceor. Aedes. in or. lib. Ei cui domus uſusfructus legatus ſit, non reſtiturũ hęredem, ſi corruent, id eſt, inſtauraturum. Locum. Ter. Phor. Pro.. Quem actoris uirtus nobis reſtituit locũ. In antiquũ.1.uo.or.68.. Vt ea reſtitui in antiquum ſtatũ nullo mõ poſſit. In locũ Pl. Mi.8: Haud facile te in eundem reſtitues locum. Ter. And. 16.. Reſtituito in quem me accepiſti locum. In integrum.1.uo.ora.238. Vt damnati in integrum reſtituantur, uincti ſoluantur, exules reducãtur, res iudicatæ reſcindantur. In poſſeſſionem: in fa.160.. Si iſta pax perditum hominem in poſſeſſionẽ impotentiſſimi dominatus reſtitutura eſt. In ædes ſuas. aliq.1.uol. ora.291.. Quemadmodum te reſtituat in ædes tuas, non habebit. In gratiam.3.uol.or.73.. Hic me meus in Remp. animus priſtinus, ac perẽnis cum C. Cæſare reducit, reconciliat, reſtituit in gratiam. A bocca ſu. Sal. Rep. ord.2.. Si uero urbẽ ampliſſimo nomini, & maximo imperio, iam ab occaſu reſtitueris. i. ſeruaris occidentem.

Reſupinare. Re, in hoc uerbo ꝓprietatis ſuæ nihil retinet, nihilo ẽm pl⁹ eſt reſupinare, q̃ ſupinare, ſiquidẽ ſupinare eſt retro flectere, uel ita iacere, ut cœlũ aſpiciamus, unde ſupini qui ita dormiũt, appellantur, q̃d idem eſt in reſupino, & in reſupinis. Aliquem. Ter. Phor.22: Pone apprehẽdit pallio, reſupinus reſpicio, rogo: quamobrem retineat me.

Retardare, eſt moram facere. Animos.1.uo.or.79.. Quo animos teſtium retardarẽt. i. minus uehemẽtes

Retrum ad Here. 39. b c
iste qui tanq. coclea abſcondens retrait ſeſe
tacitus, quo ſur rutus, comedit
cum domo ſua, et auferr.

efficerent in teſtimonio dicendo. Itẽ 1.uo.or.60. Bellum.3.uo.orati. 200. Vnde eſt a illuc bellum, niſi retardatione, & mora? Impetus et conatum.3.uol.or.5. Reliqui coniurationis impetus, & conatus ſunt retardati. Abſolute protulit.1.uo.ph.164. Veniet tempus, & quidem celeriter, & ſiue properabis, ſiue retardabis. uolat enim ætas.

Retexere. Tractum eſt uerbum à telis. eſt autem modo iterum texere, modo detexere. Superiora. in fa mili.74. Nam die tuo natali uictoria nuntiata in multa ſecula uidebamus Remp. liberatam, noui timores retexunt ſuperiora, id eſt iterum texunt. Se. in fami.180. An quod adoleſcens præſtiti, cum etiam errare cum excuſatione poſſem, id nunc ætate præcipitata commutém, ac me ipſum retexam? id eſt, renouem.

Orationem ſuam.3.uol.or.166. Itaq; iam rétexo orationem meam; id eſt, eadem ſcribam, quæ antea.

Præturam.1.uol.or.21. Vt totã ſuam præturam retexere uideretur eſt quaſi particulatim de ea agere.

Thecam numariam. Attico.59. Quare in hoc thecam numariam ne retexeris.

Reticere. Ter. Hea.1. Ne retice, ne uerere. reticemus dolores tacemus cõſilia. obticemus uero, quorum nos pudet, inquit Do.

Retinere, eſt cõſeruare, interdũ alia. In officio.1.uol.or.30. Vt quos natura ipſa in officio retinere nõ potuiſſet. Et officium. de offic.73. Qui retinendi officij cauſa cruciatũ ſubierit uoluntarium. Mortem 1.uo.ph.64. Qui mos cum à poſterioribus non eſſet retentus, Arceſilas eum reuocauit. Imperium. Sall. Cat.a. Nam imperium his artibus retinetur. Charitatem in aliq. de off.109. Retinent tamen charitatem in paſtores. Sententiã. 1.uo.ph.244. Sunt autem hæ de finibus, ut opinor, retentæ, defenſæq; ſententiæ. Iudicium.1.uo.phil. 58. Et qui ſuum iudicium retinent id eſt, in eo perſtant quod iudicant.

Amplitudinem. in fa.4. At ea excepta, poſſum confirmare te & ſenatus, & Po. Ro. ſummo ſtudio amplitudinem tuam retenturum. Ius ſuum.1.uo.orati.155. Sed iſti equites Ro. qui ſuum ius retinere ſe contra Apronium poſſe erant arbitrati.

Salutem. in fa.93. Et hac amiſſa ſalutem retinere uoluiſſe. Ad ſalutem. Pl. Aul.18: Si herum uidet ſuperare amorem, hoc ſerui eſſe officium reor, retinere ad ſalutem; non eum quo incumbat eo impellere.

Aliq. aliquem. in fa. 68. Etenim ordo ipſe annaliũ mediocriter nos retinet, id eſt, delectat. Tabellarios. in fa.163. Tamen nequaquam tanta in mora eſt, quanta qui locis omnibus diſpoſiti ab utraq; parte ſcrutantur tabellarios, ac retinent id eſt, remorantur, intercipiunt.

Retorquere pilam. de of.94. Ne ueluti tanquam pilam retorſerit.

Re-

Retrahere, eſt ab incepto abducere. Ex itinere. Sall. Cat. b. Quem ad Catilinam proficiſcentem ex itinere retractum aiebant. Aliq. aliquo 1. uo. phi. 76. Si Annibalē in Africā retraxiſſet.

Retractare aliquid, eſt de illo iterum ſimpliciter agere. aliquando etiam cum correctione quadam. At. 124. Augemus enim dolorem retractādo. Opus. Attic. 252. Sed tamen idem σύνταγμα niſi ad te retractatius, id eſt, diligentius correctum. Itē. 1. uo. ph. 244. Vt ſine retractatione libere dicere auderent, ſapientes eſſe ſemper beatiſſimos: id eſt, perſeueranter in opinione permanerent.

Retrudere. 1. uo. or. 77. Sed etiam iaceat in tenebris ab iſto retruſa, atq; abdita.

Retundere, eſt hebetem reddere. Ferrum. 2. uoſ. or. 183. Et in animum inducam, cuius nuper ferrū retuderim, flammamq; reſtinxerim eiuſdem nunc cauſam uitamq; defēdere. Sermones. in fa. 115. Quo facto retudit ſermones. etſi legitur retulit, quod nihil ad rem facere uidetur.

Reuellere iniurias. Atti. 79. Honorificisq; uerbis omnes iniurias reuellimus ſuperiores: id eſt, prorſus euellimus. Tela. 3. uo. or. 85. Et abſentem principe Cn. pompeio referente, & de corpore Reip. tuorum ſcelerum tela reuellente, reuocarunt; id eſt, extrahente.

Reuenire, eſt redire, reuerti. Rem in eum locum. Pl. Bac. 13. In eū nūc reuenit res locum, ut &c. id eſt. ad id redit res. In gratiam cum aliq. Pla. Stic. 6. Cum q; eo reueni ex inimicitijs in gratiam. Domum. in or. lib. 99. Cum miles domum reueniſſet, egiſſetq; lege in hæreditatem paternam. Item in or. lib. 100. Ac poſtea domum reueniſſet. Pl. Bac. 20. Næ ille ædepol Epheſi multo mauellem foret, dum ſaluus eſſet, quā reueniſſet domum. Ter. Prol. Hec. Reuenit Pamphilus.

Reuereri, eſt ingenue timere: cum timere proprie ſeruorum ſit, ut in uereri dictum eſt. in ora. lib. 119. Dico enim non reuerens aſſentandi ſuſpitionem: id eſt, nihil timens ne aſſentari uidear.

Reuertere. Et reuertere; & reuerti in eadem ſignificatione uſi ſunt boni pro redire, ut ad priſtinum. Animum. in fam. 161. Vt enim primum poſt Antonij fœdiſſimum diſceſſū ſenatus haberi libere potuit, ad illū animum meum reuerti priſtinum. Ita Ad conſuetudinem. in famil. 141. Niſi ad ſuperiorem conſuetudinem tum, cum Fauonius flaret, reuertiſſes. Ad inſtitutu.m. Atti. 327. Quoniam tamen ex epiſtola, quam ad te miſeram, cognouit Cæſar me aliquid eſſe exorſum, reuertar ad inſtitutum, id eſt pergam exequi quod inſtitueram. Ad propoſitum. 1. uo. ph. 86. Sed ut ad propoſitum reuertamur. Ad ſanita

tem.Cæ.Gal.1.c.Iamq́ꝫ cum ad ſanitatem reuerti arbitrabatur.i. reſipiſcere. Ad ſuum commodum. in or.lib.83. Vtilitas autem aut in corpore poſita eſt, aut in extraneis rebus, quarum tamen rerum multo maxima pars ad corporis commodum reuertitur.i.ſpectat pertinet.

Obſeruo item in hoc uerbo reuerti id, quod etiam in redire, cũ pro tractare, ſeu mentionem facere poſitũ eſt, ſæpe reuerſionem ad eam rẽ fieri uideri, de qua ante nihil ſit dictum ut.3.uo.or.38..Equidem ut ad me reuertar.i.de me agam.Item ad Chryſippi laqueos reuertamur. cum de utroqꝫ adhuc nihil egiſſet.

Reuinci aliq.2.uo.ora.187..Nunquã enim hic neqꝫ ſuo, neqꝫ amicorum iudicio reuincetur.

Reuiſere. Vide quædam ad uiſere. Te.And.8.Reuiſo quid agant:id eſt redeo, ut uideam.

Reuiuiſcere, eſt iterum in uitam reſtitui. Fratrem aliq.apud Gell. loquitur Ap.cæci filia.10.6: ſed utinã reuiuiſcat frater. Iuſtitiam, Abſtinentiam, Clementiam. Attic.76.. Mehercule etiam aduentu noſtro reuiuiſcunt iuſtitia, abſtinentia, clementia tui Ciceronis. Libertatem. Attico.329. In quibus reuiuiſcente libertate.

Reuocare, eſt retro uocare, retrahere, & quædam alia. De curſu ali. in ſa.143..Poſtea quam de meo curſu Reip.ſum uoce reuocatus.i.retractus. Ter.Eu.1. Excluſit, reuocat, redeam? &c.i.retro uocat.abſceſſus enim eſt in excluſit. Corpus.in ſa.107..Ego hic cogito commorari quoad me reficiam.nam & uires & corpus amiſi:ſed ſi morbum depulero, facile (ut ſpero) illa reuocabo: id eſt, & corpus, & uires. & eſt reficere. Vires.in ſa.107.. Vide corpus. Tempus.in ſa.62. Vide ne cũ uelis reuocare tempus omnium reſeruandorum, cum qui ſeruetur nõ erit, non poſſis, id eſt, quod præceſſerit tempus. Animos.2.uo.or.242.Reuocate iam animos ueſtros ab hac ſubtili noſtra diſputatiõe ad uniuerſam Remp.id eſt, conuertite animos ueſtros ad Remp. Se.3.uo.or.94.Se reuocare non poterat id eſt, abducere. Ad ſanitatem. Cæſ.Alex.4.2.. Ciues ſuos primũ ad ſanitatem reuocaret, deinde conſeruaret fidem Po.Ro. Ad coniecturam, Ad rationem.2.uo.or.206. Nõnulli autem illam rem ad illam rationem coniecturamq́ꝫ reuocabant. Ad ſuum munus ſe.in ora.li.153..Nunc ad reliqua progrediar, neqꝫ ad meum munus, penſumq́ꝫ reuocabo:id eſt, referam. Ad arbitrium ſuum. Atti.875. Quod enim nondum ſenatus cenſuit, nec Pop.Ro.iuſſit, id arroganter non præiudico, neqꝫ reuoco ad arbitrium meum:id eſt, arbitratu meo non facio.

Ad memoriam.2.uo.or.158..Reuocarem animos ur̃os ad Mithridatici belli memoriam.i. mentionem uobis facerem de bello Mithridati-

co, in memoriā uobis id bellū adducerem. Ad ueritatem rationē. de off. 69. Nihil contra inutilius ei, qui id iniuſte conſecutus ſit, inuenit, cū ad ueritatem cœpi reuocare rationē id eſt, cum rationabiliter conſidero atq; in conſilium rationē adhibeo.

Ad lucrum. 3. uo. ora. 189. Duobus aut tribus Senatus Conſ. è Repub. benefactis, reliquas res ad lucrum, prædam'q; reuocarit, uēdiderit. i. lucro, & prædæ habuerit. Ad prædā. uide ad lucrū. Ad uitā, Attico. 116. Sed tamen M. Lepidum, L. Torquatū, C. Caſſium Trib. Ple. (ij enim ſunt nobiſcū. i. in Formiano) Philotimi literæ ad uitā reuocarūt, quaſi qui à uita iam diſceſſerāt.

Ad cœnas aliq. in fa. 142. Vides ut te philoſophādo reuocare coner ad cœnas. Ad ſuam naturā. de offi. 24. In qua deliberatione ad ſuā cuiuſ'q; naturam conſiliū eſt omne reuocandum. i. ſecundum naturam ſuam conſulere. Ad conſuetudinem priſtinam. in fam. 161. Senātum iam languentem & defeſſum ad priſtinam uirtutem, conſuetudinem'q; reuocaui. Item Attic. 195. Quod me ad conſuetudinem reuocas. Ad calculos. de offic. 107. Hoc eſt nimis exigue, & exile ad calculos reuocare amicitiā, ut par ſit ratio acceptorū, ac datorum. i. adducere ad exilē cōputum amicitiā, eo modo eam dimetiendo. Ad primas notiones omnia. 2. uo. ph. 11. Sed ne omnia reuocentur ad primas notiones. i. nō eo omnia referātur. Ad induſtriā ſe in or. lib. 195. Reuocare ſe ad induſtriam cœpit. i. redire. In ſermonē longum. 2. uo. ph. 158. In longū ſermonem me reuocas Attice. In crimen. 1. uo. or. 37. In minimis, priuatiſq; rebus etiam negligentia in crimen mādati, iudicium'que infamia reuocatur, i. crimini datur. In dubium. 1. uo. ora. 299. Nihil amplius Pop. Ro. cauſa, ciuitatis, ius, bona, fortunæ, poſſeſſiones'que in dubiū incertum'que reuocabūtur. i. adducentur. Ab aliqua re ſe. Atti. 84. Quem etiam amare cœperam, ſed dico reuocaui me, ne te offenderem id eſt, deſtiti eum amare.

Ridere, cum abſolute prolatū eſt, in propria ſignificatione ponitur. cū uero accuſatiuū habet, magis eſt irridere. Amentiam ali. 1. uo. bra. 16. Quid ad hæc Næuius? ridet ſcilicet, noſtram amentiam, qui in uita ſua rationem officij deſyderemus.

Aliq. in fa. 22. Quod ita factū ſit, ut dederis nobis, quēadmodū ſcripſeras ad me, quē ſemper ridere poſſemus. Item. 22. Niuem atram. Att. 314. Riſi niuem atram.

Rigere, eſt durum, aſperū'q; fieri, idque maxime ex frigore. Frigore aliq. 1. uo. ph. 102. Cæteras partes incultas, quod aut frigore rigeāt, aut urantur calore. Senſum alic. Tiro Cic. libertus apud Aul. Gell. 7. 3. Senſus'que eorū expectatione cauſæ ſuſpenſos, rigentes, honorificis, uerecūdis'que ſentētijs cōmulcere.

Rin-

Ringere, eſt ſtomachari, inquit Do. tractum à canibus latraturis. Ter. Phor.6. Dum tibi ſit quod placeat, ille ringitur, tu rideas. No. exponit, iraſcitur.

Rogare, eſt modo precari; modo interrogare, ſciſcitari. cum uero eſt cũ lege, fere idem ſignificat quod ferre.

Ex animo aliq. in fa.207. Ego te plane rogo, atq; ita, ut maiore ſtudio, iuſtiore de cauſa magis ex animo nihil rogare poſſem. De re aliq. Att.71. Illud tamen non deſinã dum adeſſe putabo, de Cæſaris nomine rogare: id eſt quod ad Cæſaris nomen attinet. Te. And.1. Accedo ad pediſſequas, quæ ſit rogo: id eſt quæro, ſciſcitor. Legem.2. uol. phi.172. Eas tu igitur leges rogabis uidelicet quæ nunquam abrogentur? Item.174.176. Ita rogationem. Plau. Cur.9. Rogationes plurimas propter nos populus ſciuit, quas uos rogatas rumpitis: id eſt latas.

Sententiam.1. uo. or.74. Cum eſſet ſententiam rogatus, hoc initio eſt ſumma cum autoritate uſus. At. 7. Primum ſcito me non eſſe rogatum ſententiam.12. Rogatus ego ſententiam, multa dixi de ſumma Reipub.

Rotundare aliq.2. uo. phi.201. Cumq; ſimilem uniuerſitatis naturæ efficere uellet, ad uolubilitatem rotundauit. nos mũdum nominauimus.

Roborare, eſt firmius reddere. Grauitatem. de off.23. Eamq; ipſe perpetua conſtantia roboraſſet.

Ruere. Multas habet ſignificationes hoc uerbum apud Non. poſſumus tamen his paucis uerbum abſolutere. Nunquam ſcilicet ſine uiolentia, quæ in uerbo ſuapte natura ineſt, quicquam recte ſignificare. quod etiã Don. innuit cum dicit, ruere eſt toto corpore uti ad impellẽdũ, q̃d faciunt qui ipſi præcipites alios proſternunt. inde ſues ruere dicuntur. tamq; intranſitiue, quam tranſitiue à bonis in eadem ſignificatione poni ſolere. ut turris ruit, & ego cæteros ruerem. Remp.3. uol. orati. Quæ cum accidunt, nemo eſt, quin intelligat ruere illam Rempub. In dicendo.1. uo. ph.68. Ruit in dicẽdo ut mihi quidem uidetur, id eſt, temere, & perturbate agit. Suis cladibus aliq.3. uo. or.259. Quanquam ruit ipſe ſuis cladibus. Tranſitiue. Ter. Hea.5. Sed heus tu uide ſis, nequid imprudens ruas. Ter. Ade. 8. Cæteros ruerem, agerem, raperẽ tunderem, ſternerem. id eſt, eruerẽ, inquit No.

Rumpere, eſt cõminuere, quod integrum ſit infringere. ſed perapte trãſfertur. Teſtamentum.1. uol. or. 298. Cuius filius agnatus ſit, eius teſtamentum non eſſe ruptum, iudica. Rogationes. Pl. Cur.9. Rogationes plurimas propter uos populus ſciuit, quas uos rogatas, rũpitis, id eſt, irritas facitis, abrogatis.

Aliqu. ambulando. Ter. Hec.9. Perij, uouiſſe hunc dicam, ſi ſaluus domum rediſſet unquã, ut me ambu-

bulando rumperet:id eſt, defatiga/
ret, ait No. Aliq.re aliq. Att.318.
Licentia audacium, qua ante rum/
pebar, nunc ne moueor quidem:id
eſt, dirumpebar, magno dolore af/
ficiebar. Ter.Eu.10 Iam'ne rumpe/
re hoc mihi licet gaudium? Non.
enim ita legit, non autem erumpere
exponitq́ꝫ proferre quod retentũ ha
bueris. ut illud Virgilij: Quid me
alta ſilentia cogis Rumpere? id eſt,
proferre quod adhuc ſilentio com/
preſſeram.
Runcare, eſt purgare. de re ruſtic.1..
Spinas runcari.

S

SAcrare, eſt ſacrum
facere, dijs aliq. dica/
re. Sanctiões.3.
uo.or.61..Deide ſan/
ctiones ſacrandę ſũt.
Salire oues. de re ru
ſti. Varr.2.2..Necꝫ pati oportet mi/
nores quã trimas ſaliri. Item Varr.
2.4: Verres octomenſium incipiũt
ſalire. eſt dare operam ſoboli. nos
uulgo dicimus etiam de beſtijs, quo
tempore Venere agitãtur. ſiũ lauffẽ.
Salire: id eſt, nunc ſale condire. Per
nas. de re ru. Varr.1.2.. Qua ratio/
ne pernas ſalire. Oleas. de re ru/
ſti. Cato.23. Oleæ caducę ſaliantur.
Saltare, cum ſeptem ſint motus, ne/
cꝫ plures, necꝫ pauciores eſſe poſ/
ſint, duo ſunt ante & poſt: duo in la
tera, duo item ſurſum, & deorſum
ſe mouentes: unus reliquus eſt in or
bem ſe conuertens, de quo Ci.3. uo
orat.84. Cum illum ſuum ſaltato/
rium uerſaret orbem. primorũ uer
ba ſunt gradi, & retrogradi. alterũ
proprium, factitium alterum. alte/
rum nullum, ſed circumſcribendũ
eſt. ut in latus gradi. Surſum uero,
& deorſum, uerba ſunt ſaltare, & de
ſilire, quaſi ſaltu ſe agere. quo quo/
niam in tripudijs crebri iterentur,
ideo ſaltare pro tripudiare uſurpa/
tur. Sal. Cat. b. Pſallere, & ſaltare ele
gantius quam neceſſe eſt probæ.
Aliq. in or. li.219. Dum ille quo
que imitari Lyſiam uult, alterum
pene Demoſthenem ſaltat, incidens
particulas: id eſt, imitatur Demoſt/
henem. ſed nouum eſt, ſaltare De/
moſthenem, ut ſcilicet Demoſthe/
nes. quod eo fortaſſe dixit, quia inci
dens particulas dixerat.
Saluare. In uerbo uerſatur ſalus. Se
Att.259.. Ne ſim ſaluus, ſi aliter ſcri
bo, ac ſentio. Rem. in fa.45.. Vel
nam ſerui ſaluis rebus (ſic enim eſt
dicendum) colloqui potuiſſemus,
Ter.Eu.4: Salua res eſt. Remp.
3.uo.or.96. Me poſſe iterum ſalua/
re Remp. ſi ceſſiſſem. Item.96. Au
ſpicia. in fa.3.. Quod ad popularem
rationem attinet, hoc uidemur eſſe
conſecuti, ut ne quid agi cum popu
lo ſaluis auſpicijs, aut ſaluis legibus
aut denicꝫ ſine ui poſſit. Item.3. uol.
or.197. Leges. in fa.3. Vide au/
ſpicia.
Saluere. De hoc uerbo hæc Don. ait:
difficile eſt aliud inuenire uerbum,
quod ſic declinetur. ſalue & plurali

ter ſaluete.quippe huius uerbi per modos rara eſt declinatio: dicerem tamen & ſaluere, & ſalueto, & ſaluebis.ut Att.92. Valebis igitur, & ualere Pythiam & Cæciliam noſtris iubebis literis, & ſaluebis à meo Cicerone: id eſt ſalutem tibi mei Ciceronis nomine. &c.

Salutare, eſt ſalutem dicere. Ter. Ad. 10. Opperiar hominem hic, ut ſalutem, & colloquar. Verbis ali. in ſa. 109. Tironemq́ meum ſaluta noſtris uerbis. Att. 61. Domus te tota noſtra ſalutat. ita nomine alicuius.

Sanare, eſt ad priſtinum bonum ſtatum ducere, ſed propriè eſt de animo, & ſi ſæpius etiam de corpore uſurpetur. Cupiditatem. 1. uol. phi. 214. Nec adhibita ratio, quaſi quædam Socratica medicina, quæ ſanaret eam cupiditatem. Volũtates. 2. uo. or. 172. Voluntates uero conſceleratas, & nefarias nec ſanare potuit, nec tollere. Ciuitatem. 2. uo. or. 181. Ex magnis & diuturnis, & iam deſperatis Reip. morbis, iſta repente uis erupit, ut ea confecta & eiecta conualeſcere aliquando, & ſanari ciuitas poſſit. Incommodum. Cæ. Gall. 7. a. Vti hoc incommodum acciperetur, id tamen ſe celeriter maioribus commodis ſanaturum, quaſi reſarciturum. Vulnera. Att. 77. Satis enim habeo negocij in ſanandis uulneribus, quæ ſunt impoſita prouinciæ. Cæ. Ale. 4. c. Sanatis uulneribus accerſit omnes, qui ſibi pecunias &c. Corpus. in or. lib. 43. Vt medici officiũ dicimus eſſe curare appoſite ad ſanandum, finem cum ratione ſanare Purpuram. uide ſufficere.

Sancire, eſt firmare, roborare, & quaſi ſanctum, atq; inuiolabile aliquid conſtituere. & aliq. & de aliq. ſancire dicimus. Legem. 2. uo. or. 88. At hoc Valeria lex nõ dicit? Corneliæ leges non ſanciunt. Item ad Her. 9. i. ſancitum habent. Fœdus. in or. li. 8. Id enim fœdus meo ſanguine ictũ, ſanciri poſſe dicebant. Ius. ad Her. 9. Lege ius. i. quod populi iuſſu ſancitũ eſt. Diſciplinam alicu. rei. 1. uo. ph. 56. Sin ut dolore ſuo ſanciret militaris imperij diſciplinã. Neceſſitudinem. Att. 271. Quæ cõiunctio neceſſitudinẽ eorũ ſanxit De aliquo. 1. uo. or. 59. Cum de eo nihil ſanxerit, quod antea cõmiſ ſum erat. In aliq. re. Att. 154. Ego uero Solonis popularis tui, et, ut puto, etiã mei legem negligam qui capite ſanxit, ſi quis in ſeditione, nõ alterutrius partis eſſet. i. qui tulit ut capitis puniretur, qui in diſſenſione neutram partem eſſet ſecutus.

Sapere, tam animi eſt, quã corporis. hinc enim ſapor. inde ſapiẽtia, & ſapere alic. aliq. dicimus. Alicui. ali. Ter. Heau. 7. Hic mihi quanto nũc plus ſapit, quã egomet mihi? i. d eſt, quanto hic eſt in mea re prudentior quã egomet ſum? Palatum alic. 1. uo. ph. 69. Non enim ſequitur, ut cui cor ſapiat, ei non ſapiat palatũ. Cor. 1. uo. phil. 69. Vide palatũ.

Fo-

Foris. Ter. Heau. 18: Non'ne flagitium eſt te aliis conſilium dare, foris ſapere, tibi non poſſe te auxiliarier? Suam rem. Pl. Pſeu. 5: Recte ego meam rem ſapio Callipho.

Sarcire, eſt reficere: reſarcire, de iis, quæ detrimentum aliquod paſſa ſunt.

Aedes. Pl. Moſt. 2.. Non uidetur mihi ſarcire poſſe ædes meas, quin totæ perpetuæ corruant. Funes ueteres. de re ru. Cato. 1: Semen purgari, funes ueteres ſarciri. Detrimentum. Cæ. Cupiens eius diei detrimentum reſarcire. Item Gall. 6. a. Ciui. 1. b: Infamiam. Cæ. Ciui. 3. b.. Tantumq́ ſtudium infamiæ ſarciendæ. Aliq. in fa. Sed idem ſarciam. i. idem præſtabo.

Satagere, eſt anxium, & curioſum eſſe ſuarum rerum. & genitiuo coniũgitur, inquit Don. ut Ter. Heau. 3.. Nam hic Clinia etſi is ſuarum rerũ ſatagit Do. tamen ipſe cum accuſatiuo coniunxit ſuper illud Ter. Eu. 17.. Sanga uti fores decet milites. qui ita ait: Sanga uero coquus, qui uiciſſim domi foco miniſteriũ ſatagebat

Satiare, & ſaturare, ita inter ſe differunt, ut ſatiare ad animũ, ſaturare magis ad corpus ptineat, ut ait Do. in obſaturare. ſuntq́ omnino lõge plus quàm explere. Cice. de Repu. lib. 6. Quæ quia expleri, nec ſatiari ullo modo poſſunt. Oculos, & mentem. 3. uo. or. 112. Quod propter eos dẽ non ſanguine, & uulneribus ſuis crudeliſſimi inimici mentem, oculosq́ ſatiauit. Re de off. 88. Satiari delectatione non poſſum. Saturamur uero & re, & rei alic. Odiũ. 3. uo. ora. 30. Crudelitatem ueſtram odiumq́ diuturnum, quod in bonos iam inueteratum habebatis, ſaturare cuperetis. Crudelitatẽ. ad Her. 34.. Nullius mœror, & calamitas iſtius explere inimicitias, & nefariam ſaturare crudelitatem potuit. Honorẽ. 2. uo. or. 263. Quãtum hominibus iam ſaturatis honoribus eſſe potuerũt Alic. rei. Te. Hea. 17.. Næ tu propediẽ (ut iſtã rẽ uideo) iſtius obſaturabere. Omniũ rerũ. Ter. Adel. 19. Sed poſtquã intus ſum omnium rerum ſatur.

Satiſdare. 5. uo. ora. 5.. 17. 50. uide dare ſatis.

Satisaccipere. 1. uo. ora. 51.. Vide accipere ſatis.

Satiſfacere aliq. de re aliqu. 1. uolumi. ora. 112.. De quo multis uiris primariis teſtibus, multorum'que tabulis uobis priore actione ſatisfactũ eſt, HS. undecies numeratum eſſe. in fa. 101.. Ad aliq. 3. uo. ora. 55. Si minus ad referendam gratiam ſatiſfacere potuerim, ad prædicandam & habendam certe ſatis eſſe facturum. Pro aliqua re. Plau. Aſin. 7.. Scibam hoc te capitulo hodie facturum ſatis pro iniuria.

Sauciare aliq. Ad ſaturitatem. Pla. Quod cauſæ eſt, quin uirgis te uſq; ad ſaturitatem ſauciem.

Scatere, eſt emanare, erumpere: proprieq́ aquarum è uenis ſuis ſaliẽtũ eſſe uidetur. Pla. Pers. 4: Amas pol

miſera, id tuus ſcatet animus .i. indicat, emittit quaſi fons.

Scindere, eſt diuidere. aliquando participare. Penulam. Att.216. Venit enim ad me, & quidẽ id temporis, ut retinendus eſſet, ſed ego ita egi, ut non ſcinderem penulam. memini enim tui, & multi erant, noſq́ꝫ imparati. eſt quando ironice ſignificatur aliquis leuiter inuitatus.

Dolorem narrando. Attic.45. Nolo commemorare, quibus reb⁹ ſim ſpoliatus, non ſolum quia non ignoras, ſed etiam ne ſcindam dolorem meum: id eſt, ne te mei doloris participem dolendo.

Scire. Scimus per nos, & manifeſta. intelligimus ab aliĳs: reſcimus occulta, & aliq. & de aliq. & re aliq. ſcimus. Aliq. in or. lib. Ars enim eorum eſt, quæ ſciuntur. Sciri. Atti.134. Quæ tamen iam ſciantur neceſſe eſt. 1. uo. ph.157. Quod ex eo ſciri poteſt. Vt. 2. uo. ora.129. Ille tenet, & ſcit ut hoſtium copiæ, tu ut aquæ pluuiæ arceantur. Latine. 3. uo. or.197. Sed fac ita non eſſe, niſi latine ſcit: ita Græce. 1. uo. ph.67. Cum græce, ut uideor, luculenter ſciam. Quid agat quis. Pla. Aul. 2. Sed quid agam, ſcio. modus eſt loquendi cum hoc uerbo, & cum uidere, de illis, qui ſibi recte proſpiciunt. De odore. Pl. Cur.1. Eaq́ꝫ extemplo ubi uino has conſperſi fores, de odore adeſſe me ſcit, aperit illico: id eſt, ex odore. De re. in or. lib.90. Illud uerius neque quenquã in eo diſertum eſſe, quod neſciat, neque ſi id optime ſciat, ignarusq́ꝫ ſit facundiæ, ac poliendæ orationis, diſerte id ipſum poſſe, de quo ſciat, dicere. De cognatione. Ter. Eu.19. Ibo intro de cognitione ut ſciam. id eſt, ut quid actum ſit de cognitione intelligam. De ſe aliq. Pla. Amp.5. Nam ego id nunc experior domi, atq́ꝫ ipſa de me ſcio, cui uoluptas parũper data eſt: id eſt, in me experior in me ipſa ſentio. Fidibus. Ter. Eu.2: Is ubi hanc forma uidet honeſta uirginem, & fidibus ſcire, pretium ſperans, illico producit. Certo: in fa.80. Nec uero quicquam uideo, quod non idem te uidere certò ſciam. & certum.

Scire. pro ſancire. & aliquid, & de re aliq. ſcimus. Rogitationes. Pl. Cur.9: Rogitationes plurimas propter uos populus ſciuit, quas uos rogatas rumpitis. de off.61. Durius etiam Athenienſes, qui ſciuerunt, ut Aeginetis, qui claſſe ualebant, pollices præciderentur. De aliqua re 3. uol. or.60. Vt ſi Gaditani ſciuerint nominatim de aliquo ciue Ro. ut ſit ciuis Gaditanus.

Sciſcere, pro ſancire. Aliq. 2. uol. ph.171. Quid? quod multa pernicioſe, multa peſtifere ſciſcuntur in populis. Item.174. Prorſus maiorem quidem rem nulla ſciſcam aliter.

Legem. 3. uol. or.76. Eam ſe ſciſcere legem. Item de off.61.

Scortari, eſt ſcortũ ductitare. Teren. Heau.2. Scortari crebro uolunt.

Scri

Scire ex aliquo · famil. epla. – epla. 169

Scribere. Notum eſt proprie quid ſignificet. conſtruitur uero cum datiuo, aut accuſatiuo cum ad. extrinſecus uero multas etiam particulas recipit: in quibus autem transfertur, etſi aliud quippiam omnino ſignificabit nunquã tamẽ ſine aliqua ſcriptionis ratione fiet, ut numos, dicã &c. Libros uerſibus. in fa. 16.. Scripſi etiam uerſibus tres libros de temporibus meis: id eſt, compoſui.

Exigue. Attic. 180. Nam exigue ſcripta hæc eſt, & ſuſpiciones magnas habet: id eſt, non plene. Breui. in fa. 49. Decreui breui ad te perſcribere. Item Att. 53. 3. uo. or. 25. paucis ubiq;. Summatim. Attic 76.. Itaq; ſubſedi in ipſa uia, dum hæc, quæ longiorẽ deſiderant orationẽ, ſummatim tibi perſcriberem. Raptim. Att. 28. Subito cum mihi dixiſſet Cæcilius Quæſtor puerum ſe Romam mittere, hæc ſcripſi raptim.

Commode. Att. 205. Miſi ad te epiſtolam, quia commode ſcripta erat, ut uolebam. Studioſe. Att. 35. Numeſtium ex literis tuis ſtudioſe ſcriptis libenter in amicitiam recepi: id eſt, diligenter, & ſummo cum ſtudio. Infra. in fa. 65.. Literas ad Senatũ noſtris de rebus geſtis quo exemplo miſeram, infra tibi perſcripſi. De aliquo uehementer. Atti. 174. Deq; eo uehementius erat ſcriptum: id eſt, grauius in eum. Salutem. Pla. Bac. 15. Scribe ſalutẽ tuo patri uerbis tuis. Morbum. Mortem alic. Pl. Eodem loco. Scribe ſalutem tuo patri uerbis tuis. P. Quid ſi potius morbum, mortem ſcribat? Ad lychnum. Atti. 326.. Hanc ſcripſi ante diem ad lychnum ligneolum. Ad ſuos. Att. 61.. Velim domum ad tuos ſcribas. Ad coniecturam ali. ſenſus. in fa. 85.. Cũ plurima ad alieni ſenſus coniecturã non ad ſuum iudicium ſcribantur: id eſt, ut alij conijciunt, ſuſpicantur. non autem ut ipſi ſentiunt. Ad uoluptatem aurium. in or. lib. 200.. Non enim ad iudiciorum certamẽ, ſed ad uoluptatem aurium ſcripſerat, id eſt, compoſuerat ad aurium oblectationem. Ad ſententiam alterius. in fa. 6.. Quare ea, quæ ſcribam ſic habeto, me cum illo re ſæpe communicata de illius ad te ſententia, atque autoritate ſcribere: id eſt, quod & ipſe ita ſenſit, ut ad te ſcriberem. In ſententiam. in fam. 19.. In hanc ſententiam ſcriberem plura: id eſt, haberem multa, quæ de hac re ad hunc modum ſcriberem. In tempus uerſus. At. 34. Nam & eiuſmodi ſunt ij uerſus, uti ab inimico Pompeij, in tempus ſcripti eſſe uideantur: id eſt, opportune, uel ante tempus, de re, quæ futura ſit, uti Sibyllarum carmina, ſiue illi uerſus, ita apte in Pompeium cadebant, ut ſi in eum ipſum facti fuiſſent, aptius non poſſent cadere. In aliquem. in bonam partem. in or. lib. 141. Dicunt enim cum cœnaret Grãnonæ in Theſſalia Simonides apud Scopam fortunatum hominem & no-

bſſem, cecinissetque id carmẽ, quod in eum ſcripſiſſet, in quo multa ornandi cauſa poëtarum more in Caſtorem ſcripta, et Pollucem fuiſſent nimis illum ſordide Simonidi dixiſſe. &c. ubi eſt bis, ſcribere in aliq. eo dẽ modo poſitũ. In animo dictũ Teren. And. 5. O Myſis etiam nunc mihi ſcripta illa dicta ſunt in animo Chryſidis de Glycerio. In rẽ ſuã aliq. 1. uo. or. 45. Si tabulas C. Fannius accepti & expenſi profert ſuas in ſuã rẽ; ſuo arbitratu ſcriptas quo minus ſecundũ illũ iudicetis, nõ recuſo. Numos. Te. Phor. 24: Argentũ iube rurſus ſcribi Phormio. Ph. quod ne: ego perſcripſi porrò illis, quibus debui. Pl. Aſi. 7. Nunc ſatagit, adducit domũ etiã ultro, & ſcribit numos. i. dat. dictũ eſt in reſcribere ſcribere eſſe dare, reſcribere uero reddere. Pecuniã in ali. faciendũ. 2. uo. 155. Maiorem etiã aliquã, cum huic ijdem darent, in ædem ſacram reficiendam ſe perſcripſiſſe dicunt. Dicam. Te. Phor. 6: Cedo dum, an unquam iniuriarũ audiſti mihi ſcriptam dicam? 1. uo. ora. 116. Scribitur Heraclio dica. 117. Et eos, qui dicam ſcripſerant. Pla. Aul. 27: Iam quidem ad prætorem hercle te rapiam, & tibi ſcribam dicam. Ter. Pho. 2. Ego te cognatum dicam, & tibi ſcribam dicam. ubiq; arbitror eſſe, quod uulgò mit recht annemen/ ein klag wider eynen füren im rechten. & idem eſſe cum deferre nomen.

Supplementum. in fa. 31. Cenſebant enim omnes, ut in Italia ſupplementum meis, & bibuli legionibus ſcriberetur. Colonos aliq. 2. uo. ora. 81. Quinq; millia colonorum Capuam ſcribi iubet. Hæredem. 3. uo. or. 111. Et illum hęredem & me ſcripſerat: id eſt. fecerat. Sigilla. 1. uol. or. 234. Impetum in eas tabulas facio, in quibus ſigilla perſcripta erant: id eſt, ſignata erant.

Lineam. 1. phi. 250. Vnde, quoquanq; lineam ſcriberet: i. duceret, ſignaret. Teſtamentum. in ora. libr. 70. Ratio eſt, pater enim & ſibi: & filio teſtamentum ſcripſit. dum is pupillus eſſet. Item. 110. Pro transferre. 1. uo. phi. 50. Quod inciderint in inculta quædam: & horrida de malis Gręcis: Latine ſcripta deteri⁹.

Scrutari, eſt diligenter inquirere. Tabellarios. in fam. 163. Quanta qui in locis omnibus diſpoſiti ab utraque parte ſcrutantur tabellarios, & retinent. Arculas. de off. 38. Præmittebatq; de ſtipatoribus ſuis, qui perſcrutarentur arculas muliebres, & ne quod in ueſtimentis occultaretur telum, exquirerent. Phanum Pl. Aul. 19. Ibo intro, perſcrutabor phanum, ſi inueniam uſpiam aurũ

Partes omnes. ad Herenni. 8. Et diligentius omnes eius partes perſcrutati ſumus.

Secernere, eſt proprie ſeparare, diuidere. interdum diuidendo deligere. Att. 11. Nam ut reiectio facta eſt clamoribus maximis, cum accuſator tanq; cenſor bonus homines nequiſ

ſimos reijceret, reus tanq̃ demens laniſta, frugaliſſimum quenq̃ ſecerneret. Iudices.3.uo.or.105..Neq̃ uero quod nonnulli dictitant, ſecernit in iudicibus legendis amicos meos: id eſt, deligit.

Secare, eſt excindere. Segetes.de reru. Var.1.31..Id genus pabuli ſũt ſegetes uirides ſectæ ante, quam gerant ſiliquas. In plures partes. in or.lib.119. Cum cãuſas in plura genera ſecuerunt.

Sectari, eſt aſſidue eſſe cum eo, quem ſequimur. & paſſiue ueteres etiam hoc uſi ſunt. Te. Eu.4: Sectari iuſſi.

Ab aliquo. de re ruſtic. Var.2.9: Qui uelet ſe à cane ſectari, uti ranã obijciat coctam.

Sedare, eſt proprie quod concitatum ſit in tranquillum reddere: itaq̃ etiã de ijs, quæ nocent, recte dicitur. Seditionem. in or.li.169.. Seditionemq̃ cũ autoritate, tum oratione ſedauit. Atti.77..Poſtremo ſeditio militum ſedata eſt. Diſcordias. in or. lib.169. Videmus item M. Valeriũ dictatorem dicendo ſedaſſe diſcordias. item.2.uol.or.254..Non ſedabantur diſcordiæ, ſed etiam creſcebat in eos odium, à quibus defendi putabamur. Peccatum. Te. Ad. 19..Rogas? in ipſa turba atq̃ peccato maxumo, quod uix ſedatum ſatis eſt, potaſti ſcelus. Tempeſtatem.1.uo.ora.85. In littore ſigna illa Apollinis reperiuntur, iuſſu Dolobellæ reponuntur: tempeſtas ſedatur. Iracundiam. in or.lib.168. Conatum q̃ iracundiæ ſuę, morte ſedauit. Arrogantiam.2.uol.or.157.. Comprimãt animos ſuos, ſedẽt arrogantiã. Mentem. in or.li.86.. Ratioq̃ dicẽdi in eorũ, qui audiunt mẽtib⁹ aut ſedãdis, aut excitãdis exprimenda eſt. Inuidiam.1.uol.or. 66..Quod erat optandũ maxime iudices, & quod unũ ad inuidiã ueſtri ordinis, infamiamq̃ iudiciorũ ſedãdam maxime pertinebat, id non humano conſilio, &c. Miſerias. Pl. Poen.16. Nunc ego fortunatus, multorũ annorũ miſerias, nũc hac uoluptate ſedo. Calamitatẽ. Te. Pro. Hec: Eã calamitã ueſtra intelligẽtia ſedabit, ſi erit adiutrix noſtræ induſtriæ. Animum. Sall. Nãq̃ animus in primis dijs, hominibuſq̃ infeſtus neq̃ uigilijs, neq̃ quietib⁹ ſedari potuit. Sitim. ad Her.25..Neq̃ habent qui ſitim ſuã ſedet. Appetitiones.1.uo.ph.213.. Quẽadmodũ igitur temperantia ſedat appetitiones. Calorem. de off.35. Et calorum moleſtiæ ſedarentur. Malum.1.uo.ph.243. Non enim uideo quomodo ſedare poſſint mala.

Aegritudinem.1.uo.ph.223. Et ſi ægritudinis ſedatio. &c.

Sedere. planũ eſt qd ꝓprie ſignificet: Pl. Si non ubi ſedeas locus eſt, at eſt ubi ambules. Ter. Ad.16: An ſedere oportuit domi uirgĩnẽ iã grãdem nũc eſt ignauę ceſſationis, inqt Do. Pro ęde.3.198..Et cruddiſſimũ, q. ꝑ ęde Caſtoris ſedẽs, audiẽte Po. Ro. dixerit. Ex lege.2.uo.or.39. Quod non

non ſuæ decuriæ munere, neq́; ex lege ſediſſet. eſt de iudice, qui cum nō iudex legitimus eſſet, tamē inter iudices ſedit, & iudicauit. Ad gubernaculum Reip. 1. uol. or. 26. Qui omni tempore ad gubernacula Reipu. ſedere dicebant.

Seducere, eſt ſeorſum ducere. ſed maxime conuenit, cum aliquem à cæteris colloquendi gratia abducimus. Att. 83. Seducit me Scaptius, ait ſe nihil contradicere. Pl. Aul. 3. Eo nunc te ſecretò huc foras ſeduxi. in ora. li. 105. Qui cum Craſſum ſeduxiſſet, atq; ad eū retuliſſet. Ter. Hec. 2: Diebus ſane pauculis poſt Pamphilus me ſolum ſeducit foras. Aliq. in fa. 161. Quod uero à te uiro optimo ſeductus eſt, id eſt, abductus. Aliq. Ter. An. 16. Etiam nunc me ſeducere iſtis dictis poſtulas: id eſt, ut tibi magis, quam mihi ipſi credam. Teſtes. 2. uo. or. 135. Obuerſationes, teſtificationes. ſeductiones teſtium.

Segregare. Cum uerbum hoc à grege, quod eſt multitudo, factum ſit, tamen ſæpe tā ab uno, quam à multis aliquem ſegregari reperio. & ali. ab aliq. ſegregatur. A ſe aliquid. Ter. An. 5. Ne abs te hanc ſegreges, ne'ue deſeras. Item Hec. 15. Suſpiciones. Pl. Aſin. 11: Suſpiciones omnes ab ſe ſegreget: id eſt, ſe omni ſuſpicione liberet. Sermonem. Pl. Pœnu. 2: Segrega ſermonem. Item Mil. 8. Si quis ibi eſt odioſus, abeo domum, ſermonem ſegrego.

Semigrare. Sanè migrare eſt aliquò habitatum concedere. unde cū multis aliis compoſitis eſt ſemigrare, cū ſcilicet quis à reliqua familia alio habitatum ſe confert. A b aliquo 3. uo. or. 40. Reprehendiſtis à patre quod ſemigrarit. Item. 41. Item non mòdo permittente patre, ſed etiam ſuadente ab eo ſemigrauit. i. alio ab eo habitatum diſceſſit.

Seminare. Neq; quid hoc uerbū proprie ſignificet, obſcurum eſt, ſed trāſfertur pereleganter. Stirpem. 2. uo. ph. 156. Nullius autem agricolæ cultu ſtirps tam diuturna, quā poetæ uerſu ſeminari poteſt. Filios. Plau. Amph. 2. Alter decumo poſt menſe naſcetur puer, quàm ſeminatus, alter menſe ſeptimo. Familias. in or. li. 148. Proſeminatæ ſunt quaſi familiæ diſſentientes inter ſe, & multum diſiunctæ & diſpares.

Frumentum, Faba, Ordeum. et cætera id genus proprie ſeminant.

Semouere, eſt ſeorſum mouere. Sententiam. 1. uo. ph. 73. Ita cæterorum ſententiis ſemotis, relinquitur non mihi cum Torquato, ſed uirtuti cū uoluptate certatio.

Seneſcere, eſt grandiorem natu fieri. Quoniam uero quæ multis annis ſunt, languidiora, ac debiliora, magisq́; prope finem ſuum fiunt, ideo etiam pro deficere poni recte ſolet.

Morbum. in fa. 107. Sed uiſa eſt mihi loci mutatio, uel animi etiam relaxatio, uel ipſa fortaſſis iam ſeneſcentis morbi remiſſio profuiſſe.

Lunam. 2. uo. ph. 45. Lunæq; lumi-

minum varietatem tum creſcentis, tum ſeneſcentis &c.ideſt, deficientis dere ru.36. Laudem oratoris.1.uo.phil.176.Atq; oratorum quidē laus ita ducta ab humili uenit ad ſū mum, ut iam quod natura fert in omnibus ferè rebus, ſeneſcat, breuiq; tempore ad nihilū uentura ſit. item in or.lib.109. Omnia.Sall. Iugu.b.Auidus COS.belli gerendi mouere, quā ſeneſcere omnia malebat.i.quieſcere, quia ſenum maxime propria eſt quies.

Sentire. Proprium eſt tactus ſentire, transfertur tamen ad animum: aliquando damnum continet, ut ait Do.ſuper illud Ter.Heau.7: Sit rogas? ſenſi.nam ei unam cœnam, atque eius comitibus dedi:id eſt, in ea cœna magno damno affectus ſum. Item in fa.54.. Omnia ſunt miſera in bellis ciuilibus, quæ maiores noſtri ne ſemel quidem, noſtra ætas ſępe iam ſenſit:id eſt, paſſa eſt. Item 1.uo.or.171.Etiam cæterarum ciuitatum damna ac detrimentum ſenſerunt. Illud.in fa.4..Te autem uidere, & ſentire eandem fidem hominum in tua dignitate, quam ego in mea ſalute ſum expertus, ex tuis literis intellexi.Pl.Amph.14.Neque noſtrum quiſquam ſenſimus cum peperit, neque præuidimus: id eſt, aduertimus.

Sepelire, eſt cadauera humo integere ſed transfertur ad ea, quæ plane extincta ſunt, uel interius abſtruſa.

Bellum.2.uol.or.9..Quod bellum expectatione Pompeij attenuatum, atque minutum eſt: aduentu ſublatum, ac ſepultum. Virtutē. 3.uo.orat.264 .Quod ueſtra uirtus nec obliuione eorum qui ſunt, nec reticentia poſterorum inſepulura eſſe poterit.3.uol.or.81..Hæc ſunt ô carnifex in gremio ſepulta conſulatus tui. Somnum.Pla. Moſt.15. Vbi ſomnū ſepeliui, omnemq; obdormiui crapulam.

Sepire, à ſepibus factum eſt, quæ q̄d intra ſe poſitum eſt, tutum communiunt, & re aliqua aliquid ſepimus.

Memoria aliq.in or.lib.96..Tū ea deniq; ueſtire, atq; ornare oratione, poſt memoria ſepire. Opibus ſe.1.uol.ph.59..Quod ſi qui ſatis opibus hominū ſibi contra conſcientiam ſepti eſſe, & muniti uidentur. Præſidio alic.de off.41.Nullis præſidijs ſepti multis afficientur iniurijs. Muro.2.uol.or.123..Firmiſſimo me muro ſeptum eſſe arbitrabar.

Sequi, proprie eſt in itinere poſt aliquem ire.ut illud.Ter.And.1.I prę ſequar.ſed transfertur ad imitationem, & ad quædam alia, ut in exemplis latius uidebitur. Mare.Att. 90.Nacheronis narratione Gręcos in eo reprehendit, quod mare tam ſecuti ſunt. Quoquo torqueas. aliq.in or.lib.201..Vt ſequatur quocunq; torqueas. Sectam.in fa. 203.uide prudentiam. Fidem ali. Cæ.Gal.5.c.In eo concilio Cingentorigem alterius principem factio-

nis generum ſuum, quem ſupra demonſtrauimus Cæſaris ſecutum fidem, ab eo non diſceſſiſſe. Sententiam. in or. lib. 4. 43. Sententiamque eam, quam Senatus frequens ſecutus eſt. 1. uo. phil. 76. Si ſecutus eſſet eorum ſententiam, id eſt ſi fuiſſet eorum ſententia. in fa. 152. Vtà me de ſcripto dicta ſententia eſt, quam Senatus frequēs ſecutus eſt. Exemplum ali. 1. uol. or. 116. Nullum exēplum, quod ſequi uelles. Morē ſuū. Sal. Epi. Mith: Secutique Romani non me, ſed morē ſuū omnia regna ſubuertendi. Autoritatem ali. in fam. 47.. Quare meminiſſe debes eos, qui autoritatē & conſilium tuū nō ſunt ſecuti, ſua ſtultitia occidiſſe. Itē. 203.. Amicitiam ali. Cæ. Gal. 7. c. Illi qui amicitiā Romanorū ſequebātur. Beneficium. Ar. 140. Cum hoc ne igitur inquies eſſe uis? beneficiū ſequor. i. grat⁹ eſſe uolo. Gratiam ali. Cæſ. Ciuil. 1. a. In Cæſarē reſpiciant, atque eius gratiam ſequantur. Officium. 1. uo. or. 18.. Ita fit, ut abſint propterea quod officiū ſequuntur, tacent autem idcirco &c. Ocium. 2. uolum. or. 137. Qui remoti à ſtudijs ambitionis ocium, ac tranquillitatē ſecuti ſunt,

Commodum. Attic. 327. Non enim commoda quædam ſequebātur pauca & mediocria, id eſt, inde uentura erant. Hæredem rem. de re ruſti. Var. 1. 10.. Quod hæredē ſequeretur, Hæredium appellarunt. Patrem. in or. lib. 223. Si mulier cum fuiſſet nupta cum eo, cui connubij ius non eſſet, nuncium remiſit, quoniam qui nati ſunt, patrem non ſequuntur. Pro Effici. 1. uol. phil. 100.. At ſi ſapientia bonum ſit, non ſequi, ut etiam diuitias bonum eſſe dicamus: id eſt, non effici. Pro

Reſtare. de offic. 33. Sequitur, ut hæc officiorum genera perſequar. Serere, idem eſt, quod ſeminare. parique ratione translatum orationem illuſtrat. Quercum. 2. uo. phi. 156. Si manet illa quercus, hæc eſt profecto, etenim eſt ſane uetus. Q. manet uero Attice noſter, & ſemper manebit: ſata eſt enim ingenio, nullius autem agricolæ cultu ſtirps tam diuturna, quàm poëtæ uerſu ſeminari poteſt. Surculos. in or. lib. 134.. Amabo te, inquit, da mihi ex iſta arbore quos ſeram ſurculos. Arbuſta. de re ruſt. Var. 1. 6: Violam. de re ruſt. Var. 1. 23.. Poma. de re ru. Var. 1. 34.. Lilium, Crocum. de re ru. Idem. 1. 35. Vlmos. de re ru. Idem eodem. Vitem. de re ruſt. Idem. 1. 48: Brutos, Caſſios. Att. 235. Tam enim Caſſij ſunt iam, quam Bruti ſerendi. Genus humanum. 2. uo. ph. 160.. Nam cum de natura omni quæritur, diſputari ſolent nimirum iſta: perpetuis curſibus, conuerſionibusque cæleſtibus extitiſſe quandam materiam ſerendi generis humani &c. Rem pub. 1. uo. phi. 154.. Vir magnus leges, inſtituta, Rempub. conſeret.

Mores. 2. uo. ph. 160. Omnesque

les

leges accommodandæ ad illud ciuitatis genus, ferendi etiam mores.

Cauſam.2.uol.phil.145..Capiet Numantiam Scipio?niſi ex æternitate cauſa cauſam ferens hoc erit effectura. Litem.Pl.Pœnu.6.Hodie doctiores non ſunt, qui lites creant quam hi ſunt, qui ſi nihil eſt litium, lites ferunt. Beneficium.2.uolu. ora.192..Eſt enim liberale officium, ferere beneficium. Bellum.Sall. orat.Phil.Hi tumultum ex tumultu, bellum ex bello ferunt. Tumultum uide bellum. Pugnos. Pl.Menæ.19.Ego hiſce iam ſementem in ore faciam, pugnos´que obſeram. Frugibus terram.2.uol. ph.183.Quam cũ proximi fecerant, obducta´que terra erat, frugibus obſerebatur.

Serpere.eſt more ſerpentum tacite, & clam irrepere, ac ſenſim creſcere.

Rumorem.2.uo.or.134..Serpit hic rumor. Amicitiam. de offic. 112.Serpit enim neſcio quomodo ꝑ omnium uitã amicitia.nunc eſt peruagatur. Conſuetudinem.1.uol. ora.65..Putant fore, uti, ſi paulatim hæc conſuetudo ſerpere, ac prodire cœperit per homines.&c.

Seruare, eſt retinere quod perdi poterat. aliquando eſt etiam cuſtodire, obſeruare. Aliq.5.uol.or.21.Gemini nominis errore ſeruatus eſt.

Amorem.in fa.143..Illud autem erat amoris mei, quem à tua pueritia ſuſceptum, non ſeruaui ſolum, ſed etiam auxi. Vitam, corpus. 3.uo.or.247.Tu uero ita uitã, corpus´que ſeruato, ita fortunas, ita rẽ familiarem, ut hæc poſteriora libertate ducas. Conſuetudinem.in fa.65.Si tuam conſuetudinem in patrociniis tuendis ſeruas P.Vatinius cliens aduenit.i.retines. Pacem. 3.uo.or.213..Cũ his pacem ſeruabit Antonius? Fidem.Ter.And.5.. Vt neq; me conſuetudo, neq; amor neq; pudor cõmoueat, ut ſeruẽ fidẽ .i.prę ſtem. Ordinem dicendi.2. uo.or.19.Et me meum dicendi ordinem ſeruare patiamini. Ordines Cæ.Gal.7.a..Quæ rectis lineis ſuos ordines ſeruant. Integrum ſe ali. Attic.117.Quod me amiciſſime admones, ut me integrũ, quoad poſſim, ſeruem, gratum eſt.i.ut integrũ ſit mihi quid facere uelim. Domũ: Ter.Eu.17.Solus Sannio ſeruat domum.i.cuſtodit. De cœlo.2.uolu.orat.221.Negant fas eſſe agi cum populo, cum de cœlo ſeruatum ſit. Item.3.uo.or.176.Item.2.uo.philo. 123.. Iam uero de cœlo ſeruare non ipſos cenſes ſolitos, qui auſpicabantur? quid autem ſit ſeruare de cœlo, eo in loco Ci.oſtendit.uide item agere cum populo.

Seruire.Planã uerbũ habet ſignificationẽ.uerũ quia in dãdo operã rei alicui aliquo modo ei obligari eſſe uidemur, ꝓ uacare, ſeruire recte poni ſolet.& alic.frequẽtius, interdũ etiã aliquid ueteres ſeruire dixerũt.Vo ci.in or.li.107.Tamẽ me autore nemo dicendi ſtudioſus Græcorum

more,& tragœdorum uoci ſeruiet:
.i.dabit operam. Societati hu-
manæ.de off.62. Quid agis?tute cũ
hominibus conſulere debeas, & ſer
uire humanæ ſocietati,&c. Peti
tioni.1.uo.or.70. Petitioni toto ani
mo ſeruire propter iudicium non li
cebat. Rei.Ter.Hec.3..Rus habi
tatum abij concedens uobis, & rei
ſeruiens.in quo loco Do. ait:& res
ſeruit diuitibus,quia abundat,& rei
ſeruiunt pauperes,quia coartant ſe
ad anguſtias rei. Ita ergo res pro
qualitate ſua, & ſeruit, & ei ſeruitur.

Gloriæ.1.uo.ph.229..Alios glo
riæ ſeruire,alios pecuniæ. Perſo
næ alic. de off.73..Quia cum tracta
retur Atreus, perſonæ ſeruiendum
fuit:id eſt, decorum ſeruandum.

Vtilitati.de off.60..Sed ſuæ cui
q; utilitati quod ſine alterius iniuria
fiat,ſeruiendum eſt. Seruitutem.
Pla.Aul.18. Nam qui amanti hero
ſeruitutem ſeruit, quaſi ego ſeruior
2.uo.orat.138..Si diſtorſtiſſimi ſint,
formoſos:ſi mendiciſſimi, diuites.ſi
ſeruitutem ſeruiant, reges. Aman-
tem.Pl.Moſt.3.Matronæ,non me-
retricum eſt unum inſeruire aman-
tem:id eſt, uni tantum amanti ope-
ram dare.Item.Pl.Moſt.3: Si illum
inſeruibis ſolum. Apud aliq.Pla.
Aul.1:Quam hoc pacto apud te ſer
uiam.Item Pœnu.12:

Seuocare, eſt ſeorſum aliquid abdu-
cere. Se ab aliq.Pl.Aul.17.Quid
tute ſolus è ſenatu ſeuocas?id eſt, ſe-
ducis?ſegregas? Mentem ab
oculis.2.uo.ph.63..Non quod diffi
cile ſit mentem ab oculis ſeuocare.

Signare, eſt ſignum alicui rei facere
Argentum.in fam.217.Cum ſi
gnaretur argentum Apolloniæ, nõ
poſſum dicere eum præfuiſſe, nec
poſſum negare eum affuiſſe: id eſt,
cum cuderetur.Ita Aes, Aurum
2.uo.ph.185.Aes, argentum, aurũ-
ue publice ſignanto. Librum.At-
tic.170..Accepi à te ſignatum libel-
lum, quem Anteros attulerat.

Significare, eſt oſtendere, declarare.
Nam ſignificare, ut uerbum ex ſei-
pſo exprimam, eſt ſignum rei alic.
facere.& aliq.& de re aliq. ſignifica-
mus. Gratulationem. Atti.53..
Cum eſſet mihi gratulatio ſignifica
ta, ſimilis & frequentia, & plauſus
me uſq; ad capitolium celebrauit.

Parſimoniam.Att.70.. Tu ue-
ro aufer ducentos, etſi meam in eo
parſimoniam huius paginę contra
ctio ſignificat, id eſt, oſtendit. Su
ſpicionem.in fam.41.Sed tamen ſi-
gnificatur in tuis literis ſuſpicio quę
dam, & dubitatio tua. Dubita-
tio.uide ſuſpicionem. Volunta
tem.1.uo.or.74.. Sed maximo cla-
more ſuam Po.Ro.ſignificauit uo-
luntatem. Dolorem .& quædã
alia.in or.lib.125.. Tanta uis animi,
tantus impetus, tantus dolor ocu-
lis, uultu, geſtu, digito denique iſto
tuo ſignificari ſolet. Att.109. Vnam
adhuc à te epiſtolam acceperam da
tam XII.Calẽ.Ian.in qua ſignifica-
batur aliam te ante dediſſe, quã nõ
acce

acceperam: id eſt, in qua certior fie/bam. Item. 57. De aliqua re. Atti. 287. Scribis mihi mirari Ciceronē, quod nihil ſignificem unquam de ſuis actis. i. ne uerbum quidem fa/ciam de ſuis factis.

Silere, eſt tacere, præſertim cum quis loqui cœperit. Nam tacere eſt non cœpiſſe loqui. Verū a loquentibus ad quædam alia aptiſſime transfer/tur: cum ſcilicet ab ijs ceſſatur: & ab ſolute, & de re ſilemus. De aliqua re. in or. lib. 189.. Sileamus inquam, Brute de iſtis, ne augeamus dolorē.

Leges. 3. uo or. 103. Silent enim leges inter arma. Iudicia. 3. uo. or. 86. Tu luctum ſenatus, tu deſideriū equeſtris ordinis, tu ſquallorem ita liæ, tu curiæ taciturnitatem annuā, tu ſilentium perpetuum iudiciorū, ac fori, tu cætera illa maledicti loco ponesꝰ Ambitum. 2. uo. ph. 192. Itaqꝫ, ut omittam largitione corru/pta ſuffragia, non uides ſi quando ambitus ſileat, quæri in ſuffragijs quid optimi uiri ſentiant. Tur/bas. Ter. Adel. 20.. Quid ego nunc agam, niſi dum hæ ſileſcunt turbæ, interea in angulum aliquò abeamꝰ atqꝫ edormiſcam hoc uiniꝰ ſic agam id eſt, dum hæ ſedantur turbæ. Pla. dixit conſileſcere. Mil. 7.. Nam iam aliquo auſugiam & occultabo ali/quot dies, dum hæ conſileſcunt tur bæ, atqꝫ iræ leniunt.

Simulare. Iampridem planum eſt, ſi/mulare eſſe, quod non habeas, cum habere te fingas: diſſimulare, cum quod habeas, non habere præ te fe ras. Mortem. Te. Heau. 10: Nō ſimulare mortem uerbis, re ipſa ſpē uitæ dare. Aegrum. Ter. 2.. Poſt quam accerſiuit ſæpius, ęgram eſſe ſimulant mulierem. Morbum. 1. uo. or. 80. Vt morbo ſimulato nō quid reſponderet, ſed quemadmo/dum non reſponderet, deliberaret.

Sinere, eſt permittere. Ter. An. 2: Siui animum ut expleret ſuū. Item Adel. 2. Non ſiuit egeſtas facere nos. In im peratiuo uero minantis indignatio nem præ ſe ferre uidetur. ut Pl. Aul. 13. Sine, hercle cū magno malo tuo, ſi hoc caput ſentiet. Ter. An. 1.. Sine ut eueniat quod uolo in Pamphilo ut nihil ſit moræ.

Siſtere, eſt quod in motu ſit, firmum facere. ſed ad eos, qui rem habēt ad iudices, maxime transferri uidebis

Aliq. 1. uo. orat. 12. Vt Alphenus promittat Næuio ſiſti Quintium.

Vadimonium. M. Cato: Quid ſi uadimonium capite obuoluto ſti tiſſes. Aliq. de off. 61. Vas factus eſt alter eius ſiſtendi. ſed longe plura de hac tota Vadimonij ratione ha/bebis in uerbo uadari.

Sitire, eſt auide aliquid appetere. San guinem. 3. uo. orat. 198. Sanguinem noſtrum ſitiebat, ſuum in illa gla/diatoria pugna multum profude/rat. Gloriam. Sall. Port. ded. 2. Secundo rabies quædam temera/riæ ambitionis ſitiens immodicæ gloriæ.

Solicitare, eſt ſolo citare: id eſt, ex ſuo

Xx 3

ſolo mouere, ait Sex. Quę uero crebro loco mouentur. inquieta ſunt: & quæ quiete carent moleſta eſſe ſolent: ideo etiam pro moleſtare ponitur, interdum etiam pro aſſidue tẽtare. & aliquid, & de re aliq. ſolicitamur. Senectutem: Ter. An.23. Cur meam ſenectutem huius ſolicito amentia: id eſt, afflicto. De aliqua re aliq. in fa.24. Solicitus equidem eram de rebus urbanis: id eſt, maxime timebam, quieſcere nõ poteram. Ex aliqua re. Ter. And.5: Laborat ex dolore, atq; ex hoc miſera ſolicita eſt. Ciuitatem. Cæſ. Gall.7.c. Quantum gratia, autoritate, pecunia ualent, ad ſolicitandas ciuitates mittuntur: id eſt, tentandas. Ita Exercitum. in fa.169. Nam de delectibus habitis, et pecunijs imperatis, exercitibus ſolicitatis, & nuncijs trans mare miſſis, quod te queſtum eſſe negas. Ita Cæſ. Ciuil.3.a: Quos ex ære alieno laborare arbitrabatur, ſolicitabat.

Solidare rationes. uide conſolidare. in fa.75.3. uol.or.130. Dixit ſolidum ſoluere.

Soluere, eſt quoquomodo quicquid impeditum ſit, liberare. Nomen totum. Attic.91. Salaminos autem (hos enim poteram cogere) adduxi ut totum nomen Scaptio uellent ſoluere. Pecuniam. uide officium infra. Ita Argentum. Ter. Add. 15. Ipſe egomet ſolui argentum. Itẽ. Sal. Cat. b. Ac nouiſſime memoria noſtra propter magnitudinem ęris alieni uolẽtibus omnibus bonis argentũ ęre cõmuni ſolutũ eſt. Stipẽdiũ. At.75. Stipendiũq; eis, uſq; ad ad Id. Quin. perſoluitur. Ad denariũ. 1. uo. or. 3. Quid ijs ad denariũ ſolueretur. Solidum. 3. uo. orat. 130. Ita bona uenerit, ut ſolidũ ſuũ cuiq; ſoluatur. Verſura aliq. Attic.76. Vt uerear ne illud, quod tecũ permutuaui, uerſura mihi ſoluendũ ſit. Verſuram. Ter. Phor.17: Verſurã ſolues Geta. idem eſſe uerſuram ſoluere, atq; eſt uerſurã facere Do. innuit hoc ipſo in loco. nam uerſurã ſoluere, inquit, eſt creditorẽ mutare. quod idẽ facit, facere uerſurã. Ab aliquo aliq. Att.83. Deniq; coacturũ dixi me homines, non modo non recuſare: ſed etiã hoc dicere, ſe ea à me ſoluere. quod enim prætori dari conſueſſent, quoniam ego non acceperã, ſe à me quodam modo dare. Soluere autẽ, ſiue dare ab aliquo, eſt cũ ſoluimus, ſiue damus non ex noſtro, ſed ex eius, de q̃ agit̃, quoquomodo id ab eo habeamus. Ex tributis. At.65. Ei tamẽ ſic nũc ſoluitur tricesimo quoq; die talẽta Attica XXXVIII. & hoc ex tributis. Pro uectura. At.2. Qui ꝓ uectura ſolueret. Pl. uero dixit reſoluit. Aſi.7: Soluendo. 3. uo. or. 161. Nec tu ſoluendo eras. ita abſolute hoc profertur. Neq; enim dicas nomina ſoluendo non erant, inquit L. Val. Officiũ. 2. uo. ora. 203. Atqui in officio perſoluẽdo diſſimilis ratio pecuniæ debitę eſt, propterea q̃d.

pecu

pecuniam qui retinet, non diſſoluit: qui reddidit non habet. Promiſſum. in fa.201. Vt optime meritis militibus promiſſa ſoluantur. Item in fa.39.. Votum.2.uo.or.250. Tamen noſtri imperatores maximis, & periculoſiſſ.mis bellis huic deæ uota facerent, eaq́ in ipſo Peſſimunte ad illam ipſam principem aram, & in illo loco, fanoq́ perſoluerent. Notam. Aſco.40.. Eorum notã ſucceſſor plerunq́ ſoluebat. Iniuriam. Sall.ora. Lepi: Eſt'ne iuris reliqui aliud, quã ſoluere iniuriã, aut mori per uirtutem? i. ulciſci. Optionem eligendi.1.uo.phil.55.. Nam libero tempore, cum ſoluta nobis eſt eligendi optio.i. libera. Volũtatem. Att.33. His ex rebus nõ ſpes, ſed dolor eſt maior, cum uideas uoluntatem ciuitatis ſolutam, uirtutẽ alligatam.i. quicquid libeat efficere omnes, uirtutem iacere. Fidem. Te.An.16. Tandẽ inuẽta eſt cauſa, ſoluiſti fidẽ. hoc in loco uidetˀ ſignificare fidem fractam, non præſtitam niſi ſit ironice à Carino dictum. In ſequenti uero, magis eſt liberatam eſſe fidem. in fa.156. In quibus aperte denunciat, uideam ne fallar, ſuam fidem ſolutam eſſe, Reipu. ne deſim, &c. id eſt, ſe quod ad ſe attinet, in eo quod promiſerat, præſtitiſſe: dicit: non amplius teneri promiſſis. Tunicam. in fa.164. Cum quidem prã ſus nudis pedibꝰ, tunica ſoluta, manibus ad tergum reiectis inambularet.i. diſcinctus. Pœnas.3.uo.or. 118. Sed iuſtæ tamen, & debitæ pœnæ ſolutæ ſunt. de offic.103. Pœnas Reip. graues iuſtasq́ perſoluit.3.uolu.or.237. Precium.2.uo.or.217.. Præcium'que prouinciæ meo ſanguine tibi eſſet perſolutũ. Te. An.1. Quod habui ſummum pretiũ perſolui tibi. etſi ſit perſoluere. Aliqua re aliq. Ter. A d.3. Neq́ tu uerbis ſolues unquã quod mihi re male feceris. Tergo aliq. Pl. Aſin.5: Quin ſi tergo res ſoluenda eſt, rapere cupio publicum. Pugnis rem Pla. Cur.7. Pugnis rem ſoluant, ſi quis poſcat durius: id eſt, decidant. Scelere.3.uo.or.103. A tque hũc ille uir ſummus ſcelere ſolutum, periculo liberauit. Curis. Ter. Hec. 3.. Cum ego uos ſolui curis cæteris. Ex morbo. Aſc.10. Ille per uiatorem acceſſitus cum iam ex morbo male ſolueretur diſſuadentibus amicis. Ciſtulam. Pl. Amph.5.. Agedum eam ſolue ciſtulam. Ita quicquid ligari poteſt ad hunc modum Epiſtolam. Attico.240. Hanc epiſtolã ſi illius tabellario dediſſem ueritus ſum ne ſolueret. Ergaſtula. in fam.172.. Ergaſtula ſoluendo, omne'que genus hominum arripiendo ſatis magnum numerum uidetur effeciſſe. Nauem. Pla. Amphi.1.. Nam nocte hac ſoluta eſt nauis noſtra è portu Perſico Item Stic. 6. Paulo poſt mediam noctem naues ſoluunt. Cæſar. Gall.4.c..

Sine naui. Cæſar. Gal.4.b.. His conſtitutis rebus nactus idoneam

ad

ad nauigandum tempeſtatem, tertia fere uigilia ſoluit. de off. 62. A b aliquo loco. de off. 62. Si idem ſciat complures mercatores ab Alexandria ſoluiſſe, nauesq; in curſu frumento onuſtas petentes Rhodum uiderit, &c.

Somniare, eſt per quietem aliquid uidere. Quod uerbum cum proprie intranſitiuam habeat naturam Pla. tamen tranſitiuam fecit, ubi ait. Stic. 11. Quis ſomniauit aurum. Itẽ. Teren. Eu. 2. Me ſomnies, me expectes, de me cogites.

Sonare, eſt ſonum ędere, & neruis canere. interdum etiam ſignificare. ut 2. uol. ph. 30. Quid ſi plantani fidiculas ferrent numeroſe ſonantes.

Peregrinum. in orato. lib. 146. Quare cum ſit quædam certa uox Romani generis, urbisq; propria, in qua nihil offendi, nihil diſplicere, nihil animaduerti poſſit, nihil ſonare, aut olere peregrinum, hãc ſequamur. Subagreſte. in or. lib. 188. Cotta quia ſe ualde dilatandis literis à ſimilitudine Græcæ locutionis abſtraxerat, ſonabatq; contrarium Catulo ſubagreſte quiddam, planeq; ſubruſticum: id eſt alium uocis ſonum ędebat, atque Catulus. ubi uideo uerbum contra propriam naturam tranſitiuum fieri, ni fallor tamen. Vocem uoluptatis. 2. uol. ph. 65. Non intelligere interdũ quid ſonet hęc uox uoluptatis: id eſt quid ſignificet. Aliqua re aliq. 1. uolu. ora. 41. Animi, & aurium cauſa tot homines habet, ut quotidiano cantu uocum, & neruorum, & tibiarũ nocturnisq; conuiuijs tota uicinitas perſonet.

Sopire, idem eſt quod ſoporare: utrũque autem leui, & placido ſomno dormire. & ſomno etiam ſopiri dicitur. unde conſopire. Virtutem 3. uo. ora. 46. Quibus ſopita uirtus conniueret.

Sorbere, eſt deglutire, maximeq; rerum eſt mollium, ſed transfertur etiam. ut odium. Atti. 328. Vt eius iſta odia non ſorbeam ſolum, ſed etiam concoquam.

Sordere aliqu. alic. eſt id illi uile fieri, quaſi ſi ſint ſordes. Att. 329. Cui ſordebat prouincia Macedonia.

Sortiri, eſt ſortem extrahere, ac per ſortem aliq. conſtitui. Iudicem. 1. uo. orat. 115. Siculi hoc iure ſunt, ut quod ciuis cum ciue agat, domi certe ſuis legibus: quod Siculus cum Siculo non eiuſdem ciuitatis, ut de eo præter iudices ex P. Rupillii decreto, quod is de decem legatorum ſententia ſtatuit, quam legem Siculi Rupiliam uocant, ſortiatur. Tribus. 2. uo. orat. 90. Sortietur tribus idem Rullus homo felix, educet quas uolet tribus. Dicas. 1. uolumine. or. 116. Quo die ſeſe ex inſtituto ac lege Rupilia dicas ſortiturum Syracuſis iſte edixerat, paratus ad hanc dicam ſortiendam uenerat, cum cũ docet Heraclius nõ poſſe eo die ſortiri, quod lex Rupilia uetaret, dies XXX. ſortiri dicã, quibus ſcripta

eſſet:dies XXX. nondum fuerant. eſt autem,ut conijcio, ex urna per ſortem eorum nomina,qui accuſarentur,extrahere. Conſilia.Att. 64.Ab his conſilijs,quæ erant omnibus ſortita in ſingulos cādidatos. Nunc paſſiue poſitum uidetur,niſi ſit mendum in codice maxime deprauato.nam admodum rarū eſt.

Spargere.uide quædam ſupra ad uerbum diſperdere. Os.Ter.Heau. 22.Illam uirginem cæſiam, ſparſo ore,adūco naſo: nō poſſum pater.

Spectare proprie eſt diligenter, attētecꝫ audire,inſpicere. unde fabulæ proprie ſpectari dicuntur:aliquando pertinere,tendere,& tunc accuſatiuum cum ad requirit,interdū etiā urgere. Comœdiam.Te.Pro. An..Poſthac quas faciet de integro comœdias ſpectandæ an exigendæ ſint uobis prius.Ter.An.3.Importunitatem ſpectate aniculæ: id eſt, animaduertite. Laudes alic.in fam.21.Cur ego non adſum uel ſpectator laudū tuarum uel particeps.

Aliquid ex aliq.re. Ter. An.16. Heu me miſerum,qui tuum animū ex animo ſpectaui meo:id eſt,qui te talē eſſe in me,qualis ego in te ſum, iudicaui. Ad aliq.Attico.324.. Valde uelim iſta confici,præſertim cum ad meum quocꝫ uſum ſpectēt: id eſt,pertineant. Ad concordiā rem.in fa.46..Nam omnia utriuſcꝫ conſilia ad concordiam ſpectauerunt. Ad pacem.Atti.227..Quæ rés ad cædem maxime ſpectat. Ad caſtra. Atti.236.Mihi autem non eſt dubium,quin res ſpectet ad caſtra.

Ad bellum.Att.239..Sed mihi totum eius conſilium ad bellum ſpectare uidetur. Ad interregnum. Att.323.Res uidetur ſpectare ad interregnum. Ad perorandum. in or.li.192.Nunc quoniam ad perorandum ſpectare uidetur ſermo tuus,dicam, opinor, quod ſentio.

Ad meridiem aliq.2. uo.phi.87. Itacꝫ ſuis inuenta ad meridiem ſpectans:id eſt,uergens ad eam partē. Ita Inter aliquas partes. Cæſar. Gal.1.a.Aquitania à Garumna flumine ad Pyrenæos montes,& eam partem oceani,quæ ad Hiſpaniam pertinet,ſpectat inter occaſum ſolis,& Septentriones.Ita In uentū aliq.de re ruſti.Cato.6. Ager oleto conſerundo.qui in uentum Fauonium ſpectabit, & ſoli oſtentus erit, alius bonus nullus erit. In nos aliq.de of.12.Proximi liberi, totacꝫ domus, quæ ſpectat in nos ſolos: necꝫ aliud ullum poteſt habere perfugium. Aliq.1.uo.orat.71..Homo in rebus iudicandis ſpectatus et cognitus. Teren.And.1.Enimuero ſpectatum ſatis putabam, & magnum exemplum continentiæ:id eſt probatum.

Sperare. Hoc uerbo non poetæ tantum pro timere uſi ſunt, ſed in eam ſignificationem ab oratoribus quocꝫ uſurpatur.aliquando eſt pro credere,Ter.An.7..Nam quod tu ſperas,propulſabo facile:id eſt,quod ti

mes. Item in fa.59. Et mobili in me, meoſq́; eſſe animo non ſperabam: id eſt, non timebam. ita Vir. Hunc ego ſi potui tantum ſperare dolorē, Et perferre ſoror potero. Ter. Eu. 2.. Dieſq́; noctesq́; me ames, me deſideres, me ſomnies, de me cogites me ſperes: id eſt credas, Do. ait. Itē Eu. 20. Spero me habere, qui cum &c. id eſt, credo.

Spernere, eſt contemnere, pro nihilo habere. Terent. An. 5. Quot modis contemptus, ſpretus, facta, tranſacta omnia.

Spirare, eſt emittere aut odorem. de re ruſt. Reliquiſq́; immundicijs terrū odorem ſpirantibus. interdum pro uiuere: quia maxime in ſpiritu uita conſiſtit. & ad inanimata etiā tranſfertur. ut Mentem in ſcriptis. in or. lib. 173. Hanc igitur ob cauſam uidetur Lælij mens ſpirare etiam in ſcriptis, Galbæ autem uis occidiſſe id eſt, uiuere, uigere.

Spoliare, militare eſt uerbum. ſpolia enim ſunt quæq́; hoſti detrahūtur, ſignificat autem nudare, & rē aliqua aliquid ſpoliamus. in orato. lib. 143. Hos tribunatu ſpoliare inſtituit, ita tu de cæteris bonis. Fama aliq. de off. 67. Aut ſpoliaret fama probatum hominem. Animum ſanitate. 1. uo. ph. 213. Sic prauarum opinionum conturbatio, et ipſarū inter ſe repugnantia ſanitate animū ſpoliat, morbiſq́; pturbat.

Spondere, eſt promittere. uide quædam ad uerbum deſpondere. Honores. 3. uo. or. 200. Honores & præmia ſpopondiſtis. Præmia. uide ſupra.

Spurcari, eſt coinquinatum, impurū luculētum reddere, de ſpurco uero multa No. Naſum. Pl. Men æ. 2.. Næ ex iſtoc loco ſpurcatur naſum odore illutibili. nunc eſt fœtere: nā quæ fœtent, naſum odore ſuo offēdunt, & quaſi conſpurcant.

Squallere, Non ſordium plenum eſt tantummodo, ut nunc conſuetudine perſuaſū eſt, ſed honeſtare abūdare, & refertū eſſe ueteres honeſta autoritate poſuerunt, duciq́; hanc ſignificantiam à ſquammis putāt: Vt enim eſt in corporibus ſordiū alta congeries, qua ſquallere dicūtur: ita quod fuerit qualibet re denſatum, oneratum, inculcatum'que ſquallere uoluerunt: hæc inquit No. Suppellectilem. Pl. Perſ. 19. Ita mihi ſuppellex ſquallet, atq́; ædes meæ. Municipia. 3. uolu. or. 105. Squallent municipia: id eſt, ſordent.

Stare. Sub firma, & certa rei manſione plura ſignificat: Nā aliud eſt ſtare ſententiam, aliud fabulam, aliud animis, aliud per ali. ne ali. fiat, et in quibuſdā alijs, ut in exēplis. & ali. ali. re, & ab aliq. & pro aliq. et cum aliq. & per aliq. ſtare dicimus. Animis aliqu. Att. 78. Stamus animis, & quia cōſilijs (ut uidemur) bonis utimur, ſperamus etiā manu. i. animū nō abiecimus. Manu. uide animis. i. à manu ſatis parati ſum⁹. Cō-

Conditionibus. Atte.111. Oẽs cupiebant Cæſarem abductis præſidijs ſtare conditionibus, quas tuliſſet.i.præſtare quod obtulerat.

Decreto ali.Cæ.Gal.6.2. Si qs aut priuatus, aut populus eorũ decreto nõ ſtetit, ſacrificijs interdicũt: .i.paruit. Ita edicto.At.87. Ego tamen habeo ἰσοδυναμοῦσαν, ſed recentiorẽ ex Q. Mutij P.F. edicto Aſiatico, extra quã ſi ita negocium geſtũ eſt, ut eo ſtari nõ oporteat, etc

Iudicio.3.uo.or.96. Quibus reb⁹ eſt perfectum, ut illi planè ſuo iudicio ſtare non liceret. Item Attic.121. Tuo tamen potius ſtabam iudicio

Facere aliq.alic.Atti.172. Nam mihi ſtat alere morbũ deſinere. Ita At.46. Neq; adhuc ſtabat, quò potiſſimũ, ſed ſcies.i.nõdũ deliberauerã, quò diſcederem. Sententiam. Terẽ.Eu.3. Vide quid agas. Ph. ſtat ſententia id eſt, certum eſt, decreui.

Et ſententia aliq. Pla.Cur.4. Ea omnes ſtant ſententia: id eſt, firmi ſunt in ea ſententia. Fabulam. Ter.Prol.Hec. Partim ſum earum exactus, partim uix ſteti: agitur fabula cum recitatur: ſtat, cum placet, Do.ait. Cum his uero præpoſitionibus à, cum, pro, fauere ſignificat, ut A re.In or.li.78. Sin cauſam afferet is, qui à ſententia ſtabit.i.qui pro ſententia erit. A nobis ali. in or.lib.57. Aut à ſe potius, q̃ ab aduerſarijs ſtare.i. ſibi magis fauere, q̃ aduerſarijs. A mendacio. in ora.li.42. Quibus in controuerſijs cum ſæpe à mendacio contra uerũ homines ſtare conſueuerunt. Cum aliquo. Cæſ. Ciui.1.c. Huic conſilio ſuffragabatᷓ etiam illa res, quod ex duobus contrarijs generibus, quæ ſuperiore bello cum L. Sertorio ſteterant, ciuitates uictæ nomen atq; imperium abſentis timebant: id eſt, eius partes ſecutæ fuerant. Teren.Phor.5: Nam ni hæc ita eſſent, cum illo haud ſtares Phædria.i. illi non faueres. Pro aliquo. Aſco. 3. Sed Milo pro melioribus ſtabat: .i.fauebat.36. Pro Cinanis partib⁹ contra Syllã ſteterat.i.fauerat. Per ali.Te.An.17: Si poterit fieri, ut ne per me ſtetiſſe credat.i. me impedimẽto fuiſſe. Cæ.Ci.1.b. Vbi cognouit per Afranium ſtare, quo minus prælio dimicaretur.i. Afranium in cauſa eſſe, ne decerneretur.

Statuere, eſt ponere, deliberare. & quædam alia ſignificat. Tabernaculum. Cæ.Ciui.1.c. Et eo die tabernacula ſtatui paſſus nõ eſt.i.figi, collocari. A ciem. Sal.Iug.b.. Aciẽ, quã diffidens uirtuti militum, arcte ſtatuerat. &c.i.inſtituerat. Nauim Pl.Bac.5: Nauim extemplo ſtatuimus.i.continemus, curſum cõprimimus. Satis conſilij in ali. At.3.. Et ego q in te ſatis cõſilij ſtatuerim: id eſt, poſuerim. Apud animum ſuum. Salluſt.Rep.ord.2:&c.. Equidem ego ſic apud animũ meũ ſtatuo. Cum animo ſuo.1.uol. oratio.168 Sic habuiſti ſtatutum cũ animo ac deliberatum. Finem

rei. Ter.2: Haud opinor commode finem ſtatuiſſe orationi tuæ militē: id eſt, impoſuiſſe. Modum.2.uo.or.176. Intelliges honeſtius te inimicitiarum modum ſtatuere potuiſſe: id eſt, finem facere. ad Her.17. Precium rei: Ter. Heau. Prol.. Si nunc auare pretium ſtatui arti meæ: id eſt conſtitui.101. idem repetit. Ita Mercedem alic. Attic.286. Nimium magnam mercedem ſtatui. Statuā alic. Plau. Bac.15. Huic decet ſtatuam ſtatui ex auro: id eſt, decerni, erigi.

De re.1.uo.phi.81. Quid enim de amicitia ſtatueris utilitatis cauſa expetenda, uides: id eſt, iudicaueris.

Ex dignitate. in fa.64.. At ſpero ſtatues ex noſtra dignitate. Ex fide, fama, re. Att.72. Statues, ut ex fide, fama, reꝗ mea uidebitur: id eſt, pro fide, fama, reꝗ mea conſtitues.

Ex uoluntate alic. Attic.4. Quid autem contendendum eſſet, ex tua putabam uoluntate ſtatuere oportere: id eſt, quemadmodum ipſe iuſſiſſes, & ſenſiſſes. Diem. Att.87.. Ego ſic diem ſtatuo ſatis laxā, quā ante ſi ſoluerint, dico me centeſimas ducturum. In terram aliq. Terē. Adel.8. Sublimem medium arriperem, et capite primum in terram ſtatuerem: id eſt, infligerem, illiderem in terram. Exemplum in aliq.1.uo.or.131. In quo homine tu ſtatueris exemplū eiuſmodi. eſt animaduerte in ſontes, quaſi ut aliis exemplo ſint. Ter. Prol. Heau.. Exemplū ſtatuite in me, in bonam nunc partem. In aliquem. Cæſar. Gal.1.b. Ne quid grauius in fratrem ſtatueret. i. conſtitueret, decerneret.

Stercorari agrum. de re ruſtica. Sicuti refrigeſcere agrum, qui non ſtercoretur: ita uri ſi nimium ſtercoretur. de off.88..

Sternere, eſt quaſi in terram extendere. & modo tegit, apparat: modo cædit, interficit. Lectos. Teren. Heau.1: Video alios feſtinare, lectos ſternere: id eſt, menſas apparare.

Triclinia.1.uo.orati.207. Ludis Circenſibus mane apud Siſennam uirum primarium, cum eſſent triclinia ſtrata, argentumꝗ expoſitum in ædibus &c. Aliq.1.uo.ph.206. Si eorum plaga perculſi afflictos ſe & ſtratos eſſe fateantur.

Stimulare, eſt fodere, ictu adigere.1.uo.ora.19.. Qui ſe dies noctesꝗ ſtimulat. Item in fa.45. Nam ut uetus noſtra ſimultas antea ſtimulabat me, ut cauerem: id eſt; adigebat. Itē Ter. Heau.3: Magis nunc amicæ dicta ſtimulant. i. ſolicitant.

Stipare, proprie eſt ſtupa rimas opplere. transfertur tamen ad ea, quæ undique re aliqua ſepta ſunt. ut Senatum armatis.3.uo.orati.189.. Armis & præſidiis Pop. Ro. & magiſtratus foro excluſerit, ſenatum ſtipauerit armatis. Sicariis.3.uol.ora.23. Qui ſtipatus ſemper ſicariis, ſeptus armatis. Telis.3.uo.orat.197.. Non poſſum affirmare nullis telis eos ſtipatos fuiſſe, hoc dico nec multis, & occultis.

Sti-

Stipulari, eſt rebus contrahendis accommodatum, cum res ſcilicet de qua agitur, conſenſu utriuſq; partis alligatur. Sulpitius apud Gell. 4. 4. Qui uxorem, inquit, ducturus erat, ab eo, unde ducenda erat, ſtipulabatur eam in matrimonium ductum iri. & qui pecuniam allegat ſtipulari & re ſtipulari dicitur, Varrone autore.

Stomachari, eſt indignari, perturbari. & aliquid, & cum aliq. ſtomachamur. Omnia. Attic. 236. Stomachatur omnia. Cum aliquo. in ora. lib. 133.. Ex quo genere illud etiã eſt, quod Scipio apud Numantiam cum ſtomacharetur cum C. Metello dixiſſe dicitur, ſi quintum pareret mater eius, aſinum fuiſſe parituram. Ter. Eu. 5: Id quidem adueniẽs mecum ſtomachabar. Item. 1. uolu. ph. 219.

Stringere gladium. Cæ. Ciui. 3. c: Celeriterq; ut erat præceptum à Cæſare gladios ſtrinxerunt: id eſt, nudarunt, eduxerunt. Baccam. de re ru. Var. 1. 55. Durities illorũ non ſolum ſtringit baccam, ſed etiam ramos glubit: id eſt, ictu offendit. Folia. Cæſar. Ciui. 3. b: Erat ſumma inopia pabuli, adeo ut folijs ex arboribus ſtrictis &c.

Struere aliquid. ad Her. 14.. Item uitioſum eſt de nomine, & uocabulo eius rei controuerſiam ſtruere. Solicitudinem ali. Att. 81.. Sed dices mé ipſum mihi ſolicitudinem ſtruere: id eſt, comparare. Ad aliquid. Attic. 327. Plura ponuntur in ſpe, q̃ ponebamus in pecunijs, reliqua ad iacturam ſtruentur.

Studere. eſt operam adhibere, uacare & alicui, & aliquid, & in re aliq. ueteres ſtudere dixerunt. Literis. in fa. 81.. Etſi me ipſum conſolatorem tuum non tantũ literæ, quibus ſemper ſtudui, quantum longinquitas temporis mitigauit: id eſt, in quibus ſemper uerſatus ſum. Alicui. Attic. 62.. Pompeius fremit, queritur, Scauro ſtudet, utrum fronte, an mẽte dubitatur: id eſt, fauet. Præturæ. 3. uo. or. 42.. Fuiſſe meo neceſſario Beſtiæ Cælium familiarem, coenaſſe apud eum, uentitaſſe domum ſtuduiſſe præturæ: id eſt, ei in petitione præturæ fauiſſe. Rebus nouis. Cæ. Gal. 1. a: Dumnorix gratia, & largitione apud Sequanos plurimum poterat, et Heluetijs erat amicus, quod ex ea ciuitate Orgentorigis filiam in matrimoniũ duxerat, & cupiditate regni adductus, nouis rebus ſtudebat. Sal. Iug. c: Hamilcarem quendam hominem nobilem, factioſum nouis rebus ſtudere, &c. id eſt, cupere res nouas. ſane ſæpe uox hæc nouam perturbationem cum publicæ rei. tum priuatæ ſignificat, ut in nouitate, ut in tabulis nouis, ut deniq; in uerbo nouare conijci poteſt. Literas. 2. uol. or. 207. Cum uero literas ſtudere incipit, & helluo immanis cum græculis philoſophari, tum eſt Epicureus. Eadem. Ter. Hec. 3. Vt omnes

mulieres eadem æque ſtudeant, nolintcꝫ omnia:id eſt,cupiant. In aliqua re. M.Cato apud Gelli.11.2.. Poëticæ artis honos non erat,ſi qs in ea re ſtudebat,aut ſeſe ad cõuiuia applicabat,graſſator uocabatur.

Stuprare. Idem eſt cum uidare.et proprie uidetur eſſe de ingenuis,& quę honeſtam agunt uitã. nam ſtuprare meretricem nemo dicere auderet Ingenuam.ad Her.15.. Maius eſſe maleficium ſtuprare ingenuam, quàm ſacrum lædere.Pl.Prol.Au.. Qui illã ſtuprauit noctu Cereris uigilijs.& liberos conſtuprare. uide conſtuprare.

Suadere, eſt conari ut perſuadeamus & facientis eſt ſuadere, effi cientis eſt perſuadere, inquit Do.ſane ſuadere & diſſuadere grauiſſimæ perſonæ ſibi uideri eſſe dixit Cic, & in ſuadẽdo nihil optabilius eſſe, quã dignitatem.in orat,libr,139.Sed multa in perſuadere.

Suauiari. Arbitror eſſe leuiter,& reuerenter oſculari. Matrem. in ora.lib.169.Qui de matre ſuauianda ex oraculo Apollinis tam acute argutecꝫ coniecerit. Atti.153.Atticã noſtrã cupio ſuauiari,ita mihi dulcis ſalus uiſa eſt per te miſſa ab illa.

Subagitare, eſt inire, uel id tentare. tantumcꝫ de ſcorto uſurpari dicerem,quemadmodum ſupra in ſtuprare de ingenuis tantum eſſe dicebam. Amicam alicuius. Teren. Heau.9.Nam iſtæc quidem contumelia eſt,hominem amicum recipere ad ſe,atcꝫ eius amicam ſubagitare.Pl.Dum ille meretricem ſubagitat,ego quieſco.Ita ſcortum.

Subdere, eſt ſupponere, adiungere & aliq.alic.& in locum alic. ſubdimus. In locum alic.aliq.in fami. 156..Tantum te rogo.in Hircij locũ me ſubdas.

Subdocere aliq. Att.121..Cicerones ꝗ noſtros meo potius labore ſubdoceri, quam me alium magiſtrũ quærere.

Subducere, eſt detrahere, et quaſi ſubter ducere. Ignem.de re ruſt. Cato.105.Ignem ſubdito,ubi bullabit uinum,ignem ſubducito. Cibũ alic.1.uo.ph.183..Subduc cibũ unũ diem athletæ,Iouem ipſum Olympium,cui ſe exercebit, implorabit, ferre non poſſe clamabit. Fundamentum.1.uo.phi.115..Necꝫ intelligunt ſe rerum illarum pulchrarum atcꝫ admirabiliũ fundamenta ſubducere. De loco ſe.Att.324.Demetrius Caluinus is aperte abſoluit,ut omnes uiderent, & Catonis diruptis tabellis,de circulo ſe ſubduxit,& Pompeio primus nunciauit. Ter.Eu.11.. Aliq.Ter. And.16: Etiã nunc me ſubducere iſtis dictis poſtulas.i.blãda oratione me fallere. Rationẽ.in fa.12.Hic ego quam tũ humano cõſilio efficere potui circũſpectis rebus omnib⁹, rationib⁹ꝗ ſubductis,ſummã feci cogitatio nũ mearũ.Att.83.Aſſidẽt,ſubducũt,ad numũ cõuenit.i:cõputũ faciunt.Item Pl.Cap.2..Cur.7. Na‑

uem

uem.Cæ.Gal.4.c.Ita uno tempore & longas naues,quibus Cæſar exercitum tranſportandũ curauerat, quaſq́ in aridum ſubduxerat, æſtus complebat. Claſſem.de offi.61.. Huic ille claſſem Lacedæmoniorũ quæ ſubducta eſſet ad Gytheum clam incendi poſſe. Nam proprie ſubducuntur naues in terram, deducuntur in mare.

Subeſſe, eſt inſtare,non longius abeſſe,modo aliquid quaſi latens ineſſe

Diem comiciorum.3.uol.orati.109..Præſertim Iudices cum honoris ampliſſimi contentio, & dies comiciorum ſubeſſet.i.adeſſet. Hyemem.Cæſ.Gall.3.c.Quod hyems ſuberat. Aequinoctium. Cæſ. Gal.5.b.Ne anni tempore nauigatione excluderetur,quod æquinoctium ſuberat. Simultatem.3.uo.orat.50..Sin autem iam ſuberat ſimultas.

Subigere.Neq; ad unũ tñ uerbum hoc ſignificatũ ſe accõmodat. nam mõ eſt cogere, mõ domare, interdũ exercere, aliqñ etiã exarare ſignificat.Fieri aliq.Sal.Cat.a:Ambitio multos mortales falſos fieri ſubegit Pl.Amph.15..Mea ui ſubacta eſt facere.Populũ ali.Aſc.76.Qui Metellus ſubactis Dalmatis, Dalmaticus appellatus eſt.Nationes.Sal.Cat.a: Nationes feræ, & populi ingẽtes ui ſubacti.Patriã alic.Pl.Bac.20.Atridæ duo fratres dicunt̃ feciſſe facinus maximũ q̃d Priami patriã Pergamũ diuina mœnitũ manu, armis, equis, exercitu, atq; exuuijs bellatoribus cũ mille numero nauiũ decimo anno poſt ſubegerũt. Animũ.Sal.Rep.or.2..Nõ inopia ærarij,nõ uis hoſtium,nõ aduerſa res ingentẽ eorũ animum ſubegit. Ingenium.in or.li.120..Subacto mihi ingenio opus eſt.ideſt,exercitato.

Terrã.2.uo. ph.58.Quibus cũ terræ ſubigerentur fiſſione glebarum &c.De re ru.Colu.18.Igitur eũ locũ quẽ prato deſtinauerimus, æſtate preſſum, ſubactũq́; ſæpius p autumnũ rapis,uel napis,uel faba cõſerimus.de off.89..Cum admiraretur Lyſander proceritatẽ arborũ, & directos in quincũcẽ ordines, & humũ ſubactã,atq; purã. Segetes Cic.in or.Vt enim ſegetes agricolę ſubigunt aratris multo anteq̃; &c. Vbi ſeges pro terra poſitum eſt. ut apud Virgilium ſæpius.& Pl.Au.1.Qui dixit ſtimulorum ſegetem.

Subijcere,proprie eſt ſupponere.ſed q̃ nõ uno modo oĩa ſubijciant̃, exemplis uidebis.& alic.alii.et ſub ali. ſubijcit̃. Rotas,Lapſus.Cæ.Al. 4.a.Subiectis q́; eis rotis funibus iumẽtis q́; obiectis,directis plateis in quãcũq; partẽ mouebãt. Ceruices ſecuri.3.uol.or.97..Cũ miſer ille ſecuribus hoſpitis ſui ceruices ſubijcere geſtiret. Integros ſaucijs.Cæ.Al. 4.a..Quas integras uulneratis, defeſſis q́; ſubijciebat. nũc eſt in locũ alterius alterũ ſubmittere. Teſtamẽtum.2.uo,ora.105..Quis tota Italia ueneficus? quis latro? quis ſicarius

rius?quis parricida?quis teſtamentorum ſubiector,&c. Verba ali. Aſc.24..Et ſcribã ſubijcere, & præconem pronunciare paſſus non eſt. Eſt autem ſcribæ præire uerbis præconi,quæ præco altiori uoce poſtea pronunciat. Præconi aliq.3.uo. or.16.Vt ſedens cum purpura et ſceptro, & illis inſignibus regijs præconi publico ſubijceretur:quaſi qui ueniret. Aliquid odio.in or.lib. 102.Tum qui ſcelus fraudemq; nocentis poſſit dicendo ſubijcere odio ciuium,ſupplicio'que conſtringere id eſt,in odium adducere. Sententiam.in or.lib.89.. Quid eſt enim tã furioſum, quam uerborum uel optimorum ſonitus inanis, nulla ſubiecta ſententia,nec ſcientia? Scientiam.uide ſententiam. Veritatem ali.de of.4.Quocirca huic qua ſi materia quã tractet,& in qua uerſetur ſubiecta eſt ueritas:id eſt, fundamentum eſt ueritas. Sub aliq. 1.uo.ph:212..Sub metũ autem ſubiecta ſunt pigritia,pudor, terror, timor:id eſt,ad metum referuntur.

Sub aſpectum.in or.lib.161.Sub aſpectum penè ſubiectio:id eſt,ante oculos ponere. Materiam. de off.4.Vide ueritatem.Item in orat. lib.60.

Subire,proprie eſt ingredi.ſed multis in locis proprietatem ſuam accommodabit ad earum uocum rationẽ quibus adiũgetur,& aliquid, & alicui rei ſubimus. Carnificinam. 1.uo.ph.243.. Quamuis carnificinã prius ſubierint,quam Ibim, aut Aſpidem,aut Felem, aut Canem, aut Crocodilum uiolent:id eſt,pati poſſunt. Contumelias.3.uol.or.98. Sed etiam nefarias libidinum contumelias, turpitudines'que ſubierunt.id eſt,paſſi ſunt.Ita Notas turpitudinis.2.uo.or.88..Ita Turpitudines.3.uol.or.98.Item.1. uolu. or.104. Crudelitatem.in or.li. 143.. Nam tibi aut pro uirtute animi,conſtantiaq; tua ciuilis ferri ſubeunda fuit crudelitas. Cruciatũ. de offi.73..Qui retinendi officij cauſa,cruciatum ſubierit uoluntarium id eſt,adierit. Dimicationem. Atti.304.Siqua dimicatio ſubeunda erit.id eſt,ſuſcipienda. Infamiam.Atti.324..Qui mihi aut inimicitias putet periculoſas ſubeundas fuiſſe,aut infamiam ſempiternã id eſt,adeundas,ſuſcipiendas. Inuidiam.1.uo.or.62.Poteris'ne eius orationis ſubire inuidiam:id eſt,ferre,pati.2.uo.ph.60. Tantummodo negare deos eſſe non audet,nequid inuidiæ ſubeat,aut criminis, id eſt, acquirat nunc. Iudicium.in ora. libr.95.Quo etiam grauius iudiciũ in dicendo ſubimus. Laborem. Att.47.Iſtos labores,quos nunc in naufragijs noſtris ſuſcipis,non ſubiiſſes:id eſt,paſſus eſſes. Ponderi.Aſco.46.Quaſi latine dixerit, & magno ponderi ſubire illud exponens.1.uo.or.62. Poteris'ne eius orationis ſubire inuidiam?ubi Aſconius legit eius orationi abſq; inuidia

dia, ut Virgili. Ipſe ſubibo oneri. quãuis alibi, portuq́; ſubimus Cahonio dixerit. Pœnam.3.uol.or.71.. Quam pœnam ſi tum aliorum opibus, non ſuis, inuictiſſimis nobis euolauerunt, at aliam multo maiorem grauioremq́; ſubierunt: id eſt, paſſi ſunt: Potentiam.in fa.79.. Cuius ſi eſſemus, & autoritatem, & conſilium ſecuti, togati potius potentiam, quam armati uictoriam ſubiſſemus: Periculū. 1.uo.or.105.. Cuius prędia ſubierūt pericula. Sermonem. Atti.173. Minus ſermonis ſubiſſem: id eſt, dediſſem. Victoriam. uide potentiam. Vituperationem. Atti. 134.. Poſtremo ſe libenter uituperationem ſubire, quod amaret etiam mortuum Cæſarem. Vſum. in or.lib.97.. Subeundus uſus omniū & periclitandæ uires ingenij: id eſt, aſueſcendum eſt. Sub acumen ſtili. in orat.97.. Omneſq́; ſententiæ, uerbaq́; omnia quę ſunt cuiuſque generis maximeq́ue illuſtria, ſub acumen ſtili ſubeant, & ſuccedant neceſſe eſt: id eſt, ſubueniant. Tempeſtates.2.uo.or.125. Cui uideo maximas Reip. tempeſtates eſſe ſubeundas: id eſt, adeundas. Procellas 1.uo.or.102. Et quidem cæteras tempeſtates, & procellas in illis duntaxat fluctibus concionū ſemper putaui Miloni ſubeundas.

Subiungere, eſt addere, adiungere, augere. & aliquid alic. & ad aliq, & ſub aliquo ſubiungitur. Vrbes ſub imperium.1.uo.or.87. Qui urbem pulcherrimam, atq; ornatiſſimam Corynthum pleniſſimam rerum omnium ſuſtulit, urbeſq́ue Achaiæ, Bœotiæq́ue multas ſub imperium Pop.Ro. ditionemq́ue ſubiunxit. Sub ius.2.uolum.or. Vt ſub ueſtrū ius, iuriſdictionem, poteſtatem, urbes, nationes, prouincias, liberos populos, terrarū deniq; orbem ſubiungeretis.

Sublegere, ſignificat clam & furto aliquid legere. Sermonem. Plaut. Mil.12.. Clam noſtrum huncillæ ſublegerunt ſermonem. id eſt, auſcultarunt.

Subleuare, eſt ꝓprie opitulari, opē ferre, ab ijs, qui abiecti ſunt, cū eriguntur, tolluntur. tamq; quod prematur, quam quod premat ſubleuari dicitur: Cæ.Gal.6.b: Neque ſi quo afflictæ caſu conciderunt, erigere ſeſe, aut ſubleuare poſſunt. Offenſionem. de offi.112.. Vna illa ſubleuanda offenſio eſt: i. uel leuior facienda, uel tollenda. Laborem. Cæ.Gal.6.c. Hunc cum reliqs rebus locum probabat Cęſar, tum quod ſuperioris anni munitiones integræ manebant, ut militum laborē ſubleuaret: i. leuiorē redderet. Vitium.1.uo.or.74.. Non denique aliquo mediocri uitio tot tantaq́ue eius uitia ſubleuata eſſe exiſtimabantur. i. adaucta. Aliqua re aliq. Cæſ.Gal.7.c. Nulla re ex prouincia, atque ex Italia ſubleuari poterat.

Sublinere os alic.Pl.Cap.9.. Ita mihi ſtolido ſuis os ſubliuere offucijs. Item Pl.Au.23.

Subluere aliq.flumina. Cæ.Gal.7.c. Cuius collis radices duo duabus ex partibus flumina ſubluebant: id eſt, alluebant.

Subminiſtrare, eſt ſuppetere, ſuggerere alicui, quod opus ſit. Integros feſſis. Cæ.Af.5.c. Labienus interim ſuis equitibus auxilia equeſtria ſummittere, saucijsꝗ, ac defatigatis integros, recentioribusꝗ uiribus equites ſubminiſtrare. Tabellarios. Att.314.. Et quoniam tabellarios ſubminiſtras hodierni diei res geſtas lupercalibus habebis.

Commeatum. Cæſ.Alex.4.b. Et quod Cappadocia his iugis ſubiecta magnam commeatus copiã erat ſubminiſtratura. Copiam rei, uide commeatum. Pecuniam 3.uo.or.148. Seſe´ꝗ expoliare maluerit, ꝗ́ tibi pecuniam non ſubminiſtrare. Spem alic. Sal Decl.Por.2.. Nunc uidendum eſt ſpem atrociſſimi ſceleris, unde illi ſubminiſtratã fuiſſe iudicemus.

Submittere ſe alic.2.uo.or.264.. Appellaui populum, tribubus ſubmiſi me, & ſupplicaui.i.ad hanc humilitatem deſcendi.

Subornare, modo idem eſt, quod ornare, modo falſa ſpe aliquem inducere.in fa.168. Tu Cic. quod adhuc feciſti, idem præſta, ut uigilanter, neruoſe´que nos, qui ſtamus in acie ſubornes. Teſtem falſum.1.uo.orati.53.. Falſum ſubornauit teſtem Roſcius Cluuiū. Iudicem.3.uo.or.47. Medicū iudicē ſubornauit.

Subrogare, eſt in locum alterius facere. Aliquem. L.Piſo apud Gel. 6.9.. Cn.Flauius patre libertino natus ſcriptum faciebat, is´que eo tēpore ędili curuli apparebat, quo tēpore ædiles ſubrogantur: i.cū in loco ſuperiorū noui magiſtrat[9] fiūt.

Subſcribere, eſt ſub aliam ſcripturã alia quæpiam adſcribere. id quod maxime fiebat apud ueteres in accuſationibus, cum accuſatoribus alij quaſi coaccuſatores nomen ſuum in reum ſubſcribebant: qui ſubſcriptores dicti ſunt. & alic. & in ali. ſubſcribimus.2.uo.ora.38.. Sicut in ſtatuis inauratis, quas poſuit ad Iuturnæ, quibus ſubſcripſit reges ab ſe in gratiam reductos eſſe. Infra aliquid. in fami.194.. Ego tamen nactus in nauigatione puſillum laxamenti concinnaui tibi munuſculū ex inſtituto meo, & dictum cū magno noſtro honore à te dictum concluſi, & tibi infra ſubſcripſi. Aſcon. 25. Detulit nomen P. ſubſcripſit C. duo enim fratres Cominij fuerunt P.& C. In aliquem. Atti.39. Lucullum, à quo ſolitum eſſe ad ſe mitti C.Fannium illum, qui in P.Clodium ſubſcripſerat: id eſt, qui unus fuit ex P. Clodij accuſatoribus.2.uol.or.42. Quos contra leges, pecunias cepiſſe ſubſcriptum eſt.

Cauſam.2.uo.or.42. Video igitur iudices animaduertiſſe cēſores in

in iudices quoſdam illius cõſilij Iuniani, cum iſtam ipſam cauſam ſubſcriberent. Item in ora. lib. 69. Quia paricidij cauſa ſubſcripta eſſet. Item paulo infra. Quoniam & id cauſæ ſubſcriptum, & ex ea re.

Subſequi, eſt quod paruo interuallo præcedens ſequitur. in fa. 30. Mirifice ipſe ſuo ſermone ſubſecutus eſt humanitatem literarum tuarũ: id eſt, lectis perhumanis tuis literis, et ipſe ſtatim uerba fecit maxime ad tuas literas accommodata.

Subſeruire alic. rei Ter. And. 18. Tu ut ſubſeruias orationi, utcunque opus ſit uerbis, uide: id eſt, obſecundes.

Subſiſtere, eſt conſiſtere, greſſum retinere. 3. uo. or. 3. Subſiſtendum, atq; expectandum fuit.

Subſortiri, eſt in locum alterius alterum per ſortem eligere. & ali. in locum alterius ſubſortiri dicitur. In locũ alic. Aſc. 76. Subſortitus eſt in eorum locum Verres.

Subſtare, eſt ſuſtinere, & reſiſtere. Teren. An. 24. Perij, metuo ut ſubſtet hoſpes. i. ne deficiat.

Subſtituere, idem eſt cum ſubrogare ſufficere. In locum alic. 1. uol. or. 250. Tum iſte homo nefarius in eorum locum, quos domum ſuã de piratis abduxerat, ſubſtituere, & ſupponere cœpit ciues Romanos.

Subtrahere, eſt quod rei alicui ſubſit auferre. Materiam. 2. uol. orati. 215. Non ne id agendum nobis omnibus fuit, ut materiam ſubtraheremus furori tuo?

Subuenire alic. Pl. Qui toties tibi miſero ſubueni: id eſt, opem tuli. Tempeſtati. de offi. 17. Subuenire autem tempeſtati quauis ratione, ſapientis eſt: id eſt, uitare tempeſtatem.

Subuertere. Tanta ſanè uis eſt particularum, ex quibus uerba componuntur, ut ipſa uerba ſignificationẽ ſuam ad earum rationem plerunq; conuertant. Vt in auertere ui particulæ, a, eſt alio rſum ſe uertere: ita aduertere, aduerſus nos aliquid uerti: euertere, ab interiori parte uertere: ita ſubuertere eſt quaſi deſuper uertere, diruere, demoliri. Montes. Sal. Cat. a: Nam quid ea memorẽ, quæ niſi ijs, qui uidere, nemini credibilia ſunt, à priuatis cõpluribꝰ ſubuerſos mõtes, maria cõſtructa eſſe. Regnũ ali. Sal. Epi. Mith. Secutiq; Ro. non me, ſed morẽ ſuum oĩa regna ſubuertẽdi. Aliq. Ter. Ad. 21. Ne nimiũ mõ bonę tuę iſtæ nos rationes Mitio, & tuus iſte animus æquus ſubuertant. Artes bonas. Sal. Cat. a: Nanq; auaritia fidem, probitatem, ceteraſq; artes bonas ſubuertit. i. funditus tollit.

Succedere, modo eſt euenire, modo in alterius locũ uenire. Bene Male, Recte. Ter. Ad. 6. Ita quæſo quãdo hoc bene ſucceſſit, hilarem hũc ſumamus diem. Sub manus Pl. Mil. 9. Lepide hoc ſuccedit ſub manus negocium. Ex ſententia. Atti. 315. Sed ſi ex ſententia ſucceſſerit, bene erit opera poſita. Via aliq. Ter. An. 16. Hac nõ ſucceſſit,

alia adgrediamur uia. Alicui de prouincia.in fa.32. Vt omnes intelligant nec me beneuolentiori cuiquã ſuccedere, nec te amiciori potuiſſe prouinciam tradere. Ex S.C.3. uo.orati.237. Quoad cuiq; ex S.C. ſucceſſum ſit. Integros defeſſis. Cæ.Gall.7.b. Cum crebro integri defeſſis ſuccederent, noſtros´que aſſiduo labore defatigarent.

Succendere frumenta. Cæſ.Gall.4.b. Cæſar paucos dies in eorum finibus moratus omnibus uicis, ædificijs´que incenſis, frumentis´que ſuccenſis, ſe in fines Vbiorum recepit. i. combuſtis, concrematis.

Succenſere, eſt potioris, & in re graui & iuſta iraſci, Don. ait. Item cum ſuccenſere dicimus, qui cum amare debeat, læſus iraſcitur. Sibi aliq. Ter. Hea.18: Merito mihi nũc ego ſuccenſeo. in or. lib.185. Et ij tibi ſuccenſeãt, quos præterieris. Teren. An.10: Sed eſt quod ſuccenſeat

Succingere, eſt circundare. & re ali. aliq. ſuccingimus. Portibus. 2. uol.orati.83. Deleta Carthago eſt, quod cum hominum copijs, tum ipſa natura, ac loco ſuccincta portibus, armata muris, excurrere ex Africa, imminere fructuoſiſſimis inſulis Po.Rom. uidebatur. Factionibus. Aſc.13. Sed etiam factionibus armatorum ſuccincti: id eſt, armatorum manu ſtipati.

Succumbere, eſt ſubiacere, uinci permittere. & rei alicui ſuccumbimus. Doloribus.1.uo.phi.59. Vt cũ mortis metu omnis quietæ uitę ſtatus perturbatur, ut & ſuccumbere doloribus, eos´que humili animo imbecillo´que ferri miſerum eſt. Alicui. Attic.286. Sed certe non ſuccumbam ſuccũbentibus.

Succreſcere alicui. in or. lib.164. Nõ enim ille mediocris orator ueſtræ quaſi ſuccreſſit ætati.

Succurrere, eſt ſubuenire, opem ferre, interdum in mentem uenire. Ci. Neq; enim mihi ſuccurebant uerba quæ ante diſceſſum à Dolobella audiebamus.

Sufficere, eſt modo ſuſtinere, modo quod ſatis ſit dare, ſuppeditare, aliquando inficere, maculare ſignificabit. Conſulem. 2.uo.or. 143. Nam ne ſufficiatur, conſul non timet. In locum alterius, in fa. 66. Si mehercule Appium haberem, in cuius locum ſuffectus ſum. Vires. Cæ.Gal.7.a. Nec iam uires ſufficere cuiuſquam, nec ferre operis laborem poſſe. id eſt, ſuſtinere. Cæ. in Hort. Vt ij, qui conuiuijs purpuram ſufficiunt, poſt ſanant medicamentis quibuſdam.

Suffocare urbem fame. Att.140. Cõſilium primum eſt, ſuffocare urbẽ, & Italiam fame, deinde agros uaſtare.

Suffundere, & aliquid ali. & aliq. re. Frigidam. Pl. Ciſt.1. Clam ſi occaſio ulla eſt, frigidam ſubdole ſuffundunt. Maleuolentia aliqu. in fa.16. Tum nulla in cæteros maleuolentia ſuffuſum. Calore ali.

2.uo.phil.37.Nam tenuis,ac perlucens, & æquabili calore ſuffuſus æther.

Sugere, eſt leniter ſorbere. Errorem.2.uo.ph.190..Vt pene cum lacte nutricis errorem ſuxiſſe uideamur. Lac.uide errorem. Sanguinem.Pl.Ego me uertam in hirudinem atque eorum exugebo ſanguinem.

Suggerere,eſt ſufficere,ſuppeditare. Sumptum alic.Ter.Ad.1..Cur tu his rebus ſuggeris ſumptus? id eſt,cur ad hæc tu omnia pecuniam ſuppeditas.

Sumere.Cum & hoc uerbum multa ſignificet,proprie tamen eſt conſumere accipere,tollere.cætera in exẽplis. Confidentiam.Pla.Cap.11.Mirum ædepol,ni hic in uentrẽ ſumpſit confidentiam.id eſt, uentri fidit. Fiduciam.Aſconi.49.Per hos omnes Verres ludendi iudicij fiduciam ſumpſerat. Arrogantiam ſpiritus.Cæ.Gal.1.b.Ipſe autem Ariouiſtus tantos ſibi ſpiritus tantam arrogantiam ſumpſerat,ut ferendus non uideretur. Exemplum ſibi.Ter.Ad.10..Atq; alijs ſumere exemplum ſibi. Spatium ad cogitandum.1.uo.phi.106. Aut ſpatium ſumamus ad cogitandum.

Operam fruſtra.Ter.Heau.12. Fruſtra operam hanc, opinor, ſumo. Initium.2.uo.phi.169.Et tibi aliud dicendi initium ſumendũ eſt. Saga.3.uol.or.200.Saga ſumi dico oportere.Item.258..Ab eorundem aris,ad quas togati adierimus,ad ſaga ſumenda diſcedere.

Bellum cum aliqu.Sallu.Epiſt. Mith.Qua primo cum rege Macedonum Philippo bellum ſumpſere.

Satietatem alic.rei.Ter.Phor. 21: Quo pacto ſatietatem amoris ait ſe uelle ſumere. Teſtimonium ab aliq.1.uo.orat.46. Niſi à C. Fannio ipſo teſtimonium ſumo.

Legationem.2.uo.or.162.. An legationes ſumere liberas exigendi cauſa.id eſt:accipere. Diem. infra.107.Quem uellet alium diem ſi ſumpſiſſet,me ei non defuturum: id eſt, eligeret. Arbitrum.1.uol. or.47.Qui cum de hac pecunia,de tabularum fide arbitrum ſumpſit, iudicauit ſibi pecuniam non deberi.

Diem.Ter.Adel.21.. Ei rei hilarem hunc ſumamus diem:ideſt,traducamus. Supplicium de aliq. 1.uol.or.127.Tum homo nefarius de homine nobili,atq; id ætatis ſuo hoſpite uirgis ſupplicium crudeliſſime ſumeret.Ter.An.15..Cur non habeo ſpatium, ut de te ſumam ſupplicium,ut uolo.Cæ.Ciui.3.2: Mutuum pecuniam.2.uo.or.156.Pecuniam ſumpſit mutuum à Sex.Scola iudice hoc noſtro primario.Item 3.229.Pecunias que à quibus uidetur ad rem militarem mutuas ſumat.Sal.Cat.b. Fœnore.Plaut. Epid.1:Sumpſiſti fœnore? Nauim.de off.70.Quoad enim perueñtum eſt eo,quo ſumpta nauis eſt:id eſt,conducta. De aliquo.Aſc.55.

Nondum enim nomina de imperatoribus ſumpſerant: ideſt, nondum ab imperatoris nominibus denominabātur. nam de menſibus Sextili & Quintili agitur. In manū. in orat. libr. 144. Sed à cæteris, qui hæc in manum ſument. 1. uol. phil. 176. Epicurum autem & Metrodorum non ferè præter ſuos quiſquā in manus ſumit. Offenſionem Atti. 68. Vt enim ſiqua fuerit ex ratione ſumpta offenſio, non appareret: id eſt, ſi quid rectè indignatus eſſet. Sauium. Pl. Aſin. 3.. Sauium ſi ſumpſit, ſumere eum licet ſine retibus. Loco rei ali. Cæſ. Ciui. 1. c. Argumenti ſumebat loco. Dies aliquot. Teren. Phor. 20. Nunc una res reſtat mihi, quæ etiam conficiēda, otium ab ſenibus ad potandū ut habeā. nā aliquot hos ſumā dies

Summittere, eſt in locū alterius mittere. Adiutorem. Cæſ. Ciu. 1. b: Huic quod ualetudine minus commoda utebatur, Fuluium Poſthumiū adiutorē ſūmiſerat. Exercitū. in ſa. 156. Omnia ut integra ſeruem dabo operam, quoad exercitꝰ huc ſummittatis? Alic. 3. uo. ora. 70.. Huic uos non ſummittetis? hūc diutius manere patiemini?

Sūmouere, eſt repellere. Hoſtes. Cæſ. Gal. 4. c. Atq; inde fundis, tormentis, ſagittis hoſtes propelli, ac ſummoueri iuſſit. Itē M. Var. apud Gel. 13. 13.. Nūc ſtipati ſeruis publicis nō modo prehendi non poſſunt, ſed etiam ultro ſummouent populū.

Superare, propriè eſt ſupergredi, interdū uincere, ſuppetere ſignificat: & nos aliquid ſupamus: & nobis aliquid ſuperat. Solem è mari. Pl. Stic. 5: Commodum radioſus eſſe ſol ſuperabat ex mari. i. ſurſum petebat, uel terrā ſuperabat: & eſt exoriri. Impetum fortunæ. Attic. 290.. Sic illi fortunæ impetum ſuperare non poſſent. Ita Thaidem. Ter. Eu. 3.. Hæc ſuperat ipſā Thaidem. Satietatē ſui. 2. uo. or. 128.. Sed tamen ego mei ſatietatem magno meo labore ſuperaui. i. uici. Plꝰ potui quā mei ſatietas. Famam literas. Att. 289.. Etſi non dubitabā quin hanc epiſtolam multi nuntij, fama denique eſſet ipſa ſua celeritate ſuperatura: id eſt, celerius ad te peruentura. Morbum ali. Sall. Iug. 2.. Nam morbus haud ſæpe quenquam ſuperat. id eſt: tollit. Terent. Adel. 5. Nunquam ita magnifice quicquam dicam, id uirtus quin ſuperet tua: id eſt, maior ſit. Amorem aliq. Pla. Aul. 18. Si herum uidet ſuperare amorem, hoc ſerui eſſe officium reor: i. uinci ab amore herum. Aliqua re aliq. Aſco. 38. Antonius paruulis cēturijs Catilinam ſuperauit. Scelere. 3. uolu. orat. 259.. Qui omnes hoſtes ſcelere ſuperauit: nomine hoſtis carebit?

Aetatem uirtute. 3. uolu. orat. 63. Quandoquidem uirtute ſuperauit ætatem. i. plus fecit quam ætas ferebat. Pecuniam alic. Sall. Cat. a. Etenim quis mortalium, cui uirile inge

genium ſit, tolerare poteſt illis diuitias ſuperare: id eſt, plures illis eſſe pecunias, quã impendere poſſint, &c. in or. libr. 219. Domus tibi deerat, at habebas: pecunia ſuperabat at egebas. Pro ſupereſſe. Sal. Iugur. c: Quæ Iugurthæ feſſo, ac maioribus aſtricto ſuperauerant: id eſt quibus ipſe uacare non poterat.

Supereſſe, modo eſt reſtare. modo ſuperare, interdum ſuperſtitem eſſe. nonnunquam ſuper, eam ſignificationem retinet, quam cum iunctum eſt cum ſatis, ut ſatis, ſuperq́ꝫ. Aliq. alic. in or. lib. 129.. Nihil ſupereſt, libidines totum diſſipauerunt. in ora. lib. 202. Idemq́ꝫ motu ſicutetur, nihil ut ſuperſit in geſtu.

Pro ſuperare. Cicer. ex Gel. 1. 22. Nec uero ſcientia iuris maioribus ſuis Q. Helius Tubero defuit, doctrina etiam ſuperfuit: id eſt, ſuperauit. Superſtitem alic. Pla. Aſi. 1. Sicut tuum uis unicum gnatũ tuæ ſupereſſe uitæ ſoſpitem. & ſuperſtitem. in fa. 166. Nam neq́ꝫ deeſſe, neq́ꝫ ſupereſſe Reip. uolo. Pl. Mil. 5. At metuo ut ſatis ſis ſubdola. Ph. ne doceto malas ut ſint malę: mihi ſola ego ſuperſum: quia dixerat ſatis. Ma. obtulit ſuper.

Superſedere, eſt omittere. & re aliq: ſuperſedemus. Labore itineris. in fa. 47. Superſedeas hoc labore itineris. Rebus. Pl. Epid. 11 Superſede iſtis rebus iam. i. omitte iã iſtęc.

Prælio. Cæſar. Gallic. 2. a. Cæſar primo & propter multitudinẽ hoſtiũ, & ꝑpter eximiã opinionẽ uirtutis prælio ſuperſederi ſtatuit.

Litibus. de re ru. Ca. 5. Litiub⁹ familia ſupſedeat. i. abſtineat ſe à litibus. In paſſiua ſignificatiõe hoc uerbo uſ⁹ eſt ad Her. 11. Hęc cã iudicialis fieri nõ põt, ut in primo libro oſtẽdim⁹, ſed q̃d põt, uel ad ſenatũ uel ad cõſiliũ uenire, non uiſa eſt ſuperſedenda. i. omittenda.

Suppeditare, eſt peſſundare: quod uictis fieri ſolet, ideo pro uincere ponitur. Eſt etiam pro ſufficere, abunde præbere. Et aliq. alic. uel re, et de re aliq. ſuppeditamus. Ci. Nunc uideo in iudicio mecũ contẽdere nõ uis: ubi ſuppeditari turpiſſimũ, ſuperare pulcherrimum eſt: uides ut opponãtur ſupeditarę & ſuperare.

Frumẽtũ. 3. uo. ora. 63. Quem in caritate annonæ, ut ſæpe ante fecerat, frumento ſuppeditato leuauerũt. Itẽ. 1. uol. or. 110. Varietatẽ. in fa. 68. Multam etiam caſus noſtri tibi uarietatem in ſcribendo ſuppeditabunt plenam cuiuſdã uoluptatis. Abundantiam rerum oĩm. de off. 112.. Atq́ꝫ ibi ſuppeditans omniũ rerũ, quas natura deſiderat, abundantiam, & copiam. Ingeniũ. in fa. 68.. Quod nõ ingeniũ mĩ ſolum ſuppeditatũ fuerit tuum .i. præbitum, præſtitum quantũ ſatis erat. Vitam. in or. lib. 187. Cui ſi uita ſuppeditauiſſet, ſublato ambitu Cos. factus eſſet: 3. uo. or: 186. Cuius etiã naturalis pr̃, ſi uita ſuppeditaſſet Cos. factus eſſet. Sumptib⁹

aliq

aliq. Ter.Heau.18..Nam ſi illi pergam ſuppeditare ſumptibus:id eſt, pecuniam ſuggerere ad ſumptus.

Amori ſuo. Ter.Eu. 26.. Vt tuo amori ſuppeditare poſſis, ſine ſumptu tuo. Merces.1.uo.orati.110. Quos illa partium mercibus ſuppeditandis, &cæte. De ſuis bonis aliq.alic.1.uo. or.78.. Suppeditabit nobis Atticus de theſauris ſuis.

Suppetere, eſt quod ſatis ſit præbere ſufficere, ſuppeditare. niſi quod intranſitiue ſemper profertur: nã ego pecuniam tibi ſupperam, non recte dici puto. Crimina.1.uol.or.82. Credo ſi meis horis in accuſando uti uoluiſſem, uererer ne mihi crimina non ſuppeterent, ne oratio deeſſet, ne uox uires que deficerent.

Materiem alic.Pl.Epid.1:Id modo uidendum, ut materies ſuppetat ſcutarijs. Vitam.1.uolu.phi.51. Scribentur fortaſſe plura, ſi uita ſuppetet.id eſt, ſuperabit. Facta dictis.Pl.Pſeu.1.. Vtinam quæ dictis, dictis facta ſuppetant. Nunc eſt reſpondeat dictum, factum cum ſequitur. Copias rei.1.uo.ph.246. Vt amori, ut ambitioni, ut quotidianis ſumptibus copiæ ſuppetãt.

Supplantare. Proprie uſus eſt hoc uerbo Cic.de off.60.. Scite Chryſippus ut multa qui ſtadium, inquit, currit, eniti & contendere debet quã maxime poſſit, ut uincat, ſupplantare eum, qui cum certet, aut manu depellere nullo modo debet .i. eum pedum dolo deijcere.

Supplicare. Oramus, inquit Donat. quæ bona ſunt. ſupplicamus in aduerſis malis, uel cum lachrymis. & tantum, quod ego repererim, alicui ſupplicamus. Ter. An.6. Ipſum hunc orabo, huic ſupplicabo. amorem huic narrabo meum.1.uol. or. 182.. Quæ ueſtris animis pro huius innocentis ſalute ſupplicent. Item. 3.uol.or.73. Itẽ.2.uo.or.261.. In or. lib.104.. Nemo Remp. implorauit, nemo ſupplicauit. quo quidem exemplo caue credas poſſe dici ſupplicare aliquem. Nam Remp. tantum ad implorauit refertur. non itẽ ad ſupplicare, quod etiam in ſimilibus ſæpius fieri comperies.

Supplodere, eſt pedibus obſtrepere

Pedem. in orat.libr.104.. Quid multa? pedem nemo in illo iudicio ſupploſit.

Supponere, eſt ſæpius aliud pro alio ponere: idque dicitur tam de bono quam de malo: aliquando pro infra ponere, ſubijcere. ut. Puerũ. Ter.Prol.Eu.. Puerum ſupponi: id eſt, aliunde puerum ſumere: quem ſe peperiſſe dicat mulier. Perſonam. Aſc.75.. Aut per ſuppoſitam. perſonam. Item.2.uo.ora. 43. Qui teſtamentum interleuerit, qui ſuppoſita perſona falſum teſtamentum ſignandum curauit.i. illegitimam perſonam adhibere in ſignando teſtamento. Teſtamentum. 2.uol.phil.164.. Ius eſſet lenocinari, ius adulterari, ius teſtamenta falſa ſupponere, ſi hæc ſuffragijs, aut ſci

tis multitudinis probarentur. Iudices. Aſc.76. Et princeps illorum iudicum damnatus eſſet Iunius, quod diceretur alios ſuppoſuiſſe, qui etiã damnarent, non eos, quos prætor fuerat ſubſortitus. Fidem amico.1.uo.or.37. Quod quibus in rebus ipſi intereſſe non poſſumus. in his operæ noſtræ uicaria fides amicorum ſupponitur. id eſt, in noſtro loco ponitur. Exemplum literarum. Att..122. Deinde ſuppoſuit exemplum epiſtolæ Domitij, quod ego ad te pridie miſeram: id eſt, infra ſcripſit. Partes generi. in or lib.44. Huic generi Hermagoras partes quatuor ſuppoſuit.

Supprimere, eſt quod alio, & foras ſpectat, retinere, occultare. Pecuniam.2.uol.or.32. Capit hoc conſilium, ut pecuniam quibuſdam iudicibus leuiſſime polliceatur, deinde eam poſtea ſupprimat. Item.31.. Stalenus ille biennio ante, cum cauſam bonorum Safinij Attellæ receptiſſet, ſexcentis millibus nummum ſe iudicium corrupturum à ſe dixerat. quam cum accepiſſet à pupillo, ſuppreſſit. Item.38. Ne illa quidem teſtimonia recito, quæ dicta ſunt de HS. DD millibus, quæ ille cum accepiſſet nomine iudicij Safiniani, ſicut in Oppianici iudicio poſtea retinuit, atque ſuppreſſit. Vocem. 2.uo.or.172.. Qui cũ ſuppreſſa uoce de ſcelere P. Lentuli, de audacia coniuratorum omnium dixiſſet. i. humili & depreſſa uoce. Iter. Cæſ. Ciui.1.c. Iter ſupprimunt, copiasque in caſtris continent.

Surgere, eſt ſe erigere, & cubantium eſt maxime, ut Ter. Add.12. Vt triduo hoc perpetuo è lecto nequeat ſurgere. Serius. Att.315.. Vt ſi ſerius, quam uoluerint, ſurrexerint. Cubitu. de re ru. Cat.5: Primus cubitu ſurgat, poſtremus cubitum eat. Ecce iterum apud ueteres ſupinum in tu de loco poſitum: ut redire obſonatu dixit Pl. Item in ora. li. 64. Sella aliq. Sall. Hiſto. lib.5. Sella ſurgere, caput aperire ſolitũ.

Suſcipere, eſt ſæpius capere. ſumere. Neque enim ſatis exponi poteſt, quid proprie ſignificet. Affert enim ſub, ei neſcio quid inexplicabile. Amorem. in fa.143.. Illud autem erat amoris mei, quem à tua pueritia ſuſceptum non ſeruaui ſolum, &c. id eſt, quem à pueritia cœpi amare. Animum.2.uo.orati.5.. Videte quem uobis animum ſuſcipiendũ putetis: id eſt, ſumendum. Autoritatem.1.uol.phil.45.. Speuſippus autem. & Xenocrates, qui primi Platonis rationem, autoritatemque ſuſceperant. Bellum.2.uo. ora. 9. Multa prætereo conſulto, ſed ea uos coniectura perſpicitis. quantum illud bellum factum putetis, quod coniungant reges potentiſſimi, renouent agitatæ nationes, ſuſcipiant integræ gentes. in fami.52.. 182. Cogitationem. de re. Att. 141. De ijs rebus rogo uos, ut cogitationem ſuſcipiatis. Item.235.. Cõ

tentiones.3.uo.or.22. Omnia periꝰcula, ſummos labores, grauiſſimas contentiones, inimicitiasq́ſuſcepit

Cohortationem.in fa.8. Quæ quidem mea cohortatio ne tibi inanis, aut ſine cauſa ſuſcepta uideatur

Curam. Atti.99.. Hanc quoque ſuſcepi curam, quemadmodum experiamur. in fa.388. Videbaris enim non ſolum fauere nobis, id quod et noſtri, & Reip. cauſa ſemper feciſti, ſed etiam grauem curam ſuſcepiſſe ueheme nterq́ eſſe de nobis ſolicitũ.

Dedecus. uide flagitium. Delectum. At.112.. Neque delectum ullum, neq́ negocium ſuſcepiſſe. Dolorem.3.uo.or.67.. Dolorem in alienis, luctum, mœrorem que ſuſcipimus. Itẽ.3.uo.or.3. Aegritudines.1.uolum.philo.221.. Non enim ſuſcipere ipſi ægritudines propter alios debemus. Exilium.2. uol. or:196. Neque exilium turpe, quod uirtute ſuſcipitur ſponte &c. Flagitium.2.uo.orat.126.. Sed aliquod aut in Aſia ſuſceptũ, aut ex Aſia deportatum flagitium, ac dedecus.

Filium ex aliq.2. uolu. oration. 55.. Inuito deſpondit ei filiam ſuam illam, quam ex genero ſuſceperat.

Liberos. in fam.72. Cum beatiſſimi ſint, qui liberos non ſuſceperint. Item.1.uolum.ph.190. Fraudem.3.uolu.or.88.. Suſcepta fraus, impedita, & oppreſſa mens conſcientia, bonorum omnium odium.

In alteram aurem. Atti.212.. Sed quoniam tu ſuſcipis in alteram aurem de retentione: id eſt, aliqua parte retentionem probas. Inimicitias. Att.10. Et multorum odia, atq́ inimicitias Reip. cauſa ſuſcepimus. Item in fa.41.1.uolumi.or.64..218.

Inimicos. Att.287. Qui ualentiſſimum Antoniũ ſuſcipere pro Repub. non dubitauit inimicum. Inuidiam.2.uo.or.19. Vt intelligitis nihil eſſe homini tam timendum, quã inuidiam, nihil innocenti ſuſcepta inuidia tam optãdum, quam æquũ iudicium. Iter.3.uo.ora.19. Hoc interim tempore P. Sextius Iudices deſignatus iter ad C. Cæſarem pro mea ſalute ſuſcepit. In ſe aliq. Aſco.64.. Qui in ſe ſuſceperant procurationem corrumpendorum iudicum. In ſe ſcelus.3.uo.or.232. Miſerior igitur qui ſuſcipit in ſe ſcelus q̃ is, qui alterius facinus ſubire cogitur. Impunitates omnes.3.uo.or.191.. Cũ omnes impunitates pudica in domo quotidie ſuſciperes uino luſtriſq́ confectus. Labores. uide contentiones. Liberos. uide filium. Luctum. uide dolorem.

Maculam.2.uo.ora.5. Delenda eſt uobis illa macula Mithridatico bello ſuperiore ſuſcepta. Maleficium.1.uolumin.or.34. Quare intelligatur ſummam tibi facultatem fuiſſe maleficij ſuſcipiendi. Mœrorem. uide dolorem. Negotiũ. Att.113. Nũc ſi me amas mi Pœte, negociũ totũ ſuſcipe, moleſtia Fabiũ libera. Item. in fa.142.. Orationẽ 2.uo.or.258. Atq́ ego hanc orationem

nem P.C. tam triſtem, tam grauẽ, non ſuſcepiſſem. Odium. Attic. 89. In quo, ut audio, magnũ odiũ Pompeij ſuſcepiſtis: putat enim ſu/os numos uos comediſſe. i. magnũ odium Pompeij in uos concitaſtis.

Officium amici. in fa. 40.. Deme tibi, uſq;eo, autoritate cari hominis (ut ſpero) apud ciuitates, grauitate Imperatoris, ſuſcepturũ officia, at/q; partes. Paricidiũ. 1. uol. orat. 30. Agitur de paricidio, quod ſine multis cauſis, ſuſcipi nõ põt. Patrocinium. 2. uo. ph. 139. Qui quidẽ ipſi per ſe minus ualerent, & magis contemnerentur, niſi ſomniorũ patrocinium philoſophi ſuſcepiſſent. Sal. Cat. b. in or. li. 148.. Ea philoſo/phia, quæ ſuſcepit patrociniũ uoluptatis. Partes rei ali. 1. uo. or. 218.. Cur ego tuas partes ſuſcipio? cur tuũ onus ſuſtineo? Itẽ. 3. uo. or. 3. Periculũ in or. li. 82.. Fortitudo eſt conſiderata periculorũ ſuſceptio, labo/rum perpeſſio. Perſonam ali. 2. uo. or. 38.. Irridebatur hæc illius re/conciliatio, & perſona uiri boni ſu/ſcepta. i. facere, quod uirum bonũ facere decet. Pœnam. 2. uo. or. 5. Non modo adhuc pœnam nullã ſuo dignam ſcelere ſuſcepit. i. dedit. Item. 2. uo. or. 198. Vt ſi meas ratio/nes, unq; ueſtræ ſaluti antepoſuiſſẽ ſempiternã pœnam ſuſtinerẽ mea uoluntate ſuſceptam. Vides cũ hac uoce pœna, uti duo inter ſe ſimili/ma uerba ſumere, & ſuſcipere ſignificationem uariẽt. illud enim punit alium, hoc uero ſeipſum ſupplicio afficit. nam ſuſcipere pœnam de ali/quo, ut ſumere: non recte arbitror dici poſſe. Profectionem. 2. uol. or. 198. Et illam miſeram profectionem ueſtræ ſalutis gratia ſuſcepiſ/ſem. Propugnationem. in fa. 64. Suſcepiq; mihi perpetuam propugnationem pro omnibus orna/mentis tuis. Proſcriptionem. 1. uo. orati. 44. Cauete per deos immortales iudices, ne noua, & mul/to crudelior per uos proſcriptio inſtaurata eſſe uideatur, illam priorẽ, quæ facta eſt, in eos, qui arma capere potuerant, tamen Senatus ſuſci/pere noluit. i. recuſauit, reiecit. Querimonias. 1. uo. or. 65.. Sociorũ querimoniæ delatæ ad hominẽ non incertiſſimũ, ſuſceptæ ab eo. q̃ uideba/tur eorũ fortunas fide, diligentiaq; ſua poſſe defendere. Religionẽ. 2. uo. ph. 131.. Valeantq; ad deportãdas potius, quã ad ſuſcipiendas religiones. Salutem Reip. 3. uol. or. 14. Neminem unquam fore, qui auderet ſuſcipere contra improbos ciues Reipu. ſalutem: id eſt, defenſio/nem ſalutis Reip. Scelus. 1. uol. ora. 218. Quo quidem ſcelere ſuſce/pto, &c. Item in ſe. 3. uo. or. 232. Mi/ſerior igitur qui ſuſcipit in ſe ſcelus, quam is, qui, &cet. id eſt, admittit.

Seueritatem. 3. uo. or. 45. Redeo nunc ad te Cæli uiciſſim, ac mihi autoritatem, patriã, ſeueritatẽq; ſuſcipio. i. ſumo. 2. uo. ora. 184. Salus eſſet oĩm amiſſa una nocte, niſi eẽt

ſeueritas illa ſuſcepta. Simultates. Att.139.. Ex quibus nonnullas ſimultates cum magna mea lætitia ſuſceptas habemus. Votum deo. Pl. Amphi.1.. Imperator uterq; hinc, & illinc uota ſuſcipere, hortari exercitum: id eſt, faciebat. Vigilias.1.uo.ph.138. Qui etiam nũc agendi aliquid, diſcẽdiq; cauſa prope contra naturam uigilias ſuſcipere ſoleamus. Vt. Att.197. Quare illud non ſuſcipiam, ut quæ de iracundia dici ſolent, &c.

Suſcitare, eſt excitare, quod iam extinctum erat reparare, renouare.

Bellum. in fam.169. Nos ſi alia hortarentur, ut bellum ciuile ſuſcitare uellemus, literæ tuæ nihil proficerent. Rationem.2.uo.orati.195.. Humilitatem generis obijciũt nobis, qui nouam rationẽ ſuſcitãt.

Suſpendere. Suſpendunt qui ex aliquo ſuperiori loco pendunt, qui quoniam in dubio ſunt, ideo ſuſpẽſus idem eſt, quod dubius: & aliq. in loco, & de loco ſuſpendere dicimus. Se de ficu. in orat. libr.134. Quod diceret uxorem ſuam ſuſpẽdiſſe ſe de ficu. Gradum aliq. Teren. Phor.22.. Ad fores ſuſpenſo gradu placide ire perrexi, acceſſi, aſtiti: id eſt, dubio, incerto. nam pedetentim ſolent ire, qui clam aliquid obſeruant. Bullam in collo infantibus. Aſc.76. Etiam bulla ſuſpẽdi in collo infantibus ingenuis ſolet aurea, libertini ſcortea; id eſt, pendi.

Suſpicari alio. in fa.6. Tantum te ſuſpicari uolo. Item.55. Suſpicarer autem multum intereſſe rei familiaris tuæ. Item.34.. Cum poſſes iam ſuſpicari, ubiq; pro putare, arbitrari.

Suſpicere, eſt ſupra aſpicere. ſed & rei admirationem continet. Aſtra.1.uol.phi.161. Et aſtra ſuſpeximus.

Eloquentiam. in ora. libr.205.. Sed hanc eloquentiam, quæ curſu magno, ſonituq́ue feretur, quam ſuſpicerent omnes, quam admirarentur, quam &c.

Suſurrare, eſt quaſi imperfecte loqui à ſuſurro, quæ eſt uox inarticulata. Ter. An.19.. Iam ſuſurrari audio ciuem Atticam eſſe hanc. i. dici.

Suſtentare. Non ſine difficultate eius rei, quæ ſuſtentatur unquam poni uerbum uidebis, id quod etiam fit in ſuſtinere. Aerumnam.3. uol. orat.4. Et maximis officijs & illius ærumnam quoad uixit, & filiæ ſolitudinem ſuſtentauit. Imbecillitatem. in fa.95. Tu modo iſtam imbecillitatem ualetudinis tuæ ſuſtenta, & tuere, ut facis. Famem. Cæſ. Gal.7.a: Vſq; eò, cõplures dies frumento caruerint, & pecore è lõginquioribus uicis adacto extremam famam ſuſtentarent. i. difficulter uitarent. Parſimoniam alicuius re aliq.3.uo.or.45.. Quæ etiam aleret adoleſcentes, & parſimonia patrum ſuis ſumptibus ſuſtentaret. Caſus. in fa.56.. Ipſe enim pari fortuna abiectus, aliorũ opibus caſus meos ſuſtentabam. Aliquem

Sal.

Saſl. Iug. c. Sed milites Iugurthini paulisper à rege ſuſtentati. Aedificationem ad aliquod tempus. Att.310. Aedificationem arcani ad tuum aduentũ ſuſtentari placebat: id eſt, differri. Item in fa.227. Primũ de Pauſania Alabandenſi ſuſtentes rem, dum Nero ueniat. Bellum. Cæ. Gal.2.b.. Quorum auxilijs, atq; opibus ſi qua bella inciderint, ſuſtentare conſueuerint. Laborem. Saſl. Rep. ord.1.. Poſtremo ſapientes pacis cauſa bella gerunt, laborẽ ſpe ocij ſuſtentant: id eſt, æquo animo patiuntur. Se conſcientia. in fa.78.. Non uereor ne eum, qui ſe optimorum conſiliorum conſcientia ſuſtentare poſſit, miſerum eſſe nefas ſit dicere. Solitudinem.3. uo.or.4. uide ærumnam. Aegre aliq. Cæ. Gall.2.a. Aegre eo die ſuſtentatum eſt: id eſt, difficultatẽ habuimus in nobis tuendis. Item Gal. 5.b.. Aegre is dies ſuſtẽtatur. eo modo, quo ſuperius.

Suſtinere aliq. in fa.174. Cum ſuſtinere eos non poſſet, in poſterum diẽ iter ſuum contulit. i. retinere. Aſſenſus ſuos.1.uo.phi.96.. Vt quidã Academici conſtituiſſe dicuntur, extremum bonorum, & ſummũ munus eſſe ſapientis, obſiſtere uiſis, aſſenſusq; ſuos firme ſuſtinere. Autoritatem alic.2.uo.orati.240. uide perſonam. Beneficium. in fam. 20. Neq; enim ſum ueritus ne ſuſtinere tua in me uel innumerabilia beneficia non poſſem. Cauſam ſuã in fa.84. Quia non putat ſe ſuſtinere cauſas poſſe multorũ, ſi tibi, cui iuſtius uideatur iraſci poſſe, cõceſſerit. Commeatus aſi. Cę. qui magno nobis uſui ad bellum gerendũ erant, commeat⁹q; noſtros ſuſtinebant. i. ſuppeditabant. etſi idipſum ægre. Conuitium.1.uo.ora.11.. Qui poſſet ſcurræ diuitis quotidianum conuitium ſuſtinere. i. æquo animo pati. Culpam alic. Atti. 101.. Vt iam ne iſtius quidem rei culpam ſuſtineam.2.uo.ph.191.. Nam Caſſiæ legis culpam Scipio tuus ſuſtinet, quo autore lata eſſe dicitur. i. illi culpa hæc adſcribitur. Curam. in fa.145.. Interim maximam hic ſolicitudinem, curamq; ſuſtineo. i. ualde hic curis diſtorqueo. Dies. in fa.27.. Velim quæras quos ille dies ſuſtinuerit in urbe dum fuit, q; acerbos ſibi, quam mihi, quam ſocero non honeſtos. Dolorem. in or. lib.165.. Hunc autem & præter cæteros, aut cum paucis ſuſtineret dolorem. i. pateretur. Iudicium.3.uo lu.or.52.. Dicta eſt à me cauſa Iud. & perorata, iam intelligitis quãtũ iudicium ſuſtineatis, quanta res cõmiſſa uobis. i. quam graue ſit iudicium hoc. Incurſiones hoſtium Cæ. Gall.8.a.. Qui ſubitas hoſtium incurſiones ſuſtinerent: ita impetus

Inuidiam.1.uo.ora.124. Inuidiã ſe ſuſtinere nõ poſſe tantam arbitrabatur. i. opprimi tanta inuidia arbitrabatur. Magnitudinem rei.1. uo.or.66.. Quapropter Iud. ueſtrũ

eſt deligere quem exiſtimatis facili me poſſe magnitudinē cauſæ, ac iudicij ſuſtinere fide, diligentia, conſilio, autoritate. Munus conſulare, in fa.157. Qui quod conſules aberant, conſulare munus ſuſtinebat more maiorum.2.uo.ph.41. Et ſuſtinendi muneris propter imbecillitatē difficultas minime cadit in maieſtatē deorū. eſt fungi difficillimo munere. Negocium. in fam.86. Totum negociū tu ſuſtineas oportet, in te mihi omnis ſpes eſt. Onus in fa.24. Quia maiora in Repu. onera ſuſtinere, & poſſim, & ſoleam.1. uo.or.218. Cur ego tuas partes ſuſcipio? cur tuum onus ſuſtineo?

Officium. in fa.21. Ego ni te uidere ſcirem, cum hæc ad te ſcriberē, quantum officij ſuſtinerem. id eſt, quantum meum eſſet officium, uel quanto premerer officio. Pœnam 2.uo.ora.214. Ne ego indemnatus atq; optime de Repu. meritus damnatorum pœnam ſuſtinerem. item. 228. Poteſt igitur damnari pœnam ſuſtinere indemnatus? id eſt, pati.

Perſonam alic. in orat. libr.118. Qui ſua dignitate perſonam Pop. Ro. atq; autoritatem imperij ſuſtinerēt.2.uo.or.240.205. Hoc ueſtro iudicio tanto, tamq; præclaro excitatus, ita Cal. Iun. ueni in Senatum, ut meminiſſem quam perſonā impoſitam à uobis ſuſtinerem. Prælium. Cæ. Gal.6.c. Pauliſper prælium unà ſuſtinent. Quæſtionē. in or. 100. Vt ſi ſuſtinere tantam quæſtionem non potero, iniuſti oneris impoſiti tua culpa ſit: id eſt, ferre. Recentes & integros. Cæ. Gal.7.b. Simul & curſu & ſpatio pugnæ defatigati non facile recentes, atq; integros ſuſtinebant: id eſt, non ferebāt.

Seſe. Cæ. Gal.2.a. Nuntios ad eā rem mittit, niſi ſubſidium ſibi mittatur, ſeſe diutius ſuſtinere non poſſe.

Se. in fa.129. Expectabā omnino iamdiu meq; ſuſtinebā, ne ad te prius ipſe quid ſcriberem, quàm aliquid accepiſſem: i. ægre me à ſcribendo retinebam, in eſt enim in uerbo tacita quædam in plerisq;, niſi ſemper difficultas. Seueritatem. Attic. 293. Hæc inſtitutio, atq; diſciplina poteſt ſuſtinere in rebus ſtatuendis decernendisque eam ſeueritatem, qua tu in his rebus uſus es. nunc eſt conſeruare, retinere. Simulationem. in fa.14. Quibus ſimulatio facile ſuſtinetur. Suſpicionem alicuius rei. Cæ. Ciui.2.c. Vt magno cum dolore infidelitatis ſuſpitionē ſuſtinere uiderentur. i. grauiter ferre: addidit etiam magno cum dolore ad uerbi difficultatem. Humeris aliq.3.uo.or.106. Tota uti comitia ſuis (ut dictitabat) humeris ſuſtineret. Aliqua re aliq. ut fide.3. uo.or.129. Labentem excepit, corruere non ſiuit, fulſit, ſuſtinuit re, fortuna fide, hodieq; ſuſtinet, nec amicum pudentem corruere patitur: id eſt, illum his omnibus rebus tuetur.

T

TAbeſcere, eſt lãguere, deficere, aliq̃ malo conſumi. & re, & in re tabeſcimus. Dolore, Miſeria aliq. Teren. Ad. 14.. Quę dolore ac miſeria tabeſcit. In calamitate aliq. Atti. 52. Ex quibus proſpicio nobis in hac calamitate tabeſcẽdum eſſe. Opiniones. 2. uo. ph. 26.. Etẽm uidemus cæteras opiniones fictas atq; uanas diuturnitate extabuiſſe. i. quaſi tabo concidiſſe.

Tacere. Tacemus conſilia, reticemus dolores, obticemus, quorũ nos pudet, inquit millies Do. modo etiam ſilentium infert. Pl. Rud. 22. Animũ aduerte, ac tace Gripe. modo ſecurũ facit. Tere. Ad. 4. Tace, egomet conueniã ipſum. modo de conſuetudine uſurpatur. Ter. Eu. 14. Tace obſecro. Nõ enim prorſus uetat loqui, ſed quod dixerat reprehendit.

Tangere. Cum proprie corporis tactus ſit, transfertur tñ ad incorporea, ut in exẽplis. Viam uilla. 3. uo. or. 111. Suſpicari tñ debuit, eũ etiam ſi Romã eo die reuerti uellet, ad uillam ſuam, quæ uiã tangeret, diuerſurũ. i. quæ propter uiã erat. Rhenum. Cæ. Gal. 5. a. Hæc ciuitas lõge plurimũ totius Galliæ equitatu ualet, magnas´q; habet copias peditũ Rhenũ´q; (ut ſupra demõſtrauimꝰ) tãgit. i. iuxta Rhenũ cõdita eſt. Prouinciã. 1. uol. or. 81.. Verres ſimulac tetigit prouinciã, ſtatim Meſſanam literas dedit. Att. 85.. Itaq; ego quo die tetigi prouinciam: id eſt, in primam prouinciam ueni, attigi prouinciam. Dolore ali. tangi. 1. uo. or. 125.. Tãgebatur tamẽ animi dolore neceſſario: id eſt, dolore afficiebatur. Item in or. li. 196.. Hic me dolor tangit, hęc me cura ſolicitat. Ab inuito. 2. uo. or. 79.. Idcirco, inquit, agros nominare nõ poſſum, quia tangam nullũ ab inuito. i. oẽs moleſte ferunt, nemo uult à me nominari. Minis aliq. in or. lib. 132.. Sentin ſenem tactũ triginta minis? Itẽ Pl. Epid. 13: Argento aliq. Pl. Pſeu. 1.. Si minime aliũ potero, tuũ tangã patrẽ. Acu ali. Pl. Rud. 28. Tetigiſti acu. prouerbialis eſt ſentẽtia in eos, qui ſtilo ad uiuũ peruenit, &c. Calicem. Pl. Tetigit calicem. Ter. Eu. 6. Quid illud Gnato? quo pacto Rhodium tetigerim in conuiuio: i. tractarim. Aliq. Att. 33.. Quæ mihi proponuntur, modice me tangunt id eſt, mouent. De cœlo aliq. de reru. Cat. 14: Si de cœlo uilla tacta ſiet

Leuiter aliq. 1. uo. or. 32. Tametſi neq; omnia dicam, & leuiter unum quodq; tangam:

Tardare, eſt remorari, ab inſtituto ſuo aliquem impedire. Adminiſtrationem. Cæſ. Ciuil. 2. a. Sed magnitudo operum, altitudo muri, atq; turrium, multitudo tormentorũ omnem adminiſtrationem tardabat. Aliq. in orat. libr. 186.. Nam eius æqualem M. Glabrionem bene inſtitutum aui Scæuolæ diligen

tia

tia, ſocors ipſius natura, negligens
ꝗ́ꝫ tardauerat. Studia alic. in or.
li. 197. In quo uereor ne, ſi id quod
uis effecero, eum ꝗ́ꝫ oratorem, quē
quæris expreſſero, tardem ſtudia
multorum.

Tegere. Nota eſt uerbi ſignificantia.
ſed quia quæ tecta ſunt, ut defenſa
habentur. ideo etiam pro defendere
ſæpius poni ſolet. Prudentiam
in or. lib. 169. Qui ſummam prudē
tiam ſimulatione ſtultitiæ texerit.

Se re aliq. Cæ. Alex. 4. b. Quod
niſi locorum notitia reliqui ſe texiſ
ſent. Excuſatione aliq. de offic.
104.. Non modo excuſatione amici
tiæ tegenda non eſt. i. defendenda.

Temperare. Se temperant, qui intra
modum ſe continent, & ſibi mode
rantur. & aliq. & alic. & ab aliq. &
cum aliquo temperamus. Rem
pub. 1. uo. phi. 148. Rem uero publi
cam noſtri maiores certe melioribꝰ
temperauerunt & inſtitutis, & legi
bus. Ciuitatem. 1. uol. phil. 209.
Vt de moribus, inſtitutisꝗ́ꝫ maiorū
& diſciplina, ac temperatione ciuita
tis loquamur. Victoriam. 3. uo
lumi. or. 132.. Iracundiam cohibere,
uictoriam temperare. Corpora.
1. uo. phi. 162.. Ad maturitatem fru-
gum, & ad temperationem corpo-
rum aptas. Aes. 1. uo. or. 223. Tu
uidelicet ſolus uaſis Corinthijs de-
lectaris? tu illius æris temperationē
tu operum lineamenta ſolertiſſime
perſpicis? Modum. in or. libris
202.. Nam ut imago eſt animi uultꝰ,
ſic indices oculi, quorum & hilari-
tatis, & uiciſſim triſtitiæ modū, res
ipſę, de quibus agetur, temperabūt
A licui in re aliq. 1. uol. or. 1[...] Si cui
quā deniꝗ́ꝫ ulla in re unquam tem
perauit, ut uos quoꝗ́ꝫ temperetis.
Item. 107. 3. uo. orat. 67.. Vt noſtras
inimicitias ipſi inter nos geramus,
amicis noſtrorum inimicorum tē
peremus. Se ab aliq. re. Cę. Gall.
1. a: Neꝗ́ꝫ homines inimico animo
data facultate per prouinciam itine
ris faciundi, temperaturos ab iniu
ria, & maleficio exiſtimabat. A liq.
cum aliq. in or. lib. 205.. At uero hic
noſter, quem principem ponimus,
grauis, acer, ardens, ſi ad unum eſt
natus, aut in ſolo ſe exercuit, aut
huic generi ſtudet uni, nec ſuam co
piam cum illis duobus generibus
temperauit, maxime eſt contemnen
dus. i. communicauit.

Tendere, proprie eſt laxitatem diſten
dere, et ſine rugis facere. Sed ad aues
ſeu feras captandas accōmodatur,
quia retia ſcilicet tenduntur, & laq̄i:
trāsfertur tamen ad quædā etiam
alia, & aliq. & alic. tendimus. Ma
nus. Cæſar. Gal. 7. b. Hedui manus
tendere, & deditionem ſignificare. i.
tollebant. Cor. Pl. Moſt. 8: Cor tē
ditur, inde ferit iterum. i. diſtēditur.

Inſidias. Sal. Iug. a: Deinde, ubi
res poſtulabat, inſidias tendit. La
queos. Sal. Dec. Por. a.. Quos uero
tetenderit coniurationis laqueos.

Plagas. de offi. 65.. Sunt'ne igitur
inſidiæ tendere plagas, etiā ſi excita
tu

turus non ſis, nec agitaturus? Fallaciam in aliq. Ter. Heau. 8. Intendēda in ſenem eſt fallacia.

Tenere. Necꝙ hoc uerbum in latino ſermone parum loci obtinet, tot em̄ ſignificationibus ſe cōmunicat, ut uix comprehendi poſſit, proprie tamen eſt eius, quod tenemus, compotes eſſe, ſiue ſit poſſidere, ſiue habitare, ſiue intelligere, ſiue cætera. q̄ in exemplis cognoſci poterunt.

Aliquid. de off. 73. Quod autem affirmatiue, quaſi deo teſte promiſeris, id tenendum eſt, præſtandum. Aliquid aliq. in or. lib. 175.. Præclare inquit Brutus teneo, quid iſtam turbam uoluminum effecerit: id eſt, intelligo. Anchoras. Cæſ. Alex. 4. a. Sed loca egregia omni illa regione ad tenendas anchoras: id eſt, retinendas. Antiquitatem, in or. lib. 86.. Tenenda eſt præterea omnis antiquitas: id eſt, ſcire debemus.

Arma. in. ora. lib. 87.. Quid autē tam neceſſarium, quàm tenere ſemper arma, quibus uel tectus ipſe eſſe poſſis, uel prouocare improbos, uel te &c. Aures. 2. uo. oratio. 182. Tenet em̄ aures ueſtras mediocris orator: id eſt, delectat. Autoritatem. de off. 84.. Tenebat nō modo autoritatem, ſed etiam imperium in ſuos: id eſt, habebat. Animis aliq. 3. uo. or. 58. Sed uos Iud. animis ac memoria tenetote. 70.. Itaꝙ omnia illa, quæ & ſæpe audiſtis, & tenetis animis, etiam ſi non audiatis, permitto: id eſt, recordamini. Benefacere. Pl. Bach. 15 . Nullus frugi eſſe poteſt homo, niſi qui bene, & male facere tenet, improbus cum improbis ſit &c. id eſt, ſcit. Cāpum. Att. 56.. Milo inde campum tenebat: id eſt, occupauerat. Cauſam. 1. uo. or. 297.. Ex hoc loco Scæuolam dixiſti cauſam apud centumuiros non tenuiſſe: id eſt, obtinuiſſe. Conſilium alienum. Pl. Mil. 3.. Iube eam cito domum tranſire, atque hoc ei præmonſtra, & præcipue ut teneat conſilia noſtra id eſt, meminerit. Conſuetudinem. 1. uo. ph. 71. Si deniꝙ cōſuetudinem uerborū teneret: id eſt, ſciret. Conſtantiam. de off. 24.. Is conſtantiam teneat: id eſt. ſeruet.

Concionem, & forum. 3. uol. 30. Armati homines forum, & conciones tenebant: id eſt, in foro, & cōcionibus dominabātur. Cupiditates. 1. uo. or. 148.. Niſi facile cupiditates noſtras teneremus: id eſt, contineremus, cohiberemus. Curſum. Cæſ. Gal. 5. a. Cognoſcit LX. naues, quæ in Medis factæ erant, tempeſtate reiectas, tenere curſum non potuiſſe. 3. uol. or. 216. Quem em̄ curſum induſtria mea tenere potuiſſet ſine forenſibus cauſis? ſine legibus? ſine iudicijs? quæ eſſe non poſſunt ciuili pace ſublata. 1. uo. ph. 216. Reliquæ diſputationis curſum teneamus: id eſt pergere nauigare, agere, diſputare. Cum aliquo. uide iuxta cum aliquo. Decorum. de off. 26. Status, inceſſus, ſeſſio, accubatio, uultus, oculi, manuum motus teneāt il-

lud decorum: id eſt, ſeruent. De-
cus.de off.28..Modus autem eſt op
timus decus ipſum tenere: id eſt ſer
uare. Delectum. 1.uol. ph. 55.
Itaq; harũ rerũ hic tenetur à ſapiente
delect⁹: id eſt, habetur. Dignita
tem ſuã.in ſa.54. Ego enim ipſe te
nerẽ opes, & dignitatem meam:id
eſt nõ amiſiſſem.Diſciplinã ali.in
or.lib.189.Præterea perfectus in li-
teris, iuriſq; ciuilis iam à patre Acu
leone traditam tenuit diſciplinam:
id eſt, retinuit: Dolorem. Att.
199.O hominem cauendum, quan
quàm mihi quidem, ſed tenendus
dolor eſt:id eſt, non dolori obſe-
quendum eſt. Dolum.2.uol.ph.
75. Quem dolum idem Aquilius
tum teneri putat, cum aliud ſit ſimu
latum, aliud actum: id eſt, haberi,
iudicari. Famam ſuam.in ſa.54.
Fortuna, quod honeſto otio tenue
ris & ſtatum, & famam dignitatis
tuæ: id eſt, conſeruaueris. Cæſ. Ci-
ui.3.b.Pompeius autem ut famã,
& opinionem hominum teneret,
ſic pro caſtris exercitum conſtitue-
bat. Fidem.3.uol.or.245.Non
tenuit omnino colloquiũ illud fi-
dem:id eſt, non præſtitit, non ſerua
tũ eſt, quod in eo colloquio ꝓmiſ-
ſum fuerat. Forũ aliq.in or .174..
Hic optimis illis temporib⁹, eſt pa
tronus habitus, eoq; forũ tenente
plura fieri iudicia cœperunt: id eſt,
in cauſis dicendis primas obtinẽte.
Gratiã alic. Att.316..Qđ Cæſaris,
q̃d Pompeij gratiã tenemus :id
eſt, habem⁹. Gubernaculũ.2.uo.
ph.109.Cũ gubernacula reip. tene-
bam⁹:id eſt, regebamus. Imperi-
um.de off.84.uide autoritatẽ. Im
periũ in ſuos.de off.84. uide autori
tatẽ.Inſtitutũ. 1. uo. or.210. Tenuit
hoc inſtitutũ in thuribulis omnib⁹
quęcunq; in Sicilia fuerunt: id eſt,
idẽ fecit.1. uo. ph.210. Sed defendat
quidẽ q̃d quiſq; ſentit: ſunt em̃ iudi
cia libera, nos inſtitutũ tenebimus:
id eſt, pergemus ut inſtituimus, age
re. Ius ſuũ.in. or.li.104.uide liber
tatẽ. Ius ciuile.in or.lib.101. Nõ ne
uideris, uſq; eò, ita tenere ius ciuile,
uti cũ ab hoc diſceſſeris, nemo de
ijs, q peritiſſimi ſunt, ante ponatur:
.i.callere, intelligere. Ius. Pl.Prol.
Amp.Quippe illi iniqui⁹ ignorãt:
neq; tenent: id eſt, quid ſit ius ig-
norant: id eſt, honeſtũ. Iuxta ali-
cũ aliq. Pl. Aul. 24. Dixi tibi ma-
ter, iuxta rẽ mecũ tenes ſuper Eucli
onis filiã. In promiſſis aliq.3.uol.
or.10..Plures etiã in ſpe, & ꝓmiſſis
tenebat:id eſt, ut ſperarent, efficie-
bat. In ditione ali.1.uo.or.96.Iſtũ
in ſua poteſtate, ac ditione tenuit.
In corde aliq. Pl.Pœnu.6.Iam te-
nes p̄cepta in corde? Co.pulchre:id
eſt, recordaris? In ꝓmiſſis.uide in
ſpe. Lachrymas.1.uo.or.271.Pau
lo ante Iud.lachrymas in morte mi
ſera, atq; indigniſſima Nauarcho-
rũ nõ tenebamus. Att.36. Sall.Iug.
c..Id eſt, flere cogebamur. Legẽ.
3.uo.or.196.In q te lex tenet, ſi hoc
nõ eſt? id eſt, cui legi obtemperas?
Libertatẽ impunitã.in or.lib.104.
Tamẽ ſuũ ius, atq; omniũ rerũ im

punitam libertatem tenere debeat. Locũ oratorũ. in or. 186. Ita tanq̃ Curio copia nõnulla uerborũ, nullo alio bono tenuit oratorũ locũ: id eſt, numeratus eſt inter oratores. Locum apud aliq. in fa. 33.. Et noſſe locum, quẽ apud te is teneret: id eſt, quanti à te fieret. Manũ alic. Pl. Cap. 1.: Manũ inquã cedo, tuã actutum. A eg. tene. i. cape. Manibꝰ aliq. 3. uo. or. 18.. Quę cũ res manibus teneretur: id eſt, minime dubia. Item in or. lib. 190.. Manifeſto 1. uolumine oratio. 181. Et manifeſto tenetur. Ita. 145. Manifeſtis in rebꝰ hominẽ iã teneri uidebitis. 128.. Si manifeſto in maleficio tenerẽtur. Manifeſtũ. Pl. Truc. 2. Manifeſtam mendacij mala te teneo, Matrimonium alic. 3. uol. or. 44. Non denique modo te Q. Metelli matrimonium tenuiſſe ſciebas: id eſt, Metello nuptam fuiſſe. Memoriam alicuius aliq. 1. uolu. ora. 198. Vt aliquando uos, patresq̃ conſcriptos, Italiamq̃ uniuerſam memoria mei, miſericordia, deſideriumq̃ teneret: id eſt, ut noſtri recordaretur, miſereret, nos deſideraret. Item in fa. 79.. in or. lib. 195. Ita Memoriam uiuam alicuius. in or. lib. 109.. Vt cum etiam nunc uiuam illorum memoriã teneremus, hunc immortalem redderem, ſi poſſem: id eſt, eos retinerem in hominum memoria. Memoria aliq. in or. lib. 143.. Tenemus enim memoria Q. Catulum uirum omni laude pręſtantem, cum ſibi nõ &c. de off. 79.. Item. 3. uo. or. 58. Modum. de off. 21.. Diligenter ei tenendum eſſe modũ eius fruendæ: id eſt, ſeruandum.

Morem. 2. uol. or. 149. O morẽ prædarũ diſciplinãq̃, quam à maioribus accepimus, ſi quidẽ teneremus: id eſt, ſeruaremus. Occaſionem. 3. uol. or. 160. Hanc igitur occaſionẽ oblatam tenete per deos immortales. P.C. id eſt, capite. ut manum. Omnia. in fa. 53.. Sed, mihi crede, etiam is, qui omnia tenes.

Ordinem. 3. uol. or. 201. Sed qui ordo in ſententijs rogandis ſeruari ſolet, eundem tenebo in uiris fortibꝰ honorandis, Pl. Amph. 1.: Quiſque ut ſteterat, iacet, obtinetq̃ ordinẽ: id eſt. nemo loco ceſſit. Opinionẽ. Cæ. Ciui. 3. b. Pompeius autẽ ut famam, & opinionẽ hominũ teneret. paſſiue: id eſt, quæ de ſe habebant homines. Partes. Att. 40. Si ne te autem non eſſe nobis illas partes tenendas: id eſt, adeundas. Primas. in or. lib. 196. Et facile primas tenebat adoleſcens. Secundas. in or. lib. 210. Nã quis unq̃ dubitauit, quin in rep. noſtra primas eloquentia tenuerit ſemper urbanis, pacatisq̃ rebus, ſecũdas, iuris ſciẽtia: ita tertias. Principatũ. 1. uolu. ph. 152. Alijs pars quędam cerebri uiſa eſt animi principatũ tenere. Att. 276. id eſt obtinere Portũ in fa. 15.. Sed ut in nauigãdo tempeſtati obſequi artis, etiã ſi portũ teneri nõ queas: id eſt, capere. Populũ aliq. re. de off. 24.. Si igitur nõ poterit, ſiue cauſas defenſitare, ſiue populũ cõcioni

bus tenere,ſiue bella gerere. Prouinciam.in fa.7. Qui Ciliciam,Cyprumq́ teneas:id eſt, qui duabus illis prouincijs præſis.3.uol.or.201.

Rationem.Pl.Mil.2. Tantum eſſe oportet, recte rationem tenes.

Rationem dicendi.in or.lib.189. Splendidam quandam, minimeq́ ueteratoriam rationem dicendi tenet:ita bene uiuendi.103. Rem.in fa.2.. Teneri enim res aliter non poteſt:id eſt, obtineri. Remp.in fa. 12. Ego ſi ab improbis, & perditis ciuibus remp.teneri uiderem:id eſt, occupatam eſſe.54. Quod non multo ſecus fieret,ſi is remp.teneret,quē ſecuti ſumus.in.or.lib.88. Riſum. in or.lib.192.. Equidem in quibuſdā riſum uix tenebam.130.. Hoc mirabilius,quod uos inter uos riſum tenere poſſitis.2.uo.ph.15.. Vt lachrymas. Sēſus aliq.3.uol.or.7.. Quibus reconditos eius ſenſus tenere poſſemus:id eſt, intelligere. Se.2. uol.or.148. Tamen tenuit ſe,neq; attulit in iudicium quicquam ad lædēdum,niſi uolūtatem. Se caſtris. Cæſ.Gal.1.c. Vbi cū caſtris ſeſe tenere Cæſar intellexit:id eſt, non exire e caſtris. Ita Se Oppido. Att.150.. Pōpeius ſe oppido tenet, nos ad portas caſtra habemus. Sententias. Pl.Moſt.3. Vt lepide omnes res tenet,ſententiasq́ amicitium. ut ſenſus ſupra.1.uol.ph.56.. Hanc ego cum teneam ſententiam:id eſt, cū hæc mea ſit ſententia. Somnum.in or.lib. 190.. Somnum iſto loco uix tenebamus:ut riſum, lachrymas: Statum.in fa.78. Tamen illa quæ requiris ſuū ſtatum tenent:id eſt, in ſuo ſtatu ſunt. Summam imperij.Cæſ.Gal.2.c. Qui ſummam imperij tenebat:ut omnia,ut imperiū.

Tacitum.in or.148.. Vt illud etiam ſi eſt uetiſſimum, tacitum tamē tanquam myſterium tenent:id eſt, occultant. Venas ætatis.in ora. lib.104. Teneat oportet uenas cuiuſq; generis, ætatis, ordinis.ut ſenſus, ſententias.ita uias omnes.

Vim deorum apud aliq.2.uolu. or.203.. Qui apud me deorum immortalium uim, & numen teneris: id eſt, habetis, obtinetis. Vrbē. Att.127.. Quod feci non uitandi oneris cauſa, ſed quod uidebatur teneri urbem ſine exercitu non poſſe:id eſt, defendi. Quædam ſeparatim adſcripſi, quæ nos tenent, quę nos contrà non tenemus. Aquam inter cutem ali.Pl.Menæ.16. Num eū ueternus,aut aqua intercutis tenet? id eſt,laborat aqua intercute. Deſiderium alic.in fa.124. Me mirum deſiderium tenet urbis. Difficultatem aliq.1.uol.or. 202. Num tanta difficultas eum rei numarię tenuerit? tanta egeſtas? tanta uis oppreſſerit? Expectationem aliq. in or. lib.115. Tū Catulus,q̄ iſta maiora, ac mirabiliora feciſti, eo me maior expectatio tenet: id eſt, magis auide expecto. Inſaniam aliq.Pl. Cap.9.. Sed hoc primum expurgare tibi uolo,me inſaniam, neque tenere,

nere, neque mi eſſe ullum morbũ, niſi quod ſeruio. Legem.3.uol. or.196. In quo te lex tenet, ſi hoc nõ eſt? Odium aliq. rerum. Att.6.. Summum meorum ſtudium tenet, ſicut odium iam cæterarũ rerum.1. uol.or.80..Homines ſcito eſſe quoſdam quos tantum odium ueſtri te/ neat, ut hoc palam iam dictitent.

Peſtem.Pl.Amph.4. Peſtis te te/ net: ut inſania. Spem.Sall. Rep. ord.2.Cæterum additis nouis ciui/ b⁹ magna me ſpes tenet fore, ut &c.

Sacietatem aliq.Ter.Hec.12: Sa/ cias iam tenet ſtudiorum iſtorum.

Studiorum aliq. uide odium. In quibus omnibus nequaquam ego contrà auderem dicere: id eſt, ego te neo deſiderium, pro ego deſidero: ita ſpem, pro ego ſpero: & ita in re/ liquis. Hæc uero etiam ſeparatim ponere placuit, quæ cum paſſiuo coniũcta ſunt. Beneficijs aliq. de off.38. Veruntamen quandiu im perium Pop.Rom. beneficijs tene/ batur, non iniurijs &c. Culpa.3. uol.or. 133. Et ſi aliqua culpa tene/ mur erroris humani, at ſcelere certe liberati ſumus. Iure iurando aliq. off.72. Quandiu iureiurando hoſti um teneretur, non eſſe ſenatorem.

Lege.3.uol.or.124. At iſte ordo lege non tenetur. Pœna.Att.309. Ea pœna, quæ eſt de ui, tenerentur.

Spe in fa.70.Spe ulla teneri. Va/ dimonio.Cæſ.Alex.4.b.. Quin aut uadimonio teneretur, aut in re/ os referretur. Rei alicuius.2.uol. ph.190.. Quis enim ferret iſtos? cũ uideret eorum uillas ſignis & tabu/ lis refertas, partim publicis, partim etiam ſacris & religioſis? quis non frangeret eorum libidines? niſi illi ipſi, qui eas frangere deberent, cupi ditatis eiuſdem tenerentur: id eſt, ni/ ſi & ipſi earum rerum delectatione caperentur.

Tentare, eſt experiri, periculum face/ re, aliquando ſolicitare. & aliquid aliqua re tentamus. Fortunam. Sall. Iug.a. Statuit eum obiectare periculis, & eo modo fortunam ten tare. Sententiam ali.Ter.Phor. 14.Viſum eſt mihi, ut eius tentarem ſententiam. Vadum.Cæſ.Alex. 4.a: Sed ubi locis primũ cognitis, undiq; pertentatis, pauci noſtri in littore conſtiterunt. Aliq.Ter. An.14.Sed ea gratia ſimulaui, uos ut pertentarẽ. Omnia. Att.190.. Habeo enĩ nihil tentatis rebus om/ nibus, in quo acquieſcam. Ratio/ nem.1.uol.or.114.Neque nunc tam mihi iſti Verrem defendere uiden/ tur, quàm in Verre defenſionis ten/ tare rationem: id eſt, quærere. Ani mos ali.Sall.Iug.b.. Vrbs maxi/ ma alienata, ager hoſtibus cogni/ tus, animi populariũ tentati. Ali/ qua re aliq.ut Sall.Eodem loco.Et inſidijs locum tentare: id eſt, experi/ ri utrum inſidiæ ſuccedere poſſent.

Arte aliq.Sall.Iug.b.. Ac ſuis ſe artibus tentari animaduertit: id eſt, uti ipſe alios tentare ſolebat. Bel/ lo aliq.Sall.Cat.a.Igitur Reges, po/

puliq; finitimū bello tentare. Valetudine aliq.Cæ.Et grauis autumnus in Apulia, circūq; Brundusiū ex ſaluberrimis Galliæ, & Hiſpaniæ regionibus omnē exercitū ualetudine tentauerat. Scelere aliq.3. uol.49.Domus autē illa, quæ tentata ſcelere iſto nefario dicitur, plena integritatis, officij, religionis:id eſt, quæ accuſata eſt tanto ſcelere. Pecunia aliq.1. uol.or.120. Iccirco ſuū decretū pecunia eſſe tentatū.

Terere, eſt tundere, fricare: ſed perapte transfertur. Lapidem lapidē. Pl.Aſin.1.Nū me illuc ducis, ubi lapis lapidem terit? Oculos. Ter. Eu.1.. Hæc uerba una meherde falſa lachrymula, quàm oculos terendo miſere uix expreſſerit, reſtinguet:id eſt, fricando. Diem. Att. 134..Etiā, M.Lepidus quo cū diem contererē ſolebā, cras cogitabat: id eſt, conſumere. Tempus. Sall. Triēnio ibi fruſtra trito. Aetatē. Pl.Bac. 17. Ferratusq; in piſtrino ætatē conteras. Opes. Sall. Iug. a.Bello punico ſecundo, quo dux Hannibal poſt magnitudinem nominis Rom.Italię opes maxime atriuerat:id eſt, extenuerat. Verbum.1. uol. ph.6. Iam enim hoc ꝓ φαντασία uerbum ſatis heſterno ſermone triuimus: id eſt, noſtrum uſu fecimus. Ita Nomen.1.uo.ph. 93.Nā cū in græco ſermone hæc ipſa quodā rerū nomina nouarū nō uidebātur, q̄ nunc conſuetudo diuturna triuit, qđ cenſes in latino fore? Viā. in or.lib.191.Vt eā laudis uiā rectiſſimā eſſe diceret, quā maiores eius tritā reliquiſſent:id eſt, facilē.

Terrere, eſt metu cōcutere. Verū duo uerba ſunt terrere, & exanimare, q̄ cū in ſe ſuapte natura metū habeāt, tamē ad propriā ſignificationē addi etiā permittunt uocē metū. ut & terreri, & exanimari aliquē metu dicat. Metū aliq. ut.2.uol.or.242. Ita iſti⁹ uecordiſſimi mētē cura, metusq; terrebant. Metu. aliq.1.uol. or.389..Cū eſſent metu omnes ꝑterriti. Ita Timore aliq.2. uo.ph.92. Nec cōtremuiſſe timore perterritū. Oculos.3.uol.or.191. Tamen hæc noui iudicij forma terret oculos.

Tergiuerſari.No. Marcellus in huius uerbi expoſitione, inquit, tergiuerſari, eſt fallere, & dicta mutare, & eſt quaſi tergū uertere ut Pl.in Amph. Verſipellē ſe facit &c.ego arbitror No.adduxiſſe illud Plauti uerſipellē, quia à uertendo: uerū ad id, qđ ꝓpoſuerat.nō ſatis quadrare uidet.Nam de uerbo tergiuerſari, nō autē pelliuerſari, qđ nuſq; eſt, agit. Nā, ut fatear, pellē, & tergus idē eſſe, nunq; idē faciā in pelle, & tergo. nā à tergo.nō autē à tergore compoſitū eſt uerbum. Verū fac etiam aliquo modo ipē ut ſint, nemo tamen unq; uertere pellem, & uerte terga idem eſſe proferre audebit. nam illud eſt pellem mutare, hoc uero fugere, quod alio etiam modo dicunt dare terga:ergo tergiuerſari ꝓprie

prie eorũ eſt,q̃ in cõflictu terga uertunt,& querũt uertendo ſalutẽ:ſed transfertur ad reliquas etiã contentiones.ut.1.uol.ph.244.Itaq; eam tergiuerſari nõ ſinent.Item.1.uo.or.51.Attẽde quæſo Piſo Fanniũ inuitũ,& huc atque illuc tergiuerſantẽ teſtimoniũ contra ſe dicere. Aliq. de off.76.Atque in his tribus generibus quo quomodo poſſunt non incallide tergiuerſant:id eſt,uel uertendo callide contendunt, nec tota terga uertunt.1.uolumine.ph.Quid tergiuerſamur Epicure? nec fatemur eã nos:id eſt, quid fugiẽdo cõtendimus?cur nõ dedimus potius nos,ut hoſtes recte uicti ſolent? Aliquem.2.uo.or.156.Hunc ęſtu autẽ,& tergiuerſantem iudicio ille perſequitur:id eſt, inepte uitantem. fugientem iudicium. Vt in uerbo interdum ineſſe uideatur quid inanis defenſionis.

Terminare,eſt finire,modum rei imponere. Fines.de off.7..Itaq; illorum fines, ſicut ipſe dixerat, terminauit. Orationem.3.uolum. oratio.136..Sed ut unde eſt orſa, in eodem terminetur oratio mea:id eſt, finiat. Orationem aliq. in oratorijs libris.198.. Quod ipſum alij aſpera,triſti,horrida oratione, neq; perfecta,neque concluſa,alijs leui,& inſtructa, & terminata:id eſt, quæ non extra terminum uagetur. Comprehenſionem uerborum.in orato.libris.167..Et ſpiritu quaſi neceſſitate aliqua uerborum comprehenſio terminatur. Gloriam.de off.94.Vide uitam. Sententiam. Att.154. Sed ſtomachari deſinamus, & aliquando ſententiã terminemus. Imperiũ in fa.44. Decedenti mihi, & iam imperio annuo terminato ante No.&c. Vitam.de off.94.Si ijs finibus gloriã meam,quibus uitã eſſem terminaturus. Modum.1.uolu.ph.149. At nos metiendi ratiocinandiq; utilitate hui⁹ artis terminam⁹ modũ.

Teſtari,eſt in teſtimonium adducere. & aliquid teſtamur,& teſtari etiam aliquid paſſiue dicitur. Deos de ſuo ſcelere.2.uol.or.58..Quibus illa etiam deos immortales de ſuo ſcelere teſtatur.Item.3.uol.or.63.Teſtãtur & mortuos noſtros imperatores,quorum uiuit immortalis gloria. Pecuniam re ali.in fa.75.. Niſi iſta pecunia grauiſſimis eſſet, certiſſimisq; monimentis teſtata, cui data,quo S.C.quibus tuis,quibus meis literis P.Sextio tradita eſſet.Ita.1.uol.or.74.Poſtremo ego cauſam ſic agã Iud.eiuſmodi res ita notas, ita teſtatas, ita magnas, ita manifeſtas proferam &c.

Teſtificari,ſi non idem eſt quod teſtari,hoc inter ſe poſſunt differre,ut teſtari ſit alium adducere in teſtimonium, teſtificari dicere ipſum, qui agit, teſtimonium, & hoc uerbo fidem ſuis uerbis facere. Aliquid. in orato.libris. 160..Quod eo ſæpius teſtificor,ut autoribus laudandis ineptiarum crimen effugiam. Itẽ. 200. Sed teſtificor me à te rogatum & recuſantem hæc ſcribere

auſum eſſe. Voluntatem. Att.15. Quod & mihi, & cæteris amicis tuis nota fuit, & abs te aliquando teſtificata tua uoluntas omittendæ prouinciæ,

Texere. Ordiri, & texere à tela ſumpta ſunt uerba, quorum alterum ad rei initium, alterum ad opus transferimus. Telam. in or. lib. 164. Quamquàm ea tela texitur. Aſc.61.. Cilicia texta de pilis in caſtrorum uſum atq; nautarum. Opus luculenter. Att.325. Sane texebatur opus luculenter. Epiſtolas. in fa. 139. Epiſtolas uero quotidianis uerbis texere ſolemus. Baſilicam. Att. 66.. Paulus in medio foro Baſilicã iam penè texuit ijſdem antiquis columnis.

Timere. Notum eſt quid ſit: hoc autem modo in conſtruendo uariat, ut cum alterius damnum timemus, is in datiuo ponatur, aut in ablatiuo cum de: cum ne nos is offendat, tum in accuſatiuo, necnon etiam in ablatiuo cum de. Ab aliquo uero timere, eſt cui⁹ cauſa poſſum aliquid pati, etiam ſi ipſe nihil in me mali cõſulat, Do. ait. Vitæ alic. Ter. An 3. Sin illũ relinquo, eius uitæ timeo. Parti ſuæ. Ter. An.9. Nunc noſtræ parti timeo quid hic reſpondeat. Receptui. Cæſ. Ciui.3.b. Cæſar receptui ſuorum timens: id eſt, ſi ſe receperint. De aliquo. in fa. 100. Quo quidem nuntio ualde mehercule de te timueram, ſed tu in re militari multo es cautior quàm in aduocationibus: id eſt, tibi. Iouem. de off.72.. Cum iratum timerem Iouem. Vicem alterius. in fa.176.. Valde & meam, & ueſtram uicem timeam neceſſe eſt: id eſt, & mihi, & uobis. De bello. Cæſ. Ciui.3.a. Quod dilatione facta obſidibus´q; acceptis nihil de bello timendum exiſtimarat: id eſt, bellũ.

Ab aliquo .3. uol. or. 260. Hæc à quibus timebantur, eos hoſtes appellare dubitamus?

Tingere, proprie eſt inficere, ſed trãſfertur. Literis aliq. in or. lib. 116.. Sit enim mihi tinctus literis, audierit aliq. legerit, iſta præcepta acceperit, tentabo quid deceat: id eſt, leuiter literis imbutus ſit.

Titubare, proprie eſt pedibus non ualentis inſiſtere, quales ſunt ebrij, ſed & ad animum transfertur. Ter. Heau. 5.. Verum illa nequid titubet. Linguam alic.2. uolumine. orati.241.. Nedum ualeat eò uſq;, ſine autore, ſine ſcriptore, furtim, mente, ac lingua titubante feciſſe dicatur. Mente.2. uol. or.241.. Vide linguam.

Titillare, eſt dulciter cõmouere, excitare. Senſus uoluptatem .1. uol. ph. 57. Si ea ſola uoluptas eſſet, quæ quaſi titillaret ſenſus, ut ita dicam. Item. 200.. Niſi ſenſus quaſi titillarentur uoluptate. Aliquid. de off.46. Hæc eſt grauium hominum, atque magnorum, illa quaſi aſſentatorum, populi, multitudinis leuitatem uoluptate quaſi

titillan

titillantium. Voluptates.de off. 86. At non eſt uoluptatū tanta qua ſi titillatio, in ſenibus credo, ſed nec deſideratio quidem: uides ubiq; Ci. uoluptati titillationem attribuere, neq; unquam eam libere titillationē tamen appellare audere, quin addat ſemper quaſi, ut fortaſſe etiam non ſatis proprie dicat id, quod ſentit.

Tolerare, eſt difficulter pati, ac ferēdo uincere quod toleramus, uel mala patientis. ut Do. ait. Violentiā. Sall. Cat. c: Ad hoc ſæpe fortunæ uiolentiam tolerauiſſe: id eſt, ferēdo ſuperaſſe. Seruitutem. Sall. Iug. b. Vos Quirites in imperio nati æquo animo ſeruitutem tolerabitis: id eſt, ferre poteritis. Sumptus. Sall. Cat. b. Mulieres aliquot etiam, quæ primo ingētes ſumptus ſtupro corporis tolerauerant. Ter. Heau. 8: At nunc quid expectat Syre, an dum hinc denuo abeat, cum tolerare huius ſumptus nequeat: id eſt, ferre. Hyemem. Cæ. Gall. 5. c. Quod ibi impedimenta exercitus obſides ciuitatum, literas publicas, frumentumq; omne, quod eò tolerandæ hyemis cauſa deuexerat, relinquebat. Parcendo. Cæ. Gall. 7. c. Ratione inita frumentum ſe exigue, dierum triginta habere, ſed paulo etiam longius tolerare poſſe parcendo: id eſt, ſi paulo etiam parcius eo utantur, poſſe plures etiam dies illud frumentum ſibi uictū præſtare. Famem. Cæſ. Gal. 1. b: Et quod omnibus frugibus amiſſis domi nihil erat, quo famem tolerarent: id eſt, ſuſtentaret. Equos. Cæ. Ciuili. 3. b. Libenter etiam ex perfugis cognoſcebant, equos eorum tolerare poſſe, reliqua uero iumenta interiſſe: id eſt, adhuc durare, ſuper eſſe. Equitatum. Cæſ. Ciui. 3. b. Quo q; erat eius rei minor copia, hordeo adaugere, atq; his rationibus equitatum, tolerare: id eſt, his rationibus alere equitatum, ſuſtentare. Aliquid uiolenter. Teren. Phor. 17. Ita patrem adoleſcentis facta hæc tolerare audio uiolenter. id eſt, ferre impatienter.

Tollere. Et hoc uerbum in quaſdam certas ſignificationes diſtribuimus ut ſtatim uidebis.

CVM REI ABLATIONEM continet.

Amicitiam. de off. 105. Non tantum ualet, ut tollat è uita amicitiam. Anchoras. Cæſ. Gall. 4. b. Et ſublatis anchoris &c. Auiditatem rei. de off. 86. Quæ mihi ſermonis auiditatem auxit, potionis & cibi ſuſtulit. Aditum rei. 2. uo. or. 211. Aditus templorum erant non ſolum præſidijs & manu, uerum etiam demolitione ſublati. Concordiā. de off. 49. Labefactant fundamenta Reip. concordiam primum tollunt. Aliquid funditus. 3. uolu. or. 12. Vt per ipſos publicum conſilium funditus tolleretur. Controuerſiam. 2. uo. orat. 156. Quem ſi patiuntur eundem eſſe philoſophū ſublata controuerſia eſt. Conui

ctum humanum. de offic.56. Nam principio tollit conuictum humanum, & ſocietatem. Societatem uide conuictum. Crimen.1.uol. ora.49. Tametſi iam hoc tuo teſtimonio crimen ſublatum eſt. De tabula.3.uo.orat.19. Nomen ſuum de tabula ſuſtulit: id eſt, exemit. De ſua oratione. Att.39. Primum Cœpionem de ſua oratione ſuſtulit: id eſt, exemit. Nam eum antea nominarat. Diſcrimen.1.uo.ora.133.. Iſte, qui omnia iura precio exęquaſſet, omniumq́; rerum delectum, atque diſcrimen pecunia ſuſtuliſſet, ſe ipſum declarauit, dicens pretio omnia iura exæquaſſet. Dubitationem.2.uo.ph.182. Hanc igitur dubitationem quanq̃ nulla erat, tamen ne qua poſſet eſſe, ſenatus hodierno die ſuſtulit. De medio aliq.1.uo. or.21.. Perfacile hunc hominē incautum & ruſticū, & Romæ ignotum de medio tolli poſſe.i.interfici. E medio.2.uo.ora.131.. Tollitur è medio nō ſolum iſta ueſtra uerboſa ſimulatio prudentiæ, ſed etiā ipſa illa domina rerū ſapientia. E numero.2.uo.or.148. Sublatus erat è numero recuperatorum: id eſt, exemptus. Errorem.1.uo.phil.56.. Vt tollatur omnis error imperitorum id eſt, eruatur. Exemplum.in fami.13.. Exemplum præclariſſimum in poſterum uendicandæ ſeditionis de Repu. ſuſtulerunt: id eſt, prorſus abſtulerunt. Ex aliquo loco aliq. 1.uo.ora.87. Quæ ſigna atq; ornamenta ex urbe hoſtium & uirtute capta belli lege, atq; imperatorio iure ſuſtulit: id eſt, abſtulit. Ex natura aliq.1.uol.or.30. Nonne uidētur hanc homines ex rerum natura ſuſtuliſſe: id eſt, occidiſſe. Gradus dignitatis.2.uo.ora.135.. Vt omnes & dignitatis, & gratiæ gradus tollerentur. Hominem ex homine de of.57. Quid cum eo differas, qui omnino hominem ex homine tollat: id eſt, qui humanitate hominem ſpoliet. Hilaritatem.in fa.95. Apparatus enim ſpectatio tollebat omnem hilaritatem. Iudicia.in ora.lib.193.. Sed tamen ſublata iam eſſe in perpetuum ratio iudiciorum uidebatur.in fa.137.. Sic ego ſublatis iudicijs, amiſſo regno forenſi.

Iter. Att.253.. Iter illud Brunduſium, de quo dubitabā, ſublatū uidetur. Leges. de offic.49. Tanta ſublatis legibus & iudicijs expilatio, direptioq́; ſociorum. Lamētationem.2.uo.ph.182. Tollit etiam lamentationem: id eſt, uetat lamentari. Luctum.in fa.72.. Quæ maximos luctus uetuſtate tollit. Malū de Rep. de off.51. Vt hoc tm̄ malum de Rep. tolleret. Mēdū.in fa.85. Nā cū mēdū ſcripturę litura tollatur.i. corrigatur. Itē Att.212. Memoriā ali. de off.60. Cū aūt cōſiliū hoc pricipes cœpiſſent, cognationē ſupbi, nomē Tarquiniorū, et memoriā regni eſſe tollēdā, q̄d erat utile patriæ conſulere. in or.lib.169. Vt è ciuitate regalis nominis memoriā tolleret.

Cū.

CVM eſt efferre, eleuare.

Tectum altius.in or.lib.2.251.. Tollā altius tectum. In collum aliq.Pl. Bach.11..Tollam ego te in collum, atq; intro hinc feram. Ad cœlū aliq.Sal.Cat.b..Ciceronem ad cœlum tollere.i.laudare. In crucem aliq.1.uo.or.78..Qui ad uos antea producti teſtes ipſis ſpectātibus ab iſto ciuem Ro.qui cognitores homines honeſtos daret. ſublatū eſſe in crucem dixerunt.Atti.108.. Sed ego hoc ipſum uelle miſerius eſſe duco, quam in crucem tolli.i.cruci affigi.

Cachinnum.2.uol.phil.142.In quo Alcibiades dicitur cachinnum ſuſtuliſſe:id eſt, alte riſiſſe.

CVM EST PROFERRE, differre.

Malum.Pl.Mil.9.. Fugiam hercle aliquo, atque hoc in diem extollā malum:id eſt proferam. Gradum: Pl.Bach.11..Is eſt, adibo cōtra & tollam gradum.i.grandibo. ut Plautum ex Plauti uerbo exponam.

PRO SVSCIPERE.

Onus.1.uo.or.20.Fide ſapientiaq; ueſtra fretus plus oneris ſuſtuli, quā ferre me poſſe intelligo. Item.149. non ſolum quid oneris in præſentia tollant.

CVM EST NVTRIRE.

Filios.Te.Ad.21.Tu illos duos olim pro re tollebas tua:id eſt, educabas, nutriebas.Item An.3..Quicquid peperiſſet decreuerunt tollere, ſublatio matris eſt, patris autem tollere. Donatus ait.

CVM EST CREARE, ſuſcipere.

Liberos ex aliq.3.uo.or.251.Is autem humilitatem deſpicere audet cuiuſquam?qui ex eadem ſuſtulerit liberos:id eſt, genuerit, procreauerit, habuerit. Oſculum.Pl.Amph: 5:Et manum prehendi, & oſculum tetuli.i.oſculatus ſum. Pedē.Ter. An.20..Nam pol ſi id ſciſſem, nūq̄ huc tetuliſſem pedem.i.ueniſſem.

Tonare, eſt ingentem ſonitum edere: proprieq; tonat Iuppiter. ſed etiam transfertur. Aliquid.in or.libr. 199.Qui ſi tenui genere uteretur, nūquam ab Ariſtophane poëta fulgere, tonare, permiſcere Græciam dictus eſſet.

Tondere, eſt abſcindere. Barbā. 2.uo.ph.239..Sordidoq; artificio regiæ uirgines, ut tonſtriculæ tondebant barbam, & capillum patris.

Capillum.uide barbam.

Tornare, eſt in orbē aliquid efficere, à torno ſcilicet.ut Mundum.2.uo. ph.158.Atq; ita tornauit, ut nihil effici poſſit rotundius.

Torpeſcere, eſt torpore corripi, tamque animus quam manus torpeſcit. Animus, Manus ali. Sallu. Catil.a..Scilicet ne per ocium torpeſcerent manus, aut animus.

Torquere, eſt inuoluere, in ſpeciem torquis efficere, ſed transfertur ad multa alia:& hominem torquemus, ueritatem extorquemus. Togā. ad Her.41.Contorta toga. Aliquid aliq.re.in or.li.89.Verbi enim

controuerſia tādiu torquet græculos homines contentionis cupidiores, quam ueritatis: id eſt, excruciat. Item in fam. Nos acriter tuæ literæ diu torſerunt. Curam ali. in ora. lib. 145. Et quod aliquando me maior in uerbis, quam in ſententiis eligendis labor, & cura torquet. Ali. neruo. Pla. Caſ. 14. Quia ex te hodie faciam pilam catapultam, atq; ita te neruo torquebo, itidem ut catapultæ ſolent: id eſt, uehementiſſime te conijciam, emittam. Orationē aliq. in or. lib. 201. Nam cum eſt oratio mollis, & tenera, & ita flexibilis ut ſequatur quocunq; torqueas.

Tractare, eſt ſæpius agere, niſi quod maioris diligentiæ in tractare, quā in agere ineſſe uidetur: interdū mereri, aliquando exercere, ſæpe etiam aliud ſignificat. Animum ali. Teren. Hea. 1: Neq; ut animum decuit ægrotum adoleſcentuli tractare: id eſt, cum eo agere. 53. Ingenio te eſſe in liberos leni puto, & illum obſequentem, ſi quis recte, aut commode tractaret: id eſt, cum eo ageret. in ora. lib. 182. Si ex animorum motu cernitur, quid tractandis his perficiat orator. Aliq. ali. Ter. Heau. 5. Hæc arte tractabat uirum: id eſt, exagitabat. Aliquod genus. de off. 1. Equidem & Platonem exiſtimo, ſi genus id forenſe dicendi tractare uoluiſſet grauiſſime, & copioſiſſime potuiſſe dicere: i. de eo agere.

Arma. in orat. lib. 165. Equidem angor animo non conſilij, nō ingenij, non autoritatis armis egere Rēpub. quæ didicerā tractare, quibusq; me aſuefeceram: id eſt, exercuerā.

Artem muſicam. Te. Prol. Phor: In medio omnibus palmā eſſe poſitam, qui artem tractant muſicam id eſt, exercent. in orat. 150. Omnes enim artes aliter ab ijs tractantur, qui eas ad uſum transferunt, aliter ab ijs, qui ipſarum artium tractatu delectati, nihil in uita ſūt aliud acturi: id eſt, in eorum ſtudijs uerſantur aliter hi, quam illi. Cauſam. in fa. 44. Nunquam enim mihi uideor tractaſſe cauſam difficiliorem id eſt, egiſſe. in or. lib. 99. Neq; ſe ante cauſas amicorum tractare, neq; agere cœpiſſe, quā ius ciuile didiciſſet.

Mente ſua aliq. 1. uo. ph. 89. Tu te introſpice in mentem tuam ipſe, eamq; omni cogitatione pertractās percontare ipſe te. Conſtantiā. orat. 108. Quæ pertinent omnia ad eam, quam iamdudum tracto conſtantiam: id eſt, de qua ago. Edictum. 1. uo. ora. 11. Attende nunc ex edicto Prætoris bona P. Quintij poſſidere nullo modo potuiſſe. tracta edictum: id eſt, recita diligenter.

Ex opinione ali. in or. lib. 151. Inſtrumentum autem hoc forenſe, litigioſum, acre, tractatū ex uulgi opinionibus exangue ſane, atq; mendicum eſt. Genus iudiciale. in orat. libr. 191. Hoc forenſe concertatoriū iudiciale genus non tractauit. id eſt, in hoc non eſt uerſatus. Iniurioſe aliq. in ora. lib. 21. Maiores noſtri

ſæpe mercatoribus, ac nauiculatoribus iniurioſius tractatis bella geſſerunt:ideſt, acceptis. Se in re aliq: 2.uo.ora.117. Deinde ita me in Rep. tractabo.id eſt, ita me geram. Se in ſa.209. Quo in munere ita ſe tractauit, ut accepiſſe ab eo beneficiũ uiderer, non dediſſe:id eſt, ſe geſſit.

Locum.in or.lib.203.. Itaq; hũc locum longe etiam, lateq́; patentem philoſophi ſolent in officijs tractare:id eſt, de eo agere. præcipere.

Literas.in ora.lib.166. Quæ cũ ſtudioſe tractare cœpiſſem, ipſa mihi tractatio literarum ſalutaris fuit id eſt, exercere. Mentes hominũ. in or.li.181.. Hæc perinde accidunt, ut eorum, qui adſunt, mentes, uerbis, & ſententijs, & actione tractantur:id eſt, commouentur. Quæſtionem.1.uol.phi.3.. Hinc Catulus & ſi heri, inquit, id, quod quærebatur penè explicatum eſt, ut tota ferè quæſtio tractata uideatur: tamẽ expecto ea. Rempu.in ſa.83. Tum magno etiam uſu tractandæ Reip. id eſt, adminiſtrandę. Vulnera. Att.193. Iſta enim ſunt uulnera, quę non poſſum tractare ſine maximo gemitu. quaſi refricare. Singula.in ora.lib.233.. Quemadmodum in dicendo ſingula tractentur, expecto:id eſt, agantur.

Tradere. Facile ſcitu eſt, quid ſignificet uerbũ. cõſtructio uero modo eſt cum datiuo acquiſitiuo, modo cũ præpoſitionibus quibuſdam, ut in exemplis. Cauſam aduerſario. Te.Phor.5. Verum ſcientem, taciturũ cauſam tradere aduerſarijs, etiã'ne id lex coëgit:id eſt, uinci permittere.

De manu in manum.in fam.98.. Totum denique hominem tibi trado de manu (ut aiũt) in manum tuam iſtam & uictoria, & fide præſtantem. Diſciplinam.1.uo.or.49.. Diſciplinam, quæ erat ab hoc tradita.in or.lib.189. Traditam tenuit diſciplinã. Exemplum alijs. Sal. ora.Lepi.. Et tradite exemplũ poſteris ad Po.Ro. ſuimet ſanguinis mercedem circumueniendã. Memorię. 2.uo.or.138. Quid Sergium Galbã (nam traditum eſt memoriæ) non à proauo tuo. Item de offi.103.. Item 1.uo.or.46. Immortalitati. in or. lib.148.. Cuius ingenium, uarioſq; ſermones immortalitati ſcriptis ſuis Plato tradidit. In aliquid.3.uolu.ora.161. Etenim te in diſciplinam meam tradideras: nam ita dixiſti. In ocium. Ter.Prol.Phor. Poſt quàm poëta uetus poëtam non poteſt retrahere à ſtudio, & tradere hominem in ocium. In cuſtodijs Sall. Cat. c. Qui in cuſtodijs traditi erant. rarum admodum in cum ablatiuo motum ſignificanti, cum accuſatiuo uero in ſtatu, quàm creberrimũ eſt. ut in uerbo eſſe, ſatis comprobauimus. Operas mutuas. Ter.Phor.5: Tradunt operas mutuas. Opinionem.in or.lib.92.. Et audirentur ab ijs, quibus non ſcientia eſſet tradenda, ſed exigui tẽporis aut falſa, aut certe obſcura

opinio. Os.1.uol.or.42..Os ſuũ ſibi tradidit. Ter.uero. Adel.4. dixit præbui. Qui potui melius, qui hodie uſq; os præbui? Per manus ali. Sall.Iug.c. Etiã tum alios magiſtratus plebs, conſulatum nobilitas inter ſe per manus tradebat: ut de manu in manum. Poteſtatem. in or.lib.104..Cui Pop. ipſe moderandi & regendi ſui poteſtatẽ, quaſi quaſdam habenas tradidiſſet?

Præcepta. in or.lib.114..Sic ſtatuo, ut in cæteris artibus cum tradita ſunt cuiuſq; artis difficilima, reliqua, quia aut faciliora, aut ſimilia ſint, tradi non neceſſe eſſe: id eſt, præcepta. Prouinciam alic. in fami.31. Neq; ego ab ullo prouinciam accipere, qui mallet mihi quam maxime aptam, explanatam'que tradere.31. Vides ex S.C. prouinciam eſſe habendam ſi eam (quoad eius fieri potuerit) quam expeditiſſimam mihi tradideris. Terent. Heau.8. Icirco huic noſtro tradita eſt prouincia. Quieti ſe.2.uo.ph.105. Vt igitur qui ſe tradet ita quieti. Pro pignore ſalutem.3.uolum.oratio.69. Quo'nam me animo eſſe oportet in eos, cuius illi ſalutem pro pignore tradiderunt. Scientiam. in or.lib.92..Vide opinionem. Se alicui. de off.33. Me'que totum Reipub. tradidi. in ora.lib.193..Totum ei me tradidi. Vias.2.uo.ph.108.. Quoniam ſi optimarum artium uias traderem meis ciuibus: id eſt, docerem.

Traducere. Cum tranſitũ habet uerbum, id quod ſæpius habet, trans, particula ſemper reſpicit tranſeuntis perſonam. nam traducere aliq. ad ſe, item ad ſuam ſententiam, ſi q traducit reſpiciat, non recte, cum trans ſit alio à nobis. ut contra, cis, ſeu, citra, ab alio ad nos. in ea uero ſignificatione, quam uulgo dicunt traducere. ex alia in aliam linguam transferre, non memini me planè legiſſe. Ad plebem.3. uolu.or.78. Traduxit ad plebem inimicum meum. Attico.18..Sæpe iam de P. Clodio ad plebem traducẽdo agere cœpiſſe. id autem moris fuit, ut niſi de plebe Trib. Plebis acciperetur, ideo qui petebant, patritij fieri non poterant, niſi ad plebem eſſent prius traducti. Ad ſe aliq.1.uolu.phi.106.. Traducas me ad te totum licebit: id eſt, in tuam ſententiam. Ita.1.uo.or.221. Ad ſuam ſententiam.2.uol. or.48. Traduxit me ad ſuam ſentẽtiam: id eſt, perſuaſit. Ad ſuum commodum.1.uo.orationum.132.. Quia eam rem tu ad tuum quæſtũ, nundinationem'que hominum traduxeris: id eſt, uenalem habueris.

Ad quæſtionem. in orat.lib.195. Ad communem quæſtionem uniuerſi generis oratione traduceret.

Ad ſuam defenſionem. in or. li.136. Abducere animos à contraria defenſione, & ad noſtrã conor traducere: id eſt transferre. A ſeueritate aliq. in or. li.195. Atq; à ſeueritate paulisper ad hilaritatẽ, riſum'que

tra-

traduceret. A re ad rem.in fami. 5.Et animos à minore cura ad ſummum timorem traduceret. Item in or.lib.153.Ita A re in rem.1.uolu. or.147..An ab hac eius infamia, nequitia ueſtros animos in aliam partem fortitudinis commemoratione traducat:id eſt, abducat.ita in orat. lib.182. Animosque omnium qui aderant.in hilaritatem à ſeueritate traduxit. Adoleſcentiam.2.uolu.or.265..O adoleſcentiam traductam eleganter: id eſt, peractam.

Vitam.Att.286..Quibus enim potius hęc uita factis, aut cogitationibus traducatur, quã ĳs, quę pertinuerint ad liberãdos ciues meos.i. tranſigatur. Tempus.in fam.52. Qua ratione nobis traducendũ ſit hoc tempus.i.tranſigendum. Munus. Att.72.Faciam denięꝫ ut ſumma modeſtia, et ſumma abſtinentia munus hoc extraordinarium traducamus:id eſt, tranſigamus. Equũ. 2.uo.or.45..Deinde cum contra nemo diceret, iuſſit equum traducere.

Orationem.in or.li.127. Tum omnem orationem traduxi, & conuerti in increpandum Cœpionis fugam:id eſt, conuerti.

Trahere.Ducim⁹ uolẽtẽ, nolentẽ trahimus, inqt Do.eſt tñ ſæpius in lõgũ ducere. Animum diuerſũ ali. Ter.An.5.Quæ meũ animũ diuerſe trahunt. In calamitatẽ.2.uo.or. 7.Vt nõ plures ſecũ in eãdẽ calamitatẽ trahant. Pecuniam.Sal.Cat. a.Poſtremo omnibus modis pecuniam trahunt.i.uexant. Bellum Atti.160.Neceſſe eſt enim aut id, q̃d maxime uelim, pelli iſtum ab Hiſpania, aut trahi id bellum. Omnia Sal.Iug.b.Et contrà Iugurtha trahere omnia. Cum animo ſuo.Sall. Iug.d. At Marius multis diebus & laboribus conſumptis, anxius trahere cum animo ſuo.i.producere.

Sermonem.in or.lib.166..Scio, inquit, ab iſto initio tractum eſſe ſermonem.i.ductum.Item Attic.252..

Ex aliqua re aliq.in or.li.133..Trahitur aliquid etiam ex hiſtoria:id eſt ſumitur, deducitur. Fortunam. 2.uo.or.194..Et uos, ut tutam tranquillamq́ꝫ fortunam traheretis: id eſt, proſpere ut ageretis. In uirtutẽ.Sal.Iug.d.Omnia non bene conſulta in uirtutem trahebantur.i. exiſtimabantur uirtutis eſſe. Orationem.in orat.lib.113..Sed iſte Cœlius neq́ꝫ diſtinxit hiſtoriam uarietate locorum, neq́ꝫ uerborum collocatione, & tractu orationis leui, & æquabili perpoliuit illud opus.

Traĳcere, proprie eſt trans iacere.ſed pro traducere, tranſportare, transuehere, trãſferre, ſępe ponitur. Murum iaculo.1.uo.ph.111.Si Annibal ad portas ueniſſet, murũq́ꝫ iaculo traieciſſet.Ita Aſc.14. Humerũ eius Birria Romphæa traiecit. Verbum.in orat.lib.220.Quæ uitia qui fugerit, ut neq́ꝫ uerbum ita traĳciat ut de induſtria &c.id eſt, transferat.

Exercitum.in fa. Exercitum ad Calend. Maias Rhodanum traieci.

Se flumen.in fa.174. Tamen ſi quo etiam caſu Hiſaram ſe traiecerint, nequid detrimenti Reip.iniungant,&c.

Trannare. Verbum ſua ipſius uoce explicatur. eſt enim tranſnare. ſed tranſtulit Cic.2.uo:ph.31. Atq; ita facilius cernemus toto gñe hoc igneo quod trannat omnia.i.penetrat.

Tranquillare, eſt tranquillum reddere. Vultum.Pl.Cap.2.Cui nunquam uultum tranquillauit gratus

Animos.1.uo.ph.59..Temperabit aliquid, tum ui ſua atq; natura, quod tranquillet animos:id eſt, ſedet curas. Res.Atti.266.Tranquillatis autem rebus remigrarunt Romam:id eſt, pacatis.

Tranſcendere, eſt aſcendẽdo aliquid tranſire. Murum.Cæſ.Gall.7.c. Nonnulli relictis equis foſſam trãſire, & maceriam tranſcendere conantur. Vt & tranſire de planis locis, tranſcendere de altioribus dicatur. Aggerem.de re ruſt. Var.1.14.. Ager is, qui intrinſecus fit iunctus foſſæ, ita arduus ſit, ut tamen tranſcendere non ſit facile. Ab aliquo ad aliq.Pla.Aul.4.. Hoc magnum eſt periculũ me ab aſinis ad boues tranſcendere.i.tranſire.

Tranſcurrere, eſt præcurrere, ultra currere. Curſum ſuum.in or.li.191.Ita grauiſſimo ſuo caſu dñ Cyri, & Alexandri ſimilis eſſe uoluit, qui ſuum curſum tranſcurrerant:id eſt, qui ætatem rebus geſtis ſuperarant alibi dixit ætatem præcurrere.

Transferre, eſt commutare, differre, aſcribere, & multa alia pro his uocibus, quibus adiunctum erit. & aliq.ſimpliciter.& ad aliq.alic.& in aliq.transferimus. A re ad rem aliquid.1.uo.or.165.Ne forte ab nocturno ſuo quæſtu animum ad uectigalia redimenda transferret.

Amorem ſuum alicui.Te.Hec.2..Paulatim elapſus Bacchidi, atq; huic tranſtulit amorem. De aliquo.2.uolu.phil.182.Iam cætera in duodecim, minuendi ſunt ſumpt⁹, lamentationes'q; funeris, translata de Solonis fere legibus. Ad aliq: ad moleſtiam.1.uo.ph.77.Transfer idem ad moleſtiam, uel temperãtiam:id eſt, accõmoda.Item in ora.libr.199..Sed nihil ab eo transferri poteſt ad forenſem uſum, & publicum. Ad fortunam.in fami.136. Et illam A ccij ſimilitudinem, non modo iam ad inuidiam, ſed ad fortunam transferam:id eſt, traducã.

Ad iuſtitiam.3.uo.phi.22..Eoſq; de feritate illa ad iuſtitiam atq; manſuetudinem tranſtulerunt:id eſt, traduxerunt. Ad alienos.de offic.9.. Quare L.Syllæ, & C.Cæſaris pecuniarum translatio à iuſtis dominis ad alienos. In animo.1.uolu.ph.67.Hanc quoq; iucunditatem ſi uis transfer in animo. ubi uides in etiam in motu ablatiuo adiunctum

In multa.1.uo.phi.66.Sed transfertur in multa diſparia. In tempus.3.uo.or.106.Subito reliquit annum ſuum, ſe'que in annum proxi

mũ

mum tranſtulit id eſt, diſtulit. In numerum. 2. uol. orati. 182. Ex hoc hominum numero, ex hac familiari dignitate, in impiorum partẽ, atq; in parricidarum cędem, ac numerum transferretis? In tabulas aliq. 1. uo. or. 46. Quomodo, cum oẽs, qui tabulas conficiant, menſtruas penè rationes in tabulas transferãt.

In ſe aliquid. de offic. 67. Homo autem iuſtus, & is, quem ſentimus uirum bonum, nihil unquam, quod in ſe transferat, detrahet: id eſt, ad ſe conuertat. Culpam in aliq. Pla. Amphi. 5.. Ne poſterius in me culpam transferas. legitur tamen & cõferas. Att. 350. Atticæ meæ uelim ita me excuſes, ut omnem culpam in te transferas. Peccatum, Amorem, Maledicta, Famam in ſe. Ter. Adel. 5.. Maledicta, famam, meum amorem, & peccatum in ſe tranſtulit. Inuidiam in aliq. 3. uo. or. 21. Non illi quidem morte mercenarij ſui transferre potuiſſent, inuidiam, in quos putabant: id eſt, illis alienã inuidiam conflare. Nomen ad aliq. in fa. 75.. Docuerunt enim me periti homines, in his cum omniũ peritiſſimus, tum mihi amiciſſim⁹ C. Camillus ad Voluſium transferri nomen à Valerio non potuiſſe. facere debitorẽ uoluſiũ per ualeriũ

Sermones ad aliq. At. 208.. Eoſdem q; illos ſermones ad Catonem Brutum'que tranſtuli. id eſt, Catoni & Bruto dedi. Se ad aliquid. Cæſar. Af. 5. b. Itaq; factum eſt, ut Scipio ad album ſeſe ueſtitum transferret, & Iubæ homini ſuperbiſſimo obtemperaret: id eſt, mutaret ueſtitum alius coloris. Similitudines. 1. uo. ph. 74. Quæ & cauſas rerum, & conſecutiones uideat, & ſimilitudines transferat. Item de off. 3. id eſt, compareт. Suſpicionem Ter. Heau. 14.. Quia enim in hunc ſuſpicio eſt translata amoris. Verba. in ora. l b. 357.. Et quoniam hæc uel ſumma laus eſt uerbi transferendi. & ſexcentis in locis.

Transfugere, eorum eſt, qui à ſuis partibus ad alienas fugiũt, qui trãsfugæ appellantur. Ab aliquo ad aliq. 1. uo. orati. 17. Non ab afflicta amicitia transfugere, atq; ad florentem aliam deuolare.

Transfundere. Abundantem habet rei tranſlationem uerbi ſignificatio.

Laudes ſuas in aliq. in fami. 133. Quanquã mi Dolobella (hæc enĩ iocatus ſum) libentius omnes meas, ſi modo ſint aliquæ meę, laudes ad te transfuderim, quam aliquam partem exhauſerim ex tuis. Amorem ſuum in aliq. 3. uol. or. 175. Omnem ſe amorem abieciſſe illinc atq; in hanc transfudiſſe. Ita odium. ita in multis.

Tranſigere, eſt plene, atque abſolute agere. Vitam. Sallu. Cat. a. Vitã ſicuti peregrinantes tranſegere: id eſt ad finem ſuum perduxere. Comœdiam. Pl. Amph. 6. Ne hanc inchoatam tranſigamus comœdiam id eſt, abſoluamus. Cum aliquo

pro re aliq.1.uo.or.57. Roſcium ꝓ ſua parte cum Flauio tranſegiſſe.

De aliquo. Att.3. Nos hic incre/dibili, ac ſingulari Pompeij uoluntate de C. Macro tranſegimus: id eſt confecimus.

Tranſigere. Verbi ſignificantia plana eſt. illud uero proprietatis habere uidetur, ut cum à trans, & ire ſit factum, neq; cum perſona tranſitiue dicatur ire: ut ſiquis, exempli gratia, dicat, filius ibat patrem, quod nihil eſt. ita etiam in hac compoſitione id retinere debere uidetur, ut non recte quis dicat, ego Cæſarem montem, uel per montem tranſiui. nam tranſire, modum, uitam, fines, non ſunt loco patientis modus, uita, mons. Pl. tamen contra hãc meam rationem dixit, qui ait. Stic.6. Iam hercle ego per hortum amicam trã ſibo meum: id eſt, ad me per hortũ amicam traducam. Quam dicendi figurã totam per me licet ſibi Plauti uetuſtas ut habeat. Ad hoſtes. Sal. Iug. b: Cum duabus turmis Thracum, & paucis gregarijs militibus tranſiere ad regem. in fa.182. Et Fabium tuum tranſiſſe cum cohortibus. Modum. 1.uo.ph.217. Sed tamen tranſiſſe modum uidetur. de off.20. Hi ſine dubio & fine, & modum tranſeunt. Fines rei alic. in fa.67. Sed tamen qui ſemel uerecũdiæ fines tranſierit. Vitam ſilentio. Sal. Cat. a: Ne uitam ſilentio trã ſeant: id eſt, tranſigant. Formias Att.136. Domitij filius tranſijt Formias VIII. Idi. currens ad matrem Neapolim. Formijs magis dicẽdũ fuit, niſi ad celeritatem reſpexit: id eſt præterijt ad eum diem Formias. Quin hoc etiam paſſiue uſi ſunt ueteres, ut Cæ. Gal.1.a. Is q; nonnullis locis uado tranſitur. Item Gal.7.b. Quod nõ fere ante autũnũ Elauer uado trãſiri ſolet. Att.51. Sed lege Iulia tranſita. i. poſthabita, ſpreta.

Tranſilire, idem eſt cum tranſcendere. Aliquid: in or. lib.157. Id accidere credo uel quod ingenij ſpecimen eſt quoddã, tranſilire ante pedes poſita, exquirere quæ remotiora, abſtruſiora q; ſunt.

Tranſmittere, eſt ultra mittere, ſed cum abſolute eſt poſitum. maxime nauigationem ſignificat, ut At.255. Inde enim tranſmittebam.3.uo.or. 154. Ab eo loco conſcendi, ut tranſ mitterem. At.131. Sin ille ante tranſmiſiſſet. Item Maria.2.uol. phil. 51. Grues cum loca calidiora petentes maria tranſmittunt. Aliquid pedibus. Att.255. Duo ſinus fuerũt quos tranſmitti oportet, Peſtanus, & Vibonenſis, utrunq; pedibus, & equis tranſmiſimus. Tempus. 2.uo.orat.4. Omne meum tempus amicorum temporibus tranſmittẽdum putaui: i. conſumendũ, trãſigẽdum in amicorum temporibus.

Tranſmouere aliquid. In ſe. Ter. Eu.6. Labore alieno magno partã gloriam uerbis ſæpe in ſe tranſmouet, qui habet ſalem, qui in te eſt: id eſt, ſibi ſuam facit.

Transuerberare, eſt fodi ad alteram partem. in fa. 95. Sed quę poteſt eſſe homini politico delectatio? cum aut homo imbecillus à ualentiſſima beſtia laniatur, aut præclara beſtia uenabulo tranſuerberatur?

Tremere, eſt concuti. quia uero id efficit metus, ideo pro timere ponitur. ita etiam contremere. Labra. 3. uo. ora. 97. Cum à me trementibus omnino labris. Animo aliq. Atti. 290.. Quod ſi tibi bellum aliquod magnum, & periculoſum adminiſtranti prorogatum imperium uiderem, tremerem animo: &c.

Tribuere, eſt proprie dare, interdum concedere, aliquando diſtribuere. & quædam alia ſignificat, ut in exemplis. Autoritatem. 2. uo. ph. 81. Cumq; huic rei magnam autoritatem Pythagoras iam ante tribuiſſet: id eſt, in autoritatem adduxiſſet.

Aetati aliq. de offi. 90.. Nuſquã enim tantum tribuitur ætati nuſquã eſt ſenectus honoratior: id eſt, conceditur. Ex aliq. re. Atti. 234.. Sed tamen quicquid ei tribuo, tribuo ex tuis literis. Fidem. 2. uo. phi. 81. Iiſdem rebus fidẽ tribuit, reliqua diuinationis gratia reijcit. i. credidit, fidẽ adhibuit. quod nequaquã idẽ dicces per dare. Fiduciã ali. Sal. Ca. b: Egregia tua fides, re cognita, grata mihi magnis meis piculis fiduciam cõmẽdationi meæ tribuit. i. attulit, dedit. Gratiã. de off. 64. Vide laudes. Humanitatẽ. Atti. 295.. Cũ uero ei gñi hominũ præſimus, non modo, in quo ipſa ſit, ſed etiã à quo ad nos peruenisse putetur humanitas certe ijs etiam eam potiſſimũ tribuere debemus, à quibus accepimus: i. aduerſus illos ſe humane gerere, à quibus humanitatẽ ipſi didicerunt.

Ingeniũ ali. 3. uo. or. 49.. Cui iam uos ingenium certe tribuitis. In partes aliq. in or. li. 198. Nec tribuere in partes poſſumus. 1. uo. ph. 67.. Zenonis eſt hoc inquam Stoici, omnem uim loquendi, ut iam ante Ariſtoteles, in duas tributã eſſe partes dicere: id eſt, diſtributas. Iura. de offi. 98. Qui mortuis tam religioſa iura tribuerunt: id eſt, inſtituerunt. Laudem. de off. 64.. Huic nec laus magna tribuenda eſt, nec gratia: id eſt, laudandum. Mercedem. in fam. 41. Quæ mihi ipſi una ſemper tributa merces eſt laborum, & uigiliarum mearum. &c. Miſericordiam. 3. uo. or. 119.. Vt etiam miſericordiam tribuatis fortiſſimo uiro: id eſt, uos fortiſſimi uiri ut miſereat. Multum alic. in fa. 22. Vide quãtum tibi meo iudicio tribuam. i. q̃d ego de te iudicem. de offi. 12. Iam in Appij negocio quãtum tribuerim Bruto, dici uix poteſt. i. Bruti cauſa fecerim. de offi. 97. Quod mihi tãtũ tribui dicis: id eſt, attribui. in or. lib. 177.. Equidem quanquàm Antonio tantum tribuo, quantum ſupra dixi. Omnia. in or. lib. 181.. Faciebat ille quidem inquã, & mihi beneuolẽtia, credo ductus tribuebat oĩa in or. lib. 198. Multùm tribuerim Ia

tinis.Ita Plus.in or.lib.91. Videamus ne plus ei tribuas, quàm res, & ueritas ipſa concedat. Item.144..

Operam.in or.lib.150. Sed plus operæ foro tribuebat, amicis, rei familiari: id eſt, uacabat. Item in orat. lib.151. Mediocris opera tribuebatur. Officiũ.in fa.55.. Tu uero ut intelligas hoĩ amiciſſimo te tribuiſſe officium, re tibi præſtabo. Item de offi.12.. Se in his omnibus officijs tribuendis uidendum: id eſt, præſtandis. Primas, Secundas, Tertias.in ora.lib.202. Vt iam non ſine cauſa Demoſthenes tribuerit primas, & ſecundas, & tertias actioni:

Prouinciam.in fa.195.. Bellum, quod eſt in Syria, Syriamq́ꝫ prouinciam tibi tributam eſſe à Cæſare ex tuis literis cognoui: id eſt, traditam, Tempus.de offi.33. Cui cũ multum adoleſcens diſcendi cauſa tẽporis tribuiſſem: id eſt, audiſſem, ei operam dediſſem.

Tricari cum aliqu.Att.234.. Publius tecum tricatus eſt: Item.244.. Vectenum accuſat, tricatur ſcilicet.

Triumphare, erat cũ imperator deuictis hoſtibus publica lætitia ſummo honore curru triumphali uectus in capitoliu.n ducebatur. de re uero, ſiue ex re triumphare aliq. dicimus: non autem, ut uir quidẽ apprime literatus, Galliam. ut Cæſar Galliam triumphat. De Sicilia. Aſc.67. Hic enim bellum in Sicilia geſſit, de que ea triumphauit capta Corcyro, Olympo, Faſalide. ita

Ex re. Ter. Phor.11. Non triumpho ex nuptijs tuis, ſi nihil nanciſcor mali. Ita de offic.38.. Portari in triumpho Maſſiliam uidimus, & ex ea urbe triumphari. Ex prætura.2.uo.or.127.. Et pater cum ampliſſime, atque honeſtiſſime ex prætura triumphaſſet: id eſt, non de recte prætura adminiſtrata, ſed poſt præturam, quaſi pro prætorem intelligerem.

Trucidare, eſt crudeliter, & quaſi fruſtatim aliquid cædere. à ferro ad fœnus tranſtulit Cicero.3.uo.orat. 46.. Parcat iuuentus pudicitiæ ſuæ, ne ſpoliet alienam, ne effundat patrimonium, ne fœnore trucidetur.

Trudere, eſt uiolenter impellere.

Aliquid re aliq. Ter. An.19.. Fallacia alia aliam trudit: id eſt, repellit

In carcerem.1.uolu.ora.249.. Et quod eodem cæteros piratas cõtrudi imperarat. ut conijci.

Tueri, eſt defendere, ſuſtentare. Perſonam ali.in or.lib.171.. Atq́ꝫ etiam L. Paulus Africani pater perſonã principis ciuis facile dicendo tuebatur. Fidem alic. Atti.170.. Huius pecuniæ permutatione fidem noſtram facile tuebere: id eſt, ſuſtinebis. Aliq.in fa.220. Qui mihi omni diligentia, atq́ꝫ officio eſt tuendus: id eſt, conſeruandus. Remp. de offi.51. Ab hoc igitur genere largitionis, ut alijs detur, alijs auferatͥ aberũt ij, qui Remp. tuebũtur.i.incolumẽ ſeruabũt. Lenitatẽ, Seueritatem. Att.294. Niſi hęc lenitas illa

ſeue

ſeueritatem tueretur. Cauſas in or.lib.99. Antonij incredibilis quę dam, & prope ſingularis, & diuina uis ingenij uidetur, etiam ſi hac ſciētia iuris nudata ſit, poſſe facile cæteris armis prudentiæ cauſas tueri, atque defendere.

Tumere, eſt inflari: ſed transfertur.

Aliquid. Att.223. Tument negocia: id eſt, quotidie magis fiunt maiora, grauioraq́;.

Tundere, eſt ſæpius idem appetere, proprieq́; mallei, & fabrorum eſt, inquit Don. à quo ad alia transfertur. Incudem. in or.lib.123. Ego autem, ſi quem nunc planè rudem inſtitui ad dicendum uelim, his potius tradam aſſiduis uno opere eandem incudem diem noctemq́; tundentibus, qui omnes tenuiſſimas particulas atq; omnia minima mā ſa, ut aiunt, nutrices infantibus pueris in os inſerant. Vlmum. Pla. Sed quid hoc quod picus ulmum tundit. Spicas. de re ruſt. Ipſæ autem ſpicæ melius fuſtibus tunduntur. Oculos alicui. 1.uo.or.264. Deniq; proximus lictor (de quo ſępe iam) Sextius conuerſo bacillo oculos miſero tundere uehementiſſime cœpit: id eſt, percutere. Os alicui. Pla. Pers.7. Non herde, ſi os pertuderim tibi.

Turgere, eſt inflari: ſed transfertur.

Aliquem alic. Pl. Moſt.8. Tota mihi turget uxor nunc domi, ſcio.

Turpificari, eſt turpe fieri. Animum. de off.73. Quanta illa deprauatio & fœditas turpificati animi debet uideri?

Tutari. Et hoc pro communi, ut ferè deponentibus omnibus ueteres uſi ſunt. Aliq. de officijs .6. Vt eos, quos tutari debeant deſertos eſſe patiantur. Plautus. Libertas, ſalus, uita, res, parentes, patria, & prognati tutantur, ſeruantur: id eſt, defenduntur.

V

VAcare. Duo ꝓprie ſignificat uerbū: unū operam dare: & tūc datiuū tantū poſtulat: alterum pro carere, uacuū eſſe: & tūc re, & à re uacare dicimus. Studijs. in or.li.246. Domicilium tantū in illa urbe remanet ſtudiorum, quib[9] uacant ciues, peregrini fruunt̄ &c.

Animo. 1.uo.phil.156. Et figura corporis animo uacans .i. carens.

Officio. de off.2. Nulla enim uitæ pars, neq; priuatis, neq; forenſibus, neq; domeſticis in rebus, neq; ſi tecū agas quid, neq; ſi cum altero contrahas, uacare officio poteſt.

Perturbatione animi. de off.14. Vacandum autem eſt omni animi perturbatione, tū cupiditate, & metu, tū etiā ægritudine & uoluptate animi & iracundia. Agros. Cæ. Gal.4.2. Neq; ullos in Gallia uacare agros: i. poſſeſſore uacuos, ut Virg. Hoſte uacare domos, ſedesq́; aſtare relictas. Aliq. alic. At.288. Quid enim noſtra refert, uictū eſſe

Antonium: ſi uictus eſt, ut alij uacaret, quod ille obtinuit: ideſt, ut quodam modo alij locum cederet. in ſui locum ſi alius ſuccedit. A re aliq. alic. in ora. lib. 190. Nullum tempus illi unquam uacabat à forenſi dictione, aut à commentatione domeſtica: i. nunquam uacuum erat. Item. 3. uo. or. 149. Sed tñ quicqd à bellis Pop. Ro. uacabat. i. uacuum erat.

Vacillare, eſt quaſi claudicare. alterno motu inconſtantis eſſe. Rem. 2. uo. ph. 22. Totaq́ꝫ res uacillat, & claudicat. Legionem. 3. uo. ora. 189. In Galliam ducit exercitum cũ una legione, & ea uacillante L. fratrem expectat: id eſt. quæ non ſatis certa eſt. Literas. in fa. 262. Accepi tuam epiſtolam uacillantibus literis, nec mirũ tam graui morbo: id eſt, non ſuo loco, & ordine poſitis. Iuſtitiam. de off. 76. Iuſtitia uacillat, uel iacet potius. In utrancꝫ partem. in or. lib. 184. Cum ex eo in utrancꝫ partem toto corpore uacillante quæſiuit, quis loquitur è lintre: id eſt, in utranque partem claudicante.

Vadere, idem eſt quod ire. Attic. 60. Ad eum poſtridie mane uadebam. Item. 226. Lentulus Spinther hodie apud me, cras mane uadit: id eſt. diſcedit.

Vadari. Si uocis compoſitio diſſolui licet, uadari nihil aliud eſt, q̃ꝫ uadem dari. Vnde etiam uadimonium, de quo, cũ mihi ante ſæpius dicendum eſſet, hoc in loco pollicitus ſum plura eſſe dicturum. Vadimonij igitur tota ratio in quinque capita diuidi poſſe uidetur. Tot enim ſunt ad q̃s uadimoniũ pertinet. Cauſa, Actor Reus, Sponſor pro reo, Iudex. Nã cum ad cauſam ipſam pertineret, dicebant fieri uadimonium. ut Cic. 1. uo. orati. 10. Quo die uadimonium iſtuc factum eſſe diceres? reſpondiſti ſtatim No. Februarij. Ita Rem eſſe in uadimonio. ut eodem uol. 4. Itacꝫ ex eo tempore res eſſe in uadimonium cœpit. Cum uero actoris erat, dicebant. Vadari aliq. hoc eſt, cogere aliquem ut promitteret ſiſtere in iudicio. ut Pl. Aul. 6. Ad prætorem plorabundus deuenit: infit ibi poſtulare plorans, eiulans, ut ſibi liceret Miluium uadarier: id eſt. promittere ſe ſiſtere Miluium ad uadem dandum. Item. 1. uo. or. 4. Hominem in præſentia non uadatur. ita ſine uadimonio diſceditur. Item. 14. Debere tibi dicis Quintium, procurator negat: uadari uis, ꝓmittit: in ius uocas, ſequitur. Sed fiebat interdum accepto etiam uade, ut actor litem deſereret. hoc uero dicebant miſſum facere uadimonium: ut. 1. uo. or. 8. Qui quo tempore primum male agere cœpit, in uadimonijs differendis tempus omne conſumpſerit, qui poſtea quoque uadimonium miſſum fecerit, hunc per inſidias ui de agro communi deiecerit. quod etiam ſupra. 4. Se iam neque uadari amplius, neque uadimonium promittere. & ſequitur.

ita

ita ſine uadimonio diſceditur. Reus uero ſi ſolus promittebat, id erat, ſiſtere alic. ut Pl. Cur. 3. Vbi is eſt, qui me conuadatus Venerijs uadimonijs? ubi tu es, qui me libello Venerio citaſti? Ecce me, ſiſto, ades cōtra Siſto ego tibi me, & mihi contra iti dem ut ſiſtas, ſuadeo. quod Cicero dixit uadimonium ſiſtere. 1. uol. or. 5. Venit Romam Quintius, uadimonium ſiſtit. modo ſimpliciter di cebant. ut. 11. uadari uis, promittit. modo promittere uadimonium. 11. Vadimonium promiſiſſe. & quia reus aut ſtabat, aut non ſtabat promiſſis. ſi ſtabat, id erat uenire ad uadimonium. ut primo uolum. orationum. 4. Venit ad uadimonium Næuius. Item obire uadimonium, ut. 1. uolu. oratio. 9. Qua tibi uadimonium non ſit obitum, eadē te hora &c. ſi non ſtabat, dicebant uadimonium deſeri. ut. 1. uo. ora. 8. Vadimonium ſibi autem eſſe deſertum. Item. 9. &. 10. Et non uenire ad uadimonium. 8. Ad uadimonium non uenerat, ut ais, is &c. & nō obire. ut. 9. Qua tibi uadimonium nō ſit obitum, eadem te hora. & cetera Poterat etiam nec deſerendo, nec ueniendo quiddam tertium fieri: id autem dicebant differri uadimonium. ut. 1. uolumi. oratio. 4. Deinde Romæ dies XXX. ferè Quintius commoratur, cum cæteris, quæ habebat uadimonia, differt. ut non tantum iudicis ſit differre uadimoniū. Verum ſi actor debitori non credebat, tum ſponſorem debitor adhibebat, qui uas dicebatur. ut de offic. 61. Vas factus eſt alter eius ſiſtendi. ut tam ſit de alio, quàm de ſeipſo ſiſtere. ſed in dando, accipiendo'que uade iudicis officium interuenire uidetur. ut ad Attic. 316. Trebatium quod ad ſe miſerim, perſalſe, ac humaniter etiam gratias mihi egit. negat enim in tanta multitudine eorum, qui unà eſſent. quēquam fuiſſe, qui uadimonium concipere poſſet: id eſt. ita imperitam eorum multitudinem fuiſſe, ut ne quod quidē leuiſſimum erat, uadimonium concipere ſciret. uadimonij autem conceptio uidetur inde dicta, quod conceptis quibuſdam uerbis daretur, quemadmodum etiam in iureiurādo conceptis uerbis fiebat, ac in quibuſdam alijs. ut primo uolumine ora. 11. Fatetur enim libellos Alphenum deieciſſe, uadimonium promiſiſſe, iudicium quin acciperet in ea ipſa uerba, quæ Næuius edebat, nō recuſaſſe. Verba uero quæ ad uadimonium pertinent, infra etiam ſeparatim appoſui. Vadare, quod ꝓprie ſignificat cogere aduerſariū ſe ſiſtere. & uadari aliquem dicitur, ut ſupra. Fieri uadimonium, eſſe in uadimonio rem. Siſtere uadimonium, obire uadi. Venire ad uadi. Cō cipere uadi. Promittere uadi. Habere uadi. Dimittere uadi. Differre uadi. Deſerere uadi.

Vagari, eſt libere huc atq; illuc nullis obſtrictum legibus diſcurrere.

Orationem.in ora.lib.102.Ne uagari, & errare cogatur oratio. ut ſit uagari ad diuerſa, errare ad aliena.Item.160.Ne fluat oratio,ne uagetur,ne inſiſtat interius, ne excurrat longius. Animum.de offic. 34.Non enim ſumus ij,quorũ uagetur animus errore,nec habet unquam quid ſequatur.

Valere,eſt poſſe,ſiue id ſit ſuapte ui, ſiue apud alios.de pretio,ut eſt apud uulgus,tantũ apud Sex.Pomp. ob ſeruaui,idq; ſerud.1154.58. Et bene, male,& re.& à re,& ad,& in, & re, & apud aliq.ualere dicimus. Varie.Pl.Epid.1.Quid agis?perpetuò ualuiſti? Te.Varie Ep.qui uarie ualent,&c. Bene.Ter.Heau.1.Sicine eſt ſententia? M.ſic.Ch.bene uale. In biduum.Terẽ.Eu.2.In hoc biduum Thais uale. Re aliqua aliq.in orator.lib.184.Qui tantum autoritate,dicendoq; ualuit.2.uolumi.or.195.Qui neq; tanta ualeris autoritate. Amicis.Att.66. Vt Domitius ualeat amicis, & adiuuetur.

Multitudine.2.uol.or.133.Voluntas militum,quæ cum per ſe ualet multitudine,tum apud ſuos gratia;id eſt,quia quamplurimi ſunt.

Gratia uide multitudine. Poteſtate.2.uo.or.216.Aut in iſto genere omnino quicquam aut curatione,aut poteſtate ualuiſſem. Memoria.in orat.lib.185.Rem uidebat acute,componebat diligenter, memoria ualebat. Vſu, Doctrina, Ingenio.in ora.li.150.In quo genere nos quidem uerſamur tantum,quãtum poſſumus,quantum ingenio, quantum mediocri doctrina,quantum uſu ualemus. Arte.in orat. 94..Vt etiã ſi ingenijs,atq; arte ualeant,in oratorum numerum uenire nõ poſſunt.Ingenio.uide ſupra Dicendo.uide autoritatẽ.Animo in fa.94.Vtrũque lætor, & ſine dolore corporis te fuiſſe,& animo ualuiſſe. Ab animo.Pl.Ep.2:Bene'ne uſq; ualuiſti.St.à morbo ualui, ab animo æger fui. A morbo ui. ab animo. A pecunia male.Pl.Aul. 4. Ain tu ualere te? Eu. pol ego haud à pecunia perbene. Ad fraudem.3.uo.or.68.Quid eſt enim,cur non potius ad ſummã laudẽ huic, q; ad minimam fraudem Cæſaris familiaritas ualere debeat? Ad celeritatem.Atti.67.Vtinam ualeat ad celeritatem reditus tui. Ad ſpeciẽ in or.138.Tamen ante congreſſum multa fiunt,quæ nõ ad uulnus, ſed ad ſpeciem ualere uideantur. Ad uulnus.uide ad ſpeciem. Ad nullam partem.Atti.206.Quanq; hoc ad nullam partem ualet ſcilicet. In oẽs partes.in fa.55. Suſpicarer autẽ multum intereſſe rei familiaris tuæ te quamprimum uenire,atq; in omnes partes ualere. Apud aliq. in fa.83..Sed ualuit apud me plus pudor meus,q; timor.Item Ter.Hea. 7..Ibit ad illum illico.quo maxime apud te ſe ualere ſentiet.cum ſtomacho & contemptu ea.Item per hoc uerbũ rejcimus,quæ aut obſunt, aut

aut etiam non iuuarſt.ut Ter.And. 17: Valeant qui inter nos diſſidium uolunt.quaſi dixerit, abeant, diſcedant, faceſſant, non enim pereant, ut quidam exponunt, quam etiam expoſitionem L.Val.improbat: nõ conueniſſe ſcilicet, Pamphili pietati interitum parenti exoptare, illud Cice.adducens.2.uo.phil.Si deus talis eſt ut nulla gratia, nulla hominum charitate teneatur, ualeat.hic apertiſſimus eſt contemptus, non enim dij pereunt.Item At.261.Quare iſta ualeant:ideſt, miſſa iſta odioſa faciamus. In re aliq.3.uo.oration.215. Quod bello Gallico uacationes ualent, tumultu non ualent: id eſt, in bello. Opinionem ali.in orat. lib.95.Aut certe diuturna ualet opinio tarditatis. Aliquem. Attico 193.Potes autẽ quid ueri ſit perſpicere, hoc pro ſumma tua prudentia & ſumma in nos beneuolentia facere, & ualebis tu unus:id eſt, tu ſolus poteris. Ab hoc etiam uerbo Pl. fecit imperſonale paſſiuę uocis.Per. 8.Quid agitur Sangaſtrio? ut ualet?

Vapulare, eſt uerberari.propriè quę corpus uapulat.ſed ad animum etiam transfertur.in fa.112.Alius ſeptimam legionem uapulaſſe. Sermonibus omnium.Att.30.Qui cũ ſe omnium ſermonibus ſentiret uapulare.

Variare, eſt non idem, quod inſtitueris eodem tenore, ac peræquè agere. Vocem.in or.lib.202.Acuocis quidẽ bonitas, optanda eſt (non eſt enim in nobis) ſed tractatio atq; uſus in nobis ergo ille princeps uariabit, & mutabit. Volupatem 1.uo.ph.66.Cum omnis dolor detractus eſſet, uariari, non augeri uoluptatem. Sententias.3.uolum. orat.103.Itaq; hoc Iud.non ſine cauſa fictis fabulis doctiſſimi homines memoriæ prodiderunt, cum qui patris ulciſcendi cauſa matrem necauiſſet, uariatis hominum ſententijs non ſolum diuina, ſed etiam deæ ſapientiſſimæ ſententia liberatum.

Vaſtare, eſt deſtruere, informem reddere. Caſtellum.in fa.169..Multa caſtella cepi, multa uaſtaui.

Agrum.Sall.Iug.c. Agrum uaſtatum, multos mortales captos.

Bello Italiam.Att.330.Qui uaſtares urbem incendio, Italiam bello. Vrbem.uide bello. Rem pub.Sall.Iug.b.Profecto neq; Reſpu.ſicuti nunc uaſtaretur. Mentem.Sal.Cat.a:Ita conſcientia mentem excitam uaſtabat.ſed legitur etiam uexabat, quæ fortaſſe ſanior eſt lectio.

Vaticinari, eſt omnino diuinare. uel ſit ut à fato & dico fatidicus:ita à fato & cano uaticinor, quaſi faticinor uel qui ueſana mente prædicet. Ego illud in hoc obſeruo nõ eſſe recte diuinare, ſed potius hallucinari, inſanire, uana, ac non uentura prædicere.3.uol.or.7..Eos autem, qui dicerent dignitati eſſe ſeruiendũ, Reipu. conſulendũ, officij ratione in omni uita nõ cõmodi eſſe ducẽdã, ſubeun

da pro patria pericula, uulnera excipienda, mortē oppetendā, uaticinari, atq; inſanire dicebat. Itē in ſa. 27.. Sed ego fortaſſis uaticinor, & hæc oīa meliores habebunt exitus. nam ſupra Cice. uidebatur multis uerbis de Rep. deſperare. poſtea uero quaſi ſe corrigens inquit, ſed fortaſſis uaticinor. i. fruſtra hæc prædico.

Vehere, eſt portare, & de ijs proprie eſt, quæ iumentis, plauſtris, ac nauibus portātur. Equo aliq. Aſco. 14. Vehebatur Clodius equo, ſerui XXX. ferè expediti. Rheda. Aſ. 14. Milo rheda uehebatur cū uxore Fauſtula filia L. Sylle dictatoris.

Velare, eſt tegere, occultare, operire. Cupiditates. 3. uo. orati. 1. Sæpe enim uidi qui & mihi & cæteris cupidiores prouinciæ uiderentur, triūphi nomine tegere, atq; uelare cupiditatem ſuam.

Velificari, eſt uela facere. Alicui rei. 2. uo. or. 65.. Quod ſi quis ueſtrū ſpe ducitur ſe poſſe turbulenta ratione honori uelificari ſuo. Ci. quoties uſu uenit, multa, quę mari maxime conueniunt, ad res ciuiles percōmode transfert. ut in ſa. 20.. appellat uētos ſtudiū in ſuffragijs. Item. 2. uol. or. 44. Vbi ait, Ventum quendam popularē eſſe quęſitū. Item. 33. Qui omnes rumorū, & concionum uentos colligere conſueſcet: ſed planius 2. uol. or. 161. Qui in hac tempeſtate populi iactemur, ac fluctibus. Item 2. uo. or. 132.. Quod ēm fretū quē Euripū tot mot⁹, tantas, tā uarias habere putatis exagitationes fluctuū? quantas perturbationes, & quātos æſtus habet ratio comitiorum?

Velle, eſt cupere, optare. Amicitiam. Pl. Aul. 4.. Quia uidet me ſuā amicitiam uelle. Gratiam. Plau. Cur. 7.. Profecto, ut faceres, ſuam ſi uelles gratiam. Ex animo. Ter. Niſi quod tibi bene ex animo uolo.

Cauſa alic. omnia. 1. uo. ora. 221.. Repente cœpit dicere ſe omnia Verris cauſa uelle. Ioco aliq. Te. Eu. 2.. Quam ioco rem uoluiſti à me tādem, quin perfeceris. In aliq. partem. Ter. Eu. 19: Equidem pol in eā partem accipio, & uolo. Sibi aliquid. Ter. An. 7: Quid igitur ſibi uult pater? id eſt, quorſum patris uerba. Item Cautum alic. 1. uol. orat. 101. Ei cum cautum uellet, ſcripſit ut hæredes iurarent. Maledicta aliq. Ter. Hec. 12: Neque ſinā, ut quis mater maledictum nobis uelit. Nominatum aliq. 2. uolum. or. 69.. Quem ego hominem honoris potius, quàm contumeliæ cauſa nominatum uolo. Aliq. paucis Ter. An. 1. Paucis te uolo.

Venari, eſt feras captare: transfertur ad quicquid doloſe capiatur, ut Pl. de piſcatore dixit. Rud. 21. Hunc cæpi in uenatu meo. i. piſcando: Grippus piſcator de Vidulo loquitur.

De uerbis alic. Pl. Mil. 12: Tu cōtra cura, & contempla, & de meis uerbis uenator. i. obſeruato.

Vendere. Notum eſt & quid ſignificet, & quibus caſibus conſtruatur: ſequi-

ſequitur enim pretialium rationē.

Mancipium.de off.70..In mancipio uendendo,dicendo ne uitia.

Præclare.At.207. Ligarianam præclare uendidiſti:id eſt,eam orationē in maxima exiſtimatione poſuiſti. Aliquid quamplurimum de offic.62.Dicturus ne ſit de Rhodijs, an ſilentio ſuum quamplurimum uenditurus? aduerbialiter, nam alias quamplurimo dixiſſet. ut Vall. Sectionem.Cæ.Gal.2. c.. Sectionem eius oppidi uniuerſam Cæſar uendidit. Silentium Aſc.25.Cominij autem magna infamia flagrauerunt, uendidiſſe ſilentium magna pecunia:id eſt,ut tacerent magnam accepiſſe pecuniam

Hederam.At.319. Vt denicp illi palliati topiariam facere uideantur, & hederam uendere.

Vendicare,eſt uſurpare, ſuum proprium facere. Iure ſuo aliquid ſibi.de of.L.Videor id meo iure quodam uendicare. Aliquid ab ali. in or.libr.103.Si audierit hanc autoritatem grauitatis & conſilij ſui uendicari à te Craſſe:id eſt,uſurpari.

Partem.3.uo.or.132.Maximam uero partem quaſi ſuo iure fortuna ſibi uendicat. Laudem .3.uo.or. 109.Cūcta ciuitas eam laudem pro ſua uendicaret.

Venditare,eſt crebro uendere, necp ambitionis,ac leuitatis uitio caret uerbum.fortunam enim aliorum magis,&commodum ſuum qui ſe uenditant,ſequi uidentur, quàm ullum officium:maximecp affine eſt oſtentari uerbo.ideo etiam ſæpius unà ſimul coniunguntur in oratione. Se Atti.268..Qui non florentibus ſe uēditauit.& afflictis ſemper ſuccurrit id eſt,eorum gratiam adulatus ſit. 2.uo.or.243..Atcp ei ſeſe, cui totus uenierat, etiam uobis inſpectantibus uenditaret.Item.173. Vide quibus te contra ipſorum uoluntatem uenditabas? Virtutem.de offic: 112.Quanquàm à multis ipſa uirtus contemnitur,& uenditatio quædā, atcp oſtentatio eſſe dicitur. Ingenium.ad Her.15.Aut ingenij uenditandi,uel memoriæ oſtētādç cauſa.

Vindicare,eſt modo ulciſci:&tum dicimus uindicare aliq.in aliq. modo liberare,defendere:& tum ab aliqu. & ad aliq.& in aliq.uindicamus,ut in exemplis. In aliq.Sallu.Cat.at Quod in bello ſæpius uindicatum eſt in eos,qui cōtra imperium Jug. b. Dicet aliquis,cur igitur cenſes? uindicandum in eos,qui hoſti pro didere Remp?40. Niſi uindicatum in noxios. Ate aliq.ut Laudē. in or.lib.109.Vel mehercule etiam, ut laudem eorum iam propè ſeneſcentem,quantū ego poſſē ab obliuione hominū atcp ſilētio uindicarē

Naues.Cæ.Alex.4.b..Sequuntur hunc ſuę naues non nullæ,quas caſus ab illo periculo uindicarat..

Se ab aliq.in or.li.173..Alter propter perpetuam in populari ratione leuitatem morte uolūtaria ſe à ſeueritate iudicum uindicauit. A mi

ferijs.196. Ab eis miſerijs, quæ con ſecutæ ſunt morte uindicaſſe. Ab interitu.3.uo.or.132. Nobiliſſimam q́ꝫ familiam iam ad paucos redactā penè ab interitu uindicaſti. Ita Domum aliq. in or.lib.101.. Ab ſolitudine domum meam uindicarem.

Ad ſuos ſe.3.uo.or.126.. Vt ſe aliquando ad ſuos uindicaret. In dignitatem aliq. in ſa.20. Qui ſit Rem pub. afflictam & oppreſſam miſeris temporibus, ac perditis morib⁹ in ueterem libertatem, ac dignitatē uindicaturus. In libertatem.2.uolu.ph.12.. His terroribus ab Epicuro ſoluti, & in libertatem uindicati. in or.lib.121.

Venire. etſi ſcio multa exempla in hoc uerbo germana penè ſignificatione nobis occurſura eſſe, quæ ſi unà ſimul coniuncta collocētur, ut in quibuſdam alijs ſupra factum eſt, rectius id fieri fortaſſe nonnullis uiſum iri: tamen ea ratio ſanè ad inueniendum multo explicatior eſt, quā per primas uocū literas ſeruare ſolemus, præſertim in ijs uerbis, quorum latiſſime transferendi uſus peruagatur, in quibus hoc fortaſſe nō in poſtremis eſt habendum. eā igitur in hoc quoque retinebimus, ſtatim'que ea, quæ præpoſitas ſibi habent particulas, ad illarum rationē primum, deinde ex ijs ipſis, quaſi inuerſo ordine quædam exequemur, poſtremo quæ datiuis adiuncta erunt, pertractabimus. Ad accuſationem. Attico.314.. Vereor ne homo teter & ferus Pola ſerius ad accuſationem ueniat: id eſt, ad accuſandum, aut ad accuſationis tempus. Ad colloquium aliq. Cæſ. Ciui.3.a: Reſponſum eſt ab altera parte A. Varronem profiteri ſe altera die ad colloquium uenturum.

Ad conditiones ali.1.uol.or.161. Ne multa Iud. his contumelijs ſcito te Q. Lollium coactum ad Apronij leges, conditiones'q́ꝫ uenire. Ad X. annos aliquò. Attic.202. Aut neſcio quid interſit, utrum illuc nunc ueniam, an ad decem annos: i. ab hinc decem annos. Ad epiſtolā. Attic.281. Venio nunc longo interuallo ad quandam epiſtolam. Ad deformitatem. in or.lib.97.. Ne mala conſuetudine ad aliquam deformitatem, prauitatemq́ꝫ ueniamus: id eſt, ne incidamus in deformitatē.

Ad hæredem.1.uol.or.7. Res ad hæredem uenit. Ad iudices alios 1.uo.or.80.. Quanto periculo uenturi ſumus ad eos Iud. quos &c.

Ad leges alicu. uide conditiones.

Ad locum. de offi.7. Cum ad locum ueniſſet Ad maiora. in or.li. 124.. Vt aliquando ad maiora ueniamus. Ad manus.1.uo.or.242. Nonnunquam etiam res ad man⁹, atq́ꝫ ad pugnam ueniebat. i. pugnabatur. Ad nihilum.1.uo.ph.176. Breuiq́ꝫ tempore ad nihilum uentura ſit. Ad opinionem.2.uo.ph.20. Equidem mirari ſatis non poſſum, unde ad iſtas opiniones ueſter ille princeps uenerit. i. quibus hoc ſibi

ratu-

rationibus perſuaſerit. Ad pactionem. Attic.145.. Ego ſi Pompeius manet in Italia, nec res uenit ad pactionem, longius bellum puto fore id eſt, non conuenire aduerſarios.

Ad pecunias maximas. in or.li. 134. Vt tibi ego hoc confirmē ſi Romæ mãſeris, te paucis annis ad maximas pecunias eſſe uenturum. Ad ſenectutem. de offic.91. Ita pauci ueniunt ad ſenectutem. Ad ſermonem. in ora.li.109.. Ad eorum quos propoſuimus, ſermonem ueniam⁹ id eſt, eos loquentes faciamus. Ad ſummum ab humili. 1.uo.phil.176. Atq; oratorum quidem laus inducta ab humili uenit ad ſummum.

Ad tabulas nouas. Atti.83.. Lucceius M. Fabi. queritur apud me ꝑ literas, ſummum eſſe periculum, ne culpa ſenatus his decretis res ad tabulas nouas perueniat. Ad ueſperam. 1.uo.ph.91.. Heri inquam ludis commiſſis profectus ueni ad ueſperam. Ad uadimonium aliq. 2.uo.ora.8.. Ad uadimonium non uenerat, ut ait is, Item.12. Venit ad uadimonium Quintius. uide in uadari. Apud aliquē, uenire arbitror non recte legi. ad Att.60. Eo die Neapolim apud L. ętum ueni. habeo correctum, ad: quod ex Don. ſententia magis probatur. is enim cũ de præpoſitionibus agit, ad & apud maxime inter ſe omnino ſimiles eſſe particulas affirmat: uerum negat recte ad, pro apud, cum uerbis ſtatũ ſignificantibus uſurpari, ut ſi dicas, Cæſar ad me fuit. quemadmodum neq; apud, pro, ad, cum uerbis motum habentibus: ut ſi quis dicat, iuit apud Cæſarem. etſi in ſuperiori recte uſurpauit Cic. ad Att. Vt in eſſe ad. & ad tradere. In ambulationē. in or.li.87. In ambulationē uētũ eſſe dicebat. In amicitiam. 1. uol. or.109.. Quæ ſemel in amicitiã noſtrã ueniſſent. Ita in familiaritatem, in conſuetudinem. In arbitrium in or.lib.172.. Si in exiſtimantiũ arbitriũ ſua ſcripta non uenerint. In aſtu. Teren. Eu.23: An in aſtu uenit.

In buccam. Attic.108. Vel quod in buccam ueniat: In calamitatē. 1.uo.ora.26. Si & in hanc calamitatem uenit propter prædiorum bonitatem, & multitudinem. In certamen. 1.uo.or.77. Tum demum illa uicta uidebuntur, cum in contentionem, certamenq; uenerint.

In ciuitatem. 3.uo.ora.60.. Quid eſt, quamobrem ciui Gaditano in hanc ciuitatem uenire non liceat?

In cogitationē. in fa.50. Quoties in eã cogitationē neceſſe eſt ut tu ueneris, & nos incidemus. &c In collegium. Cę. Ciui.1.a.. Quod per eũ in collegiũ pontificũ uenerat. i. põtifex eſt factus. 2.uo.or.237. In cõſilium. 1.uo.or.290. Veniſſe in conſiliũ publicæ quæſtionis, cum eius cõſilij iudex non eſſet. In conſpectũ. in fa.157.. Quod legatos fide Lepidi demiſſos ad me in conſpectũ uenire uetueram. In conſpectum Cæ. Af.5.a. Poſt diem quintam cũ

longis paruis nauibus in conſpe-
ctu.n Africæ uenit. In conſuetu-
dinem.1.uo.or.143.In eam iam ue-
nerat familiaritatem, conſuetudinē
q; in uendendis iſtius decretis, &ce.
Item.286.Quod quoniam in cōſue
tudinem uenit:ſ.iam more ſit.de of.
44.. In contemptum.Cæ.Gal.3.
b..Vt iam non ſolū hoſtibus in con
temptum ueniret Sabinus.&c. In
contentionem.1.uo.or.64..Neq; ſe
rè unquam uenit in contentionem
de accuſando &c.Item.2.uo.philo.
135. In concionem.1.uol.or.90.
Poſtridie mane homines in concio
nem ueniunt. In controuerſiam.
1.uo.orat.116.Cum tanta hæreditas
in controuerſiam ueniſſet.in or.lib.
232. In conuiuium.1.uol.or.210..
Qui cum in conuiuium ueniſſet.

In deditionem.Cæ.Gall.6.a.Va
ſtatisq; agris in deditionem uenire,
atq; obſides ſibi dare coëgit. In
dimicationem.in orat.lib.201.Nos
autem iam in aciem, dimicationem
q; ueniamus. In diſcrimen.1.uo.
or.66.Qui ſe ipſos in diſcrimen exi
ſtimationis uenire arbitrati ſunt.ut
in periculum.Item in fam.122.. In
diuitias.Plaut.Cap.17: Ac nunc li-
ber in diuitias faxo uenies. In ex
iſtimationem.in ora.lib.66..Sin au-
tem in ante acta uita aliquæ turpitu
dines erunt, aut falſo ueniſſe in eam
exiſtimationem dicentur, aut &cet.
& paſſiue eſt poſitum in or.lib.172.

In dubium.modo actiue, mo-
do paſſiue.de re.Ter.Adel.4.. Hei
mihi, etiam de ſorte nunc uenio in
dubium miſer:id eſt, dubito. Attic.
179.. Alij capti, alij intercluſi non
ueniunt in dubium de uoluntate.
Item.1.uol.orati.1..Non eò dico C.
Aquili, quo mihi ueniat in dubium
de tua fide, conſtantia.12.Res in du-
bium uenire non poteſt. Ter.Adel.
8..Tua fama, & gnatæ uita, in du-
bium ueniet:id eſt, de ea dubitabitur

In familiam.2.uolu.ph.170..Et
quaſi in familiam patritiam uenerit
amittit nomen obſcurius. In fa-
miliaritatem.in fa.102..Quod uero
in C.Marij ſuauiſſimi, doctiſſimiq;
hominis familiaritatem ueniſti. &c
Item.1.uo.or.143. In fidem. Cæ.
Gal.2.a..Se ſe in eius fidem ac pote-
ſtatem uenire. In forum.in or.li.
193.Hoc igit̃ floreſcente Craſſus eſt
mortuus, Cotta pulſus, iudicia in-
termiſſa, nos in forū uenimus.Item
in fa.207..i.agere cœpimus. In fu-
nus.Att.238.Venerat enim in funus
cui funeri ego quoq; operā dedi.In
gloriam.Att.35.Nouo quodam ge
nere in ſummam gloriam uenit.

In iudicium.2.uo.or.28.Quotieſ
cūq; dico, toties mihi uideor in iudi
cium uenire nō ingenij ſolū &c.Itē.
1.uo.ora.297.In his cauſis non uer-
ba ueniūt in iudiciū, ſed ea res cuius
cauſa uerba. Item in or.lib.98..120.
3.uo.or.102.107.. In magiſtra-
tum.in fa.190.Nam quod huc pro
perent in magiſtratū uenire, aut ex-
ercitum mittere, cauſam nō habent
id eſt, in prouinciam feſtinent. In
ma-

malum.Ter.Hec.6..Hera in crimē
ueniet.ego uero in magnum malū.

In manum.Att.316.Vt quicunq;
calamus in manus meas uenerit,eo
ſic utar,tanquam bono. In medi
um.1.uol.or.144.Venient in medi
um,dicent,quid ſtatuerint,&c: In
mentem aliq.Ter.Phor.2: Venere
in mentem iſtæc mihi. quo in loco
Do.dicit eſſe non recordari,ſed con
ſyderare.in fa.37..Et alic.rei.1.uolu.
or.34.Venit em̄ mihi in mentē oris
tui.Ter.Phor.3.in or.lib.131.1.uol.
ph.124..De re ali.Pl.Moſt.3..Vt le-
pide,ac aſtute in mētem uenit de ſpe
culo. In utramq; partē.Atti.119..
Quid in utrāq; partem mihi in mē-
tem ueniat &c. In numerum.in
or.lib.94..Tamen in oratorum nu
merum uenire nō poſſint. In ne-
ceſſitudinem.ad Her.10.. Vtrū per
culpam uentum ſit in neceſſitudinē
ubi eſt neceſſitudo,pro neceſſitate.

In ocium.Att.4..Quam,cum in
ocium uenerimus,habere uolum⁹.

In odium.1.uo.ph.81.Ne in odi
um ueniā ſi amicū deſtitero tueri.Itē
Att.161. In ordinem.2.uo.phil.
190.Ne ueniet quidē in eū ordinem
quiſquam uitij particeps. In opi
nionē.Att.268.Nemini enim in opi
nionem ueniebat Antoniū rerū po
titurum.i.nemo opinabatur. In
periculum.Ter.Adel.4..Potius,q̄
uenias in periculum Sannio &cete.

In poſſeſſionē.Atti.54..Me autē
ui conari ī poſſeſſionē uenire.1.uo.
or.15.. In poteſtatem.At.141.Iam
duo præfecti fabrū Pompeij in meā
poteſtatem uenerunt,& à me miſſi
ſunt.de offic.58.. In religionem.2.
uo.phil.28.Gracchus cum comitia
nihilominus peregiſſet, rem'que il-
lam in religionem populo ueniſſe
ſentiret,ad ſenatum retulit,&c. In
rem præſentem.1.uo.or.288.. Con-
ſtituere quo die in rem præſentem
ueniretur.in or.li.107.de off.7.Erat
autem cum ad rem,de qua contro-
uerſia fuiſſet,ueniebant iudices.uul-
go nunc andar ſul fatto. In ſacer-
dotium.2.uolum.orat.220..Angu-
ſtiorem ſibi eſſe petitionem conſula
tus, in ſacerdotium cum poſſit ue-
nire. In ſacra adoptiua.2.uolu.
oratio.20. Neque amiſſis ſacris pa
ternis, in hæc adoptiua ueniſti,ut in
familiam. In ſenatum.2.uolu.
ora.97..Hic tamen uiuit,uiuit?imò
etiam in ſenatum uenit, fit publici
conſilij particeps.nunc eſt ſenatoris
cum it ſcilicet,in ſenatum.& In ſe
natu.Att.56..Sulla in Senatu poſtri
die Id.Nouemb.uenit. In ſenatū.
2.uol.ora.155.Tenui uſque ad illam
ætatem in ſenatum uenire non po-
tuit.nunc eſt fieri ſenatorem. In
ſermone.Att.184..Quoniam in ſer
mone iam ueniſti. In ſermonem
1.uo.or.202..Vt propter eum in ſer
monem hominum,atq; in tantam
uituperationem ueniſſet:id eſt, de-
diſſet ſermonem hominibus. In
ſocietatem rei.3.uo.or.141.Nempe
ad eum, cuius autoritatem ſecuti in
ſocietatem belli ueneratis. in fa.133..

Att.

Att.233. In ſpem.Cæ.Gal.1.a.. Si
qd accedat Romanis ſummã in ſpẽ
regni obtinendi per Heluetios ueni
re.in fa.126.in or.lib.126.. In ſu/
ſpitionem.Att.277.Vidimus eum
ueniſſe in ſuſpitionem Torquato de
morte Panſæ,cuſtodiri ꝗ ut parici/
dam.Item.292.1.uo.or.206.in fam.
130.Cæſ.Gall.6.b. Vbiꝗ paſſiue,cũ
& actiue uox hæc cum quibuſdam
uerbis etiam ponatur. In timorẽ
Cæſ.Ciui.1.c.His pene effectis ma/
gnũ in timorẽ Afranius,Petreiusꝗ
perueniunt. In turpitudinẽ .1.uo.
or.9..Non in eam turpitudinem ue
niſſes. In tutelam.in ora. lib.182.
Si pupillus ante mortuus eſſet, quã
n ſuam tutelam ueniſſet.1.uo.orat.
47..in or.lib.99..Id eſt,ſui iuris fa/
ctus eſſet puer. In uacua.de offic.
5.Vt qui quondã in uacua uenerũt

In uituperationem.1.uo.or.202..
Vide in ſermonem. De nocte.At
ti.56..In comicium Milo de nocte ue
nit.& nocte.Att.56.Milo media no
cte cum magna manu in campum
uenit. Diem rei.Atti.9. Nam cũ
dies ueniſſet rogationis ex S.C.fe/
rendæ &c.Ita debitorum.Att.124.
Alios non ſoluere, aliorum diem
nondum ueniſſe.Ita legi.Attic.64..
Dum lex de tacito iudicio ferretur,
uenit legi dies. Literas alic.ab ali.
in fa.178..Ego,ut ad te antea ſcripſi,
dum mihi à te literæ ueniant,in Ita
lia morabor. Mœrorem.1.uo.or.
3.Vt ad quẽ ſummus mœror mor
te ſua ueniebat.Morbũ.Pl.Cap.9.
Et illic iſti, qui inſputatur morbus
interdum uenit. Mendicitatem
1.uo.or.33.Vter potius Sex.Roſciũ
occiderit is,ad quẽ morte eius diui/
tiæ uenerint?an is,ad quẽ mendici/
tas? Vaſtitiem bonorum.Pl.Pſeu.
1;Harũ mihi uoluptatũ omniũ,atꝗ
itidem tibi diſtractio,diſſidium, ua
ſtities uenit. Cõmodũ alic.Sall.
Iug.a. Maiusꝗ cõmodum ex ocio
meo,ꝙ ex aliorũ negocijs Reip.uẽ
turũ.Ita cõtra incõmodũ.Ita emo/
lumentũ.2.uo.or.28.Ignauiam ali
Pla.Moſt.2..Oppido ꝗ uenit igna/
uia. Diuitias ad aliq.1.uo.or.33.
Vter potius Sex.Roſciũ occiderit,
is,ad quem morte eius diuitię uene
rint,an is,ad quẽ mendicitas? Hæ
reditatem.1.uolu.or.117..Eripis hæ
reditatem, quæ uenerat à propin/
quo,uenerat teſtamento,uenerat le
gibus.Item.1.uo.or.115.. Rumorẽ
de re aliq.Att.75..in fam.112.Quod
ad Cæſarem attinet,crebri, & non
belli de eo rumores,ſed ſuſurratio/
nes duntaxat ueniunt.Item Att.71..

Suſurrationes.uide ſupra.ita tu
famam. Plagam.1.uo.phil.187.
Venitꝗ plaga uehementior. Vi
ctoriam ad aliq.in fa.54..Sed miſe/
rius nihil,ꝙ ipſa uictoria, quæ etiã
ſi ad meliores uenit &ce. Vſum.
Pl.Bac.5..Aufugero hercle,ſi magis
uſus uenerit.ita Vſu.Att.117.Nũc
uenit idẽ uſu mihi,quod tu tibi ſcri/
bis.Cæ.Af.5.b..Vſu ueniſſe hoc ci/
ui Ro.miror.& ei &c.Item.1.uo.or.
8.. Nam quid homini poteſt tur/
pius

pius, quid uero miſerius, aut acerbius uſu uenire? id eſt, contingere, euenire. Item Ter. Phor. 2. Subſidio. Cæ. Gal. 3. a. Neq; ſubſidio ueniri, neq; commeatus ſupportari interclusis itineribus poſſet?

CVM ADVERBIIS.

Sero aliq. Att. 115. Eo die Lentulus uenit ſero. Celeriter. Att. 139. Quoniam cōfido me celeriter ad urbem uenturum. Obuiam ali. Atti. 21. Venit obuiam tuus puer. Precario aliq. aliquo. in ora. 158. Atque ut precario, non ui ueniſſe uideatur.

Iſtuc. Terent. Heau. 5. Mane, hoc quod cœpi primum enarrem Clitipho, poſt iſtuc ueniam: i. ad hoc.

Proſpere aliq. Pl. Pſeu. 6. Lepide omnia proſpereq; ueniunt. Contra exiſtimationem alic. Attic. 2. Ne contra amici exiſtimationem miſerrimo eius tempore uenirem. Intra aliq. Attic. 127. Atq; intra arma aliena ueniſſent. Salutatum. Attic. 27. Scito Curionem adoleſcentē ueniſſe ad me ſalutatum. Ita deriſum aliq.

Venire, pro uendi. 2. uo. ora. 155. Cuius fratris bona quòd is Po. nō ſoluebat, prętore Flacco publice uenierunt. A b aliquo aliq. 3. uo. orati. Immunitates ab eo uenierunt.

Ventitare. Rei frequentiam habet in ſe uerbum. in fa. 231. Cum his temporibus non ſanè in ſenatum uentitarē. i. non ita crebro in ſenatum uenirem. Domum alic. 3. uo. ora. 161. At enim te in diſciplinam meam tradideras, nam ita dixiſti, domū meā uentitaras: id eſt, frequentaras.

Verberare, eſt cædere, ferire: quod etſi proprium eſt corporis, transfertur tamen ad animum. nam ita maledictis offenditur animus, ut uerberibus corpus lædi ſolet: uti etiam in uapulare fieri dicebam. Aliquē. Pl. Au. 1. Nam cur me miſerā uerberas? Mutinam. 3. uo. or. 218. Ante Coss. oculosq; legatorum tormētis Mutinam uerberauit. Conuitio aliq. in fa. 166. Verberaui te cogitationis tacito duntaxat conuitio.

Diſputatione aliq. in ora. li. 150. Hic hic noſter uulgaris orator, ſi minus doctus erit, attamen in dicendo exercitatus, hac ipſa exercitatione communi. iſtos quidē noſtros uerberabit.

Verecundari, eſt honeſto pudore affici. in or. lib. 146. Alterum cunctantem, & quaſi uerecundantem inditabat.

Vereri, eſt timere cum pudore, et ideo ueretur liber, metuit ſeruus, inquit Do. item ueretur, qui rationabiliter terretur: formidat, q ſine rōne. & aliquid uero uereri, ab aliq. & cū ne, et ut, eleganter dicitur. ut Ter. An. 126. Cumq; huic ueritus eſt optimæ adoleſcenti iniuriā facere. Pl. Prol. Am. Quippe qui intellexerat uereri uos ſe, & metuere, ita ut æquum eſt, Iouem. Item. 55. Sed uereor ne me abſente mulier corrupta ſit. Hiſtoriam. Att. 25. Quid uero hiſtorię de nobis ad annos DC. prædicarent?

quas quidem ego multo magis ue/ reor, ꝗ eorum hominū, qui hodie uiuunt, rumuſculos. Facere ali. in fa.83.. Veritus ſum deeſſe Pompeij ſaluti, cū ille aliquando nō deſuiſſet meæ.i.non potui Pōpeio nō adeſſe. Atti.203. Tironem habeo citius ꝗ uerebar.i.ſperabam.ut etiam ſperare pro timere, cum ne.in or.li. 110. Vt dum uereare ne tu ſis inept⁹, me eſſe iudices. Aliq.ab aliqu. Ter.An.14. Ego dudum nonnihil ueritus ſum Daue abs te, ne faceres idem quod uulgus ſeruorum ſolet. cum Vt in or.lib.88. Sed illa duo Craſſe uereor ut tibi poſſim concedere.i.neſcio. Vt Ter.Hec.2. Sed firmæ hæ uereor ut ſint nuptiæ.i.ne firmæ ſint. Imperſonaliter poſitū 1.uo.phi.73. Quos non eſt ueritum in ea uoluptate, quæ maxima dulcedine ſenſum moueret, ſummum bonum ponere, contemnentes iſtā ua cuitatē doloris.i.qui nō ueriti ſunt.

Vergere, eſt ſpectare, protendere, declinare. Ad ſemptentrionem. Cę.Gal.1.a. Vergit ad ſeptentriones id eſt.ſpectat. Ad Italiam.2.uol. ora.236. Et eius auxilium ad Italiam uergere, quā ad Aſiam maluiſſem⁹, id eſt, magis paratum ad Italiæ, ꝗ ad Aſiæ ſubſidium. Quo aliqu. Att.225. Sed tamē proſpice quo iſta uergant: id eſt, quem ad finem ſpectent. In longitudinem. Cæ.Ciu. 1.b: Ab oppido autem decliui faſtigio uergebat in longitudinem paſſuum circiter quingentorum.

Verſare, & Verſari. Ni fallor & hoc unum eorum eſt uerbum, quæ tria genera continent.nam & uerſare aliquid dicimus actiue, & uerſari aliquid in aliquo tum paſſiue, tū deponētaliter, ut in exēplis.eſt autē ubiqꝫ crebro, & aſſidue eſſe in ea re, in qua uerſamur. Aliq.3.uo.or.84.. Cum illum ſuū ſaltatoriū uerſaret orbē.i.in gyrum ſe ſaltando conuerteret. Naturam ſuā.3.uo.or.40. Verſare ſuā naturam, & regere ad tempus, atqꝫ huc, atqꝫ illuc torquere. Cauſas in Iud.in ora.lib.199.. Non ut in iudicijs uerſaret cauſas, ſed ut in hiſtorijs bella narraret. In re aliq.ut pecuniam in iudicio.2.uo. or.34. Verſatam eſſe in iudicio mētionem pecuniæ ſentiebat. In inſidijs ac periculis.3.uo.or.126. In maximis periculis inſidijſqꝫ uerſatū acipiunt. In controuerſia.in or.lib. 201. Nam quoniam quicquid eſt, quod in controuerſia, aut in contentione uerſatur, in eo eſt, &c. In cōtentione.in or.lib.201. Vide controuerſia. In anguſtijs. Attic.239. In magnis enim uerſamur anguſtijs.

Inuidiam in iudicijs.2.uo.orat. 44. Etenim paucis poſtea menſib⁹ alia uehemens erat in iudicijs ex notatione tabularum inuidia uerſata.

In laude. Atti.36. Itaqꝫ ille noſter amicus ſemper in laude uerſat⁹, circūfluens gloria. In errore.2.uol. phi.64.. Hæc omnia in eodem, quo illa Zenonis errore uerſantur. Et errorem in re.2.uol.or.19. Ante hoc

pus error in hac cauſa atque inuidia uerſata eſt. In ore omnium.1.uo. or.11.Erat ille Romæ frequens, atq; in foro & in ore omnium quotidie uerſabatur. In impunitate.in ſa. 144. Sed nec ſine periculo quiſquā libere de Rep.ſentiens uerſari pōt in ſumma impunitate gladiorum. In ſubſellijs.in ſa.208.Deinde uerſatus in utriſq; ſubſellijs. In familiaritate.3.uol.ora.67.Verſatus in intima familiaritate hominis potentiſſimi in maximis noſtris malis. In auribus.1.uolumin.ora.177.Cum tui nominis terror in auribus, animisq; oratorum uerſaretur. In iudicio.in or.lib.182.Ea ſi præteriens (ut dixi) aſpexerit, ſi nihil audierit, tamen oratorem uerſari in illo iudicio.& opus oratorium fieri, aut perfectum iam eſſe, profecto intelliget.

In meditatione.in ora.lib.194.In omnium doctrinarum meditatione uerſabar. In adminiſtranda Repub.in ora.lib.235..Vt ſit ne utile in Repub.adminiſtranda uerſari.Item 48. In diſcrimen rem.1.uo.orati. 17. Ea res enim nunc in diſcrimen uerſatur.i.in diſcrimen uenit. Ob oculos.1.uo.phi.124..Cuius incola Sophodes ob oculos uerſabatur. ita ante. Alicubi.Atti.296..Quare quoniam in iſtis urbibus cū ſum mo imperio & poteſtate uerſatis. Item C.Gracchus apud Au.Gel.15. 12.Item uerſatus in prouincia.

Vertere, eſt proprie uoluere, quoniā uero quæ uoluuntur non eundem ſtatum ſolent retinere, pro cōmutare, necnon adſcribere, & quędā alia ſignificare uidebis. Annum .2. uo.phil.36..Quæ anno ferè uertente ſigniferum luſtrat orbem: id eſt, una anni conuerſione.1.uol.or.7.Anno uertente ſine controuerſia.id eſt, pro pè anno.de offi.130. Tum ille uere uertens annus appellari poteſt, in quo uix dicere audeo, quam multa ſecula hominum teneantur. Aſſum Pl.Vel patinariū, uel aſſum uortes, præcipue enim ueru aſſum uertitur. Cauſam in aliq.in or.li.177. Et in iure, in quo illa cauſa uertebatͬ. Animā.Pl.Mer.2. Perij animā nequeo uertere.i.trahere ſpiritū. In naturā Sal.Iug.c..Benefacere iam ex conſuetudine in naturā uertit: id eſt, conuertit, cōmutauit. In imaginē ali. Pl. Pro.Am..In Amphitrionis uertit ſeſe imaginē.i.trāſtulit.ita in faciē. Pl. Argu.Am. Vorſus in faciē. In alī. re.1.uo.or.70.Nō oīa in unius ptāte, ac moderatione uertentur: id eſt, ad nutū unius adminiſtrabuntur.

Fabulā.Ter.Pro.Eu.Prius qui bene uertendo, & eas deſcribendo male. Opus.Pl.Plautus uertit barbare. Aliq.de off.17.Vertit ad extremum oīa, cū cōſilio non paruit eorum, qui & cet.i.perdidit, peruertit, euertit. Bene.Pla.Aul.3..Dij bene uortāt.ita male. Solum.1.uo.or. 11.Qui exilij cauſa ſolū uerterit.itē. 16..Neq; exilij cauſa ſolū uertiſſe dicatͬ.Itē.3.uo.or. 60.197.Terga.Cę. Ga.3.c.Ac ſtatim terga uerterūt.Se;

eadem ſignificatione.Cæſ.Ciui.3.b. Primisq́ deiectis, reliqui ſe uerterunt, & loco ceſſerunt. Vitio ali. Pla.Haud promeruit quamobrem uitio uerteres.in Fa.99. Ne ſibi illæ uitio uerterent. Vitium uitio.Pl. Pers.9.. Dum dos ſit,nullum uitiũ uitio uortitur. In contumeliam. Cæ.Ciui.1.a.Nec ea,quæ Reip.cauſa egerit in ſuam cõtumeliã uertat.i. ſibi uitio, ignominiæq́ adſcribat.

Veſci.Cum plura apud ueteres ſignificaret,ut pro uidere etiam, & uti, ut ueſci armis.i.uti, illi dicerent,in ea tantum ſignificatione apud nos remanſit,quæ eſt edere. & rẽ, & rẽ ueſcimur.tantumq́ ad hominẽ pertinet,inquit Laur.Vall.cum paſcere latius ſe communicet,ea tamen trãſlationis lege,qua cætera,ut & Cicero dixerit ueſci. Voluptatibus. 1.uo.ph.138.Si gerendis negocijs orbatus,poſſit paratiſſimis ueſci uoluptatibus.Sal.Cat.a:Veſcendi cauſa terra mariq́ omnia exquirebant. ineſt in uerbo uoluptatis uitium.

Veſtigare,eſt quærere diligenter,á ferarum ueſtigijs factum,ad quæ uenatores eas ſolent indagare. Voluptates.2.uol.or.207.Hi uoluptates omnes ueſtigant,atq́ odorant.

Veſtire,eſt circumtegere.transferturq́ etiam ad incorporea. Ventrẽ. Pl.Sti.5.Lanam,purpuramq́ multam. Ge.hehem qui uentrem ueſtiam. Parietes re aliq.1.uol.or.228.. Pugna erat Agatoclis regis in tabulis picta præclare, his autem tabulis interiores templi parietes ueſtiebantur. Ita tu ad hunc modũ aulęis, & ſerico, & cęteris eius generis.

Aggere.Cæ.Gal.7.a.Ex retinciuntur extrorſus, & multo aggere ueſtiuntur. Oculos.1.uo.ph.Primum oculos membranis tenuiſſimis ueſtiuit, & ſepſit. Sententias Orationem.in or.lib.190.Ita reconditas exquiſitasq́ſententias mollis et pellucens ueſtiebat oratio.Item in or.lib.96..Tum ea deniq́ ueſtire, atq́ ornare oratione. Vuam Pampinis.de off.88.Veſtitaq́ue pampinis.ſupra eſt uua.

Vetare, eſt prohibere: opponiturq́ natura iubere uerbo, ideo Cic.coniunxit.in or.lib.90.Num apud populum de legibus,iubendis,aut uetandis.

Vexare,eſt uehementer exagitare.

Exteras nationes.de off.38.Itaq́ uexatis, & perditis exteris nationibus ad exemplum amiſſi Imperij portari in triumphum Maſſiliã uidimus. Mentem.Salluſt.Cat.a: Ita conſcientia mentem uexabat. legitur enim in codice bono,uexabat i.nuſq́ quieſcere ſinebat. Pecuniam.Sallu.Cati.a.Poſtremo omnibus modis pecuniam trahunt,uexant.i.diſtrahunt, abutuntur. Locum.2.uo.ph.40..Magnus ſané locus eſt, & á ueſtris Cotta uexatus.i. iactatus,reprehenſus.ut item.233.

Corpus.1.uo.ph.213.Afflictatio, ægritudo cum uexatione corporis.

Vibrare,eſt ita crebro, & quaſi criſpar-

pando mouere, ut quod unum ſit, plura uideantur, ut in haſta, ſerpentum lingua, & in ſimilibus fieri uidemus. Haſtam. de off. 38.. Dum homines perditi haſtam illa in cruẽtam & meminerint, & ſperabunt, quam L. Sylla cum uibraſſet dictatore propinquo ſuo.

Videre, cum proprie oculorum ſit, transfertur tamen ad animum, & aliquid uidemus: cum uero alicui, tũ eſt pro prouidere, conſulere. Diem Att. 40. Vtinam illum diem uideã, cum tibi agam gratias. Te. Hec: 14. Hunc uidere ſępe optabamus diem cum ex te eſſet aliquis, qui te appellaret patrem, In quiete. 2. uol. phil. 92.. Me, cum Aſiæ præeſſem, uidiſſe in quiete: i. ſomniaſſe. Aliquid in ſermone. in fa. 20.. Tu in noſtris ſermonibus, collocutionibusq́ ipſe uidiſti. Miſeriam. Ter. Add. 22: Duxi uxorem, quam ibi miſeriam non uidi? Quietem. 1. uo. phi. 61. Nihil quietis uideri, nihil tranquilli poteſt. Somnum. Ter. Heau. 7.. Somnum hercle hac nocte oculis non uidi meis. in fa. 109.. Qui ſuo toto conſulatu ſomnũ nõ uiderit. Dictum eſſe aliq. 1. uol. or. 258.. Deinde illud etiã uideo eſſe dictum. Acute. in ora. lib. 185. Rem uidebat acute.

Sermones. Att. 95.. Videbã ſermones, hui fratrẽ reliquit? num eſt hoc non plus annum obtinere prouinciam? Me uide. Ter. And. 7. Atq; iſtuc ipſũ, nihil pericli eſt, me uide. in fa. 107. Reddit ſecurum. i. ne time dum adſum. Sibi aliq. Ter. Phor. 4. Recte mihi uidiſſem: i. pro uidiſſem. Aliqu. in fa. 107. Bene, male'ue uidero. i. conſyderabo.

Vigere, eſt quaſi uigorem agere, pro ualere ſæpe ponitur. Induſtriam de off. 25. Vt eorum in bellicis, & ciuilibus officijs uigeat induſtria: id eſt, ualeat. Genus ſtudiorum in ora. lib. 117.. Alia quædam dicendi molliora, ac remiſſiora genera uiguerunt. de offic. 106. Vbi enim ſtudia noſtra uiguiſſent. Re aliqua ali. in or. li. 141.. Itaq; ſoli, q memoria uigent, &c. Itẽ. 3. uo. or. 135.. Illa illa uita eſt tua Cæſar, quæ uigebit memoria ſeculorum omnium: ideſt cuius meminerint omnia ſecula. In re aliq. in or. lib. 153. Quem in academia maxime uigere audio: ideſt, plurimum ualere in ea facultate. Ita. 1. uo. ph. 160.. Ita Animum in re. 1. uo. ph. 160.. Niſi animus, anteq̃ corpus intraſſet in rerum cognitione uiguiſſet: id eſt, profeciſſet.

Vigilare de nocte. 2. uol. or. 128.. Vigilas tu de nocte, ut tuis cõſultoribus reſpondeas. Pro ſtudere. in fa. 23.. Quare mi Rufe uigila primum, ut mihi ſuccedatur: id eſt, incumbe, cura, attende.

Vincere, eſt ſuperare, quoquo modo uincamus. & aliq. re aliq. plerunque uincimus. Opinionem omnium. 1. uo. ph. 1. Poſt Mithridaticũ bellum miſſus à Senatu, non modo opinionem uicit omnium, quæ de uirtute eius erat. in fa. 67. Genus em

ſcriptorum tuorum, etſi erat ſemper à me uehementer expectatum, tamen uicit opinionem meam, meꝗ́ ita &c. Studium omnium. in fa.86.. Si quid ignorabo, de eo admonitus omnium ſtudia uincam.

Amore ali. in fa.104.. Vide quãti apud me ſis, etſi iure id quidem, non enim amore te uinco. Officijs cogitationes aliq. in fa.40.. Vincam meis officijs cogitationes tuas. Ex pectationem diligentia. in fami. 42. Quid mihi mandaſti, cum te Puteo lis proſequerer, in quo non expectationem tuam diligentia mea uicerim? 1.uo.or.257. Vincam tamen expectationem omnium. Eloquentia cæteros. in or. lib.90. Cum eloquentia uincebat cæteros medicos. In iudicio. 1.uo.ora.104.. Me uno defendente uicit. Veritatem aliq. in ora. lib.163.. Ac ſine dubio in omni re uincit imitationem ueritas: id eſt, ſuperat, potior eſt.

Vincire, eſt colligare. ſed per translationem aliud etiam ſignificat. Mem bra numeris. in or. lib.160.. Quæ tamen membra ſunt numeris uincien da. Præſidijs locum. At.114. Tamen aiunt acerrime delectum habere, loca occupare, uincire præſidijs: id eſt, munire.

Violare, eſt commaculare, quod inte grum eſſet quodam modo diminu ere. & aliq. re aliqua, & per uim uio lamus. Virginem. in fa.140. Me quõdam inuitam per uim uiolat.

Per uim aliq. uide ſuprà. Ami citiam. 3.uo.or.16.. Regnat hodie, & amicitiæ nomen & ſocietatis, quod armis uiolarat, id precibus eſt conſecutus, ita nomen amicitiæ. Neceſſitudinẽ. 1. uo. or.68. Iouis neceſſitudinem religionem'que uiolarã.

Exiſtimationem. 1.uo. orat.13.. Neque tamen quiſquam inuentus eſt tam inſignite improbus, qui uio lare P. Quintij exiſtimationem abſentis auderet. Dignitatem. in fa.16. Nam etſi minore in re uiolatur tua dignitas, &c. Autoritatem, Ius, Fas, Leges, Iudicia, Deos, Pudorem. 2.uo.or.253.. In qua idem iſte deos homines'que pudorem, pudicitiam, Senatus autoritatem, ius, fas, leges, iudicia uiolauit. Fi dem. de off.73. Qui igitur iuſiurandum uiolat, is fidem uiolat. Fœdus. 3.uo.or.66. Aut fœdus à Senatu, & à Po. Ro. uiolatum arbitrabimur? fidẽ, quid? Ius. Sal. Dec. Por. b.. Animaduertẽdũ eſt pariter uno maleficij genere Catilinam non mo do deos ac patriam, uerum & mores & leges, conſuetudinẽ urbis, atꝗ́ inſtituta maiorum uiolaſſe. In ſtituta maiorum. Sal. Eod. loc. uide ius. Religiones. 1.uo.or.221. Eſt ſceleris quod religiones maximas uiolauit. Numem diuinũ. 2.uol.or. 241.. Cum diuinum numen ſcelere uiolatum placare precibus cogeretur. Deos. 2.uo.or.244.. Nõ deniꝗ́ in me ſceleratior fuit, ꝗ́ in ipſos deos immortales, etenim illos eo ſce lere uiolauit &c. Sacrificium.

a.uo.ora.252.Quod quidem ſacrificiũ nemo niſi P.Clodius omni memoria uiolauit. Iure iurandum. uide fidem. Ciuem.3.uo.or.247.. Nemo ab eo ciuis uiolatus, multi beneficio, & miſericordia liberati. Item Hominem.in fa.82..Niſi illo ipſo bono tuo, quo delectatur, ſe uiolatum putaret.de off.57. Deinde qui alterum uiolat, ut ipſe aliquid commodi conſequatur. Aures alic.2.uo.ora.145.Si iniuſte neminẽ læſit, ſi nullius aures, uoluntatemq́ue uiolauit. Bello aliqu. Atti.147.. Iudicauiq́ue te eo bello uiolari. Verbo aliq.3.uo.orat.160..Tu ne uerbo quidem uiolatus.

Viſere, officij eſſe, idq́ue apud ægros: uidere uero cognitionis, inquit Don. tamen aliter ſæpe ponitur.& aliqu. & ad aliq. uiſimus. Amicum.in fa.141.Sed tamen conſtitui ad te uenire, ut & uiderẽ, & uiſerem, & cœnarem etiã. Ad aliq. Ter.Hec.7. Nunc ad eam uiſam. Vectigalia.in fa.208.Quorũ quidem conſiſtunt in his uectigalibus, quæ habẽt in prouincia Gallia, ad ea uiſenda, pecuniasq́ue, quæ à colonis debẽtur exigẽdas. Te.Phor.8.Abi tu, uiſe redierit´ne iam, an nondũ domũ. Item Ter.Eu.13.. Viſe amabo num ibi ſit.i.uiſum. Verum.1.uo.phi. 157..Propterea quod & natura ineſt mentibus noſtris inſatiabilis quædam cupiditas ueri uiſendi.i.uidendi cognoſcendi.

Viſitare.A propria uerbi uiſere ſignificatione cũ factũ eſt uiſitare, eã tñ retinet.ægros eñ tantũ uiſitamus, non enim uectigalia uiſitare eo modo dicerem, ut uiſere dixit Cic.1.uo. ph.147.Cum arderet podagræ doloribus, uiſitaſſet´que hominẽ Carneades Epicuri familiaris.

Vitare, eſt fugere declinare, cauere. Malũ.Te.Pho.4.Quæ neq́ue uti deuitem ſcio. Periculũ.in or.li.194.. Me & periculũ uitare poſſe, & tẽperatius dicere. Odium.1.uo.phil. 82..Odium autem & inuidiam facile uitabis. Impetum.1.uo.ora.2. Cum & uitandi illorũ impetus poteſtas adempta nobis erit, &c. Oculos.in fa.116..Tibi autem idem conſilij do, quod mihimet ipſi, ut uitemus oculos hominũ ſi linguas minus facile poſſumus: id eſt, in eorum conſpectum ne ueniamus. Linguas hominum.uide oculos. Sermones.Attic.293.Multa enim quæ recte cõmitti ſeruis fidelibus poſſũt tñ ſermonis & uituperationis uitãdæ cauſa, committenda non ſunt.

Vitiare, eſt proprie per uim pudicitiam uirgini aufferre. Virginem. Ter.Adel.11. Filius eius uirginẽ uitiauit.Eu.13: Virginem, quam heræ dederat dono miles, uitiauit. Pl.Argu Au..Qui uirginẽ uitiauerat Item Eo loco Lyconidis iſtius uitiat filiã.

Viuere. Planè notũ eſt quid uerbum ſignificet, uerũ ab animalib⁹ etiã ad ea, quæ non ſunt animata transfertur. Vt uiuũ etiam lapidẽ dicamus. Ad ſummam ſenectutem. in oratorijs

libi:

li.180.. Nam T. Aufidius, qui uixit ad ſummam ſenectutem. Ad arbitrium alic.2.uo.ora.128. Vixit ad aliorum arbitriũ, non ad ſuũ. Aetatẽ.Pl.Am.11.Eo modo, ut profecto uiuas ætatẽ miſer. Cũ aliquo coniũctiſſime.in ora.li.143..Quibus cũ priuatus coniunctiſſime uixerat.de offi.87.. De lucro.in ſa.137.Primũ quia de lucro prop'eiam quadriennium uiuimus. Ex more alic. Teren.Hea.2..Hũccine erat æquum ex illius more, an illũ ex huius uiuere?

In diem.3.uol.ora.177. Non ſolum de die, ſed etiam in diem uiuere id eſt, nihil in craſtinum diem, nihil in ſequentem horam ſeruare. In horam.3.uo.ora.199.Hæc ij, qui in horam uiuunt. In regno.2.uol. or.8..Qui aut reges ſunt, aut uiuunt in regno: id eſt, pro regibus ſunt:

In urbe.1.uo.ora.26..Qui neq; in urbe uiueret. In oculis alic.de off. 53. Itaque qui in maxima celebritate, atque in oculis ciuium quondam uiximus. In celebritate.uide ſupra.de off.53. In laude.Attic.156.. Qua in laude uiximus. In agro colendo.1.uo.orat.24..Qui (ut ipſe accuſator obiecit) ruri ſemper habitauit? & in agro colendo uixerit?

Sibi.Atti.33. Nulli parceret, ſibi uiueret. Item. Ter. Adel.22. Sibi uixit, ſibi ſumptum fecit, omnes bene dicunt, amant. Naturæ.1.uolu. ph.109. Quod à te dictum eſt conuenienter naturæ uiuere. Spiritu.3. uo.or.247. Si non ſpiritu, ac uirtutis laude uiuemus. Vitam durã. Ter.Ad.22. Nam ego uitam durã, quam uixi uſq; adhuc. Peſtem. in fa.161. Quod uero à te uiro optimo ſeductus eſt, tuo'q; beneficio adhuc uiuit hæc peſtis. Arbores.1. uo.ph.160. Qu'am uitis, quã arboris, hæc enim etiam didicimus uiuere. Ita uiuam. Atti.76. Ita uiuam, ut maximos ſumptus facio.

Vlciſci. Et punire, et uindicare, inquit Aſc. ſignificat. uerum cum eſt uindicare & hoſtes, & nos, & iniuriam ulciſci dicimus. Inimicum. Ter. Eunu.6..Malo ego nos proſpicere, quam ulciſci accepta iniuria. Item Atti.274..Quos quidem ego omnibus ſententijs ulciſcor: id eſt, quos in omnibus ſententijs dicendis exagito, uel omnibus approbantibus: Aſco.42..Te ipſum ulciſcantur.

Iracundiam ali. Ter. Phor.4. Recte ego mihi uidiſſem, et ſenis eſſem ultus iracundiam. Se.3.uo. orati. 119. Potuit'ne cum domum ac deos penates ſuos illo oppugnante defenderet iure ſe ulciſci? Vicem alterius.in ſa.10. Noſtram uicem ultus eſt ipſe per ſeſe.

Vocare, eſt uoce aliq. ad aliquid inuitare, interdum appellare, & multa alia per translationem ſignificar, ut in exemplis. A re aliq. Attic.198.. Quod me à mœſtitia uocas: id eſt, abducis. Senatum.in fa.161. Nã cum Senatum ad XIII. Calen. Ianu. Trib. Pleb. uocauiſſent. Item in oratorijs libris.143. Verbis ali. aliq.

Pl.Amp.8: Tu gubernatorem à naui huc euoca uerbis meis. In craſtinum. Pl.Pſeu.19..In craſtinũ uos uocabo. Sapientem. in or.li.155. Septem fuiſſe dicuntur uno tempore, qui ſapientes, & haberentur, & uocarentur. Ad cœnam. Te.An. 10..Quẽ, inquit, uocabo ad cœnam meorum ęqualium potiſſimũ nũc? Atti.94. Hunc ego patris cauſa uocaui ad cœnã.i.inuitaui. Ad laudem. in fa.147.. Et quarum rerũ ſpe ad laudẽ me uocaſti harũ fructũ i reliquum facias alacriorẽ.i. excitaſti.

Ad utilitatem ſuam aliq. in or. li. 139. Ad mentes iudicum quã maxime permouendas, & ad utilitatem noſtram uocandam conferenda ſũt

Ad perniciem, Ad ſalutem. in or. lib.111. Eadem facultate fraus hominem ad perniciem, & integritas ad ſalutem uocat. Ad uitam. Attic. 41..Quod me ad uitam uocas. Ad periculum.2.uo.orat.195. Nunc uel ſolus defectus ad calamitatem, uel primus uocatus ad tale periculum omnium animos iure debito commouiſſe. Ad inimicitias. in fam. 169.. Vocemus te ad nullas inimicitias: ſed &c. id eſt laceſſimus. Ad uim.3.uo.or.109. Et P.Clodium ad iudicium bis, ad uim nunquam uocauit: id eſt prouocauit. Ad iudicium. uide ſupra. Ex iure manu conſertum.2.uo.or.129.. Quid tum inde? ibi ego te ex iure manu conſertum uoco. Item in ora.lib.188.. In ius.1.uo.or.11. Vadari iuſ; ꝓmittit: in ius uocas, ſequitur: iudicium poſtulas, non recuſat. Pl. Aſin.7.. Hodie in ius uoco te. In iudicium.1.uo. or.65..Poſteaquam bis COS. & cẽſor fuerat, L. Cottam in iudicium uocabat. in ora. lib.141.149..176..3. uo.or.27.148. id eſt accuſare: Ira ſcelus ali.1.uo.or.82. In controuerſiam. in ora.lib.135.. Nulla enim ferẽ res poteſt in diſcendi diſceptationẽ, aut controuerſiam uocari. In contentionem.2.uo.or.128. Rdiqui temporis ſpatium in contentionem uocatur: id eſt, de eo contenditur. In diſceptationem in orator.libr.154.. de omni re, quæ unquam in diſceptationem, quæſtionem'que uocatur. In quæſtionem. uide ſupra

In crimen.2.uo.or.178..Qui ab illis etiam in crimen uocantur: id eſt accuſantur criminantur. In crimen aliq.1.uo.orat.197. Auaritiam in crimen, & iudicium uoco. id eſt, crimini do. In odium.2.uolumi. or.61..Nomen imperij in commune odium orbis terræ uocabatur.

In inuidiam. in fa.73. Quibus in inuidiam abſens, & in crimen uocabare. in.1.uo.or.197.2.uo. or.152.

Et de re aliq. de off.17. Itẽ q̃ alij de uita, alij de gloria, & beneuolẽtia ciuium in diſcrimen uocantur: quod nouum Eraſmo uiſum eſt. In periculum.2.uo.or.193. Etenim errat ſi quis arbitratur M.Tullium idcirco in capitis periculũ uocari, quod deliquerit aliquid. In dubium aliqu. in fa,163..Nemo uocabit in dubium

id eſt, negabit. uel quod certum eſt faciet ambiguum, ut de eo dubitet. In ſpem. Att. 47. Quam in ſpem me uocas. In ſuſpicionē. 1. uo. or. 237. Leonidæ cuiuſdā Siculi familia in ſuſpicionē eſt uocata cōiurationis: id eſt uenit in ſuſpicionē cōiuraſſe. In luctū. Att. 41. Me & meum mœrorē exagitē, & te in eundē luctū uocē. In cœlū aliq. 2. uol. ph. 173. Quos in cœlum merita uocauerunt. In integrū. Att. 286. Nec̨ iā ꝓuocari in integrum poteſt.

Vociferari, eſt alta uoce inclamare. 3. uo. or. 125. Vociferabare decē milia talēta Gabinio eſſepromiſſa.

Volare. Etſi hoc proprium auium eſt, transfertur tamē ad multa alia, cum maximā rei celeritatē ſignificamus. Literas obuiā alic. Att. 94. Tu autē fac, ut mihi tuę literę uolent obuiæ.

Volitare, eſt diſcurrere. in or. lib. 110. in or. lib. Qui per forū uolitant: id eſt, curſitant. 3. uol. or. 4.

Voluere. Voluitur quod circumquac̨ uertitur: ſed transfertur ad conſilium, atc̨ ad quædam alia: & aliquid animo, & cum animo uoluimus. Sallu. Iug. a. Vehementer eo negocio permotus multa cū animo ſuo uoluebat. Complexio uerborum. 159. Longiſſima igitur complexio uerborum, quæ uolui uno ſpiritu poteſt. Verba celeriter in oratorijs libris. 187. Et M. Pontidius municeps noſter multas priuatas cauſas actitauit, celeriter ſanè uerba uoluens: id eſt, qui in pronunciandis uerbis celeritate ualebat.

Volutare, eſt crebro atc̨ aſſidue uoluere: Aliquid in orato. lib. 146. Qui in ueteribus erit ſcriptis ſtudioſe, & multū uolutatꝰ: id eſt uerſatꝰ.

Vomere, eſt ſumptū cibum reddere: quod etſi proprie de cibo dicatur, transfertur tamen, ut in exemplis. In menſam. 1. uo. ph. 69. Velim ita mihi affingere Aſotos, ut ſoletis, qui in menſam uomant. In Aliquem aliq. Ter. Adel. 11. Ac requiram fratrem, ut in eum hæc uomā.

Vorare, eſt auide ſumere: q̄d ꝓprie de cibo dicit̄, ſed per trāslationē etiam de alijs. ut Literas. Att. 60. Nos has uoramus literas cum homine mirifico (ita mehercule ſentio) Dionyſio.

Vouere, eſt dijs aliq. obligare: & abſolute, & uotum etiam uouere dicitur: ut ſeruire ſeruitutē, uiuere uitam, & in cæteris multis. Votum. Plau. Amph. 7. Vt quæ apud legiones uota uoui, ſi domum rediſſem ſaluus, ea ego exoluam omnia.

Vrgere, eſt impellere, adigere, premere, inſtare. Comitia. 1. uo. or. 70. Solicitabar rebꝰ maximis uno atc̨ eo exiguo tempore: urgebant comitia. Somnum aliq. Att. 188. Nec erat quid ſcriberem, & ſomnus urgebat: id eſt, uim faciebat, premebat. Forum. in fa. 134. Romæ cum ſum, & urgeo forum. Ius de officijs. 65. Ius Craſſus urgebat: id eſt, de iure contendebat, premebat. Occaſionem. in fa. 99. Quin

Quin tu urges homo occaſionem, & facultatem:id eſt, inſtas in occaſione. Re aliqua aliq.1.uol.ph.233. Qui duorum generum malis omnibus urgeatur:id eſt, prematur.

Veſtigiū aduerſus aliq.de off.129.. In quo qui inſiſtunt, aduerſa uobis urgent ueſtigia:id eſt, cōtra uos premunt terram. Agit enim de antipodibus.

Vrere, proprie eſt igni conſumere, ſed transfertur ad ea quæ quaſi ignita, quos tangunt, eos urere uidentur. Aliq.1.uolu.ph.183.. Pernoctant uenatores in niue, in montibus uri ſe patiuntur:id eſt, frigore. Hominem. Ter.Eu.4.. Non malum herde. G. uro hominem. Item. Eu.6.. Rogas? ſcin ſiquando illa mentionē Phædriæ facit, aut laudat, te ut male urat.

Vſurpare, eſt proprie in uſum capere:id'ꝗ tam facto, quàm dicto: in poſteriore uero pro mentionem facere recte exponi poteſt: dicimus'ꝗ uſurpare aliq. aliq. re. Ego non libere audere dicere. Cæſ. illud crebro uſurpabat facere ſeu etiā dicere. Viā.3.uo. ora.105. Quæ cruentata antea cæde honeſti, atq; innocentis uiri ſilebatur, eadem nunc crebo uſurpatur. Nomen ciuitatis.1.uo.orat.269. Sed cum imploraret ſæpius, uſurpareꝗ; nomen ciuitatis. Memoriam.de off.101.. Quis eſt, qui C. Fabritij, M. Curij cū charitate aliqua, & beneuolentia memoriā non uſurpet:id eſt, faciat mentionem. Sermonibus aliq.3.uo.or.131.. Soleo ſæpe ante oculos ponere, id'que libenter crebris uſurpare ſermonibus omnes noſtros imperatores, & cete. Cognationem.1.uol.orat.261. Sed multis officijs illorum uſurpata, & comprobata cognatio. Cubile. in fa.140. Quid eſt enim illud? quæ mulier una? quid inquam eſt? uſurpato duplex cubile. Ex bonis alte.1.uo.ora.162. Hic iam grandis natu Eubulida, hoc tantum exacta ætate laboris, itinerisꝗ; ſuſcepit, non ut aliquid ex huius bonis uſurparet, ſed ut quibus oculis cruētas ceruices filij ſui uiderat, ijſdem condemnatum te uideret .i. ut caperet. Sapientem aliq.de offi.41. Quem C. Lælius, is qui ſapiēs uſurpatur, prætor fregit, & comminuit: id eſt, qui ab omnibus ſapiens & habetur, & appellatur.

Vti, eſt alterius rei gratia: frui uero ſui ipſius cauſa, inquit Laur. Vall. Vti uero hoc uerbo cum proprie, tum tranſlate uſi ſint boni, ac etiam aliquando paſſiue, tam'que de bonis, quam de malis late in exemplis patebit. Conſtructio uero eſt. & aliq. re, & aliquid interdum uti. Artificio. in ora. lib.91. Vt qui pila ludūt, non utuntur in ipſa luſione artificio proprio palæſtræ, &c. Id eſt, nō adhibent. Benignitate in aliqu. de off.44. Qua quo in plures uſus ſit, eo minus in multos uti poſſis. Conſilio ſuo. in fa.54. Is utitur conſilio, ne ſuorum quidem, ſed

ſuo. Contentione uocis. de off. 27. In quibus utendum eſt fortaſſe & uocis contentione maiore, & uerborum grauitate acriori. Angu ſte aliquo. Cæſ. Af. 5. a: Aquatione enim longa & anguſta utebatur.

Exemplis. de offic. 92. Quibus me nunc exemplis uti uidetis. Foro. Ter. Phor. 2: Sciſti uti foro: prouerbialis eſt locutio in eos, qui apte ſe accommodant rebus agẽdis: ſumptum autẽ eſt ab ijs negociatorib⁹, qui ante locum commercij non præſcribunt quanto uendant, quæ aduehunt, ſed ſecundum annonam fori, quam deprehenderunt, conſiliũ de uendendis, aut non uendendis mercibus ſumunt, inquit Do. Secundo aliquo prælio. 2. uo. or. 8. Et prælijs uſus erat ſecundis. Flatu fortunæ. de off. 36. Nam & cũ proſpero flatu eius utimur. Humanitate. in or. lib. 93. Equidem te cum in dicendo ſemper putaui deum, tũ uero tibi nunquam eloquentiæ maiorem tribui laudem, quàm humanitatis, qua te nunc uti uel maxime decet. Honoribus. 2. uol. or. 155. Homines clariſſimi, ciuitatis ampliſſimis uſos honoribus hoc prætore circumuentos. Laudatore. 2. uo. orat. 159. Hiſce utetur laudatoribus Flaccus. Lege ſua ali. Ter. Phor. 10.: Mea lege utar, ut potior ſit, qui prior ad dãdum eſt. uale: id eſt, meo more faciam: loquitur leno. Literis. At. 189. Etſi literis non difficilius utor, quam ſi domi eſſem. in famil. 71. Literæ credo quib⁹ aſſidue utor id eſt, in quibus uerſor aſſidue. Literis Græcis. de off. 84. Multum etiam literis Græcis utor. Improbitate. 1. uo. or. 168. Tanta improbitate uſus eſt. Inuidia. Pl. Aul. 16. Et inuidia nos minore utamur quàm utimur. Opera. in fa. 25. Hominem occidat oportet, qui ueſtra opera uti uelit. Oratione. in or. lib. 179. Poſtrema cenſoris oratio, qua anno duo de quinquageſimo uſus eſt: id eſt, quam ea ætate habuit.

Oculis. Pl. Certe oculis uteris: id eſt, recte uides. Pecunia in fa. 75. Qua pecunia uſus eſt Pompeius, ut ſua. Pluribus uerbis. in fam. 170. Cum hortatione non egeas, ut ſũpraſcripſi, non utar ea pluribus uerbis. Porta. At. 105. Itaq; ſi hoc imperium mihi moleſtũ erit, utar porta quamprimum uidero. i. diſcedã.

Populo ſuo. 1. uol. or. 5. Alphenus interea Romæ cum iſto gladiatore uetulo quotidie pugnabat, utebatur populo ſanè ſuo: id eſt, tribulibus ſuis. nam ſuo populo hoc in loco pro ſuis tribulibus accipi uidetur. unde Ter. Phor. 1. Fecit popularem: dicens amicus ſummus meus, & popularis Geta heri. quo in loco Don. multa ſignificare dicit popularem: ubi etiam accipit popularẽ eiuſdem eſſe conditionis. nos ex Cice. loco ita exponebamus: ut ſupra. niſi contra ex hoc Do. Ciceronẽ magis exponere libeat: id eſt, ſuæ conditionis hominibus Alphenum in iudi-

cio

cio uſum eſſe: uel utebatur populo ſanè ſuo:id eſt,ſanè ſibi fauente.

Promiſſo.in fa.91..Quo magis expetam promiſſum tuum, quo in literis tuis uteris:id eſt,polliceris.

Tribunatu.Atti.93. Poſtea ſcripſit ad me ſe uti nolle eo tribunatu: id eſt, recuſare tribunatum. Valetudine minus commoda. Cæ. Ci. 3.b:Quod ualetudine minus cõmoda utebatur. Vitio ætatis. in fa. 27..Eos ego fortaſſe nunc imitor, et utor ætatis uitio. Vmbra.de of. 65.Sed nos ueri iuris,germanæq́ iuſtitiæ ſolidam & expreſſam effigiẽ nullam tenemus: umbra, & imaginibus utimur. Ad dignitatem. Att.191..Quam tu ad dignitatẽ promiſiſſes, ad quæſtum uteretur. Ab aliquo.Atti.312..Qua quidem nihil utor abs te.i.quam abs te didicerim.

Ad inuidiam.Attic.10..In hisq́ meo nomine ad inuidiam uteretur.

Ad libertatem.1.uo.philo.82.. Et tamen non tantis uectigalibus ad libertatem utens. Ad ſpeciem. Cæ.Ciu.2.c..Sed peditatu duntaxat procul ad ſpeciem utitur. Ex aliquo.Atti.182..Et nos ſi quid opꝰ erit utemur ex eo de quo ſcribis. Ex uoluntate.Sal.Cat.b.Sperans ſi deſignatus foret, facile ſe ex uoluntate Antonio uſurum:i.quemadmodũ uoluiſſet. Pro re aliq.1.uol.phil. 43.Quibus ut alijs multis conſuetudo iam utitur pro latinis.Cæſ.Gall. 6.b..Hæc ſtudioſe conquiſita ab labris argento circumcludunt, atq́ in ampliſſimis epulis pro poculis utũtur. Parce.Cæ.Af.5.a: Aliquantulum frumenti numerũ in ſua prę ſidia congeſſerat, & eo parce utebatur. Moderate.de off.36.. Tertiũ ijs quibus cum congregantur, uti moderate, & ſcienter. Famem. Pl. Aul.6..Hercle utendam ſi roges nunquam dabit. Re aliq.de offi. 10..Ea,quę acceperis utenda, maiore menſura(ſi modo poſſis)iubet reddere. Operam.Plau.Pœnu.14.. Profecto uteris, ut uoles, operam meam. Silentio.3.uolu.ora.131. Diuturni ſilentij P.C.quo eram his temporibus uſus.

Vulnerare,eſt uulnus inferre, ſauciare.transfertur tamen ad animum.

Animos ali.2.uo.or.194.Vt redintegratione illius coniurationis animos uulnerem ueſtros. Voce aliq.2.uo.orati.99.Et quos ferro trucidari oportebat, eos nondũ uoce uulnero:id eſt,nominatim nõ appello. Senſus,mentes.2.uo:orat. 100.Dubitas quorum,mentes, ſenſusq́ uulneras,eorum aſpectũ præſentiam'que uitare? Rempu.3. uo.ora.36..Quod non ſolum facto tuo,ſed exemplo Rempublicã uulneraſti.

FINIS.

HVCVSQVE PERTINENT quæ ad uerborum rationem faciunt deinceps quę ad nominum ſpectant, exequar.

FORTASSE expectabas lector humaniſſime, ut in hoc quoque de nomine opuſculo eandem rationem ſequerer, quam in uerbo ſeruatam eſſe uides, ut ſingulis ſcilicet uerbis ſua ſingula ſtatim exempla apponerentur: id quod ſanè longe tibi expeditius fuiſſet: ſed cum hęc pars mihi, ut primum quaſi in aduerſaria retuliſſem, adhuc iacuiſſet, neque per hoc anguſti temporis ſpacium, quo ſuperior pars cudebatur, uix reguſtari, nedum expoliri liceret, amicorum que omnium eſſet una ſententia, ut unà omnino cum ſuperiori hanc quoque partem edendam curarem: in cauſa fuit, quamobrem hanc quaſi indicatam haberes. Etſi fortaſſe etiam caſus hic mihi recte conſuluiſſe uideri poteſt: nam quid aliud deſyderandum fuit in hac parte, niſi eius, qua de ageretur, uocis exempla ut ſuo ordine, & modo ſubſcriberentur? at ea ipſa ad certam uerbi literam ſi ad ſuperiorem partem adeas, ſtatim occurrent. niſi illud pen'e ipſum opus repetitum ordine tantum quodammodo commutato ſine faſtidio retexi tibi poſſe ſperaſti, & uolumen quò ingentius fuiſſet, eo etiã tibi acceptius futurum duxiſti. Dij facerent, ut hac ratione tertia illa quoque pars, quæ de particulis inſcribitur, his duabus de nomine, & uerbo, ut par fuit & animus nobis erat, accedere poſſet. Quam tamen ab harum editione non tanto interuallo ædendam curabimus, quin cum his, & exiſſe facile uideri, & coniungi recte poſſit. Si prius illud mihi tamen ipſe repromiſeris, ſi quid offendes in hoc apparatu noſtro, quod animum tuum offendat (quando & boni homeri interdum dormitare ſolent) te id non tam ad improbandum correpturum, quàm illo, quo aliquid ad dicendum adiuuaberis, eſſe compenſaturum.

VALE.

ALTERA PARS APPARATVS EX NOMINVM RATIONE in ſuum ordinem diſtributa.

conferre ſe ad

Acceptum.
Referre.tum, & in.
Acceſſio.
Quærere
Facere
Attingere.
Accuſatio.
Facere
Factitare.
Acies militaris
Statuere
Inſtituere.
Porrigere
Dirigere
Producere in.
Collocare
Firmare.
Acies oculorũ
Perſtringere
Præſtringere.
Admiratio.
Mouere
Excitare
Habere
Facere.
Aditus.
Aperire
Facere
Præcludere
Prohibere.
Adoleſcentia.
Deferuere.
Aer.
Ducere

Conſtare ex aëre.
Affinitas.
Deſtinare
Deuincire
Manere.
Ager.
Colere
Serere
Lætificare
Arare
Præſtringere ara-
Aſſignare (tro
Efficere cũ octauo
Efferre cũ octauo.
Mouere gro.
Exturbare ex.
Mulctari gro.
Occupare.
Agger.
Extruere.
Agmen.
Conſtituere
Carpere
Premere
Cogere
Claudere.
Ala
Premere.
Alea.
Prouocare in.
Damnari æ
Eludere. in.
Ambiguum.
Habere.

Ambitus.
Poſtulare.tus, de tu.
Accuſare tus.
Silere.
Ambulatio.
Deſcendere in.
Auferre.
Amentia.
Injicere.
Intendere
Frangere
Fingere.
Amica.
Ducere.
Amicitia.
Inſtituere
parare
coniungere
conglutinare
conflare
conciliare
propinare
accipere in.
uenire in.
inſinuare ſe in.
adrepere ad.
aggregare ſe ad.
incipere
recipi in.
eſſe in
gerere
manere
creſcere

accreſcere
colere
diſſuere
inuertere
frangere
uiolare
euertere
extinguere
confirmare
ſeruare
conuertere in.
Amor.
Capi re.
diſcedere ab.
detrahere de.
abundare re.
amare
certare re.
proſequi re ali.
Frangere
excutere
exhauriri
abjicere.
Anchora.
Iacere
deligare. ad.
ſtare in.
ſubſiſtere in.
tollere.
Anhelitus.
Ducere.
Anima.
Accipere
continere

com

adrepere ad
adplicare ſe ad

comprimere
edere
efflare
agere
extingui
exturbari
ducere
reſpirare
exuperare
fœtere
debere.

Animus.

Capere
habere
gerere
figere
dare
reddere
afferre
adimere
abducere
addere
augere
accedere
alere
aduocare
attendere
intendere
arrigere
adijcere
appellere
applicare
adiungere
deſtinare
mouere
commouere
permuoere
reducere
cadere mo.
concidere mo.
deficere mo
conſterni mo.
frangi mo.
tremere mo.
demittere
contrahere
deſpondere
effœminare
eijcere
minuere
frangi
diſſipari
obruere
Perculere
percutere
uulnerare
ſtare mo.
remigrare
colligere
reuocare
releuare
laxare
relaxare
remittere
reſpirare
reficere
redintegrare
erigere
liberare
expedire
firmare
tranquillare
renouare
mitigare
placare
laborare mo.
angi mi & mo.
ualere animo & ex animo.
excedi
dolere ab.
ægrotare
excruciare ſe mi.
hærere
pendere mi.mũ.
trahere diuerſum
aperire
ſignificare
habere in.
excidere mo.
diſcedere mo
delere mo.
eximere mo.
exuri mo.
inſtituere
uoluere cum
reputare cum.
ſtatuere apud.
proponere apud.
intueri mo.
luſtrare mo.
perſpicere mo.
dicere ex.
facere ex.
ſcribere ex.
amare ex.
tractare
delibare
haurire
abſtinere
obſequi mo.
explere
periclitari
manare ad.
permanare ad.
præficere
refricare
accipere mo.
percipere mo.
inflari
uelle mo.
adhibere
adeſſe mo.
abeſſe.

Annona.

Leuare
ſubleuare
creſcere
ingraueſcere
confligi.

Annulus.

Inducere
detrahere.

Annus.

Exire
obire
inire
prorogare
reijcere
transferre in.
habere
manere
conficere C.annos
uerti
excipere

Apparatus.

Accipere ratos.

Aqua.

Dare
corrumpere
capere
haurire

ALTERA PARS.

extrahere
tenere aquam intercutem.
Ara.
Conſecrare.
Arbiter.
Adigere trum.
capere
adhibere tros.
amouere. tros.
Arbitrium.
Adhibere ad.
adducere
conferre
reuocare ad.
conficere.
Arcanum.
Loqui no.
Ardor.
Reſtinguere.
Argentum.
Cœlare
facere
ſignare
cudere
tangere aliq.to.
emungere ali.to.
exponere
occupare
olere
perire
reſcribere
ſcribere.
Arma
Curare
concitare ad.
condamare ad.
ire ad.

expedire
deſcendere ad.
capere
comprehendere
eſſe in.
concurrere mis.
excubare in.
detrahere
diſcedere ab.
ponere
deponere
abijcere
proijcere.
Ars.
Combibere
facere
eſſe tis.
confugere ad.
deſinere
tribuere
dirigere
agere tes.
Arteria.
Micare
Palpitare.
Aſpectus.
Eſſe in.
intueri
referri in.
amittere
conuertere
priuare. tu.
Attentio
Captare.
Audacia.
Defigere
comprimere.
Auditio.

dicere de.
habere
accipere.
Aures.
Admouere
præbere
petere
arrigere
ſuſcipere in.
peruenire ad.
accedere ad
afferre in.
immittere in.
oganire ad.
ſuſurrare in.
complere
implere
inculcare bus.
obtundere
eradicare
reddere ſurdas
dormire in.
quieſcere in.
tenere
uiolare
defraudare.
Aurum.
Facere ro.rum.
cœlare
ſignare
inhiare
rependere
ſomniare.
Autoritas.
Conſequi
ſuſcipere
habere
obtinere

florere te.
accedere
ementiri
uiolare
frangere
exterminare
abijcere
adhibere
tribuere
afferre
conſtituere
ponere
præſcribere
intercedere
interponere
ſequi
proſequi
adiungere
Autor
Dare
eſſe
Auxilium
Orbari lio.
adiungere lium.
Bellum.
Impendere
parare
denunciare
indicere
inchoare
incidere
loqui
excitare
exardere
inferre
gerere
facere
adminiſtrare

Auarum facere

Auaritia feruere

facere

ſuſtentare.
alere
differre
prorogare lū:
trahere
ducere
ſuſcipere
attenuare
imminuere
reſtringuere
extinguere
tollere
ſepelire
affici
confici
renouare
reintegrare
inflammare
diſperdere
diuidere
coniungere
Per ablatiuū.
Tentare lo.
uiolare lo.
ardere lo
flagrare lo.
ſubigere lo.
concutere lo.
domare lo.
premi lo
abeſſe a.
accerſere ad.
ſpectare ad.
Beneficium.
Serere
parere
inire
dare

facere
collocare
figere
claudere
ſequi
reddere
ſuſtinere
interire
afficere cio
deuincire
obſtrīgere cio
accipere
Beneuolētiā.
Captare
conciliare
nauare
colligere
reportare
adduci tia.
Bilem.
Cire
concire
concinnare
mouere
commouere
Bonitatem.
Affluere
Bona:
Proſcribere
agi
exturbare nis.
Calamitas.
Aduenire
incidere
accedere
importare
afferre
referre

accipere
haurire
afficere tc.
ſedare
Abeſſe
Calcar.
Adhibere
Calix.
Tangere.
Caligo.
Offundere.
Calor.
Frangere
appellere
Callum.
Obducere.
Campus.
Dare
deſcendere in.
Capillus
Componere
promittere.
Caput.
Aperire
operire
conferre
dolere
fricare
iacere
limare
mitigare
prodere
punire
damnare tis
affligere ad
demere de ca-
eſſe (pite
redire ad.

diuidere in.
conferre in.
referre ad
Carmen.
Canere.
Caſum.
Incidere
intercedere
recidere ad
præuenire
recipere rem
Caſtra.
Ponere è regio
metari (ne
inſtituere
inſtruere
facere tiua.
conficere (ſtra
conferre
habere
mouere
educere ſtris
reducere in.
recipere ſe in.
cōtinere ſe ſtris
exire ex.
educere ſtris.ex
oppugnare(ex
Catenam.
conflare
indere
inijcere
habere in.
extra nas.
Cauſa fo-
renſis.
Facere
naſci

deferre
accipere
ſuſcipere
agere
actitare
tractare
dicere
orare
perorare
deformare
informare
accedere ad.
tenere
ſuſtinere
pendere
iactari
releuare
confirmare
declamare
conficere
obtinere
amittere
cadere ſa,& à
cedere (ſa.
diſcedere a.
perire
ingredi in.
deſcendere in
inuehi in
pugnare cum.
Cauſa ex-
traforum
Quærere
reperire
capere
conijcere
habere
dicere

accidere.

dl

Cognitionem rei ab aliquo accipere

dicere
cognoſcere
coniungere cum.
accedere
dare
incidere
ponderare
repudiare
præcidere
adimere

Cædes.

Moliri
ſpectare
creare
imminere
facere
committere
efficere
reprimere
inſtaurare

Celeritas.

Habere
adhibere.

Cæra.

Imprimere
notare ra.

Cerebrum.

Diminuere
Diſpergere
excutere

Certamen.

Inſtituere
inire
uenire in.
deſcendere in.

Ceruices.

Dare
ſubijcere
euertere.

Certum.

Scire
facere

Certo.

Scire
habere pro.
dicere

Cibus.

Mitigare
modificare
capere accescere
deducere
ſubducere.

Cicatrix

Indere
coire.

Ciues.

Deſignare
facere
eſſe
uiolare

Ciuitas.

Dare
recipere in.
communicare
reducere
accipere in.
uenire in.
habere
temperare
ſolicitare
deformare
recreare
ſeruare
traducere

Clades.

Accipere
afferre.

Clam.

Habere
eſſe

Clamores.

Mouere
facere
edere
excitare

Cœlum.

Contrahere
temperare
deuocare de.
ſeruare ie

Cœna.

Condecere
condicere
dicere
uocare ad.
coquere
condire
accipere na.
dare
ponere
apponere
eſſe
imperare
parare
reuocare ad.
prouocare ad.
obire nas

Cogitatio.

Configere
inijcere
ſuſcipere
uenire in
tangere ne
percutere ne.
conferre
excidere
uincere
abijcere

Cognomen.

Inuenire
reportare
arripere.

Colonia

Mittere
deducere
exire in.
collocare

Color.

Noſcere de.
uti quatuor ribus.

Colloquium.

Venire in.
habere

Collum.

Conijcere in.
inuadere in.
ſequi.

Comitia.

Edicere
urgere
inſtare
deſcendere ad.
habere
gerere
obire
differre.

Commeatus.

Intercludere
prohibere tu.
ſubminiſtrare
ſupportare.

Cōmendatio

Habere
probare
euertere.

Commoditas.

Creare.

Commodum.

Sequi
cadere
eſſe
capere
claudi.

Compedes.

Imponere
indere
impingere
cuſtodire.

Compendium.

Facere
conferre.

Compotes.

Facere
eſſe.

Concilium.

Indicere
uocare
conuocare
dimittere
diſcedere.

Concordia.

Redire
redigere in.
reducere in.
conſtituere in.

Conditio.

Ferre
afferre
imponere
proponere
renuntiare.
legere
accedere ad.
capere
accipere
ſtare bus.
manere bus
repudiare

Confidentiam.

Sumere
habere.

Coniectura.

Habere.
accedere ad.
euadere ad.
capere
facere
augurari ra.
ducere
ſequi ra.
conſequi ra.
reuocare ad.
ſcribere ad.
ferre ram.

Coniugium.

Deuincire gio

Coniunctio.

Dirimere.

Coniuratio.

Facere
comprimere
aperire
diſcutere.

Conſcientia.

Comprimere
metiri ex.
ſuſtentare ſe tia.

Conſilium.

Præuenire
anteuenire
agitare
inſtituere
exordiri
inire
dare
deeſſe lio.
iuuare lio.
conſulere
ire in.
referre ad.
mittere in.
uenire in.
capere
coquere
efficere
exequi
obire
eſſe
uti lio
facere lio
conferre
coniungere
participare aliq.
ſuſtinere
Labi lio.
afferre
mutare
deſiſtere lio.
minuere
transferre
amittere
repudiare
tollere
frangere
dirimere
dare

Conſolatio

Habere
adhibere
afferre
indigere ne.
lenire aliq.ne.

Conſuetudo.

Aperire
nanciſci
dare ſe in.
implicare ſe in.
inſinuare ſe in.
uenire in.
deuincire ne.
adduci ne.
manere in
tenere
ſeruare
præſtare
ſerpere
terere
reuocare ad.
reuerti ad
claudere
adimere
uide magiſtratū

Conſulatus

Condire
gerere
deijcere tu

Conſul.

Deſignare
facere
pronuntiare.
accipere

Conſpectus

Dare ſe in ctū.
abdere ſe ex.

uenire in.
prodire in
eſſe in.
diſcedere ex.
fugere
uitare
amittere e.
Cōſpirationē.
Conflare
conſentire ne.
Conſtantia
Afferre.
Contentionē.
Adhibere
iacere in.
uocare in.
Concionem.
Habere
dare
Controuerſiā.
Deducere in.
uenire in.
eſſe
habere
alere
obliuiſci. arum.
Contumeliā.
Deſcendere ad.
dicere
facere
intorquere
imponere
lacerare lia.
operire lia.
ſcribere
remanere
lenire
uertere in.
iacere in aliquē
vexare a
onerare ys
seruire ys. & pati
insequi a

accipere.
Conuentus.
Agere
eſſe.
Conuitium.
Dicere
facere
iactare tio.
uerberare tio
Conuiuia.
Accipere uio
agitare
inire
agere.
Copia.
Gignere
eſſe
dare
facere
aſſumere
eiurare
habere.
Copiæ.
Contrahere
comparare
cogere
inſtruere
redintegrare
frequentare
augere
deſerere
Cor.
Accipere de.
conſpicere de.
eſſe di.
excidere di.
dolere de.
ſapere

tendere
amare inter ſe de.
Coram.
Adeſſe
laudare
agere
Corona.
Accōmodare ad.
dare ad.
cingere na.
Corpus.
Amittere
alleuare
temperare
accedere ad.
uenire ad.
ire ad
inhærere in.
conduplicare
alere pus, pore.
Crapula
Dormire
edormire
exhalare
uomere
Creditum.
Abiurare.
Crimen.
Facere
dare ni
accerſire ne.
afferre men falſum
conflare
conijcere in.
uocare in.
agere
deriuare
refellere

diſſoluere
effugere
uenire in.
condonare
quærere
perorare
eripere ex.
accipere.
Crux.
Loqui in malā cē
abire in malā cem
minitari
proponere
tollere in
agere in.
Cruciatus.
Edere in.
admouere tus.
affici tu.
inſilire in.
ciere
accipere tu.
agere in.
Crudelitas
Laborare te. acuere ad
condemnare tis.
Cubile.
Inire.
Culeus.
Inſuere in.
Cumulus.
Afferre
Culpa.
Eſſe in.
habere
hærere
ſuſtinere
admittere

commerere
contrahere
cõtrahere q̃d pa.
conferre
coniĳcere
conuertere
deriuare
impingere
transferre
preſtare
redimere
abſtinere a.&pa.

Cupiditas.

Incidere
concipere
ardere te.
flagrare te.
incendi te.
prætexere
uelare
comprimere
continere
frangere
adduci te.
finire aliq.te.
metiri
inĳcere
intendere.

Cura.

Adhibere
conferre
configere
incumbere in
ſuſcipere
afferre
afficere ra.
diſtineri ris
ſuſtinere
inĳcere
abĳcere
laxari
ſoluere
conſidere

Curatio.

Adhibere
afferre.

Curriculum.

Currere
deflectere.

Curſus.

Currere
facere
eſſe in.
habere
tenere
contendere
perſeuerare
conficere
certare ſu.
reuocare de.
tranſcurrere.

Cuſtos.

Addere.

Cuſtodiam.

Dare in.
collocare
habere. in.

Damnum.

Facere
dare
augere
præſtare
farcire
reſarcire.

Decorum.

Seruare

Decumæ.

Dare
exigere
accipere mas.
conducere
defraudare
accipere.

Decus.

Dare.

Dedecus.

Imprimere
admittere
dare
ſuſcipere.

Deditio.

Significare
facere
dare ſe in.
uenire in.
recipere in.
redigere in.

Delectatio.

Habere
afferre
dare
affici ne.

Defenſor.

Adhibere
adoptare.

Delectus.

Habere
dare
adiuuare
agere.

Deliberatio.

Capere
habere

Delictum.

Committere
admittere.

Delitiæ.

Facere
eſſe in.

Demonſtratio.

Conuertere.

Dentes.

Prurire
labefactare
cadere
carpere.

Deſperatio.

Afferre
adhibere
peruenire ad.

Detrimẽtum.

Facere
capere
accidere
imponere
inferre
iniungere
reconcinnare
ſarcire
reſarcire
ſedare.

Deſiderium.

Ferre
capere
eſſe in.
afficere rio.
æſtuare rio.
flagrare rio.
ardere rio.
mori rio.
conſolari
deponere

Detrimentum
Importare.

abijcere
refricare
mouere.
Deos.
Facere
referre in.
teſtari
uiolare
habere
Dica.
Scribere.
Dies.
Inclinare
aduentare
dicare
conſecrare
celebrare
agere
dare
dicere
condicere
conſtituere
ſtatuere
præſtituere
præfinire
deſtinare
ſcribere
aſcribere
probare
ſumere
prodire in.
proferre
producere
prorogare
prolatare
differre
trahere
protrahere
laxare
extrahere
abducere
ducere
inſtare
uenire
aduentare
appetere
ſubire
ſubeſſe
irrepere
ſubrepere
obrepere
labi
incidere in.
incurrere in.
adeſſe
eſſe
habere
degere
obire
deſieri
intermittere
repetere
uiuere in.
ſuſtinere.
Difficultas.
Eſſe
ineſſe
affici te.
afferre
Dignitas.
Naſci ad.
quærere
conciliare
colligere
conſequi
Locari in.
habere
anteire te.
ſtatuere ex.
facere ex.
uiolare
deformare
mentiri
amittere
detrahere de
frangere
florere
proponere
afferre
reſtituere
adiungere
Digitus.
Cadere ad
numerare ad.
coquere in.
detrahere de
mittere de.
intendere tum.
ſignificare to.
Diligentia.
Adhibere.
Dimidium.
Dicere
auferre
diuidere.
Diſcordia.
Abeſſe.
Diſcrimen.
Venire in.
habere
eſſe in.
uerſari in.
adducere in.
deducere
ponere in.
inferre in.
conferre in.
Diſſenſio
Extinguere
Ditio.
Eſſe in.
redigere in.
Diuitiæ.
Parare
adoptare in.
uenire in.
Diuortium.
Facere
Documentum
Docere
Capere
eſſe. to.
Dolor.
Obnuntiare
adhibere in.
dare
facere
afferre
urere
inurere
incutere
incendere
amplificare
accedere
accipere
haurire
ſuſcipere
inuadere
habere
incurrere in.
eſſe rem in.
laborare re.

abſtergere. exhaurire.
accidere.

Viſſitudina
accipere.

Ponere

affici re.
angi re.
tabeſcere bus.
confici re.
ſuccumbere ri.
ardere re.
differri re.
dolere
dolere aliquo.
agnoſcere
condere
tenere
includere
impertire
ſcindere
remittere ſe.
deponere
abijcere
depellere
frangere.

Dolus.

Ineſſe
circumuenire lis
ludere
deludere lis.
ſuere
tenere
aperire
accipere lo.
adhibere

Domus

Facere
ædificare
reficere
conueſtire
exire
excedere mo
exulare mo
emigrare
repedare
reuenire
ſcribere mr̄.
abeſſe à mo.
aperire
exhaurire
exinanire
euertere
ſeruare
complanare
perſonare
inire.

Pro familia

Reconciliare
commendare.

Pro patria.

Exire mo.

Donum.

Dare no.
dare

Dos.

Dicere ti
dare

Dubitatio.

Dare
afferre nem.
inijcere
accedere
habere
æſtuare
adducere in.

Dubium.

Habere
eſſe
eſſe in.
facere
uenire in.
uocare in.

Dulcedo.

Capere
concipere

Aedes.

Aedificare
locare faciendas
lucere
diſturbare
reficere
ſarcire
conducere
locare
inſcribere mercede
proſcribere

Edictum.

Dare ex.
poſſidere ex.
præmittere

Aedificatio.

Abijcere
deponere

Aegritudo.

Affici ne.
adimere
afferre

Egeſtas.

Expiare
afferre

Aegre

Eſſe
facere
ferre.

Epiſtola

Dictare
ſcribere
inſcribere
exarare
impingere
texere
complicare
obſignare
dare
mittere
committere lg.
uenire
reddi
referri
ferri
accipere
aperire
ſoluere
legere
reſcribere
remittere
reſpondere lx.
ſoluere lx.
inflammare

Epulæ.

Dare
inire.

Equus.

Aſcendere
deſcendere ex.
inſueſcere
uehi equo.
inuehi equo
proficiſci equo.
incitare
immittere
admittere
reſcribere ad
mœrere equo
pugnare ex.
diſponere
tolerare.

alere

afere
Aerarium
Haurire
referre.
Error.
Sugere
imbui
creare
eſſe
uerſari in.
inducere in.
duci re.
laborare re.
compleri re.
affici re.
eripi
deduci
deponere
liberari re.
exolui re.
tollere
committere:
Erugo.
Incidere in
contrahere
Aerumnas
Creare
incidere in.
ſuſtentare
exequi
exolui nis.
Aes.
Afferre æs
alienum.
facere æs alie.
cõflare æs ali.
contrahere æs
alie.

creſcere ęs ali.
eſſe
habere.
laborare re
alie.
obſtringi re
alie.
premi re alie.
obrui re alie.
diſſoluere re
alie.
exire re alie.
liberari re ali.
relinquere æs
alie.
eſſe in re alie.
celare in.
facere ex.
incidere in æs
& in ære.
ſignare
temperare
figere
refigere.
Aeſtimatio
Accipere in
Aetas
Agere
decurrere
degere
uiuere
affici te.
firmare
confirmare
florere te.
extendere
ingraueſcere
anteire te.
accedere
accreſcere cu
acuere.

præſtare te.
ſuperare te.
habere
præcurrere tẽ
exigere
conficere
terere
incidere in.
incurrere in.
ferre
dicere ad.
deflectere ad
nudare (aliq.
confici te.
Exceptio.
Habere
dare.
Excurſus.
Facere
habere.
Excuſatio
Quærere
requirere
reperire
habere
afferre
accipere
admittere
Exemplũ.
Capere
ſumere
proponere
ſtatuere
habere
facere de.
facere ad.
eſſe
conferre

exiſtimare ad.
edere
tollere
inſanire ad.
adduci plo.
Exemplũ
literarũ.
Exarare
ſcribere
exſcribere
transferre
mittere
Exercitus.
Facere
ſcribere
contrahere
conflare
conficere
cogere
habere
alere
ducere
ornare
luſtrare
euocare
diſſipare
reficere
duplicare
firmare
imponere
portare
reportare
tranſportare.
traijcere
traducere
deducere
ſummittere
remouere ab.

dimittere
diſcedere ab
ſolicitare
Exilium.
Ire in.
proficiſci in.
ſuſcipere
reduci de.
afferre.
Eximium.
Habere in.
eſſe
Exiſtimatio
Colligere
accipere
conducere ni.
laborare de.
committere.
Exitium.
Dare
euoluere
conuertere in
eſſe tio.
Exitus.
Habere
parere
dare
conſequi
conſentire
laborare tu.
Expectatio
Dare
facere
concitare
tenere aliq.nẽ.
occurrere
implere
explere

uincere
commouere
afferre
habere
eſſe nem
eſſe in.
Expenſum.
Ferre
offerre
Expers.
Habere
eſſe
Expurgatio.
Habere
Extrinſecus.
Accipere.
haurire
Exuuiæ.
Dare
Fabula.
Facere
dare
edere
agere
recitare
ſtare
exigi
Facies.
Habere
uertere ſe in
noſcere de.
Facinus
Facere
admittere
committere.
Factio.
Habere.
Facultas.

dare
adimere
habere
eſſe
accidere
Facundia.
Poſſe a.
ualere ia.
Fallacia.
Facere
intendere
portare
afferre
Fama
Conficere
colligere
eſſe
manare
mori
atterere
honorare
inurere
detrahere de.
diſſipare
reprimere
accipere
tenere
transferre
Fames.
Reijci ad
lippire me.
tolerare
ſuſtentare
premi me.
confici me.
iugulare
ſuffocare
necari me.

explere
Familia
Alere
conijcere ſe in.
uenire in.
adoptari in.
recipi in
naſci antiquiſ.
Familiaritas
Conflare
implicare ſe in.
deuincire ali.te
recipere in.
intrare in.
uenire in.
conſequi
uerſari in
habere
eſſe
applicare ſe ad
Familiariter.
Accipere
Febris.
Facere
incidere in.
habere.
carere re
relinquere ali.
Ferrum.
Recipere
depellere
deprehendere.
retundere
elicere
acuere
Fides.
Habere
adhibere

uenire in
facere
dare
tribuere
obligare
obſtringere
ſoluere
liberare
præſtare
adiungere dē.
interponere
afferre
eſſe in.
manere in.
ſeruare
firmare
labefactare
abrogare
derogare.
deduci de
mutare
prodere
gerere
agere ex.
applicare ſe ad
mandare dei.
committere
dei.in
locare in.
acquieſcere dei
recipere
recipere in
experiri
conſtringere
ſuſtinere de ali.
ſumere
adlicere
adduci de ali.

Fides cū eſt
pro cithara
Canere fidib.
præcinere bus.
doceri bus.
ſcire bus
Fiducia.
Accipere - ciā.
ſumere
tribuere
Filia.
Suſcipere
ſpondere
collocare
committere
dare
mandare uiro.
paciſci alic.
habere.
Filium.
Creare
procreare
gignere
producere
ſeminare
ſuſcipere
ſupponere
exponere
efferre
adoptare
Finis
Statuere
præſcribere
afferre
prorogare
dilatare
tranſire
exire e.de.

præ

prætergredi
arcere ali.bus.
facere
properare ad.
Flagitium
Facere
admittere
imbui tijs.
cooperiri tijs.
nobilitari tijs.
ſuſcipere
Fœdus.
Facere
ferire
icere
paciſci
accipere
frangere
uiolare
Fœnus.
Dare ri.
ſumere re
renouare.
Foras.
Edere
efferre
promere
emanare
ſeducere
eijci
quati
excuti
eminere.
Fores.
Crepare
crepitare
pellere
pultare

Foris.
Sapere
Forma.
Dare
facere
capere
gerere
extinguere
noſcere de
Formido.
Recidere ad
opponi.
Forum.
Ambulare
inambulare
uenire in
lucere in.
regnare in.
carere ro
ordinare
purgare
callere
refrigere
uti
urgere ro
iuuare
agere
Fortuna.
Tentare
periclitari
trahere
deuenire in.
inclinare
transferre ad.
ſuperare
frangere
agi.
Fraus.

Creare dem
ferre
prodire in
illicere in.
deducere in.
inducere in.
impellere in
incidere in.
ſuſcipere
ualere ad.
uti ad.
conuertere in.
Frenum.
Adhibere
mordere
Frigus.
Appellere
remittere.
Fructus.
Capere
percipere
ferre
habere
reddere.
Fruges.
corrigere
recipere ſe ad.
ferere
euadere ad
redire ad
Frumentũ
Arare
exarare
ferere
prouenire
maturare
abeſſe
metere

metiri
prouidere
imperare
importare
ſupportare
intercludere
ſuppetere
comprimere
corrumpere
Frontem.
Contrahere
exporrigere
ferire
percutere.
Fuga.
conſulere gæ
quærere
ornare
adornare
eſſe in.
recipere ſe ga.
conijcere ſe in.
conferre ſe in.
dare ſe in.
mandare ſe gæ
uertere ſe in fu
gam.
cõuertere ſe in.
petere ſalutem
fuga.
facere
inijcere
intercludere
deſperare
Fulmen.
Iacere
emittere
Fundamẽtũ.

iacere
ſubducere
euertere
euertere à to
Funus.
Indicere
obijcere
locare
curare
adiuuare
adiutare
ducere
accedere in.
uenire in.
prodire in.
procedere
efferre aliq. re.
Furor.
Facere
erumpere
effundere
augere
comprimere.
alere
Furtum
Facere
alligari ſe ti.
olere
damnari ti.
agere
Gaudium.
Duci dio
erumpere
affici dio
Genus.
Ementiri
Gladius
Stringere

diſtringere
nudare
educere.

Gloria.

Naſci ad
moueri ria.
afficere a
ſitire
ſequi
uenire in
eſſe in.
eſſe
florere ria.
circunfluere
adipiſci (ria.
alere
dare
communicare
duplicare
infringere
tranſmouere

Gnatus fi/lius.

Tollere
exponere

Gradus.

Grandire
proferre
tollere
ſuſpendere
Locare in
collocare in.
obtinere
deijci de.
complere

Gratia.

Facere
facere in tiã ali.
cogitare
intueri
inire
capere
acquirere
colligere tias.
conſequi
imperrare cũ,
componere(p
recipi in.
redire in.
reſtitui in
reuenire in
mutare
tenere
ualere tia
adipiſci tiam
habere
apponere tiæ.
referre
prædicare
illuſtrare

Gratias

Dare acquirere
habere
referre
agere as.

Gratulatio

Facere
ſignificare
efferuere
florere.

Grex

Facere
eſſe de.
recipere in.
abigere

Grauitas.

Habere
adhibere.

Gula

Iritare
onerare
ſtringere
frangere

Haſta uenditionis.

Ponere
figere
refigere
collocare
frigere
refrigere
ſubijcere aliq.
tæ.
emere ab

Haſta iacularis.

Iacere
collimare

Hæreditas.

Perſequi
obire
capere
cernere
creſcere
adire
uenire tem.
alic.
obuenire tem
alic.
redire tẽ.alic.
auertere
deuorare
agere

Hæres.

Facere
ſcribere
inſtituere
relíquere teſtõ
ſuccedere
mouere
adiuuare

Hiſtoria.

Exædificare
inflare
ſcribere

Hyberna.

Educere ex.
ducere in.

Honos.

Naſci ad
affectare
afficere rę.
inſtituere
decernere
deferre
mandare
adducere in
euocare ad.
adhibere res.
accipere res
recipere
eſſe rẽ.& in.
ducere
augeri
florere bus.
uti bus
renouare
fundere
effundere
fari
præfari
parere
abundare
communicare
nominare ris.

Hora.

Viuere in
ſignare
capere
mittere ad.
opprimi ra

Hoſpitium

Facere
accipere tiq
innouare

Hoſtis

Capere
confugere
trãſfugere ad.
tranſire
deficere ad.
diſſipare
corroborare.

Hyems

Incidere in.
conijcere ſe in.
recipere ſe ad.
ſubeſſe
præcipitare.
tolerare
confici.

Iactura

Facere
ſtrui ad.

Ignauia.

Exædificare,
uenire

Ignis.

Facere
elicere
adhibere

ad

admouere
iacere
inijcere
indere in.
amburi bus.

Ignominia
Ferre
accipere
referre
uenire
notare ia.

Imago.
Ferre
induere
uertere ſe in.
conſequi

Immortalitas.
Tradere ti.
cōmendare ti.
conſecrare ad

Imperium militare
Decernere
deferre
præficere cū.
mandare
capere
gerere
eſſe cum.
remouere ab.
abrogare um.
adimere

Imperium ut ſit dominatio.
Fundare
definire
terminare
dilatare
propagare
adiungere ad.
dimicare de.
eſſe ſub.

Imperium.
Obſeruare
perſequi
bibere
exequi
abrogare
reuereri.

Impetus.
Facere
excipere
ſuſtinere
cohibere
tardare.

Impunitas.
Proponere
facere
dare
eſſe
habere
uerſare in

Incommodū
Afficere do.
confirmari
accipere

Indicium.
Dare
eſſe
Facere
peruenire ad.
habere
accipere
ferre.

Induſtria.
Manare
languere.

Infamia
Conflare
ferre
habere
flagrare
ſarcire.

Inferi.
Excitari ab.
exiſtere ab.
facere reducē
~~[illegible]~~ ab.

Ingenium.
Habere
eſſe
alere
ualere nio.
florere nio.
labefactari
ſuppeditare
iudicare ex.
redire ad
recipere ſe ad
acuere

Inimicitiæ.
Vocare ad.
appetere as.
capere
ſuſcipere
concipere
ſubire
habere
laborare ijs
exercere
diſcedere ab
deponere
donare
extinguere

Initium.
Facere
ducere
ſumere
oriri
dare.

Iniuria.
Facere
afficere
offerre
inferre
prohibere
animaduertere
imponere (re
onerare ijs ali.
naſci
conflare
accipere
laborare ex.
queri
expoſtulare
retundere
conterere
fugere
damnare rum
condēnare rū.
alligare ſe rum
timere haud
ria
accuſare rum.
agere rum.

Inopia
Redigere ad
laborare ia.
leuari ia.
mederi iæ.
ferre
tolerare.

Iocus.
Dicere co.
mouere
uelle co.

Inſania.
Incidere in
adigere ad.
flagrare ia.

Inſidiæ.
Moliri
comparare
facere
locare
collocare as. et
ponere (in
deponere
tendere
elicere in as.
intrare
uenire in as.
cauere
anteuenire
confugere ad.
continere

Inſtar.
Eſſe
habere

Inſtitutum.
Soluere
ſeruare
tenere
promouere ab
redire ad
reuerti ad.
manere
adduci to.

Integrum.	intendere	conferre in	dare	educere in.
eſſe	gerere	conficere	edere	rapere in
eſſe. in.	incendi	dare ſe bus.	ferre	ire in.
uocare in.	ardere	conuertere	dicere	concedere dc.
reſtituere in	deriuare	deſiſtere	pronuntiare	amplecti
redire ad	uomere.	reprimere	reddere	exequi ius ſuũ
ſeruare ſe in	euomere	ſupprimere	condonare	perſequi ius
tegrum.	cadere . in	tollere	communicare.	ſuum.
Intelligẽtia.	expedire	gubernare	contaminare	diſcedere à
Cadere in.	facere miſſam	affectare	corrumpere	decedere de.
anteire tia ali.	abſcedere	Iudex.	ſtuprare	abire à
Inuidia	decedere	Legere	ſilere	uiolare
Concitare	Iracundia	cernere	conticere	auferre
commouere	Habere	dare	frigere	delere
cogere	inflammare	ſortiri	conglatiare	tollere
colligere	dimittere	obuenire	mutare	tenere
facere	experiri	accipere	tollere	dicere
conflare	Iter.	ſupponere	euadere	agere re ſum
flagrare d ia.	Euenire	cogere	elabi	mo.
onerare dia	inſtare	componere	liberari cio.	poſtulare ſuũ
uocare in.	cognoſcere	compilare	ſiſtere	ius
eſſe in.	explorare	Iudicium	cõperendinari.	facere iure ſuo
habere	conſtituere	Vocare	dominari in	facere pro iure
laborare dia	capere	adducere	experiri	ſuo.
ardere dia	ſuſcipere	rapere	calere	Iuſiurandum
æſtuare dia	aperire	detrahere	ſtare	Adigere ad
uitare	munire	conflare	ſubire	condere
fugere	dirigere	adeſſe ad	reſpondere do	dare
decedere	maturare	uenire	interponere	accommodare
liberari dia	ire	uerſari	intercedere	Iuriſdictio
leuari dia.	ingredi	exercere	adhibere	Abſoluere.
ſedari	progredi	extrahere	abire ab	Iuſtitium.
uti ad.	abeſſe	diſturbare	accipere.	Indici
transferre ad.	facere	exagitare	abducere in.	abſolui
commutare.	appetere	diſſoluere	afferre	confici
Ira.	procedere	iugulare	Ius.	Labor.
Adhibere	inſiſtere	extinguere	Abducere in.	Imponere
concire	conferri	facere	uocare . in	ſubire

ea

capere
excipere
ſubleuare
ſuſtentare
exanclare res
frangi
degere
diminuere
parcere ri
penſare
referre in.
afferre

Labes.
Facere
inuadere la-
be alí

Lachryma
Excire
excutere
deducere
cadere
præbere
expuere
tenere
exarere.

Langor.
Dare
afferre

Lapis
Emere de.
loqui
obrui bus
offendere ad.

Laqueus
Tendere
declinare

Laſſitudo
Exigere

Abigere
eximere
abſtergere
diffluere

Latus.
Aperire
offendere
ualere ribus
diſcedere à
condolere
adijcere

Laudatio.
Facere
adhibere

Laus
Naſci ad
querere petere
comparare
colligere
aſciſcere
capere
excipere
haurire
exhaurire
conſequi
eſſe
eſſe in
uiuere in.
uerſari in
illuſtrare
efferri bus
uendicare
conuertere in.
ponere in
communicare
transfundere
obterere
abeſſe
abundare se

affingere

Legatio.
Dare
ſumere
mittere
obire
agere

Leges
Dare
condere
imponere

Lex.
Ponere in.
proponere
ſcribere
promulgare
rogare
hortari
iubere
ferre
perferre
incidere
figere
aſtringere
conſtringere
uelle
accipere
aſcire
ſancire
ſacrari
tenere
uitare
uti
intercedere gi.
derogare gi.
irrogare
antiquare
frangere
condere

delere
refigere
abrogare
gerere ex
damnare
excipere
cauere
iurare ex.
reijcere ad.
agere lege in.
agere lege cũ aliq.
agnoſcere gẽ.

Legio.
Decernere
conſcribere
explere
conſtituere
delere

Lætitia.
Facere
ferre
afferre am.
obijcere
conijcere in.
augere
affici tia
capere
efferri ijs
incedere ijs

Lætum.
Conſcire

Liberi
Suſcipere
tollere
dare operam liberis.
amittere

Liber
Scribere
inſcribere
deſcribere
ædere
relinquere
acquieſcere in
abſoluere
conglutinare

Libertas.
Proponere
conſtituere
dare
donare
confirmare
reconciliare in.
occludere
præcidere
prodere
deformare
repetere
accipere
recuperare
uendicare
tenere
abdicare ſe te

Libido.
Inuadere aliq. nem
præ ſe ferre ali nem.
obire
eſſe
arcere
cohibere
conſtringere
frangere

Licentia.
Propo-

Locu tangere. in principio 3° officior. -

proponere
dare
demere
nanciſci
habere
obtinere
Lingua,
Conſiſtere gua am.
hærere gua.
titubare
nuncupare
diuertere ad aliq.
fauere guis.
comprimere
compeſcere
aſtringere
abſcindere
incidere
acuere
diuertere am
loqui (ad aliq.

Literæ.
Scribere
facere
exarare
conſcribere
obſignare
mittere
dare
intermittere
conſignare ali. ris
cõmittere aliq. ris
credere ali. ris.
conijcere aliq.

uenire
peruenire
uolare obuiã.
commeare
habere ad aliq.
ferre
referre
reddere
deferre
afferre
leuare per lectionem
expectare
expectare ex.
accipere
ſoluere
aperire
legere
intelligere ex.
cognoſcere ex
agere aliq.
uorare
reguſtare
inflammare
interpellare
literis abdere
appellare (ſe. ris.
tingi

Litis
Sequi
inferre
creare
ſerere
concire
accipere
intendere
perorare

æſtimare
amittere

Locum
Explorare
deligere
obire
inuolare in.
occupare
antecapere
ſeruare *firmare*
tenere
obtinere
mouere co.
deijcere co.
deturbare de.
cedere co.
recedere
relinquere
reſtituere
reſtituere in.
ſuccedere in.
ſufficí in.
eſſe
induci
obſecũdare in
diffinire
dare
adducere

Dicere loco. Suo, alieno, idoneo, Et modo, ſuperiore de., inferiore ex., æquo.

Naſci, Eſſe loco. Honeſto, ſũmo, eqſtri,
Habere loco. Fratris, uxoris, prædæ
Ponere loco. Beneficij, contumeliæ, maledicti.

committere
præbere
ferre
facere
celebrare
eſſe
mittere
dimittere
intermittere
diſcutere
inſtaurare
accipere
ſpectare

ſumere loco argumenti.
ferre loco ignominiæ

Lucrum.
Dare
eſſe cro
eſſe de.
eſſe in.
affici cro
reuocare ad
uiuere de.

Luctus.
Incidere in
facere
ſuſcipere
haurire
tollere *leuare*
habere

Ludi cum ſũt ſpectacula.
Inſtare
curare
edere

Cum ſunt Iudicra
Ludere
præbere
dare
reddere
facere
accipere.

Ludus pro loco
Aperire
habere
habere in.

Lumen
Afferre *accedere*
Habere
aſpicere *accipere*
offundere
extinguere
adhibere

Luna.
Laborare
creſcere
ſeneſcere

Macula pro

excludere.

detrahere de uino .i. de lucro 185

Ludu aperire

pro loco.
Habere
aſpergi la.
ſuſcipere
affici la.
eluere
delere.
Magiſtra/
tus.
Profiteri
Petere
creari
renuntiari
deſignari
accipere
inire
uenire in.
ingredi
gerere
intermittere
deponere
legere ſuffra/
gio
mandare
dare
abrogare
abdicare
abire tu.
accedere ad.
adipiſci:
Malitia.
Doceri ad.
indicare
inſimulari tiæ
Malum
Obnuntiare
dare
offerre

imminere
impendere
coquere
erumpere
excitare
contrahere
exhaurire
mendicari
incidere
impertiri
detrahere
depelli
emergere ex
liberari lo.
Mancipi/
um.
accipere
accipere pio
Manda/
tum.
Dare
Dare in.
mandare
monere ex.
accipere
habere
habere in.
explicare
exponere
perſequi
excoquere
digerere
efficere
exhaurire
conficere
bibere
agere.
Manus, cũ

eſt mem/
brum.
Dare in.
Dare num.
deferre in.
numerare in.
afferre nus.
poſcere in.
porrigere
tendere
admouere
afferre
inijcere
adhibere nus
ſuccedere ſub
uenire in
ſumere in.
capere in.
habere in.
habere ad.
eſſe in Tenere
in.
tradi per
deponere de
mittere de.
emittere de.
dimittere de.
fluere de
amittere de.
dirigere
adire
uenire ad
abſtinere
abdere num
conferere.
Manus cũ
eſt multi/
tudo ho/

minum.
Decertare
confligere
diſijcere
Reijcere
comprimere
deducere
diſtinere
Manus cũ
eſt pote/
ſtas.
Deuenire in.
incidere in.
eſſe in.
dare
Mare.
Claudere
circunfundi
ſubuerti
componi
ingredi
Sequi
ambulare ria.
purgare
Marmor.
Cœlare
facere ex.
incidi in.
Matrimo
nium.
Ducere in
habere in.
Maturitas.
Dare
facere
inijcere
abeſſe à.
Medicina

Adhibere
offerre
facere
colere
repræſentare
afferre
Medium/
Afferre in/
proferre in.
interijcere in.
uenire in.
exire in.
Eſſe in.
excedere è
relinquere in.
remouere de
tollere de
abire è
Memoria;
Addere ad.
afferre ria
reuocare in.
inferre riam/
excitare riam.
colligere
habere
meminiſſe riæ.
habere in.
tenere ria.
tenere in.
tradere riæ.
prodere riæ
propagare ad.
mandare riæ
recidere in
amplecti
redire in.
incurrere in.

Membra facere

referre, in
reuocare in.
redigere in.
cuſtodire riā,
ria.
ſepire ria.
adimere riam.
abſtergere riā
expellere riam
extinguere riā
euellere ex.
deponere
effundere
delere
extinguere
refricare
renouare
repetere
repræſentare.
cōprehendere
ria.
tenere am, et a
conſecrare
celebrare
relinquere in
inſidere labi
mori
renouari
Mendaciū.
Fluere affluere
defungi (tijs.
Menſa.
instruere
extruere
apponere
accumbere ſæ
diſcumbere ſę
cōmunicare ſa
mittere de ſa.

Menſis.
Inire naſci
inijcere (ad.
agi (in.
Mens.
eſſe mētis ſuæ
eſſe mētis com
potem.
conſtare te.
manere in
conſiſtere te
locare collo/
figere (care
figere deſti/
fingere (nare
flectere
mutare
contremere te.
concidere te.
uaſtare errare
deduci à
deſeri à
deſiſtere à
deturbari de.
capi te.
deſipere te
occupari te.
incidere in.
imbui
cōprehēdere te
inhærere bus.
reſidere ſedare
ſeuocare
erigere
impellere
cęcari effluere
adimere
dicere de

guſtare te.
introſpicere
conſentire
ſpirare
uenire in
Mentio.
facere
intermittere
Meretrix.
Facere
ducere abuti
Merces.
Proponere
dare
Meritum.
ædificare.
Meſſis.
Facere
Metus.
Abducere in.
afferre inijcere
afficere tu.
terrere tu.
adiungere
exanimare ali.
eſſe eſſe in.
obſideri tu.
madere tu.
macerari tu
reſpirare à tu.
demere adime
amouere (re
eximere ex.
leuare tū, tu.
liberare tu.
abſtergere
mulctari metu
amittere
accipere

Miles
Scribere
contrahere
amittere
deſyderari
reficere facere
Minas.
Anhelare
Miſericordia
Capere
adduci a. & ad
confugere ad.
concitare
conſeq cadere
tradere
allicere ad.
Miſeria
Capere
cooperiri rijs.
lenire Expuere
ſedare Videre
Mœror.
Venire Suſci
rapere (pere
manere in
exagitare
uocare à
deponere
Mœſtitia.
Vocare à
Moderatio
Adhibere
deformare
Modus
Adhibere
capere ſeruare
facere dū et do
ſtatuere

conſtituere
accipere is.
temperare
terminare
tranſire
cōmendare in
quadrare de.
Moleſtia.
Contrahere
laxari ſtijs.
confligi ſtijs
exhibere
demere delere
diluere
abigere
transferre ad
deuorare
abducere à
abeſſe à
abſoluere
amittere trahere
Monſtrū.
Conflare
nuntiare alere
Monumētū
Mandare
commendare.
prodere
cōprehendere
Mora.
Afferre
inferre.
iniungere
acquirere
eſſe in.
interponere
producere
Morbus
denun

muneri ſuccedere
reuocare ſe ad

denuntiare
ſcribere
afferre
uenire alic.
incidere in.
implicari bo
laborare bo.
graueſcere
aggraueſcere.
mori bo
perire bo.
depellere
ſolui exbo.
ſuperare
ualere à
iurare
affici bo

Mos.

Inducere
introducere
ſcribere ſerere
ponere
eſſe rē & in.
confirmarere.
manere em &
permanere (in
tenere
obtinere
ſeruare
uiuere ex
colere
gerere reſuo
gerere
facere re mo
doc̄p.
facere de.
accipere re
conuenire res.

Mors.

Minitari
inferre
afferre
dare ad.
multare te.
conſcire
capere Petere
maturare
exequi
affici te.
occupare
conſequi te.
denuntiare
celebrare
depellere
deprecari
paciſci
ſimulare
peruerti ali.te.
depaciſci.

Mulier.

Proſtituere
noſcere
abducere

Mundus.

Rotundare
tornare

Munus.

Concinnare
mittere
mittere ri.
afferre
collocare
ornare
Augere
fungi re
exequi

uerbis ornare
ſuſcipere
ſuſtinere
obire
conficere
defugere

ferire aliq re.
traducere nus.

Murus.

Ducere
Perducere
diruere
diſturbare
contabulare
circundare
rum ro.
diſponere in.
deijcere de.
nudare
aſcendere
complere
prominere

Mutatio.

Facere

Mutuum.

Facere
ſumere tuo.
ſentire tuo.

Natura

ferre
concedere ræ.
uiuere ræ.
reuocare ad
deſiſtere
uertere in.
cadere in
aperire

Nauis.

Statuere
inſtruere
fundare
ædificare
abſoluere
deducere

conſcendere
incitare
appellere
frangere
confligi
affligi ues.
ſubducere
reficere.
diſijcere
Colligere
conferre
conducere
collocare
excipere
exinanire
uendicare
euertere
deprimere

Nauſea

Habere
abire

Neceſſe.

Habere
eſſe

Neceſſitudo

Conſtituere
recipere in
ſancire
circumuenire.

Negotium

contrahere
ſuſcipere
ſuſtinere
diſtineri tio.
diſtringi tio
gerere
explicare
conficere

habere

obire
condire
dare
agere Eſſe
obijcere
exhibere
faceſſere

Neruus.

Adhibere
contendere
ire in.
erumpere in.
iacere in
torqueri uo.
necari in.
eſſe uorum
tuorum
incidere uos

Nobilitas

Incipere
corrumpere

Nodus.

Incidere in.
exblicare

Nomen.

Indere
imponere
edere
pronuntiare
acquieſcere in.
dare Deferre
deponere
prodere
mereri de
contaminare
denigrare
uiolare
erumpere in.

inducere nẽ.
captare
uſurpare
ducere
trahere
Eſſe
habere
profiteri
augere
interponere
locare ſuo ne.
ſupplicare ſuo ne.
ſcribere ſuo ne.
commendare ſuo ne.
accipere
conuenire

Nomen pro debito

Habere in
eſſe in.
exigere na.
conficere
facere
explicare
expedire
ſoluere
exoluere
expungere
tollere de

Nota

Apponere
urere
inurere
ſubire
Soluere

Noxia.

Eſſe in.
eſſe extra
mittere
admittere

Nox.

Poſtulare
rogare
orare
concedere
dare
dare de.
conijcere in
offundere
ducere
producere in.
deducere in.
uenire de.
adiungere
ctem
antecapere
ctem

Nugæ.

Habere
dicere
loqui
garrire
ludificare
blatere
agere gas

Numerus.

Facere
conficere
augere
collocare in
redigere in.
reponere in.
tollere ex
transferre
habere rum
eſſe in.
Eſſe de.
eſſe extra
obtinere
conuenire

Numus.

Cudere
commoueri
iactari
erogare
exprimere
eſſe in
habere in
peruenire ad.
ſcribere
reſcribere

Nuntius

Nuntiare
accerſire
afferre
audire

Nuptias

Conſtituere
maturare
facere
conficere
conciliare
adornare
parare
conijcere in.
diſturbare
mouere
promouere
fugere
effugere
cohærere
accipere in.
odorare
apparare.

Obliuio

Capi ne
obrui ne.
adducere in.

Obſides.

Imperare
extorquere
dare
dare in.
accipere
deponere

Obuiam

Obuius

Dare
Mittere
ire
Exire
uenire
fieri
procedere
proficiſci
offerre ſe.
obſiſtere
abire obuiam.

Ocium:

Parere
dare
facere
tradere in.
deducere ad
conferre in.
ſequi
ire in
uenire in
eſſe in.
habere
amplecti
languere tio.
conſumere

Oculus

exturbare
effodere
eripere
eruere
excludere
exculpere
tundere
terere
terrere
reſtinguere
alligare
habere in
habere
perdere
luſtrare
uti lis.
auertere
conuertere
mouere
commouere
adijcere
conijcere
deijcere
defigere
erigere
intendere
quieſcere
acquieſcere in.
eſſe
eſſe in.
concedere ab.
ferre

ferre in.
uerſari ante
ob.
proponere an
te,ob.
incidere in
inuolare in.
flagrare
ardere
paſcere
capi lis.
corrumpere
uitare
aggerere
accipere lis
aliq.

Occaſio.

Tenere
amittere nem.
antecapere.

Odium

conciliare
creare
exprimere
concitare
coquere
inferre
inurere
mitigare
afferre
adduci in
capere
Tenere
concipere
ſuſcipere
uenire in
incurrere
habere
comprimere
exprimere
effundere
uitare

Odor

Incendere
cœnare in
ſcire de.

Offenſio.

Accipere
ſumere
cadere in
habere
afferre nem

Officium.

Eſſe in
fungi
facere
adhibere
præſtare
tribuere
ſoluere
reddere
egredi cio.
recedere ab.
interrumpi
cium.
præteriti cium
prodi
reſpondere
eijs
certare eijs
dirigere
conſtare
continere in.
adduci cio
agi cium

Omen.

Auertere

Onus

Imponere
deponere
iniungere
adiuuare
adiutare nus.
accipere
perficere
abijcere

Opera.

Facere
dicare
dare
nauare
præbere
tribuere
tradere
locare
reddere
remanere
parcere ræ
detrahere de
perire
ſumere
perdere
ludere
occupare
ducere
Abuti
adiutare

Operæ.

Cogere
conferre
eſſe in.

Opes

Intueri
conſequi
florere bus.
deartuare
corruere
abſumere
adipiſci.

Opinio

Afferre
detrahere de.
deducere de.
adducere in
incidere in.
uenire in,ad
diſcedere in.
imbibere
accipere
habere
habere paſſ.
eſſe
tenere
confirmare
amittere
accidere præ-
ter.
fallere nem
nos
labi ne.
accipere fal-
ſam opi.
aucupari
facere
tradere
præbere
præ ſe ferre
Dare
reſpondere ni.
uincere nem.
ferre
relinquere in
dicere de
irrumpere in
inueterare
inflari bus.
inſerere

Optatum.

Eſſe in.
ferre

Optio

Facere
deferre
habere
Solui

Opportu-
nitas.

Habere
adiungere
urgere

Opus

Concinnare
dare
Aedere
extare
perpetrare.

Oppugna-
tio.

Suſcipere
dimittere
deſiſtere ab.
deſiſtere ne.
relinquere

Oratio

Inſtituere
informare
colorare
habere
condere
interrumpere

interpellare
auertere
labefacere
accipere
excipere
exaggerare
comprimere
opprimere
ali.ne.
abhorrere
acuere
accōmodare
addere in ne.
admouere
dare
ſuſcipere
diſtinguere
facere
condire
inſcribere
aggredi
intrare
habere
agere
euomere
deuorare
attenuare
properare ad.
prouehi
cohærere
conſiſtere
creſcere
efflorеſcere
caneſcere
laceſſere

Orbis

Verſare in.
incidere in.

recipere ſe in.
ducere in

Ordo.

Facere nes,ne.
ducere in.
conijcere in.
adducere in.
uenire in
ſeruare
conſeruare
tenere
turbare
egredi
ducere
habere in
adipiſci

Ornamentum

Conficere
eſſe to.

Os.

Fricare
perfricare
habere in
maledicere re ali.
reſpondere re ali.
laudare in
laudare ore pleno.
ducere
ſpargere
eſſe in
denaſare
præbere
obturare
obuenire

occecare
ſublinere
acquieſcere in.
accipere in os.

Pactio.

Conflare
uenire ad.
adire ad.
obſtringi ne.
manere in.

Pagina.

Contrahere

Pallor.

Incutere

Palma.

Dare
proferre
ambire
ferre
poſſidere

Paries.

Ducere
dealbare
ueſtire
diſturbare

Par.

Eſſe
habere

Pars.

Facere
impertiri
imponere
accipere
ſuſcipere
eſſe
Habere
tenere

uelle in,ad
timere ſuæ parti
uacillare in.
agere tes

Parſimonia.

ſuſtentare

Partus.

Inſtare
Edere
leuari cu
celare
abigere

Patientia.

Niti
abuti cia.

Patria.

Exulari
perire e

Patrimonium.

Fortunare
conficere
trucidare

Patronus.

Adoptare
cooptare
aſciſcere
adhibere

Pauca

Dare cis
reſpondere cis,ca
uelle aliq.cis.
abſoluere cis
redigere ad.
redire ad
conferre ſe in

reijci ad

Pauſam.

Dare
facere

Pax.

Conciliare
parere
coaugmētare
conſtituere
dare
dicere
facere
euenire
conuenire
ſeruare
iacere in.
dirimere
mutare
excludere
redimere
recuperare
agnoſcere.

Peccatum

Oriri
contrahere
portare
transferre
ſedare
condonare
lauare

Pecunia

Facere
incidere
conflare
cogere
coaceruare
conſtruere
congerere
conde
exprimere

Otium [illegible]
abundare

condere
ſupprimere
accedere
odorari
obire
accipere
agi
ſoluere
numerare
expendere
pendere
diſſoluere
legare
uti ia.
abſtinere nijs.
amittere
exhaurire
deuorare
diſſipare
abuti ia.
adedere
curare
expedire
erigere
redigere
conficere
ſcribere
reſcribere
deſcribere
imperare
erogare
corrogare
eripere
prçcipere mu
tuam.
decernere
oppugnare in
aliq.

corrumpere
nia aliq.
permutare
intercidere
uenire
ſuperare
ſuppetere
creſcere
confugere ad.
ferre acceptā
referre acceptā
Pennæ.
Incidere
renaſci
Peregrinū
Olere.
redolere
Sonare
Periculū.
Moliri
creare
procreare
offerre
proponere
Intendere
denunciare
facere
faceſſere
uocare in, ad.
deducere in.
inferre
inijcere
fungi lo
eſſe
agere Agi
inſtare
imminere
adire

ingredi
inire
uenire in
habere
hærere in
concipere
declinare
recuſare
præſtare
propulſare
communicare
conuertere ad
Pes.
Dare
dare ſe in
conferre ſe in
referre
recipere
quærere ſalu-
tem bus
ualere bus
laborare ex.
penetrare
tollere
efferre
accedere ad
abijcere ſe ad
des.
iacere ad
inducere in
ſupplodere
Peſtis
Tenere
opprimere
oppetere
afferre
Petitio,
Vocare ad

dare ſe ni.
adornare.
Pietas.
confugere ad.
debere
colere.
Pignus.
Dare ri.
capere.
Plaga.
Inijcere
dare
Facere
uenire
Plauſus.
Excitari
dari Mori.
Pœna
Conſtituere
perſequi
repetere
ſumere
conſumere
conuertere in.
appropinquare
peruenire ad.
ſubire
ſuſcipere
dare
afficere
dedere
ferre
hærere in.
pendere
ſoluere
luere
Suſtinere.
Pondus.

Afferre
habere.
Pons.
Facere
interrumpere
reſcindere
reficere.
Populus
Facere fundū
lum.
deferre ad.
ferre ad.
iubere
agere ad lum.
Poteſtas.
Oſtendere
facere
Dare
offerre
fore in.
eſſe in.
prorogare
abrogare
adimere
præcidere
delere
reſtituere in.
uenire in.
deuenire in.
redigere in.
recipere in.
obtinere.
Potentia.
cōuertere ad.
ſubire
afferre.
Prandium.
Parare

Perſonam
induere
ponere

Promiſsum
ſeruare
exigere
facere

denunciare
uocare ad
dare
edi
confici
corrumpi
olere dium
accipere in
agere
Precium
Statuere
dare
redigere in.
Præda.
Capere
emere de.
habere aliq.dæ
ſtudere dæ.
afficere da
agere.
Prædes.
Dare accipere
Facere
aſtringi bus.
Prælium.
Laceſſere lio
inire
facere
dimicare
committere
edere
excedere lio.
redintegrare
reſtinguere
ſuſtinere
Præmium.
Præponere
proponere

inuitare mijs.
dare
mereri
Patere
afficere mio.
Præſidium
Ponere
collocare
opponere
conficere
redundare dijs.
eſſe in.
deijcere
nudare dijs
Præter.
Accidere
euenire
Primas.
Agere
tenere
ferre
deferre
concedere
Princeps.
Obtinere
ducere
adhibere pem,
& in.
Principa-
tus.
Tenere
obtinere.
Principium
Prehendere
tenere
dare
dicere à.
conſentire ijs

Probrum.
Abſtinere
ro'à
inſimulare ri.
obijcere
Proceſſus
Habere
efficere
Facere
Progreſſus
Habere
facere
Promptū
Eſſe in
habere in.
Prope.
Accedere
adeſſe pius.
Propoſi-
tum.
Aberrare to
aberrare à, &
to.
reuerti adeū.
Prouincia
Agere
ſortiri
decernere
dare
tribuere
tradere
præficere ciæ
ornare
prorogare
abrogare
deducere in.
detrahere de.
agere ciam.

gubernare
adminiſtrare
ciam
adiungere ciæ
obtingere
obuenire
euenire
naſci
capere
Accipere
habere
uerſari in.
præeſſe æ,in.
obtinere
obire
firmare
conſeruare
finire
deponere
abdicare
ſuccedere
deſcribere in.
redigere in.
ſubigere
Publicum
Polliceri in.
proponere in.
deponere in
ire in
prodire in.
addici bona
ali.in.
ambulare in
Pudicitiam
Habere
pellere.
Pudor.
Gerere

obtinere
obſtupefacere
Pugna.
Naſci ad
euocare ad.
committere
edere
conſerere
facere
inſiſtere
exercere
remittere.
Pugnus
Facere
domare
ponderare
edere
obſerere
hærere in re
geſtire
Quærelæ.
Manere
habere
opprimere
Quæſtio
Minitari
decernere
conſtituere
facere
tractare.
exercere
præeſſe in.
afferre nem.
poſtulari
dare in.
uenire in
eſſe in.
Quies.
Dare

Præcepta
accipere

Promiſsum
facere
ſeruare
ſtare is

Præcepta
abundare is
decantare

Dare
Capere
uidere

Quæſtus.

Occipere
facere
habere
habere ſtui.
eſſe in.

Quorſum.

Euadere
accidere
quorſum.

Ratio, ut ſit pro c.✓ puto.

Putare
ducere
ſubducere
habere
ſubductam.
conſolidare
conficere
conſignare
dare
deponere
referre
ad ærarium.
conferre
conſentire
capere
colligere ne.
edere
exequi
reuocare ad.
reuocare nē.
ſuſcitare
nouam nem.
ſugere aliq.
nem.
habere cum
aliq.
reddere
iugulare

Ratio ut ſit pro cō/ modo.

Prouidere
conſulere
conducere

Ratio ut ſit pro re/ ſpectu, ut ita dicam.

Habere
habere rei
aliq.

Ratio ut ſit pro cau ſa.

Adhibere ad
aliq.
afferre
reddere
dicere
Eſſe
cognoſcere
refutare
reijcere
commutare
exoriri
repoſcere

Ratio ut ſit pro op/ tima homi nis parte.

Collocare
decedere de.
deduci de
deſciſcere à
luſtrare ne.
reuocare ad

Ratio ut ſit pro mo do.

Incidere in
nem di.
afferre tempo
ra aliam
uiuendi nem.

Rebellio.

Facere

Receptus.

Canere tui.
habere

Recorda/ tio.

Habere

Redditus

Conficere
aperire.

Reduces.

Facere redu/ cem.
in lucem
In patriam
in libertatem

Regio

Facere è
ferre
mouere è

Regnum.

occupare
pelli gno
eijci gno
poſſidere
obtinere
conciliare
redire in
reſtitui in
appetere
uiuere ſub. in
ferre

Religio.

afferre
obijcere
adhibere nem.
obſtringere ali.
religare aliq. ne.
uenire in
incidere in.
ſuſcipere
habere
habere in.
deduci à
polluere
uiolare
delere
tollere

Reliquum

Facere
eſſe

Reprehen ſio.

Habere
abeſſe
deriuare
inurere

Repudiū.

Remittere
renunciare.

Repulſa

Ferre
afferre
referre

Res, pro facultati/ bus.

Quærere
hærere ad.
facere
facere ex.
labi
dare operam rei.
addere ad rem

Res, ut ſit utilitas.

eſſe in re.
eſſe in rem.
putare rem ſuam
ſapere rem ſuam.
ſatagere rerū ſuarum
prouidere.
conſulere bus noſtris.
conducere
conuertere in

Cum im/ perium.

Potiri re/ rum.
laborare
adoleſcere
poſtulare

refrigere
ſtudere rei
facere
facere
facere
prehendere
exagitari
inflammare
uacillare
uenire in
E re nata
inuenire
ire in malam
rem.
abire in ma-
lam rem
Reſpublica.
Serere
conſerere
ſeminare
naſci
capeſſere
incumbere
Reip.
hærere in
gerere
temperare
accedere ad.
eſſe
agere
deficere à
labefactare
maculare
capere
occupare
opprimere
uaſtare
exterminare

tenere
continere
ſaluare
inclinare
præcipitari
occidere
obrui
exurgere
abire rem.
agere rem.
res alias
Rima.
Facere
explere
agere
Riſus.
Quærere
captare
mouere
excitare
edere
corruere ſu.
tenere
conuertere
conuertere in
Rixa
Concitare
Rogatio:
Ferre
accipere
antiquare
Ros
Cadere
excipere
Roſtrum.
Aduolare
habitare in
Rumor

Eſſe
Serpere
creſcere
calere
refrigere
extingui
afferre
expectare ex.
colligere
deferre
diſſipare
Sacerdo-
tium.
Venire in.
inire.
Sacra.
Initiari cris.
aſtringi cris.
facere
diſcedere à
commouere
Sacramen
tum.
Aſtringi to.
dicere
contendere to.
redimere
Sacrifici-
um.
Facere
interdici cio
uiolare.
Saga
Sumere
ponere
ire ad
redire ad
Salutatio.

Facere
defluere
Salus, cũ
ſalutamus
Dicere
impertiri
nunciare
mittere
ſcribere
aſcribere
dare
reddere
Salus pro
uita
Afferre
auferre
dare
reddere
tradere
retinere ad.
collocare in.
proſpicere te.
propinare
accipere
cogitare de.
conuertere ad.
propugnare
pro
ſperare
expedire
petere
agi tem, &
de.
deſperare de
extinguere
obſeruare
coniungere
Sanguis.

Sitire
elicere
exſorbere
fluere
affluere ne.
ſoluere
mittere
ſiſtere
eluere
explere
expiare
Sanitas
Reuocari ad.
reuerti ad
conuertere ſe
. ad
Satietas.
Dare
ſuperare
capere
defatigari
tenere tem
aliq.
facere
Satis.
Eſſe
facere
habere
accipere
Satiſdatio
Accipere
Sauium.
Dare
ſumere
pangere
tenere
Scelus.
Loqui
orid

oriri
concipere
anhelare
conflare
facere
admittere
obire
alligare ſe re
aſtringi re
obligari bus.
maculari bus.
notari bus.
cooperiri bus.
obſtrui bus.
inuri bus
angi bus
affluere bus
prætermitti
præteriri
ſolui
abeſſe

Scortum

Ducere
accumbere
olere

Scriptum.

Facere
dicere de to.
leuare, aliq. to.

Secundũ.

Decernere ali.
facere aliq.
tribuere aliq.

Secus.

Dicere
cadere

Seditio.

Conflare
facere
oriri
dare in.

Sementis.

Facere

Senatus.

Vocare
conuocare
cogere
dari
facere
fieri
haberi
eſſe
alienare aliq.à tu.
abalienari ali. tu.
referre in
referre ad
deferre ad.
reijcere ad.
cooptari in.
legi in.
uenire in
peruenire in.
uocari in
accedere in.
moueri tu,à
ſeuocari à.
reijci à
alienare à
abalienare à
uiolare
delere
tollere
extinguere

ſtare in.
induci ſena. cõſul.

Senectus

Suſtentare
ſuſtinere
tolerare
confici te
affici te.
agere

Senſus

Deponere
amittere
confirmare
detrahere de aliq.
explicare
angi bus
afficere ſu.

Sententia.

Habere
dicere
aperire
pronunciare
interponere
ſubijcere
manere in.
permanere in.
eſſe in
conſiſtere in.
tenere
retinere
deſtinare
decedere de.
deduci de.
deijci de.
deſiſtere à de
...tia.

deterreri de.
diſcedere de. &à.
mutare
repudiare
moueri de.
ſemoueri
deſiderare
exhaurire
ducere in
perducere in
adducere in
terminare
tenere
ueſtire
ſuccedere ex.
obſtringere ex.
procedere ex.
eſſe ex.
nauigare ex.
diſtribuere ex.
iurare ex
accipere ad.
tentare
traducere ad
dicere de
ſcribere de.
facere de
dicere in
ſcribere in.
diſputare in.
rogare
dicere
pronunciare
diuidere
uariare

coniungere
ire in.
diſcedere in
concurrere in.
dicere in.
diſputare in
loqui in.
interpellare
frangere
iacere
configere

Sententia iudiciaria.

Ferre
emere
abſolui ijs omnibus
damnari ijs omnibus

Sepulchrum.

Celebrare

Sepultura

Afficere

Sermo.

Captare
aucupari
legere
ſublegere
excipere
arripere
quærere
inſinuare ſe in.
uſurpare aliq. bus.
uenire in.

LL 2

excitare: ep. a. famil. 14 f. Nunc ij uarios sermones excitarunt.

incidere in.
inducere in.
habere
inijcere
ſubijcere
loqui
trahere
ducere
producere
perpetuare
diſſipare
reprimere
reſtinguere
exhaurire
conferre cum
aliq.
copulare cum
aliq.
ſegregare
guſtare
accipere
perferri ad.
laceſſere
reuocare
eſſe
Dare
dare bus
obſonare ne.
transferre
uapulare ali.
bus.
uitare
uidere in bus
deferre ad aliq.
adducere in.
Seruitus.
denunciare
afferre

tradere in.
iniungere
adiudicare in
imponere
abſtrahere in.
uenire in
dari in
euenire alic.
ſeruire tem
aliq.
tolerare.
Seueritas.
Exhilarare
mitigare
Sic.
Auferre
abire.
Significatio.
Facere
dare
referre
Signum.
Dare
edere
expoſcere
canere
conferre
conuertere.
habere
requirere
iniri
obſeruare
notare
Signa pro ſtatuis.
fabricare
componere

curare
obijcere
Silentium
Dare
Facere
eſſe
ſequi
conſequi
agere
ferre
præteriri tio.
prætermitti tio.
inuolui tio.
uendere
licere per
Similitudo.
Accedere ad.
ducere
dirigere ad.
transferre ad
peruenire ad.
comparare
Simultas.
Suſcipere
gerere
intercedere
eſſe
habere
deponere
Sitis.
Tolerare *acce*
reſtinguere *dere*
explere
quærere
Symbolus

Condicere
Dare
Syngrapha.
Facere
agere
credere ex
dicere ius ex.
Societas
Conflare
inire
uenire in.
conferre ſe in.
accedere ad.
coire te aliq.
conuocare in
paciſci
accipere
gerere
eſſe
accerſire ad.
dirimere
renouare
Socius
Aſcribere
habere
adiungere
Solicitudo.
Struere
languere bus
affici ne.
confici bus
laxari bus.
omittere nes
demi nes
acui nes
eſſe

Solitudo.
Leuare
abducere à ne.
exire in.
eſſe
Sol.
Exoriri
ſuperare
decedere
obire
deficere
occidere
abeſſe à le.
procedere in
accedere
Solum.
Effodere
effœderare
mutare
uertere.
Somnus.
Capere *accedere*
ſepelire
urgere aliq.
opprimere
aliq.
ſopiri no
ſepeliri no.
adimere
uidere
tenere
Sonus.
Elicere
admouere
Sordes
Accipere
Sorditudo.

abſtrahere a ·ne
... liberare ·ne
abducere. a ·ne
alienare . em

 conuertere

Abſtergere	Speculum.	Reſidere	Status.	ingraueſcere
Sors	Inſpicere in.	fallere ſpem	Deterrere de	differre
permittere ti.	Spes	uenire præter	deijcere	remittere iuſta
committere ti	Nuntiare	ſpem	migrare ex.	& de.
conijcere	oſtendere	oſtendere	redire in	contrahere
deijcere	proponere	ſubminiſtrare.	Stella	reddere
duci	dare	ponere	Traijci	tardare
Dare	ſubminiſtrare	proponere	decidere	reſtinguere
uti bus.	ferre	eſſe	interire	deponere
refrigere	offerre	eſſe in ſpe	Stilus.	incendere
Spatium	auferre	deuolui ad.	Prehendere	augere
cum loci,	adimere	terminare	depaſcere lo	incitare ad.
tum etiam	tollere	Spiritu.	proſequi aliq.	incumbere in,
temporis.	impellere in.	Sumere	lo.	ad.
Dare	inijcere in.	ducere	Stipendi-	applicare ad
facere	inducere in.	haurire	um.	collocare in
intermittere	adducere in.	obtinere	Imponere	quieſcere in.
interijcere	rapere ad.	contaminare	facere	uincere dium
ſumere	adduci ſpe.	Splendor.	fraudare	omniũ.
currere	collocare in.	Capere	afficere dio.	profiteri
conficere	habere in.	habere	Stoma-	adhibere.
abeſſe	tenere	maculare	chus.	Stuprum.
eſſe	ingredi in.	deformare	Mouere	Offerre
Pro eo quod	uenire in	obruere	facere	inferre
uulgò eſt la	uocari ad &	delere.	eſſe cho alic.	maculare aliq.
paſſegiata.	in.	reddere in.	feruere	pro.
Conficere	duci ſpe	dare in.	erumpere in	exercere
honeſtare aliq.	inflari	Statua.	aliq.	Subſidiũ.
tijs.	alere	Decernere	perdere	Ire dio.
Species	debilitari	imperare	detegere	Sudor.
Præbere	extenuari	ſtatuere	Strages	Affluere re.
habere	decedere ſpe	facere tuam.	Facere	Suffragia.
ualere ad	de.	ponere	edere.	Permittere ne
uti ad.	redintegrare	figere	Studium	gijs.
facere	abijcere	conſecrare	Dare	inire
Specula	deijci de.	deturbare	dicare	ferre
Collocare in.	orbari ſpe.	affligere	nauare	tollere
	occidi	diſſipare.	eſſe de.	Summa

Præfinire
præſcribere
facere
detrahere de.
decedere de.
dicere ad
habere
tenere
redigere in.
referre ad.

Sumptus.

Admittere
eſſe
habere
accõmodare
facere
tolerare
leuare
auferre
exercere
imperare
ferre
inferre
abire in.
dare in.
præfinire
ſuggerere
ſuppeditare
afferre ptum
alic.

Superbia.

Vertere in.
conuertere in
dimittere
afferre

Suppetiæ

Mittere tias
occurrere tias
ferre tias
ire tias.
proficiſci tias.

Supplicatio.

Decernere
accipere

Supplicium.

Exquirere
decernere
afficere cio ali.
ſumere ciũ de aliq.
ferre
irrogare
dare de aliquo
inhibere
condonare

Suſpicio.

Conſtituere.
afferre cui nẽ.
inferre cui nẽ
adducere in
uocare in
iacere nem cui
inijcere nem cui.
mouere nem cui.
commouere nem cui
cadere in.
cadere in aliq.
incidere in.
incidere alic.
dare Abeſſe.
facere
augere
naſci
exoriri
uenire
ſignificari
perſtringere ne aliq.
leuare ne aliq.
liberare ne ali.
delere nem.
præuenire
prouidere ne.
reſiſtere ne.
adiungere nẽ. ad.

Tabellæ.

Ferre
dare

Tabellarij

Subminiſtrare
reſpondere
tenere
retinere
ſcrutari.
excutere
accipere.

Tabulæ

Proferre
interlere
obſignare
corrumpere
referre in
facere
uenire ad
figere
refigere
proſcribere
referre in las
digerere in:
conficere las.
obſignare las.
corrũpere las.

Tempus

Conſtituere
dare
tradere
adducere ad
habere
eſſe
ferre
amittere
incidere in
incedere in
incurrere in.
prorogare
dirimere
remittere
appropinquare
redire ad
uenire ad, in
aduenire ad.
antecapere
abire
degere
reuocare
accommodare
dicere ex.

Tenebræ.

Cudere
cogitare
obducere
afferre

Tergum

Dare
uertere
ſequi à
circunuenire à
ſoluere go

Terra

Deligare ad
religare ad.
ſoluere à
dare ad.
ſtatuere in.
diſſcindere.
exaurire
ſubigere
domare
obduci rara alic.
abijcere ad.
affligere ad.

Terror

Iacere
iactare
afferre

Teſtamentum.

Facere
mutare.
ſupponere
cauere to
inducere
rumpi.

Teſtimonium.

dare
dicere
dicere pro
denuntiare
habere

Teſtis

Facere

Facere
eſſe
habere
citare
dare
proferre
producere
ſeducere
adhibere

Tibia
Canere bia, & ad.
procedere ad

Timor.
Facere
impendere
proponere
adduci re
uenire in
conijci in
inijcere
dari in
incedere
conuertere ſe ad.
occupari re.
traduci ad.
eſſe in.
affici re.

Toga.
Dare
ſumere
abijcere

Tormentum.
Adhibere
dare in.
afficere tis.

Tributum
Imponere
imperare
conferre
ſoluere ex

Tuba
Canere ba, & ad.
inflare

Tumultus.
Conflare

Turba
Ciere
concire
concitare
facere
dare
incipere
eſſe
ſilere
euoluere ſe ex.
exoluere ſe ex.

Turpitudo.
Subire
uenire in

Tutela.
Committi tæ
uenire in
eſſe in.
abdicare ſe la.
abdicare

Vacatio.
Dare
habere
donare
ualere
tollere

Vades.
Facere
dare
accipere

Vadimonium
Facere
concipere
uenire ad.
eſſe in.
obire
promittere
obire
differre
deſerere.
miſſum facere
facere uadi.

Vadum.
Tentare
facere

Valetudo
Leuare aliq.ne
parere

Vallum.
Obducere
communire lo
cingere ſo.

Vaſa.
Conclamare
colligere

Vectigal.
Imponere
irrogare
redimere
conducere
exigere
pendere
leuare.

conquieſcere ;
affligi
agi lia.

Vela
Facere
pandere
nauigare plenis lis
ducere
dimittere
contrahere.

Vena.
Manare in.
texere nas.

Venenum
Infundere
dare
deprehendere
perire no

Venter
Veſtire
ſoluere
ſiſtere.

Ventus.
Facere
nauigare pro
remittere
flare

Verbum.
Emittere
facere
fundere.
fabulari
fabricare
coaugmētare,
perpetuare
conferre ad rē.
elicere.

excutere
exprimere de bo.
traijcere
excipere
laceſſere bo.
uiolare bo.
iurare in ba.
iurare bis
peierare bis
dare
dicere uerbo uno.
cōmutare uerba cum aliq.
diſcere ad
inijcere
labaſcere uno bo.
parere bo.
ſoluere bis.
habere
ludere
ediſcere ad bum

Veritas.
Dirigere ad
adducere ad
dicere ad
perſuadere
infirmare
deſciſcere à

Verſura.
Facere
ſoluere

Verſus.
Facere
dicere

ſcri-

ſcribere libros
bus.
Veſtigiũ.
Facere
figere
imprimere
proſequi
Veſtis.
detrahere
mutare
explicare
Vetuſtas.
Mandare ti.
Via pro uia.
Facere
abſoluere
curare
concinare
exigere
inuenire
noſcere
præoccupare.
inire
ire uia recta.
ire uiam ſuam
abire
procedere
cedere
decedere de.
progredi
offirmare
inſtare
inſiſtere uiam, & uia
flectere de
deflectere de
redire in
excedere à.

excedere de.
affectare
terere uiam.
tangere
Via pro modo aut ratione.
Dare uias
tradere uias
præbere uias.
reputare uia recta.
perſequi omnes uias
peruulgata uia facere.
Vicem.
Accedere ad
timere cem alte.
lugere uicem alte.
ulciſci uicem alte
Victoria.
Parere
deſtinare
uenire ad ali.
reportare
conſtare
gratulari.
Victus.
Dare
colere
Vigiliæ.
Ire in.
inire
deducere

configere.
conficere
agere.
Vinculum
Afferre
arripere in.
conijcere in.
arcere lis
leuare lis
Vinum.
Haurire
bibere: *abſumere.*
ingurgitare
exhalare *acerre.*
edormire
uomere
redolere
prolui no
obrui no
deponi no
oppignerare pro.
naſci nũ.
flaceſcere nũ.
fugere num.
Vires.
Facere
habere
ualere bus.
ſufficere
deficere
frangi
reuocare
ſumere
experiri
tentare
extentare
Virgo.

Conficere
uitiare
uiolare
comprimere
Vis.
Denuntiare
facere
afferre
offerre
adeſſe
accõmodare
accipere
ferre
repellere
poſtulare de ui
damnare de
condemnare de.
deſcendere ad
uocari ad.
reſtituere
experiri
adhibere
Vita.
Dare
afferre
ſeruare aliq. in
retinere in.
reuocare ad.
appetere tam alic.
perſequi tam alic.
edi in.
uenire in
uiuere
exigere
agere

manere
manere in.
alere
colere
polire
parcere tæ.
conſulere tæ
ſuppeditare
ſuppetere
tranſire
tranſigere
offerre
obijcere
lamentari
debere
migrare ex.
exire è
orbari ta
excedere ta.
diſcedere à
deſerere
cedere tæ
profundere
abire
abiudicare ſe à
explicare
credere tam ſuam ali.
inſpicere
expetere
exoptare
inſtituere
Vitium.
Obnuntiare
capere tio.
fieri tio.
dicere
dare tio.

ponere & deponere

uertere tio.
uertere tium, tio.
affici tio
duci tio
offerre
uti tio
declinare

Vituperatio.

Venire in
adducere. in

Vnguentum.

Affluere tis
olere

Volumen

Explicare

Voluntas

Habere
dirigere
manere tem, in.
collocare
confirmare
remittere de.
conuertere
mutare
alienare
frangere
conglutinare
ſonare
reconciliare
recuperare
declarare
parere
ſoluere
facere te ſua.
facere ex te.
uti aliquo ex te.
præſtare
aducere in.

accedere ad.
accipere parem
tem.
ferre
impetrare
emetiri
uiolare

Voluptas.

Nuntiare
dare
Efficere
collocare
conficere
capere
ſumere
habere
peſſundari bus
perfundi bus.
afflui bus.
affici bus aliq.
titillare
liquefieri bus.
liqueſcere te.
metiri te.
conficere
ueſci
accipere.

Votum

Vouere
nuncupare
facere
ſoluere

Vox.

Includere
occultare
ſupprimere
obtundere
excitare

recreare
mittere
perfundere
intonare
contendere
iacere
deficere
Eſſe
manere
conſiſtere
continuare
elicere
ſonare
tollere
hærere

Vrbs

Creare
parere
recreare
leuare
conſtituere
habere
tenere
alienare
relinquere
deſerere
inuadere
capere
recipere
ſuffocare
excindere
euertere
purgare
eſſe in, ad, ex.
excedere
abeſſe ab.
explicare.

Vſuram.

Dare
cauere ræ.
efficere
ſarcire

Vſus.

Adeſſe ſum.
eſſe ſu.
eſſe ſum.
eſſe ſui
eſſe ex uſu
uenire uſu
dare
ferre
facere uſu.
ſubire
habere
percipere
imbui ſu.
ualere ſu
Demere

Vulgus.

Exire in
emanare in
facere go.
habere go
circunferri go

Vulnus

inferre
impingere
infligere
imponere
abſtergere
accipere
Sanare
retractare
refricare
Diuellere
recrudeſcere

ferre	tranquillare	Ducere rem	exigere
ſuſtinere.	acquieſcere tu ali.	ducere in rem.	repudiare
Vultus;	cadere cum alic.	deducere in	efferre
Habere	comparare	poſſidere	dare
Fingere	Ferre	excidere re, ab re.	accipere
exprimere	Vxor.		

FINIS.

SVNT quidem longe plura alia ſimplicia, quæ à me in hunc ordinem non ſunt adſcripta, quia in ſuperiori parte, quo referentur, non habebant: quod ideo euenit, quoniam à ſolo obſeruando non ita omnia, quæ penè infinita ſunt, complecti potuerunt: etſi facile fieri poteſt, ut ex ĳs nõnulla etiã offendas, quæ ſua ipſorum facilitate, cum hãc partem ſcriberem, in calamum irrepſerint. Vbi uero uerba ſunt ſola, ſemper adiunctæ uocis accuſatiuum ſubintelligendum conſulto omiſimus. Cæterorum uero caſuum extremam tantum ſyllabam: cum præpoſitio incidit, præpoſitionem item tantum, ad uerſiculi breuitatem conſignauimus.

ARGENTORATI
Apud Mathiam Apiarium
Anno Domini Milleſi-
mo Quingenteſimo
Triceſimo quinto.
die quarta
Martij.

Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς, ὅτι ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχετε. Ioan.5.

Vrſus inſidians & eſuriens, princeps impius ſuper populum pauperem. Thre.3. Prouerb.28.

Quam dulcia faucibus meis eloquia tua, ſuper mel ori meo. Pſal.118.

Omnia probate, quod bonum fuerit tenete, 1. Theſ.5.

ex Thucydide [illegible] 13. 2. a.

κ' ἀμαθεῖς μὲν αὐτοὶ ὄντες,
ὀκνηροὶ δὲ τῷ λογι-
σμένος ἀπεφαλλοντο